

Filistin Cephesi İhaneti

Kamal'ın Filistin Cephesi Peşkeşi

01.03.2015

ATAM, Atatürk ve Türk Araştırmaları Merkezi

Özden Aydın

Almanya/Letonya

Numune Baskı

Filistin Cephesi İhaneti

Kamal'ın Filistin Cephesi Peşkeşi

01.03.2015

ATAM, Atatürk ve Türk Araştırmaları Merkezi

Özden Aydın

Almanya/Letonya

Numune Baskı

qwertyuiopasdfghjklzxcvbnmqwertyuiopasdfghjklzxcvbnmqwertyuiopasdfghjklz

qwertyuiopasdfghjklzxcvbnmqwertyuiopasdfghjklzxcvbnmqwertyuiopasdfghjklz

Filistin İhaneti

■

ATAM, Atatürk ve Türk Araştırmaları Merkezi Almanya/Letonya Numune Bask

■

Kamal'ın Filistin Cephesi Peşkeşi

01.03.2015

Özden Aydın

Filistin İhaneti

Kamal'ın Filistin Cephesi Peşkeşi

01.03.2015

ATAM, Atatürkve Türk Araştırmaları Merkezi

Özden Aydın

Almanya/Letonya

Numune Baskı

Filistin İhaneti

Önsöz

Hamd âlemlerin rabbi olan A l l a h 'a, (CC) akıbet de takva sahiplerine mahsustur. Allah ve âlem, Muhammed'le (SAV)bütün Nebilere, Velilere ve Mürsellere selam ve salât eylesin.

Osmanlı Devleti, Türk ve İslam Âlemi yöneticilerinin tüm dönemlerde yaptığı iyilikler ve müsamahalar sonucunda; vücut içten kurtçuklar tarafından sarılarak çıkmaza sürüklenmiş, bünyenin kaderini kurtçukların eline bırakma sonucunu getirmiştir. Azgın azınlığın “Filistin İhanetleri” gibi tezgâhları sonucunda; sorgusuz sualsiz imzalatmak zorunda bırakılan Mondros Mütarekesi, düşman işgalleri beraberinde getirmiştir. Kurtçukların içten cınarı yemeleri ve ele geçirmeleri sonucunda; zaten sinsî savaşlılarla bitkin düşürülen bünye, azgın azınlık virüslerinin sultası olan kaderini katlanmak zorunda kalmıştır.

Bizzat milleti kendi kaderine terk etmeyi düşünmeyen kişiler yok değildir. Bunların başında şüphesiz ki Şabatay Zvi ile bağlılarının yanında; Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Kamal ve yakın dostları olan ekibi gelmektedir.

Allah'a Emanet Olun.

Ves-Selam

Aydın Özden

İçindekiler

[Filistin İhaneti](#)

[Önsöz](#)

[İçindekiler](#)

[Özet](#)

[Giriş](#)

[Yahudi, Musevi ve Yahudilik](#)

[Yahudilik Tarihi](#)

[Şabataylar](#)

[Kamal'ın Nüfus Cüzdanı](#)

[Kamâlizm “Putçuluğu”](#)

[Kamal, Zübeyde, Ali Rıza ve Ragıp Asla Türk ve Müslüman Değildir](#)

[Gizli Yahudi Kamal Şabataycı olan Siyonist Soyunu ve Piçlik Rivayetini Gizledi](#)

[Siyonist Kamal’ın Gizli Yahudi Dedesi Türk ve Müslüman Değildi](#)

[Kamal’ın Piçliğine Dair Rivayetler](#)

[Doğum Yılı Palavrası](#)

[Şabataycılar Çocuklarının Devlete Sızmaları İçin Yaşlarını Küçülttüler](#)

[Şabataycı Kamal Asla 1881’de Doğmamıştır](#)

[Kamal’ın, Ailesiyle ve Ekibiyle Bütün Gerçekleri Sakladılar](#)

[Rüştiye’de de Şabataycı Kadroların Elinde Yetiştii](#)

[Ailece Hain](#)

[Mustafa “Seçilmiş” Olarak Mesih Olması](#)

[Şabataycı Kamal ve Ekibi](#)

[Kamal Şabataycılığını Hep Elin Gavurlarına İtiraf Etmiştir](#)

[Şabataycı Kamal’ın Tek Amacı Kallesçe Osmanlı’yı İçten Yıkarak TC’ni Kurmaktır](#)

[Müslüman Türkler Osmanlı’yı Yıkarak İstemediler](#)

[İhanet İşbirliği](#)

[Kamal Darbe İle Osmanlı’yı Yıkarak Başaramayınca, Düşmanla İhanetlerle Gerçekleştirdi](#)

[Kamal ve Ekibi İhanette Puzzle Gibiydiler](#)

[Siyonist Fraksiyon Formu Olan Siyonist Yahudi Jön Türkler ve İT](#)

[31 Mart Siyonist Darbesinin Arka Planı](#)

[Kamal ve TC; Dünya Gizli Yahudi Konseyi Projesidir](#)

[Bir Adamı Başbakan Yapabilecek Adam](#)

[Kahpe, Kalleş, Sinsi ve Hain Kamal'ın İlk Peşkeşi Trablusgarp'tır](#)

[Osmanlı'nın Yanında Savaşan Yerli Halkı Düşman Lehine Bastırdı](#)

[Kamal Gibi Siyonistler Asker Çekerek Düşmanın Ekmeğine Yağ Sürdüler](#)

[Lozan'da İki Peşkeş ve İhanet Gerçekleşti](#)

[Kamal Osmanlı'yı Savunacağına Siyonistlerle Buluştu](#)

[Kamal ve Ekibinin Libya Peşkeş İhanetinden Sonra İkinci Peşkeşi Bolayır İhaneti](#)

[Kamal'ın 3. Peşkeş İhanetinin 1. Defasında Çanakkale Peşkeşi](#)

[Kamal 3. Peşkeş İhanetiyle 2. Kez Çanakkale Peşkeşi İle Osmanlı'yı İçten Yıkma İstedi](#)

[Kamal 4. Peşkeş İhanetiyle Doğu'dan Osmanlı'yı İçten Yıkma İstedi](#)

[Düşman Kamal'ı Parayla Satın Aldığı Gibi Halil Paşayı Satın Almadı](#)

[Siyonist Kamal ve Ekibi Siyonist Düşman İngiliz İşbirlikçisidir](#)

[Siyonist İngiliz İle Kamal Gibi Gizli Yahudilerin İşbirliği](#)

[Kamal En Gizli Siyonist İngiliz Ajanı ve En Büyük Siyonist İngiliz İşbirlikçisidir](#)

[Kamal Siyonist İngiliz'in Maşasıdır](#)

[Siyonistlerin 1. Dünya Savaşı'nın Çıkarma Sebebi Osmanlı'dır](#)

[Siyonist Kamal Yahudi Tarihinin En Büyük Kurtarıcısıdır](#)

[İT Yahudi Çatısı ve Çetesidir](#)

[Siyonist Kamal Türk ve Müslüman Alemi'ni Esir Ederek Köleleştirdi](#)

[Siyonist Kamal'ın Filistin Cephesi Hezimetinin Arka Yüzü](#)

[Kamal ve Ekibinin Mondros İhanetinin Arka Yüzü](#)

[Filistin İhanetinin Temel Taşları](#)

[Siyonistlerin 1. Dünya Savaşı'nın Çıkarma Sebebi Osmanlı'nın Filistin'idir](#)

[Siyonist Kamal Yahudi Tarihinin En Büyük Kurtarıcısıdır](#)

[Osmanlı'yı Kahpece Yıkan Filistin Cephesi](#)

[Siyonist Propagandalar](#)

[Alman Düşmanlığı](#)

[Kamal'ın İhanet Belgesi Olan Rapor Müsveddesi](#)

[Kamal'ın İhanetinin Belgesi](#)

[İhanetçi Ahmet Cemal ve Kamal](#)

[Hain İsmet İnönü Talat Paşa'cı İdi](#)

[Türklerin ve İngiliz'in Çıkarları](#)

[Düşman İngilizler Kamal Sayesinde Kurtuldular](#)

[Kamal ve Ekibinin İhanetleriyle Düşman İngiliz'in Milli Güç Unsurları](#)

[Kamal'ın Filistin Cephesi Peşkeş İhanetinin Arka Yüzü](#)

[Kamal'ın Dost ve Müttefik Alman'a Düşman Olmasının Arka Yüzü](#)

[Kamal'ın İhanet Peşkeşi Önceden Kararlaştırılmıştır](#)

[Kamal'ın İhanetlerinden Birkaç İngilizce Örnek;](#)

[Albay T. E. Lawrence, Haşimi Araplarını Osmanlı İmparatorluğuna Karşı Ayaklanmaları İçin Aldatması](#)

[Lawrence ve Kamal](#)

[İngiliz Belgelerinde Kamal'ın Satılmışlığı](#)

[Kamal'ın İhanet Peşkeşleriyle Arapları Sömürgeleştirmesinin İtirafları](#)

[Siyonist Kamal'ın Türkçülük ve Milliyetçilik Kisvesi](#)

[Düşman Avrupalı Devletler ile Yahudilerin Türk Topraklarındaki Emelleri Aynı](#)

[Filistin'in Stratejik Değeri Çok Büyüktür](#)

[Birinci Gazze Muharebesi](#)

[İkinci Gazze Muharebesi](#)

[Üçüncü Gazze Muharebesi](#)

[Gelişmeler](#)

[Ahmet Cemal Paşa'nın Başkomutan Vekilliği'nin Emirlerine Ayak Sürümesi](#)

[Düşman İngiliz Siyonist Hainler Sayesinde Yok olmaktan Kurtuldu](#)

[Puzzle İhanet Çetesi](#)

[Cemal Paşa' İhanetleriyle Düşmanların Yardımıyla Suriye ve Arabistan Kralı Olmak İstedi](#)

[Erich von Falkenhayn](#)

[Çete İşbaşında](#)

[Kamal'ın Filistin'deki İlk İhanet Görevi, Düşmanların Rahatça Mevzilenmesiydi](#)

[Kamal'ın İçten İhanet İtirafı](#)

[Tek Ortak Hedef İsrail](#)

[Kamal Gibi Kahpeler ve Kalleşler, Bağdat'ın Kurtarılmasını Önlediler](#)

[Kamal Almanların Arapları Osmanlı'ya Kazandırılması Emeklerini Engelledi](#)

[Kahpele ve Kalleşler, Bağdat'ın Kurtarılmasını Sinsice Engellediler](#)

[Kamal'ın 7. Ordu'ya İlk Tayinindeki İhanetlerin Silsilesi](#)

[Kamal'ın Paçavra Raporu](#)

[Friedrich Freiherr Kress von Kressenstein](#)

[İhanetler Zinciri](#)

[Kamal En Gizli Siyonist İngiliz Ajanı ve En Büyük Siyonist İngiliz İşbirlikçisidir](#)

[Kamal Siyonist İngiliz'in Maşasıdır](#)

[Kamal İhanetleri İle Düşmana İstedığında Fazlasını Peşkeş Çekti](#)

[İngilizlerin, Siyonistlerin ve Kamal'ın Osmanlı'yı Filistin'den Yıkmaları](#)

[Cemal ve Kamal Hainleriyle Von Kress Paşa'nın Kıyaslanması](#)

[İki Kuruşa Bir Maşrapa İçki](#)

[Kamal Filistin Cephesinde 2 Ay bile Kalmamıştır](#)

[SOSYAL KONUTLARDAN EN LUX OTELE](#)

[Osmanlı'da Memur Maaşları](#)

[Kamal, 16 Kasım 1918'de ve 20 Kasım 1918'de Sir Willam Birdwood Görüşmesi](#)

[Zurnanın Zırt Deddiği An](#)

[Kamal İçten İhanetini Gerçekleştirmek İçin Sultan Vahdeddin e Damat Olmak İstedi.](#)

[Filistin Cephesi'ndeki Son Gelişmeler](#)

[İhanetlerin ve Peşkeşlerin İçice Geçtiği Muharebeler](#)

[Birüssebi Muharebesi](#)

[Gazze Muharebesi](#)

[Kamal'ın Hicaz'a Görevlendirilmesi](#)

[Ahmet Cemal Paşa'nın İhanet Faaliyetleri](#)

[Kudüs Muharebesi](#)

[İhanetler Yeniden Başlıyor](#)

[Siyonist Kahpelerin Kudüs'ü Elleriyle Teslim Edişleri](#)

[Balfour Deklarasyonu](#)

[Vahdettin'in Müttefik dost Almanya Ziyareti ve Falkenhayn'ın Yerine Laman Von Sanders'in Atanması](#)

[Zor Durumdaki Düşman İngiltere'nin Barış Teklifi](#)

[Yahudi Devleti İsrail'in Kurulması İçin Temel Atma Faaliyetleri](#)

[Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Falkenhayn'ın Ayrılması Sanders'in Atanması](#)

[Birinci Şeria Muharebesi](#)

[İkinci Şeria Muharebesi](#)

[Veliaht Vahdettin Sultan Oldu](#)

[Nablus Meydan Muharebesi ve Kamal](#)

[Kamal İngiliz Taraftarı](#)

[Necip Fazıl'ın Kaleminden Filistin Bozgunu](#)

[Veliaht Vahdetinin Sultan Olması Kamal'ın Başsız Bırakarak Kaçtığı 7. Orduya Yeniden Atanması](#)

[Sinsice, Gizlice, Kahpece ve Kalleşçe Geri Çekilme İhaneti](#)

7. Ordunun İmhası

Yıldırım Orduları Komutanlığını Bastırarak Yok Ettirmek İstemesi.

Ordusunu Sinsice Geri Çekerek 4. Orduyu ve 8. Orduyu Gafil Avlandırarak Düşmana Yem Etmıştır.

Kamal ve Ekibinin İhanetleriyle Filistin’de Yıldırım Ordular Grubunun Yok Edilmesi

Kamal ve Ekibinin İhanetleriyle Ürdün’de Yıldırım Ordular Grubunun Yok Edilmesi

Kamal ve Ekibinin İhanetleriyle Suriye’de Yıldırım Ordular Grubunun Yok Edilmesi

Dera’dan Şam’a

Dera’dan Kaçma

Şam’a Kaçması

Bulgarların Teslim Oluşu

[Şam'ın Peşkeş Çekilişi, Şam'ın İhanetlerle Kaybedilişi, Şam'ın Kaybedilmesi](#)

[Kamal ve Ekibinin İhanetleriyle Suriye'nin Boşaltılması](#)

[Kamal ve Ekibinin İhanetleriyle Şam'dan Halep'e Kaçması](#)

[British agents Kamal and T. E. Lawrence](#)

[Kamal ve Ekibinin İhanetleriyle Şam-Rayak Savunmasını Yapmaması](#)

[Savunma Hattı Kurulması Emrini Dinlemiyor](#)

[Darbeyle Grup Komutanlığını Ele Geçirdi](#)

[İngilizlerle Barış İstedi](#)

[Kamal ve Ekibinin İhanetleriyle Halep'ten Kaçması, Halep'e Peşkeş Çekmesi, Halep'e Hediye Etmesi](#)

[Kamal'ın Lawrence'ın Emrindeki Bedevilere Esir Oluşu](#)

[Halep'in Peşkeş Çekilmesi, Halep'in Hediye Edilmesi](#)

[Bedeviler Kamal'ı Esir Ettiler Lawrence Kurtardı.](#)

[Kamal ve Ekibinin İhanetleriyle Halep'in Kuzeyine Kaçması](#)

[Kamal'la Ekibi Türk ve İslam Tarihinin En Alçak Yüzkarasıdır](#)

[Kamal ve Misyoner Avar](#)

[Sahte Katma Meydan Muharebesi İhaneti](#)

[Kamal Arapların Türkiye Devletinin Çatısında Bir Devlet Olmak İstemelerini Ret Etmesi](#)

[Arapların Türklerle Birleşme Teklifini Kamal Yeniden Reddetmişti](#)

[Kamal'ıstların Kamal'ın Bu İhanetini İftiralarla Ört-bas Etmişlerdir](#)

[Coğrafi Konumlar](#)

[İki Eşdeğerde Ordu](#)

[Kamal ve Ekibinin İhanetleriyle Mondros Mütareke Peşkeşi](#)

[Gelişmeler 1. Mondros Mütarekesi](#)

[Rauf Orbay'ın İhaneti](#)

[İhanetleriyle Filistin'de Yok Edilmiş Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Kamal](#)

[Darbeyi Baştan Hesapladı](#)

[Askersiz Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığının Lağvedilmesi ve Kamal'ın
İstanbul'a Çağrılması](#)

[Kamalüst Sahtekârların Parlatma Girişimleri](#)

[Palas Otel'inde Kamal ve Ekibinin İhanetleri](#)

[Anadolu taraftarı değildi.](#)

[Bariş Konferansları](#)

[Paris Bariş Konferansı](#)

[Londra Konferansı](#)

[San-Remo Konferansı](#)

[Düşman İngiliz Rüşvet Altınlarıyla Saltanat](#)

[Kamal Tam Bir Zaaf Dolusu Tipik Ajan Karakterdedir](#)

[Rüşvetin ve Zinanın Belgesi Olmaz](#)

[Kamal Hayatında Toplam 5. 000 Altın Lira Maaş Almamıştır](#)

[Rüşvet Altınların İtirafı](#)

[Meteliksiz Kamal İşbirliği İsyanını Bizzat Kendisi İtiraf Etmiştir](#)

[Rüşvet Altınlarının Bir Kısımını Ticarete Batırmıştır](#)

[İngiliz Kalleşi, Fransız Kahpesi İle Minber Gazetesi](#)

[Kamal'ın Minber Gazetesi](#)

[İki Kez Müflis Kamal'da Daha Rüşvet Altınları Vardı](#)

[2 Çift Müflis Kamal Rüşvet Altınlarını Bankaya Gizilce Yatırdı](#)

[Utanmadan Arsızca Fakirlik Edebiyatı yaptılar](#)

[Rüşvet Altınlarıyla Zübeyde Bile Muazzam Zengin Oldu](#)

[Gizli Çeteci Karabekir'in İhaneti](#)

[Kamal Düşman İngiliz ile gizli ilişkisini Sonuna Kadar Devam Ettirdi](#)

[Yorumsuz](#)

[Kaynak](#)

Özet

Osmanlı'yı içten yıkarak kendisini kendinden büyüklere bile ata denmesini Atatürk soy ismi ile mecbur eden Kamal; kendisini Sofya'da sattığı ve maşası olduğu Mareşal Allenby ile Filistin Cephesinde karşı karşıya geldi. Zaten Sofya'da İngiliz maşası olması sebebiyle düşman ile anlaşarak; vatana, millete ve ümmete "Türk ve İslam Âlemi'ne" karşı bir ihanet ortaklığını ekibiyle birlikte kurdu.

Düşman İngilizlerin Filistin'de İsrail devletini kurmasını istemlerinden dolayı, Siyonist olan Kamal'ın emelleriyle düşmanların amaçları aynı idi. Hatta Kamal'ın ve ekibinin bizzat kendi itirafları ile Osmanlı'yı içten yıkarak Türkleri Anadolu'ya hapsetmek istemleri, ihanetlerinden seneler önce planladıklarının ortaya çıkması tuhaftır.

Bu ihanet ortaklığını fiiliyata geçirerek, düşmana karşı yeni kurulan ordusunu bakımsız, sefil, eğitimsiz, moralsiz ve kepaze etti. Daha sonra da düşmanın Kudüs'ü işgal etmek amacıyla saldırısı öncesinde, cephedeki askerlerini komutansız bırakarak kaçtı. Ekibiyle Kudüs ihanet peşkeşlerini gerçekleştirdikten sonra, yeniden ihanetlerini devam ettirmek maksadıyla Filistin Cephesinde komutan oldu. İhanet ettiği aynı cephede düşman saldırdığı anda, diğer ordulara haber vermeden sinsice geri çekilerek; düşmana Türk Ordularını kahpece çevirmesi için koridor açtı. Kamal ve ekibinin içten ihanetleriyle; aniden düşman İngiliz askerlerinin kısılcına girerek kapana kısıtılan 4. Ordu, 7. Ordu ve 6. Ordu asker ve subayları ile birlikte düşman İngilizlere karşı bir mermi atamadan bozguna uğradılar. Hepsi Kamal ve ekibinin ihanetleri ile şehit edildiler. Kalanları da esir oldular. Sadece 100. 000 bin kadar esir sayısını hatırlanırsa; Kamal ve ekibinin Türk ve İslam tarihindeki en alçak ihanetlerinin boyutunu ele verir.

Düşman işbirlikçisi Kamal ihanetlerinden sonra, vatana tümüyle düşmana peşkeş çekerek İstanbul'a geldi. Kamal'ın ve ekinin ihanetleriyle Türk ve İslam Âlemi'ni işgal eden düşman, karargâhı olarak Pera Palas otelini kullandı. Bu otel; düşman İngiliz-Fransız hariciyesi, işgal komutanları ve istihbarat subaylarının karargâhı olmuştur. İngilizler'in tercümanlığını burada Kamal gibi

kripto olan ve onun fahri yaveri Salih Fansa'nın yapması gariptir.

İstihbarat subayı Bennett, bizzat kendi ifadeleriyle Kamal'ın İngiliz muhibbi olduğunu belirtmiştir. Zaten Kamal'ın ihanetlerinden sonra geldiği İstanbul'da, hemen yanı başında evi olmasına rağmen; Pera Palas'a yerleşerek düşmanlarla fingirdeşmeye devam etmiştir.

Artık sıra; Osmanlı'yı içten tamamen yıkarak, azgın azınlık olan gizli Yahudilerin sultasında TC'ni darbeyle kurmaya gelecektir.

Giriş

Düşman İngiliz'in başını çektiği Fransa, İtalya, Hollanda ve Belçika gibi sömürgeciler Türk ve İslam Alemi'ni alçakça ve haksızca sömürerek semirmeye başlamışlardır. Hırsızlık olan sömürgecilik sonucunda ekonomik pozisyonlarını güçlendiren özellikle düşman İngiltere ve Fransa, Osmanlı ve Almanya gibi elinde bulundurduğu halkları sömürmeyen ülkelerden ekonomik olarak çok ilerideydi. Ancak disiplinli ve çalışkan Almanya 1914'e kadar olan süreçte, alın teriyle aradaki farkı kapatmaya çalışmıştır. Türk ve İslam Alemi'ni sömüren kalles İngiltere ve kahpe Fransa'nın Müslüman topraklarındaki sömürgelerini genişletme, Almanya'nın ise Avrupa'daki nüfuzunu ve hakimiyet alanlarını koruma niyeti savaşın başlıca nedenlerindendir. Türk ve İslam Alemi'ni sömüren kalles İngiltere ve kahpe Fransa'nın Müslüman topraklarındaki sömürgelerini genişletmesini fırsat bilen ve savaşın bütün maddi kaynaklarını elinde bulunduran Siyonistler de; Filistin'de İsrail devletini kurma peşindeydiler. Sırf Müslümanları işgal ederek sömüren bu asalak nedenler; sömürgecilerin Türk ve İslam Alemi'ni kuşatan deniz yollarının hâkimiyeti, uluslararası ticaret imtiyazları kisvesinde sömürgeciliği legalleştirme çabaları gibi ana başlıklarda değerlendirilebilir.

Buna ek olarak Türk ve İslam Alemi'nde bulunan ve 19. yüzyıl sonlarından itibaren kullanılmaya başlayan hatta 20. yy'a damgasını vuran petrol yataklarının işgali de savaşın en temel nedenlerindendir. Petrol denizi olan Osmanlı İmparatorluğu'nun hakimiyeti altındaki Orta Doğu petrol varlığı, özellikle kahpe ve kalles olan İngilizler tarafından, çoktan tespit edilmiştir. Türk ve İslam Alemi'ni alçakça sömürerek semiren kalles ve kahpe İngiltere, petrol siyasetini, 1900'lerde tüm stratejilerinin birinci sırasına koymuştur. Siyonist İngiliz Kraliyet ve sömürgeci hükümet erkanının antlaşmaları, beyanları ve planları, Türk ve İslam Alemi'ndeki petroleri ele geçirme amaçlı olması; kahpe ve kalles İngiltere'nin alçaklığındandır.

Gizli Yahudi ve Siyonist I. Elizabeth'in uzun, sinsî, kalles, kahpe, asalak ve sömürgeci saltanatında, önce işgal ettiği komşusu İskoçya'daki İngiliz sömürgesinde farklılık oldu. İngiltere'deki gizli Yahudi ve Siyonist Tudor

Hanedanı'yla, İskoçya'daki gizli Yahudi ve Siyonist Stuart Hanedanı arasındaki evlenmeler, İskoç ve İngiliz halklarını ele geçirdiler. gizli Yahudi ve Siyonist İskoçya Kralı I. James aynı zamanda İngiltere kralı oldu. Gizli Yahudi ve Siyonist tezgahla, iki krallığı birleştiren bir antlaşma imzalandı. Bu tarihten sonra Büyük Britanya tarihi başlar.

Gizli Yahudi ve Siyonistler tarafından sömürüldüğünü fark eden halklar, İngiliz İç Savaşı sonucunda gizli Yahudi ve Siyonist krallığı devirdiler. İktidarı elinden bırakmak istemeyen gizli Yahudi ve Siyonistler; önce parlamento idaresinde sonra da gizli Yahudi ve Siyonist Oliver Cromwell iktidarında kısa süren göstermelik bir cumhuriyet kurdular. İktidarı elinden bırakmak istemeyen gizli Yahudi ve Siyonistler; Cromwell'in ölümünün ardından parlamento iç karışıklıkları önlemek bahanesiyle kendileri gibi gizli Yahudi ve Siyonist olan sürgündeki kral II. Charles'ı gizli Yahudi ve Siyonist krallığını yeniden kurmak üzere İngiltere'ye davet ettiler.

Türk ve İslam Alemleri'ni sömürerek semirmeye başlayan İngiltere, büyük bir sömürge gücü haline gelen Britanya İmparatorluğu'nun merkezi oldu. Hatta sömürgelerini genişleterek Avustralya, Kanada, Hindistan, Afrika'da bazı devletler, Antiller ve Hong Kong gibi dünyanın büyük bir kısmına yayılan dev bir ahtapot gibi asalak ve sömürge imparatorluğu kurulmuştu. Gizli Yahudi ve Siyonist Kraliçe Victoria zamanında bütün dünyayı alçakça, kahpece, kallesçe, zalimce sömürmesinden dolayı; Birleşik Krallık dünyanın en büyük gücü durumuna geldi. Onun zamanında Türk ve İslam yönetiminde huzurlu bir ülke olan Hindistan ve Mısır ele geçirilerek sömürgeleştirildi.

Türk ve İslam Alemleri'ni sömürerek semirmeye başlayan Britanya, 20. yy. 'a gelindiğinde dünyanın en büyük gücü konumundaydı. Bu gücü bütün dünyayı alçakça, kahpece, kallesçe, zalimce sömürmesinden dolayı, deniz yolları hakimiyeti sağlamayı başarabilmiştir. bütün dünyayı alçakça, kahpece, kallesçe, zalimce sömürmesinden dolayı semiren İngiltere, Alman İmparatorluğu'nu kendi dünyanın büyük bir kısmına yayılan dev bir ahtapot gibi asalak ve sömürge imparatorluğuna karşı en önemli tehdit olarak algılamıştır. Çünkü güçlü bir Almanya, İngiltere için en büyük tehdit olacaktır. İktidarı Siyonist bir devrimle ele geçirilen ve gizli Yahudi ve Siyonistlerin egemenliğindeki Fransa ile sürdürdüğü sömürge beraberliği ve ortaklıkta, Alman İmparatorluğu'na karşı olan düşmanlığı belirleyici nokta olmuştur.

Türk ve İslam Alemleri'ni sömürerek semiren Britanya, bir ada ülkesi olmasından

dolayı, savunma stratejisini Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek semiren Fransa, Hollanda ve Belçika'nın Almanya'ya karşı düşman olması esasına dayandı.

Oral Sander, Siyasi Tarih, Haziran 1998

Alman İmparatorluğu'nun Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek semiren İngiltere için gerek ekonomik gerekse de siyasi tehdit haline gelmesi asalak ve sömürgeci ve Siyonist Britanya için tartışmasız bir savaş nedeniydi. Aynı zamanda, sömürgelerin korunması, deniz yollarının kontrol altında tutulması, küresel şirketlerle dünyayı sömürme hakimiyeti ve en önemlisi Türk ve İslam Alemi'ndeki Enerji Koridoru'na sahip olarak daha fazla sömürme stratejileri tamamen Alman İmparatorluğu çıkarlarıyla çatışmaktaydı.

Oral Sander, Siyasi Tarih, Haziran 1998

Eric Hobsbawm, Kısa 20. yüzyıl, Eylül 2006

William McNeill, Dünya Tarihi, Haziran 1994

Yahudi ve Siyonistlerin egemenliğindeki Fransa'da krallık sistemi 1789 yılında gerçekleşen Siyonist Fransız Devrimi'ne dek sürdü. Siyonistler yaptıkları devrimin Siyonistler tarafından yapıldığını gizlemek için hep ülkelerin veya ulusların ismini kullanmışlardır. Mesela; gizli Yahudi ve Siyonist Lenin'in Siyonist devrimini Rus devrimi, gizli Yahudi ve Siyonist Kamal'ın Siyonist devrimini Türk devrimi, gizli Yahudi ve Siyonist Napolyon'un Siyonist devrimini Fransız devrimi gibi göstererek kendilerini gizlemeyi başarmışlardır. Gizli Yahudi ve Siyonist Fransız Devrimi sırasında dönemin Fransa kralı XVI. Louis ve eşi Marie Antoinette ile onlara yakınlığı olduğu düşünülen yüzlerce Fransız vatandaşı aynen gizli Yahudi ve Siyonist Kamal'ın Türkiye'deki katliamları ve gizli Yahudi ve Siyonist Lenin'in Rusya'daki katliamları gibi gizli Yahudi ve Siyonistlerce öldürüldü. Böylece kallesçe ve kahpece devletler, birer birer gizli Yahudi ve Siyonistlerce ele geçirildi. Gizli Yahudi ve Siyonist Napolyon Bonapart 1799'da sinsiliklerle, kallesliklerle, takiyyelerle, tezgahlarla, Vatan ve Millet ayaklarıyla cumhuriyetin kontrolünü ele aldı. Kendini önce Birinci Konsül, daha sonra, günümüzde anılan devletin tartışmasız diktatörü ilan etti. Aynen gizli Yahudi ve Siyonist Kamal da, dindaşı gizli Yahudi ve Siyonist

Napolyon Bonapart gibi 1923'de sinsiliklerle, kallesliklerle, takiyyelerle, tezgahlarla, Vatan ve Millet ayaklarıyla cumhuriyetin kontrolünü ele aldı. Kendini önce TBMM başkanı, daha sonra, günümüzde anılan devletin tartışmasız diktatörü ilan etti. Napolyon Savaşları olarak bilinen bir dizi savaşın ardından, gizli Yahudi ve Siyonist Bonaparte ailesinin yardımıyla gizli Yahudi ve Siyonist Napolyon, Avrupa'nın büyük bölümünü ele geçirerek kendisi gibi gizli Yahudi ve Siyonistleri iktidarlara yerleştirdi. Yeni elde edilen bu topraklara daha sonra gizli Yahudi ve Siyonist Bonaparte ailesinin üyeleri gizli Yahudi ve Siyonist Fransa'ya bağlı gizli Yahudi ve Siyonist kral olarak atandı. Böylece gizli Yahudi ve Siyonistler tarafından, Almanya harici bütün ülkeler gizli Yahudi ve Siyonistlerce ele geçirildi. Mesela Osmanlı'ya bağlı Yunanistan bile bağımsızlık ayaklarıyla Osmanlı'dan koparılarak, Danimarkalı daha sonra da Belçikalı kraliyet ailelerinden olan 16 yaşındaki gizli Yahudi ve Siyonist prensleri Yunanistan kralı yapmaları; bu gizli Yahudi ve Siyonist hegemonyanın en açık delilidir.

Ancak gizli Yahudi ve Siyonistlerce sömürüldüğünü anlayan Fransız halkı 1830 yılında bir sivil ayaklanma yaptı. Ne yazık ki Türkiye'deki gizli Yahudi, Şabataycı ve Siyonist Kamal'a karşı büyük ayaklanmalar yaptılar. Ancak tarihin en gaddar zalimi Kamal tarafından zalimce katliamlarla sindirildiler. Daha sonra Türkiye'deki gizli Yahudi, Şabataycı ve Siyonistler kendilerini çok iyi kamufle ettiklerinden ve kuzu gibi olan Türk halkını resmi tarih safsatalarıyla kandırıldıklarından dolayı; bu gizli Yahudi ve Siyonistlere bir daha ayaklanma yapamadı. Fransız halkı da Temmuz Devrimi'yle Bourbon Hanedanı tümüyle kaldırarak, anayasal krallığa dayanan Temmuz Monarşisi getirdiler. Bu yönetim biçimi 1848 yılına dek sürdü. Bu arada kurulan İkinci Cumhuriyet oldukça kısa süreli oldu. Çünkü iktidarı elinden bırakmak istemeyen gizli Yahudi ve Siyonistler; önce parlamento idaresinde sonra da gizli Yahudi ve Siyonist III. Napolyon İkinci İmparatorluğu 1852 yılında kurunca yıkıldı.

Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek semiren Fransa 1960'lara dek bir sömürge devleti kimliğiyle var oldu. Dünyanın dört bir yanında, özellikle Türk ve İslam Alemi'ni işgal ederek edindiği sömürge toprakları kahpe Fransa'yı kalles İngiltere'den sonra ikinci büyük sömürge imparatorluğu hâline getirdi.

Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek semiren Fransa ve gelişen Almanya'yı, aynen Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek semiren İngiltere gibi bir tehdit olarak görmüşlerdir. Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek semiren Belçika'nın da güçlü savunmaya sahip olması, Fransa için diğer iki askeri strateji unsuruydu.

Oral Sander, Siyasi Tarih, Haziran 1998

Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek semiren kahpe Fransa için Alman İmparatorluğu, Türk ve İslam Alemi'ndeki sömürgeleri için de büyük tehdit oluşturunuyordu. Çünkü Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek semiren Fransız Askeri-ekonomik-siyasi gücünün temeli, aynen Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek semiren İngiltere gibi sadece ve sadece sömürgeler üzerine kuruluydu.

Oral Sander, Siyasi Tarih, Haziran 1998

Eric Hobsbawm, Kısa 20. yüzyıl, Eylül 2006

William McNeill, Dünya Tarihi, Haziran 1994

Versay Antlaşması'yla Alman İmparatorluğu kuruldu. Aynen Büyük Selçuklular gibi olan, tüm dağınık Alman devletçiklerini -Avusturya hariç- bir arada topladı. Böylece birliğini gerçekleştiren Alman İmparatorluğu, 1914 yılına kadar, birliğini geç oluşturmaması nedeniyle geri kaldığı Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek semiren İngiltere-Fransa-Rusya ittifakıyla, ekonomik, siyasi ve askeri yönden başabaş noktasına geldi. Hatta 1914 verilerine göre sanayileşme ve iş gücü alanında Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek semiren İngiltere'den daha ileri bir seviyeye ulaştı.

Eric J. Hobsbawm, Kısa 20. YY., s. 37

Bu yüzden II. Wilhelm döneminde Almanya'ya ile Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek tamamen semirmek için Osmanlı'ya karşı kahpe, kalles, sinisi, alçak ve asalak Fransa, Birleşik “ İngiltere” Krallık ve Rusya İmparatorluğu bir anlaşma imzalayarak kutup oluşturmışlardır. Sadece ve sadece kendini korumak isteyen ve sömürölmek “sömürmek de” istemeyen Osmanlı'nın defalarca talep etmesine rağmen; Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek tamamen semirmek için Osmanlı'yı bu birlikteliğe almamışlardır. Almanya ise sadece Avusturya-Macaristan İmparatorluğu ile ittifak kurabilmiştir.

Alman İmparatorluğu dış politikası www.britannica.com

Khapoya op. cit. s. 115f

Almanya ise, azılı ve tarihi düşmanları olan Britanya'yı ve Fransa'yı alt statüye indirmek istiyordu. "Alman Ruhu dünyayı yenileyecektir!" düsturlarıyla yegane küresel güç olmak istemesi ve de Avrupa Merkezli bir dünyanın tartışmasız "büyük güçleri" olan Britanya ve Fransa'nın sömürgelerini sonlandırma planlarındaydı.

Eric J. Hobsbawm, Kısa 20. YY., s. 37- 38

Khapoya op. cit. s. 115

Alman Ulusal Birliği'nin kurulduğu 1871 ile I. Dünya Savaşı'nın çıktığı 1914 tarihleri arasında Avrupa Tarihi'nin hiç değişmeyen tek kaide; Almanya'ya karşı Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek tamamen semirmek için çabalayan Fransa ve İngiltere arasındaki düşmanlıktır. Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek semiren Siyonistlerin egemenliğindeki Fransa, 1871 Alman yenilgisi bu düşmanlığın en önemli sebebidir. Kahpe Fransa'nın Alsace-Lorraine'i kaybetmesi, bu düşmanlıklarda en etkili nedendir. Çünkü iki ülke arasındaki en önemli savunma noktaları olan Alsace-Lorraine ve Ren Nehri Köprüleri'ne sahip olmasıdır.

Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek tamamen semirmek için çabalayan Fransa ve İngiltere gibi gizli Yahudi ve Siyonist olmayan Hohenzollern Hanedanı yönetiminde ve mutlakiyetçi yapıdaki Alman İmparatorluğu, gizli Yahudi ve Siyonistlerin egemenliğindeki İngiltere ve Fransa'nın rakibiydi. Bu rekabet, I. Dünya Savaşı'nı, Almanya'daki büyük bir Musevi topluluğunun nüfuz mücadelesi şekline de getirmiştir. Bu mücadelenin sonucu olarak, Kamal ve ekibinin ihanetleriyle savaş sonrasında mağlubiyete uğrayan taraftaki bütün gizli Yahudi ve Siyonist olmayan Almanya, Avusturya, Bulgaristan ve Osmanlı kraliyetleri çökmüş, yerine yeni gizli Yahudi ve Siyonist olan cumhuriyetler kurulmuştur.

Oral Sander, Siyasi Tarih, Haziran 1998, s. 209-212

Alman İmparatorluğu, Avusturya-Macaristan İmparatorluğu ile ittifakı dışında, Avrupa'da güçlü bir müttefiki yoktu.

Almanya'nın oluşturmak zorunda kaldığı diğer ittifakı olan ancak Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek tamamen semirmek için çabalayan Fransa ve İngiltere'nin iştahını kabarttığı ve salyalarını üzerine akıttığı Osmanlı İmparatorluğu, savaşın sonucuna etki edebilecek ekonomik ve askeri düzeyde değildi.

Oral Sander, Siyasi Tarih, Haziran 1998

Eric Hobsbawm, Kısa 20. yüzyıl, Eylül 2006

William McNeill, Dünya Tarihi, Haziran 1994

Adolf Hitler, Kavgam, Şubat 2005

Kamal gibi gizli Yahudi ve Siyonistlerin fitne ve fesatlıklarıyla uyanan milliyetçilik fitne akımları 19. yüzyıl'da en fazla Osmanlı İmparatorluğu ve Avusturya-Macaristan İmparatorluğu'na zarar vermiştir.

Osmanlı ve Avusturya-Macaristan İmparatorluğu'nun karşısındaki diğer büyük tehdit Rusya ve Rusya'nın aynen Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek tamamen semirmek için çabalayan İtalya, Fransa ve İngiltere'nin tipik asalak politikasıydı. Rusya, Doğu Avrupa'ya ve Balkanlar'a doğru güç alanını genişletmek planlarını uyguladı. Bu planın uygulanması sonucunda Osmanlı içindeki ve Avusturya-Macaristan İmparatorluğu içindeki tüm etnik unsurlara -başta Slavlar olmak üzere- açık (veya el altından) destek verdi. Batı kanadının güvenliğini sağlamak için, Almanya'yla yapılan ittifak ile sağlamlaştıran Avusturya-Macaristan İmparatorluğu, diğer taraftaki Rusya etkinliğini yok etmek için müttefik oldu. Ancak Türk ve İslam Alemi'ndeki bağımsız devleti ve Türk ve İslam Alemi'ni tek banisi Osmanlı'nın hiçbir dayanağı yoktu. Çünkü Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek tamamen semirmek için çabalayan İtalya, Rusya'nın Fransa ve İngiltere'nin; Türk ve İslam Alemi'ni ve Osmanlı'yı işgal etmeleri savaş öncesinde hızla devam etmekteydi. Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek tamamen semirmek için çabalayan İtalya, Rusya, Fransa ve İngiltere'nin, Türk ve İslam Alemi'ni koruyan Osmanlı'nın topraklarını devamlı işgal etmelerinden dolayı; adı konmamış savaşlarla zaten hasım ve düşman idiler.

Avusturya-Macaristan İmparatorluğu'nun da durumu Osmanlı İmparatorluğu'ndan farklı değildi. İki imparatorluk da kendi geleceklerini tamamen savaş sonunda alınacak bir galibiyete bağlamışlardı. Yani savaş, bir ölüm-kalım mücadelesi idi. Çünkü Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek tamamen semirmek için çabalayan İtalya, Rusya, Fransa ve İngiltere'nin; ortak tek amaçları Osmanlı'nın petrol sahalarını tamamen ele geçirerek Türkleri Anadolu'ya hapsedmek idi.

Oral Sander, Siyasi Tarih, Haziran 1998

Eric J. Hobsbawm, Kısa 20. YY.

William McNeill, Dünya Tarihi, Haziran 1994

Osmanlı İmparatorluğu, 1699 Karlofça Antlaşması'ndan beri gerileme süregeldi. Kamal'ın da darbeci başı olduğu Siyonist 31 Mart Darbesi ile Osmanlı devleti içten işgal edilerek ele geçirilmişti. Filistin'de İsrail devletini kurmak isteyen içteki Kamal gibi gizli Yahudi ve Siyonistlerin ihanetleriyle Osmanlı içten peşkeş ihanetleriyle küçültülerek parçalanmak istendi. Döneminin, son ağır yenilgisini Kamal ve ekibinin Bolayır ihanetleri gibi içten peşkeşlerle Balkan Savaşları'ndan almıştı. Bu ihanet peşkeşlerini barındıran savaşlarda, imparatorluktan ayrılmış küçük devletlerle dahi başa çıkamaz duruma sokulmuştur. Osmanlı içten Kamal gibi gizli Yahudi ve Siyonistlerin ihanetleriyle ve devletin yönetimini işgalleriyle maliyesi iflas etmişti. Yıllık enflasyon %300'lerde tamamen dışa bağımlı ve cari harcamaları dahi karşılayamayacak durumdadır. Oysa Filistin'de İsrail devletini engelleyen Sultan Abdulhamid zamanında millet ve ümmet refah ve huzuru çok mükemmel idi.

tarihvemedeniyet.org/2009/08/osmanli-turkiyesinde-enflasyon/

Filistin'de İsrail devletini kurmak isteyen içteki Kamal gibi gizli Yahudi ve Siyonistlerin ihanetleriyle Balkanları ve Mısır'ı kaybetmiş, İslam Alemi'ndeki son kalan toprakları için de endişeli bir Osmanlı İmparatorluğu vardır. Filistin'de İsrail devletini kurmak isteyen içteki Kamal gibi gizli Yahudi ve Siyonistlerin ortaya çıkardığı ayrılıkçı fitne olan Milliyetçilik fitneleriyle ve ihanetleriyle Etnik gruplarındaki milliyetçilik ve ayrışma hareketleri nedeniyle, Anadolu'da

dahi güvenlik sorunları en üst düzeydeydi. Oysa Sultan Abdulhamid bütün ırkları ustaca idare etmişti. Hatta Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek tamamen semirmek için çabalayan İtalya, Rusya, Fransa ve İngiltere'nin İslam Alemi'ndeki işgalci ve sömürgeci niyetlerini ve -sanılanın aksine- petrolün yeni dönemdeki önemini son derece iyi bilmekteydi. Öte yandan hep savaştığı Rusya'nın da Boğazlar ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi üzerindeki hedeflerinin farkındaydı.

Filistin'de İsrail devletini kurmak isteyen içteki Kamal gibi gizli Yahudi ve Siyonistlerin devlet yönetimini ele geçirmelerinden sonra; Balkan Savaşları ihanet peşkeşleriyle ordu son derece zayıflamıştı. Filistin'de İsrail devletini kurmak isteyen içteki Kamal gibi gizli Yahudi ve Siyonist genç subaylar; liyakatsız, toy, çaylak, tecrübesiz, bilgisiz, ihanetlerini rahatça devam ettirebilmeleri için büyük rütbeler verilerek orduların başına geçmiştir. Tecrübeli, yaşlı, bilgili ve elinin hakkıyla rütbelerini kazanmış paşalar da; darbe ile yönetimi ele geçirmiş Filistin'de İsrail devletini kurmak isteyen içteki Kamal gibi gizli Yahudi ve Siyonist subayların emrine verilmiştir. Filistin'de İsrail devletini kurmak isteyen içteki Kamal gibi gizli genç subaylar; liyakatsız, toy, çaylak, tecrübesiz, bilgisiz, Yahudi ve Siyonist subayların emri altında sindirilmiş veya yıldırılmıştır. Böylece bütün meydan genç subaylar; liyakatsız, toy, çaylak, tecrübesiz, bilgisiz, İttihat-Terakki çetesinin işgal ettiği Hükümetin hainlerine kalmıştır. Filistin'de İsrail devletini kurmak isteyen içteki Kamal gibi gizli Yahudi ve Siyonist Hükümet, ordu yapısı içerisindeki alaylı/okullu sistemini değiştirerek, genç subaylar; liyakatsız, toy, çaylak, tecrübesiz, bilgisiz, okullu subayları faal birliklere, alaylı subayları da ya emekliye ya da geri görevlere sevk etmiştir. Öte yandan personel yapısında çok haince ve sinsice yıkım olan bir değişim gösteren ordu, aynı rezilliği teknoloji ve silahlar yönünde yapmıştır. Alman ekolünün hakim olduğu Osmanlı Ordusu, özellikle lojistik ve sevkiyat konusunda da gerekli düzeyde kabiliyete sahip değildi.

1913 Siyonist Bab-ı Ali Baskını ile iktidara gelen İttihat-Terakki çetesinin darbe Hükümeti, savaşın kaçınılmaz olduğunu fark ettiği andan itibaren, işbirlikçileri olan ve Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek tamamen semirmek için çabalayan İtalya, Rusya, Fransa ve İngiltere ile anlaşmak amacıyla çalışırken, çetenin dirayetli ve karizmatik diğer lideri Enver Paşa'nın gayretleri ile Almanya ile de ilişkilerini aynı ölçüde sıkı tutmaya çalışmıştır. Hatta bu çok yoğun bir çift taraflı mücadele olmuştur. Hatta her iki tarafla da son dakikaya kadar görüşmeler devam etmiştir.

Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek tamamen semirmek için çabalayan İtalya, Rusya, Fransa ve İngiltere ile yapılan görüşmelerde Osmanlı Sultanının ittifak için temel beklentisi olan savaş sonrası toprak bütünlüğünün garanti altına alınması isteğidir. Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek tamamen semirmek için çabalayan İtalya, Rusya, Fransa ve İngiltere tarafından kallesçe, kahpece, sinsice ve gizli tezgahla ancak savaş sonrası görüşülebileceği şekilde yanıtlanmıştır. Bu yanıt bir tuzak idi. Böylece Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek tamamen semirmek için çabalayan İtalya, Rusya, Fransa ve İngiltere, savaş sırasında Osmanlı'yı oyalayarak; Almanları alt ettikten ve savaş sonrası Osmanlı'yı parçalamak demek olduğu gizli anlaşmaların deşifre olmasıyla anlaşılmıştır.

İsmail Hami Danişmend, İzahlı Osmanlı Tarihi Kronolojisi, c. 4, s. 411-412.

Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek tamamen semirmek için çabalayan İtalya, Rusya, Fransa ve İngiltere ile ittifakı sağlayamayacağı kesin görünen İttihat ve Terakki çetesinin Siyonist hükümetinin Enver Paşa fraksiyonu, 2 Ağustos 1914 günü Almanya ile gizli bir ittifak antlaşması 1699 Karlofça Antlaşması'ndan beri gerileme süregeldi. Kamal'ın da darbeci başı olduğu Siyonist 31 Mart Darbesi ile Osmanlı devleti içten işgal edilerek ele geçirilmişti. Filistin'de İsrail devletini kurmak isteyen içteki Kamal gibi gizli Yahudi ve Siyonistlerin ihanetleriyle Osmanlı içten peşkeş ihanetleriyle küçültülerek parçalanmak istendi. Döneminin, son ağır yenilgisini Kamal ve ekibinin Bolayır ihanetleri gibi içten peşkeşlerle Balkan Savaşları'ndan almıştı. Bu ihanet peşkeşlerini barındıran savaşlarda, imparatorluktan ayrılmış küçük devletlerle dahi başa çıkamaz duruma sokulmuştur. Osmanlı içten Kamal gibi gizli Yahudi ve Siyonistlerin ihanetleriyle ve devletin yönetimini işgalleriyle maliyesi iflas etmişti. Yıllık enflasyon %300'lerde tamamen dışa bağımlı ve cari harcamaları dahi karşılayamayacak durumdadır. Oysa Filistin'de İsrail devletini engelleyen Sultan Abdulhamid zamanında millet ve ümmet refah ve huzuru çok mükemmel idi. silahlı kuvvetlerinin genel sevk ve idaresi için bir Alman askeri heyetini yetkili kılmayı uygun görmüştür.

İsmail Hami Danişmend, İzahlı Osmanlı Tarihi Kronolojisi, c. 4, s. 411-412.

Hatta Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek tamamen semirmek için işgal etmek isteyen kahpe ve kalleş İngiltere, Osmanlı İmparatorluğu'nun sipariş ettiği ve parasının ödendiği iki zırhlıyı Osmanlı İmparatorluğu'na teslim etmekten vazgeçmiştir. TC'ni kuran Siyonist ekipten ve düşman İngiliz'in işbirlikçisi olan Rauf Orbay ve ekibinin kalleşçe ve kahpece muhbirlikleriyle Londra'dan eli boş dönülmüştür. Kalabalık bir İngiliz donanmasının Çanakkale Boğazı'na kadar kovaladığı Goben ve Breslav adlı iki Alman zırhlısının Çanakkale Boğazı'ndan geçmesine izin verilir. İki gemi 11 Ağustos'ta İstanbul'a gelir. Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek tamamen semirmek için işgal etmek isteyen İtalya, Rusya, Fransa ve İngiltere'nin bu durumu yansızlığın ihlali olarak değerlendiren bir nota vermesi üzerine, Alman zırhlıları Osmanlı donanması'na 'satın alınmış' ve gemi mürettebatı fes giydirilerek Osmanlı hizmetine alınmıştır. Goeben (Yavuz Muharebe Kruvazörü), Breslau ise (Midilli Kruvazörü) ismini almıştır (Yavuz ve Midilli Olayı).

28 Ekimde Osmanlı filosu 4 ayrı görev gücüne ayrılarak İstanbul'a yük getiren gemileri batırarak Karadeniz'i ablukaya olan Rusya kıyılarında farklı hedeflere yöneldi. Koramiral Souchon 29 ekim 1914 sabah 6:30'da 3 Osmanlı destroyerinin refakatinde bulunan Goeben ile Sivastopol'daki Karadeniz'deki ablukaya alarak ve ambargoyu uygulayarak Osmanlı'yı aç bırakan bataryaları ateş açtı. Hamidiye kruvazörü 6:30'da Kefe'ye geldi ve yerel yetkilileri uyguladıkları abluka ve ambargolarla milleti aç ve sefi bıraktıkları 2 saat içinde çatışmaların başlayacağı konusunda uyardı. Hamidiye 9:00 da bir saat süren bir ateşe başladı ve daha sonra da Yalta'ya giderek burada Rusların Osmanlı gemilerini batırmalarına misilleme olarak 7 Rus ticaret gemisini batırdı. 2 Osmanlı destroyeri 6:30'da abluka ve ambargoyu uygulayan gemilerin limanı durumundaki Odessa'ya hücum etti ve abluka ve ambargoyu uygulayan 2 Rus gambotunu batırarak birkaç gasp edilen tahıl silosunu tahrip etti. Breslau kruvazörü ve ona eşlik eden Osmanlı destroyeri abluka ve ambargoyu uygulayan liman durumundaki Novorossisk'e geldi yerel yetkilileri uyararak 10:30'da abluka ve ambargoyu uygulayan bataryalarına ateş etti ve 60 mayın döşediler. Limandaki abluka ve ambargoyu uygulayan 7 gemi hasar gördü, biri battı.

30 Ekim günü zaten savaş halinde olan ve Karadeniz'i ablukaya alarak Osmanlı'ya ambargo uygulayan Rusya Osmanlı İmparatorluğu'na savaş açmış, bundan birkaç saat sonra Enver Paşa, Osmanlı İmparatorluğu'nun Rusya'ya fiiliyattaki savaşı resmi hale getirerek ilan etti. Türk ve İslam Alemi'ni

sömürerek tamamen semirmek için işgal etmek isteyen kahpe ve kalleş İngiltere'ye karşı savaşa, İttifak Bloku yanında girdiğini duyurmuştur. Bu duyurudan sonra zaten fiiliyatta işgalleriyle savaş halinde olan Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek tamamen semirmek için işgal etmek isteyen kahpe ve kalleş İngiltere, Osmanlı İmparatorluğu'na savaşı bu sefer de resmi olarak ilan etmiştir.

Oral Sander, Siyasi Tarih, Haziran 1998

Eric Hobsbawm, Kısa 20. yüzyıl, Eylül 2006

William McNeill, Dünya Tarihi, Haziran 1994

Birinci Cihan Harbi 1-4 [ISBN 975-7369 -21 -7]

Cemal Paşa Hatıralar-İş bankası Yayınları-Mayıs 2001,s. 93

Anlaşmanın tam metni için İsmail Hami Danişmend, İzahlı Osmanlı Tarihi Kronolojisi, c. 4, s. 411-412.

Talat Paşa'nın Anıları, İş bankası Yayınları, Temmuz 2006

Osmanlı, Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek tamamen semirmek için işgal etmek isteyen kahpe ve kalleş İngiltere'ye karşı; halk arasında "Yemen Cephesi" adıyla da anılan cephede savaştı. I. Dünya Savaşı boyunca Osmanlı İmparatorluğu 4 Tümenlik bir kuvvetle Arabistan'daki kutsal İslam şehirlerini Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek tamamen semirmek için işgal etmek isteyen kahpe ve kalleş İngiltere'ye karşı korumaya çalıştı. 7. Kolordu'nun birer tümeni Hicaz, Asir, San'a ve Hudeybiye'de konuşlandırılmıştı. Uzaklık sebebiyle bu tümenlere yeni asker, malzeme ve silah desteği sağlanamıyordu. 1916 yılında Kamal gibi gizli Yahudi ve Siyonist Cemal Paşa'nın İngilizlerin lehine yaptığı zulümlerden yılan ve bıkan Araplar kendilerini koruyan Osmanlı Kuvvetlerine karşı ayaklandı. Osmanlı'dan muhtariyet istemesine rağmen; iktidarı ele geçiren Siyonist çetenin kurnazca ayaklanması için ret etmesiyle Mekke Emiri Şerif Hüseyin, bağımsızlığını ilan etti. Bu bölgedeki en önemli Osmanlı direnişi Medine müdafaasıydı. Yemen'de İmam Yahya Osmanlılara bağlı kalırken Asir'de Seyyid İdris de ayaklanmaya katıldı.

1917 Şubatında Hicaz Seferi Kuvvetleri'ne atanmak üzere, Şam'a gelen, Cemal

Paşa gibi gizli Yahudi ve Siyonist olan ve 1915'te Sofya'da düşman İngilizlere kendisini satan işbirlikçi Kamal, Osmanlı, Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek tamamen semirmek için işgal etmek isteyen kahpe ve kalles İngilizlere'nin ağzıyla konuşarak; Hicaz'ın boşuna savunulmayıp boşaltılmasını istedi. Bu ihanet teklifi maddi ve manevi haklardan kabul edilemez olduğundan dolayı, bu hain ve peşkeş istek uygulanmadı. Gizli Yahudi ve Siyonist olan ve 1915'te Sofya'da düşman İngilizlere kendisini satan işbirlikçi Kamal'ın fitneleriyle, fesatlıklarıyla ve ayak direktmeleriyle buraya komutanlık ataması da yapılmadı.

Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek tamamen semirmek için işgal etmek isteyen kahpe ve kalles İngilizlere,1914 yılı Aralık ayında Türk dostu olan Hidiv Abbas Hilmi Paşa'yı yönetimden uzaklaştırarak, Mısır ve Süveyş Kanalı'na tamamen işgal ettiler. Bahriye Nazırı ve 4. Ordu Komutanı gizli Yahudi ve Siyonist Cemal Paşa'nın, 14 Ocak 1915'te iki koldan göstermelik Süveyş Kanalı'na yaptığı ihanetlerle ve peşkeşlerle dolu sahte harekâtı (1. Kanal Savaşı) başarısız oldu. Sırf Osmanlı'nın İslam Aleminden çekilerek, istedikleri İsrail'in kurulması için; Kanalı şişme botlarla aşılamayacağını bilinmesine rağmen; Osmanlı birlikleri ağır makinalı tüfek atışları sebebiyle daha kıyıya varamadan kırdırıldı. İngiliz işbirlikçisi ve Siyonist Cemal Paşa'nın bu ihanet peşkeşiyle 4 Şubat 1915'te Birüsseba-Gazze'ye geri dönüldü.

Bahriye Nazırı ve 4. Ordu Komutanı gizli Yahudi ve Siyonist Cemal Paşa'nın, 14 Ocak 1915'te iki koldan göstermelik Süveyş Kanalı'na yaptığı 1916 yılında 2. Kanal Harekâtı göstermelik olarak yapıldı. 1917 baharında Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek tamamen semirmek için işgal etmek isteyen kahpe ve kalles İngilizler, Gazze'ye saldırdı. Burada iki tane muharebe yapıldı. İngilizler Alman komutanların ferasetleriyle ve Türklerin kahramanca savunması karşısında çekilmek zorunda kaldılar. Aynı yıl 7. Ordu Komutanlığına gizli Yahudi ve Siyonist Kamal atandı. Düşman İngilizlerin 1915'te Sofya'da satın aldıkları ve Siyonist Kamal, Yıldırım Ordular Komutanı General Liman von Sanders'in işbirlikçisi olduğu düşman İngilizlere karşı başaramaması için her türlü fitneyi, fesadı, isyanı, ayak sürtmelerini, engellemeler ve köstekleri yaptı. Türk ve İslam Alemi'ni sömürerek tamamen semirmek için işgal etmek isteyen kahpe ve kalles İngilizlere'nin büyük saldırısı öncesi ordusunu başsız bırakmak için 6 Ekim 1917'de komutanlıktan istifa etti. İstifası kabul edilmeyince ordusunu başsız bırakarak, isyan ederek ve devletine ihanet ederek kaçtı. Düşman İngilizlerin 1915'te Sofya'da satın aldıkları ve Siyonist Kamal, elde kalan birliklerle ancak savunma savaşı yapılabileceğini, Falkenhayn'ın saldırıya geçme fikrinin tamamen yanlış olduğunu iddia edecek kadar kahpe ve kalles düşman işbirlikçisi

idi. Oysa düşman İngilizlerin 1915'te Sofya'da satın aldıkları ve Siyonist Kamal'ın her türlü fitneyi, fesadı, isyanı, ayak sürtmelerini, engellemeler ve köstekleriyle rahatça savaş hazırlıklarını tamamlayan İngilizler, 24 Ekim 1917'de 138. 000 askerle taarruza başladılar. Birüsseba-Gazze Savaşı'nı kazandılar. Türk ve Müslüman zannedilen Siyonist TC'ni kuran ekipten olan gizli Yahudi ve Siyonist Fevzi Çakmak'ın ihanet peşkeşleriyle 9 Kasım 1917'de Kudüs bir tek kurşun atılmadan peşkeş çekildi.

Siyonist Kamal'ı 1915'te Sofya'da satın alan General Allenby komutasındaki İngiliz kuvvetlerinin Mart 1918 başı ile 18 Mayıs arasındaki Telazur, 1. ve 2. Salt-Amman taarruzları bizzat Alman Mareşalinin dirayetle savaşı yönetmesiyle ve başarıyla durduruldu. Siyonist Kamal'ın her türlü fitneyi, fesadı, isyanı, ayak sürtmelerini, engellemeler ve köstekleriyle rahatça yığınaklarını artıran ve mevcudu 550. 000'e yükselen İngiliz ordusu, yine işbirlikçileri Kamal'ın içten ihanetleriyle bütün Türk Ordularını içten yok ettirerek 19 Eylül 1918'de Filistin'de başlattığı taarruz hızla gelişti. İşbirlikçileri Kamal'ın içten diğer ihanetleriyle Filistin, Suriye, Ürdün ve Lübnan tamamen İngilizlerin eline geçti.

I. Dünya Savaşı'nın getirdiği bir savaş tarzı siper savaşıdır. Siyonist Kamal'ın her türlü fitneyi, fesadı, isyanı, ayak sürtmelerini, engellemeler ve köstekleriyle Osmanlı orduları yeterli siper kazamamışlardır.

Siper savaşlarında kullanılan silahlar büyük gelişmeler gösterdi. Almanların icat ettikleri mitralyözler ve yarı otomatik tüfekler kullanıldı. Almanların Gewehr dedikleri piyade tüfeklerin atış hızı arttırıldı. Siper aralarında süngü çarpışmaları görülüyordu. Almanların maddi olarak bütün savaş malzemelerini vermeleri ve bunları kullanmayı öğretmek için subaylarını görevlendirmeleri; Osmanlı için büyük bir fırsattı. Ancak düşman İngilizlerin 1915'te Sofya'da satın aldıkları ve Siyonist Kamal, işbirlikçisi olduğu düşman İngilizlere karşı Osmanlı'nın başaramaması için; her türlü fitneyi, fesadı, isyanı, ayak sürtmelerini, engellemeler ve köstekleriyle Almanları rahat çalıştırmaması neticesiyle pek randıman alınamamıştır.

Siyonist Kamal'ın ve ekibini bütün ihanetleriyle Türk ve İslam Alemleri mahvolmuştur.

Filistin cephesinde üç ordudan oluşmuş, Yıldırım Orduları Grubu denilen Türk

Orduları vardı. Bunlar Dördüncü, Yedinci ve Sekizinci ordulardır. Hepsi "Yıldırım Orduları" adıyla anılmıştır. Grup Komutanı önce Mareşal Falkenhayn, sonra da Mareşal Liman Von Sanders'di. Dördüncü ordu kumandanı Siyonist Cemal Paşa ve sekizinci ordu kumandanı Siyonist Cevâd Paşa idi. Yedinci ordu kumandanı ise; liyakatsiz, tecrübesiz, bilgisiz, ukala, çaylak ve darbeci başı olan mirliva "iki alay komutanı" Kamal idi...

Siyonist 31 Mart darbesinin darbeci başlarından ve çapulcu darbecilerin kurmay başkanı olmasından dolayı haksızca ve liyakatsızca Mirлива "iki alay komutanı" yapılmıştır. Mirлива "iki alay komutanı" komuta etmesi gereken liyakatsiz Kamal, sırf Siyonist darbeci başı olmasından dolayı; tümen ve kolordu yönetecek bilgi ve tecrübesi olmamasına rağmen ordu komutanı olmuştur. Hâlbuki Kamal'ın hiç bir askeri başarısı olmamasına, çaylak ve genç olmasına rağmen; ordu komutanı olması, sırf kendisi gibi Siyonist biraderlerinin devleti darbe ile ele geçirmelerindendi. Azılı Türk ve İslam düşmanı olan Kamal, Türk ve İslam Âlemi'nin en büyük belası İT darbe çetesini ele geçirmek için askerlikten istifa etmişti. İT çetesini ele geçirmeyince, meteliksiz berduş oldu. Siyonist biraderleri kendilerine bile bela olan Kamal'ı acıyarak, torpil ile Sofya'ya ateşe olarak atadılar. Sırf ihtiras yükü olan Kamal, devleti ele geçirmek maksadıyla; düşman İngilizlerle Sofya'da gizlice, sinsice ve Osmanlı Devletinden habersiz anlaşarak onların maşası olmuştur. Siyonist biraderlerinin torpilleriyle; sırf ihanetlerini gerçekleştirerek İsrail devletini kurulması için, Filistin Cephesi'nde haksızca ve liyakatsızca ordu komutanı olmuştur. Kamal ve ekibinin işbirlikçisi oldukları düşman İngilizlere içten sinsice koridor açmasıyla; 31 Ağustos 1918'de cephede Türk orduları aniden çöktü. Kamal ve ekibinin içten ihanet peşkeşleriyle çöküş; Türk ve İslam Âlemi'nin en büyük hezimetine yol açtı. Türk ve İslam Devleti bu ihanetlerle Yüz Binlerce Vatan evladını kaybetti. Şu anda beş devlet olan "Ürdün, İsrail, Filistin, Lübnan ve Suriye" topraklarını kaybetti. Yine Kamal ve ekibinin içten ihanet peşkeşleriyle Mondros Mütârekenamesini imzalamaya mecbur bırakılarak; Türk ve İslam Âlemi işgal edildi. Şu andaki Türk ve İslam Âlemi'nin hala rezilce sömürülmesi; Siyonist liderlerin liyakatsızca ve torpillerle yedinci ordu kumandanı olarak atadıkları Kamal'ın, sağındaki ve solundaki dördüncü ve sekizinci ordulara haber vermeden, sinsice, gizlice, kahpece, kalleşçe ve aniden düşmana koridor açması için geri çekilmesiyle olmuştur.

Kadir Mısıroğlu, Lozan zafer mi, hezimet mi? s 173, 174, 175

Yahudi, Musevi ve Yahudilik

Yahudilik; millet, din ve kültür kavramlarının bütün özelliklerini içinde barındırır. Yahudi veya Musevi konusundaki tanımlamalar, dine ya da millete dayalı olmasına göre farklılıklar vardır. Yahudiler dindışı olarak üç gruptur. Dindar olmak önemli değildir. Bir Yahudi ailede doğmuş olanlar; ataları arasında veya soylarında Yahudi bulunanlar (özellikle anne tarafından) Musevi dininden olmayanları da içerebilir. Museviliği inanmayabilir. Buna rağmen ırk olarak Yahudi'dir.

Yahudilikte din hukuku olan Halahada'ya göre anne soyundan olanlar tabi Yahudi olurlar. Yahudi olma kuralı, sözlü geleneğin Babil Talmudu ile kanun halinde derlenmesine kadar uzanır. Tanah'ın Tesniye 7,1-5 gibi çeşitli bölümlerinde yorumlanmıştır. Yahudi otoriteler, Yahudiler ile Yahudi olmayanlar arasındaki karma evliliklere karşı bir uyarılmışlardır. "Çünkü onlar oğullarınızı beni izlemekten saptıracak, başka ilahlara tapmalarına neden olacaklardır."

Levililer 24. 10'da ise İbrani bir kadın ile Mısırlı bir erkeğin evliliğinden olma çocuğun "İsrailliler arasında" olduğunu yazar. Ezra 10,2-3'te, Babil'den dönen İsrailliler yabancı karılarını ve onlardan olma çocuklarını bırakmaya yemin ederler.

Yahudilik Tarihi

İbranice “Yehudi” (çoğ. Yehudim) ismi başlangıçta Yehuda kabilesinin üyelerine söylenmekteydi. Kuzey İsrail Krallığı Güney İsrail Krallığı’ndan ayrıldı. Güney Krallığı, Yehuda kabilesinin etkinliğinden dolayı Yehuda Krallığı olarak anılmıştır. B’nei Yisrael (İsrail Oğulları) terimi halen her iki grup için de kullanılmıştır. Asurluların Kuzey Krallığı’nı fethetmesinden sonra Güney Krallığı tek İsrail devleti olarak kaldı. Yehudim kelimesi zamanla sadece Yehuda kabilesi yerine Yahudi halkının tümünü belirtmek için kullanılmıştır.

Yahudilerin kökeni, M. Ö. 2000’de Hz. İbrahim, Hz. İshak ve Hz. Yakup’a ondan da Nuh’a kadar uzanır. Milattan önce 1200 yıllarında Merneptah Steli, Yahudiliği binlerce yılda geliştiği Filistin’de yaşayan Yahudi halkından en eski arkeolojik kayıtlardır. Kral Davud, Kudüs’ü İsrail ve Yehuda Birleşik Krallığı’nın başkenti yapmıştır. On İki İsrail oğlu Kabilesi M. Ö. 1000 yıllarında Yahudiler bağımsız yaşamışlardır.

Milattan önce 970 yılında, Hz. Davud’un oğlu Hz. Süleyman İsrail Kralı olmuştur. Hz. Süleyman 10 yılda Birinci Tapınak olarak bilinen Kutsal Tapınağı inşa etmeye başlamıştır. M. Ö. 930’da Süleyman öldü. Hemen kuzeydeki on kabile İsrail Krallığı’ndan ayrılmıştır. Yahudilerin en büyük düşmanı yine kendileridir. Milattan önce 722’de, Asurlular kuzeydeki on kabile ayrılmasıyla kendiliğinden yıkılacak kadar güçsüzleşen İsrail Krallığı’nı fethetti. Yahudileri sürmeleri ile Yahudi diasporası da başlamıştır.

Genelde Yahudi; İbrani ırkına verilen isimdir. Musevi de, bunların dininden olan ve bunların dinine verilen isimdir.

Şabataylar

Şabataycılık, 17. Yüzyılda ortaya çıkmıştır. İzmir ve çevresinde ortaya çıkan sahte Mesih Şabatay Zvi'nin kurucusu olduğu, onu Mesih kabul eden, Yahudi Mistisizmine ve Kabalaya dayanan inançtır. İslam ile alakaları yoktur. İslam'da da yerleri münafık olarak vardır. Diyanet İşleri Başkanlığı'na İslami olarak Şabataycılık; bir İslam mezhebi ya da tarikatı değildir. İslam düşüncesi içinde yer almamaktadır. Taraftarları Sabetayistler, Şabataycı, Şabetaycı, Sabataycı, Sabetaycı, Avdedî, Dönme, Selanikli, Meamin, Maminim, Takiyyeci, veya Münafık gibi farklı isimlerle de anılır.

Şabataycılar, İbranice karşılığı olan belli kurallar dâhilinde tamamen Müslüman Türk ismi almaktadırlar. Kendi inanç ve kimliklerini her bakımdan “şüphe edilmeyecek ölçüde” gizleyerek Müslüman Türk göstermektedirler. Kendilerini Yahudiliğe bağlı bir cemaat sayarlar. Ancak sapık inançları ve sapıkça ayinleriyle ilgili ritüelleri olduğundan Yahudiler ve Musevi otoritelerince resmi olarak Yahudi veya Musevi kabul edilmemektedirler. Kur'an da ise Münafikun Suresi'nde ele alınarak inanmadıkları halde “Müslümanım” diyenleri en alt tabakadaki “Cehennemlik Münafıklar” olarak anılmaktadır. Kendileri Musevi ibadet ve ayinlerine sadık kalmışlardır. Ama sapıkça inançlarını ve sapık ritüelleri uygulamayan asıl Yahudilerden tamamen ayrılmış ve onlara kâfirlikle suçlayarak dışlamışlardır. Böylece Museviler ve Yahudiler Şabataycıları; Şabataycılar da Musevileri ve Yahudileri kâfirlikle suçlayarak iç düşman ilan etmişlerdir. Birbirlerine İbranice kâfir olan “koferim” ismini vermişlerdir. Ayrıca Museviler ve Yahudiler onlar için değişik ortamlarda renklerini değiştiren bir balıktan esinlenerek “Sazanikos” lakabını kullanarak aşağılamışlardır.

Siyonist Yahudiler olan Şabataycılar, İbrahim peygamberden olayı İbrahim'in kavminin Tanrı tarafından seçildiğine, onlarla ahit/antlaşma yapıldığına ve kendilerinin de bu kavmin devamı olduklarına inanırlar. Siyonist Musevilikteki seçilmişlik kavramı Musevi Halkı'nı kapsar. Onlara göre en iyi sayılan şeytan ile transa geçmiş hahamlar, en iyi gördükleri şeytanın görüşleri doğrultusunda Tevrat'ı tahrif ettiler. Siyonist Yahudiler'in sahip oldukları üstün ırk inancını da eklemişlerdir.

"Siz Allah'ın, Rabbin oğullarısınız. Çünkü sen, Allah'ın, Rabbe mukaddes bir kavmisin ve Rab üzerinde olan bütün kavimlerden üstün olarak, kendine has bir kavim olmak üzere, seni seçti. "

"Ve Allah'ın Rabb'in sana teslim edeceği bütün kavimleri bitireceksin, gözün onlara acımayacak. "

Siyonist Yahudiler kendilerini Tevrat'tan çok daha önceleri bütün ırklardan üstün olduklarına ve dünyanın gerçek sahibi olduklarına inanmışlardı. Bu saplantılı inançlara göre; Siyonist Yahudiler Allah'ın seçtiği ve üstün kıldığı bir kavimdir ve yeryüzü onlara aittir. Fakat güya Goyimler (Yahudi olmayan, insan görünümündeki hayvan) dünyayı haksız olarak ele geçirmişlerdir. İşte Siyonist Yahudiler'in bu inançlara olan bağlılıkları, tarih boyunca diğer milletlere kin ve düşmanlık beslemelerine yol açmıştır. Bu sapkın inanca göre, Rab Yehova yalnız İsrailoğulları'nı sevmektedir. Yehova ise Tanrı gibi gösterilen şeytandır.

". . . Ve onlardan nefret ettim. Fakat size dedim: Siz onların topraklarını miras olarak alacaksınız ve ben size onu mülk olarak vereceğim. Ben, sizi milletlerden ayırt eden Allah'ınız Rabbim. "

Siyonist Yahudilere göre Rab Yehova Yahudiler'i dünya hâkimi kılacaktır.

"Ben dedim: Siz ilahlarsınız ve hepiniz yüce olanın oğullarısınız. Kalk ey Allah yeryüzüne hükmet, zira milletlerin hepsine sen varis olacaksın. "

Kamal'ın Nüfus Cüzdanı

Sonradan kamalistlerin Mustafa Kemal Atatürk olarak uydurdıkları Kamal ismini; bizzat Kamal'ın kendisi Kemal'den, Kamâl'a çevirmiştir. Mustafa ismini sevmemiştir. Zaten "Mustafa" ismini İslami olduğundan dolayı okuldan sonra hiç kullanmamıştır. Kamâl; (כמאל) İbranice "Put" manasındadır. Cumhuriyet Halk Partisi'nin esaslarının adı da Kamalizm'dır. Yani putçuluktur.

Kamâlizm “Putçuluğu”

Kamal’ın katıldığı CHP’nin Mayıs 1935 tarihinde toplanan ve Dördüncü Büyük Kurultayı’nda kabul edilen CHP Programının ismi Kamalizm/Putçuluk kondu. CHP kitapçığının “Giriş” kısmında;

“Yalnız birkaç yıl için değil, `geleceği de kapsayan’ tasarılarımızın ana hatları burada toplu olarak yazılmıştır. Partimizin güttüğü bütün bu esaslar, `Kamâlizm’/(Putçuluk) prensipleridir” olarak tespit edilmiştir.

Ulus Gazetesi, 14 Temmuz 1936.

TC. Başbakanlık, ATAM, Atatürk Araştırma Merkezi Başkanlığı, Atatürk’ün Tamim, Telgraf ve Beyannameleri, c. 4, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara 1991, s. 653.

Anakara Nüfus Müdürlüğü. 993. 815/b

Anıtkabir Atatürk Müzesi Kataloğu, Anıtkabir Komutanlığı 1994. Atatürk’ün Özel Eşyaları, Envanter No: 951/2257.

TBMM Zabıt Ceridesi, c. 20, İçtima 1, 1. 11. 1937, s. 3.

Kamal İbranice’de put olduğuna göre “Kamâlizm” “putçuluk” demektir.

TC. Başbakanlık, ATAM, Atatürk Araştırma Merkezi Başkanlığı, Atatürk’ün Tamim, Telgraf ve Beyannameleri, c. 4, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara 1991, s. 653.

Anakara Nüfus Müdürlüğü. 993. 815/b

Anıtkabir Atatürk Müzesi Kataloğu, Anıtkabir Komutanlığı 1994. Atatürk’ün Özel Eşyaları, Envanter No: 951/2257.

TBMM Zabıt Ceridesi, c. 20, İçtima 1, 1. 11. 1937, s. 3.

Kamal, Zübeyde, Ali Rıza ve Ragıp Asla Türk ve Müslüman Değildir

Kamal, Zübeyde, Ali Rıza ve Ragıp Türk ve Müslüman palavrasını, Kamal gibi gizli Yahudi akrabası olan Falih Rıfkı Atay yapmıştır.

Falih Rıfkı Atay, Çankaya: Atatürk'ün doğumundan ölümüne kadar, Betaş, İstanbul, 1984, s. 17.

Vamık D. Volkan, Norman Itzkowitz, Ölümsüz Atatürk (Immortal Atatürk), Bağlam Yayınları, 1998, s. 37, dipnot no. 6 Atay, 1980, s. 17

Gizli Yahudi Kamal Şabataycı olan Siyonist Soyunu ve Piçlik Rivayetini Gizledi

Kamal'ın ilk bakanlarından olan Rıza Nur Kamal ile bir şöyle ifşaatta bulunmuştur:

“Kamal'ın anası Selanik'te kerhanede imiş. Yenişehir Tirnova'sından ve oranın ileri gelen kabadayılarından Abduş Ağa Selanik'e gelir. Bu kadını görür, alır götürür. Orada piç olarak Kamal doğar. Kamal beş yaşlarında iken Abduş ölmüş, anası oğlu ile Selanik'e gelmiş. 12 yaşında iken Kamal, Tirnova'ya gidip miras istemiş ise de piçliğini söylemişler, geri göndermişler. Kamal, mektebe girmiş. Anası gümrük kolcusu Ali Rıza ile evlenmiş.

Çok tuhaftır; Kamal, anasından bahseder, fakat babasından bir defa bile bahsetmemiştir. Babası malum değildir. Babası bilinmemektedir. Benim tahkikatıma göre onun Rıza adında gümrük kolcusu bir üvey babası olduğu muhakkaktır. Kamal'ın babasından kendi bahsetmediği gibi diğer birinin bahsettiğini işitirse ona düşman olur. Buna dair vukuat vardır. Nihayet Fransız nazırlarından Hedyo, Paris'te Türkiye üzerine iki konferans verdi. Bunlar “Conferencio” mecmuasında neşredildi. Hedyo da orada “Kamal'ın Babası meçhuldür!” diyor. “

Rıza Nur, Hayat ve Hatıratım, III. cilt, s. 561-562

Üvey babası Ali Rıza, Türk ve Müslüman değildir. Sahte Mesihleri Şabatay Zvi'nin sürgün edildiği Arnavutluk'taki gizli Yahudi olan (dönme) Şabataycıdır.

Andrew Mango, Atatürk: The Biography of the Founder of Modern Turkey, Overlook TP, 2002, s. 27.

Ernest Jackh The Rising Crescent, Goemaere Press, 2007, s. 31, Turkish mother and Albanian father

Isaac Frederick Marcosson, Turbulent years, Ayer Publishing, 1969, s. 144.

Yale Richmond, From Da to Yes: understanding the East Europeans, Intercultural Press Inc., 1995, s. 212.

Kamalîst sahtekârlar Kamal'ı 15. yüzyılda Anadolu'dan bölgeye göç etmiş olan Yörüklerden yapma safsatasını belgesiz ve ispat etmeden kıçlarından türetmişlerdir.

Müjgân Cunbur, belgesiz olarak koskoca Türk dünyası edebiyatçıları Ansiklopedisi'nin, ikinci cildinde yalan yazacak kadar sahtekârlık yapmıştır. Hatta AKM Başkanlığı da hiçbir belgeye dayanmadan Kamal ve sahte Mesih Zvi gibi sahtekârlığa başvurarak "Babası Ali Rıza Efendi (doğ. 1839), annesi Zübeyde Hanımdır Baba dedesi Hafız Ahmet Efendi, 14-15. y. y. da Anadolu'dan dan göç ederek Makedonya'ya yerleşen Kocacık Yörüklerindendir" yazabilmiştir.

Numan Kartal da belgesiz atıcılar kervanına katılarak T. C. Kültür Bakanlığı'nı sahtekârlığına şöyle alet etmiştir: "Aile Selânik'e Manastır ilinin Debrei Bâlâ sancağına bağlı Kocacık bucağından gelmişti. Ali Rıza Efendi'nin doğum yeri olan Kocacık bucağı halkı da Anadolu'dan gitme ve tamamıyla Türk, Müslüman Oğuzların Türkmen boylarındandırlar. "

Andrew Mango bu sahtekârların iddialarının belgesiz ve dayanaksız olduğunu belirtir. Koskoca Osmanlı İmparatorluğunda saraya giren bir soğanı bile belgelenirken, dönme Ali Rıza'nın Yörük belgesi olmaması şarlatanlığın daniskasıdır.

Ernest Jackh, Andrew Mango, Isaac Frederick Marcosson, Yale Richmond, Vamik D. Volkan ve Norman Itzkowitz gibi araştırmacılar Ali Rıza'nın orijinin Arnavutluk'taki dönmelere dayandığını ortaya koymuşlardır.

Müjgân Cunbur, Türk dünyası edebiyatçıları ansiklopedisi, 2. cilt (2004),

Numan Kartal, Atatürk ve Kocacık Türkleri (2002), T. C. Kültür Bakanlığı

Andrew Mango, Ataturk: The Biography of the Founder of Modern Turkey, Overlook TP, 2002, s. 27.

Ernest Jackh The Rising Crescent, Goemaere Press, 2007, s. 31,

Isaac Frederick Marcossan, Turbulent years, Ayer Publishing, 1969, s. 144.

Yale Richmond, From Da to Yes: understanding the East Europeans, Intercultural Press Inc., 1995, s. 212.

Hasan İzzettin Dinamo, Kutsal isyan: Millî Kurtuluş Savaşı'nın gerçek hikâyesi, 2. cilt (1986), Tekin Yayınevi,

Vamik D. Volkan & Norman Itzkowitz, Ölümsüz Atatürk (Immortal Ataturk), Bağlam Yayınları, 1998, ISBN 975-7696-97-8, p. 37,

Falih Rıfkı Atay, 1980, s. 17

<http://www.whereismacedonia.org/en/where-to-go-in-macedonia/museums-in-macedonia/327-mustafa-kemal-ataturk-memorial-museum-in-village-kodzadzik-in-municipality-centar-zupa>

Belgeye hatta gerek yoktur. Eğer bahsedilen okulda ve şirkette o bahsedilen dedenin kaydı yoksa yalan olduğu ortaya çıkar. Milli eğitimden veya ticaret sicilinden o dedenin okul veya şirkette olmadığına dair belge istenmesi de abestir. Kamal'ın karanlık cibilliyeti budur. Bahsedilen çiftlik hikâyesi de şudur. Ali Rıza kendini alkole verince, Zübeyde çiftlikte dayıbaşı olan hovarda Hüseyin'e çocuklarıyla beraber kaçmıştır.

Ali Rıza'nın İş Cetveli

Ali Rıza asla Türk ve Müslüman değildi. Azılı bir Şabataycı çeteci idi. Selanikli de değildir. Kamal'ın doğduğu ev palavrası sıkılan evde onun değildir. Rodoslu bir Şabataycının üzerine kayıtlı olduğu ortaya çıkmıştır. Mahalle Mektebi'nden mezun cahil birisini, subay yapacak kadar Osmanlı kabile devleti değildir. Ali Rıza'nın subay olması da sonradan uydurulmuş palavradır. Hiçbir belgeye dayanmadan, Kamal'ı bir yere yamamak için uydurmaktır. Ali Rıza'nın emeklilik cetvelinde çalıştığı yıllar, aylar ve hatta günler bile yazılıdır. Osmanlı

Danıştay'ının emeklilik bölümü belgesi ortadadır. Ali Rıza'nın 1870'lerde asla subay olmadığı emeklilik iş cetvelinde sabittir. Çok basit bir korucu idi. Sırf bu sahtekârlıklar; nesepsiz ve Şabataycı Kamal'a nesep türeterek, millete Türk ve Müslüman diye kakalamaktır.

Ali Rıza'nın emeklilik iş cetvelinde 1875-1878 yıllarında subay olarak görev yaptığı da yazmamaktadır. Bilakis Olympos dağlarında gümrük kolcusu olarak çalıştığı belgelidir. Hatta bir kez 13 gün bir kez de 16 gün çalışmadığı günler bile işlenmiştir. Şabataycı ve kamalist sahtekârlar, Osmanlı evraklarını yıllarca yasaklayarak Kamal'ın Yahudi dönmesi olduğunu gizlemeye çalıştılar. Hatta yalan ve dolanlarla üvey babasını önce öz babası yaptılar. Sonra Gümrük kolcusunun oğlu olarak yakıştıramayarak; bu sefer utanmadan ve sıkılmadan Üsteğmen'in oğlu palavrasını sıktılar. Ancak Ali Rıza'nın bir tane emeklilik iş belgesi bütün sahtekârlıkları ortaya sermiştir. Şabataycı ve Kamalistlerin da utanmadan ve sıkılmadan bilim ve tarihçi edasıyla, palavralarla milleti ve dünyayı kandırdıkları ortaya çıkmıştır.

Andrew Mango, Atatürk: The Biography of the Founder of Modern Turkey, Overlook TP, 2002, s. 27.

Ernest Jackh The Rising Crescent, Goemaere Press, 2007, p. 31, Turkish mother and Albanian father

Isaac Frederick Marcossan, Turbulent years, Ayer Publishing, 1969, s. 144.

Yale Richmond, From Da to Yes: understanding the East Europeans, Intercultural Press Inc. 1995, s. 212.

Falih Rıfki Atay, Çankaya: Atatürk'ün doğumundan ölümüne kadar, Betaş, İstanbul, 1984, s. 17.

Vamik D. Volkan, Norman Itzkowitz, Ölümsüz Atatürk (Immortal Atatürk), Bağlam Yayınları, 1998, s. 37,

Şabataycı Falih Rıfki Atay, "Çankaya" adlı eserinde Kamal'ın Ali Rıza diye millete kakalanan fotoğrafı için "Bu adam bizim peder değildir" dediğini itirafla aktarmaktadır. Falih Rıfki'ya göre Ali Rıza'nın bilinen hiçbir fotoğrafı yoktur. Ancak Kamal'ın Yörük veya Türkmen palavrasının mucidi Şevket Süreyya

Aydemir'in Tek Adam adlı kitabında ise sözü geçen fotoğrafın Ali Rıza'nın 1877 sonları veya 1878'de Asakir-i Mülkiye Taburu'nda üsteğmen rütbesiyle görev yaparken çekildiği, kendisine ait tek fotoğraf olduğunu belirtecek kadar sahtekârlıklara girişmiştir.

Şevket Süreyya Aydemir, (Mart 2011). "Bir Babanın Hikayesi" Tek Adam, Cilt I s. 32.

Şevket Süreyya Aydemir, Tek Adam, Cilt I İstanbul: Remzi Kitabevi. S. 35.

Siyonist Kamal'ın Gizli Yahudi Dedesi Türk ve Müslüman Değildi

Pek çok yerde ortaya atılan Zübeyde Hanım'ın Hacı Sofiler'den olduğu iddiası da palavradır. Selanik nüfus ve vergi defterlerinde üç tane Zübeyde'nin babası iddia edilebilecek Feyzullah vardır. Bu üç Feyzullah'ın şecereleri de ne Türk'tür ne de Müslümandır. Üç Feyzullah'ın şecereleri de Yahudi dönmesi Şabataycılardır. Çünkü bu aileler Kamal'ın değildir. Şecerelerde görüldüğü gibi Hacı Sofilere gelin giden Gülsüm Molla yoluyla Süleyman Sırrı'nın sülalesi vardır. Zübeyde'nin iddia edilen Feyzullah babasının tam üç kere evlendiğini belirtilmesine rağmen şecerede bunlar yoktur. Kamal'ın teyzesinin oğlu iddia edilen eski TKP liderlerinden Yahudi dönmesi Şabataycı Reşat Fuad Baraner de, şecerede Kamal'ın teyzesi de yoktur. Yahudi dönmesi Şabataycı Reşat Fuad Baraner'in babası da kendisi gibi ünlü olan gizli Yahudi ve şabataycı Ahmet Fuat idi. Şecerede Ali Rıza hayatta iken onu terk ederek Hüseyin'e kaçmasının sırrı da çözülmüştür. Ali Rıza'nın emeklilik belgesine göre ölümü 1894 olduğu kesindir. Hâlbuki Zübeyde 1886'da Hüseyin'e kocaya giderek beraber yaşamışlardır. İşin daha garibi Zübeyde Ali Rıza hala hayatta iken sonra Hüseyin'i de bırakarak Ragıp'a da kocaya varmıştır. Şecerede sadece iki dayısı vardır. Ancak Hüseyin adlı dayısı yoktur. Kamal'ın ekibi, arkadaşları ve akrabaları tüm gizli Yahudi olan Şabataycılardan olması; onun cibilliyetinin yaşayan belgeleridir.

Sefa Kaplan, Hürriyet, 02. 11. 2009

Alev Alatlı ,Valla Kurda Yedirdin Beni boyut yay. C 3 1. Basım ist. 1993

Bayhan, Fatih. Gölgesinde Mustafa Kemal büyüten kadın Zübeyde Hanım Pegasus Yayınları,2008,, sf. 78

Kamal'ın Piçliğine Dair Rivayetler

Piç lügatteki manası; anası ile babası arasında evlilik bağı olmadan dünyaya gelen, her şeyin küçüğü, aslına benzemeyen, babası bilinmeyen, terbiyesiz, arsız, kalleş, kötü niyetli kimsedir. İstilahtaki manası da; soysuz, sopsuz, nesepsiz, aslı olmayan, aslına benzemeyen, terbiyesiz, utanmaz, kimseden çekinmez, kahpe, kalleş, sinsi, arsız, her türlü kötülüğü yapabilecek kadar alçak karakterli kimsedir.

Selâniklidir. Harbiye Mektebinde okumuş, erkân-ı harb çıkmıştır. Kimi dönme, kimi sırp, kimi bulgar, kimi pomak diyor. Babası ve anası hakkında rivayet çok. Muhakkak olan bir şey varsa anası belli, babası meçhul.

Fizik ve teşrihî vasıfları - Uzun boylu, sarışın, mavi gözlü, kemiklice, elmacık kemikleri Moğollar gibi çıkık, burnunun ucu kabarık, domates gibi kızarmış, burnu çirkin değilsede türkte olmayan bir yüz. Saçları ağarmıştır. Fakat dikkatle boyar, altın sarısı yapar. Saçlarının beyazlığını göstermemeğe çok dikkat eder.

Cıncimesi pek biçimsizdir. Alnında azim cephesinin cevfinin teşkil eden kafası pek ileri çıkıktır. Bu sebeple kaşları ilerdedir. Bu ekseriya mütereddi şahıslarda olur. Kaşları gürdür.

Selânikte Rıza Efendi adında Gümrük kolcusu birinin üvey oğlu Mustafa Kemâl Harbiye mektebine geliyor. Mustafa Kemâl'in babası hakkında çok rivayet var: Kimi bir Sırp, kimi bir Bulgardır diyor. Gûya anası bunların metresi imiş. Yeni çıkan «20. asır Larousse» Pomaktır diyor. İhtiyar Tesalya'lıların rivayeti şudur: Mustafa Kemâl'in anası, Selânikte kerhânede imiş. Yenişehir Tırnovasından ve oranın ileri gelen kabadayılardan Abdoş Ağa Selânik'e gelir, bu kadını görür, alır götürür. Orada piç olarak Mustafa Kemâl doğar. Mustafa beş yaşlarında iken Abdoş ölmüş, anası oğlu ile Selânik'e gelmiş. 12 yaşında iken Mustafa, Tırnova'ya gidip miras istemiş ise de piçliğini söylemişler geri göndermişler. Mustafa, mektebe girmiş. Anası Gümrük kolcusu Ali Rıza ile evlenmiş. Çok tuhaftır: Mustafa Kemâl anasından bahseder, fakat babasından bir defa bile bahsetmemiştir. Hasılı rivayetler çok. Hangisi doğru? Bir şeyde ki rivayet çoktur; o şey belli değildir. Nitekim fende, ilimde, tarihte hangi bahis hakkında çok nazariye veya rivayet varsa o bahis mâlum değildir. Demek Mustafa Kemâl piç değilse bile babası mâlum değildir. Benim tahkikatıma göre onun Rıza adında gümrük kolcusu bir üvey babası olduğu muhakkaktır. Mustafa Kemâl babasından kendi bahsetmediği gibi diğer birinin bahsettiğini işitirse ona düşman olur. Buna dair vukuât vardır.

Yapılan araştırmalarda tuhaf bir rastlantı ortaya çıkmıştır. Kamal'ın sağlık bakanlarından Rıza Nur, Kamal hakkında çok ağır ifşaatlarda bulunmuştu. Bu ağır suçlamalar şöyleydi: "İhtiyar Tesalya'ların rivayeti şudur: "Kamal'ın anası Selanik'te kerhanede imiş. Yenişehir Tırnova'sından ve oranın ileri gelen kabadayılarından Abdoş Ağa Selanik'e gelir, bu kadını görür, alır götürür. Orada piç olarak Kamal doğar. Kamal beş yaşlarında iken Abdoş ölmüş, anası oğlu ile Selanik'e gelmiş. 12 yaşında iken Kamal, Tırnova'ya gidip miras istemiş ise de piçliğini söylemişler, geri göndermişler. Kamal, askeri okula girmiş. Anası gümrük kolcusu Ali Rıza ile evlenmiş. Çok tuhaftır; Kamal anasından bahseder, fakat babasından bir defa bile bahsetmemiştir. Kamal'ın babası mâlum değildir. Benim araştırmama göre onun Rıza adında gümrük kolcusu bir üvey babası olduğu kesindir. Kamal babasından kendisi bahsetmediği gibi diğer birinin bahsettiğini işitirse ona düşman olur. Buna dair bir sürü olay vardır. Nihayet Fransız bakanlarından Hedyo, Paris'te Türkiye üzerine iki konferans verdi. Bunlar "Conferencio" dergisinde yayınlandı. Hedyo da orada "Kamal babası meçhuldür!" diyor.

Dr. Rıza Nur, Hayatım ve Hatıratım, III. cilt, s. 561-562

İlk bakanlardan Dr. Rıza Nur

Türk siyasetçisi, devlet adamı, yazar, Türkolog -tarihçi ve hekim olan Dr. Rıza Nur'dan böyle dehşet verici ifşaatlar vardır.

Kamal Münafıktır

Mütereddi lügatteki manası tereddütlü veya ikircikli demektir. İstilahtaki manası da ikircikli, ikiyüzlü, içi dışı aynı olmayan münafıklara denir.

Dr. Rıza Nur Hayat ve Hatıratım, c. 4 s. 1515,

Kamal'ın baba tarafı bilinmemektedir. Kamal'ın ilk sağlık bakanı Dr. Rıza Nur'un ifşaatları akılları durdurur.

Rıza Nur, Hayatım ve Hatıratım, c. III. s. 561-562

Ali Rıza Kamal'ın babası asla değildir. Selanik'teki nüfus defterlerinde, Evkaf defterlerinde, Vergi ve Temettü defterlerinde asla böyle bir kayıt yoktur. Zaten Ali Rıza'nın emekli iş cetveli bunun ispatıdır. Şurayı Devlet Emeklilik Bölümü'nün 17 kişilik bilirkişi heyetinin 17 mühürleriyle bu sabittir.

İngiliz belgelerine göre ve zamanın Osmanlı Sultanı Vahdettin'ini ifşaatlarına göre Kamal Asla Türk ve Müslüman değildir. Public Record Office, Foreign Office Archives (Devlet Arşiv İdaresi, İngiltere Dışişleri Bakanlığı Arşivleri) 406/45'te kayıtlı; İstanbul'daki İngiliz Yüksek Komiseri Sir Horace Rumbold'dan İngiltere Dışişleri Bakanı Lord George Curzon'a gönderilen; 23 Mart 1921 tarih ve 300 numaralı belgede Sultan Vahdettin:“Ankara'da darbe yapanların liderleri, bu memlekette hiçbir dikili kazığı olmayan adamlardır; bu memleketle ne kan ne de bir başka bağları vardır. Kamal asla Türk ve Müslüman

değildir. Kökeni belli olmayan Makedonyalı bir darbecidir. Kanı Türk ve Müslüman değildir. Herhangi bir şey, örneğin, Bulgar, Yunan veya Sırp olabilir. O daha çok bir Sırp'a benziyor. Ama Türk kanı taşımamaktadır. Darbecilerin aralarında gerçek Türk ve Müslüman yoktur. Gerçek Türkler özüne sadıktır ancak, kendi esirliğinin hikâyesi gibi hayali yalanlarla Türkler sindirildi, aldatıldı. “

Public Record Office, Foreign Office Archives (Devlet Arşiv İdaresi, İngiltere Dışişleri Bakanlığı Arşivleri) 406/45

İstanbul'daki İngiliz Yüksek Komiseri Sir Horace Rumbold'dan İngiltere Dışişleri Bakanı Lord George Curzon'a 23 Mart 1921 tarihli Mektubu no: 300

Üvey babası Ali Rıza da asla Türk ve Müslüman değildir. Ali Rıza'nın emekli belgesi bunun delilidir. Selanik'te Türk ve Müslüman olmayanların ayırımında kullanılan “Mütevffa” kelimesi Şabataycı gizli Yahudi dönmesi Ali Rıza için de kullanılmıştır. Türk ve Müslümanlar için Meyyit ve Merhum (rahmetli) kelimeleri kullanılırdı. Bütün tarihçiler Ali Rıza'nın Makedonyalı ve Şabataycı olduğunu ortaya koymuşlardır.

Andrew Mango,, Ataturk: The Biography of the Founder of Modern Turkey, (Overlook TP, 2002), s. 27.

Ernest Jackh,, The Rising Crescent, (Goemaere Press, 2007), s. 31, Kemal Atatürk albanian father and turkish mother

Marcosson Isaac Frederick, Turbulent years, Ayer Publishing, 1969, s. 144.

Yale Richmond,, From Da to Yes: understanding the East Europeans, (Intercultural Press Inc. 1995), s. 212.

Kamal kendisinin Müslüman ve Türk olmadığını hiç fark etmeden, bir özlem duygusu edasıyla, gayri ihtiyari olarak ve şuur altı boşalmasıyla “Ne Mutlu Türküm Diyene” diyerek hayıflanmalarla itiraf etmiştir. Araştırmacı, tarihçi ve yazar Kadir Mısıroğlu da; can alıcı ve asla cevap verilemeyecek cinsten bir tespitte şöyle bulunmuştur: “ Ne Mutlu” sözü, hasret ifade ettiği cihetle Türk

olan birinin ağzında garip değil midir?” Ne Mutlu Zengin Olana!” sözü fakire, “Ne Mutlu Sıhhatli Olana! Sözü de hastaya yakışmaz mı? Misaller daha da çoğaltılabilir. Bu sözler, bir şuur altı boşalmasıdır. “

Ruşen Eşref Ünaydın, Atatürk Tarih ve Dil Kurumları (Hatıralar), TDK. Yayını. Ank. 1954, s. 549

Tarihçi, Şair, Hukukçu Kadir Mısıroğlu

Yine bir soy sorusuna dandik bir atmasyonla şöyle cevap vermiştir: “Bizler büyük babamızın veya babamızı hatırlamayız. “

Hâlbuki anasını ve babasını bebek yaşta bile kaybeden Anadolu’nun en ücra köşesindekiler bile, soyunu, sopunu ve yedi sülalesini bilir. Asla Kamal gibi babasını ve dedesini bilmemezlik edemez. Dedesini ve babasını asla görmeyen küçük yaştaki öksüzler ve yetimler bile akrabalarının yardımı ile her şeyini bilirler. "Merd i kıpti şecaatin arzederken sirkatin söyler (Çingene erkeği yiğitliğini anlatırken hırsızlığını söyler)” beyti darb-ı mesel burada da olmuştur. Kamal gayri ihtiyari olarak Ali Rıza’dan olmadığını fark etmeden itiraf etmiştir. Hâlbuki Kamal, üvey babası Ali Rıza 1893/94 yılında öldüğünde 16 yaşında delikanlı idi. 16 yaşındaki delikanlı Kamal’ın babasını ve dedesini bilmemesi asla mümkün değildi.

Ruşen Eşref Ünaydın, Atatürk Tarih ve Dil Kurumları (Hatıralar), TDK. Yayını. Ank. 1954, s. 549

Yunan gazetesinin; “Kamal babası bilinmeyen bir piçti. Selanik’teki evin kendisine aitliği de belirsizdir” haberi Türkiye ve Türk milleti için yüzkarasıdır.

Xronos Gazetesi, Yunanistan, 1 Mart 1996

Doğum Yılı Palavrası

Kamal 1293 Rumî yılı doğumludur. 1877'in Mart (13 gün), Nisan, Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos, Eylül, Ekim ve Kasım aylarının tümünü ve Aralık ayının da kapsamaktadır. Ocak, Şubat ile Mart'ın 12 günü de 1878'i içine almaktadır. Böylece Kamal'ın doğum yılı 1877 idi. Ancak Kamal ve ailesi onun "Mumsöndü" mahsulü olduğunu gizlemek için sahtekârlığa başvurmuştur. 22 Mart Mum söndü olan Kuzu Gününden 39-40 hafta sonra 23 Aralık'a denk gelmektedir. Sırf bunu gizlemek için dokuz doğurarak gerçekleri saptırmışlardır. Zübeyde'nin çocuğuna ait doğum tarihi Kamal ve ekibi tarafından saptırılmıştır. Bugün de bile aydınlanmış değildir. Hayatının son yıllarında Zübeyde ile konuşan kendileri gibi gizli Yahudi olan bir yazarın (Enver Behnan Şapolyo), naklettiğine göre Zübeyde Kamal'ı erbain soğukları sırasında dünyaya getirmiştir. Yazar, kitabında bu bilgileri işleyerek Kamal'ın doğumunu 23 Aralık (yeni tarihe göre 4 Ocak) olarak verir. "¹ Zübeyde 1922 yılında Enver Behnan Şapolyo'ya bu konuda şunları anlatmıştır: "O zamanki Hamidiye nüfus kayıt sistemi vardı. Ben oğlum Kamal'ı ~Erbain Soğukları" devam ederken doğurdum. Bu, doğum benim aklımda kaldığına göre 23 Kânunuevvel tarihine düşmektedir. "

Enver Behnan Şapolyo, Kemal Atatürk ve Milli Mücadele Tarihi, 3. Baskı, İst. 1957, s. 16-17.

Bu durumda Zübeyde'nin verdiği tarih olan Rumi 23 Kânunuevvel tarihi, hem anlatımındaki esaslara, hem de resmi kayıtlardaki tarihlere uymamaktadır. Bu tarih Miladi 04 Ocak Salı günüdür. Annesi Zübeyde'nin anlattığı doğum ayı; Kamal ve ekibinin uydurdukları tarihlere asla bağdaşmamaktadır.

G. A. Muhtar Paşa, Takvimü"s-Sinin, Hazırlayan: Y. Dağlı-H. Pehlivanlı, Genelkurmay Basımevi, Ankara, 1993, s. 287-289. s. 287.

Genelkurmay Basımevi, Ankara, 1993, s. 287-289. s. 287.

Ş. S. Aydemir, Tek Adam Mustafa Kemal, C: I. (1881-1919),s. 8.

Çünkü İngiltere Hükümeti, krallarının bir kutlama telgrafı yollamasını sağlamak için Türk Hükümetinden Kamal'ın doğduğu yıl ve günün bildirilmesini istemiştir. Bu isteğe Kamal tarafından verilen cevap, 19 Mayıs 1881'dir. Bunun üzerine 1937 yılında İngiltere Kralı Kamal'ın doğumunu kutlamış, gerekli cevap da verilmiştir. Oysa 19 Mayıs 1881 Miladi tarihi Kamal'ın doğum yılı olan 1293 Rumî yılına değil, 1297 Rumî yılma rastlar. Kamal ve ailesi bütün gerçekleri alt üst etmişlerdir.

Kamal'ın doğum yılı olarak bilinen Rumi 1296 tarihini tespit eden en eski belge, Kara Harp Okulu Arşivi'nde bulunan Kamal'ın Harp Okulu Künye Defteri'ndeki kayıttır. "Çiçek Künye " de denilen bu kayıtlarda her öğrencinin künye bilgileri altında Rumi olarak doğum yılları yazılmıştır. Burada Kamal'ın doğumu "1296" olarak yazılıdır. Kamal ve Zübeyde devleti bile kandıracak kadar sahtekârdırlar.

Kara Harp Okulu Arşivi, Künye Defteri, No: 21.

Oysa Ali Rıza 1893/94 yılında öldüğünde, Zübeyde ve çocukları Ali Rıza'nın emekliliğinden hak iddia etmişlerdi. Böylece onlara o zamanın parası ile 20-30 kuruş maaş bağlanmıştı. 1893/94 Osmanlı belgelerinde Kamal 16 yaşında olduğu ortaya çıkmıştır. Böylece 1776/77 yıllarına tekabül eden Rumi 1293 olduğu ortadadır.

Şabataycılar Çocuklarının Devlete Sızmaları İçin Yaşlarını Küçülttüler

Şabataycı gizli örgüt çetecileri çocuklarını 3-4 yaş küçük gösterdiler. Sonra da gürbüz, zeki ve iri yapılı sahtekârlıklarıyla çocuklarını askeri okullara soktular. Diğer çocuklarda 3-4 yaş büyük olan Şabataycı çocuklar, Kamal gibi akıllı ve çalışkan zannedilerek devlete sızdırıldılar. Resmi kayıtlara girmeyen kayıp ve karanlık 3-4 yıllarında ise azılı Türk ve İslam düşmanı haham Şimon Zvi (Şemsi Efendi) gibi Siyonistlerce azılı birer ikircikli, münafık, sahtekâr ve hain olarak yetiştirildiler. Böylece Kamal, ailesi ve bütün şabataycılar gerçekleri gizleyerek, Kamal'ın münafıklığını, hainliğini, sahtekârlığını, nesepsizliğini ve Yahudiliğini ört bas etmişlerdir. Kamal kendi babasından hiç bahsedilmesini istemedi. Bahsedenleri kızdı köpürdü.

Tek Adam, Şevket Süreyya Aydemir, Remzi Kitapevi 2005, Cilt 1, s. 28-32

"Selanik Mahkemesi" ile ilgili bir tek söz etmez. İlk sağlık bakanı ve Lozan temsilcisi Dr. Rıza Nur'un "Hayat ve Hatıratım" adlı eserinin üçüncü cildinin 561. sayfasındaki yazı Kamal'ın ve annesini iğrenç yüzlerini ortaya koymaktadır.

Rıza Nur, Hayat ve Hatıratım, c. III. s. 561-562

Makbule'nin 1947'de haftalık Akın Gazetesi'nde "Selime Seden" imzasıyla yayınlanan söyleşisinde, Kamal'ı ve ailesini hayatlarında anlatmadıkları üvey halalarının olduğu ortaya çıkmıştır. Babası sağ iken Kamal 9 yaşında iken üvey halasının yanında kaldığı belirtilmektedir. Oysa üvey babası Ali Rıza, Makbule'nin 13 yaşlarında olduğu zamanda vefat etmiştir.

Kamal ve Makbule'nin kardeş olmadığı birinci ağızdan bizzat kendisi tarafından itiraf edilmiştir. Makbule Ali Rıza'dan olma idi. Kamal ise böylece Ali Rıza'dan olmadığı kendi itirafı ile kesinleşmiştir. Böylece Kamal'ın nesepsiz olduğu kesinlik kazanmıştır.

Patrick Kinross, Atatürk, The Rebirth of a Nation, 1960,

Şabataycı Kamal Asla 1881’de Doğmamıştır

Copyright © 2004 John Wiley & Sons, Ltd.

Date		Description		Amount		Balance	
Day	Month	To	By	£	s	£	s
1	Jan	Balance		10	0	10	0
2	Jan	John Smith		5	6	15	6
3	Jan		John Smith	2	0	13	6
4	Jan	John Smith		10	0	3	6
5	Jan		John Smith	5	0	18	6
6	Jan	John Smith		15	0	3	6
7	Jan		John Smith	10	0	13	6
8	Jan	John Smith		5	0	18	6
9	Jan		John Smith	10	0	8	6
10	Jan	John Smith		5	0	13	6
11	Jan		John Smith	10	0	3	6
12	Jan	John Smith		5	0	18	6
13	Jan		John Smith	10	0	8	6
14	Jan	John Smith		5	0	13	6
15	Jan		John Smith	10	0	3	6
16	Jan	John Smith		5	0	18	6
17	Jan		John Smith	10	0	8	6
18	Jan	John Smith		5	0	13	6
19	Jan		John Smith	10	0	3	6
20	Jan	John Smith		5	0	18	6
21	Jan		John Smith	10	0	8	6
22	Jan	John Smith		5	0	13	6
23	Jan		John Smith	10	0	3	6
24	Jan	John Smith		5	0	18	6
25	Jan		John Smith	10	0	8	6
26	Jan	John Smith		5	0	13	6
27	Jan		John Smith	10	0	3	6
28	Jan	John Smith		5	0	18	6
29	Jan		John Smith	10	0	8	6
30	Jan	John Smith		5	0	13	6
31	Jan		John Smith	10	0	3	6
1	Feb	John Smith		5	0	18	6
2	Feb		John Smith	10	0	8	6
3	Feb	John Smith		5	0	13	6
4	Feb		John Smith	10	0	3	6
5	Feb	John Smith		5	0	18	6
6	Feb		John Smith	10	0	8	6
7	Feb	John Smith		5	0	13	6
8	Feb		John Smith	10	0	3	6
9	Feb	John Smith		5	0	18	6
10	Feb		John Smith	10	0	8	6
11	Feb	John Smith		5	0	13	6
12	Feb		John Smith	10	0	3	6
13	Feb	John Smith		5	0	18	6
14	Feb		John Smith	10	0	8	6
15	Feb	John Smith		5	0	13	6
16	Feb		John Smith	10	0	3	6
17	Feb	John Smith		5	0	18	6
18	Feb		John Smith	10	0	8	6
19	Feb	John Smith		5	0	13	6
20	Feb		John Smith	10	0	3	6
21	Feb	John Smith		5	0	18	6
22	Feb		John Smith	10	0	8	6
23	Feb	John Smith		5	0	13	6
24	Feb		John Smith	10	0	3	6
25	Feb	John Smith		5	0	18	6
26	Feb		John Smith	10	0	8	6
27	Feb	John Smith		5	0	13	6
28	Feb		John Smith	10	0	3	6
29	Feb	John Smith		5	0	18	6
30	Feb		John Smith	10	0	8	6
31	Feb	John Smith		5	0	13	6
1	Mar						

Resmi kayıtlara göre Ali Rıza, 1841 de doğmuş, 23 Mayıs 1893/1894’de vefat etmiştir. Ali Rıza, Kamal 16 yaşlarındayken vefat etmiştir. Danıştay emeklilik belgelerinde Kamal 1893/1894’de 16 yaşında yazılarak olarak resmiyet kazanmıştır. Bu resmen bir belgedir. 1881 yılına kadar asla Selanik’te olmayan ve Olympos dağlarında çalışan Ali Rıza’nın, Kamal’ı doğurtturması için 17 sene evvelki tarih olan 1776/77 tarihlerinde evli olmaları ve Selanik’te olmaları gerekmektedir. Resmi evraklarda ama asla bu mümkün değildir. Ali Rıza 1881 tarihine kadar Selanik’te resmi evraklara göre bulunmamıştır. Ali Rıza ve Zübeyde beraberliği Kamal’ın 5-6 yaşlarında iken olması resmi evraklara göre muhakkaktır. Zaten Kamal, Zübeyde ve Makbule, iflas ederek alkolik olan Ali Rıza’yı Kamal 11-12 yaşlarında iken terk etmişlerdir. Ancak bu gerçekleri saklamışlardır. Böylece Zübeyde Ali Rıza ile evlenmemiştir. Evlenme cüzdanı veya kaydı asla yoktur. Çünkü çocuklu Zübeyde, Ali Rıza’ya sonradan kocaya gitmiştir. Kocaya varmak ile evlenmek arasında dağlar kadar fark vardır.

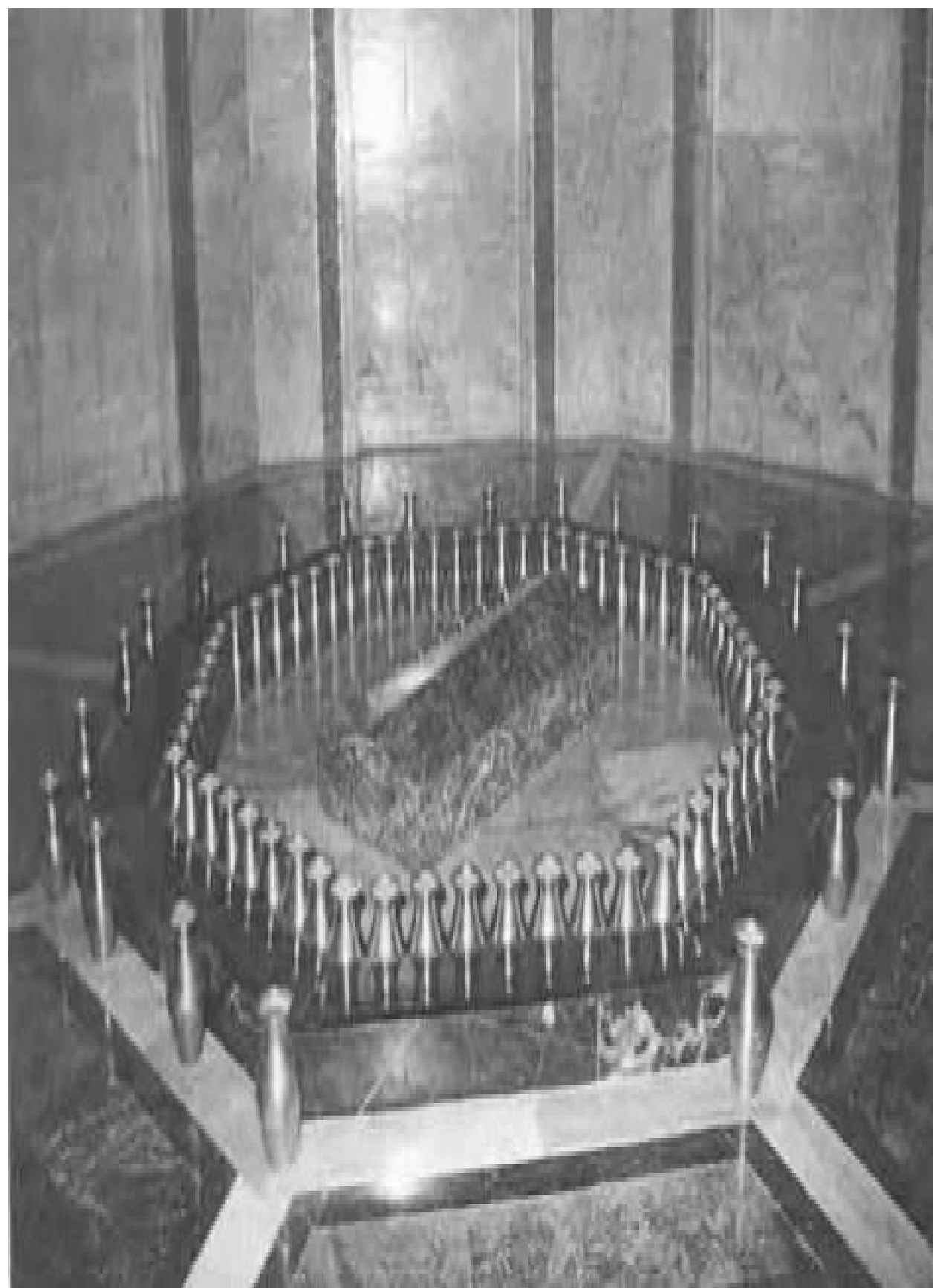
Ali Rıza’nın İş Çalışma Cetveli

Kamal’ın naaşı, Anıtkabir’deki mozolenin zemin katındadır. Toprakla temas etmemektedir. İslam dışı bir defindir. İslam’da insan topraktır. Topraktan gelmiştir. Toprak olacaktır. Toprağa dönecektir. Mozolenin birinci katı olan şeref holündeki sembolik lahit taşının tam altında bulunan mezar odası tam bir Yahudi sekizgenidir.

Sekiz Yahudilikte yeniden başlama ve yeniden doğmayı simgeler. Kamal burada yeniden başlamıştır. Zohar’ da ve Kabalada sekizin anlamı çok büyük ve çok derindir. Çünkü güya Yahudiler Yaratılmışlığın ilk günün sekizinci günü, Tanrı’nın işine geri döndüğüne inanırlar. Böylece hafta yeniden yeni bir ufukla başlamıştır. İnançlarına göre; Kamal’da burada yeni bir başlangıçlara buradan başlayacaktır.

Dr. Hertz, Pentateuch und Haftarothe, Morascha Zürich 1984, Band II, s. 296

De optificio Mundi; s. 13–15

Burada çok önemli bir detay vardır. Mermer sandukanın etrafında 61 sütun/vazo bulunmaktadır. Oysa sekizgenin her tarafı 8 tane sütun/vazo dikmişlerdir. Simetrik sanat güzelliği bakımından 8 X 8:64 olması gerekirdi. Ancak 64 yerine 61 olması normalde mantıksızdır. Ancak gizli Yahudi olan mimarlar Kamal'ın gerçek yaşını bildiklerinden; 64 yerine özellikle Kamal'ın yaşı olan 61 tane sütun/vazo yerleştirilmiştir. Bütün gizli Yahudilerin bildiğini, gizli Yahudi ve kriptomimarlar bildiğinden; Kamal'ın yaşı kadar vazo/sütun koymaları manidardır. Bu Kamal'ın ölümünden 61 yıl çıktığında, Ali Rıza'nın emeklilik belgesindeki doğum yılına ve hakiki yaşına tıpa tıpa uymaktadır. 1938-61:1877'dir. Yani Ali Rıza'nın emeklilik belgelerindeki Kamal'ın yaşının aynısıdır. Kamal ve Kamalîstla bütün gerçekleri Müslüman Türk milletinden saklamışlardır.

Kamal'ın mozolesindeki 61 sütunlar/vazolar

Mezarın etrafına vazo koymak, eski Mısır ve pagan Roma kültürlerinde olması da çok gariptir.

Kamal'ın, Ailesiyle ve Ekibiyle Bütün Gerçekleri Sakladılar

Kamal, Zübeyde, Makbule ve diğer Şabataycı dalkavuklar, Ali Rıza'nın 1886'da öldüğünü iddia etmişlerdir. Oysa bu kayıtlarda Kamal'ın ölen kardeşi Naciye'nin doğum yılı 1889 olarak geçmektedir. 3 sene önce ölen Ali Rıza'dan Naciye'ye döllemesi akıl mantık dışıdır. Emeklilik maaş kararına göre Naciye 1889 doğumludur. Aile Ali Rıza'yı 1876'larda terk ettiğine göre Kamal gibi Naciye de nesepsizdir.

1894 tarihli belgede 17 kişi incelemiş ve 17 m    r vurulmuştur. Ali Rıza 1870'ten 1880/81'e kadar Selanik dışında  alışmıştır. B  ylece Kamal'ın doğumundan 5-6 sonra Z  beyde'nin Ali Rıza'ya kocaya gitmesi m  mk  n olmuştur.  nceden de belirtildiği  zere belgede  len Ali Rıza'nın Selanik'te d  nmeler i in kullanılan "M  teveffa" olarak ge mesi şabataycı d  nme olduğunun belgesidir. Kamal'ın ailesi gibi gizli Yahudi d  nmesi olan şabataycılar; asla M  sl  manlar ile evlenmemişlerdir.        bu en b  y  k g  nah ve en katı haram idi. Hatta kendi aralarındaki diğer hiziplerden bile kız alıp vermeyecek kadar katı taassuplu idiler. Bu belgede Ali Rıza'nın Kamal, 16 yaşında iken 1894 yılında  ld  ğ n  n ispatıdır. Z  beyde'nin, Kamal'ın, Makbule'nin ve diğer dalkavuk sahtek  rların uydurdıkları palavralarında birbirlerini tutmadığının belgesidir.

Osmanlı Danıştay'ının Emeklilik Kararı

Mesela; Ali Rıza'nın  l  m   1894 ise, 1889 doğumlu Naciye kimdendir?

Kamal'ın, Z  beyde'nin, Makbule'nin ve sahtek  r kamalıstların anlattıklarına g  re 1886'da  ld   denilen Ali Rıza, Kamal 8-9 yaşında 1886'da  ld   ise; resmi belgeye g  re 1889 doğumlu Naciye'yi doğurtması i in Z  beyde'yi nasıl y  ğ rm  ştur.

Rüştiye’de de Şabataycı Kadroların Elinde Yetiştİ

Kamal Askeri Rüştiye’ye sınavla kazanmamıştır. Resmen Şabataycı gizli örgütün torpiliyle kayıt olmuştur. “Merdi Kıpti Şecaat Arz ederken Sirkatin Söyler.” Darbı mesesindeki gibi Makbule’nin 1947’de haftalık Akın Gazetesi’nde “Selime Seden” imzasıyla yayınlanan söyleşisinde, Kamal’ın Şabataycı gizli örgüt tarafından torpil ile okula kayıt olduğunu gayri ihtiyari olarak şöyle itiraf etmiştir: “Bir sabah kapı çalınmıştı. Bir de ne görelim: Merhum pederimin (Babasının ölmesine daha seneler var) arkadaşı Şabataycı Hüseyin Efendi değil mi? Annemi ve Kamal’ı kapıya çağırarak, “Muamelenin bittiğini” söyledi. Mustafa tabîî sevindi. Bir şeyden haberi olmayan annemin hayretini takdir edersiniz! Meğer Kamal Hüseyin Efendi’ye koşmuş ve kendisini bu mektepten almasını ve Askerî Rüştiye’ye yerleştirmesini rica etmiş! İşte, Hüseyin Efendi’nin “bittiğini” söylediği muamele de, bu imiş! Kamal’ın dört gün mektebe gitmeyerek evde beklemesinin sebebi de, buymuş!”

İlkokulu azılı Türk ve İslam düşmanı haham Şimon’un tek katlı ve tek odalı ahırdan bozma okulunda gizli Yahudi fırkası Şabataycı kaideleriyle okuyarak büyüdü. Ortaokulu da Şabataycılarının yönetimindeki Rüştiye’ye torpille girdi. Burada da tam bir azılı Türk ve İslam düşmanı ama takiyyeci olarak yetiştirilmiştir.

Ailece Hain

Kamal ve annesi de gizli çete üyesi II. Abdülhamit yönetimine karşı darbe yapmak için çalışan gizli çete arkadaşlarıyla yaptığı toplantıda ihanetle darbe yapmak için uğraşıldığını öğrenince, padişaha karşı çalışmanın sonuçlarından ürkmüştür. Ancak Kamal'ın arkasındaki Dünya Gizli Yahudi Örgütünü ve Dünya Siyonist Kongresinin desteklerini kendisine anlatması üzerine ihanet çemberini tamamen kavrayıp "gizli şeyleriniz varsa ben saklayayım, muvaffak (başarmak) olmak zordur, mahvolmak daha tabiidir" dedikten sonra şöyle konuşmuştur: "Evlâdım ... Ben senin kadar okumadım, senin kadar bilmem, seni gördüğün, anladığın şeyleri yapmaktan men etmeye kalkışmam, yalnız dikkat et, esas muvaffak olmaktır, muvaffak olmaya çalış".

Yeni Çağ Gazetesi, Zaman Tüneli,17. 11. 2012

Lord Kinross da, Kamal'ın Yahudilerin içinde büyüdüğünü ve annesiyle beraber Şabataycı olduğunu ifade eder.

Lord Kinross, Atatürk 1967, s. 23

Mustafa “Seçilmiş” Olarak Mesih Olması

Lord Kinross da, Kamal’ın Yahudilerin içinde büyüdüğünü ve annesiyle beraber Şabataycı olduğunu ifade eder. Kamal’ın annesi Zübeyde 1922 yılında kendisi gibi Zvi çete üyesi olan Enver Behnan Şapolyo’ya bu konuda şunları anlatmıştır: “O zamanki Hamidiye (Sultan II. Abdülhamit’in uyguladığı) nüfus kayıt sistemi vardır. Ben oğlum Mustafa’yı’Erbain Soğukları’ devam ederken doğurdum. Bu, doğum benim aklımda kaldığına göre 23 Kânunuevvel/Aralık tarihine düşmektedir.” “40 demek olan Erbain Soğukları” Aralık’tan Ocak’a kadar süren 40 günlük kışın en soğuk günlerinde esen şiddetli rüzgârlar için kullanılan addır. Bu yüzden Kamal Mum Söndü eseri olarak sapıkça kutsanarak; “Seçilmiş” manasındaki Mustafa ismini almıştır.

E. B. Şapolyo, Kemal Atatürk ve Milli Mücadele Tarihi, 3. Baskı, İst. 1957, s. 16-17.

M. Erenli, Atatürk I. Vatan ve Hürriyet, Yapı ve Kredi Yayınları, İstanbul, 1981, s. 17.

Şabataycı Kamal ile annesi de liderleri Zvi’nin yolundaydı. Onlara göre her türlü yasak olan günahı işlemek serbest idi. Hatta sevaptı. Kamal’ın babasının belirsiz olduğunu bütün ekip bildiğinden belgesiz baba uydurma yarışına girmişlerdir.

Zübeyde’nin kerhane karısı olduğuna dair televizyonlarda, gazetelerde, kitaplarda, internet ortamlarında ve velhasıl her yerde resmi ve gayri resmi konuşuldu, yazıldı ve tartışıldı. Türkiye’de bu konu birçok kitap ve gazetelerde paylaşıldı.

Hüseyin Demirel, Deccaliyet ve Kemalizm” s. 147

Şabataycı Kamal ve Ekibi

Dünya serbest ve hür basın ile Kamal ve ekibinin Şabataycı sapık örgüt mensupları olduklarını öğrendi. Bu Kamal'ın sağlığında oldu. Milleti sindiren Kamal, dünyadaki kendisinin ve ekibinin Şabataycı cibilliyetini ifşa eden basını tekzip bile etmeyerek Gizli Yahudi dönmesi olduğunu itiraf edercesine kabullendi.

Kamal'ın ve ekibinin cibilliyetini ortaya konan yayınlar, onun sağlığında ve öldüğünde devam etti. Bu yayınlar dünyada binlerledir. Kamal sağlığında diktatörce bu yayınların Türkiye'ye girmesini önledi. Sonradan gelen Şabataycı ekip "Kamal'ı Koruma" ile bu yayınların memlekete girmesini önleyerek milletin bu mutlu azınlığın şeceresini bilmesini engelledi. Bu yasağı koyanlar "Evrensel İsrail" Okulu'ndan mezun olan gizli Yahudi Celal Bayar ile Şabataycı gizli örgüt lideri Adnan Menderes idi. Adnan Menderes ve Celal Bayar asla Türk ve Müslüman değildiler. Uyanan milletin devleti ele geçirmesini önlemek ve engellemek için, milletin gazını alan uyanık gizli Yahudi siyasetçilerdir. Böylece bu beyaz ve azgın azınlığın bilinmesi engellenerek önlendi.

Kamal ve ekibinin Gizli Yahudi veya Şabataycı gizli çete mensubu olduklarını ifşa eden yayınlardan birkaç örnek vermek gerekir. Önce Kamal'ın sağlığında ifşa edilen ve onun tekzip etmeyerek kabullendiği yayınlardan misal vermek daha uygun olur. Ama Yahudilik ve Şabataycılık arasındaki farkın da bilinmesi gerekir.

Kamal Şabataycılığını Hep Elin Gavurlarına İtiraf Etmiştir

Kamal daha Osmanlı'yı içten yıkmadan ve darbe ile TC'ni kurmadan önce Şabataycılığını kendisi defalarca Türk ve Müslüman olmayanlara deklare etmiştir. Kamal'ın kendi Şabataycılığını itiraf ettiği zamanlarda daha siyasete atılmamış komutan idi. Türk ve Müslümanlara karşı daha Türkçü ve dinci ayakları yapmıştır. Gayrı Müslümlere de Gizli Yahudi olan Şabataycılığını devamlı itiraf etmiştir. Oysa elin gavuru onun Şabataycı gizli Yahudi olduğunu asla bilemezdi. Kamal daha darbe ile TC'ni kurmadan önce bütün dış basına kendisinin Şabataycı gizli Yahudi olduğunu itiraf etmesi ilginçtir. Ancak Yahudi sahte Mesih Şabatay Zvi ile Kamal'ın beraber haberleri çıkmıştır. Onun Şabataycı gizli örgüt üyesi olduğunu çok öncelerden deşifre edilmiştir. Kamal'ın Anadolu'daki darbeci hareketi de Yahudi darbesi olarak haber olmuştur. Mesela Chicago Sentinel, Filedelfiya, 13. 10. 1922 tarihli haberde, Kamal'ın bizzat damarlarında Yahudi kanının dolaştığını yazması tuhaftır. İlginç bir detay da vardır. O da Kamal'ın Clarence Straight'a bizzat kendisinin itiraflarıyla Şabataycı gizli

TRACES **KEMAL** PASHA'S ANTE- CEDENTS TO SABBATHAI ZVI.

Philadelphia (J. C. B.)—Kemal Pasha, head of the Turkish Nationalists' Angora government, has Jewish blood in his veins, if Clarence Straight, special correspondent of the "Public Ledger," is correctly informed. Describing the Turkish leader, the correspondent says that he is the lineal descendant of one of the followers of Sabbathai Zvi, who embraced the Mohammedan faith after the exposure of their leader.

Yahudi dönmesi olduğunu ifşaat etmesidir. Hatta önderinin sahte Mesih Şabatay Zvi olduğunu defalarca itiraf etmiştir. Bu konudaki bir haber şöyledir: “Kemal has Jewish blood in his veins, if Clarence Straight, special correspondent of the “Public ledger,” is correctly informed. Describing thr Turkish leader, the corredecendant says that he is the lineal descendants of one of the followers of Sabbathai Zvi, who embraced the Mohammedan faith after the exposure of their leader”

Chicago Sentinel, Filedelfiya, 13. 10. 1922

Chicago Sentinel, Filedelfiya, 13. 10. 1922

Kamal’ın İngilizce ve Almanca çıkan gazete ve dergilere bizzat Şabataycı gizli Yahudi olduğunu itiraf etmesini devamlı Müslüman ve Türklerden gizlemiştir. Hatta Almanca çıkan bir itirafında aynen kullandıkları şöyledir: “Beschreibung der türkischen Führer, sagt der corredecendant, dass er die direkten Nachkommen von einem der Anhänger Sabbathai Zvi, der nach der Exposition von ihrem Führer den mohammedanischen Glauben angenommen”

Önderinin sahte Mesih Şabatay Zvi olduğunu hatta onun soyundan geldiğini itiraf etmesine rağmen, bu itirafları Türk kamuoyundan devamlı gizlemiştir

Şabataycı Kamal'ın Tek Amacı Kallesçe Osmanlı'yı İçten Yıkarak TC'ni Kurmaktı

Yahudi Kamal Şabataycı cibilliyetini ve inancını bizzat kendisi itiraf etmiştir”

Uluğ İğdemir: Atatürk'ün Yaşamı, T. T. K. Türk tarih Kurumu Yayınları 1980I. Cilt, s. 23,

Siyonistler şu ifşaatları yapmışlardır: “Jön Türkler liderlerinden olan Cavit Bey ve Kamal sıkı bir gizli Yahudi Dönme liderlerdi. Cavit Bey Maliye Bakanı, Kamal ise TC'nin lideri oldu ve kendi ismini 'Atatürk' olarak değiştirdi. “

Joachim Prinz, The Secret Jews (Gizli Yahudiler), 1973, s. 111-122

“Kamal'ın kariyerinin erken dönemlerinde O'nun takipçilerinin çoğu Kamal'ın İslam Âlemi'nin olduğunu zannettiler. Onun kâfirlerle ile harb ettiğini sandılar. Şayet O'nun (gizli Zvi doktrinlerini devrim ayaklarıyla uygulamasını) asıl niyetini bilseler idi, ismini “İslam'ı yıkan Deccal” olarak söylerlerdi. “

Emil Lengyel, Turkey, 1941, s. 140-141

“Kamal'ın Allah ile ilgisi yoktu. Müslüman ve Türk değildi. O sadece kendisini ve de yandaşlarını düşünüyordu. Allah'tan nefret ediyordu ve de İslam'ı Türkiye'nin şanssızlığının sebebi olarak görüyordu. “

Emil Lengyel, Turkey, 1941, s. 134

Müslüman Türkler Osmanlı'yı Yıkma İstemediler

Şabataycı Orgeneral Asım Gündüz, hatıralarında: “Gerek Harbiye’de, gerek Harp Akademisi’nde bir şey dikkatimi çekmişti. Doğu illerinden ve Anadolu’dan gelen arkadaşlar, İstanbullular gibi yalnız dersleriyle meşguldüler. Sadece Selanik/Manastır İdadisinden gelenler (Siyonistler) darbeci/ihtilalci idiler. Bunların başında Kamal vardı.” Müslüman Türkler Kamal ve ekibi gibi davranmayarak, Osmanlı’yı yıkmak istemediler. Türkler Kamal ve ekibi gibi olmayarak, hiçbir yıkıcı çabalara girişmediler. Sadece sinsice Müslüman görünerek devleti ele geçirmek isteyen sadece Kamal gibi Şabataycılar, içten Osmanlı’yı yıkmaya teşebbüslerinde ve fikirlerinde idiler.

Asım Gündüz, Hatıralarım s. 13.

İhanet İşbirliği

Bir akşam Selanik'te Olympos meyhanesinde Kamal'ın Şabataycı ekibi toplanmışlardı. Aralarında Fethi Okyar ve Ali Fuat Cebesoy da vardı.

Konu döndü, dolaştı,

Ali Fethi:

-"Bizde darbeci neden adamlar çıkmaz?" diye öfkeli bir çıkış yaptı. Masada bir Kamal derin bir düşünceye dalmıştı. Biri neden sonra ona döndü.

-"Ben senin ne düşündüğünü biliyorum, neden ben çıkmayayım" diyorsun.

Kamal birden konuya atıldı:

-"Evet, böyle düşünüyorum. Neden bir Kamal çıkmamalı?"

Pek de ciddi idi. Yüksek sesle söylemişti. Biraz sonra, çekinerek, masada bulunanlardan çoğu ayrılıp gittiler.

-"Evet, neden bir Ali Fethi, bir Kamal çıkmaz?"

Fethi:

-"Biraz da Yonyo meyhanesine gidelim," dedi.

Konu orada da aynı... Fethi:

-"Çok iyi söylüyorsun ama bir parça da eğlensek... Politikayı bıraksak..." diyordu.

Kamal durmadan lideri Zvi gibi Osmanlı'yı darbeyle yıkmakla iliği planlarını konuşmak istiyordu.

-"Hem darbeden söz ederiz, hem İstanbul'daki Sultandan korkuyoruz. Sonra

başkalarının darbelerine veya hareketlere imreniyoruz. Ben darbeci başı olabilirim, diye biri ortaya çıkınca herkes susuyor. Yok öyle şey. Hemen toplanmalı karar vermeliyiz.”

Kamal daima sofrasının başı idi. Kendine alabildiğine güvendiği ve büyük sergüzeştler için ruh hazırlığı içinde bulunduğu görülür halde idi. Bir akşam darbeyle TC’ni kurmadan 16 sene evvel, sofrasındaki arkadaşlarına makam dağıtırken kendisi gibi Şabataycı olan uzaktan akrabası Nuri Conker’e:

-"Seni de Başbakan yapacağım," der.

-"O birader, beni Başbakan yapmak için sen ne olacaksın?"

-"Bir adamı Başbakan yapabilecek adam!"

Bu fıkrayı Cumhurbaşkanlığı devrinde Nuri Conker bir iki defa anlatmıştı.

Falih Rıfki Atay, Çankaya, Pozitif Yayınları, İstanbul, 2004. s:51-53

Buradaki itiraflardan da görüldüğü gibi Kamal, Şabataycı gizli örgüt elemanıdır. Kamal ve ekibi daha genç iken Osmanlı Devleti’ni yıkmayı planlamışlardır. Osmanlı’yı yıkmaya ve darbeyle ele geçirecekleri zaman 2. Abdülhamid devridir. 2. Abdülhamid devri Osmanlı’nın 33 sene toprak kaybetmediği ve Osmanlı borçlarının teker teker ödendiği parlak devirdir. Darbeyle devirmek istedikleri Sultan 2. Abdülhamit, Osmanlı İmparatorluğunun en başarılı hükümdarıdır. Bütün tarihçiler Osmanlı İmparatorluğunu zor durumdan 2. Abdülhamit tarafından kurtarıldığına hem fikirdirler. İşte bu gizli Şabataycı ekip, darbeyle Osmanlı Devleti’ni 31 Mart Siyonist olayı ile ele geçirmiştir. Aynı şabataycı ekip ile Filistin ihanetiyle Osmanlı’yı parçalamışlardır. Aynı ekipten olan Fethi Okyar o zamanın içişleri bakanıdır. Aynı ekipten Ali Fuat Cebesoy, Kamal ile Filistin ihanetini gerçekleştiren ekibin başrollerindekilerdir. Rauf Orbay’da Kamal ve ekibinin Filistin ihanetiyle teslim antlaşmasını imzalayandır. Hatta Sultan’ın “benden habersiz bir şey imzalama” demesine rağmen; Mondros Teslim Antlaşmasını Hükümetin ve Sultanın onayı ve olurluğunu almadan imzalayarak ihanet eden mahlûktur. 1907 de yapılan bu ihanet planını Kamal ve ekibi 11 sene sonra Filistin ihanetiyle Osmanlı’yı parçalamışlardır. Filistin ihanetiyle Osmanlı’nın en iyi ordularını yüz binlerce Mehmetçigi bir defa olsun düşman İngiliz’e saldırtmadan kırdırmıştı. Bu ihanet planından 16 sene sonra da

yine dűşman İngilizlerle işbirliği ile içten Osmanlı İmparatorluğunu yıkmıştır. Mevcut, resmi ve meşru Türk Hükümeti ve Türk Devleti varken, darbeyle Ankara'da yeni bir darbe hükümeti ve darbe devleti kurarak Osmanlı'yı yıkmıştır.

Şabataycılar a göre Mesih, Âdem'den bu yana birçok bedenden geçmiştir. Buna devam edecektir. Şabataycılar, Âdem'den 19. yüzyıla kadar, Mesih'in ruhunun 18 kalıp değiştirdiğine inanırlar. Bu yüzen 18. Ruha atıf olarak Zvi, Şabataycılığı 18 kuralını getirmiştir.

H. Örs, Musa ve Yahudilik, s. 367.

A. Küçük, Dönmeler Tarihi, s. 325.

Kamal Darbe İle Osmanlı'yı Yıkmayı Başaramayınca, Düşmanla İhanetlerle Gerçekleştirdi

Kamal gibi gizli çete mensubu arkadaşı Ali Fuat Cebesoy şöyle itiraf ediyor:

“1904 Aralık ayında Harp Akademisi’ni bitirdik. Kurmay Yüzbaşı olarak diploma aldık... Kamal ve tayinlerini bekleyen bir kaç arkadaş Sirkeci’de bir pansiyon kiraladılar. Başlıca derdimiz rejim meselesi idi. Darbe ile meşrutî bir idare kurulması şarttı. Hükümdarı ancak ordu zorlayabilirdi. Arkadaşlar gidecekleri yerlerde bunu telkin etmeliydiler. Ve gizli birer teşkilât kurmalıydılar... Kamal yine tekrar ediyordu. Bizim için en müsait iklim Makedonya” . Daha okuldayken darbe teşebbüsünde bulundu. Harp Okulundaki Zabitan Tevkifhanesine gönderildi. “Kamal darbe lider idi. Benden bir hafta, on gün sonra serbest bırakıldı. “

Ali Fuat Cebesoy, Sınıf Arkadaşım Atatürk s. 70-78.

Osmanlı, Karadeniz, Marmara, Ege Denizi, Kızıl Deniz birer Türk Denizi. Adriyatik, Basra Körfezi kıyıları ile Akdeniz kıyılarına kadar dünyanın en iyi beş devletinden biridir. İmparatorluğu kuran, geliştiren, yöneten Türklerdir. Hem vatan hem de özgürlükleri bakımında tarihin en iyi zamanlarıdır. Böyle bir oluşta, dünyanın ilk beş devletidir. Bu tarihlerde bağımsız devlet sayısı sadece 58’dir.

Yılmaz Öztuna, Bir Darbenin Anatomisi, s. 4, 5.

Hem hocası Zvi hem de sahte Mesih Zvi gibi liderleri gibi Osmanlı'yı içten darbe ile yıkmak için, Şam da çabalara başlar. Gizli çete mensubu anarşistlerle gizli ve darbeci “Vatan ve Hürriyet Cemiyeti’ni kurarlar. Kamal Türk ve Müslüman olsa idi, bir Müslüman ve Türk olarak “Vatan ve Hürriyet Cemiyeti’ni kurmasına ihtiyacı olamazdı. Çünkü Osmanlı dünyanın en iyi

devleti olarak vatani olmalıydı. Türklerde asli unsur olarak, en özgür milleti. Kamal ve ekibi; Şam'dan sonra, Beyrut ve Yafa'da gizli ve darbeci Cemiyetin şubelerini açarlar.

Şam'da asker olarak görevli iken Şabataycı gizli çete mensubu üstlerinin yardımlarıyla Selanik'e gider. Gizli çete olan Vatan ve Hürriyet Cemiyeti orada da kurulur. Selanik Askeri Rüştîyesi öğretmenlerinden çete üyesi Siyonist Hakkı Baha'nın evinde bir gece toplantısı tertip edilir. Bu toplantıda; gizli çete mensuplarından Kamal, Ömer Naci, Hüsrev Sami Kızıldoğan, Hakkı Baha ve Mustafa Necip bulunurlar.

Hüsrev Sami Kızıldoğan, TTK Türk tarih Kurumu Yayınları Belleten I. Cilt s. 619.

Osmanlı sultanı 2. Abdülhamit idi. Genç yaşta dinî ve fennî ilimleri mükemmel bir şekilde öğrendi. Daha genç yaşta zekâsı ve siyasi kabiliyetleriyle göz doldurdu. Çok nazik idi. Herkesin gönlünü alırdı. Süper bir zekâ ve hafızaya sâhipti. Bir defa gördüğü veya sesini işittiğini asla unutmazdı. Alman birliğini kuran Bismarck: "Dünyada yüz gram akıl varsa, bunun doksan gramı Abdülhamid Han'da, beş gramı bende, kalan beş gramı da diğer dünya siyasilerindedir. . ." demiştir.

O'nun en büyük talihsizliği, devleti çok kötü şartlarda almasıdır. Âmâ hiç yılmadan, bıkmadan müthiş bir zekâ, sabır ve büyük bir yeteneklerle devleti, toprak kaybettirmeden kalkındırmıştır.

Osmanlı'nın büyük dış borçlara sokan savaşçı siyaset yerine, rakip devletleri karşı karşıya getirerek hep iki taraftan Osmanlı'yı kayıpsız faydalandırmıştır. Hayatı boyunca bu temel siyaseti sayesinde, düşmanlar hep kaybetmiştir. Osmanlı ise hep kazanmıştır. Bu eşsiz taktik ile tahta geçtiğinde, 300 milyon altın borcunu 30 milyona indirmiştir. Almanlara; Medine demiryolunu yaptırmıştır. Onların sayesinde, Akabe'yi İngilizler'den kurtarmıştır. Bütün tarihçiler onun dahi ve şefkatli olduğuna ortak fikirdedirler. Bütün Müslüman âlimler, onun veli ve zamanın velilerinin sultanı olduğunu bildirirler. Yani hem dünya (zahir) sultanı, hem de ahiret (batın) sultanı idi. Türk ve Müslümanlar onun sayesinde, tarihin en özgür zamanlarını yaşamışlardır. Osmanlı'da en büyük düşmanı, Kamal gibi Şabataycı çete mensuplarıyla Siyonist Yahudiler idi.

Çünkü Filistin’de bütün Osmanlı borçlarına karşılık, İsrail devletinin kurulmasını önlemişti. Şabataycıların ve Siyonist Yahudilerin darbe ile onu indirmesiyle; bütün Türk ve İslam Âlemi günümüze kadar rezil ve perişan olmuşlardır.

Gizli çete üyesi Hüsrev Sami Kızıldoğan, o gece toplantısını çete lideri Kamal’ın şöyle açtığını yazar: “... Bu mutsuz memlekete karşı önemli görevlerimiz var. Padişah zevk ve saltanatına düşkün, her türlü alçaklığı yapacak karakterde nefret edilen, iğrenç, tiksindirici bir şahsiyettir. (Yahudi) Milleti zulüm ve baskısı altında mahvoluyor. Hürriyet olmayan bir memlekette ölüm, yıkılma ve çökme vardır. Her ilerlemenin ve kurtuluşun anası hürriyettir. Tarih bugün biz evlatlarına bazı büyük vazifeler tahmil ediyor. Ben Suriye’de (darbe ile devleti ele geçirmek için) gizli bir cemiyet kurdum. Sultan’a karşı mücadeleye başladık. Buraya, darbeci bu cemiyetin esasını kurmaya geldim. Şimdilik gizli çalışmak ve teşkilatı yeraltına çekmek zorunluluğu vardır. Sizden fedakârlıklar bekliyorum. Kahrolası bir Sultan’a karşı ancak darbe ile cevap vermek ve köhneleşmiş olan çürük idareyi yıkmak, (Şabatay) milletini hâkim kılmaktır. Sonuçta (Filistin’de İsrail) vatanını kurtarmak için sizleri vazifeye davet ediyorum” .

Herkes;“Yaşasın hürriyet ve darbe” karşılığını verir. Yeniden söz alan Kamal; “Arkadaşlar! Gerçi bizden evvel birçok (Zvi ve diğerleri gibi) darbe teşebbüsleri yapılmıştır. Fakat onlar başaramadılar. Çünkü teşkilatsız işe başladılar. Biz kuracağımız gizli darbeci teşkilât ile bir gün her hâlde, ne olursa olsun, ne yapıp yapıp, mutlaka ve başaracağız. (İsrail) Vatanını, (Yahudi)milletini kurtaracağız”

Hüsrev Sami Kızıldoğan, TTK Türk tarih Kurumu Yayınları Belleten I. Cilt s. 622.

Kamal Dünya Gizli Yahudi Teşkilatının kararlarına uygun olarak, yaklaşık 20 sene öncesinde gizli çete mensubu arkadaşlarına: “...Dava bir imparatorluğu yıkarak, küçük bir devlet çıkarmaktır” diyecektir.

Ali Fuat Cebesoy, Sınıf Arkadaşım, Atatürk s. 108.

Kamal kurduğu darbeci gizli çetesini Yahudi liderlerin isteği doğrultusunda, diğer Yahudi gizli örgüt olan Siyonist İttihat ve Terakki gizli çeteyele birleştirir.

Ali Fuat Cebesoy, Sınıf Arkadaşım Atatürk s. 113.

Kamal'ın gizli çetesinin militanı Hüsrev Sami Kızıldoğan, Osmanlı'yı içten ele geçirerek parçalayan 1908 Siyonist Yahudi darbesinin hakiki rolünü yapan kuvvet, "Terakki ve İttihat namı altında çalışan Vatan ve Hürriyet Cemiyeti'nin öz evlâtları idi" hükmüyle itiraf eder.

Hüsrev Sami Kızıldoğan, TTK Türk tarih Kurumu Yayınları Belleten I. Cilt s. 623-625.

Kamal'ın en aktif olduğu Siyonist İttihat ve Terakki darbesi bir "Siyonist Yahudi işi" dir. İslam Âlemi ile Kahire 1909 yılında Osmanlı'nın Yahudiler'in eline geçtiğine hemfikirdir.

Yalçın Küçük, The Dönme, Aydınlık, 10 Ekim 2011

Yine şabataycı gizli çete üyesi Faik Reşit Unat; Bu darbeyi ordudaki gizli Siyonist çetecilerin davranışlarına dayanmasına imkân hazırlayanlar arasında Siyonist Kamal'ın önemli rolü çok büyüktür. Âmâ gereği gibi durulmamıştır" demiştir. "Hatta darbe "teşkilâtlanmış bir silahlı kuvvete dayanmak zaruri idi... İşte bu kuvvetten faydalanma ve onunla işbirliği yapma imkânım, herkesten önce Kurmay Yüzbaşı Kamal'ın sayesinde olmuştur" diyerek itiraf etmiştir.

Vakit Gazetesi Başyazarı Ahmet Emin Yalman'ın bir deşifresi vardır. Yazar Yalman gibi Yalmanlar ve tabii, Ahmet Emin ile akraba ise Aytaç Yalman, Selanik Belediye Başkanı Hamdi Bey,, Yakubi'dirler. En geniş tabanlı olanlar (Kamal'ın da içinde olduğu) Kapanilerdir, Kapancı ve Kabanlı da deniyor. Nazlı Ilıcak'ın övündüğü dayısı Turan Kapanlı'yı hatırlanır. O da soy adı üstünde, Kapani'dir. Kapaniler günah işlerler. Karakaşiler ticarette, Kapaniler ticaret ve (Kamal gibi) politikada, Yakubiler devlet hizmetinde varlar, çokturlar.

Yalçın Küçük, The Dönme, Aydınlık, 10 Ekim 2011

Gizli çete mensubu yazar Yalman Kamal'ın, Vatan ve Hürriyet Cemiyeti kuruluşunu anlattıktan sonra, kendisine: "...Selanik'e geldiğimde bizim Hürriyet Cemiyeti'nin Terakki ve İttihat namını aldığını duydum. Yahudi lider Doktor Nazım Bey, Paris'ten Selanik'e gelmiş, Terakki ve İttihat Cemiyetinin tarihte yeri vardır. O nam altında çalışırsa daha iyi tesir eder "diyerek diğer gizli çetecileri ikna etmiş. Cemiyette o nam altında darbe çalışmalarına gizlice devam etti.

Faik Reşit Unat, TTK Türk tarih Kurumu Yayınları Belleten XXVI Cilt s. 342.

Beş ciltlik "Yeni Usul Talim-i Kıraat" adlı kitabın 5 inci cildinde yer alan bir makale de: "Kamal, darbe teşebbüsünden okuldan atılmış anarşistle buluşarak gizli bir "Hürriyet Cemiyeti" adıyla çete kurdular. Sonra darbeci çetenin Selanik'te bir şubesini açtılar. Gizli çeteci okul arkadaşlarıyla devlette gizlice makam sahibi diğer üst düzey çetecilerle birleşerek darbe çetesinin esasını kurdular" şeklinde yazmaktadır.

Faik Reşi Kâzım Karabekir, İttihat ve Terakkisi 131, . s. 164. t Unat, TTK Türk tarih Kurumu Yayınları Belleten XXVI cilt. s. 346, 347.

Anadolu'ya yavru düşman Yunan gibi düşmanı kovması için Kamal gönderilmişti. Kamal bütün yetkileri ve maddi imkânları ele geçirince; darbeye Anadolu'dan Osmanlı'yı yıkarak TC'ni kurma çalışmalarına başlamıştı. Darbe fark edilerek, Kamal ihanet suçlamasıyla yargılanmıştı. Mahkeme gizli çete lideri Kamal ve arkadaşlarını idama mahkûm etmişti. Yine Orduların komutanı olan, gizli çete üyesi Karabekir mahkeme kararını uygulamayarak kendisinin de gizli çete lideri Kamal'ı tutuklamayarak İstanbul'a göndermedi. Hatta ordusunu kendisinin de gizli çete lideri olan darbeci başı Kamal'ın emrine veren, diğer gizli çete mensubu Kâzım Karabekir'dir.

Gizli çeteci Siyonist Kâzım Karabekir, Kamal gibi darbeci gizli çetecidir. Kendisinin de darbeci Kamal'ı tutuklamadan ve ordusunu onun emrini vermeden 14-15 sene önce Selanik'te gizli Siyonist çetenin elemanı olduğunu itiraf etmiştir. Karabekir darbeci Kamal'ı tutuklayarak İstanbul'a gönderseydi; basit çetelere karşı bile yenilen yavru Yunan düşmanı defedildikten sonra, Osmanlı

darbeyle Kamal tarafından içten yıkılmayacaktı. Koskoca Osmanlı bütün Musul Petrolleri gibi yer altı ve yer üstü kaynaklarıyla dünyanın en büyük, en zengin devletlerinden biri olacaktı. TC’ni kuranlarla, Osmanlı’yı içten yıkanlar, hep aynı Zvi’ci gizli Siyonist çetecilerdir.

Kâzım Karabekir, İttihat ve Terakkisi 131, . s. 164.

Kamal, Osmanlı’yı içten yıkarak ve TC’ni birlikte kurdukları Zvi’ci gizli çete arkadaşı Siyonist Ali Fuat Cebesoy’la devamlı darbe planları yapar. Dünya gizli Siyonist Yahudi Örgütünün planlarını uygulamak için, içten tezgâhlar kurdu. İslam Âlemi’nin tek lideri ve zamanın özgür tek Müslüman devleti Osmanlı’yı yıkarak, Türkleri Anadolu’da hapsetme darbe fikirlerini ile buluşur.

Maksadı kendi ifadesiyle; “Osmanlı İmparatorluğu’nu ele geçirmek değildir. Osmanlı’yı içerden yıkarak, Türk çoğunluğunun yaşadığı kısım üzerinde oturtulmak, düşmanlarının, yani büyük devletlerin yapacağı bir tasfiye yerine darbeyle kendi başına bir (Türkleri kandırmakve Anadolu’yu hapsetmek amacıyla)Türk Devleti adında Anadolu devleti kurmalıdır”

Kamal, Dünya Yahudi Gizli Örgütü’nün ve Dünya Siyonist Örgütü’nün “İslam Âlemi’nin lideri ve tek Müslüman devlet olan Osmanlı’yı yıkarak, Anadolu’da hapis ve Yahudilerin yönettiği bir Anadolu devleti” kararlarını uygulamak istemiştir. Hem Osmanlı’nın bir karış toprak kaybetmediği ve dünyanın ilk beş büyük devleti olduğu bir zamanda, bunu uygulamaya başlamıştır. Hem de Osmanlı içten Kamal ve ekibi tarafından yıkılmadan ve TC’ darbe ile kurulmadan, 16-17 sene evvel planlarını uygulamıştır.

Ali Fuat Cebesoy, Sınıf Arkadaşım Atatürk s. 114.

Bir yabancı yazar: “Kamal ve diğer Yahudi Genç Türkler, Siyonist Britanya Birleşik krallık ve ABD gibi Osmanlı’nı çok uluslu konseptine baştan itibaren karşı idiler. O günlerde, Türklerden hiçbir kimse ulus devleti istemiyordu. “Türk ve Millet” kelimesini kendi emellerine alet olarak kullanarak söz eden kimdi? Türklerin bile ulus sözünü ağızlarına almadıkları bir zamanda, hırslar peşinde koşar, güvenilmezler güruhu olan gizli Yahudi Jön Türkler’di. İsimleri bile Türk olmayan bu gizli Yahudiler gizli örgütlerini ismi de Türk değildi. “

Kamal'ın devrimlerinden Türkçülük ve Milliyetçilik, koskoca Osmanlı kültürünü yok ederek ulusçu dar kalıplara sokma planının bir parçasıdır. Kamal, Dünya Siyonist Yahudi Gizli Örgütü'nün ve Dünya Siyonist Örgütü'nün Osmanlı, Türk ve İslam Âlemi üzerindeki planların uygulayıcısıdır. Açıkçası içerdeki Siyonist maşa ve piyondur.

Askeri Tarih Bülteni Sayı 16, s. 107.

Gizli çete üyesi yazar Falih Rıfkı Atay, Kamal'ın Osmanlı içten yıkılmadan ve TC darbe ile kurulmadan 16-17 sene önce gizli çeteci arkadaşlarına “Asıl mesele İmparatorluktan Anadolu’da küçük bir devlet çıkarmaktır. Hem de bir (Zvi’cilerin yönettiği) adı Türk bir devleti çıkarmaktır” der. Sonra da: “Daha, 1907 de arkadaşlarına şu fikrini söylemekten çekinmemiştir: “Osmanlı İmparatorluğu gövdesi üzerine devlet oturtulamaz. Ancak, Türk çoğunluk olduğu sadece Anadolu toprağı üzerine oturtulabilir. Büyük devletlere bir likidasyon denilen parçalanmayı yapmaları için zorlanmaları yerine darbe ile bu yapılmalıdır. “

Kamal, büyük devletlerin rüşvetler ile beceremediğini içten yıkarak becermiştir. Yahudiler sadece Filistin toprağı için bütün Osmanlı'nın borçlarını ödeyerek ekonomisini düzeltereklerini söz vermişlerdi. Düşmanın sırf bu rüşvetinin milyarda biriyle, Kamal becermiştir. Hatta Musul petroleri gibi hazineleri peşkeş çekerek; düşmanı karlı yapmıştır. Osmanlı, Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanlarının yapmadığını kendisi yapmak için çabalara girmiş ve başarmıştır.

Falih Rıfkı Atay, Çankaya s. 47.

Kamal'la Osmanlı'yı içten yıkan ve darbeyle TC'ni kuran ekipten olan Zvi gizli çete mensubu A. Fuat Cebesoy, Osmanlı, Türk ve İslam Âlemi'nin en büyük içten ihanetini şöyle itiraf etmiştir: “Kamal'ın bu sözlerinden çıkan mâna şu idi. Osmanlı İmparatorluğunun tasviyesi işi, diğer devletlere bırakılmamalıdır. Bir darbe sonunda iş başına gelinerek cesur bir kararla tasfiye işini kendisi yapmalıdır. Çıkar yol budur” . Düşmanın beceremeyeceğı bu işi içten halledilmelidir. Dışarıdan en büyük güçlerle kapı açılmaz. Kapı dıştan darbelerle kırılmaz. Ama içeriden bir işbirlikçi ajan kapı tokmağını çekerse kapı

açılır. Kamal, Osmanlı, Türk ve İslam Âlemi'nin açılması mümkün olmayan kapısını içten açan düşman işbirlikçisi ve ajandır. Bu bir suçlama değildir. Aksine kendi gizli örgüt üyelerinin ifşaatlarıdır. Hatta Kamal'ın dizginleri ele aldıktan sonra, hiç çekinmeden ve korkmadan söylediği itiraflardır. Asla düşmanlarının ve muhaliflerinin suçlamaları değildir.

Ali Fuat Cebesoy, Sınıf Arkadaşım Atatürk s. 116.

Osmanlı'yı Siyonist darbeyle ele geçiren Siyonist çapulcuların başında kurmay başkan olarak Kamal bulunmuştur. Kamal kendisi dizginleri ele geçirdikten sonra kendisi şöyle itiraf etmiştir: “Darbe için Makedonya'dan giden kıtaların ve ilk dönemde Edirne'den bunlara katılan kuvvetlerin Kurmay Başkanı olarak İstanbul'a gittim. İlk komutan (Siyonist)Hüsnü Paşa idi. Hareket Ordusu (Şabataycı Hareket) adını ben buldum O zaman bunun anlamını kimse anlayamamıştı. Hareket halinde bulunan kuvvetlerin durumunu göstermek için, hürriyet ordusunun operasyon kuvvetleri denildi. Ben bu operasyon kelimesinin Türkçeye çevrilmesini uygun görerek Hareket Ordusu ifadesini kullandım”

Harp Akademileri Komutanlığı, Atatürk'ün Jeopolitik ve Stratejik Görüşleri, s. 77-78; 281.

Gizli çete üyesi Hikmet Bayur'a göre: “Kamal'ın sinsî üslubunun ilk örneklerinden biri olan bu metin şunları göstermektedir. (Kamal, o zamandan beri, her işte milletin adını ve kisvesini kullanarak takıyye yapmıştır.) Bütün Osmanlı, Türk ve İslam Âlemi'nin aleyhindeki fiillerinde devamlı millete mal etmeyi, elindeki kuvvetin milletin buyruğu ile onun adına iş gördüğünü söylemeyi benimsemiştir”

Kamal'ın Türk ve İslam Kültürü'ne ait hiçbir şey i ve hiçbir katkısı yoktur. Osmanlı, Türk ve İslam Âlemi'nin aleyhindeki bütün icraatlarını Vatan, Millet, Sakarya, Türk ve Özgürlük yaftalarının arkasına saklanmıştır.

Hikmet Bayur, Atatürk ve Eseri, s. 37.

Kamal ve Ekibi İhanette Puzzle Gibiydiler

Kamal ve ekibi için artık kaçacak yeri kalmadı. Suçüstü oldular. Hatta kamalistlerin son çıkışları bile sanki suçlarının ikrarı gibi idi. Şecaat arz ederken sirkatlerini söylediler sanki. .

Hayali vatan millet afra tafraları, hayali egemenlik safsataları, vatanperverlik, hürriyet severlik maskesi arkasında kurulan tezgâhların düşman İngiliz-yavru Yunan-Kamal kumpası ile Osmanlı içten yıkılarak; darbe ile azgın azınlığın sultasında TC operasyona dönüştürülmesi hadisesi söz konusudur.

Üzerinde milletin değil de, güya kahraman Kamal ve ekibinin düşman İngiliz işbirliğinin parmak izi bulunan darbelerin ve ihanetlerinin kime yaradığını hiç bakıldı mı? Asla Türk ve İslam Âlemi'ne yaramamıştır. Sonuç çok önemlidir. Kaybeden Türk ve İslam âlemi ise; düşman işbirlikçilerinin suç bastırması nedir? Türk ve İslam davasındaki diğer içteki işbirlikçilerinin ve ihanetlerinin aynısının olması tesadüf mü? Bu bile kumpasın açık bir kanıtı değil mi? 300 kadar gazeteleri ve dergileri yasaklayarak Yahudi Kamal'ın sahip olduğu Ulus ve Yahudi Yalman'ın sahip olduğu Vakit, Yahudi Nadi'nin sahip olduğu Cumhuriyet, top yekûn milleti kandırdılar. Burada medyayı kullanarak Kamal ve ekibi; herkes örgüt içinde üzerine düşeni yapmıştır. Sadece yardım ve yataklık değil, merkezi bir yapılanma ve iş bölümü vardır. . Puzzlenin parçalarını tamamladığınız da bu fotoğraf apaçık ortaya çıkmıştır. .

Biri bomba için gliserin getirdi. Biri bomba için tuz ruhunu, biri kabloyu hazırladı. Diğer bombayı ateşlemek için pili getirdi. Diğer de pil doldurma aletini buldu buluşturdu. Başkası bombaları bir birine bağlamak için kabloları hazırladı. Bütün bunları teker teker baktığınızda ortada suç aleti yok gibidir. Hangisi bunların suçtur? Gliserin elinize, yüzünüze sürebilirsiniz. Eczanede de var. . Gliserin satmak, almak, bulundurmak suç mu diyebilirsiniz. Tuz ruhu dediğiniz Nitrik asit. Hani şu kaynak, lehimde kullanılan aşındırıcı, lavabo açta da kullanabilirsiniz. . Ne yani lavabo aç da mı yasak olacak değil mi? Bir parçacık fosfor ve/veya kükürtle, TNT TriNitro Gliserin ve tetikleyici düzenek yapabilirsiniz. . Düzenekteki tüm kademeler tekil olarak kendi başına masumdur, ama bir araya geldiğinde çok tehlikeli bir suç aletine dönüşebilir.

Şimdi bakın, Osmanlı 3 kıtada dünyanın ilk beş devleti iken; Kamal ve ekibi Osmanlı'yı içten yıkmak için senelerce evvel çeteler kurmuşlardır. Kamal'ın ilk darbe teşebbüsü ve darbe için ilk gizli çete kurduğu 1905 nire? Osmanlı'nın yıkılışı 1920'ler nire?

Bakın içten devleti yıkmak için bütün çabaların tamamı, ya vatani kurtarma görevi olan komutan, ya devlet adamı ya da milletvekilleridir. Yani Osmanlı'ya, Türk ve İslam Âlemi'ne karşı tam teşkilatlı bir operasyon yapıldı. Hem de Düşman İngiliz'in-Siyonist kongrenin emir komutasında Truva atı olarak hareket eden içteki Kamal ve ekibi bir ihanetçi grubu tarafından. O zaman kimse ihanetten, iş birliklerden ve isyanlardan söz etmedi. . Suçüstü yakalama; yakalananların sanki “şecaat arz ederken sirkatlerini” söylemeleridir. Devleti ele geçirdiklerinden sonraki rehabet ve rahatlama dönemlerindeki bizzat kendi ifşaatları, bizzat kendi itirafları ve bizzat kendilerini deşifre etmeleridir. Her şeyi yasakladıklarından ve kalplerinin kölüğünden dolayı, bütün rezaletlerini açıklayarak birbirine fark etmeden muhbirlik yapmışlardır. Aynı anda bunların hepsi birden olmanın imkânsızlığını bile düşünmediler. . “Ben yaptım ne olacak” mantığı ile hareket ettiler. Emir ama büyük yerdendi. Ve de düşman İngiliz ve Siyonist Kongre ihanetleri adım adım izledi. Dünya Gizli Yahudi Devleti'ne rapor edildi. İngiliz istihbarat ve sömürge bakanlığı belgelerinde bunu görmek mümkündür. .

Siyonist Fraksiyon Formu Olan Siyonist Yahudi Jön Türkler ve İT

Aynı eserde; Siyonist Arminius Vambery, Siyonist lider Theodor Herzl ile Türk ve İslam Alemlerinin tek hamisi ve banisi Sultan Abdülhamid'in Filistin'deki Yahudi İsrail devleti için anlaşmasını uğraşmıştı. Mümkün olmayınca 1891 senesinde Siyonist Kongresinin buyruğu ile Dönme Siyonist Fraksiyon Formu kuruldu. Sonra bunu Yahudi Jön Türkler'in kurulması izledi. Sonra Kamal'ın da lider olduğu Siyonist ve Yahudi İttihat Terakki çetesi kuruldu. Bütün organizasyonları Siyonist Yahudi Emmanuel Carosso yaptı.

31 Mart Siyonist Darbesinin Arka Planı

Aynı eserde; gizli 1902 & 1907 Siyonist Yahudi kongreleriyle darbe yapılması kararlaştırıldı. Kamal'ın da katıldığı 1908 darbesi gerçekleştirildi. Kamal çapulcuların başında kurmay başkan olarak görev aldı. Gizli Yahudi dönmesi Kamal ve ekibi Filistin'de Yahudi devleti kurulmasını engelleyen Sultan Abdülhamit'i darbeye 1909'da devirdiler. Devleti Siyonistler böylece ele geçirdiler.

Kamal ve TC; Dünya Gizli Yahudi Konseyi Projesidir

Bilindiği gibi Sabetaycı gizli örgüt birbirine düşman üç hizip olarak ayrılıyorlar. Karakaşiler, Yakubiler ve Kapâniler. . .

Müslüman Türklerin yetişmiş kadroları Karakaş gizli çetenin içten ihanetleriyle çeşitli cephelerde ve Çanakkale’de kırılmıştır. Kamal’ın ve Kapani gizli çetenin Filistin ihanetiyle Filistin cephelerinde de, geri kalanlar kallesçe ve kahpece kırdırılmıştır. Milletim beyin takımlarının Karakaş ve Kapani gizli çete tarafından yok edilmiştir. Kamal’ın ve Kapani gizli çetesi tarafından Osmanlı Devleti’nin içten yıkılması sürecinde birlik içinde ihanet faaliyeti sergileyebilen Sabetayistler, aralarındaki husumetleri ve iç savaşı geçici bir ertelediler. Osmanlı Devletini içten yıkarken, Şabataycı TC’ni darbeye kurarlarken ve Zvi’nin doktrinlerini devrim safsatalarıyla gerçekleştirirken “Türklük” sloganlarıyla ve Türk isimlerinin arkasına gizlenerek geçekleştirdiler. Sinsice Türk ve Müslüman gibi görünürlerken, aslında Siyonist Yahudilik bozuntusu Zvi’ci davalarına hizmet ettiler. En kritik anlarda ekmeğini yedikleri millete ve vatana en feci, en vahim ihanetleri, en örtülü şekilde “Türk” sloganlarının arkasına saklanarak yaptılar.

Dünya Yahudi Konseyi’nin destekleriyle ihanetlerini birer birer gerçekleştirdiler. Yahudi konseyin kontrolünde tuttuğu İngiltere’nin de desteği TC’ni kurdular. İngiltere kraliyet ailesi Siyonist Yahudilerden oluşmaktadır. Yahudi Şalom gazetesinden yazar Rina Eskenazi bu gerçeği itiraf etmiştir. Judaica konversoların Tora kanunlarına göre hareket ederek Yahudi anneden doğan çocuğun Yahudi sayılabileceği gerçeğini koruduklarını bildirmektedir.

Encyclopaedia Judaica, New Christians, 1971. Cilt 15, s. 621

İngiltere ve İspanya’daki dönmeler de aynen Türkiye’deki Zvi’ciler gibi bir İbranice bir de Latince isim taşıyorlardı.

Michael Alpert, Crypto-judaism and the Spanish İnquisition Basingstoke, Hampshire; New York. Palgrave, 2001. s. 246

Real Academia De La Historia, İspanya Kraliyeti Tarih Akademisi, 1735’de İspanya Krallığı tarafından Julian Hermosilla önderliğinde oluşturulan bir konsey ile tarihi kaynakları araştırmak ve İspanyol arşivlerini derlemek amacıyla Madrid’de kurulmuştur. Şu anda Avrupa’daki bütün kraliyet aileleri Yahudi kanı taşımaktadır. Rusya ve Osmanlı gibi Yahudi krallığı olmayanları Lenin ve Kamal gibi Siyonist Yahudilere darbe yaptırarak ve destekleyerek ele geçirmişlerdir. Real Academia De La Historia, İspanya Kraliyeti Tarih Akademisi, 1735’de İspanya Krallığı tarafından Julian Hermosilla önderliğinde oluşturulan bir konsey ile tarihi kaynakları araştırmak ve İspanyol arşivlerini derlemek amacıyla Madrid’de kurulmuştur. Bütün şu andaki Siyonist Yahudi krallıklarının birbirleriyle anadan gelme soyları bilinmektedir. Hepsi de Siyonist Yahudi’dir.

Real Academia de la Historia Boletín XV. Historia social, política y religiosa de los Judíos de España y III. Madrid. 1875, s. 242

Mesela İspanya’da Aragon Kralı II. Juan’ın en yakın dostları ve adamları konverso Yahudilerdi. II. Fernando’yu, Kastilya ailesinden V. Henry’nin kız kardeşi, Kastilya kraliçesi İsabella ile evlendirdi. Bu evlilik Siyonist Yahudiler ve Kamal gibi gizli Yahudi olan konverso denen dönme Siyonist Yahudiler destekledi. Çünkü İsabella’da Fernando’da Siyonist Yahudi idi. Aragon Kralı II. Juan’ın ikinci eşi, Navarra kraliçesi, Juana Enríquez’in ailesi konverso idi. Kral II. Fernando anne tarafından Siyonist Yahudi idi. Kastilya kraliçesi I. İsabella’nın annesi, kraliçe Isabel de Avis y Braganza, konverso Yahudi’siydi. Bu iki Siyonist Yahudi evliliğinden Kastilya ile Aragon krallığı birleştirilerek tek bir Siyonist Yahudi krallık oldu.

Real Academia de la Historia Boletín XV. Historia social, política y religiosa de los Judíos de España y III. Madrid. 1875, s. 442

Kamal gibi diğer Avrupa devletlerinden bütün üst düzey bakanlar ve bürokratlar Yahudilerden oldu. Mesela Kral II. Fernando’nun hazineyi sorumlu bürokratı Micer Luis de Santangel, konverso Siyonist Yahudi’siydi. Babası Hahamdı. Ama tıpkı Kamal’ın göstermelik Müslüman oluşu gibi o da göstermelik Hristiyan idi.

Real Academia de la Historia Boletin XV. Historia social, politica y religiosa de los Judíos de España y III. Madrid. 1875, s. 218

Para dünyaya yönetir düsturunca yine Aragon'un hazine bakanı Gabriel Raphael Sanchez'de Kamal gibi gizli Siyonist Yahudi'ydi. Siyonist Yahudi olan Alazar Goluff ismini Gabriel Sanchez olarak değiştirmişti. Kamal da Moşe gizli isimli olduğu halde Mustafa adını kullanmıştır.

Real Academia de la Historia Boletin XV. Historia social, politica y religiosa de los Judíos de España y III. Madrid. 1875, s. 225

Kamal gibi Avrupa'da bütün Siyonist Yahudi yöneticiler kendilerinden olan gizli Siyonist Yahudileri üst düzey bürokrat olarak devletleri ele geçirmişlerdir.

Real Academia de la Historia Boletin XV. Historia social, politica y religiosa de los Judíos de España y III. Madrid. 1875, s. 242

Türkiye'de Şeyhül İslam makamına yükselerek İslam'ı ele geçirmek isteyen gizli Siyonist Yahudiler Avrupa'da kiliseleri ele geçirmişlerdir. Mesela Aragon kilisesi ve piskoposluğu Konverso Siyonist Yahudilerin en önemli merkeziydi.

Real Academia de la Historia, Publicada en la Colección diplomática de la Crónica de Don Enrique IV,, s. 705 -706

Krallık hazinelerinin başındaki isimler haham gibi hatta Kabalacı Siyonist Yahudi İsaac Abrabanel gibi Siyonist Yahudilerin elindeydi. Paraların toplayan ve elinde bulunduranlar da Siyonist Yahudilerdi. Kral II. Fernando'nun vergi bakanı ve Kastilya Baş hahamı zengin, varlıklı bir Siyonist Yahudi olan Don Abraham Senior'du.

Real Academia de la Historia, Publicada en la Colección diplomática de la Crónica de Don Enrique IV,, s. 705 -706.

Encyclopaedia Judaica, The expulsion of 1492, Jerusalem, 1971, Vol. 15. s. 446

Mahkemeler bile Siyonist Yahudilerin elindeydi. İspanya'dan saf Yahudileri süren yine Yahudi Torquemada idi. Hatta saf Yahudileri sürgün eden tek adamdı. Engizisyon'un baş mimarı Thomas Torquemada konverso Siyonist Yahudi'ydi.

Yahudi yazar Nathan Ausubel ise, Thomas de Torquemada'nın büyükbabası, Alvor Fernandez de Torquemada'nın, Siyonist Yahudi bir kadınla evli olduğunu itiraf etmiştir.

Nathan Ausubel, Pictorial History of the Jewish People: From Bible Times to Our Own Day Throughout the World, New York: 1979, s. 109.

Real Academia de la Historia Boletin XV. Historia social, politica y religiosa de los Judíos de España y III. Madrid. 1875, s. 242

Kiliseyi ele geçiren Kardinal amcası Juan Torquemada'da konverso asıllı bir kadınla evliydi. Kendisi de Siyonist Yahudi'ydi.

Rafael Sabatini, Torquemada and the Spanish Inquisition, London, 1913, s. 256

Yahudi Konseyi Osmanlı toprakları olan Filistin'de bir İsrail devleti kurmak istiyordu. Ama Devlet insanlarla kurulur. Hiçi bir saf Yahudi Filistin'e gitmek istemedi. Bu yüzden Siyonist Yahudi Konsey tarafından saf Yahudilere bir komplo kurdu. Engizisyon mahkemeleri tezgâhlanarak kuruldu. Bu mahkemeler ile saf Yahudiler kovularak Filistin'e gitmeleri sağlanması kararlaştırıldı. Siyonist Yahudi Thomas de Torquemada Engizisyonun yüksek Konsey başkanı olarak atandı. 5 üyesi ile birlikte engizisyon mahkemelerinde sorgulamalar başladı. Bu süreçle saf Yahudilerin Türk topraklarına sürgünle bitecek olan süreç başlamış oldu.

The Catholic Encyclopedia, Thomas de Torquemada, Robert Appleton Company, Ott, M. NewYork, 1912. s. 12

Torquemada'nın engizisyon mahkemelerinin heyetleri ile başına atadığı Siyonist Yahudiler gibi konverso Siyonist Yahudilerdendi. Zaragoza'da Engizisyon Mahkemesi'nin başına atadığı Petro Arbues'de konverso dönme Siyonist Yahudilerdendi.

Encyclopaedia Judaica, Petro Arbues, Jerusalem, 1971. Cilt 18, s. 455

Real Academia de la Historia, Historia Critica de La Literatura Española Tomo V. Cap. XIV s. 100

The Jewish Encyclopedia, Joseph Jacobs, Cardinal Xımenes de Cısneros, Vol. 13. s. 575

Osmanlı'yı içten yıkarak Türk Topraklarında İsrail devleti kurulması için Siyonist Yahudi Konsey tarafından atanan Yahudi mahkeme heyeti ve başkanları, saf Yahudileri sürgüne yolladılar. Sürgünden gelen Yahudiler, Kamal'ın ataları gibi Selanik olmak üzere İzmir, İstanbul, Edirne, Yenişehir ve Şam bölgesinde Safed gibi şehirlere ağacın içine giren kurtlar gibi Osmanlı'nın içine yerleştirildiler.

Encyclopaedia Judaica, The expulsion of 1492, Jerusalem, 1971, Vol. 15. s. 446

Saf Yahudi sürgününü Katolikler yapmamışlardır. Siyonist Yahudi Kabalacılar yapmışlardır. Yahudi Kabalacıların elinde olan Filistin'de Yahudi devleti İsrail'in kurulması için Siyonist Yahudi Gizli Konseyi gerçekleştirmiştir. Misal Papa'ya bağlı olan Engizisyon'un İspanya saf Yahudilerini sürerken, Siyonist Yahudilerin ele geçirdiği Roma'da, saf Yahudiler çok rahattı. Hatta Papalık'ın merkezindeki saf Yahudilerin büyük bir rahatlık ve refah içinde sakıntı çekmemişlerdir.

Harun Yahya, Yeni Masonik Düzen, Bilim Araştırma Vakfı, 6. Baskı, 2004, s. 46

Yahudi Kabalacıların elinde olan Filistin'de Yahudi devleti İsrail'in kurulması için Yahudi Gizli Konseyi'n gerçekleştirdiği sürgün bir zulüm değildir. Bilakis kutsal saydıkları Tevrat'ta kutsanmıştır.

İspanya'dan Dünya Gizli Konseyi Siyonist Yahudiler tarafından sürülen Yahudilerin sürgün tarihi, Musevilikte kutsal bir günde yapılmıştır. Saf Yahudilerin sürgünü 2 Ağustos'ta gerçekleşmiştir. Bu kutsal gün Yahudiler'in matem ve oruç günü olan 9 Av 5252, Tişa be Av'dır. Tişa be Av, Yahudilerin için kutsal sayılan Kudüs'teki Süleyman Mabedi (Bet Amikdaş) 'ın yıkılışının gün dönümüdür. Bu tarih, Yahudilerin tarihteki sürgünlerine denk geldiği tarihti.

Yahudilerin kutsal kitabı Tora'da Hahamlar, İspanya sürgününü şöyle itiraf etmişlerdir: “Tanrı Yahudileri görünüşte tesadüfi olup, sürgüne çıkmış halkı geri getirme amacını taşır gibi görünmeyen bir olaylar zinciriyle, eski Ülkeleri'ne geri gelmeye hazırlayacaktır. Gizlenmiş olan Tanrı, uzun ve dolambaçlı yollarla, onları eski yurtlarına orijinal ve ebedi hedeflerine geri getirecektir. “

Tora - Vayikra, Behukotay, Açıklama, s. 645

Dünya Siyonist Yahudi Gizli Konseyi bir taş ile iki kuş vurmuştur. Saf Yahudiler Avrupa'da en zengin tabakayı oluşturarak üst sınıf olmuşlardır. Bu sebeple Musevilik inancını rahatlarından ve refahtan dolayı taviz vermeye başlamışlardır. Baskın Avrupa kültürü ile asimile olmaya başlamışlardı. Artık hiçbir saf Yahudi'nin İsrail diye bir devlet ile alakası ve ilgisi kalmamıştı. Hatta şu anda İsrail'e gelen saf Yahudilere bedava ev verilmesine rağmen, Filistin'e göç etmeyen zengin Avrupalı ve Amerikalı Yahudiler vardır. Haham Meşeh Hohma, Tora ve diğerleri Dünya Gizli Siyonist Yahudi Örgütü'nün bu sürgününü şöyle itiraf etmiştir: “Son olarak sürgünden dönen Yahudiler, tarihin altında yatan gerçek amacı kavrayacaklardır. Sadece kurtuluş için değil, sürgünün sıkıntıları için bile şükran duyguları taşıyacaklardır; zira çekilen acıların, kurtuluş ve manevi saadetine giden olaylar zincirinin bir parçası olduğunu anlayacaklardır. “

Tora, Vayikra, Behukotay, Açıklama, s. 827

“Yahudiler'in tüm uluslar içine azar azar saçılmış halini oluşturan Diaspora, “Sürgün” yazılı olan kehanetlerin bire bir gerçekleşmesidir ve bugüne kadar, her Yahudi Tora'da yazılı kehanetlerin gerçekliğinin anlayacaktır. Görüşü zayıflamış bir kişi bile, gelecekteki binlerce yıllık süre için kefalet teşkil edecek ve bu

gerçekleri görecektir. Tora, tarihte ne olacağını, tarih henüz oluşmadan önce, insanı hayrete düşürecek ayrıntılarla kaydetmiştir. “

Şalom, İssac Luria Kabala Felsefesi, 27 Ekim 1993

“Çünkü sürgün bazen ulus olarak yok olma derecesine kadar asimile olmalarını önlemenin tek yolu budur” .

Şalom, İssac Luria Kabala Felsefesi, 27 Ekim 1993

Dünya Siyonist Yahudi Gizli Konseyi’nin bu tezgâhı bir kutsiyete atfedilerek gerçekleşmiştir. İsrailoğulları kurtulacak, Vaat edilmiş Topraklara dönecek, yıkılmış olan Tapınağı yeniden inşa ederek sonsuza kadar hüküm süreceklerdir.

Bunun gerçekleşmesi için, ilk önce Yahudilerin tespihin taneleri gibi tüm dünyaya yayılmış olmaları şartı vardı. Sonra teşbihin taneleri gibi toplanmaları gerekiyordu. Encyclopaedia Judaica, bunu şöyle açıklar: “Mesih’in tekrar gelişine dair olan kehanet, ancak Yahudilerin dünyanın dört bir yanına yayılmaları ile gerçekleşebilecekti. “

Encyclopaedia Judaica, Jerusalem, 1971, Vol. 15, s. 1006

Dünya Siyonist Yahudi Gizli Konseyi’nin tezgâhıyla Filistin’e gitmek istemeyen Yahudileri Türk Topraklarına sürüldü. Türk topraklarına sürülen bu Siyonist Yahudiler, 1908 Siyonist darbesiyle Osmanlı’yı içten ele geçirdiler. Bu Siyonist darbede Kamal çapulcuların ve darbecilerin kurmay başkanı olarak aktif darbeci başlarından biri olmuştur. Osmanlı’yı ele geçiren Siyonist İttihat ve Terakki Cemiyeti “Siyonist Yahudi” tezgâhıdır.” Siyonist İTC “içten ve dıştan güdümlü “Siyonist Jön Türk” hareketindeki Siyonist Yahudi tezgâhıdır.

Mesela Selanik Yahudi’si olan Alber Fua, Siyonist İTC’nin en önde gelen destekçisidir. Diğer en önemli Siyonist Yahudi üye Selanikli bir avukat ve Mason çete başı Emmanuel Karasso’dur. Bu Siyonist Yahudi, Sultanı deviren 4 gayri Müslim’den biridir. Kendisi Sultan II. Abdülhamid’in tahttan indirildiğini

bildiren heyette yer almıştır. Osmanlı'yı yıkan çete elebaşları sırf Siyonist Yahudi'dir. Hahambaşı Hayim Naum Efendi ile avukat kardeşler Avram ve Aşar Sâlem Efendi ile Nissim Russo, Nissim Mazliyah ve Samuel İsrail hem darbeyi tezgâhlayan ve destekleyenlerdir.

Samual İsrail Kapani çete lideri Kamal gibi kendini gizleyerek soyadını "İzisel" olarak değiştirmiştir. Kamal yönetimince defalarca cesaret madalyaları alan İsrail, Siyonist İttihatçı üçlü lider kadrosunu iktidara getiren 1913 Siyonist Bâb-ı Âli Baskını'na katılmıştır.

Paul Bessemer, Osmanlı Yahudi Cemaati ve 1908 Devrimi, Vehbi Koç Vakfı-Sadberk Hanım Müzesi, İstanbul 2008, s. 30- 35

Yine Dünya Gizli Siyonist Yahudi Konseyi tarafından Almanya'da zenginleşerek refaha kavuşan saf Yahudiler de; Siyonist Yahudi Hitler sayesinde sürgüne yollanmışlardır. Çünkü onlar da refaha kavuşarak Filistin'e gitmeyi ret ettiler. Almanların içinde asimile olmaya başlamışlardır. Yine Yahudi Hitler sayesinde bu asimile önlenmiştir.

Öteki Hitler-Walter C. Langer- Bir harf Yayınları. İstanbul, Nisan 2005.

Yine Siyonist İngiltere ve Dünya Siyonist Yahudi Gizli Konseyi'nin tezgâhıyla TC'ni darbe ile kurularak mevcut Osmanlı Devleti'ni içten yıkmıştır. Kamal ve ekibi Dünya Siyonist Yahudi Gizli Konseyi'nin maşa ve kuklasıdır. Planın uygulayıcısı ve işbirlikçisidir. Mesela Merkez bankası gizli Siyonist Yahudilerin elinde piyon olan, çok ortaklı bir anonim şirkettir. TC'nin kendi bankası ve hatta öz bankası asla değildir. Ne statüsü ne ortakları belli değildir. Türk Liralarının üzerinde Türkiye Cumhuriyeti ifadesi bile yazmaz. Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası yazar. Siyonist Yahudilerin kurduğu Cumhuriyet gazetesinden farkı yoktur. Osmanlı'yı ve İslam Âlemi'ni peşkeş çeken Yeni Türkiye devletinin resmen tanındığı Lozan'da TC'ni Türkiye'yi ele geçiren Koç ve Doğan'ın Siyonist Yahudi Haham babaları Hayim Naum temsil etmiştir. Kamal gibi gizli Şabataycı gizli örgüt üyesi Siyonist Orhan Pamuk Amerika'da bir panelde; "Modern Türkiye Cumhuriyeti'ni biz kurduk" diyerek itiraf etmiştir. Siyonist Yahudiler iki Musevi devleti kurduklarını her yerde itiraf etmişlerdir. Biri

Türkiye biri de İsrail’dir. Yavru Yunan’ı Batı Anadolu’dan kovması için Sultan tarafından bütün paralar ve yetkiler verilerek gönderilen Kamal, darbeye Osmanlı’yı yıkarak TC’ni kurmuştur. Sultan vahdettin “Kamal bizi ihanet etti” demiştir. Kamal Türk ve İslam Âlemi’ne Sultan Vahdettin’in ağzıyla şöyle ihanet etmiştir: “Kamal Anadolu’da milli görev sınırını aşarak birçok aksakallı müftülere varıncaya kadar âlimleri asıp kesmekle milletin başına bir bela kesilmiştir! Kamal’ı Anadolu’ya ben gönderdim. Ama o bize ihanet etti. Kamal’ın kabul edilebilecek hiçbir mazereti yoktur. Dine, vatana ve Türk ve İslam Âlemi’ne hıyanet etmiş bir Kamal vardır.

Müstevli Yunanlılara mukabele için vesait-i mümkün ve mahremane ile Anadolu’ya memur eylediğimiz yaveranımızdan Kamal’ın ihaneti ve aldığı vaziyet-i şekavet ve bağıyesi karşısında kalmıştım.

Kamal’ın ve hempalarının neler yaptığı ortadadır. Müslümanların gayreti, Osmanlı’nın sevgisi, Allah’ın inayeti ile Yunanlara galip gelindi ama bunun kaynağı olan şeriata hemen karşı çıktılar. Sonuç ortada peçe kalktı kadın barda, kahvede, Müslüman ile Hristiyan’ın evlenmesine izin Verdiler. Zan’ı, Kuran’ı ve tekkeleri kaldırdılar, camileri koruyan yasağı

Kaldırıp haccı yasakladılar. Din eğitimi kalktı. Hilafet hayalet haline getirildi. Hanedan-ı Al-i Osman’ı aşıldılar. “

Halife Sultan Vahdeddin Han 11 Mart 1924

Mehmet Şevket Eygi 22 Şubat 2010

Murat Bardakçı, Şahbaba, İnkılâp Kitabevi, İstanbul, 2013,

Necip Fazıl Kısakürek, Vatan Dostu Sultan Vahidimdin, Büyük Doğu Yayınları, İstanbul, 2012,

El-Aziz Gazetesi Kamal’ın ihanetini şöyle mertçe dile getirmiştir: “Türkiye Cumhuriyeti’ni, -Orta Asya’dan Anadolu’ya göç edip Söğüt’e yerleşen Türk Kayı Aşiretinin kurduğu Osmanlı Devleti’ni yıkarak- İspanya’dan göç edip Selanik’e yerleştirilen Sefarad Yahudileri kurdu. “

Prof. Uriel Heyd “Yahudiler 20. Asrın ilk yarısında iki tane devlet kurdular:

Türkiye ve İsrail” diyerek itiraf niteliğinde tarihe altın harflerle ifşaat ederek yazdı.

Kapani gizli örgüt lideri Kamal’ın ihanetini, İsrail devleti kurulduğunda ilk Cumhurbaşkanı Chaim Weizman bir meclis konuşmasında şöyle itiraf etmiştir:

“Biz Yahudiler 20. Yüzyılda Orta Doğu’da yıkılmaz denen Osmanlı Devleti’ni yıkarak 2 tane devlet kurduk. Onlara öyle güzel sistem inşa ettik ki Türkler bize Filistin’i vermeyen Abdülhamit’e en az 200 sene daha söverler!”

Keza Siyonist ABD eski Dışışleri Bakanlarından Yahudi asıllı Henry Kissinger tarafından da benzeri sözlerin telaffuz edildiğı bazı kaynaklarda yer almaktadır.

Selanikli Şabataycı Yahudi azınlığın Büyük Müslüman çoğunluk üzerinde kurduğu jakoben/tepeden inmece zümre oligarşisi, bir hile rejimi ve köle düzeni idi. Kamal Türk Milletini ayakta uyutarak sahte Mesih’i Zvi’nin doktrinlerini uygulamak için, bütün ihanetlerinde arkasına saklandığı “Türk “adını burada da kullanarak Türkiye Cumhuriyeti adını koymuştu.

TC, Kamal’ın piyonu olarak kullanılmıştır. Osmanlı’nın yıkılarak Yahudi piyonu TC’nin kurulması planı daha Osmanlı 3 Kıtada varken; Kamal tarafından itiraf edilmiştir. İtiraf eden de Kamal gibi Kapani gizli çete üyesi Falih Rıfkı Atay’dır. Kamal ve çetesinin ihaneti, Osmanlı dünyanın en büyük ilk beşi içindeyken gerçekleştirmesi gariptir. Kamal’ın ve çetesinin Vatan, millet ve Sakarya sahtekârlıklarının da deşifresidir. Kamal, ihtişamlı Osmanlı’yı yıkmak isteyen Dünya Gizli Siyonist Yahudi Örgütü’nün bir plan uygulayıcısı olduğunu kendisi Osmanlı yıkılmadan ve TC kurulmadan 15-16 sene evvel itiraf etmiştir. Kamal’ın itiraf ettiği zamanda, Osmanlı’nın yıkılması ihtimal bile edilemiyordu. Kamal’ın ve çetesinin ihanetlerinin önceden olduğunun ispatı çoktur.

Bir Adamı Başbakan Yapabilecek Adam

Kamal, Osmanlı'nın yıllarca toprak kaybetmediği en başarılı hükümdarı İkinci Sultan Abdülhamid zamanından Osmanlı'yı içten yıkmak istemesi, ihanet çemberinin alçaklığının göstergesidir. Hatta Dünya Siyonist Yahudi Gizli Örgütü ile işbirliğinde olmasının da açık delilidir. Osmanlı'nın son ihtişamlı zamanında ve TC'ni darbeyle kurmadan 15-16 yıl önce söz etmesi ihanet ve sinsi planın ne derece vahim olduğunu başka ispatıdır. Kamal'ın kankası olan gizli örgüt üyesi Atay'ın ifadeleriyle aynen: "Daima sofrasının başı idi. Kendine alabildiğine güvendiği ve büyük sergüzeştler için ruh hazırlığı içinde bulunduğu görülür halde idi. Bir akşam sofrasındaki arkadaşlarına makam dağıtırken gizli örgüt üyesi ve uzaktan akrabası Nuri Conker'e:

- "Seni de başbakan yapacağım," der.

- "O birader, beni başbakan yapmak için sen ne olacaksın?"

- "Bir adamı başbakanı yapabilecek ve atayabilecek adam!"

Bu fıkrayı Kamal'ın Cumhurbaşkanlığı devrinde Nuri Conker defalarca anlatmıştı.

Falih Rıfkı Atay, Çankaya, Pozitif Yayınları, İstanbul, 2004. S. 51-53

Kamal'ın Dünya Siyonist Yahudi Gizli Örgütü ile birlikte hareket ettiğinin birçok delili vardır. Bunlardan biri de Kamal gibi Kapani gizli örgüt üyesi ve Kamal'ın maşası Ali Kılıç'tır. Ali Kılıç Kapani gizli örgütü TC'ni darbe ile kurduktan sonra, devleti ele geçiren örgüttendi. Diğer Şabataycı gizli örgüt üyeleriyle birlikte, on binlerce Vatan evladını katleden emirleri veren ve mahkeme kararlarını alan bir zalimdir.

Osmanlı'yı yıkmadan 15-16 sene önce Kamal, Selanik'te yine bir akşam Kapani gizli örgüt üyeleriyle beraber meyhanede toplanmışlardır. O zaman Kamal'ın Dışişleri Bakanı Dr. Tevfik Rüştü Aras, Nuri Conker, Salih Bozok beylerle

birlikte Olimpiyos birahanesinde oturmuşlar içerlerken, devletin dış siyaseti söz konusu oluyormuş. Bu arada Kamal Bey Osmanlı düşmanı olarak birtakım acı eleştiriler yaptıktan sonra Tefvik Rüştü Bey'i göstererek: "Bu siyaseti bir gün doktor aracılığı yapacağım." Deyince, yakın ve teklifsiz arkadaşı olan Nuri Conker: "Ne? Ne. . . Sen mi düzelttireceksin?" Diye küçümseme ile sormuş. Bunun üzerine Nuri Conker Bey'le aralarında şöyle bir konuşma geçmiş: "Evet, ben doktoru Dışişleri Bakanı yapacağım. ."

Nuri Bey yeniden sormuş: - "Demek sen doktoru Dışişleri Bakanı yapacaksın. O halde ya beni?" "Seni de vali ve komutan yaparım!" Bu konuşmaya, hazır bulunan Kamal'ın maşası ve akrabası Kapani Salih Bozok da karışıyor: "Herhalde bu arada beni de bir şey yaparsınız?" Kamal Salih'in bu sorusuna, biraz düşündükten sonra: "Salih, seni yaver yapacağım ve yanımdan ayırmayacağım."

Cevabını verince Nuri Bey yine dayanamamış, tekrar atılarak: "O zaman, sen ne olacaksın ki, hepimize şimdiden böyle birtakım onurlar veriyorsun?" demiş. Kamal, Nuri Bey'in bu sorduğu soruya gülererek: "Bu memuriyetleri, bu onurları veren ne olursa işte ben o olacağım" diye karşılık vermiş.

Ali Kılıç, Milliyet Gazetesi, 15. 10. 1951

Bulgar Türkolog'u gizli Yahudi İvan Manolof, Şabataycılarla Siyonist Yahudilerin darbe ile Osmanlı'yı ele geçirmeden yıllar önce Selanik'te Kamal'dan Türk devrimi diye millete Zvi Doktrinlerinin kakalanmasına ait hain düşüncelerini dinlemişti. 15- 20 yıl sonrası darbeyle kurulacak Türkiye'yi o zaman anlatan Kamal şöyle Manolof'a demişti: "Bir gün gelecek, ben hayal zannettiğiniz bütün bu Zvi doktrinlerini Türk devrimleri safsatasıyla başaracağım. Millet, buna inanacaktır. Düşündüklerim hiçbir demagoji/lafabeliği/lafazanlık ürünü değildir. Saltanat, yıkılmalıdır. Devlet yapısı, (Şabataycı azınlık) bir unsura dayanmalıdır. Din ve devlet birbirinden ayrılmalı, doğu medeniyeti olan İslam'dan benliğimizi sıyrarak (Yahudilerin güdümünde ve elinde bulunan) batı medeniyetine aktarılmalıyız. (Zvi'nin yaptığı gibi)Kadın ve erkek arasındaki farklar silinerek yeni bir (Siyonist) düzen kurmalıyız. (Adı üstünde milleti düzen bir Siyonist düzen) Batı medeniyetine girebilmemize engel olan İslam yazısını atarak, Latin kökünden bir alfabeyi Türk Alfabesi olarak millete seçmeli. Kılık kıyafetimize kadar, her şeyimizde

(Siyonist)(batılılara uymalıyız. Emin olunuz ki, bunların hepsi, bir gün olacaktır.
“

Arif Necip Kaskatı, Cumhuriyet, 18 Ağustos 1948

Hilmi Yücebaş, Atatürk'ten Nükteler, Fıkralar ve Hatıralar, 2. Baskı, Kültür Kitabevi, İstanbul 1973. s. 62

Atatürk ve Unutulmaz Anıları, Ahmet Gürel, Bülent Türker, Nisan 2009

Enver Ziya Karal, "Atatürk'ten Düşünceler", 1969

Kamal'ın sahte Mesih lideri Zvi Yahudileri sürgünden geri toplayacaktı. Filistin'de İsrail'in krallığını ilan edecekti. Şabataycılar gibi Kamal'ın her gün Fatıha gibi ettikleri duada: “Kesin imanla, Şabatay Sahte kurtarıcı Mesih Şabatay (Sevi) Zvi'nin hakiki Mesih olduğuna ve dünyanın dört bir yanına dağılmış İsrail'in sürgünlerini toplayacağına inanırım” demektedirler.

Gershom Gerhard Scholem, Sabbatai Zvi,

R. J. Zvi Werblowsky, Princeton University Press 1976, s. 373. 421. 424.

Abraham Galante, Sabetay Zvi ve Şabataycılarının Gelenekleri,, İstanbul 2006 s. 35. 66.

Kapancı lideri Kamal ile Siyonist İngiliz Kraliyeti gizli Siyonist Yahudi mensupları ve İngiliz Protestanlığının ortak noktası, Yahudilere Filistin'de bir Yahudi devleti kurmaktı. Zvi ve İngiliz Siyonist Yahudi Kraliyet ailesi Protestanlığın arkasına saklanarak istedikleri tek şey Yahudileri sürgünden Filistin'de toplamaktı. Kötülüklerin anası olarak gördükleri Osmanlı Devleti'ni yıkarak, Süleyman Tapınağını yeniden inşa etmektir. Bizzat Kamal'ın lider Zvi bunu açıkça ilan etmiştir. Yahudilerin başında olduğu bir İsrail Krallığı kurmaktır. Protestanlık, Şabatayizm, Siyonizm ve Masonluğun ana düşmanı Osmanlı'dır. Hepsinin ortak kaynağı Tevrat'tır. İşin en garip olanı da hepsi de Süleyman Tapınağının yeniden inşa edilmesini arzulamaktadırlar. Yine hepsi Kudüs'te Mesih krallığı, yani İsrail Krallığının kurulmasını hedeflemektedirler.

Birinci Dünya Savaşında savaşıyan Siyonist İngiltere'nin, Dünya masonluğunun merkezi Fransa'nın, Osmanlı Devletinin içindeki Kamal gibi Zvi'cilerin ve Osmanlının Siyonist İttihat Terakkiye bağlı mason ve diğer Şabataycı komutanların hepsinin tek hedefleri vardı: O da Osmanlı'yı yıkarak Filistin'de Yahudi devletinin kurulmasıdır. Yazar Jabotinsky'nin itiraf ettiği gibi Filistin'de bir Yahudi devletinin kurulabilmesi için, Osmanlı'nın yıkılması gerekiyordu. Bu yüzden Kamal ve ekibi yüzbinlerce vatan evladını bir kez olsun düşman İngiliz'e saldırtmadan; kahpece kırdırtarak bir ay gibi kısa bir süreden dünyada eşi ve benzeri olmayan 5 (Ürdün, İsrail, Filistin, Lübnan ve Suriye) Osmanlı ülkesini peşkeş çekmişlerdir. Bundan önce Kamal'ın Çanakkale peşkeş teşebbüsleri vardır. Çanakkale'de Siyonistlerle bu ihaneti gerçekleştirmeye çalışmıştı. Ama Çanakkale Savaşında geri cephede görev almasına rağmen; üstlerini sormadan on binlerce vatan evladını kırdırtarak, düşman İngilizlerin Çanakkale'yi geçmesi için peşkeş çekmesine rağmen başaramamıştır. Filmi baştan alalım:

Dünya Siyonist Teşkilatı Filistin'de bir Yahudi Devleti kurmak istedi. En büyük engelleri; Filistin'in Osmanlı İmparatorluğu sınırları içinde olmasıdır. Osmanlı yıkılmadıkça; bir Yahudi Devleti kurulması imkânsızdı. Dünya Siyonist Teşkilatı lideri Herzl, Osmanlı Sultanı Abdülhamid'le defalarca görüşmesine rağmen kandıramamıştı. Büyük rüşvetler teklif ederek, Filistin'in Yahudilere verilmesini talep etti. Dünyanın en zengini Siyonist Rothschild ve Avrupalı Siyonist Yahudi finansörler, muslukların ağzını sonuna kadar açtılar. Osmanlı'nın borçlarını ödeyerek ekonomisini düzeltmeyi vaat ettiler. Abdülhamid tüm rüşvetleri reddetti. Herzl'in anılarında bu rüşvetleri itiraf etmiştir. Abdülhamid uzun bir süredir Siyonist hareketi takip etmiştir. Onların tek amacının Osmanlı'yı yıkmak olduğunu bilmekteydi.

Basel'de toplanan 1. Dünya Siyonist Kongresi'nin kararlarında Osmanlı'nın yıkılması ana hedefti. Ahmet Tevfik Paşa'nın yolladığı raporunda Yahudilerin Filistin'de büyük bir devlet kurmak için Osmanlı'yı yıkmak istediklerini belirtir. Hatta Ahmet Tevfik Paşa Kongre'deki Yahudi konuşmacıların sözlerinde Zvi'ciler gibi, temkinli olduklarını yazmıştır. Ana amaçlarını gizli toplantılarda konuşarak kongrede gizlediklerini rapor etmiştir.

Mim Kemal Öke, Saraydaki Casus: Gizli Belgelerle II. Abdülhamid Devri ve İngiliz Ajanı Yahudi Vambery, 1. b. İstanbul: 1991, s. 139.

Herzl'in başını çektiği Siyonist hareket, İstanbul'da bütün Siyonist Yahudi, Şabataycı ve Masonları ayartarak kendine çekti. Kamal'ın sonradan Şabatay iç

ekiřmesinde katlettirdiği Siyonist Cavit Bey, Siyonist Nuri Bey gibiler de Osmanlı dūřmanı idiler. Hatta saray görevlileri Herzl için çalıştılar. Osmanlı içten de kuşatılmıştı. Abdülhamid'in sekreteri Siyonist İzzet Bey dile hem masondu hem de şabataycıydı. Siyonist İzzet Bey Herzl'den rüşvet alarak, etrafını Dünya Siyonist rgt ajanı yapmıştır. şabataycı Kamal'ın da kurmay başkanı olarak görev aldığı Yahudi, şabataycı ve Mason darbesiyle Osmanlı tamamen ele geirilmıştir. Sultan Abdülhamit Selanik'ten gelen, Kamal'ın da kurmay başkanı olduğu Siyonist hareket çapulcuları tarafından tahttan indirilmışti. Bu ordunun başı Kamal gibi bütün Yahudi, Mason ve şabataycıydılar.

Yahudilerin ele geçiremediği iki tane taht kalmıştı. Biri Osmanlı'nın tahtı, diğer de Rus tahtıdır. Bütün diğerleri gizli Siyonist Yahudilerin gizli ve sinsi çabalarıyla ele geirilmışti.

*With the Zionists in
Gallipoli* By Lt.-Colonel
J. H. Patterson, D.S.O., Author of
"The Man-Eaters of Tsao" and "In the Grip of
" " " " the Nyika" " " " "

*The Shield of David shown on the cover
and title-page formed the badge of the
Zion Mule Corps.*

THIRD EDITION

LONDON: HUTCHINSON & CO.
" " PATERNOSTER ROW " "

Osmanlı, Yahudiler'in Filistin'e yerleşmesini izin vermedi. Bu yüzden de Osmanlı yıkılması gerektiğini kararlaştırıldı. Yahudiler Filistin'de hamileri İngilizler lehine casusluk yaptılar. Aaron Aaronson adlı bir Yahudi'nin yönetiminde kurulan NILI adlı istihbarat örgütü yazar Hasan Cemal'in dedesi Siyonist Yahudi Cemal Paşa'nın ihanetleriyle Siyonist İngilizler'e çalıştı. Zvi'ci Kamal, Siyonist İngilizler Filistin'de Osmanlı'ya saldırdıklarında cephede ordunun başında değildi. Otel odasından, NİLİ gizli örgüt fahişeleriyle yatak savaşı vermekteydi. Yahudiler bütün dünyadan Filistin'e akın ettiler. Bütün masraflar dünyayı yöneten Siyonist Rothschild ailesi ile Dünya Siyonist Örgütü karşıladı. Osmanlı tezgâhı önceden fark ederek, hepsini Filistin'den sürdü. Kamal ve ekibi gibi Siyonist Yahudilerin, Sultan Abdülhamit düşmanı olmalarının sebebi budur. Osmanlı'yı yıkarak Filistin'de İsrail devleti kurulması için dünyadaki bütün Siyonist Yahudi zenginler, Siyonist İngiltere'nin masraflarını üstlenerek Çanakkale'ye saldırdılar. Düşman İngilizlerin içinde Siyonist Yahudi militanlar da vardı. Hatta Siyonist katır birliği bile kurulmuştur.

John Henry Paterson, With the Zionist in Gallipoli, Hutchinson, & CO. London 1916. s. 34-36.

Belge 128 John Henry Paterson, With the Zionist in Gallipoli, Hutchinson, & CO. London 1916

Siyonist liderler Filistin'de bir devlet kurmak için, tezgâh üzerine yeni tezgâhlar kurdular. Artık her şey çok netti. Onlara göre İsrail devletinin kurulması için, Osmanlı Devleti'nin parçalanarak yok edilmesi gerekliydi. Siyonist İngilizlerle savaşan Siyonist birlik, 2000 seneden fazla kurulan ilk Yahudi birliğidir. Yahudi tarihinin "bir savaşa katılan ilk askeri birliği" olma özelliğine sahip oldu. Olma şöhretini kazanacaktı. Siyonist liderler Filistin'de bir Yahudi devletinin kurulması için, Siyonist'çe fitne ve fesatlar yaydı. Siyonist hareketin amaçları için, Osmanlı'ya karşı Yahudilerin güdümünde olan Siyonist İngiltere-Fransa saflarında savaşılmasını istedi. Kamal bile sırf bu yüzden gizli bir Osmanlı düşmanı olarak, Siyonist İngilizsever ve Fransız sever olmuştur.

Siyonist liderlerden Jabotinsky, 1917 yılında yayınladığı "Turkey and the War" Türkiye ve Savaş adlı kitabında, I. Dünya Savaşı'nın çıkış sebebinin şark meselesi olan Filistin'de bir Yahudi devletinin kurulması için başlatıldığını itiraf

etmiştir. Kamal ise okullarda Resmi Tarih safsatasıyla, genç beyinleri tecavüz ederek dumura uğratmıştır. Birinci Dünya Savaşı'nın Osmanlı Asya'sını paylaşmak için çıktığını itiraf eden Siyonist lider Jabotinsky'ye göre Almanya, tüm Osmanlı'yı himayeye alarak Türk ve Araplara sahip çıkmak istemiştir. Siyonist lider Jabotinsky'ye göre, artık Osmanlı parçalanarak bölünmelidir. Daha Kamal darbeyle TC'ni kurmadan senelerce önce, milli devletler safsatalarıyla Osmanlı yıkılarak küçük devletlere bölünmesi gerektiğini belirtmiştir. Siyonist lider Jabotinsky'ye göre, Siyonist Kamal ve ekibi gibi piyonlarla içten milli devlet ayaklarıyla Osmanlı yıkılması istenmiştir. Hatta darbelerde TC'nin kurulması gerektiğini, Kamal'ın darbe ihanetleriyle TC'ni kurmadan yıllar önce belirtmiştir. TC darbe ile kurulmadan seneler önce yapılan bu ifşaat; Kamal'ın Dünya Siyonist Örgütün piyonu olduğunu ispatlar. Bu fikirlerle Siyonizm davası için, Osmanlı'ya karşı savaşma planları yapılmıştır. Jabotinsky de Osmanlı'ya karşı Siyonist Avrupa müttefiklerine öneren ilk kişiydi.

Zeev Vladimir Jabotinsky, Turkey and the war, Fisher Unwin 1917, p-s. 121-128

Kamal bu yüzden Osmanlı'ya karşı, Siyonist İngilizleri desteklemiştir. Osmanlı'dan maaş almıştır. Milletin paralarıyla yaşamıştır. Türk milletine ihanet etmiştir. Bu yüzden Siyonist İngiliz Ajansı ve işbirlikçisi olmuştur.

Belleten, TTK Türk Tarih Kurumu Yayınları, s 205, Cilt: LIII, Sayı, 205, Yıl: 1988 Aralık

David Garnett (ed.): The Letters of T. E. Lawrence of Arabia, Londra 1964.

Falih Rıfki Atay: Atatürk'ün Hatıratları, Ankara 1965.

İngiliz Arşivi, Dışişleri Bakanlığı belgeleri: FO 371/215/L 2540.

Kamal: Söylev I ve II, Ankara 1963-4;

Letters of Lawrence, op., s. 256.

Lord Kinross: Atatürk: The Rebirth of a Nation, Londra 1981, s. 118 Uluğ İğdemir: Atatürk'ün Yaşamı, I, 1881-1918, Ankara 1980, s. 124

T. E. Lawrence: Seven Pillars of Wisdom, Londra 1976

Siyonist liderler gibi Vladimir Jabotinsky de, çok aşırı Türk ve İslam düşmanı idi. Ona göre Filistin Yahudilere aittir. Filistin’de etnik temiz yapılarak Araplardan temizlenmesi gerektiğini belirtmiştir. Yepyeni Yahudi devletinin kurulması için, Filistin’de katliam istenmiştir.

Belge 129

Osmanlı ve İslam Âlemi’ onların umurunda bile değildir.

B. Rainov, Pititsa na Siyonizma, Sofya, 1969, s. 48-49,

Siyonizm ve Irkçılık, Ankara Ün. Siyasal Bilgiler Fakültesi Yayınları, Ankara 1982, s. 36.

Osmanlı’yı yıkmak için Yahudiler, Siyonist Katır birliği kurarak İngilizlerin safında Türk ve İslam Âlemi’ne karşı savaşmışlardır. Türk ve İslam Âlemi bu tarihe kadar Museviler e karşı böyle büyük bir savaşta karşı hiç gelmemiştir.

John Henry Paterson, With the Zionist in Gallipoli, Hutchinson, & CO. London 1916. s. 34-36.

Salim Meriç, Çanakkale ve Gelibolu’da Siyonistler ,Odatv, 20. 03. 2011

Osmanlı’ya karşı İsrail için savaşmak amacıyla Gelibolu'ya giden Yahudiler, Siyonizm'e yepyeni ufuklar açmıştır. İngilizlerden 2 Kasım 1917'de Balfour Deklarasyonu ile

Filistin'de yurt edinme konusunda söz almaları, bu birliğin Osmanlı’ya karşı savaşmasından dolayı elde etmişlerdir.

Zeev Vladimir Jabotinsky, Turkey and the war, Fisher Unwin 1917, s. 121.

Salim Meriç, Çanakkale ve Gelibolu’da Siyonistler, Odatv, 20. 03. 2011

Amerikan Lehman ailesi Yahudi’dir. Almanya’nın Bavyera eyaletinden göç etmişlerdir. Lehman Brothers Inc. Merkezi ABD’nin New York kentinde bir Yahudi bankasıdır. Lehman ailesinin asıl soyadı Almanca Lehmann’dır.

Belge 130

Lehman Brothers, Afrika’daki Müslümanları köle olmasını finans eden kuruluştur. Batı Afrikalı köle satın almak isteyenlere yüksek krediler vererek Müslümanların kanı ve sırtından zengin olmuştur. Afrika’daki Müslümanlar Leman’ın kredileriyle, bir hayvan gibi avlanarak satıldılar. Bu sayede Lehmanlar Müslüman köle ticaretinden kısa sürede, ülkenin en büyük firmaların sahibi oldular. Siyonist Lehman ailesi, son senelerde onlarca milyar dolarlık servete ulaştı.

Siyonist Lehman ailesi Çanakkale Savaşı sırasında Osmanlı birliklerine komuta eden Alman general gizli Siyonist Yahudi Otto Liman von Sanders’in akrabasıdır. Siyonist Otto Liman Von Sanders Prusyalı’dır. Aile daha sonra Kamal gibi gizli Yahudi olarak görünürde Hristiyan olmuştur. Aynen Kamal gibi gizli Yahudi dönmesi bir ailedir. Liman Sanders soyadını Yahudi karısından alarak, kendini gizlemesini Kamal gibi becermiştir.

Gizli Yahudi Liman Sanders’in Lehman ailesiyle akrabalığını Amerikalı araştırmacı Martin Sieff ve Siegmund Kaznelson ortaya çıkarmıştır. Hatta Martin Sieff Adlı yazarın araştırmasına göre gizli Yahudi Sanders ile Kapani gizli çete lideri Kamal’ın İngilizlere karşı yenilmek için birbirlerine danıştıklarını ifşaat etmiştir. Bu yüzden iki hain komutan yüzünden, yarım milyon vatan evladı telef edilmiştir. Yazarın eseri olan “The Politically Incorrect Guide to the Middle East” adlı kitapta Sander ve Kamal’ın ihanetleri belirtilmiştir. Kitabın 19’uncu sayfasında şu cümlelerle: "Şabataycı gizli örgüt mensubu Kamal, Yahudi kökenli, parlak bir Alman generali olan Otto Liman von Sanders’e birbirlerine danışıyordu”

Dünya Siyonist Teşkilatı, İngilizlerin Filistin’de İsrail Devleti’ni kolayca kurmaları için; rüşvetlerle yine gizli Yahudi Sanders ile Kapani gizli çete lideri

Kamal'ı Filistin'ine tayin ettirmişlerdir. Çanakkale'de başaramadıkları ihanetleri Filistin'de başararak Osmanlı'nın yıkılmasına sebep olmuşlardır.

Siegmund Kaznelson, Juden im deutschen Kulturbereich, Berlin 1959, p. 816.

Martin Sieff, The Politically Incorrect Guide to the Middle East, Regnery Publishing, Washington DC. 2008, s. 19.

Salim Meriç, Çanakkale ve Gelibolu'da Siyonistler, Odatv, 20. 03. 2011

Burada Çanakkale Savaşı'nda Conkbayırı'na aynı yerde Kamal ile Türk Askerlerini mevzide bekleyen düşman askerlerinin üzerine salarak kırdıran Korgeneral Mehmet Esat Bülkat Paşa, Osmanlı'yı ele geçiren gizli Yahudi üstleri tarafından güya Çanakkale'deki hizmetlerine ödül olarak 15 Eylül 1915'de Tümgeneralliğe yükseltilmişti. Başarılı Goltz Paşanın Bağdat Komutanlığı'na sürülmesi tezgâhıyla, 3 Kasım 1915'de 1. Ordu Komutanlığı'na atandı. Arıburnu ve Anafartalar'daki Kuzey Grubu Komutanlığı'na, 3. Kolordu Komutanı Esat Paşa görevlendirildi. Esat Paşa, İtilaf Kuvvetlerinin Çanakkale Boğazını geçerek İstanbul'a gelmesini önleyen, üç önemli kumandandan biri olarak tarif edilmektedir. Prof. Dr. Yalçın Küçük'e göre Selanik Yanya doğumlu Esat ve Vehbi Paşalarla Mehmet Esat Bülkat Paşa Şabataycı asıllıdır. Nitekim Esat Bülkat Paşa aile çevresinden, Celal Bülkat tarafından Necdet Kent ile akrabadır. Selanikli akraba bağları ve darbeyle TC'nin kurmaları aynı tezgâhın komplosuydu. Kamal gibi bu Şabataycı ekip Türk Askerlerini yok yere kırdırtarak, düşman İngiliz'e peşkeş çektiler. Ancak çürük Nusret mayın gemisiyle batırılan düşman gemileri, Şabataycı ekibin ve Dünya Siyonist Örgütü'nün planlarını boşa çıkarmıştır. Ancak Osmanlı'yı ayakta tutan bütün yöneticiler, telef olmuşlardır. Kamal Çanakkale'de en büyük telef yapan komutandır. Ordusunu kırdırmasına rağmen düşmanı peşkeş çektiremeyince, İstanbul'a kaçmıştır. Çanakkale zaferi Kamal'ın İstanbul'a kaçmasından, sonra kazanılmıştır. Siyonist Yahudi basın utanmadan ve sıkılmadan en büyük asker telefini yapan Kamal'ı, Çanakkale muzafferiyetini yapmıştır. Oysa Kamal Çanakkale'de düşman çekildiğinde, önceden İstanbul'daydı. 17 Kasım 1918 Pazar günü Şabataycı Kamal'ın ekibini İngiliz rüşvet altınlarıyla çıkardıkları Minber Gazetesi "Kamal Paşa ile Mülakat (Görüşme)" başlığı altında yapılan uzun bir söyleşiye yer verilmişti. Bu söyleşide, Kamal pohpohlanarak Çanakkale cephesinden kaçtığı göz ardı edilmiştir. Utanılmadan ve sakınılmadan bir de

“Arıburnu ve Anafartalar’daki büyük savaşların biricik kahramanı” ve başkent İstanbul’u kurtaran kişi olarak nitelenmişti. Minber’in yazılarında başbakanlığa atanmış olan Tevfik Paşa yıpratılırken; işbirlikçi hain Kamal ileri görüşlü, devlet adamı niteliklerine sâhip bir asker olarak tanıtılıyor. Kurulabilecek olan yeni bir hükümette etkili bir savaş bakanı olarak gösterilmek isteniyor, kamuoyu yanıltılıyordu. Aslında İngiliz altınlarıyla kurulan Minber, hükümeti bunaltmak ve çekilmesini sağlamak için ciddi ve sürekli bir kampanya başlatmıştı.

Kamal ordusunu peşkeş çekerek kırmasından ve İstanbul’a kaçmasından dolayı, hiçbir ceza almamıştır. Siyonist 1908 darbesiyle devleti ele geçiren Yahudiler Kamal’ın ihanetine rağmen korumuşlardır. Kamal 14 Kasım 1918’de İngiliz Daily Mail gazetesi yazarı görünen Siyonist ajan Ward Price ile İstanbul Pera Palas’ta görüşmüştür. Lord Kinross, “Atatürk” adlı kitabında bu görüşmeyi şöyle anlatmaktadır: “Kamal... Pera Palas otelinin müdürüyle haber göndererek gazeteci kılıklı İngiliz ajanı ile kahve içmeye çağırdı. Ward Price de Genelkurmayın istihbarat servisindeki albaya danıştıktan sonra çağrıyı kabul etti. İfşaata göre Kamal bu görüşmede Price’e, “Bu böyle olmaz vatani baştanbaşa değiştirmek lazım, yenileştirmek lazım” demiştir. Siyonist ajan Ward Price, 1918 yılında Daily Mail gazetesine verdiği demeçte İstanbul’da Kamal’la görüştüğünü anlatmıştır. Prof. Andrew Mango da, Kamal’ın Siyonist İngiliz İşbirlikçisi olduğunu belirtmiştir. “Kamal İngilizlerin desteğiyle askeri bir yönetici olarak Anadolu’ya dönüp çalışmayı düşünmüştü.” diyerek gerçekleri ortaya sermiştir.

Şabataycı gizli örgüt üyesi Necdet Kent, Coca Cola’nın CEO’su olan Muhtar Kent’in babasıdır. Necdet Kent, gizli örgüt lideri Kamal tarafından Türkiye’nin New York Başkonsolosu olarak atandı. Yine Kamal tarafından Yeni Delhi, Stokholm ve Varşova’da büyükelçilik görevlerine getirildi. 1941 - 1944 arasında Türkiye’nin Marsilya Başkonsolosu iken birçok Yahudi’ye Türk pasaportu vererek; Yahudiliğe büyük hizmetleri oldu. Hatta güney Fransa’da yaşayan veya oraya kaçan, birçok Yahudi’ye Türk kimliği sağlayarak Yahudilerin baş tacı oldu. İsrail tarafından sonraları ona, Üstün Hizmet Madalyası verildi.

Çanakkale’nin diğer komutanı ise Şabataycı Mehmet Vehbi Kaçı Paşa, Esat Paşa’nın küçük kardeşidir. Esat ve Vehbi Paşa, Kamal tarafından atanarak milletvekilliği yapmış gizli çete üyesi Kazım Taşkent’in amcalarıdır.

1912 Balkan savaşlarında Vehbi ve Esat Paşa kardeşler doğdukları Yanya şehrini sırf Osmanlı düşmanlıklarından dolayı Yunanlılara peşkeş çektiler. Devleti ele geçiren Yahudi yönetimi tarafından Kamal gibi hiçbir ceza almadılar. Gizli

çeteci Vehbi ve Esat kardeşler, Çanakkale’de savaşında da diğer gizli çeteci komutanlar gibi beraber atandılar. Dünya Gizli Siyonist Örgütünün talimatları uyarınca Osmanlı’nın parçalanması tezgâhlандığından savaş sırasında Vehbi Paşa tuğgeneralliğe getirilerek, Kafkasya’daki 3. Ordu Komutanlığına yapıldı. Türk ordusunu Kamal gibi kırdırmak için yaptığı taarruzlar neticesinde askeri telef ederek kırdırdı. Ama bir neticeye alamadı. Ruslar’ın Doğu Anadolu’yu işgaline ihaneti neden oldu. Savaşın sonuna doğru Vehbi Paşa Şark Orduları komutanlığına getirildi. Daha sonra 1. Ordu Komutanlığına atandı. Mondros peşkeşinden sonra, Batum’da petrol yolsuzluğuna karışmaktan dolayı Divanı Harpte yargılanarak 4 ay hapis cezası aldı. Fakat hapis yatmadı. Gizli çete tarafından bir gecede apar topar kaçırıldı.

Fethi Tevetoğlu, KAÇI, Vehbi Paşa, Türk Ansiklopedisi, C. XXI, Milli Eğitim Basımevi, Ankara, 1974, s. 86-87.

Salim Meriç, Çanakkale ve Gelibolu’da Siyonistler, Odatv, 20. 03. 2011

Vehbi Paşa milli mücadeleye karşı gözükersen, gizli çetenin İstanbul ayağını oluşturdu. Yunan savaşı sonrası Kamal tarafından gizli görevi yüzünden, ödüllendirilerek akrabaları ve yakınları cumhuriyette söz sahibi oldular. Kamal sayesinde, servetlerine servet katarak sermayedar oldular.

Kamal gibi Çanakkale’deki ölmek var dönmek yok ihanet emirleriyle, Türk askerini kırdırtarak telef etmişlerdi. Kamal gibi aynı sözler Esat Paşa tarafından da söylenmesi, gizli çetenin ihanet işbirliğinin belgesidir. Yahudi dönmesi Esat Paşa’nın anılarının tamamını, yayınlamaya cesaret edilemeyecek kadar ihanetlerle doludur. Aynı Kamal gibi ihanetçidir.

Salim Meriç, Çanakkale ve Gelibolu’da Siyonistler, Odatv, 20. 03. 2011

Kahpe, Kalleş, Sinsi ve Hain Kamal'ın İlk Peşkeşi Trablusgarp'tır

Osmanlı'nın Yanında Savaşan Yerli Halkı Düşman Lehine Bastırdı

Kamal düşman işbirlikçisidir. Kamal ve ekibi Osmanlı'yı işgal etmek isteyen düşmana püskürtmemişlerdir. Düşmanlara kovmamışlardır. Düşmana yardım etmişlerdir. Düşman kovmak için isyan eden yerli halkı bastırarak, içten işgallerine yardım etmişlerdir. Kamal'ın ilk defa Masonların merkez üstadı düşman İtalyanlar ve Siyonistlerle işbirliği yapmıştır. Yerli halkın düşmana karşı isyanını bastırarak, düşmana kıyak çekmişlerdir. Böylece Filistin'deki Yahudi İsrail devletinin önündeki en büyük engel olan Osmanlı'yı içten zayıflatarak yok etmek istemişlerdir. Bu yüzden Osmanlı'nın uç boyları olan ülkeleri, içten düşman işgallerine yardımcı olarak elden çıkarmaya yardımcı olmuşlardır. Kamal'ın ilk Osmanlı ülkesi peşkeş Trablusgarp idi. Trablusgarp, bugünkü Libya'dır. Bunları Kamal'ın Siyonist darbeye Kurmay başkanı olduğu Siyonist Yahudi İT kadrolarıyla yapmışlardır. Siyonist İT, Kamal ve diğer Siyonist İT'çileri Trablusgarp'a peşkeş çekmekle görevlendirmiştir. Bunu noktasına ve virgülüne dokunmadan, kamalist yazar ve TC'nin Kamal'ı araştırma merkezi dergisiyle belgelendirerek şöyle deşifre edilmiştir: “(Siyonist) İttihat ve Terakki'nin temsilcisi olarak Trablusgarp'a gönderdiler. Görevi ise, oradaki isyanı bastırmaktır.” Trablusgarp kime karşı ayaklandı? Osmanlı toprakları olan Trablusgarp'ı ele geçirmek isteyen işgalci İtalyanlara karşı ayaklandı. Kamal ve diğer Siyonist İT'çilerin Trablusgarp'ta işgalci İtalyanlara karşı Osmanlı lehinde ayaklanmaları bastırmak istemeleri; açıkça Osmanlı, Türk ve İslam Âlemi'ne en büyük ihanettir. Hâlbuki Trablusgarp Osmanlı'ya karşı ayaklanmamıştır. Bilakis Osmanlı'nın yanında olmuştur. Hatta düşman İtalyanların işgalini direnmek için Osmanlı'dan yardım bile istemişlerdir. Düşman işgalcilere karşı isyan etmişlerdir. Kamal gibi Siyonist İT'çilerde Osmanlı'nın yanında düşmana karşı isyan edenleri bastırmakla görevlendirilmeleri; düşman ile işbirliklerinin ve Osmanlı'ya karşı düşmanca içten ihanetlerinin neticesidir. En hafif tabirle Kamal ve ekibinin işgalci İtalyanlara karşı ayaklanan yerli halkın gazlarını alarak; İtalyanların yerinde pasif olarak yer almaları Siyonist düşman işbirliklerinin suçüstü halidir. Bu ihanetlerini Osmanlı toprağını kurtarma ayaklarıyla sinsice yapmaları da; bu gizli Siyonist çetecilerin tam sinsi, kalles ve kahpe olduklarının delilidir.

Bekir Tünay, Mustafa Kemal ve “İttihat ve Terakki”, ATAM, Atatürk Araştırma
Merkezi Dergisi

Kamal Gibi Siyonistler Asker Çekerek Düşmanın Ekmeğine Yağ Sürdüler

Kamal'ın Trablusgarp'a giderken Siyonistlerle gizlice buluşması da düşman ile işbirliğinin tuzu biberi olmuştur. Siyonistlerin bunu fark etmeden ve gayri ihtiyari olarak itiraf etmeleriyle gün yüzüne çıkmıştır. Bütün ifşaatların hepsi asla Kamal'ın muhalifleri tarafından iddialar değildir. Siyonist ve Kamal aşığı Hillel Halkin tarafından şöyle ortaya serilmesi bir lütuftur: “Yahudi gazeteci Itamar Ben-Avi'nin uzun zamandır unutulmuş otobiyografisinde 1911'in geç kışında yağmurlu bir Kudüs akşamında barda günlerce buluştuğu genç bir Osmanlı yüzbaşı (olan Kamal'ın) anlattığı bölüm bu kanıtın en güçlü yanıydı. Çok fazla araktan (arak=alkollü bir içki) çakırkeyif olan Yüzbaşı (Kamal) sadece tüm Dönme ve Yahudilerin bileceği ancak hiçbir Müslüman Türk'ün bilemeyeceği Şema Yisra'el ya da “Duy ey İsrail” duasının İbranice açılış sözlerini ezberden okuyarak Ben-Avi'ye gizli Yahudi dönmelerinden olduğunu bir kez daha ifşaat etti.” Hatta bu makale ABD Yahudilerinin gazetesi Forward'da yayınlaması gerçeklerin deşifresidir. Kamal'ın düşmanı kovması gerekirken, günlerce Kudüs'te Siyonistlerle buluşması Siyonist işbirliği değil de nedir? Bu görüşmelerde sonra düşmana karşı Osmanlı'nın yanında ve Osmanlı için savaşan isyancıları düşman yararına içten bastırmak, ihanet değil de nedir? Kamal'ın bu yaptıkları Osmanlı, Türk ve İslam aleyhine değil de nedir? Siyonistlerin ve düşmanların ekmeğine yağ sürmek değil de nedir? Kamal gibi Şabataycı gizli Yahudi dönmeleri yüzünden, Trablusgarp halkı Türklere karşı kalpleri kırılmışlardır. Bütün Siyonist ihanetlere rağmen halk Türk bayrağına siyah yas bandı çekerek sahiplenmişlerdir.

Hillel Halkin (The New York Sun editörü) 24 Temmuz 2007

Uluğ İğdemir: Atatürk'ün Yaşamı, I. Cilt, sahife 23, T. T. K. yayınları, 1980

Lozan'da İki Peşkeş ve İhanet Gerçekleşti

Bugünkü Libya olan Trablusgarp ve Bayrağı

İT'çi Yahudi ekip Uşi Antlaşması ile resmen Trablusgarp'ı peşkeş onayını vermiştir. Aslında Uşi Antlaşması değildir. İtalyanlar "Trattato di Losanna/Lozan Antlaşması" resmi adını kullanmaktadırlar. Hala Bu anlaşma İtalyan tarihinde Trattato di Losanna - Lozan Antlaşması olarak geçmektedir. "Ouchy" Lozan'ın bir semtidir. Türkiye tarihinde 23 Temmuz 1923 Lozan Antlaşması ile bütün Türk ve İslam Âlemi' peşkeş çekildiği için Uşi (Ouchy) Antlaşması olarak anılmaktadır. Demek ki Kamal gibi Siyonist İT'çi Yahudiler, iki kez Lozan'da Türk ve İslam Âlemi'ni peşkeş çekmişlerdir.

Thomas Salmon, Modern history or the present state of all nations, vol. 3, 1746, s. 84.

Archibald Bower et al., An universal history: from the earliest accounts to the present time, 1760, vol. 18, s. 479.

Kamal Osmanlı'yı Savunacağına Siyonistlerle Buluştu

İT'çi gizli Yahudilerle yapılan antlaşma gereğince, Trablusgarp ve Bingazi'ye İtalyanlara peşkeş çekilmesi tanındı. Siyonistlerin darbe ale ele geçirdikleri Osmanlı İmparatorluğu, buradaki askerlerini geri çekti. Bu İtalya'ya, Trablusgarp ve Bingazi'yi serbestçe işgal edebilme fırsatını verdi.

Kamal ve Ekibinin Libya Peşkeş İhanetinden Sonra İkinci Peşkeşi Bolayır İhaneti

Kamal ve ekibinin Trablusgarp olan Libya peşkeşinden sonra Balkan savaşı patlak vermiştir. 1912 de Balkan Harbi başlar. Kamal, ekibi bu savaşın ikinci dönemine yetişir. Kamal'ın burada da yaptığı ilk iş ihanettir. Bu ihanet Osmanlı başkentinin yanı başında olması ve İstanbul'un işgal edilme tehlikesiyle yıkılması çok az bir ramakla önlenmiştir. Bu ihaneti kıyısından köşesinden Kamal'ın ekibinden olan Orgeneral Asım Gündüz değinmiştir. Kamal ve onun çetesinden Fethi Okyar Balkan Savaşı'nın ikinci devresine yetiştiler. Fethi Okyar ile Kamal gizli Yahudi ikilisi, Gelibolu'daki Kolorduya verilmişlerdi. Her üçü de Makedonya'dan birbirlerini tanıyorlardı. Osmanlı Genelkurmayı Şarköy'de Bulgarlara karşı bir çıkarma planlamıştı. Plandan önce Kamal ve Fethi Okyar Siyonistler harekete başladılar. Oysa harekât bir gün sonra üç koldan olacaktı. Fiiliyatta Genelkurmay Başkanı olan Enver Paşa Harekâtı plan gereğince bir gün sonra başladı. Fethi Okyar ile Kamal gizli Yahudi ikilisi yüzünden Bulgarların bölgeden atılması gerçekleşemedi. Hatta Bulgarlar Fethi Okyar ile Kamal gizli Yahudi ikilisi yüzünden Osmanlı Ordularını çok ağır hezimete uğrattı. Osmanlı topraklarını geri alacak iken Fethi Okyar ile Kamal gizli Yahudi ikilisi yüzünden topraklarını kaybetti. Osmanlı'nın eski başkenti Edirne işgal edildi. Daha kötüsü Osmanlı'nın başkenti İstanbul'da az kalsın işgal edilecekti.

Asım Gündüz, Hatıralarım s. 27.

Mustafa Baydar, Kamal'ın okul arkadaşı Kemal Ohrili dilinden, Yeni İnci 5 Şubat 1954

Fethi Okyar ile Kamal gizli Yahudi ikilisi yüzünden Türk kuvvetleri çok feci şekilde darmadağın oldu. Türklerden 7000 vatan evlatlarının şehit edilmesine karşılık Bulgarlardan sadece 100 kadar telef edilmesi; Fethi Okyar ile Kamal gizli Yahudi ikilisinin ihanetinin dehşet verici boyutu anlaşılır. Darbe ile ülkeyi ele geçiren Yahudiler; Fethi Okyar ile Kamal gizli Yahudi ikilisini yargılayarak

idam edeceklerine rütbelerini yükseltmeleri, Siyonist ekibin bir çete olarak Türk, İslam ve Osmanlı'nın içindeki hainleri oldukları ortaya çıkar. Şabataycı ve kamalistlerin Bolayır hezimetinden bahsetmemeleri gariptir. Asım Gündüz gibilerinin de Kamal'ı haklı çıkarmaya kalkmaları da utanç vericidir. Daha utanç verici olan da Bulgarların askeri kuvvetleri 7000 olmalarına rağmen; Fethi Okyar ile Kamal gizli Yahudi ikilisiyle birlikte Türk kuvvetlerinin 40. 000 kişilik bir muazzam kuvvet olmalarıdır. Fethi Okyar ile Kamal gizli Yahudi ikilisinin bilinçli şekilde yaptıkları ihanetleriyle ve peşkeşleriyle; küçücük Bulgarlar 7. 000 askerle 7. 000 vatan evlatlarını şehit etmeleridir. Fethi Okyar ile Kamal gizli Yahudi ikilisiyle 40. 000 Türk askeri sadece 100 kadar yavru Bulgar düşmanını telef etmeleri yüz kızartıcı en alçak ihanettir. Bundan daha rezaleti de 7. 000 Bulgar 10. 000 vatan evladını yaralayarak telef etmiştir. Hem de bu hezimet Osmanlı'nın başkenti İstanbul'un burnu dibinde olması, daha dehşet vericidir. Bir avuç acemi, toy ve yavru Bulgar, Türk toraklarında Fethi Okyar ile Kamal gizli Yahudi ikilisinin ihanetleriyle böyle bir zafer kazanması akla ve mantığa sığdırılmaz. Hatta Türk tarihinde böyle bir ihanetle hezimet olmamıştır. Sadece Fethi Okyar ile Kamal gizli Yahudi ikilisinin bir rekorudur. İhanetin diğer dikkat çeken tarafı da; Fethi Okyar ile Kamal gizli Yahudi ikilisi, Osmanlı'yı içten yıkarak darbe ile TC'ni beraber kurmalarıdır. Kamal ve ekibi baştan beri çete olarak Türk ve İslam Âlemi'nin anasını ağlatmışlardır. Kamal, bu ihanetini asla kendisi ve resmi Türk tarihinde bahsetmeyerek, örtbas etmiştir. Bulgarlar bu hezimetі Бой при Булаир/Bolayır darbesi adlandırarak övünmüşlerdir.

A Peychev, 1300 Jahre der Haft, Militär Publishing, Sofia, 1984,

Bulgarischen Geschichte:. Militärgeschichte, Sofia, 2007 Trud, s. 434, 435

Collective Geschichte Bulgariens: Militärgeschichte, Sofia, 2007

D, Markov, Bulgarien in der Balkan-Allianz gegen das Osmanische Reich, 1912-1913, Sofia, 1989,

K. Kosev, Kunststück, Sofia, 1983, Militärverlag, s. 123

Kamal'ın ilk bakanlarından Rıza Nur bu konudaki ihanetleri şöyle yazmıştır: “Balkan Harbi ve Kamal “Balkan Harbinde son devrede Bulgar ordusu Tekirdağı’nda ve daha yukarlarda bulunuyordu. Tarafımızdan Gelibolu Şibih Ceziresi’ni müdafaa için bir ordu gönderilmişti. Bunun erkân-ı harbi Ali Fethi Okyar ve Kamal idi. Enver’in tertibi üzere aynı zamanda bunlar da Bulgarlara hücum edecekler, Bulgar fırkalarını mahvedeceklerdi. Tertip yapıldı. Fakat Enver’in hücumunu beklemeden Kamal Bulgarlara hücum etti ve perişan olup kaçtı. Artık Bulgarların Gelibolu Şibih Ceziresine girmesinden korkulup Enver’in kuvveti de oraya gönderildi. Bunun tahkiki için Miralay Sadık Sabri gönderilmişti. Bu adam, oraya çıkar çıkmaz iskelede Kolağası Ali Hasan’ı görmüş. O, bu felaketin Kamal’ın hıyaneti üzerine olduğunu söylemiştir. Kamal’ın ihaneti yapmasının sebebi, Osmanlı Genelkurmay başkanlığının şeref kazanmamasıdır. Sadık Sabri gidip işi mezkûr fırkaların zabitlerinde tahkik etmiş, hepsi de işte hıyanet olduğunu söylemişlerdir. Sadık Sabri bunu Kamal’a sormuş, cevap verememiştir. Bunları bizzat Sadık Sabri’den öğrendim. Gazzeli Cemal, bu mesele hakkında bir risale neşretmiş. Fethi ona cevap vermiştir. Ne fecidir! Bizde böyle bütün hıyanetler cezasız kalır. “

Dr. Rıza Nur, Hayat ve Hatıratım C I s 339, 340

Kamal'ın 3. Peşkeş İhanetinin 1. Defasında Çanakkale Peşkeşi

Kamal Conkbayırı'na atanarak geldi. Maksudı düşman İngiliz'e Conkbayırı'nda koridor açarak Osmanlı'yı ve başkenti içten işgal ettirmektir. Bu sebeple 5. Orduya vaki olan tavsiye mucibince Conkbayırı'na gelmiş ve işe hemen başlamıştır.

Buraya geldiği gece oradaki muhtelif kıtaat kumandanlarını bir araya toplayarak kendilerine sabahleyin hücum emri vereceğini söylemiştir. İçlerinden birisi söz için müsaade alarak aynen şunları söylemiştir: “Düşmanın uzun menzilli silahlarına karşı süngüyle savaşmak, felaket bir asker kırılması olur” diyerek Kamal'ın peşkeş ihanetini sezinlemiştir.

Bu sözler üzerine vatan evlatlarını kırdırarak peşkeş ihaneti engellenmek istenen Kamal, büyük bir öfkenin ve gazabın da ötesi olan tehevvrü kapılmıştır. Yanı kudurup köpürmüştür. Gazabın yani öfkenin, sertliğin aşırı ve zararlı olmasına (Tehevvrü), atılganlık denir. Tehevvrü sahibi hiddetli, sert olur. Gazaplı kimse ise, hem kendine, hem de başkalarına zarar verir. Tehevvrü, insanın aklını giderir, küfre kadar götürür. Kamal düşman İngiliz'e her şekilde yol açarak Osmanlı'yı içten yıkmak istemiştir. Bu yüzden tehevvrüyle: "Ben sizden, taarruz edilir mi edilmez mi diye sormuyorum. Siz, 1-2 gündür burada olduğunuz için bu hususu daha iyi düşünebileceğinizi ümit etmişim. Fakat görüyorum ki siz bunu hiç düşünmemişsiniz. Öyle ise emirlerimi dinleyin.” demiş ve kıtaata hücum emri verileceğini söylemiştir. Bu emri verdikten sonra kendisi hücum katılmayarak vatan evlatlarını sırf kırdırtmak için şöyle demiştir: "Ben avcı hattında bulunacağım. Sabahleyin saat 05. 00'da hücum kalkılacaktır. Yanışlığa meydan vermemek için ben kendim bizzat bir küreği (erlerin arazide lüzumu halinde kullanmak için yanlarında bulundurdıkları) başımın üstünden sallayarak hemen hücum işaretini vereceğim. O zaman kıtaat hemen düşmana hücum etmelidir.”

Hâlbuki itiraz eden ve gerçekleri söyleyen emrindeki subay haklıydı. Çünkü düşman gemilerinin ve sahilde mihlanmış kalmış düşman uzun menzilli ağır

silahlarıyla makinelerinin atış sahasına Mehmetçiğin tüfeğiyle ve süngüsüyle girmek intihar olurdu. Türkler tepelerde siperlerde idi. Mevzilendikleri yerden, aşağıdaki düşmanın yukarılara çıkmaları önleniyordu. Ancak bu düşman yerinden çıkarak, Türk askerinin atış sahasına girince zorla püskürtülebiliyordu. Savunmasız Türk askerini düşmanın atış alanını sokmak ihanetten başka bir şey değildir. Hem Kamal kendisi askerinin önünde saldırıya katılmayacaktı. Resmen Türk vatan evlatlarını kırdırmaktan başka bir şey değildi. Ama bu düşmanı koridor açmak isteyen Kamalın umurunda değildi.

Ertesi sabah Kamal, kendisi geriden askerini kırdırmak için hücum işaretini bir kere değil, birkaç kere tekrar ettiği halde onun ihanetini henüz kavramış olan asker, yerinden kımıldamamıştır. İşte bunun üzerinedir ki Kamal, kırbacını defalarca şaklatmış ve kendisi askeri tehdit ve hakaret ederek, vatan evlatlarının kırılması için zorla hücumla geçirtmiştir. Bu hücum, ne yazın ki bütün askerinin kırılmasıyla neticelenmiştir. Bu hücumu müteakip, 5-10 dakika sonra, düşman harp gemileri hemen dakikada 1000'den aşağı olmayan mermileri oraya savurmaya başlamışlardır. Eğer bu hücum, Kamal'ın iradesi, ihaneti, zorlaması ve idaresi ile olmamış olsaydı, vatan evlatları kırılmayacaktı. Çünkü savaşta askeri korumak asıldır. Asker kırılınca toprak kaybedilir. Hatta asker kırılmaması için geri çekilebilir. Ama dünyanın hiçbir yerinde, askerini ölmeyi emreden başka hain çıkmamıştır. Bütün askerinin kırılmasına rağmen, düşman tembel ve korkak olduğundan tepeye çıkmamıştır. Böylece askersiz kalan koridordan İstanbul işgal edilmeyerek; Osmanlı yıkılmaktan korunmuştur.

Mustafa Baydar, Kamal'ın okul arkadaşı Kemal Ohrili dilinden, Yeni İnci 5 Şubat 1954

Kamal'ın da metresliğini yapan Siyonist Rosita Forbes, 1940 yılında neşredilen These Men I Knew (Bildiğim Adamlar) adlı kitabında Kamal'ın Conkbayırı'na peşkeşinin itirafına yer vermesi ilginçtir. Azılı bir Türk ve İslam düşmanı olarak, Kamal'ın vatan evlatlarını kırdırmasını şöyle alaya bile almıştır: “Asya'nın köprüsündeki her bir köylü onunla beraberdi. Beş yüz yıl boyunca Türkler hükümran bir ırk oldu. Daha evvelki asırlarda ataları, yerleşik hayata geçmeyi akıl edene kadar, Batıya doğru akınlarda, kendi ifadeleri ile fetihlerde bulunmuştu. Şarkta bir laf vardır; “Türkler öldüklerini bile bilmezler. Onları durdurmak için gömmeniz gerekir!” . Kamal, bu sözü Gelibolu'da harika bir iş çıkartan Avustralyalılara tatbik etmişti. Kitapta Kamal'ın Conkbayırı'na

hezimetini ile ilgili şöyle itirafına yer verilmiştir: “Gelibolu’daki ilk gün (25 Nisan 1915) bile. Ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Bir alayın sıradan bazı manevralarının ortasındaydım. 57. ci Alay en iyi alayımızdı. Kullanılabilir mühimmatımız veya topumuz olup olmadığını bile bilmiyordum; fakat yine de saldırmaya hazırdım. Elimde sadece, pozisyonların yarısının bile işaretli olmadığı küçük bir haritam vardı. Benim bir işime yaramazdı. Tepeden aşağısında yaklaşık dört yüz yard uzakta Avustralyalılar vardı! Bütün asker kırılmıştı. Sadece homurdanan yirmi yedi tüfek vardı. Eğer insanlarınız tüm Türk ordusu ile karşılaştıklarını düşünmeselerdi, doğru düzgün nişan alamayacak kadar nefes alamayan bir avuç soluksuz adamdan tepeyi alabilirlerdi! Conk Bayırı İstanbul’a giden yolu tutuyordu. Eğer o gün dört yüz yard daha gidebilseydiniz – ki karşınızda buna mani olacak bir şey yoktu – İstanbul’a giden yol boştu. Tek bir adamımız kalmadı. Elimizde fazladan bir er veya av tüfeğı bile yoktu. Hepsi orada tepenin üstündeydi ve her adam bitkindi. Bir evvelki geceden beri ağızlarına bir şey koymamışlardı. Elde ihtiyaç olan cephaneden bir deste daha yoktu. Siz bizim ilk müdafaamız ile karşı karşıya olduğunuzu düşündünüz. Hâlbuki başka biri yoktu” demiştir. Kamal’ın da metresliğini yapan Siyonist Rosita Forbes Kamal’ın itirafını şöyle devam etmiştir: “Türkler tepede tuttu; fakat Avustralyalıları geri püskürtemedi. “Eğer onlara yol verilseydi Conk Bayırını kaybedecektik. Onlardan yarım düzine daha fazla olsaydı kazacak küreğimiz olmayabilirdi.” İşte Kamal kendi ifadesiyle ve itiraflarıyla; eşine rastlanmayacak kadar; sinsisi, kalles, kahpe, komplocu ve içten pazarlıklı bir haindir.

Rosita Forbes, These Men I Knew (Tanıdığım/bildiğim Adamlar) 1940

“Ben Size Ölmeyi Emrediyorum “ ’un gerçek hikâyesi peşkeş ihanetinden ve düşman işbirliğinden başka bir şey değildir. Yakın tarihimizin ’legal yazılı’ birçok kısmının Kamal’ın hatıralarına dayandırılmıştır. Ancak "Merd i kıpti şecaatin arzederken sirkatin söyler (Çingene erkeğı yiğitliğini anlatırken hırsızlığını söyler)” beyti darb-ı mesel olmuştur. Koca bir alayın sinsisi ihanet olan güya’yanlış bir komutayla’ tamamının nispeten rahat savunma pozisyonundan, amaçsız ve tehlikeli saldırı pozisyonuna geçip siperlerde savunmada duran Anzak ağır makinalıları tarafından şehit olduğı gerçeğidir. Bu ancak ihanet ve peşkeşle açıklanabilir. Olay sonrası alayın tamamının bir emir sonucu öldüğü gerçeğı, dünya tarihinde görülmemiştir. 57. alayın komutanı başka biri olsa idi; bu ihanet ve peşkeşler tarih kitaplarında en hafif bir tabirle’yanlış bir emir

sonucu bütün alay şehit oldu' ve "yanlış emirle ordusunu kırdıran hain komutan" gibi ifadeler görmek içten bile değildi. Her türlü başarısızlığın Kamal'ın müthiş öngörüsüne ve zekâsına yüklenmesi gibi'koca bir alayın tamamına yakınının ölmesi' gibi bir başarısızlığı da resmi tarihin büyük bir başarı olarak yutturulması, ayrıca arsızlık, utanmazlık ve sıkılmazlık numunesidir. Çanakkale'de en büyük kaybı Kamal verdirmiştir.

Liman Von Sanders,, Türkiye'de Beş Sene, Yeditepe yay., İstanbul 2006. s. 132.

Kamal 57. Alayını kahpece ve kallesçe kırdırmak için düşman atış sahası içindeki bölgeye sev ketti. Alayını kırdırmak için savaşa sürerken: "Size ben taarruz emretmiyorum; ölmeyi emrediyorum" şeklinde emir verdiğini kendisi bile itiraf edilerek anlatmıştır. Bu çarpışma bile denmeyecek asker kırdırmasında 57. Alayın tümü şehit olmuştur. Yalnız şehit olan bir emir subayının üzerinden çıkan emirin Kamal'ın yalandan milleti kandırdığından farklı olduğu ortaya şöyle çıkmıştır: "Hiçbirinizin ölmek yerine Balkan Savaşı'nın utancını bir kez daha yaşamak istediğini sanmıyorum. Ama aramızda böyle davranmayı tercih edenler varsa, derhal onları ele geçirip kurşuna dizilmek üzere sıraya sokalım!" Kamal'ın askerini kırdırarak üstlenmiş olduğu Siyonist görev için, devleti ele geçiren Yahudi çetesi tarafından kendisine Osmanlı "imtiyaz" nişanı verildi. Yine karargâhının bulunduğu yere bakan adı olmayan dere yatağına da "Kemalyeri" adı verildi. Osmanlı askerlerinin bu peşkeşle ağır kayıplar vermesine rağmen, komuta kademesinde bazı ihanet ve peşkeş suçlamaların baş göstermesi üzerine Kamal üstlerini atlayarak direk Başkomutan Enver Paşa'ya 3 Mayıs'ta kendini kurtarmak amacıyla güya durumu izah eden bir mektup gönderdi: "Tümenime katılan kuvvetlerle, tekrar üstün kuvvete taarruz etmekten başka bir çare bulamadım" diyerek ihanetini, peşkeşini ve kendini savunmuştur. Halbuki düşman asla saldırmamıştır. Hatta bütün Türk askerleri kırılmasına rağmen, askersiz kalan bölgeyi ele geçirmek için hareket etmek bile istememiştir.

Mehmet Kılıç, Savaş, Çöküş ve Mütareke Yılları, Okan Üniversitesi Yayınları, İstanbul,2009, s. 102

Andrew Mango, Atatürk –Modern Türkiye'nin Kurucusu, İstanbul 2007, s. 180.

Turgut Özakman, Atatürk, Kurtuluş Savaşı ve Cumhuriyet Kronolojisi,1881-

1938,Bilgi Yayınevi, Ankara 1999,s. 23

Peşkeş ihaneti yüzünden idam edilmesi gereken Kamal, ordudan bile atılmamıştır. Hatta devleti darbe ile ele geçiren Yahudiler tarafından albaylık rütbesi ile mükâfatlandırılmıştır. Ordudan atılmadığı gibi; 1 Haziran'da da Kamal albaylık rütbesine terfi etmiştir. Ancak Çanakkale'deki komutanlar tarafından ihanet suçlamalarıyla dışlanmış. Kamal kendi tümenine saldırı emri verince bütün askeri yaşamını yitirmesi yüzünden cephede sevilmemiştir. Bu peşkeş, ihanet ve başarısızlık üzerine Kamal'ın Kolordu Komutanlığı vekilliği görevi iptal edildi. Başarısız olarak Kolordu komutanlığı vekilliği cephedeki ihanet suçlamaları yüzünden iptal edilen, Kamal'ın albaylık rütbesi ile ödüllendirilmesi manidardır. Hatta TC'ni kuran Yahudi ekipten olan Fahrettin Altay, Esat Paşa'ya Conkbayırı bölgesine ihanetle suçlanan Kamal'ın Kolordu komutanı olarak görevlendirilmesini, önermesi, gizli Yahudi dayanışmasına örnektir. Hainlikle suçlanan Kamal, böylece daha büyük bir makam olan Anafartalar grup Kumandanlığına tayin edilerek derhal bölgeye hareket emri verilmiştir.

Fahrettin Altay, 10 Yıl Savaş ve Sonrası - Görüp Geçirdiklerim (1912-1922), İnsel Yayınları, İstanbul 1970, s. 94.

Andrew Mango, Atatürk –Modern Türkiye'nin Kurucusu, İstanbul 2007, s. 181-184.

Çanakkale de Mevzi kazdıracağına asker için yol yaptıracığına kendi zevki için saray yaptırıyor.

Çanakkale de mevzi kazdıracağına, asker için yol yaptıracığına, kendi zevki için saray yaptırmıştır. Askerleri kendi rahatına ve zevkine kullanmıştır. Bu yüzden; "VİLLA YAPTIRACAĞINA YOL YAPTIRSAYDIN" fırçasını yemiştir.

Liman'la (von Sanders) ilişkisinin bozulmasına yol açan hadise vardır. Kamal 30 Kasım'da Çanakkale cephesinden azlini istemeye karar verdi. Kabul edilmedi. Yeniden istifa etti. Kabul edilmedi. Cepheden kaçtı. Türk askeri İngiliz düşmanını yendiğinde Kamal İstanbul'da aylardan beri kalmaktaydı. Hemen akabinde Liman Paşa'nın haklı bir eleştirisi görünüşe Yahudi dönmesi Kamal'ın

cepheden kaçmasına sebep olmuştur. Alman başkomutan Anafartalar Grubu'nun ana karargâhını gezdikten sonra, Kamal'ın komutasındaki bölüme gezerken askerin ve ordunun ikmal yollarının çok kötü ve berbat durumunu görerek askerlerin yakınmalarını ve şikâyetlerini duyarak üzülür. Kamal'ın kaldığı yere geldiğinde; Kamal'ın bütün askerleri ikmal yolu yaptırmamış kendisi için saray yavrusu bir konaklama yeri yaptırmıştır. "Kamal Bey villa yerine yol yaptırsaydın, daha iyi ederdin" cümlesini sarf eder. "Villa" dediği, sırf Kamal'ın rahatı zevki ve emniyeti için toprağın içine kazılmış Kamal için özel yapılmış büyük bir siperlik ve konaklama yeri idi. Hatta ahşap dikmelerle ve taşlarla takviye edilmiştir. Bunca gereksiz bir lüks cephe köşkünü; Alman Komutan ikmal yollarını yaptırmayarak kendi için cephede köşk yaptıran Kamal'ı azarlayarak bildirmiştir. Kamal'ın bu ihanetini kamalî İzzeddin Çalışlar anılarında tek bir günde 200- 300 kişinin buz gibi rüzgâra maruz kalıp öldüğünü anlatmasıyla Kamal'ın egoistliğini daha iyi anlatır. Kamal zaten Çanakkale'nin sahte kahramanıdır.

Klaus Kreiser, "Atatürk" Çeviri Dilek Zaptçioğlu, 2. baskı İletişim Yayınları, İstanbul, 2010

Kamal Çanakkale peşkeş ihanetini kendisi daha sonra da itiraf etmiştir. Osmanlı'yı işgal ettirdiği Filistin peşkeş ihaneti sonrası düşman komutanlarla beraber kaldığı Pera palas otelinde, Çanakkale peşkeş itirafını düşman komutanına itiraf etmiştir. Düşman İngiliz Generali Birdwood, Pera Palas Otelinde Kamal ile buluştu. Bunu Kamal'ın Yahudi dönmesi mahalle arkadaşı ve dostu Bozok şöyle yazmıştır: "General Birdwood, (Kamal'ın Filistin Hezimetini ve peşkeşi sayesinde) İstanbul İşgal Komutanı olarak karargâhı ile Per palas Oteline yerleşir. Ne tuhaftır ki Kamal da, (Filsin hezimetini ile Osmanlı'yı işgal ettirdiği) komutanların karargâh olarak kullandığı düşman İngilizlerle aynı otelde kaldı. Onlarla günlerce Anadolu'dan darbe ile TC'ni kurma planları yapmıştır. Günlerden bir gün, Birdwood'un refakat subayı (gizli Yahudi) Sedat Rıza aracılığıyla Kamal, General Birdwood ile görüşmelere başlar. Kamal, Dr. Rasim Ferit Talay'dan kâğıt ve kâlem ister. O da bir reçete kâğıdı ile altın kurşun kâlemini verir. Kamal bir kroki çizer. Krokiyi göstererek şöyle der:

-Şu tarihte karaya çıktınız; filanca saate kadar, siz şu, biz bu (.....) durumdaydık. Her şey lehinize idi. Neden şu çizgide durdunuz, ilerlemediniz?

Anzak Koyu

General Birdwood:

-Askerlerimiz çok yorulmuştu.

Kamal, Conkbayırı'nın krokisini de çizdi:

-Siz filan gün şu istikamette hareket ettiniz. Niçin ilerlemediniz?

General Birdwood

-Biz ilerledikçe arkadan su yetişmedi. Askerimiz susuz kaldı, durdu.

Kamal:

-Eğer siz devam et şeydiniz, İstanbul'a kadar yol bomboş idi. Karşınızda duracak bütün yok edilmişti. (Çünkü ben bütün orduyu kırdırdım.)

Sadi Borak, Bilinmeyen Yönleriyle Atatürk, İstanbul, 1966, s. 29-30.

Kamal gibi içteki ve dıştaki Siyonistlerin gayeleri ve planları; savaşlarda başarı elde eden Müslüman Osmanlı ordusunun savaşlarda kırdırılarak zayıflatılmasıdır. Böylece Filistin'deki İsrail devleti kolayca kurulması planlandı. Bunu içteki Kamal gibi gizli Yahudiler başarı ile uyguladılar. Kamal bu projeyi, bulunduğu bütün savaşlarda uygulamıştır. Kamal Birinci Cihan Harbi'ne katılan Osmanlı ordusunda, fiilen içten çökertmek istedi. Böylece Osmanlı'yı da içten yıkmak için Çanakkale'de çalışmak istediğini bildirdi. Darbe ile ülkeyi elinde bulunduran Yahudi ve Masonlardan oluşan Siyonistler, Gelibolu Yarımadası'ndaki On Dokuzuncu Tümen Kumandanlığı'na onu getirdiler. 18 Mart 1915'te Çanakkale Boğazı'nı geçmeye muvaffak olamayan İtilaf Kuvvetleri, Gelibolu Yarımadası'nın batısına asker çıkarmak istemişlerdir (25 Nisan 1915). İşte Kamal, Arıburnu'nun Anafartalar kısmında emrindeki kuvvetlerin hepsini bilinçli şekilde kırdırarak, düşmana Osmanlı'yı içten yıkmak için koridor açtı. Ancak düşman tembel ve korkak olduğu için Kamal'ın vatan evlatlarını kırdırarak açtığı koridoru kullanamadı. Böylece düşman ilerlemesi ve İstanbul yolunun karadan açılarak işgal edilmesi olmadı. Kamal ve işbirlikçisi düşman İngiliz'in irtibatlarının kesilmesi yüzünden gerçekleşmedi.

Bu ihanetlerine rağmen 1 Haziran 1915'te albaylığa terfi eden Kamal Çanakkale Muharebesi'nin karadan çıkarma hareketinde, büyük hezimetine ve ihanetine rağmen; Yahudi basın sayesinde memlekette sahte kahraman tanındı. Daha fazla vatan evlatlarını kırdırmak istemesi, cephedeki diğer vatansever komutanların ihanet suçlamalarıyla önlendi. Böylece Osmanlı'yı içten yıkmak için, vatan evlatlarını yeniden kırdırarak koridor açması suya düşmüştür. Bunun üzerine 10. 12. 1915'te görevde iken cepheden kaçarak buradan ayrılmıştır. Çaresiz kalan düşman İngilizler; işbirlikçileri Kamal'ın cepheden kaçması üzerine 19. 12. 1915'te Kamal gibi kaçmışlardır. Kamal'ın cepheden kaçmasından sadece 9 gün sonra düşman İngilizlerin kaçması manidardır.

Prof. Dr. A. Afet İnan, M. Kemal Atatürk'ten Yazdıklarım, Yenigün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş., Aralık 1999, s. 9

Böylece Yahudi Yunanistan Krallığı fikri ortaya çıktı. Kamal'ın TC'ni içten Osmanlı'yı yıkarak kurduğu gibi, Yunanistan Yahudi krallığı fikrinin aslı budur. Kamal gizli Yahudi dönmelerinden olan Şabataycı "Beyaz Türk" sultanının bir ilk değil idi. İngiltere, Fransa, Belçika ve Osmanlı'nın toprağında Yunanistan krallıkları; bu sultanın daha önceki sinsi Yahudi planlarıyla başarıya ulaşmış tipik örnekleridir.

Yahudilerin egemenliğindeki Yunanistan Krallığı, 1832 yılında dönemin süper güçleri Siyonist Yahudi kraliyet ailesinin sultanındaki Birleşik Krallık'ın başını çektiği Siyonistler tarafından kurulmuştur.

Kurt Kluxen, Geschichte Englands. Von den Anfängen bis zur Gegenwart. 5 Auflage. Kröner, Stuttgart 2001,

Michael Maure, Kleine Geschichte Englands. Reclam, Stuttgart 2008,

Kamal 3. Peşkeş İhanetiyle 2. Kez Çanakkale Peşkeşi İle Osmanlı'yı İçten Yıkma İstedi

Kamal ile anlaşılan düşman İngilizler yeniden Çanakkale senaryosunu uygulamak istediler. Yeniden Çanakkale'den içten koridor açarak Osmanlı'yı içten Kamal'ın sayesinde yıkmak için anlaştılar. Vahdettin veliaht olarak Almanya ziyaretinde uygulamaya karar verdiler. Yeni Osmanlı'yı içten yıkmaya planına göre, Vahdettin Çanakkale kumandanı olacaktı. Vahdettin veliaht olduğu için cephede olması mümkün değildi. O yüzden kâğıt üstünde Çanakkale orduları komutanı Vahdettin olmasına rağmen, fiiliyatta Kamal ordu komutanı olacaktı. Böylece Kamal düşman İngilizlere orduları önceden Çanakkale'de 2 kez peşkeş çektiği gibi, vatan evlatlarını kırdırarak Osmanlı'yı içten işgal ettirecekti. Çanakkale en uygun zemindi. Hem Osmanlı'nın başkenti olan İstanbul'un burnunun dibinde idi. Hem de denizyollarının kavşağı idi. Bu iş birlik senaryosu Kamal'ın yaveri olduğu veliaht Vahdettin'in Almanya dönüşünde uygulamaya şöyle kondu:

Kamal-“Henüz padişah değilsiniz, fakat Almanya'da gördünüz ki, imparator, veliaht ve prensler hep bir iş üzerindedir. Neden siz bütün işlerden uzak kalasınız?

Vahdettin:— Ne demek istediniz?

Ağızındaki ihanet planı baklasını çıkaran Kamal:— İstanbul'a gider gitmez bir ordu kumandanlığı isteyiniz. Ben sizin erkânıharbiye reisiniz (kurmay başkanınız) olurum.

Vahdettin:— Hangi ordunun kumandanlığını?

Kamal:— Çanakkale'de konuşlandırılan Beşinci ordunun kumandanlığını...

Vahdettin:— Bu kumandanlığı bana niçin versinler?

Kamal:— Siz isteyiniz.

Vahdettin:— İstanbul’a gittiğim zaman düşünürüm. “

Falih Rıfkı Atay. Atatürk’ün Bana Anlattıkları, Hisar Matbaası. İstanbul. 1955. s. 26-44

Kamal 4. Peşkeş İhanetiyle Doğu'dan Osmanlı'yı İçten Yıkmak İstedi

Siyonistler tarafından Kamal çağrılarak yeniden Osmanlı'yı içten yıkma planları yapılmıştır. Bu yüzden Bolayır ihaneti ile Osmanlı askerlerini kırdırdıkları Ali Fethi Okyar daveti ile Sofya'ya gitmiştir. İlk önce Doğu'da Ermenistan devleti kurularak Osmanlı'nın küçültülmesi planlandı. Kamal ve Ali Fethi Bolayır hezimetini ile hem Osmanlı' ordusunu kırdırmışlardı. Hem de Osmanlı'yı toprak kaybettirmişlerdi. Aynıysa doğuda da uygulamaya konuldu. Düşman İngiliz ajanı Lawrence ise Ruslar ile Osmanlı ordusundaki bazı subayları görüştürerek savaştan Erzurum'un Ruslara düşmesini sağladı. Erzurum'un kaybedilmesinin ardından Kamal, Doğu Cephesine geldi. Bu cephede iken ilk defa dönme İsmet İnönü ile çalıştı. Burada Rothshildler için Filistin'de toprak satın alan ve Alliance İsrâélite'nin İsrail'deki okullarının kurucusu olan Albert Antebi, 1916 yılında Doğu Cephesindeki Kamal'ın yanına geldi. 2 sene Kamal'ın yanında gönüllü olarak kalarak, doğudan Osmanlı'yı peşkeş çekmek istediler. Çanakkale (Gelibolu) Savaşı'ndaki peşkeşinden sonra önce Edirne'ye ve daha sonra darbeyle yönetimi ele geçiren Kamal gibi Siyonistler sayesinde; Doğu cephesine tayin edilen ve generalliğe terfi eden Kamal 16'ncı Kolordu Komutanı olarak bölgeye geldikten kısa bir süre sonra Ruslar, Türk topraklarına tecavüz etmişlerdi. Buradaki peşkeşçi Kamal'ın ihanet geri çekilme emirleriyle Türk kuvvetleri, Ruslardan batıya doğru kaçarak mevzilerden çekilmeye başlamıştı. O sırada temas hattı üzerinde kendisini şahsen tanımayan bir erle Kamal arasında şöyle bir konuşma cereyan eder:

— *Ne korkak komutanlar bunlar, Rusları ne güzel öldürüyordum. Bizi ne diye geriye çekiyorlar?*

Kamal şu cevabı verir:— Pekâlâ, fakat unutma ki savaşta karar, sadece senin şu Rusları öldürmenle alınmaz. Bu büyük bir ordudur ve çekilme kararı senin anlamadığın sebeplerle alınmış olabilir.

Er sorar:— Peki siz kimsiniz?

— Ben sizin komutanınızım

En basit erin bile; Kamal'ın ihanetlerini ve gerçekleri görmesi ilginçtir. Kamal Ordusunu Rus baskısından çekmemiştir. Siyonist aklın uşaklığından çekmiştir. Bu gerçekleri Orgeneral olan bir Ordu mensubunun fark etmeden gayri ihtiyari olarak itiraf etmesi de tuhaftır. Yine burada da "Merd i kıpti şecaatin arzederken sirkatin söyler (Çingene erkeği yiğitliğini anlatırken hırsızlığını söyler)" beyti darb-ı mesel olmuştur.

Org. Necip Torumtay, Atatürk, Büyük Kurtarıcı ve Modern Türkiye Cumhuriyeti'nin Kurucusu, ATAM, T. C. Başbakanlık Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu, Atatürk Araştırma Merkezi Başkanlığı

Kamal, doğudan Osmanlı'yı peşkeş çekmek istedi. Ancak beklenmeyen bir terslik oldu. Kamal'ın peşkeşini yapacak düşman İngiliz ordusu kuşatılmıştı. Enver Paşa'nın kendisinden sadece bir yaş büyük amcası Halil Paşa, Kut'ülamare'de General Townshend kumandasındaki düşman İngiliz ordusunu kuşatmıştı. Düşman İngiliz ordusu hiçbir yardım alamadı. On binin üstünde İngiliz askeri çok zor durumda kaldı. Kamal gibi satın alınamayan Halil Paşa komutasındaki Türk askerinin Kutü'l-Ammare'de zaferi eşsizdir.

Kamal gibi satın alınamayan Halil Paşa komutasındaki Türk askerinin Kutü'l-Ammare'de zaferi

Hatta Genelkurmay Başkanlığı, Birinci Dünya Savaşı'nda Osmanlı Ordusu'nun zor şartlar ve imkânsızlıklar içerisinde, Çanakkale'den sonra İngilizlere karşı kazandığı ve bir tümeni bütün personeli ile birlikte esir aldığı Kutü'l-Ammare savaşının eşsiz bir zafer olduğunu belirtti. Osmanlı dönemi kaynaklarında Irak-ı Arap olarak da adlandırılmıştır. Bu bölgenin, petrol, jeopolitik ve stratejik bakımdan önem arz eden Dicle-Fırat havzasında tarihteki Mezopotamya'yı (Verimli Hilal) içine aldığı ve Basra Körfezi'ne kadar uzanmaktaydı. 24 Kasım 1914'te Basra'yı işgal eden Kamalı satın alan düşman İngilizlerin, 3 Haziran 1915 tarihinde Kutü'l-Ammare'yi, Temmuz ayı sonlarına doğru da Nasırıye'yi işgal etti. Bunun üzerine Türk birliklerinin Bağdat'ın hemen güneyindeki Selmanpak mevziine çekildikleri, İngilizlerin de 21-22 Kasım 1915'te Selmanpak mevziine taarruza başladılar. 23 Kasım 1915'de 51'inci Türk tümeninin kuzeyden yaptığı karşı taarruz üzerine İngiliz kuvvetlerinin, 4 bin kişi zayıat vererek geri çekilmek zorunda kaldılar. Genelkurmay Başkanlığı Kutü'l-Ammare destanını şöyle özetlemiştir: "Geri çekilen İngiliz Kuvvetleri teması keserek 3 Aralık sabahı Kutü'l-Ammare'ye ulaşmışlardır. General Townshend Kutü'l-Ammare'ye kapanarak burayı bir kale gibi savunmaya karar vermiştir. Türk kuvvetleri takviye birliklerinin gelmesiyle 5 Aralık günü Kutü'l-Ammare'ye taarruz etmişlerdir. Irak Ordusu Komutanlığı, 8 Aralık 1915 tarihinde General Townshend'e gönderdiği mesajda, direnmemesi ve Türk kuvvetlerine teslim olması çağrısında bulunmuş, ancak Townshend'dan olumsuz cevap gelmesi üzerine 14 Aralık 1915 tarihinde birliklerine taarruz emrini vermiştir. 15 Aralık günü de devam eden taarruzda bir sonuç alınamamış ve taarruza son verilmiştir. Ancak kuşatmanın daha şiddetli devamı kararlaştırılmıştır. İngilizler, Kutü'l-Ammare'de mahsur kalan General Townshend'i kurtarmak için bundan sonra Aralık 1915-Nisan 1916 tarihleri arasında pek çok girişimde bulunmuşlar, ancak sonuç alamamışlardır. Bu başarısız girişimler üzerine İngiliz Kolordu Komutanı bütün ümidini kaybetmiştir. İngiliz makamlarınca deniz ve kara yoluyla Kutü'l-Ammare'ye yardım gönderme girişimleri de başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Bundan sonra Türk makamlarıyla yapılan görüşmelerde teslim şartlarının müzakeresine başlanmış ve General Townshend, 29 Nisan 1916 tarihinde teslim olmuştur. Türkler, Kutü'l-Ammare'de İngilizlerden başta İngiliz Tümen Komutanı General Townshend olmak üzere bir tümeni esir almışlardır. "

Irak Ordusu Komutanı Halil Paşa komutasındaki Kutü'l-Ammare Muharebesi; Birinci Dünya Savaşı'nda Osmanlı Ordusu'nun zor şartlar ve imkânsızlıklar içerisinde, Çanakkale'den sonra İngilizlere karşı kazandığı ve bir tümeni bütün personeli ile birlikte esir aldığı eşsiz bir zaferdir.

Birinci Dünya Harbinde Türk Harbi, C. III, Kısım I, Genelkurmay Askeri Tarih ve Stratejik Etüt Başkanlığı Yayınları, Ankara,1979,s. 369.

Charles V. F. Townshend, Mezopotamya Seferim, (Çev. Gürol Koca), Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul, 2012,s. 126-131.

Derby Daily Telegraph, 17 Ocak 1916.

Dundee Courier, 25 Ocak 1916, s. 4.

Durdu Mehmet Burak, Birinci Dünya Savaşında Türk-İngiliz İlişkileri, Babil Yay., Ankara, 2004, s. 124.

Exeter and Plymouth Gazette, 11 Ocak 1916, s. 8.

İsmet Üzen, “Türklerin Kut’ül-Amare Kuşatması Sırasında İngiliz Ordusunda Bulunan Hintli Askerlerin Tutumu (Aralık 1915-Nisan 1916)”, Akademik Bakış Dergisi, C. II, S. 3, Kış 2008, s. 82.

Kemal Arı, Birinci Dünya Savaşı Kronolojisi, ATESE Yayınları, Ankara, 1997, s. 180.

Mahir Küçükvatan, Çağdaş Türkiye Tarihi Araştırmaları Dergisi, Journal Of Modern Turkish History Studies XIII/26 (2013-Bahar/Spring), s. 55-85.

Manchester Evening News, 11 Ocak 1916, s. 4

Tarık Saygı, İngiliz Generali Townshend ve Türkler, Paraf Yay., İstanbul, 2011, s. 46.

Taylan Sorgun, Halil Paşa, 6. Baskı, Destek Yayınevi, İstanbul, 2010, s. 119.

The Manchester Courier, 24 Ocak 1916, s. 1.

Yusuf Hikmet Bayur, Türk İnkılabı Tarihi, C. III,Kısım 3,TTK Yay.,

Ankara,1983 s. 88.

Düşman Kamal'ı Parayla Satın Aldığı Gibi Halil Paşayı Satın Alamadı

Kamal'ı Sofya'da düşman orduları komutanı olacak Siyonist Allenby ile tanıştırmak Kamal'ı satın alıran düşman İngiliz ajanı Siyonist Aubrey idi. Siyonist Aubrey Kamal gibi başka bir generali satın almanın; düşmanın bütün ordusu ile çarpışmaktan çok daha hesaplı olduğunu bilmekteydi. Aubrey Kamal'ı Sofya'da satın aldıkları gibi; Kahire'ye gelince Siyonist ajan Lawrence ile beraber Halil Paşa'yı da satın almak için yanına gittiler. Halil Paşa'nın Kamal gibi ihanet işbirliğine girmesini istediler. Hatta kuşatmayı bırakması, ordusunu geri çekmesi ve orduyu serbest bırakması için Paşaya 1 milyon pound teklif ettiler. Halil Paşa, dürüst davranarak ve düşman işbirliği teklifini üstü Enver Paşaya danıştıktan sonra bu teklifi ret etti. Kamal gibi düşmanla işbirliği ihanetine girişmedi.

Kut'ül Ammare Zaferi Nisan 1916

Hatta daha ileri giderek İngiliz ordusunun tamamını esir aldı. Siyonist ajanlar Aubrey ile Lawrence, hayal kırıklığına uğradılar. Halil Paşa Kamal gibi kendisini ve vatanını satmamıştı. 30. 000 düşman İngiliz askerinin 23. 000'ini öldürerek telef etti. Geriye kalanları da esir etti. Kamal da aynısını yapsa idi; Osmanlı işgal edilmeyecekti. Hatta iç çalkantılarla mahvolan Siyonist İngiltere yıkılarak tarihe karışacaktı.

Siyonist Kamal ve Ekibi Siyonist Düşman İngiliz İşbirlikçisidir

Eski İtalya Dışişleri Bakanı Kont Sforça'nın; Kamal'ın Filistin Hezimetini ile Osmanlı'yı işgal ettirmesinin resmîyete Mondros Antlaşması ile kavuştuğunu belirtmiştir. Kont Sforça'nın Kont Sforça; Osmanlı'nın işgal edilmesi ve Mondros işgal antlaşması, Kamal'ın düşman İngiliz ile işbirliğinin sonucu olduğunu bildirmiştir. Bilindiği gibi matematikte işlemin doğruluğunu, sağlama ile kesinlik kazandırılır. Mondros belasıyla Osmanlı toprakların işgal ettiren Kamal ve ekibidir. Osmanlı Devleti adına Sultan ve Hükümete sormadan izninin ve olurunun almadan oldu-bitti ile imzalayan Bahriye nazırı Şabataycı Rauf Orbay'dır. Rauf Orbay TC'ni darbe ile kurarak, Osmanlı'yı içten yıkan Kamal'ın başbakanıdır.

Kont Sforça, Mondros belasından bahsederken; Kamal ve ekibinin Filistin hezimetiniyle Osmanlı'yı işgal ettirdikten sonra, düşman İngilizlerin işbirlikçileri Kamal'ın Anadolu'dan darbe yapması için gerekli olan Osmanlı kara ordusuna karşı ılımlı davrandıklarını ifşaa etmiştir. Hâlbuki Donanma'nın hemen teslimi istenmiştir. Ancak Kamal'ın içten Osmanlı'yı yıkarak TC'ni darbe ile kurması için ihtiyacı olan kara ordusunun ilgasından veya hemen silahları terk etmesinden bahsetmemişlerdir. Hatta içerde ve sınırlarda emniyetin sağlanması için ordunun devam etmesi taraftarı idiler. Kont Sforça, bunda düşman İngilizlerin Kamal'ın sayesinde Osmanlı'yı içten yıkması gizli gayesini TC darbe ile kurulmadan yıllar önce sezerek şöyle deşifre etmiştir: "İngiltere Hükümeti, Osmanlı Devleti'nin mirasçıları arasında şimdiden bir ihtilaf görmektedir. Her zamanki ikiyüzlü siyasetiyle şunu istemektedir: Eğer İngilizlerin kendi müttefiklerinin talepleri İngilizleri sıkacak bir şekil alırsa, henüz mukavemet kabiliyeti olan (gizli Yahudi) Türkler'in kendi menfaatleri için kullanabilir bir mevkie koyabilsinler. "

Dagobert Von Mikusch, Ghazi Mustapha Kemal (la Résurrection d'un peuple), Gallimard, Paris 1931, s. 149.

Böylece daha Mondros belası imzalandığı gün; düşman İngiliz ve işbirlikçisi Kamal'ın daha beraberce çalışacaklarını yıllar önce deşifre edilmiştir. Hâlbuki Kamal, o hafta Filistin Hezimetini ile düşman İngiliz'e bütün Osmanlı'yı işgal ettirmiştir. Bundan başka daha bir işbirliği olunmaz derken; Siyonist İngiliz müttefikleri İtalya her şeyin farkına varmıştır. Siyonist İngiliz ikiyüzlülüğü ve kallesliğiyle; Kamal ile daha fazla işbirliğine gidileceğini bilmişlerdi. Bu sezgi Yunan yavru düşmanının danışıklı işgali olmadan, Osmanlı içten yıkılmadan, darbe ile TC kurulmadan ve Kamal'ın lideri Zvi'nin doktrinleri devrim ayaklarıyla millete zıpkınlanmadan yıllar önce olması çok manidardır. Daha antlaşmanın imzası günü böyle bir tezgâhın Kamal'ın ekibinden olan Siyonist Rauf Orbay ile planlanması ve uygulanması; Kamal ve ekibinin çok sinsi ve çok derin çete çalışmasını da deşifre etmiştir. Daha Sultan'ın Anadolu'da bir kuvvet teşkilini hayalini düşünmediği bir zamanda, Kamal'ın bütün ekibinin düşman İngilizlerin yönlendirmesiyle kuvvet komutanlıklarına atanmak istemeleri de çok gariptir. Hatta bunu İstanbul'daki gizli Yahudi olan Şabataycı gazetelerin de desteklemesi; Türk ve İslam Âlemi'nin çok büyük bir tezgâh ile içten yıkılmasını gösterir. Düşman İngilizler ile Şabataycı Kamal ve ekibi, (Kont Sforça'nın çok önceden ifşaatına göre) darbeci bir kuvvetin teşkilini düşünerek uygulamaya koymuşlardır. Bütün bunları, "Vatan, millet, Sakarya," tafralarıyla milleti uyutarak yapmaları çok acıdır. Ayrıca Siyonistler, Filistin hezimetini ile işbirliği içinde oldukları Kamal ile önceden anlaşmışlardır. Bu yüzden, Kamal'ın ekibinden olan Siyonist Rauf Orbay; anlaşmayı Sultan ve Hükümetten habersiz ve izinsiz oldubitti ile imzalamasının arkasında yatan gerçek budur. Bu gerçeği düşman İngiliz'in müttefikleri İtalya'ndan gelmesi; Siyonist Kamal ve ekibinin matematikte olduğu gibi işlemin sağlamasıdır. İşin daha garibi 30 Ekim akşamı düşman İngiliz ile ve diğer düşman devletler haber verilmeden yangından mal kaçırır gibi anlaşma imzalandı. Hâlbuki Osmanlı'ya karşı düşman İngilizler ile savaşıyan Siyonist Fransa imzadan iki gün önce kendisinin de bulunması gerektiğinin bildirmiştir. Zira 28 Ekim günü Siyonist Fransız hükümeti bir notayla anlaşma görüşmelerine katılma isteğini bildirdiyse de bu talep müttefikleri İngiltere tarafından dikkate alınmaması çok tuhaftır.

Rauf Orbay, Osmanlı'dan Cumhuriyet'e (Hatıralar), der. Cemal Kutay, IV, s. 131-245.

Siyonist Kamal Filistin hezimetini Mondros peşkeşiyle pekiştirmesi sebebiyle; sonradan vatan haini ile suçlanmıştır. Kamal'ın ekibinde sadece zamanın

Bahriye Bakanı olan Şabataycı çete üyesi Rauf Orbay yoktu. Oysa Kamal'ın ekibinden olan, o zamanın İçişleri Bakanı Ali Fethi Okyar da var idi. Kamalîst Hüseyin Cahit Yalçın bu gerçeği şöyle değinmiştir: “Mondros'u imza eden Rauf Orbay, bugün âdeta vatan haini oluyor. İmza etmesi için emir verenler arasında bulunan Ali Fethi Okyar ise bugün Millet Meclisi Reisi bulunuyor... Bu ne mantıktır, bu ne ölçüdür, bu ne mutaassıp fırkacılık hissidir?” Ekip hain olur da; ekibin başı (Kamal) hain başı olmaz mı?

Rauf Orbay, Yakın Tarihimiz, cilt IV, İstanbul 1962, s. 180.

Kamal Filistin hezimetini ile Osmanlı'yı işgal ettirdikten sonra, düşman İngilizlerin karargâhı ve düşman İngiliz komutanların kaldığı Pera Palas otelinde kalmaya başlamıştır. Kendisinin yakında (Akeretler) evi olması ve annesi ve kardeşi onu beklemesine rağmen düşman İngilizler kalmaya başlamıştır. Orada düşman İngilizlerle gelecekteki işbirliklerinin planlarını yapmaya başlamıştır. Bu itirafı Kamal'ın kendi gibi gizli Yahudi yaveri itiraf etmesi şaşırtıcıdır. Burada yine "Merd i kıpti şecaatin arzederken sirkatin söyler (Çingene erkeği yiğitliğini anlatırken hırsızlığını söyler)" beyti darb-ı mesel olmuştur.

Sadi Borak, Atatürk'ün İstanbul'daki Çalışmaları, (1899 - 16 Mayıs 1919), 2. Basım 1998, Kaynak Yayınları, s. 153-155

Prof. Dr. Utkan Kocatürk, Doğumundan Ölümüne Kadar Kaynakçalı Atatürk Günlüğü. Atatürk Araştırma Merkezi. Ankara 2007 İkinci Basım, s. 119

Siyonist İngiliz İle Kamal Gibi Gizli Yahudilerin İşbirliği

Aynı eserde; Kamal ve diğer gizli örgüt çetecilerinin, Osmanlı'yı içten yıkmak için gizli bir vizyonları vardı. Hala bu gizemli geniş görüşlölük gizli saklıdır. 1860 yılında Siyonist Arminius Vambery, Sultan Abdülmecid'in danışmanı oldu. Aynı zamanda o, Siyonist İngiliz Dışışleri Bakanı Lord Palmerston'un ajanı idi.

Kamal En Gizli Siyonist İngiliz Ajanı ve En Büyük Siyonist İngiliz İşbirlikçisidir

İngiliz ordusuna mensup Tuğgeneral Moberley, askeri bir ajan idi. 1926 yılı Nisanında, History of the Mesopotamian Campaign (Mezopotamya (Irak) Harekâtının Tarihi) adlı bir yapıt kâleme aldı. Yazar, İngiltere Dışışleri Bakanlığına resmi başvuruarak Kamal ile ilgili bilgi istedi. Bakanlık yetkilisi W. G. Childs, 20 Nisan'da, bakanlığın da yararlanabileceği bir tutanak kâleme aldı. Bu tutanakta, Kamal'ın Siyonist İngiliz işbirlikçisi ve ajanı olduğu deşifre oldu. Hatta Suriye'de Araplara esir olan Kamal'ı azılı Türk ve İslam düşmanı Lawrence'nin kurtardığı bildirilmiştir. Childs, Arabistan'daki ajanlığıyla sonradan tanınan Siyonist Albay T. E. Lawrence'la bu konuda görüştü. Kamal gibi Siyonist olan İngiliz albayı, Kamal'ı esir olmaktan kurtardığını bildirmiştir. Zaten bu bilinmekte idi. İşte bu 1918 yılı Eylül'ünde, "tuhaf bir rastlantı" sonucunda "Kamal ile defalarca görüşme yaptığını da" bildirdi.

İngiliz Arşivi, Dışışleri Bakanlığı belgeleri: FO 371/215/L 2540.

M. K. Atatürk: Söylev I ve II, Ankara 1963-4; T. E. Lawrence: Seven Pillars of Wisdom, Londra 1976 (yeni basım); bkz. David Garnett (ed.): The Letters of T. E. Lawrence of Arabia, Londra 1964.

Lord Kinross: Atatürk: The Rebirth of a Nation, Londra 1981, s. 118

Uluğ İğdemir: Atatürk'ün Yaşamı, I, 1881-1918, Ankara 1980, s. 124.

Falih Rıfkı Atay: Atatürk'ün Hatıratları, Ankara 1965.

Letters of Lawrence, op. cit, s. 256.

Kamal Siyonist İngiliz'in Maşasıdır

Ünlü araştırmacı yazar, Henry Wickham; Kamal ve Yahudi ekibinin Filistin'de Yahudi devletini kurmak isteyen düşman İngilizlerle işbirliğine gittiklerinin de deşifre etmiştir.

Siyonist İngilizlerin dini İngiliz Yahudiliği olan Püritenizmdir. Almanya'daki gibi gizli Siyonist Yahudiliktir. Gizli Siyonist Yahudilik olan Protestanlığın birkaç ülkesidir. Tıpkı Siyonist Almanlar gibi esasında sırf İncil bağlanmak yerine, Protestan Hristiyanlığıyla Tevrat'a bağlıdırlar. Siyonist Almanlar gibi İngiliz Protestanlığı (Püritenizm) inancında Yahudiler ayrıcalıklıdır. Yahudiler sevmek, korumak, Tanrının İsrailoğullarına verdiği seçilmişliği kabul etmek ilahi bir emir olarak kanundur. Bu sebeplerle Osmanlı'yı içten yıkmak için 1908 darbesini İngiliz, Mason ve Yahudi işbirliği ile gerçekleştirmiştir. Yahudileri yüceltmelerinden dolayı yine Filistin Cephesi'nde Osmanlı'yı savaşarak yenen, Yahudilere devlet sözü veren, İslam Âlemi'ni parçalayan sonunda da 1948'de İsrail devletini de kuran İngiltere'dir. Bu yüzden İngiltere Türk ve İslam Âlemi'nin en büyük baş düşmanıdır. Kamal ve ekibi de Siyonist İngilizlerin Yahudilere hamilik yapmasından dolayı, onların gönüllü ajanları ve işbirlikçileri olmuştur. Hala İsrail devletini koruyan ve destekleyen İngiltere ve Siyonist Amerika Yahudi güdümlü devletlerdir. İngiltere her zaman Yahudilerin Kutsal Topraklara dönmesi gerektiğini savundu. Yahudilere devamlı destek de sağladı. Siyonist İngiltere'de Protestan mezheplerini ele geçiren Yahudiler, Yahudilerin Kutsal Kitap'taki kehanete uygun olarak Kutsal Topraklara dönmeleri gerektiği düşüncesini, teolojilerinin temeli haline getirdiler. Gizli Yahudi John N. Darby sayesinde Yahudilerin Kutsal Topraklara dönmesi üzerine kurulduğu doktrinini din kanunu olarak benimsediler. Hatta onlara göre İsa Mesih'in ikinci gelişinin ardından, İsa ve ona bağlanan Yahudiler, Kudüs'ten tüm milletleri yöneteceklerdi. Protestan kilisesi, bu yutturmacayı kabul ederek Yahudi dümen suyuna girdi. Böylece tüm Siyonist İngilizler Yahudilerin uşakları ve maşaları oldular. Siyonist İngiltere'nin ve Amerika'nın bu tutumu Tevrat'ta Yeşaya bölümünde yazan kehanetlerde birebir uymaktadır: “Yabancılar senin surlarını onaracak, Kralları sana hizmet edecek, Çünkü sana kulluk etmeyen ulus yâda krallık yok olacak. Uluslar ve krallar bir anne gibi seni emzirecekler. “

Tevrat- Yeşaya Bap. 60 / 10. 12. 16

Salim Meriç, Çanakkale ve Gelibolu'da Siyonistler, Odatv,20. 03. 2011

Encyclopedia Judaica, Thomson Gale, Keter: Jerusalem 1972, Vol. 16, s. 1153-54

Bu yüzden bütün Siyonist İngiltere, Yahudilerin uşağı olarak Siyonist oldular. Protestanlıktaki bu Siyonist etki İngiltere'yi kuşatmıştır. Hristiyan Siyonizm'i, bütün Protestan devlet bürokrasini ele geçirmiştir. Böylece Protestanlar, Eski Ahit olan Tevrat'a bağlandı. Mesih inancını ve Yahudilerin dünyayı yönetme hakkına sahip olduklarını da kabul etmişlerdi, Hristiyan Siyonistler, uşakları oldukları Siyonist Yahudilerin Kutsal Topraklara dönüş projesine gönülden destek verdiler. Hatta Protestanlar olarak Hristiyanlar, Siyonist Yahudileri efendi olarak kabul etmişlerdir. Bir Hristiyan dininden olanlar, bir başka Yahudi dinden olanların isteklerine köle olmuşlardır. Böylece Püriten (Protestan) geleneği, Hristiyan Siyonizm'ini meydana getirdi. Siyonist İngilizlerin Türk ve İslam düşmanı olmalarını sebebi budur. Kamal ve ekibi de Türk ve İslam düşmanı olmalarının tek sebebi, Osmanlı'nın kötülüklerin anası görmelerinden kaynaklanır. Böylece Kamal gibi çetecilerle Siyonist İngilizler, aynı nokta olan Türk ve İslam düşmanlığında birleştiler. Şabataycılar ile İngilizler Yahudilere Filistin'de bir devlet kurma ortak noktasında birleştiler. Böylece Yahudileri sürgünden Filistin'de toplamak, Süleyman Tapınağını yeniden inşa etmek ve Yahudilerin başında olduğu bir İsrail Krallığı kurmaktır.

Karen Armstrong, Holy War: The Crusades and Their Impact on Today's World, London: Macmillan, 1988, s. 349

Salim Meriç, Çanakkale ve Gelibolu'da Siyonistler, Odatv,20. 03. 2011

Gershom Gerhard Scholem, Sabbatai Zvi, translate; R. J. Zvi Werblowsky, Princeton University Press 1976, s. 373. 421. 424.

Abraham Galante, Sabetay Zvi ve Şabataycılarının Gelenekleri,, İstanbul 2006 s. 35. 66.

Protestanlık, Şabatayizm, Siyonizm ve Masonluk ortak noktada buluştukları için hep beraber 1908’de Osmanlı’yı darbe ile ele geçirmişlerdir. Çünkü hepsinin kaynağı Tevrat’tır.

Çanakkale savaşında cepheye komutan olanlarda hep Siyonist Selanikliydiler. Çanakkale savaşları Osmanlı ordusunun başındaki Selanikliler, Alman birliklerin başında Yahudi asıllı Siyonist komutanlar ve Siyonist İngilizler ve Siyon Katır Birlikleri arasında geçmiştir. Böylece Osmanlı askerleri kırdırılarak Osmanlı’nın yıkılması planlanmıştır. Ancak Nusret Mayın Gemisi, bütün planları altüst etmiştir. İkinci Siyonist plan Filistin’de uygulanmıştır. Filistin’de Siyonist plan başarıya ulaşmıştır. Filistin’de cepheye komutan olanlarda hep yine Siyonist Selanikliydiler. Osmanlı ordusunun başındaki Selanikliler, Alman birliklerin başında Yahudi asıllı Siyonist komutanlar ve Siyonist İngilizler arasında geçmiştir. Yüzbinlerce vatan evladı, bir kez olsun düşmana saldırtmadan telef olmuşlardır. Böylece Filistin ihanetiyle Osmanlı parçalanmıştır. Filistin’de cepheye komutan olarak orduyu kıyanlar hep yine Siyonist Selanikliydiler. Mondros yenilgisini Sultan’a ve Osmanlı’ hükümetine sormadan ve olurlarını almadan imzalayanlar da, (Rauf Orbay) Şabataycı çete mensubuydu. İçişleri Bakanı Fethi Okyar da gizli çete mensubuydu. Sonraları Genel Kurmay Başkanı olan ve Kudüs’ü savunmadan Siyonist İngiliz’e peşkeş çeken, gizli çete üyesi Fevzi Çakmak’tır. Fevzi Çakmak konağını Yahudi Havrası yapılması için, sağlığında hibe eden Türk sanılan tek komutandır. Bütün bu ihanet çetesi, darbeye TC’ni kurarak Osmanlı’yı içten yıkmıştır.

İşin ilginç tarafı Çanakkale’deki Alman Generallerin hatıralarında ve demeçlerinde Çanakkale ve Gelibolu cephesinde Kamal’ın adından bahsetmemektedirler. Bu iki cephenin kontrollüde Siyonistlerin elindedir. Kamal bu Siyonist yönetimin içindedir. Çanakkale ve Gelibolu cephesinin komutanları, çete başı Kamal ı sevmiyorlardı. Çünkü o daha sert ve daha acımasız darbeler peşinde idi. İki ayrı gizli çete hizbinden olan, Vehbi Paşa ile Kamal arasında husumetler vardı. Çanakkale ve Gelibolu’daki vatan evlatlarına tedbirsiz ve cephanesiz ölüm emirleriyle saldırı emrini vererek, Türk askerleri ateşin üzerine süren bu gizli çete mensubu komutanlar, İsrail devletinin kurulması ve Osmanlı Devleti’nin yıkılması için karşı taraf olan düşman İngiliz’in galip gelmesini istedikleri için ellerinden gelen bütün ihanetleri yaparak bu ölüm emrini verdiler. Kasıtlı bir şekilde Siyonist’çe planlanmış bir Türk-Müslüman kırımı vardır.

Salim Meriç, Çanakkale ve Gelibolu’da Siyonistler, Odatv, 20. 03. 2011

Siyonistlerin 1. Dünya Savaşı'nın Çıkarma Sebebi Osmanlı'dır

Aynı eserde; Osmanlı'nın yıkılarak paylaşılması için Siyonist Yahudiler Avrupa'da huzursuzluklar çıkardılar. 1. Dünya Savaşı'nın çıkmasına sebep oldular. 1917'de Siyonist Yahudi Bolşevikler Rusya'yı darbeyle ele geçirdiler. 1920'de devleti Kamal ve ekibi gibi ele geçiren Rus Bolşevik Yahudiler; Kamal'ın da Osmanlı'yı yıkarak TC'ni kurması için 10 Milyon Altın ruble, 45.000 Tüfek, 300 Makineli tüfek ve bunlara ait sayısız cephane yardımında bulundu. 1921'de Siyonist Yahudi Kamal Rus Yahudileriyle birleşerek önce Azerbaycan'ı Rus Yahudilerine peşkeş çekti. Bu peşkeş dünya gizli Siyonist Yahudi Baronu Rothshild'i bile şaşırttı. Böylece Kamal, peşkeş dünya gizli Siyonist Yahudi Baronu Rothschild'in gözüne girdi. “

Siyonist Kamal Yahudi Tarihinin En Büyük Kurtarıcısıdır

Azılı Türk ve İslam düşmanı İsrail Zangwill ırkçı bir Siyonist idi. Onun ifşaatlarında Şabataycı ve Siyonist Kamal ve ekibinin Siyonizme, Yahudiliğe ve Yahudi tarihinin en büyük katkılarına örnekler vererek itiraf etmiştir. Gizli dönme çete lideri Kamal ve ekibinin daha Osmanlı kurulmadan 1900 yıllarda yıkıcı ve bölücü eylemleri gerçekleştirdiklerini sıra ile detaylandırarak ortaya koymuştur.

İsrail Zangwill, The Problem of the Jewish Race, Judaen Publihing Company, New York, 1914 s. 9- 11- 21

İsrail Zangwill, “The Jewish Race” The Independent V. 71, No. 3271, 10 Ağustos 1911, s. 288- 295ve 290-295

İT Yahudi Çatısı ve Çetesidir

Ünlü araştırmacı yazar, Henry Wickham Stees Kamal gibi bütün İttihat ve Terakki çetesi yöneticilerinin hepsinin ya Yahudi ya da gizli Yahudi dönmelerden oluştuğunu belgeleriyle ortaya konmuştur.

Henry Wickham Steed, Through Thirty Years: 1892-1922: A Personal Narrative, Doubleday, Page& Company City, New York, 1924 s. 277-279

Bütün bu gerçekler; daha Kamal'ın sahte Mesih lideri Şabatay Zvi'nin doktrinlerini İnkılaplar/köpekleşmeler yapmadan yıllar öncesi yazmaları, bilmeleri ve itiraf ederek tarihe not düşmeleri ilginçtir. Ancak Siyonist Kamal dış dünyada bu gerçekler dile getirilerek deşifre edilirken; Müslüman Türklerin uyanmaması için Takriri Sükûn Kanunu/Susma-Susturma Kanunu ile 300 kadar tüm gazeteleri ve dergileri kapatmıştır. Böylece Türk milleti gerçeklerden cahil kalmıştır.

Siyonist Kamal Türk ve Müslüman Alemi'ni Esir Ederek Köleleştirdi

Siyonist Lawrence, Eylül 1920'de The Round Table adlı bir dergiye yazdığı makalede Kamal'ın düşman İngiliz işbirlikçisi olduğunu da deklare etmiştir.

Siyonist Albay T. E. Lawrence, Kamal darbe ile TC'nin kurmadan önce defalarca onun hakkında da rapor tutmuştur. Bir raporunda: "Rusya ile birlik, özerk bir Türkistan hayalini bir nesil erteleyecektir ve Türkiye'yi uzun müddet Anadolu'da hapsederek kilitleyecektir. "

Siyonist Albay T. E. Lawrence, Kamal darbe ile TC'nin kurmadan yıllar önce yazdığı makalelerde bile dile getirmiştir. Böylece Kamal'ın düşman İngilizler ve Siyonistler tarafından Filistin'de İsrail devletinin kurulması için, Türkleri "Müslüman ve Türk" ayaklarıyla gem vurma görevini de deşifre etmiştir. Mesela Lawrence, Eylül 1920'de The Round Table adlı bir dergiye yazdığı makalede şöyle demektedir; "Enver'in teşebbüsleri sonucunda Rusya ile birlikte, özerk bir büyük bir Türkistan kurulabilir. Ancak bunu Kamal önleyerek engelleyecektir. Bu hayali bir nesil erteleyecektir. Böylece Türkleri ve Türkiye'yi uzun müddet Anadolu'da hapsederek kilitleyecektir." Kamal'ın Osmanlı'yı içten yıkmadan ve darbe ile TC'ni kurmadan 3 sene evvel tarihe not düşülmesi ilginçtir. Gerçekten de Kamal'ın Rusya'yı darbe ile ele geçiren Siyonist Yahudilerle işbirliğine giderek; Türk Âlemi'ni esir etmeyi ve ettirmeyi gerçekleştirmesi de rastlantı asla değildir. "

T. E. Lawrence, The Round Table Dergisi, Eylül 1920

Aynı gerçekler Britain, the Hashemites and Arab Rule, 1920-1925:adlı eserde de detaylarıyla anlatılmıştır.

Timothy J. Paris, Britain, the Hashemites and Arab Rule, 1920-1925

Sultan Vahdeddin bu acı gerçeği üzülerək dile getirmiştir. Sir Horace Rumbold, 23 Mart 1921’de Hariciye Sekreteri Lord Curzon’a gönderdiği mektupta Sultan’ın Siyonist Ankara hükümeti hakkında söylediklerini şöyle yazıyordu; “Bir avuç eşkıya tamamen bir azınlık hâkimiyeti kurdu. Sayı olarak azdılar; fakat insanların itaatkârlığından, korkaklığından veya fakirliğinden faydalanarak onların boğazına çöktüler. Onların gücü gelecekteki şahsi menfaatlerini düşünerek onlara destek veren 16 bin askere dayanmaktadır... Ankara (Siyonist) liderleri ne kan ile ne de başka bir şey ile bağılı olmadıkları bu memlekette herhangi bir gerçək menfaati olmayan adamlardır. Kamal soyu sopu belli olmayan Makedonyalı bir darbecidir. Kanında her şey var. Ama asla Türk ve Müslüman değildir. Aralarında gerçək hiç bir Türk yoktur. Onların cephesinde hakiki Türklere geçiş hakkı yoktu. Propaganda yolu ile bile olsa hakiki Türkler özlerine sadıktır. Fakat sindirildiler veya hayali bir temsille kandırıldılar. Siyonist Kamal’ın İngilizlere tutsak ettirdiği Sultan Vahdeddin; Osmanlı Ordularını Filistin Cephesinde bir kez olsun düşmana saldırtmadan kırdıran, Yahudi dönmesi Kamal ve ekibinin düşman Siyonist İngilizlerle işbirliğine gitmelerinin daha Kamal’ın içten Osmanlı’yı ve darbeyle TC’ni kurmadan evvel söylemesi çok acıdır.

Siyonist Kamal'ın Filistin Cephesi Hezimetinin Arka Yüzü

Böylece Osmanlı Ordularını Filistin Cephesinde bir kez olsun düşmana saldırtmadan kırdıran, Yahudi dönmesi Kamal ve ekibinin düşman Siyonist İngilizlerle işbirliğine gitmelerinin ana sebebini ortaya koymuştur. Kamal ve ekibinin yüzbinlerce vatan evladını düşman İngilizlere içten kalleşçe ve kahpece kırdırmasının arka yüzü aydınlanmıştır.

Kamal ve Ekibinin Mondros İhanetinin Arka Yüzü

Bu ihanetlerin sonucunda Mondros ihanetiyle vatan parçalanmıştı. Kamal ve ekibinin Filistin Cephesi hezimetini, peşkeşini ve ihanetini resmileştirerek Mondros ihanetini Sultan'a haber vermeden imzalayan yine Kamal'ın gizli Yahudi ekibinden Rauf Orbay idi. İçişleri Bakanı da yine Dönme çeteden olan Ali Fethi Okyar idi. Bunlar daha sonra yine hep birlikte gizli hareket ederek ve darbe ile TC'ni kurarak; Osmanlı'yı içten yıkmışlardır.

Henry Wickham Stees, Through Thirty Years: 1892-1922: A Personal Narrative, Doubleday, Page& Company City, New York, 1924 s. 374-479

Şabataycıların gizli lideri Kamal ile Siyonist İngiliz Kraliyeti gizli Siyonist Yahudi mensupları ve İngiliz Protestanlığının ortak noktası, Yahudilere Filistin'de bir Yahudi devleti kurmaktır. Kamal'ın sahte Mesih Şabatay Zvi ve İngiliz Siyonist Yahudi Kraliyet ailesi de; Protestanlığın arkasına saklanarak istedikleri tek şey Yahudileri sürgünden Filistin'de toplamaktır. Kötülüklerin anası olarak gördükleri Osmanlı Devleti'ni yıkarak, Süleyman Tapınağını yeniden inşa etmektir. Bizzat Kamal'ın lider Zvi bunu açıkça ilan etmiştir. Yahudilerin başında olduğu bir İsrail Krallığı kurmaktır. Protestanlık, Şabatayizm, Siyonizm ve Masonluğun ana düşmanı Osmanlı'dır. Hepsinin ortak kaynağı Tevrat'tır. İşin en garip olanı da hepsi de Süleyman Tapınağının yeniden inşa edilmesini arzulamaktadırlar. Yine hepsi Kudüs'te Mesih krallığı, yani İsrail Krallığının kurulmasını hedeflemektedirler. Birinci Dünya Savaşında savaşan Siyonist İngiltere'nin, Dünya masonluğunun merkezi Fransa'nın, Osmanlı Devletinin içindeki Kamal gibi Zvi'cilerin ve Osmanlı'nın Siyonist İttihat Terakki çetesine bağlı mason ve diğer Şabataycı komutanların hepsinin tek hedefleri vardı: O da Osmanlı'yı yıkarak Filistin'de Yahudi devletinin kurulmasıdır. Siyonist Jabotinsky'nin itiraf ettiği gibi Filistin'de bir Yahudi devletinin kurulabilmesi için, Osmanlı'nın yıkılması gerekiyordu. Bu yüzden Kamal ve ekibi yüzbinlerce vatan evladını bir kez olsun düşman İngiliz'e saldırtmadan; kahpece kırdırarak bir ay gibi kısa bir süreden dünyada eşi ve benzeri olmayan 5 (Ürdün, İsrail, Filistin, Lübnan ve Suriye) Osmanlı ülkesini peşkeş

çekmişlerdir. Bundan önce Kamal'ın Çanakkale peşkeş teşebbüsleri vardır. Çanakkale'de Siyonistlerle bu ihaneti gerçekleştirmeye çalışmıştı. Ama Çanakkale Savaşında geri cephede görev almasına rağmen; üstlerini sormadan on binlerce vatan evladını kırdırarak, düşman İngilizlerin Çanakkale'yi geçmesi için peşkeş çekmesine rağmen başaramamıştır. Filmi baştan alalım: Dünya Siyonist Teşkilatı Filistin'de bir Yahudi Devleti kurmak istedi. En büyük engelleri; Filistin'in Osmanlı İmparatorluğu sınırları içinde olmasıdır. Osmanlı yıkılmadıkça; bir Yahudi Devleti kurulması imkânsızdı. Dünya Siyonist Teşkilatı lideri Herzl, Osmanlı Sultanı Abdülhamid'le defalarca görüşmesine rağmen kandıramamıştı. Büyük rüşvetler teklif ederek, Filistin'in Yahudilere verilmesini talep etti. Dünyanın en zengini Siyonist Rothschild ve Avrupalı Siyonist Yahudi finansörler, muslukların ağzını sonuna kadar açtılar. Osmanlı'nın borçlarını ödeyerek ekonomisini düzeltmeyi vaat ettiler. Abdülhamid tüm rüşvetleri reddetti. Herzl'in anılarında bu rüşvetleri itiraf etmiştir. Abdülhamid uzun bir süredir Siyonist hareketi takip etmiştir. Onların tek amacının Osmanlı'yı yıkmak olduğunu bilmekteydi.

Basel'de toplanan 1. Dünya Siyonist Kongresi'nin kararlarında Osmanlı'nın yıkılması ana hedefti. Ahmet Tevfik Paşa'nın yolladığı raporunda Yahudilerin Filistin'de büyük bir devlet kurmak için Osmanlı'yı yıkmak istediklerini belirtir. Hatta Ahmet Tevfik Paşa Kongre'deki Yahudi konuşmacıların sözlerinde Zvi'ciler gibi, temkinli olduklarını yazmıştır. Ana amaçlarını gizli toplantılarda konuşarak kongrede gizlediklerini rapor etmiştir.

Mim Kemal Öke, Saraydaki Casus: Gizli Belgelerle II. Abdülhamid Devri ve İngiliz Ajanı Yahudi Vambery, 1. b. İstanbul: 1991, s. 139.

Herzl'in başını çektiği Siyonist hareket, İstanbul'da bütün Siyonist Yahudi, Şabataycı ve Masonları ayartarak kendine çekti. Kamal'ın sonradan Şabatay iç çekişmesinde katlettirdiği Siyonist Cavit Bey, Siyonist Nuri Bey gibiler de Osmanlı düşmanı idiler. Hatta saray görevlileri Herzl için çalıştılar. Osmanlı içten de kuşatılmıştı. Abdülhamid'in sekreteri Siyonist İzzet Bey dile hem masondu hem de şabataycıydı. Siyonist İzzet Bey Herzl'den rüşvet alarak, etrafını Dünya Siyonist Örgütü ajanı yapmıştır. Şabataycı Kamal'ın da kurmay başkanı olarak görev aldığı Yahudi, Şabataycı ve Mason darbesiyle Osmanlı tamamen ele geçirilmiştir. Sultan Abdülhamit Selanik'ten gelen, Kamal'ın da kurmay başkanı olduğu Siyonist hareket çapulcuları tarafından tahttan indirilmişti. Bu ordunun başı Kamal gibi bütün Yahudi, Mason ve Şabataycıydılar.

Yahudilerin ele geçiremediği iki tane taht kalmıştı. Biri Osmanlı'nın tahtı, diğeri de Rus tahtıdır. Bütün diğerleri gizli Siyonist Yahudilerin gizli ve sinsi çabalarıyla ele geçirilmişti.

Osmanlı, Yahudiler'in Filistin'e yerleşmesini izin vermedi. Bu yüzden de Osmanlı yıkılması gerektiğini kararlaştırıldı. Yahudiler Filistin'de hamileri İngilizler lehine casusluk yaptılar. Aaron Aaronson adlı bir Yahudi'nin yönetiminde kurulan NILI adlı istihbarat örgütü yazar Hasan Cemal'in dedesi Siyonist Yahudi Cemal Paşa'nın ihanetleriyle Siyonist İngilizler'e çalıştı. Zvi'ci Kamal, Siyonist İngilizler Filistin'de Osmanlı'ya saldırdıklarında cephe de ordunun başında değildi. Otel odasından, NILİ gizli örgüt fahişeleriyle yatak savaşı vermektedir. Yahudiler bütün dünyadan Filistin'e akın ettiler. Bütün masraflar dünyayı yöneten Siyonist Rothschild ailesi ile Dünya Siyonist Örgütü karşıladı. Osmanlı tezgâhı önceden fark ederek, hepsini Filistin'den sürdü. Kamal ve ekibi gibi Siyonist Yahudilerin, Sultan Abdülhamit düşmanı olmalarının sebebi budur. Osmanlı'yı yıkarak Filistin'de İsrail devleti kurulması için dünyadaki bütün Siyonist Yahudi zenginler, Siyonist İngiltere'nin masraflarını üstlenerek Çanakkale'ye saldırdılar. Düşman İngilizlerin içinde Siyonist Yahudi militanlar da vardı. Hatta Siyonist katır birliği bile kurulmuştur.

John Henry Paterson, With the Zionist in Gallipoli, Hutchinson, & CO. London 1916.

Filistin İhanetinin Temel Taşları

Siyonist liderler Filistin’de bir devlet kurmak için, tezgâh üzerine yeni tezgâhlar kurdular. Artık her şey çok netti. Onlara göre İsrail devletinin kurulması için, Osmanlı Devleti’nin parçalanarak yok edilmesi gerekliydi. Siyonist İngilizlerle savaşıyan Siyonist birlik, 2000 seneden fazla kurulan ilk Yahudi birliğidir. Yahudi tarihinin "bir savaşa katılan ilk askeri birliği" olma özelliğine sahip oldu. Siyonist liderler Filistin’de bir Yahudi devletinin kurulması için, Siyonist’çe fitne ve fesatlar yaydı. Siyonist hareketin amaçları için, Osmanlı’ya karşı Yahudilerin güdümünde olan Siyonist İngiltere-Fransa saflarında savaşılmamasını istedi. Kamal bile sırf bu yüzden gizli bir Osmanlı düşmanı olarak, Siyonist İngilizsever ve Fransız sever olmuştur.

*With the Zionists in
Gallipoli* By Lt.-Colonel
J. H. Patterson, D.S.O., Author of
"The Man-Eaters of Tsao" and "In the Grip of
" " " " the Nyika " " " "

*The Shield of David shown on the cover
and title-page formed the badge of the
Zion Mule Corps.*

THIRD EDITION

LONDON: HUTCHINSON & CO.
" " PATERNOSTER ROW " "

Siyonist liderlerden Jabotinsky, 1917 yılında yayınladığı “Turkey and the War” Türkiye ve Savaş adlı kitabında, I. Dünya Savaşı'nın çıkış sebebinin şark meselesi olan Filistin’de bir Yahudi devletinin kurulması için başlatıldığını itiraf etmiştir. Kamal ise okullarda Resmi Tarih safsatasıyla, genç beyinleri tecavüz ederek dumura uğratmıştır. Birinci Dünya Savaşı’nın Osmanlı Asya’sını paylaşmak için çıktığını itiraf eden Siyonist lider Jabotinsky'ye göre Almanya, tüm Osmanlı'yı himayeye alarak Türk ve Araplara sahip çıkmak istemiştir. Siyonist lider Jabotinsky'ye göre, artık Osmanlı parçalanarak bölünmelidir. Daha Kamal darbeyle TC’ni kurmadan senelerce önce, milli devletler safsatalarıyla Osmanlı içten yıkılarak küçük devletlere bölünmesi gerektiğini belirtmiştir. Siyonist lider Jabotinsky'ye göre, Siyonist Kamal ve ekibi gibi piyonlarla içten milli devlet ayaklarıyla Osmanlı yıkılması istenmiştir. Hatta darbelerde TC’nin kurulması gerektiğini, Kamal’ın darbe ihanetleriyle TC’ni kurmadan yıllar önce belirtmiştir. TC darbe ile kurulmadan seneler önce yapılan bu ifşaat; Kamal’ın Dünya Siyonist Örgütün piyonu olduğunu ispatlar. Bu fikirlerle Siyonizm davası için, Osmanlı'ya karşı savaşma planları yapılmıştır. Jabotinsky de Osmanlı’ya karşı Siyonist Avrupa müttefiklerine öneren ilk kişiydi.

Zeev Vladimir Jabotinsky, Turkey and the war, Fisher Unwin 1917, p-s. 121-128

Kamal bu yüzden Osmanlı’ya karşı, Siyonist İngilizleri desteklemiştir. Osmanlı’dan maaş almıştır. Milletin paralarıyla yaşamıştır. Türk milletine ihanet etmiştir. Bu yüzden Siyonist İngiliz Ajansı ve işbirlikçisi olmuştur. .

Belleten, TTK Türk Tarih Kurumu Yayınları, s 205, Cilt: LIII, Sayı, 205, Yıl: 1988 Aralık

David Garnett (ed.): The Letters of T. E. Lawrence of Arabia, Londra 1964.

Falih Rıfki Atay: Atatürk'ün Hatıratları, Ankara 1965.

İngiliz Arşivi, Dışişleri Bakanlığı belgeleri: FO 371/215/L 2540.

Kamal: Söylev I ve II, Ankara 1963-4;

Letters of Lawrence, op., s. 256.

Lord Kinross: Atatürk: The Rebirth of a Nation, Londra 1981, s. 118 Uluğ İğdemir: Atatürk'ün Yaşamı, I, 1881-1918, Ankara 1980, s. 124

T. E. Lawrence: Seven Pillars of Wisdom, Londra 1976

B. Rainov, Pititsa na Siyonizma, Sofya, 1969, s. 48-49,

Siyonist liderler gibi Vladimir Jabotinsky de, çok aşırı Türk ve İslam düşmanı idi. Ona göre Filistin Yahudilere aittir. Filistin’de etnik temiz yapılarak Araplardan temizlenmesi gerektiğini belirtmiştir. Yepyeni Yahudi devletinin kurulması için, Filistin’de katliam istenmiştir. Osmanlı ve İslam Âlemi’ onların umurunda bile değildir.

B. Rainov, Pititsa na Siyonizma, Sofya, 1969, s. 48-49,

Siyonizm ve Irkçılık, Ankara Ün. Siyasal Bilgiler Fakültesi Yayınları, Ankara 1982, s. 36.

Osmanlı’yı yıkmak için Yahudiler, Siyonist Katır birliği kurarak İngilizlerin safında Türk ve İslam Âlemi’ne karşı savaşmışlardır. Türk ve İslam Âlemi bu tarihe kadar Museviler e karşı böyle büyük bir savaşta karşı hiç gelmemiştir.

Osmanlı’ya karşı İsrail için savaşmak amacıyla Gelibolu'ya giden Yahudiler, Siyonizm'e yepyeni ufuklar açmıştır. İngilizlerden 2 Kasım 1917'de Balfour Deklarasyonu ile Filistin'de yurt edinme konusunda söz almaları, bu birliğin Osmanlı’ya karşı savaşmasından dolayı elde etmişlerdir

John Henry Paterson, With the Zionist in Gallipoli, Hutchinson, & CO. London 1916. s. 34-36.

Salim Meriç, Çanakkale ve Gelibolu’da Siyonistler ,Odatv,20. 03. 2011

Amerikan Lehman ailesi Yahudi’dir. Almanya’nın Bavyera eyaletinden göç etmişlerdir. Lehman Brothers Inc. Merkezi ABD'nin New York kentinde bir Yahudi bankasıdır. Lehman ailesinin asıl soyadı Almanca Lehmann’dır.

Lehman Brothers, Afrika’daki Müslümanları köle olmasını finans eden kuruluştur. Batı Afrikalı köle satın almak isteyenlere yüksek krediler vererek Müslümanların kanı ve sırtından zengin olmuştur. Afrika’daki Müslümanlar

Leman'ın kredileriyle, bir hayvan gibi avlanarak satıldılar. Bu sayede Lehmanlar Müslüman köle ticaretinden kısa sürede, ülkenin en büyük firmaların sahibi oldular. Siyonist Lehman ailesi, son senelerde onlarca milyar dolarlık servete ulaştı.

Siyonist Lehman ailesi Çanakkale Savaşı sırasında Osmanlı birliklerine komuta eden Alman general gizli Siyonist Yahudi Otto Liman von Sanders'in akrabasıdır. Siyonist Otto Liman Von Sanders Prusyalı'dır. Aile daha sonra Kamal gibi gizli Yahudi olarak görünürde Hristiyan olmuştur. Aynen Kamal gibi gizli Yahudi dönmesi bir ailedir. Liman Sanders soyadını Yahudi karısından alarak, kendini gizlemesini Kamal gibi becermiştir.

Gizli Yahudi Liman Sanders'in Lehman ailesiyle akrabalığını Amerikalı araştırmacı Martin Sieff ve Siegmund Kaznelson ortaya çıkarmıştır. Hatta Martin Sieff Adlı yazarın araştırmasına göre gizli Yahudi Sanders ile Kapani gizli çete lideri Kamal'ın İngilizlere karşı yenilmek için birbirlerine danıştıklarını ifşaat etmiştir. Bu yüzden iki hain komutan yüzünden, yarım milyon vatan evladı telef edilmiştir. Yazarın eseri olan "The Politically Incorrect Guide to the Middle East" adlı kitapta Sander ve Kamal'ın ihanetleri belirtilmiştir. Kitabın 19'uncu sayfasında şu cümlelerle: "Şabataycı gizli örgüt mensubu Kamal, Yahudi kökenli, parlak bir Alman generali olan Otto Liman von Sanders'e birbirlerine danışıyordu" Dünya Siyonist Teşkilatı, İngilizlerin Filistin'de İsrail Devleti'ni kolayca kurmaları için; rüşvetlerle yine gizli Yahudi Sanders ile Kapani gizli çete lideri Kamal'ı Filistin'ine tayin ettirmişlerdir. Çanakkale'de başaramadıkları ihanetleri Filistin'de başararak Osmanlı'nın yıkılmasına sebep olmuşlardır.

Siegmund Kaznelson, Juden im deutschen Kulturbereich, Berlin 1959, p. 816.

Martin Sieff, The Politically Incorrect Guide to the Middle East, Regnery Publishing, Washington DC. 2008, s. 19.

Salim Meriç, Çanakkale ve Gelibolu'da Siyonistler, Odatv,20. 03. 2011

Burada Çanakkale Savaşı'nda Conkbayırı'na aynı yerde Kamal ile Türk Askerlerini mevzide bekleyen düşman askerlerinin üzerine salarak kırdıran Korgeneral Mehmet Esat Bülkat Paşa, Osmanlı'yı ele geçiren gizli Yahudi üstleri tarafından güya Çanakkale'deki hizmetlerine ödül olarak 15 Eylül 1915'de Tümgeneralliğe yükseltilmişti. Başarılı Goltz Paşanın Bağdat Komutanlığı'na

sürülmesi tezgâhıyla, 3 Kasım 1915’de 1. Ordu Komutanlığına atandı. Arıburnu ve Anafartalar’daki Kuzey Grubu Komutanlığı’na, 3. Kolordu Komutanı Esat Paşa görevlendirildi. Esat Paşa, İtilaf Kuvvetlerinin Çanakkale Boğazını geçerek İstanbul’a gelmesini önleyen, üç önemli kumandandan biri olarak tarif edilmektedir. Prof. Dr. Yalçın Küçük’e göre Selanik Yanya doğumlu Esat ve Vehbi Paşalarla Mehmet Esat Bülkat Paşa Şabataycı asıllıdırlar. Nitekim Esat Bülkat Paşa aile çevresinden, Celal Bülkat tarafından Necdet Kent ile akrabadır. Selanikli akraba bağları ve darbeyle TC’nin kurmaları aynı tezgâhın komplosuydu. Kamal gibi bu Şabataycı ekip Türk Askerlerini yok yere kırdırarak, düşman İngiliz’e peşkeş çektiler. Ancak çürük Nusret mayın gemisiyle batırılan düşman gemileri, Şabataycı ekibin ve Dünya Siyonist Örgütü’nün planlarını boşa çıkarmıştır. Ancak Osmanlı’yı ayakta tutan bütün yöneticiler, telef olmuşlardır. Kamal Çanakkale’de en büyük telef yapan komutandır. Ordusunu kırdırmasına rağmen düşmanı peşkeş çektiremeyince, İstanbul’a kaçmıştır. Çanakkale zaferi Kamal’ın İstanbul’a kaçmasından, sonra kazanılmıştır. Siyonist Yahudi basın utanmadan ve sıkılmadan en büyük asker telefini yapan Kamal’ı, Çanakkale muzafferiyet yapmıştır. Oysa Kamal Çanakkale’de düşman çekildiğinde, önceden İstanbul’daydı. 17 Kasım 1918 Pazar günü Şabataycı Kamal’ın ekibini İngiliz rüşvet altınlarıyla çıkardıkları Minber Gazetesi “Kamal Paşa ile Mülakat (Görüşme)” başlığı altında yapılan uzun bir söyleşiye yer verilmişti. Bu söyleşide, Kamal pohpohlanarak Çanakkale cephesinden kaçtığı göz ardı edilmiştir. Utanılmadan ve sakınılmadan bir de “Arıburnu ve Anafartalar’daki büyük savaşların biricik kahramanı” ve başkent İstanbul’u kurtaran kişi olarak nitelenmişti. Minber’in yazılarında başbakanlığa atanmış olan Tevfik Paşa yıpratılırken; işbirlikçi hain Kamal ileri görüşlü, devlet adamı niteliklerine sâhip bir asker olarak tanıtılıyor. Kurulabilecek olan yeni bir hükümette etkili bir savaş bakanı olarak gösterilmek isteniyor, kamuoyu yanıltılıyordu. Aslında İngiliz altınlarıyla kurulan Minber, hükümeti bunaltmak ve çekilmesini sağlamak için ciddi ve sürekli bir kampanya başlatmıştı.

Kamal ordusunu peşkeş çekerek kırmasından ve İstanbul'a kaçmasından dolayı, hiçbir ceza almamıştır. Siyonist 1908 darbesiyle devleti ele geçiren Yahudiler Kamal'ın ihanetine rağmen korumuşlardır. Kamal 14 Kasım 1918'de İngiliz Daily Mail gazetesi yazarı görünen Siyonist ajan Ward Price ile İstanbul Pera Palas'ta görüşmüştür. Lord Kinross, "Atatürk" adlı kitabında bu görüşmeyi şöyle anlatmaktadır: "Kamal... Pera Palas otelinin müdürüyle haber göndererek gazeteci kılıklı İngiliz ajanı ile kahve içmeye çağırdı. Ward Price de Genelkurmayın istihbarat servisindeki albaya danıştıktan sonra çağrıyı kabul etti. İfşaata göre Kamal bu görüşmede Price'e, "Bu böyle olmaz vatani baştanbaşa değiştirmek lazım, yenileştirmek lazım" demiştir. Siyonist ajan Ward Price, 1918 yılında Daily Mail gazetesine verdiği demeçte İstanbul'da Kamal'la görüştüğünü anlatmıştır. Prof. Andrew Mango da, Kamal'ın Siyonist İngiliz İşbirlikçisi olduğunu belirtmiştir. "Kamal İngilizlerin desteğiyle askeri bir yönetici olarak Anadolu'ya dönüp çalışmayı düşünmüştü." diyerek gerçekleri ortaya sermiştir.

Şabataycı gizli örgüt üyesi Necdet Kent, Coca Cola'nın CEO'su olan Muhtar Kent'in babasıdır. Necdet Kent, gizli örgüt lideri Kamal tarafından Türkiye'nin New York Başkonsolosu olarak atandı. Yine Kamal tarafından Yeni Delhi, Stokholm ve Varşova'da büyükelçilik görevlerine getirildi. 1941 - 1944 arasında Türkiye'nin Marsilya Başkonsolosu iken birçok Yahudi'ye Türk pasaportu vererek; Yahudiliğe büyük hizmetleri oldu. Hatta güney Fransa'da yaşayan veya oraya kaçan, birçok Yahudi'ye Türk kimliği sağlayarak Yahudilerin baş tacı oldu. İsrail tarafından sonraları ona, Üstün Hizmet Madalyası verildi.

Çanakkale'nin diğer komutanı ise Şabataycı Mehmet Vehbi Kaçı Paşa, Esat Paşa'nın küçük kardeşidir. Esat ve Vehbi Paşa, Kamal tarafından atanarak milletvekilliği yapmış gizli çete üyesi Kazım Taşkent'in amcalarıdır.

1912 Balkan savaşlarında Vehbi ve Esat Paşa kardeşler doğdukları Yanya şehrini sırf Osmanlı düşmanlıklarından dolayı Yunanlılara peşkeş çektiler. Devleti ele geçiren Yahudi yönetimi tarafından Kamal gibi hiçbir ceza almadılar. Gizli çeteci Vehbi ve Esat kardeşler, Çanakkale'de savaşında da diğer gizli çeteci komutanlar gibi beraber atandılar. Dünya Gizli Siyonist Örgütünün talimatları uyarınca Osmanlı'nın parçalanması tezgâhlандığından savaş sırasında Vehbi Paşa tuğgeneralliğe getirilerek, Kafkasya'daki 3. Ordu Komutanlığına yapıldı. Türk ordusunu Kamal gibi kırdırmak için yaptığı taarruzlar neticesinde askeri telef ederek kırdırdı. Ama bir neticeye alamadı. Ruslar'ın Doğu Anadolu'yu işgaline ihaneti neden oldu. Savaşın sonuna doğru Vehbi Paşa Şark Orduları

komutanlığına getirildi. Daha sonra 1. Ordu Komutanlığına atandı. Mondros peşkeşinden sonra, Batum'da petrol yolsuzluğuna karışmaktan dolayı Divanı Harpte yargılanarak 4 ay hapis cezası aldı. Fakat hapis yatmadı. Gizli çete tarafından bir gecede apar topar kaçırıldı.

Fethi Tevetoğlu, KAÇI, Vehbi Paşa, Türk Ansiklopedisi, C. XXI, Milli Eğitim Basımevi, Ankara, 1974, s. 86-87.

Salim Meriç, Çanakkale ve Gelibolu'da Siyonistler, Odatv,20. 03. 2011

Vehbi Paşa milli mücadeleye karşı gözükererek, gizli çetenin İstanbul ayağını oluşturdu. Yunan savaşı sonrası Kamal tarafından gizli görevi yüzünden, ödüllendirilerek akrabaları ve yakınları cumhuriyette söz sahibi oldular. Kamal sayesinde, servetlerine servet katarak sermayedar oldular.

Kamal gibi Çanakkale'deki ölmek var dönmek yok ihanet emirleriyle, Türk askerini kırdırarak telef etmişlerdi. Kamal gibi aynı sözler Esat Paşa tarafından da söylenmesi, gizli çetenin ihanet işbirliğinin belgesidir. Yahudi dönmesi Esat Paşa'nın anılarının tamamını, yayınlamaya cesaret edilemeyecek kadar ihanetlerle doludur. Aynı Kamal gibi ihanetçidir.

Salim Meriç, Çanakkale ve Gelibolu'da Siyonistler, Odatv,20. 03. 2011

Siyonist İngilizlerin dini İngiliz Yahudiliği olan Püritenizmdir. Almanya'daki gibi gizli Siyonist Yahudiliktir. Gizli Siyonist Yahudilik olan Protestanlığın birkaç ülkesidir. Tıpkı Siyonist Almanlar gibi esasında sırf İncil bağlanmak yerine, Protestan Hristiyanlığıyla Tevrat'a bağlıdırlar. Siyonist Almanlar gibi İngiliz Protestanlığı (Püritenizm) inancında Yahudiler ayrıcalıklıdır. Yahudiler sevmek, korumak, Tanrının İsrailoğullarına verdiği seçilmişliği kabul etmek ilahi bir emir olarak kanundur. Bu sebeplerle Osmanlı'yı içten yıkmak için 1908 darbesini İngiliz, Mason ve Yahudi işbirliği ile gerçekleştirmiştir. Yahudileri yüceltmelerinden dolayı yine Filistin Cephesi'nde Osmanlı'yı savaşarak yenen, Yahudilere devlet sözü veren, İslam Âlemi'ni parçalayan sonunda da 1948'de İsrail devletini de kuran İngiltere'dir. Bu yüzden İngiltere Türk ve İslam Âlemi'nin en büyük baş düşmanıdır. Kamal ve ekibi de Siyonist İngilizlerin Yahudilere hamilik yapmasından dolayı, onların gönüllü ajanları ve işbirlikçileri

olmuştur. Hala İsrail devletini koruyan ve destekleyen İngiltere ve Siyonist Amerika Yahudi güdümlü devletlerdir. İngiltere her zaman Yahudilerin Kutsal Topraklara dönmesi gerektiğini savundu. Yahudilere devamlı destek de sağladı. Siyonist İngiltere’de Protestan mezheplerini ele geçiren Yahudiler, Yahudilerin Kutsal Kitap'taki kehanete uygun olarak Kutsal Topraklara dönmeleri gerektiği düşüncesini, teolojilerinin temeli haline getirdiler. Gizli Yahudi John N. Darby sayesinde Yahudilerin Kutsal Topraklara dönmesi üzerine kurulduğu doktrinini din kanunu olarak benimsediler. Hatta onlara göre İsa Mesih'in ikinci gelişinin ardından, İsa ve ona bağlanan Yahudiler, Kudüs'ten tüm milletleri yöneteceklerdi. Protestan kilisesi, bu yutturmacayı kabul ederek Yahudi dümen suyuna girdi. Böylece tüm Siyonist İngilizler Yahudilerin uşakları ve maşaları oldular. Siyonist İngiltere’nin ve Amerika’nın bu tutumu Tevrat’ta Yeşaya bölümünde yazan kehanetlerde birebir uymaktadır: “Yabancılar senin surlarını onaracak, Kralları sana hizmet edecek, Çünkü sana kulluk etmeyen ulus yâda krallık yok olacak. Uluslar ve krallar bir anne gibi seni emzirecekler. “

Tevrat-Yeşaya Bap. 60 / 10. 12. 16

Salim Meriç, Çanakkale ve Gelibolu’da Siyonistler, Odatv,20. 03. 2011

Encyclopedia Judaica, Thomson Gale, Keter: Jerusalem 1972, Vol. 16, s. 1153-54

“FOUND TURKS EAGER TO SELL PALESTINE

Mr. Morgenthau, in Speech,
Discloses Fact That They
Discussed the Matter.

EVEN GOT DOWN TO FIGURES

Ministers Argued Whether the Holy
Land Should Be an International
State or a Republic.

Special to The New York Times.

CINCINNATI, May 21.—How the sale of Palestine after the war was

Bu yüzden bütün Siyonist İngiltere, Yahudilerin uşağı olarak Siyonist oldular. Protestanlıktaki bu Siyonist etki İngiltere'yi kuşatmıştır. Hristiyan Siyonizm'i, bütün Protestan devlet bürokrasini ele geçirmiştir. Böylece Protestanlar, Eski Ahit olan Tevrat'a bağlandı. Mesih inancını ve Yahudilerin dünyayı yönetme hakkına sahip olduklarını da kabul etmişlerdi, Hristiyan Siyonistler, uşakları oldukları Siyonist Yahudilerin Kutsal Topraklara dönüş projesine gönülden destek verdiler. Hatta Protestanlar olarak Hristiyanlar, Siyonist Yahudileri efendi olarak kabul etmişlerdir. Bir Hristiyan dininden olanlar, bir başka Yahudi dinden olanların isteklerine köle olmuşlardır. Böylece Püriten (Protestan) geleneği, Hristiyan Siyonizm'ini meydana getirdi. Siyonist İngilizlerin Türk ve İslam düşmanı olmalarını sebebi budur. Kamal ve ekibi de Türk ve İslam düşmanı olmalarının tek sebebi, Osmanlı'nın kötülüklerin anası görmelerinden kaynaklanır. Böylece Kamal gibi çetecilerle Siyonist İngilizler, aynı nokta olan Türk ve İslam düşmanlığında birleştiler. Şabataycılar ile İngilizler Yahudilere Filistin'de bir devlet kurma ortak noktasında birleştiler. Böylece Yahudileri sürgünden Filistin'de toplamak, Süleyman Tapınağını yeniden inşa etmek ve Yahudilerin başında olduğu bir İsrail Krallığı kurmaktır.

Karen Armstrong, Holy War: The Crusades and Their Impact on Today's World, London: Macmillan, 1988, s. 349

Salim Meriç, Çanakkale ve Gelibolu'da Siyonistler, Odatv,20. 03. 2011

Gershom Gerhard Scholem, Sabbatai Zvi, translate; R. J. Zvi Werblowsky, Princeton University Press 1976, s. 373. 421. 424.

Abraham Galante, Sabetay Zvi ve Şabataycılarının Gelenekleri,, İstanbul 2006 s. 35. 66.

Protestanlık, Şabatayizm, Siyonizm ve Masonluk ortak noktada buluştukları için hep beraber 1908'de Osmanlı'yı darbe ile ele geçirmişlerdir. Çünkü hepsinin kaynağı Tevrat'tır.

Çanakkale savaşında cepheye komutan olanlarda hep Siyonist Selanikliydiler. Çanakkale savaşları Osmanlı ordusunun başındaki Selanikliler, Alman birliklerin başında Yahudi asıllı Siyonist komutanlar ve Siyonist İngilizler ve Siyon Katır Birlikleri arasında geçmiştir. Böylece Osmanlı askerleri kırdırılarak Osmanlı'nın

yıkılması planlanmıştır. Ancak Nusret Mayın Gemisi, bütün planları altüst etmiştir. İkinci Siyonist plan Filistin’de uygulanmıştır. Filistin’de Siyonist plan başarıya ulaşmıştır. Filistin’de cepheye komutan olanlarda hep yine Siyonist Selanikliydiler. Osmanlı ordusunun başındaki Selanikliler, Alman birliklerin başında Yahudi asıllı Siyonist komutanlar ve Siyonist İngilizler arasında geçmiştir. Yüzbinlerce vatan evladı, bir kez olsun düşmana saldırtmadan telef olmuşlardır. Böylece Filistin ihanetiyle Osmanlı parçalanmıştır. Filistin’de cepheye komutan olarak orduyu kıyanlar hep yine Siyonist Selanikliydiler. Mondros yenilgisini Sultan’a ve Osmanlı’ hükümetine sormadan ve olurlarını almadan imzalayanlar da, (Rauf Orbay) Şabataycı çete mensubuydu. İçişleri Bakanı Fethi Okyar da gizli çete mensubuydu. Sonraları Genel Kurmay Başkanı olan ve Kudüs’ü savunmadan Siyonist İngiliz’e peşkeş çeken, gizli çete üyesi Fevzi Çakmak’tır. Fevzi Çakmak konağını Yahudi Havrası yapılması için, sağlığında hibe eden Türk sanılan tek komutandır. Bütün bu ihanet çetesi, darbeyle TC’ni kurarak Osmanlı’yı içten yıkmıştır.

İşin ilginç tarafı Çanakkale’deki Alman General lerin hatıralarında ve demeçlerinde Çanakkale ve Gelibolu cephesinde Kamal’ın adından bahsetmemektedirler. Bu iki cephenin kontrollüde Siyonistlerin elindedir. Kamal bu Siyonist yönetimin içindedir. Çanakkale ve Gelibolu cephesinin komutanları, çete başı Kamal ı sevmiyorlardı. Çünkü o daha sert ve daha acımasız darbeler peşinde idi. İki ayrı gizli çete hizbinden olan, Vehbi Paşa ile Kamal arasında husumetler vardı. Çanakkale ve Gelibolu’daki vatan evlatlarına tedbirsiz ve cephanesiz ölüm emirleriyle saldırı emrini vererek, Türk askerleri ateşin üzerine süren bu gizli çete mensubu komutanlar, İsrail devletinin kurulması ve Osmanlı Devleti’nin yıkılması için karşı taraf olan düşman İngiliz’in galip gelmesini istedikleri için ellerinden gelen bütün ihanetleri yaparak bu ölüm emrini verdiler. Kasıtlı bir şekilde Siyonist’çe planlanmış bir Türk-Müslüman kırımı vardır

Salim Meriç, Çanakkale ve Gelibolu’da Siyonistler, Odatv,20. 03. 2011

Siyonistlerin 1. Dünya Savaşı'nın Çıkarma Sebebi Osmanlı'nın Filistin'idir

Aynı eserde; Osmanlı'nın yıkılarak paylaşılması için Siyonist Yahudiler Avrupa'da huzursuzluklar çıkardılar. 1. Dünya Savaşı'nın çıkmasına sebep oldular. 1917'de Siyonist Yahudi Bolşevikler Rusya'yı darbeyele ele geçirdiler. 1920'de devleti Kamal ve ekibi gibi ele geçiren Rus Bolşevik Yahudiler; Kamal'ın da Osmanlı'yı yıkarak TC'ni kurması için 10 Milyon Altın ruble, 45.000 Tüfek, 300 Makineli tüfek ve bunlara ait sayısız cephane yardımında bulundu. 1921'de Siyonist Yahudi Kamal Rus Yahudileriyle birleşerek önce Azerbaycan'ı Rus Yahudilerine peşkeş çekti. Bu peşkeş dünya gizli Siyonist Yahudi Baronu Rothshild'i bile şaşırttı. Böylece Kamal, peşkeş dünya gizli Siyonist Yahudi Baronu Rothschild'in gözüne girdi. “

Siyonist Kamal Yahudi Tarihinin En Büyük Kurtarıcısıdır

Azılı Türk ve İslam düşmanı İsrail Zangwill ırkçı bir Siyonist idi. Onun ifşaatlarında Şabataycı ve Siyonist Kamal ve ekibinin Siyonizme, Yahudiliğe ve Yahudi tarihinin en büyük katkılarına örnekler vererek itiraf etmiştir. Gizli dönme çete lideri Kamal ve ekibinin daha Osmanlı kurulmadan 1900 yıllarda yıkıcı ve bölücü eylemleri gerçekleştirdiklerini sıra ile detaylandırarak ortaya koymuştur.

İsrail Zangwill, The Problem of the Jewish Race, Judaen Publihing Company, New York, 1914 s. 9- 11- 21

İsrail Zangwill, “The Jewish Race” The Independent V. 71, No. 3271, 10 Ağustos 1911, s. 288- 295ve 290-295

Osmanlı'yı Kahpece Yıkan Filistin Cephesi

Churchill, bakanlarıyla yaptığı toplantıda Kamal ve ekibinin ihanetini dolaylı olarak itiraf ederek diyor ki; "Türkiye asla ve asla yok olmayacak. Türkiye'yi yok etmeye kalkan ülkelerin üzerine, tüm İngiliz ordusunu gönderirim. Bize bağlı bir ülke olarak Türkiye varlığını sürdürecektir. Çünkü Türkiye'ye sahip olan ülke, bölgeye de sahip olur. . ." İşte gayri ihtiyari itiraf; Kamal ve ekibinin sömürgeci İngiliz'in uşak ve maşası olduğunun gayri ve dolaylı belgesidir.

Siyonist Propagandalar

Düşman İngiliz saldırılarına karşı İslam Âlemi yekvücut olmuşlardı. Kudüs, Şam, Halep, Hama, Humus (Homs), Akka ve Trablus müftülerinin imzalarıyla yayınlanan beyannamelerde, Türk Devleti ve İslamiyet'i yok etmek isteyen düşman ve Siyonist İngiliz'in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri'ne ve özellikle Siyonist İngiliz'e karşı mücadele edilmesi istenmişti.

Gnkur. ATAŞE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 2, Sina-Filistin Cephesi, Kls. 404, Dos. 189/1592, Fih. 29-3.

Kamalîst Enver Ziya Karal'ın itiraflarına göre: “Alman İmparatoru'nun Müslümanlığı kabul etmiş olduğu, Almanlar'ın Müslümanlığı kurtarmak için savaştıkları düşüncesi yaygın idi.” Çünkü Almanın en tehlikeli düşmanı da Siyonistlerin güdümündeki İngiliz idi. Almanların “düşmanımın düşmanı benim dostum” düsturunca İslam Âlemini temsil eden Türkiye'yi dost seçmişti.

Karal, a. g. e. c. IX, s. 402.

Türki'ye deki bütün partilerde dahil olmak üzere, içteki ve dıştaki Siyonistlerin kurdurduğu İT belasından mustarip idi. Türk ve İslam Âlemi'nin en büyük belası İT; kriptö Kamal'ın da kurmay başkanı olduğu Siyonist 31 Mart darbesi ile Türk ve İslam Âlemi'nin tek banisi Osmanlı devletini içten ele geçirmişti. Bir deha olan Sultan Abdülhamit'i indirerek, en büyük ihanetini gerçekleştirmişti. Hürriyet ve İtilaf Partisi'ne ve diğer Türk Muhaliflerinin ait beyannamelerde: Türk Milleti'nin belası İttihat ve Terakki liderlerinin; Yahudi dönmeleri, Siyonistler ve emperyalistlerin yerli işbirlikçileri olduklarını ifşaat etmişlerdi. Vatansever muhalifler, Türk Devleti'nin ve Halifelik makamının yok olma tehlikesiyle karşı karşıya bulunduğunu sezmışlerdi. Sezgilerinde yanılmadılar. Osmanlı'yı İT'in A kadrosu Kamal ile parçaladılar. İT'in B kadrosuyla ve yine Kamal ile bu sefer yok ettiler.

Ayrıca, kurtuluş için; Yahudi dönmeleri, Siyonistler ve emperyalistlerin yerli işbirlikçileri olan Talat, Hayri, Ahmet Cemal, Rahmi gibilerin öldürölmelerinin şart olduğu bir kez daha vurgulanarak, ". . . Müslümanlar. Vatandaşlar! Türk Milleti! Birkaç haydudun milletin intikamıyla parçalanacağı gün yaklaştı" ifade edilmişti.

Gnkur. ATAŞE Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 2, Sina-Filistin Cephesi Kls. 3443, Dos. 195-A/45, Fih. 4-4; 5-4;5-5,

Kamal'ın ekibiyle Filistin peşkeş ihanetleriyle Osmanlı'yı içten yıktıkları Filistin Cephesi savaşının sonlarına yaklaşıldığı sırada bile, Türk Devleti'nin direniş faaliyetlerine ilişkin haberler İngiliz'i rahatsız etmiştir. Londra'daki İtalyan Sefaretinden İngiliz dışişlerine gelen 1,9 Eylül 1918 tarihli yazıda: 'Arap memurlardan oluşan bir heyetin, Türkiye'den Avusturya'ya geçip, oradan denizaltıyla Tunus ve Trablusgarp'a giderek, halkı ayaklandırmaya çalıştıkları" bildirilmiştir.

Kürkçüoğlu, Türk Devleti'ne Karşı Arap Bağımsızlık Hareketi, s. 146.

Siyonist İngilizlerin, Türk Devleti'nin mücadele azim ve kararlılığını ortadan kaldırmak amacıyla, İslam Alemi'nde özellikle Filistin Cephesi'nde, yoğun propaganda yaptılar. Düşman İngilizler, Türk askerlerini firar etmeye uğraşmıştır. Siyonist İngilizler, Kamal gibi yerli işbirlikçilerinin yardımlarıyla; hedef kitleler üzerinde Alman düşmanlığı ve Araplar Türklere karşı isyan ettirme temalarını işlemişlerdir. Uçaklarla Filistin Cephesi'ne fitne fesat broşürlerini atmışlardır. Kamal'ında aynen düşman İngiliz propaganda broşürlerinin tıpkısını dile getirmesi tuhaftır.

Filistin Cephesi'nde 4. Orduda askerlik yapan Yahudi asıllı Alexander Aaronson: ". . . Türkler için en tehlikeli görünen şeyse, uçak sürücülerinin yukarıdan attıkları Arapça bilgi paketleriydi. Bunlarda, Araplar'ın aldatıldıkları ve daha çok düşman İngilizlerin başını çektiği Siyonist müttefiklerin dostları oldukları ve Almanlar'ın sadece kendi planlarına hizmet ettikleri yazıyordu. Sadece açık olarak kaleme alınan bu yazılar, gökyüzünden adeta yağmur gibi düşmekteydi ve başlangıçta arzuyla okunmuştu." İşin en tuhafı da; Osmanlı'nın Filistin'deki 7.

Ordu komutanı olan Siyonist Kamal'ın da, aynı fikirleri hiç çekinmeden düşman İngiliz ağızıyla fitne fesat çıkarmasıdır.

Aaronson, a. g. e. s. 57-58.

Siyonist İngilizler, Türk askerlerini etkilemek için Kamal gibi yerli işbirlikçilerinin yardım ve himayeleriyle; akla gelen her yola başvurmuşlardır. Düşman İngilizler, öncelikler Kamal gibi kriptu komutanları sinsice ve gizlice ele geçirerek; özellikle propagandaya büyük değer vermişlerdir. Uçaklarla mevzilere çok çekici broşürler atmışlardır. Bunlarda kalles İngilizler'e esir düşen Türk erlerinin, rahata kavuştuklarının resimlerle gösterilmiştir. Bu gibi belgeler, karnı daima aç ve her türlü yardımdan yoksun Türk askerleri üzerinde yıpratıcı etki asla yaratmamıştır. Ancak Kamal gibi içten satılmış Siyonist komutanların, cephede askerlerini şuh ve iştiyak vermemeleriyle morallerini bozmaları neticesinde firar olaylarını artırmıştır.

5 Jahre Türkei (Orişinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık, 1999, s. 301-302.

Çetiner, a. g. e. s. 11-12.

Düşman İngilizlerin Anadolu'da asla gözleri ve emelleri yoktu. Sadece Kamal gibi işbirlikçi hainlerle; Türkleri Anadolu'ya hapsetme peşindelerdi. Hatta kalles İngiliz Başbakanı Lloyd George, Türk Devleti'nin teslim olması için; İstanbul, Anadolu ve Trakya'nın işgal edilmeyeceğini açıkça söyleyerek ve teminat vererek Türk halkını ve askerlerini etkilemeye çalışmıştır. İşbirlikçileri Kamal ve ekibini içten satın aldıkları gibi; Türk halkını ve askerlerini etkilemeye çalışmıştır. Gerçekten de Siyonist İngiliz'in Anadolu'ya işgal etme planı hiç bir zaman olmamıştır. Siyonist Lloyd George: "Türkiye'yi Başkenti İstanbul'dan ve Türk çoğunluğun bulunduğu Anadolu ve Trakya gibi verimli topraklardan yoksun etmek için savaşılıyor" demişti.

KaraI, a. g. e., c. IX, s. 519.

Alman Düşmanlığı

Düşman İngiliz fitne ve fesatlıkları, Almanlar'ın düşmanlığa ile de ilgili idi. Almanlar'ın Türk topraklarını sömürge haline getirmeye çalıştıkları, Türk Ordularının Almanlar'ın eline geçtiği ve yardım etmedikleri temaları işlenmiştir. Oysa kahpe ve kalles İngiliz düşmanı, zaten İslam Alemi'nin yarısını çoktan sömürmekteydiler. Diğer yerleri de sömürmek için; Fransız ve Ruslarla anlaşmışlardı. Ruslar bu gizli anlaşmayı deşifre etmişlerdir. Düşman İngiliz işbirlikçisi Kamal'ın da tıpkı kalles ve kahpe düşman İngiliz ağzıyla; Almanların İslam Alemi'ni sömürmek istemesi iftirasını yayması ve halen düşman İngilizlerin sömürmesinden bahsetmemesi, sahtekarlığındandır. Düşman İngilizler, Birinci Dünya Savaşı başlangıcında İslam 'ın hamisi olarak madden en büyük desteği sağlayan Almanların, Halife ve Türk Padişah'ı V. Mehmet Reşat'a Cihat ilan ettirdikleri safsatalarıyla iddia etmişlerdir. Kamal'ın ve ekibinin de aynı düşman İngiliz ağzı olan bu safsataları kullanmaları ve ümmetin direncini kırmaya çalışmaları da tuhaftı. İşbirliğinin belgesi olmaz. Ancak ihanet; dilin ve elin ümmetin aleyhine çalışması da belgedir. Tıpkı Kamal ve avenelerinin; düşman İngiliz ağzıyla fitne ve fesat çıkarmaları da, aynen böyledir. Bu yerli işbirlikçilerinin aynası; dil ve fiilleridir. İngiliz ağzıyla; düşman propagandaları yapmaları da, bu kategoride ele almak gerekmektedir. İngiliz düşmanı müttefik dost Almanya'nın, Berlin-Bağdat Demiryolu projesini, Osmanlı Devleti'ni sömürge yapmak amacıyla ortaya attığı ifade edilmiştir. Oysa Berlin-Bağdat Demiryolu projesiyle Türk ve İslam Alemi, daha rahat nefes almış ve Avrupa ile bağlantı kurabilmişti. Çünkü düşman İngilizler; bütün Türk ve İslam Alemi'ni çevreleyen uluslararası suları çoktan işgal etmişlerdi. Kamal da İngiliz ağzı gibi aynı şeyleri papağan gibi tekrar etmesi ihanetinin bir belgesidir.

Alay omutanı olması gerekirken 5 Temmuz 1917'de 7'nci Ordu Komutanlığı'na atanan Mirлива "iki alay komutanı" Kamal, tümen ve kolorduları bile hiçbir şekilde başarıyla yönetmemesine rağmen; başkomutanı Mareşal Falkenhayn'ı hiç beğenmemiş ayaklarıyla devamlı fitnecilik ve fesatçılık yapmıştır. Başkomutanın Osmanlı Genelkurmayı'ndan aldıkları emirleri uygulamasını devamlı kösteklemiştir. 31 Mart Siyonist darbesiyle Osmanlı'yı ele geçirdiklerinin güvencesiyle; komutanı Mareşal Falkenhayn'a devamlı çok

sinirlendi ve Osmanlı'nın yararına bütün fiilleri engelledi. Tam bir düşman İngiliz ağızıyla; Almanlar ile kötü bir geleceğe sürüklendiğini iddia ederek düşman İngilizler adına köstek oldu. Almanları kullanarak, düşman İngilizleri kovmayı asla düşünmedi. Müttefik ve komutanı olan Almanlarla işbirliğine giderek, düşman İngilizleri kovması gerekirken; düşman İngilizlerin lehine çaba göstererek bütün yararlı çabaları engelledi. Bütün faaliyetleri; Almanları sevmeme bahanesi ve ayaklarıyla, Türk ve İslam Âlemi'nin aleyhine idi.

Başlıca iki noktada Türk Devleti'nin yararına olan Falkenhayn'ın ve Türk Genelkurmay'ın haklı planlarını katılmadı, ret ederek görevini yapmadı. Kamal'ın tıpkı düşman İngiliz'in fikirlerine paralel olarak güya kendi görüşüne göre:

— Türk Ordusu Filistin'de taarruz edecek güce sahip değildir; savunmada kalmalıdır.

—Düşman İngilizlerin en olumsuz şartlardaki 40-50 Km'lik bölge olan çöle üstün kuvvetlerini yığmasına rağmen, Filistin Cephesi'ne de 100'lerce Km'lik bir bölgeden daha büyük olan savunmaya elverişli ırmakların ve çayların bol olduğu, dağlık araziler üzerine “iki ordunun kullanılmasına müsait coğrafi yapıda değil” saçma bahanesiyle orduların düşmana karşı konuşlandırılmasını engelledi.

Kamal'ın İhanet Belgesi Olan Rapor Müsveddesi

Siyonist 31 darbesi ile devleti ele geçirmelerinin verdiği güven ile Türk Genelkurmay ve Başkomutan Mareşal Falkenhayn karşı dikleşmelerden ve tartışmadan bir sonuç alınamayınca 20 Eylül 1917'de Başkomutan Vekili Enver Paşa'ya Filistin Cephesi'ndeki durumu tamamen kösteklemek ile ilgili fitne ve fesat paçavra raporunu sundu. Bu tarihî rapor müsveddesinin metni günümüz Türkçesiyle şöyledir: Müttefiklerimizin askerî darbelerle düşmanlarımızı barışa zorlamaları artık söz konusu olmayıp Almanlar, stratejik sevk ve idareyi sadece “geliniz, bizi mağlup ediniz” esasına bağlamışlardır. Düşmanlarımızın birbirinden ayrılmayacaklarını zaman göstermekte olup düşman ahalinin sefalet ve mahrumiyeti daha az olduğu ve kendi inançlarınca sağlam bir sonuca ulaşmaları muhtemel olduğu için bizim dayanabileceğimiz kadar uzayan harbe onların da katlanacağı tabîîdir. Bu nedenle harp daha uzun süre devam edecektir. “Bu harbi sona erdirmenin anahtarları bizim tarafın elinde değildir” sonucunu çıkarmak lâzım gelir...

Sağlam kalan erler 17-20 yaşındaki (civan gibi delikanlılar) gelişmemiş çocuklarla 45-55 yaşındaki amel-mândelerden (işe yaramazlar “tecrübeli ve olgun askerlere işe yaramaz diyecek kadar fitne ve fesat” ibaret kalmıştır. (Oysa Filistin ihanetlerinde bu civan gibi delikanlıları kırdırdıktan sonra, millet 13-15 yaşındaki çocuklardan medet umarak düşmanı kovmuştur.) Diğer en iyi tümenlerin taburları da İstanbul'dan bir mevcutla hareketmiş, en kuvvetlisi 500 mevcutla Halep'e varmıştır...

Irak'ta İngilizler hedeflerini ele geçirmişlerdir. Bu nedenle istilâlarını daha ileriye götürmeleri için siyasî, iktisadî ve askerî bir zorunluk olmadığı kanısındayım.

İçinde bulunduğumuz bataklıktan Almanlarla beraber bulunarak kurtulmak zorunlu ise de Almanların bu zorunluluktan ve harbin uzamasından yararlanarak bizi sömürge haline sokmak ve memleketimizin bütün kaynaklarını kendi ellerine almak isteyeceklerdir.

Mareşal Falkenhayn, her vesilede herkese karşı Alman olduğunu ve elbette

Alman çıkarını en ziyade düşüneceğini söyleyecek kadar ileri gitmiştir. Halep'te, Fırat'ta ve Suriye'de Alman siyaseti ve çıkarlarının ne demek olduğu düşünülürse ve özellikle bu sözü söyleyen, bir Alman konsolosu olmayıp yüzbinlerce Türk kam için karar vermek mevkiinde bulunan bir komutan olursa işin tamamen vatanımızın çıkarlarına aykırı cereyan edeceğini anlamamak mümkün değildir. Falkenhayn geldiği günden beri aşiret reislerine Alman teğmenleri göndererek doğrudan doğruya temas sağlamaktadır. Ve "Araplar Türklere düşmandır; biz Almanlar tarafsız olduğumuzdan onları kazanabiliriz" sözünü bizzat bana, bir ordu komutanına söylemiştir... Gerçekte ideali bütün Arabistan'ı Alman idaresine almak idi... Fakat bugünkü taarruz sözü bütün Suriye, yanı Arabistan'ın idaresi altına girmesi için çekici bir vesileden başka bir şey değildir, iki ay sonra durum taarruza elverişli olmayıp bütün kuvvetlerle Filistin'in savunulması mümkün olursa General Falkenhayn'ın cihana ve memleketimize karşı en büyük başarıyı kazanmış şekilde ortaya çıkacağı kuşkusuzdur. Fakat bu takdirde hükümetin kuvvetlendirilmesi ve memleket koşulları şöyle dursun memleket kâmilten bizim elimizden çıkarak bir Alman sömürgesi haline gelmiş olacaktır.

20 Eylül 1917

7 nci Ordu Komutanı

Mirliva (İki Alay Komutanı) Kamal

ATAŞE Bşk. hğı Atatürk Arşivi; Kls. 33, Dos. 12-16/A, F. 19-38.;

Gnkur. ATAŞE Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Filistin Cephesi KIs. 404, Dos. 189/1592,Fih. 4-1.

Gnkur. ATAŞE Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Filistin Cephesi KIs. 404, Dos. 189/1592, Fih. 13-8.

Düşman İngiliz'in yerli işbirlikçisi Kamal, Birinci Dünya Harbi'nde özellikle Filistin Cephesi'ndeki komutanın, Başkomutan Vekilliği tarafından Almanlara verilmesini hiçbir zaman kabul etmemiş ayaklarıyla ve bahaneleriyle devamlı köstek olmuştur. Oysa sadece birkaç sene önceki Çanakkale'de; aynı kalles İngiliz düşmanlarını yine Alman cephaneleri ve komutanlarıyla Türkler yenmişti. Başkomutan Vekili, savaş süresince Türk Ordularının tüm cephelerdeki

harekât planlarını Almanlarla beraber yapmıştı. Beraber uygulatmıştı. Zaten bütün silahlar Almanların hediyesi idi. Silahların kullanılmasını da Türk askerlerini çğretenler de Almanlar idi. Özellikle Türklerin Filistin Cephesi'ndeki 1. Ve 2 Gazze Zafer'leri; yine Alman cephane ve komutanlarıyla beraber başarılı olunmuştur. Osmanlı'nın düşman İngilizlerin başını çektiği Fransızlarla, İtalyanlarla, Yeni Zelandalılarla, Kanadalılarla ve hatta Avustralyalılarla tek başına başa çıkmaları asla mümkün değildi. Sadece bu ayak diretmeleri ve fesatlıklar bile; Kamal'ın düşman İngiliz maşası ve uşağı olduğunun delilidir. Düşman İngilizlerin ve dünyanın her yerinden gelmiş çapulcu çeteler; evi soymak için kapıyı zorlarken, Kamal da çaresiz kalan Türklere yardıma gelmiş ve müttefik olan Almanların yardımını ret etmesi akıl tutulması veya ihanetten başka bir şey değildir. Çapulcular içeriye girmek için evin kapısını kırmak maksadıyla zorlarken; Kamal kapıyı savunmak yerine, kapıyı savunan Almanı engellemeye çalışması ihanettir.

Kressenstein, a. g. e. s. 11.

Kamal'ın İhanetinin Belgesi

Aynı temanın Türk muhaliflerince de gündeme getirilmesi, İngilizlerle işbirliği halinde faaliyet gösterdiklerinin en belirgin emaresidir. Bütün bu ihanet engellemeleri Genelkurmay. ATAŞE Başkanlığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, klasörlerinde resmi belge olarak mevcuttur.

Gnkur. ATAŞE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 2,Sina-Filistin Cephesi KIs. 5103,Dos. 28/264, Fih. 4.

İhanetçi Ahmet Cemal ve Kamal

Birinci Dünya Harbi süresince, Türk İmparatorluğu'nun yönetiminde ve Filistin Cephesi'nin ihanet peşkeşinde etkili olmuş Siyonist işbirlikçiler olan liderler hakkında ifade edilen düşüncelerin, cereyan eden olaylara açıklık getireceği mütalaa edilmektedir. Harp başlarken; Padişah V. Mehmet Reşat, Meclis-i Mebusan Reisi Siyonist ve kriptu Yahudi Halil Bey(Menteşe), 31 Mart Siyonist darbe elebaşısı olan ve 4 Şubat 1917'de Sadrazamlık göreviyle Başkomutan Vekilliği, Dâhiliye Nazır, Kamal gibi Yahudi Talat Paşa ve Hasan Cemal'in hain dedesi Yahudi Bahriye Nazırı Ahmet Cemal Paşa Türk Devleti'nin yönetim kadrosunu işgal etmişlerdi. Siyonist 31 Mart darbesiyle iktidarda bulunan Türk Milleti'nin belası İttihat ve Terakki çetesinin en etkili kişileri, Talat ve Ahmet Cemal Paşa Siyonistleri olmuştur. Başkomutan Vekilliği ,Birinci Dünya Harbi'nin başlangıcından itibaren, Türk İmparatorluğu'nun politik ve askeri kararlarını tek başına veren, en güçlü lideri olarak görülmektedir.

Gnkur. ATAŞE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. I, s. 240-251;

Aydemir, Makedonya'dan Orta Asya'ya Başkomutan Vekilliği ,c. III,s. 47-71.

Türk Milleti'nin belası İttihat ve Terakki Partisi'nin elebaşlarından olan Yahudi dönmesi Ahmet Cemal, Başkomutan Vekilliği ile Filistin Cephesi'ndeki düşman İngilizlere müdahalesi, komuta ettiği 4. Ordunun düşman İngilizlere karşı aktif olarak kullandırmamaya çalışması, düşman İngilizlerin işgal ettiği Bağdat'a sefer yapılmasını engellemesi ve çaresiz kalan Türkleri tek yardım eden silah, cephe, asker ve komutanlık ihtiyaçlarını karşılayan Almanların şahsında Mareşal Falkenhayn'ı Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığına atamasından dolayı, Kamal gibi fitne ve fesatlıklar çıkarmıştı. Aslında Yıldırım Ordular Grubu, düşman İngilizlerin işgal ettiği Bağdat'ı geri almak amacıyla kurulmuştu. Siyonistlerin yerli işbirlikçisi gizli Yahudi Ahmet Cemal'in ve Kamal'ın ayak direktmeleri ile seferden vazgeçilmek zorunda kalınmıştır. Kurulma maksadı Siyonist çete tarafından engellenmesiyle; Yıldırım Ordular Grubu Filistin Cephesi'ne görevlendirilmişti. Bağdat seferi, Siyonistlerin yerli işbirlikçileri

tarafından engellenerek yapılamamıştır. Filistin Cephesi'nde Yahudi dönmesi Ahmet Cemal ve Kamal yine büyük ayak diretmeleriyle orduları ihmalkâr bırakmışlardı. Siyonist Ahmet Cemal ve Kamal, düşman ile savaşmayı bırakarak Başkomutan Vekilliği arasında şiddetli çatışmalar yaparak, çok zaman kaybettirmişti. Düşman İngiliz yerli işbirlikçisi Ahmet Cemal ve Kamal, ayak diretmeleri ve emirleri uygulamaması sonucunda Siyonistlerin güdümündeki İngiliz'in başını çektiği düşmanlara; Osmanlı'yı yıkması için uzun süre taarruz hazırlığı yapmasına fırsat verilmiştir. Kripto Ahmet Cemal'in ve Kamal'ın ihanetleriyle ortaya çıkan bu hazin durum, Türk Ordusunun harekâtını çok olumsuz şekilde etkilemiştir. Böylece düşmanların, Osmanlı'yı yıkma faaliyetleri artmıştır.

Başkomutan Vekilliği, Yahudi dostu Ahmet Cemal'in ayak diretmeleri karşısında, onu önce Suriye ve Batı Arabistan Komutanlığına atayarak ancak etkisiz hale getirebilmişti. Ancak Türk ve İslam Âlemi'ne karşı savaşan düşman İngilizlerin kuvvetlenerek mevzilenmelerine yardımcı olmuştur. Siyonist İngilizlerin başını düşmanlara karşı savaşması gereken bu Yahudi dönmelerin ayak sürtmeleri ve engellemeleri ihanettir. Alçak Ahmet Cemal ve gizli Yahudi Fevzi Çakmak'ın ihanetleri ile ve Kamal'ın ordusunu bırakıp kaçmasıyla Mukaddes Kudüs tek kurşun atılmadan ihanet peşkeşleriyle kaybedilmişti. Bu Türk ve İslam Âlemi'ne karşı salyalarını akıtan Ahmet Cemal satılmış kuduz köpeği, ancak bu ihanetleri bahane edilerek, Filistin Cephesi'ndeki görevine son verilmek suretiyle Bahriye Nazırlığını yürütmek üzere, İstanbul'a çağırılmış ve pasif duruma getirilebilmiştir.

Larcher, a. g. e., s. 35,

Kressenstein, a. g. e., s. 162.

Diğer düşman yerli işbirlikçisi Kamal, Türk Ordu Erkânı ile hiç geçinememiştir. Kamal kapıyı kırmak isteyen güçlü ve çok düşmanlara karşı kapıyı korumak yerine; kapıyı içerden korumak isteyenlere mani olmak suretiyle ihanetini gerçekleştirmiştir. Kripto İsmet İnönü'nün Başkomutan Vekilliğiyle çok yakın içten ele geçirme çalışmaları olmasına rağmen; Kamal, açıkça ihanet ve isyan hareketlerini arsızca ve fütursuzca yapmasına ve Başkomutan Vekilliği ile yakından işbirliği yapmayarak kösteklediğini şöyle itiraf etmiştir: "Ben ömrümde ve askerlik hayatımda hiçbir zaman, Osmanlı Başkomutan Vekilliği

“Genelkurmay başkanlığı” ile yakından işbirliği yapmadım ki, bundan sonra böyle bir iştirak peşinde koşayım.” Sanki Siyonist İngilizlerin başını çektiği düşmanlara karşı savaşan, Başkomutan Vekilliği “Genelkurmay başkanlığı” değildir. Kamal’ın bizzat kendi itiraflarıyla, Türk Başkomutan Vekilliği “Türk Genelkurmay başkanlığı” emrinde çalışması ve emirlerini uygulaması gerekirken; düşman ile işbirliğine girişmesinin itirafıdır. Kamal’ın görevi; Başkomutan Vekilliği “Genelkurmay başkanlığı” emirlerine uyarak düşmanı yenmesidir. Kamal’ın görevi; Başkomutan Vekilliği “Genelkurmay başkanlığı” ile işbirliği yapmasıdır. Türk ve İslam Âlemi , bu yüzden onu beslemiştir. Onu maaş vermiştir. Başkomutan Vekilliği “Genelkurmay başkanlığı” ile işbirliği yapmamak, düşman ile işbirliği yapmaktır. İşte Kamal; kendi itirafları ile Türk ve İslam Âlemi’nin en alçak komutanı ve en hain Siyonist işbirlikçisidir.

Yusuf Hikmet Bayur, Atatürk'ün Hayati ve Eseri,c. I, Doğumundan Samsuna Çıkışına Kadar Ankara, Güven Matbaası, 1963, s. 284.

Hain İsmet İnönü Talat Paşa’cı İdi

Siyonist Talat Paşayı daha yakından tanıma fırsatı bulan kripto İsmet İnönü hatıralarında, hain Talat Paşayla ve Siyonist İT çetesi ilgili çok olumlu görüşlerini şöyle belirtmiştir

“(Türk ve İslam Âlemi’nin en büyük belası olan Siyonist) İttihat ve Terakki’nin en değerli adamı Talat Paşadır. Talat Paşa, İttihat ve Terakki’nin sivil kanadının birinci safta bulunan kişisidir. Girgin, gayet sıcakkanlı, çalışkan bir yaradılışı vardı. Cemiyet teşkilatının küçükten büyüğüne kadar her kademesine girip, çıkar ve tasavvur edilemeyecek bir sevgiyle, sıcak bir ilgiyle kabul görürdü. (Siyonist çetenin bütün üyeleri de gizli Yahudi olmasından dolayı) Talat Paşa, hukuk tahsili yapmıştı. Talat Paşanın bütün vasıflarının yanında bir önemli eksikliği vardı; komitacılıktan geldiği ve öyle geliştiği için, Partisi’nin ve kendi (Siyonist) yakın arkadaşının menfaatine olan hususlarda, bütün komutacılar gibi dar görüşlülükten kendisini kurtaramazdı. Talat Paşa, siyasi kariyerine, ufak bir memur olarak başlamış, on sene zarfında siyasi hayatın en son kademesine Sadrazamlığa kadar (Siyonist 31 Mart darbesi sayesinde) ilerlemiştir. Daha önemlisi, (Siyonist) İttihat ve Terakki (çetesinin) fikriyatını, politikasını sonuna kadar sadakatle, sebatla takip eden zümreye başlıca örnek olmuştur. İttihat ve Terakki (çetesi) içinde ondan daha değerli adam da çıkmamıştır. Ben, Talat Paşanın Mütareke’mden sonra, felakete uğrayan memleketi bırakıp gitmesini bir türlü anlayamadım. Fedakâr bir adamdı. Ne yaparlarsa yapsınlar memlekette kalırdı. Fakat, bilemiyorum ne ümit etti de gitti ? “Kripto İnönü’nün darbeci başı Yahudi dönmesi Talat Paşa’ya en değerli demek, kendisinin de aynı alçak değerde olmasının delilidir. Çete başına övmek, çeteci alçakların işidir. Vatani yıkan hainleri, hainlerin yordakçıları över. Böylece Kamal ve ekibinin hain karakterlerini bilmek gerekmektedir. Hainleri öveni, Kamal Siyonist darbeyle TC’ni kurduktan sonra seçimsiz ölünceye kadar başbakan atamıştır.

Selek, İsmet İnönü, Hatıralar,c. I,s. 150-152

Yahudi dönmesi Ahmet Cemal, Birinci Dünya Harbi başladıktan sonra, Bahriye

Nazırlığı uhdesinde kalmak üzere sırasıyla Filistin Cephesi'ndeki 2 ve 4. Ordu Komutanlıklarıyla Suriye ve Batı Arabistan Komutanlığı görevlerine atanmıştı. Mukaddes Kudüs'ün Ahmet Cemal, Kamal ve Fevzi Çakmak'ın ihanetleri sonucunda İngilizlerin eline geçmesini müteakip de görevden alınarak İstanbul'a çağrılmıştı. Ahmet Cemal, aynen Kamal gibi; Fransız dostu ve İngiliz'in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri taraftarı olarak tanınmıştır.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi,c. I,s. 247.

Kamal ve Cemal düşman işbirlikçilerinin Türk Genelkurmay'ına ve Alman Mareşali Falkenhayn'ın ayak direktmeleriyle ve Türk ordusunu içten kahpece kırdırmalarından sonra; Filistin Cephesi'ndeki peşkeşleri, her üçünün de görevlerine son verilmesini sağlamıştı. (Fonkireste) Von Kress Paşa, Filistin Cephesi'nde üç yıl birlikte bulunduğu ve çok iyi tanıdığı Ahmet Cemal i şöyle anlatmıştır: “Kuvvetli bir ihtiras ile kayıtsız şartsız, hatta bazen kaba bir enerji kabiliyetini nefsinde birleştirmişti. Bu ukala adamda, dikkati çekecek derecede büyük bir gurur inkişaf etmişti. . . Kendini beğenme hassasi kuvvetle göze çarpıyordu. Bu sebepten, kim Generalin dostluğunu ve teveccühünü muhafaza etmek isterse, onun bu şahsi gururunu incitebilecek her şeyden sakınması lazımdı. Batıcı bir kültür adamıyla eski despotunun şaşılacak bir bileşkesi olan Cemal, mizaç ve keyfine göre ya sert, zalim ve kaba, ya da lütufkâr, cömert ve nazik, hakim ve inatçı veyahut yumuşak, duygulu, yabancı tesirler altında kalmaya müsaitti. . . Amirim bulunduğu üç sene içinde aramızda meydana gelen çok ciddi çatışmalar olmuştur. Bu anlaşmazlıklar, daima onun en yakın çevresinden kendisine, Alman düşmanlığı hakkında yapılan tesirlere atfetmek lazımdır. Bilumum bütün ekibi, arkadaşları ve dostları (Kamal) gibi, General Cemal de, ne Alman ne de müttefik dostu idi. Alman ve Osmanlı'yı yardım eden müttefik dostu asla değildir. Osmanlı'ya ve müttefiklerine karşı savaşan; düşman İngilizlerin başını çektiği Fransızların ve diğerlerinin dostu idiler. “

Kressenstein, a. g. e., s. 45-46.;

Lewis, Modern Türkiye'nin Doğuşu, s. 225.

Yıldırım orduları başkomutanı Liman Von Sanders, Siyonist Ahmet Cemal'in

düşman İngilizlerin lehine ve düşmanlar için uyguladığı sert tedbirlerle zalimlikleri, zorbalıkları, ve katliamları; Arap isyanı'nın çıkmasında en büyük etken olduğunun belirtmiştir. Filistin ve Suriye'ye Türk düşmanlığının yayılmasında, Hristiyanların ve Yahudiler'in İtilaf Devletleri yanında yer almalarında etkili olduğunu şöyle değerlendirmiştir: "Cemal Paşa, Suriye ve Filistin'in iç politika durumlarını berbat bir şekle sokmuştu. Ahmet Cemal uyguladığı pek sert tedbirlerle yalnız Arapları değil, buradaki Hristiyan ve Yahudiler'i de Türk Hükümeti'ne karşı isyancı bir tutuma sevk etmişti. “

5 Jahre Türkei (Orişinal Almancası) (Türkiye’de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık, 1999,s. 135.

İsmet İnönü, Filistin Cephesi'nde daha yakından tanıma fırsatı bulduğu Ahmet Cemal’i, Mareşal Liman Von Sanders'e benzer şekilde şöyle değerlendirmiştir: ““... Cemal Paşa şöhet kazandıktan sonra, bir numaralı despot olmuştur. Suriye'de görölmeyecek bir haldeydi. Nazır, Ordu Komutanı ve Genel Vali. Falkenhayn da bu esnada Suriye'deydi. Ahmet Cemal, başta Falkenhayn olmak üzere Almanlarla uğraştı. Bütün zorlukları denedi. İstanbul'da Başkomutan Vekilliğı ile uğraştı. Araplar üzerinde onun (zalim ve zorba) idaresi sebebiyle bizden kalan hatıra bu olmuştur. Ahmet Cemal, Kamal'ın yakın arkadaşıdır. Daima iyi münasebetle bulundular ve Ahmet Cemal Tiflis'te öldürüldüğü zaman, Kamal bunu uzun müddet mesele yaptı.”

“Bana arkadaşını söyle, sana kim olduğunu söyleyeyim.” Bana arkadaşını söyle, sana kim olduğunu söyleyeyim. Arkadaş çevresi kötü olan insanlar, bu kişiler ile dolaşıp aynı işleri yapmaktan bir süre sonra kötü yola girerler. İyi olanlar ise her zaman ılımlı, sevecen, yardımsever ve hoşgörölü olurlar. İnsanlar kötü bir ortamdaysa ve arkadaşları kötü davranışlarda bulunuyorsa; onlar da tıpkı kötü ve hain arkadaşları hep kötü ve hain huylu olurlar. Aynı şekilde iyi bir arkadaş çevresindeyse hayatta çok daha başarılı ve iyi bir insan olurlar. Kamal'ın arkadaşları da kendisi gibi hain ve düşman işbirlikçisi idiler.

Selek, İsmet İnönü, Hatıralar, c. I, s. 149-150.

Hatta Kamal, hain ve işbirlikçi Siyonist Ahmet Cemal hakkında: "Yazık ! Değerli bir adam kayboldu! Anadolu'da ondan istifade edilirdi. . . Fazla jest ve gösteriş o zavallıyı böyle hiçine kurban etti" diyerek haini övecek kadar, kendi alçaklığını göstermiştir. Kötüyü övmek kuzgunu onurlandırmaktır. Kötü insan kolay olanı seçmiştir, hedefinde olan tek şey iyiliktir. Çok fazla kullanılmasına rağmen genelde tam manasıyla kavranamayan bir betimlemedir. İnsanların geneli bu betimlemeyi çok sık kullanmasına rağmen; acaba kaç beyinde Kamal gibi tarihin en kötü insanını tartmıştır? Acaba kaç tane gerçekten Kamal kadar Türk ve İslam Âlemi'nin en kötü insanı olarak görmüştür? Çünkü sonradan kötü insan olamazsınız, sonradan nötrlükten iyiliğe, iyilikten nötrlüğe, güzellikten çirkinliğe, cimrilikten müsrifliğe geçebilirsiniz. Ama kötüler kötü doğar ve öyle kalırlar. Kötü insan olarak ilkokul sıralarında saçınızı çeken yada yemeğinize el koyan çocukları görebilirsiniz. Fakat onlar yalnızca serseri olabilirler. Kötülük ancak Kamal gibi hainlerin yaptığı gibi apayrı bir şeydir. Kötü insan olmak; kötü zekâ gerektirir. Çünkü kötü insan; hain bir kurgu oluşturarak ve dost görünerek, çevreyi en zayıf şekilde yakalar. Hain hedefini, aksiliklere ve şanssızlıklara mahal bırakmadan düşman ile işbirliği yaparak kahpece kalleşlik yapar. Kötülük Kamal ve ekibi gibi; insaniyetlik hissetmemektedir. Kamal gibi kötü insanlar acımaz, hissetmez. Masum zavallılara bile, ağlamaz, en yakınlarını kaybettiğinde bile, kıskanmaz, hırslanmaz, panik yapmaz, sevmez, aşık olmaz, hoşlanmaz. Kamal bu yüzden en yakınlarını bile kendi kötü emellerine bozuk para gibi harcamıştır.

Kötülük vatana ve millete bağlanmamaktadır. Ekmeğini yediği hiç kimseye bağlanmaz. Hiçbir yere, hiçbir şeye kötü insan minnet duymaz. Çünkü onun için sadece ve sadece kendisiyle egosu vardır. Kamal gibi ölünceye kadar tek başınadır. Tüm hayatında içki sofrasında birkaç dalkavuktan başka asla dostu olmamıştır. Her türlü rezaleti işler. Kamal gibi kötü insan bunun farkındadır. Hatta kendi sağlığına bile bağlanmaz. Gerektiğinde kendini ve ekmeğini yediği milleti uçurumdan aşağı salıverir. Kamal gibileri ki gibi kötülük, bir meziyet asla değildir. İnsani zekâ ile de ilgisi de yoktur. Kamal gibi kötüyü övmek kuzgunu onurlandırmaktır. Kamal gibi kötü insan kolay olan düşman işbirliğini seçmiştir. Hedefinde olan tek şey iyiliktir. Tıpkı Türk ve İslam Âlemi'ni mahvettiği gibidir. Kısılandığı ve erişemediği erdemdir. Herşey siyah ve beyaz olmadığı gibi iyilik ve kötülük gibi kavramlar da kesin çizgilerle birbirinden ayrılmaz. Kamal gibi kötü insan olmak sadece bir seçimdir. Bu kolaycı seçim her zaman beraberinde zayıflığı taşır. Kamal gibilerin ve onun gibi kötü olanın iyiye nefreti bu yüzdendir. Kötü olup güçlü olacağım diye düşünenler bir ahmadır. Kamal gibi kötü insanın gerçekten kötü insan olduğunu, yaptığı zulümler ve devrimler gibi

bilmez. Kamal gibi kötü olanın tüm savaşı, kendiyle yenişememiş olan insandır. Milleti sefaletle muhtaç ederekken ve milleti ağaç kabuklarını yemeğe mahkûm ederken kendisi de zevki sefada olması bu yüzdendir. Çünkü başkalarının mutsuz olmasıyla mutlu olabilen insan sayılandır. Kendisi için başkalarını üzebilendir. Hayal kırıklığına uğratandır. Aynen Kamal gibi düşüncesiz, anlayışsız, art niyetli insandır. Çıkarları için iftiradan, zulümlerden geri durmaz, haysiyet nedir bilmez.

Ruşen Eşref Ünaydın, Kamal Tarih ve Dil Kurumları (Hatıralar), Ankara, Türk Dil Kurumu (TDK) Yayını, 1954, s. 12.

Siyonistlerin güdümündeki düşman İngiliz'in emelleri doğrultusunda Filistin Cephesi'ndeki başkomutanı olan, babaları yaşındaki Mareşal Falkenhayn'a isyan ederek kavga ettikten sonra kendisini haklı bulan, Başkomutan Vekilliği'ne kendisini Yıldırım Ordular Grubu Komutanı yapmasını teklif edendir. İsyan ederek ve ordusunu başsız bırakarak, düşman İngilizlerin Türkleri kıldırmasını sebep olan Kamal; Halep'ten İstanbul'a gidecek tren parası olmadığı halde, kendisine düşman İngilizlerden aldığı 5. 000 rüşvet altınına kulp bulmada yardımcı olan kripto Ahmet Cemal'in Ermeniler tarafından öldürülmesine çok üzülmüştür.

Hiçbir askeri başarısı olmaması ve rütbe zamanı gelmeden sırf darbeci olduğundan dolayı Kamal'ın, yarbay rütbesine yükseltilerek Tekirdağ bölgesinde yeni kurulmakta olan 19. Tümen Komutanlığına atanmasında, 1 Haziran 1915'te albaylığa terfi ettirilmesinde, 1 Nisan 1916'da Mirivalığı "iki alay komutanlığına" terfi ettirilmesinde, 16. Kolordusuna atanmasında, 18 Mart 1917'de 2. Ordu Komutanı olarak atanmasında, Filistin Cephesi'nde 4., 8. ve 7. Orduları imha olmalarına rağmen, halkın takdirini kazanmasına ve sahte kahraman olmasını sağlamıştı.

Çankaya, a. g. e., s. 9-22.

İsmet İnönü, Kafkas Cephesi'nde 2. Orduda, Filistin Cephesi'nde 7. Orduda Kamal'ın Kolordu Komutanlığını yaparak, beraber ihanet işbirliğinde bulunmuştur. Enver ve Kamal'ın emrinde uzun yıllar birlikte görev yapan ve

onları çok yakından tanıyan İsmet İnönü, Kamal'ın Türk ve İslam Âlemi'nin en büyük belası İT çetesinin Siyonist darbeci liderlerinden olduğunu, ihanetlerini arsızca yapmasını ve aralarındaki ilişkileri aşağıdaki şekilde itiraf ederek anlatmaktadır: “İttihat ve Terakki nüfuzları (liderleri) içinde, Kamal, Fethi Bey'le birlikte ayrı bir grup teşkil ederdi. Üzerinde toplanmış olan (Siyonist) ümitler, Kamal'ı dokunulmaz hale getirmiştir.

Selek, İsmet İnönü,Hatıralar,c. 1,s. 148-149.

Türklerin ve İngiliz'in Çıkarları

Filistin Cephesi'nin, Türk Devleti'nin İngiliz'in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri'ne karşı savaştığı, 10 cepheden en uzun süreni ve en son biteni olduğu dikkate alınarak, stratejik seviyede değerlendirilmesinin ve tarihimize yaptığı etkilerinin ortaya konulmasının faydalı olacağı düşünülmüştür.

Gnkur. ATAŞE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi,c. I,s. 128;

Fahri Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. 1,1914 Yılı Hareketleri, Ankara, Gnkur. Basımevi, 1964, s. 5;

Aydemir, Makedonya'dan Orta Asya'ya Başkomutan Vekilliği ,c. 111,s. 30.

Kamal'ın ihanetinin dehşetini şöyle daha iyi belirtilir: Türk Devleti, Adana, Konya, Hayran ve Mezopotamya bölgelerinde geniş tarım alanlarına sahip bulunuyordu. Türk Devleti'nde bulunan Basra Körfezi ve Musul bölgelerinde, gelecekte stratejik hammadde niteliği taşıyacak olan geniş petrol yataklarının olduğu biliniyordu. Bir Alman tetkik komisyonunun 1901'de, Mezopotamya petrol kaynakları üzerinde yaptığı araştırma sonucu hazırlanan rapora göre bu bölge: "Gerçek bir petrol gölü olarak değerlendirilmiştir. "

Earle, a. g. e., s. 27;

Aybars, a. g. e. ,c. I,s. 519;

Yergin, a. g. e., s. 210.

İhanet ve işgal harekâtının cereyan ettiği Filistin, Ürdün ve Suriye; İslam Âlemi'ni sömüren emperyalist İngiliz'in Hindistan yolunu ve üs olarak kullandığı Mısır'ı doğudan tehdit ediyordu. Osmanlı Devleti'nin coğrafyası,

Siyonist İngiliz'in Avrupa, Asya ve Afrika'da sömürdüğü Müslüman ülkelerin topraklarını bölüyor, Rusya'nın sıcak denizlere inme yollarını engelliyordu. Türk İmparatorluğu, dünya hâkimiyeti için mücadele eden emperyalist İngiliz, Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanı Fransa, Rusya ve Müttefik dost Almanya'nın çıkar alanlarını sınırlandırıyor. İslam Âlemi'nin jeo-stratejik değeri ve sahip olduğu zengin yeraltı kaynaktan, gelecekte bir güç merkezi olma ihtimalini artırıyor. Siyonistlerin güdümündeki emperyalist devletler, Türk Devleti'nin gelecekte tekrar güçlenmesini Kamal gibi işbirlikçilerle içten engellemek ve dünya Siyonist hâkimiyetini gerçekleştirmek üzere, Birinci Dünya Harbi'nde İslam Âlemi'ne sahip olmayı ve özellikle Türkleri Anadolu'ya hapsetme hedefleri olarak seçmişlerdir.

Avrupa, Asya ve Afrika Kıta'larının birleşim bölgesinde yer alan Anadolu; bu Kıta'ları gerek karadan, gerek denizden birbirine bağlayan, Asya'dan Avrupa'ya (doğu-batı ekseninde), Avrupa ve Asya'dan Afrika'ya (kuzey-güney ekseninde) veya ters yönde yapılabilecek her türlü askeri ve ekonomik faaliyetleri kontrol edebilen önemli bir coğrafi konuma sahip bulunmaktadır. Bu nedenle, Anadolu'nun dünya üzerinde bulunduğu yer ve diğer sahip bulunduğu coğrafi faktörler, tarihin her safhasında, önem ve değerini sürekli olarak arttırmıştır. Bu yüzden tek başlarına Türkleri alt edemezlerdi. Muhakkak Kamal gibi içten kallesçe ve kahpece yardım edecek işbirlikçilere gerek vardı.

H. Halil Ergene Neden Hedef Türkiye ? Ankara, Kitap Yayın Dağıtım, 1993, s. 34.

Avrupa'nın Siyonist devletlerinden olan düşman İngiliz, Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanı Fransa, Rusya ve müttefik dost Almanya'nın 1908'den itibaren, Sina, Filistin, Suriye, Lübnan, Mezopotamya (Irak) ve Arap Yarımadası'ndaki istihbarat ve Psikolojik Harekât faaliyetleri, bölgeye hakim olma amaçlarının en belirgin emareleridir.

Winstone, a. g. e., s. 13-172.

Kamal ve ekibinin Filistin ihanetleri neticesinde Mondros Mütarekesi imzalandıktan sonra, 400. 000 olan ordunun mevcudu, 50. 000'in altına

düşmüştür. Sadece bu miktar bile; Kamal ve ekibinin korkunç ihanet zararının boyutunu, gözler önüne sermeye yeter. Kamal ve ekibinin Filistin Cephesi'ndeki ihanetleri neticesinde; Osmanlı'nın en iyi orduları olan koskoca Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığına bağlanan 2. Ordunun Erzurum'a intikal eden 15. Kolordusunun dışındaki birlikleri, sanki bir iskelet kadro haline gelmişlerdir. Doğu Anadolu'da 15. Kolorduya bağlı 17. 860 mevcutlu dört tümen kalabilmiştir.

Sina Akşin a. g. e., . ,c. I,s. 218.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Sina Filistin Cephesi, s. 734-736.

Sömürgeci İngiliz, gelişen sanayiinin hammadde, enerji ve emek ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla, Türk ve İslam Alemi'nde sömürgecilik faaliyetlerine başlamıştı.

Bugün, "Sömürgecilik" yerine "Emperyalizm" deyimi kullanılmaktadır. Emperyalizm (Sömürgecilik): "Bir devletin diğer bir devlet üzerinde ister maddi, ister manevi bir kontrol nüfuzu kurması veya bir üstünlük sağlaması demektir. Bir devletin, başka devletler aleyhine sinirlerini genişletme faaliyetine verilen addır."

Kurtuluş, a. g. e. ,c. III,s. 273.

İngiliz, tekstil sanayiinin hammaddelerini, işçisini ve silahlı kuvvetlerinin personel ihtiyacını büyük ölçüde Hindistan' dan dan, petrolündüyse İran'daki Abadan ve Basra Körfezi bölgesinden karşılıyordu. İslam Âlemi'nin asırlarca elinde olduğu Hindistan ve İran, düşman İngiliz için hayati önem taşıyordu.

Volkan, a. g. e., s. 21.

Osmanlı'nın hegemonyasında bulunan İslam Alemi bölgesi; Hindistan yolunu kontrol etmesi, Mısır'ın üs olması ve gelecekte stratejik hammadde kaynağı

olacağını değerlendirdiği zengin petrol yatakları nedenleriyle, sömürgeci İngiliz'in en büyük emeliydi. Kalleş İngiliz, Mısır, Sudan, Aden, Kuveyt ve Kıbrıs'ı sinsice işgal ederek, Hindistan'a giden deniz yolunun güvenliğini sağlamıştı. Kahpe İngiliz, stratejik hammadde kaynaklarının bulunduğu İslam Âlemi'ndeki sömürgelerine göre, "Deniz Hâkimiyet Teorisi'ni uyguluyordu

Nalbantoğlu, a. g. e., s. 01-11-01-12.

Ticaret yollarını kontrol etmek için kritik coğrafi mevkilerde sürekli üsler kuruyordu. Emperyalist İngiliz, 1906'da Filistin sınırına kadar olan Sina Yarımadası'nı, 1914'te Mısır'ı işgal ederek ederek, Süveyş Kanalı'nı batıdan ve doğudan işgal etmişti.

Siyonistlerin güdümündeki İngiliz, gözünü kestirdiği Türk İmparatorluğu'nun Birinci Dünya Harbi'nde ittifak Devletleri'nin yanında yer almasını müteakip, Mısır'ı işgal ettiğini resmen açıklamıştı. Siyonist İngiliz yetkililer, İngiltere'nin uğrunda savaştığı hedefler arasında Mısır'ın güya özgürlük ve bağımsızlığı safsatalarının da bulunduğunu ilan ederek, Araplar'ın desteğini almaya kalktı. Hem işgal ettiğini ilan etmek, hem de özgürlük getirdiğini belirtmek; düşman İngilizlerin tipik kahpe ve kalleş planlarının bir parçasıdır. Kamal da bütün ihanet ve peşkeşlerini; tıpkı kalleş ve kahpe İngilizler gibi özgürlük tafralarıyla yapması da ilginçtir. Düşman İngilizler; nce Siyonist işbirlikçi Cemal Paşanın zulümleri ve yıldırma politikalarıyla, sonra da Kamal'ın peşkeşleriyle; ancak Arapların yüzde beşinin desteğini alabilmiştir. Onlar da ekseri Yahudi ve Hristiyan Araplar idi.

Fromkin, a. g. e., s. 415.

Türk Devleti'nin Mısır'ı yeniden düşman İngilizlerden kurtarmak için ve Hindistan yolunu kesmek amacıyla icra ettiği Kanal Harekâtı'nın düşman İşbirlikçisi Cemal Paşa'nın ihanetleri neticesinde başarısız olunması sonrası düşman İngiliz, etki alanını doğu istikametinde genişletti. Siyonist Cemal Paşa'nın ihanetiyle düşman İngiliz, Süveyş Kanalı ve Kızıldeniz'in doğusunu işgal etmek ve sömürgesine katılmasını sağlamak amacıyla, himayesi altında Filistin'de Yahudi Devleti ve Hicaz'da da Kamal gibi gizli Yahudilerin

liderliğinde bir krallık kurmayı planladı. Düşman İngiliz'in Filistin Harekâtı, Sykes-Picot Antlaşması, Balfour Bildirisi ve sırf Siyonistlerin bütün isteklerini karşılayacak şekilde planlanmış ve icra edilmiştir.

Winstone, a. g. e., s. 469.

Kamal ve ekibinin Filistin Cephesi ihanetlerinden sonra, Arapları iskân edilen Filistin, Arap Yarımadası ve Mezopotamya düşman İngiliz'in, Suriye Türk ve Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanı Fransa'nın işgaline verilerek, İslam Alemi'nin coğrafi haritası yeniden çizilmiştir.

Volkan, a. g. e., s. 204;

Fromkin, a. g. e., s. 409,

Kennedy, a. g. e., s. 325.

Düşman İngiliz; Kamal ve ekibinin Filistin ihanet peşkeşleri sonunda, sömürgesi Hindistan yolunun güvenliğini işgallerle ve katliamlarla sağlayarak, İslam Alemi'ndeki üslerini genişleterek ve petrol bölgelerini ele geçirerek gelecekteki coğrafi gücünü daha da artırmıştır. Bütün bunları Kamal ve ekibinin ihanetleriyle gerçekleştirmiştir. Kamal ve ekibi olmasaydı; Çanakkale yenilgisi ve diğer savaş krizleriyle bunalımdan parçalanacaktı. Kamal ve ekibi sayesinde; hem parçalanarak yok olmaktan kurtulmuş ve hem de İslam Âlemi'nin kanını sorarak ve sömürerek yeniden süper güç olmuştur. Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra, İslam Alemi'nin coğrafyasının belirlenmesinde petrol en önemli kriter olmuştur. Düşman İngiliz çıkarı açısından, ülkede petrol ihtiyacını doğuran ve Mezopotamya'yı yeniden sahnenin merkezine iten faktör, 1917-1918 savaş yıllarında yaşanan petrol krizidir. Bu petrol krizinden Kamal ve ekibi sayesinde kurtulmuştur.

Armaoğlu, a. g. e., s. 142;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. V, s. 222-223.

Yergin, a. g. e., s. 214-215;

Düşman İngiliz kuvvetleri, ülkesinin petrol ihtiyacını karşılamak amacıyla, Türkiye'yle mütareke imzalanmasından hemen sonra,5 Kasım 1918'de, Musul'a girerek ele geçirmiştir.

Maurice Larcher, Birinci Dünya Harbi'nin başlangıcında, Mısır ve Sudan'da 17. 000 mevcutlu bir İngiliz Ordusunun olduğunu belirtmiştir. Çeşitli kaynaklarda değişik rakamlar verilmekle birlikte 17. 000-18. 000 kişilik İngiliz Ordusunun 5000-6000 kadarının Mısır'da olduğu anlaşılmaktadır.

Larcher, a. g. e., s. 90.

Gnkur. ATEŞE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi,c. 1,s. 209.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. 11,1915 Yılı Hareketleri, Ankara, Gnkur. Basımevi, 1964, s. 14.

Düşman İngiliz, Filistin Cephesi'nde sanayi imkânlarının sağladığı kitle ulaştırma ve iletişimini yoğun şekilde kullanmıştı. Siyonist İngiliz Sina-Filistin Cephesi'ne gelen denizyollarıyla Akdeniz, Kızıldeniz ve Hint Okyanusu'nu, işgal ederek kontrol altına almıştı. Dünyanın kara, deniz ve hava boyutlarını çok etkin şekilde kullanmaktaydı.

Gnkur. ATEŞE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 1,Sina-Filistin Cephesi, s. 87.

Salahi, Ramazan Sonyel'in göre: “. . . Lawrence, kimi saldırılarda, Örneğin 1918 Eylülünde 4. Türk Ordusunun tahribine yol açan saldırı sırasında, adamlarına, hiçbir esir alınmaması buyruğunu vermişti. . . 5000 Türk eri öldürülmüş. . . boğazlamaktan yorgun düşerek 600 kişiyi tutsak etmiştir. . .” İşte kahpe ve kalles İngiliz'ın ve işbirlikçilerinin gerçek ve alçak yüzleri budur.

Sonyel,a. g. y. ,c. Ll,Sayı:199,s. 242.

Düşman İngilizler Kamal Sayesinde Kurtuldular

"İngiliz İmparatorluğu için, Türkiye'yle savaşın özel bir önemi vardır. Türk Halifesi İslam dünyasının başıydı ve İngiliz İmparatorluğu içinde her yerden fazla Müslümân vardı. Bu yüzden bizim Türkiye'yle savaşımız nazık bir işti. Türk İmparatorluğu, bizim doğudaki büyük ülkelerimizin (Hindistan, Birmanya, Malaya, Borneo, Hong-Kong'la Avustralya ve Yeni Zelanda Dominyonları) deniz ve kara yolları üzerinde bulunuyordu. İçinde, imparatorluğumuzun can damarı olan Süveyş suyunun geçtiği Mısır, Türk Hükümlanlığı altındaydı. Dolayısıyla İmparatorluğumuzun gidiş-geliş yolları ve doğudaki prestijimiz bakımından, Türkler'in, yenilip itibarlarını kaybetmeleri çok önemliydi. Türk Ordularının üç sefer yılı boyunca eşit şartlar altında bizi arka arkaya birtakım muharebelerde yendiler. Ancak (Kamal gibi işbirlikçiler) ve kuvvetlerimiz sayesinde sonunda yenilmiş olmaları, doğuluların kafasında kötü bir tesir bırakmıştır."

Selek, Anadolu İhtilali, c. 11,s. 431-432;

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi,c. III,Ks. 3,s. 422-423.

Yahudiler'in baskısı ve teşvikleri, Siyonistlerin güdümündeki İngilizler'e Filistin'e saldırmaya iten önemli etkenlerin başında gelmiştir.

Johnson a. e. s. 396;

Hourani a. e. ,ss,387;

Nedim a. e. s. 41;

Winstone a. e. ,s. 395.

Kamal ve ekibinin Filistin Cephesi ihanet peşkeşlerinden sonra, Türk

İmparatorluğu'nun Arap Yarımadası, Filistin Ürdün Ve Suriye'deki egemenliğini bitiren Lloyd George, Türkleri özgür olamayacak bir duruma getirmeyi başaramayacaktır. İngiliz Başbakana Lloyd George'un tam bir Türk düşmanı olduğu, görülmektedir. Lloyd George; "Böyle savaşçı bir milleti artık kendi başına bırakamayız, onları özgür olamayacak bir duruma getirmeliyiz" diyerek Kamal sayesinde Türkleri Anadolu'ya hapsettiklerini itiraf etmiştir. Bir insanın çorba içtiğini söylemesi; çorba tabağının ve tenceresinin ve çorba kaşığının ispatıdır. İnsan çorba kâsesi ile ve çorba kaşığı ile çorbasını içer. İlla çorba kaşığını ve kâsesini deklare etmesi gerekmez. Düşman İngilizler de Kamal ve ekibini maşa olarak kullanarak emellerine ulaşmışlardır. Emellerine ihanetlerle ulaşmaları; bu ihanetlerin başında ve sebep olan Kamal ve ekibinin suçüstü yakalanmalarının delilidir.

Gülmez, a. g. e., s. 87.

Kamal ve Ekibinin İhanetleriyle Düşman İngiliz'in Milli Güç Unsurları

İngiliz'in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri, İttifak Devletleri'ne çok ağır barış şartlarını kabul ettirmeye hazırlanırken, ülke içinde ve dışında sosyal, ekonomik ve askeri problemlerle karşılaşmışlardır.

Bernard Lewis, Kamal'ın ihanetleri sonrası İngiliz'in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri'nin durumunu şöyle ifade etmiştir: "İngilizler'in ve Fransızlar'ın konumu sürekli kavga ya da daha doğrusu didişmeyle de zayıflamıştı. Bu, pek çok düzeyde ve pek çok şekilde kendini gösteriyordu: İngiliz ve Fransız diğerlerine karşı; İngiliz ve Fransız birbirlerine karşı; İngiliz ve Fransızlar kendi içlerinde. Merkezi hükümetlerle yerel makamlar arasında, sosyal kökenler, çatışan çıkarlar ve amaçlarla bölünmüş bürokratik fraksiyonlar arasında, çeşitli daire ve servisler arasında sayısız ve ısrarlı çatışmalar günümüzde karar-verme süreci olarak adlandırılan şeyi geciktiriyor ve saptırıyordu." Açıkçası Kamal İngilizlerin kurtarıcısı olmuştur. Aynı zamanda Türk ve İslam Âlemi'nin yıkıcısı olmuştur.

Lewis, Orta Doğu, Hıristiyanlığın Doğuşundan Günümüze Orta Doğu'nun 2000 Yıllık Tarihi,s. 277.

1919'un ilk aylarında, İngiliz, Fransız ve İtalya'da ciddi iç bunalımlarla karışıklıklar ve krizler başlamıştı. Birinci Dünya Savaşı'nın olağanüstü gerginliğinden sonra, savaşın galibi olan ülkelerin hepsinde, tepki hareketlerinin ilk işaretleri ortaya çekmişti.

Armstrong, a. g. e., s. 108-109.

Kamal'ın ihanetleri sonrası İngiliz, kısa bir süre ekonomik olarak rahat bir dönem yaşamasına rağmen, ihracattaki düşüş ve vergilerdeki artış sebebiyle

1919'dan itibaren, ÷lkede önce ağır bir ekonomik durgunluk, sonrada çok kötü bir kriz başlamıştır. Kamal'ın yardımlarıyla galip gelmesine rağmen bunalımdan kurutulamamıştır. Kamal'ın ihanetleri olmasaydı; İngiliz adasında küçük küçük 4 devletler oluşacaktı. Böylece Galler, İngiltere, Scotland ve İrlanda olmak üzere Belçika gibi küçük ve önemsiz devletler olacaktı. Türk ve İslam Âlemi'nde süper bir güç olarak Türkler yeniden doğacaktı. Ancak Kamal ve ekibinin ihanetleriyle Türkler; Anadolu'ya hapsedilebilmiştir. Düşman İngiliz; Kamal'ın ihanet işbirlikleri yardımlarına rağmen; krizleri zar zor aşmıştır.

Yalçın a. g. e., ., c. 1,s. 116.

Churchill 10 Ocak 1919'da Savaş Bakanı olduktan sonra Silahlı Kuvvetleri azaltarak, ekonomide tasarruf tedbirleri uygulamak isterken, Lloyd George İslam Alemi'ndeki manda rejimleri kurarak,Türk İmparatorluğu'nun egemenliğini Anadolu'ya hapsederek tamamen sona erdirmek istiyordu. Bir Yazar, İngilizBaşbakanı Lloyd George'un, Orta Doğu hakkındaki görüşlerini şöyle ifade etmektedir: "Başbakan, İngiliz'in, İslam Alemi'ndehakim rolü oynama hakkı olduğunu, oraya bir ara 2,5 milyon İngiliz askerinin gönderildiğini, 250. 000'inin öldüğünü ya da yaralandığını söyledi. Oysa Kamal'ın ihanetleriyle Gelibolu dışında İslam Alemi'nde hiç kayıp vermemişlerdi. Amerikalılar'sa, İslam Alemi'ne ayak basmış değillerdi. Lloyd George, Paris Barış Konferansı'nda iddiasının Türk İmparatorluğu'nu işgal eden İngiliz ve İmparatorluk askerine dayandığını belirtti. . . Lloyd George bir dostuna, `Askeri açıdan bir kez ele girdik mi, bunun yaratacağı fark büyük olacaktır' demişti."

Fromkin, a. g. e., s. 383.

Lloyd George'un emperyalist düşüncelerine karşılık, Kamal'ın ihanetleri sonucunda 30 Ekim 1918'de imzalanan Mondros Mütarekesi'ne kadar, dört yıldır savaşılan İngiliz askerleri arasında, büyük bir bunalım ve disiplinsizlik başlamıştı. Winston Churchill'in söylediğı şey; İslam Alemi'ne İngiliz askeri tarafından işgal edilmiş olmasının geçiciliğıydi ve askerler yurda dönmek istiyorlardı. Churchill'in Savaş Bakanı olarak çözmesi gereken ilk sorun buydu ve bunun hükümete genelde yeni öncelikler getirdiğini iddia ediyordu. Churchill'in göreve geldiğı gün olan 10 Ocak 1919'da, Genelkurmay Başkana kendisine ordudaki bir

bunalım konusunda danışmaya gelmişti. Asker, derhal terhis edilmesini isteyerek gösteri yapmıştı. Askerlerin ayaklanmaları bütün İngiltere'yi ayağa kaldırarak; hayatı felç etti. Churchill bu huzursuzluğun bir Bolşevik başkaldırısına dönüşeceğinden korkmaya başlamıştı. İşte Kamal'ın ihanetinin dehşeti budur. Düşmanlar; Kamal'ın ihanet peşkeşlerine rağmen krizde idiler. Eğer Kamal'ı satın aldıkları gibi Halit Paşa'yı satın alamayan İngilizler Kuttul Ammare'de hezimete uğramışlardı. Eğer Kamal, 5. 000 altına satın alınmasaydı; düşman İngilizlerin sonu gelmişti.

Üçok, a. g. e., s. 314-315.

Churchill, daha sonra böyle yıkılma ve yok olma korkularının o günler için geçerli olduğunu itiraf ederek yazmış ve şöyle demiştir: "O kadar korkunç şey olmuş, kurulu düzenlerin yıkımına tanık olunmuş, İngilizler gibi diğer milletler o kadar acı çekmişti ki, herhangi bir titreme bile İngiltere gibi her devletin temellerini sarsmaya yeterliydi." İşte bu itiraflar ile Kamal'ın ihanetleri daha iyi anlaşılacaktır.

Winston S. Churchill, The Aftermath: Being a Sepet to Thee World Crisis, London, Macmillan, 1941, s. 60.

Kamal'ın peşkeş ihanetlerine rağmen krizi atlatamayan İngiltere; Siyonist Churchill'in hazırladığı terhis planı, deniz ve demiryollarından istifadeyle 1919 yılı boyunca uygulandı. İngiliz Silahlı Kuvvetlerini küçülttü. Churchill, İngiliz'in milli güç unsurlarını dengelemeye çalıştı. Silahlı kuvvetlerin harcamalarında büyük kısıntılar yapılmadan iyi bir maliye olamayacağını savunun Churchill, gerçekten de masrafları eskisinin % 17'sine indirmiştir. Yani altının beşine atarak; altıdan bire inecek kadar çok ağır bir kriz yaşamıştır. Hatta 1919'daki 604 milyon Sterlin'den 1922'de 111 milyon Sterlin'e düşürmüştür.

Kenneth O. Morgan, Consensus and Disunity: The Lloyd George Coalition Government 1918-1922, Oxford, Clarendon Press, 1979, s. 146.

Çok ağır krizden kurtulamayan düşman İngiliz, Filistin ve Irak Cepheleri'ndeki

askerlerini Britanya'ya getirdikten sonra, Türkiye'yi ve İslam Alemi'ni Kamal gibi yerli işbirlikçilerine teslim etmişti. İngiliz, artık Müslüman askerlerine güvenmek zorunda olduğundan, İslam Alemi'ndeki politikasını da Müslümân duygularını incitmeyecek biçimde Kamal gibi yerli işbirlikçilerinin yardımlarıyla değiştirmek zorunda kalmıştı. Churchill, yeni koşulların, Kamal gibilerinin satın alınarak Türkler'e karşı daha dostça bir politika görüntüsüyle yürütülmesi gereğini ortaya çıkardığı iddiasında bulunmasına rağmen; Lloyd George, Türkler'e karşı düşmanca tutum ve davranışlarına devam etmiştir

Fromkin, a. g. e., s. 385;

Armstrong, a. g. e., s. 83.

İngiliz Başbakanı, ülkesinin olumsuz koşullarına rağmen, petrol yüzünden Kamal gibi işbirlikçilerinin peşkeş ihanetleriyle İslam Alemi'ne hakim olma politikasını sürdürmüştür. Danışmanları Lloyd George'a: “Türkiye'yi kendi haline bırakın. Türkiye otomatikman parçalanacaktır. Biz de bu parçaları sonradan kullanırız” diyerek hakkımızdaki düşmanlık duygularını açıkça dile getirmişlerdi.

Armstrong, a. g. e., s. 83.

Düşman İngiliz'de ağır krizlerden dolayı ekonominin daralmasına karşın savaş zamanı kazançlarını korumakta direnen işveren ve işçiler savaştan sonra sanayi savaşına başvurmuşlardı. Şiddet hareketleri patlak vermiştir. İsyanlar almış başını yürümüştü. Hükümet bir işçi sınıfı devrimine dönüşmesinden korktuğu olayları bastırmak için, Kara ve Deniz Kuvvetleri Kurmay Başkanlarıyla görüşmeler başlamıştı. İşçi hareketlerini ve isyanları çok ağır ve sert katliamlarla önleyebilmiştir. İngiliz ekonomisi 1920'de çok krize girmiş, fiyatlar düşmüş, ihracat azalmış, şirketler iflas etmiş ve ülke daha önce hiç görmediği ölçüde işsizliğin pençesine düşmüştü. İngiliz'de, 1920 yılı başlarında 700 bin olan işsiz sayısı, 1920 yılı sonlarında iki milyona ulaşmıştır. Kamal'ın Filistin ihanetleriyle Türk ve İslam Âlemi'ni işgal eden düşman İngiliz; hiçbir kurşun atmadan, Kamal gibi işbirlikçilerine bırakarak geri çekilmiştir. Kamal Anadolu'dan Osmanlı'yı içten yıkarak darbeye TC'ni kurmasaydı; Osmanlı yine süper bir

güç olacaktı.

Yalçın a. g. e., . ,c. l,s. 116

Politikacılar İngiliz'in Filistin ve Mezopotamya gibi yerlerde dış politika serüvenlerine girip girmeyeceğini tartışmışlar ve yurt içinde sosyal barışı sağlayacak önlemler alıp alamayacaklarını düşürmeye başlamışlardı. Düşman İngiliz Başbakanı Siyonist Lloyd George, Kamal gibi darbecilerle İslam Âlemi'ne bela ederek kendilerini rahat ettirmenin yollarıyla her zaman: "İhtilalci "darbeci" ruhun yayılmasını önlemenin yolu, derhal geniş çapta atılımlar yapılmasından geçer" görüşündeydi.

Arno J. Mayer, Politics and Diplomacy of Peacemaking: Containment and Counterrevolution at Versailles, 1918-1919, New York, Alfred A. Knopf, 1967, s. 139.

Siyonist Lloyd George, yine de bu işbirlikçi ve sömürgeci görüşünü İslam Alemi'ndeki yayılmacı tutkularına Kamal gibi maşalara kurban etmiş ve Türk Devleti'ne zorla Sevr Barış Antlaşması'nı imzalatmaya kalkmıştır. Ama Sultan Vahdettin'in ferasetiyle Sevr müsveddesi imzalanmadan, tarihin çöplüğüne kadük bir proje olarak atılmıştır.

Üçok, a. g. e., s. 320-321.

Birinci Dünya Harbi'ni Kamal ve ekibinin ihanetleriyle galip olarak bitirmesine rağmen, İngiliz de savaştan nasibini çok ağır olarak almıştı. Türk pazarının ve Rusya kapılarının yüzüne kapanmıştı. Mısır ve Hindistan'daki İslami şuurlarla sömürgeci İngilizlere karşı isyanlar ve karışıklıklar, işçi ücretlerinin artışı, işsizliğin artması ve İngiliz Sterlini'nin pahalılığı ekonomisini tamamen alt üst etmişti.

Gülmez, a. g. e., s. 140.

Türk ve İslam Âlemi'nin en büyük belası İngiltere savaş ihtiyacı olan harp silah, araç, gereç ve malzemeyi temin etmek için, altın rezervlerini Siyonist Rockefeller'e ve Rotschilids'e satmış, iç ve dış borçlanmaya gitmek zorunda kalmıştı. İngiliz'in iç borcu 17,6 milyardan, 196,6 milyara çıkarak 11 kat artmış bataklık ve batık durumda bulunmaktaydı. Kamal'ın Türk ve İslam Âlemi'ne peşkeşleriyle elde ettiği kazanımlar sayesinde yok olmaktan kurtulmuştu.

Abensour, a. g. e., s. 228.

Siyonist Lloyd George, İslam Âlemi'nin haritasında Kamal ve ekibinin ihanet peşkeşleriyle elde ettiği kazanımlarla, büyük problemler yaşayan ülkesinin sosyal, ekonomik ve askeri gücüyle yeniden şekillendirmeye çalışıyordu. Düşman İngiliz Başbakanı Siyonist Lloyd George, sömürgelerindeki maşalarla elde ettikleri başarılı harekâtlara askeri müdahaleyle karşı koyacakmış gibi, yardımcı birlikler göndermeleri için İngiliz sömürgelerine başvurmuştur.

Armstrong, a. g. e., s. 146.

Düşman İngiliz Başbakanı Siyonist Lloyd George'un Türkiye'yle yeniden savaşmak şansı olmadığından Kamal'ın darbeleriyle Osmanlı'yı içten yıkması için satın almış olduğu anlaşmalar yapmak üzere, yapmış olduğu maşalarıyla darbeler isteğine karşılık, zaten Kanada, Yeni Zelanda, Avustralya ve Güney Afrika asker göndermeyi reddetmişler, Avustralya isyan yapmak maksadıyla kaçamak cevap vermiş, ancak Yeni Zelanda sadece ve sadece bir tabur, gibi çok küçük bir asker gönderebileceğini bildirerek İngiltere'yi küçümsemiştir.

Altuğ, a. g. e., s. 163;

İtalya ve Fransız tarafından tepki gösterilen, Yugoslavya, Romanya ve dominyonlarda da olumlu karşılanmayan bu çağrı sonuçsuz kalmıştır. Böylece düşman İngiliz'in sadece tek umudu, darbe ihanetlerini gerçekleştirecek Kamal gibi maşalar kalmıştı.

Ahmet Emin Yaman, "Mudanya Bırakışması ve Yankılar'," Ankara Üniversitesi

Türk İnkılap Tarihi Enstitüsü Dergisi Kamal Yolu, (Kaşım 1996),Y11:9,c. 5, Sayı:18, s. 191;

Volkan, a. g. e., s. 277.

Sertoğlu, a. g. e., c. VI, s. 3634;

Volkan, a. g. e., s. 277;

Ömer Kürkçüoğlu Türk-İngiliz çağı İlişkileri, 1919-1926, Ankara, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Yayınları, 1978,s. 240;

Refik Turan, a. g. e., s. 183;

Sabahattin Selek, İsmet İnönü, Hatıralar, c. II, Ankara, Bilgi Yayınevi,1987,s. 20-21.

Kamal'ın, Filistin Cephesi'ndeki ihanetleriyle tüm Türk ve İslam Âlemi darmadağın olduktan sonra, sıra Osmanlı içten yıkılarak darbe ile sömürge küçük bir Anadolu devleti kurulmaya başlarken, Türk ve İslam Âlemi'nin en büyük belası İngiltere'nin sosyal, ekonomik, politik ve askeri gücünün zayıflıklarını tespit ettiği, Yunanistan'ın milli güç unsurlarınınsa, Anadolu'nun batısını bile işgal için yeterli olamayacağını bilinmektedir. Düşman İngiliz, Kamal'ın Osmanlı'yı içten yıkarak darbe ile küçük bir Anadolu devleti kurma ihanetleri esnasında, Anadolu'da isyanlar çıkararak ve Yunanistan'a destekleyerek Sultan'ı ve Osmanlı devletini etkisiz hale getirmek istemiş, kendisi de Kamal'ın içten ihanetleri sebebiyle güç kullanmamıştır. Fransız ve Rusya'nın koşulları da daha berbat ve kötü olduğundan; İngiliz'in en ağır krizli durumundan farksız olduğundan dolayı Kamal, güçler dengesini en alçak ihanetleriyle Türk ve İslam Âlemi aleyhine kullanmıştır. Kamal yaptığı gizli anlaşmalarla Türkleri Anadolu'ya hapis etmiştir. Düşman İngilizlerin başını çektiği İtilaf Devletleri de kestikleri yardımlarla Yunan maşasını sınırlarına geri çekilmeye mecbur bırakmıştır. Siyonist Venizelos'un, Gizli Yahudi Dünya İmparatorluğu hülyası ve Siyonist Lloyd George'un savaş sonrası dış politikası böylece sona ermiş, İngiliz Başbakanı 19 Ekim 1922'de istifa etmek zorunda kalmıştır.

Volkan, a. g. e., s. 278;

Tansel, a. g. e., c. IV, s. 219;

Yaman, a. g. y. ,c. 5, Sayı:18, s. 202;

Yalçın a. g. e., . ,c. I,s. 117.

İngiliz işbirlikçisi Kamal, Milli Mücadele ayaklarıyla Osmanlı'yı içten yıkarak darbe ile küçük bir Anadolu devleti kurma ihanetlerini başlarken, yeni kuracağı İngiliz uydu devletinin sınırlarını Siyonistlerin vaad edilmiş toprakları olan Arzı Mev'ud tabi arazi arızalarına dayamıştır. Arzı Mev'ud'un sınırları dışında çizilen Kuzeyde Karadeniz, güneyde Akdeniz, doğu ve

Batıdaki arazi yapısı dikkate alındığında Türkiye, Balkanlar, Kafkasya ve İslam Alemi'nin ortasında bir küçük bir hapisane olarak ortaya çıkmaktadır.

Siyonist alçak Talat Paşa, Birinci Dünya Harbi'nden sonra, Anadolu'nun coğrafi durumunu şöyle değerlendirmiştir: “Coğrafi durumumuz bakımından bir kaleyiz, hem de çok güçlü kale. . . Gücümüzü en çok artıran, sahip bulunduğumuz dağlardır. Bizi Asya'nın içlerine, dağlık yörelerine süremezsiniz. Ayrıca, Orta Asya'ya doğru uzanan, kardeş denemezse de buna yakın durumda insanlardan oluşma, kötü yazgılarının bağlanıla bağlı altı cumhuriyet var. . . Savaşın bizim için kazançlı yani kayıplarımızdan kapmaya zorlamış olmasıdır. Artık, Arnavutlar'ın, Makedonyalılar'ın, Araplar'ın bağımsızlıklarıyla uğraşmak zorunda değiliz.” İçteki ve dıştaki düşmanların itiraflarına göre Türkler asla esir edilerek Anadolu işgal edemezlerdi.

Kabacalı, a. g. e., s. 155.

Bu tabi kale, Balkanlar, Kafkasya ve İslam Alemi'nde çıkarları olan düşman İngiliz'in ilgisini çekmekteydi. Dünyanın en önemli kriz merkezleri olan İslam Alemi, Balkanlar ve Kafkasya'yı etki alanı içinde bulunduran hain darbeyle uydu Türkiye'nin, jeopolitik ve jeostratejik değeri devamlı olarak artmıştır.

Ergene, a. g. e., s. 37.

Ramazan Özey,(2 Ekim 2003),Türkiye'nin Coğrafyası ve Jeopolitiği Neden

Önemlidir? Erişim: <http://WWW.stradigma.Com/turkce%kim.2003/print-03.html> (5 Ekim 2003).

Hâlbuki Kamal'ın Filistin ihanet peşkeşleriyle Mondros Mütarekesi imzalanmak zorunda kaldığı sırada petrol denizi Musul hala Türkler'in elindeydi. Ancak, düşman İngilizlerin birkaç gün önce imzaladıkları Mütareke'ye saygı göstermedikleri ve işbirlikçi Kamal'ın da gereğinden fazla korkak davrandığı için, İsmet İnönü tarafından Musul düşman İngilizler'e ihanet peşkeşleriyle teslim edilmiştir.

Öke, Musul Meselesi Kronolojisi,s. 26.

Hâlbuki Kamal'ın ihanet peşkeşleriyle Mondros Mütarekesi'nin imzalanmak zorunda bırakıldığı 30 Ekim 1918'de, Ali İhsan Paşa, (Sabis) Komutasındaki 6. Ordu, Musul şehrinin içinde bulunuyordu. Kuttül Ammare'de hezimete uğrayan düşman İngiliz askerleri, Kamal'ın ihanet peşkeşleriyle imzalanmak zorunda kalınan Mütareke şartları yüzünden bırakışma sonrası Musul'a kurşun atmadan girmişler ve Türk askerini de zahmetsiz oradan çıkartmışlardır.

İsmet Berkan, “Musul'u Nasıl Kaybettik?” Radikal, 10 Ekim 2003,s. 5.

Hâlbuki Genelkurmay Başkanı Siyonist Fevzi Çakmak(Mareşal Çakmak), Yunan'ın Anadolu'dan gizlice çekildiği anlaşılmaması üzerine 7 Eylül 1922'de, Doğu ve El Cezire Cepheleeri komutanlıklarına çektiği telde: “Musul'un silahla alınacağını” belirtiyordu. Birliklerin toplanma bölgesi olarak verilen Siirt-Diyarbakır-Mardin-Cizre bölgesi, őirnak-Cizre Midyat şeklinde deęiőtirilmişti. Türkiye Lozan Konferansı toplanmadan Musul'u silahla kurtarmak için, askeri harekâta başlama karar almıştı. Fakat, Türkiye'nin hazırlıklarının farkına varan İngiliz'in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri'nin Türkiye'yi 27 Ekim 1922'de Lozan Barış Konferansı'na çağırmaalarıyla askeri yöntemlerden bir süre için vazgeçilip, alçak ve sinsi diplomasi usullerine bel bağlanması, Londra gibi uydusu Kamal tarafından da uygun görülmüştür.

Kamuran Gürün, Savaşan Dünya ve Türkiye, Ankara, 1986,s. 391.

Kamal, Halifeliğin kaldırılışına gerekçe olarak: ". . Halifeliğe gelince, bunun bilim ve tekniğin ışığa boğduğu gerçek uygarlık dünyasında, gülünç sayılmaktan öte bir yani kalmış mıydı?" demektedir.

Kamal, Nutuk, s. 11.

Düşman İngiliz'in Halifeliği Kamal'a verdirterek maşa gibi kullanması emeli; Kamal'ın zaaf yüklü bir ahlaksız olmasından dolayı suya düşmüştür. İngiliz işbirlikçisi Kamal, darbe ve zorbalıklarla düşman İngiliz'in en büyük emeli olan Halifeliği kaldırma kararı almaşından önceki gelişmeleri ve ihanetlerini şöyle açıklamaktadır: "Baylar, Halifelik kalım korunmasında dinsel ve siyasal yarar ve zorunluluk sanısında olan bir takım kişiler, bilginize sunduğum kararların alındığı son dakikalarda (yukarıdaki kararlar), Halifelik görevini üzerime almamı önerdiler. Bu gibilere hemen, gereken olumsuz yanıt vermiştim. . . baylar, açık ve kesin söyleyeyim ki, Müslümân halkı bir Halife korkuluğuyla uğraştırmayı ve kandırmayı sürdürmek çabasında bulunanlar, yalnız ve ancak Müslümanların ve özellikle Türkiye'nin düşmanlarıdır. Böyle bir oyuna kapılmak da ancak ve ancak bilgisizlik ve aymazlık belirtisi olabilir. . . Halife ve Padişah soyundan olanların, bütün Türkiye düşmanlarının el ele verip ateşli olarak çalışıp uğraşmalar, din uğruna mı yapılmaktadır ? Sınırlamamıza bitişik yerlerde yuvalanarak, bu günde Türkiye'yi yok etmek için Kutsal Ayaklanma "Cihat" adi altında haydut çeteleriyle, cana kıyma düzenleriyle, bize karşı durmadan çılgınca çalışanların amaçları gerçekten kutsal mıdır ? Buna inanmak için büsbütün bilgisiz ve aymaz olmak gerekir. Müslümanları ve Türk ulusunu bu kerteğe düşmüş saymak ve Müslümanlık dünyasının vicdan arılığından, yaratılış inceliğinden alçakça ve canavarca amaçlar için yararlanmayı sürdürmek, artık o denli kolay olmayacaktır. Saygısızlığın da bir ölçüsü vardır." Oysa "Cihat" Halife tarafından düşman İngilizlerin başını çektiği İtilaf devletlerine karşı yapılmıştır." Kutsal Ayaklanma "Cihat" adi altında haydut çeteleriyle, cana kıyma düzenleriyle, bize karşı durmadan çılgınca çalışanların amaçları gerçekten kutsal mıdır" diyerek gerçek safını deşifre etmiştir. Türk ve İslam düşmanlarına karşı cihada katılan mücahitleri; haydut çeteleri olarak adlandırması ve Türk ve İslam düşmanlarına karşı yapılan cihadı da "bize karşı durmadan çılgınca çalışanların amaçlar" olarak söylemesi de kendi itiraflarıyla ihanet ve İngiliz işbirliğinin belgesidir. Nutuk'taki bizzat kendisinin yazdığı ve

mecliste de okuduğu bu satırlar; tam bir dűşman İngiliz ağızı ve hedefidir.

Kamal, Nutuk, s. 621-622.

Kamal'ın Filistin Cephesi Peşkeş İhanetinin Arka Yüzü

İngiliz Tuğgeneral Moberley, 1926 yılı Nisanında, History of the Mesopotamian Campaign (Mezopotamya Harekâtının Tarihi) adlı eseri yazmıştır. Eserin bir bölümünü, Türk savaş amaçlarına ayırmıştır. Yazar eserini, İngiltere Dışişleri Bakanlığı belgeleriyle sağlam, ispatlı, sağlıklı ve dayanaklı yazmıştır. İngiltere Dışişleri Bakanlığı yetkililerinden W. G. Childs, 20 Nisan'da, bakanlığın da yararlanabileceği bir tutanak kaleme almıştır. Bu tutanak, Kamal'ın işbirlikçi alçak kişilik ve ihanet çalışmalarına gerçekçi, açık-seçik ve ilginç ışık tutmaktadır. Childs, Arabistan'daki Türk Devleti'ne karşı hainlikleriyle tanınan Albay T. E. Lawrence'la bu konuda görüşmüştür. Bu hain İngiliz albayı T. E. Lawrence, 1918 yılı Eylülünde, "enteresan ve tuhafliklar" sonucunda "Kamal ile defalarca görüşme yaptığını" itiraf etmiştir. Hain T. E. Lawrence, Türk ve İslam savaş amaçlarıyla çatışan Kamal'ın tam bir İngiliz maşası olarak İngiliz savaş amaçlarıyla aynı ve destekleyici itiraflarını açıkça beyan etmiştir.

Düşman İngiliz işbirlikçisi Kamal'ın, Türk ve İslam Âlemi'ni en büyük darbeyi vurdukları Lawrence'la yapmış olduğu belgelenen açıklamaların özeti şöyledir: "Suriye, Filistin, Arabistan ve Mezopotamya (Irak)'dan oluşan Arap ülkeleri ve Mısır'la ilgili "pantürkist görüşlere" de değindiği söylenen Kamal'ın şüphe götürmeyecek şekilde kesin biçimde konuştuğu belirtiliyordu. (Bu belgeyle Kamal'ın kesin bir başa olduğunun belgesidir.) Kamal'ın görüşünce, Suriye, Filistin, Arabistan ve Mezopotamya (Irak)'dan oluşan Arap ülkeleri ve Mısır'ı 31 Mart Siyonist darbesiyle ele geçirdikleri Türk Devleti'nin Siyonist erkanına ilgilendirmiyordu. (Kamal gibi Siyonist ekibin asla Türk ve İslam Âlemi derdinde olmadığını itiraf etmiştir) Düşman İngiliz'e karşı Mısır'da girişilen Türk harekâtı, askeri maksatlarla yapılan bir gösteriden başka bir şey değildi. (Böylece kendisi gibi düşman işbirlikçisi olan arkadaşı Siyonist Cemal paşanın da göz boyaması için vatan evlatlarını göstermelik Kanal harekatıyla kırdırdığını itiraf etmiştir.) Filistin, Suriye ve Mezopotamya; savaşa ilişkin stratejik amaçlar dahil bu ülkeler, Türk Devleti'ni yönetenler tarafından değersizdiler. Türk ve İslam Âlemi'nin kalbî olan bu toprakların Kamal ve ekibi gibi Siyonistlerin gözünde hiçbir değerleri olmadığını itirafıdır) Filistin, Suriye ve Mezopotamya;

savaşa ilişkin stratejik amaçlar dahil bu lkeler, Türk Devleti’ni yönetenler tarafından değersiz olmakla kalmıyorlar, aynı zamanda, Türk yönetiminde kalırlarsa kesin bir tehlike ve engel olarak görülüyorlardı. Kamal ve ekibinin gözüyle; Türk ve İslam lemi’nin kalbi olan bu mukaddes toprakların değersiz ve kurulması planlanan Yahudi İsrail devleti için de engel olduğunu itiraf etmeleri Filistin ihanet peşkeşinin arka yüzünü deşifre etmiştir.) Kamal, (31 Mart Siyonist darbesiyle ele geçiren) Türk Devlet erkanının bu ülkeleri hiç üzüntü duymadan yitireceklerini; dahası, onlardan kurtuldukları için kıvanç duyacaklarını söylüyordu. Dikkat edilmesi gereken asıl şudur: Suriye, Filistin, Arabistan ve Mezopotamya’yı değersiz ve fazlalık gören, Suriye, Filistin, Arabistan’ı korumakla görevlendiren Türk ve Müslüman görünüşüyle gizli Yahudi olan bir komutan olarak söylemesidir. Suriye, Filistin, Arabistan’ı elden çıkmasını memnuniyetle kabullenen ve açıkça çekinmeden söyleyen, İngiliz düşmanına karşı Filistin Cephesi’nin en yeni en kuvvetli ordunun komutanı olarak açıklıyor. Suriye, Filistin, Arabistan’ı Türk’n başında bela gören, Filistin Cephesi’nde düşman İngiliz’e karşı Filistin vatan topraklarını korumakla görevlendirilen en yüksek Türk komutandır.

Kamal'ın Dost ve Müttefik Alman'a Düşman Olmasının Arka Yüzü

Kamal'ın düşman İngiliz'e yem olmaktan Türk ve İslam Âlemi'ni destekleriyle, yardımlarıyla ve himayeleriyle kurtaran Alman'a düşman olmasının arka yüzü; Alman'ın bu yardımlarıyla kurulması istenen Yahudi İsrail devletine köstek ve engel olmasıdır. Düşman İngiltere Dışişleri Bakanlığı yetkililerinden Siyonist W. G. Childs: "Almanya Türkiye'yi Jön Türklerin siyasetini desteklemek zorunda idi" diyerek dost Almanya'nın "düşmanımın dostu benim dostumdur" düsturunca bütün gücüyle Türk ve İslam Âlemi'ne desteklediği de itiraf edilmiştir.

Düşman İngiltere Dışişleri Bakanlığı yetkililerinden Siyonist W. G. Childs, düşman İngiliz işbirlikçisi Kamal'ın Siyonist Albay Lawrence'la yaptığı defalarca görüşmelerinde ilginç olan; Türkler ile müttefik ve dost olan Almanya'dan nefret etmesi idi. Oysa Türk Devleti, düşman İngiliz'in Filistin'i işgal etmek amacıyla aşırı takviyesi karşısında çaresiz kalarak dost ve müttefik Almanya'dan düşman İngiliz'e karşı yardım talebinde bulunmuştu. Almanya ise, Türk Devleti'nin İngiliz düşmanına karşı çaresizliği karşısında savaşta olmasına rağmen; yardım etmek zorunda kalmıştı. Çünkü düşman İngiliz aynı zamanda Almanya'nın en büyük ve en tehlikeli düşmanı idi. Bunun yanında müttefiki olan Türk Devleti'nin yenilmesi zincirleme olarak kendilerini de etkileyeceği bilincinde idi. Türk Devleti'nin İngilizler karşısında yenilmesi, kendilerinin de yenilmesine yol açacağını çok iyi bilmekte idiler. Bunlardan dolayı çok zor durumda olmalarına rağmen; Türk Devleti'nin imdat çağrısına duyarsız kalmayarak, tüm gücüyle yardıma koştu. Müttefik Almanya ve Avusturya-Macaristan İmparatorlukları muazzam yardımlarda bulunmuşlardır. Filistin Cephesi'nde Alman ve Avusturyalı askerlerden oluşan bir ordu göndermişlerdir. Türk Ordusunun Filistin'deki tüm ihtiyacı olan parayı ayda 200. 000 altın vererek karşıyorlardı. Para yardımlarıyla ayda 200. 000 altın ve toplam 5. 000. 000 altın öngörülmüştü. Almanya bununla da kalmadı. Türk Devleti'nin yeni kurduğu 7. Ordunun bütün teknik alt yapısını karşıladı. 7. Ordu Kamal'ın komutasındaki ordu idi. Filistin'de, çok aşırı takviye yapan düşman İngiliz'e karşı, mevcut Türk Orduları yetersiz kalmıştı. Müttefik Almanya tüm

yardımlarıyla yeni orduların konuşlandırılması zarureti doğmuştu. Almanya Yıldırım Orduları Grubu adıyla yeni bir Ordular kurulmasına yardımcı oldu. Teknik ve kurmay destekleriyle öncülük etti. Yıldırım Orduları Komutanlığı'nda görevlendirilmesi amacıyla Genelkurmay Başkanlığı yapmış tecrübeli bir general 200 kadar teknik subay ekibiyle Türk Devleti'nin emrine amade etti. Bütün bu yardımlara rağmen İngiliz belgelerinde Kamal, Türk ve İslam Âlemi'ni destekleyerek kurulacak Yahudi İsrail devletini engelleyen ve köstekleyen dost ve müttefik Alman'a çok aşırı düşmanı olmuştur.

Düşman İngiltere Dışişleri Bakanlığı yetkililerinden Siyonist W. G. Childs ve İngiltere Dışişleri Bakanlığı belgelerine göre; Siyonist Kamal ve yandaşları, dost ve müttefik olan Almanların İngilizlere karşı yenilmesi gerektiğini belirtiyordu. Düşman İngiltere Dışişleri Bakanlığı yetkililerinden W. G. Childs ve İngiltere Dışişleri Bakanlığı belgelerine göre; Siyonist Kamal ve yandaşları, açıkça hiç çekinmeden, dost ve Müttefik olan Almanların İngilizlere karşı yenileceğini beyan ediyorlardı. Hâlbuki Türk ve Almanya müttefiklerine karşı düşman İngilizler büyük saldırısını henüz yapmış değildi. Kamal ve yandaşları, daha savaş yapılmadığı halde, dost ve müttefik Almanya'nın savaşı yitireceğini beyan ettiklerinden dolayı, Türkiye'nin askeri kaynaklarının Suriye, Filistin, Arabistan ve Mezopotamya'dan çekilmesini istiyorlardı. Hâlbuki o sıralarda Türk kuvvetleri üstün düşman İngilizleri; Kuttul Ammare'de hezimete uğratarak Avrupa'da ve dünyada rezil etmişlerdi. Kamal'ın satın alındığı gibi satın alınamayan Halit Paşa, düşman İngilizleri mahvederek İsrail devletini engellediğinden dolayı; Kamal ve ekibi tarafından sonraları kahpece ve kallesçe katledilmiştir. Düşman İngiliz işbirlikçisi Kamal hain Lawrence'a yaptığı açıklamalarda; İngiliz düşmanının başını çektiği İtilâf Devletleri Türkiye'nin Avrupa'daki bölümünü, İstanbul ve Boğazları ellerine geçirebilirlerdi. İşbirlikçi Kamal, Siyonist Lawrence'a yaptığı açıklamaların devamında; İngiliz düşmanının başını çektiği İtilâf Devletleri, kale gibi Anadolu'yu ele geçiremez veya orada varlıklarını sürdüremezlerdi. En güzeli ve uygun olanı; kendisi gibi İngiliz işbirlikçileri ve maşalarıyla Osmanlı'yı içten yıkarak, uydu ve küçük bir Anadolu devleti kurulmasıdır.

Kamal'ın istek ve kanaatin göre, Türkiye Suriye'yi, Filistin'i, Arabistan'ı ve Mezopotamya'yı Trakya'yı, İstanbul'u ve Boğazları yitirdikten sonra doğuda toprak kazanmalı idi. Batı'da yitirdiği ülkelerden sonra doğuda toprak kazançları sağlayabilecekti. Türk Ordusu komutanı olarak Türk ve İslam Âlemi'nin çıkarlarını savunması gereken düşman işbirlikçisi Kamal'ın Siyonist Lawrence'a anlattıkları, bunlarla da kalmıyordu. Alman yardımlarıyla düşman işgallerine

karşı toplanan Türk askerleri daha istenilen düzeye ulaşmamıştı. Türk Ordusu komutanı Kamal'ın, düşmana hiçbir bilgi vermemesi ve düşman komutanlarla gizlice görüşerek anlaşmaması gerekirken; Siyonist Lawrence'a anlattıkları devam ediyordu. Bilindiği gibi ikili görüşmelerde konuşmalar daha fazla zaman ve yer tutarlar. Bu konuşma ve görüşmelerin casus ve ajanların raporlarına özet olarak yansır. Casus ve ajanların uzun görüşmeleri özet olarak raporlarında, resmiyete dökmeleri ise ikinci safhadır. Düşman İngiltere Dışişleri Bakanlığı merkezindeki uzmanlar ise, gelen binlerce sayfa raporların içinden lazım olanları seçerek arşiv olarak belgelendirirler. Düşman İngiltere Dışişleri Bakanlığı merkezindeki İngiliz belgeleri, uzun görüşmelerin özeti olan casus ve ajanların özet raporlarının daha da özetidir. Türk Ordusu komutanı olarak Türk ve İslam Âlemi'nin çıkarlarını koruması gereken düşman işbirlikçisi Kamal'ın; Siyonist İngiliz casusu Lawrence'a aktardığı bilgilerin devam etmesi de ihanetin en alçak belgesidir. Merkezdeki uzmanlar tarafından raporlarda belgelendirme safhasında bunlarla da kalmıyordu. Düşmanın çok üstün takviyelerken kurdukları ordular grubuna karşı, Alman yardımlarıyla kurulan Ordular grubu Komutanlığı'nın planları, daha fizibilite safhasında ortaya çıkan ve çıkartılan huzursuzluklar ve ayak sürtmelerinden dolayı kesinleşememişti. Düşman ordularının savaş öncesi takviye sırasında vur kaçlarla kesintiye uğratılması gerekliyken; Kamal'ın düşmanlarla işbirliği içinde olmasından düşman rahatça takvimlerini yapmıştır. Düşmanın takviyelerini rahatça yaparak orduların kırılmasına göz yumulması bile; Kamal ve ekibinin alçak düşman işbirliklerini ortaya serer. Oysa düşman kesin bir planları daha gerekli zamanda sonraları kabul edilmişti. Türk Ordusu komutanı Kamal'ın Düşman İngiliz casusu Lawrence'a Türk Devlet erkanının kişilikleriyle ilgili has ve özel bilgileri de paylaşmıştı. Türk Ordusu komutanı Kamal'ın Siyonist İngiliz casusu Lawrence'a Türkçülüğe de, Turancılığa da inanmadığını ve kabul etmediğini de açıklamıştır. Hem Türk olmadığını hem de Müslüman olmadığını da itiraf etmiştir. Türk Ordusu komutanı Kamal'ın Siyonist İngiliz casusu Lawrence'a, Türkçülüğe ve Turancılığa karşı olduğunu açıkça belirterek Türk ve İslam düşmanlığını arsızca itiraf etmiştir.

İngiliz Arşivi, Dışişleri Bakanlığı belgeleri: FO 371/215/L 2540.,

İngiliz Arşivi, Dışişleri Bakanlığı belgeleri: FO 371/216/L2317-L 2540., İngiliz Arşivi, Dışişleri Bakanlığı belgeleri: FO 371/215/L 2540-L2718,

İngiliz Tuğgeneral Moberley, History of the Mesopotamian Campaign (Mezopotamya Harekâtının Tarihi), 1926,

Salahi R. Sonyel, Belleten, 205, Cilt: LIII, Sayı, 205, Aralık 1988., Türk Tarih Kurumu

Siyonist İngiliz casusu Lawrence, Türk Ordusu komutanı Kamal'la 1918 yılında defalarca görüşüğünü itiraf etmiştir. Bu ihanet ve işbirliği belgelerinin, Kamal Osmanlı'yı içten yıkarak ve darbeyle TC'ni kurmadan evvel olması ilginçtir. Hatta belgelerde Kamal, övülmüştür. Yerilmemiştir. Hatta hiç kötülenmemiştir. Düşmanın bir haini övmesi de düşman işbirliğinin fiiliyatıdır. 7 Ağustos 1918'de 7. Ordu'ya ikinci kez komutan atanan Kamal, 18 Eylül'de yeni komutasını teslim aldı. O sıralarda 7. Ordu, Filistin'de, Güney Nablus'la Şeria Irmağı arasındaydı. İşbirlikçi Kamal ile Yahudi ve İngiliz dostu Cemal Paşa dost idiler. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa Suriye, Filistin ve Arabistan'ın genel valisi idi. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa aynı zamanda Suriye'de konuşlandırılmış 4. Ordu komutanı idi. 7. Ordu komutanı Kamal, Şabataycı doktor biraderine mektup gönderdi: "Suriye hali içler acısıdır. Vali ortalıklarda gözüküyor. Orduları yöneten ekibiyle komutan da piyasada yok. Her taraf İngiliz propagandasından geçilmiyor. İngilizler buraları İngiliz bombardımanına tutmuşlar. İngiliz gizli istihbaratı casuslarıyla ve ajanlarıyla cirit atıyor. İngiliz gizli istihbaratı casuslarıyla ve her yanda çalışmalarını harıl harıl yapıyorlar. İngilizler, bizi çarpışmadan, yenebileceklerini tahmin ediyorlar. Çarpışmadan bizi yenmek için çaba harcıyorlar. . ." Böylece Hasan Cemal'in dedesi olan Siyonist Cemal paşanın görevini yapmayarak; pasifçe ve içten düşman İngilizlerin ekmeğine yaş sürdüğünü itiraf etmiştir. Hatta Kamal, düşman İngiliz'in savaşmadan kendisi gibilerini satın alarak Türk ve İslam Âlemi'ni mahvedeceklerinin işaretini önceden deşifre etmiştir. Mektupların okunmasına rağmen; Kamal'ın bu denli deşifre olması akıl tutulmasıdır.

Salahi R. Sonyel, Türk Tarih Kurumu Aralık 1988 yayınında; Kamal'ın mektubunu oldukça ilginç bulduğunu itiraf etmiştir.

Salahi R. Sonyel, Belleten, 205, Cilt: LIII, Sayı, 205, Aralık 1988., Türk Tarih Kurumu

Kamal'ın İhanet Peşkeşi Önceden Kararlaştırılmıştır

7. Ordu'ya ikinci kez komutan atanan Kamal, düşmanın 19 Eylül'de saldıracağını da biliyordu. . Gerçekte düşman, 18 Eylül gecesi saldırıya geçmişti.

Bütün ordularını İngiliz düşmanı karşısında yok ettiren ve ordusuz kalan Kamal, küçük bir muhafız birliğinin eşliğinde, Şam'a girdi. Bizzat Siyonist ajan Lawrence de 30 Eylül'de Şam'a girdi. Kamal'la casus Lawrence orada da buluşmuşlardır. Ama tam saati ve tam yerini savaş ortamı olduğundan kanıtlayacak bilgi bizzat Kamal'ın gayriihtiyari itirafıyla Lawrence'nin merkezine gönderdiği raporlarla sabittir. Kamal'la casus Lawrence'sın buluştukları kesindir. Kamal bir süre Şam'da kaldıktan sonra Kisve'ye dönmüştür. Alman Yüksek Komutanı Liman Von Sanders Yıldırım Orduları Grubu Komutanı olarak, ordusuz kalan Kamal'a yeni bir emir vermişti. Yeni emre göre ,emrindeki son kalan askerleri IV. Ordu Komutanının emrine devredecekti. Kendisi de Rayak'a gitmesi gerekiyordu. Filistin cephelerinden Rayak'a kadar kaçan diğer orduların artığı karma birliklerden oluşmuş küçük bir gruba komutanlık edecekti. Lord Kinross'ın belirttiğine göre, Arap milisleri Şam'a girerken, asi Araplarca esir alınan Kamal, Siyonist Lawrence'nin yardımlarıyla ve emriyle kurtulmuş ve Rayak'a doğru yola çıkmıştı.

Lord Kinross: Atatürk: The Rebirth of a Nation, Londra 1981, s. 118.; Uluğ İğdemir: Atatürk'ün Yaşamı, I, 1881-1918, Ankara 1980, s. 124 Falih Rıfkı Atay: Atatürk'ün Hatıratları, Ankara 1965.,

Salahi R. Sonyel, Belleten, 205, Cilt: LIII, Sayı, 205, Aralık 1988., Türk Tarih Kurumu

İngiliz istihbarat Servisi Kahire'de The Arab Bulletin (Arap Bülteni) yayınlıyordu. The Arab Bulletin (Arap Bülteni) yayınında, casus Lawrence'in, başarıları geniş ölçüde yazılıyordu. İngiliz casusu Lawrence'in, sağlamış olduğu başarılar açıkça delileriyle anlatılıyordu. Casus Lawrence'in düşman İngiliz planlarını uygulayarak, "Türkiye'yi korumak için savaşan vatan evlatlarının

hezimetlerine yer veriliyordu. Casus Lawrence faaliyetlerinin anlattıktan sonra şöyle diyordu: "30 Eylül'de atlarımızla Şam'a girdik. Şehir meclisi, tarafımdan kurtarılan Kamal ve Ahmet Cemal ayrıldıktan sonra, Arapların kralını ilan etti ve Arap bayrağını çekti. . ." Böylece Siyonist ajan tarafından yapılan itiraflarla Cemal ve Kamal ihaneti bizzat düşman tarafından da dillendirilmiştir. Düşman ajanının itiraf ettiği tarih olan 30 Eylül'de; Cemal ve Kamal'ın Şam'da bulunması ihanet işbirliğinin artı bir sağlamasıdır. Bütün belgelerde Cemal ve Kamal'ın Lawrence ile birlikte Şam'da oldukları sabittir. Böylece düşman ajanının verdiği bilgilerin ve Cemal ve Kamal'ın ihanetleri belgelenmiştir. Oysa Şam'ı ele geçiren düşmanın ordu komutanları olan Cemal ve Kamal'ı esir ederek; Türkleri ve İslam Âlemi'nin tüm ümitlerini kırabilirdi. Cemal'in ve Kamal'ın asi Araplar tarafından esir edilmesine rağmen düşman tarafından kurtarılması da ihanet işbirliğinin diğer delilidir. Çünkü düşman; düşmanını esir eder, dostunun da hürriyetini sağlar.

Letters of Lawrence, op. cit, s. 256.,

Lawrence of Arabia, by J Wilson, s. ,558,

H. C. Armstrong, Grey Wolf, Atatürk: "An Intimate Study of a Dictator, 1934,

Salahi R. Sonyel, Belleten, 205, Cilt: LIII, Sayı, 205, Aralık 1988., Türk Tarih Kurumu, British agents Kamal and T. E. Lawrence

Kamal'ın İhanetlerinden Birkaç İngilizce Örnek;

Kamal was held briefly by the Arabs and interrogated by Lawrence before being released. Kemal had been corresponding with Faisal for several months, and the Arab Nationalists saw his Pan-Turk party as a potential ally. As a prisoner, he would have been in no position to further their cause. Some years after the war, Lawrence told a Foreign Office official that "by a curious accident he was able, in September 1918, to have several conversations with Kamal Pasa." Lawrence recalled that they had talked, among other things, about Turkish war aims and the aspirations of the Pan-Turk party. His statement gave the gist of these conversations in considerable detail. Kemal had told him that Turkey's real interests lay to the east. They had entered the war primarily to gain territory in Persia, Muslim Trans-Caucasia, and so on. He had confirmed that the Pan-Turks were not interested in the Arab Provinces: Palestine, Syria, Mesopotamia were not only valueless in the Pan-Turkish scheme of things(except in certain strategical aspects relating to the war) but would be positive dangers and encumbrances if they remained in Turkish possession. The Pan-Turks, he declared, would lose them without a regret; they would even be glad to be rid of them. Although Kemal was a high-ranking enemy officer, the Arab leaders saw him as their best hope for future relations with Turkey, and with Lawrence's agreement he was released.

Both Faisal and Lawrence were later to be staunch supporters of Kemal during his struggle for control in Turkey and for international recognition.

Lawrence of Arabia, by J Wilson, s. ,558,

H. C. Armstrong, Grey Wolf, Ataturk: "An Intimate Study of a Dictator, 1934

"For five hundred years these rules and theories of an Arab sheik," he said, "and the interpretations of generations of lazy, good-for-nothing priests have decided the civil and the criminal law of Turkey. "

"They had decided the form of the constitution, the details of the lives of each Turk, his food, his hours of rising and sleeping, the shape of his clothes, the routine of the midwife who produced his children, what he learnt in his schools, his customs, his thoughts, even his most intimate habits.

"Islam, this theology of an immoral Arab, is a dead thing." Possibly it might have suited tribes of nomads in the desert. It was no good for a modern progressive State.

"God's revelation!" There was no God. That was one of the chains by which the priests and bad rulers bound the people down.

"A ruler who needs religion to help him rule is a weakling. No weakling should rule. . "And the priests! How he hated them. The lazy, unproductive priests who ate up the sustenance of the people. He would chase them out of their mosques and monasteries to work like men.

Religion! He would tear religion from Turkey as one might tear the throttling ivy away to save a young tree.

H. C. Armstrong, Grey Wolf, Ataturk: "An Intimate Study of a Dictator, 1934s., 241:

Further, it was public knowledge that he was irreligious, broke all the rules of decency, and scoffed at sacred things. He had chased the Sheik-ul-Islam, the High Priest of Islam, out of his office and thrown the Koran after him. He had forced the women in Angora to unveil. He had encouraged them to dance body close to body with accursed foreign men and Christians.

H. C. Armstrong, Grey Wolf, Ataturk: "An Intimate Study of a Dictator, 1934s., 243:

For Kemal, Islam and civilization were a contradiction in terms. "If only," he once said of the Turks, with a flash of cynical insight, "we could make them Christians!" His was not to be the reformed Islamic state for which the Faithful were waiting: it was to be a strictly lay state, with a centralized Government as

strong as the Sultan's, backed by the army and run by his own intellectual bureaucracy.

Lord Kinross, Ataturk, The Rebirth of a Nation, 1965,s, 437:

The cleavage in his musical tastes emerged in Istanbul, where he once had two orchestras, one Turkish and one European, brought to the Park Hotel. He listened with constant interruptions, commanding one to stop and the other to play in turn. Finally, as the raki (an alcoholic drink) took effect, he lost patience and rose to leave the restaurant, saying, "Now if you like you can both play together." Another evening, incensed by the sound of the muezzin from a mosque opposite, which clashed with the dance-band, he ordered its minaret to be felled - one of those orders which was countermanded next morning.

Lord Kinross, Ataturk, The Rebirth of a Nation, 1965,s, 470:

Some confusion as to his identity persisted, however, for some years to come. Inspecting some soldiers in Anatolia, Kemal once asked, "Who is God and where does He live? "

The soldier, anxious to please, replied, "God is Kamal Pasha. He lives in Angora. "

"And where is Angora? "Kamal asked.

"Angora is in Istanbul," was the reply.

Farther down the line he asked another soldier, "Who is Kamal? "

The reply was, "Our Sultan. "

Lord Kinross, Ataturk, The Rebirth of a Nation, 1965,s, 365:

"actually Kamal borrowed the Latin script from Ajerbaijani people. In their

perception, Kamal is a traitor because he played the card of Azerbaijan in exchange for supplying his army and coming to power. So he struck this deal with the Soviets"

Sergiu - a russian newspaper article

Masonic Dictator Kamal's Jewishness Confirmed One More Time

Ataturk's Turkey Overturned

Some 12 or 13 years ago, when I was reporting from Israel for the New York weekly, the Forward, I wrote a piece on Kemal Ataturk, the founder of modern secular Turkey, that I submitted to the newspaper with some trepidation.

In it, I presented evidence for the likelihood of Ataturk's having had a Jewish — or more precisely, a Doenmeh — father.

The Doenmeh were a heretical Jewish sect formed, after the conversion to Islam in the 17th century of the Turkish-Jewish messianic pretender Sabbetai Zevi, by those of his followers who continued to believe in him.

Conducting themselves outwardly as Muslims in imitation of him, they lived secretly as Jews and continued to exist as a distinct, if shadowy, group well into the 20th century.

In the many biographies of Ataturk there were three or four different versions of his father's background, and although none identified him as a Jew, their very multiplicity suggested that he had been covering up his family origins.

This evidence, though limited, was intriguing. Its strongest item was a chapter in a long-forgotten autobiography of the Hebrew journalist, Itamar Ben-Avi, who described in his book a chance meeting on a rainy night in the late winter of 1911 in the bar of a Jerusalem hotel with a young Turkish captain.

Tipsy from too much arak, the captain confided to Ben-Avi that he was Jewish and recited the opening Hebrew words of the Shema Yisra'el or "Hear O Israel" prayer, which almost any Jew or Doenmeh — but no Turkish Muslim — would have known. Ten years later, Ben-Avi wrote, he opened a newspaper, saw a headline about a military coup in Turkey, and in a photograph recognized the leader that the young officer he had met the other night.

At the time, Islamic political opposition to Ataturk-style secularism was gaining strength in Turkey. What would happen, I wondered, when a Jewish newspaper in New York broke the news that the revered founder of modern Turkey was half-Jewish? I pictured riots, statues of Ataturk toppling to the ground, the

secular state he had created tottering with them.

I could have spared myself the anxiety. The piece was run in the Forward, there was hardly any reaction to it anywhere, and life in Turkey went on as before. As far as I knew, not a single Turk even read what I wrote. And then, a few months ago, I received an e-mail from someone who had. I won't mention his name. He lives in a European country, is well-educated, works in the financial industry, is a staunchly secular Kamalist, and was writing to tell me that he had come across my article in the Forward and had decided to do some historical research in regard to it.

One thing he discovered, he wrote, was that Ataturk indeed traveled in the late winter of 1911 to Egypt from Damascus on his way to join the Turkish forces fighting an Italian army in Libya, a route that would have taken him through Jerusalem just when Ben-Avi claimed to have met him there.

Moreover, in 1911 he was indeed a captain, and his fondness of alcohol, which Ben-Avi could not have known about when he wrote his autobiography, is well-documented.

And here's something else that was turned up by my Turkish e-mail correspondent: Ataturk, who was born and raised in Thessaloniki, a heavily Jewish city in his day that had a large Doenmeh population, attended a grade school, known as the "Semsi Effendi School," that was run by a religious leader of the Doenmeh community named Simon Zvi. The email concluded with the sentence: "I now know — know (and I haven't a shred of doubt) — that Ataturk's father's family was indeed of Jewish stock. "

I haven't a shred of doubt either. I just have, this time, less trepidation, not only because I no longer suffer from delusions of grandeur regarding the possible effects of my columns, but because there's no need to fear toppling the secular establishment of Kamalist Turkey.

It toppled for good in the Turkish elections two days ago when the Islamic Justice and Development Party was returned to power with so overwhelming a victory over its rivals that it seems safe to say that secular Turkey, at least as Ataturk envisioned it, is a thing of the past.

Actually, Ataturk's Jewishness, which he systematically sought to conceal, explains a great deal about him, above all, his fierce hostility toward Islam, the

religion in which nearly every Turk of his day had been raised, and his iron-willed determination to create a strictly secular Turkish nationalism from which the Islamic component would be banished.

Who but a member of a religious minority would want so badly to eliminate religion from the identity of a Muslim majority that, after the genocide of Turkey's Christian Armenians in World War I and the expulsion of nearly all of its Christian Greeks in the early 1920s, was 99% of Turkey's population? The same motivation caused the banner of secular Arab nationalism to be first raised in the Arab world by Christian intellectuals.

Ataturk seems never to have been ashamed of his Jewish background. He hid it because it would have been political suicide not to, and the secular Turkish state that was his legacy hid it too, and with it, his personal diary, which was never published and has for all intents and purposes been kept a state secret all these years. There's no need to hide it any longer. The Islamic counterrevolution has won the day in Turkey even without its exposure.

Hillel Halkin, The New York Sun. By July 24, 2007

Albay T. E. Lawrence, Haşimi Araplarını Osmanlı İmparatorluğuna Karşı Ayaklanmaları İçin Aldatması

İngiliz Devlet Arşivi (Public Record Office) Dışişleri, Savaş ve Sömürgeler Bakanlıkları ve İngiliz Kabinesinde Lawrence'la ilgili birçok yayımlar, belgeler, özgeçmiş, yayımlanmış mektupları, ve çeşidi arşiv çalışmaları korunmaktadır. Bunlar asıl ve gerçek kaynaklardır. Bu arşivler, araştırmacılar için Lawrence'ın Siyonist ve ajan kişiliğine ve çalışmalarına epeyi ışık tutar.

The Guardian, Londra, 20. 5. 1985.

İngiliz yazar Robert Lacey'in belirttiğine göre; "Türlere karşı düşman İngiliz, içten yıkmak için Yahudilerin yardımlarıyla muazzam servetler harcamıştır. Yahudi ve İngiliz ortak düşmanı Türk kalesini içten yıkma komplolarına "bir milyon Sterlin gibi İngiliz altınlarıyla finanse edilmiştir.

Ronald Storrs, Orientalions (Hedefler/Yön Tayinleri), Londra 1945, s. 152-6.

Lawrence ve Kamal

Türk kalesini içten yıkma baş faaliyetlerini "Arabistan'ın 'El Aurens'i" olarak bilinen İngiliz ajanı Thomas Edward (Ned) Lawrence yapmıştır. Düşman İngilizler tarafından sırf bu içten yıkma planlarını uygulamak için görevlendirilmiştir. İngiliz yazarı Richard Aldington, Thomas Edward (Ned) Lawrence'ı adlı, onu Yahudi İsrail devleti kurulması için her türlü alçaklığı yapacak kadar; hatta kendinin bir homoseksüel olarak kullandığını bile nitelendirmiştir.

İmpact International: "Can't buy peace througy supplication" (Dilenmekle barış satın alınamaz), 15:19, Londra, 11-24 Ekim 1985, s. 9.,

David Holden ve Richard Jones, The House of Saud (Suud Hanedanı), Londra 1981, s. 178

Richard Aldington, Lamenct of Arabia: Biogrophkal Enauiry, Arabistan'ın Lawrence'i, Londra 1969.

H. Montgomery Hyde, Soiitary in tht Ranks: "Lawrenct of Arabia as anman and privatt solder (Rütbelerde Tek Başına: "Arabistan'ın Lawrence'i havacı ve alelade asker), Londra 1977. s. ,37

Siyonist Thomas Edward (Ned) Lawrence, diğer Siyonistler olan Lenin, Hitler, Stalin, Kamal gibi evlilik dışı bir çocuktur. Yine diğer Siyonistler olan Lenin, Hitler, Stalin, Kamal gibi azılı Siyonist bir Yahudi'dir. 16 Ağustos 1888'de doğdu. Filistin'de Yahudi Devleti'ne inanan ve İsrail'in kurulması için var gücüyle çalışmıştır. Düşman İngiliz'in Filistin'deki çıkarları ile, Yahudi Devleti'ne yürekten inanan ve bu uğurda ölesine çalışan Siyonist Thomas Edward (Ned) Lawrence'in Filistin'deki İsrail Devleti çıkarları birleşmiştir. Annesi İskoçyalı Siyonist Sara Maden, Yahudi bir metrestir. Kamal'ın annesi Zübeyde de; kerhane ağası Abdoş'un metresi idi. Thomas Edward (Ned) Lawrence'in annesi, yarı İngiliz yan İrlandalı toprak ağası Sir Thomas

Chapman'ı baştan çıkarmıştır. Aşırı derecede Türk düşmanıdır. Birinci Dünya Savaşı öncesi 1912-13'de: ". . . Türkiye'ye gelince, Türkler aşağılıktır. ! Korkarım ki onlarda hayat yoktur. Rezil, aşağılı iğrenç ve yapışkan yaratıklardır. Pıtrak gibidirler. Yapıştıklarından kopmazlar. Türklerin yok olması Filistin için bir fırsat oluşturacaktır." İşte Kamal, konuşulmayacak kadar iğrenç ve alçak olan Thomas Edward (Ned) Lawrence'in dostu ve işbirlikçisidir. General demek olan Türk paşası Kamal; düşman İngiliz albayı ile Osmanlı Genelkurmayından izinsiz gizlice görüşmesi satılmışlığının alametidir. Hatta bir ordu komutanı olarak Kamal'ın, düşman İngiliz istihbarat albayı Thomas Edward (Ned) Lawrence'in bütün alçak isteklerini harfiyen yerine getirmesi de tarihin en yüz karasıdır. Düşman İngiliz'in istihbarat subayına bülbül gibi öterek, bütün gizli ve önemli bilgileri aktarması da rezalettir. Thomas Edward (Ned) Lawrence'in bütün sorularını cevaplayarak, kendisinin de Türk ve İslam Âlemi lehine hiçbir bilgi alamaması da işbirliğinin diğer önemli detaydır.

1914 yılı başlarında Lawrence, arkeolog Sir Leonard Wolley ve Yüzbaşı S. F. Newcombe, Filistin Keşif Fonu (Palestine Exploration Fund) için Filistin harita çıkarma çalışmalarında bulunmuşlardı. Düşman İngiliz Birinci Dünya Savaşı'ndan önce Türk topraklarını göz diktiğinin bu bir kanıtıdır. Türk hududunda bulunan kuzey Sina'yı keşif çalışmalarında bulunmuştur. Bu ekibin keşiflerini, Mısır'daki İngiliz Yüksek Komiseri (daha sonra Savaş Bakanı) Lord Kitchener'ce planlanarak uygulatmıştır. Türkiye 1914'teki düşmanın bu alçakça sinsî çalışmalarının istihbaratını almıştı.

İmpact International: "Can't buy peace througy supplication" (Dilenmekle barış satın alınamaz), 15:19, Londra, 11-24 Ekim 1985, s. 9., David Holden ve Richard Jones, The House of Saud (Suud Hanedanı), Londra 1981.

Richard Aldington, Lamenc of Arabia: Biogrophkal Enauiry, Arabistan'ın Lawrence'i, Londra 1969.,

H. Montgomery Hyde, Soiitary in tht Ranks: "Lawrenct of Arabia as anman and privatt solder (Rütbelerde Tek Başına: "Arabistan'ın Lawrence'i havacı ve alelaide asker), Londra 1977. s. ,37, 15., s. 163, s. 181.

1914 yılı Ağustosunda Birinci Dünya Savaşı patlayınca, Lawrence, Savaş Bakanlığının Londra'daki harita bölümünde çalışıyordu. Ona, Sina'nın askeri bir

haritasını yapmak görevi verilmiştir. Oxford'dan Bayan Reider'a gönderdiği mektupta Türkiye ve maşaları Kamal hakkındaki düşman İngiliz planını itiraf etmiştir: ". . . Türkleri Küçük Asya'ya (Anadolu) sıkıştırarak küçük bir ülke yapmak zevkli olacaktır. Türkleri Küçük Asya'da Küçük Asya'da(Anadolu) bile vesayet altına almak güzel bir gelişme olacaktır" diyerek, seneler öncesinden Kamal'ın ihanetlerle Türkleri Anadolu'ya hapsetmesinin ipuçlarını vermiştir. 1914 yılındaki bu ip ucunu 9 sene sonra Kamal'ın uygulaması utanç verici ve yüz kızartıcıdır.

Kamal gibi azılı Türk ve İslam düşmanı olan Lawrence, 1914 Aralık ayında teğmenliğe yükseldi. Lawrence, Kahire'deki İngiliz istihbaratında görevlendirilmiştir. Türk savaş esirlerini zevkle işkence ederek sorguluyor. Türkleri yenmek için haritalar çiziyordu. Türk hatlarının ardındaki Kamal'ın yatak savaşları yaptığı Yahudi NİLİ fahişelerinden oluşturulan ajanlardan gelen bilgiyi değerlendiriyordu. Aynı zamanda, İslam Alemi'nde, içten Türkiye'yi yenmek amacıyla bir strateji planlıyordu.

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LI – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu, 11, s. 181-182, s. 163

Dostu D. G. Hogarth'a 18 Mart 1915'de bir mektubunda dünyanın iki kıtasını birleştiren en iyi başkenti İstanbul'un başkentlikten uzaklaştırılarak liderliğini elinden alınma itirafını; daha Kamal içten ihanetleriyle Osmanlı'yı yıkmadan ve darbe ile TC'ni kurmadan 8 sene evvel deşifre ederek şöyle göndermişti: " (Türkiye'nin merkezi Konya'ya veya yakınlarına taşındıktan sonra) İstanbul'u yitiren Türk'ün bir Rönesans geçirmesini beklemeliyiz kanısındayım. Askeri açıdan daha korkunç, ama siyasi bakımdan daha zayıf olacaklardır." Böylece maşaları Kamal sayesinde Türkleri Anadolu'ya hapsetmenin amadelerini açıklamıştı. Bu itirafları yaptığı yıl; Kamal da Çanakkale'de Türkleri kırdırtarak düşman İngilizlere koridor açmak için Çanakkale tarihinin en büyük asker kırdırtmasını yapacaktır. Dünya savaş tarihinde ki en alçak emri olan: "Ben size ölmeyi emrediyorum" diyerek ordusunu kırdırtan tek alçaktır.

Bir ay kadar sonra (20 Nisan 1915'de) yine Hogarth'a gönderdiği bir yazıda şöyle diyordu: "Zavallı yaşlı Türkiye, birliğini zor sürdürüyor. Herkes, onun son zamanlardaki parlak başarılarından daima söz eder, ama gerçekte çok acınacak bir durumdadır. Türkiye ilgili herşey oldukça mide bulandırıyor. Türkiye'nin

varlığına son vermenin iyi olacağına inanıyorum. Türkiye'nin yok olması bizim için uygun olmayacaktır. Anadolu bozkırlarında sürünmelidir. . ." Lawrence'ın mektubunda belirttiği gibi düşman İngilizler; Türkleri Kamal'ın ihanetlerine kadar yenememişlerdir. Hep hezimete uğramışlardır. Yine düşman İngilizler Türkleri yok edemeyeceklerini bilmekteydiler. Asla Anadolu'yu işgal etmek istemediler. Çünkü bu onların sonu olacağını bilmekteydiler. Bu yüzden işbirlikçileri Kamal'a 8 sene sonra yaptırıkları gibi; Türkleri Anadolu'ya hapsetmek amaçlarındaydılar.

Düşman İngiliz casusu Thomas Edward (Ned) Lawrence'ın görüşleriyle Türk Ordusu Komutanı Kamal'ın görüşleri tıpa tıp uyuyor. Düşman İngiliz casusu Thomas Edward (Ned) Lawrence'ın görüşleriyle, Türk ordu komutanı Kamal'ın Türkiye ile aynı görüşleri; işbirliği içinde olmalarını fiiliyatta da ve fikriyatta da belgeler. Bir Türk generali Kamal'ın Türk ve İslam Âlemi aleyhine olan görüşleri, tam tamına Türkiye düşman İngiliz casusu Thomas Edward (Ned) Lawrence'ın görüşlerinin aynısı olması dehşet vericidir.

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LI – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu, 11,. s. 197., s. 201-2.

İngiliz Belgelerinde Kamal'ın Satılmışlığı

Lawrence, İngiliz Savaş Bakanlığınca gizli bir görevle Mezopotamya'ya gönderilmiştir. Türk Generali Halil Paşa'yla pazarlığa girişmesi için, Savaş Bakanlığınca gönderilen gizli öneriler taşıyan Lawrence, Kamal'ın diğer Siyonist dostu Aubrey Herbert adlı bir İngiliz ile birlikte seyahat etmiştir. General Townshend, Türkleri para karşılığında satın almayı düşünmüş ve planlamıştır. Bunun için değişik planlar hazırlamıştı. Irak'taki İngiliz orduları komutanı General Lake'de bu planı kabulle etmiştir. İngiliz Savaş Bakanı Lord Kitchener de bunu uygulamıştır. Lawrence, Beach, Aubrey Herbert birlikte ve Halil Paşa'yla görüşmüşlerdir. Lawrence, Beach, Aubrey Herbert üçlüsü İngiliz Savaş Bakanı Lord Kitchener adına Halil Paşa'yla görüşmeler yapmıştır. Lawrence, Beach, Aubrey Herbert üçlüsü İngiliz Savaş Bakanı Lord Kitchener adına Halil Paşa'ya, düşman İngilizlerle işbirliği karşılığında ilk önce bir milyon Sterlin teklif etmişlerdir. Halil Paşa'nın bu düşmanla işbirliği ihanetini ret etmesiyle, düşman ile işbirliği ihanetine karşılık iki milyon Sterlin rüşvet önermişlerdir. Halil Paşa bu İngiliz önerisini tiksintiyle ret etmiştir. Halil Paşa, Kamal'ın işbirliğine girdiği dostları Lawrence, Beach, Aubrey Herbert üçlüsünü rezil ederek kovmuştur. Tiksintiyle ret etmekle kalmamıştır. Bu ihanet karşılığındaki kahpe İngiliz teklifini açıklamıştır. Böylece kallesiz İngiliz düşmanları kuyruklarını saklayarak def olup gitmişlerdir. Halil Paşa, olmayan İngiliz saygınlığına büyük bir darbe vurmuştur. Halil Paşa'nın bu onurlu tavrına karşılık, 7. Ordu Komutanı Kamal ise ne yazık ki Siyonist İngiliz ajanı dostları Lawrence, Beach, Aubrey Herbert ile defalarca görüşüğünü İngiliz belgelerinden ve Lawrence'in beyanatlarından anlaşılmaktadır. 7. Ordu Komutanı Kamal, Halil Paşa'nın onurlu hareketini yapmamıştır. Onurlu bir tavır koyarak kovmadığı gibi defalarca da görüşmeye devam etmiştir. Bununla kalmayarak, düşman İngiliz'in görüşlerinin aynısını beyan etmiştir. Daha garibi ise, hiçbir zaman Lawrence ile görüşüğünü belli etmeyerek saklamıştır. Lawrence, Arapları Türklere karşı ayaklanmaya kışkırtmak için ayaklarına muazzam servetler dökmüştü. Türk Devleti manevi bakımdan dünyanın en mükemmel azimli ordusu olmasına rağmen; madden çok güçsüzdü. Düşman İşbirlikçisi Siyonist Kamal'ın da içinde bulunduğu Yahudi güdümlü Siyonist Genç Türklerin, Türk milletinin başına bela ettikleri İttihat ve Terakki Partisi ile

darbeyle devleti ele geçirerek geldikleri 1908 yılı Temmuzundan beri, savaş, istilâ ve ayaklanmalar sonuçlarıyla Türkiye, Balkan illerinin tümünü yitirmişti. Bu da yetmemiş Kamal'ın peşkeş ihanetleriyle de; Trablusgarp'taki toprakları, (Libya) darbe için aldıkları İtalyan mason locası yardım paralarına karşılık, düşman İtalya'ya hediye babında peşkeş çekmişlerdi. Girit üzerindeki egemenlik, ihanetlerle Yunanistan'la birleşmesiyle elden çıkmıştı. Kamal gibi Siyonist olan ama Türk görünen subayların ayrılıkçı ulusal laikçilikleri ve din dışı uygulamaları, Arapları da kıskırtmıştı. Bu ihanetler neticesinde, Türk İmparatorluğu'nun Arap illeri de sarsıntı geçirmeye başlamıştı.

David Holden ve Richard Jones, The House of Saud (Suud Hanedanı), Londra 1981, s. 33., 52,

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LI – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu, 11,. s. 197., s. 201-202.

Lawrence, 15 Eylül 1919'da İngiltere Dışişleri Bakanlığı sorumlularından Cecil Harmsvorth'e bir mektup gönderiyor. Gönderdiği yazıda: "Kamal, ve ekibi İngiliz yanlısıdır. İngiliz Savaş Bakanlığı, gizli casusluk görevlisi Montagu, Amery ve Aubrey Herbert'ten oluşan ekiple Kamal defalarca buluşarak, ihanet ve peşkeşler için görüş birliğine varmışlardır. Kamal, ve ekibi tamamen İngiliz taraftarıdır. Kamal, ve ekibiyle beraber İngiliz çıkarlarını korumak için görüş birliğine varılmıştır. Kamal, ve ekibine güveniyorum."

Lawrence, bir diğer mektubunun satırlarında şöyle devam ediyordu: "Kamal, Kilikya (Çukurova) veya Suriye'de harekete geçmek konusunda bir türlü karar veremiyor. İngiltere'nin çıkarları doğrultusunda hareket edecektir. En ümitsiz durumlarda veya en uygun koşullarda çıkarlarımıza helal getirmeyecektir. İngiliz çıkarları dışında hareket yapmayacaktır. Kamal'ın hareketleri ve sözleri bize her zaman yararlı olacaktır. Kamal, kendi hareketi için Enver'i bir bayrak gibi kullanıyor. . Kamal, çıkarlarımız için Enver'den daha yeteneklidir. Enver karizmatik liderlik çekiciliğine sahiptir. Ne yazık ki Kamal'da Enver gibi karizmatik liderlik yeteneği yoktur. "

İngiltere Dışişleri Bakanlığı belgeleri: FO 37V4236/E 129405.,

İngiltere Dışişleri Bakanlığı belgeleri: FO 37V4236/E 129192,

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LI – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu,

Kahire'deki İngiliz temsilcisi Sir Henry McMahon, daha sonra yaptığı açıklamada, ana gayesinin, Osmanlı orduları safında çarpışan Arap erlerin sadakatlerini sarsmak olduğunu bildiriyordu. O sıralarda (1915) şöyle düşünüyordu: "Bu anda Çanakkale'deki Türk gücünün büyük bir bölümünü ve Mezopotamya (Irak)'daki gücün yaklaşık olarak tümünü Arap erleri oluşturuyor. . . Onların Türkiye'den kopmalarını haklı göstermek için, ileride kendilerine yardımda bulunacağımız yolunda güvence ve büyük servetler vermiştik. Bunu ivedilikle yapmam için bana buyruk verilmişti. . . Bu, hayatımda en üzücü hadise idi." Düşman İngiliz'in Arapları isyan ettirme girişimleri başarısız olması yüzünden; Siyonistler çok sıkıntılı idiler. Siyonistlerin yardımlarına bütün Arap illerinin genel valisi olan Yahudi Cemal paşa ve Siyonist Kamal'ın zulüm ve yıldırma teşebbüsleri yetiyecektir. Tam sıkıntı anında Arapları şefkatle kucaklamaları gereken Cemal ve Kamal Siyonist paşaları, düşman İngilizlerin planları doğrultusunda tedhişleriyle düşmanları ekmeğine yağ sürmüşlerdir. Cemal ve Kamal Siyonist paşaları, zaten birbirlerinin ihanetlerini örten iki hain dost idiler.

Robert Lacey, The Kingdom (Kraliyet), Londra 1981, op. cit., s. 119-120.

Cemal ve Kamal Siyonist paşaların yaptıkları ihanetleri, Arap paşalar bile yapmamışlardır. Sir Henry McMahon, 18 Ekim 1915'te bu hazin ve rezalet durumu Dışişleri Bakanlığına duyuruyor. Aynı gün, İngiliz Dışişleri Bakanı Sir Edward Grey'e özel bir telgraf yolladı. Türk ordusundaki ulusalcı bir subay olan El Faruki Arap lideriyle yapılan ek görüşmelerin detaylarını anlatmıştı. Almanya, parasız olan Türkler adına Arap partisine, tüm taleplerinin yerine getirileceği sözünü vermişti. Faruki ayrıca şöyle demişti: "Arap ilçeleri olan Halep, Hama, Humus ve Şam'ın işgaline Araplarca silahla karşı konulacaktır. Mekke Şeyhinin kuzey-batı hudutlarında yapılmasını önerdiği kimi değişiklikleri kabul edeceklerdir".

Sir Henry McMahon, 24 Ekim 1915'de Şerif Hüseyin'e gönderdiği ikinci yazısında şuna değiniyordu: "Mersin ve İskenderun ilçelerinin ve Lübnan Şam,

Humus, Hama ve Halep ilçelerinin batısında bulunan Suriye topraklarının halis Arap ülkeleri oldukları söylenemez. Dolayısıyla ve Şam, Humus, Hama ve Halep ilçelerini Arap sınırları içinde kabul etmiyoruz. Arap önderleriyle olan antlaşmalarımızı ön yargıya tabi tutmak koşuluyla, Lübnan, Şam, Humus, Hama ve Halep ilçelerinin dışındaki, hat ve sınırları kabul ediyoruz. Lübnan, Şam, Humus, Hama ve Halep ilçeleri dışındaki toprakları, Büyük Britanya, Mekke Şerifinin önermiş olduğu hat ve hudutlar içindeki ülkelerde Arapların bağımsızlığını tanımaya ve desteklemeye hazırdır". Düşman İngilizler bile Kamal'ın sonradan peşkeş ihanetleriyle hediye ettiği Lübnan, Şam, Humus, Hama ve Halep ilçelerini Türk toprakları olarak Osmanlı'da kalmalarına çoktan kabullenmişti. Kamal ve ekibi ihanet işbirlikleriyle; düşmanın isteklerinden kat be kat fazlasını Lübnan, Şam, Humus, Hama ve Halep ilçeleri ihanet peşkeşlerini gerçekleştirmişlerdir.

Şerif Hüseyin, 5 Kasım 1915'te gönderdiği üçüncü mektubunda, Mersin'le Adana'nın içinde bulunduğu Şam, Humus, Hama ve Halep ilçeleri talep edilen hudutlardan çıkarılmalarını kabulleniyordu. Bunlara daha sonra Lübnan'ı da katıyordu. McMahon, ona 13 Aralık 1915'te gönderdiği üçüncü mektupta, Şerifin Mersin ve Adana'yı talep ettiği hudutlar dışında bırakmasını ve Hristiyan Araplara güvence vermek önerisini iyi karşılıyor; Halep ve Beyrut illeri üzerinde tekrarlamış olduğu hak iddialarını geçiştiriyordu. Şerif Hüseyin, ona 1 Ocak 1916'da gönderdiği dördüncü yazıda, Fransa'ya karşı olan hak iddialarında direnmeyeceğini açıklıyordu. Şerif Hüseyin, bundan sonraki yazışmalarında, hudut sorununa hiç değinmemiştir.

İngiltere Dışişleri Bakanlığı belgeleri: "FO 371/3384/183770, P. I. D., FO 371/22108/ 146/18. 153045/15, telyazısı no. 623; 174974/17;

George Anionius: The Arab Awakening: the story of the Arab national movement, (Arap Uyanışı, Arap ulusal hareketinin hikâyesi), Londra 1938.

1916'da Ekim ayında Yüzbaşı Lawrence, İngiliz diplomatı Sir Ronald Storrs'la birlikte, deniz yoluyla Arabistan'a gitmiştir. Emir Hüseyin'in ikinci oğlu Şerif Abdullah'la Şerif Ali ve onun genç üvey kardeşi Zeyit'le, daha sonra da onların Medine yakınlarında bulunan kardeşleri Şerif Faysalla görüşmüştür.

David Garnet, The Letters of T. E. Lawrence of Arabia (Arabistan'ın T. E.

Lawrence'in mektupları), Londra 1964, s. 210.

Lawrence, İngiliz Kabinesinin bilgisi için hazırladığı 4 Kasım 1918 tarihli gizli bir andıcında, “Türk ve İslam Âlemi’nin yanında İslâm dinini de bölme” işinin ivedilikle gerekliliğini savunuyordu. Mekke Şerifini Arap önderi olmamasını savunuyordu. Böylece hem Türk’ü hem de İslâm dünyasını bölüneceğini belirtmiştir. Coğrafi durumunun, bölünmelere yardımcı olacağını bildirmiştir.

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LI – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu, 11, s. 265.

Lawrence, ayaklanmanın ivedilikle beyni, örgütleyicisi, askeri tetikçisi ve İngiliz’in sorumlu irtibat subayıdır. Türk Orduları ve hedeflerine vur ve kaç taktiği kullanan gerilla harekâtlarına girişmiştir. Türk hatlarının iç tarafından hırpalayıcı, ikinci bir cephe kurmuştur. Lawrence, 6 Temmuz 1917’de Kızıl Deniz’in kuzeyinde bulunan Türk Akabe limanını işgal etmiştir. Bundan dolayı yarbay rütbesi ve Mümtaz Hizmet Nişanı (Distinguished Service Order) verilmiştir. Lawrence, 1917 ve 1918 yıllarında, İslam Alemi’ndeki İngiliz orduları başkomutanı General Sir (Lord) Edmund Allenby’in emrinde, Filistin Cephesi’nin Türk Toprakları iç tarafından, bütün var gücüyle koordine ediyordu. İngiliz orduları başkomutanı General Sir (Lord) Edmund Allenby; Türk ordularının karşısında çalışmasını yürütüyordu. Lawrence ise Türk topraklarında Türk Orduları’nın gerisinde gerilla ve casusluk faaliyetlerini gerçekleştiriyordu. Bütün bunları 150 kişilik satın aldığı Arap çeteleriyle gerçekleştirmiştir. Koskoca 7 ordu komutanı Kamal, bunları göz yummuştur. Cemal ve Kamal paşalar ihanet edeceklerine; bir birlik kurarak bu çeteyi takip ederek yok edebilirdi. Bu küçük çete Cemal ve Kemal paşaların göz yumma ihanetleriyle; her gün binlerce vatan evladını ani baskınlarla kırarak yok etmişlerdir. 150 kişilik Arap çetesiyle baskınlar yapan Lawrence’ın taktiği "Türk İmparatorluğu’nun toprakları için İngiliz kanı akmamalıydı. Türk toprağı, bence tek bir İngiliz gencinin ölümüne değmezdi” Askeri hareketlerinin pek azını İngiliz’i tehlikeye sokarak yürütüyordu. Kamal ve Cemal paşalar gibi Türk ve Emir Hüseyin gibi Arap erkanını satın alarak işlerini yürütüyordu. 24 Eylül 1917’de Akabe’den bir dostuna gönderdiği mektupta Cemal ve Kamal paşalar ihanetleriyle göz yummasından şımararak birkaç yüz kişilik çetesiyle yaptığı

katliamları şöyle diyordu: "Türkleri zevkle korkunç taktiklerle hunharca öldürüyoruz. Ansızın kalleşçe sabotajlar yaparak saldırıyoruz. Türk vatan evlatlarını param parça olarak her yana dağıtıyoruz. Birçoğunun hâlâ canlı canlı iniltilerini duyarız ve görürüz. Daha önce onları yüzlerce sabotajlarla katletmişizdir. Kendimi daha yüzlerce sabotajlar yaparak daha fazla katletmeye mecbur hissediyorum "Cemal ve Kemal paşalar ihanetlerinden palazlanan Lawrence; sadece 150 kişilik çetesiyle yüzlerce baskın ile her defasında da yüzlerce vatan evladını şehit etmiştir. Cemal ve Kamal paşalar ihanet edeceklerine, bu katliamları göz yumarak, Türk ve Müslüman askerlerin yıldırma ihanetlerinde bulunmuşlardır.

Cemal ve Kamal paşaların ihanet peşkeşleriyle katliamlar yapan Siyonist Lawrence, 15 Temmuz 1918'de V. W. Richards adlı bir tanıdığına şöyle mektup göndermişti: "Şiddetin en derinliklerinde yüzüyorum. Hayalimdeki Türklere karşı katliamları zevkle gerçekleştiriyorum. Bu katliamlar benim en büyük zevkle gerçekleştirdiğim hayallerimdir. Hayallerimi gerçekleştiriyorum. Bu işten büyük zevk ve kıvanç duyuyorum. Ben bir fırsat hırsızıyım. Türklere karşı bütün fırsatları sonuna kadar kullanıyorum. Türk yaratıklarına karşı hiç bir acıma duygum yoktur. Fırsatları yakalama zevkinden kendimi alamıyorum. . . . Görevim Türkiye'ye karşıdır. Onun için de batılı olan dış görünüşümü gizlemek zorundayım. Dış görünüşümü (Kamal gibi) Müslümanlara benzeyerek bu katliamları zevkle gerçekleştiriyorum. Türk gençlerini katlederken, kendimi bir çeşit sahne üzerinde, balo giysisiyle acayip bir dilde, gece ve gündüz başarılı bir aktör olarak görüyorum. Rolümü iyi oynamazsam, kelleme kaybedeceğimin bilinci içindeyim. Türk gençlerini katletmek bana bir oyun gibi geliyor. Bana büyük bir haz veriyor. Civan gibi delikanlıları katletmek, hayallerime sığmıyor. Türkleri zevkle katletmek benim gündüzleri hayalim geceleri düşüm oluyor. Bu hayallerimin ve düşlerimin bitmemesini istiyorum. Hayallerim ve düşlerim hep gerçekleştigiğine inanamıyorum. Atlarımızı çılgınlar gibi sürdürüyoruz. Habersiz Türk gençlerin üzerlerine çullanıyoruz. Türkleri yığınlarca yok ediyoruz. Tüm hareket çok kanlıdır. Katliam plan ve hazırlıklarını severim ve zevk duyarım. Kendim fiziki olarak çarpışmaktan ve Türker'den tiksiniyorum. . . . Acayip, küçük bir gruptuk, ama İslam Alemi'nde tarihin seyrini değiştirdiğimizi sanıyorum. "

Cemal ve Kamal paşaların göz yumma ihanet peşkeşleriyle katliamlar yapan Siyonist Lawrence, Türk Orduları'na karşı yaptıkları saldırılarında, saldırı sırasında, hiçbir esir alınmaması buyruğunu vererek hepsini katlettiriyordu. 106 sayılı Arab Bulletin (Arap Bülteni) bunun en sabit delilidir. Lawrence', Türklere

karşı tarihin en gaddar ve kalles hareketlerini sergilemiştir. Bir katliamda 5. 000 Türk evladı hunharca katledilmiştir. Lawrence'ın anlattığına göre, "Katletmekten yoruldukları için, son kalan 600 Türk evladını esir etmiştir. Lawrence, katliamlarını "askeri gerekçe" ardına sığınarak yapıyordu. Kamal'ı İstanbul'da ziyaret eden Siyonist İngiliz Kralı V. 30 Ekimde Resmi Gazete'mde ilân edilen nişanlarını resmen tevdi etmek üzere onu huzuruna çağırmıştır. Sırf Siyonist emelleri uğruna katliamlar yapan Lawrence, Şövalyelik (Order of the Bath), Şeref Nişanı (Order of Merit) ve "Sir" unvanını da kapsayan tüm onurlardan vazgeçmiştir.

Cemal ve Kamal paşaların göz yumma ihanet peşkeşleriyle katliamlar yapan Siyonist Lawrence, yaşadığı tiksintileri, İngiliz yazarı George Bernard Shaw'ın "Seven Pillars of Wisdom (Hikmetin Yedi Sütunu) eserin Oxford metninin giriş bölümünde şöyle yansıtmıştır: ". . . Kazandığımız başarı sonunda yenedünya doğmuştur. Ama eski adamlar yine meydana çıktılar. Zaferimizi ellerimizden aldılar. Zaferimizi, yeniden, bildikleri eski dünya içinde biçimlendirdiler. Yeni (Siyonist) bir ulus yapmak istedim; dünyaya, yitirilen bir etkiyi geri getirmek istedim; Samilerden (Yahudi ırkından) oluşan 20 milyonluk kitleye, ulusal düşünceleri esinlettim. Hayal dünyalarını genişlettim. Yeni bir hayal dünyalarını kurma amacını güttüm. Böyle yüksek bir amaç, zaten onların asaletinde vardı. Hayat bizi olaylarda cömert bir rol oynamaya zorladı. Kazandığımızda Arap topraklarında İngiliz petrol imtiyazlarını kuşkulu bir duruma soktu. Cemal ve Kamal paşaların ihanet peşkeşleriyle katliamlar yapılmasının ve göz yumulmasının arka planının Sami ırk olan Yahudilerin Siyonist İsrail devletini kurma planı olduğunu Siyonist Lawrence çok açık deklare etmiştir. İşte Cemal ve Kamal paşaların ihanet peşkeşleriyle katliamlar yaptırmasının arka planı, bu dehşet verici ifşaattır. Hatta Cemal ve Kamal paşaların ihanet peşkeşleriyle katliamlar yaptırarak, Türk ve İslam Âlemi'ni mahvettiklerinin deşifresini şöyle itiraf etmiştir: "Doğu'ya, bir amaç ve idealler iade etmişsem; beyazın kırmızıyı yönetmekle ilgili ölçüyü daha gerekli yapmışsam; belirli bir ölüde oradakileri, yeni uluslararası kazandırmış oluyorum. Tahakküm edici soylar,(Türkler) sağlamış oldukları başarılarını unutacaklardır "

David Garnet, The Letters of T. E. Lawrence of Arabia (Arabistan'ın T. E. Lawrence'in mektupları), Londra 1964, op. Cilt., s. 33 s. 238., s. 254., s. 261, 261,263,

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LI – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu, s. 183, s. 244. s. 246., s. 254., s. 284.

Lawrence'ın Seven Pillars of Wisdom (Hikmetin Yedi Sütunu), 31 Hyde, op. cit., s. 19.

Cemal ve Kamal paşaların ihanet peşkeşleriyle katliamlar yapan Siyonist Lawrence, İngiltere'ye gelmesiyle İngiliz Savaş Bakanlığı'nda gizli bir casusluk görevlisi olan Kamal'ın Siyonist dostları olan Lawrence, Beach, Aubrey Herbert ekibinden Lawrence ayrılmıştır. İngiliz Savaş Bakanlığı, gizli casusluk görevine yine Kamal'ın dostları olan Montagu, Amery ve Aubrey Herbert ekibini atamıştır. İngiliz Savaş Bakanı Lord Kitchener adına Lawrence'siz bu eski ekip casusluk ve ajanlık işlerine devam ettirmişlerdir. Lawrence, 15 Eylül 1919'da İngiltere Dışişleri Bakanlığı sorumlularından Cecil Harmsvorth'e bir mektup gönderiyor. Gönderdiği yazıda: "Kamal, ve ekibi İngiliz yanlısıdır. İngiliz Savaş Bakanlığı, gizli casusluk görevlisi Montagu, Amery ve Aubrey Herbert'ten oluşan ekiple Kamal defalarca buluşarak, görüş birliğine varmışlardır. Kamal, ve ekibi tamamen İngiliz taraftarıdır. Kamal, ve ekibiyle beraber İngiliz çıkarlarını korumak için görüş birliğine varılmıştır. Kamal, ve ekibine güveniyorum."

Lawrence, mektubunu şöyle devam ediyordu: "Kamal, İngiltere'nin çıkarları doğrultusunda hareket edecektir. Bu konuda hiçbir kuşku yoktur. En ümitsiz durumlarda dahi en uygun koşullar hazırlayarak çıkarlarımıza asla helal getirmeyecektir. İngiliz çıkarları dışında hareket asla yapmayacaktır. Kamal'ın fikri ve sözleri bize her zaman İngilizlerin en büyük yararı olacaktır. Kamal, kendi (Siyonist) hareketi için diğerlerini bir bayrak gibi kullanıyor. . Kamal, çıkarlarımız için diğerlerinden daha yeteneklidir. Kamal'ın asla liderlik yeteneği yoktur. "

İngiltere Dışişleri Bakanlığı belgeleri: FO 37V4236/E 129405. ,

İngiltere Dışişleri Bakanlığı belgeleri: FO 37V4236/E 129192,

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LL – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu,

Cemal ve Kamal paşaların Filistin ihanet peşkeşleriyle Türk İmparatorluğu, Ağustos 1920'de Türklere Sevres projesi dayatılmıştır. Yeni bir sultan olan Vahdettin, tahta geçer geçmez Cemal ve Kamal paşaların ihanet peşkeşleriyle

savaş belasının içinde kendini bulmuştur. Sevr projesini imzalamayarak antlaşma olmasını önlemiştir. Böylece Sevr tarihte bir proje olarak kadük kalmıştır. Lawrence, 30 Mayıs 1920'de The Sunday Times gazetesine gönderdiği mektupta Sevr'in uygulanmayacağını baştan deklare etmiştir. İngiliz'in bile inanmadığı Serv projesini, kamalistler iftiralari için sahte dayanak olarak kullanmışlardır. 30 Mayıs 1920'de The Sunday Times gazetesi, Lawrence'in makalesine geniş yer vermiştir. Lawrence makalesinde: "Türk Antlaşması (Sevres)'nın koşulları, saçmadır. Sevr'i hazırlayanlar, Sevr'i baştan olanaksız hale sokmuşlardır. Sevr antlaşmadan başka her şeye benzemektedir. Ama hiç bir şekilde antlaşma ile alakası yoktur. Eski Türk İmparatorluğu'nun kendine özel şartlarını hazırlayanlar bilecek durumda değildir. Türk Devleti'nin gerçek durumu göz önüne alınmamıştır. Türk Devleti'ni bölmeye çalışanlar Türklerin ve ona bağlı ülkelerin askeri ve mali güçlerini dikkate almamıştır. Gerçekleri ve Türk koşullarını bilmeden hazırlanmıştır. Uygulanabilirliği mümkün değildir. Saçma sapan bir dayatmadır. Tam Türkleri bilmeyen kafaların işidir. Meydana getirilen belge saçması Küçük Asya ülkesinin 2 numara küçüktür. Ancak fatihlerin burnunu sürtecektir. Bu belge hiç bir zaman istendiği gibi uygulanamayacaktır. Uygulama imkanı da yoktur. Türkler bunu bir iki yıl içinde tarihin çöplüğüne atacaktlardır. Ya revizyon edilerek düzeltilecektir. Yada geçerle olmadan çöpe gidecektir. „ Kamal ve ekibinden diğer paşaların Anadolu ihanet darbe ve ihtilalleriyle, Sultanın imzalamayarak tarihin çöplüğüne atılan Sevr'in diğer versiyonu Lozan uygulanmıştır. Hatta Hicaz Kralı Hüseyin bile, Paris'teki temsilcilerinin Sevres Antlaşmasını imzalamalarını yasaklamıştır. Siyonist Kamal'ın da darbe Kurmay başkanı olduğu 31 Mart Siyonist darbesiyle devleti ele geçiren Kamal gibi Siyonist çeteler ise; Paris'te Sevr'i imzalama alçaklığını göstermişlerdir. Milletler Topluluğu (Cemiyet-i Akvam -League of Nations) toplantılarına protesto ederek katılmamıştır.

Lawrence, 1920 yılı Temmuzunda The Times gazetesine gönderdiği yazıda, o hafta Avam Kamarasında İslam Alemleri'ne ilişkin olarak yapılan görüşmeler sırasında, kıdemli milletvekillerinden birinin Mezopotamya (Irak)'daki Arapların, "iyi niyetli İngiliz güdümüne" karşın ayaklanarak silaha sarılmalarına şaşıtığını belirttiğine değiniyor, şu yorumda bulunuyordu: "Araplardan çok küçük bir grup, Türk yönetimi oldukça kötü olduğu için değil, bağımsızlık istedikleri için Türklerle karşı bizim sayemizde savaş sırasında ayaklandılar. Efendilerini değiştirmek, İngiliz uyruğu veya Fransız vatandaşı olmak için değil, kendi haklarını kazanmak için yaşamlarını savaşta tehlikeye koydular. . . İki yıldan sonra sabırlarının tükenmiş olmasına şaşmamak gerek. . . Kurduğumuz yönetim, İngiliz yönetimidir ve İngiliz dillinde yürütülmektedir. Bu yönetimi

çalıştıran 450 İngiliz yönetici vardır. Onlar arasında Mezopotamya (Irak)da tek bir sorumlu yoktur. Türkler aynı hizmetlerde bulunanların yüzde 70'i yerel kişilerden oluşturuyordu. Oradaki 80. 000 kişilik ordumuz, hudutları korumakla değil, polis görevi olan asayişle uğraşıyor. Halkı, baskı altında tutuyorlar. Türkler, Mezopotamya'daki iki ordularının yüzde 60'ını Arap subayları ve yüzde 95'ini öteki rütbelerdeki Araplar oluşturuyordu. . . "

David Garnet, The Letters of T. E. Lawrence of Arabia (Arabistan'ın T. E. Lawerence'in mektupları), Londra 1964, op. Cilt., s. 294- 307. ,s. 308, Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LL – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu,

Kamal'ın İhanet Peşkeşleriyle Arapları Sömürgeleştirmesinin İtirafı

22 Ağustos 1920 tarihle The Sunday Times gazetesine, Lawrence, İngilizlerin "söyledikleriyle yaptıkları arasında kınanacak bir çelişme bulunduğunu" açıklıyordu. Ona göre, İngilizler, Türkiye'yi yenilgiye uğratmak, "Arapları, Türk yönetiminkinden kurtarmak" ve o ülkenin buğday ve petrol kaynaklarını dünyaya sağlamak amaçlarıyla Mezopotamya'ya gittiklerini söylemişlerdi. Bu amaçlar uğruna yaklaşık bir milyon insan ve yüz milyon Sterlin tutarında para harcamışlardı. Kamalistların iddia ettikleri gibi Arapların Türklere karşı ayaklanmadıklarını, aksine düşman İngilizlere karşı ayaklandıklarını deşifre eden Lawrence, yazısını şöyle sürdürüyordu: "Bizim yönetimimiz, eski Türk sisteminden de kötüdür. Türkler, barışı korumak amacıyla, askerliklerini yapan yerel erlerden en fazla 14. 000 kişilik bir güç bulundurmuşlardır. Yılda ortalama mahkeme kararlarıyla 200 Arap öldürmüşlerdir. Biz ise orada 90. 000 kişilik bir gücün yanında muazzam bir, uçaklar, zırhlı arabalar, gambotlar ve zırhlı trenler bulunduruyoruz. Bu yaz vuku bulan ayaklanmada yaklaşık 10. 000 Arap öldürdük. . . Bağdat'taki hükümet, ayaklanma olarak nitelendirdiği siyasi suçlardan ötürü o kentte Arapları asıyor. Hâlâ Türk uyruğundalar. Bizimle Araplar hala savaş durumundadırlar. . . . Bu yaz, 10. 000 köylüyü öldürmemiz, İngiliz'in buğday, pamuk ve petrol istihsalini nereye kadar götürülür. Sömürge idaresi mantığı adına milyonlarca Sterlinin, binlerce İmparatorluk askerinin ve on binlerce Arabın feda edilmelerine yol açan bu masraflardan sonra, hala bu saçmalıkları nereye kadar götüreceğiz. ?"

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LL – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu,, s. 316. ,s. 317.

Bu arada, İngiltere Başbakanı Lloyd George, İslam Alemi sorunlarını Dışişleri Bakanı Lord Curzon'un ellinden alarak, sömürgeler Bakanı Winston Churchill'e devretmiştir. Siyonist Lloyd George'la görüşen Siyonist Lawrence, Siyonist Churchill tarafından siyasi danışman olarak atanmıştır.

Lawrence, Sömürgeler Bakanlığında görevle iken, Kudüs'teki İngiliz Piskoposu görünen Siyonist ajan Dr. McInnes, Horace M. Kallon tarafından Zionism and World Politics (Siyonizm ve Dünya Politikası) yayımlandı.

Düşman İngiliz'in Siyonist piskoposu, 15 Aralık 1921 'de Siyonist Lawrence'a gönderdiği yazıda, ona (Lawrence'a) atfedilen demeci yalanlamaya çağırıyor ve aralarında yapılacak yazışmaları basında yayınlamak gereğini duyabileceğini bildiriyordu. Çünkü Siyonist Lawrence, kendisi gibi Siyonist olan piskoposa 2 Şubat 1922'de karşılık veriyor ve Filistin'deki İngiliz Yüksek Komiseri Sir Herbert Samuel'e başvurmasını salık veriyordu. Kamal'ın da içinde bulunduğu düşman işbirlikçilerinin de dolaylı olarak deşifre edildiği bu beyanların tepkilerini savuşturmalı için 10 Mayıs 1922'de bir açıklama yayınlayan Winston Churchill; "söz konusu yapıtın, Albay Lawrence Sömürgeler Bakanlığının bir üyesi olarak atanmadan önce yayınlanmış bulunduğunu ve dolayısıyla, yazarın ona atfetmiş olduğu görüşlerin bu Bakanlık ilgilendirmedeğini" bildiriyordu.

Siyonist Piskopos, görüşünde direniyor ve 23 Haziranda Siyonist Lawrence'a gönderdiği yeni bir mektupta, kendisine karşılık vermesini talep ediyor; yakında Londra'ya ulaşacağım açıklıyordu. Siyonist Lawrence, piskoposa karşılık olarak iki yazı müsveddesi hazırlıyordu, ama bunlardan aşağıdaki mektup gönderilmiyordu: "Benim Dr. Weizmann'a verdiğimi üçüncü bir kişinin iddia ettiği demeci yalanlamamı istiyorsunuz. Bunu asla yapmayacağım. Yayınlanmış bulunan ve bana atfedilen herhangi bir demeci hayatımda asla yalanlamadım; şimdi sizin bu üç köşele sorunuzda bunu yapmaya başlamak için baştan çıkarılamam. Zaten, kuşkulandığım gibi, Sayın Piskopos, yalanlamalarını hem kendinizi temin etmek ve hem de, çizmelerini sizin ve ne de benim, siyaha boyamaya yetenekle olduğumuz Dr. Weizmann gibi büyük bir adam üzerinde zafer kazanmak için istiyorsunuz. . . "

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LL – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu, s. 342-3.

Süleyman Musa adlı Arap yazar, 1962 yılında Arapça yayınladığı Siyonist T. E. Lawrence: Bir Arap Görüşü adlı yapıtında, Lawrence'ın Arap ayaklanmasındaki rolünü aşağılamakta ve onu, açıktan açığa bir Siyonist olarak nitelendirmektedir.

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LL – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk

Tarih Kurumu

Sırf Yahudi İsrail devletinin alt yapısını Kamal ve ekibiyle oluşturan Siyonist T. E. Lawrence, 15 Mayıs 1930'da Frederic Manning'e Plymouth'dan şöyle hitap ediyordu: ". . . Sonuçta Arap akımına inanmadım; ama o günkü zaman ve mekân açılarından onun gerekçe olduğunu düşündüm. Bu akım, savaştan bu yana da haklılığım büyük ölçüde kanıtlamış bulunuyordu. . . "

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LL – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu, s. 1. 693.

Gizli Yahudi, Şabataycı ve Siyonist olan Kamal gibi Türk ve Müslüman zannedilenlerde vatan haini İngilizlerden daha çok idi.

Hatta düşman işbirlikçisi Kamal'ın hocası ve idoü olan gizli Yahudi Ziya Gökalp, Türkçülüğün Esasları'ndaki eserinin "Millî Tesevüdü Kuvvetlendirmek" makalesinde de bunu şöyle itiraf etmiştir: "Mütarekeden sonra İngilizleri, Fransızları yakından görmeğe, tanımağa başladık. Bunlarda ilk gözümüze çarpan cihet, medenî ahlâkın bozukluğudur. Bilhassa memleketimize gelen veya Malta'da hâkim bulunan İngilizlerin medenî ahlâklarını çok düşük bulduk. Müstemleke ahalisini soymak, mağlûplara kul köle muamelesi yapmak, harb esirlerinin ve hatta sulh esirlerinin parasını eşyasını çalmak onlarca tamamıyla helâldir. İngiliz milletinin medenî ahlâkında gördüğümüz bu düşüklüğe karşı itiraf edelim ki, vatanî ahlâkını pek yüksek bulduk. Türkiye'de yüzlerce hatta binlerce vatan haininin zuhur etmesine mukabil, bütün İngiltere'de tek bir vatan haini zuhur etmedi" diyerek düşman işbirlikçisi Kamal'ın, İngilizlere çalıştığını ve düşman İngilizlerden de Kamal gibi asla bir tane vatan haini çıkmadığını da itiraf etmiştir.

Ahmet Kabaklı, Kültür Emperyalizmi, Millî Tesevüdü Kuvvetlendirmek s 23

Siyonist Kamal'ın Türkçülük ve Milliyetçilik Kisvesi

28 Kasım 1934'de B. H. Liddell Hart'a York'tan gönderdiği yazıda Kamal'ın sahte Milli Mücadele safsatası ile darbe ile TC'ni milliyetçilik kisvesini bürünmesini de deşifre ederek şöyle diyordu: ". . . Kamal'ın ulusalcılığı, diğer grupların meyline karşı mücadele etmek için sahte bir ulusalcılıktır. "

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LL – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu, s. 831

Siyonist T. E. Lawrence, 1926 yılı Nisanında İngiltere Dışişleri Bakanlığı yetkililerinden W. G. Childs'a yaptığı açıklamada, "1918 yılı Eylülünde, acayip bir rastlantı sonunda, Kamal Paşa ile defalarca görüşme yapmış olduğunu itiraf etmiştir. Türk savaş amaçlarının, konuşulan konular arasında bulunduğunu" deşifre ederek bütün Kamal'ın ihanetlerinin foyasını ortaya dökmüş ve işbirlikçi ihanet gerçeklerini açıkça belletmiştir.

W. H. Green

BRITISH DELEGATION,
PARIS.

September 3rd, 1919.

Private & Secret.

My dear Archie,

125340

I have received your letter No. 116059/ME41a
of August 21st about Colonel Lawrence and have consulted
the authorities here.

The reply is that Colonel Lawrence should be considered to be under the Foreign Office, and that we do not share the apprehensions as to the effect of his presence in Paris at the proper time. It is considered, on the contrary, that there is little hope of a settlement except in an agreement between Feisal and the French, and that such an agreement would hardly be possible except with Colonel Lawrence's assistance. If he is properly handled, he may be able to get Feisal into a reasonable frame of mind, and if he cannot or will not, probably no one else can. If Feisal comes here for the ultimate settlement and then found that we were preventing him from having the advice of Lawrence, it would only make him more suspicious of an Anglo-French plot against him and all the less likely to be accommodating.

Green
W. H.

24.12/19

The Secretary

to the Army Council.

İngiltere Dışışleri Bakanlığı belgeleri: “FO 371/215/L 2540: W. G. Childs'ın kaleme aldığı andın, Londra, 20. 4. 1926.,

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: II – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu

Siyonist ajan Robert Lacey, 1981 yılında Londra'da yayınlanan The Kingdom (Kraliyet) eserinde, Siyonist Lawrence'ın sırf kurulacak İsrail Yahudi devleti için Arapları aldatıldığını belletmiştir. Kanıt olarak, Lawrence'ın Seven Pillars of Wisdom (Hikmetin Yedi Sütunu) adlı yapıtının önsözünde yapmış olduğı şu açıklamayı gösterir: “. . . (İngiliz) Kabinesi, daha sonra Araplara Özerklik verileceğı kesin sözleriyle onları bizim için çarpışmaya ayaklandırdı. Araplar, kuruluşlara değil, kişilere inanırlar. Beni, İngiliz yönetiminin özgür bir ajanı olarak gördüler ve benden, o yönetimin yazılı vaatlerini onaylamamı talep ettiler. Böylece, bu komploya katılmak zorunda kaldım ve sözümün değeri ne ise, onlara, ödülleri alacakları yolunda güvence verdim.

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LL – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu

Lawrence'ın 1919 yılı Eylülünde İngiltere Dışışleri Bakanlığına gönderdiği ve Kamal'dan ve işbirlikçi ihanetlerinden de söz eden yazısının fotokopisi

Savaşı kazanırsak, bu sözlerin yerine getirilmeyeceğı (kâğıt üzerinde kalacağı) ta başlangıçtan belli idi ve ben, Arapların dürüst bir danışmanı olsaydım, onlara, bu gibi şeyler için çarpışarak hayatlarını tehlikeye sokmamaları; evlerine dönmeleri öğütünü verirdim. Doğru da ucuz ve süratli bir zafer kazanmamız için Arap yardımının gerekke olduğuna ve kaybedeceğimize, sözümüzde durmayarak kazanmamızın daha iyi olacağına inanarak, bu hilenin tehlikesini göze aldım. “

“(Araplarla) ateş altında iki yıllık ortaklığımız sırasında bana inanmaya ve hükümetimin de, benim gibi, içten olduğuna sanmaya alıştılar.” Böylece düşman İngiliz'in sırf Yahudi İsrail devleti için Arapları kandırdıklarını itiraf etmiştir.

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: II – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu

2000-2001

16 SEP 1964

Just before we left - my son found 2 empty - empty for some 15
(Dress - white) and some other advice for the area.

Improving arrangements will have to be made for a part and export of the Arab group, and B. Group, Middle Eastern, Tropical and Sub-tropical.

We should have information from the French as to whether that they would actually accept the boundary of the district that you of the Lykes-Park agreement (which had been made for the American Government). It should be understood that there is a letter before will be required by us as our concern, all power - agreed with French.

In the course of studies by note that battles between Gales & French will not off with
just supply of the coast. In fact almost the reverse that we will provide rather larger
we look for the other side in each contingency.

It had no more, we sought the Gods for about twelve months, they all the temples
to the world then. It was a great war, the only one the world against the

The interface will be made of Panel, Vector, plus the dual (S-P) boundary value problem.

Now all things is over without a conflict between head & heart is a 6 points. If the outcome of body part dead, the suffer might fight out, but they told the minister, and a following because would not all Martin Luther against the head - some. And after will probably give us back to the thought and I remember there was a reason of necessity, and not

possibly with pollen in 1945. - Road - Road intersection - adjacent woods.
 1945. Road - adjacent to Road cutting. There is a post in pine - Road - etc. in road.

[illegible]

• would have no effect on trend in Δ (positive) as in Δ (positive)

Payed to collector - *Phryganidia* = *Chrysophanes*, 1 of each set and 200 wings, not kept.

1. What is the purpose of the study?
 The purpose of the study is to determine the effect of the use of the

had already said he was another in the crowd that may have already left home with financial

2. I am all for military armaments, which will save the world. Military = justice & peace. I could see justice in that. Most of us in the world are in the world now.

...to the fact, if he would disregard the social administration of England at the hands of

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: II – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu

Lawrence'ın 1919 yılı Eylülünde İngiltere Dışişleri Bakanlığına gönderdiği ve Kamal'dan ve işbirlikçi ihanetlerinden de söz eden yazısının fotokopisi

Birinci Dünya Harbi'nde Filistin Cephesi'nin Siyonist düşmanlardan tarafından açılması nedeni, Siyonist İngiliz'in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri'nin Türk İmparatorluğu'nun Asya'daki topraklarını paylaşmak ve Filistin'de Yahudi İsrail devletini kurmak amacıyla başlattıkları bir planın neticesi mütalaa edilmelidir. Siyonist Kamal'ın bu gürüha sinsice, haince, kalleşçe ve kahpece, yardım ve işbirlikçi yapması; Siyonist ve gizli Yahudi gerçek yüzünü deşifre eder.

Oysa Birinci Dünya Harbi'nin Şark Meselesinde Müttefik dost Almanya, Avusturya-Macaristan Türk ve İslam Âlemi'nin dostu; Siyonist İngiliz, Fransız ve Rusya Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanı ve sömürgecisi idiler. Siyonist İngiliz, Hindistan'a giden deniz yoluna (Kral Yolu'na) karşı engel olan Türk ve her türlü kurmay, mali ve askeri yardımı yapan Alman tehdidini ortadan kaldırmak amacıyla, "böl ve yönet" politikasına uygun olarak Siyonist Yahudiler'i Türklere karşı düşman unsurlar haline getirmiştir. Siyonist İngiliz'in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri, Filistin Cephesi'ni sırf Yahudi İsrail devletinin kurulması için açarlarken, Anadolu'nun yumuşak karnını güneyden tehdit ederek Türk İmparatorluğu'nu teslim alarak Anadolu'ya hapsetme emelleriyle, Türklere her türlü yardımı yapan Türklerin müttefiki ve dostu Almanya'nın en önemli müttefikini devre dışı bırakarak Batı Cephesi'ndeki savunmasını zayıflatmayı, savaş sonrası çıkarlarına uygun olarak Türkleri İslam Âlemi'nden çıkarmayı ve Anadolu'da kontrol altına almayı, böylece Şark Meselesi'nin üçüncü safhasını gerçekleştirmeyi ve İslam Âlemi'ni (Anadolu dahil) yeniden yapılandırmayı planlamışlardır.

Bayram Kodaman, Sultan II. Abdülhamid Han Devri Doğu Anadolu Politikası, Ankara, Türk Kültürü Araştırma Enstitüsü Yayınları, 1987, s. 2.

Siyonist İngiliz'in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri'nin (İngiliz, ve Fransız

ve Rusya'nın), İslam Âlemi'ndeki devletlerinin coğrafi sınırları Birinci Dünya Harbi esnasında aralarında yaptıkları gizli antlaşmalarla çoktan belirlenmiştir. İşte Kamal içten ihanet peşkeşleriyle; düşmanların bu alçak planlarına alet ve maşa olmuştur.

David Fromkin, Barışa Son Veren Barış, Modern Orta Doğu Nasıl Yaratıldı? 1914-1922, çev. Mehmet Harmancı, İstanbul, Sabah Yayınları, 1994,s. 1.

Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanları Siyonist İngiliz ve Fransa'yı İslam Âlemi'ne götüren ve işgallerinin başlıca nedeni; bölgenin stratejik önemi, askeri potansiyel ve tehlikesi ve kurulması Siyonistlerce planlanan Yahudi İsrail devletidir. Türk ve İslam Âlemi'nin aleyhine olan bütün bu planları içten ihanet peşkeşleriyle gerçekleştiren Kamal ve ekibi, Türk ve İslam Âlemi'ne tarihin en büyük darbesini içten kahvelikleriyle, kalleşlikleriyle, işbirlikleriyle, peşkeşleriyle ve ihanetleriyle gerçekleştirmişlerdir.

Nurettin Gülmez, Kurtuluş Savaşı'nda Anadolu'da Yeni Gün, Ankara, Kamal Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Kamal'ı Aştırma Merkezi Yayını, 1999,s. 61.

Türk ve İslam Âlemi'nin baş düşmanları İngiliz ve Fransa, Sanayi Devrinin başladığından itibaren, sanayilerine hammadde kaynağı temin etmek amacıyla, Türk ve İslam Âlemi'nde sömürgeciliğe başlamışlardır. Türk ve İslam Âlemi'nin en büyük belası İngiltere, Hindistan'ı, Türk ve İslam Âlemi'nin diğer düşmanı Fransa ise, bir Osmanlı Türk toprağı olan Mısır'ı işgal etmiştir. İslam ülkesi olan Hindistan'ı (Bangladeş ve Pakistan o zamanlarda Hindistan idi), sömürgeci İngiliz'in ekonomik, sosyal, askeri ve politik güçlerine olumlu katkılarda bulunmuştur. Sömürgeci İngiliz, Fransa'yı Mısır'dan çıkarmış, buna karşılık Fransız Osmanlı toprağı Cezayir'i ele geçirmiştir. Süveyş Kanalı'nın açılmasından sonra, Hindistan deniz yolunun (Kral Yolu'nun) mesafesi kısalmış ve sömürgeci İngiliz bu yolun kuzeyden emniyetini sağlayan Kıbrıs'ı zorla himayesine alma kisvesiyle işgal etmiştir. Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanı Fransa, Osmanlı toprağı Tunus'u işgal ederek, Fas'a yerleşmeye çalışmış, İngiliz, Hindistan yolunun güvenliğini sağlamak amacıyla, Mısır'ı ve Sudan'ı işgal etmiştir. İşte Kamal'ın Türk ve İslam Âlemi'ni sömüren Fransız ve İngiliz

düşmanlarının hayranı, maşası, ajanı, işbirlikçisi ve dostu olması, alçak cibilliyetinin deşifresidir.

Fahir Armaoğlu, 20. Yüzyıl Siyasi Tarihi, 2 cilt, 1914-1995, 12. b., İstanbul, Ankara, Alkım Yayınevi, 2000, s. 30-31;

Albert Hourani, Arap Halkları Tarihi (A History of The Arab Peoples), 2. b., çev. Yavuz Alogan, İstanbul, İletişim Yayınları, 2000, s. 334-335;

Kodaman, Sultan II. Abdülhamid Han Devri Doğu Anadolu Politikası, s. 68.

Sultan II. Abdülhamid Han, Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanı Fransa'nın Tunus'u, İngiliz'in Mısır'ı, işgalinden sonra, Müslüman Araplara İslamcılık" idealle şevketti. Dini bir nefis müdafaası aracı olarak kullanmalarını ve bu düşman ve işgalci devletlere karşı mücadele etmelerini öğütlemiştir. Düşman işbirlikçisi Kamal'ın diğer içindeki gizli Yahudi Siyonistler gibi Sultan Abdülhamit düşmanı olması; sırf bu yüzdendir.

Enver Ziya Karal, Türk Tarihi, c. VIII, Birinci Meşrutiyet ve İstibdat Devirleri, 1876-1907, Ankara, TTK Yayınları, 1962, s. 549;

Kodaman, Sultan II. Abdülhamid Devri Doğu Anadolu Politikası, s. 68, 89.

II. Abdülhamid, Araplar'ı Saltanat ve Hilafet'le bağladı. Merkezi otoritesini güçlendirdi. 21 Eylül 1308 (1892) 'de Aşiret Mektebi'ni açtı. Pan-İslamizm (İslamcılık), ve merkezîyetçilik siyasetini, eğitim yoluyla Arap aşiretlerine de benimsetti. Böylece düşmanların sömürge emellerini ve Filistin'de Yahudi İsrail devletini engelledi. Kaman'ında Siyonist darbe kurmay başkanı olduğu 31 Mart darbesiyle Sultan Abdülhamid'i devirmeleri sırf Filistin'de Yahudi İsrail devletini engellemesindendir.

Kodaman, Sultan II. Abdülhamid Han Devri, Doğu Anadolu Politikası, s. 68.

Sultan II. Abdülhamid Han "İslamcılık" siyasetini, ortaya çıkmakta olan

Müslüman ulusun dini kimliğini belleterek ,çok önemli bir rol oynamıştır. Kamal'ın ekibi ise Türk ve İslam lehine olan bu büyük bir hizmeti; Siyonistlerin isteği ve yardımlarıyla önlemiştir.

Kemal H. Karpat, Türk Mirası ve Ulusculuk, çev. Recep Boztemur, Ankara, imge Kitabevi,2001,s. 72;

Kodaman, II. Abdülhamid Devri Doğu Anadolu Poltikası, s. 71.

Sultan II. Abdülhamid Han; eğitimi ve öğretimi yaygınlaştırmak suretiyle milleti ve ümmeti şuurlandırmıştır. Onun devrinde ilk ve orta öğretimin amacını şöyle belletmiştir: "Bu devirdeki siyasi fikir akımlarının da ilk ve orta öğretim üzerinde etkilerini görmek mümkündür. Başlangıçta ilk öğretimin amacı İslamcılık, orta öğretimin amacı Türkçülük siyasetine uygun yürütülüyordu. Fakat, devrin sonlarına doğru, her iki akım tamamen terk edilmekle birlikte, Türkçülük okulların amaçları arasına girmeye başlamıştır. Bu bakımdan ilk ve orta öğretimin siyasi hedeflerini açıklığa kavuşturmak zordur."

Bayram Kodaman, Abdülhamid Devri Eğitim Sistemi, İstanbul, Ötüken Neşriyat Yayınları, Yüksel Matbaası,1980,s. 253.

Sultan II. Abdülhamid Han İslam dini kimliğiyle ümmet şuurunu yayarak, etnik kimlik üzerinde kullandı. Türk İmparatorluğu bünyesinde bulunan Müslüman unsurları Türk ve İslam Âlemi'nin yararına birleştirdi. Sultan II. Abdülhamid Han, dirayetle çalışmalarıyla İslamcılığı iç ve dış politikada bir sistem haline getirdi. Özellikle Araplara yakınlık gösterdi. Türk İmparatorluğu'nu yeniden Türk Cihan İmparatorluğu haline getirmiştir.

Hamza Eroğlu, Türk Devrim Tarihi, Ankara, Kardeş Matbaası, 1970,s. 35;

Karpat, Orta Doğu'da Türk Mirası ve Ulusculuk, s. 10; Karal a. g. e., . ,c. VIII,s. 539-550;

Şerif Mardin, Jön Türklerin Siyasi Fikirleri, 1895-1908,Ankara, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 1964,s. 42-43.

Sultan II. Abdülhamid Han, sadece birkaç yüz adamı olan Mekke Emiri Şerif Hüseyin'i fitneciliğine karşı ustaca bir siyaset izleyerek onu pasif hale getirdi. 1893'de İstanbul'a çağırarak iltifat ve rahata boğarak bir nevi gönüllü gözaltına almıştır. Sultan II. Abdülhamid Han devrinde Şerif Hüseyin, 1893-1908 yılları arasında 15 yıl İstanbul'da rahat yaşamıyla gönüllü bir kontrol altında kaldı. Sultan II. Abdülhamid Han bu ince siyasetiyle Türk Devleti'ne karşı herhangi bir faaliyette bulunma fırsatını asla bulamamıştır. Kaman'ında lider olduğu İslam ve Türk belası İttihat ve Terakki Partisi 1908 darbesiyle devleti ele geçirdikten sonra, bu belayı Siyonistlerin istekleriyle serbest bırakarak Türk ve İslam Âlemi'ne bela etti.

Ömer Kürkçüoğlu, Türk Devleti'ne karşı Arap Bağımsızlık Hareketi, 1908-1918, Ankara, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Yayınları, 1982, s. 67-70.

Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanı İngiliz ve Fransa'nın adi sömürgeciliğine karşılık dost Almanya, Türk Devleti'nin İslam Âlemi'ndeki topraklarına yapıcı ilgi gösterdi. Almanya'nın da en büyük düşmanları Fransa ve İngiltere idi. "Düşmanımın düşmanı benim dostumdur" düsturunca; Almanya Türk ve İslam Âlemi'ne koşulsuz destekledi. Müttefik ve dost Almanya, 1899'da Bağdat bölgesinde demir yolları yapımı için kendisine izin verilerse, Türk Devleti'ne her çeşit yardımı yapmaya önermiştir. Türk Devleti bu öneriyi kabul etti. Aralık 1899'da Konya -Bağdat demiryolu ve Bağdat-Basra demiryolu yapım haklarını müttefik dost Almanya'ya verdi. Haydarpaşa-Ankara-Konya arasındaki demiryolunun yapımının da başka hiçbir devlete verilmeyeceğini garanti etti.

Türk İmparatorluğu'nun, Konya- Bağdat-Basra demiryolunu yapma imtiyazını 1866' da Avusturya'ya,1871'de Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanı Fransa'yı yenerek yeni bir dünya gücü olarak ortaya çıkan müttefik ve dost Almanya'ya vermesi, İngiliz'in Süveyş Kanalı, Basra Körfezi, Hindistan ve Doğu Asya'daki sömürgeci çıkarları için, çok ciddi bir tehdit gördü. İslam Âlemi'ni eskisi gibi sömüremeyeceğini anladı. İşte Kamal, Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanı İngiliz ve Fransa gibi; bu yüzden Almanların azılı düşmanı oldu.

Enver Ziya Karal, Türk Tarihi ,c. IX, İkinci Meşrutiyet ve Birinci Dünya Savaşı,1908-1918,Ankara,TTK Yayınları, 1996,s. 360.

Bağdat Demiryolu'nun geçeceği bölge, asker ve cephanenin daha hızlı taşınmasından dolayı; Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanı İngiliz ve Fransa'nın istemediği bir şekilde stratejik bakımından dünyanın en önemle yerlerinden biriydi. Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanı İngiliz ve Fransa'nın aleyhine bu gelişmeleri; düşman işbirlikçisi Siyonist Kamal ve ekibini de huzursuzlaştırmıştır.

Ömer E. Kürkcüoğlu, Türkiye'nin Arap Orta Doğu'suna Karşı! Politika, 1945-1970, Ankara, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Yayınları, 1972, s. 3-4.

Bağdat Demiryolu projesiyle Almanlar, Musul konusuna el atınca, İngiliz 'de ezeli düşmanı Rusya'yla işbirliği yaptı . Türk ve İslam Âlemi'nin bütün düşmanları, sömürgeci İngiliz düşmanının şemsiyesi altında birleşti. Osmanlı'nın içinde bulunan düşman işbirlikçisi Kamal ve ekibi de, Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanı İngiliz ve Fransa'nın şemsiyesi altında içten gizilce ve sinsice birleştiler. İngiliz düşmanlığı, Birinci Dünya Harbi'nde taraf güçleri de belirledi. Türk İmparatorluğu'nun savunmasını kolaylaştıran Bağdat Demiryolu, son dönemlerinde müttefik dost Almanya tarafından finanse edildi. Musul, Bağdat ve Basra vilayetleriyle bağlantı sağlanması amacıyla, 19. yüzyılın sonunda inşa edildi. Müttefik dost Almanya'nın İslam Âlemi'nde artan yardımının bir simgesi olarak görüldü. Osmanlı'nın içinde bulunan düşman işbirlikçisi Kamal ve ekibi de, bu projeyi engelleyemediklerinden köstekleme girişimlerinde bulunabilmişlerdir.

Mim Kemal Öke, Musul Meselesi Kronolojisi, 1918-1926, İstanbul, Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı Yayınları, 1987, s. 9-10.

Habertürk, (31 Temmuz 2002) "Irak'ın Yeniden Yapılandırılması İçin Yol Açıldı," Erişim: <http://WWW.haberturk.kom>, (1 Ağustos 2003).

Kamal'ın da lideri olduğu Siyonist 31 Mart darbesiyle devleti ele geçiren İT; İngiliz ve Fransız rakipleri durumundaki müttefik dost Almanya'yı İslam Âlemi'ne sokmak istemedi. Ancak sultanın ince siyaseti ve dirayetiyle

başaramadılar. Halifelik şemsiyesinden dolayı sömürgeciliğin karşısında en büyük engel olan Türk Devleti'ni tehdit etmek amacıyla, Arap ülkelerinin bağımsızlığını teşvik ve tahrik etmeye başlamışlardır. İşte Cemal ve Kamal'ın Lawrence'in 150 kişilik çöl çetesini himaye etmeleri bundandır. Hâlbuki düşman işbirlikçileri İşte Cemal ve Kamal'ın, bu çeteleri bir andan yok etmesi çok basitti. Çünkü düzenle bir kuvvetle çölde saklanması zor olan bu çeteyi yok etmesi; daldan armut koparmak kadar çok basit idi. On binlerce vatan evladını yüzlerce ani ve kahpe baskınlara kırdırmaları; sırf işbirlikçileri İngiliz ve Fransız'ın rakipleri durumundaki müttefik dost Almanya'yı ve Türkiye'yi zor durumda bırakmaktı.

Edward Mead Earle, Bağdat Demiryolu Savaşı, İstanbul, 1972,s. 15-17;

Ergün Aybars, "Orta Doğu, Emperyalizm,Petrol ve Türkiye," Beşinci Askeri Tarih Seminen Bildirileri c. I, İstanbul, Gnkur. Basımevi, 1995,s. 519.

Arap Milliyetçiliğinin doğuşunda; sömürgeci düşman Avrupa devletlerinin propaganda faaliyetleri, Cemal Paşa'nın haince ve zalimce zulüm tavırlarıyla Kamal'ın pasif ve köstek tavırları, liderleri oldukları İttihat Terakki çetesinin Partisi'yle Türk Devleti yönetiminin içten ele geçirilerek bozulması,1789 Fransız İhtilali'nin ortaya çıkardığı diğer tebaaların milliyetçilik fikirleri ve menfi Türk Milliyetçiliğinin doğuşu etkile olmuştur. İşte bu yüzden Kamal ve ekibi; dostu Lawrence'in itiraflarındaki gibi menfi Türk Milliyetçiliğinin doğuşunu desteklemeleri bundandır. Moiz Kohen esas isminde Siyonist Tekin Alp'in Türk milliyetçiliğini ideolojisi ve Kaman'ında danışmanı olması bu yüzdendir.

Kürkçüoğlu, Türk Devleti'ne Karşı Arap Bağımsızlık Hareketi, s. 9-20.

Kamal'ın maşası olduğu Siyonist İngiltere'nin başını çektiği düşman Avrupa devletleri sosyal, ekonomik, politik, askeri ve özellikle kültürel yönlerden Hristiyan Araplar üzerinde Pan-Arap (Arap milliyetçiliğini düşüncelerinin gelişmesini sağlamışlardır. Böylece Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanı İngiltere ve Fransa'nın, Türk yönetiminin nüfuzunun bozulmasından Kamal ve ekibi sayesinde istifade etti., Mısır'la nüfuzunu süratle geliştirdi. Buna İngiliz izledi.

Konsolosluklar açarak ve Türk ve İslam topraklarını işgaller devam etti. Böylece Kamal ve ekibi sayesinde İslam Âlemi'ne girmeye başlamışlardır. Ayrılıkçı ve bölücü milliyetçilik duyguları, Türk topraklarında yaşayan tüm etnik unsurları Kamal ve ekibi yüzünden kötü etkilemiştir. Cemal ve Kamal'la yüzünden; Hristiyan Araplar'ın Batı ülkeleriyle yakın ilişki içinde bulunma fırsatını elde ettiler. Bu hainlerin milliyetçilik duygularının Cemal ve Kamal'lar sayesinde Müslüman Araplara göre daha erken gelişmesini sağlamıştır. Müslüman Araplar, Hristiyan Araplar'ın etkisinde kalmamıştır. Araplar arasında din önemle bir ayırıcı etkenken, milliyetçilik fikirlerinin gelişmesiyle din İkinci plana sadece Hristiyan Araplarda düştü. Hristiyan ve Müslüman Araplar Türklere karşı birlikte hareket etmeye başlamamışlardır. Hristiyan Arap milliyetçilik hareketi, Müslüman ve Hristiyan Araplar arasında geçmişte meydana gelen çatışmaları unutturmamış ve onları birbirine kenetlememiştir.

Peter Mansfield, Türk Sonrası Türkiye ve Arap Dünyası, çev. Nuran Ülken, İstanbul, 1975, s. 30.

İngiliz için Filistin, Hindistan yolu üzerinde önemle bir stratejik konuma sahipti. Türk ve Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanı Fransa, Filistin, Lübnan ve Suriye'de uzun zamandan beri büyük ölçüde nüfuz kazandı . Filistin Türk ve Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanı Fransa'nın İslam Âlemi'ndeki ticaret merkezlerinden birisi haline gelmişti. Böylece, Avrupalı Büyük düşman Devletler, Türk egemenliğinde olmasına rağmen, sosyal ve ekonomik etkinliklerle İslam Âlemi'ne girdiler.

Mim Kemal Öke, Türk İmparatorluğu, Siyonizm ve Filistin Sorunu, 1880-1914, İstanbul, Doğu Matbaası, 1982, s. 17.

Düşman Avrupalı Devletler ile Yahudilerin Türk Topraklarındaki Emelleri Aynı

Kamal'ın işbirliği içinde olduğu düşman devletler, bölgedeki çıkarlarını Kamal ve Cemal'ler sayesinde korudular. Siyonist Yahudilerse Türk Devleti'nden Filistin'e yerleşme müsaadesi almaya çalıştılar. . Siyonist Yahudiler'in Lideri Herzl'in göre, Yahudi sorununu çözebilmenin tek yöntemi, Filistin'de bir Yahudi Devleti kurmaktır.

Walter Lagueur, History of zionism, New York, 1978. s. 47-54.

Herzl, 19 Mayıs 1901'de Sultan II. Abdülhamid Han'la Kamal gibi sinsi ve gizle emellerini gizleyerek Filistin'de İsrail devleti kurulması için görüştü. Filistin'de Yahudi yerleşmeleri kabul edildiği takdirde Siyonist Yahudiler'in Türk maliyesini tamamen düzlüğe çıkararak borçtan ve sıkıntıdan kurtarabileceğini söyledi. Türk Devleti'nin bütün borçlarını ödemek ve yatırımlar yapmak suretiyle kalkınarak İktisadi hamlelerinin gerçekleştirilmesini sağlayabileceğini belletti. . Fakat, Sultan II. Abdülhamid Han sinsi Herzl'in tüm tekliflerini reddetmiştir. Herzl'in arkadaş Newllnski, Padişah II. Abdülhamid'e başvurarak: “Herzl'in Filistin karşılığında 20 milyon Sterlin karşılıksız olarak vereceğinin garantisini ve teminatını “iletmişti. Sultan II. Abdülhamid Han, Newllnski'ye Herzl'in bildirmek üzere şunları söylemiştir: “Eğer Bay Herzl senin benim arkadaşım olduğun gibi arkadaşın ise, ona söyle bu konuda İkinci adım atmasın. Ben bir karış dahi olsa toprak satmam, zira bu vatan bana değil, milletime aittir. Milletim bu vatani kanlarıyla mahsuldar kılmıştır. O bizden ayrılıp uzaklaşmadan tekrar kanlarımızla örteriz. Benim Suriye ve Filistin alaylarımın efradı birer birer Plevne'de şehit düşmüşlerdir. Ben canlı bir beden üzerinde ameliyat yapılmasına müsaade edemem.” Sultan II. Abdülhamid Han, Siyonistlerin gelecekteki Yahudi tehdidini tahmin ederek, ülkesinin çıkarlarını düşündü. Sömürgeci düşman Siyonist devletleri Müslüman göçmenlerin Filistin'e yerleşmelerini istemedi. Avrupa'daki Siyonist Yahudiler'i karşılıksız paraya boğarak Filistin'e göçe teşvik etmeye başlamışlardı. Sultan II. Abdülhamid Han, Avrupa'da bulunan Siyonist

Yahudiler'in Şark'ta olanlardan daha kuvvetli bir durumda olduklarını istihbaratı sayesinde tamamen bilmekteydi. Sömürgeci düşman Avrupa devletlerinin bu kuvvetle elemanlardan kurtulmak ve Filistin'i Yahudiler için bir yerleşme yurdu yapmak istediklerini sezdi. Ayrıca, Sultan II. Abdülhamid Han, devletin sınırları içindeki Yahudiler'in Filistin'e göçünü engelledi. Yahudilerin eklenmesine ve oradaki Arap nüfusuna göre bir çoğunluk teşkil etmelerine karşı çıktı. Filistin'de yaşayan Araplar için bir ölüm fermanı teşkil edeceğini fark etti. Siyonistler'in gerçek niyet ve maksatlarının orada bir Yahudi krallığı teşkil etmek olduğunu çok önceden tahmin etmiştir. Zaten Kamal'ın lideri Şabatay Zvi'nin fitne ve fesatlığını önceden bilmekteydi. Sultan II. Abdülhamid Han, Filistin'de Araplar'la Yahudiler arasında sorun yaşanacağını farkına varmıştı. Padişah Sultan II. Abdülhamid Han, Filistin'e toplu Yahudi göçünü yasakladı. Ziyarete geleceklerin kalış sürelerini üç ay olarak sınırlandırmıştı. Çıkardığı bu kanunla, Kamal gibi Siyonist Yahudiler'in boy hedefi haline gelen Sultan II. Abdülhamid Han, 1909'da Kamal'ın darbe kurmay başkanı olduğu İslam ve Türk belası İttihat ve Terakki Cemiyeti darbesiyle devrildi. Bir Siyonist Yahudi ve bir Ermeni'nin de bulunduğu dörtlü bir komitenin verdiği ihtar mektubuna uyarak tahttan ayrılmıştı.

Başbakanlık Arşivi, Dosya(Dos.) 41,Gömlek (G) 9,

Öke,Türk İmparatorluğu, Siyonizm ve Filistin Sorunu, s. 54. s. 51., H. W. F. Winstone,Orta Doğu Serüveni, 1898-1926, Yılları Arasında Orta Doğu' daki Siyasi ve Askeri İstihbaratın Öyküsü şey. Fuad Davudoğlu, İstanbul, Risale Yayınevi,1999,s. 40,

Neville Mandel, The Arabs and Zionism, Before World War 1, Callifornia. 1976, s. 13;

Friedman Isaisah, Germany, Turkey and Zionism, Oxford, 1977,s. 100-101., Sultan Abdülhamid, Siyasi Hatıralarım, İstanbul, 1987, s. 76.

Karal, a. g. e., c. IX, s. 106-107.,

Şükrü Mahmut Nedim, Filistin Savaşı, 1914-1918, çev. Abdullah Es,,Ankara, Gnkur. Basımevi, 1995, s. 2.

Türk ve İslam Âlemi'nin rahatını sağlayacak ve savunmasını çok kolaylaştıracak

Bağdat Demiryolu'ndan sonra, Hicaz Demiryolu'nun da inşa edilmesi sonucu, bölgeye karşı ilgileri artan Kamal'ın işbirlikçileri İngilizler ve Fransızlar, Kamal ve Cemal'lerin desteğiyle Araplar'ın ayaklanma hazırlıkları içine girdiler. "Abdülhamid'in tahta çıkışını 25. Yıldönümü münasebetiyle, Hicaz Demiryolu Hattı'nın ek bölümü açıldı. Bu demiryolu, Süveyş Kanalı'nı kullanma mecburiyeti olmaksızın İstanbul'la Arabistan arasında doğrudan doğruya ulaşımı ve savunma kolaylığını sağladı. Kamal ve İngilizler bu hattın açılışını bütün çabalarına rağmen engelleyemediklerinden endişeyle karşıladılar "Hicaz Demiryolu, başlangıçta İstanbul'un Anadolu tarafındaki Haydar Paşa İstasyonu'ndan başladı. Anadolu üzerinden geçerek Suriye'de Rayak(Riyak)'a kadar uzandı. İki yerde Toros ve Amanos dağlarındaki tüneller henüz tamamlanamadı. 32 ve 4 kilometrelik kısımlarında nakliyat, karayoluyla yapılmaktaydı. Rayak'tan itibaren, Beyrut istikametinde ayrı bir demiryolu hattı inşa edilmişti. Hicaz Hattı'nın asıl istikameti Şam'a gitti. Dera'dan uzatılan bir hattan Filistin'in Hayfa ve Kudüs şehirleri istifade etti. Dera-Amman-Medine hattı, 1906'da Alman teknisyenleri tarafından tamamlanmıştı. Türk İmparatorluğu, Hicaz Demiryolu'nu, Mekke'ye kadar uzatmak istendi. Medine-Mekke arasındaki hat döşenmemişti. 100 kilometrelik inşaat malzemesi Medine'de depo edilmişti. Sultan Abdülhamid'in dirayetleriyle Türk ve İslam Âlemi bütünleşmişti. Bu başarılar, Kamal ve ekibi tarafından Filistin'de İsrail Yahudi devletine engel olarak görüldüğü için; hem Almanlara karşı hem de Türk ve İslam Âlemi'ne karşı kinleri artmıştır.

Willy Bourgeois, Lawrence, çev. Nusret Kuruoğlu, İstanbul, Bahar Matbaası, 1967, s. 46-47; Hourani, a. g. e., s. 331-332.,

Gnkur. ATASE Bşk. Iığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. VI, Hicaz, Asir, Yemen Cepheleri ve Lbya Harekatı, 1914-1918, Ankara, Gnkur. Basimevi, 1978, s. 53-54.,

Bayram Kodaman, Türkler-Ermeniler ve Avrupa (Les Turcs-Les Armaniens et L'Europe, Turks-Armeians and Europe), Isparta, Süleyman Demirel Üniversitesi Yayını, 2003, s. 51.

Kamal'ın liderliğini yaptığı İslam ve Türk belası İttihat ve Terakki Cemiyeti, Siyonist darbeyle devleti ele geçirdikten sonra 23 Temmuz 1908'de, Kanun-i Esasi (Anayasa)'yi yürürlüğe koydurup II. Meşrutiyeti ilan ettirdikten sonra,

Hüseyin İbn-i Ali (Mekke Emiri Şerif Hüseyin)'yi tekrar Mekke Emirliğine görevlendirerek Siyonistlerin ekmeğine yağ sürmüşlerdir. Türk Milleti'nin belası İttihat ve Terakki'nin 1908'de iktidara Siyonist darbeyle gelişyle güçlenen ve Osmanlı'yı küçültmek ve parçalamak maksadıyla menfi Türkçülük faaliyetleri, Araplar arasında tepki yaratarak, Pan-Arap duygusunun Pan-İslam inancının önüne geçmesine neden olmuştur. Kamal'ın kurmay başkanı olduğu 1908 Siyonist darbe hareketi, Osmanlı'yı parçalamak maksadıyla menfi Türk Milliyetçiliği için olduğu kadar, Hristiyan Arapların başlattığı yıkıcı Arap Milliyetçiliği için de bir dönüm noktası teşkil etmiştir. Milliyetçilik ilk olarak, yalnızca Avrupa yaşam ve düşünce tarzını benimseyen ve Avrupa'nın ekonomik ve siyasal desteğini kabul eden Kamal gibi Siyonist gizli Yahudiler ve Hristiyan Araplar arasında gelişmiştir.

Kemal H. Karpat, Türk Demokrasi Tarihi, Sosyal, Ekonomik, Kültürel Temeller, İstanbul, İstanbul Matbaası, 1967,s. 27-28;

Karpat, Orta Doğu'da Türk Mirası ve Ulusçuluk, s. 163;

Kürkçüoğlu, Türkiye'nin Arap Orta Doğu'suna Karşı Politikası, s. 5;Hourani, a. g. e. s. 364;

İrfan C. Acar, Lübnan ve Filistin Sorunu, Ankara, Kamal Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu, TTK Yayinlari,1989,s. 21.

Acar, a. g. e. s. 21;

Karpat, Orta Doğu'da Türk Mirası ve Ulusçuluk, s. 148.

Sultan II. Abdülhamid Han'ın Kamal'ın da bulunduğu Siyonist darbe ile tahtan uzaklaştırılması, Şark Meselesi'nin Siyonist İngilizlerin başını çektiği düşman Avrupalıların Türk topraklarındaki iştahları kabardı. Kamal ve ekibinin bu ihanetleriyle; Türk'leri İslam Âlemi'nden atmalarıyla Türk ve İslam Âlemi'ni rahatça sömürme fırsat verdi. Türk Devleti'nin Anadolu'da hapsedilmesinin ön koşullarının hazırlanması için de fırsat oluşturdu. Siyonist İngilizlerin başını çektiği sömürgeci düşman Avrupa devletleri II. Abdülhamid'den sonra, Balkanlar'daki Hristiyanlara ilaveten, Doğu Anadolu'daki Ermenileri, Hicaz, Asir ve Suriye'deki Araplar'la dünyanın her yerindeki Siyonist Yahudiler'i çıkarları için kullandı. Siyonist İngilizlerin başını çektiği sömürgeciler, Türk

İmparatorluğu üzerindeki egoist çıkarlarını gerçekleştirdiler. Sultan II. Abdülhamid Han'ın Kamal'ın darbeci başı olduğu 27 Nisan 1909'daki darbeye tahttan indirildikten sonra, Mekke Emiri Şerif Hüseyin, Hicaz Vali ve Komutanı'nı dinlemedi. Oğlu Abdullah vasıtasıyla 1912'de Mısır Sömürge valisi Siyonist Lord Kitchener'le irtibat kurdu. Siyonist İngilizlerin desteğini sağladı, Türk Devleti'ne karşı Arap Siyanının ön koşullarını oluşturmaya başlamıştır.

İsmail Hami Danişmend, İzahlı Türk Tarihi Kronolojisi, c. IV, İstanbul, Türkiye Yayınevi, 1955, s. 432-433.

İngiliz'in sömürgeci ve Siyonist İslam Alemi Politikası, 6 Ağustos 1914-6 Haziran 1916 tarihleri arasında Savaş Bakanlığı yapan Siyonist Lord Kitchener tarafından planlanmıştır. Siyonist Lord Kitchener, sömürgeci İngiliz'in Hindistan yolunu açık bulundurmak amacıyla, İslam Alemi'nin kontrol altına alınmasını savunmuştur. Böylece sömürgeci İngiliz'in Hindistan yolunu açık bulundurmak kisvesiyle, İngiliz halkına Yahudi İsrail devletinin kurulması inandırılmıştır. Petrol ve Yahudi İsrail devleti sinsi planları sebebiyle 20. yüzyılın başlarında, İngiltere'nin Türk İmparatorluğu'na yönelik çıkarları özellikle Mezopotamya ve İran Körfezi (Basra Körfezi) üzerinde yoğunlaşmıştı. Sömürgeci İngiliz, bu bölgeler üzerindeki ticari ve siyasal üstünlüğünü korumayı amaçlamaktaydı. Bu Türk ve İslam bölgelerinde, sömürgeci İngiliz üstünlüğünün korunması açısından ve İngiliz'in doğudaki İmparatorluğu'yla iletişimin sağlamada yaşamsal sayılmaktaydı. Bölgeye yönelik Alman yardım ve yatırımları ve Bağdat Demiryolu, İngiliz çıkarlarına da tehdit oluşturmaktaydı. Eğer Kamal ve ekibi ihanet peşkeşleriyle sömürgecilere yardım etmeseydi, ham madde yokluğu ve sıkıntısından dolayı İngiltere tarihin çöplüğüne atılmış olacaktı. Kamal ve ekibi bir nevi, Siyonist İngiltere'nin ve İsrail'in kurtarıcısı olmuştur.

Hüner Tuncer, 19. Yüzyılda Türk-Avrupa İllşkileri, 1814-1914, Ankara, Ümit Yayıncılık, 2000, s. 101.

Hüner Tuncer, Gülmez, a. g. e. s. 61.

Siyonist Lord Kitchener'in İslam Alemi'ndeki politikası şöyledir: Araplar'la ittifak yapılması, Türk İmparatorluğu'nun bölünerek Anadolu'da sıkıştırılması,

(görüldüğü gibi düşman İngiliz'in istediği şu andaki gibi Anadolu'da küçük Türk Devleti idi.) Fransız ve Rusya' nin sınırlandırılması, Müttefik dost Almanya'nın İslam Alemi'nden uzaklaştırılması, İslam Alemi'nde Kamal gibi Müslüman kisvesinde gizle Yahudi yerel maşalar tarafından yönetilen İngiliz 'e bağlı uydu devletler kurulması esasına dayanmaktaydı.

Siyonist Lord Kitchener'in sömürgeci politikası; İslam Alemi'ni savaştan sonra İngiliz, Fransız ve Rusya arasında bölmeye karar verdiler. Siyonist planları hazırlamak üzere Sir Mark Sykes'i atamasıyla başlamıştır.

Fromkin, a. g. e. s. 4.

Lord Kitchener İngiliz çıkarlarına en büyük tehdidin ve başarının İslam Alemi'nden gelebileceğini sezmişti. Nitekim Kamal'ın ihanet peşkeşleriyle savaşın ve Türkiye dâhil bütün müttefiklerin ve düşmanların kaderi burada çizilmiştir. Askeri uzmanların dikkatleri, Türk Toprakları olan Filistin Cephesi idi. O, bilgi, beceri ve tecrübesini daha önce görev yaptığı Mısır'da geliştirdi. Askeri bakımdan Filistin Cephesi'nin hayati önemi olduğunu değerlendirmişti. Bu nedenle Lord Kitchener, Türk İmparatorluğu'nun İslam Alemi'ndeki ulaştırma imkânları hakkında bir rapor hazırlattı. Bu görev, Kahire'deki İngiliz Genel Karargâhında (Mısır Gezici Kuvvetleri Komutanlığı Karargâhında) geçici olarak bulunan Teğmen T. E. Lawrence'e verilmişti. T. E Lawrence, İslam Alemi'ndeki faaliyetleriyle ilgili düşüncesini: "Doğuda sayı, randıman ve zihinsel faaliyet bakımlarından Türkleri dengeleyecek bir güç ya da ırkın, yeni bir faktörün gerekli hale geldiğini görebiliyorduk. Bu niteliklerin Avrupa'dan hazır olarak tedarik edilebileceği konusunda tarih bizi hiçbir şekilde cesaretlendirmiyordu. Kaybolan bir (Siyonist) etkiyi yeniden tesis etmek için, yeni bir (Siyonist) ulus oluşturmak niyetindeydim" şeklinde ifade ederek itiraf etmiştir. Görüldüğü gibi düşman İngiliz'in Anadolu'da hiçbir zaman gözü olmamıştır. Düşman İngiliz sadece Türkleri dengeleyebilecek bir unsur elde etme amacında idiler. Ancak Kamal'ın ihanet peşkeşleriyle, ummadıkları ve planladıklarından fazla bir başarı elde ederek; Türkleri İslam Alemi'nden tamamen çıkarmışlardır.

Naci Serez, T. E. Lawrence ve Arap İsyanı, İstanbul, Arkın Kitabevi, 1965,s. 41-42; a. g. e. s. 23.

Salahi Ramazan Sonyel, "Albay T. E. Lawrence, Haşimi Arapları'nı, Türk İmparatorluğu'na karşı Ayaklanmaları İçin Nasıl Aldattı?" Türk Tarih Kurumu Dergisi, Belleten,(Nisan 1987) c. LL,Sayı: 199, s. 233. ,

T. E. Lawrence, Seven Pillars of Wisdom, London, Jonathan Cape, 1935. ,s. 56,

Sömürgeci İngiliz ve Fransız uzun vadede sömürü sanayilerinin ihtiyacı olan enerji kaynaklarının, Türk İmparatorluğu'nun egemenliğinde bulunan İslam Alemi'ndeki olduğunun farkına varmışlardır. Bu imkânları Kamal sayesinde emek harcamadan elde etmişlerdir. Suriye'de, Mezopotamya'da Musul'da, Basra Körfezi'nde ve Arabistan Yarımadası'nda zengin petrol yatakları bulunmaktaydı. Çoğunlukla İngiliz, deniz ve demiryollarında petrol kullanıyordu. İngiliz tarım ürünlerini Hindistan'dan, petrolü İran'ın Abadan bölgesinden temin ediyordu. İngiliz için İslam Alemi, Birinci Dünya Harbi öncesi daha çok Hindistan yolu üzerinde bir üs olarak önem taşıyordu. İngiliz ve Fransız uzun vadede İslam Alemi politikaları; petrol bölgelerini ellinde bulunduran, Kuzey Afrika ve Hindistan yolunu tehdit eden Türk İmparatorluğu'nu kontrol altına almak şeklinde ortaya çıkmıştır. Yine görüldüğü gibi hiçbir zaman Anadolu'yu işgal planı bile olmamıştır. Düşman Avrupa'da sanayileşmenin sonucunda meydana gerilim oluştu. Bu Birinci Dünya Harbi'nin öncelikle nedeni oldu. Savaş, ekonomilerinin hammadde kaynaklarının bulunduğu bölgelere giden ulaştırma yolları için bir üs vazifesi gören, aynı zamanda bu yolları tehdit eden İslam Alemi bölgesindeki Filistin ve Suriye'ye de yayılmıştır.

Müttefik dost Almanya'ysa kömüre dayalı enerji kullanıyorlardı. Hatta Türkiye'de o zaman kömür daha bulunmadığından; Türk Devleti'nin ihtiyacı olduğu kömürler, kömürce çok zengin olan dost Almanya'dan temin ediliyordu. Müttefik dost Almanya, petrol sağlama konusunda hiçbir zaman İngiltere'nin konumunda olmamıştır.

Bernard Lewis, Orta Doğu, Hristiyanlığın Doğuşundan Günümüze Orta Doğu'nun 2000 Yıllık Tarihi, çev. Mehmet Harmancı,2. b. ,İstanbul,Sabah Yayınları,1999,s. 276.,

Daniel Yergin, Petrol, Para ve Güç Çatışmasının Epik Öyküsü, Çev. Kamuran Tuncay, 2. b. ,İstanbul, Türkiye İş Bankası Yayınları, 1999,s. 194,

Chris Hables Gray, Postmodern Savaş, Yeni Çatışma Politikası, çev. Derya

Kömürcü, İstanbul, Alfa Yayınları, 2000, s. 4.

Kamal ile düşman İngiliz le işbirliğine giren Siyonist Ahmet Cemal Paşa Birinci Dünya Harbi'nde Türk Devleti'ni yöneten Türk Milleti'nin belası İttihat ve Terakki Partisi'nin en etkili 3 kişiden birisiydi. Tamamen İngiliz'in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri (İngiltere, Fransa ve Rusya)'nin yanında yer almamızın uygun olacağını düşünerek ihanetlerini gerçekleştirdi. Güya Siyonist Ahmet Cemal Mersinli'nin, siyasi düşüncelerinde daha sonra Müttefik dost Almanya lehine büyük (sahte) değişiklikler meydana gelmişti. Bu (sahte) değişikliğin meydana gelmesinde, Türk Hükümeti'nin tarafsızlığını terk ederek Müttefik dost Almanya'nın yanında yer almasının büyük etkisi olmuştur.

V. Laman Von Sanders, Türkiye'de Beş Yıl, çev. . M. Şefki Yazman, İstanbul, Burçak Yayınevi, 1968,s. 49;

Aram Andonyan, Balkan Harbi Tarihi, çev. Zaven Biberyan, İstanbul, Sander Yayinlari,1975,s. 532-533;

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 399;

Winstone, a. g. e., s. 186.

Avusturya veliahdı Franz Ferdinand'ın bir Sırlı tarafından öldürülmesi üzerine, Avusturya 28 Temmuz 1914'te Sırbistan'a, müttefik dost Almanya 1 Ağustos 1914'te Rusya'ya, 3 Ağustos 1914'te Türk ve Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanı Fransa'ya ve 4 ağustos 1914'te Belçika'ya savaş ilan edince düşman İngiliz de 4 ağustos 1914'te müttefik dost Almanya'ya, Avusturya 6 Ağustos 1914'te Rusya'ya savaş ilan etmiştir. Siyonist darbeyle devleti ele geçiren İttihat ve Terakki Partisi yönetimi 2 Ağustos 1914'te Filistin'de Yahudi İsrail devletinin kurulması için Osmanlı'yı parçalamak maksadıyla seferberlik ilan etmişti. Türk ve İslam Âlemi'nin belası Siyonist İttihat ve Terakki çetesinin 3 liderinden biri olan Enver Paşanın dayatmasıyla müttefik ve dost Almanya'yla bir gizle antlaşma imzalamıştır. Müttefik dost Almanya'nın Rusya'ya savaş açtığı 1 Ağustos 1914 tarihinden bir gün sonra 2 Ağustos 1914'te, Türk Devleti'yle müttefik dost Almanya arasında bir antlaşma imzalanmıştır. Antlaşma görüşmeleri son derece gizle tutulmuştur. Sadrazam Sait Halim Paşa, Enver ve

Talat Paşalarla Mebuslar Meclisi Başkana Halil Beyden başkası bu konuda haberdar edilmemiştir. Antlaşma gereğince, Bronzart Paşa Başkomutan Vekilliği nin Vekil olmuştur. Goeben (Yavuz) ve Breslau (Midilll) gemilerinin, 29 Ekim 1914'te, Karadeniz kıyılarındaki Rusya'nın limanlarını bombalamıştı. Osmanlı devleti düşman İngiliz'e saldırmamasına rağmen; sömürgeci ve Siyonist İngiliz bunu fırsat bilerek Osmanlı'ya karşı savaş filosundan üç torpidosu ile 31 Ekim -1 Kasım 1914 gecesi, Akabe Körfezi'ne girerek saat 05. 30'da, Akabe'yi bombalamaya başlamıştır. Binlerce vatan evlatlarını şehit etmiştir. Birinci Dünya Savaşı'nın ilk sivil katliamını ve savaş suçunu Alçak İngiliz Müslüman Akabe halkına karşı yapmıştır. Rusya 1 Kasım 1914'te Kafkas Cephesi'nde, Siyonist ve sömürgeci İngiliz ve Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanı Fransa'ysa 5 Kasım 1914'te, Türk Devleti'ne resmen savaş ilan etmişlerdir. Çünkü Rusya, İngiltere ve Fransa Türk ve İslam Âlemi'nin topraklarını göz dikmeleri çok önceden olmuştu. Zaten sömürgeci düşmanların Osmanlı toprakları olan Tunus'u, Libya'yı, Mısır'ı ve Basra'yı işgal ederek; fiiliyatta zaten savaş halinde idiler. Sahtekâr Kamalistlerin Goeben (Yavuz) ve Breslau (Midilll) gemilerinin Rusları bombalamasıyla Osmanlı'nın savaşa girdiğini arsızca sallamışlardır. Zaten Ruslar savaş gemileriyle İstanbul'a yük taşıyan sivil gemileri engelleyerek; Osmanlı'yı zor durumda bırakıyordu. Sömürgeci İngiltere ve Fransa da, Osmanlı topraklarını önceden güllerle işgal etmemişti. Siyonistlerin yerli maşaları olan Kamalistler; Rusya, İngiltere ve Fransa'nın Osmanlı topraklarını işgal etmelerini savaş saymamaları, düşman devletlerin uşaklıklarındandır. Toprakları senelerdir işgal edilen ve edilmekte olan Türk İmparatorluğu, Balkanlar'da ve düşman Rusya'da Türk halklarının yaşadığı topraklara ve Mısır'ı işgalcilerden geri almak amacıyla, Birinci Dünya Harbi'ne Müttefik dost Almanya safında katılmak zorunda kalmıştır. Siyonistler yerli uşaklarının sinsi ihanetleriyle; Türk Devleti'nin Birinci Dünya Harbi'ne girişi çok gariptir. Sadrazam Sait Halim Paşanın başkanlığında 20 Eylül 1914'te toplandı. Toplantıda, donanmanın Rusların ambargo uyguladığı Karadeniz'e çıkışına müsaade edilmemesi kararı alındı. Buna rağmen, devleti Siyonist darbe ile ele geçiren Türk Dünyası'nın en büyük belası İttihat Terakki Partisi Siyonist yönetimi: "Türk Filosu ile Karadeniz'de Rus Filosunu nerede bulursanız harp ilan etmeksizin hücum ediniz "emriyle Türk Donanması Komutanı Amiral Souchon'a vermişlerdi. Türk Devleti'nin Birinci Dünya Harbi'ne girişi; zaten sömürgeci İngiltere ve Fransa da, Osmanlı topraklarını önceden alçakça işgal etmeleri yüzünden kaçınılmaz hale gelmiştir.

Ahmet Emin Yalman, Yakın Tarihte Gördüklerim ve Geçirdiklerim, c. I, 1888-1922, 2. b. ,İstanbul,Üzener Matbaacılık, 1997,s. 252;

Karal, a. g. e. ,c. IX, s. 372,380;

Coşkun Üçok, Siyasal Tarih, 1789-1950, 5. b., Ankara, Türk Matbaası, 1961,s. 291. .

Karal a. g. e., ., c. IX, s. 412-413.,

Karpat, Türk Demokrasi Tarihi, Sosyal, Ekonomik, Kültürel Temeller,s. 27.,

Danışmend, a. g. e., c. IV, s. 418-419;

Midhat Sertoğlu, Muvassal Türk Tarihi, c. VI ,İstanbul, Güven Yayınevi,1972,s. 3530;

Yalman, a. g. e., c. I,ss258-259.

Siyonist ve sömürgeci İngiliz'in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri'nin Birinci Dünya Harbi başlarken kahpe ve kalles amacı, önceden işgale başladıkları Türk İmparatorluğu'nun kavga esnasında tarafsızlığını sağlamaktı. Siyonist ve sömürgeci İngiliz'in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri; Türk Devletiyle zaten işgalleriyle sadece adı konmamış savaş halinde idiler. Birinci Dünya Savaşı öncesi Türk topraklarını devamlı işgal ederek savaş ilan etmeden her türlü savaşı ve işgali etmişlerdi. Siyonist ve sömürgeci İngiliz'in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri'nin gayeleri, savaş ve kavga ortamında teminat vermeden Türk Devletini Birinci Dünya Savaşından uzak tutarak; savaştan sonra kaldıkları yerden Türk topraklarını işgale devam etmek istemişlerdi.

Maurice Larcher, Büyük Harp'te Türk Harbi, c. I, çev. Mehmet Nihat, İstanbul, Matbaayı Askeriye,1927,s. 88.

Danışmend a. g. e., .,c. IV,s. 419-420;

Karal, a. g. e. c. IX,s. 399-402;

Doğu, Hristiyanlığın Doğuşundan Günümüze Orta Doğu'nun 2000 Yıllık Tarihi, s. 264 ;Ari, a. g. e., s. 74;

Stanford J. Shaw ve Ezel Kural Shaw, Türk İmparatorluğu ve Modern Türkiye,

c. 11, çev. Mehmet Harmanlı, İstanbul, E . Yayınları, 1983,s. 375;

İşgalci İngiliz'in eski Mısır sömürge Valisi, yeni İngiliz Savaş Bakanı Siyonist Lord Kitchener, Osmanlı'ya karşı zaten kahpelikleriyle ve kalleslikleriyle alçakça Mekke Emiri Şerif Hüseyin'in oğlu Abdullah'ın silah yardımı teklifinde bulundu. 31 Ekim-1 Kasım 1914'te şu mektubu yazdı: "Şerif Abdullah'a selamlar. Eğer, İngiltere'ye yârdim ederse, İngiltere, Arabistan'a hiçbir müdahale olmayacağı hususunda güvence verecek ve dışarıdan yabancı saldırısına karşı da Araplara her yardımı yapacaktır."

Ömer Kürkçüoğlu, Türk Devleti'ne Karşı Arap Bağımsızlık Hareketi, s. 78-79;

Karal, a. g. e. ,c. IX,s. 494;

Kemal Arı, Birinci Dünya Savaşı Kronolojisi, Ankara, Gnkur. Basımevi, 1997,s. 66;

Sertoğlu, a. g. e., c. VI,s. 3550;

Sonyel, a. g. y., c. II, Sayı: 199, s. 236.

1913 Siyonist Bab-ı Ali darbesiyle ile devleti ve iktidarı ele geçiren Siyonist İttihat-Terakki çetesi, savaşın kaçınılmaz olduğunu fark ettiği andan itibaren, efendileri düşman İngiltere ve Fransa ile uzlaşmak amacıyla çalıştılar. Siyonist İttihat-Terakki çetesi, sömürgeci düşmanlar İngiltere ve Fransa ile son dakikaya kadar görüşmeler devam ettirmiştir. Osmanlı'yı önceden yıkmayı çoktan planlamış düşman İngiltere ile yapılan bütün görüşmelerde; Osmanlı Devleti'nin en haklı ve en temel beklentisi olan sadece toprak bütünlüğünün garanti altına alınması isteği, düşman İngiliz tarafından kabul etmemiştir. Kahpe ve kalles taktikleriyle ancak savaş sonrası görüşülebileceği şeklinde kıvırtarak ve gerçek niyetini saklayarak yanıtlamıştır.

Cemal Paşa Hatıralar-İş bankası Yayınları-Mayıs 2001,s. 93

Sömürgeci düşman İngiltere ve Fransa ile Osmanlı Devleti'nin en haklı ve en temel beklentisi olan sadece toprak bütünlüğünün garanti altına alınması isteği sağlayamayacağı kesinleşmesiyle; Siyonist İttihat ve Terakki çetesinin içinde cuntacılık yapan Enver Paşa ekibi gizlice, 2 Ağustos 1914 günü Almanya ile gizle bir ittifak antlaşması (Osmanlı-Alman Gizli Antlaşması) imzalayarak savaşa İttifak güçleri yanında girmeyi taahhüt etmiştir. Silahlı kuvvetlerinin genel sevk ve idaresi için bir Alman askeri heyetini yetkili kılmayı uygun görmüştür. Sömürgeci düşman İngiltere ve Fransa ile Osmanlı Devleti'nin en haklı ve en temel beklentisi olan sadece toprak bütünlüğünün garanti altına alınması isteği söz veremezken; Almanya Osmanlı'nın topraklarında hiçbir gözü yoktu. İşgal etme planları asla olmamıştır. Almanya'nın "düşmanımın düşmanı benim dostumdur" düsturuyla Osmanlı'yı koşulsuz desteklemiştir. Osmanlı Devleti'nin en haklı ve en temel beklentisi olan toprak bütünlüğünün garanti altına alınması isteği teminat vermiştir.

İsmail Hami Danişmend, İzahlı Osmanlı Tarihi Kronolojisi, c. 4, s. 411-412.

Düşman İngiltere, Osmanlı İmparatorluğu'nun sipariş ettiği ve parasını ödediği iki zırhlıyı Osmanlı İmparatorluğu'na teslim etmekten vazgeçerek; tipik ve tarihi İngiliz kahpeliğini ve kalleşliğini göstermiştir.

Aylardır Osmanlı'ya karşı Karadeniz'de savaş gemileriyle ambargo uygulayarak fiilli savaşta olan Rusya; 30 Ekim günü Osmanlı İmparatorluğu'na savaş açmış, bundan birkaç saat sonra cunta başı Enver Paşa, Osmanlı İmparatorluğu'nun Rusya'ya savaş ilan ederek, savaşa İttifak Bloku yanında girdiğini duyurmuştur. Bu duyurudan sonra zaten Osmanlı'nın topraklarını devamlı işgal ederek savaş halinde olan düşman İngiltere ve Fransa, fiiliyatta savaş halinde olmalarına rağmen; Osmanlı İmparatorluğu'na resmi olarak da savaş ilan etmiştir.

Osmanlı da Türk ve İslam Âlemi'ne devamlı işgal ederek sömüren düşmanlara karşı Cihadı ilan etmiştir. Türk Devleti, müttefik dost Almanya ve Avusturya-Macaristan'ın yanında, zaten savaş halinde olduğu İngiliz'in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri'ne karşı Birinci Dünya Savaşı'na girmek zorunda kaldı. Siyonist İttihat ve Terakki çetesinin içinde cuntacılık yapan Enver Paşa ekibinin zorlamasıyla kendini savaşın içinde bulan Padişah Mehmet Reşat, 11 Kasım 1914'te, Orduya ve Donanmaya hattı hümayunu(Padişah buyrukları), Başkomutan Vekilliği ise beyanname yayımlamıştı. Ayrıca, Padişah V. Mehmet

Reşat, Türk Halifesi sıfatıyla İngiliz Ordusu içindeki Hintli Müslüman askerleri, Hindistan, Afganistan, İran, Mısır ve Sudan halkların, ayaklandırmak, Araplar'ın Türklerin yanında savaşa katılmalarını teşvik etti. 14 Kasım 1914'te Cihadı-ı Ekber(en büyük savaş) Fetvası'nı tüm dünyaya ilan etmiştir.

Cihadı-ı Ekber (Cihadı-ı Mukaddes) Fetvası'nın metni şöyledir: "İslamlık aleyhine düşman hücumu vaki ve İslam memleketlerinin gasp ve yağma edilmesi ve İslam halkının esir edilmesi ortaya çıkınca İslam Padişah'ı bütün halkı silahaltına almak suretiyle Cihadı emrettikte, ayetin hükmünce bütün Müslümanlar üzerine Cihat farz olup, genç ve ihtiyar, piyade ve süvari olarak bütün memleketlerdeki Müslümanların mal ve canı ile Cihada başvurmalar farzı ayin olur mu? El cevap: olur. "

"Bu surette, bugün İslam Halifeliği makamına ve Türk ülkesine savaş gemileri ve Kara kuvvetleri ile hücum etmek suretiyle, İslam Halifeliği'ne düşman ve Allah korusun Müslümanlığın yüksek nurunu söndürmeye çalışmakta oldukları gerçekleşmiş olan Rusya, İngiliz ve Türk ve Fransız ile onlara yardımcı ve destekçi olan hükümetlerin idareleri altında bulunan bütün Müslümanlar'ın dahi, adi geçen hükümetlerin aleyhine harp ilan ederek, eylemli olarak gazaya hemen başlamaları farz olur mu? El cevap: olur. "

"Bu surette, amacın gerçekleşmesi bütün Müslümanların Cihada başvurmalarına bağlı iken, Allah korusun karşı koysalar bu davranışları büyük bir günah ve isyan olup, Tanrı gazabına ve bu ağır günahın cezasına müstahak olurlar mı? El cevap: olurlar. "

"Bu surette, İslam Hükümeti ile muharebe eden adi geçen hükümetler, İslam halkı öldürmüş ve hatta bütün ailelerini mahv ile istemeyerek ve zorlanmış olsalar bile, İslam Hükümeti askerleri ile muharebe etmeleri şeran haram olup, öldürülerek cehennem ateşin hak etmiş olurlar mı? El cevap: olurlar. "

"Bu surette, bu günkü günde İngiliz, Türk ve Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanı Fransa, Rusya, Sırp ve Karadağ hükümetleriyle bunları destekleyenlerin idareleri altında bulunan Müslümanların, Türk Hükümeti'ne yardımcı olan Müttefik dost Almanya ve Avusturya aleyhine harp etmeleri, İslam Halifeliği'nin zararını mucip olacağından, büyük günah olmakla çok acı azabi hak etmiş olurlar mı? El cevap: olurlar."

Gnkur. Harp Tarihi Bşk. Iığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. 1 Türk

İmparatorluğu'nun Siyasi ve Askeri Hazırlıkları ve Harbe Girişi, Ankara, Gnkur. Basımevi, 1970, s. 106-107,264.,

Aydemir, Makedonya'dan Orta Asya'ya Başkomutan Vekilliği ,c. II,s. 564.

Türk Devleti, zaten savaş halinde olduğu Türk ve İslam Âlemi'ni sömüren Siyonistlere karşı Cihat ilan etmişti. Cihadı ilanı maksadının birisi Türk ve İslam Âlemi'ni sömüren Siyonist İngilizlerin sömürgesi durumunda olan İslam ülkelerinde bulunan halkı, sömürgecilere karşı şuurlandırarak savunma savaşını fikir etmekte. Türk ve İslam Âlemi'ni sömüren Siyonist İngilizlerin aleyhine genişleterek sömürülmekten kurtarmaktı. Özellikle İslam Alemi'nde sömürge ilerlemelerini durdurmaktı. Türk ve İslam Âlemi'ni sömüren Siyonist İngiltere'nin işgal ettiği Hindistan ve diğer sömürgelerinden gelecek asker ve maddi yardımı engellenmek istenmişti. Osmanlı asla düşmanların topraklarında gözü yoktu. Tek isteği, Türk ve İslam Âlemi'ni sömüren Siyonistlerin sömürmelerini engelleyerek; Türk ve İslam Âlemi'ni rahatlatmak, refah sağlamak ve özgürleştirmekti. Türkler ve Almanlar bu maksatla Afganistan, İran ve Hint Müslümanları arasında geniş faaliyetlerde bulunmuşlardır. Türk Teşkilâtı Mahsusası buralarda Çerkez Ethem'i görevlendirmiştir. Türk ve İslam Âlemi'ni sömüren Siyonistlere karşı bazı müspet sonuçlar elde edilmiştir. Sömürgeci İngilizler, Başkomutan Vekilliği'nin hazırlayıp Padişah'a ilan ettirdiği bu Cihadın meydana getirebileceği olumsuz sonuçlarından çok büyük endişelendi.

Hasan Köni, “Birinci Dünya Savaşa Öncesi İstihbarat ve Günümüze Etkileri,” Dördüncü Askeri Tarih Semineri Bildirileri, Ankara, Gnkur. Basımevi, 1980,s. 287.

Kutsal Savaş anlamında kullanılan Cihadın Kur'an dilliyile, “Allah yolunda ilerlemek (Fisebil Allah)"anlamı vardır. Çağrının sadece İngiliz sömürgelerinde değil, cephelere sevk edilen Türk askerinin moral gücünü de artırmıştır. Cihadı çağrısı; Türkçe, Arapça ve Farsça olarak yayımlanmıştır. Fetva, dünyadaki bütün Müslümanların Padişah ve Halife'nin açmış olduğu büyük Cihada katılmalarını istemiştir. Cihadı-ı Ekber çağrısı, Rusya'da, İngiliz ve Türk ve Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanı Fransa'nın sömürgeleriyle ordularında bulunan Müslüman askerler arasında, beklenen etkiyi yaratmıştır. Cihadı-ı Ekber Fetvası, kutsallık

kazandırmak için, Kuran-ı Kerim'in Tevbe Suresi'nin 41. ayetine dayandırılmıştır. Kur'an-ı Kerim'in Tevbe Suresi'nin 41. ayetinde: "Gerek hafif, gerek ağırlıklı olarak mutlaka seferber olun ve Allah yolunda mallarınızla, canlarınızla Cihat edin. Eğer bilerseniz bu sizin için daha hayırlıdır" yazmaktadır. Türk ve İslam Âlemi'ni sömüren Siyonistlere karşı ayaklanan Müslüman halk bir bütün olmuştu. Mesela Şamar (Hail)'da bulunan İbn-i Reşit; "Tekmil maiyetimle birlikte Hükümet'in belirlediği yönde hareket edeceğim ve harekete hazırım" cevabını vermişti. Yemen'de bulunan imam Yahya; "Türk Devleti'ne bağlılığını" bildirmişti. Arap Liderlerinden İbn-i Reşit te Türk Devleti'ne sadık kalmıştı.

İngilizler sömürgelerinde Cihad-ı Ekber'e karşı tedbirler almak zorunda kaldılar. Bütün Arap âlemini yöneten genel vali durumundaki Siyonist Cemal paşanın zulümleri, zorbalıkları ve yıldırma hukuksuzluklarıyla düşman İngiliz'in ekmeğine yağ sürmüştür. Daha sonra Kamal'ın engellemeleri, kösteklemeleri ve ayak direktmeleriyle; Türk ve İslam Âlemi'ni sömüren Siyonist İngiltere amacına ulaşmıştır. Böylece Cemal ve Kamal paşaların işbirlikleriyle cephelerde savaşan Türk askerinin mukaddes çağrıya olan inanç ve güvenini sarsmak için, kafasında şüpheler doğurabilecek teşebbüslerde de bulunmuşlardır. İlan edilen Cihad-1 Ekber'in yanlışlığını izah eden beyannameler sanki birer karşı fetva olarak yayımlanmıştır. Cemal ve Kamal paşalar gibi satın aldıkları maşaların yardımlarıyla; Hintli ve Mısırlı Müslümanlar tarafından yazılmış gibi, atılan bildirilerle; dini izahatlar, Cihat nedir, ne değildir, şeklinde açıklamalar yapılmıştır. .

Kutsal savaş ilan edildiği zaman Mekke Emiri, Medine Kadısıyla Hicaz'daki Emirler, bu kararı olumlu karşılamışlardı.

Gnkur. ATAŞE Bşk. lığı Arşivi, Birinci Dünya Harbi Koleksiyonu, Klasör(KIs.)3438, Dosya (Dos.)26, Fihrist(Fih.)11;11-3., a. g. a. ,KIs. 159,Dos. 703,Fih. 5., a. g. a., KIs. 163,Dos. 51-718,Fih. 4;4 1. a. g. a. ,KIs. 163,Dos. 51-718,Fih. 21;21-1.,

Doğu, Hristiyanlığın Doğuşundan Günümüze Orta Doğu'nun 2000 Yıllık Tarihi, s. 183;

Hourani, a. g. e., s190.,

Kur'an (Türkçe anlamı, çev. Yaşar Nuri Öztürk, Ankara, Yeni Boyut

Yayinevi,1999),s. 195.

Cemal, Cemal Paşa,Hatıralar,s. 179. Arap Liderlerinin Türk Devleti'ne karşı tutum ve davranışlarına ait geniş bilgi için bk. Şefket Süreyya Aydemir, Makedonya'dan Orta Asya'ya Başkomutan Vekilliği, c. III,1914-1922,Istanbul,Remzi Kıta beyi, 1993,s. 279-285.

Gnkur. ATAŞE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi,c. VI,s. 24.

Lord Kitchener, Şerif Hüseyin'in gönderdiği oğlu Abdullah'a: "Şerif ve Araplar Harp'te Osmanlı'ya karşı düşman İngiltere'ye faal bir şekilde yardım ettikleri takdirde, İngilizlerin de, şerifliğin ve umumiyetle Araplar'ın istiklalini tanıyacaklarını" bildirmiş, Abdullah'sa: "İngiltere'ye karşı hasımane (düşman, düşmanlık gösteren) bir siyaset takip etmeyeceğim. Lâkin İslam âlemindeki mevkiim Türkiye'yle bozuşmayı imkânsız kılmaktadır" cevabini vermiştir. Ancak Kamal ve Cemal paşaların işbirlikleriyle yaptıkları hıyanetler; düşman İngiliz'in yararına olmuştur. Osmanlı'ya karşı Arapların en haini olan Şerif Hüseyin bile; Kamal ve Cemal paşaların işbirlikleriyle yaptıkları gizle ve sinsi hıyanetleri kadar alçaklık yapmamıştır.

Gnkur. ATAŞE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, KIs. 169,Dos. 733,Fih. 3-2;3-6.

Türk İmparatorluğu dünyada tek bağımsız Müslüman devleti olarak kalmıştı. Türk Devleti'nin dışında bulunan Müslüman topluluklardan Hindistan, Mısır ve Sudan sömürgeci düşman İngiliz'in işgali altına geçmişti. Fas, Tunus ve Cezayir Türk ve Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanı Fransa'nın işgalindeydi. Libya düşman İtalya'nın işgalindeydi. Bu ülkelerin hemen hemen tamamı Osmanlı'nın vatan topraklarıydı. Sömürgeciler Osmanlı'yı ve vatan topraklarını zaten işgal etmekteydiler. Böylece fiiliyatta savaş halinde idiler. Sömürgeci İngiliz'in Mısır sömürge Kuvvei Seferiye Komutanlığı, cihadın korkusuyla Mısır ve Sudanlı askerlerin başına İngiliz subayları vermişti. Müslümanları silahsız olarak çoğunlukla Sina-Filistin Cephesi'nde demiryolu ve tatlı su boru hatlarının inşasında çalıştırmıştır. Kamal burada cephe inşasında karşı bir atak yapsa idi; düşman İngiliz başarıya ulaşamazdı. Kamal ayak direktmeleri ve engellemelerini

sadece Osmanlı'ya karşı yapmıştır. Görevi olan düşmanın cephesini dağıtmasını yapmamıştır. Düşman İngiliz tarafından çalıştırılan Müslüman askerleri kolayca kazanarak; savaşımadan düşman İngiliz'in cephelerini ele geçirebilirdi. Kamal çok basit bir çalışma ile düşman İngiliz'in cephelerini Müslüman askerlerin yardımlarıyla ele geçirmesi gerekirken; Osmanlı'ya karşı İngilizlerin lehine ayak diretmeleriyle, engellemeleriyle, köstekleriyle düşmanın ekmeğine yağ sürmüştür. Türk Devleti'nin kontrolünde Suriye, Mezopotamya, Hicaz, Asir, Yemen ve Filistin bulunuyordu. Buraların komutası da Cemal ve Kamal paşalarda idi. Kamal ve Cemal paşalar, hıyanetlerini sadece savaşta yapmamışlardır. Savaş öncesinde de pasifçe hıyanetlerini ve işbirliklerini gerçekleştirmişlerdir.

Sertoğlu, a. g. e. c. VI,s. 3522-3523;

Karpat, Türk Demokrasi Tarihi, Sosyal, Ekonomik, Kültürel Temeller, s. 28.

Çaresiz kalan düşman İngiliz, Arap İsyanı'nını körüklemek maksadıyla işbirlikçi lideri olarak Mekke Emiri Şerif Hüseyin'i seçti. Diğer Arap Liderlerine göre, sahip olduğu çok itibarlı bir makam olan Mekke Emirliği avantajları dikkate almıştır. Osmanlı'ya karşı Hicaz'daki bir ayaklanma, Mukaddes yerlerden dolayı bütün Arapları tahrik ve teşvik edebileceğini beklemiştir. Şerif, Mekke Emirliği sayesinde Arapların lider olma imkânını ellinde bulunduruyordu. Sömürgeci İngiliz, Cemal paşanın zorbalıklarıyla, Kamal'ın ayak diretmeleriyle ve Şerif'le işbirliği sayesinde, Osmanlı'nın ilan ettiği kutsal savaş İslamiyet'in merkezleri olan Hicaz'da ve Kudüs'te etkisiz hale getirmek istedi. Türkleri Mısır ve Hindistan'ın güvenliği açısından önemle bir stratejik değer taşıyan Hint yolundan uzaklaştırmayı uğraşmak zorunda kalarak yeni kahpelikler ve kalleşlikler planlamıştır. İngiltere yine burada hiç bir zaman Anadolu'yu işgal etme amacı hiç olmamıştır.

Gnkur. ATEŞE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi,c. VI,s. 148.

Bu yüzden 1913 Siyonist Bab-ı Ali darbesiyle ile devleti ve iktidarı ele geçiren Siyonist İttihat-Terakki çetesi, Bahriye Nazırı Siyonist Ahmet Cemal'i, ihanetleriyle Osmanlı'yı içten parçalaması için 18 Kasım 1914'te 4. Ordu ve

Arabistan Komutanlığına atamıştır. Hâlbuki Mısır'a bir harekât yaparak düşman İngiliz'in sömürgeciliğini düşmanın Müslüman askeriyle son vermesi gerekirken; peşkeş ve işbirlikleriyle düşman İngiliz'in Filistin'de İsrail devleti kurması için hıyanetleriyle, zorbalıklarıyla ve zalimleriyle yardım etmiştir.

Arı, a. g. e., s. 73;

Sertoğlu, a. g. e., c. VI, s. 3530;

Armaoğlu, a. g. e., s. 112;

Aydemir, Makedonya'dan Orta Asya'ya Başkomutan Vekilliği ,c. III,s. 166.

Oysa diken üstende oturan Mısır'da konuşlu sömürgeci İngiliz Ordusu, en büyük dezavantajı bulunduğu Müslüman ülkesi olması nedeniyle yerinde ve insan kaynakları sebebiyle çok zor durumda idi. Sadece Kamal gibi gizle Yahudi ve Siyonistlerden oluşturduğu muharebe gücü üstünlüğüne sahip bulunmaktaydı. Mısır'daki sömürgeci İngiliz Komutanı Siyonist General Maxevel, Süveyş Kanalı batısına 30. 000 asker yerleştirmişti. Zırhlı araçlar, trenler ve İngiliz Hava Kuvvetleriyle takviye etmişti. Ordusunun mevcudunu 70. 000'e çıkartmıştı. TC kurucu ekipten olan Cemal Mersinli'nin komuta ettiği 8. Kolorduda 14. 000 asker,10. 000 deve ve 1000 at bulunmaktaydı. TC yi kuran ekip nedense hep, ya İngiliz taraftarı ya da İngiliz e karşı isteyerek savaşmayarak yenilen komutanlardan oluşmuştur. 4. Ordunun Ahmet Cemal komutasındaki 8. Kolordusunun Birinci Kanal Harekâtı,2-3 Şubat 1915 gecesi göstermelik başlamıştır. Düşman İngiliz'in satın aldığı işbirlikçi hain komutanların sahtekârlıklarıyla; Süveyş Kanalı'nın batı kıyısına 600 kadar asker geçebilmişse de karanlıkların içinden gelen Allah! Allah! Sesleri hava aydınlandıktan sonra kesilmiş hepsi esir veya şehit olmuştur. Dünyada en ahmak ve en geri zekâlısı bile bilir: Karşısında her türlü teknik donanımla bekleyen düşman ordularına karşı 600 kişiyle saldırmak; emri yaptım da olmadı bahanesiyle savsaklamaktır. Bir yeri baskın açıkça yapılmaz. Açıkça yapılan meydan savaşıdır. Kanal harekâtı adı üstünde sadece baskın hareketi olduğundan sinsice ve gizlice yapılarak; düşmanı ansızın avlamak olmalıydı. Böyle göstere göstere baskın düzenlemek muazzam düşman ordularına karşı 600 kişiyi intihara sürüklemektir. Bu açıkça gençleri kırdırtarak; vatan hainliğinden başka bir şey değildir. Aynı Ahmet Cemal, ileride de görüleceği gibi; Türk Milleti'ne bela olan İttihat ve

Terakki Partisi üyesi olduğundan ve Çanakkale’de bütün değerli komutanların şehit olmasından dolayı, komutansızlığın verdiği fırsatla kolordu komutanlığından 4. Ordu komutanlığına terfi ettirilecektir. Yine Ahmet Cemal Paşa, Kamal ile birlikte bir sene sonra düşman İngiliz ordusuna karşı Türk Ordusu’nu heba ederek yok ettirecektir. Daha sonra TBMM’sinde Sultan Vahdettin ve Türk Hükümeti aleyhine çalışmalar yapacaktır. İngiliz Ordusu, Türk Ordusunu takip ederek muharebeleri Filistin Cephesi’ne intikal ettirmiştir. Türk İmparatorluğu’yla İngilizler arasında yapılan Filistin Cephesi’ndeki Muharebeler,26 Mart 1917’de Alman komutanların kazandığı Birinci Gazze Muharebesi’yle başlayacaktır. Hristiyan Alman komutanlar bile, Türk ve Müslüman görünen gizle Yahudi komutanlardan daha iyi savunma yaparak; düşman İngilizler’i perişan etmişlerdir. Alman komutanların perişan ettikleri düşman İngilizler e, Türk ve Müslüman zannedilen gizle Yahudi komutanlarda azimle görevlerini yapmış olsalardı; düşman İngilizler tarihin çöplüğüne atılmış alacaktı. Kamal ve ekibinin ihanet peşkeşleriyle 26 Ekim 1918’de Halep kuzeyinde yapılan son muharebe ve müteakiben 30 Ekim 1918’de imzalanan Mondros Mütarekesi imzalatılması akabinde Osmanlı’nın işgaliyle sona ermiş olacaktır.

Cemal Kemal, Birinci Dünya Harbi’nde Filistin Cephesi, s., 13. vd. ,

Nedim, a. g. e., s. 11.,

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 130;

Kressenstein, a. g. e., s. 58;

Sertoğlu a. g. e., . ,c. VI,s. 3531. I,

Danışmend, a. g. e., c. IV, s. 427;

Sertoğlu a. g. e., . ,c. VI,s. 3531,;

Aydemir, Makedonya'dan Orataasya'ya Başkomutan Vekilliği ,c. 111,s. 179.

Cemal Kemal, Birinci Dünya Harbi’nde Filistin Cephesi, s., 13.

Türk ve Müslüman zannedilen gizli Yahudi komutanların düşman İngiliz’e karşı

göstermelik sahte Birinci Kanal Harekâtı hainliğini Falih Rıfkı Atay, şöyle tasvir eder: “Yüzme bilmeyen bir kıta tulum takınarak, kanala atıldı. Kanalın doğu kıyısından, dişlerine kadar silahlı olarak suya giren bu Anadolu çocukları, öbür kenara esir olarak çıktılar. İngilizler bu askerleri soyup kuruttuktan sonra, Halife ve İmparatorluğu tezyif (alaya almak, aşağılamak) için, Kahire sokaklarında çıplak dolaştırdılar.” Türk ve Müslüman zannedilen gizle Yahudi komutanların, düşman İngiliz’e karşı göstermelik sahte Birinci Kanal Harekâtı baskınlarında; yüzme bilmeyecek kadar zavallı vatan evlatlarını Siyonizm adına kırdırtmaları en büyük alçaklıktır.

Falih Rıfkı Atay, Zeytindağı, İstanbul, Millî Eğitim Basımevi,1970,s. 30.

Oysa sömürgeci İngiltere, Türk ve İslam Âlemi’ni rahatça sömürmek amacıyla, Mısır’ı işgal etmişti. Siyonist Asquith Hükümeti, 1914’te Türk İmparatorluğu’yla savaşa girdiğinde, işgal ettiği Mısır’ın ileride özgürlük ve bağımsızlığını resmen ilan etmişti. Bu tipik bir kalleş ve kahpe İngiliz siyaseti idi. Aynısını TC’ni kurarken de yapmaları rastlantı değildir.

P. J. Vatikiotis, The History of Egypt, 2. b., Baltimore, The Johns Hopkings University Press, 1980,s. 250.

Türk ve İslam Âlemi’nin tek banisi ve tek devleti olan Osmanlı Türk Devleti’nin amacı, düşman İngilizlerin İslam Âlemi’ni sömürmesini engellemek maksadıyla Süveyş Kanalı’nı geri alarak yeniden sahip olmaktır. Böylece Arap Âlemi’nin lideri Mısır’ı işgalden kurtarmaktır. İngiliz’in Hindistan yolunu (Kral Yolu’nu) ikmal yolunun kapatarak, İngiliz’in savaşı kaybederek savaştan çekilmesini sağlamaktır. İngiliz’in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri’nin savaşı kaybetmesi ve savaşın bitmesi için 4. Ordu komutanı Siyonist Cemal paşanın bünyesindeki Siyonist Cemal Mersinli’nin komutasındaki 8. Kolordunun 2-3 Şubat 1915 tarihleri arasında icra ettiği sinsi ihanetlerle rezaletlerle ve kepezeliklerle tezgâhlanmış göstermelik Birinci Kanal Harekâtı hainlikten dolayı başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Böylece Türk ve Müslüman zannedilen içteki hain ve Siyonist komutanlar sayesinde; düşman İngiliz’im sömürge yolu kapatılarak parçalanması engellenmiştir. Böylece Türk ve Müslüman zannedilen iki Cemal’lerin kalleş ve kahpe ihanet peşkeşleriyle düşman İngiliz’in boğazı

sıkılarak yok edilmesi önlenmiştir.

Üçok, a. g. e., s. 295.

Siyonist Ahmet Cemal Paşa, karısının Yahudi olmasından dolayı İngiliz taraftarıydı. Hasan Cemal'in ninesi olan; Siyonist Ahmet Cemal Paşa, karısı resmen Siyonist Yahudi idi. Siyonist Ahmet Cemal Paşanın kendisi de; Kamal'ın da darbeci başı olduğu 31 Mart Siyonist darbesiyle devleti ele geçiren; ülkenin belası Siyonist İttihat Terakki Partisi'nin en önemle 3 yöneticisinden biriydi. Siyonist Ahmet Cemal Paşa'da 600 vatan evladını bilerek intihar ettirircesine cepheye sürülmesi tezgâhını uygulayan alçak idi. Maksat dostu düşman İngiliz e karşı” Ne yapalım saldırdık ta olmadı” bahanesinin arkasına sığınmaktı. Yine İngiliz ve Yahudi dostu Ahmet Cemal Paşa, 3 Şubat 1915'te Süveyş Kanalı'ndan Filistin istikametinde çekilme kararı verecek kadar alçaklığını ispatlayabilmiştir.

Arı, a. g. e., s. 103-104;

Danışmend a. g. e., . ,c. IV,s. 427.

4. Ordu Komutanı Siyonist Ahmet Cemal Paşa, Birinci Kanal Hareketi'ni utanmadan ve sıkılmadan şöyle değerlendirmiştir: "Hakikati söylemek lazım gelirse, bu Birinci Kanal Seferi'ni icra ettiğimiz zaman, kimse kanallın ne şekilde geçilmesinin mümkün olacağını bilmiyordu” 4. Ordu Komutanı Siyonist Ahmet Cemal Paşa, ölümüne yolladığı askerlerin eline kurmay olarak bir harekât planını vermeyerek resmen intihara sürüklediğini itiraf etmiştir. Hâlbuki komuta kademesi planı hazırlar, asker de uygular. Plansız saldırı ihanetten başka bir şey değildir. Böylece bizzat 4. Ordu Komutanı Siyonist Ahmet Cemal Paşanın kendisi, gayriihtiyari olarak alçak, kahpe ve kalles işbirliğini deşifre etmiştir.

Cemal, Cemal Paşa,Hatıralar,s. 175.

Alçakça kurgulanan başarısız Kanal Harekâtından sonra, Siyonist Lord Kitchener'in 31 Ekim 1914 tarihli telgrafı, İngiliz makamlarıyla Şerif Hüseyin arasındaki temaslarda bir dönüm noktası oluşturmuştur. Sir Arthur Henry Mc

Mahon, Aralık 1914'te Mısır Yüksek Sömürge Komiserliğine getirilmişti. 15 Temmuz 1915'ten itibaren Şerif Hüseyin'e Arap isyanı için telkin ve tavizler verilmiştir. 4. Ordu Komutanı Siyonist Ahmet Cemal Paşanın ihanetinin sonucu çok korkunç olmuştur. Düşman İngiliz'in Kanal'da boğazı sıkılarak sömürgelerinden gelen hammadde engellenemediğinden; darboğazda olan İngiltere rahat nefes alarak yok olmaktan kurutulmuştur. 4. Ordu Komutanı Siyonist Ahmet Cemal Paşanın ihanetiyle düşman İngiliz daha da güçlenmiştir. 4. Ordu Komutanı Siyonist Ahmet Cemal Paşanın düşman işbirliği alçaklığıyla Türk ve İslam Âlemi'nin morali bozulmuştur. 4. Ordu Komutanı Siyonist Ahmet Cemal Paşanın alçak tezgâhıyla; Hristiyan ve isyancı Araplar; düşman İngiliz'in safına geçmişlerdir. Daha sonra da Kamal'ın ihanetleriyle de Osmanlı'yı parçalamıştır.

Aydemir, Makedonya'dan Orta Asya ya Başkomutan Vekilliği ,c. II, s. 283.

4. Ordu Komutanı Siyonist Ahmet Cemal Paşanın ihanet ve hezimetlerinden güç alan Şerif Hüseyin, Mısır Sömürge Komiseri'ne yazdığı mektupta: "Türkiye'ye karşı, İngiltere'nin bütün Arap memleketlerine kefalet etmesini. . ." istemiştir. Mektupta ". . . Adana ve Mersin'i de içine alan Türk-İran sınırına kadar uzanan bir hattın güneyinde kalan bölgenin, kendisine verilmesini" talep etmiştir

Gnkur. ATAŞE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi,c. VI,s. 24. a. g. a., KIs. 1105,Dos. 239,Fih. 1-169;1-170., a. g. a. ,KIs. 1105,Dos. 239,Fih. 1-171; a. g. a. ,KIs. 1137,Dos. 566-3,Fih. 1-12;

Sonyel, a. g. y., c. II, Say1:199,s. 238

4. Ordu Komutanı Siyonist Ahmet Cemal Paşanın ihanet ve hezimetlerinden dolayı palazlanan Şerif Hüseyin, Şerif Hüseyin'in istediği topraklar; kuzeyde Suriye ve Musul güneyi, doğuda Türk-İran sınırı-Basra Körfezi, güneyde Aden hariç Umman Denizi, batıda Akdeniz-Kızıldeniz'i' idi. Mısır Sömürge Komiseri: "İngiliz ve Arap gayelerinin aynı olduğuna dair beyanatınız memnuniyet vericidir. İngiliz Hükümeti'nin dostane hissiyatını teyit eylerim. Lakin hudutlar meselesinin tafsilatlı bir surette münakaşası zamanı henüz gelmemiştir" şeklinde tipik kalles ve kahpe İngiliz siyasetinin gereği olarak cevap vermiştir. Görüldüğü

gibi ne İngiltere ne de Arapların Anadolu'da hiçbir zaman gözü olamamıştır.

Gnkur. ATAŞE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi,c . VI KIs. 1105, Dos. 239, Fih. 1-169;1-172.

Zor durumda kalan İngiltere; daha sonra Anadolu hariç Türk İmparatorluğu içindeki bütün toprakların Şerif Hüseyin'e verilmesi kabul etmiştir. Mısır Sömürge Komiseri Arthur Henry Mc Mahon, Şerif Hüseyin'e önerisinin kabul ettiklerini belletmiştir. Kahpe ve kalles olan İngilizler, sırf Osmanlı'yı yıkarak petrolleri ele geçirmek ve Filistin'de İsrail devletini kurulması için bu önerileri 24 Ekim 1915'te, kabul ettiğini bir mektupla bildirmiştir. Burada da görülüyor ki; resmi ideolojinin afyonu aksine, düşman İngiltere ve Şerif Hüseyin'in Anadolu topraklarında hiç gözleri ve emelleri yoktur.

Ellezer Tauber, The Role of Lieutenant Muhammed Sharif Al-Faruqi Asian and African Studies, Vo1. 24,1990,s. 17-50;

Fromkin a. g. e., s. 168-169.

4. Ordu Komutanı Siyonist Ahmet Cemal Paşanın ihanet ve hezimetlerinden dolayı palazlanan Şerif Hüseyin'in istekleri; zaten İngiltere tarafından, 24 Ekim 1915'te, planlanmıştı. Ancak Siyonist Sir Edward Grey tarafından planlanarak uygulamaya konulmuştu. Savaş Bakanı Siyonist Lord Kitchener tarafından onaylandı. Düşman İngiliz Şerif Hüseyin'e şu taahhüt mektubu göndermiştir: ". . . Mersin, İskenderiye bölgeleriyle Şam, Hama, Humus (Horns) ve Halep'in batısında yer alan Kuzey Suriye Arap değildir. Kuzey Suriye Arap olmadığından dolayı, teklif edilen hudutlardan ayrı tutulmalıdır. Kuzey Suriye hariç, diğer Arap topraklarını mevcut antlaşmaların peşin hükmü olmaksızın, kabulleniyoruz. Yukarıda zikrolunan Kuzey Suriye toprak parçaları hususundaysa, İngiltere hareket serbestliğine haizdir. . . Yukarıdaki değişikliklere bağlı kalarak, İngiltere teklif edilen hudutlar dâhilinde Araplar'ın bağımsızlığını tanıyıp desteklemeye hazırdır." Bu mektupla; Kamal'ın Filistin ihanetleriyle Siyonistlerin Arzı Mev'udu'nu gerçekleştirdiği de dolaylı yoldan ispatlanmıştır. Çünkü Kamal; askerini kırdırtarak Adana'ya kadar düşman İngiliz'e İsrail devletini kurması için peşkeş çekmişti. Peşkeş ihanetini gizleyerek Türklerin

yurdu Anadolu'dur bahanesiyle; Türkleri Anadolu'ya hapsetmişti. Oysa İngiliz belgelerinde ve gerçekte de Kuzey Suriye ve Kuzey Irak'ın Arap olmayan Kürtlerden ve Türkmenlerden oluştuğunu bilmekte idi. Kamal ve kamalistler ihanetlerini gizleyebilmek maksadıyla, gerçekleri çarpıtmışlardır. Oyuna gelen Şerif Hüseyin bu taahhünameyi kabul etmiştir. Burada da resmen iki tarafın kabullenerek belirttiği gibi, Kuzey Irak ve Kuzey Suriye Türkiye olarak kabul edilmektedir. Ne Araplar ne de İngilizler, Kuzey Irak ve Kuzey Suriye'yi işgal etme niyetleri yoktur. Nitekim Kamal Filistin Hezimetini ile orduları mahvederek Kuzey Suriye'ye kadar çekmişti. Ordular Grubu ve Sadrazamın ihtarlarına ve İngiliz ordusu takibi bırakmasına rağmen İngilizlerin lehine Kuzey Suriye'den de sırf Siyonistlerin Arzı Mev'ud ları yüzünden orduları savaş olmamasına rağmen daha da geri çekmiştir.

Winstone, a. g. e., s. 255-256. a. g. a. ,KIs. 1105. ,Dos. 239,Fih. 1-175.

Mekke Emiri Şerif Hüseyin, 5 Kasım 1915'te Kuzey Irak ve Sir Edward Grey'in mektubuna verdiği cevapta: "Mersin ve Adana vilayetlerinin Arap krallığına dâhil edilmesi hususundaki ısrarımızdan vazgeçiyoruz." demiştir. Araplar adına Şerif Hüseyin de Kuzey Suriye'deki toprak ısrarından vazgeçmişti. Buna rağmen Kamal Mondros Ateşkes görüşmeleri yapılırken Türk Hükümeti'nin ısrar etmesine ve düşman İngiliz'in takip etmemesine rağmen orduları Toroslara kadar çekerek, İngilizler'e ve Fransızlara Kuzey Suriye'yi peşkeş çekmiştir. İngiliz Hükümeti'yle Mekke Emiri Şerif Hüseyin arasında 2 Temmuz 1915 (15 Temmuz 1915) tarihiyle,30 Kanun-i Nisani (Ocak)1916 tarihine kadar karşılıklı olarak sekiz adet mektup yazılmıştır.

Shaw a. g. e., . ,c. II,s. 385;

Karal a. g. e., . ,c . IX,s. 494-495;

Winstone, a. g. e., s. 256;

Sonyel,a. g. y., c. II, Say1:199,s. 239.,

Vakit (1917-1959) ,Hatıralar ve Vesikalar, Cemal Mersinli'nin Hatıratı Üzerine Tetkikler, İstanbul, Vakit (1917-1959) Gazetesi'nin Forma(Bölüm) Hallinde Tefrikası(yayını),1933,s. 451-454.

Siyonist İngiliz ve Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanı Fransa, Türk Devleti'nin Birinci Dünya Harbi'ne girmeden önceleri, İslam Alemi'ndeki Arap ve diğer azınlıkları ayaklandırmak üzere faaliyete geçmişlerdir. İngiliz ve Yahudi dostu Ahmet Cemal Paşa, zamanında haince gaddar hareketleriyle Hristiyan Arapların isyanlarının genişlemesini ve Filistin Cephesi'nin gerisinde tehdit oluşturmalarını yardım etmiştir.

Hâlbuki Şerif Hüseyin, isyan derdinde değildi. Hatta Çanakkale Savaşları'nı müteakip 11 Ocak 1916 tarihinde ülkenin belası Siyonist İttihat ve Terakki çetesi Hükümeti'ne şu telgrafı çekmiştir: “Benimle muhtariyet antlaşması yapınız. Tebük'ten-Mekke'ye kadar uzanan Hicaz ülkesinde benim idari muhtariyetimi kabul ediniz. Arap topraklarını ömrüm boyunca bana veriniz. Bundan başka, bu sırada mahkeme edilmekte olan suçlu Arap büyüklerinin suçlarını bağışlayınız. Suriye ve Irak için genel bir af ilan ediniz.” Eğer Şerif Hüseyin'in muhtariyet teklifini beceriksiz ve Siyonist İttihat yöneticileri olumlu cevaplandırsalar idi, Araplar İngiliz düşmanına karşı Türk Devleti'nin yanında yer almış olacaklar idi. İngiliz düşmanı her tarafı düşman ile çevrilmiş olacağından yenilmesi kesin idi. Böylece hammadde darboğazı çıkan düşman İngiliz, sömürgelerini hortumlayamayınca çökecekti. Kamal ce Cemaller ihanet etmeseydi, yenilerek yok olacaktı.

Azmi Süslü, Ermeniler ve 1915 Tehcir Olayı, Van, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Yayınları,1990,s. 71-93;

Esat Uras, Tarihte Ermeniler ve Ermeni Meselesi, 2. b. ,İstanbul,Belge Yayınları,1987,s. 603;

Alpay Kabacalı, Talat Paşanın Hatıraları, İstanbul, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları,2000,s. 69-70.

Kodaman, Türkler-Ermeniler ve Avrupa(Les Turcs-Les Ermaniens et L'Europe,Turks-Armanians and Europe),s. 13-54.

Cemal, Cemal Paşa,Hatıralar,s. 181vd., Yusuf Hikmet Bayur, Türk İnkılabı Tarihi, c. III, Ks. 3, Ankara, TTK Yayını, 1957, s. 248; Arı, a. g. e., s. 197;

Cemal, Cemal Paşa ,Hatıralar,s. 263-264

Türk Devleti'nin belası iltihat ve Terakki çetesi kurucuları olan en etkili ve yetkili Dâhilîye Nazırı Yahudi ve mason, Talat Paşa ile Bahriye Naziri ve 4. Ordu Komutanı İngiliz ve Yahudi dostu Ahmet Cemal Paşa Mekke Emiri Şerif Hüseyin'in isyan etmesi için ellerinden geleni yaptılar. Çünkü istedikleri Yahudi İsrail devletini kurulmasına hiçbir engel teşkil edeceğine ihtimal dahi vermemişlerdir. Oysa Hicaz Valisi Vehip Bey, Mekke Emiri Şerif Hüseyin'in tutum ve davranışları hakkında, Yahudi ve mason Dâhilîye ve Harbiye Nazırlıklarını uyarmıştı. Gerekli tedbirlerin alınmasına bildirmişti. Dâhilîye Nazırı Yahudi ve mason Talat Paşa: "Neticeye kadar tahammül etmekliğiniz icap eder "siniş tavsiyesinde bulunmuştu. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa, Mart 1916'da 12. Kolordu Komutanı'na: "Mekke Emir'inin hükümete karşı açıkça ve fiilen muhalif bir tavır alacağına pek ihtimal vermiyorum. Şayet böyle bir hareket vaki olur veyahut muhtelif bahanelerle mücahidinin nakliyatına imtina edildiği takdirde, hükümetin emrini cebren infaz ettirmek icap eder. Bu basit iş için Basri Paşayı kâfi görüyorum" diyerek işbirlik ihanetini örselemiştir. Hâlbuki Faysal, 1916 yılının ilk üç ayine Şam'da Ahmet Cemal'in komuta ettiği 4. Ordunun Karargâhında geçirmiş, Başkomutan Vekilliği ile yakın temasta bulunmuştu. Şam'da bulunan Faysal, Medine'ye gitmek için, Ahmet Cemal'den izin istemiş, Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Emir Faysal'a hiç çekinmeden Osmanlı aleyhine ve dostu İngilizler lehine haince izin vermiştir. 4. Ordu Kurmay Başkanı Albay Ali Fuat(Erdem): "Aman Paşa Hazretleri ne yaptınız? Faysal Beye izin vermişsiniz. Faysal Bey bir daha gelmeyecek" demiştir. Böylece Siyonist Ahmet Cemal'in ihanetine tarihe not düşmüştür. Siyonist Ahmet Cemal'in bu alçak tavrı sayesinde isyan hareketini başı düşman İngilizler'e geçmiştir.

Gnkur. ATAŞE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk KIs 1137,Dos. 544(366-3),Fih. 1-1., KIs. 1137,Dos. 544 (366-3),Fih. 1-4., KIs. 3221,Dos. 1133,Fih. 1-1;1-2,c. VI,s. 155-156.,

Yusuf Hikmet Bayur, Türk Inkilabi Tarihi, c. III,Ks. 3,1914-1918 Genel Savaşı, Bunların Siyasal Tepkileri, Ankara, TTK Yayinlari,1957, s. 258-259

Siyonist İngiliz'in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri, 4. Ordunun, Fillstin-Sina Yarımadası-Süveyş Kanalı istikametinde yapmayı planladığı İkinci Kanal

Harekatı'nı engellemek amacıyla, başlattıkları Çanakkale Savaşları'nı kaybetmişlerdi. Çanakkale'de düşman İngilizler'e ihanet işbirliği ile koridor açmak görevi Kamal'a verilmişti. Kamal Çanakkale'de düşmanın İstanbul'u işgal etmesi için koridor açmak maksadıyla bütün askerini kırdırtmıştı. Kamal böylece Çanakkale tarihinin en büyük asker kırımını gerçekleştirmiştir. Ancak korkak düşmanlar, açılan koridordaki kullanamamışlardır. Böylece İngiliz Savaş Bakanı Siyonist Lord Kitchener, 9 Kasım 1915'te Çanakkale'ye gelerek, incelemelerde bulunmuş ve Çanakkale Cephesi'nin boşaltılmasına karar vermiştir.

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 473,

Siyonist İngilizler, Arap İsyanını başlatmak üzere Kamal'ın dostu Siyonist Binbaşı T. E. Lawrence'ı görevlendirmişlerdir. Siyonist Lawrence ve arkadaşı Herbert'in yanında, 10. 000 Sterlin vardı. Birlikte Cidde'ye hareket etmişlerdi. Yanlarında bulunan taahhütte, ileride 50. 000 Sterlin daha verileceği yazılmıştı. İngilizler, bir an önce Arap isyanının başlamasını istemişlerdi.

Gnkur. ATAŞE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. VI, s. 229.,

Yergin, a. g. e., s. 229;

Winstone, a. g. e., s. 317; Danişmend, a. g. e., c. IV,s. 433

Siyonist İngiliz, Mekke Emiri Şerif Hüseyin'in Arap krallığının sınırları içine dâhil edeceğine söz verdiği halde; ünlü İngiliz kallesliğini yine yaptı. Filistin, Güney Suriye ve Mezopotamya topraklarının savaş sonrası statüsünü belirlemek üzere,9 Mayıs 1916'da Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanı Fransa'yla görüşmelere başlamıştı. Bir de gizle antlaşma imzalamıştır. İngiliz, Mekke Emiri Şerif Hüseyin'le görüşmelerinden Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanı Fransa'ya, Fransa'yla yaptığı Sykes-Picot Antlaşması'ndan Şerif Hüseyin'i haberdar etmeyerek ikili oynamıştır. Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanı Fransa'ya, Türk Fransa'yla yaptığı Sykes-Picot Antlaşması'nda yine Anadolu'yu işgal etme gibi bir plan ve emelleri olmadığı görülür. 9-16 Mayıs 1916'da İngiliz adına Siyonist Sir Mark Sykes imzaladı. Fransız adına George Picot tarafından 9-16 Mayıs 1916'da imzaladı. Bu antlaşmaya Sykes-Picot Antlaşması denilmektedir. Sykes

Picot Antlaşması'na göre:

Fransa'ya, Doğu Akdeniz bölgesi, Musul ile Suriye kıyıları, İngiltere'ye de Hayfa ve Akka limanları, Bağdat ile Basra ve Güney Mezopotamya verilecektir.

Fransa ile İngiltere'nin elde ettiği topraklarda Arap devletleri konfederasyonu veya Fransız ve İngiliz denetiminde tek bir Arap devleti kurulacak,

İskenderun serbest liman olacak, Filistin'de, kutsal yerleşim yeri olması nedeniyle ileride İsrail devleti kurulması için bir uluslararası yönetim kurulacaktır.

Filistin'de Araplara rağmen düşmanlar bir Yahudi devleti kurmak için antlaşmışlardı.

Doğu Anadolu ise haritada da görüldüğü şekilde şu andaki sınırlardan daha büyüktür. Rusya'da 1917'de Bolşevik devrimiyle yeni yönetim bu projeyi dünyaya deklare etti. Bu projedeki Doğu Anadolu'da Kürt ve Azeri yönetimini himaye etmekten vaz geçtiklerini açıkladı. Rusya'nın bile himaye etmekten vazgeçtiği Doğu Anadolu bölgesi şu andaki TC sınırlarından daha büyüktü. Yine işbirlikçi Kamal Lozan'da bu topraklardan da vaz geçerek Türk Topraklarını düşmana peşkeş çekti. Fransızların da savaşımadan çekildikleri Türkiye toprakları, Kamal'ın Lozan ihanetleriyle peşkeş çektiği yerlerden daha büyüktür. Sadece Rusların ve Fransızların savaşımadan bıraktıkları Türkiye sınırı Lozan'daki, peşkeşlerden daha büyüktü. Düşman İngiliz'in asla Anadolu topraklarında gözü olmadığı, gizle anlaşmalarda bile göze çarpmaktadır.

Kürkçüoğlu, Türk Devleti'ne karşı Arap Bağımsızlık Hareketi, s. 102; Armaoğlu, a. g. e., s. 125-126;

Karal, a. g. e. ,c. IX,s. 544;

Şefket Süreyya Aydemir, Tek Adam, c. I, İstanbul, Remzi Kitabevi,1967,s. 311;

Fromkin, a. g. e., s. 184-185;

Tahsin Ünal, Türk Siyasi Tarihi,4. b. ,İstanbul,Kutluğ Yayınları,1977,s. 469-470;

Hamza Eroğlu, Türk inkılap Tarihi, 5. b. ,İstanbul,Millî Eğitim Basımevi, 1982,s. 84;

Hourani, a. g. e., s. 373;

Shaw, a. g. e., c. II, s. 384-385;

Arı, a. g. e., s. 219-220;

Acar, a. g. e., s. 22.

Siyonist Cemal paşanın kahpe tezgâhı olan Birinci Kanal Harekâtı'ndan sonra düşman İngilizler, Süveyş Kanalı'nın doğusuna yine Siyonist Cemal paşanın göz yummasıyla geçtiler. Siyonist Cemal paşanın kahpe işbirliği ile Sina'da savunma hattı tesis etmişlerdir. Oysa Siyonist Cemal paşanın kahpe işbirliği olmasa idi; çölün ağır şartlarından dolayı savunma hattını çok gerilere kurmak zorunda kalarak; Türklere asla tehlike olamayacaklardı. Bu fırsatı da Siyonist Cemal paşanın kahpeliği sayesinde elde etmişlerdir. Türk Devleti Filistin'den Mısır istikametinde yapacağı İkinci Kanal Harekâtı'nın hazırlıklarını sürdürüyordu. İkinci Kanal Harekâtı'nın, 1916 yılının İlkbahar'ında yağmurun bol olduğu zamanda yapılması planlanmıştı. Ancak Yahudi ve İngiliz dostu Siyonist Ahmet Cemal Paşa'nın savsaklamalarıyla, ayak direktmeleriyle ve işleri yokuşa sürmesiyle hazırlıklar yeterli olmadı. Ahmet Cemal Paşa'nın bu ayak sürüme ihanetleri nedeniyle kavurucu yaz mevsimine kalmıştır. Bu galibiyete çok engel olmuştur. Çölün coğrafik yapısı ve yüksek sıcaklar ve geceleri de çok düşük soğuklar yüzünden, Osmanlı avantajlı konumdan dezavantajlı konuma geçmiştir. Siyonist Ahmet Cemal Paşa'nın bu ihaneti de dostu olduğu düşman İngilizler'e büyük faydalar ve katkılar kazandırmıştır. Hatta Siyonist Ahmet Cemal Paşa'nın savsaklamalarıyla, ayak direktmeleriyle ve işleri yokuşa sürmesiyle bu gecikmeler yüzünden, İngilizler'e; Kanal doğusundaki karayolu ve demiryollarıyla savunma mevzilerini tamamlamaları için zaman kazandırmıştır. Siyonist Ahmet Cemal Paşa sinsi tezgâhıyla hazırlanılmayan harekâta, yeniden vatan evlatlarını kıldırtarak ihanetini devam ettirmiştir. Hatta 4. Ordu Komutanı Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa, 28 Haziran 1916'da iyi hazırlanılmayan İkinci Kanal Harekâtını icra edecek olan 1. Kuvvei Seferiye Komutanlığına şu emri vermiştir: "Mısır'daki İngiliz Kuvvetlerinin 200. 000 kişi olduğu tahmin edilmiştir. İngilizlerin El kantara ve Süveyş'teki tahkimle mevziilerinden başka, Kanal'ın genel olarak 15 kilometre doğusu boyunca mevziler hazırlamışlardır. Katya bölgesinde tahkimat yapmışlardır. Bu mevzilerle Kanal arasında demiryolu veya dekoville su yolu inşa ettikleri öğrenilmiştir. 1. Kuvvei Seferiye, asil

kuvvetleriyle El Kantara tarafına saldıracakları tahmin edilmektedir. Maksat, İngilizler 'i mevzilerinden atmaktır. Asıl maksat Mısır seferinin başladığı sanısını vermektir. 1. Kuvvei Seferiye kendi felaketine neden olabilecek bir tehlikeye atılmayacaktır. 1. Kuvvei Seferiye komutanı, Refet Bele komutasındaki 31. Alay geriden yardım edecektir.” Siyonist Ahmet Cemal Paşa, burada TC’ni kuran ekipten olan Siyonist Refet Bele’yi de bu ihanete ortak ederek milletin evlatlarını kırdırtmıştır. Refet’in ağabeyi Rifat da İbranice isim taşımaktadırlar. Eniştesi de (sahte) ilah demek olan Ogan idi. Refet Bele Şabataycıdır. TC’yi kuran ilk beş generalden birisidir İçişleri Bakanlığı, Millî Savunma Bakanlığı görevlerinde bulunmuştur.

Şabataycı Refet Bele, 19 Mayıs 1919’da Kamal ile Samsun’a çıkanlardandır. Kamal ile Türk Hükümeti’ni ve Sultan Vahdettin’i devirerek devleti ele geçirmek için gizle örgüt kurmuşlardı. Bütün darbe teşebbüsleri Sultan Vahdettin tarafından ustaca önlenmiştir. Bu sefer Kamal ile Anadolu’dan devleti ele geçirmek için Anadolu’ya geçmişlerdir

Gnkur. ATAŞE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk KIs. 3221, Dos. H-34, Fih. 1-19.

Ö L Ü M

Leman Bele'nin eşi, Acar Bele'nin babası, General Refet Bele ve Melek Çelik'in kardeşleri, Recep Ogan'ın eniştesi, eski subaylardan

Emniyet Mobilya Mağazası
Sahibi

RİFAT BELE

dün Anı olarak vefat etmiştir. Cenazesi bugünkü 28.11.1955 pazartesi Nişantaşındaki evinden alınarak öğle namazı Teşvikiye Câminde kılındıktan sonra Edirnekapı şehitliğindeki aile kabrine defnedilecektir.

NOT: Çelenk gönderilmemesi rica olunur.

Alman Albayı (Fonkireste) Von Kress komutasında teşkil edilen 1. Kuvvei Seferiyenin 4 Ağustos 1916'da başlattığı taarruz çok başarılı şekilde yürütüldü. Başlangıçta gelişmiş olmasına rağmen, Şabataycı ve İngiliz dostu Albay Refet (Bele) komutasındaki 31. Alay arkadan destek için yardıma gelmemiştir. Elin Alman ve Hristiyan komutanı düşman İngilizler'e darmadağın etmiştir. Ancak düşman İngiliz'e arkadan destek gelmiştir. Öğleyin muazzam bir takviye alan büyük bir düşman ordusu karşısında durduruldu. Şabataycı ve İngiliz dostu Albay Refet'in kallesih ihaneti yüzünden, Alman Albayı (Fonkireste) Von teşkil edilen 1. Kuvvei Seferiyenin iki alayı (32 ve 39. Alaylar) Albay Refet'in kallesihlikleriyle İngilizler'e esir düşmüştür. Alman Komutanı (Fonkireste) Von Kress Paşa çok büyük gayretlerle düşman ile savaşmıştır. Geri kalan birliklerinin imha olmasını önlemek amacıyla, 4 Ağustos 1916'da Gazze istikametinde çekilme emri vermiştir. 1. Kuvvei Seferiye Alman Komutanı (Fonkireste) Von Kress Paşa, Albay Refet'in kallesihlikleriyle desteksiz kaldığından dolayı, İngiliz birlikleriyle teması kesmek istemiştir. Zorunlu olarak Filistin'e çekilmeye karar vermiştir. Alman Komutan (Fonkireste) Von Kress Paşa, düşmana esir olmaktan zor kurtulan kurtulan birliklerini, 14 Ağustos 1916'da Elariş'e intikal ettirmişti. Böylece İkinci Kanal Harekâtı da Şabataycı ve İngiliz dostu Türk ve Müslüman zannedilen Refet Bele ve Cemal Paşa komutanlarının ihanetiyle hezimetle sona ermiştir.

Kressenstein, a. g. e., s. 118. 121. ,vd.,

Gnkur. ATAŞE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk, KIs. 4769,Dos. 9,Fih. 54. KIs. 3221,Dos. 37,Fih. 1-36. Danişmend a. g. e., ,c. IV, s. 430-431;

Arı, a. g. e., s. 234.

Harekâtın; Şabataycı ve İngiliz dostu Albay Refet'in kallesihliği ile yeterli lojistik destek sağlanamaması, başarısızlığının tek nedenidir. İkinci Kanal Harekâtı, Türkler'in İngiliz düşmanına karşı son taarruzdur. Bundan sonra Şabataycı ve İngiliz dostu Türk komutanların düşman İngiliz e bahşettiği fırsatlar sayesinde üstünlük ve avantaj düşman İngiliz ordularına geçmiştir. İngilizler artık devamlı taarruz etmişlerdir. Buna karşılık Türkler Filistin Cephesi'ni savunmaya

geçmişlerdir. İngiliz, İkinci Kanal Harekâtı'ndan sonra, Şerif Hüseyin ve İbn-i Suut'la kahtpeliğe başlamıştır. İngiliz Necit Emiri İbn-i Suut'la da görüşmeler yapmıştır. İngiliz Necit Emiri İbn-i Suut'la 26 Aralık 1916'da bir antlaşma imzalamıştır. Bu antlaşmayla İngiliz, Necit toprakları ve Basra Körfezi'nin güney kıyılarında (Kuveyt hariç) İbn-i Suut'un bağımsızlık ve egemenliğini kabul etmiştir. Necit Emiri İbn-i Suut Türk Devleti'ne karşı isyan etmemiştir. Albay Refet'in kalleşliği yüzünden düşman İngiliz'in saldırma ve kazanma şansıyl a avantaj elde etmiştir. Böylece Albay Refet'in kalleşliğiyle Türk ve İslam Âlemi en büyük darbelerden birini yemiştir.

Armaoğlu a. g. e., s. 126;

Arı, a. g. e., s. 254,.

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi, c. I I I, Ks. 3, s. 236-350.

İngiliz Ordusu, Türk Ordusunu takip ederek muharebeleri Filistin Cephesi'ne intikal ettirmiştir. Türk İmparatorluğu'yla İngilizler arasında yapılan Filistin Cephesi'ndeki Muharebeler, 26 Mart 1917'de Birinci Gazze Muharebesi'yle başlayacaktır. 26 Ekim 1918'de Halep kuzeyinde yapılan son muharebe ve müteakiben 30 Ekim 1918'de imzalanan Mondros Mütarekesi'yle sona ermiş olacaktır. Kamal en son muharebe Halep'te olmasına ve Mondros Ateşkes görüşmelerinde Türk Hükümeti'nin kesin emri olmasına rağmen, yok olan ordulardan kalanları da Toroslara kadar çekmiştir. Böylece düşman İngiliz ve Fransızlara Kuzey Suriye'yi peşkeş çekmiştir.

Cemal Kemal, Birinci Dünya Harbi'nde Filistin Cephesi, s., 13. vd. ,

Filistin, geçmiş tarihte meydana gelen şiddetli bir deprem sonucunda, kuzey-güney istikametinde orta yerinden 400 kilometre yarılmıştır. Doğal depremlerle çok çökmüştür. Toprak Akdeniz'e paralel iki parçaya ayrılmış durumdadır. Deprem sonucu meydana gelen bu çukurluğa; Şeria, Zordan veya Gaur-Gor çukurluğu da denilmektedir. Şeria çukurluğunun içinde Hule, Taberiye, Lut gölleri, Şeria Nehri ve Araba vadisi vardır. Filistin, kuzey-güney istikametinde batıdan-doğuya doğru dört çeşit arazi kesiminden meydana gelmiştir. Bunlar; kaya kesimi, Batı Şeria dağ silsilesi, Şeria çukurluğu ve Doğu Şeria

yüksekliğidir.

"Batı Şeria ile Doğu Şeria, Kuzeyden güneye uzanan derin vadiyle ayrılmaktadır ki, buradan Şeria veya Ürdün Nehri, Lut gölüne akmaktadır. Tabanı deniz seviyesinden 200-400 metre kadar daha alçakta olan bu vadinin genişliği Eddamiye'den Lut gölüne kadar olan alanda 7-10 kilometredir. Yamaçlar diktir ve buradan akan bazı dereler Şeria'yla birleşir. Yaz aylarında pek sıcak olan bu çukurdan Şeria Nehri, birçok kıvrıntılar yaparak ve meyil fazlalığı yüzünden de hızla akar. Geçit verdiği yerler azdır. Şeria'nın doğusu ağaçsız ve volkanik bir arazi üzerinden Suriye'nin geniş çölüyle birleşir." Filistin'in ortamdan, deniz seviyesinden 1300 fit daha alçakta olan Şeria (Ürdün) Nehri akmaktadır. Filistin'in ortasından kuzey-güney istikametinde uzanan Şeria çukurluğu, batı-doğu veya ters yöndeki ulaştırma imkânlarını kısıtlamakta ve intikalleri geçitlere kanalize etmektedir. Filistin'deki karayolları, çoğu Birinci Dünya Harbi esnasında Türk ve İngiliz Silahlı Kuvvetleri tarafından harekât ihtiyaca olarak yapılmıştır. Filistin'in karayolları, genellikle kuzey-güney istikametinde yapılmış olup, Anadolu, Suriye, Filistin ve Mısır'ı birleştiren stratejik mihverleri teşkil etmektedirler. ' Filistin savunulması çok kolay bir ülkedir. Dik geçit vermeyen dağları ile doğal bir savunma cephesi durumundadır. TC yi kuran Kamal ve diğer komutanlar, İngilizler karşısında, ordularını geri çekme emri vererek, dünyanın en basit savunma cephelerini bırakmışlardır. Düşman İngiliz, bunu çok iyi değerlendirerek Türk Yıldırım Grup Ordularını oluşturan 3 tane Orduları yok etmiştir. Anadolu-Suriye-Filistin-Mısır istikametinde veya ters yönde yapılan harekât veya ulaştırmanın, tarih boyunca, üs (yığınak) bölgesini ve çıkış noktasını teşkil etmiştir.

Filistin'in coğrafyası küçük olmasına rağmen çok çeşitlilik göstermektedir. Bölge, ayrı ayrı kırk coğrafi ve iklim kuşağına bölünmüştür. Bölgeye olağanüstü ve ilgi çekici güzelliği veren de bu özelliklerdir.

5 Jahre Türkei (Orişinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Laman Von Sanders ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık , 1999 s. 230-2312

Nedim, a. g. e., s. 4.,

Paul Johnson, Yahudi Tarihi, çev. Filoz Orman, İstanbul, Pozitif Yayınları,2000,s. 47

Gnkur. ATAŞE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 1,s. 55.

Birinci Dünya Harbi öncesi, Filistin'de sadece 31. 675 Yahudi yaşıyordu. 30 Bin Yahudiye Devlet Kurmak için yüzbinlerce vatan evladı Türk'ün canını Sabatay ist Türk komutanlar içerden, İngiliz düşmanı dışardan kıymışlardı. Filistin'deki Türkler, sadece asker ve memurlardan meydana gelmekteydi.

Gnkur. ATAŞE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 1, Sina-Filistin Cephesi, s. 57,

Johnson, a. g. e., s. 334-335.

Filistin'de Siyonistler adeta gizle bir yönetim kurmuşlardı. Kendilerine ait bayrakları ve postalar' vardı. Mektuplarına kendi pullarını yapıştırırlar ve kendi memurlarıyla dağıtırlardı.

Atay, Zeytindağı,s. 41.

Mekke ve Medine'yle birlikte Kudüs, Hazreti Muhammed'in (SAV) göçe yükseldiği, Halılürrahman (El Halil, Hebron}'sa, Hazreti İbrahim'in Mezarı'nın bulunduğu yer olmasından dolayı, Müslümanlar için kutsal şehirlerdir.

Hourani, a. g. e., s. 274;

Öztuna, a. g. e., c. X, s. 357;

Armaoğlu, a. g. e., s. 708.

Gnkur. ATAŞE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harb!, a. g. e., c. IV, Ks. 1, Sina-Filistin Cephesi, s. 60-61.

Filistin'in Stratejik Değeri Çok Büyüktür

a)İngiliz ve Türk ve Fransızasında,16 Mayıs 1916'da yapılan Sykes-Picot Antlaşması'yla Filistin'de uluslararası bir Yahudi yönetimin kurulması öngörülmektedir. Diğer Türk ve Arap topraklarında işgal etmek istemiyorlardı. Bütün bu kadar savaşlar ve emekler, Arapların çoğunluğundaki Türk Topraklarında bir "Yahudi Devleti" kurmak içindir. Çünkü düşman İngiliz'in bütün yönetimi ve sermayesini Yahudiler ele geçirmişti.

b)Filistin; Suriye, Anadolu, Irak, Mısır ve Arap Yarımadası ulaştırma güzergâhıdır.

c)Filistin, İslam, Hristiyan ve Yahudi devletlerin ortaçağdan hep hedefi olmuştur.

d)Filistin'de bulunan Kudüs, tek tanrılı dinler olan İslam, Yahudi ve Hristiyan'lar kutsaldır.

e)Süveyş Kanalı'nın 17 Kasım 1869'da açılışından sonra, Mısır'la birlikte Filistin'in stratejik önem kazanmıştır. Filistin, İngiliz'in Hindistan'la irtibatını sağlayan Kral Yolu'nun, doğudan emniyetini temin etmektedir.

f)Yahudi milliyetçisi Siyonistler'in (Siyonizm),Filistin'de bir İsrail Devleti emelleri stratejik değerini daha da artırmıştır.

g)Filistin, Suriye'yle birlikte, Anadolu'nun güneyinden yumuşak karnı ve tehdittir.

h)Filistin, İstanbul-Halep-Şam-Medine demiryolunun (Hicaz Hattı'nın) geçiş güzergâhındadır.

Suriye'deki arazi yapısı, Anadolu'nun güneyindeki Toros dağlarının bir devamıdır. . En kuzeydeki Amanos(Nur, Gâvur) dağları vardır. Güneye doğru uzanan Asi ve Ceyhan nehirleri vardır. Hicaz Hattı ve Bağdat Demiryolu bu dağların tünellerinden geçmektedir. Suriye'den, Anadolu istikametinde

ilerleyecek düşman kuvvetleri veya ters yönde harekât yapacak dost birlikler, çoğunlukla demiryolunu takip etmek zorunda kalırlar. Suriye'nin kıyı Akdeniz sahil kesimi savunma harekâtını kolaylaştırır. Suriye'nin savunması bu kadar kolay olmasına rağmen Kamal ve diğer TC'yi kuran Şabataycı komutanlar arkalarında takip eden küçük düşman birliklerine karşı koymadan İngiliz düşmanına Türk Topraklarını peşkeş çekmişlerdir. Hatta düşman İngiliz kuvvetleri hiç tanımadıkları bir ülkeye kadar gelmelerinden dolayı takipten vazgeçtikleri halde, Kamal kalan ordusunun artıklarını Toroslara kadar çekmiştir. Bu geri çekme Mondros Ateşkes antlaşmasından sonra da devam etmiştir. Türk Hükümeti'nin savunmasını istemesine rağmen, Kuzey Suriye'yi düşman bir tek kurşun atmadan İngiliz sever Kamal sayesinde sahip olmuştur.

Nalbantoğlu a. g. e., ., s. 05-02-05-09.

Anti Lübnan dağları, Lübnan dağlarından, Bukaa arazisi (Çukur Suriye) ve Kazımiye Nehri'yle ayrılırlar, Kazımiye-Şeria nehirleriyle Araba Vadisi arasında uzanırlar. Bu dağların, Kazımiye Kavaşağı-Tellekadı(Dan)- Telleşşaar hattının güneyindeki parçası Doğu Filistin dağ sistemini teşkil ederler, genellikle Lübnan dağlarına paralel olarak uzanırlar, kuzeyde Humus civarında Suriye Çölü'ne girerek dağ özelliğini kaybederler, güney yamaçları sarp ve en yüksek yeri Cebeli Şeyh Tepesi(Herman)'dir. 139 Böyle savunması çok kolay olan sarp dağları düşmana bırakmak hıyanet ve delalettir. Böyle savunması çok kolay olan dağlarda Kamal ordusunu mahvederek geri çekmiştir. Düşman dünyada ilk defa bu kadar kolay 5 ülkeyi 1. 5 ay içerisinde Kamal'ın ihanet yardımıyla işgal etmeyi başarmıştır.

Gnkur. ATAŞE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 1,Sina-Fillstin Cephesi, s. 63-64.

Şam, Sina, Filistin ve Hicaz'a yapılan lojistik destek harekâtının merkeziydi. Şam, Hama, Humus, Halep, Lazkiye ve Demiröz halen Suriye'nin en önemle vilayetleridir. Lübnan dağlarında Dürziler yaşamaktaydı.

Hourani, a. g. e., s. 356,

Nalbantoğlu, a. g. e., s. 05-11.,

Kodaman, Türkler-Ermeniler ve Avrupa (Les Turcs-Les Armenian et L'Europe, Turks-Armeniens and Europe),s. 15.

Bab-ı Ali göçmen sorunuyla karşı karşıya kalınca, Rumeli kıyıları ve İstanbul'da bulunan Türk göçmenlerden 25. 000 kişinin Suriye'ye sevk edilmesini plânlamıştı. Türk göçmenler, kendilerine tahsis edilen vapurlarla Beyrut, Trablusşam gibi iskelelere sevk edilmişlerdi. 1877-1891 yılları arasında, İstanbul'dan Suriye'ye 27. 112 Türk göçmen gönderilmişti.

Nedim İpek, Rumell'den Anadolu'ya Türk Göçleri, Ankara, TTK Yayınları, 1994,s. 212-213.

İngiliz, Türk ve Fransız ve Rusya arasında 9-16 Mayıs 1916'da imzalanan Sykes-Picot Antlaşması'yla İngiliz Dışişleri Bakanı tarafından 2 Kasım 1917'de yayımlanacak olan Balfour Bildirisi (Deklarasyonu)'nin şartlarını gerçekleştirmek istemekteydiler. Filistin'i işgal ederek, Yahudilere verdikleri Filistin'de yurt edinme sözünü yerine getirmek için Türk devleti ile savaşacaklardır. Filistin Türk hâkimiyetinden kurtulunca, ortaya çıkan boşluğa bir Yahudi devletinin kurulmasını temin etmektir. İngilizler Filistin sınırına ulaştıktan sonra, İslam Alemi politikaları da yeniden planlar yapıldı. İngiliz, Birinci Dünya Harbi başlarken İslam Alemi'ni Hindistan yolunun güvenliği ve birliklerinin konuşlanması için sadece bir üs olarak görmüştü. İngiliz, 1917'den itibaren kısmen Afrika'da ama esas olarak İslam Alemi'nde emperyalist yayılmacılığını sürdürmek ve ekonomisini canlandırmak istiyordu. İngiliz Başbakanı Lloyd George'un dünya politikasının tam merkezine oturmuştu. Başbakan başlangıçtan itibaren savaşın İslam Alemi'nde kazanılabileceğini sezmişti. Bizim TC'yi kuran komutanların yardımlarıyla, savaş sonu hedeflerinin de orada elde edilebileceğini söylemişti. Tecrübesiyle sömürgeci İngiliz devletinin İslam Alemi'nde büyük çıkarları olduğunu görmüştü. Cape Tovn'dan Hindistan'a, Avustralya ve Yeni Zelanda'ya uzanan en büyük sömürgeci devletti. Hattın eksik bölümünü Filistin ile tamamlamak istedi. Düşman İngiliz'in Anadolu'da hiçbir çıkarı olmadığından dolayı Suriye'yi bile işgal etme düşüncesi yoktu. Bu nedenle Suriye ve Lübnan'ı Fransa'ya teklif etti. Anadolu'yu işgal etmek için İngiliz aptal olmalıydı? Bu nedenle İngiltere hiçbir zaman Anadolu'yu işgal etme fikri aklına bile gelmemiştir. İngiliz'in Afrika,

Asya ve Pasifik'teki İmparatorluğu'na yeni bir kaynak sağlamayı planlamıştı. Asquith Kabinesi, İslam Alemi'nin bazı kısımları üzerindeki egemenliğinin İngiliz'in sadece istediği bir şey olduğunu düşünmüştü. Lloyd George Hükümeti'yse bu bölgeye, İngiliz'in ihtiyaca olan topraklar olarak bakmış ve mutlaka egemenlikleri altına alınması gerektiğine inanmıştı.

Fromkin, a. g. e., s. 298. vd.,

Winstone, a. g. e., s. 374. vd. ,

Birinci Gazze Muharebesi

Siegmund Friedrich Georg Freiherr Kress von Kressenstein, 1870-1948, Alman generali ve barondur. Kress Paşa Yargı Konseyi Başkanı'nın en büyük oğlu olarak dünyaya geldi. Alman krallarının soyundan ve aristokrat bir aileden gelmektedir. Türk ve Türkiye aşığı olan Kress Paşa, Alman Bavyera ordusunda bir kurmay subay olarak 1914'de emekli olduktan sonra, Topçu Okulu komutanı olarak Filistin'de Türk ordusuna severek katıldı. İngilizlerin iki kez saldırısını başarılı bir savunma sonra taarruz taktiğiyle önleyerek saldırıya geçti. İngilizler'i iki kez yenme başarısı gösteren tek Türk subayıdır. Kamal ve ekibi gibi otellerde Yahudi fahişelerden kurulu olan NİLİ Siyonist istihbaratçılarıyla yatak savaşı yerine; bizzat cephelerde askerleriyle birlikte yatıp kalkarak savaşı içselleştirmiştir. Zaaf ve alkol deposu Kamal'ın otel odalarında yatak savaşları yaptığı gibi yaşamamıştır.

Friedrich Freiherr Kress von Kressenstein Paşa (1916) Türk Üniforması ile

Kress von Kressenstein Avusturyalı Komutan Filistin Cephesi

İngiliz, Irak ve Avrupa Cepheleri'nden Filistin Cephesi'ne kuvvet kaydırmaya başlamıştı.

Gnkur. ATAŞE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 1,Sina-Fillstin Cephesi,s. 511.

Kahpe İngiliz düşmanları, Bağdat', ele geçirmişlerdi. Düşman İngilizlerin tezgâhladığı gibi Osmanlı'yı kuşatma fikri uygulanamadı. Çünkü Rusya'da Bolşevik İhtilali olduğundan dolayı, Basra'dan Rusya ile birleşme ümitleri boşa çıktı. Yeni Komünist yönetim iç karışıklardan dolayı savaştan çekilmişti. Bunun üzerine düşman İngiliz sıklet merkezini, Filistin Cephesi'ne kaydırılmışlardır. Düşman İngilizler, 20 Mart 1917'den itibaren Filistin Cephesi'ndeki faaliyetlerini yoğunlaştırmışlardır. Cemal ve Kamal işbirlikçilerinin savaş öncesi ani baskınlar yapmamalarından dolayı; çölde çok rahat cephe hazırlıklarını gerçekleştirdiler. Ancak Almanların yardımlarıyla kurulan hava filosuyla Türk Kuvvetlerinin Yıldırım Orduları komutanlığı, İngilizler hakkında Kamal ve Cemal hainlerinin köstekleri ve engellerine takılmadan keşifleri yapmıştır. İngilizlerin Han Yunus'ta iki atlı tümeni konuşlandırmışlardı. Birirefah-Tellelrefah'ta atlı tümenleri ve Han Yunus'la Tellelrefah arasında da iki tümen kuvvetleri vardı. Kamal ve Cemal düşman işbirlikçilerinin hiçbir yardımları olmadan Türk ve Müslümanların muhabere yardımlarıyla Topçu ve diğer kıtalarının olduğu tespit edilmişti.

Gnkur. ATAŞE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks Kls. 3221,Dos. H-47,Fih. 1-1.

Hâlbuki Cemal ve Kamal hainlerinin pasiflikleriyle düşman İngilizler rahatça Dirbalah-Beni Süheyle-Tellelrefah bölgesinde çok sayıda ordugâh hazırlamakla meşguldüler. Hatta Demiryolu toprak tesviyesi Han Yunus'un iki-üç kilometre kadar doğusuna gelmişti. Cemal ve Kamal hainleri ani baskınlar yapmayarak; düşman İngiliz'in rahatça konuşlandırmalarını fırsat verdiler. Hatta düşman İngilizler bu hainlerin işbirlikleriyle rahatça kendi topraklarındaymışçasına istedikleri gibi mevzilenmişlerdir. Mesela bu ihanet göz yummalarından dolayı,

düşman İngilizlerin işgal ettikleri bölgede kamyon ve tren ulaştırması bile yaparak faaliyeti artmıştı. İhanetleri anlamak için; Birinci Dünya Savaşı'nın top ve mevzi savaşı olduğunu hatırlamak yeterlidir.

Oysa Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa, bütün Suriye ve Arap topraklarının umumi komutanı ve valisidir. Yani adı konulmamış taçsız sultanıdır. Türk ülkesinin belası İttihat ve Terakki çetesinin en önde gelen yöneticisidir. Aynı zaman da da bakandır. Yahudi/İngiliz işbirlikçileri Ahmet Cemal ve Kamal Paşa, bütün yetki ve sorumluluğu ellerinde olmasına rağmen; dostları İngilizler karşısında ihanet içinde idiler. Düşmanın bütün hazırlıklarına rağmen Yahudi ve İngiliz dostu Kamal ve Ahmet Cemal Paşalar, düşmana baskınlar yapmadıkları gibi düşmana karşı hiç bir hazırlık içerisinde değillerdi. Birinci Gazze Muharebesi öncesi, Türk Ordusu'nun iâşesi (yiyecek) bilerek haince temin edilmemişti. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa'nın sorumluluk ve yükümlülüğünde olmasına rağmen, Türk Ordu Komutanlığının ihtiyacı karşılanmıyordu. Düşman İngilizler lehine ve Osmanlı'nın aleyhine olan bu ihanetleriyle; Türk askerine ümitsizlik veren son safhadaydı. Bu ihanet zulmünden hayvanlar da nasibini almıştı. Zaten az olan hayvanların pek az olan istihkakı üçte bir oranında indirilmişti. Develere arpa, yulaf cinsinden ihtiyaçları olan yem verilemiyordu. Hayvanlarda meydana gelen büyük zayıflık had safhaya ulaşmıştı. Bu ihanetler ve ihmaller sonucunda Türk kıtalarının hareket kabiliyeti daha da azalmıştı. İâşe durumunun olumsuz koşulları dayanılmaz safhadaydı. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa'nın komutanı olduğu 4. Ordu komutanlığının ve Kamal'ın komutanı olduğu 7. Ordu komutanlığının Türk askerine verilen ekmek istihkakları 900 gramdan 500 grama indirildi. Cemal ve Kamal hainleri düşman İngiliz'e karşı vatan evlatlarına her türlü yıldırma ihanetlerini uygulamışlardır. Bütün bu ihanetler ve ihmaller; Türk Ordusundaki işbirlikçilerin içten, İngilizlerin elliyle dıştan, Türk Askeri'nin kanıyla bir Yahudi Devleti'ne yol açmaktı. Türk Askerleri yeterli kalori almadıklarından zayıflamışlardı. Türk Askerleri'nin hepsi hastaydılar. Eğitime kahpece bilinçli olarak çıkarılamıyorlardı. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa, Alman Komutanı (Fonkireste) Von Kress Paşaya bir taburu denetlerken her türlü ihanetleri sergilerken aynen Kamal gibi Vatan, Millet Sakarya tafralarıyla şöyle itiraf etmişti: "Bu gibi kıt'anın durumundan ümitsizliğe düşmemek lazımdır. Askerde bir genç Türk cesaretinin olması gerekir. Bu insanların elbiseleri, ayakkabıları, çamaşırları yoktur. Amma velakin sağlam bir yürekleri vardır. Biz Türkler her şeye rağmen sonuna kadar mukavemet edeceğiz. Kaybedecek şeyimiz artık kalmamıştır. Bize yalnız kazanç vardır" Görüldüğü gibi Kamal'ın Osmanlı'yı içten yıkarak ve darbeye TC'ni kurduğu gibi; bütün ihanetler

“Vatan, Millet ve Sakarya” sloganının ardına sığınarak yapıyordu.

Bu ihanet ve ihmallerle Türk Askeri zor durumdayken; İngilizlerin Avustralya-Yeni Zelanda (Anzak) Atlı Tümeni, İmparatorluk Atlı Tümeni^{52,53,54}. Piyade Tümenleri ve İmparatorluk Hecünsuvar Tugay'ı Birinci Gazze Muharebesi'ne savaşacak düşman ordusuna katılmıştı. Düşman İngiliz kuvvetleri, Filistin'i işgal etmek amacıyla, ordularını iki kısma ayırdılar. Taarruz ve emniyet olmak üzere iki kademe halinde tertiplendiler. Mısır Sefer Kuvvetleri Komutanlığı,³⁴. 000 tüfek ve 88 topla taarruza katılmıştır. Kahpe İngiliz düşmanlarının kuvveti 40-50. 000,Türk kuvvetiyse 18. 000'dir. Düşman iki katından daha fazla ve daha iyi teçhizatlanmıştı.

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 514. ,vd. ,

Kressenstein, a. g. e., s. 132., 144-145vd.

Vakit (1917-1959), a. g. e., s. 321.,

Nedim, a. g. e., s. 43. 1.

Kressenstein, a. g. e., s. 144-145.

Yusuf Hikmet Bayur, Türk inkılabı Tarihi, c. III, Ks. 3, s. 355.

Askeriyle cepheye yaşayan Alman Komutanı Albay (Fonkireste) Von Kress komutasında, Filistin Cephesi'ni savunmak amacıyla teşkil edilen 1. Kuvvei Seferiye Komutanlığı, 24 Mart 1917'den itibaren kuzeyden-güneye sadece 3. Tümenle, 16. Tümenle Gazze, Cemame Telleşşeria ve 3. Süvari Tümeniyle Birüssebi grupları şeklinde tertiplendiler. Düşman İngilizlerin Gazze Grubu Cephesi'nde Piyade tüfeğinde yedi kat, topta iki kat ,tüm cepheye üç kat muharebe gücü üstünlüğüne sahipti. Alman Komutanı Albay (Fonkireste) Von Kress komutasındaki 1. Kuwei Seferiye, ihtiyatlarıyla birlikte 35. 695 personel, 16. 366 piyade tüfeği, 65 makineli tüfek ve 74 top olan 19 bataryaya sahipti. Sadece Gazze'yi savunan Türk birliklerinin 3000 tüfek ve 16 birlik topuna karşılık, Taarruz eden İngiliz kuvvetinin 20. 000 tüfeğiyle 32 topu bulunuyordu. İngiliz amaçlarını gerçekleştirmek üzere, Filistin'i işgal etmeye karar vermişti. Hiçbir zaman Anadolu hedefleri olmamıştır. Düşman İngiliz Mısır Gezici Kuvvetleri Komutanı General Murray, genel bir durum değerlendirmesi yaptı.

Sonra, Filistin Cephesi'ndeki Şark Kuvvetleri Komutanı'na Gazze'ye taarruz etmesi için emir vermiştir

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi,. 103-104;

Vakit (1917-1959), a. g. e., s. 318-320.,

Belen, Birinci cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,s. 105., a. g. e. ,Kls. 3221,Dos. H-47,Fih. 1-41

Nedim, a. g. e., s. 43.

Türk hava gücünün raporlarında; İngilizlerin bir piyade ve iki atlı tümenle Gazze istikametinde ilerlediler. Bu rapor üzerine zaten cephede askeriyle yaşayan Alman komutan (Fonkireste) Von Kress Paşa, gruplara alarm verdi. Oysa Kamal ve Cemal hainleri askerleriyle hiç ilgilenmemişlerdir. Otellerde NİLİ istihbaratının fahişeleriyle yatak savaşlarından, cepheye ayıracak zamanları kalmamıştır. Oysa kendini bir Türk gibi hisseden Alman komutan (Fonkireste) Von Kress Paşa, askeriyle cephede severek yaşamıştır. Bu yüzden Alman komutan (Fonkireste) Von Kress Paşa'nın dirayetleriyle; önceden hazırlıklı olan Türk askeri mevzilerine girerek savaş durumunu aldı. . İngilizler, 26 Mart1917 günü saat 0900'da taarruza başladılar. Gazze'yi kuşatmışlardı. Gruplarla haberleşme telsiz, telefon ve pırıldaklarla yapılıyordu. General Murray'ın El Ariş'ten Gazze'ye taarruz ederek eski limanı "bir baskın "la ele geçirmek istedi.

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Laman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 s. ,

Winstone, a. g. e., s. 375. ,

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,s. 106. ,KIs. 3221,Dos. H-49,Fih. 1-7.

26 Mart 1917 günü saat 09. 00'da düşman İngilizler, Filistin Cephesi'nde başlattıkları taarruzla, Vadi Gazze'yi geçerek, Gazze şehrini kuşattılar. Düşman

1. Gezici Kuvvetler Komutanlığı, Gazze Türk mevzilerinden bir kısmını ele geçirdiler. Düşman İngiliz birlikleri, 27 Mart 1917 günü sabahı tekrar taarruza başladılar. Üstün cephane ve teknikleriyle Ali Muntar Tepe'yi ele geçirmişlerdi. Gazze Grubunu çembere alan düşman İngilizler'e karşı, Alman komutan (Fonkireste) Von Kress Paşa'nın bizzat kendi dirayetiyle Türk asker gruplarına 26-27 Mart 1917 gecesi dış hat durumu aldırıldı. Zaten Birinci Dünya Savaşı'nın bir top ve mevzi savaşı olduğunu bildiğinden, çok iyi, sağlam ve korunaklı mevziler kazdırarak muhkem yapmıştı. Böylece cephede askerle yaşayarak savaşı bizzat yerinde yöneterek inisiyatifi bırakmamasının verdiği avantajlarla; 27 Mart 1917 günü taarruzla Gazze Grubunu imhadan kurtarıldı. Durum kritikleşerek mevzilerde savunmanın devamlılığını sağlamak ve İngiliz kuvvetlerini imha etmek gerekiyordu. Alman komutan (Fonkireste) Von Kress Paşa'nın komutasındaki 1. Kuvvei Seferiye birlikleri, 27 Mart 1917 günü saat 05. 00'te, taarruz emri verildi. Emre uygun olarak, düşman hedefleri istikametinde ilerleme kaydedildi.

Kressenstein, a. g. e., s. 147. ,

Vakit (1917-1959), a. g. e., s. 322;

Nedim, a. g. e., s. 45-46.

Düşman İngiliz ve Türk birlikleri arasında 27 Mart 1917 günü sabahı, Gazze'de çok şiddetli çarpışmalar oldu. Dost Avusturya-Macaristan bataryaları, Alman komutanın emrine uyararak Tepe'ye ateş toplaması yaptı. 125. Piyade Alayı Gazze'nin kuzeydoğusundan aynı tepeye taarruza başladı. Tepe'de boğaz boğaza muharebe yapıldı. Alman Komutan (Fonkireste) Von Kress Paşa Türk Cemame Grubu'na taarruz emri verdi. Emir gereğince, 27 Mart 1917 sabahı saat 05. 00'te, sırtlardan Gazze istikametinde taarruz başladı. Alman Komutan (Fonkireste) Von Kress Paşa 163. Alaya da Bir Esned'den Gazze istikametinde ilerlemesini emretti.

Gnkur. ATAŞE Bşklığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 1, Sina-Filistin Cephesi, s. 542.

Türk Cemame grubu, çok yoğun düşman kara ve deniz topçu ateşleri altında

Alman komutan (Fonkireste) Von Kress Paşa'nın çok ince taktiklerle verdiği harekâtı başarıyla sürdürdü. Düşmanı başarıyla Vadi Gazze'nin batısına attı. Savaşı bizzat savaş meydanından yöneten Alman komutan (Fonkireste) Von Kress Paşa savaşı çok iyi idare ederek, bundan sonra Türk Telleşşeria Grubu 47 ve 48. Alaylarıyla El Mansur'a istikametinde taarruz emrini verdi. Türk Telleşşeria Grubu, Alman komutan (Fonkireste) Von Kress Paşa'nın emri doğrultusunda düşmanı geri attı. El Mansura'yı ele geçirdi.

5 Jahre Türkei (Orişinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Laman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 s. 193.

Birinci Gazze Muharebesi'nde İngilizler çok üstün insan ve teçhizatlarına rağmen; Almanların teknik bakımından çok modern “Gewehr” dedikleri uzun mevzili tüfeklerin, makinelerin ve top bataryaların ateşlemeleriyle korunan Osmanlı Ordusu'nun azametiyle, Türk askerinden iki kat daha fazla zayıat verdiler.

Birinci Gazze Muharebesi'nde, İngilizlerin kayıplarının 6-7 bin kadar idi. Türk Kıta'ları tarafından gömülen düşman ölü sayısı 1340'i buldu. Ayrıca 200 esir alınmıştı. Türk Birlikleri sadece 294 şehit, 1076 yaralı, 1020 esir olmak üzere 2390 kişi zayıat verdi. Ayrıca hayvanlardan 99 ölü, 85 yaralı, 109 kayıp verdi. Türkler'in kaybıysa; 36 subay,1391 şehit, esir ve kayıp idi. Kamal ve Cemal hainleri askerleriyle ilgilenmez iken; Alman komutan (Fonkireste) Von Kress Paşa'nın bizzat cephe ve savaşın merkezinde yaşamasından ve görerek anından müdahaleleriyle çok üstün düşmanı hezimete uğratmıştır. Ordunun da verilen görevi harfiyen yerine getirmesiyle; çok güzel bir ekip çalışması oluşarak zafer kazanılmıştır.

Gnkur. ATAŞE Bşk. lığı Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 1,Sina-Filistin Cephesi,KIs. 3221,Dos. H. -49,Fih. 1-17., Kressenstein, a. g. e., s. 149-150.

Sıra Türk Birüssebi Grubu'na gelmişti. Alman Komutan (Fonkireste) Von Kress Paşa Bir Um Urkan'dan Hirbet Um Resul-Gazze istikametinde hareket emrini

verdi. İki Türk uçağı 11. 15'te inerek, Kuvvei Seferiye Komutanlığının: "İngilizler Gazze'den çekildiler. Vadi Gazze doğusundaki mevzilerde kuvvetli artçı birlikleri bıraktılar. Asıl birlikleriyle de Direlbalah ve El koçan arasında toplandılar. Alman komutan (Fonkireste) Von Kress Paşa Birüssebi Grubu'na İngilizler 'i ilerletmemek üzere seçeceği bir mevziye yerleşecektir" emrini verdi.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,s. 107., a. g. a. ,KIs. 3221,Dos. H-49,Fih. 1-16.

Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa tarafından ihmal ve ihanetle Türk Ordusu aç, susuz, malzeme ve teçhizatsız bırakılmıştı. Alman komutan von Kress'in başarılı harbi yönetmesiyle, her türlü imkânlara sahip,, lüks içindeki kahpe İngiliz düşmanlarını, Vadi Gazze'ye geri atmayı başarmıştır.

Savaşı bizzat yaşayan ve idare eden Cephe Komutanı Alman (Fonkireste) Von Kress Paşa; beş İngiliz subayıyla çoğunluğu yaralı 241 eri esir almıştır. 40 makineli tüfek, 4 otomobil ve bol miktarda telefon kablosu ele geçirdi. Her türlü vasıttan mahrum bir harp sahnesinde bu ganimetlerden çok memnun olduklarını, dolaylı olarak da Türk ve Müslüman görünen hain komutanlara taş atarak şöyle belirtti: "Türk eri şimdiye kadar yüzlerce yalınayak geziyordu. Nihayet iyi İngiliz çizmelerine sahip oldular. Şimdiye kadar kaput ve kazağı olmayanlar vardı. Güzel İngiliz kaputlarının içinde ısınmak zevkini duydular. İngilizler 'den ele geçirilen makineli tüfekler gücümüzü artırdı. Gazze'de hastahane tesisi vardı. Haddinden fazla dolmuştu. Hastahanenin boşaltılmasında, büyük zorluklar oldu. . Yaralılar sıcaktan ve sineklerden son derece ıstırap çektiler. Bu seyyar hastahaneler, fena kokuyordu. Her türlü sıhhi tesisattan mahrum ve hazırlıksız meydana getirilmişti. Tabiplerle hemşirelerin yaptıkları büyük hizmetler, her türlü takdirin üzerindedir." Bu zaferde Türk ve Müslüman görünen Siyonist paşaların zırnık katkısı olmadığını, böylece ortaya sermiştir.

Karal, a. g. e., c. IX, s. 515;

Winstone, a. g. e., s. 375;

Nedim a. g. e., ., s. 46. .

Kressenstein, a. g. e., s. 150.

Alman (Fonkireste) Von Kress Paşa, aynı zamanda çok iyi bir insan ustasıydı. Cemal paşanın artık ihanetlerinden vaz geçmesi için çok tatlı ve ince bir ayar çekmiştir. Mesela 1. Kuvvei Seferiye Komutanı Alman (Fonkireste) Von Kress Paşa, Gazze'ye gelmek üzere Şam-Amman treninde bulunan 4. Ordu Komutanı Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa'ya karşı alçak gönüllü davranarak başarının Cemal Paşa'nın ve onun 4. Ordu'sunun olduğunu belletecek kadar kadirşinas ve alçak gönüllü idi. 28 Mart 1917 günü saat 05. 00'te: "Şimdi Gazze'den döndüm. 4. Ordunun kazanmış olduğu çok parlak başarıdan dolayı, zati devletlerini tebrik edebilmekle pek sevinçliyim. . ." dedi.

Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa,(Fonkireste) Von Kress Paşaya 28 Mart 1917 günü saat 14. 15'te kutlama mesajı göndermek zorunda kaldı: "Bildirdiklerinizden ve tebriklerinizden dolayı teşekkür ederim. Komutanız altındaki Kuvvei Seferiye Kıta'larının kahramanca savunma ve taarruzlarıyla elde edilen başarıdan dolayı, tebrik ederim. Tebriklerimle takdirlerimi bütün subay, astsubay ve erlere duyurmanızı istiyorum. Hepsinin gözlerinden öptüğümü ilave etmenizi rica ederim. Gazze Muharebesi, 4. Ordu için övünç vericidir. Birçok yeni başarılar ve şerefler elde edilmesini güvenle bekliyorum. Kahraman Alayların, sancaklarının taltifi hakkındaki teklifinizi yapınız. Ayrıca savaşta büyük yararlıklar gösteren komutan Tiller'e samimi tebriklerimi ulaştırınız. Size de özellikle yine tebriklerimle teşekkürlerimi bildiririm." Böylece bizzat kendi ifadesiyle; Alman ve Avusturya-Macaristan komutanlarının ve teknik bakımdan çok modern olan Alman silahları sayesinde savaşın kazanıldığını itiraf etmek zorunda kalmıştır.

Gnkur. ATAŞE Bşk. lığı Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 1,Sina-Filistin Cephesi,s. 553-554.

Bu zafer ile düşman ülkesi İngiltere'de büyük ayaklanmalar ve gösteriler oldu. Zaten İngiltere Çanakkale zaferiyle karışmıştı. Düşman büyük bir hezimet ile kaçarak, Vadi Gazze batısına çekildi. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal ihmal ve ihanetiyle iâşesiz (yiyeceksiz) ve teçhizatsız bırakıldığından dolayı, 1. Gezici Kuvvetler Komutanlığı tarafından başarıyı genişletme ve takip harekâtı yapılamamıştı. Eğer Cemal paşanın bu ihaneti olmasaydı hezimete uğratılan düşman tamamen yok edilecekti. Bizzat Alman komutanının itiraf ettiği gibi;

Cemal'in ihanetleriyle askerin gece sert soğuklara karşı elbisesi ve dikenlere karşı ayakkabıları bile olmadan bu zaferi kazanmaları bir mucizedir. Cemal paşa ihanetleriyle vatan evlatlarına yenilmeye muhtaç etmiştir. Ancak Alman (Fonkireste) Von Kress Paşa'nın dirayeti ve askerin cefakârlığıyla düşman hezimete uğratılmıştır. Alman Komutan von Kress'in komutasındaki 1. Kuvvei Seferiye, İngilizlerin Süveyş Kanalı'ndan itibaren Filistin istikametinde başlattıkları taarruzlarını ilk defa Gazze'de durdurmayı başarmıştır. Eğer Yahudi ve İngiliz dostu Cemal Paşa, ihanet ve ihmâl etmemiş olsaydı; dağılmış ve yenilmiş düşman İngiliz kuvvetleri takip edilerek yok edilecekti. Zaten İngiltere'de Çanakkale Türk Deniz Zaferi'nden dolayı savaş karşıtı gösteriler ve huzursuzluklar artmıştı. Birinci Gazze Türk Zaferi ile İngiltere'de huzursuzluklar ve ayaklanmalar had safaya ulaşmıştı. Eğer Türk Ordusu ihanet ve ihmalle yapılmadan yiyecek ve teçhizatla desteklenmiş olsaydı düşman tamamen takip edilerek yok edilecekti. Böylece Türk ve İslam Âlem'inin en büyük düşmanı sömürgeci İngiliz yenileceğinden dolayı savaştan çekilecekti. Yahudi ve İngiliz dostu Cemal Paşa'nın daha sonraki ihmâl ve ihanetlerine, Kamal ve TC'yi kuran diğer arkadaşlarının ihanetleriyle; aynı kaderi bir sene sonra Türk Devleti aynı yerde hezimete uğrayarak savaştan çekilecekti.

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi,c. III,Ks. 3,s. 355;5

Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Laman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 s. 193;

Armaoğlu, a. g. e., s. 128.

İkinci Gazze Muharebesi

Kahpe İngiliz düşman hükümeti İngiliz Genelkurmay Başkanı'na yapılacak harekâtın amacının: "Türkleri Kudüs'ün güneyinde bozguna uğratmak ve Kudüs'ün işgali olduğunu" söylemişti. İngiliz'in amacı burada da görüldüğü gibi hiçbir zaman Anadolu olmamıştır. 30 Mart 1917 tarihinde, Mısır'daki sömürgeci İngiliz Başkomutanı Sir Archibald Murray'ın Hükümeti'nden bir telgraf aldı. Kudüs'ün zorla işgali mümkün olduğu kadar en kısa bir zamanda ulaşılması gereken hedef gösterilmiştir. İngiliz'in amacı Rusya'nın Ekim Devrimi'nden sonra açıkladığı gizle antlaşma uyarınca hiç bir zaman Anadolu olmamıştır. Bu Telgraftan da anlaşılacağı üzere İngiliz, merkezi Kudüs olan Yahudi bir devlet için en son hedefi Yahudi İsrail devleti idi. Daha sonra görüleceği gibi, TC'yi kuran Şabataycı ekiple Kamal, İngiliz'e Türk evlatlarının kanı pahasına Toroslara kadar Siyonist Kongre'nin emirleri doğrultusunda peşkeş çekmiştir.

Kressenstein, a. g. e., s. 159.,

Winstone, a. g. e., s. 375;

Nedim, a. g. e., s. 48;

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi,c. III,Ks. 3,s. 356.

Mısır Sömürgesi Genel Komutanı General A. Murray, Doğu Sefer Kuvveti Komutanı General Dobel'e yeni Türk mevziine taarruz için yeni bir plan istedi. Her iki komutan durum değerlendirmesi yaparak sonunda "Gazze'ye karşı bir cephe taarruzu yapılmalıdır" kararına vardılar:

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 1,Sina-Fillstin Cephesi, s. 597.

Filistin Cephesi'nde Gazze'ye yapılan ilk düşman taarruzu başarıyla geri atılmıştı. İngilizlerin yeni emelleri ve amaçlarına göre Filistin'e yeniden taarruz edeceklerdi. Türkler, kahpe İngiliz düşmanı taarruzunun Gazze-Birüssebi hattında karşılanması kararlaştırdı. Alman (Fonkireste) Von Kress Paşa, yine eskisi gibi cepheye askeriyle yaşayarak yeni mevzilerle cephe sağlamlaştırdı. Gazze-Birüssebi arasındaki mesafe, kuş uçuşu 50 kilometre idi. Gazze şehriyle Akdeniz arasındaki kumluk arazi, rüzgârın etkisiyle devamlı şekil değiştiriyordu. Zaten Birinci Dünya Savaşı'nın bir top ve mevzi savaşı olduğunu bildiğinden, çok iyi, sağlam ve korunaklı mevziler kazdırarak muhkem yapmıştı. Ancak bu yeni hatlarda kalıcı mevzii hazırlamak mümkün değildi. Sadece kum torbalarıyla tahkimat yapıyordu. Kum tepelerinin arkaları; tabii siper görevi yapıyordu. Doğal sığınak gibi top mermilerinin parça tesirlerini etkisiz hale getiriyordu. 1. Gazze muzafferî Alman komutanı (Fonkireste) Von Kress yine 1. Gezici Kuvvetler Komutanlığı görevini eskisi gibi sürdürüyordu.

Kressenstein, a. g. e., s. 151-152;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,s. 109.,

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Laman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 s. 194.

İngilizler, İkinci Gazze Muharebesi'nde, Türkler'den askerde de tüfekte de ve topta da üç kat üstündü. Düşman İngilizler; Türk askerinin üç katı olan 50. 000 askerle, 50. 000 tüfek, 170 top, 25 uçak çok iyi teçhizatlanmıştı. Alman (Fonkireste) Von Kress Paşa komutasındaki Türk kuvvetleri de sadece 16. 000 asker, 14. 000 tüfek, 94 makineli tüfek, 1200 mızrak, 99 top ve 6 uçakla savunmaya geçtiler. Görüldüğü gibi en iyi savaş aleti olan uçakta da 4 kattan fazla üstünlüğe sahip olan düşman İngilizler, bütün hazırlıklarını zaten Kamal ve Cemal hainlerinin pasif peşkeşleriyle çoktan gerçekleştirmişlerdi. Düşman İngilizler ilk defa burada tank kullanacaklardı. Hâlbuki Türk askerinin tankı yoktu.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,s. 110.,

Enver Ziya Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 515.,

Yusuf Hikmet Bayur, Türk İnkılabı Tarihi, c. III, Ks. 3, s. 356.

Düşman İngilizler,17 Nisan 1917'de, sabah 05. 30'da karadan ve denizden Türk mevzilerini yoğun şekilde bombalamaya başladılar. Bütün sadece kumdan ibaret olan Türk mevzilerini darmadağın ettiler. Ancak Alman (Fonkireste) Von Kress Paşa, seri hareket emirleri ve dirayetiyle yeni mevziler kazılarak muhkem şekle hemen alındı. Cemal ve Kamal hainleri gibi savaşı otel odasından fahişelerle yönetmedi. İngilizler, iki gün aradan sonra yeniden 19 Nisan 1917 günü saat 05. 00'te, önceki günlerle mukayese edilemeyecek şiddet ve yoğunlukta, Gazze mevzilerini bombalamaya başladı. Ancak Alman (Fonkireste) Von Kress Paşa, seri hareket emirleri ve dirayetiyle yeni mevziler kazılarak yeniden savaş ve savunma haline geçildi. Düşman İngilizler, bu ateş desteği altında saat 07. 30'da taarruza başladı.

Winstone, a. g. e., s. 375;

Vakit (1917-1959), a. g. e., s. 327.

Belen, Birinci Cihan Harbinde Türk. 110-111. 203, Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, KIs. 4524,Dos. H-2,Fih. 1-15.

Türk askeri yeniden mevzilenirken; düşman İngiliz piyadesi çok hızlı ilerledi. Türk topçusu ve makineli tüfekleri, İngiliz düşmanına çok kayıplar verdirdi. Gazze'nin güneyindeki iki Türk ileri mevzileri İngiliz düşmanının elline geçti.

Ama İngiliz düşmanının taarruzu geri püskürtüldü. Binlerce askere bedel yedi tankından üçü tahrip edildi. Kahpe ve kalleş düşman burada savaş suçu işleyerek bir defa da alçaklığını gösterdi. Kahpe İngiliz düşman kalleşçe gaz mermisi kullandı. İngilizler, Türk cephesine üç kez taarruz yaptılar. Hepsini durduruldu. Düşman geri püskürtüldü.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,s. 111.,

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, KIs. 4524,Dos. H-2,Fih. 1-25.

İngilizler, 17-19 Nisan 1917 tarihlerindeki bütün taarruzları geri püskürtüldü. İkinci Gazze Harekâtı, Birinci Gazze Muharebesi gibi, Türk askeri düşman İngiliz askerine mahvetti. Düşman İngiliz kahpece gaz mermisi kullanmasına rağmen, Alman komutan von Kress komutasındaki Filistin Cephesi'ni yaramadı. Çok büyük kayıplar verdi. Yenilgiye geri çekildiler.

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 515;

Vakit (1917-1959), a. g. e., s. 328;

Nedim, a. g. e., s. 49;

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi, c. III,Ks. 3,s. 356.

Bu savaşta yine Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa 4. Ordu Komutanı idi. Yahudi ve İngiliz dostu Cemal Paşa aynı zaman da Türk'ün belası İttihat ve Terakki çetesinin en önde gelen yöneticilerinden olduğundan aynı zaman da bakan idi. Yine Suriye ve Arabistan Genel Komutanı idi. Aynı zamanda Genel Valisi idi. Bu kadar yetkileri olmasına rağmen, sırf İngiliz ve Yahudi dostu olmasından dolayı, Türk Ordusu'nun yiyecek ve teçhizatını karşılamadı. Cephane ikmalini geciktirdiğinden dolayı, düşman takip edilerek yok edilemedi. Bu yenilgi sonucunda İngiltere'de yeniden büyük karışıklıklar oldu. Savaş aleyhtarı gösteriler oldu. Halk ayaklandı. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa, Türk Ordusu'nun ihtiyacı olan ikmali yapmış olsa idi; yenilen ve darmadağın olan İngiliz düşmanı takip edilerek yok edilecekti. Böylece düşman İngiliz'in saf dışı bırakılmasıyla Birinci Dünya Savaşı İngiliz ve müttefiklerinin yenilmesiyle sona erecekti. Yine Yahudi ve İngiliz dostu Cemal Paşa'nın bu ihmal ve ihanetiyle İngiliz düşmanı daha kuvvetlenerek saldıracaktı. Bu sefer Kamal'ın düşman İngiliz'in saldırmasına ramak kala, isyankâr istifası sebebiyle Türk Ordusu başsız kalacaktı. Ancak Alman (Fonkireste) Von Kress Paşa'nın, seri hareket emirleri ve dirayetiyle iki kez yendiği İngiliz düşmanı, Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal-Kamal'ların isyan, ihmal ve ihanetleri ile Türk Ordusunu yenecekti. Arkası yarın filminin ne oyunlara sahne olacağını beraber şahit olunacaktır. Kudüs'ü almak için İkinci kez Türk Ordusu'na saldıran her türlü donanımda 3-4 kat üstün olan tecavüzcü İngiliz düşmanı, Türkler'den beş

kat daha fazla askerî zayıatı verdiler. Türkler, 400 kadar şehit, 1300 kadar yaralı, 250 kadar kayıp olmak üzere toplam 2000 kadar kişi zayıatı vardı. Çok üstün kuvvetlerle saldıran düşman İngilizler bir subay, 300 er sağ ve Salim esir, 5 subay, 163 er yaralı olarak esir alındı. İngilizlerin ölü, yaralı, esir ve kayıp olarak zayıatlarının 10000'in üstünde idi. 15. 000 yaralı olmak üzere neredeyse hepsi telef olacaktı. Ancak Cemal paşanın orduyu bakımsız bırakma ihanetiyle bu gerçekleşmedi. Oysa kahpe ve kalleş İngilizlerin alçaklık yapmasından dolayı; İkinci Gazze Muharebesi'nde ilk defa tankları ve zehirli gaz bombalarını kullandılar. Alman komutanı (Fonkireste) Von Kress Birinci ve İkinci Gazze Muharebelerinde; düzenli ve etkili bir savunma harekâtı yöneterek, İngilizler 'i Filistin Cephesi'nde ikinci kez durdurdu. Karşı atak yaparak İngiliz ordusunu darmadağın etti. Eğer Yahudi ve İngiliz dostu Ordu Komutanı Ahmet Cemal Paşa, yeterli ikmalî gönderse idi; bütün düşmanı takip ederek yok edecekti. Böylece Çanakkale gibi, Türk Kuvvetleri İngiliz i yenecekti. Zaten İngiltere bu yüzden karıştığı için savaştan çekilmek zorunda kalacaktı. Böylece Türk Zaferiyle Birinci Dünya Savaşı bitecekti. Ne yazık ki aynı düşman aynı yerde yeniden saldıracaktı. Bu sefer Kamal isyankâr tavrı ve istifası ile Türk Ordusunu başsız bırakacaktı. İstifası kabul olunmadığı halde Ordusunu Komutansız bırakarak kaçacaktı. Bu ihanetin hemen arkasından İngiliz düşmanı Türk Kuvvetlerine saldırarak ve yenecekti.

Gnkur. Ataşe Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 1,Sina-Filistin Cephesi,s. 636.,

Kressenstein, a. g. e., s. 158;

Cebecioğlu, a. g. e., s. 17. .

Vakit (1917-1959), a. g. e., s. 324.

Nedim, a. g. e., s. 49., Nedim, a. g. e., s. 50;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,s. 111., Aydemir, Makedonya'dan Orta Asya ya Başkomutan Vekilliği ,s. 311; Armaoğlu, a. g. e., s. 128.

Kahpe İngiliz düşmanı Hükümeti General Murray'a: “Türk Kuvvetleri’ni yenilgiye uğratmak için, elinden geleni yapmasını” emretti. Düşman İngiliz

Hükümeti bu cephenin bütün ihtiyaçlarını karşıladı. Ne pahasına olursa olsun, Yahudi İsrail devleti kurulması için Kudüs'ü bütün gücünü kullanarak almak istiyordu. Çünkü İngiltere'nin bütün yönetimi ve sermayesi Yahudi tekelinde idi. Siyonistlerin tek amacı ne pahasına olursa olsun; İsrail Yahudi devleti idi. Elllerine böyle dünya savaşıyla bir daha Filistin'i işgal etme fırsatlarını elde edemezlerdi.

Winstone, a. g. e., s. 375.

Türk Genelkurmayı: ". . . Gazze'deki İngiliz düşmanları taarruzunu önleyerek düşmanı yenen Türk Ordusu, Padişahımızı son derece memnun etmiştir. Sevindirmiştir. Bundan dolayı, bu muharebeye katılan bütün subay ve erlere Padişahımız'ın selam ve tebriklerini bildiriyorum. Zafer dolayısıyla sizi ve bütün silah arkadaşlarımı tebrik eder ve zaferlerinizin devamını dilerim" mesajını gönderdi. Ancak Alman (Fonkireste) Von Kress Paşa sayesinde Türk ve İslam Âlemi bayram etti.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, KIs. 3221,Dos. H-53,Fih. 1-10.

Üçüncü Gazze Muharebesi

Gelişmeler

Düşman İngiliz, Birinci ve İkinci Gazze Muharebelerinde başarılı olamadı. Kudüs'ü almak için hazırlıklara başlamışlardı. Düşman İngilizler, Birinci Gazze Muharebesi'yle sömürmelerini ve sömürgelerini devam ettirmek için Süveyş Kanalı'nın güvenliğini sağlamak istemişti. İkinci Gazze Muharebesi'ni ise Filistin'i ele geçirerek Yahudi İsrail devletinin temellerini elde etmek amacıyla icra etmişlerdi. Bütün çabalara rağmen, üstün Alman silahlarının destekleriyle ve Alman komutan von Kress'in her iki savaşları çok başarılı yönetmesiyle hüsrana uğramışlardı. İngiliz'in maksadı Yahudi devletini kurmak için Filistin'i işgal etmektir. Hem bu sayede Türk Ordularını Filistin'den kovarak, sömürülerinden gelen malların Süveyş kanalı ile güvenli İngiltere'ye aktarmaktı.

Cebecioğlu, a. g. e., s. 22.

Ahmet Cemal Paşa'nın Başkomutan Vekilliği'nin Emirlerine Ayak Sürümesi

Osmanlı Türk Devleti'nde başkomutan padişaktır. Ordular başkomutan padişahın atadığı başvekilliği ile padişah adına yönetilir. Başkomutan Vekilliği'nin kararları uyulması gerektir. Ne yazık ki Türk Milleti'nin baş belası İttihat ve Terakki çetesi Türk Devleti'ni 1908 yılında kanlı bir Siyonist darbeye ele geçirmişti. Kamal da bu Siyonist darbeye darbe başı olarak kurmay başkanlık yapmıştı. Yahudi ve İngiliz dostu ve aynı zamanda Bahriye Nazırı olan 4. Ordu Komutanı Ahmet Cemal Paşa İT'in en önde gelen yöneticilerindendi. Alman komutan von Kress'in başarılı yönetimiyle ve üstün Alman silahlarının destekleriyle iki kez Gazze Muharebelerinde, Türk Ordusu zafer kazanmışlardı. Bu Türk zaferlerinden Yahudiler, düşman İngilizler ve düşmanın işbirlikçileri olan Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa gibiler memnun olmamışlardı. Filistin Cephesi'nde İngilizler'e karşı uygulanacak hareket tarzlarını Başkomutan Vekilliği emretmesine rağmen, Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa uygulamıyor, ayak sürüyor veya sürüncemede bırakıyordu. Bu da Yahudi dostu düşman İngiliz'in işini yarıyordu. Gazze Muharebelerinde Türk Askerinin ihtiyacını karşılamak sorumluluğunda olmasına rağmen, Yahudi ve İngiliz dostu Cemal Paşa ihtiyaçları karşılamamıştı. Türk, Alman ve Avusturya askerleri aç ve teçhizatsız olmalarına rağmen Alman Komutan von Kress'in başarılı yönetimiyle iki kez Yahudi dostu İngilizlerin saldırısını durdurarak geri püskürmüştü. Düşmana aç ve teçhizatsız olmalarına rağmen ağır kayıplar verdimişlerdi. İktidarı darbeye ele geçiren Türk Milleti'nin belası İttihat ve Terakki çetesinin en güçlü paşasından olan Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa'nın bu haince tavırlar devam etmekteydi. Darbeci başı olmasından dolayı da dokunulamıyordu. Zaten Siyonistler devleti darbe ile ele geçirdiklerinden, sinsice devletin yıkılarak İsrail devletinin kurulması için canla başla çalışmıslardır. Her türlü ihanetleri gizle ve sinsice işlemişlerdir. Başkomutan Vekilliği'nin verdiği emirleri uygulamaması sonucunda, Filistin Cephesi'ndeki başarısızlıkların başlangıcını teşkil etmiştir. Başkomutan Vekilliği, fırsatlardan istifade edilmesini istiyordu. Yapılacak bir karşı taarruzla, Kahpe İngiliz düşmanlarının her türlü desteğini sağladıkları Mısır'la irtibatlarının kesilmesini istiyordu. Akdeniz'e dökülmesini emretmekteydi. Böylece Türk

Devleti savaştan Çanakkale'deki gibi zaferle ayrılacaktı. Zaten Türk zaferlerinden ve savaşın getirdiği ağır vergiler yüzünden İngiltere'de huzursuzluk had safhadaydı. Büyük ayaklanmalar oluyordu. Bu son darbe İngiltere'nin savaştan yenik olarak ayrılmasıyla Birinci dünya savaşının bitime ihtimali çok yüksekti. Zaten savaştan mahvolan İngiliz halkı savaşın devamından yana değildi. Başkomutan Vekilliği'nin emirlerine uygulamayan Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa ise, devamlı düşmanın büyük destek almasına ve güçlenmesine rağmen, ahmakça ve haince bahaneleriyle, savunmada kalarak ve ordusuyla ilgilenmeyerek güya düşmanın muharebe gücünün zayıflatılmasını ne sürüyordu. Düşman kuvvetlenerek büyük bir güçle saldırırsa, bekleyerek düşmanın gücünün zayıflatılacağını ne sürmek, ya aptal olmak ya da hain olmak gerekirdi. İniyatıf ve muharebe gücü üstünlüğüne sahip olan İngilizler'di. Uzun süre savunma durumunda beklemeleri mümkün değildi. İlk saldırıda savunmada kalarak karşı koyarak düşmana hezimete uğratmak, sonra da dağılan düşmana saldırarak yok etmek en akıllı ve en iyi yol idi. Ancak byleyi İsrail devletinin kurulması engelleneceğinden; hain işbirlikçiler bunu asla gerekleştirmediler.

Düşman İngiliz Siyonist Hainler Sayesinde Yok olmaktan Kurtuldu

Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa, taarruz emirlerine karşı gelerek savunma yapılmasını istemesine rağmen, savunmak için ordunun ihtiyaçlarını da karşılamıyordu. İslam karşıtı yazılarıyla bilenen Şabataycı Hasan Cemal'in dedesi olan Ahmet Cemal Paşa, Suriye ve Arabistan'ın taçsız kralı idi. Astığı astık, kestiği kesikti. Bütün Suriye ve Arabistan ondan sorulurdu. Savunma yapma taraftarı gözükmemesine rağmen, savunmak için gerekenleri de yerine getirmiyordu. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa'nın bu ihmalkâr ve isyankâr tutumu sonucunda on binlerce vatan evladının kanının akmasına ve canlarının boşuna akmasına sebep olacaktı. Vatanlarında onları merakla bekleyenleri acıları da caba olacaktı. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa yüzünden Türkler'in koşulları her geçen gün daha olumsuz olmaktaydı. Buna en bariz örnek 53. Tümenin 161. Piyade Alay Komutanı'nın verdiği rapordur. Türk birliklerinin yaşadıkları çok olumsuz şartları şöyle tarihe geçmiştir:

“Alay, en iyi subaylarını feda etmek etmiştir. İyi eğitim görmüş erlerini de çeşitli nedenlerle kaybetmiştir. Her gün düşman topçu ateşinden üç beş asker şehit olmaktadır. Muharebe gücünün onda dokuzu kaybedilmiştir. Bölüklerin komutası şimdi genç, tecrübesiz ve yetiştirilmeye muhtaç subayların elline düşmüştür. Şimdiye kadar kayıpları tamamlamak üzere hiç eğitilmemiş veya tüfek tutmasını dahi bilmeyen askerler gönderilmiştir. İkmal askerlerinin hemen hemen hepsi elbisesiz, hafta gömleksiz olarak gelmektedir. Hiçbirisinde askerlik ruhu yoktur. Bu Alaydaki Bir buçuk aylık hizmetimde yaşadıklarım ve gördüklerimi açık bir hakikatle arzı bir vatan borcu addederim.” Cephe Komutanı Gazze savaşlarının muzaffer komutanı Alman (Fonkireste) Von Kress Paşa, Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cevdet Paşa'nın Türk Askeri'ne nasıl hainlikle ihmalkâr davrandığını şu acı sözlerle tarihe geçmiştir: “ Hastahanelerde bakımsızlıktan ve sefaletten 10. 000 asker yatıyor. Ağustos 1917'de bir sabah Telleşşeria'da bulunan bir Türk hastahanesini teftiş ettim. Gördüklerim bir kâbus ve dehşetti. Sıcak Bedevi çadırları nasıl bir dehşet??? Zavallı hasta askerler sıcaktan ve milyarlarca sinekten azap çekiyordu. Sert taşlık zemin üzerinde şiltesiz yatan zavallı hastalara, bir yudum süt, bir portakal ve yumurta

verilemediğini tespit ettim.” Filistin’in sıcak ikliminden dolayı çok verimli narenciye bahçeleriyle ünlüdür. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa, yaralı ve hasta askerlere bile en yakın bahçelerden bile yumurtayı, sütü ve portakalı çok görüyordu. Suriye ve Arabistan’ın Genel Valisi ve Genel Komutanı olmasına rağmen, pasifçe ihmalkârlıklarıyla dostu İngiliz’in ekmeğine yağ sürüyordu.

Kressenstein, a. g. e., s. 168., s. 169., vd. ,

Karal, a. g. e., s. 515-516.

Puzzle İhanet Çetesi

Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa komutasındaki 4. Ordu birliklerinin psiko-sosyal gücü de tamamen bozulmuştu. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa, hızla cephede birliklerin içinde bulundukları olumsuz koşullar düzeltilmesi gerekmekteydi. Düşmana karşı bir güç ve teçhizat dengesi oluşturmalıydı. Başkomutan Vekilliği'nin emirlerine uymayan 4. Ordu Komutanı Ahmet Cemal Paşa yüzünden İstanbul-Filistin arası gereksiz yazışmalarla zaman kaybediliyordu. İngilizler, zamanı iyi kullanıyordu. Taarruz hazırlıklarını tüm güçleriyle sürdürüyorlardı. Askerini ihmal ederek ilgilenmeyen Ahmet Cemal Paşa, bu kadar unvana sahip olmasına rağmen yeni rütbeler peşinde idi. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa, Filistin Cephesi'ndeki 4. Ordu Komutanlığının Ordular Grubuna dönüştürülmesini istedi. Böylece rahatça Türk ordularını peşkeş çekerek Osmanlı'yı içten yıkmak istedi. İhanetini tek seferde toplu gerçekleştirmek maksadıyla bütün orduları emrine verilerek güya teşkilatının büyütülmesinin daha iyi olacağını savundu. Güya gücünün artırılmasıyla emir ve komuta birliği sağlanacağını belirtti. Oysa ellindeki orduları bakımsız ve sefil bırakarak aklıktan kırdırtmıştır. 7 Mayıs 1917'de: “Şu anda 4. Ordu Komutanlığının durumu gerçekte bir Ordular Grubu Komutanlığı'dır. . . 4. Ordu Komutanlığı'nın Suriye ve Hicaz Ordular Grubu Komutanlığı unvanıyla adlandırılması gerekmektedir. Ordular Grubu Komutanlığı şahsımla ilişkisi bulunmasından dolayı, bana tensiplerine arz ederim” demişti. Daha sonra aynı Ordular Grubu komutanlığına, yeni atanan 7. Ordu komutanı Kamal talip olacaktır. Kamal da toplu ihanet peşkeşiyle; İsrail'in kurulmasını gerçekleştirecek hain komutan olarak Siyonistlerin kurtarıcısı olmak istedi. Bu gerçekleşmeyince istifa edecekti. İstifası kabul olmamasına rağmen görevinden isyankâr tavrıyla kaçacaktır. Yetiştirilmeyen ve başsız kalan Ordu yüzünden İngiliz düşmanı Türk Ordularını bu kez mağlup edecektir.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, KIs. 3221,Dos. H-56,Fih. 1-30.

Cemal Paşa' İhanetleriyle Düşmanların Yardımıyla Suriye ve Arabistan Kralı Olmak İstedi

Kamal ve Cemal Paşa'nın bu isyankâr ve ihmalkâr tavırları, harp halinde bulunan İngiliz'in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri haberdardılar. Çünkü bu ihanetler düşman İngiliz'in emir ve istekleriyle olmaktadır. . Bu vaziyetten istifade etmek istediler. Suriye'de Cemal Mersinli'ye krallık vaad etmeyi umdular. Türk Devleti'nin İstanbul merkezi aleyhine isyan ettirmek fikrine düşmüşlerdir.” Bundan dolayı Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa devamlı Türk Devleti'nin aleyhine hareket ederek işlerin başarılmaması için ellinden geleni arkasına koymuyordu. Böylece dostu olan Yahudilerin ve İngilizlerin ekmeklerine yağ sürüyordu.

(100 Sene öncesinin) Vakit (1917-1959) Gazetesi, a. g. e., s. 333.

Kripto Albay İsmet İnönü, Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa'nın Filistin Cephesi'ndeki konumunu ve otoritesini bizzat itiraflarıyla çok bariz ortaya koymuştur: "4. Ordu Komutanı Cemal Paşa, Suriye'de adeta devlet içinde devlet gibi kudretliydi” sözleriyle gerçeği ifade ederek itiraf etmiştir.

Sabahattin Selek, İsmet İnönü, Hatıralar, c. I, Ankara, Bilgi Yayınevi, 1985, s. 109;

Nedim, a. g. e. ,s. 157.

Sultan Abdülhamid'in, ülkeyi Birinci Büyük Savaş'a sürükleyen bazı ittihatçı önderler derecesinde Kayzer'e ve Almanya'ya hayran olduğunu sanmak yanlıştır. Ama Sultan, Kayzer'i de Alman diplomasisini de onlardan (Genç Türkler) daha iyi tanıyabildiği halde, Alman yandaşı bir politika izlemekten ve Alman yandaşı görünmekten kaçınmamıştır. Bu eğilim ve tavırdakiler, Osmanlı yöneticilerinin içinde her kesimde vardı.

İngiltere'nin Süveyş Kanalı'nı açmasına karşılık, Almanya da Doğu'ya Bağdat-Basra üzerinden demiryoluyla açılmayı düşünüyordu. Bağdat demiryolu, Doğu'ya İslam ülkelerine uzanan bir Alman ticaret kanalı olacaktı. İmparator 1889'da İstanbul 'a ilk geldiğinde, artık bu ülkenin kendisi ile yakın ittifak ilişkilerine girildi. Daha ilk gezide Bağdat demiryolunun Konya'ya kadar uzatılma imtiyazı verildi. II. Wilhelm diplomatik çok tantanalı dostluk gösterileri ile karşılandı. İkdâm gazetesini; "Türklerin cesaret ve mertlik ve yüksek nitelikleri Almanlar'da da vardır. Bu iki millet birbirinin adetâ aynası olarak yaratılmıştır. Osmanlılar, Alman ismini saygı ve muhabbetle anarlar" diye yazmıştır. İsmarlama değil, safça bir inançla bu ifadeyi kullanıyordu. İngiltere'nin en azılı düşmanı olan Almanya; Doğu'ya bir büyük senyör, bir koruyucu pozunda geldi. Çünkü "düşmanımın düşmanı dostumdur" düsturuyla Almanlar, Osmanlı'ya karşılıksız desteklerde bulundular. Yeni Alman politikası; İngiltere, Fransa ve Rusya'ya karşı kesin bir tavır almıştı. İslam Âlemi'nin hamisi ve koruyucusu olmak iddiasını açıklamıştı. Wilhelm Yakındoğu'da Osmanlı'yı yardım ederek düşman İngiliz'in yok olacağını kavradı. Ancak bu muazzam planı; devleti Siyonist darbe ile ele geçiren gizle Yahudiler tarafından sinsiliklerle uygulanmayarak mahvedilmiştir.

Türk- Alman ilişkilerinde uzun bir tarihsel arka plana sahiptir. Esas önemle bir dönüm noktası II. Wilhelm'in 1888 yılında Alman İmparatoru olmasıdır. Onun tahta geçmesiyle Bismarck'ın uyguladığı ihtiyat politikasından vazgeçildi. Türk ve İslam dostu olan II. Wilhelm, Osmanlı ile karşılıklı ilişkileri geliştirmek için 1889 ve 1898 yıllarında iki defa Osmanlı İmparatorluğu'nu ziyaret etti. Bir üçüncü ziyareti ise Türk ve İslam Âlemi'ni önem verdiğini göstermek ve tüm desteğini vermek amacıyla I. Dünya Savaşı'nın zorlu yıllarında yaptı. Alman İmparatoru 1917 yılında İstanbul'a geldi. Bu ziyaret I. Dünya Savaşında Almanya'nın müttefiki olan Osmanlı Devleti'ne moral ve destek ziyareti oldu. Dört günlük ziyareti sırasında İmparator birçok resmi görüşme yaptı. Türk-Alman ilişkileri uzun bir tarihsel geçmişin başlangıcı; 1718 Pasarofça Barış görüşmeleri sırasında Sadrazam Nişancı Mehmed Paşa'nın, Prusya Kralı I. Friedrich Wilhelm'e dostluk kurulmasını arzu eden bir mektup yollamasıyladır. Esas ilişkiler Fatih Sultan Mehmed döneminde askeri teknisyenler Osmanlı Devletinde görev almasıyla başladı. Bunlar arasında Alman teknisyenlerde vardı. 1544 senesinde Tophanede 50 kadar Alman teknisyen vardı.

Celalettin Yavuz, Atatürk ve Almanya, Berikan Yayınevi, Ankara 2010, s. 8-9.

Gabor Agoston, Barut, Top ve Tüfek, Osmanlı İmparatorluğu'nun Askeri Gücü

ve Silah Sanayi, (çev. Tanju Akad), Kitap Yayınevi, İstanbul 2006. Akademik Bakış Cilt 6 Sayı 12

Prusya arasındaki ilişkiler ise Prusya Kralının 1720 senesinde Padişah III. Ahmed ve Sadrazam Nevşehirli İbrahim Paşa'ya gönderdiği mektuplarla belgelidir. 1740 senesinde tahta çıkan Büyük (II.) Friedrich'in Osmanlı Devletiyle ittifak kurma çabaları bu ilişkilerin dönüm noktasıdır. Bu ittifak çalışmalarında "Yedi Yıl Savaşları" sırasında üç cephede sıkışan Prusya'nın Osmanlı Devletine yaptığı teklif yapmıştır. Ancak, 1762 senesinde reddedilmiştir. Daha sonra ise Osmanlı-Rus ve Avusturya savaşlarında (1787/88-1791/92) başlayan bu süreçle başlamıştır. Böylece 1790'da iki ülke ittifak antlaşması yapmıştır. Hatta bu antlaşma bir Avrupa devletiyle karşılıklı olarak Osmanlı Devletinin imzaladığı ilk ittifak antlaşmasıdır. Siyonist Napolyon'un Filistin'de Yahudi İsrail devletini kurmak için Mısır seferi ve 1820'lerde işgal tehlikesiyle olumsuzluklar Osmanlı Devleti açısından Prusya'nın önemini daha da arttırdı. Sultan II. Mahmud modern bir ordu meydana getirmek için Prusya'dan yardım istedi. Osmanlı Ordusunu ıslah etmek üzere, ileride Almanya'nın Genel Kurmay Başkanı olacak Yüzbaşı Moltke (1835-1839) başkanlığında bir heyet İstanbul'a geldi. Esas Türk-Alman ilişkileri II. Wilhelm'in 1888 yılında Alman İmparatoru olması açısından dönüm noktasıdır. II. Wilhelm, Alman Dışişleri Bakanı Bismarck'ın başka devletlerle çatışmamak için takip etmişti. Türk ve İslam dostu olan II. Wilhelm'in Türk-Alman ilişkilerinin gelişmesinde en önemle bir etken de; özellikle sömürgeci İngiltere, Fransa ve Rusya'nın Osmanlı Devleti'ni parçalamaya yönelik politikaları ve buna karşılık Almanya'nın Osmanlı Devletinden hiç toprak almamasıdır. Almanya'nın sömürgelerinde Müslüman nüfus yok idi.

Kemal Beydilli, 1790 Osmanlı-Prusya İttifakı, İstanbul Üniversitesi Yayınları, İstanbul 1985, s. 1-3.

K. Beydilli, a. g. e., s. 137.

Murat Özyüksel, "Abdülhamid Devrinde Osmanlı- Alman İlişkilerinin Gelişimi", Devri Hamid Sultan II. Abdülhamid, c. 3, Kayseri 2011, s. 292.

Jehuda L. Wallach, Bir Askeri Yardımın Anatomisi, (çev. Fahri Çellker), Genelkurmay Askeri Tarih ve Strateji Etüt Başkanlığı, Ankara 1985, s. 9-15.

İlber Ortaylı, Osmanlı İmparatorluğu'nda Alman Nüfuzu, İletişim Yayınları, İstanbul 2006, s. 47-48.

M. Özyüksel, a. g. m., s. 292.

Rifat Önsoy, Türkiye'deki Almanya 1914-1918 (Almanya'nın Türkiye'deki Kültürel Etkinliği ve Robert Bosch), Atlas Yayınları Ankara 2004, s. 10;

François Georgeon, Sultan Abdülhamid, (çev. Ali Berktaş), Homer Kitabevi, İstanbul 2006, s. 392.

Akademik Bakış Cilt 6 Sayı 12 Yaz 2013

II. Abdülhamid'in 1880'lerin sonunda takip etmeye başladığı İslamcılık politikasının Türk ve İslam dostu II. Wilhelm tarafından desteklenmesiyle yakınlaşma daha çok oldu. Bu desteklemek için II. Wilhelm'in Osmanlı Devletine yaptığı ziyaretler önemle bir yer tutar. Bunların ilki II. Wilhelm'in tahta çıkışından bir sene sonra gerçekleştirmesi; onun Türk ve İslam Âlemi'ne muhabbetinin delildir.

Bu ziyarete bütün kayser ailesiyle birlikte gelen Alman İmparatoru, II. Wilhelm'e eşi Augusta Victoria, kardeşi Prens Henry, Meklenburg Dukası ve Dışişleri Bakanı Kont Herbert von Bismarck da eşlik etti. Alman İmparatoru'nun ziyaretine II. Abdülhamid de çok önem verdi. Bu yüzden Alman İmparatorunu refakat etmesi için Müşir Ali Nizami ve Keçecizade Fuat Paşaları özel bir trenle Berlin'e yolladı. 1 Kasım 1889 Cuma sabahı Çanakkale'ye İmparator geldi. Alman İmparatoru getiren donanma 2 Kasım tarihinde İstanbul'a geldi. Bu ziyaret ile iki ülkenin ticari ve askeri ilişkileri gelişti. 1898 Ekim'inde Alman İmparatoru bütün ailesiyle ikinci kez Osmanlı Devletini ziyaret etti. İmparator İstanbul'dan sonra Kudüs'ü ziyaret etti. Bu ziyaretle Almanya ve Osmanlı düşmanlara gövde gösterisi yapmıştır. Alman İmparatoru'nun Osmanlı ülkesine yaptıkları ikinci ziyaret 17 Ekim 1898 tarihindedir.

R. Önsoy, a. g. e., s. 15.

Bedi N. Şehsuvaroğlu, "Alman İmparatoru II. Wilhelm'in Yurdumuzu Ziyaretleri", Hayat Tarih Mecmuası, sayı 6, Temmuz 1972, s. 21.

Fatmagül Demirel, Dolmabahçe ve Yıldız Sarayında Son Ziyaretler Son Ziyafetler, Doğan Kitap, İstanbul 2007, s. 33-35 ve 43

Şehsuvaroğlu, “Alman İmparatoru...”, s. 27.

İ. Ortaylı, a. g. e., s. 81.

Akademik Bakış Cilt 6 Sayı 12 Yaz 2013

Alman İmparatoru’nu getiren gemiler 18 Ekim’de İstanbul’a top atış- ları, “yaşa” “var ol” sesleri arasında Dolmabahçe önlerine demirledi.

Türk ve İslam dostu II. Wilhelm göğsünde Osmanlı madalyası bulunan amiral kıyafetiyle kaptan köprüsüne çıkarak halkı selamladı. Daha sonra gemiye yanaşan saltanat kayığına binerek sahile geldi. Burada Padişah tarafından samimi bir şekilde karşılandı. Hatta II. Abdülhamid’in Kraliçe Victoria’ya ya ellini uzatarak kayıktan inmesine yardımcı oldu. Bu misafirperver nazik davranış Avrupa aristokrasisi tarafından en nazik ve en centilmen bir hareket sayıldı.

II. Wilhelm, Suriye ve Beyrut’u ziyaret etti. Alman İmparatoru, Hohenzollern yatıyla 25 Ekim’de Hayfa’ya geldi. İmparatorun kutsal topraklardaki seyahati Hayfa’dan başladı. Daha sonra Kudüs’e geldi. II. Wilhelm 9 Kasım’dan sonra Şam ve Beyrut ziyaret etti. Alman İmparatoru II. Wilhelm’in bu ziyaretiyle Türk- Alman ilişkileri çok gelişti.

Necmettin Alkan, “Dış Siyasetin Bir Aracı Olarak Hükümdar Gezileri: Kayser II. Wilhelm’in 1898 Şark Seyahati”, Osmanlı Araştırmaları S. XXXI, İstanbul 2008, s. 17-18.

İ. Ortaylı, a. g. e., s. 82.

N. Alkan, a. g. m., s. 18-19.

F. Demirel, a. g. e., s. 66.

N. Alkan, a. g. m., s, 23.

İ. Ortaylı, a. g. e., s. 82-83.

İ. Ortaylı, a. g. e., s. 83.

N. Alkan, a. g. m., s, 29-37.

N. Alkan, a. g. m., s, 37-40.

Akademik Bakış Cilt 6 Sayı 12 Yaz 2013 Alman İmparatoru İstanbul'da (1917)

Bu ziyaret ile Köstence-İstanbul telgraf hattı inşaat ve Anadolu Demiryollarının Bağdat'a kadar uzatılması sağlandı. Alman İmparatoru II. Wilhelm'in İstanbul'u Son Ziyareti (1917) II. Abdülhamid döneminde gelsen Türk-Alman ilişkilerinde gelişme sağlandı. Fakat Kamal'ın darbeci başı olduğu 1909 Siyonist darbesiyle devleti ele geçiren İttihat ve Terakki çetesini devleti ele geçirmesiyle, Siyonistlerin lehine çevirme çabalarına girildi. Türk-Alman yakınlığı 1908 Haziran'ındaki Reval Görüşmeleri etkili oldu. Almanya sömürgecilerle birleşerek Osmanlı'yı parçalamak kolaylığına girmede. Osmanlı Devletini parçalayarak sömürmek isteyen İngiltere, Fransa ve Rusya'nın yanında asla yer almadı. Almanya'nın bu asil durumu, devleti Siyonist darbe ile ele geçiren Siyonistlerin maşası İttihat ve Terakki çetesinin Almanya'ya yaklaşma zorunda bıraktı. Osmanlı Devletini parçalayarak sömürmek isteyen İngiltere, Fransa ve Rusya'nın Balkan devletlerinin yanında Osmanlı'yı yıkmaya çalıştılar. Kamal ve ekibinin ihanetleriyle bu savaşlarında bozguna uğrayan Osmanlı Devleti, ordunun ıslahı için Goltz Paşa'nın başkanlığında bir askeri heyeti İstanbul'a çağırmak zorunda kaldı. Kamal'ın ve ekibinin ihanet yaralarına yine Almanlar yardıma gelerek sardı. Almanya hem askeri işbirliği yaptı, hem de Osmanlı Devleti'ne karşılıksız krediler açtı. Osmanlı Devletini parçalayarak sömürmek isteyen İngiltere, Fransa ve Rusya'nın baskılarıyla 2 Ağustos 1914 tarihli gizle Türk-Alman İttifak Antlaşması yapıldı. Böylece iki ülke I. Dünya Savaşında müttefik hale geldi. Türk ve İslam dostu olan Alman İmparatoru, savaşının en buhranlı döneminde bile üçüncü defa İstanbul'a önemle bir ziyaret yaptı. 1917 Ekim ayında gerçekleşen İmparatorun seyahati suikast yapılma ihmali olmasına rağmen yapması; onun Türk ve İslam dostluğunun canını tehlikeye atmasıyla delildir. Bu yüzden ziyaret gizle tutuldu. II. Wilhelm'in 1917 senesindeki bu ziyareti tren yoluyla gerçekleşti.

İ. Ortaylı, a. g. e., s. 87.

Mustafa Gencer, Jön Türk Modernizmi ve "Alman Ruhu", İletişim Yayınları,

İstanbul 2003, s. 52-56;

İ. Ortaylı, a. g. e., s. 169-171.

Erdem Karaca “Türk Basınında Alman İslahat Heyeti Meselesi (1913-1914),
Gazi Akademik Bakış, C. 5, S. 9,

Kış 2011, s. 203-212

J. Wallach, a. g. e., s. 141.

BOA, HR. SYS (Hariciye Nezareti Siyasi Evrakı), 2291/3 lef 3. 27 BOA, HR.
SYS., 2291/3 lef 2 ve 6.

“Alman İmparatorunun Seyahati” İkdam, 13 Teşrin-i evvel 1917;

“İmparator Hazretlerinin Sofya’ya Muvasalatı” Sabah, 13 Teşrin-i evvel 1917.

Tanin gazetesi Alman İmparatorunun ziyaretini “Memleketimizin kesin ölüm kalım savaşı içinde bulunduğu bu çok kritik dakikalar...” diyerek bahsetmesi; düşmanların pençesindeki Türk ve İslam Âlemi’nini son ve hazin durumundan Alman dostluğu bakımından çok önemlidir. Bu acı itiraflarla Almanya’nın sömürgeci Osmanlı Devletini parçalayarak sömürmek isteyen İngiltere, Fransa ve Rusya’nın karşısında yer almak suretiyle; Osmanlı’nın yanında yer alarak Türk ve İslam Âlemi’ni koruduğunu tarihe not tutmuştur.

“Alman İmparatorunun Seyahati” İkdam, 13 Teşrin-i evvel 1917.

“Almanya İmparatoru Sofya’da” Sabah, 14 Teşrin-i evvel 1917.

“Alman İmparatorunun Seyahati” İkdam, 14 Teşrin-i evvel 1917.

“Şanlı ve Muhterem Bir Misafir: Kayser İkinci Wilhelm Hazretleri” Tanin, 15 Teşrin-i evvel 1917.

“Muazzam Bir Vaka-i Tarihiye” İkdam, 15 Teşrin-i evvel 1917.

“Muhterem Misafirimiz Geldi” Sabah, 16 Teşrin-i evvel 1917.

“Şanlı ve Muhterem Bir Misafir: Kayser İkinci Wilhelm Hazretleri” Tanin, 15 Teşrin-i evvel 1917.

BOA, DH. -KMS (Dâhilliye Nezareti Kalem-i Mahsus Müdüriyeti Belgeleri) 45/53 lef: 10. Akademik Bakış Cilt 6 Sayı 12 Yaz 2013

Alman İmparatoru’nu karşılamak için bu sefer Kamal’ın da darbeci başı olduğu Siyonist darbeye düşürülen Abdülhamid yoktu. Artık Padişah Mehmet Reşat ile karşılama heyeti karşıladı.

BOA, DH-KMS 45/53, lef 19. 39 “Muhterem Misafirimiz Geldi” Sabah, 16 Teşrin-i evvel 1917.

“Muazzam Bir Vaka-i Tarihiye” İkdâm, 16 Teşrin-i evvel 1917; “Muhterem Misafirimiz Geldi” Sabah, 16 Teşrin-i evvel 1917.

“Kayser Hazretlerinin Şehrimize Muvasalatı” Tanin, 16 Teşrin-i evvel 1917.

Bedi N. Şehsuvaroğlu, “Son Ziyaretler”, Hayat Tarih Mecmuası, sayı 7, 1972, s. 83.

“Muhterem Misafirimiz Geldi” Sabah, 16 Teşrin-i evvel 1917.

Şehsuvaroğlu, “Son...”, s. 83.

“Muhterem Misafirimiz Geldi” Sabah, 16 Teşrin-i evvel 1917. 47 “Muazzam Bir Vaka-i Tarihiye” İkdâm, 16 Teşrin-i evvel 1917.

II. Wilhelm trenden Sultan Abdülhamid’in 1889 senesindeki ziyaretinde taktığı imtiyaz nişanıyla indi.

“Kayser Hazretlerinin Şehrimize Muvasalatı” Tanin, 16 Teşrin-i evvel 1917.

“Muazzam Bir Vaka-i Tarihiye” İkdâm, 16 Teşrin-i evvel 1917; “Kayser Hazretlerinin Şehrimize Muvasalatı” Tanin, 16 Teşrin-i evvel 1917.

Şehsuvaroğlu, “Son...”, s. 83.

“Muazzam Bir Vaka-i Tarihiye” İkdâm, 16 Teşrin-i evvel 1917; “Muhterem

Misafirimiz Geldi” Sabah, 16 Teşrin-i evvel 1917.

“Muhterem Misafirimiz Geldi” Sabah, 16 Teşrin-i evvel 1917.

Şehsuvaroğlu, “Son...”, s. 83.

“Muhterem Misafirimiz Geldi” Sabah, 16 Teşrin-i evvel 1917; “Muazzam Bir Vaka-i Tarihiye” İkdâm, 16 Teşrin-i evvel 1917.

“Muhterem Misafirimiz Geldi” Sabah, 16 Teşrin-i evvel 1917. Akademik Bakış Cilt 6 Sayı 12 Yaz 2013 119 Alman İmparatoru İstanbul’da (1917)

Kayser Sirkeci-Yıldız arasındaki yol boyunca yüzbinlerce insan tarafından “yaşa” “hurra” sesleriyle karşılandı. İstanbul’un kız öğrencileri, Padişah ve Alman İmparatorunun bindikleri arabanın güzergâhı boyunca çiçekler attılar. II. Wilhelm daha sonra elçiliğin arka tarafındaki mezarlıkta Colmar von der Goltz (Golç Paşa) başta olmak üzere İstanbul’da ölen Almanların mezarlarını ve II. Mahmut Döneminde Osmanlı Devletinde görev yapmış Alman General Helmolt Von Moltke’nin heykellin ziyaret etti. Sonra Şale Köşküne döndü. Köşte Veliaht Sultan Vahdettin’le yaptı ve kendisine Almanya’nın en büyük madalyalarından biri olan Siyah Kartal nişanını taktı. Alman İmparatoruna Mareşallik ve mareşallik kılıcı verildi. İmparator, sonra gür bir sesle yaptığı konuşmasında; iki müttefik devletin samimî ve dostane ilişkilerine atıfta bulundu. I. Dünya Savaşında Almanlarla İslam Âlemi’nin beraber hareket ettiğini belirtti. Her türlü yardım ve himayenin devamla yapılacağını söyledi. Mekteb-i Tıbbiye-i Askeriye karşıdaki Alman karargâhına gitti. Alman İmparatoru, burada Alman askerleri teftiş etti ve bir konuşma yaptı. Konuşmasında; Türk askerlerinin vasıflarından bahsederek, Avrupa topraklarında Almanlarla yan yana silah arkadaşlığı eden Türk askeri nasıl fedakârlıkla kan dökmüşse Almanların da Asya topraklarında aynı gaye için ve aynı surette kanlarını son damlasına kadar dökmekten çekinmemesi gerektiğini vurguladı.

II. Wilhelm’in konuşmasına cevaben bölük komutanı yapığı konuşmada Alman askerlerinin de Asya topraklarında kanlarının son damlasını dökmek derecesinde fedakârlıkta bulunacağına yemin etti.

“Kayser İkinci Wilhelm Hazretlerinin Azimetleri” İkdâm, 19 Teşrin-i evvel

1917;

“İmparator Hazretlerinin Murafakatı” Sabah, 19 Teşrin-i evvel 1917;

“Kayser Hazretlerinin Ziyareti” Tanin, 19 Teşrin-i evvel 1917.

“Kayser İkinci Wilhelm Hazretlerinin Azimetleri” İkdam, 19 Teşrin-i evvel 1917;

“İmparator Hazretlerinin Murafakatı” Sabah, 19 Teşrin-i evvel 1917;

“Kayser Hazretlerinin Ziyareti” Tanin, 19 Teşrin-i evvel 1917.

“Kayser İkinci Wilhelm Hazretlerinin Azimetleri” İkdam, 19 Teşrin-i evvel 1917;

“İmparator Hazretlerinin Murafakatı” Sabah, 19 Teşrin-i evvel 1917;

“Kayser Hazretlerinin Ziyareti” Tanin, 19 Teşrin-i evvel 1917.

“Kayser İkinci Wilhelm Hazretlerinin Azimetleri” İkdam, 19 Teşrin-i evvel 1917;

“Kayser Hazretlerinin Ziyareti” Tanin, 19 Teşrin-i evvel 1917.

“Kayser İkinci Wilhelm Hazretlerinin Azimetleri” İkdam, 19 Teşrin-i evvel 1917;

“İmparator Hazretlerinin Murafakatı” Sabah, 19 Teşrin-i evvel 1917

Sultan Mehmet Reşat ettiği konuşmasına, bu savaşı Almanların başını çektiği İttifak Devletleri olarak özgürlük ve haklarını müdafaa uğruna verdiklerini belirtti. Alman İmparatoru konuşmasında, Osmanlı tarihinde birçok zaferler bulunduğunu Anafartalar, Arıburnu ve Seddülbahir'deki savaşlarında bu zaferler arasında yerini aldığını, kendisine mareşallik rütbesi verilerek böyle bir orduyla bir illaki kurmasından dolayı onur duyduğunu ifade ederek verilen unvandan dolayı Sultan Mehmet Reşat'a teşekkür etti. Ayrıca, İstanbul'a geldiği 1898 senesinden beri gerek ekonomik ve gerekse sosyal hayatta önemle gelişmelere

şahit olduğunu da sözlerine ekledi.

“Kayser İkinci Wilhelm Hazretlerinin Azimetleri” İkdam, 19 Teşrin-i evvel 1917;

“İmparator Hazretlerinin Murafakatı” Sabah, 19 Teşrin-i evvel 1917;

“Kayser Hazretlerinin Ziyareti” Tanin, 19 Teşrin-i evvel 1917.

BOA, NGG. d., 904, s. 39. 102 BOA, HR. SYS 2291/ 3 lef 33;

“Kayser İkinci Wilhelm Hazretlerinin Azimetleri” İkdam, 19 Teşrin-i evvel 1917;

“İmparator Hazretlerinin Murafakatı” Sabah, 19 Teşrin-i evvel 1917.

BOA, HR. SYS 2291/ 3 lef 36;

“Kayser İkinci Wilhelm Hazretlerinin Azimetleri” İkdam, 19 Teşrin-i evvel 1917;

“İmparator Hazretlerinin Murafakatı” Sabah, 19 Teşrin-i evvel 1917.

İstanbul’da saat gece 22. 30’u geçmiş olmasına rağmen caddeleri dolduran Yüz binlerce kişi II. Wilhelm’i alkışlayarak uğurladılar.

Alman İmparatoru II. Wilhelm’in Osmanlı Devleti’ne 1917 senesinde gerçekleştirdiği bu ziyaret iki ülke arasındaki ilişkilerin geldiği en son noktadır. Bu ziyaret, I. Dünya Savaşının en kritik dönemlerinden birisine rastlaması; Almanya’nın Türk ve İslam Âlemi’nin yanında olduğunun belgesidir. Osmanlı Devletini parçalayarak sömürmek isteyen İngiltere, Fransa ve Rusya’nın yol açtığı Trablusgarp, Balkan ve I. Dünya Savaşları sonucunda yaşanan gerek insan ve gerekse ekonomik kayıplar halkta madden ve manen dayanacak bir güç bırakmamıştı. İşte bu sıkıntılı ve zor durumdaki ortamda Alman İmparatorunun gerçekleştirdiği ziyaret; Osmanlı Devleti nezdinde Türk ve İslam Âlemi’ne en önemle destektir. Bu ziyaret Almanya’nın Osmanlı nezdinde Türk ve İslam Âlemi’ne desteğini göstermesi ve moral vermesi yanında düşman İngiltere’ye karşı İslam Dünyasına “Müslümanların Koruyucusu” mesajını vermiştir. Hatta

II. Wilhelm, Osmanlı Devletinde bulunduğu sürede Türk ve İslam Âlemi'nce önemle mekanları ziyarette hassas davranmıştır. I. Dünya Savaşının son günlerine rastlayan bu çok önemle ziyaret daha çok Almanya'nın Osmanlı'ya çok önemle destek ve İslam Âlemi'ne himayeci bir mesajdır. Osmanlı Devletini parçalayarak sömürmek isteyen İngiltere, Fransa ve Rusya'nın bu ziyaretten çok endişe ettiler. Osmanlı Devletini parçalayarak sömürmek isteyen İngiltere, Fransa ve Rusya'nın desteklediği Filistin'deki İsrail devletinin kurulmasındaki en büyük engel Almanya idi. Zaten Kamal gibi düşman işbirlikçileri de, sırf bu yüzden azılı Alman düşmanı olmuşlardır.

Başbakanlık Osmanlı Arşivi BOA, HR. SYS (Hariciye Nezareti Siyasi Evrakı), 2291/3 lef: 2, 3, 6, 33 ve 36.

BOA, DH. KMS (Dâhiliye Nezareti Kalem-i Mahsus Müdüriyeti Belgeleri), 45/53 lef: 1/1, 10 ve 19.

BOA, NGG. d, (Nezaret Gelen Giden Defteri), 904, s. . 37 ve 39.

BOA, BEO (BabıAliEvrak Odası Evrakı), 4486/336426.

BOA, MV (Meclls-i Vükela Mazbataları) 258/65-66.

Ö. Kürşad Karacagil, “Alman İmparatoru İstanbul'da (1917)” Akademik Bakış, Cilt 6, Sayı 12, Yaz 2013,

Erich von Falkenhayn

Erich Von Falkenhayn, bir Alman general lidir. (1861- 1922). 1913'te Prusya Harbiye Nazırı oldu. 14Eylül 1914'te, Marn Savaşı'ndan sonra Genelkurmay başkanlığına getirildi. Falkenhayn yorulmak bilmez bir komutandı. Düşmanın imhasını öngören Schlieffen Doktrini ile “düşmanı yıpratma” doktrinini bir savaş taktiği ile birleştirmiştir. Alman Ordularında uygulamıştır. Alman cephe düzenini denize kadar uzatmayı başarmıştı. Polonya'da zaferler kazanmıştır.

Alman Genelkurmayı, Osmanlı Devletini parçalayarak sömürmek isteyen İngiltere, Fransa ve Rusya'nın zor durumda bıraktığı Osmanlı ordularına yardım için bu generali yollamıştır. İstanbul'a 7 Mayıs 1917'de gelmişti. Suriye ve Irak'taki cepheleri tetkik etti. Daha sonra mareşal rütbesiyle Yıldırım Orduları Grubu Komutanlığı'na getirilmiştir. İstanbul'da kurduğu karargâhı Halep'e nakletmiştir. Bağdat'ın geri alınması amacıyla bir plan hazırlamıştır. Bu planını Cemal ve Kamal'ın ihanet köstekleri, ayak diretmeleri ve engellemeleriyle uygulayamamıştır. Bunun için başka önlemler geliştirmiştir. Ama Siyonist darbeyle hükümete ele geçiren ülkenin belası İttihat ve Terakki çetesiyle hareket eden Cemal ve Kamal Paşalar bu planları uygulatmadılar. Halep'e ve oradan da 4. Ordu Karargâhının bulunduğu Kudüs'e gelmişti.

Nurettin Gülmez, Falkenhayn'ın Anılarında Türkiye Notları, ÇTTAD, V/13, (2006/Güz), s. s. 138,

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi,s. 113.

Çete İşbaşında

Yahudi ve İngiliz dostu Cemal ve Kamal Paşalar, Mareşal Falkenhayn'ın gelmesini hasedinden sevinmedi. Çünkü Cemal ve Kamal Paşalar Filistin'de İsrail devletinin kurulması için ve Suriye ve Arabistan'ın taçsız kralı olarak, yeni kurulacak Türk Orduları Grup Komutanlığı'nı kendileri kulis yaparak ayrı ayrı talip olmuşlardır. Vatanın istikbali ve istiklali yerine kendi egoist ve Siyonist ihtiraslarını en önde tutmaktaydılar. Düşman İngilizler'i 2 defa hezimete uğratan (Fonkireste) Von Kress Paşa bunların ihanetlerini çok iyi açıklamıştır: "Cemal ve Kamal Paşa Irak teşebbüsüne ve Sina-Filistin Cephesi'nde yapılacak bir taarruza karşı muhalefet ederek ayak direttiler. Cemal ve Kamal Paşa'nın Mareşal Falkenhayn'a nefreti büyüktü ve sevmemiştir. Cemal ve Kamal Paşa, Alman mareşali Falkenhayn misafirine karşı ilk karşılaşmadan itibaren her zaman soğuk, gergin ve gayri dostane davrandı. Cemal Paşa kendini, Killkya'nın Suriye'nin ve Filistin'in yalnız tacı eksik kralı zannediordu. Türk Devleti'nin Arap vilayetlerindeki yüksek bir komutanlığının Alman Generali Von Falkenhayn'a tevdi edilmesi yüzünden, mevkisinin ve ünvanının fena halde sarsılacağından korkuyorlardı. Killkya'nın Suriye'nin ve Filistin'in taçsız krallığını bırakmak istemediğinden rakibi gördüğü Alman Mareşal Falkenhayn'ın bütün planlarını itiraz ediyor veya ayak diretiyorlardı. Askeriyede verilen kararlar ve emirler harfiyen uygulanmaz ise başarı imkânı hiç yoktur." Düşman İngilizler'i hezimete uğratan Alman Paşa, "Askeriyede verilen kararlar ve emirler harfiyen uygulanmaz ise başarı imkânı hiç yoktur" diyerek dolaylı olarak Kamal ve Cemal paşaların ihanetlerini deşifre etmiştir. Çünkü Cemal ve Kamal paşalarla didişmeyen Alman paşa, ihanetlerin faillerini fiilleriyle deşifre etmiştir. Filistin cephesinde Yıldırım orduları başkomutanını hep itiraz eden, ayak direten, engelleyen, köstekleyen, verilen kararları uygulamayan Cemal ve Kamal paşaların ihanetlerine çok basit bir cümleyle ortaya koymuştur. Çünkü Osmanlı'nın kazanmaması için, sadece Cemal ve Kamal paşalar; "Harfiyen uygulanması gereken askeriye'deki verilen kararları ve emirleri uygulamadılar. Bu yüzden de başarı imkânlarını ortadan kaldırdılar." Görüldüğü gibi Yahudi ve İngiliz dostu Cemal Kamal Paşalar kendi ihtiraslarını ve çıkarlarını Türk devleti ve Milleti'nin çıkarlarından üstün görüyorlardı. Bu sebeple ihmalkâr ve isyankâr tavırlar takınarak, Türk Devleti'nin ve Türk Milleti'nin çıkarlarına ot

tıkamışlardır. Bu ihanetlerin sonucunda cezayı, Türk Askeri kanıyla Türk Milleti de acı ve ıstıraplarıyla ödedi.

Gnkur. ATAŞE Bşk. Iğlı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi, Ankara, Gnkur. Basimevi, 1986,s. 58-59.

Kressenstein, a. g. e., s. 171.

(Fonkireste) Von Kress Paşa gerçeği bir asker olarak Cemal ve Kamal paşaların ihanetlerini gördü ve rapor yazdı. Son halin ne olduğunu ve düşüncelerini 8 Haziran 1917'de 4. Ordu Komutanı Yahudi ve İngiliz dostu Cemal Paşa'ya rapor halinde sundu: "İngilizlerin Filistin'i ele geçirmeye kararlı olduklarına şüphesiz ve tartışılmaz acı bir gerçektir. Filistin'in kaybı Filistin'le birlikte tüm Müslümanların yaşadığı İslam Alemi'ndeki Türk topraklarının elden çıkması kesindir. İngilizler, şu andaki yeniden güçlendirilmiş ve teçhizatlandırılmış kuvvetleriyle dahi, şu andaki beş Türk tümenini kuvvetli mevzilerden atamayacaklarını kendileri de kabul ediyorlar. Mevcutlarının %60'ını elde bulundursalar veya saldırsalar bile bu imkânsızdır. Buna rağmen düşman İngiliz'in saldıracağına eminim. Kesin olarak Düşman taarruzu birkaç hafta içinde kesin başlayacaktır. İngilizlerin, deniz ve demiryolundan faydalanmak isteyeceklerdir. Düşman İngiliz'in asıl taarruzlarını Gazze kesimine yapacaklarını tahmin ediyorum. Bu asıl taarruzdan kesin olarak önce Birüssebi'yi ele geçirmek isteyeceklerdir. Eğer Birüssebi su tesisleri tahrip edilirse; İngilizlerin sağ yanlarını tehdit edecek olan korku ortadan kalkmış olacaktır. İki ve üç hafta içinde bütün önlemler alınmalıdır. Bu sayede düşman İngiliz üçüncü yenilgisini alacaktır. Önlemler alınmaz ise Filistin ile birlikte bütün İslam Alemi kaybedilir. Bu önlemler ivedilikle yerine getirilmelidir." Saygılarımla, Friedrich Freiherr Kress von Kressenstein bir Alman komutan olarak (Fonkireste) Von Kress Paşa, bütün gerçekleri görmüştür. Bizzat cephede yaşadığından dolayı, önlemleri ve çareleri de sunmuştur. Cemal ve Kamal paşalar bu önlemleri almadılar. Çareleri de uygulamadılar. Aynen dediği ve raporundaki gibi; Kamal'ın bu cephedeki ihanetleriyle dostu ve işbirlikçisi olduğu düşman İngilizler, Filistin cephesiyle Türk ve İslam Âlemini mahvederek ele geçirmiştir. Alama paşanın dediği ve yazdığı gibi; düşman İngilizler asla başarılı olamayacaklardı. Ancak Kamal'ın içten yaptığı ihanetlerle amaçlarına elde etmiştir. "Hırsız içten olunca, öküzü bacadan bile çalarlar" "Hırsız içten olunca kilit gerekmez" düsturları gibi; Kamal'ın içten ihanetleriyle başaramayacak olan

düşman İngilizler amaçlarına ulaşmışlardır. Bir Alman komutan olarak, yabancı bir ülkenin savunmasında hiçbir ünvan ve mevki düşünmeden, görevini hakkıyla yerine getiriyordu. Buna rağmen gözlerini hırs ve ihanet bürümüş Türk ve Müslüman zannedilen Cemal gibi Kamal gibi işbirlikçi komutanlar ise, yakında gelecek düşman hezimetine karşı isyankâr ve ihmalkâr davranarak Türk Devleti'ne, Türk Milleti'ne ve İslam Âlemi'ne hıyanet içinde idiler.

Gnkur. ATAŞE Bşk. ıgı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi,Kİs. 3221,Dos. H-60,Fih. 1-27.

Başkomutan Vekilliği, 24 Haziran 1917'de Halep'te bir toplantı yapılmasını istemişti. Orduların son durumunu görüşmek üzere, Ordu Komutanlarının katılımlarıyla bu toplantı gerçekleşti. Halep toplantısına; Başkomutan Vekilliği, Kafkas Orduları Grubu komutanı Ahmet İzzet Paşa, Bahriye Nazırı ve 4. Ordu Komutanı Ahmet Cemal Paşa, 2. Ordu Komutanı Kamal, 6. Ordu Komutanı Halil Paşa, Başkomutanlık Karargâhı Kurmay Başkana Bronzart Paşa, Harbiye Nazırlığı Müsteşarı Mahmut Kamil Paşa, 4. Ordu Kurmay Başkanı Albay Ali Fuat(Erdem), 3. Ordu Komutanı adına kurmay Başkanı Von Goze, Kafkas Orduları Kurmay Başkanı Yarbay Von Falkenhavzen ve 6. Ordu Kurmay Başkanı Yarbay Kreçman katılmışlardı. Halep toplantısında her ordu komutanı kendi ordusunun durumunu anlatarak düşüncelerindeki çareleri anlatmıştı.

Armstrong, a. g. e., s. 60;

Çankaya, a. g. e., s. 18;

Arı, a. g. e., s. 283;

Gnkur. ATAŞE Bşk. ıgı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi, s. 69;

Aydemir, Makedonya'dan Orta Asya'ya Başkomutan Vekilliği ,c. 11I,s. 313-314;

Nedim, a. g. e., s. 53-54;

Vakit (1917-1959) ,a. g. e., s. 334;

Bayur, Türk /inkılabı Tarihi, c. III,Ks. 3,s. 368;

Cebecioğlu, a. g. e., s. 23; Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,s. 114.

Düşman İngilizlerin iki saldırısı, Alman komutanın basiretiyle ve kendilerine hezimetle yenilmelerine yol açmıştı. Düşman İngiliz Kuvvetlerinin komuta heyetinde başarısızlıklarından ve İngiltere'deki huzursuzluklardan dolayı önemle bir değişiklik olmuştu. Haziran 1917'de İngiliz Harbiye Bakanı, Mısır Gezici Kuvvetleri Komutanı General Murray'a 11 Haziran 1917'de telgraf gönderdi: "Harp Kabinesi, emir ve komutada bir değişiklik yapılmasını lüzumlu görmüş ve sizin yerinize General Allenby'ın atanmasına karar vermiştir" ifadesini yazmıştı. İngiliz işbirlikçisi Kamal'ı Sofya'da satın alan General Sir Edmond Allenby, 27 Haziran 1917'de Kahire'ye geldi. Kamal'ın içten ihanetine bel bağlayarak, 28 Haziran 1917'de Mısır Gezici Kuvvetler Komutanlığı görevini teslim almıştı. Düşman İngilizler; Avrupa Cephesi'nde tecrübe ve başarı kazanmış bir generali, Filistin Cephesi'ne göndermişlerdi. Sadece bu atama bile; büyük çaplı bir taarruza hazırlandıklarının belirtisiydi. Ancak Kamal ve Cemal paşalar umursamazlıklarıyla ihanetlerini devam etmişlerdir.

Karal, a. g. e., c. IX,s. 515; Bayur, Türk İnkılabı Tarihi, c. II I, Ks. 3,s. 424;

G n kur. ATAŞE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Filistin Cephesi, s. 40;

W i n s t o n e, a. g. e., s. 375-376.,

Kressenstein, a. g. e., s. 168.

Siyonist General Murray, iki defa Gazze'ye taarruz etmişti. Üstün ve modern Alman silahlarıyla savaşan Alman komutan (Fonkireste) Von Kress Paşa'nın iyi bir savaş yönetmesiyle ve Türk Askeri'nin verilen emirleri harfiyen uyarak başarılı savunmasıyla iki kez yenilmişti. Kamal'ı Sofya'da satın alan General Allenby, Filistin Cephesi'ne atandığında: "Her Türk askerine karşılık, en az dört İngiliz askeri tahsis edilmedikçe, kazanma şansı olmadığından hücumu tekrar etmeyeceğini" söylemişti.

Kamal'ın sahibi General Allenby, Filistin muharebelerinin son hedefini şöyle

açıkladı: “Türkler'in yenilgiye uğratarak kuvvetlerinin imha edilmesi gerekir. Kudüs'ün ele geçirilmesi en büyük arzumuzdur. Türkler Filistin'den çıkarılmalıdır” Böylece azılı Türk düşmanı olduğunu deklare etmiştir. Böyle Türk ve İslam düşmanlarını seven ve işbirliğinde olan Kamal ve Cemal hainleri, Siyonist bir kahpe olduklarının emaresidir. İngiliz düşmanının en son hedeflerinin sadece Filistin topraklarından Türkler'in sökülüp çıkarılması olduğunu, en yetkili ve en üst seviyedeki komutan teyit etmiştir. Düşman İngiliz'in en son hedefine ne yazık ki Şabataycı ve İngiliz dostu Kamal'ın ihanetleriyle Toroslara kadar peşkeş çekilmiştir. Körün istediği bir göz. Kamal'ın sayesinde sahip oldu iki göz. . . İngiliz Başbakanı Siyonist Lloyd George, General Allenby'den: "Kudüs'ü alarak İngiliz halkına bir Noel hediyesi vermesini" istemişti. Başbakan Lloyd George aynı talimatı eski General Murray'a da vermişti. Ancak muzaffer Alman komutanı başarılı savaşı yönetmesiyle ve Türk askerinin bu emirleri iyi uygulamasıyla Gazze Muharebelerinde Türk cephesini yaramamış ve hezimete uğramıştı. General Allenby da İngiltere'den ayılmadan önce: “Kudüs'ü Noel'den önce alacağını” ilan etmişti. Buna rağmen Türk komutanlarının ihanet tavırları kabul edilebilir değildir. Kamal'ın savaş öncesi ordusunu başsız bırakarak kaçmasıyla ve yerine gelen Siyonist Fevzi Çakmak'ında savaşmadan teslim etmeleriyle; Mukaddes Kudüs kaybedilmiştir.

Cebecioğlu, a. g. e., s. 38.

Volkan, a. g. e., s. 144.

Kressenstein, a. g. e., s. 158-158;

Nedim, a. g. e., s. 40-41. a. g. e., s. 51.

(takriben100 sene önceki)Vakit (1917-1959), a. g. e., s. 329.

Başkomutan Vekilliği, İngilizlerin harp sahnelerinde tecrübe kazanmış temayüz etmiş, üstün komutanlık ve liderlik niteliklerine sahip bir generali Fillstin cephesine göndermelerini çok iyi kavramıştı. Düşmanın basında çıkan bu beyanatları; Filistin'i işgal etmeye karar verdikleri şeklinde tespit edilmiştir.

Başkomutan Vekilliği, General Allenby'ın gelişinin Filistin'de büyük savaşın kopacağını tespit etmiştir. İngiliz taarruzunun habercisi olduğunu fark etmiştir.

Düşman İngilizler güçlerini son hadde kadar artırdılar. Düşmanın bütün bu çabalarına ve (Fonkireste) Von Kress Paşa'nın gerçekleri rapor halinde sunmasına rağmen; taçsız kral Ahmet Cemal Paşa kılını bile kıpırdatmaması, onun ihanette ve alçaklıkta pespaye olduğunun ispatıdır. Türk Devleti'ni darbeyle ele geçiren milletin belası İttihat ve Terakki çetesinin en önde gelen yöneticisi olduğundan, kimse ona karşı bir şey yapması mümkün değildi. Taçsız kral Ahmet Cemal Paşa tarafından hala yeni takviye ve yeniden teşkilatlanmalar yapılmamıştı. İkinci Gazze Muharebesi'nden sonra üç ay geçmesine rağmen, verilen hareket tarzı emirlerine taçsız kral ayak diretiyordu. Bu sebeple halen harekât planı kesinlikle ve ayrıntılı olarak saptanamamıştı. Hain taçsız kral tarafından hala muharebe hizmet desteği düzenlenememişti. Türk Askerinin ihtiyaçları karşılanmadığından; Türk Devleti parçalanma tehdidi ile karşı karşıya kalmıştı. Bunu ilk defa rapor halinde sunan Alman komutan (Fonkireste) Von Kress Paşa'dır. İngiliz Casus'u Lawrence'in İngiliz devletiyle koordineli çalışarak Türk Devleti aleyhine çalışmalarını sürdürüyordu.

Kressestein, a. g. e., s. 168.,

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 516;

Fromkin, a. g. e., s. 306;

Aydemir,Makedonya'dan Orta Asya'ya Başkomutan Vekilliği, c. III,s. 288;
Sanders, a. g. e,s. 213;

Gnkur. ATAŞE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. VI, s. 349.

Kamal hiç bir yerde tek başına bir savaş yönetmemişti. Savaş tecrübesi hiç yoktu. Trablusgarp, Bolayır ve Çanakkale ihanetleri vardı. Ancak 31 Mart Siyonist darbesi sayesinde havadan ve bedavadan general olmuştur. Başkomutan Vekilliği 5 Temmuz 1917'de tecrübesiz ve beceriksiz Kamal'a: "Hemen ivedilikle gerçekleşmek üzere Yıldırım Orduları Grup Komutanlığı bünyesinde bulunan, 7. Yıldırım Ordusu Kumandanlığı'nı bilakaydüşart (kayıtsız, şartsız) kabul edip etmeyeceğinizi acele yazıyla bildirin "telgraf emri çekmişti. O sırada Doğu'dan Osmanlı'yı içten yıktırmak için 2. Ordu Komutanı olan Kamal, Doğu'dan Halil Paşa'nın Kuttul Ammer zaferiyle ihanetini gerçekleştiremeyince Başkomutan Vekilliği'ne: "Teklif olunan Yıldırım Orduları Grup Komutanlığı bünyesinde bulunan 7. Yıldırım Ordusu Kumandanlığı'nı bilakaydüşart

“KAYITSIZ ve ŞARTSIZ kabul ediyorum” cevabını vermişti. Böylece kayıtsız ve şartsız, 5 Temmuz 1917'den iki gün önce, Kamal 2. Ordu Komutanlığından 7. Ordu Komutanlığına atanmıştı. Ancak kayıtsız ve şartsız kabul etmesine rağmen, ihanetlerini gerçekleştirmek için verilen bütün emirleri ve uygulanması gereken çareleri hep kayıt ve şart öne sürerek engellemiştir. Engel olamayınca da; ordusunu başsız bırakarak kaçmıştır.

Tezer, a. g. e. s. 122-123.

Çankaya, a. g. e. s. 19;

Arı, a. g. e. s. 285

İngiliz ve Yahudi dostu 4. Ordu Komutanı Ahmet Cemal Paşa, İngilizlerin bu kadar yüksek derecede Filistin cephesine yeniden yığınak yapmaları karşısında kaybedilmesini istemiştir. Ancak Alman komutan (Fonkireste) Von Kress paşanın raporları ve ısrarlı raporları sonucunda; Başkomutan Vekilliği'nden yardım istemek zorunda kalmıştır. Bir Alman komutanı Türk ve Müslüman zannedilen hainden daha iyi idi. Savaş öncesinde orduyu başsız bırakarak yenilmesi için güya “yenilme suçunu üstünden atmak için istifa kararını” kahpece ve kallesçe almıştır. Çanakkale zaferinde 2000 kadar komutanın şehit verilmesi, doğuda da 70. 000 askerin komutanlarıyla birlikte şehit olarak yok olması sonucunda Türk Devleti'nde çok yüksek komutan sıkıntısı çekilmekteydi. Bu komutan açığını Almanların yardımlarıyla kapatılamaya çalışılmıştır. Tehlikenin boyotunu müttefik olan Alman Merkez Karargâhı'ndan gelen istihbarat bilgileriyle vakıf olan Başkomutan Vekilliği yeni bir ordunun kurularak Filistin'de konuşlandırılmasına karar vermişti. Alman komutan (Fonkireste) Von Kress Paşa'nın işin vahametini kavrayarak İhmalkâr davranan Cemal Paşa'ya, ihtar etmiştir. Taçsız Suriye ve Arabistan krallığını, isyan ederek ve Osmanlı'dan ayrılarak yeni bir devlet başkanı sevdasıyla taçlı krallığa dönüştürme ihtiraslarının sonucunda, taçsız krallığın da ellinden gideceğini kavramıştı. Düşman işbirlikçilerini kullandıktan sonra tuvalet kâğıdı gibi attığını, taçlı kral olmak isteyen taçsız kral Cemal Paşa anlamıştı. Ancak sırf Filistin'de İsrail devletinin kurulması için ihanetlerini devam ettirmiştir. Ama “atı alan çoktan Üsküdar'ı geçmişti.” İhtirashlı taçsız kral Cemal Paşa yeni bir Ordu kurularak Filistin Cephesi'ne gönderilmesiyle ve düşman İngiliz'in yardımlarıyla devlet başkanı olmak maksadıyla şu arzularla istedi: "Şimdiki duruma ve onun lüzumlu kıldığı tedbirlere dair, yüksek kişilikleriyle aramızda düşünce ve görüş ayrılıkları vardır. Filistin Cephesi'nin savunulması elzemdir.

Hicaz'dan Suriye'ye yayılan ayaklanmanın etkisiz bırakılmalıdır. Denizden düşman çok önemle tehlikeler ortaya çıkarılabilecek durumdadır. Bu denizden gelebilecek saldırılara karşı korunabilmesi için yeni birliklerin gereksinimi vardır. Bu yeni orduya çok lüzumlu görüyorum. Yeni takviyeli kuvvetler olmadıkça, 4. Ordu bölgesini dış ve iç tehlikelere karşı savunabilecek durumda değildir. Bu gerçekleşmezse görevimi yapmak ve bu hususta vatanıma ve Halifelik yüksek katına karşı sorumluluğu üzerime almaktan kendimi aciz saydığımı arz ederim. Bu sebeple, bu görüşe göre istediğim kuvvetler gönderilmez ise, mevcut kuvvetlerle ve sizin görüşünüz dâhilinde bu görevin yapılması sorumluluğunu kabul ve üzerime alamayacağım, Başka bir komutanın 4. Ordu komutanlığına atanmasını rica ederim.” Burada da görüldüğü gibi, bütün Siyonist işbirlikçiler devamlı Vatan Millet Sakarya tafraları hiç utanmadan sıkılmadan atmışlardır. Bütün gerçek emellerini saklanarak her zaman vatan ve Halifelik değerlerine sığınılmıştır. Alman komutan (Fonkireste) Von Kress Paşa’nın raporlarıyla ve Alman Karargâhının istekleriyle yeni orduların kurulmasının başına geçebilmek için; kendisi sahtekârca güya kraldan çok kralcı olmuştur.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, KIs. 3221,Dos. H-67,Fih. 1-11.

Taçsız kral Ahmet Cemal Paşa’nın önceden karar verilen orduların komutanı olabilmek amacıyla yazdığı sinsi telgraftır. Çünkü Alman Genel Karargâhı’ndan gelen bilgiler ve istihbaratlarla tehlikenin boyutunu önceden vakıf olan Başkomutan Vekilliği nin, zaten orduların kurulma çalışmaları zaten malum olduğundan tepkisi olumlu oldu. Başkomutan Vekilliği: “Aramızda düşünüş ve görüş ayrılıkları yoktur. Filistin’in savunulması için her çareye başvurulacaktır. Elden ne gelirse yapılacaktır. 4. Ordu Komutanı olarak, vatana karşı kıymetle hizmetleriniz olmuştur. Bundan sonra da vazgeçilmeyeceksiniz. Takdir buyurunuz” cevabıyla taçsız krallığının kaybetme endişesi taşıyan Ahmet Cemal Paşa, istifa etmekten vazgeçirildi.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, KIs. 3221,Dos. H-68,Fih. 1-20.

İngilizler Türk İmparatorluğu'nu hem Filistin Cephesi'nden hem de Irak Cephesi'nden saldırmıştı. Irak cephesinde Bağdat'ı işgal etmişlerdi. Filistin Cephesi'nde de Kudüs'ü işgal etmek için iki kez çok büyük kuvvetlerle saldırmışlardı. Kudüs'ü Alman komutan (Fonkireste) Von Kress Paşa'nın dirayetiyle ve Türk askerleri azmiyle işgal edemeyerek yenilmiştir. Bağdat'ı ne yazık ki işgal etmişlerdi. Filistin Cephesi'nde de Türk Ordusu'nda asker, cephane, silah ve top bakımından dört kat fazla olmalarına ve teçhizat bakımındandı beş- altı kat üstün olmalarına rağmen mağlup olmuşlardı. İki kez çok üstün kuvvetlerine rağmen, Alman (Fonkireste) Von Kress Paşa'nın üstün savaş yönetme başarısıyla, Türk ve Alman askerlerinin bu savaş taktiklerini ustaca ve çok üstün gayretlerle uygulamaları sonucunda, düşman on binden fazla ölü bırakarak telef olmuştu. İngiliz düşmanı sömürgelerinden insanları kahpece kandırarak iki cepheye çok büyük miktarlarda asker yığmışlardı. Düşman İngiliz'in üstün savaş ekonomisiyle elde ettiği savaş teçhizatlarıyla, sömürgelerinden getirdikleri askerlere muntazam donatmışlardı. Türk Devleti'nin sömürgeleri olmadığı için kendi vatan evlatlarıyla ancak bir cepheye ağırlık verecek kuvveti vardı. Teçhizatı ise hemen hemen hiç yoktu. Ancak müttefik Alman yardımlarıyla teknik olarak kendi askerini donatabiliyordu. Türk Devleti'nde bir tane dahi savaş sanayisi için fabrikası yoktu. Bütün teknik yardımlar müttefik Almanya'dan gelmekte idi. Türk Devleti'nin direkt Almanya ile deniz bağlantısı yoktu. Almanya Atlas Okyanusu'nda, Türk devleti de Akdeniz ülkesi idi. İki devletin deniz bağlantısı Akdeniz'in okyanusa çıkışındaki Cebeli Tarık boğazından sağlanmaktaydı. Cebeli Tarık boğazını düşman tarafından kapatılmıştı. Türk Devleti'ne Alman yardımları kara ve ırmak yoluyla sınırlı ölçüde yapılmaktaydı. Türk Devleti'nin artık düşman karşısında hem Bağdat'ta hem de Kudüs'te savaş hâlindeki iki cephede aynı anda başarı kazanması ihtimali yoktu. Türk Devleti'ne Irak cephesi hayati tehlike arz etmiyordu. Düşman İngiliz, Filistin Cephesi'ne çok büyük asker ve teçhizat yığınağı yapmıştı. Bu yüksek miktarda takviyelerle Filistin'i işgal etmek istemesi kesindi. Taçsız kral Cemal Paşa, Türk Devleti'nin ellini zayıflatarak kendi krallık ihtirası yüzünden ihmalkâr davranmıştı. İki kez Alman komutan (Fonkireste) Von Kress Paşa'nın İngilizler'i bozguna uğratması sonucunda ele geçen düşmanı yok etme fırsatlarını, engellemiştir. Sırf kendi ihtirası yüzünden, düşmanı yok ettirmeyerek böyle büyük bir imkânı yok etmişti. Artık Türk Ordusu'nun, büyük takviye yapan düşman İngiliz e yok etme fırsatı hiç olmayacaktı. Ancak savunmasını çok iyi yaparsa düşmanı yenebilecek fırsatı vardı. Zaten Birinci Dünya Savaşı'nın bir top ve mevzi savaşı olduğunu bilindiğinden, çok iyi, sağlam ve korunaklı mevziler kazdırılarak muhkem yapılması zorunlu idi. Savaşlarda her zaman sağlam siperlerdeki ve savunmadaki

askere karşı, saldıran askerin daha fazla miktara ihtiyacı vardır. Türk Devleti, düşman İngiliz'in büyük yığınağına karşı Filistin Cephesi'ni büyütme zorundaydı. Türk devleti Filistin Cephesi'ni sıklet merkezi yaparak düşman İngiliz'e karşı kuvvet dengesini sağlaması mecburiyetinde kaldı. Irak'ta Türk birliklerini Alman Golfz Paşa başarıyla yönetmişti. Golfz Paşa komutasındaki Türk birlikleri düşman İngilizler'i yenmişti. Türkleri çok seven ve kendini Türk hissettiğini her yerde açıklamaktan çekinmeyen Golfz Paşa bir hastane teftişi sırasında tifluz virüsü kaparak ölmüştü. Vasiyeti üzerine çok sevdiği Türkiye'de gömülmesini istedi. Vasiyeti üzerine İstanbul'da sevgi seliyle defnedildi. Düşman İngilizler tarafından Kamal'ın satın alındığı gibi satın alınamayan Halil Paşa, düşman İngilizler'e yenerek esir almıştır. Ancak devleti Kamal'ın darbeci başı olduğu Siyonist 31 Mart darbesiyle ele geçiren Siyonist işbirlikçiler, Osmanlı ordusunu çöllere salarak kırdırtmışlardır. Böylece Bağdat'ı işgal ettirmişlerdir. Sırf bunları Osmanlı'nın ordularını kırdırtmak suretiyle, Osmanlı'yı küçülterek, Sultan Abdülhamit'in kabul etmediği İsrail devletini kurmak idi. Liman Von Sanders yayınlanmış hatıratında; Kut-el-Amara'dan sonra Irak Cephesi'nde yapılan ihanet ve peşkeş hatayı şöyle anlatıyordu: “Başarılı Golfz'un sahneden çekilmesinden sonra şu hata işlendi: Türkler'in çok az bir kuvvetleri vardı. Irak'ta elden çıkmış geniş arazinin üzerine İngilizler'e saldırdılar. Kut-el-Amara'nın başarısının meyvelerini devşirmeleri gerekirken, 13. Kolorduyla tarafsız İran arazisinde harekete geçirterek kırdırdılar.”

İngiliz düşmanı 11 Mart 1917'de Bağdat', içindeki İT ihanetçilerinin peşkeşleriyle ele geçirmişti. Darbeyle iktidarı ele geçiren İT işbirlikçilerinin ihanetleriyle; Türk devleti çok büyük öneme sahip Bağdat'ı kaybederek, çok büyük bir imaj kaybetmişti. Türk Devleti, Hilafetle birlikte Müslümanların kutsal şehri Kudüs savunarak prestijini korumak istiyordu. Bağdat'ı tekrar geri almak istemesine rağmen üstün düşman İngiliz'in takviyesine karşı tek bir cephede başarı kazanma ihtimali vardı. İki cephede savaşıma şansını kaybetmişti. Bağdat'ı yeniden düşmandan almak isterken; Kudüs'ü kaybetme riski oluştu. Türk Devleti Bağdat'ı düşmandan geri almayı erteleyerek, Kudüs'ü savunma zorunluluğunu kavradı. Türk İmparatorluğu'nun prestijini kurtarmak istiyordu. Taçsız kral Cemal Paşa'nın Suriye ve Arabistan'da krallık hevesleri sonucunda bütün fırsatlar kaybolmuştu. Dost müttefikler içinde hangi ülke kaybederse kaybedsin, bütün müttefikler kaybedecekti. Bu durum çok kritik bir hal almıştı. Alman Genelkurmay Başkanı, fırsatlar tepilerek nasıl zor durumda kalındığını çok güzel şöyle tespit etmiştir: “Savaşın ilk zamanlarında, düşmanı ezmek için, imkân ve fırsatlar çok vardı. Düşmana darbeler indirecek bu fırsatlar kaçtı. Düşmanlarımızı ezmek hususuna muvaffak olunamadı. Cephelerdeki iç ve dış

etkenler, kısa yoldan hedefimize ulaşmayı yok etti. Daha sonraki zamanlarda müttefiklerimizin gücü azaldı. Müttefiklerimizin zayıflamasını denizlerdeki gücümüzün azalması takip etti. Amerika'nın hâl ve tavrı, hedefimize ulaşmaktaki başarımızı çok zora soktu. Eski gücümüzle bu yolda yürümek pek fazla şüpheli hal aldı. Bu hedefler artık bir gayeye dönüştü. Artık toprak ve şan ve şeref kazanmak devri çoktan geçti. Müttefiklerle hallimiz çok ciddi boyutlara ulaştı. Milletimizi ve vatanımızın varlığını koruma mücadelesine girdik. Artık konu varlık yokluk mücadelesine girişmiş bulunduk. Çok dikkatle olmak zorundaydık. Cereyan eden durum ve olaylara göre, tavrımızı iyi değerlendirerek başarıya gitmek elzemdi. Düşmanlarımızı maddeten ezme devri kapandı. Düşmanlarımızın bizi mahvedemeyeceklerine ikna etme zorunluluğu doğdu. Hedefimiz sağ salim başarı sonucuna ulaştırmaktı.

Bu açıdan Merkez Devletlerinin sonuna kadar dayanacağıının anlatılmalıdır. Müttefiklerimiz ayakta kalması özel bir önem taşımaktaydı. Bu takdirde mevcut vasıtalarını tasarruflu kullanmak zorunluluğu ortaya çıktı. Her şeyi soğukkanlılıkla hesap etmek mecburisindeyiz. İyi bir şekilde sarf ve istihdam etmek önem arz etti. Her şeyi iyi hesaplamak ve son kalan imkânlarımız olağanüstü bir önem kazanıyor. Bu sebeple iyi direnmeyi kıracak tehlikelerden uzak kalınmalıdır. Herhangi sarsıcı suretteki savaşın sevk ve idaresinden kaçınmak gerekmektedir.

Eğer müttefiklerimiz sonuna kadar mukavemet etme imkânları yok olursa, kazanımlarımızı ve mevcut durumumuzu hep beraber kaybederiz. Müttefiklerimiz düşmana karşı koyamazlarsa, başka bir deyişle mücadele, azim ve kudretlerini düşmandan daha sonraya kadar devam ettirmeye güç yetiremezlerse, bu zamana kadar bütün kazandıklarının önemi kaybolur. Sadece savaşı kaybetmeyiz. Müttefiklerimizle beraber yok olma tehlikesiyle karşı karşıya kalırız. . Eğer müttefiklerimiz dayanabilirlerse, hep beraber savaşı kazanabiliriz. Almanya ve müttefiklerimizin, bütün devletler karşısındaki yaptıkları stratejileri ölçüsünde savaşı kazanabiliriz. Sonuç itibariyle cephe muharebelerinin halleri az veya çok bir fayda ehemmiyeti yoktur. Müttefiklerle ortak stratejimizin temelleri budur.” İşte bu yazılan gerçekleri Kamal ve ekibi, içten kahpelikleriyle ve kalleşlikleriyle düşman İngiliz'in isteklerini yerine getirdiler. Böylece içten yaptıkları kahpeliklere ve kalleşlikleriyle, Türk ve İslam Âlemi'ne en büyük darbeyi yapmışlardır. Çünkü savaşın ilk zamanlarında, düşmanı ezmek için, imkân ve fırsatlar çok vardı. Bunları Kamal ve ekibi engellemeleriyle, köstekleriyle bu fırsat ve imkânları yok ettiler. Kamal ve ekibinin eldeki fırsatları boşa çıkartmalarıyla; düşmana darbeler indirecek bu fırsatlar kaçtı. Düşmanları

ezmek hususundaki imkânlar; Kamal ve ekibinin ayak direktmeleriyle muvaffak olunamadı. Cephelerdeki içteki Kamal gibi hainler ve dış etkenler, kısa yoldan hedeflere ulaşmayı yok etti. Bu ihanetler sonucunda, daha sonraki zamanlarda müttefiklerin gücü azaldı. Müttefiklerin zayıflamasını denizlerdeki gücün azalması takip etti. Artık eski güçle bu yolda yürümek pek fazla şüpheli hal aldı. Kamal'ın ve ekibinin içten ihanetleriyle; bu hedefler artık bir gayeye dönüştü. Artık toprak ve şan ve şeref kazanmak devri çoktan geçti. Cephelerin hali çok ciddi boyutlara ulaştı. Milleti ve vatanın varlığını koruma mücadelesine girildi. Kamal'ın ve ekibinin ihanetleriyle; artık konu varlık yokluk mücadelesine girildi. Çok dikkatle olmak zorunluluğu doğdu. Cereyan eden durum ve olaylara göre, tavrı iyi değerlendirerek başarıya gitmek elzemdi. Kamal ve ekibinin içten kahpelikleriyle düşmanları maddeten ezme devri kapandı. Düşmanların mahvedemeyeceklerine ikna etme zorunluluğu doğdu. Hedef artık sağ salim başarı sonucuna ulaştırmaktı.

Osmanlı ayakta kalması özel bir önem taşımaktaydı. Bu takdirde mevcut vasıtalarını tasarruflu kullanmak zorunluluğu ortaya çıktı. Her şeyi soğukkanlılıkla hesap etmek mecburisinde kalındı. İyi bir şekilde sarf ve istihdam etmek önem arz etti. Her şeyi iyi hesaplamak ve son kalan imkânların olağanüstü bir önem kazandı.

Bu sebeple iyi direnmeyi kıracak tehlikelerden uzak kalınmalıyken, önce Kamal isyan ederek orduyu başsız bırakıp kaçtı. Sonra Fevzi Çakmak Kudüs'ü tek kurşun attırmadan düşmana peşkeş çekti. Sonra Kamal yeniden sahne alarak, düşmanı bütün orduları peşkeş çekti. Böylece Türk ve İslam Âlemi işgal edilerek mahvedildi. Herhangi sarsıcı suretteki savaşın sevk ve idaresinden kaçınmak gerekmektedir; Kamal ve ekibi en büyük kahpelikleri ve kalleşlikleriyle Türk ve İslam Âlemi'nin en büyük yıkıcı ihanetlerini yapmıştır.

Kamal ve ekibi, Osmanlı'nın sonuna kadar mukavemet etme imkânları yok etti. Bütün kazanımlar ve mevcut durum hep beraber kaybedildi. Böylece Osmanlı düşmana karşı koyamadılar. Tüm mücadele, azim ve kudretler düşmandan daha sonraya kadar devam ettirmeye güç yetirilmesi önlendi. Böylece bu zamana kadar bütün kazandıklarının önemi kayboldu. Sadece savaş kaybedilmedi. Osmanlı ile birlikte bütün İslam Âlemi beraber yok olma tehlikesiyle karşı karşıya kaldı. Hâlbuki Kamal ve ekibi kahpelikleriyle ve kalleşlikleriyle içten ihanetleri yapmasalardı; Osmanlı dayanabilir, hep beraber savaş kazanılırdı. Yapılacak atılımlarla düşman devletler karşısındaki stratejiler ölçüsünde savaş kazanılacaktı. Sonuç itibariyle cephe muharebelerinde Alman Kress paşanın ve

Halil paşanın zaferleri kahramanca yaşanılan birer örnek idi.

Erich Von, 914–916 Senelerinde Alman Başkumandanı General Falkenhayn'ın Hatıratı, Çev. Mehmet Nihat, Erkan-ı Harbiye-i Umumiye Yay., İstanbul, 1340. s. 165.,

Nurettin Gülmez, Falkenhayn'ın Anılarında Türkiye Notları, CTTAD,V/13,2006,s. s. 137-153

Hâlbuki zor durumda kalan Türkiye, 2 Ağustos 1914'te Almanya ile İttifak Antlaşması yaparak dost olmuşlardı. Dost Almanya Antlaşma'nın 4. maddesi gereğince, Türk topraktan bir tehlikelerle karşılaşır, yardım etmek zorundaydı. Bu yardım, Türk topraklarını silahlı kuvvetleriyle koruma zorunluluğu şeklindeydi. Dost Almanya artık Türk topraklarını kendi toprakları gibi askeriyle ve tekniğiyle korumaya taahhüt etmişti.

Müttefik dost Almanya ve Türk İmparatorluğu arasında 2 Ağustos 1914'te imzalanan İttifak Antlaşması'nın 4. Maddesi şöyledir: “müttefik dost Almanya, Türk toprakları'nın tehdit edilmesi hâlinde ve tehdide uğrayan yerde Türk Devleti'ne silahıyla ve askeriyle yardım etmeyi üzerine alır.”

Kamal ve ekibinin Türk ve İslam Âlemi'ni işgal etmek isteyen düşman İngiliz e düşman olmayıp; Osmanlı'ya her türlü yardımı yapan Almanya'ya düşman olmaları tipi Siyonist olmalarındandır.

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 381.

Türk devleti düşman İngiliz'in başını çektiği İtilaf devletleri karşısında zor durumda kaldı. İki cepheye yetecek asker eksikliği vardı. Cepheye gönderilecek askerlerin teçhizatları hiç kalmamıştı. Düşmanlar karşısında çaresiz kalan Türk Devleti, müttefiki ve dostu olan Almanya'dan resmen yardım istemek zorunda kaldı. Türk Devleti hukuken bu yardım hakkını, dost ve müttefik olan Almanya ile yapmış olduğu antlaşmadan alıyordu. Antlaşmalardan doğan yardım hakkını dost ve müttefik Almanya karşılamak zorunda idi. Türk Başkomutan Vekilliği'nin yardım isteği, Almanya tarafından prensip olarak kabul edildi. İki dost ve Müttefik devlet tarafından ortak bir karar alındı. Bu kararda; Türk

Devleti'ne bir Alman Ordu Komutanı ve çoğunluğu Alman subaylarından oluşan bir ordular grubu karargâhı gönderilecekti. İki dost ülke tarafından; Alman muharebe, muharebe destek ve muharebe hizmeti destek Kıta'larından oluşan bir ordular grubu kurulması kararlaştırıldı. Ordular grubunun ana teşkilatı Türk birliklerinden sağlanarak kurulacaktı.

Esasında Yıldırım Ordular Grubu adı verilen bu ordular esas amacı, Bağdat'ı düşmandan geri almaktı. Ancak bu plan Cemal ve Kamal paşaların ayak direktmeleriyle uygulanamadı. Oysa Yıldırım Ordular Grubu, Alman yardımlarıyla Bağdat'ın, İngilizlerin işgalinden kurtarılması amacıyla, meydana getirilmişti. Fakat düşman İngilizler çok büyük takviyelerle Filistin'i işgal etmek istemesiyle durum değişti. Napolyon'un Mısır'a saldırısı zamanında kullanılan "Yıldırım" deyiimi, bu defa da Filistin Cephesi'nde kullanılmıştı. Hâlbuki Yıldırım Orduları bünyesinde oluşturulan 7. Ordunun, Sina-Filistin Cephesi'nde kullanılması hesaplanmıştı.

Gnkur. ATESE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 2, Sina-Filistin Cephesi, s. 81-82; Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 512;

Armstrong, a. g. e., s. 60.,

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 512;

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 s. 201.

Düşman İngilizler Filistin'e yeniden taarruz hazırlıklarını rahatça sürdürüyorlardı. Çünkü Kamal ve Cemal paşalar; düşmanı vur kaçlarla hazırlıklarını darbe vuracaklarına, ayak direktmeleriyle Osmanlı ordularının hazırlıklarını engellemişlerdir. Kahpe İngiliz düşmanı fesatlıklarını da yapıyordu; Avrupa'da yaşayan Yahudiler'i Türker'e ve Almanlara karşı kullanmak için plan yapmışlardı. Yalan kallesçe hazırlanan propaganda haberleri yayımladılar. Avrupa'daki bütün basın ve yayın organları Yahudi ve Siyonistlerin ellindeydi. Yahudi, Fransız ve İngiliz düşmanlarının Türk toprakları olan Filistin'de hedefleri aynı idi. Hepsi ortak hareket etmişlerdi. Türk ve Alman otoritelerince, Kudüs ve Filistin'de kilise, sinagog ve manastırların yağmalandığı yayımlanmıştı. Yahudi ve Hristiyanların mallarına el konulduğu, taşınmazların

tahrip edildiği, Yafa (Tel Aviv)'daki Yahudiler'in asılıp kesildiği şeklinde asılsız yalan ve sahte bilgiler propagandası yapıliyordu. Tipik İngiliz kallesliğıyle, tipik Fransız kahpeliğı sergileniyordu. Kalles İngilizler ve kahpe Fransız'ın propaganda faaliyetlerine karşı Kudüs Ermeni Katolikliğı harekete geçti. 9 Temmuz 1917'de Avrupa gazeteleri ve Bern Sefaretine bir beyanname gönderdi: “Türk ve Alman otoritelerince, Kudüs ve Filistin’de kilise ve manastırların yağmalandığı, mallarına el konulduğı, tahrip edildiği, Yafa(Tel Aviv)'daki Yahudiler'in sürgün edildiği ve Ahmet Cemal Mersinli'nin bölgedeki icraatları konusunda çıkan haberlerin gerçek dışı olduğı” belletildi. Ermeni Katolikliğı, Türk İmparatorluğı'nu savunmuştu. Bildirinin Emeni Katolikliğı tarafından Avrupa’ya gönderilmişti. Bu da Filistin’deki Emeniler’in Türk idaresinden memnun olduklarını ve Türkleri desteklediklerini göstermektedir. Kamal ve ekibi bir Ermeni patriğı kadar olamamışlardır.

Başbakanlık Arşivi, Dos. 2884, G. 52., 5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye’de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 s. 161-162.

Başkomutan Vekilliğı, 24 Haziran 1917'de Halep toplantıdan sonra, Yıldırım Ordular Grubunun teşkiline başlamıştı. Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığına eski Alman Genelkurmay başkanı Mareşal Falkenhayn atandı. 11 Temmuz 1917'de Padişah V. Mehmet Reşat'a onaylatılmıştır.

Erich Von Falkenhayn, bir Alman generalidir. 1913’te Harbiye Nazırı oldu. Başarıyla yönettiğı Marn Savaşı zaferinden sonra Alman Genelkurmay başkanı oldu. Falkenhayn yorulmak bilmez bir komutandır. Azmi ve çalışkanlığıyla ün yapmıştır. Savaş tekniklerinde dünyanın en iyi stratejilerindendir. Düşmanın imhasını için savaş taktiğı olarak Schlleffen Doktrini ile “düşmanı yıpratma” doktrinini bağdaştırmak yolunu tutmuş ve uygulamıştır. Alman cephe düzenini denize kadar başarılı bir şekilde uzatmıştır. Sonra Rusya cephesi olan doğu Almanya cephelerinde görev almıştır. Polonya’da çok başarılı zaferler kazanmıştır.

Volkan a. g. e., . ,s. 142;

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 533.

Gnkur. ATASE Bşk. lğı, Birinci Dünya Harbi' nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 2,

Sina-Filistin Cephesi,s. 83.

Siyonist Kamal ise Siyonist darbeyle iktidarı ele geçiren İttihat Terakki çetesine ilk girişinde Yahudi Cemal Paşa hizbinde yer almıştır. Hep kızdığı, kıskandığı Enver Paşa'nın hizbinde yer almadı. Hep ona köstek ve hasım oldu. Sonra İttihat Terakki çetesinin genel sekreteri olan Şabataycı Fethi Okyar'ın adamı oldu. Şabataycı Fethi Okyar bu makamdan düşüp de Sofya'ya sürülünce, "bu belayı da al yanında götür" diye cuntacılığa başlayan Kamal'ı de Sofya'ya ateşe militer olarak gönderdiler. İşte Cumhuriyet'i kuran bu Şabataycı kadro tamamen devleti ele geçiren Siyonist askerin içinden çıktı.

Enver'in hizbinin başını çektiği Başkomutan Vekilliği tarafından, Yıldırım Ordular Grubunun teşkil edilme emri yayınlanmıştır. 15 Temmuz 1917'de yayımlanan emir şöyledir: "Yeni bir Grup Komutanlığı kurulmuştur. Yeni bir Grup Komutanlığı'nın ismi Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığı'dır. Grup Komutanlığı şimdilik İstanbul'da bulunacaktır. Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığına Mareşal Von Falkenhayn Paşa ve Kurmay Başkanlığına Albay Von Dommes atanmıştır. Yıldırım Ordular Grubunun emrinde 6 ve 7. Ordular olacaktır. Alman Asya Kolu: II. No.lu Paşa Karargâhı, üçer bölüklü üç piyade taburu diğer topçu ve destek birlikleriyle, 6. Ordu yarından itibaren Grup Komutanlığının emrinde olacaktır. Harbiye Nezareti tarafından 7. Ordu Karargâhı ikmal yapılacaktır. Yeni kurulan 7. Ordu'nun Örgütlenmesi biter bitmez, Yıldırım Ordular Grubu emrinde olacaktır. 7. Ordu Karargâhı şimdilik İstanbul'da bulunacaktır. . ." Yıldırım Ordular Grubunun kuruluşuna 6 ve 7. Ordularla birlikte Alman ve Avusturyalı askerden oluşan "Alman Asya Kolu" adıyla Paşa-II Müfrezesi de verilmişti. Kamal, 5 Temmuz 1917'de, 7. Ordu Komutanlığına atanmıştı. Görevi Filistin Cephesi'nde idi. Paşa-I Müfrezesi, Albay Von Kress'in emrine gönderilen bir Tabur gücündeki müfreze idi. Paşa-II Müfrezesi ise, üç piyade, topçu taburu, uçaksavar bataryası, otomobilli cephaneye kolu, muhabere ve istihkam müfrezeleri, dört uçak müfrezesi, iki seyyar hastahane ve birçok otomobil kollarından kurulu Alman Asya Kolunun özel adı idi.

Burada çok garip bir durum vardır. Düşman İngiliz'i defalarca mağlup eden tecrübeli ve yaşlı Kress paşa albaydır. Hayatı darbecilik ve cuntacılıklarla geçen tecrübesiz, çaylak, bilgisiz, toy ve genç Kamal ise generaldir. Kreß von Kressenstein paşa, 24 Nisan 1870 doğumludur. Kamal'dan oldukça hem yaşlı hem de daha tecrübelidir. Kamal ise darbeciliklerinden dolayı Siyonist darbeci ekibin torpilleriyle hal etmediği

halde havadan paşalığı kapmıştır. Hiçbir savaşı da kazanmamıştır. Çok genç yaşta torpille elde ettiği paşalığı, sırf darbeci başı olmasından dolayıdır.

Osmanlı Devleti'ndeki sayısız kazan kaldırmaları, padişah devirmeleri, sadrazam kellesi almaları ve darbecilik geleneğinin tümünü Kamal gibi Şabataycılar gerçekleştirmişlerdir. Mesela Kamal'ın darbeci başı olduğu Siyonist Babıali Baskıncı'ndan beri bir asırdır darbe iklimin hep Şabataycılar yaşatmıştır. Siyonist darbe olan 1908'den beri perde arkasından ülkeyi yöneten Şabataycı İttihat ve Terakki çetesi (İTC), 1909'daki 31 Mart Olayı'nın bastırılmasından ve II. Abdülhamit'in tahttan indirilmesinden sonra iktidara ele geçirmişti. Siyonist Hükümet ortada dolaşan söylentilere dayanarak bütün vatansever komutan muhalifleri tutuklayarak; Kamal gibi darbeci, genç ve tecrübesiz çömezlere taltif etti, komutan yaptı ve paşa yaptı. Ancak ordunun içinde Siyonist İttihatçılarla arası pekiyi olmayan vatansever subayların hepsini tasfiye ettiler. Piyasa Kamal gibi işbirlikçi subaylara kaldı.

Siyonistler devleti ele geçirirken Birinci Balkan Savaşı patlak vermişti. Gırtlığına kadar siyasi çatışmalara gömülmüş olan ordu, 1911'de Kamal'ın da birinci peşkeş ihanetini gerçekleştirdiği Trablusgarp'ta olduğu gibi başarısız olmuştu. Kamal'ın ikinci ihanetini gerçekleştirdiği Bolayır peşkeş ihanetiyle; Bulgarlara yenilip önce Lüleburgaz'a sonra da Çatalca'ya kadar çekildi. Kamal gibi Siyonist İttihatçıların baba ocağı Selanik tek kurşun atılmadan Yunanlılara peşkeş çekilerek terk edilmişti. İstanbul'un burnunun dibindeki Bozcaada, Limni, Samotraki ve Taşoz Adaları Yunan Donanması'na yine peşkeşlerle teslim olmuştu. Bu peşkeş ihanetlerinden cesaret alan Karadağlılar da İşkodra'yı işgal etmişlerdi.

Ülkenin içinde bulunduğu bu kötü durum, Kamal gibi Siyonist İttihatçıların iktidara bütünüyle el koyması yüzünden ve Filistin'de İsrail devletinin kurulması için idi. Enver Bey'in hesapsız fikirlerini kendi Siyonist ve kötü emellerine çok iyi kullanan Siyonistler, memleketi batırmak için ele geçirmişlerdi. Mesela devlet ele geçirilirken kılını kıpırdatmayan Çerkez asıllı Harbiye Nazırı Nâzım Paşa'nın darbecilerle karşılaştığında "Pezevenkler! Siz beni aldattınız, bana verdiğiniz söz böyle miydi?" demişti. Nitekim daha sonra, darbeci başı Siyonist Talat Paşa "Biz ona Sadrazamlık teklif ettik" diyerek kahpeliğini deşifre etmiştir. Ancak Kamal'ın ve Siyonist İttihat Terakki'nin ünlü tetikçisi Yakup Cemil, silahını çekip Çerkez asıllı Harbiye Nazırı Nâzım Paşa'yı şakağından kahpece vurmuştu. Bu olay karşısında Çerkez asıllı olan Enver şoka girdi. Ukalılığından

kullanıldığını hala anlamadı.

Sonra Siyonist darbeye meşruiyet kılıfını giydirildi. Şakağına silah dayanan 85 yaşındaki Kamil Paşa, devleti Siyonistler teslim etti. Böylece bir avuç Siyonist zorbanın silah zoruyla iktidarı ele geçirmesi olayı, halk hareketi olarak basını ele geçiren Siyonistlerce pazarlandı. Çapulcular görülmemiş bir cüretle silahlı olarak Sultan V. Reşat'ın karşısına dikildi ve Siyonist Mahmut Şevket Paşa'yı Sadrazam tayin etmesini istediler. Sadrazam olan Siyonist Mahmut Şevket Paşa; Siyonist Hareket Ordusunun komutanı idi. Kamal da bu darbeci ve çapulcu Siyonist ordunun kurmay başkanıydı. Kamal'ın Filistin ihanetleriyle 1918'de Siyonist İttihatçılar iktidardan düştüğünde Sultan; "Çok şükür o ne idüğü belirsiz adamlardan kurtulduk" demiştir. İşte Kamal ve avenesi, ne oldukları belirsiz Siyonist çapulcular idi.

Artık sıra İsrail'in kurulması için Türk ve İslam Âlemi uyandırılmadan; Osmanlı'nın içten kahpeliklerle, kalleşliklerle, sinsice ve tezgahlarla tasfiye edilmesine gelmiştir. 30 Mayıs 1913 tarihli Londra Antlaşması ile birçok ağır şarta razı olundu. Daha garibi Siyonist Babıali Baskını'yla Siyonist darbeyi bahane edilen Edirne Bulgaristan'a terk edilmişti. Siyonist Mahmut Şevket Paşa'nın 11 Haziran 1913'te vatanseverlerce gebertilmesi üzerine; havadan rütbeleri yükselttiler orduların komutalarını ele geçiren Kamal gibi Siyonist hainler, ihanetlerini sinsice yapmaya karar verdiler. Siyonistler kötü emellerini kimliklerini ve kendilerini öne çıkarmadan gerçekleştirdiler.

Mesela Siyonist Babıali Baskını'nda Nâzım Paşa'yı şakağından vurduktan sonra Yakup Cemil Siyonist teşkilatın bir numaralı fedaisi olarak kullanılmıştır. Siyonist İT çetesinden rahatsız olanlara Yakup Cemil'e adının verilerek kullanılmaya devam edildi.

Kamal'ın ve İT'in kiralık katilli Yakup Cemil'in, Kamal ve Siyonistler tarafından kullanıldığını gösteren bir örnek olayı da Kamal'ın kankası Falih Rıfkı Atay anlatmıştı. Kamal'ın kendisine anlattığına göre, kiralık katil Yakup Cemil'i Kamal kullanmak için bir plan yapmıştır. Bu ihanet planının uygulanması; Kamal'ın Doğu'dan Osmanlı'yı içten peşkeşlerle parçalama taktiği ile gittiği Diyarbakır'a tayin olduğu Mart 1916 tarihinden sonraki bir dönemdedir. Doğudan Osmanlı'yı içten kalleşliklerle parçalatamayan Kamal, kiralık katil Yakup Cemil'i, ikinci bir Babıali baskını yaptırıp Harbiye Nazırı Enver Paşa'yı öldürmeyi, yerine de kendisini getirmeyi planladığını anlatmıştı. Kamal'ın amacı düşman İngilizlerin lehine ve Osmanlı'nın aleyhine tek taraflı

bir barış peşkeşi yaparak savaştan çekilmektir. Yakup Cemil'in Kamal'a duyduğu güvenin temellinde; Siyonist örgütün önde gelenlerinden olan Şabataycı Rauf Orbay'a göre, Kamal Trablusgarp peşkeşindeki beraberliğinden gelmektedir. Kamal kiralık katil Yakup Cemil'i ayartıp suikast yapmaya yolladığında, kendisi darbe ile işleri bakanı olan Siyonist Talat Paşa'ya ve çevresindeki ordu kumandanlarına, savaştaki kötü durumdan zor durumda Osmanlı'ya her türlü yardımı yapan Almanlara ve Osmanlı'ya karşı kışkırtmıştır. Güya Almanların oyuncağı olan Enver'in sorumlu olduğunu' belirten telgraflar çekerek; Siyonist ve kahpe darbesine zemin hazırlamıştır. Ancak, Yakup Cemil'in işbirlikçi bir arkadaşı; Kamal'ın ihanetini sezerek bu hain darbeden vaz geçti. Hain darbe planını ihbar edince Yakup Cemil yakalandı.

İşleri Bakanı olan Siyonist Talat Paşa, Kamal'ın cuntasını hemen Enver Paşa'ya bildirmeyerek Kamal'ı korudu. Çünkü Enver'in kendisinin de içinde olduğu bütün Siyonist çeteyi yok edeceğini biliyordu. Tutuklanan kiralık katil Siyonist Kamal'ın tüm planlarını itiraf etti. Cezası ise kurşuna dizilmektir.

İdam kararını, Enver Paşa yurtdışı gezide olduğu için Harbiye Nazırı'na vekâleten Siyonist Talat Paşa imzalayarak infaz etti. Böylece Kamal ve çetesini deşifre olmasını önledi. Siyonist Hüsamettin Ertürk'ün yazdığına göre, Yakup Cemil'den akan kanlar yerde "İT" İttihat Terakki yazmıştı!

Ahmet Bedevi Kuran, İnkılap Tarihimiz ve Jöntürkler'e, Kaynak Yayınları, 2000;

Ali Fuad Türkgeldi, Görüp İşittiklerim, Türk Tarih Kurumu Basımevi, 1949;

Falih Rıfkı Atay, Çankaya, Doğan Kardeş Yayınları, 1969;

Galip Vardar, İttihat ve Terakki İçinde Dönenler, İnkılap Kitabevi, 1960;

Hasan Amca-Alpay Kabacalı, Bir İhtilali'nin Serüvenleri, Cem Yayınevi, 1989.

Hüsamettin Ertürk, İki Devrin Perde Arkası, Sebil Yayınevi, 1996;

Kamal genç ve tecrübesiz olmasına rağmen; sırf Filistin'den Osmanlı'yı içten yıkması için Siyonist İT çetesi tarafından görevlendirildi. Kamal yeni kurulacak Türk ordusunun başına geçti. Kamal en iyi ve en genç Türk ordusunu, düşmana

kahpe peşkeşleriyle kırdırtacaktı.

Belen ,Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, s. 115-117;

Tezer, a. g. e., s. 112.,

Çankaya, a. g. e., s. 19;

Arı, a. g. e., s. 285;

Nedim, a. g. e., s. 55;

Winstone, a. g. e., s. 396.,

Cebecioğlu, a. g. e., s. 142.

Kamal'ın Filistin'deki İlk İhanet Görevi, Düşmanların Rahatça Mevzilenmesiydi

Düşman İngilizler ise, 11 Haziran 1917'de Kamal'ı Sofya'da satın alarak İngiliz işbirlikçisi yapan General Allenby'i Filistin Cephesi'ne atamışlardı. Puzzle ağır ağır tamamlanmaya başlamıştı. Türk Devleti'nin çaresizliği sonucunda yardım talebinde bulunması sebebiyle, müttefik ve dost Almanya, Genelkurmay Başkanlığı yapmış olan Mareşal Falkenhayn'ı Türk Devleti'nin emrine vermişlerdi. 11 Temmuz 1917'de Türk Başkomutan Vekilliği, Mareşal Falkenhayn'ı Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığına atamıştı. Kamal'ın ilk görevi; Osmanlı'yı içten engelleyerek, düşman İngilizlerin saldırı hazırlıklarını rahatlıkla ve başarıyla tamamlamalarıydı.

Kennedy, a. g. e., s. 305-306.

Avrupa Cephesi'nde savaşan düşman komutanı Allenby ile dost ve müttefik alman Mareşal Falkenhayn bundan sonra Filistin Cephesi'nde savaşacaklardır. Tek fark ise, Avrupa cephelerinde başarılı olan Falkenhayn'ın iki tane Türk ve Müslüman zannedilen Kamal ve Cemal paşa köstekleriyle çalışmak zorunda kalacağıdır. Oysa düşman General Allenby ise; Kamal ve Cemal paşanın ihanetleriyle güç alarak, rahatça Yahudi ve İngiliz sömürgeci çıkarlarını gerçekleştirmek gayesiyle Filistin'i işgal etmek için savaşacaktı. Buna karşılık dost ve müttefik Alman Mareşal Falkenhayn ise içte Kamal ve Cemal köstekleriyle, engelleriyle ve ayakdiretmeleriyle; dışta da saldırgan ve işgalci İngiliz e karşı Türk topraklarını savunacaktı. Başkomutan Vekilliği Başkomutan Vekilliği ile General Von Falkenhayn, düşman İngiliz'in büyük takviyelerle Filistin'i işgal etmek için yaptığı yığınaklar karşısında, çok acil olarak Filistin Cephesi'nde teşkilatlanmaya gitme kararı aldılar. Türk devleti yeni Alman yardımı ve takviyeleriyle, işgalci İngiliz düşmanına karşı büyük bir taarruz hareketinin yapılmasına karar vermişti. Düşman İngiliz'e karşı yapılacak taarruzun sevk ve idaresine de General Von Falkenhayn'ın emri altında Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığını görevlendirmiştir.

Kressenstein, a. g. e., s. 171

Kamal'ın İçten İhanet İtirafı

Kamal ihanetini sonradan hep itiraf etmiştir. Kamal Filistin cephesi görevini; sırf Osmanlı ve Alman çıkarlarını baltalayarak, işbirlikçisi düşman İngiliz'in işgalini kalleslikle ve kahpelikleriyle kolaylaştırmak için kabul etmiştir. Hatta bunu açıkça şöyle itiraf etmiştir. O, bu görevi neden kabul ettiğini kendisi gibi Siyonist yaveri Salih Bozok'a şöyle anlatmıştır:

“7. Ordu Komutanlığını kabul edeceğim. Fakat senin düşündüğün gibi Falkenhayn'ın kumandası altındaki ordulardan birinde çalışmak için değil, bilakis O'nun (Türkiye ve Almanya'nın) yapmak istediklerine engel olmak için görevi kabul ederek Filistin'e gideceğim.”

Kamal işte böyle itiraf ettiği gibi; sırf yapılacakları ayak direterek, uyuşmazlık yaparak, fitne çıkararak, fetvazlık işleyerek, emirleri dinlemeyerek ve uygulamayarak içten ihanetlerini sinsice, kallesçe ve kahpece gerçekleştirmek için Filistin'e gitmiştir.

Salih Bozok, Hep Atatürk “ün Yanında, İstanbul 1985 s. 143.

Şerafettin Turan, Kamal Atatürk, Ankara 2004, s. 145.

Yusuf Kaya, Düşünce ve Uygulamalarıyla Halk Adamı Atatürk, Doktora Tezi, Elazığ, 2012

Tek Ortak Hedef İsrail

Oysa Kamal'ın işbirlikçisi olan düşman İngilizler, Fransa ve Rusya ile Osmanlı'yı parçalamak için gizilce anlaşmışlardı. Kamal'ın işbirlikçisi olan düşman İngilizler, Fransa ve Rusya; Sykes-Picot Anlaşması Türk ve İslam Âlemi'ni sömürmek için gizlice anlaşarak Osmanlı, Türk ve İslam düşmanı oldukların gizilce imzaladıkları bu anlaşma ile teyit etmişlerdi. Hatta Siyonist İngiltere, kendisine ait olmayan Filistin topraklarını, yine Siyonistlerin sahip ve hakkı olmadığı toprakları vaad edecek kadar alçaktı. Balfour deklarasyonu denilen teminat ile Müslümanlara ait olan toprakları, Siyonistlere vaat ederek teminat vermişti. Dünya tarihinde böyle bir alçaklık görülmemiştir. Çünkü başkasına ait toprakları bir başkasına vaat ederek teminat vermesi dünyada görülmemiştir. Filistin Osmanlı toprağı idi. Müslüman ülkesi idi. Türk ve İslam düşmanı İngiltere, Osmanlı'nın İslam ülkesini diğer Türk ve İslam düşmanı Siyonistlere vermeye kalması tarihi bir alçaklıktır. İşte Siyonist ve düşman İngiliz işbirlikçisi Kamal, bu düşmanların Osmanlı'yı parçalayarak Türk ve İslam Âlemi'ni sömürme işgallerini kolaylaştırmak maksadıyla; işbirlikçisi düşman İngilizlerin lehine Osmanlı ve Almanların yaptıklarını kösteklemek ve engellemek için görevi kabul ettiğini bizzat kendisi itiraf etmiştir.

Kamal Gibi Kahpeler ve Kalleşler, Bağdat'ın Kurtarılmasını Önlediler

Oysa I. Birinci Dünya Harbi'nde düşman İngilizlerin Bağdat'ı işgal etmişlerdi. Daha öncede Mısırı işgal etmişlerdi. Türk ve İslam düşmanı İngiltere, Fransa ve Rusya; Türk ve İslam Âlemi'ni parçalamak için yıllardır işgalleriyle düşmanlıklarını devamlı göstermişlerdir. Düşman İngilizler tarafından Bağdat'ın da kaybedilmesi, Osmanlı İmparatoru ve Halife'nin İslâm Âlemi'ndeki saygınlığını zedelemiş ve Türk ve İslam Âlemi'ne üzüntüye boğmuştu. Dolayısıyla bu işgal durumu, hem askerî, hem de siyasal bakımdan Türk ve İslam Âlemi için kritikti. Türk Başkomutanlığı, Nisan ayı başlarında Bağdat'ı geri almak için bir taarruz plânı hazırlamaya başladı. Bizzat Alman Başkomutanlığından yardım rica etti. Alman Başkomutanlığı da Osmanlı'nın bu imdadına koşarak; bu taarruz girişimiyle ilgilendi ve yardım isteğini kabul etti.

İlk önce Filistin'de İsrail devletinin kurulması için, içten sinsice ihanetlerini devam eden Siyonist Ahmet Cemal Paşa, ısrarla Irak Seferi'nden vazgeçilmesi maksadıyla dayak directti. Ancak Başkomutan Vekilliği teklifi kabul etmemiş ve ısrarla yapılmasını istemişti. Bu sefer de Kamal; Bağdat'ın kurtarılmasını önlemek için 7. Ordu komutanlığın kabul ettiğini bizzat itiraf etmesi, ihanetinde sınır tanımayarak arsızlığını göstermiştir.

Türk Başkomutanlığı Bağdat'ın kurtarılması için çok güzel bir plan hazırladı. Hazırlanan plâna göre: Irak Cephesi'ndeki 6'ncı Türk Ordusu, düşmanı Dicle'de tutacaktı. Kamal'ın ihanet yapmak için komutanlığını kabul ettiği yeni kurulan 7'nci Ordu, Fırat üzerinden düşmanın yan ve gerilerine taarruz ederek sonbaharda Bağdat ve Güney Irak'ın düşman İngiliz işgalinden geri alacaktı.

Alman Başkomutanlığı, bütün bu orduların modern top, tüfek ve teçhizat ihtiyaçlarını kabul etti. Hatta daha güzel öneriler de sundu. Mesela bu iki ordunun bir ordular grubu karargâhı emrinde tek komuta altında kullanılmasını önerdi. Hatta yardımlarını Türklerin yardım isteklerinden fazlasını önererek; ön üç taburdan bir de piyade alayından oluşan Paşa-II Kapalı adı verilen Alman-Asya kolu ve ağır silâh, teknik araç ve gereçlerle desteklenmesini istedi. Ordular

Grubu Komutanlığı'na en iyi bir paşasını göndermek istedi. General Falkenhayn'ın atanmasını önerdi. Türk Başkomutanlığı, istediklerinden fazla yardımı sunan Almanya'nın bu önerileri memnuniyetle kabul etti. İşte Düşman işbirlikçisi Kamal'ın ihanetleriyle engellemek istedikleri Türk Başkomutanlığı severek kabul ettiği Türk ve İslam Âlemi'nin yararına olan şeylerdi. Aksi halde; Almanlar yardım etmeselerdi, Türk ve İslam Âlemi çoktan sömürgeci Siyonistlere yem olacaktı.. Gizilce anlaşılan Kamal'ın işbirlikçileri; Türk ve İslam Âlemi'ni işgal ederek sömüreceklerdi. Zaaf deposu Siyonist Kamal'ın ihanetinin arkasındaki en büyük sebep; işbirlikçisi düşman İngiliz'Balfour deklarasyonu ile Filistin'de İsrail devletinin kurulması için Siyonistlere garanti vermesidir.

Hâlbuki General Falkenhayn (1861-1922) Almanya'da Harbiye Başkanlığı, Genelkurmay Başkanlığı yapmış, Almanya'nın en iyi generallerinden idi. Darbeci başı Kamal'ın havadan liyakatsizliklerle aldığı rütbelerle general olduğu gibi, general olmamıştı. Aksine bileğinin hakkıyla almıştır. Bunun en büyük ispatı da, Kamal'ın General Falkenhayn'dan neredeyse 20 yaş küçük olmasıdır. General Falkenhayn'ın neredeyse çocuğu yaşındaki Kamal, onun tecrübelerinden yararlanarak; Türk ve İslam Âlemi'ne yaralı olmak yerine, ihanetleriyle engel olmayı tercih edecek kadar haindir. Oysa bileğinin hakkıyla Genelkurmay Başkanlığı yapmış General Falkenhayn, Romanya'daki ordu komutanlığı sırasında zaferler kazanarak haklı olarak mağrur ve disiplinli bir komutandı. Türk ve İslam Âlemi dostu Almanya İmparatoru II. Wilhelm, 5 Haziran 1917'de General Erich von Falkenhayn'ın Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığı'na tayinine ait kararı hemen imzaladı. Hatta Mayıs 1917'den itibaren Falkenhayn'a ayda 200. 000 Türk altını tahsis etti. Osmanlı'yı her türlü yardımı yapmaya hazır olan Almanya, Yıldırım Harekâtı için beş milyon altın lira harcamaya gönüllü idi.

Falkenhayn'ın Kamal ile ilk tanışması İstanbul'da oldu. Yıldırım Ordular Grubu Karargâhı ve 7'nci Ordu Karargâhı İstanbul'da kurulmaktaydı. Kuruluş işlemleri bittikten sonra her ikisi de Halep'e intikal edecekti. İşte o günlerde Falkenhayn, Filistin'de propaganda, casusluk harcamaları, Arapların gönlünü alması için hediye harcamaları, Ordunun ihtiyaçlarını hemen karşılaması için; düşman İngiliz işbirlikçisi Kamal'a makbuz ve alındı belgesi karşılığında yeteri kadar altın vermek ister. Düşman İngiliz işbirlikçisi Kamal, anılarında bu olayı şöyle anlatarak itiraf ediyor:

“Yıldırım Ordusu (7'nci Ordu) Kumandanlığını kabul edip İstanbul'dan Halep'e hareket ettiğim günün gecesi idi. Falkenhayn Karargahı'nda bulunan bir Türk

Erkânıharp zabitinin refakatinde bir genç Alman zabiti, Akaretlerdeki 76 numaralı ikametgâhıma (Oysa Kamal Akeretler de evi olmasına rağmen; gerçekleştirdiği Filistin ihanetinden sonra düşman İngilizlerin komutanlarının karargahı ve ikametgâhı olan Pera Palas otellinde düşman İngiliz komutanlarla fingirdeşecektir.) geldi. Ufak ve zarif sandıklar içinde Falkenhayn tarafından bana bazı şeyler getirdiğini söyledi. O “şeylerin kendilerini kabul ettiğim odaya nakledilmesini emrettim. Salon kapısının yanına ufacık sandıklar istif edildi.

— “Bunlar nedir?” dedim.

Alman zabiti dedi ki:— İstanbul’dan müfakat ediyorsunuz (ayrılıyorsunuz) Mareşal Falkenhayn tarafından bir miktar altın gönderilmiştir.

Kimseye hiçbir ihtiyacımdan bahsetmemiştim; fakat zannettim ki, Mareşal bu parayı ordunun ihtiyacına sarf edilmek üzere göndermiştir. Onun için tercümanlık eden Türk zabatine dedim ki:

— *Bu sandıklar bana yanlış geldi; Ordu’nun Levazım Reis’ine gönderilmesi lâzımdı; benim için fazla külfettir.*

Muhatabım sözlerimi Alman zabatine nakletti. Zabit derhal:

— “Efendim o başka!” dedi.

Bizim zabitimize:— Paranın miktarını bu zabitten iyi tahkik et, huzurunda alındığına dair bir senet yaz, ver; imza edeyim dedim.

Bu zat emrimi yaptı; fakat zabit imzalı senedi kabul etmek istemedi; tekrar:

— *Bu paraları gelip alması için Levazım Reis’ine haber gönderiniz.*

Bittabi iş böyle cereyan takip etti.

İşte düşman İngiliz işbirlikçisi Kamal, Türk ve İslam Âlemi’ne köstek ve engellemeleri İstanbul’da başlamıştır.

Erkânıharbiye Matbaası, s. 164.

F. Rıfkı Atay, Atatürk’ün Bana Anlattıkları, Hisar matbaası, İstanbul 1955, s. 18-19

Rahmi Doğanay, Fırat Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü
Atatürk'ün askeri yaşamında Suriye günleri, Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi,
Sayı 55, Cilt: XIX, Mart 2003

Başkumandan Vekilliği imzasıyla gelen telgrafla Filistine atandığını bildirilmiştir. Telgrafı alan Kamal yaverine, bu görevi Osmanlı'nın düşman İngilizler den işgal edilen Bağdat'ı geri almak için yapacağı saldırıyı önlemek için kabul ettiğini beyan etmişti. Başkumandan Vekilliği imzasıyla gelen telgrafta, kurulması düşünülen 7. Ordu Komutanlığı'nı kayıtsız şartsız kabul edip etmeyeceği soruluyordu. Doğu Anadolu'dan Osmanlı'yı içten işgal ettiremeyen Kamal da ihanetini gerçekleştirmek için görevi kayıtsız şartsız kabul ettiğini bildirdi. Çünkü Kamal'ın ihanetini engelleyen Halil Paşa'nın satın alınamaması sonucu, kazandığı Kuttul Ammer zaferiyle düşman İngilizler'i hezimete uğratarak esir almıştır. Çevresindekilere göre Kamal, bu görevin kendisine verilmesinden dolayı çok memnun olmuştu. Hatta tayin emrinin gecikmesi dolayısıyla da biraz endişelenmişti.

Rahmi Doğanay, Fırat Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü
Atatürk'ün askeri yaşamında Suriye günleri, Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi,
Sayı 55, Cilt: XIX, Mart 2003

Kamal uzmanı yazar Mango'ya göre, Arnavut kökenli Siyonist Ahmet İzzet Paşa ile Kamal daha Halep'e giderlerken, Doğu Anadolu'dan ihanetleri gerçekleştiremediklerinden Filistin cephesinden ihanetlerini gerçekleştirmek maksadıyla İzzet Paşa'nın Kamal'a, 7. Ordu Kumandanlığı'na önerileceğini söylemiştir. Hatta Halep'te böyle bir teklif almadığı için Kamal'ın hiddetlenerek köpürdüğünü ve sinirlendiğini yazmıştır. Oysa azılı Alman düşmanı olduğunu bildiklerinden dolayı Kamal ile çalışmak istemeyen Liman Von Sanders ise, görevin 3. Ordu Kumandanı Vehip Paşa'ya teklif edilmesini ister. Ancak Siyonist darbe ile iktidarı ele geçiren Filistin'de İsrail yanlısı Siyonistler, "Vehip Paşa reddetti" bahaneleriyle Kamal'a verildiğini ortaya koyarak yazmıştır. Kamal uzmanı Kinross ise Siyonist darbe ile iktidarı ele geçiren Filistin'de İsrail yanlısı Siyonist çete tezgahını "başka kimse yokmuş gibi" ifadesiyle görevin Siyonist, İsrail yanlısı ve düşman İşbirlikçisi Kamal'a verildiğini kaydeder.

Şükrü Tezer, Atatürk'ün Hatıra Defteri, Ankara 1972, s. 122, 129;

Andrew Mango, Atatürk, İstanbul 2000, s. 164;

Laman Von Sanders, Türkiye'de Beş Yıl, İstanbul 1999, C. II, s. 71

Lord Kinross, Atatürk, İstanbul 1994, s. 235.

Başkumandan Vekilliği, Siyonist darbeyle iktidarı ele geçiren çetenin dayatması sonucu Kamal'ın tayin edilmesini boyun eğerek kabul etmek zorunda bırakılmıştır. Ancak İstanbul'a gelmesini bildiren Başkumandan Vekilliği imzasıyla gelen telgraf emrinde, Siyonist darbeyle ihanet arsızlığında sınır tanımayan Kamal'ın yanında yalnız yaverini getirmesi istenmişti. Bunun vurgulanmasının sebebi kamalist Tezer'in itiraflarına göre, düşman İngiliz işbirlikçisi Siyonist Kamal'ın Siyonist ve Filistin'de İsrail yanlısı kurmay heyetini yanında götürerek, 7. Ordu karargâhını Siyonist hainlerden oluşturması endişesiydi. Düşman İngiliz işbirlikçisi Siyonist Kamal, bu şerh ve engellemeden hoşnut olmamasına rağmen, ihanetleri devam ettirebilmek ve İsrail'in kurulması için emre uymak zorunda kalmıştır.

Şükrü Tezer, Atatürk'ün Hatıra Defteri, Ankara 1972, s. 126.

16 Temmuz'da İstanbul'a gelen düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist Kamal, Başkumandan Vekilliğinde Falkenhayn ile görüşüp kısa sürede 7. Ordu karargâhını oluşturarak, ihanetleri için hazırlıkları tamamlamıştı. 15 Ağustos'ta da İstanbul'dan Halep'e hareket ettiğinde; 18-19 Ağustos'ta diğer düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist dostu 4. Ordu Kumandanı Cemal Paşa ile Ulukışla istasyonunda bir süre ihanet işbirliğinin detaylarını görüştüktan sonra, 23 Ağustos'ta Halep'e geldi.

Utkan Kocatürk, Kaynakçalı Atatürk Günlüğü, Ankara 1999, s. 95-96

Salih Bozok, S. Cemil Bozok, Hep Atatürk'ün Yanında, Çağ Yay. 1985, s. 181-182.

Bu yolculuğa çıkılırken bölgedeki Arap şeyhlerin isyan etmeleri ve düşman İngilizlerin satın almalarını önlemek maksadıyla onları Osmanlı'ya bağlayarak bent etmek için de hazırlık yapılmıştı. Kamal'ın diğer yaveri Şükrü'nün itiraf ifadeleriyle bu gerçekler ortaya şöyle çıkmıştır: 'Lüzumlu hazırlıkların tamamlanmasından sonra sıra, ordu emrinde bulundurulacak yerle Arap topluluğunu teşkil eden aşiretler ile reislerinin aylıklarına karşılık Harbiye Nezaretince tahsis olunan madeni paraları teslim almağa gelmişti. Arkadaşım Cevâd Abbas'la birlikte, Harbiye Nezareti Levazımat-ı Umumiye Dairesine müracaatla. . . Kapalı ve mühürlü sandıklar içinde teslim aldığımız altın ve gümüş paraları . . . Haydarpaşa'ya götürüp, Halep'e gidecek özel trene yükledik." Ancak tilkiye tavuk emanet edilmişti. Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist Kamal, Arapları Osmanlı'ya sadık dost olmalarını sağlamak için verilen bu paralardan zırnık koklatmayarak; düşman İngiliz'in ekmeğine yağ sürecektir. Milletin ve ümmetin emanet olarak verdiği paraları ileride de ispatlanacağı gibi; Siyonist NİLİ istihbarat fahişeleriyle otellerdeki yatak savaşlarında har vurup harman savurarak harcayacaktır.

Şükrü Tezer, Atatürk'ün Hatıra Defteri, Ankara 1972, s. 134.

Kamal Almanların Arapları Osmanlı'ya Kazandırılması Emeklerini Engelledi

Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist Kamal, Arapları Osmanlı'ya sadık dost olmalarını sağlamak için verilen bu paraları yerine ulaştırmadığı gibi; Almanların kendi inisiyatif ve kendi paralarıyla Arapları Osmanlı'ya sadık kalmaları için harcamalarını da engellemiştir.

Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist Kamal, Menzil Baş Müfettişi General Kresman'ın Gazze'deki Fetan Aşireti Şeyhi Hacim'e yüklü paralar vererek Osmanlı'ya sadık kalması için yaptığı sözleşmeyi haber alarak engellemeye kalkmıştır. Sanki Almanların kendi inisiyatif ve kendi paralarıyla Arapları Osmanlı'ya sadık kalmaları için harcamalarını kötüymüş gibi, bu yararlı çalışmaları engellemiştir. Hatta Almanların kendi inisiyatif ve kendi paralarıyla Arapları Osmanlı'ya sadık kalmaları için harcamaları engellemek maksadıyla muhbirlik yaparak kötölemiştir. Bu muhbirlik ihanetleri de fitne telgrafının bir suretini de Başkomutanlık vekâletine göndermişti. Almanların kendi inisiyatif ve kendi paralarıyla Arapları Osmanlı'ya sadık kalmaları için harcamaları engellemek maksadıyla, bu anlaşmanın amaç ve iç politika açısından uygun olmadığını küstahça bildirmiştir. Burada endişe edilen ve endişelere haksız ve uyduruk gerekçe oluşturan konu, güya Almanlar kendi çıkarlarına uygun politikalara yönelirken, Osmanlı çıkarlarını pek düşünmedikleri, hatta ona zarar verdikleri bahanesiydi. Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist Kamal, Falkenhayn'ın Türk ve İslam Âlemi yararına bütün düşüncelerini ve işlerini, bilhassa aşiretlerle olan ilişkilerini beğenmiyordu. Yapılması düşünülen faydalı hareketlerden de rahatsız idi. Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist Kamal gibi Türk ve İslam tarihin böyle bir hain alçak asla gelmemiştir. Düşman İngilizler Araplara hazineler harcayarak; Osmanlı'ya karşı kışkırtarak isyan fitneleri çıkartıyorken; Kamal bunlara destek olması akıl tutulmasıdır. Osmanlı'nın yolladığı Arapların hakkı olan paraları da yerine ulaştırmayarak; ihanetini gerçekleştirdi. Bununla da kalmayarak, Almanların kendi inisiyatif ve kendi paralarıyla Arapları Osmanlı'ya sadık kalmaları için harcamaları engelledi. Artık ihanetinde arsızdı. Bununla da yetinmedi. Almanların kendi inisiyatif ve kendi

paralarıyla Arapları Osmanlı'ya sadık kalmaları için harcamalarını kötü gösterme tipik Siyonist fitneliğini yaptı. Böylece bütün yaptıklarıyla, işbirlikçisi olduğu düşman İngilizlerin ekmeğine yağ sürdü. Böylece devamlı Türk ve İslam Âlemi'ne kahpelik ve kalleşlik yaptı.

Daha Yıldırım Orduları Grubu'nun oluşturulması aşamasında bağımsız kalan 4. Ordu sonradan Gruba bağlandığı ve komutanlığa bir Alman atandığı için, Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist Cemal Paşa 4. Ordu Kumandanlığından ayrılarak İstanbul'a dönmüştü. Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist Cemal paşanın engellemelerini bu sefer de; Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist Kamal devam ettirmiştir. Sonraki günlerde de düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist Kamal, Alman ve Türk kurmayını düşman İngilizler'e karşı mücadelede dışında tutmak, kafasına estiği gibi, ama Osmanlı menfaatlerini zedeleyen, sadece Düşman İngiliz'in Osmanlı'yı parçalayarak İsrail'in kurulması için ihanetlerini devam ettirmiştir. Siyonist çıkarlarına feda eden bir yaklaşım sergilediği, bu yüzden Türk ve Alman komuta heyetinin tepkisini çekmiştir. Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist Kamal'ın ayak direktmeleriyle ve fitneleriyle anlaşmazlıklar yaşandığı hain görüşleri yaygın olarak ilgili kişi ve taraflarca gündeme getirildiği gibi, emirlerinin dinlenmediği Alman Başkomutanı'nın de haklı eleştirileri ve tepkilerinin sonucu istifaya kadar gitmişti.

Andrew Mango, Atatürk, İstanbul 2000, s. 165 vd.

Atatürk (Komutan, Devrimci ve Devlet Adamı Yönleriyle, s. 74

Hüseyin Hüsnü Emir, Yıldırım (Ordular Gurubu), İstanbul 1337, s. 10

Jorge Blanco Villalta, Atatürk, Ankara 2000, s. 132-133;

Milliyet Gazetesi, "Salih Bozok'un Hatıraları", 27. 11. 1979;

Ş. Süreyya Aydemir, Tek Adam, İstanbul 1981, C. I, s. 300;

Şükrü Tezer, Atatürk'ün Hatıra Defteri, Ankara 1972, s. 135

Yücel Demirel, Atatürk, Belgeler, El yazısıyla Notlar, Yazışmalar, İstanbul 1998, s. 16-19;

Düşman İngiliz işbirlikçisi Kamal, hep Türk ve İslam düşmanlarıyla yatıp kalkmıştır. Mesela göreve atanmasının ardından; İstanbul'dan üç günlük bir yolculuk sonrasında Halep'e gelen Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist Kamal'ın ilk yaptığı iş; Aziziye mevkiindeki Halep'in en azılı Türk ve İslam düşmanı olan Siyonist banker Jozef Esved (Humsi Ailesi)'in evinde yatıp kalkarak hep Siyonistlerle fingirdeşmiştir. Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist Kamal, devamlı Türk ve İslam düşmanlarıyla birlikte hareket etmiştir. Hep Türk ve İslam dostlarına çok azgın bir şekilde de her fırsatta muhalefet etmiştir. Mesela Ağustos'un 15'inde İstanbul'dan hareket etmiş, 18-19'unda Ulukışla'da İstanbul'a gitmekte olan düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist Cemal Paşa ile görüşmüş, onun ihanetlerini bıraktığı yerden devam ettirmek için anlaşmıştır. 23'ünde Halep'e varmıştır. İlk işi Halep'in en azılı Türk ve İslam düşmanı olan Siyonist banker Jozef Esved (Humsi Ailesi)'in evinde kalarak ihanetlerini devam ettirmiştir. Halep'te mahiyetini Aziziye mevkiindeki karargâha yerleştireceğine, Siyonistlerle fingirdeşmiştir. Hatta İstanbul'daki Falkenhayn'a 24 Ağustos tarihle bir yazı yazarak zehrini hemen akıtmıştır. Oysa bir süre sonra Yıldırım Orduları Grubu Komutanı Falkenhayn da karargâhını Halep'e taşıdığından, bizzat kendisi ilgilenererek karargahta ikamet etmiştir.

Şükrü Tezer, Atatürk'ün Hatıra Defteri, Ankara 1972, s. 135

Salih Bozok, S. Cemil Bozok, Hep Atatürk'ün Yanında, Çağ Yay. 1985, s. 181-183.

Kahpele ve Kalleşler, Bağdat'ın Kurtarılmasını Sinsice Engellediler

4. Ordu Komutanı, düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist Cemal Paşa ve 7. Ordu Kumandanı, düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist Kamal, Bağdat'ın işbirlikçileri düşman İngiliz'den geri alınmaması için 7. Ordu'nun bir an evvel güneye kaydırılmasını önerdiler. Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist iki paşanın ayak diretmeleriyle Bağdat'ın kurtarılması için Yıldırım Harekatı'ndan vazgeçildi. Oysa Yıldırım Orduları Bağdat'ın kurtarılarak, düşman İngilizlerin kovulması için kurulmuştu. Böylece düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist iki paşa sayesinde; düşman İngiliz'in Türk ve İslam Âlemi'ne kök salması sağlandı. Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist paşaların ayak diretmeleriyle Irak'taki 6. Ordu Grup'tan ayrıldı. Sina cephesindeki birlikler yeniden düzenlenerek 8. Ordu oluşturuldu. Düşman İngilizler, düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist paşalar sayesinde emellerine bir bir ulaşmışlardır. Her türlü destek ve yardımı yapan Almanlar sadece askeri konularda kararlaştırılan emirlerine uyulmasını yeterli buluyorlardı. Sadece planların uygulanmasıyla başarıya ve zafere ulaşılacaktı. Ancak düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist paşalar, ihanetlerini başarıyla yaparak yapılacak her faydalı şeyi engellediler. Türk Genelkurmayı ile Alman karargahının planladıklarını eksiksiz bir şekilde itaat ve uygulama isteyen Prusya Karakteri, düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist paşaların ihanetçi ayak diretmeleri hiç uyuşmuyordu. Ancak düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist paşaların ayak diretmelerini; Türk Genelkurmayı ile Alman karargahının planladıklarını eksiksiz bir şekilde itaat ve uygulama isteyen Falkenhayn tarafından dikkate alınmayınca; fitne ve fesatlıklarının yönünü değiştirdiler. Karargahlarıyla ilgileneceklerine; Başkomutanlık Vekâleti ile fitnelikleriyle yazışarak, aksaklıklar ve yanlışlıkları artırmaya çalıştılar.

Hatta düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist Cemal Paşa ve Kamal, Falkenhayn'ın komutasında çalışmaktan çok rahatsızdılar. Eski Alman Genelkurmay Başkanı olan babaları yaşındaki, rütbe kıdemle, bilgece

daha allım, tecrübece daha usta ve başkomutanları Falkenhayn'ın emirlerine dinlemedikleri gibi; emretmeye kalkmışlardır. Askeri başarılar; kararlaştırılan planların harfiyen uyulmasıyla başarılı olur. Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist Cemal Paşa ve Kamal, Türk Genelkurmayı ile Alman karargahının planladıklarını uygulamadıkları gibi; uygulamak isteyen başkomutana maraz çıkarıyorlardı. Türk Genelkurmayı ile Alman karargahının planladıklarını yapılan stratejileri ve doğru politikalardan da çok rahatsızdılar. Orduya bir Türk'ün kumanda etmesinin doğru olduğunu bahaneleriyle; Eski Alman Genelkurmay Başkanı olan babaları yaşındaki, rütbece kıdemle, bilgece daha allım, tecrübece daha usta ve başkomutanları Falkenhayn'ın emirlerini takmayarak isyan etmişlerdir. Siyonistlerle hep iyi anaçlaşan düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist Cemal Paşa ve Kamal, Türk ve İslam Âlemi için canıyla, malıyla aklıyla, ve bedeniyle mücadele eden Falkenhayn ile anlaşamıyorlardı. Türk Genelkurmayı ile Alman karargahının planladıklarını eksiksiz bir şekilde itaat ve uygulama isteyen Falkenhayn tarafından dikkate alınmayınca; ikisi birden istifa ederek ordularını başsız bırakmak suretiyle Türk ve İslam Âlemi'ni ihanet etmek istediler. Türk Genelkurmayı ile Alman karargahının planladıklarının aksine hareket eden düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist Cemal Paşa ve Kamal, mücadele sonunda istifa noktasına geldiğinde, Cemal Paşa'nın istifa etmemesini yadırgamıştı. Kamal'ın ordu komutanlığından başka hiçbir makamı yoktu. Ancak Cemal Paşa; Siyonist darbeyle iktidarı ele geçiren İT yöneticiliğinden dolayı hem bakanı hem vali hem de komutan idi. İstifa edince hepsini kaybedeceğinden korktu. Böylece büyük bir ihanet işbirliği önlendi. Ancak hain dostu Kamal'ı Türk Genelkurmay Başkanlığı ve Falkenhayn ile yaşadığı hain çekişmelerinde haklı bulan Cemal Paşa tarafından desteklenmiştir. Sadece bu bile düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist Cemal Paşa ve Kamal'ın hainliklerinde çok yakın olduğu görülmektedir.

Atatürk (Komutan, Devrimci ve Devlet Adamı Yönleriyle), s. 78;

H. C. Armstrong, Bozkurt, İstanbul 1996, s. 137

H. C. Armstrong, Bozkurt, İstanbul 1996, s. 60.

Jorge Blanco Villalta, Atatürk, Ankara 2000, s. 133.

Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin’de İsrail yanlısı ve Siyonist Cemal Paşa ve Kamal’ın bu ihanet tavırlarına karşılık, Falkenhayn’ın düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin’de İsrail yanlısı ve Siyonist Cemal Paşa ve Kamal’ın dostluğunu kazanmak adına çok gayretleri olduğu birçok eserlerde bahsedilmektedir. Sadece bu bile; düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin’de İsrail yanlısı ve Siyonist Cemal Paşa ve Kamal’ın akıl tutulmalarının belgesidir. Alman Generali bütün çaba ve gayretleriyle bu hainleri Türk ve İslam Âlemi’ne kazandıracağını sanmıştı.

Jorge Blanco Villalta, Atatürk, Ankara 2000, s. 134:

Andrew Mango, Atatürk, İstanbul 2000, s. 165;

H. C. Armstrong, Bozkurt, İstanbul 1996, s. 60

Ş. Süreyya Aydemir, Tek Adam, İstanbul 1981, C. I, s. 304

Şükrü Tezer, Atatürk’ün Hatıra Defteri, Ankara 1972, s. 136.

Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin’de İsrail yanlısı ve Siyonist Cemal Paşa ve Kamal, Siyonist düşmanlardan aldıkları hain görev ve Siyonist sorumluluk duygusu içinde Filistin’de kurulacak Yahudi İsrail’e hizmet etmek, düşman İngilizlerin Türk ve İslam Âlemi’ni sömürme tutkularına alet olmak istediler. Hatta Osmanlının dağıtarak, askerî durumun zafere ulaşmasını engellediler. Yeni kuracakları Siyonistlerden oluşan devletin özü olan Siyonistliğin daha fazla zarar görmemesi gerektiğine inandılar. Bu konularda karar mercilerinde bulunanları da fitnelediler. İlk önce hain Cemal Paşa, Enver Paşa ve Falkenhayn ile birtakım yazışmalar yapmış olmasına rağmen, 20 Eylül 1917’de yazdığı askerlikle uzaktan ve yakından alakası olmayan, sırf siyaset, fitne, kışkırtıcılık ve bozgunculuk olan rapor müsveddesi bunun en büyük belgesidir. 99 daha bir yankı uyandırmıştı. Herhalde ilk defa, bu kadar yüksek sesle “kral çıplak” sedası yükselmişti. Askeri yönden en vurucu alçak noktası, Türk ordusuna ihanetleri çok daha rahat gerçekleştirmeleri için Türk kisvesiyle Siyonistlerin kumanda etmesinin istenmesiydi. Askerlikle ilgileneceğine bu müsvedde rapor Osmanlı İdaresinin en yüksek makamlarına gönderilmişti. Hâlbuki göreve kayıtsız ve şartsız kabul etmişti. Hatta Siyonist darbe ile iktidarı ele geçiren Sadrazam Talat Paşa ve Başkumandan Vekilli Enver Paşaya zata mahsus işaretiyle şifreli olarak gönderilmişti. Müsvedde rapora kendisi gibi düşman işbirlikçisi Cemal Paşanın

tepkisi olumlu olmuştı. Bunu yeterle görmeyen Kamal Paşa, rapor konusundan kendisine güvenen düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin’de İsrail yanlısı zevatın haberdar olmasını da sağlamıştı. Bu amaçla raporun nüshalarını düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin’de İsrail yanlısı ve Siyonist Cevâd Abbas’la İstanbul’a göndermişlerdi. Bu nüshalar düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin’de İsrail yanlısı ve Siyonist İttihat ve Terakki çetesi Genel Katibi düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin’de İsrail yanlısı ve Siyonist Mithat Şükrü ve yönetimden düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin’de İsrail yanlısı ve Siyonist Dr. Nazım ve Bahattin Şakir Beylerle diğer bazı kişilere dağıtılmıştı. Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin’de İsrail yanlısı ve Siyonist Cevat Abbas raporları teslim edip dönmüş, geçen zamana rağmen yetkililerden Yıldırım Orduları komutanlığını kendisini tayin edecek bir cevap alınamamıştı. Hâlbuki düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin’de İsrail yanlısı ve Siyonist Cemal Paşa ve Kamal’ın sabırsızlıklarla bu raporun yankılanmasını ve yönetimin üst kademelerinin tepkilerini, hatta ihanet icraatlarını bekliyordu. Sadece düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin’de İsrail yanlısı ve Siyonist Cemal Paşa 23 Eylül’de görüşlerine katıldığını bildirmişti. Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin’de İsrail yanlısı ve Siyonist Cemal Paşa da sonuçta kendisi gibi düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin’de İsrail yanlısı ve Siyonist Kamal’la fitne karmaşasının içinde kalmış, sinsice ihanetleri gerçekleştiren merkezi yönlendirmekten uzaktı. Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin’de İsrail yanlısı ve Siyonist Cemal Paşa ve Kamal, kendilerinin Bağdat’ın işbirlikçileri düşman İngiliz den geri alınmaması için teklif ettikleri Sina cephesinin ikiye ayrılmasını sonradan güya bir hata olarak görmüşlerdi. Asıl maksatları, cephenin kendi komutasına verilmesiydi. Halep’ten Cemal Paşa’ya 24 Eylül’de bir tel çekmiş, her türlü feragati yapan ve hiçbir ihanet hareketi olamayan Falkenhayn göreve devam edecekse 7. Ordu Komutanlığı’ndan affolunmasını istemişti. Böylece düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin’de İsrail yanlısı ve Siyonist Cemal Paşa ve Kamal’ın sinsi istifa tezgâhlarıyla Türk Genelkurmayına zor durumda bırakmışlardı. Siyasetle hiç ilgilenmemesi gerek bu hainler; görevlerini yapmadıkları gibi, en zor anlarda en büyük ihanetleri Türk Genelkurmayına zor durumda bırakarak yapmışlardır.

Şükrü Tezer, Atatürk’ün Hatıra Defteri, Ankara 1972, s. 138.

Utkan Kocatürk, Kaynakçalı Atatürk Günlüğü, Ankara 1999, s. 98-99.

Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin’de İsrail yanlısı ve Siyonist Kamal, yaptığı

ayak direktmeleriyle cephenin harekât ve komuta engelleri üzerine Cemal Paşa, Enver Paşa, Falkenhayn ile bir dizi yazışmalar devam ederken, 2 Ekim’de Türk Genelkurmayı Mareşal Falkenhayn’ın görüşlerini benimseyen ve Falkenhayn’ın emirlerine uyması şeklindeki cevabi telgrafı da gelmişti.

Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin’de İsrail yanlısı ve Siyonist Kamal, düşman İngiliz’in saldırısı önce ordusunu başsız bırakarak; Türk ve İslam Âlemi’ni zor durumda bırakmak için istifa etme konusunda kesin kararını vermişti. Ama bu konuda ihanetlerinde hemfikir olduğu ve kahpeliklerinde dayanışma içinde bulunduğu Cemal Paşa’yı da istifa ettirmek süratiyle, birlikte Türk ve İslam Âlemi’ni zor durumda bırakmak için istifa etmek için ikna etmek istedi. 6 Ekim’de Cemal Paşa Halep’e gelmişti. İhanet görüşmeleriyle Cemal Paşa’yı da istifa ettiremedi. Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin’de İsrail yanlısı ve Siyonist Kamal, istifasını Cemal Paşaya vermiştir. Bütün ihanetlerine bir kulp bulan Kamal, bu ihanet istifasını şöyle anlatarak itiraf etmiştir: “Ben düşüncelerimle ilgilenilmediğini görünce susamadım. Her türlü sonucu önceden göze, alarak usul ve gelenek dışı, bir isyancı şekilde, kendi kendini ordu komutanlığından af ve hatta vekillimi de kendim atayarak (Kolordu Komutanlarından Ali Rıza Paşa’yı) görevime son verdim ve bu olupbittiyi büyük makamlara bildirdim. Beni bu hareketten caydırmak için, General Falkenhayn özel bir mektupla, ayrıca Başkomutanlık Vekaleti ve durumla ilgili 4. Ordu Komutanı dostça aracılıkta bulundular. Bu hal gerçeğin bu kişilerce hala anlaşılmadığını ve saklandığını gösterdiğinden beni, üzüntülerimi daha sert belirtmek zorunda bıraktı. . .” Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin’de İsrail yanlısı ve Siyonist Kamal, bağırarak, çığırarak, düşman saldırısı öncesi ordusunu başsız bırakarak, Genelkurmayı’ı dinlemeyerek, sorumlu komutanını takmayarak ve düşman İngilizlerin lehine istifa etmesi en büyük ihanettir. Türk Genelkurmayı’nın kurallarını çiğneyen Kamal, Falkenhayn komutasında yürütülen bu olumlu ve doğru askeri komutalara ortak olmamak, hatta bunları engellemek maksadıyla istifa etmiştir.

Zor durumda kalan Türk Genelkurmayı, komutan sıkıntısını ortadan kaldırarak; düşman İngiliz’e karşı hezimete uğramamak için yeni bir çare düşündü. Zor durumda kalan Türk Genelkurmayı Kamal’ı 2. Ordu Komutanlığına tayin etti. Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin’de İsrail yanlısı ve Siyonist Kamal, zor anda kahpeliğini ve kalleşliğini devam ettirerek; bu iyiniyetli de kabul etmedi. Siyonist darbeyle iktidarı ele geçiren Siyonistlerin araya girmesiyle, 2. Ordu Kumandanı sıfatıyla bir ay izin verilmiştir. İzinli olduğu sürede de İstanbul’da genel karargâhta görevlendirilmiştir. Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin’de İsrail

yanlısı ve Siyonist Kamal'ın kendi deyimiyle asillik yaparak ‐isyancı‐ olduğunu itiraf etmesi arsızlığının belgesidir. Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist Kamal gibi bir ordu kumandanının, savaş ortamında ve cephedeki bu isyankar ve asillikleri, harp disiplini ve temayüller ve hatta kanunen idamlık suçudur. Bu asillik ve isyankarlıklarıyla, bütün ihanetlerinin tümünü Siyonist Yahudi milletine ve Filistin'de kurulacak Yahudi İsrail devletine hizmet için yapmıştı.

Askeri Yönüyle Atatürk, s. 49;

Birinci Dünya Harbinde Türk Harbi, C. IV, Kısım 2, s. 115-116;

Uluğ İğdemir, Atatürk'ün Yaşamı, 1. Cilt, 1881-1918, T. T. K. Basımevi, Ankara 1980, s. 512;

Şükrü Tezer, Atatürk'ün Hatıra Defteri, Ankara 1972, s. 153- 157;

Fahri Belen, Atatürk'ün Askeri Kişiliği, MEB Yay. 1963, s. 12;

Y. Hikmet Bayur, ‐Kamal Paşa'nın Falkenhayn ile Çatışmasıyla İlgile Henüz Yayınlanmamış Bir Raporu‐, Belleten, Sayı: 80, Ekim 1956, s. 619

Askeri Yönüyle Atatürk, s. 49;

Ş. Süreyya Aydemir, Tek Adam, İstanbul 1981, C. I, s. 303;

(Komutan, Devrimci ve Devlet Adamı Yönleriyle), s. 79.

Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin’de İsrail yanlısı ve Siyonist Kamal, isyan ve asilliklerine terbiyesizliklerini de eklemiştir. Mesela Halep istasyonunda Cemal Paşa’yı karşılama törenine de çok büyük terbiyesizlik yapmıştır. Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin’de İsrail yanlısı ve Siyonist Kamal, sanki üstü Falkenhayn yokmuş gibi terbiyesiz tavırla etrafta dolaşmıştır.

Şükrü Tezer, Atatürk’ün Hatıra Defteri, Ankara 1972, s. 156-160.

D. V. Mikusch, Gazi Kamal Paşa, İstanbul 1981, s. 152;

Gazinin Hayatı, İstanbul 1961, s. 45-46;

Sadi Borak, Öyküleriyle Atatürk’ün Özel Mektupları, Çağdaş Yay. 1980, s. 100;

Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin’de İsrail yanlısı ve Siyonist Cemal Paşa, yangına benzinle gitmiştir. Kamal’ın suni olarak çıkardığı krizleri körüklemiştir. Kamal’ın ce Cemal’in kriz, istifa, asi ve isyan ihanetlerini Siyonist yaver Şükrü bu olayı şöyle itiraf etmiştir: “Kamal’ın Cemal Paşa, aynı saatte ve Kamal henüz yanlarından ayrılmadan Başkumandanlık Vekâletine çekilmek üzere şöyle şifre ettirdikleri telgraf yazısında;

A-Halep’te Falkenhayn ve Kamal ile ayrı ayrı görüşülerek gerekçe incelemenin yapıldığı,

B-İncelemeye göre tarafsız bir hakem anlayışıyla hâsıl ettikleri kanaat neticesinde, ihtilaflı durumun düzeltilmesine maddeten imkân bulunmadığı, c-Anlaşmazlığın çıkışında Kamal’ın tamamen haklı olduğunu, fakat, ordu ile gurup arasındaki anlaşmazlık ve münakaşa mevzularını ortadan kaldırmak için acil ve en kestirme yolun, Kamal’ın ordu kumandanlığından ayrılmasından

ibaret olup, başka bir çözüm bulamadığı, binaenaleyh kabine namına haiz olduğu yetkiyle Paşa'nın istifasını kabul etmek zorunda kaldığını" bildirmişlerdir. Böylece düşman İngiliz işbirlikçileri, Filistin'de İsrail yanlıları ve Siyonist Kamal ve Cemal Paşalar, kurdukları tezgahla; düşman saldırısı öncesi Türk ve İslam Âlemi'ne zor durumda bırakmışlardır.

Şükrü Tezer, Atatürk'ün Hatıra Defteri, Ankara 1972, s. 158.

Türk Genelkurmayı Kamal'ın ihanet telgrafına 9 Ekim'de verdiği cevapta, 2. Ordu Kumandanı Siyonist Fevzi Çakmak ile yer değiştirmelerinin uygun olduğuna kara verilerek onaya sunulduğunu belletir. Bu aynı zamanda Kamal'ın 2. Orduya atanması emridir. Ancak otelde Siyonist NİLİ istihbaratçı fahişeleriyle yaptığı yatak savaşlarında yorgun düşmüştü. Karargahına asla uğramayan hain Kamal, yorgun ve dinlenmeye ihtiyacı olduğu alçak bahanesiyle İstanbul'a gitmiştir. 11 Ekim'de İstanbul'a hareket etmiştir. Bu ihanetlerine rağmen; iktidarı ele geçiren Siyonistlerin dayatmasıyla 2. Ordu Kumandanı sıfatıyla izin verilmiştir. Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist Kamal, bir daha asla 2. Ordu'ya dönmemiştir. Düşman İngiliz işbirlikçisi, Filistin'de İsrail yanlısı ve Siyonist Kamal'ın ihanetlerini devam ettirmek için bu sefer 7. Ordu'ya Siyonist Fevzi Çakmak atanmıştır.

Salih Bozok, S. Cemil Bozok, Hep Atatürk'ün Yanında, Çağ Yay. 1985, s. 184;

Yücel Demirel, Atatürk, Belgeler, El yazısıyla Notlar, Yazışmalar, İstanbul 1998, s. 36

Y. Hikmet Bayur, Atatürk Hayatı ve Eseri, Ankara 1963, s. 133;

Nusret Baycan, Atatürk'ün Nişan ve Madalyaları, Genelkurmay Yay. 1981, s. 178;

Atatürk, (Komutan, Devrimci ve Devlet Adamı Yönleriyle), s. 79;

Şükrü Tezer, Atatürk'ün Hatıra Defteri, Ankara 1972, s. 160.

Böylece düşman İngiliz işbirlikçileri, Filistin'de İsrail yanlıları ve Siyonist Fevzi

Çakmak ve Cemal Paşalar, Yıldırım Ordular Grubu kurulduktan sonra, Başkomutan Vekilliği'yle ihmalkar ve her zaman ayak sürtmeleriyle Kamal'ın ihanetlerine devam ettirmişlerdir. 4. Ordu Komutanı Siyonist Ahmet Cemal Paşa üstlerine uymayan ihtilafları, isyanları ve asillikleri de daha da artmıştı. Böylece düşman İngiliz işbirlikçileri, Filistin'de İsrail yanlıları ve Siyonist Kamal, Fevzi Çakmak ve Cemal Paşaların ihanetleriyle zor durumda kalan Başkomutan Vekilliği, İngilizler'i iki kez Filistin Cephesinde mağlup etme başarısını gösteren muzaffer alman komutanı olan General (Fonkireste) Von Kress Paşa'yı Filistin Cephesi Komutanlığına atadı. General (Fonkireste) Von Kress Paşa, zaten Filistin Cephesi'nde faal olarak hala bulunmaktaydı. Başkomutan Vekilliği, 31 Temmuz 1917'de bu atamayı resmi bir emirle bildirdi. Bu atamaya karşı olan Suriye ve Arabistan'ın taçsız kralı Siyonist Ahmet Cemal Paşa, isyankar tavırlarını devam ettirmeye başladı.

Hüseyin Hüsnü Emir, Yıldırım, İstanbul, Askeri Basımevi, 1927, s. 48.

Yıldırım Ordular Grubu emrine verilen Alman Asya Kolunun komutanı (Fonkireste) Von Kress Paşa senelerden beri Filistin Cephesinde görev almıştı. Bütün imkansızlıklara rağmen üstün İngiliz düşmanlarını hezimete uğratmıştı. Türk hükümetinin istediği Alman yardımları sonucunda, Türk İmparatorluğu'nda Yıldırım Ordular Grubu olarak Alman subaylardan teşkil edilmişti. Dost ve müttefik Almanya Türk yardım çağrısını geri çevirmedi. Çanakkale'de 2000 kadar subay komutanlarını şehit vererek kaybeden Türk Devleti'nin imdadına, dost ve müttefik Almanya er, subay ve teknik yardımlarıyla imdada yetişmişti. Dost ve müttefik Almanya, Türk Devleti'nin istediği kadar çok miktarda subayını Türkiye'de görevlendirdi. Türkiye'nin zor durumda olmasından dolayı, Alman subayların maaşlarını da Alman hükümeti karşılıyordu. Türkiye kendi subaylarının maaşlarını ancak 6 ay geriden ödeyebilmekteydi. Subaylar ve aileleri maaşlarını alamadıklarından dolayı, yaşelerini askerlerle yiyerek karşılıyorlardı. Almanya bütün bu yardımlarını kendisi savaş halinde olmasından dolayı, ihtiyacı olmasına rağmen yollamıştı. Alman subaylar için de bu görevler çok zordu. Türkiye'deki subayların bile ikliminden çekindiği Filistin Cephesi'ni Alman subayların seve seve görev almaları takdire şayandır. Sıcaklığın 50 C dereceye çıktığı Filistin cephesinde görev almak, hem Türkler için hem de Almanlar için her yiğidin harcı değildi. Alman subaylardan bazıları zaten Türkiye'de evvelce harita çıkarma görevlerinde bulunduklarından dolayı, Türk subaylarından daha iyi çevreyi biliyorlardı. Türkiye'deki tüm haritalar

Almanların yardımlarıyla yeniden düzenlenmişti. Bu sebeple bazı Alman subayları Filistin Cephesi'ni avuçlarını içi gibi bilmekteydi.

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Laman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 s. 205.

Türk-Alman ortak aldıkları kararla Yıldırım Ordular Grubu Karargahı kurulmuştu. Türkiye'nin istediği 150 kadar teknik konularda uzman Alman subaylar, Yıldırım Ordular Grubu Karargahı'nda görev almışlardı. General Von Falkenhayn, Almanya'dan 100-150 kişi kadar çok uzman personel getirmişti. Daha önce gelen Alman subaylar Türkiye'ye vakıftı. Mareşal Von Falkenhayn'ın kendi ifadesiyle "Türkleşmiş" dediği daha önce gelmiş olan Alman subaylarını, Türkiye'nin ihtiyacı olan diğer cephelere de göndererek yardımcı olmuşlardır.

Kressenstein, a. g. e., s. 172.,

Alman komutan (Fonkireste) Von Kress Paşa'nın İkinci Gazze Muharebesi'yle ikinci kez düşman İngilizler'i hezimete uğratmasından sonra birçok aylar geçirir. Büyük bir zamanın İngiliz işbirlikçileri, Filistin'de İsrail yanlıları ve Siyonist Kamal ve Cemal Paşaların isyanları, asillikleri ve ayak diretmeleriyle geçirir. Başkomutan Vekilliği'nin emirlere uymayan düşman İngiliz işbirlikçileri, Filistin'de İsrail yanlıları ve Siyonist Kamal ve Cemal Paşalar, emirleri uygulamayarak zaman kaybettirdiler. İngiliz'in hezimetini olan 19 Nisan 1917'den itibaren yüz gün geçtiği halde ayak sürtmeleri ve kahpe bahaneleriyle hiç bir şey yapılmadı. Suriye ve Arabistan'ı tek başına idare etmelerine rağmen, ellerindeki orduları sefil bırakarak rezil etmişlerdi. Orduların en acil ihtiyacı olan iâşesini (yiyeceğini) bile karşılamamışlardı. Utanmadan ve sıkılmadan da İsrail devletinin temellerini atmak için, Yıldırım Orduları komutanlığına talip olmuşlardı. Elleriinde teknik subay kadrosu olmamasına rağmen bu küstahlığını devam ettirmişlerdi. Zaten taşsız kral Cemal Paşa'nın orduyu ihmal ederek mahvetmesi sonucunda, Türk devleti kuvvetlerini artıran düşman İngiliz e karşı çaresiz Almanya'dan yardım istemek zorunda kalmıştı. Koskoca Türk Devleti'ni el âleme muhtaç hale getiren Yahudi ve İngiliz dostu Cemal Paşa, Türk Devleti'nin düşman İngiliz e karşı aldığı önlemleri değişik bahaneler bularak

kösteklemekle ihanetini devam ettiriyordu. Filistin Cephesi'nde muharebe gücü üstünlüğü, zaman ilerledikçe, İngilizlerin lehine gelişmiştir. Yahudi ve İngiliz dostu Cemal ve Kamal'ın Türk Devleti'nin verdiği kararları uygulamayışlarını en büyük etkeni; Türk Devleti Suriye ve Arabistan'da zayıflatarak kendilerinin krallığını ilan etmektir. “Küçük olsun ama benim olsun” ihaneti sonucunda kesilen cezayı, vatan evlatlarının on binlerce kanıyla ödenecekti.

Laman Von Sanders Türkler ve bu ayak sürtmelerini çok açık ve seçik şöyle ifade eder: “Türkiye'de gayet güzel planlar yapıldı. Kağıt üzerinde son derece mükemmel hesap ve emirler yazıldı. Fakat bunların yerine getirilmesi istendiğinde değişik dalavereler ortaya çıkar. Ya planlananın tersi uygulanır ya da hiç uygulanmazdı. Tercümede bile daima anlaşmazlıklar çıkartılır. Özel yetiştirilmiş anadil Türkçe gibi Türkçenin gram atığını Türkler gibi veya onlardan daha iyi bilen subaylarımız olduğu halde bu problemler işlerine geldiği gibi çekilerek devam eder. Asıl anlaşmazlık, daha çok emir verenle emri yerine getirecek (Kamal gibiler) olan arasındadır. Emri uygulayacak subay ve komutanlar (Kamal gibiler) hep ukalaca hareket ederler. Hayatlarında görmedikleri silah ve teçhizat ile bile teknik konuda ukalalık yaparlar. Hadlerini bilmezler. Osmanlı beyefendiliğinden (Kamal'ın da lideri olduğu) İttihat ve Terakki yöneticilerinin nasipleri yoktur. Alman emir ve tertiplerini nadiren zar ve zor doğru bulurlar. Onlara göre, Almanlar'ın bu korkunç ince detaycılığı boş bir telaştır. Bu yüzden pek çok kötülük olabilir. Kuran'daki gibi, bu kitaptaki diğer kutsal esaslar da Türkler'in karakterinin anahtarını verir. . . Türkler arasında doğrudan doğruya ret cevabi vermek nezaketsizlik sayılır. Hayır demeyi bilmezler. Hayır demeleri için bindir dereden su getirirler. Yıldırım Ordular Grubu bir Alman teşkilatı olarak görüldüğü için, (Kamal gibi) Türk subaylarınca muhakkak ki, hoş karşılanmamıştır. (Kamal gibi) Türk subayları her zaman emirleri ya ters uygulayarak yâda hiç uygulamayarak pasifçe direnmişlerdir. Almanlar halis ve iyi niyetlerle yardım etmelerine rağmen, bir direnme hastalığı dalga gibi zamanla yayılmıştır. Bu direnme sivil memurlara kadar yayılmıştır.” Bizzat Alman başkomutanın ağzında, Kamal'ın ihanet ve fitneleri yayarak yenilgi ve hezimetlere ortam hazırlama alçaklıklarını ortaya sermiştir.

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Laman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık, 1999, s. 205-206.

Başkomutan Vekilliği, İkinci Gazze Muharebesi'nden sonra, Filistin Cephesi Komutanlığının sol(doğu) kanadıyla İngilizlerin sağ(doğu) kanadına taarruz edilmesi planları yaptı. Başkomutan Vekilliği taarruz planlarının uygulanabilirliğini, Yıldırım Ordular Grubu'ndaki Alman komutanlar ile görüş birliğine vararak uygulamaya koymaya karar verdi. Başkomutan Vekilliği, bu ani baskın ile düşman İngilizler'i bozguna uğratmak istiyordu. Taarruzun başarılı olacağına inanılıyordu. Ancak taçsız kral olan Siyonist Ahmet Cemal Paşa'nın yeni bir direnişiyle karşılaşıldı. Taçsız kral Cemal Paşa 4. Ordu komutanı olarak görevini devam ettiriyordu. Başkomutan Vekilliği'nin aldığı Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığına uygulanabilirliğini kabul ettirdiği taarruz planını 4. Ordu Komutanı olarak uygulanmasını engelliyordu. Başkomutan Vekilliği, Filistin Cephesi'nde savunma yapılacaksa, Birinci ve İkinci Gazze Muharebelerindeki aynı kuvvetlerin başarıyla savunmaya devam edebileceğini düşünüyordu. Taçsız kralın ayak sürtmeleri devam ede dursun; İngilizler, kuvvetlerini takviye ederek, Filistin Cephesi'nde Türk Kuvvetleri'ne oranla dört kat kuvvet üstünlüğüne ulaşmışlardı. Başkomutanlık, diğer yerlerdeki birliklerini, derhal Filistin Cephesi'ne sevk etmesi gerekirken; Yahudi ve İngiliz dostu Cemal Paşa'nın engellemelerinden başını alamıyordu. İngilizler'e karşı Birüssebi bölgesinde sıklet merkezi yapılması gerekiyordu. Muharebe gücü üstünlüğü ancak böyle sağlanabilirdi. Türk Ordusu çok değerle dört aylık süresini Kamal ve Cemal hainlerinin ayak direktmeleriyle cömertçe harcayarak, hiç bir önlem alamamıştı. Bu suretle, kaybedilen dört aylık zaman süresi sonucunda kuvvetini rahatça artıran İngiliz düşmanına karşı Filistin Cephesi'nin zayıflatılmıştı. Kamal ve Cemal ihanet çabalarından binde birini düşman İngiliz'e karşı yapmadıklarından; düşman İngiliz çölde su yolları yaparak ve hatta demir yolu döşeyerek rahatça mevzilenmiştir.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 2,Sina-Filistin Cephesi, s. 88-89., vd.

Hâlbuki Alman komutanların asla bir ihanetleri olmamıştır. Hatta Mareşal Falkenhayn'ın Filistin Cephesi'ne hareket etmesinden sonra, kritik tehlikeyi kavraması sonucu Alman teknik yardımlarında çok büyük artışlar oldu. Alman yardımı olarak gelen cephe 6 Eylül 1917'de, Haydarpaşa İstasyonu'na gelmişti. Düşman işbirlikçilerinin sabotajı neticesinde cepheye gönderilmek üzere vagonlarla gelen bütün cepheaneler infilak etmişti. Patlamayla birlikte Haydarpaşa istasyonu, iskele ve birçok yiyecek maddesi tahrip olmuştu. Türk

Devleti olayın kaza ile olduğunu duyurmak ihtiyacını hissetti. Müttefik dost Almanya'dan trenle İstanbul'a gelen cephane sandıklarından birinin yere hızlı atılmasıyla bu infilakın meydana geldiği düşünülemez. Bunun düşman tarafından tertiplenmiş bir sabotajdı. "Kahpe İngiliz düşmanın işbirlikçi yerle casusları, 6 Eylül 1917'de İstanbul'da Haydarpaşa Limanı'ndaki Filistin'e gidecek olan cephaneyi patlattılar. Filistin Cephesi'ne gönderilmek üzere depolardaki cephane, erzak ve levazıma yaptıkları sabotaj, Filistin Cephesi'ndeki savaşın seyrini İngilizlerin lehine çevirmiştir. "

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi,c. III,Ks. 3,s. 420;

5 Jahre Türkei (Orişinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Laman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık, 1999, s. 213.

Şükrü Mahmut Nedim, a. g. e., s. 56

Tezer, a. g. e., s. 135.,

Türk Genelkurmay Başkanlığı'nın Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığı'na Mareşal Falkenhayn'ı ataması, ilk önce Suriye ve Arabistan'da kral olmak isteyen taçsız kral Cemal Paşa aktif ve pasif direniş göstermişti. Daha sonra Kamal katıldı. Kamal'ın ihanetlerini Fevzi Çakmak devam ettirdi. Mesela Cemal Paşa'nın yapacağı ihanetlerle; hayallindeki Suriye ve Arabistan krallığı emelli suya düşmüştü. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa, millî his ve duyguları kullanarak komutayı bir yabancı general de bırakılmaması propagandasını yapmaktaydı. Aynen Kamal da aynı taktiğı kullanarak, ayak sürtmüştür. Hâlbuki Çanakkale savaşlarını yine sayısız Alman tekniğı ve yüzlerce Alman teknik subayı yardımı eşleğinde kazanılmıştı. Ayrıca Çanakkale Ordular Grubu Komutanı yine almandı. Burada da Türk devletinin yardım imdadıyla Almanya, Alman Genelkurmayı Başkanlığı yapan bir generali göndererek büyük bir jest sergilemişti. Yine Sina Cephesi Komutanlığını görevindeki (Fonkireste) Von Kress Paşa'nın başarılı komutanlığında, İngiliz düşmanını iki kez Filistin Cephesi'nde bozguna uğratmıştı. Zaten içerdeki bütün ihanetler; millî his ve duyguları sömürerek "Vatan, Millet, Sakarya" ile olmuştur. Düşman İngiliz tehlikesini aylar önce görerek Türk Genel Karargahı'na rapor eden, yine (Fonkireste) Von Kress Paşa idi. Sina Cephesi Komutanlığını

görevindeki (Fonkireste) Von Kress Paşa, düşman İngiliz tehlikesini tespit ettiği için cephesini takviye istiyordu. Mareşal Falkenhayn teknik subay ekibiyle Filistin Cephesi'ni teftiş ve tetkik edip gördükten sonra, daha fazla Almanya'dan yardım gelmesi için bir rapor hazırladı. Almanlar canla başla çabalarken; Türk ve Müslüman zannedilen hain Siyonistler ayak sürtmeleriyle ihanet peşinde idiler. Alam komutanın yazdığı raporda Filistin Cephesinin genel durumu ve İngiliz düşmanın tehlikesine karşı ivedilikle yapılması gereken acil yardım ve tespitlerden oluşmaktaydı. İngiliz düşmanın durdurulması düşmana en yakın Sina birliklerini en acil takviye edilmesi tespit edildi. Başkomutan Vekilliği, Mareşal Falkenhayn başkanlığındaki teknik subayların hazırladığı bu rapor sonucunda bir telgraf emrini İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa'ya yolladı. Taçsız kral Ahmet Cemal Mersinli'ye: "Şimdiki durum, 7. Ordudan diğer kısımların dahi Sina Cephesi'ne verilmesini gerektirmektedir. Mareşal Falkenhayn teknik ekibiyle bizzat kendisi keşif yapmıştır. Keşif sonucunda tespit edilen, menzil ve geri ulaşımında alınmasını lüzumlu gördüğü tedbirlerin hemen yerine getirilmesi gerekir. Bu konuda Falkenhayn Paşanın bildireceği isteklerin yapılmasını rica ederim" emrini vermişti.

Cebecioğlu, a. g. e., s. 28. ,vd. ,;

Volkan, a. g. e., s. 142. ,vd.

Başkomutan Vekilliği, taçsız kral Ahmet Cemal Paşa'nın yardım için gelen Mareşal Falkenhayn'a karşı huzursuzluklarını güzellikle ve aklıselim olarak çözmeye çalışıyordu. Düşman tehlikesinin doruğa çıktığı zamanda, taçsız kral tarafından çıkartılan komuta sorunundaki huzursuzluklar hoş değildi. İngiliz ve Yahudi dostu Cemal Paşa'nın itaatsızlığı, Filistin Cephesi'nin İngiliz düşmanına karşı zayıflamasına neden oluyordu. Başkomutan Vekilliği'nin, 7. Orduyla takviye ederek Filistin Cephesi'ni sıklet merkezi yapılmasını, 4. Komutanı olarak Cemal Paşa'nın yardım etmesi gerekirdi. Vatansever bir komutan mevki ve ünvan peşinde koşmaz. Düşmana karşı nerede göreve uygun görülürse canla başla koşması gerekir. Yabancı ve misafir olan Mareşal Falkenhayn, ekibiyle gelir gelmez düşman İngiliz e karşı işe koyulması; Cemal paşa için utanılması gereken bir durumdu. Almanlar, canla başla gelir gelmez İngiliz düşmana karşı çalışmaya koyulması ibretliktir. Cemal Paşa ve avenesi, yıllarca Suriye ve Arabistan'ı istediği gibi yönetirken İngiliz düşmanına karşı savaşıran orduyu aç, susuz ve ikmalsiz bırakmıştı. Alman komutan (Fonkireste) Von Kress Paşa,

Cemal Paşa'nın ihmal ettiği zayıf orduyla başarılı savunma ve taarruz stratejileri uygulayarak düşman İngiliz e iki kez bozguna uğratmıştı. Kazandığı bu zaferleri alçak gönüllülük göstererek 4. Ordu Komutanı Cemal Paşa'ya mal etmişti. Üstelik Alman Devleti, Türk Devleti'nin yardım imdadına teknik mallar, 200 kadar teknik subay, bir Genelkurmay Başkanı yapmış bir general ve beş milyon altın lira ile imdada karşılık vermişti. Beş milyon altın lira İngiliz düşmanına karşılık Filistin Cephesi'nde kullanılmasına karar vermişti. Ne yazık ki taçsız kral bu yardımla peşkeş çekemeyeceği için huzursuzluk yapmaktan vazgeçmiyordu. (Fonkireste) Von Kress Paşa ise alçak gönlüyle, düşmanı İngiliz e karşı verilen görevi canla başla yerine getirme çabasında idi.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,s. 119,122, vd.

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Laman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık, 1999, s. 205-210. ,vd.

Kamal'ın bu ayak sürme ihanetlerine gelince; Kamal hiç bir yerde tek başına bir savaş yönetmemişti. Ordu Komutanı olarak hiç bir savaş tecrübesi hiç yoktu. Başkomutan Vekilliği 5 Temmuz 1917'de Kamal'a: "Hemen ivedilikle gerçekleşmek üzere Yıldırım Orduları Grup Komutanlığı bünyesinde bulunan, 7. Yıldırım Ordusu Kumandanlığı'nı bilakaydüşart (KAYITSIZ VE ŞARTSIZ) kabul edip etmeyeceğinizi acele yazıyla bildirin "telgraf emri çekmişti. O sırada 2. Ordu Komutanı olan Kamal, Başkomutan Vekillliği'ne: "Teklif olunan Yıldırım Orduları Grup Komutanlığı bünyesinde bulunan 7. Yıldırım Ordusu Kumandanlığı'nı bilakaydüşart (KAYITSIZ VE ŞARTSIZ) kabul ediyorum" cevabını vermişti. Böylece bilakaydüşart (KAYITSIZ VE ŞARTSIZ) 5 Temmuz 1917'den iki gün önce, Kamal 2. Ordu Komutanlığından 7. Ordu Komutanlığına atanmıştı. Oysa kayıtsız ve şartsız kabul ettiği görevde; bütün işlere kayda ve şarta bağlamıştır. Mesela Alman'dan emir almama sahte bahanesiyle; ayak sürmesi bunun sadece bir örneğidir.

Tezer, a. g. e., s. 122-123.

Çankaya, a. g. e., s. 19;

Arı, a. g. e., s. 285

Oysa yeni kurulan Yıldırım Orduları Grubu'nun askeri durumu içler acısı idi. Düşman saldırmadan önce bunlarla ilgilenilmesi elzem idi. Ama onlar hıyanette yarışmışlardır. Bunu en iyi açıklayan 53. Tümenin 161. Piyade Alay Komutanı'nın verdiği rapordur. Türk birliklerinin yaşadıkları çok olumsuz şartları şöyle tarihe geçmiştir:

“İngiliz düşmanının iki kez saldırması sonucunda en iyi subaylarını şehit vererek feda etmiştir. İyi eğitim görmüş erlerini de çeşitle nedenlerle kaybetmiştir. Her gün düşman topçu ateşinden üç beş asker şehit olmaktadır. Şimdiye kadar kayıpların yerine gelen erler hiç eğitilmemiştir. Yeni gelen erlerin hepsi tüfek tutmasını dahi bilmeyen askerlerden oluşmaktadır. Eski erlerden oluşanların muharebe gücünün onda dokuzu kaybedilmiştir. Bölükleri yönetmek için gelen subayların hepsi genç ve tecrübesizdir. Yeni gelen bölükleri eğitecek ve yönetecek olan yeni subaylar da genç ve tecrübesizdir. Bölükler yetiştirilmeye muhtaç subayların ellerine düşmüştür. Birlikler komutasız durumdadır. İkmal askerlerinin hemen hemen hepsi elbisesiz, hafta gömleksiz olarak gelmektedir. Hiçbirisinde askerlik ruhu yoktur. Er ve erbaşa askerlik ruhunu aşılacak komutanlara ihtiyaç vardır. Bir buçuk aylık teftiş hizmetimde yaşadıklarım ve gördüklerimi açık bir hakikatla arzı bir vatan borcu addederim.” Yeni kurulan ordularda Kamal'ın fitneleriyle hiç savaş ruhu kalmamıştı. Oysa bütün ordu yeni kurulması nedeniyle erinden azimle komuta edecek vatansever subaylara kadar hepsi, iyi bir komutana ihtiyaçları vardı. Hepsini eğitmek ve savaş ruhu verilmek zorunda idi. Komuta edecek Komutanlar, siyasete bulaşmadan sırf askerlik işleriyle uğraşırlarsa askeri bir başarı elde edilebilirdi. Fakat ülkenin başına bela olan Siyonist İttihat ve Terakki çetesi gücünü, Kamal gibi Türk Ordusunu yöneten Siyonist subaylardan almaktaydı. Siyaset pisliğine bulaşmamış subay ve komutan yoktu. Kamal gibi komutaları ele geçiren tüm darbeci ve Siyonist komutanların hemen hemen hepsi ülkenin başına bela olan darbeye devleti ele geçiren İttihat ve Terakki çetesinin üyesi idi. Bu acı gerçeği Alman Kayseri bile görmüştür. Kayser II. Wilhelm'in, İmparator olarak bunu tespit etmesi, siyaset illetinin Türk Ordu kademesine ne kadar yayıldığının ispatıdır. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa, bütün ihanet ve ihmalkârlığına karşı yerinde hala kalması ve Kamal'ın bütün ihanetlerine rağmen idam edilmemesi bunun diğer acı ispatıdır. Taçsız kralın ve Kamal'ın bütün ihanet ve ihmalkârlıklarına karşı, sırf İttihat Partisi'nin en önde gelen yöneticilerinden olduklarından dolayı kimse bir şey yapamıyordu. Çünkü ülke İttihat çetesi zorbalığıyla yönetilmekteydi. Çanakkale Zaferi'nin muzaffer Alman komutanı Liman Von Sanders Paşa

anılarında bu acı gerçeği şöyle ifade etmiştir: “Kasım ayının sonuna doğru Türkiye’ye gelmemin arefesinde Alman İmparator’u tarafından kabul edildim. İmparator, konuşmasında, aşağı-yukarı, bana şunları söyledi: "Türkiye’de mevkiler Almanya’daki gibi liyakat ve ehliyeteye göre verilmez. Türkiye’de mevkilere partizanların torpillerine mazhar olanlar işgal etmiştir. Bazı mevkilerde (Kamal gibi) çok genç ve liyakatsiz Türkler görürsün. Bazı mevkilerde de görevini yapmadığı halde koltuğunu (Cemal gibi) yapışanları görürsün. Bunlar sizi şaşırtmasın. Böyle liyakatsiz insanların bazı mevkilerde bulunması sizi ilgilendirmemelidir. Siz yalnız Türk Ordusu ile ilgileneceksiniz. Türk subayları arasından politikayı çıkarıp atın. Politikayla ilgilenmek onların en büyük hataları olmuştur.” Tam Alman İmparatorun söyledikleri Ahmet Cemal ile Kamal’a uyuyordu. Ahmet Cemal Paşa ihmal ve ihanetlerine rağmen mevkisin yapışıp kalmıştır. Kamal’da sırf Şabataycı ve İttihat çetesi lideri olmasından dolayı, bütün ihanetlerine rağmen yıpranacak hiç bir aktif görev verilmemiştir. Buna rağmen zamanı gelmeden terfi ettirilmiştir. Türk Devleti senelerden beri savaşmasına rağmen, Kamal hiç bir savaşta cephe görevi almayarak çok iyi korunmuştur. Çanakkale savaşında Sofya’da ateşe olarak görevde bulunmuştur. Sonra Çanakkale’nin geri cephelerin en gerisi olan Eceabat’ta ihtiyat birliğinde görev almıştır. Çanakkale’de vatan evlatlarını kırdırtarak; düşman İngilizler’e koridor açmak süratiyle Osmanlı’ya ı içten yıktırmaya kalkmıştır. Sıkıştığında ve başaramadığında da hemen istifa düğmesini basmıştır. Buna rağmen Şabataycı biraderleri ve partizanları tarafından yukarıdan korunma altına alınmıştır. Bunun çok ispatı vardır 2000 bin kadar komutan şehit verildiği Çanakkale’de geri cephede görev almasına rağmen bir ayda iki kez istifa etme başarısını göstermiştir. Buna rağmen zamanından önce terfi ettirilmiştir. Türk Ordusunda beş kez istifa eden komutan rekoru Kamal’a aittir. Bununla da yetinmemiştir. İstifasını geri aldığı halde, sırf Enver Paşa gerinin gerisi olan ihtiyat cephesinde Kamal’ı ziyaret etmediği için kafası bozulmuştur. İstifa etme lütfu göstermeden cepheden görevini bırakıp kaçarak çekip gitmiştir. Resmen görevinden ve cepheden kaçmıştır. Terfisi gelmeden terfi ettirilmesine rağmen, kısa bir süre sonra yeniden terfisi gelmeden terfi ettirilerek 2. Ordu Komutanı olmuştur. Bu kadar ballı ve korunan bir kişi Türk Ordusu’nda daha yoktur. Şabataycıların sahip olduğu İstanbul basını Kamal’ı Çanakkale Kahramanı ilan ederek sahte kahraman yapmıştır. Hâlbuki Çanakkale zaferinden önce cephesinden kaçarak İstanbul’a gitmiştir. Vatan evlatları cephede savaşırken, Kamal’da İstanbul’da bakan olmak için kulis çalışmalarına koyulmuştur. Kamal siyasetle uğraşırken, cepheden kaçmasına rağmen devletten maaşını tıkr tıkr almıştır. Ön Cepheden ölümle burun buruna gelerek kaçanlar, idam cezalarına çarptırılırken, Kamal geri cephelerin en geri

cephesinden ihtiyat birlerinde görev almasına rağmen kaçmıştır. Cezası da zamanından önce yeni terfi olmasına rağmen yeniden terfi ettirilmiştir. Bununla da yetinilmeyerek ihtiyat cephesinden kaçan bir Kamal'a Ordu komutanlığı verilmiştir.

25 Nisan 1915 Müttefiklerin Genel Çıkarma Planı

⊗ : Hedef Noktalar

➔ : Çıkarma Yönleri

● : Çıkarma Yapılacak Plajlar
(s,v,w,x,y,z Plajları)

S = Morto Koyu	} İngiliz ve Fransızlar
V = Ertuğrul Koyu	
W = Teke Koyu	
X = İkiz Koyu	
Y = Zığın Dere	
Z = Arıburnu	} A.N.Z.A.C
Kumkale	

Türkiye'de Beş Yıl, Otto Liman Von Sanders, Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık, 1999 S. ,11, Kressenstein, a. g. e., s. 168., s. 169.

Kamal'ın Çanakkale Savaşı'ndaki 19. Tümeni de; son derece zayıf durumdaki biri Türk, kalanı da iki Arap ihtiyat (Cephe Arkası) Alayından oluşmaktaydı.

H. C. Armstrong, Bozkurt, Kemal Kamal'ın Yaşamı,5. b. ,çev. Gül Çağal! Güven, İstanbul ,Arba Yayınları, 1997, s. 42.

Kamal'ın 7. Ordu'ya İlk Tayinindeki İhanetlerin Silsilesi

Filistin cephesindeki 7. Ordu yeni kurulmuştu. Kamal 7. Ordu'ya komutan olarak atanmıştı. Türk Genelkurmayı Kamal'ın Siyonist karakterini çok iyi bildiğinden dolayı Kamal'a sormadan atama yapmamıştır. Türk Genelkurmayı'n atama teklifi de çok acayıptır. Kamal'ın mızımcılığı ve mızıkçılığı bilendiğinden dolayı bilakaydüşart (KAYITSIZ VE ŞARTSIZ) kabul edip etmeyeceği sorulmuştur. Kamal'de aynen yine bilakaydüşart (KAYITSIZ VE ŞARTSIZ) göreve talip olduğunu bildirmiştir. 7. Ordu'ya gelen erlerin ve subayların yetiştirilme zorunluluğu vardı. Kamal hiç siyaset ve mızımcılık yapmadan canla başla erlerin ve subayların eğitilmesi için çalışmak zorundaydı. Çünkü İngiliz düşmanı tüm takviyelerini tamamlamıştı. Filistin'i dolayısıyla mukaddes Kudüs şehrini işgal etmek için saldırması an meselesi idi. Yeni gelen erlerin hepsi tüfek tutmasını dahi bilmeyen askerlerden oluşmaktaydı. Bölükleri yönetmek için gelen subayların hepsi genç ve tecrübesizdi. Yeni gelen bölükleri eğitecek ve yönetecek olan yeni subaylar da genç ve tecrübesizdi. Bölükler yetiştirilmeye muhtaç subayların ellen düşmüştü. Birlikler komutasız durumdaydı. İkmal askerlerinin hemen hemen hepsi elbisesiz, hafta gömleksiz olarak gelmekteydi. Hiçbirisinde askerlik ruhu yoktu. Er ve erbaşa askerlik ruhunu aşılacak iyi bir komutana ihtiyaç vardı.

Kressenstein, a. g. e., s. 168., s. 169. ,

Kamal'ın Paçavra Raporu

Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa'nın, Başkomutan Vekillliği'ne ve Yıldırım Ordular Grubu Komutanı olan Mareşal Falkenhayn'a karşı tatsızlığına, ayağının tozuyla yeni gelen Kamal da katılmıştı. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa'nın, Başkomutan Vekillliği'ne ve Yıldırım Ordular Grubu Komutanı olan Mareşal Falkenhayn'a karşı itaatsızlığı, Kamal'ı da sıçramıştır. Kamal, yeni gelir gelmez mızımcılığı başlamıştır. Daha ordusunu tanımadan, başka Türk Ordusu'na kafayı takmıştı. İngiliz düşmanı Türk kuvvetlerine oranla çok büyük bir kuvvet hazırlamıştı. Düşman İngiliz ordusu da bir ordudan ibaret değildi. Düşman İngiliz'in ordularına karşı, Türk Ordusu'nda tek bir ordudan ibaret olmaması gerekirdi. Kamal, 7. Ordunun komutanı olarak Filistin Cephesi'ne gönderilmesi halinde, bütün orduların komutanı olmak istedi. İki kez İngilizler'i yenen alman (Fonkireste) Von Kress Paşayla birlikte ordusunun kendisine verilmesini isteyerek, Alam komutanının engelleme emellindeydi. Kamal, 100 Km uzunluğundaki dağlarıyla tepeleriyle cepheleri tanımamasına rağmen; taçsız kral gibi hain ihtirasa kapılmıştı. Siyonist darbeyle havadan ve genç yaşta paşa olan Kamal'ın, daha hiçbir cephede ordu komutanı olarak savaş tecrübesi de yoktu. Kamal, (Fonkireste) Von Kress Paşa gibi bırak iki kez düşmana yenmeyi bir kez bile yenmemişti. Düşmana yenmekten de vaz geçilsin. Bir kez bile düşmanla ordu komutanı olarak çarpışmış değildir. Bu da yetmedi. Savaş tecrübelerini bir tarafa bırakılsa bile aldığı rütbelere ve mevkilere hep torpille olmuştur. Hiç bir savaşı yönetmemesine Ordu komutanlığına genç yaşta gelmiştir. Kamal 36 yaşlarında, (Fonkireste) Von Kress Paşa da 47 yaşlarındadır. Bu bile gerçeği ortaya çıkarır. (Fonkireste) Von Kress Paşa'nın cephe hayatı, Kamal'ın cephe hayatını beşe katlamaktadır. Fahrettin Altay'ın aktardığı bir hatırat; Siyonist darbeyle iktidarı ele geçiren İttihat ve Terakki çetesinin (İTC) güçlü adamı Enver, Çanakkale Savaşları sırasında, "Siz Kamal'ı benim gibi tanımazsınız. Gerçek şudur ki, çok haristir. Emin olun, şimdi Liva yaparız. Kolordu kumandanlığı ister. Onu yaparız, ordu kumandanlığı ister. Ordu kumandanı yaparız, başkumandanlık ister. Ona da peki desek, yine kâfi görmez. Daha büyüğünü ister. Çünkü hırsına hudut yoktur." Gerçekten de Enver paşanın dediğim gibi; öldüğünde dünyanın en zengin diktatör idi. Sadece yüzbinlerce dönüm araziye gasp ederek ölmesi; bunun en iyi örneğidir. İhanetlerini daha

rahat gerçekleştirebilmesi için; gözü taçsız kral Cemal Paşa gibi, Mareşal Falkenhayn'ın Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığı'ndaydı. Tek saçma bahanesi, Alman Genelkurmay başkanlığı yapmış tecrübeli ve dürüst yaşlı kurt olan Mareşal Falkenhayn'ın alman olmasıdır. Aynı Kamal, Çanakkale Ordular Grubu Komutanlığı'nda almanın ellindeyken sesi çıkmamıştır. Türk milletinin his ve duygularını “Vatan, Millet, Sakarya” diyerek Kamal gibi suiistimal edenler, bütün ihtiras ve ihanetlerini gizlemeyi “Vatan, Millet, Sakarya” diyerek başarabilmişlerdir. Oysa İngiliz düşmanının Türk devleti karşısından muarazam bir takviye yapmasıyla, Türk Devleti Almanya'dan yardım istemek zorunda kalmıştır. İngiliz düşmanının en büyük düşmanları Türkiye ve Almanya idi. Almanya'nın da en büyük ve en tehlikeli düşmanı İngiliz düşman idi. Almanya İngiliz karşısında ölüm kalım savaşındaydı. Buna rağmen, “ dostumun düşmanı benim düşmanımdır/düşmanımın düşmanı benim dostumdur” düsturu ile bütün imkanlarını Türk devletine sunmuştur. Türk Devleti'ne karşılıksız olarak bütün imkanlarını sunmanın ötesinde, Alman Genelkurmay Başkanı yapmış tecrübeli bir generali Filistin çöllerinde Türk Devleti'nin emrine vermiştir. Buna karşılık Kamal, kıcı sıkışınca cephelerde defalarca istifa edere ordusunu başsız bırakarak kaçan bir subaydı. Bu yetmemiş gibi bir de cepheden en çok kaçmış bir komutandı. Bu kaçma hadisesi Türk Devleti'nde hainlikle eş değerdir. En küçük cezası tenzil rütbedir. Rütbelerin geri alınmasıdır. Darbeci ve cunta başı olmasından dolayı; korkak Kamal'a tenzil rütbe cezası verilmediği gibi paşalık verilmiştir. Bu da yetmemiş ihtiyat (geri cephe) birliğinden Ordu komutanı yapılmıştır. Bir insanda biraz ar ve namus olmalıdır. Kamal, Kazım Karabekir'e ne demişti? Dini ve namusu olanlar kazanamazlar. Kamal bunu çok doğru söylemiştir. Dini ve Namusu olan biraz utanır sıkılır. Ama hayâsı yırtılana emelleri için her yol mubahtır. Torpille ordu komutanı olan Kamal, yeniden mızımlık yapmaya devam etmiştir. Filistin Ordular Grubu Komutanı Mareşal Falkenhayn'ın emirlerini aynen Cemal Paşa gibi ayak sürtmüştür.

Ayşe Hür, Radikal,18. 02. 2007,

Fahrettin Altay a. g. e. s. 13., vd., 267

Volkan, a. g. e., s. 142, Karal a. g. e., . ,c. IX,s. . 502

(Fonkireste) Von Kress Paşa bir asker olarak gerçekleri yerinde tespit etti, gördü ve rapor yazdı. 1917'lerin yazında üst mevkilere yolladı.

"İngilizlerin Filistin'i ele geçirmeye kararlı olduklarına şüphesiz ve tartışılmaz bir gerçektir. Filistin'in kaybı Filistin'le birlikte tüm Müslümanların yaşadığı İslam Alemi'ndeki Türk topraklarının elden çıkması kesindir. İngilizler, şu andaki yeniden güçlendirilmiş ve teçhizatlandırılmış kuvvetleriyle dahi, şu andaki beş Türk tümenini kuvvetli mevzilerden atamayacaklarını kendileri de kabul ediyorlar. Mevcutlarının %60'ını elde bulundursalar veya saldırsalar bile bu imkansızdır. Buna rağmen düşman İngiliz'in saldıracağına eminim. Kesin olarak Düşman taarruzu birkaç hafta içinde kesin başlayacaktır. İngilizlerin, deniz ve demiryolundan faydalanmak isteyeceklerdir. Düşman İngiliz'in asıl taarruzlarını Gazze kesimine yapacaklarını tahmin ediyorum. Bu asil taarruzdan kesin olarak önce Birüssebi'yi ele geçirmek isteyeceklerdir. Eğer Birüssebi su tesisleri tahrip edilirse; İngilizlerin sağ yanlarını tehdit edecek olan korku ortadan kalkmış olacaktır. İki ve üç hafta içinde bütün önlemler alınmalıdır. Bu sayede düşman İngiliz üçüncü yenilgisini alacaktır. Önlemler alınmaz ise Filistin ile birlikte bütün İslam Alemi'ni kaybedilir. Bu önlemler ivedilikle yerine getirilmelidir."

Saygılarımla,

Friedrich Freiherr Kress von Kressenstein

Bir Alman komutan olarak (Fonkireste) Von Kress Paşa, yabancı bir ülkenin savunmasında hiçbir ünvan ve mevki düşünmeden, görevini hakkıyla yerine getiriyordu. Buna rağmen gözlerini hırs bürümüş Türk ve Müslüman zannedilen Siyonist komutanları ise, yakında gelecek düşman hezimetine karşı isyankar ve ihmalkar davranarak Türk Devleti ve Türk Milleti'ne hıyanet içinde idiler.

Elin almanı Türk Ordusunun eksikliklerini tespit ederek canla başla çalışıyordu. Alman komutan (Fonkireste) Von Kress bir Türk Paşasıdır. Alman Ordularından emekli olmuştur. Seve seve Türk Devleti için çöllerde görev almaktan çekinmemiştir. Emrindeki Türk ordusunun düşman İngiliz karşısında daha iyi hale gelmesi için çırpınıyordu. Bütün ordusunu bir alman disipliniyle eğitimden geçirerek düşmana karşı hazır hale getirmişti. Kamal'ın komutanı olduğu 7. Ordu yeni kurulduğundan subayları bile eğitimsiz ve tecrübesizdi. Ordusunun bütün kademeleri eğitimden geçmesi gerekmektedir. En önemlisi Kamal'ın isyankar, asi ve hainliklerinden dolayı savaş ruhları da kalmamıştı. Disiplinle bir eğitimden geçirilerek (Fonkireste) Von Kress Paşa'nın ordusu gibi düşmana karşı hazır hale getirilmeliydi. (Fonkireste) Von Kress Paşa bütün bunları hiç bir mevki beklemeksizin siyasete bulaşmadan yerine getirmişti. Bununla yetinmeyerek düşmana daha kuvvetle karşı gelmek için canla başla çalışmaktaydı. Kamal'ın 7. Ordusu ise Türk Orduları içinde en berbat ve en eğitimsiz ordu idi. Vatansever bir komutanın yapacağı ilk iş hiç bir siyasete bulaşmadan canla başla bu yeni orduyu, İngiliz düşmanına karşı hazır hale getirmektir. Kamal ise otelde NİLİ Siyonist fahişeleriyle yatak savaşları yaptığında, 7. Ordu'yla hiç ilgilenmiyordu. Yahudi NİLİ casus örgütünün güzel alımlı kadınlarından başını kaldıramıyordu. Bahane üstüne bahçene üretiyordu.

20 Eylül 1917'de Başkomutan Vekilliğine sırf siyaset olan, askeri teknik ve askeri idari bakımından en rezil bir rapor örneğini göndermiştir. Bunu rapor bile denmesi, raporlara hakarettir. Bu rapor bile Kamal'ın ne kadar aciz, ne kadar ehliyetsiz, ne kadar hain, ne kadar mızızca, ne kadar köstek ve ne kadar da liyakatsiz olduğunun en büyük delildir. En basit ortaokul öğrencisi bile bundan daha iyi rapor hazırlar. Bu raporun koskoca ordu komutanından çıkması, ihtiras

uğruna ne kadar rezil hale gelindiğinin de delildir. Raporun hepsi okununca rezillik daha iyi anlaşılacaktır. Yanlış anlaşılmaya fırsat verilmemesi için; müsvedde ve paçavra raporun nokta ve virgölünü dokunmadan ictibas edilmiştir; “Genel durum hakkındaki âcizane düşüncelerimi aşağıda arz ediyorum: Memleketin tüm kaderini yönetmekle sorumlu bulunan yüksek kişiliğinizin bu açıklamalarımı hiçbir kötümserliğe ve telâşa hamletmeyerek soğukkanlılık ve ciddiyetle anlayacaklarına güvenim, düşüncelerimi, kavrayabildiğim en geniş bir biçimde anlatmaya sebep olmuştur.

1. Memleketin genel durumu, her şeyden önce dikkati çekmektedir. Harp, her ulustan olan unsurlarımızı istisnasız son dereceye getirmiştir. Halkla idare arasındaki bağlar sarsılmıştır.

Evlerinde kalan halk, her yönden hükümetten uzak kalmayı yararlarına daha uygun görmektedir. Çünkü kalan bu halk ya kadınlardan, ya âcizlerden veya asker kaçaklarından ibaret olup, bütün çabaları hayatlarını sürdürmeye yetmezken, mülkî ve askerî hükümet, onlardan açlık ve ölüm karşılığında mal ve mülklerini istemek ve almakta daha çok ısrar etmek ve inatçı olmak zorundadır. Diğer taraftan, mülkî hükümetin tam bir aciz içinde bulunuşu, genel bir anarşiye sürüklenen ulusun genel yaşantısını idareye engel olup halkın hukuku için ne düşünülüyorsa hepsini hak ve adalete aykırı ve bu sebeple halkın nefretini üstüne çeken bir biçimde çözümlemek zorunda ve alışkanlığındadır.

Mülkî hükümetin tam bir güçsüzlük içinde bulunuşu, güçlü bir zabıta kuvvetinin noksanlığından ve ihtiyaçları yüzünden memurların genellikle çalma, hile ve yetkiyi kötüye kullanma işlerine karışmalarıyla, keyiflerine düşkün bir hale gelmelerinden ve adlî işlerin kesinlikle işlememekte olmasından ileri gelmektedir. Bu nedenler, genel yaşantıyı her köşede ve her kentte kökünden çürütmektedir. Genel beslenmenin, ticarî ve ekonomik işlerin müthiş bir süratle çökmeye başlaması belirgin alâmetlerdendir. Bugün bir para meselesi ortaya çıkmıştır ki, bu dert, ne halkta, ne de memurlarda geleceğe güven bırakmıştır ve namuslu kimseleri zorla kutsal bildikleri değer hükümlerinden ayrılmaya itmektedir. Bu nedenle harp devam ettiği takdirde karşısında bulunduğumuz en büyük tehlike her taraftan çürüyen muazzam saltanat binasının bir gün birdenbire ve hep birden içinden çökmesi ihtimaldir.

2. Genel askerî durum, harbin yakın bir gelecekte sona ereceğini göstermiyor.

Müttefiklerimizin askerî darbelerle düşmanlarımızı barışa zorlamaları artık söz

konusu olmayıp Almanlar, stratejik sevk ve idareyi sadece “geliniz, bizi mağlup ediniz” esasına bağlamışlardır. Düşmanlarımızın birbirinden ayrılmayacaklarını zaman göstermekte olup düşman ahalinin sefalet ve mahrumiyeti daha az olduğu ve kendi inançlarınca sağlam bir sonuca ulaşmaları muhtemel olduğu için bizim dayanabileceğimiz kadar uzayan harbe onların da katlanacağı tabiidir. Bu nedenle harp daha uzun süre devam edecektir. “Bu harbi sona erdirmenin anahtarları bizim tarafın ellinde değildir” sonucunu çıkarmak lâzım gelir.

3. Türkiye’nin askerî durumu şudur: Ordu, harbin ilk dönemlerine göre çok zayıftır. Birçok ordunun mevcudu, olması gereken miktarın beşte biri kadardır. Memleketin insan kaynakları, noksanı ikmale yeterle değildir; hatta 7’nci Ordu gibi bütün memleket içinden ikmal ve takviyesine çalışılan bir orduyu bile daha düşmana bir tek kurşun atmadan kuvvetli tutmaya imkân bulamıyoruz- Genel güce bir örnek olmak üzere arz edeyim ki, cihanın en müşkül işlerini görmek üzere biner mevcutlu taburlarla bana gönderilen 59’ncu tümenin yüzde ellisi ayakta duramayacak kadar zayıflardan ibaret olduğundan bunlar ayıklanmış ve sağlam kalan erler 17-20 yaşındaki gelişmemiş çocuklarla 45-55 yaşındaki amel-mândelerden ibaret kalmıştır. Diğer en iyi tümenlerin taburları da İstanbul’dan bir mevcutla hareketmiş, en kuvvetlisi 500 mevcutla Halep’e varmıştır. Bu hâl, genel yaşantıya ve mülkî hükümetin kuvvetine bağlı ve dolayısıyla düzeltilmesi orduların ellinde olmayan nedenlerden ileri gelmektedir. Bu örnek gösterir ki, bütün kaynakları toplayarak ufak bir kısmı bile kuvvetli bir hâlde bulundurmaya imkân yoktur. Subayların nitelik ve nicelik bakımından eksikliğini açıklamaya gerek yoktur.

Cephelerimizin istekleri ve ihtiyaçları şudur:

Batı’da düşmanla temas yoktur, ancak başkentimizin dünya ile olan deniz bağlantısı dolayısıyla en zengin ve bayındır kentimiz olduğundan batı cephelerimize düşmanın hayatî darbeler indirmeye teşebbüs etmesi ihtimali vardır. Kafkas Cephesi’nde askerî harekât duraklama döneminde olup tarafımızdan kaybedilenlerin geri alınmasına teşebbüs mümkün değildir. Rusların iç durumları ve Avrupa’ya ihtiyaçları faal bulunmalarına pek müsait değilse de, herhangi bir sebeple Rusların buna teşebbüs etmeleri halinde bunu önlemek veya sınırlamak bizim kuvvetimize bağlı olmayan bir sorundur. Ruslar, kendi hazırlıkları ve imkânları oranında iş görürler ve durumlarının elverişli olmadığı yerlerde, dururlar.

Irak’ta İngilizler hedeflerini ele geçirmişlerdir. Bu nedenle istilâlarını daha

ileriye götürmeleri için siyasî, iktisadî ve askerî bir zorunluk olmadığı kanısındayım. Bununla beraber, onlar hareketlerini sürdürür ve başarıya ulaşırlarsa kaybedilenlere Musul'un da ilâvesi genel yaşama kesin bir darbe mahiyetinde olmaz denebilir ki, genel durum âdeta değişmemiş olur. O halde bu cephede de beklemekten başka bir şey yapamayız.

Sina ve Hicaz cephelerinde düşman askerî hedeflerini henüz elde etmemiştir. Anlaşıldığına göre bunun için aşırı bir çabayla hazırlanmaktadır, İngiltere'ye hizmet eden bir İslâm âlemi oluşturulması ve İngiliz etkisi altında bir Filistin Hristiyan Hükümetinin kurulması ve bu suretle Mısır, Süveyş ve Kızıldeniz'in sonsuza kadar emniyete alınması ve Türkiye'yi son dinî kuvvetlerinden ve en güzel, en bayındır topraklarından uzaklaştırmak ve ayırmak hevesleri, İngiltere için âdeta bu harbin hedeflerinden olacak kadar önemli, bizim için telâfisi mümkün olmayan hayatî darbelerdendir. Özet olarak: Batı'da düşünülen muhtemel ciddi taarruzları beklemek ve Suriye hududunda apaçık ve hazırlanmış olan düşman asıl harekâtının başarısına meydan vermemek genel askerî durumumuzun şimdiki vazgeçilmez istekleridir.

Genel durum bu halde iken Örneğin, son kuvvetlerle Bağdat'ın geri alınmasını düşünmeye imkân yoktur; en kuvvetli düşman daha sağlam ve daha hazır olarak Sina'dadır ve bu düşmana yönelmek ihmal edilemez. İkinci olarak Bağdat teşebbüsü için maddeten de imkân ve kuvvet yoktur. Bu işe girecek orduların bugünkü mevcutları pek zayıf ve kıymetsiz olup daha iki ay yürüdükten sonra - biraz abartmayla- hademedan ibaret bir kitle kalır. Düşmanın Bağdat'a demiryolu ve gemilerle yetiştireceklerine, kelek ve deve ile mukabele edilemez; son olarak bu imkânsızlıklara en büyük delil aylardan beri bir alayı iki gün yürütebilecek hazırlıkların hâlâ yapılamamış olmasıdır.

4. Bu özet genel bakıştan çıkardığım sonuç, artık her şey bitmiştir ve bulunacak bir çare kalmamıştır şeklinde değildir. Böyle kötümser bir kanının düşmanların ve tehlikelerin en korkuncu olduğunu açıklamaya hacet görmem. Kurtuluş ve yaşama imkânı vardır; ancak amaca uygun önlemleri bulmak lâzımdır.

Âcizlerine göre bugün uygulanacak kararlar aşağıdaki gibi olmalıdır:

A. İçeride hükümeti takviye ve normal yaşamı sağlamak (jandarmayı kuvvetlendirmek, memurları ve mümkün olduğu kadar adlî işleri, ama herhalde genel iâşe ile genel ticaret ve ekonomiyi düzenlemek) hiç olmazsa suiistimalleri (yetkiyi kötüye kullanmaları) en düşük ve tahammül edilebilir bir düzeye

indirmektir. O suretle ki, memleket sağlam bir hareket üssü halinde bulunmalı. Harbin uzaması, Allah korusun, yeni kayıplara ve felâketlere sebep olsa da ellimizde ve gerimizde kalacak bölgeleri ve halkını herhalde dayanmaz ve çürük bir halde bulmamalıyız.

B. Askerî siyasetimiz bir savunma siyaseti ve ellimizde bulunan kuvvetleri ve bir tek neferi son ana kadar saklamak siyaseti olmalıdır. Bu siyaset memleketimiz dışında bir tek Osmanlı eri kalmasına tahammül edemez.

Sina Cephesi'nin emniyette bulundurulmasının taarruzla mı, yoksa savunmayla mı mümkün ve uygun olacağı meselesine bugün karar verilemez; çünkü düşman bugün orada insanca ve malzemece bize üstün olup, bizim bütün kuvvetlerimizi gönderebileceğimiz aylar süresince beklemede kalması ihtimali fennen pek azdır. Bizim kuvvetlerimiz gelmeden önce onun taamız ederek karşısındaki kuvvet aleyhine bir kesin sonuç alma girişiminde bulunması doğaldır. Bundan başka bizim cepheye kuvvet göndereceğimiz iki ay zarfında düşman isterse ulaştırma araçları bakımından daha çok kuvvet getirme imkânına sahiptir. Bu nedenle düşman daha önce taarruz etmediği halde bile bizim sevkîyatımız son bulduktan sonra bugünkü üstünlüğünü artırmış bulunması ihtimal dâhilindedir.

Sözün kısası, Halep'te bulunan kuvvetlerimizin Sina Cephesi'ne ne kuvvet ve kıymette varacağı bile bilenmediğinden Sina Cephesi'nin emniyeti için bugün uygulanacak karar, sadece 7'nci Ordu birliklerinin hemen güneye hareket ettirilmesi şeklinde olabilir. Bu kuvvetlerin daha sonra nasıl kullanılabileceğini bugün kesinlikle tayin etmeye (kuvvetlerimizi israf etmemek düşüncesi bir tarafa) harita üzerinde askerlikçe bile imkân yoktur.

7'nci Ordu birliklerinin güneye hareket ettirilmesiyle meydana gelecek askeri haritanın her türlü olumsuz siyasî etkilerden uzak ve memleketin iç ve dış bütün ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde düzenlenmesi ve sevk ve idaresinin en kestirme yolu şudur:

Bütün Suriye ve Hicaz şimdiye kadar olduğu gibi, her hususta bir Müslüman Osmanlıya ait olur ve bunun emri altında olarak Sina Cephesi'nin harekâtını bağımsız olarak diğer bir Osmanlı üzerine alır. İşte vatanın çıkarlarına en uygun olan şekil budur. General Falkenhayn'ın gelmesi ve onunla acele taahhütlere girilmiş olması ve Kress'in daha önce hak kazanmış olması, sözün kısası Almanları idare etmek gibi sebep ve etkenler, vatanın çıkarlarının gerektirdiği açık ve kesin şekle engel olamaz inanandayım. Ölüm, kalım sorunlarında olsun

karar verme hakkından yoksun bulunduğumuzu sanmıyorum. Bununla birlikte benim bildiğim sebepler, Falkenhayn'a görev verilmesi zorunluğ uğrunda vatanın çıkarlarını kısmen tehlikeye düşürecek kadar kuvvetli sayılmıyor ve Sina Cephesi'nin Kress'in ve 7'nci Ordu Komutanı'nın emri altında iki ordu tarafından savunulması ve bu iki orduya Falkenhayn'm komuta etmesi gerekiyorsa vatanın çıkarı için bu şekilde hizmetten çekilemez. Ancak bu halde General Falkenhayn'ın bütün Suriye ve Hicaz'a komuta eden zatın emrine girmesi tartışmaya tahammülü olmayan bir meseledir. Bu halde devletin gözünde en yüksek sorumlu bir Osmanlı olup bütün iç ve dış siyasî kuvvetler onun ellinde ve Falkenhayn sadece bir askeri komutan durumunda kalır. Sevk ve idarenin ana hatlarıyla beraber bütün geri hizmetler ve vilâyetlerin ve aşiretlerin idaresi bizim memleketimizin bir öz evlâdının idaresi altında bulunur.

7'nci Ordu Komutanlığı'nda kaldığıma göre benim bağımsız ve kanunen bütün arkadaşlarıma muadil bir ordu komutanı iken, bu suretle 2'nci ve 3'ncü derecede bir komutan durumuna düşmekliğim üzücü olsa da vatanın çıkarları karşısında bundan söz edilmeyebilir. Ancak bu takdirde gözden uzak tutulması gereken nazik bir nokta vardır. 7'nci Ordu birliklerinin hepsi muharebe alanına intikal ettiğinden harp hali benim birliklerimle Kress'in birliklerinin birbirinden ayrılmasına engel bir durum yaratmış olabilir. Yani daha biz nakliyata başladığımız andan itibaren düşman Sina Cephesi'ne taarruza başlar, bu halde gönderilen kuvvetlerin istenildiği gibi bir komutaya bağlanmasına durum müsait olmadığından her gelen birliğin parça parça muharebeye ve birbiri peşinden Kress'in komutasına girmesi gerekebilir; böyle olduğu takdirde ordu karargâhı sonunda yalnız başına fazla ve işsiz bir şekle girip bütün birlikler parça parça Kress'in birliği olmuş olur. Eğer harp durumu bu şekilde hareketi zorunlu kılırsa vatanın geleceği söz konusu olurken zorunlu olarak seyirci kalmama tevekkül ve tahammül edemem. Bu halde yapacağım iş, en ufak bir birliğimin müdahale ettiği cepheyi ve muharebe hatlarını kayıtsız şartsız emrime almaktır; yani kuvvetlerim, muharebe sebebiyle Sina Cephesi'nde bir komuta altında erimeye mecbur olursa bu komutan ancak ben olabilirim. Daha başlangıçtan itibaren bu noktayı görmüş ve bu karan vermiş olmak lâzımdır. Suriye'nin tümünün Falkenhayn'a verilemeyeceği meselesinde Almanları kırmak ve onların kuvvet ve lüzumlarını ihmal etmek gibi kısa bir düşünceye tâbi olmadığımı itimat buyurmaksınız- İçinde bulunduğumuz bataklıktan Almanlarla beraber bulunarak kurtulmak zorunlu ise de Almanların bu zorunluluktan ve harbin uzamasından yararlanarak bizi sömürge haline sokmak ve memleketimizin bütün kaynaklarını kendi ellerine almak siyasetine karşıyım ve devlet büyüklerinin bu hususta hiç olmaz ise Bulgarlar kadar bağımsız ve kıskanç olmalarım gerekli

görürüm.

Bağımsızlığımız ve istiklalimiz konusunda kıskanç olduğumuz Almanlarca gereği gibi anlaşıldığı gün onların bizi Bulgarlardan daha muteber göreceklerine sizi temin ederim, iyi idare edeceğim diye durmadan fedakârlıkta bulunmak, herhangi bir müttefike ve özellikle Almanlara merhamet ve insaf telkin etmeyip, belki onlarda verdiklerimizin yüz kat fazlasını alma hırsı yaratır ve onları bu yolda teşvik eder. Bugün Falkenhayn, her vesilede herkese karşı Alman olduğunu ve elbette Alman çıkarını en ziyade düşüneceğini söyleyecek kadar ileri gitmiştir. Halep'te, Fırat'ta ve Suriye'de Alman siyaseti ve çıkarlarının ne demek olduğu düşünülürse ve özellikle bu sözü söyleyen, bir Alman konsolosu olmayıp yüzbinlerce Türk kanı için karar vermek mevkiinde bulunan bir komutan olursa işin tamamen vatanımızın çıkarlarına aykırı cereyan edeceğini anlamamak mümkün değildir. Falkenhayn geldiği günden beri aşiret reislerine Alman teğmenleri göndererek doğrudan doğruya temas sağlamaktadır. Ve "Araplar Türklere düşmandır; biz Almanlar tarafsız olduğumuzdan onları kazanabiliriz" sözünü bizzat bana, bir ordu komutanına söylemiştir. Irak harekâtının yapılmasının mümkün olmadığını daha ilk günden beri anlamıştır. Irak harekâtını memlekete yerleşmesi için vesile yaptı. Gerçekte ideali bütün Arabistan'ı Alman idaresine almak idi. Nitekim plânının ikinci safhasına başlamıştır. Irak hedefi doğal olarak değişince, Sina Cephesi'nde bir taarruzdan söz etti. İki ay sonra taarruz veya savunma mı lâzım olduğunun şimdiden kestirilemeyeceğini herkes gibi o da bilmektedir. Fakat bugünkü taarruz sözü bütün Suriye, yanı Arabistan'ın idaresi altına girmesi için çekici bir vesileden başka bir şey değildir, iki ay sonra durum taarruza elverişli olmayıp bütün kuvvetlerle Filistin'in savunulması mümkün olursa General Falkenhayn'ın cihana ve memleketimize karşı en büyük başarıyı kazanmış şekilde ortaya çıkacağı kuşkusuzdur. Fakat bu takdirde hükümetin kuvvetlendirilmesi ve memleket koşulları şöyle dursun Ve General Falkenhayn bu amaç için bizim borcumuz olan altınları ve Anadolu'dan getirdiğimiz son Türk kanlarını kullanacaktır.

Sözün kısası, gerek mülkî hükümet, gerek ahali içinde yapılacak işlerin alelade bir memleket meselesi değil, en birinci memleket savunma sorunu olduğu bu devirde memleketin hiçbir köşesinin herhangi bir yabana nüfuz ve idaresi altına verilmesi, saltanatın yaşamasını kesinlikle ihlal ve iptal eder. İşte benim düşüncelerim bundan ibarettir. Bulunduğunuz mevki sebebiyle bunları açıklamakla vicdanım üzerinden büyük bir yükü kaldırmış olduğum kanısındayım.

20 Eylöl 1917

7 nci Ordu Komutanı

Mirliva “İki Alay Komutanı” Kamal

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi,Kİs. 3221,Dos. H-60,Fih. 1-27.,

Kamal’ın Tamim Telgraf ve Beyannameleri, c. IV, Ankara, Türk İnkılap Tarihi Enstitüsü Yayınları, TTK Basımevi 1991,s. 2-8;

Gnkur. ATASE Bşk. lığı Arşivi, Kamal Koleksiyonu: AT-ZB, Kutu(K): 35, Gömlek (G):62, Belge No(B):62-39;

Tezer, a. g. e., s. 141-147;

Çankaya, a. g. e., s. 19;

Arı,a_g. e. ,s. 292-293;

Sertoğlu,a_g. e. ,c. VI,s. 3561-3562;

Cemal Kutay, Ardında Kalanlar, İstanbul, Cem Ofset Matbaacılık Sanayi Basımevi, 1988,s. 246;

Karal a. g. e., . ,c. IX, s. 553-554;

Aydemir, Tek Adam, c. I,s. 285-286;

Sabahattin Selek, Anadolu İhtilall,c. I,4. b., İstanbul, Burçak Yayınevi,1968,s. 12-13;

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi’nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 2,Sina-Filistin Cephesi, s. 106-111;

Volkan, a. g. e., s. 143;

Aydemir, Makedonya'dan Orta Asya’ya Başkomutan Vekilliği ,c. 11I,s. 325-326,329-333;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,s. 175-180;

Cebecioğlu, a. g. e., s. 191-199;

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi, c. I I I, Ks. 3, s. 400-407.

Koskoca Ordu komutanı Kamal'ın yazdığı paçavra raporla, tecrübeli ve muzaffer Alman komutan (Fonkireste) Von Kress Paşa'nın yazdığı rapor karşılaştırılırsa dağlar kadar fark görülür. Pardon. . . Karşılaştırılmaz bile. Tarihte bu kadar pespaye ve rezil rapor görülmemiştir. Uzun kelimeler zinciriyle, cümleleri tecavüzü ise ayrı bir rezalettir. Alman komutan bile az, öz, açık ve net bir rapor yazarak kalitesini ortaya koymuştur. "Ağır taş, yerinde belli olur." Bunu rapor demek rapora gerçekten hakaret olur. Bir kaç örnekle daha iyi anlaşılır. Yeni kurulan ordunun komutanı bu kadar karamsar olmaz. Yeni kurulan ordunun komutanı, ordusunun ihtiyaçlarını belirtir. Yeni kurulan ordunu erinden subayına kadar yetiştirilmesi dururken, memleketin siyasetine bulaşmaz. Kendi ordusunu yönetemeyen, idare edemeyen, eğitemeyen, eksiklerini gidermeyen komutan, hükümeti eleştirmeye kalkmaz. Hükümet de Kamal'ın darbeci başı olduğu Siyonist darbe ile iktidarı ele geçirmişti. "Kendi başını düzemeyen, gelin başını düzmeye gidermiş." Kendi ordusunu düşmana karşı tam vücut hazır hale getiremeyen komutan, müttefiklerine çamur atarak iftira etmez. "Müttefiklerimizin askerî darbelerle düşmanlarımızı barışa zorlamaları artık söz konusu olmayıp Almanlar, stratejik sevk ve idareyi sadece "geleniz, bizi mağlup ediniz" esasına bağlamışlardır" kendini tarif etmiştir. Alman komutan ordusunu gece gündüz cephede askeriyle yatıp kalkarak çıta gibi çevik ve hazır hale getirirken; Kamal ordusunun eğitmediği gibi, cephede bile bulunmamıştır. "Sadece "geleniz, bizi mağlup ediniz" esasına bağlayan ordusunu bakımsız, sefil, ve eğitimsiz bırakan Kamal idi. Almanlar Filistin'in kaybedilmesiyle kendilerinin de kaybedeceğini bilinci ve şuuru içindeydiler. Bu yüzden var güçleriyle yardım etmişlerdi. Zaten Kamal'ın ihanetleriyle Türkler ve Almanlar, bu cephede yenilerek yıkılmışlardır. Hiç bir devlet düşman olsa dahi kendi vatan evlatlarının canını kıyarak; "geleniz, bizi mağlup ediniz" demez. İftiranın da bir haddi ve hukuku olmalıdır.

Düşman İngiltere, diğer düşmanlar Fransa ve Rusya arasında 9-16 Mayıs 1916'da imzalanan Sykes-Picot Antlaşması'yla İngiltere Dışişleri Bakanı tarafından 2 Kasım 1917'de yayımlanacak olan Balfour Bildirisi(Deklarasyonu)

ile Yahudilere devlet vaad ettiler. Filistin'i işgal ederek, Yahudilere verdikleri Filistin'de yurt edinme sözünü yerine getirmek için Türk devleti ile savaşıacaklardır. Yahudiler'in Lideri Herzl'e göre, Yahudi sorununu çözebilmenin tek yöntemi, Osmanlı yıkılarak Filistin'de bir Yahudi Devleti kurmaktır. Düşman İngiliz Başbakanı Siyonist Lloyd George başlangıçtan itibaren savaşın İslam Alemi'nde Doğu'da kazanılabileceğini sezmişti. Siyonist George Hükümeti bu bölgeye, İngiltere'nin ihtiyaca olan topraklar olarak bakmış ve mutlaka egemenlikleri altına allanması gerektiğine inanmıştı. Savaş Bakanlığı yapan Siyonist Lord Kitchener İslam Alemi'nin kontrol altına allanmasını savunmuştur. 20. yüzyılın başlarında, İngiltere'nin Türk İmparatorluğu'na yönelik çıkarları özellikle Mezopotamya ve İran Körfezi (Basra Körfezi) üzerinde yoğunlaşmıştı. İngiltere'nin doğudaki sömürgeleriyle irtibatı sağlamada yaşamsal saymaktaydı. İngiltere, Anadolu hariç Türk İmparatorluğu içindeki bütün toprakların Şerif Hüseyin'e verilmesi kabul edilmiştir. Mısır Yüksek Komiseri Arthur Henry Mc Mahon, Şerif Hüseyin'e önerisinin kabul ettiklerini belletmiştir. İngilizler, bu önerileri 24 Ekim 1915'te, kabul ettiğini bir mektupla bildirmiştir. Kamal'ı Sofya'da satın alarak kendine maşası yapan Siyonist General Allenby, Filistin muharebelerinin son hedefini şöyle açıkladı: “Türkler'in yenilgiye uğratılarak kuvvetlerinin imha edilmesi gerekir. Kudüs'ün ve Filistin'in ele geçirilmesi en büyük arzumuzdur. Türkler Filistin'den çıkarılmalıdır.” Siyonist İngiliz düşmanının en son hedeflerinin sadece Filistin topraklarından Türkler'in sökülüp çıkarılması olarak en yetkili ve en üst seviyedeki komutan teyit etmiştir. Düşman İngiltere Başbakanı Siyonist Lloyd George, Siyonist General Allenby'den: "Kudüs'ü alarak İngiliz halkına bir Noel hediyesi vermesini” istemişti. Kamal'ı satın alan Siyonist General Allenby de İngiltere'den ayrılmadan önce: "Kudüs'ü Noel'den önce alacağını” ilan etmişti. Siyonist İngiliz düşman Hükümeti Genelkurmay Başkanı'na yapılacak hareketin amacının: “Türkler'in Kudüs'ün güneyinde bozguna uğratmak ve Kudüs'ün ve Filistin'in işgali olduğunu” söylemişti. İngilizler arasında yapılan Filistin Cephesi'ndeki Muharebeler, 26 Mart 1917'de Birinci Gazze Muharebesi'yle başlayacaktır. 26 Ekim 1918'de Halep kuzeyinde yapılan son muharebe ve müteakiben 30 Ekim 1918'de imzalanan Mondros Mütarekesi'yle tüm Türk devleti işgal edilmiştir. Kahpe İngiliz Başbakanı Lloyd George başlangıçtan itibaren savaşın İslam Alemi'nde kazanılabileceğini sezmişti.

Fromkin, a. g. e., s. 298. vd.,

Winstone, a. g. e., s. 374. vd.,

Hüner Tuncer, 19. Yüzyılda Türk-Avrupa İllşkileri, 18. 141. 914, Ankara, Ümit Yayıncılık, 2000, s. 101.,

Hüner Tuncer, Gülmez, a. g. e., s. 61.,

Walter Lagueur, History of zionism, New York, 1978. s. 47-54.,

Ellezer Tauber, The Role of Lleutenant Muhammed Sharif Al-Faruqui Asian and African Studies, Vo1. 24, 1990, s. 17-50;

Fromkin a. g. e., s. 168-169.,

Cebecioğlu, a. g. e., s. 38.

Volkan, a. g. e., s. 144.

Kressenstein, a. g. e., s. 158-158;

Nedim, a. g. e., s. 40-41. a. g. e., s. 51.

(takriben 100 sene önceki) Vakit (1917-1959), a. g. e., s. 329., Kressenstein, a. g. e., s. 159.,

Winstone, a. g. e., s. 375;

Nedim, a. g. e., s. 48;

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi, c. III, Ks. 3, s. 356.,

Cemal Kemal, Birinci Dünya Harbi'nd Filistin Cephesi, s., 13. vd. ,

Nedim, a. g. e., s. 11.,

Karal a. g. e., . , c. IX, s. 130; Kressenstein, a. g. e., s. 58;

Sertoğlu a. g. e., . , c. VI, s. 3531. I,

Danişmend, a. g. e., c. IV, s. 427;

Sertoğlu a. g. e., . , c. VI, s. 3531,;

Aydemir, Makedonya'dan Orataasya'ya Başkomutan Vekilliği ,c. 111,s. 179.

Cemal Kemal,Birinci Dünya Harbi'nd Filistin Cephesi, s., 13. vd. ,

Türk'ün ve İslam'ın kaderini değiştirecek bir savaşın komutanı olan Kamal'ın Türk ve İslam ile hiçbir alakası ve hedefi yoktu. Bu kadar önemle bir mevki ve durumda olmasına rağmen; “Bu harbi sona erdirmenin anahtarları bizim tarafın ellinde değildir” sonucunu çıkarmak lâzım gelir” diyebilmesi gafleti ve hıyanetinin en büyük ispatıdır. Vatan evlatlarının en güzideleri yeni kurulan 7. Orduya verilmesine rağmen “17-20 yaşındaki gelişmemiş çocuklar” deme gafleti ve ihanetinde de bulunmuştur. Vatansever bir komutan olsa idi; “17-20 yaşındaki gelişmemiş çocuklar” deme gafleti yerine “17-20 yaşındaki civan gibi delikanlılar” diyerek sevinmeli idi. Vatanın kurtarılması için gönderilen milletin ciğerlerini “17-20 yaşındaki civan gibi delikanlılar” heder edip mahvetmek yerine, yetiştirerek vatani ve milleti kurtaracak birer cengaver yapmalı idi. Ne yazık ki ihanetleriyle bu civan delikanlıların hepsini İngiliz düşmanlarına yok ettirmiştir. Bu vatan evlatlarını yetiştirme gayretine girmeyerek; “ O halde bu cephe de beklemekten başka bir şey yapamayız” diyebilecek kadar alçaklaşarak çirkeleşmiştir. Böyle havadan terfi ettirilerek şişirilen ehliyetsiz ve liyakatsiz komutan olan Kamal, Şabataycı bürudetleri tarafından devamlı bütün ihanetlerine rağmen korunmuştur. Filistin Hezimetinin yaşanacağı bu pespaye ve rezil rapor müsveddesinden rahatça anlaşılır. Düşman bütün kuvvetini ve gayretini kullanarak Filistin Cephesine yığınak yapıyordu. Emrindeki keşif uçakları her gün düşmanın takviyelerini rapor ederek kendisine sunuyordu. O hala kalkmış “tavşana bak” diyerek İngiliz tazısını kolluyor. “Düşmanla temas yoktur, ancak başkentimizin dünya ile olan deniz bağlantısı dolayısıyla en zengin ve bayındır kentimiz olduğundan düşmanın hayatî darbeler indirmeye teşebbüs etmesi ihtimali vardır.” Düşman Hâlbuki iki sene 1915'te büyük kuvvetler ve takviyelerle İstanbul'u işgal etmek için Çanakkale'ye saldırmışlardı. Boylarının ölçülerini almışlardı. Kuyruklarını kısıtarak savuşmuşlardı. Hol yok yumurta yokken, İstanbul'un yeniden işgal edileceğini bellemek en büyük gaflettir. Burnunun dibindeki düşmanın en büyük takviyesini ve en büyük tehlikeyi es geçmek, ancak tek ihanetle açıklanabilir. Siyasi meselelerde ahkam kesmesine rağmen, sorumlu olduğu ordusunun konuşlandırma da ellin ayağına dolaştırarak beceremedi. “Bu kuvvetlerin daha sonra nasıl kullanılabileceğini bugün kesinlikle tayin etmeye harita üzerinde askerlikçe bile imkân yoktur” diyebilecek kadar mızımızca, kahpe, kalles, çapsız, sığ ve basiretsiz olduğunu

ortaya koymuştur. Alman (Fonkireste) Von Kress Paşa yabancı bir devleti kurtarmak için cephe de askerleriyle yatıp kalkarak, gecesini ve gündüzünü katıyordu. řabataycđ bürudetleri sayesinde haksız ve liyakatsiz şekilde zamanından evvel terfilerle uçurulan Kamal ise, kurulduğu otel odasından cephelere gitme lütfunda dahi bulunmuyordu. Böylece cephesini bilmeyen komutan olan Kamal, askerini de cephe de konuşlandırmayı bilemez. Kuş bakışı 100 Km olan cepheyi sırf tanımak ve tetik etmek, her babayığidin yiyeceği yoğurt değildi. Dağlarını, ovalarını, vadilerini, çöllerini, ırmaklarını ve mevzilenebilecek cephelelerini bilmek için, toz kondurulmayan komutanın gecelerini ve gündüzlerini katarak cepheleleri gezmesi ve tanması gerekirdi. Ama o karargahını kurduğu otel odasından NİLİ fahişeleriyle yatak savaşları yapmasını gizlemek için bahanelerle afrasını tafrasını atmasını biliyordu. Koskoca iki kez Gazze muzaffer i olan ellin Alman komutanı, karargahını Yörük ve çöl çadırında bizzat cephesinde kurmuştu. Bütün cepheyi bildiği gibi, bütün zamanınınım cephe de geçirdiğinden dolayı askerini de tanıyordu. Cephe de asker iyle yatıp kalkıyordu. Kamal ise Yahudi fahişelerden oluşan ve düşman İngilizler’e çalışan NİLİ casus örgütüyle otel odalarında çarpışıyordu. Cepheye ve ordusuna ne vakti vardı, ne de haceti kalmıştı. Ordusunu daha eğitmemişti ki cepheye sürsün. . . Ordu ilk önce eğitilecekti. Sonra Savaş ruhu verilecekti. Gayretleriyle moralleri yükseltilecekti. Sonra cepheye gönderilerek mevziler kazılacaktı. Düşmanın taarruzlarına karşı hazırlık yapılacaktı. Ordu eğitim yapmadığından rahat ve memnundu. Kamal otel odalarında NİLİ casuslarıyla savaşından memnundu. Hem otel odasından lütfedip çıkmıyor, hem ordusunu eğitmiyordu. Ama zehir gibi bahane ürettiyordu. “Biz nakliyata başladığımız andan itibaren düşman Sina Cephesi’ne taarruza başlar, bu halde gönderilen kuvvetlerin istenildiği gibi bir komutaya bağlanmasına durum müsait olmadığından her gelen birliğin parça parça muharebeye ve birbiri peşinden Kress’in komutasına girmesi gerekebilir; böyle olduğu takdirde ordu karargâhı sonunda yalnız başına fazla ve işsiz bir şekle girip bütün birlikler parça parça Kress’in birliği olmuş olur. Eğer harp durumu bu şekilde hareketi zorunlu kılsa vatanın geleceği söz konusu olurken zorunlu olarak seyirci kalmama tevekkül ve tahammül edemem. Bu halde yapacağım iş, en ufak bir birliğimin müdahale ettiği cepheyi ve muharebe hatlarını kayıtsız şartsız emrime almaktır; yani kuvvetlerim, muharebe sebebiyle Sina Cephesi’nde bir komuta altında erimeye mecbur olursa bu komutan ancak ben olabilirim. Daha başlangıçtan itibaren bu noktayı görmüş ve bu karan vermiş olmak lâzımdır” demesi utanç vericidir. Hem otel odasından çıkmayarak cephesini gitmiyor, cepheye sürülen askerlere bizzat cephe de yaşayan Alman komutan tarafından ilgilenmesini de istemiyordu. Hem kel, hem fodul... Ordusunu cepheye sürmeme bahanesi de gerçekten çok

acayıptı. Ordu cepheye takviye yaparsa düşman saldıracakmış. Alman komutan ama hayat riskini göze alarak cephede her gün yaşıyor. Hem geceler kınına mı girdi? Orduyu gece geceleri azar azar düşman fark ettirmeden cephe ye sürmesi gerekirdi. Hem düşman yüzlerce Km alana takviye ederekken, Kamal Türk ordularıyla taciz etmediğinden rahat rahat mevzilenmişti. Hem alman komutan takviyesini yaparken hayat tehlikesini göze aldı. Düşman İngiliz yabancısı olduğu, hiç tanımadığı, yabancı bir inanın yaşandığı bir Müslüman memlekette takviyesini yaparken, Kamal kendi ülkesinde takviyeden korkuyor. Bu bahaneyi ancak kargalar bile gülmez. Düşman saldıracak korkusuyla cepheye asker sürmemek gaflet ve delalettir. Kendisi otel odasından çıkamadığı için, askeri eğiterek cepheye sürmüyor. İkinci korkusu yüzlerce Km² alandaki cephedeki ordusunun dost ordu ile karışacağıdır. Böyle saçma bir bahane harp tarihinde görülmuş değildir. Kamal bostan korkuluğumdur? Sadece bu bile; cephesini ve ordusunu tanımamasının verdiği bir itiraftır.

Korkmasının asıl sebebi; kendisi cepheye gitmediğinden ve Alman komutan devamlı cephede yaşadığındadır. Cepheye yolladığı ordusu başsız kalacaktır. Başsız kalan orduyu en yakın komutan ilgilenererek yönetecektir. Böylece Kamal ordusuna sahip çıkamayacaktır. Atalarımız bunu çok iyi anlatmıştır. “Hem kel, hem fodul” . Kamal, Şabataycı biraderleri tarafından terfi istedi, hiç bir cephede direkt düşman mevzilerinde görev almadığı halde fazlasıyla terfi ettirildi. Hiç bir savaş ve askeri yönetim tecrübesi olmadığı halde, havadan ve darbe ile Ordu Komutanlığına getirildi. Artık bahane üretmek zamanı geçti. “Gerçek cengâver er meydanında belli olur.

Hainler bahane üstüne bahane uydurur. “

Türk devleti Çanakkale’de, Almanların teknik ve komutanları yardımıyla düşmanları yendi. Almanlar bu konuda şımarmadılar. Türk Devleti’ni işgal ederek sömürmediler. Düşman İngiliz’in muazzam askeri yığınağı karşısında çaresiz kalan Türk Devleti, Almanları yaptıkları antlaşmaya uymalarını isteyerek yardım çağrısında bulundu. Almanya da müttefik bir ülkenin savaşı kaybetmesinin kendilerinin de kaybetmesi endişe ve kaygısıyla Türk Devleti’ne yardım etmek zorunda kaldılar. Almanya Türk Devleti’nin savaşı kaybedilmesiyle zincirlemeyle kendilerinin de kaybedeceğini bildiğinden dolayı, kendileri de cephelerde zor durumda olmalarına rağmen bütün güçleriyle Türk devletine yardıma koşmuşlardır. Hatta Genel Kurmay başkanı olmuş bir generalini, 200 kadar teknik subayıyla Türk Devleti’nin emrine vermişlerdir. Kamal bu kadar zor bir durumu farkında olmasına rağmen, tam bir düşman

ağızıyla Alman sömürgesinden bahsediyor. Hâlbuki işbirlikçisi olduğu Düşman İngiliz, Fransız ve Rusya, Sykes-Picot Anlaşması'yla Osmanlı çoktan gizilce parçalamak ve Türk ve İslam Âlemi'ni sömürmek için anlaşmışlardı. Bu kadar düşmanın sömürü ve işgalleri olmasına rağmen; hiç bir İslam ülkesini işgal etmemiş ve sömürmemiş Almanya'yı iftira ile suçlamak alçak bir kahpeliktir. Düşmanın sömürü ve işgallerini örterek suç bastırmaktır. Tipik bir İngiliz ağızdır. Zaten düşman İngilizler de Kamal'ın ağız gibi; uçaklardan savaş propagandası bildiriler atarak, Kamal'ın dediklerini yazıyorlardı. Sadece bu bile; Kamal'ın düşman işbirlikçiliğine ispattır. Alman Genelkurmay Başkanı yenilgi öncesi acı gerçeği çok güzel ifade etmiştir:

“Savaşın ilk zamanlarında, düşmanı ezmek için, imkân ve fırsatlar çok vardı. Düşmana darbeler indirecek bu fırsatlar kaçtı. Düşmanlarımızı ezmek hususuna muvaffak olunamadı. Cephelelerdeki iç ve dış etkenler, kısa yoldan hedefimize ulaşmayı yok etti. Daha sonraki zamanlarda müttefiklerimizin gücü azaldı. Müttefiklerimizin zayıflamasını denizlerdeki gücümüzün azalması takip etti. Amerika'nın hâl ve tavrı, hedefimize ulaşmaktaki başarımızı çok zora soktu. Eski gücümüzle bu yolda yürümek pek fazla şüpheli hal aldı. Bu hedefler artık bir gayeye dönüştü. Artık toprak ve şan ve şeref kazanmak devri çoktan geçti. Müttefiklerle halimiz çok ciddi boyutlara ulaştı. Milletimizi ve vatanımızın varlığını koruma mücadelesine girdik. Artık konu varlık yokluk mücadelesine girişmiş bulunduk. Çok dikkatli olmak zorundaydık. Cereyan eden durum ve olaylara göre, tavrımızı iyi değerlendirerek başarıya gitmek elzemdi. Düşmanlarımızı maddeten ezme devri kapandı. Düşmanlarımızın bizi mahvedemeyeceklerine ikna etme zorunluluğu doğdu. Hedefimiz sağ salım başarı sonucuna ulaştırmaktı.

Bu açıdan Merkez Devletlerinin sonuna kadar dayanacağıının anlatılmalıdır. Müttefiklerimiz ayakta kalması özel bir önem taşıymaktaydı. Bu takdirde mevcut vasıtalarını tasarruflu kullanmak zorunluluğu ortaya çıktı. Her şeyi soğukkanlılıkla hesap etmek mecburisindeyiz. İyi bir şekilde sarf ve istihdam etmek önem arz etti. Her şeyi iyi hesaplamak ve son kalan imkânlarımız olağanüstü bir önem kazanıyor. Bu sebeple iyi direnmeyi kıracak tehlikelerden uzak kalınmalıdır. Herhangi sarsıcı suretteki savaşın sevk ve idaresinden kaçınmak gerekmektedir.

Eğer müttefiklerimiz sonuna kadar mukavemet etme imkânları yok olursa, kazanımlarımızı ve mevcut durumumuzu hep beraber kaybederiz. Müttefiklerimiz düşmana karşı koyamazlarsa, başka bir deyişle mücadele, azim ve kudretlerini

düşmandan daha sonraya kadar devam ettirmeye güç yetiremezlerse, bu zamana kadar bütün kazandıklarının önemi kaybolur. Sadece savaşı kaybetmeyiz. Müttefiklerimizle beraber yok olma tehlikesiyle karşı karşıya kalırız. . Eğer müttefiklerimiz dayanabilirlerse, hep beraber savaşı kazanabiliriz. Almanya ve müttefiklerimizin, bütün devletler karşısındaki yaptıkları stratejileri ölçüsünde savaşı kazanabiliriz. Sonuç itibariyle cephe muharebelerinin halleri az veya çok bir fayda ehemmiyeti yoktur. Müttefiklerle ortak stratejimizin temelleri budur. “

Erich Von, 914–916 Senelerinde Alman Başkumandanı General Falkenhayn’ın Hatıratı, Çev. “Mehmet Nihat, Erkan-ı Harbiye-i Umumiye Yay., İstanbul, 1340, s. 165.,

Nurettin Gülmez, Falkenhayn’ın Anılarında Türkiye Notları, CTTAD, V/13,2006,s. 137-153

Bu kadar acı gerçekler ortada durunken kalkmış sömürgeci bahsediyor: “İçinde bulunduğumuz bataklıktan Almanlarla beraber bulunarak kurtulmak zorunlu ise de Almanların bu zorunluluktan ve harbin uzamasından yararlanarak bizi sömürge haline sokmak ve memleketimizin bütün kaynaklarını kendi ellerine almak isteyeceklerdir” diyecek kadar utanmaz bir arsızdır. Sömürgeci düşman İngilizler karşısından bütün güçlerini birleştiren Türk ve Alman Genelkurmayı; ölüm kalım savaşı verirken, Kamal’ın düşmanın emellerini müttefik Almanlara yamaması en alçak küstahlıktır. Hatta bu kahpeliğini düşmanların Sykes-Picot Anlaşmalarıyla Osmanlı’yı parçalamak istemelerini bilmesine rağmen yapması, utanmazlıkta akıl tutulmasıdır. Kamal raporu yazmadan 2 yıl önce, Almanların yardımıyla kazanılan Çanakkale Zaferi’nden sonra Türk Devleti’ni sömürgeleştirmediler. “Düğün değil, bayram değil. Eniştem beni niye öptü?” buraya cuk gibi oturuyor. Kamal; düşman İngilizlerin uçaklarla attıkları propaganda sloganını kendine mal ederek raporunda sahiplenmesi ihanetinin en büyük ispatlarından biridir.

İngilizler, Arap İsyanını başlatmak üzere Binbaşı T. E. Lawrence’ı görevlendirmişlerdir. Lawrence ve arkadaşı Herbert’in yanında, 10. 000 Sterlin (30. 000 altın)vardı. Birlikte Cidde'ye hareket etmişlerdi. Yanlarında bulunan taahhütte, ileride 50. 000 Sterlin (150. 000 altın)daha verileceği yazılmıştı. İngilizler, bir an önce Arap İsyanı ’nın başlaması için var güçleriyle çalışıyorlardı.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. VI, s. 229.

Yergin, a. g. e. s. 229;

Winston, a. g. e. s. 317;

Dânişmend, a. g. e., c. IV,s. 433

Düşman İngilizler Arapları kendi yanlarına çekerek Türkleri arkadan ve içten yıkmak istediler. Çok büyük servetler harcadılar. Türk Devleti zor durumda olmasından dolayı, düşmanın bu iştah kabartan teklifleri karşısında çaresiz kalıyordu. Türk Devleti savaşta en önemli komutanlarının maaşlarını altı ay gecikmeli ödüyordu. Düşman İngiliz ve Siyonist Yahudiler, Arapları Türk devletinin arkasından ve içten vurdurarak emellerindeki “Yahudi Devleti” için muazzam paralar harcıyorlardı. Türk Devleti’nin bu çaresiz halini bilen Almanya, paralar harcayarak Almanya ile Türkiye adına ve yararına Arapları müttefiklerin yanında kalması için çaba harcıyordu. Kamal diğer vatanseverler gibi sevinmeyerek, bundan gocunuyordu. Yürüyen bu arabanın tekerine çomak sokarak ihanetini devam ettiriyordu. Rezil raporunda bu hainliğini şöyle bir bahaneyle açığa vuruyordu: “Yıldırım Orduları Grubu Komutanı Mareşal Falkenhayn geldiği günden beri aşiret reislerine Alman teğmenleri göndererek doğrudan doğruya temas sağlamaktadır. Ve “Araplar Türklere düşmandır; biz Almanlar tarafsız olduğumuzdan onları kazanabiliriz” sözünü bizzat bana, bir ordu komutanına söylemiştir.” Kamal alman komutanın Türk Devleti’nin çıkarına yaptığı bu çabaları, “failli suçüstü yakalamış” edasıyla ihbar ediyordu. Kamal’ın bu ihbarıyla, düşman İngiliz ve Siyonist Yahudi lehine; Türk Devleti’nin aleyhine çalışmasının diğer örneğidir. “Mareşal Falkenhayn, Yıldırım Ordular Grubu Karargâhında görevli bulunan bazı Alman subaylarını, 7. Ordu bölgesinde bulunan bazı aşiret reislerine göndererek, onlarla direkt olarak iletişim kurmaya çalışıyordu” diyerek kalleşliğini ispatlamıştır. Almanların Arapları Osmanlı lehine kazanmalarını istemeyerek; düşman İngilizlerin Arapları kışkırtmalarına ses çıkarmayarak ve baltalamayarak ihanet etmiştir.

Tezer, a. g. e. s. 135.

(Fonkireste) Von Kress Paşa İngilizleri iki kez yenmesine rağmen, alçak gönüllüğünden fire vermemiştir. Almanların sayesinde Çanakkale Zaferi elde edilmesine rağmen, almanlar bundan kendilerine paye çıkarmamışlardır. Kamal sırf kendi ihtirası ve mevkiini düşünmektedir. İhtiras küpü olan Kamal ise olası bir zaferde, Yıldırım Orduları Grubu Komutanı Mareşal Falkenhayn'a bir paye çıkması ihtimalline karşı hasetlik yapmaktaydı. Fol yok yumurta, yok iken gıdaktamaktadır.

“İki ay sonra durum taarruza elverişle olmayıp bütün kuvvetlerle Filistin'in savunulması mümkün olursa General Falkenhayn'ın cihana ve memleketimize karşı en büyük başarıyı kazanmış şekilde ortaya çıkacağı kuşkusuzdur.” Kamal bu cümlelerle ihtirasının ve emellinin dışı vurumunu ortaya koymaktadır. Vatanın kurtarılması ve işgalci düşmanın yenilmesi Türk menfaattarıdır. Zafer ardından muzaffer olacak komutan paye verilmesi olasılığı da vardır. Kamal başka bir komutana paye verilmesi olasılığından, bu vatan için bu hizmetleri önleme çabası içine girmektedir. Oysa zafer bütün Türk ve İslam Âlemi'nin yararınadır.

Kamal'ın altı sayfa olan bu raporunun beş s. si sırf rezil ve sefil bir siyasettir. Bir sayfada askeri konuları vakıf olmadığının göstergesidir. Bu rezil raporda belletilen hususlar, Kamal'ın Türk İmparatorluğu'nun kurtarılması için alınması gerekli tedbirleri ifade etmiyordu. Bu sefil rapordan daha iyisini temiz ve saf her hangi bir er daha iyi yazardı. Çünkü fesatlık yapmadığından; gerçekleri aynen aktarırdı. Yatak savaşlarından arta kalan vaktinde yazılmış pespaye rapor müsveddesinden daha iyi olurdu. Hatta bizzat cepheye yaşadığından, eksiklikleri aksaklıkları ve çareleri cepheyi görmeyen Kamal'dan daha iyi yazardı. Bir şahsın politik değerlendirmeleri, hiç bir zaman asla gerçek olamaz. Bu sadece bir bakış açısidir. Ancak Kamal'ın 20 Eylül 1917'de yazdığı adi rapor; rezaleti, liyakatsizliği, ehliyetsizliği ve ihaneti bakımından çok önemlidir. Emir ve komuta hakkındaki teklifleri, Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal'in düşünceleriyle aynıdır. Vatan mevzu bahis ise, Suriye, Filistin ve Hicaz'da yüksek emir ve komuta sorumluluğunun Çanakkale örneğindeki bir müttefik komutanının ellinde bulunması çok önemlidir. Çünkü bu komutan, iç siyaset pisliğine bulaşmadan verilen görevi ifa edecektir. Tarafsız olarak başarılı olmak için, (Fonkireste) Von Kress Paşa örneğindeki gibi, bir Türk'ten fazla çaba gösterecektir. Böyle bir yetkiyi, Türk Devleti kendi toprağında Çanakkale'de bir yabancıya vermiştir.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks. .

2,Sina-Fillstin Cephesi,s. 112.,

Winstone, a. g. e., s. 312., 317, vd. ,

Haset küpü Kamal ve taşsız Cemal'in muratları ise Türk ve Vatan çıkarlarıyla örtüşmemektedir. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa Yıldırım Ordular Grubu Komutanı, Kamal Filistin Cephesi genel komutanı olmalıymış. Bir savaşta ordu bile yönetmemiş olan ve paşalığı cunta başı olmasından dolayı genç ve liyakatsiz olarak çalan Kamal, ihtiras küpü olarak Filistin Cephesi genel komutanı olmak için berbat raporunda Başkomutan Vekilliği'ne bu mesajı vermek istemişti. Kahpe Kamal'a göre; kendisi Yıldırım Ordular Grubu komutanı, Kudüs'ü savaşmadan düşman İngilizler'e peşkeş çeken hain ve Siyonist Fevzi Çakmak'ın 7. Ordu Komutanı, Kamal'ın emrinden asla çıkmayan karısı ve kripto (Miralay) Albay İsmet 'in 8. Ordu Komutanı olarak atanması, en uygun hareket tarzı olabilirdi. Hâlbuki bu askeri teamüllere de aykırıdır. Düşman İngilizler'e peşkeş çeken hain ve Siyonist Fevzi Çakmak, bir kolorduyu hakkıyla yönetmeden Kamal gibi Siyonist darbeci olmasından dolayı rütbeleri haksız şekilde çalarak genç ve liyakatsiz bir şekilde ordu komutanı oluvermişti. Kamal'ın karısı ve kripto Albay İsmet 'in durumu daha gülünç idi. Kamal, karısı İsmet İnönü'nün bir albay olmasına rağmen; ordu komutanı olmasını yüzüstü talep ederek istemişti. Hâlbuki Kamal'ın karısı İsmet İnönü'nün Albay rütbesi ile adı üstünde hakkı sadece, asıl görevi olan alay komutanlığıdır. Kamal'ın karısı İsmet İnönü'nün Albay rütbesi ile adı üstünde Miralay "Alayın miri" (Alay başı) idi. Bir alay başına, tugay komutanı, tümen komutanı, kolordu komutanı yapmadan ordu komutanı olmasını istemek yüzüstülüğün arsızlığın daniskasıdır. Kamal'ın müsvedde raporundan daha iyisini en basit bir erin daha iyi yazacağı aşikârdır. En basit bir er bile paşa yani general olamamış bir paşanın sırf Kamal'ın karısı ve kripto olmasından başka sıfatı olamayan Albay İsmet 'in ordu komutanı olamayacağını çok iyi derecede bilir. Hatta bu paçavra rapor arsızlığın ve yüzüstülüğün en iyi bir örneğidir. Bu günkü rütbelerle bile bu olanaksızdır. TSK'ndeki gibi Albay; asıl görevi alay komutanlığı, Tuğgeneral; asıl görevi tugay komutanlığı, Tümgeneral; asıl görevi tümen komutanlığı, Korgeneral; asıl görevi kolordu komutanlığı, Orgeneral; asıl görevi ordu komutanlığıdır.

Oysa Kamal 1909 Nisan ayında İstanbul'a Siyonist darbe için giren darbecilerin Hareket Ordusu dedikleri çapulcuların kurmay başkan oldu. 1910 ve 1911

yıllarında sırf cuntacılık yaptı. 1912’de Derne ihanetiyle Libya’yı peşkeş çekti. Libya ihanetine karşılık idam edilmesi gerekirken sırf cunta başı olmasından dolayı darbeciler tarafından 1912’de Binbaşılık rütbesini aldı. 1913’te Bolayır hezimetini ihanetiyle İstanbul’a kadar peşkeş çekti. Aynı yıl Siyonist İT çetesinin başkanı olmak için askerlikten istifa ederek ayrıldı. İT çetesini ele geçiremeyince dilenerek bir yere yamanmak istedi. Sırf Siyonist ve cunta başı olmasından dolayı ve askerlikten istifa etmesine rağmen biraderleri Siyonist darbecileri tarafından 1913’te Sofya Ateşemiliterliği’ne atandı. Aynı yıl 1913’te sırf Siyonist ve cunta başı olmasından dolayı Sofya’dayken havadan Yarbay oldu. Çanakkale ihanetlerinden dolayı idam edilmesi gerekirken 1915’te sırf Siyonist ve cunta başı olmasından dolayı Albaylığa terfi etti. 1916’te Tuğgeneralliğe terfi etti. 1917’te de MİRLİVA’lığa yükseldi. Liva, iki alaydan oluşan askeri oluşuma ve bu oluşumun kumandanına verilen addır. Liva resmî kayıtlarda Mirлива olarak geçer. Osmanlı Ordusu rütbelerince; Miralay terfi ettiğinde Liva olurdu. Kamal’ın hakkı da sadece ve sadece iki alayı kumanda etmekten ibaretti. Arsız Kamal, ihanetlerine, hezimetlerine, peşkeşlerine ve defalarca istifa etmesine rağmen; sırf Siyonist ve cunta başı olmasından dolayı her sene rütbe alarak ancak iki alay yönetimine yükselmiştir. Tümen ve kolordu bile yönetmesini bilmeyen Kamal, sırf Siyonist ve cunta başı olmasından dolayı ordu komutanlığını yükselmişti. Sırf Siyonist ve cunta başı olmasından dolayı havadan ve liyakatsiz olarak iki alayı yönetmesi gereken Kamal, darbeci Siyonist biraderleri sayesinde 7. Ordu komutanı olmuştur. Mirлива kelimesi Mir (Kuman) ile Liva (iki alay) kellelerinin birleşmesi sonucu oluşturulmuştur. Arsızlıktan sınır tanımayan Kamal, sırf Siyonist ve cunta başı olmasından dolayı ordu komutanı yapılmasına rağmen; bütün orduların komutanlığını yüz­süzce isteyebilecek kadar arsız ve küstah idi. Kamal’ın istifa ederek ordusunu baş­sız bırakıp kaçtıktan sonra onun yerine gelecek ve Kudüs’ü bir tek kurşun atmadan düşman İngilizler’e peşkeş çekecek olan satılmış Fevzi Çakmak da Kamal gibi sadece Mirлива idi. Arsız Kamal gibi; Tümen ve kolordu bile yönetmesini bilmeyen Fevzi Çakmak, sırf Siyonist ve cuntacı olmasından dolayı ordu komutanlığını yükselmişti.

Bu arsız, yüz­süz, liyakatsiz çapulculara karşılık; babaları yaşında olan Mareşal Falkenhayn’ın kariyeri ve liyakati karşılaştırılması bile abestir. Arsız, yüz­süz, liyakatsiz ve çapulcu sürüsü Siyonist Kamal, İsmet ve Fevzi daha protein ve kıçları b. klu iken 1880 tarihinde Falkenhayn, 18 yaşında iken teğmen oldu. 1. Berlin’de Prusya Askeri Akademisi’nde, Üsteğmen atandı. Kamal, İsmet ve Fevzi gibi çapulcular kıçları b. klu bebek Berlin’de Genelkurmay’ında idi. girdi. Kamal, İsmet ve Fevzi gibi küstahlar çocuk iken 1893 tarihinde kaptanlığına

yükseldi. Kamal, İsmet ve Fevzi gibi arsızlar hala çocuk iken, 1894' Altona'da Kolordu komutanıydı. Kamal, İsmet ve Fevzi gibi arsızlar daha delikanlı olmamışken 1895 tarihinde "Borcke olan" Piyade Alayı'nda (4 Pomeranian) komutanı oldu.

Kamal, İsmet ve Fevzi gibi arsızlar daha hala delikanlı olmamışken Falkenhayn, 1896'da Çin'e askeri danışman olarak gitti. Kamal, İsmet ve Fevzi gibi arsızlar daha tüyleri yeni bitmiş delikanlı olmamışken 1898 yılında Prusya ordusunda yeniden la suite à askeri ataşesi idi.

Kamal, İsmet ve Fevzi gibi arsızlar daha yeni tüylenmiş delikanlı iken; 1900 tarihinde, Boxer İsyanı bastırdı. Daha sonra Doğu Asya Seferi Kolordu'nu, Genelkurmay adına komutan (Doğu Asya'nın Genelkurmay başkanlığı) atandı.

Kamal, İsmet ve Fevzi gibi arsızlar daha çaylak delikanlı iken 1903 tarihinde, Brunswick Piyade komutanlığına atandı. Kamal, İsmet ve Fevzi gibi arsızlar daha tecrübeli delikanlı olmamışken bu kadar hizmetlerine rağmen daha yeni ancak 1905'te yarbay olabilmıştır. Oysa Kamal askerlikten istifa etmesine rağmen ve o zamana kadar hiçbir başarısı olmamasına rağmen sırf cunta başı ve Siyonist olmasından dolayı yarbay olarak Sofya Ataşemiliter olmuştu. Kamal 8 senede hiçbir başarısı olmamasına ve ihanetlerine peşkeşlerine ve askerlikten istifa ederek çete başı olmasına rağmen; sırf cunta başı ve Siyonist olmasından dolayı 8 sene sonra havadan yarbay olmuştur. Falkenhayn, ise birçok hizmeti ve başarısı olmasına rağmen ancak 25 sene sonra yarbay olabilmıştır. Kamal darbecilik, cuntacılık, elebaşılık ve elebaşılık yaparken; Falkenhayn 1907 tarihinde, Metz Kolordu komutanı oldu. Siyonist Kamal Siyonist darbecilerin Hareket Ordusu dedikleri çapulcuların darbeci ordusunda kurmay başkanı yaparak haince Sultan Abdülhamid'i indirmek için çabalarken; Falkenhayn, 1908 tarihinde albaylığa terfi etti. Siyonist Kamal, sömürgecilere Libya'yı ihanetleriyle peşkeş çekerken; Falkenhayn 1911'de Muhafız Alay Komutanıydı. Siyonist Kamal 1912'de Alya'yı peşkeş çekme karışlığında Siyonist darbecilerden liyakati olmamasına rağmen binbaşı olurken; Falkenhayn bileğinin hakkıyla Kurmay Başkan oldu. Bu pozisyonda, 1912 Tümgeneral rütbesi üzerine ulaştı. Falkenhayn aynı anda İmparatorluk manevralarının organizasyon ekibinde yer aldı.

Liyakatsiz 1913'te Kamal Bolayır hezimetini ihanetleriyle düşmana İstanbul'a kadar peşkeş çekerken; Falkenhayn başarılı bir Savaş Bakanı idi. Kamal ihanetine karşılık idam edilmesi gerekirken; sırf cunta başı ve Siyonist

olmasından dolayı yarbaylığa liyakatsiz ve haksız şekilde yükseltildi. Satılmış Yarbay Kamal 1914'te düşman İngiliz komutanı Allenby tarafından Sofya'da satın alınarak İngiliz işbirlikçisi olurken: Falkenhayn Alman Genelkurmay Başkanı idi. Düşman İngiliz işbirlikçisi Kamal 1915'te Çanakkale'deki en iyi askerleri sırf işbirlikçisi olduğu düşman İngilizlerin İstanbul'u işgal etmesi için kırdırırken: Erich von Falkenhayn kuzey Fransa ve Belçika üzerinden "Kuzey Denizi" Fransa ve İngiltere'ye karşı savaşta komutan idi. 1915 tarihinde Savaş Bakanı olarak hizmet etti. Sipariş Pour le Merite hizmetlerinde başarılı şekilde yönetti. Aynı yıl ve aynı zamanda piyade generali oldu. Aynı yıl Falkenhayn Savaş ve Ordu Komutanlığı Başkanı olarak kendini tamamen askeriye adadı.

1915 yılında Batı'da, Galiçya'da Doğu Cephesi'nde ve Gorlise'de başarılı savaşları yönetti.

Aynı yıl Verdun Savaşı'da Falkenhayn, bizzat kendisi tarafından icat edilen, geliştirilen ve uygulanan "yıpratma stratejisi" ile başarılı saldırılar gerçekleştirdi. Artık düşman İngiliz maşası olan Kamal, 1916 yılında kolordu komutanı olarak Edirne'de hiçbir başarı elde edememiştir. Yine aynı yıl doğudan Osmanlı'yı işgal ettirebilmek için doğudaki kolorduya atanırken; Falkenhayn Avusturya'da Avusturya ordularında, Romanya'da Romen ordularıyla, Transilvanya'da, Sibyu'da, Brasov'da ve Eflak dağlarda savaşarak Bükreş'i fethetmişti.

Düşman İngilizlerin Bağdat'ı işgal etmeleri yüzünden, zor durumda kalan ve işgal tehditti altındaki Osmanlı Ordusu Komutanlığı isteği üzerine, Sırbistan'daki Eflak dağlarda olan Falkenhayn; Osmanlı'nın düşman tehditlinden kurtulması için görev aldı. 7 Eylül 1917'de Osmanlı komutanı olmuştur. Osmanlı tarafından Mareşal olarak Türk ve İslam Âlemi'ne işgalden kurtarması ve işgal ettirmemesi için görev verilmiştir. Bütün hayatı, darbecilik, cuntacılık, çetecilik, düşman işbirlikçiliği, peşkeşler ve ihanetlerle geçen liyakatsiz mirliwa Kamal, askeri rütbeleri sırf cuntacı, çete başı ve Siyonist olmasından dolayı Mirliwa "iki alay komutanı" olabilmıştır. Canla başla çalışan Osmanlı Mareşali Falkenhayn'a karşı, sırf işbirlikçisi olduğu düşman İngiliz'in kazanması için savaş açmıştır.

Holger Afflerbach, Falkenhayn. Politisches Denken und Handeln im Kaiserreich. Oldenbourg, München 1994,

Wolfgang Michalka, Der Erste Weltkrieg. Wirkung, Wahrnehmung, Analyse. Piper, München u. a. 1994

Robert Foley, German Strategy and the Path to Verdun. Erich von Falkenhayn and the Development of Attrition, 1870–1916. Cambridge University Press, Cambridge 2005,

Ludwig Reiners, In Europa gehen die Lichter aus. Der Untergang des Wilhelminischen Reiches. Beck, München 1954.

Ernst Willl Hansen, Karl-Volker Neugebauer, Michael Busch: Das Zeitalter der Weltkriege. 1914 bis 1945.

Herfried Münkler, Der große Krieg. Die Welt 1914-1918. Rowohlt, Berlin 2014, S. 300.

Genealogisches Handbuch des Adels, Band A XX, C. A. Starke, Limburg, 1988, S. 40.

Dikkat edilmesi gereken başka bir detay daha vardır. TC’ni darbe ile kuran bu Siyonist komutanlar daha sonra ihanetlerini teker teker yaparak Türk Devleti’nin yıkılmasına sebep olacaklardır. Yahudi dostu Fevzi Çakmak, Kudüs’ü çarpışmadan İngilizler’e peşkeş çekecektir. Mareşal Von Falkenhayn, Kudüs’ü savunma emrine hatırlatmasına rağmen, savunmadan ve bir kurşun bile atmada düşman İngiliz e teslim etmiştir. Aynı Fevzi Çakmak, daha sonra konağını sağlığında Yahudilere sinagog yapılması için bağışlamıştır. Türk tarihinde konağını sinagog yapılması için bağışlayan tek Türk ve Müslüman zannedilen Siyonist komutandır. Şu anda konağı TC sınırları içinde Yahudi tapınağı olan sinagogun malıdır. Yahudi dostu Fevzi Çakmak’ın rengi bu sayede ortaya çıkmıştır. Albay İsmet(İnönü) ise, bu Filistin Cephesi’nde ordusunu içten yaptığı ihanetleriyle düşman İngilizler’e yok etme başarısını göstermiştir. Halep te başka bir komutanın atına çalarak kaçmıştır. Lozan’da Türk Topraklarını ve menfaattarını yunan ve İngilizler’e peşkeş çekerek hediye etmiştir. Kamal ise bir ay sonra istifa edecektir. İstifası kabul edilmeyince de; kendi tabiriyle isyan ederek ordusunu başsız bırakıp kaçacaktır. Başsız kalan Türk ordularını, düşman İngiliz keklik gibi avlayacaktır. Kendi itirafıyla “17-20 yaşındaki gencecik” civan gibi vatan evlatlarının kanına girecektir. Kamal’ın kötü göstererek istediği Mareşal Falkenhayn, Yıldırım Ordular Grubu Karargâhında görevli bulunan bazı Alman subaylarını, 7. Ordu bölgesinde bulunan bazı aşiret reislerine göndererek, onlarla direkt olarak iletişim kurmaya çalışması sadece Osmanlı menfaattarına

idi.

Tezer, a. g. e., s. 135.,

Winstone, a. g. e., s. 312., 317, vd. ,

Sırf darbeciliği ve Siyonistliğin yüzünden iki alay komutanı olan Kamal, 24 Eylül 1917'de Başkomutan Vekilliği ve Suriye ve Batı Arabistan Genel Komutanı Ahmet Cemal'e gönderdiği ek raporda taçsız kralın iştahını ve ihtirasını körükleyerek fitnecilik ve fesatçılık yapıyordu. Düşman İngiliz harıl harıl mevzilenerek Türk ve İslam Âlemi'ni işgale hazırlanırken Kamal; Filistin Cephesi'ndeki askeri işlerini bir yana bırakıp sırf adi siyasi durumları değerlendirdikten sonra: "Mareşal Falkenhayn asla Sina Cephesi'nde vazife almaması lazım. Arabistan Başkomutanlığı tahtı emrinde olarak Sina'nın müdafaası, yalnız 7. Ordu Komutanı'na ait olur. Yahut acizleri 7. Ordunun kumandasından af olunurum" diyordu. Kayıtsız ve şartsız olarak teklif edilen 7. Ordu komutanlığını, Kayıtsız ve şartsız kabul eden Kamal, yeni kurulan askeriyesini hiç ilgilenmeden adi siyaset ve egoist mevki peşinde koşarak, yapılacakları yapmadığı gibi bir de engelliyordu. Hiç bir savaş tecrübesi olmamasına rağmen, ihtirasının önüne geçilmiyordu. Burada Enver Paşa'nın onun hakkındaki 100 de 100 doğru olan tespitini hatırlatmakta yarar vardır. İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin (İTC) güçlü adamı Enver, Çanakkale Savaşları sırasında, "Siz Kamal'ı benim gibi tanımazsınız. Gerçek şudur ki, çok haristir. Emin olun, şimdi Liva yaparız. Kolordu kumandanlığı ister. Onu yaparız, ordu kumandanlığı ister. Ordu kumandanı yaparız, başkumandanlık ister. Ona da peki desek, yine kâfi görmez. Daha büyüğünü ister. Çünkü hırsına hudut yoktur." Sırf darbeciliği ve Siyonistliğin yüzünden iki alay komutanlığı olan Mirlivalığı çalan Kamal, İşgal öncesi koskoca Mareşal'i çok alçak muhbirlik kepezeliği ile engellemeye çalışması; sırf işbirlikçisi olduğu düşman İngiliz'in işgalini içten kolaylaştırmak için idi. Türk Genelkurmay Başkanlığı ve Mareşal Falkenhayn Kamal'ın fitneleriyle uğraşırken; onun ordusuyla ilenmediğini soruşturarak fark edecek zamanı ve fırsatı kalmamıştır.

Kamal'ın Tamim Telgraf ve Beyannameleri,s. 8-12;

Tezer, a. g. e., s. 152;

Bayur, Türk İnkılab Tarihi,c. III,Ks. 3,s. 409-413;

Cebecioğlu, a. g. e., s. 200-205.

Kendisi havadan iki alay komutanı olmasına rağmen Ordu komutanlığını razı olması gerekirken; Türk Devleti'nin erkânına gönderilen, onların politikalarının yanlış olduğunu ifade eden bu pespaye raporlar, aynı zamanda lideri olduğu ve Siyonist darbe ile iktidarda bulunan ülkenin belası İttihat ve Terakki çetesinin uygulamalarıyla siyaset yapıyordu. Türk Ordusunun havadan iki alay komutanı olan bir paşası, askeriyesini eğitmeden ve görevini yapmadan sırf siyaset nidalarıyla, personelin yozlaşmış olduğunu söylemesi; suç bastırmadan ve ihanetlerini gizlemekten başka bir şey değildir. Türk Devleti'nin üstün düşman tehlikesine karşı çaresizliğinden dolayı, kendisinin istediği alman yardımlarıyla Türk Devletinin hizmetinde çaba harcayan, Alman Mareşali Falkenhayn'ı komutanı olarak kabul etmiyordu. Bu rapor müsveddesinin altına imza atıyordu. Oysa vatansever bir komutan olsa idi; Türk ve İslam Âlemi'nin birinci ve en büyük tehlikesi olan düşman İngiliz'in alçak işgalle karşı ordusunu eğiterek düşmana karşı hazır hale getirirdi. Önce öncelikli düşmana karşı koyulurdu. Denize düşen yılanı sarılır. Osmanlı düşman İngilizler tarafından denize düşürülmüştü. Denize düşen Osmanlı, müttefiki ve dostu Almanya'dan yardım dilenmişti. Dost ve müttefik Almanya denize düşen Osmanlı'yı kurtarmak için cankurtaran vermişti. Cankurtaranın Alman olması yüzünden kullanılmasını engellemek; ancak ihanet ve akıl tutulmasıyla açılanabilir.

Volkan a. g. e., s. 143

İhanetler Zinciri

Siyonist Thomas Edward Lawrence, Kamal gibi evlilik dışı bir çocuktur. Kamal gibi Siyonist bir Yahudi'dir. 16 Ağustos 1888'de doğdu. Siyonist Kamal gibi Filistin'de Yahudi Devleti'ne inanana ve İsrail'in kurulması için var gücüyle çalışmıştır. Siyonist İngiliz'in Filistin'deki çıkarları ile Yahudi Devleti'ne yürekten inanan ve bu uğurda ölesine çalışan Siyonist Thomas Edward (Ned) Lawrence'ın Filistin'deki İsrail Devleti çıkarları birleşmiştir. Annesi İskoçyalı Sara Maden, Yahudi bir metrestir. Annesi yarı İngiliz yan İrlandalı toprak ağası Sir Thomas Chapman'ı baştan çıkarmıştır. Aşırı derecede Türk düşmanıdır. Birinci Dünya Savaşı öncesi 1912-13'de ". . . Türkiye'ye gelence, Türkler aşağılıktır. ! Korkarım ki onlarda hayat yoktur. Rezil, aşağılı iğrenç ve yapışkan yaratıklardır. Pıtrak gibidirler. Yapıştıklarından kopmazlar. Türklerin yok olması Filistin için bir fırsat oluşturacaktır" diye alçaklaşacak kadar Kamal gibi en azılı Türk ve İslam düşmanıdır.

1914 yılı başlarında Siyonist Lawrence, arkeolog Sir Leonard Wolley ve Yüzbaşı S. F. Newcombe, Filistin Keşif Fonu (Palestine Exploration Fund) kurulmak istenen İsrail için Filistin harita çıkarma çalışmalarında bulunmuşlardı. Filistin'in bir Osmanlı toprağı olmasına rağmen bu sinsi çalışma yapılması alçak Siyonist tezgâhın eseridir. Aynı zamanda da düşman İngiliz n Birinci Dünya Savaşı'ndan önce Türk topraklarını göz diktiğinin bu bir kanıtıdır. Türk toprağında bulunan kuzey Sina'yı keşif çalışmalarında bulunmuştur. Bu ekibin keşiflerini, Mısır'daki İngiliz Yüksek Komiseri (daha sonra Savaş Bakanı) Siyonist Lord Kitchener'ce planlanarak uygulatmıştır. Türkiye 1914'teki düşmanın bu alçakça çalışmalarının istihbaratını almıştı.

Impact International: "Can't buy peace througy suppllcation" (Dilenmekle barış satın alınamaz), 15:19, Londra, 11-24 Ekim 1985, s. 9., David Holden ve Richard Jones, The House of Saud (Suud Hanedanı), Londra 1981,

Richard Aldington, Lamenct of Arabia: Biogrophkal Enauiry, Arabistan'ın Lawrence'ı, Londra 1969.,

H. Montgomery Hyde, Soiiitary in tht Ranks: "Lawrenct of Arabia as anman and

privatt solder (Rütbelerde Tek Başına: “Arabistan'ın Lawrence’ı havacı ve alelaide asker), Londra 1977. s. ,37,

Arab Bulletin. 15., s. 163,s. 181.

1914 yılı Ağustosunda Birinci Dünya Savaşı patlayınca, Kamal gibi Siyonist olan Lawrence, Savaş Bakanlığının Londra'daki harita bölümünde çalışıyordu. Ona, Sina'nın askeri bir haritasını yapmak görevi verilmiştir. Oxford'dan Bayan Reider'a gönderdiği mektupta Türkiye hakkındaki düşman İngiliz planını itiraf şöyle etmiştir:

"Türkleri Küçük Asya'ya (Anadolu) sıkıştırarak küçük bir ülke yapmak zevkle olacaktır.

Türkleri Küçük Asya'da Küçük Asya'da(Anadolu) bile vesayet altına almak güzel bir gelişme olacaktır.” Siyonist Lawrence’ın Kamal’ın ihanetlerinden yıllar önce istediği bu isteğini, dostu Kamal yıllar sonra sırf Siyonist hain olmasından dolayı ne yazık ki gerçekleştirecektir.

1914 Aralıkta teğmenliğe yükseldi. Lawrence, Kahire'deki İngiliz istihbaratında görevlendirmiştir. Türk savaş esirlerini zevkle işkence ederek sorguluyor. Türkleri yenmek için haritalar çiziyordu. Türk hatlarının ardındaki Kaman’ında yatak savaşları yaptığı Yahudi NİLİ fahişelerinden oluşturulan ajanlardan gelen bilgiyi değerlendiriyordu. Aynı zamanda, İslam Âlemi’nde ve içten Türkiye'yi yenmek amacıyla bir strateji planlıyordu.

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: II – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu, 11,.

Arab Bulletin s. 181-182, s. 163

Siyonist dostu D. G. Hogarth'a 18 Mart 1915’de bir mektubunda Kamal’ın Ankara’da İngiliz ve Siyonist kukla devletini kurmasının şifrelerini şöyle göndermişti.

"(Türkiye'nin merkezi Konya'nın yakınlarına taşındıktan sonra) İstanbul'u yitiren

Türk'ün bir Rönesans geçirmesini beklemeliyiz kanısındayım. Askeri açıdan daha korkunç, ama siyasi bakımdan daha zayıf olacaklardır” Kamal’ın darbe ile TC’ni kurmadan 8 sene evvel söylemesi; Kamal’ın da harfiyen bunu uygulaması da Siyonist proje ürünü olduğunun delillidir.

Bir ay kadar sonra (20 Nisan 1915'de) yine Siyonist Hogarth'a gönderdiği bir yazıda şöyle diyordu:

“Türkiye, birliğini zor sürdürüyor. Herkes, onun son zamanlardaki parlak başarılarından daima söz eder. Türkiye ilgili herşey oldukça mide bulandırıyor. Türkiye’nin varlığına son vermenin iyi olacağına inanıyorum. Türkiye’nin tamamen yok olması bizim için uygun olmayacaktır. Anadolu bozkırlarında sürünmelidir. . . ”

Düşman İngiliz casusu Thomas Edward (Ned) Lawrence’ın görüşleriyle Türk Ordusu Komitanı Kamal’ın görüşleri tıpa tıp uyuşuyor. Düşman İngiliz casusu Thomas Edward (Ned) Lawrence’ın görüşleriyle Türk Ordusu Komitanı Kamal’ın Türkiye ile görüş birliği içindeler. Bir Türk generali zannedilen Siyonist Kamal’ın Türk ve İslam Âlemi aleyhine görüşleri, tam tamına Türkiye düşman İngiliz casusu Thomas Edward (Ned) Lawrence’ın görüşlerinin aynısı olması dehşet vericidir.

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LL – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu, 11,.

Arab Bulletin A. g. e., s. 197., s. 201, 202.

Secret Intelllgeance Service Ana binası – Vauxhali Cross - Vauxhali- London

Siyonist Lawrence, İngiliz Savaş Bakanlığınca gizle bir görevle Mezopotamya'ya gönderilmiştir. Türk Generali Halil Paşa'yla pazarlığa girişmesi için, Savaş Bakanlığınca gönderilen gizle öneriler taşıyan Lawrence, Aubrey Herbert adlı bir İngiliz ile birlikte seyahat etmiştir. General Townshend, Kamal gibi Türkleri para karşılığında satın almayı düşünmüş, bir plan hazırlamıştı. Irak'taki İngiliz orduları komutanı General Lake'de bu planı kabul etmiştir. İngiliz Savaş Bakanı Lord Kitchener de bunu uygulamıştır. Siyonist Kamal'ın dostları Lawrence, Beach, Aubrey Herbert birlikte ve Halil Paşa'yla görüşmüşlerdir. Lawrence, Beach, Aubrey Herbert üçlüsü İngiliz Savaş Bakanı Lord Kitchener adına Halil Paşa'yla görüşmeler yapmıştır. Lawrence, Beach, Aubrey Herbert Siyonist üçlüsü İngiliz Savaş Bakanı Lord Kitchener adına Halil Paşa'ya, düşman İngilizler le işbirliği karşılığında ilk önce bir milyon Sterlin teklif etmişlerdir. Halil Paşa'nın bu düşmanla işbirliği ihanetini ret etmesiyle, düşman ile işbirliği ihanetine karşılık iki milyon Sterlin rüşvet önermişlerdir. Halil Paşa bu İngiliz önerisini tiksintiyle ret etmiştir. Halil Paşa, . Lawrence, Beach, Aubrey Herbert üçlüsünü rezil ederek kovmuştur. Tiksintiyle ret etmekle kalmamıştır. Bu ihanet karşılığındaki kahpe İngiliz teklifini açıklamıştır. Böylece kalles İngiliz düşmanları kuyruklarını saklayarak def olup gitmişlerdir. Halil Paşa, olmayan İngiliz saygınlığına büyük bir darbe vurmuştur.

David Holden ve Richard Jones, The House of Saud (Suud Hanedanı), Londra 1981, s. 33., 52,

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: II – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu, 11., s. 197., s. 201-202.

1916 tarihinde düşman İngiliz birliklerine, Halil Paşa, tarafından teslim olma çağrısı yapıldı. Düşman İngilizler buna kabul etmedi. Hatta düşman İngilizler büyük bir saldırıya geçtiler. Halil Paşa, tarafından durdurularak başarılı olamadılar ve çok büyük kayıplar verdiler.

Düşman İngiliz birlikleri General Tawshend komutasında hücumla geçtiler. Ordularının yarısından fazlasını telef ettirerek ve binlerce ölü vererek geri çekildiler. Halil Paşa'ya rüşvet teklif ederek daha sonra Kamal'ın ihanet peşkeşi yapmasını istediler.

Düşman işbirlikçisi Kamal'ın kabul ettiği gibi alçak teklifi kabul etmeyen Halil Paşa da bu tarihî teklife şu anlamlı cevabı verdi: "Baltacı devirleri geride kaldı!"

Daha sonra düşman İngilizler i, Osmanlı ordusu teslim aldı. Bu tarihi zafer

Başta düşman İngilizler olmak üzere tüm Siyonist ve sömürgeci Avrupa'yı tam manasıyla şok etti. Bütün gazeteler Osmanlının zaferini yazdılar. Hatta düşman İngilizler için de "Çanakkale'den sonra en büyük hezimete uğradı" tespitini yaptılar.

Hatta Genelkurmay Başkanlığı, Birinci Dünya Savaşı'nda Osmanlı Ordusu'nun zor şartlar ve imkânsızlıklar içerisinde, Çanakkale'den sonra İngilizler'e karşı kazandığı ve bir tümeni bütün personeli ile birlikte esir aldığı Kutü'l-Ammare savaşının eşsiz bir zafer olduğunu belletti. Osmanlı dönemi kaynaklarında Irak-ı Arap olarak da adlandırılmıştır. Bu bölgenin, petrol, jeopolitik ve stratejik bakımdan önem arz eden Dicle-Fırat havzasında tarihteki Mezopotamya'yı (Verimli Hilal) içine aldığı ve Basra Körfezi'ne kadar uzanmaktaydı. 24 Kasım 1914'te Basra'yı işgal eden Kamalı satın alan düşman İngilizlerin, 3 Haziran 1915 tarihinde Kutü'l-Ammare'yi, Temmuz ayı sonlarına doğru da Nasırıye'yi işgal etti. Bunun üzerine Türk birliklerinin Bağdat'ın hemen güneyindeki Selmanpak mevziine çekildikleri, İngilizlerin de 21-22 Kasım 1915'te Selmanpak mevziine taarruza başladılar. 23 Kasım 1915'de 51'inci Türk tümeninin kuzeyden yaptığı karşı taarruz üzerine İngiliz kuvvetlerinin, 4 bin kişi zayıat vererek geri çekilmek zorunda kaldılar. Genelkurmay Başkanlığı Kutü'l-Ammare destanını şöyle özetlemiştir: "Geri çekilen İngiliz Kuvvetleri teması keserek 3 Aralık sabahı Kutü'l-Ammare'ye ulaşmışlardır. General Townshend Kutü'l-Ammare'ye kapanarak burayı bir kale gibi savunmaya karar vermiştir. Türk kuvvetleri takviye birliklerinin gelmesiyle 5 Aralık günü Kutü'l-Ammare'ye taarruz etmişlerdir. Irak Ordusu Komutanlığı, 8 Aralık 1915 tarihinde General Townshend'e gönderdiği mesajda, direnmemesi ve Türk kuvvetlerine teslim olması çağrısında bulunmuş, ancak Townshend'dan olumsuz cevap gelmesi üzerine 14 Aralık 1915 tarihinde birliklerine taarruz emrini vermiştir. 15 Aralık günü de devam eden taarruzda bir sonuç alınamamış ve taarruza son verilmiştir. Ancak kuşatmanın daha şiddetli devamı kararlaştırılmıştır. İngilizler, Kutü'l-Ammare'de mahsur kalan General Townshend'i kurtarmak için bundan sonra Aralık 1915-Nisan 1916 tarihleri

arasında pek çok girişimde bulunmuşlar, ancak sonuç alamamışlardır. Bu başarısız girişimler üzerine İngiliz Kolordu Komutanı bütün ümidini kaybetmiştir. İngiliz makamlarınca deniz ve kara yoluyla Kutü'l-Ammare'ye yardım gönderme girişimleri de başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Bundan sonra Türk makamlarıyla yapılan görüşmelerde teslim şartlarının müzakeresine başlanmış ve General Townshend, 29 Nisan 1916 tarihinde teslim olmuştur. Türkler, Kutü'l-Ammare'de İngilizler den başta İngiliz Tümen Komutanı General Townshend olmak üzere bir tümeni esir almışlardır. "

Irak Ordusu Komutanı Halil Paşa komutasındaki Kutü'l-Ammare Muharebesi; Birinci Dünya Savaşı'nda Osmanlı Ordusu'nun zor şartlar ve imkânsızlıklar içerisinde, Çanakkale'den sonra İngilizler'e karşı kazandığı ve bir tümeni bütün personeli ile birlikte esir aldığı eşsiz bir zaferdir.

Kamal'ı Sofya'da düşman orduları komutanı olacak Siyonist Allenby ile tanıştıran Kamal'ı satın aldırarak düşman İngiliz ajanı Siyonist Aubrey idi. Siyonist Aubrey Kamal gibi başka bir generali satın almanın; düşmanın bütün ordusu ile çarpışmaktan çok daha hesaplı olduğunu bilmekteydi. Aubrey Kamal'ı Sofya'da satın aldıkları gibi; Kahire'ye gelince Siyonist ajan Lawrence ile beraber Halil Paşa'yı da satın almak için yanına gittiler. Halil Paşa'nın Kamal gibi ihanet işbirliğine girmesini istediler. Hatta kuşatmayı bırakması, ordusunu geri çekmesi ve orduyu serbest bırakması için Paşaya 1 milyon pound teklif ettiler. Halil Paşa, dürüst davranarak ve düşman işbirliği teklifini üstü Enver Paşaya danıştıktan sonra bu teklifi ret etti. Kamal'ın düşman ile işbirliğine girdiği gibi düşmanla işbirliği ihanetine asla girişmedi.

Kamal En Gizli Siyonist İngiliz Ajanı ve En Büyük Siyonist İngiliz İşbirlikçisidir

Halil Paşa'nın bu onurlu tavrına karşılık, 7. Ordu Komutanı Kamal ise ne yazık ki Siyonist İngiliz ajanı Lawrence ile defalarca görüşerek kendisini sattığı İngiliz belgelerinden ve Lawrence'ın beyanatlarından bilenmektedir. 7. Ordu Komutanı Kamal, Halil Paşa'nın onurlu hareketini yapmamıştır. Onurlu bir tavır koyarak kovmadığı gibi defalarca da ihanet görüşmeler erine gizilce ve sinsice devam etmiştir. Bununla kalmayarak, düşmanca satın alındığından düşman İngiliz'in görüşlerinin aynısını beyan etmiştir. Daha garibi ise, hiçbir zaman Lawrence ile görüşüğünü belli etmeyerek saklamıştır.

İngiliz ordusuna mensup Tuğgeneral Moberley, askeri bir ajan idi. 1926 yılı Nisanında, History of the Mesopotamian Campaign (Mezopotamya (Irak) Harekâtının Tarihi) adlı bir yapıt kaleme aldı. Yazar, İngiltere Dışişleri Bakanlığına resmi başvurarak Kamal ile ilgili bilgi istedi. Bakanlık yetkilisi W. G. Childs, 20 Nisan'da, bakanlığın da yararlanabileceği bir tutanak kaleme aldı. Bu tutanakta, Kamal'ın Siyonist İngiliz işbirlikçisi ve ajanı olduğu deşifre oldu. Hatta Suriye'de Araplara esir olan Kamal'ı azılı Türk ve İslam düşmanı Lawrence 'nin kurtardığı bildirilmiştir. Childs, Arabistan'daki ajanlığıyla sonradan tanınan Siyonist Albay T. E. Lawrence'la bu konuda görüştü. Kamal gibi Siyonist olan İngiliz albayı, Kamal'ı esir olmaktan kurtardığını bildirmiştir. Zaten bu bilenmekte idi. İşte bu 1918 yılı Eylül'ünde, "tuhaf bir rastlantı" sonucunda "Kamal ile defalarca görüşme yaptığını da" bildirdi.

İngiliz Arşivi, Dışişleri Bakanlığı belgeleri: FO 371/215/L 2540.

M. K. Atatürk: Söylev I ve II, Ankara 1963-4; T. E. Lawrence: Seven Pillars of Wisdom, Londra 1976 (yeni basım); bkz. David Garnett (ed.): The Letters of T. E. Lawrence of Arabia, Londra 1964.

Lord Kinross: Atatürk: The Rebirth of a Nation, Londra 1981, s. 118

Uluğ İğdemir: Atatürk'ün Yaşamı, I, 1881-1918, Ankara 1980, s. 124.

Falih Rifkî Atay: Atatürk'ün Hatıratları, Ankara 1965.

Letters of Lawrence, op. cit, s. 256.

Kamal Siyonist İngiliz'in Maşasıdır

Ünlü araştırmacı yazar, Henry Wickham; Kamal ve Yahudi ekibinin Filistin'de Yahudi devletini kurmak isteyen düşman İngilizler le işbirliğine gittiklerinin de deşifre etmiştir.

İlk Defa Sofya'da Düşman İngiliz Başkomutanı İle Anlaşarak Ajan Oldu

Kamal'ın da darbe lideri olduğu 1908 de darbeye Abdülhamit Han ı tahttan indiren İttihat ve Terakki adlı Yahudi ve Masonik çete ilk iş olarak 1911 de Filistin topraklarının yabancılara (İsrail devletini kuracak olan Siyonist efendilerine) satışa izin vermişti. İkinci önemle gayeleri ve planları savaşlarda başarı elden Müslüman Osmanlı ordusunun savaşlarda kırdırılarak zayıflatılmasıdır. Kamal bu projeyi, bulunduğu bütün savaşlarda uygulamıştır. Trablusgarp'ta, Bolayır'da, Çanakkale'de, Filistin'de ve Türk/Yunan savaşında vatan evlatlarını kırdırmıştır. (Böylece Filistin'de kurulması planlanan İsrail devletine müdahale edemeyecek kadar zayıflatılmıştır.) Üçüncü önemle gaye ise elbette Osmanlı Türk ve İslam ahlakını ve sağlığını çökertecek yapıların ortaya çıkartılmasıydı. Bu gaye ile resmi olarak genelevlerinin 1915'lerde açılmıştır.

Mustafa Galip, "Fahişeler Hayatı ve Reddiatı Ahlakiye, "1338,

C. R. Johnson, "constantinople today. . . New York, 1922

Joan Rosita Forbes, 1893'de İngiltere'de Riseholme Hall'de doğdu. Türk ve İslam düşmanı olan Siyonist Herbert James Torr'un en büyük kızıdır. İsmi Siyonist babaannesinden almıştı. Azılı Türk ve İslam düşmanı ajandır. Kamal'ın metresi olmuştur. Siyonist Forbes, birçok kitabında kendisinden bahsettiği Kamal ile ilk defa 1914 yılının başlarında kendisi gibi istihbaratçı Siyonist ajan Aubrey Herbert'in Balkanlardaki evinde karşılaşmış ve tanışmıştı. Bu karşılaşmayı Appointment With Destiny (Kaderle Randevu) adlı kitabında anlatmıştır. Kamal'ın burada rakibi düşman Orduları başkomutanı Siyonist Allenby ile yemekte gizilce buluşmuş ve ihanet işbirliği ve kalles peşkeşleri için

anlaşmıştır. Bir Osmanlı subayı olarak Kamal sonradan Osmanlı ordularını kırdırtarak, bütün vatanı işgal ettireceği başkomutan ile Osmanlı devletinden habersiz buluşmuştur. Osmanlı devleti subayı, devletinden habersiz ve izinsiz, düşman başkomutanı ile asla görüşemez, gizilce anlaşılamaz. Devletten izinsiz ve habersiz görüşerek anlaşmak en büyük idamlık ihanettir. Düşman ile en alçak işbirliğidir.

Kamal'ın İhanetiyle Filistin Hezimet Planı Uygulamaya Kondu

İhanetin belgesi olamaz. Ancak gizle ihanetin deşifresi; Kamal'ın Filistin Cephesi ihanet peşkeşleriyle ve düşman ajanlarının övgüyle yazdıkları itiraf kitapları; düşman işbirliğinin en güzel ve en net belgeleridir. Kamal 1914 yılında, devletten habersiz düşman İngiliz'le gizilce anlaşmıştır.

Kamal'ı Sofya'da düşman orduları komutanı olacak Siyonist Allenby ile tanıştırtarak Kamal'ı satın aldırarak düşman İngiliz ajanı Siyonist Aubrey idi. Siyonist Aubrey Kamal gibi başka bir generalı satın almanın; düşmanın bütün ordusu ile çarpışmaktan çok daha hesaplı olduğunu bilmekteydi.

İngiliz başkomutanı ordusunu Osmanlı'ya peşkeş çektiler ve İngiltere'yi Osmanlı'nın işgal ettirmesinde yardımcı olsaydı; Kamal'ın düşman başkomutanını satın aldığı kabul edilirdi. Hâlbuki bunun tam tersi olmuştur. Kamal burada, kendisini, Osmanlı Ordularını ve vatanı satmıştır. Dünyanın en büyük peşkeşini tipik ihanetlerle yapmıştır.

Siyonist ajan Forbes, birçok kitabında kendisinden bahsettiği Kamal ile ilk defa 1914 yılının başlarında Siyonist ajan Aubrey Herbert'in Sofya'daki evinde karşılaşmış, tanışmış ve Kamal'ın satın alınmasında katalizör olmuştur. Kendisi Kamal ile düşman başkomutanı Allenby arasında oturarak, Kamal'ın satın alınmasında başrolü kadınlığıyla oynamıştır. Bu karşılaşmayı ve satın almayı Appointment With Destiny (Kaderle Randevu) adlı kitabında uzun uzun detaylarıyla anlatmıştır. Hatta Kamal'ı övmek için yazmıştır. Asla Kamal'ı kötülemek istememiştir. Zaten kitabında kendisi gibi Siyonist olan Kamal'ı överek göklere çıkarmıştır. Ancak yine burada da "Merd i kıpti şecaatin arzederken sirkatin söyler (Çingene erkeği yiğitliğini anlatırken hırsızlığını söyler)" beyti darb-ı mesel olmuştur. Kendisi gibi Siyonist Kamal'ı gerçeklere dayandırarak överken; Kamal'ın kirli çamaşırlarını da fark etmeden gayri ihtiyari olarak ortaya sermiştir.

Siyonist ajan Aubrey'in kendisi gibi Siyonist ajan iş arkadaşı Rosita Forbes, bu Kamal'ı satın alma yemeğini Appointment With Destiny (Kaderle Randevu) adlı kitabında anlatmıştır. Kitaptaki en can alıcı ihanet işbirliği iş yemeği şöyledir: "Yemek çok lezzetliydi. Mary Herbert mükemmel bir ev sahibesiydi. Lord Allenby ile yeni tayin edilen ataşe Kamal'ın arasına oturdum." Siyonist ajan Aubrey'in kendisi gibi Siyonist ajan iş arkadaşı Rosita Forbes, bu Kamal'ı satın alma yemeğinin detaylarını da açıklayacak kadar aptal değildi. Türk ve İslam Âlemi'ne en büyük ihanet alçaklığını yapan Kamal, düşman başkomutanıyla; Osmanlı'dan habersiz gizlice görüşmesi bir gerçektir. Osmanlı'dan izinsiz ve gizlice görüşmesi tam ihanetinin suçüstü olmasıdır.

Kamal İhanetleri İle Düşmana İstediginde Fazlasını Peşkeş Çekti

Düşman ile işbirliği yapan Kamal, savaştan önce düşmanın istediklerinden fazlasını vererek, Anadolu'ya kadar peşkeş çekmesi gariptir. Oysa düşman İngilizler, Balfour bildirimi olan deklarasyonu ile Filistin'de sadece Yahudi devleti kurmak için savaşmak istediler. Kamal'ın düşmanın istediğinden fazla vatan topraklarını peşkeş çekmesi; azılı bir gönüllü işbirlikçi Siyonist olmasındandır.

Benny Morris, Righteous Victims - A History of the Zionist - Arab Conflict. 1881 - 2001. Vintage Books, New York 2001, S. 73.

Haim Hillel Ben-Sasson, Geschichte des jüdischen Volkes von den Anfängen bis zur Gegenwart. 4. Auflage. C. H. Beck München, 1995,

Jonathan Schneer, The Balfour Declaration. The origins of the Arab-Israeli conflict. Bloomsbury, London 2010, S. 436.

Robert John, Sami Hadawi: The Palestine Diary. Vol. I, New World Press, New York 1970

İngilizlerin, Siyonistlerin ve Kamal'ın Osmanlı'yı Filistin'den Yıkmaları

Siyonistlerin Kamal ile doğudan Osmanlı'yı küçültme ve yıkma planı ortadan kalktı. Bu sebeple Kamal İstanbul' gelerek düşman İngiliz ajanlarıyla yeni planlar kurarlar. Bu sefer Filistin'den Osmanlı ordularını peşkeş çekerek içten vatani işgal ettirmek planı uygulamaya sokulur. Kamal 5 Temmuz'da 7. Ordunun Kumandanlığına tayin edilir. Yahudi lideri Siyonist Baron Rothschild başta olmak üzere Siyonist Yahudiler, Filistin'de bir Yahudi devleti kurulması için Siyonist olan İngiliz Başbakanı Lloyd George'a sürekli baskı yapmaya devam ettiler. Bu yüzden Siyonist Lloyd George, Siyonist Rothschild'lerin Vickers şirketindeki ortağı Siyonist Basil Zaharoff vasıtasıyla fiilli Genelkurmay başkanı Enver Paşa, Abdülkerim adında bir adamı vasıtasıyla Zaharoff ile İsviçre'de görüştü. New York'ta bir bankaya o zamanın parası 2 milyon (altın) dolar yatırılması ve kendisinin ve ekibinin sağ salım

File No. 7611118/943

The Ambassador in Great Britain (Page) to the Secretary of State
[Telegram]

LONDON, November 23, 1917, 12 noon.

[Received 6.45 p. m.]

7782. For the Secretary and the President:

I learn from an authoritative source that certain of the Prime Minister's political advisers are anxious that he should persuade Turkey to conclude a separate peace and think that the recent military successes in Palestine make the present moment propitious for an attempt to buy offhand Turks. I understand that there is considerable opposition in naval and military circles to this idea for the following reasons: First, they consider that the Turkish Government are far too deeply in the hands of Germany to be able to make a separate peace. Secondly, the Palestine operations have not yet reached their fullest development. Thirdly, they believe that other powers such as France, Italy, and Greece have ideas of their own as to future of Asiatic Turkey which might be difficult to put into effect if the Turks made peace now and the consent of these powers to such a peace might be difficult to obtain.

Mr. Balfour's letter to Lord Rothschild¹ regarding the future of Palestine has awakened great hopes among the Zionist Jews of this country and press dispatches indicate that it has been read with interest by the Jews of America. The Zionist feeling should no doubt be kept in mind. I should be glad of an intimation of your views on this subject for discreet use in the proper quarter should occasion arise.

PAGE

Türkiye'den ayrılması karşılığında Türk ordusunu Filistin Cephesinde ve Gelibolu'da belli bir sınıra kadar geri çekebileceğinin anlaşması yapıldı. Ancak bu anlaşma Kamal daha ucuza satın alındığından uygulamaya konulmadan vaz geçildi.

Osmanlı'yı içten yıkma anlaşmalarının yazışma metin

Sıra TC'ni darbe ile kurarak, Osmanlıyı içten yıkan Kamal ve ekibine geldi. Bu sıralarda İsviçre'de Enver Paşa'nın adamından başka Kamal ve ekibiyle pazarlık yapılarak anlaşmaya varıldı. Bunlar Kamal'ı yanına ateşemiliter olarak aldırın Sofya büyükelçisi Ali Fethi Okyar ile ekibidir. Kamal'ın ekibinden Ali Fethi Okyar'ın bizzat kendisinin içinde bulunduğu düşman İngiltere işbirlikçisi bu Şabataycı grup, Zürih'te gizilce toplanarak anlaştılar. Şabataycı grup, düşman İngiliz yardımı ile Enver Paşa'nın derhal devrilmesine ve İngiliz yanlısı bir hükümetin kurulmasına dair kararlar aldı. Ali Fethi Okyar, Siyonist İngiltere'nin Bern elçisi Siyonist Sir Horace Rumbold aracılığıyla Siyonist İngilizler le anlaştı. Vickers'ın bir diğer ortağı ve Hariciye Sekreteri Arthur Balfour da Filistin'de bir Yahudi devleti kurulmasına izin vererek dünya Yahudilerinin desteğini aldı. Bu yüzden Kamal'ın dostu Siyonist ajan Aubrey'i 17 Temmuz'da Cenevre'ye gönderdiler. Siyonist Aubrey, İsviçre'de düşman işbirlikçisi Şabataycılarla, Filistin ihanet peşkeşleri karşılığında bir satın alınma anlaşmasının şartları üzerine konuşarak anlaştı. Hatta Kamal'ın ekibinden Ali Fethi Okyar'ın bahsettiği kişi ile de görüştü. Fakat Hariciye Dairesine yazdığı raporlarda bu kişinin adı geçmez. Çünkü aynı kişi Siyonist Kamal bizzat kendisi idi.

Düşman işbirlikçisi Kamal bu sırada burada olması tarihi bir ihanet belgesidir. Çünkü Kamal düşmanlarla defalarca gizle ihanet görüşmelerini Bern, Karlsbad ve Viyana'da "Geçen Günlerim" başlığı altında 30 Haziran 1918 Pazar gününden 28 Temmuz Pazar gününe kadar altı deftere yazdığı anılarının sonu şöyle bitirmiştir: "Karlsbad'ta geçen günlerimin anılarını bütünüyle ve olduğu gibi bu defterlere geçiremedim.

Bunun iki nedeni var, birincisi yeterince yazı yazmak için vaktim olmadı. İkincisi her

Düşündüğümü, her yaptığımı, yani bütün fikirlerimi ve hayatımla ilgili sırları bu

defterlere nasıl emanet edebilirdim? Hatta bu yazdıklarımı bile bir gün, ihtimal pek yakın bir günde yok etmeyecek miyim? Şimdiye kadar hep öyle olduğu içindir ki, anılarımı toplayan bir derlemem yoktur. "

13 Temmuz 1918 Cumartesi'den 14 Temmuz 1918 Pazar'a kadar olan kısım (s. 94-134)

Kamal'ın ihanetlerini gizlemek maksadıyla bu hatıra bölümlerini tamamen Fransızca yazmıştır. Diğer sahifelerden de Fransızca cümleler vardır. 15 Pazartesi - 20 Cumartesi'ye kadar altı günlük ihanet anlaşması detayları ve olaylar ise bilinçli bir şekilde kasten yazılmamıştır. Bütün bu ihanet gizle anlaşmalarının bu tarihleri Kamalist Cumhuriyet gazetesinin gayri ihtiyari olarak vermesi ilginçtir. Hem de Prof. Dr. A. Afet İnan, MUSTAFA KEMAL ATATÜRK'ÜN KARLSBAD HATIRALARI, Nurer Uğurlu başkanlığında bir kurul tarafından hazırlanmıştır. Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Nisan 1999, olarak fark etmeden gerçekleri deşifre etmiştir. Başarı detaylarda gizlidir. Bu ihanet detaylarını titiz araştırmalar sonucunda Kamalistlerin ve Siyonistlerin yazdıklarını ve itiraflarını çok dikkatlice taranmasıyla ortaya çıkarılmıştır.

Prof. Dr. A. Afet İnan, MUSTAFA KEMAL ATATÜRK'ÜN KARLSBAD HATIRALARI, Nurer Uğurlu başkanlığında bir kurul tarafından hazırlanmıştır. Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Nisan 1999,

Siyonist Lawrence, İngiltere Dışişleri Bakanlığı sorumlularından Cecil Harmsworth'e bir mektup gönderiyor. Gönderdiği yazıda: "Kamal ve ekibi sırf İngiliz yanlısıdır. İngiliz Savaş Bakanlığı, gizle casusluk görevlisi Montagu, Amery ve Aubrey Herbert'ten oluşan ekiple Kamal defalarca buluşarak, işbirliği konusunda görüş birliğine varmışlardır. Kamal ve ekibi tamamen İngiliz taraftarıdır. Kamal ve ekibiyle beraber İngiliz çıkarlarını korumak için görüş birliğin varılmıştır. Kamal ve ekibine güveniyorum. Artık Kamal, İngiltere'nin çıkarları doğrultusunda hareket edecektir. En ümitsiz durumlarda veya en uygun koşullarda çıkarlarımıza helal getirmeyecektir. İngiliz çıkarları dışında hareket yapmayacaktır. Kamal'ın tavırları ve sözleri bize her zaman yararlı olacaktır. "

İngiltere Dışişleri Bakanlığı belgeleri: FO 37V4236/E 129405.

İngiltere Dışişleri Bakanlığı belgeleri: FO 37V4236/E 129192,

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LL – Sayı. 199, Yıl. Nisan 1987, Türk

Tarih Kurumu,

Bu ihanet ve satın alınma anlaşmasından sonra 29 Temmuz'da Hariciye Dairesi'ne yazdığı zabıta şu ifadeleri kullanır; "Bavulu biz alıyorsak Türklerin etiketi alması çok da mühim değil. Mısır'da tüm güç Lord Kitchener'ın ellinde iken sekreteri fes giyyordu. Mezopotamya ve Filistin bir fese değer." Yani bütün ihanetler; Türk ve Müslüman kisvesine bürünmüş Kamal gibi maşaları sayesinde gerçekleştiriliyordu.

Düşman İngiliz'in Osmanlı'daki yeni stresi şöyledir: "(Kamal gibi) Yerel halktan satılmışların dostluğunu sağlayacak az sayıda kişiden mürekkep bir hükümet kurarak kendi kanunları ile yaşamalarına izin vermektir... Hür yaşamaya alışkın bir kenti başka yollara müracaat etmek yerine kendi halkıyla idare ederek elde tutmak daha kolaydır." Düşman İngiliz, bu sinsi politikayı takip ederek sömürgelerini sonradan TC gibi kukla cumhuriyetlere dönüştürmüştür. TC' de bunlardan sadece birisidir.

Lawrence, Arapları Türklere karşı ayaklanmaya kışkırtmak için ayaklarına muazzam servetler dökmüştü. Türk Devleti çok güçsüzdü. Yahudi güdümlü Genç Türklerin Türk milletinin başına bela ettikleri İttihat ve Terakki çetesi ile Siyonist darbeyle devleti ele geçirerek geldikleri 1908 yılı Temmuzundan beri, savaş, istilâ ve ayaklanmalar sonucundan da Türkiye, Balkan illerinin tümünü yitirmişti. Bu da yetmemiş Kamal'ın ihanetleri ile Trablusgarp'taki toprakları, (Libya) darbe için aldıkları İtalyan mason locası yardım paralarına karşılık, düşman İtalya'ya hediye babında peşkeş çekmişlerdi. Girit üzerindeki egemenlik, ihanetlerle Yunanistan'la birleşmesiyle elden çıkmıştı. Kamal ve Cemal gibi Türk zannedilen işbirlikçi subaylarının ayrılıkçı ulusal lâiklikleri ve din dışı uygulamaları, Arapları da kışkırtmıştı. Bu ihanetler neticesinde, Türk İmparatorluğu'nun Arap illeri de sarsıntı geçirmeye başlamıştı.

David Holden ve Richard Jones, The House of Saud (Suud Hanedanı), Londra 1981, s. 33., 52,

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: 11 – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu, 11., s. 197., s. 201-202.

Siyonist Lawrence, Kamal'ın Filistin ihanetlerinden sonra ihanetlerini hala devam ettireceğinin şifrelerini 15 Eylül 1919'da İngiltere Dışışleri Bakanlığı sorumlularından Cecil Harmsvorth'e bir mektupla göndermiştir. Gönderdiği yazıda Osmanlı'yı içten ve Anadolu'dan yıkarak darbeyle TC'nin kurulacağını seneler öncesinden şöyle tarihe not düşmüştür:

"Kamal ve ekibi hala İngiliz yanlısıdır. İngiliz Savaş Bakanlığı, gizle casusluk görevlisi Montagu, Amery ve Aubrey Herbert'ten oluşan ekiple Kamal defalarca buluşarak, görüş birliğine vardıkları bir vakıadır. Hala Kamal ve ekibi tamamen İngiliz taraftarıdır. Kamal ve ekibiyle beraber İngiliz çıkarlarını korumak için görüş birliğine varılmıştır. Kamal ve ekibine güveniyorum."

Lawrence, mektubunu devam ediyordu:

"Kamal, Kilikya (Çukurova) veya Suriye'de harekete geçmek konusunda bir türlü karar veremiyor. İngiltere'nin çıkarları doğrultusunda hareket edecektir. En ümitsiz durumlarda veya en uygun koşullarda çıkarlarımıza helal getirmeyecektir. İngiliz çıkarları dışında hareket yapmayacaktır. Kamal'ın anı ve sözleri bize her zaman yararlı olacaktır. Kamal, kendi hareketi için Enver'i bir bayrak gibi kullanıyor. . Kamal, çıkarlarımız için Enver'den daha yeteneklidir. Enver karizmatik liderlik çekiciliğine sahiptir. Ne yazık ki Kamal'da Enver gibi karizmatik liderlik yeteneği yoktur. "

İngiltere Dışışleri Bakanlığı belgeleri: FO 37V4236/E 129405.

İngiltere Dışışleri Bakanlığı belgeleri: FO 37V4236/E 129192,

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LL – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu,

Kahire'deki İngiliz temsilcisi Sir Henry McMahon, daha sonra yaptığı açıklamada, ana gayesinin, Osmanlı orduları safında çarpışan Arap erlerin sadakatlerini sarsmak olduğunu bildiriyordu. O sıralarda (1915) şöyle düşünüyordu: "Bu anda Çanakkale'deki Türk gücünün büyük bir bölümünü ve Mezopotamya (Irak)'daki gücün yaklaşık olarak tümünü Arap erleri oluşturuyor. . . Onların Türkiye'den kopmalarını haklı göstermek için, ileride kendilerine

yardımda bulunacağımız yolunda güvence ve büyük servetler vermiştik. Bunu ivedilikle yapmam için bana buyruk verilmişti. . . Bu, hayatımda en üzücü hadise idi. “

Robert Lacey, The Kingdom (Kraliyet), Londra 1981, op. cit., s. 119-120.

Sir Henry McMahon, 18 Ekim 1915'te durumu Dışişleri Bakanlığına duyuruyor; aynı gün, İngiliz Dışişleri Bakanı Sir Edward Grey'e özel bir telgraf yolladı. Türk ordusundaki ulusalcı bir subay olan El Faruki Arap lideriyle yapılan ek görüşmelerin detaylarını anlatmıştı. İngiliz işbirlikçisi Kamal'ın engellemek istediği Almanya'nın Arapları Osmanlı safına çekmek için faydalı çabaları düşman İngiliz arşivleriyle bile sabittir. Hatta Kamal'ın düşman İngiliz adına kösteklediği Almanların parasız olan Türkler adına Arap partisine, tüm taleplerinin yerine getirileceği sözünü vermişti. Faruki ayrıca şöyle demişti:

"Fransa'nın Arap ilçeleri olan Halep, Hama, Humus ve Şam'ı işgalle Araplarca silahla karşı konulacaktır. Mekke Şeyhinin kuzey-batı hudutlarında yapılmasını önerdiği kimi değişiklikleri kabul edeceklerdir".

Sir Henry McMahon, 24 Ekim 1915'de Şerif Hüseyin'e gönderdiği ikinci yazısında Kamal'ın sonraları Filistin hezimetini ihanetleriyle peşkeş çektiği Kuzey Irak ve Kuzey Suriye'nin Türk toprakları olduğunu tasdik ederek şuna değiniyordu:

"Mersin ve İskenderun ilçelerinin ve Lübnan Şam, Humus, Hama ve Halep ilçelerinin batısında bulunan Suriye topraklarının halis Arap ülkeleri oldukları söylenemez. Dolayısıyla ve Şam, Humus, Hama ve Halep ilçelerini Arap sınırları içinde kabul etmiyoruz. Arap önderleriyle olan antlaşmalarımızı ön yargıya tabi tutmak koşuluyla, Lübnan, Şam, Humus, Hama ve Halep ilçelerinin dışındaki, hat ve sınırları kabul ediyoruz. Lübnan, Şam, Humus, Hama ve Halep ilçeleri dışındaki toprakları, Büyük Britanya, Mekke Şerifinin önermiş olduğu hat ve hudutlar içindeki ülkelerde Arapların bağımsızlığını tanımaya ve desteklemeye hazırdır".

Şerif Hüseyin, 5 Kasım 1915'te gönderdiği üçüncü mektubunda, Kamal'ın sonraları Filistin hezimetini ihanetleriyle peşkeş çektiği Kuzey Irak ve Kuzey Suriye'nin Türk toprakları olduğunu tasdik ve kabullenerek Mersin'le Adana'nın talep edilen hudutlardan çıkarılmalarını kabulleniyordu. Bunlara daha sonra

Lübnan'ı da katıyordu. McMahon, ona 13 Aralık 1915'te gönderdiği üçüncü mektupta, Şerifin Mersin ve Adana'yı talep ettiği hudutlar dışında bırakmasını ve Hristiyan Araplara güvence vermek önerisini iyi karşılıyor; Halep ve Beyrut illeri üzerinde tekrarlamış olduğu hak iddialarını geçiştiriyordu. Şerif Hüseyin, ona 1 Ocak 1916'da gönderdiği dördüncü yazıda, Fransa'ya karşı olan hak iddialarında direnmeyeceğini açıklıyordu. Şerif Hüseyin, bundan sonraki yazışmalarında, hudut sorununa hiç değinmemiştir. Böylece Kamal'ın sonraları Filistin hezimetini ihanetleriyle peşkeş çektiği Kuzey Irak ve Kuzey Suriye'nin telef edilmesiyle; Kamal'ın düşman İngilizlerin isteklerinden daha fazlasını heder ettiği anlaşılmıştır.

İngiltere Dışişleri Bakanlığı belgeleri: "FO 371/3384/183770, P. I. D. FO 371/22108/ 146/18. 153045/15, telyazısı no. 623; 174974/17;

George Anionius: The Arab Atvakming: ihr story of the Arab national movment, (Arap Uyanışı, Arap ulusal hareketinin hikâyesi), Londra 1938.

1916'da Ekim ayında Yüzbaşı Lawrence, İngiliz diplomatı Sir Ronald Storrs'la birlikte, deniz yoluyla Arabistan'a gitmiştir. Emir Hüseyin'in ikinci oğlu Şerif Abdullah'la Şerif Ali ve onun genç üvey kardeşi Seyit'le, daha sonra da onların Medine yakınlarında bulunan kardeşleri Şerif Faysalla görüşmüştür.

David Garnet, The Letters of T. E. Latorence of Arabia (Arabistan'ın T. E. Lawrence'ın mektupları), Londra 1964, s. 210.

Lawrence, İngiliz Kabinesinin bilgisi için hazırladığı 4 Kasım 1918 tarihli gizle bir andıcında, "Türk ve İslam Âlemi'yle İslâm dinini de tahrifatlarla bölme" işinin ivedilikle gerekliliğini savunuyordu. Mekke Şerifini Arap Önderi olmamasını savunuyordu. Böylece hem Türk'ü hem de İslâm dünyasını bölüneceğini belirtmiştir. Coğrafi durumunun, bölünmelere yardımcı olacağını bildirmiştir.

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LL – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu, 11,. .

Arab Bulletin s. 265.

Siyonist Lawrence sadece 150 çapulcusuyla Kamal ve Cemal paşaların göz yummasıyla; Türkleri en büyük darbeleri vur kaç yöntemleriyle yapmıştır. Hâlbuki çölde kaçacak yeri olmamasından dolayı; takip edilerek imhası çok basit idi. Lawrence, ayaklanmanın ivedilikle beyni, örgütleyicisi, askeri tetikçisi ve İngiliz'in sorumlu irtibat subayıdır. Türk Orduları ve hedeflerine vur ve kaç taktiği kullanan gerilla harekâtlarına girişmiştir. Türk hatlarının iç tarafından hırpalayıcı, ikinci bir cephe kurmuştur. Lawrence, 6 Temmuz 1917'de Kızıl Deniz'in kuzeyinde bulunan Türk Akabe limanını işgal etmiştir. Bundan dolayı yarbay rütbesi ve Mümtaz Hizmet Nişanı (Distinguished Service Order) verilmiştir. Lawrence, 1917 ve 1918 yıllarında, İslam Âlemi'ndeki İngiliz orduları başkomutanı General Sir (Lord) Edmund Allenby'nin emrinde, Filistin Cephesi'nin Türk Toprakları iç tarafından, bütün var gücüyle koordine ediyordu. İngiliz orduları başkomutanı General Sir (Lord) Edmund Allenby; Türk ordularının karşısında çalışmasını yürütüyordu. Lawrence ise Türk topraklarında Türk Orduları'nın gerisinde gerilla ve casusluk faaliyetlerini gerçekleştiriyordu.

Lawrence'ın taktiği "Türk İmparatorluğu'nun toprakları için İngiliz kanı akmamalıydı. Türk toprağı, bence tek bir İngiliz gencinin ölümüne değmezdi" Askeri hareketlerinin pek azını İngiliz i tehlikeye sokarak yürütüyordu. Türk ve Arap askeriyesini satın alarak işlerini yürütüyordu. Kamal ve Cemal paşaların göz yummalarıyla palazlanan Lawrence 24 Eylül 1917'de Akabe'den bir dostuna gönderdiği mektupta şöyle diyordu: "Türkleri zevkle korkunç vur kaç taktiklerle hunharca öldürüyoruz. Ansızın kalleşçe sabotajlar yaparak saldırıyoruz. Türk vatan evlatlarını param parça olarak her yana dağıtıyoruz. Birçoğunun hâlâ canlı canlı iniltilerini duyarız ve görürüz. Daha önce onları yüzlerce sabotajlarla katletmişizdir. Kendimi daha yüzlerce sabotajlar yaparak daha fazla katletmeye mecbur hissediyorum "

15 Temmuz 1918'de V. W. Richards adlı bir tanıdığına mektup göndermişti. "Şiddetin en derinliklerinde yüzüyorum. Hayallimdeki Türklere karşı katliamları zevkle gerçekleştiriyorum. Bu katliamlar benim en büyük zevkle gerçekleştirdiğim hayallerimdir. Hallerimi gerçekleştiriyorum. Bu işten büyük zevk ve kıvanç duyuyorum. Ben bir fırsat hırsızıyım. Türklere karşı bütün fırsatları sonuna kadar kullanıyorum. Türk yaratıklarına karşı hiç bir acıma duygum yoktur. Fırsatları yakalama sevkinden kendimi alamıyorum. . . . Görevim Türkiye'ye karşıdır. Onun için de batılı olan dış görünüşümü gizlemek zorundayım. Dış görünüşümü Araplara benzeyerek bu katliamları zevkle gerçekleştiriyorum. Türk gençlerini katlederken, kendimi bir çeşit sahne üzerinde, balo giysisiyle acayip bir dilde, gece ve gündüz başarılı bir aktör

olarak görüyorum. Rolümü iyi oynamazsam, kellemi kaybedeceğimin bilinci içindeyim. Türk gençlerini katletmek bana bir oyun gibi geliyor. Bana büyük bir haz veriyor. Civan gibi delikanlıları katletmek, hayallerime sığmıyor. Türkleri zevkle katletmek benim gündüzleri hayallim geceleri düşüm oluyor. Bu hayallerimin ve düşlerimin bitmemesini istiyorum. Hayallerim ve düşlerim hep gerçekleştiğine inanamıyorum. Atlarımızı çılgınlar gibi sürdürüyoruz. Habersiz Türk gençlerin üzerlerine çullanıyoruz. Türkleri yığınlarca yok ediyoruz. Tüm hareket çok kanlıdır. Katliam plan ve hazırlıklarını severim ve zevk duyarım. Kendim fiziki olarak çarpışmaktan ve Türker'den tiksiniyorum. Acayip, küçük bir gruptuk, ama İslam Âlemi'nde tarihin seyrini değiştirdiğimizi sanıyorum. "

Lawrence, Türk Orduları'na karşı yaptıkları saldırılarında, saldırı sırasında, hiçbir esir alınmaması buyruğunu vererek hepsini katlettiriyordu. 106 sayılı Arab Bulletin (Arap Bülteni) bunun en sabit delillidir. Lawrence', Türklere karşı tarihin en gaddar ve kalles hareketlerini sergilemiştir. Bir katliamda 5. 000 Türk evladı hunharca katledilmiştir. Kamal ve Cemal paşaların göz yummalarıyla pasif korumalarıyla alçaklaşan Lawrence'ın anlattığına göre, "Katletmekten yoruldukları için, son kalan 600 Türk evladını esir etmiştir. Lawrence, katliamlarını "askeri gerekçe" ardına sığınarak yapıyordu.

30 Ekimde İngiliz Kralı V. Resmi Gazete'de ilân edilen nişanlarını resmen tevdi etmek üzere onu huzuruna çağırmıştır. Sırf Siyonist emelleri uğruna katliamlar yapan Lawrence, Şövalyelik (Order of the Bath), Şeref Nişanı (Order of Merit) ve "Sir" unvanını da kapsayan tüm onurlardan vazgeçmiştir.

Kamal ve Cemal paşaların ihanetleriyle palazlanan Lawrence, yaşadığı tiksintileri, İngiliz yazarı George Bernard Shaw'ın "Seven Pillars of Wisdom (Hikmetin Yedi Sütunu) eserin Oxford metninin giriş bölümünde yansıtmıştır: "Kazandığımız başarı sonunda yenedünya doğmuştur. Ama eski adamlar yine meydana çıktılar. Zaferimizi ellerimizden aldılar. Zaferimizi, yeniden, bildikleri eski dünya içinde biçimlendirdiler

Yeni bir ulus yapmak istedim; dünyaya, yitirilen bir etkiyi geri getirmek istedim; Samilerden (Yahudi ırkından)oluşan 20 milyonluk kitleye, ulusal düşünceleri esinlettim. Hayal dünyalarını genişlettim. Yeni bir hayal dünyalarını kurma amacını güttüm. Böyle yüksek bir amaç, zaten onların asaletinde vardı. Hayat bizi olaylarda cömert bir rol oynamaya zorladı. Kazandığımızda Arap topraklarında İngiliz petrol imtiyazlarını kuşkulu bir duruma soktu.

"Doğu'ya, bir amaç ve idealler iade etmişsem; beyazın kırmızıyı yönetmekle ilgile ölçüyü daha gerekli yapmışsam; belirli bir ölçüde oradakileri, yeni uluslararasına kazandırmış oluyorum. Tahakküm edici soylar,(Türkler) zorbalıkla sağlamış oldukları başarılarını unutacaklardır "

David Garnet, The Letters of T. E. Lawrence of Arabia (Arabistan'ın T. E. Lawrence'ın mektupları), Londra 1964, op. Cilt., s. 33 s. 238., s. 254., s. 261, 261,263,

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LL – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu, s. 183, s. 244. s. 246., s. 254., s. 284.

Lawrence'ın Seven Pillars of Wisdom (Hikmetin Yedi Sütunu), 31 Hyde, op. cit., s. 19.

Lawrence, İngiltere'ye gelmesiyle İngiliz Savaş Bakanlığı'nda gizle bir casusluk görevlisi olan Lawrence, Beach, Aubrey Herbert ekibinden Lawrence ayrılmıştır. İngiliz Savaş Bakanlığı, gizle casusluk görevine Montagu, Amery ve Aubrey Herbert ekibini atamıştır. İngiliz Savaş Bakanı Lord Kitchener adına Lawrence'siz bu eski ekip casusluk ve ajanlık işlerine devam ettirmişlerdir.

İngiltere Dışişleri Bakanlığı belgeleri: FO 37V4236/E 129405.,

İngiltere Dışişleri Bakanlığı belgeleri: FO 37V4236/E 129192,

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LL – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu,

İngiliz Tuğgeneral Moberley, 1926 yılı Nisanında, History of the Mesopotamian Campaign (Mezopotamya Harekâtının Tarihi) adlı eseri yazıyor. Eserin bir bölümünü, Türk savaş amaçlarına ayırmıştır. Yazar eserini, İngiltere Dışişleri Bakanlığı belgeleriyle sağlam, ispatlı, sağlıklı ve dayanaklı yazmıştır. İngiltere Dışişleri Bakanlığı yetkililerinden W. G. Childs, 20 Nisan'da, bakanlığın da yararlanabileceği bir tutanak kaleme almıştır. Bu tutanak, düşman İngiliz işbirlikçisi Kamal'ın alçak kişilik ve kahpe çalışmalarına gerçekçi, açık-seçik ve ilginç ışık tutmaktadır. Childs, Arabistan'daki Türk Devleti'ne karşı

hainlikleriyle tanınan Albay T. E. Lawrence'la bu konuda görüşmüştür. Bu hain İngiliz albayı T. E. Lawrence, 1918 yılı Eylülünde, "enteresan ve tuhafliklar" sonucunda "Kamal ile defalarca görüşme yaptığını" itiraf etmiştir. Hain T. E. Lawrence, Kamal ile Türk savaş amaçlarıyla İngiliz savaş amaçlarını açıkça beyan ediyor.

Kamal'ın Lawrence'la yapmış olduğu belgelenen açıklamaların özeti şöyledir: “Suriye, Filistin, Arabistan ve Mezopotamya (Irak)'dan dan oluşan Arap ülkeleri ve Mısır'la ilgili "pantürkist görüşlere” de değindiği söylenen Kamal'ın şüphe götürmeyecek şekilde kesin biçimde konuştuğu belletiliyordu. Kamal'ın görüşünce, Suriye, Filistin, Arabistan ve Mezopotamya (Irak)'dan dan oluşan Arap ülkeleri ve Mısır' Türk Devleti erkânına ilgilendirmiyordu. Düşman İngiliz'e karşı Mısır'da girişilen Türk harekâtı, askeri maksatlarla yapılan bir gösteriden başka bir şey değildi. Filistin, Suriye ve Mezopotamya; savaşa ilişkin stratejik amaçlar dâhil bu ülkeler, Türk Devleti'ni yönetenler tarafından değersizdiler. Filistin, Suriye ve Mezopotamya; savaşa ilişkin stratejik amaçlar dâhil bu ülkeler, Türk Devleti'ni yönetenler tarafından değersiz olmakla kalmıyorlar, aynı zamanda, Türk yönetiminde kalırlarsa kesin bir tehlike ve engel olarak görülüyorlardı. Kamal, Türk Devlet erkânının bu ülkeleri hiç üzüntü duymadan yitireceklerini; dahası, onlardan kurtuldukları için kıvanç duyacaklarını söylüyordu. Dikkat edilmesi gereken asıl şudur: Suriye, Filistin, Arabistan ve Mezopotamya'yı değersiz ve fazlalık gören, Suriye, Filistin, Arabistan'ı korumakla görevlendiren bir komutan olarak söylemesidir. Suriye, Filistin, Arabistan'ı elden çıkmasını memnuniyetle kabullenen ve açıkça çekinmeden söyleyen, İngiliz düşmanına karşı Filistin Cephesi'nin en yeni en kuvvetli Ordunun komutanı olarak açıklıyor. Oysa düşman işbirlikçisi hain Kamal; Suriye, Filistin, Arabistan'ı Türk'ün başında bela gören, Filistin Cephesi'nde düşman İngiliz e karşı Filistin Vatan topraklarını korumakla görevlendirilen en yüksek Türk ve Müslüman zannedilen bir hain komutandır.

İngiltere Dışışleri Bakanlığı yetkililerinden W. G. Childs: “Almanya Türkiye'yi pantürklerin siyasetini desteklemek zorunda idi. İngiltere Dışışleri Bakanlığı yetkililerinden W. G. Childs, Kamal'ın Albay Lawrence'la yaptığı defalarca görüşmelerinde ilginç olan; Türkler ile müttefik ve dost olan Almanya'dan nefret etmesi idi. Oysa Türk Devleti, düşman İngiliz'in Filistin'i işgal etmek amacıyla aşırı takviyesi karşısında çaresiz kalarak dost ve müttefik Almanya'dan düşman İngiliz e karşı yardım talebinde bulunmuştu. Almanya ise Türk Devleti'nin İngiliz düşmanına karşı çaresizliği karşısında savaşta olmasına rağmen yardım etmek zorunda kalmıştı. Çünkü düşman İngiliz aynı zamanda Almanya'nın en büyük ve en tehlikeli düşmanı idi. Bunun yanında müttefiki olan Türk Devleti'nin yenilmesi zincirleme olarak kendilerini de etkileyeceği bilincinde idi. Türk Devleti'nin İngilizler karşısında yenilmesi, kendilerinin de yenilmesine yol açacağını çok iyi bilmekte idiler. Bunlardan dolayı çok zor durumda olmalarına rağmen; Türk Devletinin imdat çağrısına duyarsız kalmayarak

yardıma koştı. Müttefik Almanya ve Avusturya-Macaristan İmparatorlukları muazzam yardımlarda bulunmuşlardır. Filistin Cephesi'nde alman ve Avusturyalı askerlerden oluşan bir ordu göndermişlerdir. Türk Ordusunun Filistin'deki tüm ihtiyacı olan parayı ayda 200. 000 altın vererek karışıyorlardı. Para yardımlarıyla ayda 200. 000 altın ve toplam 5. 000. 000 altın öngörülmüştü. Almanya bununla da kalmadı. Türk Devleti'nin yeni kurduğu 7. Ordunun bütün teknik alt yapısını karşıladı. 7. Ordu Kamal'ın komutasındaki ordu idi. Filistin'de, düşman çok aşırı takviye İngiliz e karşı, mevcut Türk Orduları yetersiz kalmıştı. Müttefik Almanya yardımlarıyla yeni orduların konuşlandırılması zarureti dolmuştu. Almanya Yıldırım Orduları Grubu adıyla yeni bir Ordular kurulmasına yardımcı oldu. Öncülük etti. Yıldırım Orduları Komutanlığı'nda görevlendirilmesi amacıyla Genelkurmay Başkanlığı yapmış tecrübeli bir generali 200 kadar teknik subay ekibiyle Türk Devleti'nin emrine amade etti. Bunlara rağmen İngiliz belgelerinde, Kamal çok aşırı Alman düşmanı idi.

İngiltere Dışişleri Bakanlığı yetkililerinden W. G. Childs'e ve İngiltere Dışişleri Bakanlığı belgelerine göre; Kamal ve yandaşları, dost ve Müttefik olan Almanların İngilizler'e karşı yenilmesi gerektiğini belirtiyordu. İngiltere Dışişleri Bakanlığı yetkililerinden W. G. Childs'e ve İngiltere Dışişleri Bakanlığı belgelerine göre; Kamal ve yandaşları, açıkça hiç çekinmeden dost ve Müttefik olan Almanların İngilizler'e karşı yenileceğini beyan ediyorlardı. Hâlbuki Türk ve Almanya müttefiklerine karşı düşman İngilizler büyük saldırısı yapmış değildi. Kamal ve yandaşları, daha savaş yapılmadığı halde dost ve müttefik Almanya'nın savaşı yitireceğini beyan ettiklerinden dolayı, Türkiye'nin askeri kaynaklarının Suriye, Filistin, Arabistan ve Mezopotamya'dan çekilmesini istiyorlardı. Kamal hain Lawrence'a yaptığı açıklamalarda; İngiliz düşmanının başını çektiği İtilâf Devletleri Türkiye'nin Avrupa'daki bölümünü, İstanbul ve Boğazları ellerine geçirebilirlerdi. Kamal hain Lawrence'a yaptığı açıklamaların devamında; İngiliz düşmanının başını çektiği İtilâf Devletleri, Anadolu'yu ele geçiremez veya orada varlığını sürdüremezlerdi.

Kamal'ın istek ve kanaatine göre, Türkiye Suriye'yi, Filistin'i, Arabistan'ı ve Mezopotamya'yı Trakya'yı, İstanbul'u ve Boğazları yitirdikten sonra doğuda toprak kazanmalı idi. Batı'da yitirdiği ülkelerden sonra doğuda toprak kazançları sağlayabilecekti. Türk Ordusu komutanı hain Kamal'ın hain Lawrence'a anlattıkları bunlarla da kalmıyordu. Alman yardımlarıyla düşman işgallerine karşı toplanan Türk askerleri daha istenilen düzeye ulaşmamıştı. Türk Ordusu komutanı düşman işbirlikçisi Kamal'ın Siyonist ajan Lawrence'a anlattıkları

devam ediyordu. Bilendiği gibi ikili görüşmelerde konuşmalar daha fazla zaman ve yer tutarlar. Bu konuşma ve görüşmelerin casus ve ajanların raporlarına özet olarak yansır. Casus ve ajanların uzun görüşmeleri özet olarak raporlarında, resmiyete dökmeleri ise ikinci safhadır. İngiltere Dışişleri Bakanlığı merkezindeki uzmanlar ise gelen binlerce s. raporların içinden lazım olanları seçerek arşiv olarak belgelendirirler. İngiltere Dışişleri Bakanlığı merkezindeki İngiliz belgeleri, uzun görüşmelerin özeti olan casus ve ajanların özet raporlarının daha da özetidir. Türk Ordusu komutanı Kamal'ın hain İngiliz casusu Lawrence'a aktardığı bilgiler devam ediyordu. Tarafından raporlarda belgelendirme safhasında bunlarla da kalmıyordu. Düşmanın çok üstün takviyelerken kurdukları ordular grubuna karşı, Alman yardımlarıyla kurulan Ordular grubu Komutanlığı'nın planları, daha fizibilite safhasında ortaya çıkan ve çıkartılan huzursuzluklar ve ayak sürtmelerinden dolayı kesinleşememişti. Olduğundan kesin bir planları daha gerekli zamanda kabul edilmişti. Türk Ordusu komutanı Kamal'ın hain İngiliz casusu Lawrence'a Türk Devlet erkânının kişilikleriyle ilgili has ve özel bilgileri de paylaşmıştı. Türk Ordusu komutanı Kamal'ın hain İngiliz casusu Lawrence'a Türkçülüğe de, Turancılığa da inanmadığını ve kabul etmediğini de açıklamıştır. Türk Ordusu komutanı Kamal'ın hain İngiliz casusu Lawrence'a, Türkçülüğe ve Turancılığa karşı olduğunu açıkça belirterek itiraf etmiştir.

İngiliz Arşivi, Dışişleri Bakanlığı belgeleri: FO 371/215/L 2540.,

İngiliz Arşivi, Dışişleri Bakanlığı belgeleri: FO 371/216/L2317-L 2540., İngiliz Arşivi, Dışişleri Bakanlığı belgeleri: FO 371/215/L 2540-L2718, İngiliz Tuğgeneral Moberley, History of the Mesopotamian Campaign (Mezopotamya Harekâtının Tarihi), 1926,

Salahi R. Sonyel, Belleten, 205, Cilt: LLII, Sayı, 205, Aralık 1988., Türk Tarih Kurumu

Hain İngiliz casusu Lawrence, Türk Ordusu komutanı düşman işbirlikçisi Kamal'la 1918 yılında defalarca görüşüğünü itiraf etmiştir. 7 Ağustos 1918'de 7. Ordu'ya ikinci kez komutan atanan Kamal, 18 Eylül'de yeni komutasını teslim aldı. O sıralarda 7. Ordu, Filistin'de, Güney Nablus'la Şeria Irmağı arasındaydı. Kamal ile Yahudi ve İngiliz dostu Cemal Paşa dost idiler. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa Suriye, Filistin ve Arabistan'ın genel valisi idi. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa aynı zamanda Suriye'de konuşlandırılmış 4. Ordu komutanı idi. 7. Ordu komutanı Kamal, Şabataycı doktor biraderine

mektup gönderdi:

"Suriye hali içler acısıdır. Vali ortalıklarda gözüküyor. Orduları yöneten ekibiyle komutan da piyasada yok. Her taraf İngiliz propagandasından geçilmiyor. İngilizler buraları İngiliz bombardımanına tutmuşlar. İngiliz gizle istihbaratı casuslarıyla ve ajanlarıyla cirit atıyor. İngiliz gizle istihbaratı casuslarıyla ve her yanda çalışmalarını harıl harıl yapıyorlar. İngilizler, bizi çarpışmadan, yenebileceklerini tahmin ediyorlar. Çarpışmadan bizi yenmek için çaba harcıyorlar. . . "

Salahi R. Sonyel, Türk Tarih Kurumu Aralık 1988 yayınında; Kamal'ın mektubunu oldukça ilginç bulduğunu itiraf etmiştir.

Salahi R. Sonyel, Belleten, 205, Cilt: LLII, Sayı, 205, Aralık 1988., Türk Tarih Kurumu

İngiliz Devlet Arşivi (Public Record Office) Dışişleri, Savaş ve Sömürgeler Bakanlıkları ve İngiliz Kabinesinde Lawrence'la ilgili birçok yayımlar, belgeler, özgeçmişi, yayımlanmış mektupları ve çeşidi arşiv çalışmaları korunmaktadır. Bunlar asıl ve gerçek kaynaklardır. Bu arşivler, araştırmacılar için Lawrence'ın kişiliğine ve çalışmalarına epeyce ışık tutar.

The Guardian, Londra, 20. 5. 1985.

İngiliz yazar Robert Lacey'in belirttiğine göre; "Türlere karşı düşman İngiliz, Kamal gibi işbirlikçileriyle içten yıkmak için Yahudilerin yardımlarıyla muazzam servetler harcamıştır. Yahudi ve İngiliz ortak düşmanı Türk kalesini içten yıhma komplolarına" bir milyon Sterlin gibi İngiliz altınlarıyla finanse edilmiştir.

Ronald Storrs, Orientallons (Hedefler/Yön Tayinleri), Londra 1945, s. 152-156.

Türk kalesini içten yıhma baş faaliyetlerini "Arabistan'ın 'El Aurens'i" olarak bilinen İngiliz ajanı Thomas Edward (Ned) Lawrence yapmıştır. Düşman İngilizler tarafından sırf bu içten yıhma planlarını uygulamak için görevlendirilmiştir. İngiliz yazarı Richard Aldington, Thomas Edward (Ned)

Lawrence'ı adlı, onu bir homoseksüel olarak nitelendirmiştir.

Impact International: "Can't buy peace throughy suppllcation" (Dilenmekle barış satın alınamaz), 15:19, Londra, 11-24 Ekim 1985, s. 9., David Holden ve Richard Jones, The House of Saud (Suud Hanedanı), Londra 1981, s., Richard Aldington, Lamenct of Arabia: Biogrophkal Enauiry, Arabistan'ın Lawrence'i, Londra 1969.,

H. Montgomery Hyde, Soiitary in tht Ranks: "Lawrenct of Arabia as anman and privatt soldür (Rütbelerde Tek Başına: "Arabistan'ın Lawrence'i havacı ve alelade asker), Londra 1977. s. ,37

Lawrence, Türk İmparatorluğu, Ağustos 1920'de Türklere Sevres projesi dayatılmıştır. Yeni bir sultan olan Vahdettin, tahta geçer geçmez savaş belasının içinde kendini bulmuştur. Sevr projesini imzalamayarak antlaşma olmasını önlemiştir. Böylece Sevr tarihte bir proje olarak düşmüş kalmıştır. Lawrence, 30 Mayıs 1920'de The Sunday Times gazetesine gönderdiği mektupta Sevr'in uygulanmayacağını baştan deklare etmiştir. İngiliz'in bile inanmadığı serv projesini, Kamalistler iftiraları için sahte dayanak olarak kullanmışlardır. 30 Mayıs 1920'de The Sunday Times gazetesi, Lawrence'ın makalesine geniş yer vermiştir. Lawrence makalesinde: "Türk Antlaşması (Sevres)'nın koşulları, saçmadır. Sevr'i hazırlayanlar, Sevr'i baştan olanaksız hale sokmuşlardır. Sevr antlaşmadan başka her şeye benzemektedir. Ama hiç bir şekilde antlaşma ile alakası yoktur. Eski Türk İmparatorluğu'nun kendine özel şartlarını hazırlayanlar bilecek durumda değildir. Türk Devleti'nin gerçek durumu göz önüne alınmamıştır. Türk Devleti'ni bölmeye çalışanlar Türklerin ve ona bağlı ülkelerin askeri ve mali güçlerini dikkate almamıştır. Gerçekleri ve Türk koşullarını bilmeden hazırlanmıştır. Uygulanabilirliği mümkün değildir. Saçma sapan bir dayatmadı. Tam Türkleri bilmeyen kafaların işidir. Meydana getirilen belge saçması Küçük Asya ülkesinin 2 numara küçüktür. Ancak fatihlerin burnunu sürtecektir. Bu belge hiç bir zaman istendiği gibi uygulanamayacaktır. Uygulama imkânı da yoktur. Türkler bunu bir iki yıl içinde tarihin çöplüğüne atacaktırlar. Ya yenilenme edilerek düzeltilecektir. Yâda geçerli olmadan çöpe gidecektir. „

Kamal kadar ihanet yapamayan Hicaz Kralı Hüseyin bile, Paris'teki temsilcilerinin Sevres Antlaşmasını imzalamalarını yasaklamıştır. Milletler Topluluğu (Cemiyet-i Akvam -League of Nations) toplantılarına protesto ederek

katılmamıştır.

Lawrence, 1920 yılı Temmuzunda The Times gazetesine gönderdiği yazıda, o hafta Avam Kamarasında İslam Âlemi'ne ilişkin olarak yapılan görüşmeler sırasında, kıdemli milletvekillerinden birinin Mezopotamya (Irak)'daki Arapların, "iyi niyetli İngiliz güdümüne" karşın ayaklanarak silaha sarılmalarına şaşıtığını belirttiğine değiniyor, şu yorumda bulunuyordu:

"Araplar, Türk yönetimi oldukça kötü olduğu için değil, bağımsızlık istedikleri için Türklere karşı savaş sırasında ayaklandılar. Efendilerini değiştirmek, İngiliz uyruğu veya Fransız vatandaşı olmak için değil, kendi haklarını kazanmak için yaşamlarını savaşta tehlikeye koydular. . . İki yıldan sonra sabırlarının tükenmiş olmasına şaşmamak gerek. . . Kurduğumuz yönetim, İngiliz yönetimidir ve İngiliz dillinde yürütülmektedir. Bu yönetimi çalıştıran 450 İngiliz yönetici vardır. Onlar arasında Mezopotamya (Irak)'da tek bir sorumlu yoktur. Türkler aynı hizmetlerde bulunanların yüzde 70'i yerel kişilerden oluşturunuyordu. Oradaki 80. 000 kişilik ordumuz, hudutları korumakla değil, polis görevi olan asayişle uğraşıyor. Halkı, baskı altında tutuyorlar. Türkler, Mezopotamya'daki iki ordularının yüzde 60'ını Arap subayları ve yüzde 95'ini öteki rütbelerdeki Araplar oluşturunuyordu. . . "

David Garnet, The Letters of T. E. Lawrence of Arabia (Arabistan'ın T. E. Lawrence'ın mektupları), Londra 1964, op. Cilt., s. 294vd. ,307. ,s. 308, Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LL – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu,

22 Ağustos 1920 tarihli The Sunday Times gazetesine, Lawrence, İngilizlerin "söyledikleriyle yaptıkları arasında kınanacak bir çelişme bulunduğunu" açıklıyordu. Ona göre, İngilizler, Türkiye'yi yenilgiye uğratmak, "Arapları, Türk yönetiminin zorbalığından kurtarmak" ve o ülkenin buğday ve petrol kaynaklarını dünyaya sağlamak amaçlarıyla Mezopotamya'ya gittiklerini söylemişlerdi. Bu amaçlar uğruna yaklaşık bir milyon insan ve yüz milyon Sterlin tutarında para harcamışlardı. Lawrence, yazısını şöyle sürdürüyordu:

"Bizim yönetimimiz, eski Türk sisteminden de kötüdür. Türkler, barışı korumak amacıyla, askerliklerini yapan yerel erlerden en fazla 14. 000 kişilik bir güç bulundurmuşlardır. Yılda ortalama mahkeme kararlarıyla 200 Arap öldürmüşlerdir. Biz ise orada 90. 000 kişilik bir gücün yanında muazzam bir,

uçaklar, zırhlı arabalar, gambotlar ve zırhlı trenler bulunduruyoruz. Bu yaz vuku bulan ayaklanmada yaklaşık 10. 000 Arap öldürdük. . . Bağdat'taki hükümet, ayaklanma olarak nitelendirdiği siyasi suçlardan ötürü o kentte Arapları asıyor. Hâlâ Türk uyruğundalar. Bizimle Araplar hala savaş durumundadırlar. . . . Bu yaz, 10. 000 köylüyü öldürmemiz, İngiliz'in buğday, pamuk ve petrol istihsalini nereye kadar götürülür. Sömürge idaresi mantığı adına milyonlarca Sterlinin, binlerce İmparatorluk askerinin ve on binlerce Arabın feda edilmelerine yol açan bu masraflardan sonra, hala bu saçmalıkları nereye kadar götüreceğiz?"

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: 11 – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu, Arab Bulletin s. 316. ,s. 317.

Bu arada, İngiltere Başbakanı Lloyd George, İslam Âlemi sorunlarını Dışişleri Bakanı Lord Curzon'un ellinden alarak, sömürgeler Bakanı Winston Churchill'e devretmiştir. Lloyd George'la görüşen Lawrence, Churchill tarafından siyasi danışman olarak atanmıştır.

Lawrence, Sömürgeler Bakanlığında görevli iken, Kudüs'teki İngiliz Piskoposu Dr. McInnes, Horace M. Kallon tarafından Zionism and World Polittics (Siyonizm ve Dünya Polittikası) yayımlandı.

İngiliz piskoposu, 15 Aralık 1921 'de Siyonist Lawrence'a gönderdiği yazıda, ona (Lawrence'a) atfedilen demeci yalanlamaya çağırıyor ve aralarında yapılacak yazışmaları basında yayınlamak gereğini duyabileceğini bildiriyordu. Anlaşılan, Lawrence, piskoposa 2 Şubat 1922'de karşılık veriyor ve Filistin'deki İngiliz Yüksek Komiseri Sir Herbert Samuel'e başvurmasını salık veriyordu. 10 Mayıs 1922'de bir açıklama yayınlayan Winston Churchill, "söz konusu yapıtın, Albay Lawrence Sömürgeler Bakanlığının bir üyesi olarak atanmadan önce yayınlanmış bulunduğunu ve dolayısıyla, yazarın ona atfetmiş olduğu görüşlerin bu Bakanlığı ilgilendirmediğini" bildiriyordu.

Piskopos, görüşünde direniyor ve 23 Haziranda Siyonist Lawrence'a gönderdiği yeni bir mektupta, kendisine karşılık vermesini talep ediyor; yakında Londra'ya ulaşacağım açıklıyordu. Siyonist Lawrence, piskoposa karşılık olarak iki yazı müsveddesi hazırlıyordu, ama bunlardan aşağıdaki mektup gönderilmiyordu: "Benim Dr. Weizmann'a verdiğimi üçüncü bir kişinin iddia ettiği demeci yalanlamamı istiyorsunuz. Bunu asla yapmayacağım. Yayınlanmış bulunan ve

bana atfedilen herhangi bir demeci hayatımda asla yalanlamadım; şimdi sizin bu üç köşeli sorunuzda bunu yapmaya başlamak için baştan çıkarılamam. Zaten, kuşkulandığım gibi, Sayın Piskopos, yalanlamalarını hem kendinizi temin etmek ve hem de, çizmelerini sizin ve ne de benim, siyaha boyamaya yetenekli olduğumuz Dr. Weizmann gibi büyük bir adam üzerinde zafer kazanmak için istiyorsunuz. . . "

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LL – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu, s. 342, 343.

Süleyman Musa adlı Arap yazar, 1962 yılında Arapça yayınladığı Siyonist T. E. Lawrence: Bir Arap Görüşü adlı yapıtında, Lawrence'ın Arap ayaklanmasındaki rolünü aşağılamakta ve onu, açıktan açığa bir Siyonist olarak nitelendirmektedir.

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LL – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu

Siyonist T. E. Lawrence, 15 Mayıs 1930'da Frederic Manning'e Plymouth'dan şöyle hitap ediyordu: "Sonuçta Arap akımına inanmadım; ama o günkü zaman ve mekân açılarından onun gerekli olduğunu düşündüm. Bu akım, savaştan bu yana da haklılığım büyük ölçüde kanıtlamış bulunuyordu. . . "

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LL – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu, Arab Bulletin., s. 1. 693.

28 Kasım 1934'de B. H. Liddell Hart'a York'tan gönderdiği yazıda şöyle diyordu: "Kamal'ın ulusalcılığı, Enver'in Alman yanlısı meyline karşı mücadele etmek için sahte bir ulusalcılıktır. "

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LL – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu, s Arab Bulletin. 831

Siyonist T. E. Lawrence, 1926 yılı Nisanında İngiltere Dışişleri Bakanlığı yetkililerinden W. G. Childs'a yaptığı açıklamada, "1918 yılı Eylülünde, acayip bir rastlantı sonunda, Kamal Paşa ile defalarca görüşme yapmış olduğunu itiraf etmiştir. Türk savaş amaçlarının, konuşulan konular arasında bulunduğunu" belirtmiştir.

İngiltere Dışişleri Bakanlığı belgeleri: "FO 371/215/L 2540: W. G. Childs'ın kaleme aldığı andın, Londra, 20. 4. 1926.,

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: II – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu

Robert Lacey, 1981 yılında Londra'da yayınlanan The Kingdom (Kraliyet) eserinde, Lawrence'ın Arapları aldattığını belirtmiştir. Kanıt olarak, Lawrence'ın Seven Pillars of Wisdom (Hikmetin Yedi Sütunu) adlı yapıtının önsözünde yapmış olduğu şu açıklamayı gösterir: "(İngiliz) Kabinesi, daha sonra Araplara Özerklik verileceği kesin sözleriyle onları bizim için çarpışmaya ayaklandırdı. Araplar, kuruluşlara değil, kişilere inanırlar. Beni, İngiliz yönetiminin özgür bir ajanı olarak gördüler ve benden, o yönetimin yazılı vaatlerini onaylamamı talep ettiler. Böylece, bu komploya katılmak zorunda kaldım ve sözümün değeri ne ise, onlara, ödülleri alacakları yolunda güvence verdim.

Savaşı kazanırsak, bu sözlerin yerine getirilmeyeceği (kâğıt üzerinde kalacağı) ta başlangıçtan belli idi ve ben, Arapların dürüst bir danışmanı olsaydım, onlara, bu gibi şeyler için çarpışarak hayatlarını tehlikeye sokmamaları; evlerine dönmeleri öğütünü verirdim. Doğru da ucuz ve süratli bir zafer kazanmamız için Arap yardımının gerekli olduğuna ve kaybedeceğimize, sözümüzde durmayarak kazanmamızın daha iyi olacağına inanarak, bu hilenin tehlikesini göze aldım. "

"(Araplarla) ateş altında iki yıllık ortaklığımız sırasında bana inanmaya ve hükümetimin de, benim gibi, içten olduğunu sanmaya alıştılar. "

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: II – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu

Lawrence'ın İngiliz yönetimince nasıl kullanıldığını gösteren, Paris, 3 Eylül 1919 tarihli özel ve gizle mektubun fotokopisi

Edw. Grey

BRITISH DELEGATION,
PARIS.

September 3rd, 1919.

Private & Secret.

My dear Archie,

125340

I have received your letter No. 114059/WH/1919 of August 21st about Colonel Lawrence and have consulted the authorities here.

The reply is that Colonel Lawrence should be considered to be under the Foreign Office, and that we do not share the apprehensions as to the effect of his presence in Paris at the proper time. It is considered, on the contrary, that there is little hope of a settlement ~~except~~ in an agreement between Feisal and the French, and that such an agreement would hardly be possible except with Colonel Lawrence's assistance. If he is properly handled, he may be able to get Feisal into a reasonable frame of mind, and if he cannot or will not, probably no one else can. If Feisal comes here for the ultimate settlement and then found that we were preventing him from having the advice of Lawrence, it would only make him more suspicious of an Anglo-French plot against him and all the less likely to be accommodating.

Grey
Wm

Edw. Grey

The Secretary

to the Army Council.

1. The first thing to be done is to make a plan of the land. This should be done on a scale of 1 inch to 100 feet. The plan should show the boundaries of the land, the position of the buildings, and the position of the trees. The plan should also show the position of the roads and the position of the fences. The plan should be made on a piece of paper which is large enough to show the whole of the land. The plan should be made by hand, and it should be made in ink. The plan should be made on a piece of paper which is large enough to show the whole of the land. The plan should be made by hand, and it should be made in ink.
2. The second thing to be done is to make a list of the trees. This should be done on a piece of paper which is large enough to show the whole of the land. The list should be made by hand, and it should be made in ink. The list should be made on a piece of paper which is large enough to show the whole of the land. The list should be made by hand, and it should be made in ink.
3. The third thing to be done is to make a list of the buildings. This should be done on a piece of paper which is large enough to show the whole of the land. The list should be made by hand, and it should be made in ink. The list should be made on a piece of paper which is large enough to show the whole of the land. The list should be made by hand, and it should be made in ink.
4. The fourth thing to be done is to make a list of the roads. This should be done on a piece of paper which is large enough to show the whole of the land. The list should be made by hand, and it should be made in ink. The list should be made on a piece of paper which is large enough to show the whole of the land. The list should be made by hand, and it should be made in ink.
5. The fifth thing to be done is to make a list of the fences. This should be done on a piece of paper which is large enough to show the whole of the land. The list should be made by hand, and it should be made in ink. The list should be made on a piece of paper which is large enough to show the whole of the land. The list should be made by hand, and it should be made in ink.
6. The sixth thing to be done is to make a list of the trees. This should be done on a piece of paper which is large enough to show the whole of the land. The list should be made by hand, and it should be made in ink. The list should be made on a piece of paper which is large enough to show the whole of the land. The list should be made by hand, and it should be made in ink.
7. The seventh thing to be done is to make a list of the buildings. This should be done on a piece of paper which is large enough to show the whole of the land. The list should be made by hand, and it should be made in ink. The list should be made on a piece of paper which is large enough to show the whole of the land. The list should be made by hand, and it should be made in ink.
8. The eighth thing to be done is to make a list of the roads. This should be done on a piece of paper which is large enough to show the whole of the land. The list should be made by hand, and it should be made in ink. The list should be made on a piece of paper which is large enough to show the whole of the land. The list should be made by hand, and it should be made in ink.
9. The ninth thing to be done is to make a list of the fences. This should be done on a piece of paper which is large enough to show the whole of the land. The list should be made by hand, and it should be made in ink. The list should be made on a piece of paper which is large enough to show the whole of the land. The list should be made by hand, and it should be made in ink.
10. The tenth thing to be done is to make a list of the trees. This should be done on a piece of paper which is large enough to show the whole of the land. The list should be made by hand, and it should be made in ink. The list should be made on a piece of paper which is large enough to show the whole of the land. The list should be made by hand, and it should be made in ink.

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: II – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu

Lawrence'ın 1919 yılı Eylülünde İngiltere Dışişleri Bakanlığına gönderdiği ve Kamal'dan de söz eden yazısının fotokopisi

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: II – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu

Bütün ordularını İngiliz düşmanı karşısında yok ettiren ve ordusuz kalan Kamal, küçük bir muhafız birliğinin eşliğinde, Şam'a giriyordu. Bizzat Lawrence de 30 Eylül'de Şam'a girdi. Kamal'la casus Lawrence orada buluşmuşlardır. Ama tam saati ve tam yerini savaş ortamı olduğundan kanıtlayacak kesin bilgi yoktur. Kamal'la casus Lawrence'sın buluştukları kesindir. Kemal bir süre Şam'da kaldıktan sonra Kısve'ye dönmüştür. Alman Yüksek Komutanı Liman Von Sanders Yıldırım Orduları Grubu Komutanı olarak, ordusuz kalan Kamal'a yeni bir emir vermişti. Yeni emre göre, emrindeki son kalan erleri IV. Ordu Komutanının emrine devredecekti. Kendisi de Rayak'a gitmesi gerekiyordu. Filistin cephelerinden Rayak kadar kaçan diğer orduların artığı karma birliklerden oluşmuş küçük bir gruba komutanlık edecekti. Lord Kinross'ın belirttiğine göre, Arap milisleri Şam'a girerken, Kemal, Rayak'a doğru yola çıkmıştı.

Lord Kinross: Kamal: The Rebirth of a Nation, Londra 1981, s. 118 vd.; Uluğ İğdemir: Kamal'ın Yaşamı, I, 1881-1918, Ankara 1980, s. 124 vd.;

Falih Rıfki Atay: Kamal'ın Hatıratları, Ankara 1965.,

Salahi R. Sonyel, Belleten, 205, Cilt: LLII, Sayı, 205, Aralık 1988., Türk Tarih Kurumu

İngiliz istihbarat Servisi Kahire'de The Arab Bulletin (Arap Bülteni) yayınlıyordu. The Arab Bulletin (Arap Bülteni) yayınında, casus Lawrence'ın,

başarıları geniş ölçüde yazılıyordu. İngiliz casusu Lawrence'ın, sağlamış olduğu başarılar açıkça delilleriyle anlatılıyordu. Casus Lawrence'ın düşman İngiliz planlarını uygulayarak, "Türkiye'yi korumak için savaşan vatan evlatlarının hezimetlerine yer veriliyordu. Casus Lawrence faaliyetlerinin anlatırken Kamal ve Cemal paşaların isyancı Araplar tarafından esir alındığını ve bizzat kendisinin sayesinde esirlikten hürriyetlerine kavuştuklarını şöyle deşifre etmiştir: "30 Eylül'de atlarımızla Şam'a girdik. Kamal ve Ahmet Cemal ayrıldıktan sonra, Araplar krallık ilan etti ve Arap bayrağını çekti." Hâlbuki düşmanın kendisine karşı savaşan komutanları esir etmesi en büyük başarıdır. Burada Kamal ve Cemal paşalar düşman İngilizlerin düşmanı olmadıklarından ve düşman İngiliz işbirlikçileri olduklarından; düşman İngilizler işbirlikçilerini esir etmedikleri gibi, esirlikten kurtarmıştır. Hatta düşman orduları komutanı Allenby İstanbul'a geldiğinde ilk isteği; işbirlikçileri Kamal'ın Anadolu'dan darbe ile TC'ni kurması için Anadolu'ya gönderilmesini istemesidir. Kamal'ın dostu olan düşman orduları komutanı Allenby'nin işbirlikçileri Kamal'ı Anadolu'dan isyan etmesi için emretmesi; işbirliklerinin diğer delillidir. Hatta ve hatta düşman orduları komutanı Allenby; bütün vatansever komutanları tutuklayarak, Kamal'ın ve ekibinin kılına dokunmaması çok gariptir. Oysa düşman ilk önce ordusundaki askerlerinin ölümüne yol açan komutanları tutuklayarak yargıladı. İhanetin pes dedirtirecek başka bir yönü daha vardır. Kamal Filistin ihanetlerinden sonra geldiği İstanbul'da düşman komutanlarla beraber yatıp kalkmıştır. Düşman komutanların kaldığı ve karargâh olarak kullandığı Pera Palas otellinin sadece birkaç adım ilerisindeki Akaretlerde evi olmasına rağmen; düşmanlarla yatıp kalkarak fingirdeşmesi ihanet işbirliğinin ve arsızlığının daniskasıdır.

Letters of Lawrence, op. cit, s. 256., Lawrence of Arabia, by J Wilson, s. ,558,

Grey Wolf, Atatürk: "An Intimate Study of a Dictator,

H. C. Armstrong, 1934,

Salahi R. Sonyel, Belleten, 205, Cilt: LLII, Sayı, 205, Aralık 1988., Türk Tarih Kurumu,

Filistin Muharebeleri, dost ve Müttefik Alman eline teslim edilmek zorunda kalındı. Almanlar gerçekten de Türk Devletinin müttefiki olarak Filistin'e

gelmişlerdir. Karargâhlarındaki içten tavır ve disiplinli uygulamaları ile de Türklerden fazla çaba gösterdiklerini hissettirmişlerdi. Almanlar Filistin topraklarında askeri faaliyetleri dışında bütün faaliyetlerde bulunmuşlardır. Arapları para vs. ile Türk ve Alman saflarına çekmek için çok çaba sarf etmişlerdir. Düşman İşbirlikçisi Kamal en fazla bu güzel çabalara engellemek için çabaladı. Böylece Almanlar bu güzle ve faydalı uygulamaları ile Filistin Cephesi'nde Avrupa'daki düşman İngiliz e karşı yapmış oldukları mücadelelerini Türk topraklarında da devam ettirme düşüncesinde olduklarını da açığa vurdular. Türklere ve müttefiklerine bu harpte içten gelen bir samimiyetle bağlılıklarını bildirmişlerdir.

Hüseyin Hüsnü Emir, bir eserinde düşman İngiliz'in Türk ve İslam Âlemi'ni parçalayarak sömürme tehlikesine karşılık yardıma çağrılan Almanlara gösterilen misafirperverlikten bahsederken şunları yazmaktadır: “Almanlar geldiklerin İstanbul'da izzet ve ikram edilmişler. Nişanlar bile almışlardır. Askeri idare için davet edilmişlerdir.”

Hüseyin Hüsnü Emir, Yıldırım, s. 338., vd.

7. Ordu'ya ikinci kez komutan atanan ve düşmanla fingirdeşen Kamal, düşmanın 19 Eylül'de saldıracağını da saldırı öncesinden biliyordu. . Gerçekte düşman, 18 Eylül gecesi saldırıya geçmişti.

Salahi R. Sonyel, Belleten, 205, Cilt: III, Sayı, 205, Aralık 1988., Türk Tarih Kurumu

Sipo ve SD adlı Alman istihbaratları da Türklere yardım etmekteydi. Kamal'ın darbeci başı olduğu Siyonist darbeye devleti ele geçiren İT'çiler gizilce ve sinsice Siyonizm'e alet olacak bir istihbarat kurmuşlardı. Bunun ispatı da; düşman ve Siyonist İngilizler'e karşı; Türk ve İslam Âlemi'nde hiçbir başarılı muhabere yapmamalarıdır. Düşman işbirlikçisi Kamal, 1913 kurulan Türk zannedilen Siyonist istihbaratını komutan olduğu için kullanabilir, yönlendirebilir ve atlatabilirdi. Ama işin içinde dost ve müttefik Almanya'nın kapalı kutusu olan istihbaratı da vardı. Kamal, en büyük ve en tehlikeli düşmanı İngiliz'in her halini takip eden bir alman istihbaratını atlatma şansı hiç yoktu.

Almanya'nın en azılı düşmanı İngiliz'in en azılı casusu'nu izlememesi düşünülemezdi.

1906'dan beri dünyanın en kuvvetli ve geniş istihbaratlarından biri olan "Milltärischen Geheimdienst des Kaiserreichs III "(3. İmparatorluğun Askeri İstihbaratı) başkanlığını yapan Walter Nicolai, Filistin Cephesi'nde uçan kuştan haberi oluyordu.

Nachrichtendienst, Presse und Volksstimmung im Weltkrieg. Berlin 1920.,

Geheime Mächte. Internationale Spionage und ihre Bekämpfung im Weltkrieg und Heute. Leipzig 1923.,

Heinz Höhne: Canaris – Patriot im Zwiellcht. Bertelsmann, München, Wolfgang Krieger (Hg.): Geheimdienste in der Weltgeschichte. Spionage und verdeckte Aktionen von der Antike bis zurGegenwart, München: C. H. Beck 2003,

Filistin Cephesi'nde düşman İngiliz'in işgalle karşı oluşturulan, Yıldırım Orduları Grubu Komutanlığı'nı yapan Falkenhayn "Milltärischen Geheimdienst des Kaiserreichs III "(3. İmparatorluğun Askeri İstihbaratı) Filistin'deki gözü ve kulağıdır. Falkenhayn boşuna 200 kadar büyük bir alman subay kadrosunu Filistin'de beslemiyordu. Falkenhayn aynı zamanda Kamal ve Lawrence ilişkisini bilmemesi abesle iştigaldir. En büyük düşmanın en tehlikeli casusuyla, emrindeki 7. Ordu komutanı Kamal'ın fingirdeşmelerini habersiz olduğunu düşünmek bile gereksizdir. Falkenhayn, Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa ve Şabataycı Kamal'ın düşman İngiliz ile dirsek teması ve flörtünü her zaman muhatabı olduğu Türk Başkomutan Vekilliği'ne bildirmiştir. Bu yüzden Cemal ve Kamal hainleri ihanetlerini oldukça sinsi ve gizilce yapabilmişlerdir. Direkt başaramadıkları ihanetlerini, ya dolaylı bir şekilde, ya da ayak sürttükleri gibi engelleyerek, tökezleterek dolaylı şekilde ihanetlerini yapabilmişlerdir. Ayak sürmesi, hıngır çıkarmaları, mızızlık etmeleri, her yeri fitnemeleri gibi ihanetleri; Almanları, Osmanlı'yı, Türk ve İslam Âlemi'ni zora sokmuştur. Ama işbirlikçileri düşman İngiliz'in ekmeğine devamlı yağ sürmüştür.

Başkomutan Vekilliği, Şabataycı Kamal ve Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal paşaların yürüyen arabanın tekerleklerine çomak sokarak köstek olduklarını gayet iyi bilmektedir. Ne yazık ki ikisi de Siyonist darbe ile iktidarı

ele geçiren Siyonist, Yahudi ve mason biraderleri tarafından iyi korunmaktaydılar. Türk Genelkurmayı Şabataycı Kamal ve Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal paşaların köstekli tekliflerini hiç dikkate alınmadı. 26 Eylül 1917'de, Filistin Cephesi'nde yeniden şöyle teşkilatlanma yapmıştır:

"4. Ordu lağvedilmiştir. Aynı zamanda Bahriye Nazırı olan Ahmet Cemal Paşa, Suriye, Filistin, Hicaz ve Yemen'deki kıtaların komutanlığını Suriye ve Batı Arabistan Genel Komutanlığı adı altında yürütecektir. Yıldırım Ordular Grubuna bağlı 7. Ordu, Sina Cephesi'ne alınacak ve bu ordu Sina Cephesi'nde bulunduğu sürece şimdiki Sina Cephesi komutanlığına mensup Kıta'lar, Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığının emrine verilecektir. Yıldırım Ordular Grubu, Sina Cephesi'yle Kudüs Bağ imsiz Sancağı askeri harekâtın, bağ imsiz olarak idare edecek, bu harekâta Suriye ve Batı Arabistan Komutanlığına bilgi verecektir. . . "

Bayur, Türk İnkilab Tarihi, c. 111, Ks. 3, s. 407-408;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi c. IV, s. 123;

5 Jahre Türkei (Orişinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 s. 209;

Vakit (1917-1959), a. g. e., s. 351;

Cebecioğlu, a. g. e., s. 28

Başkomutan Vekilliğı, Mareşal Falkenhayn Yahudi ve İngiliz dostları Kamal ve Ahmet Cemal Paşaları kırmadan, incitmeden ve ihanet yapmamaları maksadıyla kazanmak için emir ve komuta birliğı prensibine uygun olmayan bir teşkilatlanma yapmıştır. Şabataycı ve İngiliz işbirlikçisi Kamal'ın paçavra raporunaysa hiç dikkate almamıştı. Başkomutan Vekilliğı, Mareşal Falkenhayn ile ikiz kez aynı cephe de İngilizleri hezimete uğratan muzaffer komutan (Fonkireste) Von Kress Paşa'yı, karşısında ezdirmedi.

Cemal ve Kamal Hainleriyle Von Kress Paşa'nın Kıyaslanması

Von Kress Paşa, Kamal ve Cemal Paşa düşman işbirlikçileri karşısında liyakat olarak da 5 gömlek üstün idi. Ahmed Cemal 1872, Midilli'de babası Askeri eczacı, Siyonist ve Şabataycı Mehmed Nesip Efendi'den Kamal gibi gizle Yahudi olarak doğdu.

1898'de Selanik'teki 3. Ordu'ya redif fırkası (tümeni) kurmay başkanı olarak atandığında Siyonistlerin Osmanlı'yı içten kahpece yıkması için kurdurduğu o sırada gizle bir örgüt durumundaki İttihat ve Terakki çetesine girdi. Çetenin askeri kanadının örgütlenmesiyle görevlendirildi. 1899'da Selanik'te Kamal'ın anası gibi Şabataycı gizle Yahudi olan Seniha ile evlendi.

Binbaşı olarak Rumeli Demiryolları müfettişliğine getirildi. Ancak o bu görevi Osmanlı'yı içten ele geçirerek yıkmak için kullandı. İttihat ve Terakki çetesinin Rumeli'de örgütlenmesi yaptı. Çetenin bölük adı verilen yerel birimlerini oluşturdu. 1907'de 3. Ordu kurmay heyetine atandığında; Siyonist darbe ile Abdülhamit'i deviren ve daha sonra da Anadolu darbesiyle Sultan Vahdettin'i devirerek darbe ile TC'ni kuran çete başları Binbaşı Ali Fethi Bey ve Kolağası Kamal ile ihanetleri için birlikte çalıştı.

Devleti ele geçiren Selanik'teki İttihat ve Terakki çete genel merkezi tarafından İstanbul'a Abdülhamit'i devirmek için gönderilen 10 kişilik Siyonist temsil heyetinde yer aldı. Daha sonra çetenin genel merkez yöneticisi oldu.

31 Mart Olayı'nda (13 Nisan 1909) Anadolu'daki görevinden kaçarak; çıkması üzerine Siyonistlerce örgütlenen ve Kamal'ın da kurmay başkanı olduğu görevlendirilen Siyonist, asi ve darbeci Hareket Ordusu çapulcularına katıldı. Böylece Kamal ile Osmanlı'yı yıkmak için Sultan Abdülhamit'i devirerek iktidarı ele geçirdiler. Devletin en iyi yerlerinde görev yapan sadık Ermenileri tasfiye ederek, yerlerine Kamal gibi gizle Yahudileri yerleştirdiler. Daha ileriye gidilerek; Ermenileri katletmek için, iktidarı ele geçiren Siyonistler tarafından Adana valisi oldu. Yahudi fahişelerle yatak savaşları yaptığı için; 1910

sonlarında hastalanarak İstanbul'a döndü.

İktidarı ele geçiren Siyonistler tarafından; bu sefer Arap aşiretleri Osmanlı'ya karşı ayaklandırmak maksadıyla, Osmanlı'yı içten yıkmayı hızlandırmak amacıyla zulüm ve fitne çıkarması için Bağdat valiliğine atandı. Yaptığı acımasız zulümleriyle Arap aşiretleri Osmanlı'ya karşı hasım ve düşman hale getirdi. Kamal da daha sonraları darbe ile kurduğu TC'nde Müslüman Türkleri tarihin en ağır zulümlerini yapacaktır. Bir Allah demenin cezasını yıllarca hapisle ödettirmesi; en alçak zorbalığının ve en gaddar zalimliğinin alametidir. İhanet ve fitne görevini acımasız zulümleriyle başarılı şekilde yaptıktan sonra, Temmuz 1912'de bu alçak görevinden ayrılarak İstanbul'a döndü. Aynı yıllarda Kamal da Osmanlı'yı içten yıkmayı hızlandırmak amacıyla, Libya'yı peşkeş çekmişti. Osmanlı'yı içten yıkmayı hızlandırmak amacıyla zulüm ve fitne çıkarması için Konya Redif Fırkası komutanı oldu. Ama oradaki sağlam inanç ve akideler yüzünden başarılı olamadı. Osmanlı'yı içten yıkmayı hızlandırmak amacıyla, Kasım 1912'de tümeniyle Balkan Savaşı'na katıldı. Pınarhisar-Vize'de küçücük ve az sayıdaki Bulgarlara karşı içten hain peşkeşleriyle ağır bir yenilgiye uğrayınca fırkası ile birlikte Çatalca'ya kadar çekilerek Bulgarlara peşkeş çekti. Kamal'da TC'ni darbeye beraber kurdukları Şabataycı Fethi Okyar'la birlikte aynısını yapmıştır. Osmanlı'yı içten yıkmayı hızlandırmak amacıyla, Kamal ve Fethi Okyar 26 Ocak 1913 tarihinde bir kaç bin Bulgar Ordusuna On binlerce Vatan evladını kırdırarak Bolayır'da yenilmişti. Küçücük Bulgar ordusu, Kamal ve Fethi Okyar'ın içten ihanetleriyle İstanbul'a kadar gelmişti. Aralık

Siyonist Bâb-ı Âli Baskını ile Şabataycı ve Yahudi hükümet darbesinin ardından İT'çiler başa geçince; Ahmet Cemal İstanbul muhafızlığına getirildi. Ahmet Cemal Osmanlı'yı içten yıkmayı hızlandırmak amacıyla, İT çetesine karşı gelişen vatansever muhalefeti kanla ve zorbalıklarla bastırarak çete yönetimine destek yaptı. Kamal da daha sonra bütün vatansever muhalefeti, aynı şekilde zulümleriyle sindirmiştir. Osmanlı'yı içten yıkan ve darbeye TC'ni kuran aynı gizle Yahudi çeteye mensup aynı kişiler; aynı yöntemlerle düşmanlara vatani yağmalattırırken çok müşfik olurlarken, aynı zulümleriyle vatan evlatlarına karşı en azılı gaddar olmaları Türk ve İslam düşmanı Şabataycı olmalarındandır.

Osmanlı'yı içten yıkmayı hızlandırmak amacıyla, yaptığı zulüm ve katliamın karşılığında Ahmet Cemal İstanbul 1. Kolordu komutan vekilli oldu. Aralık 1913'te mirlivalığa (Tümgenerel ve Tuğgeneral arası) yükseldi.

Millete kan kusturmasındaki başarılarından dolayı; 26 Şubat 1914'te Nafia

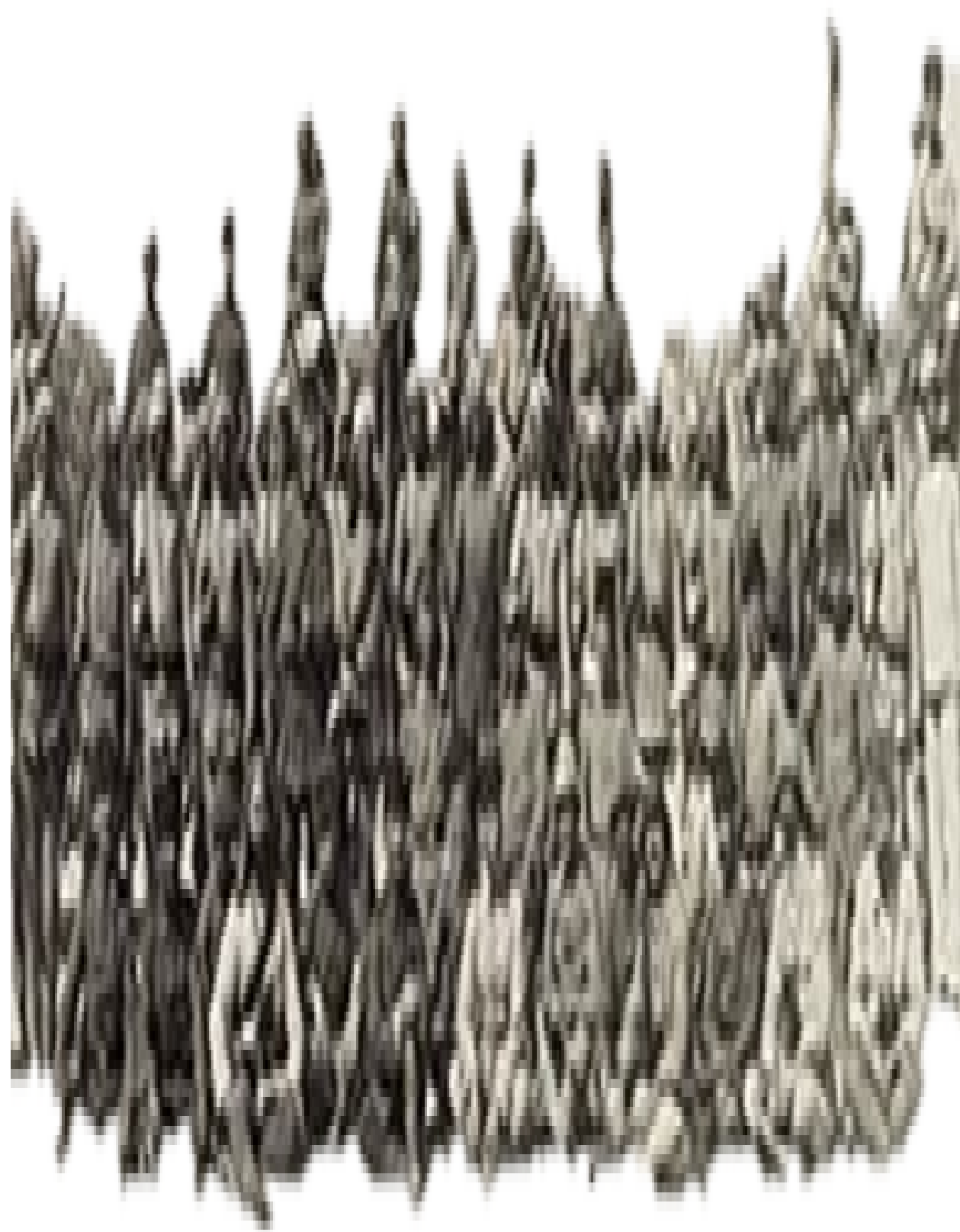
“bayındırlık”, 11 Mart 1914'te bahriye “deniz” bakanlığına atandı. Osmanlı'yı içten yıkmayı hızlandırmak amacıyla, Bahriye Nezareti'nde “bakanlık” ve donanmada ihanetleriyle donanmayı kullanılamaz hale getirdi.

Cemal ve Kamal hainleri baştan beri düşman İngiliz ve Fransız yanlısı olarak bilindiklerinden; I. Dünya Savaşı öncesinde Fransa'nın desteğini kazanmak amacıyla ayrı zamanlarda ayrı hain ve işbirlikçi ekiplerle Fransa'ya gittiler. Başka hain ve işbirlikçi ekipler de İngiltere'ye gittiler. Daha önceden düşman İngilizler, Fransızlar ve Ruslar Osmanlı'yı parçalayarak Türkleri Anadolu'ya hapsetmek istediklerinden işbirlikçisi oldukları düşmanlardan yüz bulamadılar. Böylece düşmanlarla siyasal ittifak sağlayamadı. Bunun üzerine İT çetesinde maşa olarak kullanılan Alman yanlısı ukala Enver Paşa ve İT çetesinin asıl lideri Yahudi Talat Paşa ile birlikte 2 Ağustos 1914'te yapılan Osmanlı - Alman İttifakı'nı isteksizce destekledi.

Osmanlı'yı içten yıkmayı hızlandırmak ve Doğudan içten yıkmak amacıyla, 2. Ordu komutanı olarak görevlendirildi. Daha sonra Kamal da Osmanlı'yı içten yıkmayı hızlandırmak ve Doğudan içten yıkmak amacıyla, 2. Ordu komutanı olarak görevlendirilmiştir. Neden doğudan hep içten yıkmak istediler. Düşman İngilizler Osmanlı'nın doğusundaki Basra'yı işgal ettiler. Güçlerini düşman Rusya ile birleştirerek Osmanlı'nın doğusunu tamamen ele geçirmek istediler. Böylece Osmanlı'nın bütün çevresi işgal edilerek parçalanmak istedi. Zaten düşman İngilizler Akdeniz, Kızıldeniz, İran Körfezi ve Ege'yi ele geçirerek Osmanlı'yı Batıdan ve Güneyden hapsetmişlerdi. Ruslar da Karadeniz'i ele geçirerek Kuzeyden Osmanlı'yı hapsetmişlerdir. Kamal ve Cemal hainlerinin Doğudaki peşkeşleriyle Osmanlı'nın bütün etrafı işgal edilerek boğmak istendi. Ancak bu oyun düşmanlar tarafından satın alınan Cemal ve Kamal gibi Halil paşa satın alınamamasından dolayı gerçekleşmedi. Halil paşa satın alınamadığı gibi düşmanları Kuttul Ammare'de hezimete uğratarak esir etmiştir. Böylece Kamal, Cemal ve düşmanların hevesleri kursaklarında kalmıştır. Kısa bir süre sonra da Osmanlı'yı içten yıkmayı hızlandırmak maksadıyla Filistin'deki 4. Ordu komutanı oldu. Dikkat edilirse Osmanlı'yı içten yıkarak ve darbe ile TC'ni kuran ekip, her gittiği yerde peşkeşleriyle ihanet etmiştir. Cemal paşa Mısır'ı İngiliz işgalinden kurtarılması baskılarını tasfiye etmek için göstermelik düzenlenen Kanal Seferi olarak bilenen vatan evlatlarını bilerek kırdırtarak göstermelik çarpışmalarda komuta ettiği Osmanlı güçlerini çok ağır kayıplar verdirmiştir. Böylece Cemal'in ihanet peşkeşleriyle düşman İngilizler Filistin'de konuşlanmışlardır. Artık daha sonra sıra Kamal'ın ihanetleriyle Osmanlı içten yıkılması sırası gelecektir. 1916'da Siyonist emellere aykırı hareket eden Enver

Paşayı devirmek için darbe planlamıştır. Ancak başarılı olamamıştır. 1916'da Siyonist emellere aykırı hareket eden Enver Paşayı devirmek için darbe planlayan diğer bir isim Kamal'ın olması da gariptir. Bu hain ekip; Osmanlı'nın yıkılmasında hep aynı taktiklerle hep aynı peşkeşleri çekmiştir. Hep vatanseverleri ekarte etmişlerdir. Hep aynı ihanetlerde bulunmuşlardır. 1916'da Siyonist emellere aykırı hareket eden Enver Paşayı devirmek için darbe planları Kamal'ın Şabataycı kalemi Falih Rıfkı Atay'ın anılarında itiraflar şeklinde geçmektedir. Niçin hep Enver hasımlığı ve düşmanlığını hep aynı Siyonist çeteciler yapmaktadır? Osmanlı'yı içten yıkmayı hızlandırmak maksadıyla yapılan bütün hain hamleleri sadece ve sadece Enver paşa göğüs gererek engellediği içindir.

Cemal paşanın ihanetleri sonucunda Filistin Cephesindeki başka yenilgiler izledi. Gittikçe kötüleşen durumu düzeltmek amacıyla yine Enver Paşa'nın dirayetleriyle Temmuz 1917'de Yıldırım Orduları Grubu kurularak 4. Ordu kaldırıldı. Hain Cemal Paşa da İT çetesinin liderlerinden olmasından dolayı nüfuzu kiralamadığından kritik bir görev olan Suriye ve Batı Arabistan Orduları Genel Komutanlığına (Suriye, Filistin, Hicaz, Yemen ve Asir bölgesi komutanlığı) atandı. Ancak yine Enver Paşanın dirayetleriyle 1918'de bölgenin denetimi Yıldırım Orduları Grubu'na verilince bu görevden de alındı.

Cemal Paşa Arap topraklarında görev aldığı sırada hep ihanetler içinde idi. Mesela Arap ileri gelenlerini astırarak, Osmanlı'ya karşı Arapları kışkırtarak en büyük tepkiyi ve fitneyi serpti. En basit siyasi hoşnutsuzluğa en gaddar düşmanca yönelimlere ve en sert önlemlerle tepki oluşturdu. Bölgede Kasap Cemal ve Seffah Cemal lakabı bu yüzden takıldı. Hala Beyrut ve Şam'da öldürdükleri Arap liderlerinin adlarının verildiği iki ana meydan bulunmaktadır.

Yahudi Cemal Paşa'nın Kamal'ın annesi Zübeyde gibi Seniha Hanım'la olan evliliğinden Ahmed, Mehmed, Kamuran, Nejdet ve Behçet isimli beş çocuğu vardır. Oğullarından Ahmed Cemal en azılı Türk ve İslam düşmanı olan gazeteci Hasan Cemal'in babasıdır.

Ordusuyla gece gündüz cephede yaşayan Kref von Kressenstein ve kurmayları (El Ariş, 1916)

Friedrich Kref von Kressenstein Paşanın tam adı Friedrich Siegmund Georg Freiherr Kref von Kressenstein idi. Cemal ve Kamal paşalardan çok daha yaşlı idi. 1870 doğumludur Türk ve İslam dostu Von Kressenstein, Nürnberg'li soylu bir aileden idi. Babası soylu Georg Kress von Kressenstein idi. Yüksek mahkeme hâkimiydi. Osmanlı aşığı olarak Birinci Dünya Savaşı'ndan daha önce Osmanlı'da severek istekli görev almıştır.

I. Dünya Savaşı çıkınca Kamal ve Cemal hainlerinden önce Kasım 1914 tarihinde Osmanlı Ordusuna bağlı Filistin cephesindeki 8. Ordu'da görev almıştır. Kamal ve Cemal hainleri otel odalarından ordularını yönettikleri gibi ordusunu otelden yönetmemiştir. Bizzat Türk askerleriyle cephede gece gündüz yatıp kalkmıştır.

Birinci Kanal Harekâtı'nda Cemal paşanın komplosunu ve ihanetlerini kavrayarak fark etti. Göstermelik Birinci Süveyş Savaşı, Osmanlı'nın 1. Dünya Savaşı sırasında Süveyş Kanalı'na düzenlediği ilk harekât idi.

Harekâtın görünürdeki amacı, düşman İngilizlerin işgal ettiği Mısır'dan atmaktı. Ancak Siyonistlerce sinsice ayrı bir tezgâha çevrilen göstermelik harekât, 4. Ordu komutanı ve Bahriye Nazırı düşman İngiliz işbirlikçisi Cemal Paşa'nın komutasında peşkeş ile gerçekleştirilecekti.

25 bin kişilik Osmanlı sefer kuvvetleri 14 Ocak'ı 15 Ocak'a bağlayan gece yarısı, toplanma bölgesi olan Gazze - Birüssebi (Beerşeba, günümüzde İsrail) hattından

ileri yürüyüşe başladı. Sağ kol müfrezesi (Sv. Bnb. İzmitli Mümtaz Bey komutasında) El-Ariş-Düeydar, sol kol müfrezesi (Kuşçubaşı Eşref Bey komutasında) ise Kal'eltül Nakhl üzerinden kanala yürürken Mersinli Cemal Paşa komutasındaki 8. Kolordu'ya bağlı 25 ve 10. Tümenler çölün ortasından batıya ilerledi. Dikkat edilirse yine TC'ni darbe ile kuran ekip buradaki kahpeliklerde ve kallesliklerde de kendini göstermiştir.

Büyük güçlüklerle Tih Sahrasını aşan Osmanlı birlikleri 2-3 Şubat gecesi Timsah Gölü ile Acı Göl arasındaki bölgeden göstere göstere kanala taarruza geçtiler. Ancak, İngiliz kuvvetleri birkaç mitralyözleriyle bunları ekin gibi biçtiler. Çünkü Cemal paşanın ihanetleriyle arkadaki top atışlarıyla desteklenerek bu mevziler bombalanmamıştır. Düşman İngiliz kuvvetleri sadece birkaç mitralyözleriyle ve Cemal Paşanın içten ihanetleriyle bütün orduyu kırmışlardır. Böylece hain Cemal Paşa, verdiğini çok ağır kayıplarla kanalı ele geçirmenin imkânsızlığını sinsice göstererek kuvvetlerini geri çekmiştir.

Bu göstermelik harekâta Türk Genelkurmay tarafından Almanların yardımıyla Beerşeba'ya gönderilen Osmanlı uçak filosu hiçbir kullanılmamıştır. Hain Cemal paşanın ihanetleriyle düşman mitralyöz mevzileri uçaklarla da yok edilebileceğinden kullanılmamıştır. Buna karşılık düşman uçakları keşif, gözetleme ve topçu ateş tanzimi yapmak suretiyle Osmanlı kuvvetlerinin kanala karşı taarruzlarını ateş altına aldırıştır. Hatta Türk mevzilerini bombalayarak kendi kuvvetlerine hava destek hizmeti yapmışlardı. İşte hırsız evden olunca, kilit para etmemesinin hali budur. Hâlbuki havlayan köpeklerine güvenen düşman İngiliz itlerini birkaç et parçasıyla zehirletse idi: düşman habersiz gece avlanacaktı. Düşman İngiliz işbirlikçisi Cemal Paşa anılarında ihanetini plansız ve projersiz vatan evlatlarını göstermelik kırdırıldığını şöyle yazar:

‘Gerçeği söylemek gerekirse, Birinci Kanal Seferini icra ettiğimiz zaman, kimse Kanal’ın ne şekilde geçilebileceğini bilmiyordu. Böyle bir keşif hücumu yapmaya ihtiyacımız vardı.’ Utanmadan ve sıkılmadan itiraf ettiği gibi; “Böyle alçakça, kahpece ve kallesçe bir keşif hücumuyla binlerce vatan evladını kırdırıştır. Bu ihanetlerde TC’ni kuran Şabataycı hain ekipten Refet Bele ve Ali Fuat Erden de olması dikkat çekicidir.

Türk ve Alman Genelkurmaylarının ısrarlarıyla yapılan göstermelik İkinci Kanal Harekâtı, Osmanlı İmparatorluğu'nun 1. Dünya Savaşı'nın Sina ve Filistin Cephesi sırasında, Süveyş Kanalı'na düzenlediği ikinci göstermelik harekâttır. Esas harekâtın amacı Cemal Paşa'nın işbirliği içinde olduğu düşman İngilizlerin

işgal ettikleri Mısır'dan kovmaktı. Batı Cephesi'ne kuvvet göndermelerini engellemek ve mümkün olursa Mısır'ı kurtarmaktı

27 Temmuz 1916'da 4. Ordu'da görevli bulunan Alman Miralayı Kreß von Kressenstein'in komutasındaki 10. 000 kişilik bir kuvvetle saldırı gerçekleşti. Alman Miralayı Kreß von Kressenstein'in dirayetleriyle düşman İngilizler hezimete uğradılar. Çok ağır kayıplarla mevzilerinden sökülüp atıldılar. Ancak ilkinde olduğu gibi ihanetlerini devam eden Cemal paşa Alman Miralayı Kreß von Kressenstein'in başarısını ve düşmanların mevzilerini yok etmesini artçı kuvvetlerle desteklememiştir. Alman Miralayı Kreß von Kressenstein paşa verilen görevi başarıyla gerçekleştirmesine rağmen, planlanan diğer kuvvetler yardıma gelmemiştir. Böylece düşman İngilizler daha büyük bir kuvvetle saldırmışlardır. Alman Miralayı Kreß von Kressenstein, Cemal Paşa'nın ihanetleriyle zor durumda kaldı. Cemal Paşa'nın ihanetleriyle ağır bir yenilgi alan Osmanlı kuvvetleri El Ariş'e çekilmek zorunda kaldılar. Oysa Kamal gibi Ahmet Cemal de ihanetlerini güzel konuşmalarının arkasına şöyle sığınarak yapmışlardır: "Vazifemin yüksekliğini takdir ediyorum. Bu vazifeyi ifa ederken ne büyük müşküllerle karşılaşacağımı da biliyorum. Muvaffak olabilmek için hiç bir fedakârlıktan çekinmeyeceğim. Eğer muvaffak olamazsam, kanalın sularını kendimin ve kahraman arkadaşlarımin cesetleriyle dolduracağım. Hiç şüphesiz ki arkada kalanlar bizim cesetlerimizin üzerinden geçerek Mısır topraklarına girecekler ve İslâm ülkesini İngilizlerin istilâsından kurtaracaklardır" şeklinde bir konuşma yaptı. Hâlbuki kendisi savaşta olmadığı gibi; otel odasından kalarak arkadaki birlikleri hücum emri vermemek suretiyle ihanet etmiş ve düşman İngilizlerin kazanmasını sağlamıştır. Oysa II. Wilhelm'in yıllarca Kahire'de diplomat ve ajan olarak çalışmış danışmanı Max von Oppenheim, Almanları, Osmanlı Ordusu Kanal'ın karşı tarafında görününce, Mısır'daki Müslümanlar ayaklanarak İngilizler'i yok edeceklerinin heyecanı içinde idiler. Cemal paşa bu ihanetlerini yine TC'ni kuran Şabataycı hain ekipten Refet Bele ve Ali Fuat Erden ile yapması daha dikkat çekicidir. Hatta ordusunu başsız bırakarak kaçan Kamal gibi, Refet Bele'nin de Alman paşayı yardım etmediği gibi kuvvetlerini başsız bırakarak kaçması utanç vericidir.

Cemal Paşa, Anılarım, Paraf Yayınları, İskender Yayınları, İş Bankası Yayınları)

Ali Fuat Erden Suriye Hatıraları, İş Bankası Yayınları

Kress von Kressenstein, Son Haçlı Seferi-Kuma Gömülen İmparatorluk, Yeditepe Yayınları

Falih Rıfık Atay, Zeytindağı, Pozitif Yayıncılık

R. Uçarol, Siyâsî Târih s. 241-360

F. Armaoğlu Siyâsî Târih, s. 68-122

Îzâhlı Osmanlı Târihi Kronolojisi; cild-4, s. 386-426

Birinci Dünyâ Harbinde Türk Harbi, Sina ve Fillstin Cebhesi (Genel Kurmay Başkanlığı Yayını)

Türkiye’de İstiklâl ve Hürriyet Mücâdeleleri Târihi; cild-18, sh. 10292

Evi, bürosu ve karargahı sadece cephede olan Kreß von Kressenstein Paşa’nın, Avusturyalı Komutan Baron Lager ile görüşme anı

Cemal Paşa ve ekinini ihanetlerinden ders alan Kreß von Kressenstein, Birinci Gazze Muharebesi’nde sadece aklını, bileğini ve emrindeki askeri güvenerek yaptığı bir zaferdir. Ancak böylelikle el de edilen Birinci Gazze Muharebesi, I. Dünya Savaşı sırasında Filistin’in güneyinde gerçekleşmiş bir muharebe zaferidir. Düşman güçleri hain Cemal Paşa’nın ve hain ekibinin ihanetleri yüzünden Osmanlı kuvvetlerini Sina Yarımadası’ndan püskürtmüşlerdi. Düşman İngilizlerin asıl hedefi Filistin içlerine doğru ilerleyerek Mezopotamya ve Arap Yarımadası’ndaki Osmanlı’yı atmaktı. Bunun için ilk adım Gazze’nin ele geçirilmesi gerekmekteydi. Düşman İngilizler içten hain Cemal Paşa’nın ve hain ekibinin ihanetlerine güvenmişlerdi. Ancak Cemal Paşa ve ekinini ihanetlerinden ders alan Kreß von Kressenstein, önlemleri çok iyi almıştı.

İlk saldırı, Gazze’nin güneyindeki ihanetlerinden ders alan, Kreß von Kressenstein önlemini aldığı Osmanlı siperlerine başlamıştır. Daha doğudan Gazze vadisini geçen düşman İngiliz birlikleri Gazze’deki Osmanlı birliklerini kuşattı.

Cemal Paşa ve ekinini ihanetlerinden ders alan Kreß von Kressenstein önlemleriyle ve dirayetiyle düşman İngiliz kuşatması yarıldı. Muharebe Cemal paşanın işbirlikçisi düşman Britanya açısından tam bir fiyaskoyla sonuçlanmıştır.

Gazze'de İngiliz kuşatması tamamlandığında, kenti savunan Osmanlı birlikleriyle Tellüşeria'daki Osmanlı komuta merkezi arasındaki temas da kesilmişti. Ancak bu sefer yine iyi bir önlem alan Alman Paşa, Gazze'yle ilgili tüm bilgi, Ramle'deki 6 keşif uçağından oluşan Osmanlı hava unsurlarınca sağlamıştı.

Liman von Sanders, Türkiye'de Beş Yıl

Cemal Paşa ve ekinini ihanetlerinden yine ders alan Kress von Kressenstein, İkinci Gazze Muharebesi'nde sadece aklını, bileğini ve emrindeki askeri güvenerek yaptığı bir zaferdir. Ancak böylelikle el de edilen, I. Dünya Savaşı sırasında Filistin'in güneyinde gerçekleşmiş bir muharebe zaferidir. Cemal Paşa'nın işbirliği içinde olduğu düşman İngiliz güçlerinin Gazze-Beerşeba hattındaki Osmanlı direnişini kırmaya yönelik ikinci başarısız girişimidir. Birinci Gazze Muharebesi düşman Britanya güçlerinin başındaki General Charles Dobell'in askerlerini zafer kazanabilecek bir konumdayken; Cemal Paşa ve ekinini ihanetlerinden yine ders alan Kress von Kressenstein aldı önlemler ile fiyaskoyla kaybetmişti.

Bu Muharebe yine Cemal Paşa ve ekinini ihanetlerinden ders alan Kress von Kressenstein Paşa'nın dirayetiyle düşman Britanya açısından yine bozgunla sonuçlandı. Cemal Paşa ve ekinini ihanetlerine rağmen; Cemal Paşa ve ekibini ihanetlerinden ders alan Kress von Kressenstein Paşa'nın dirayetiyle zafer kazanılmıştır.

Kress von Kressenstein, Gazze'yi savunan Türk 8. Ordusunun Komutanı olarak Türk ve Alam askerlerince çok tutuldu ve kendisine Prusya'nın en yüksek madalyası olan Pour le Mérite verildi. Hain Cemal Paşa ve ekibi de rezil ve rüsva oldular. İşte Alman komutanın Türk ve Müslüman zannedilen hain paşalar arasında gömlek farkı budur.

Böylece kahpe İngiliz'in içten yıkma planları uygulanmadan suya düşmüştür. Düşman İngilizler, Şabataycı Kamal ve Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal paşaları kullanarak cephe içinden yeni plan yapmalarına sevk etmişti. İngilizlerin has düşmanı olan Alman paşalarını, İngiliz dostu ve işbirlikçisi Türk paşalarına tercih etmişti. Üçüncü Gazze Muharebesi'nden bir ay kadar önce yapılan bu teşkilatlanma, Şabataycı Kamal ve Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal

paşaların isyan ve ihanetlerinin dozu artarak şiddetlenmişti. Şabataycı Kamal ve Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal paşaların isyankâr hareketleri sonucunda, Türk savunma hazırlıklarını çok olumsuz şekilde etkilemiştir. Başkomutan Vekilliği, İngiliz işbirlikçisi Kamal'ın 20 ve 24 Eylül 1917 tarihli yazılarına 29 Eylül 1917'de şu cevabı vermişti: "Şimdi aldığım yazınızdaki mütalaarınız, Cemal Paşayla olan muhaberatınızdan öğrenilmiştir. Gerek memleketin ve gerek ordunun bugünkü durumunu Başkomutan Vekilliği olarak aynı veçhile görüyor ve sizden daha vakıfız. Fakat düşmanlarımızın da üç senelik muharebe neticesinde, bulundukları hal, bizimkinden iyi değildir. Rusya'da iç karışıklar son haddedir. (1917 Devrimiyle Bolşevikler/komünistler Rus Çarlığını yıkmışlardır.) İtalya'nın içişleri karışmıştır. İtalya'nın gireceği haller, durumu, bizim lehimize çok değiştirmiştir. Sina Cephesi hakkında, Başkomutan Vekilliği verilen talimat evvelce 4. Orduyla müzakere ve açıklanan maddelerin büyük bir kısmını halletmiştir. Bunlar hakkında ayrıca bir şey söylenmeyecektir. Zatiâlinizi eskiden beri tanıyoruz. Takdir ediyoruz. İngiliz düşmanı çok büyük ve çok tehlikeli bir şekilde Türk Topraklarını işgal etmek için saldıracaktır. Çok kritik bir andır. Düşman saldırısının arefesinde müşkül zamanda ve en mühim vazifede bulunmanızı yurt yararlarına uygun bulunmuştur. Başkomutan Vekilliği Padişah'ın izni alınmıştır. 7. Ordu, büyük kısımlarıyla Sina Cephesi'ndeki Kress Paşanın 8. Ordusu yanında, 7. Ordu Komutanı sıfatıyla kemali muvaffakiyetle ifayı hizmet buyurulacağınıza eminiz. Cenabı Hakk'ın şimdiye kadar her yerde üzerimizden inayeti rabbaniyesiniz eksik etmemiştir. Ordumuza bundan böyle de bahşeylemesini ve zati alinize de yardımcı ve dost olmasını dileriz. Fikrimiz teferruatını yakında orduya gelecek olan Cemal Paşa Hazretleri anlatacaktır. İnşallah yakında görüşürüz."

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, K. 62, G. 35, B. 62-57;

Tezer, a. g. e., s. 153;

Cebecioğlu, a. g. e., s. 30;

Aydemir, Makedonya Olan Orta Asya'ya Başkomutan Vekilliği ,c. III. 333-336.

Nitekim 7. Ordu komutanı Kamal, Mareşal Falkenheim'in emirlerini kendisini itiraf ettiği gibi dinlemiyordu. Ordusuyla da asla ilgilenmiyordu. Cıngarlık

çıkartıyordu. Mızımlıklıklarıyla her yeri bezdirmişti. Türk Genelkurmayı, Kamal, Ahmet Cemal ile Mareşal Falkenhein arasını bulmaya çalıştı. Zaten Alman generalin canına tak etmişti. Kamal-Ahmet Cemal, her şeyi yokuşa sürerek Mareşal Falkenhein'in burnundan getirmişti. Her şeyin bir haddi ve hududu vardı. Ama Kamal-Ahmet Cemal ikilisi hiç bir şekilde üstlerini dinlemeyerek bütün faydalı işleri yokuşa sürüklüyorlardı. Artık Türk Devleti'nin emrinde harıl harıl çalışan Mareşal Falkenhein'i pes ettirmişlerdi. Misafir Mareşal Falkenhein, istifa ederek Almanya'ya geri dönmek istedi.

Zaten zor durumda olan ve daha da bu hainlerle çok zor durumlara düşen Osmanlı Genelkurmayı, Sina-Filistin cephesindeki komutanlar arasındaki gerginliğin giderilmesinden yana bir tavır sergiledi. İsyankâr tavırlardan dolayı çalışmadığından ilerleme olmadığından, 30 Eylül 1917'de Sina cephesindeki kuvvetler Falkenhein'in emrine verilerek, İT'in liderlerinden olan Cemal Paşa'ya da yeni bir unvan tevcih edilerek mesele hal edilmiş oldu.

a) Sina cephesi komutanlığı 8. Ordu adıyla yeniden düzenlenerek, komutanlığına (Fonkireste) Von Kress getirilecekti.

b) 4. Ordu komutanı Cemal Paşa, Suriye ve Batı Arabistan Genel Komutanı oldu. 4. Ordu komutanlığı 8. Kolordu komutanı Cemal Mersinli'ye verildi.

c) Kudüs Sancağının kuzey sınırına kadar olan Filistin bölgesi Falkenhein'in emrinde olacaktı. Irak'taki 6. Ordu da dâhil olmak üzere 7 ve 8. Ordular da Alman generalinin emrine verilmişti.

Gn. Kur. ATAŞE Arşivi: 1/6, Kls: 1137, Ds: 66, F: 80; Gn. Kur. ATAŞE Yay., Sina Filistin Cephesi, s. 114-115.,

Gn. Kur. Harp Tarihi Başkanlığı Yay., Dünya Harbi: Türk Hava Harekatı, c. IX, Ankara 1969, s. 189-195.,

DR. Zekeriya Türkmen, Kamal Paşa ve Yıldırım Orduları Grup Komutanlığı, ATAM Kamal Araştırma Merkezi, Deri Sayı 47

Başkomutan Vekilliği, bu cevabı yazmadan önce 26 Eylül 1917'de Filistin Cephesi'nin sorumluluğunu Mareşal Falkenhein'a vermişti. İngiliz düşmanı işbirlikçisi Kamal'ın müsvedde paçavrası raporunu böylece dikkate almamıştır.

Başkomutan Vekilliği, Padişah ve Ahmet Cemal Paşa'nın yardımlarıyla düşman işbirlikçisi Kamal'ı kazanma yolunu seçmiştir. Zira Çanakkale Zaferi, Türk milletini yüzbinlerce er ve erbaşın şehidinin yanında, binlerce subay komutanlarında şehit olması sebebiyle çok pahalıya mal olmuştur. Türk Ordusunda, şehit ve yaralı subaylardan dolayı yetişmiş subay ve komutan sıkıntısı had safhaya ulaşmıştır. Düşman işbirlikçisi Kamal, zaten sırf bu yüzden arsızca rahat durmuyordu. Hâlbuki en önemli görevi; yeni kurulan ordusunu eğitmek zorunda idi. Bütün takviyelerini bitirmiş olan düşman İngiliz'in, çok büyük ve çok tehlikeli saldırısı eli kulağında idi. Çok yakındı. Başkomutan Vekilliği, “. . Düşman saldırısının arefesinde müşkül zamanda ve en mühim vazifede bulunmanızı yurt yararlarına uygun bulunmuştur” diyerek tehlikenin büyüklüğünü ve ehemmiyetini hatırlatma ihtiyacını hissetmesine rağmen Kamal ihanetinde fire vermemiştir. Aslında vatansever bir komutanın hâlihazırda böyle hatırlatmalara hiç ihtiyacı yoktur. Buna rağmen düşman işbirlikçisi Kamal ordusunu düşmana karşı hazırlama yapmıyor. En zor zamanda işin diki dikinine gidiyordu. En müşkül zamanda Başkomutan Vekilliği kakışmasını sürdürüyordu. İngiliz düşmanının en büyük saldırı öncesinde komutanları değiştirmek akıl karı değildi. Yeni gelecek komutanlar orduyu ve kuş bakışı 100Km olan yüzlerce Km²'lik alanı ve cepheleri tanımaları aylarca zamanını alırdı. Bu yüzden Başkomutan Vekilliği, çok yerinde kararlarla Şabataycı Kamal ve Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal paşaları kazanma yolunu seçmiştir. Ne yazık ki Şabataycı Kamal, en zor zamanda kriz çıkartarak devamlı bela kesilerek rahat durmuyordu. Osmanlı Genelkurmayı Sina-Filistin cephesindeki komutanlar arasındaki gerginliğin giderilmesinden yana bir tavır sergileyerek savaş öncesi çok yapıcı bir tutum sergiledi. 30 Eylül 1917'de Sina cephesindeki kuvvetler General Falkenhein'in emrine verilerek, Cemal Paşa'ya da yeni bir unvan vererek meseleyi güzelce halletmişti. Kayıtsız ve şartsız kabul ederek arıza çıkarmayacağını söz vererek 7. Ordu komutanlığına atanmış olan Kamal, ihtirasi ve kıskançlığı yüzünden deliye döndü. Aynı gün 30 Eylül 1917'de, Başkomutan Vekilliği'ne yeni bir paçavra yazısı gönderdi. Yanlış bir anlamaya yer vermemek maksadıyla; Kamal'ın Birinci Dünya Harbi'nde Filistin Cephesi yazısından hiç bir kelleme eksiltilmeden ve katılmadan aynen alınmıştır.

"Vazifemin gereği olan ve hakikatten ibaret olan maruzatımda doğruladığım gibi, güçlükler ne kadar büyük olursa olsun memleketimizi selamete ulaştırabileceğime olan güvenim asla sarsılmamıştır. Sina Cephesi'ne bu kadar çok ordu karargâhı sığmayacağı hakkındaki düşüncemin lütfen nazarı iltifata alınmasını istirham ederim. Zaten Mareşal Falkenhayn Paşa verdiği emirde, 7. Orduyu halen lağvetmiş olup, görev bölümü ve tertibata imkân bulamamakta ve

bundan sıkılmaktadır. Bunun için, işin içinde bulunmasını lütfen arzu buyurduğunuz 7. Ordu Karargâhı, verilmiş olan emirle, zaten işin dışına çıkabilmiştir. Düşman karşısındaki tertibatta suni teşkilattan çekinmek lüzumu nazari devletlerince aşikârdır. Örneğin daha Halep'e varışında Remadiye Cephesi'nin bana verilmesini yazılı olarak da teklif etmişim. Birkaç gün sonra karar verileceğini bildirdiler. Bir türlü karar veremediler. Sonuç malumdur. Bundan ötürü işin zarara uğramaması, Müşir Paşanın suni tertibata mecbur olmaması ve asla suçum olmadığı, teveccüh ve itimadınız lütfen baki olduğu halde zevahiri okşamak için benim mevki ve şerefimin küçük düşürülmemesini nazarı devletlerine kemali hürmetle arz ederim. Emir buyurulduğu veçhile Cemal paşayı bekleyeceğim. . . "

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi' nde Türk Harbi, Gn. Kur. ATAŞE Arşivi, K. 35, G. 62, B. 62-58;

Tezer, a. g. e., s. 32.

İngiliz işbirlikçisi Kamal koskoca bir komutan olmasına rağmen, lise düzeyindeki bir çocuktan daha berbat bir kompozisyona sahiptir. Lise öğrencisi böyle yazsa sınıfta kalır. Bu yüzeysel bir eleştiridir. İşin en ehemmiyetlisi Mareşal Falkenhayn'ın vermediği bir emri vermiş göstererek fitne ve fesatla iftira atmaktadır. "Zaten Mareşal Falkenhayn Paşa verdiği emirde, 7. Orduyu halen lağvetmiş olup, görev bölümü ve tertibata imkân bulamamakta ve bundan sıkılmaktadır" diyerek lağv edilmemiş bir orduyu lağv edilmiş göstermesi fitnenin daniskasıdır. Hem ordu lağv etmek; yani orduyu ortadan kaldırmak Genelkurmay başkanlığının işidir. Bu kadar basit bilgiye rağmen; Kamal'ın bu fitnessi sırf ihanetinde doruk yapmasıdır. Mareşal Falkenhayn böyle bir emir asla vermemiştir. Mareşal Falkenhayn'ın bir Türk ordusunu lağv etme yetkisi de zaten yoktu. Türk Genelkurmay Başkanlığı'nın haberi olmadan, kimse bir orduyu lağv ederek ortadan kaldıramaz. Türk Genelkurmayı bile Türk Devleti'nin en büyük idari amiri olan Padişah'tan habersiz bir orduyu ortadan kaldıramaz. Kaldı ki bir komutan kaldırsın. Komutanın koskoca 7. Orduyu lağv ederek ortadan kaldırması için, aklını peynir ekmekle yemesi gerekirdi. Düşman işbirlikçisi Kamal'ın hırsı ve hainliği yüzünden küçücük gerçekleri bile idrak edecek durumda değildi. Ama çıkardığı bu fitnelerle işbirlikçisini düşman İngiliz'e hep zaman kazandırmıştır. Böyle yalan ve iftiralarla ortalığı karıştırması için bir komutanın hayâ ve ar damarının çatlaması gerekirdi. Daha sonra

işbirlikçi Kamal, Kazım Karabekir'e ne diyordu? "Dini ve namusu olanlar ilerleyemezler." Dini ve namusu olanlarda hayâ perdesi yırtılmadığından, ar damarı çatlamadığından böyle haince iftira atamazlardı. Böyle iftira atacak kimsenin ar ve hayâ damarı dumura uğraması gerekirdi. Düşman İngiliz, Sina gibi çöle Türk Ordusu'ndan daha fazla yığınak yapmıştır. İngiliz Ordusu yüzbinlerce askerinin su ve yiyecek ihtiyacını, yüzlerce kilometre uzaklıktan taşıyarak sağlamaktadır. Arkası koskoca Sina çölüdür. Önü düşmandır. Solu içemediği çok tuzlu denizdir. Sağı da verimsiz çoraktır. Her tarafı düşman İngiliz'e diş bilemiş, Müslüman halk vardır. Böyle bütün olumsuzluklara rağmen ordusunu, Kamal'ın içten yaptığı fitneleriyle rahatça konuşlandırmıştır. Türk ordusu, Kamal gibi eşek arılarından başını kurtarmaz iken; düşman rahatça mevzilenmişti. Oysa Kamal vatansever olsaydı; düşman İngiliz'e karşı yerli halka kışkırtarak ve ani baskınlarıyla mevzilenmesine izin vermemeli idi. Vatansever bir komutanın en önemle görevi de; düşmana fırsat vermemektir. Oysa düşman işbirlikçisi Kamal, bunun tam tersini yaparak ihanetlerini tescillemiştir. Türk Ordusu verimli ve sulak arazilerin bulunduğu kuşbakışı 100 Km düşman hattının karşısında yüzlerce Km²lik alana konuşlandırılmıştır. Dağları, ırmakları, vadileri ve tepeleriyle savunmak için elverişle bir arazi üzerindeydi. Verimli ve elverişle bölgeye konuşlandırılan Türk Ordusunun miktarı, düşman İngiliz'in yarısı kadardır. Gerçek böyle olmasına rağmen düşman işbirlikçisi Kamal, düşman İngiliz'in yarısı kadar Türk ordusunu düşman karşısında konuşlandırmamak için bahaneler üretmiştir. Koskoca düşman ordusuna karşı, çok geniş olan yüzlerce Km²'lik alanı yetersiz göstererek, Genelkurmay Başkanlığını yanıltma yolunu seçmiştir. "Sina Cephesi'ne bu kadar çok ordu karargâhı sığmayacağı hakkındaki düşüncemin lütfen dikkate alınmasını istirham ederim" diyerek düşman İngiliz den az olan Osmanlı'nın mevzilenmesini önlemeye çalışmıştır. Sırf bu yazısı bile İngiliz işbirlikçiliğinin açık, seçik ve bariz örneğidir. İngiliz işbirlikçisi Kamal, dostu İngiliz'e karşı savaşmak istemiyor. Geri cephelerde olmak istiyor. Çanakkale Savaşları'nda, Marmara Denizi kenarında bulunan geri cephelerde görev alan Kamal beleşten kahraman olmuştu. Şabataycı biraderlerinin sahip oldukları gazeteler sayesinde Çanakkale'nin kahramanı ilan edilmişti. Yine aynı taktiği burada da yapıyor. 7. Orduya kayıtsız ve şartsız olarak kabul eden Kamal, yeni şartlar sürerek geri cephelerde konuşlanmak istiyor. "Halep'e varışında Remadiye Cephesi'nin bana verilmesini yazılı olarak da teklif etmiştim. Birkaç gün sonra karar verileceğini bildirdiler. Bir türlü karar veremediler. Sonuç malumdur." En müşkül zamanda bu kadar Türk Ordusunun başını ağrıtmak ancak hainlikle açıklanır. Başkomutanlığın emri işbirlikçi Kamal'ın ihanetinin cevabıdır. Başkomutanlık, Filistin Cephesi'ni Yıldırım Ordular Grubu, Suriye ve

Batı Arabistan Genel Komutanlığı olarak ikiye ayırmış, 7. Orduyu Filistin Cephesi'ne almaya karar vermişti. Başkomutan Vekilliği, 2 Ekim 1917'de, Sina Cephesi Komutanlığına 8. Ordu adını veren: "Sina Cephesi Komutanlığına 8. Ordu adı verilmiştir. (Fonkireste) Von Kress Paşa bu ordunun komutanıdır. 7. Ordunun konuş durumuna göre, 7 ve 8. Ordulara verilecek kıtalar Yıldırım Ordular Grubu tarafından saptanacak ve Başkomutanlığa bildirilecektir. . . "emrini yayımlamıştı. Filistin Cephesi'nde, Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığı kurulduktan sonra, 4. Ordu lağvedilmiş, Ahmet Cemal Paşa Suriye ve Batı Arabistan Komutanlığına atanmış, 7 ve 8. Ordular Falkenhayn'ın komuta ettiği Yıldırım Ordular Grubuna bağlanmıştı

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi' nde Türk Harbi, Gn. Kur. ATAŞE Arşivi, Kls. 1137, Dos. H-66, Fih. 85. .

Ayfer Özçelik , "Ali Fuat Cebesoy Hayati ve Faaliyetleri, "Basılmamış Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi Türk inkılap Tarihi Enstitüsü, 1989,s. 81; Kressestein, a. g. e., s. 171;

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 s. 209-210.

Oysa Türk dostu Von Kress Paşa, 27 Eylül 1914'te kurmay Yarbay rütbesiyle 8. Kolordu Kurmay Başkanlığı'na atanmıştı. Üç yıl bizzat bu cephede askeriyle gece gündüz yatıp kalkarak kalmıştır. İki kez bu cephede düşman İngilizler'e mağlup ederek bileğinin gücüyle muzaffer olmuştur. Filistin Cephesini gece gündüz cephede yatıp kalktığından dolayı avucunun içi gibi bilmekteydi. İki kez düşmana yenmesinden dolayı bileğinin hakkıyla general rütbesiyle 2 Ekim 1917'de 8. Ordu Komutanı olmuştu. İşbirlikçi Kamal ise sırf Şabataycı ve ülkenin belası İttihat ve Terakki çetesinden darbeci ve Siyonist olduğu için biraderleri tarafından savaşımdan hep terfisi gelmeden terfilendirilmişti. İşbirlikçi Kamal'ın Mareşal Falkenhayn'a karşı isyanı gün geçtikçe büyüyerek çekilmez bir hal almaktaydı. Askeriyede herkes bilir. Üst ile ast arasında isyan olmaz. Görüş farklılıkları da olsa ast, üstün verdiği emri yerine getirir. Ast, üst bir komutanın emrini kavramasa da veya uygun bulmasa da yerine getirmekle mükelleftir. Fikrini söyleyebilir. Ama isyan ve itaatsizlik etme lüksü yoktur. Yalnız buna vatan hainliği hariçtir.

Ast-üst ilişkileri yönetim sürecinin planlama ve örgütleme aşamasından sonra başarının en temel sebebi olarak gelir. Genelkurmay içerisinde işlerin, kimin, ne zaman ve kimlerle ilişkilerde bulunarak yapacağı örgütleme ile ortaya çıkar. Kamal gibi atananlar pozisyonunu ve haddini net olarak bilmek zorundadır. Zaten Genelkurmay komutanlara ne tür ve nasıl emirler verileceği işbölümü sonucunda belirlemiştir.

Kamal gibi bir ast, Mareşal Falkenhayn gibi tek bir üstten emir almak zorunda idi. Mareşal Falkenhayn Kamal gibi asi ve isyankâr astın organizasyondan beklediği çıkarlara aykırı ayak sürme ve emri dinlememe beklemeden başarıya odaklanmalıydı. Kişisel bir irade bildirmeyen Mareşal Falkenhayn, Kamal gibi astı Türk ve İslam Âlemi'nin müşterek düşmanına karşı bir çabaya davet etmesi en temel hakkıydı. Mareşal Falkenhayn “Bunu yapmanızı emrediyorum” dememesine rağmen; “Şunu yapmanızın nedeni budur” diyerek Kamal'ın kazanmak için çok çaba harcamıştır. Mareşal Falkenhayn yöneltildiği amaç zaten Türk Genelkurmayı tarafından belirlenerek işbirlikçi Kamal gibi asi asta cesaretlendirmesi gerekmekteydi. Ancak Türk ve İslam davası gütmeyen işbirlikçi Kamal'ı ilgilendirmediğinden, düşman İngilizler tarafından Türk ve İslam Âlemi'nin işgal tehlikesi umurunda bile değildi.

Türk Genelkurmayı'nın ve Mareşal Falkenhayn'ın güven duyulan, adaletli ve hakkaniyetli kişiler olmalarına rağmen; işbirlikçi Kamal'ın ayak sürterek asileşmesi, güvenlerinin boşa çıkarmasının ve düşman İngilizlerin savaşı kazanmasının yegâne yol görmesindendir. Türk Genelkurmayı'nın ve Mareşal Falkenhayn'ın gösterdikleri adalet ve güven; gerçekten çok muazzam idi. Mesela Kamal'ın 30'lu yaşlarında; genç, tecrübesiz ve liyakatsiz olarak general olması bunun çok fazlasını yaptıklarının nişanesidir. Çünkü adalet ve güvenin olmadığı yerde huzursuzlukların olması kaçınılmazdır. Huzursuzluğun olduğu yerde de devletin, milletin ve ümmetin amaçlarının sağlıklı bir şekilde gerçekleştirildiğini iddia etmek ahmaklıktan başka bir şey değildir. Ancak Kamal kendisi dünyada görülmemiş bir şekilde; genç, tecrübesiz ve liyakatsiz olarak general yapılarak ordu komutanlığı yapılmasından daha fazlasını isteyecek kadar, arsız ve yüzsüzdür. Mesela cephelerdeki ana görevi tabur komutanlığı olan karısı Yarbay İsmet İnönü'yü, Ordu komutanı yapılmasını isteyecek kadar haysiyetsiz bir şımarık idi.

Hâlbuki Türk Genelkurmayı ve Mareşal Falkenhayn'ın çok iyi yönetim felsefesi ve politikası, iş usulleri, kaide ve yönetmelikler, görev, yetki ve sorumluluklar, pozisyon, yöntem, teknoloji, örgütsel değişimler ve yeniliklere ilişkin bilgileri

Kamal gibi sadece bilmeye ihtiyaç duymaları gerekmektedir. Zaten Kamal gibi düşman işbirlikçisi olan liyakatsizler yeterli düzeyde bilgi ve tecrübesi olmadıklarından; Türk ordusu içerisinde olmaktan mutlu olmamıştır. Bu yüzden Kamal, hiçbir zaman ortaya iyi bir eser de koyamadan hep yenilmiştir. Yine bu yüzden 5-6 kez istifa ederek Türk Ordu tarihinde en fazla istifa eden komutan rekorunu kırmıştır. Hâlbuki darbecilik ve düşman işbirlikçiliğini yapmasaydı Kamal, kendini bilgiyle donatarak işlerin doğru ve hızlı yapılmasını sağlayacak ve Türk ve İslam Âlemi parçalanmayacaktı.

Bu yüzden Türk Genelkurmayı ve Mareşal Falkenhayn'ın disiplinden anladıkları sadece baskı ve cezalandırma aracı değildi. Türk Genelkurmayı ve Mareşal Falkenhayn'ın dirayetleri ve ince siyasetleriyle doğru hareketleri destekleme, savunma ve ödüllendirme ile ilgiliydi. Maalesef düşman İngiliz işbirlikçisi Kamal, disiplini baskı aracı olarak görülmediği halde hiçbir sorunu gerçek anlamda çözmemiştir. Yaptığı sinsi, kalles ve kahpe tezgâhlarıyla, o an için sorun çözmüş gibi görünerek; ancak ihanetleri, kalleslikleri, kahpelikleri ve simsi tezgâhları daha da derinleşmekte ve tamiri imkânsız yaraların açılmasına neden olmaktaydı. Elbette ki Türk Genelkurmayı ve Mareşal Falkenhayn'ın eksiklikler tespit edilip düzeltilmesi gerekirdi. Ama sadece ve sadece kusur aramak için yapılan sinsi ayak sürtmeleri, fitnelikler ve asillikler Türk Genelkurmayı ve Mareşal Falkenhayn'la diğer komutanları huzursuz etmekten başka bir işe yaramamıştır. Oysa düşman İngiliz'in Türk ve İslam Âlemi'ni sömürmek için giriştiği işgallere önlem hedefine sadece strateji ile değil, Kamal gibi astların isyan etmeden uyum sağlayarak ve iyi bir ekip oluşturarak ulaşmak mümkün idi. İşte Kamal hep faydalı işlere ve fikirlere sırf Siyonistliğin yüzünden, sabotaj etmiştir. Oysa zafer ve başarının ekip ruhuyla elde edildiği gerçeği ortadayken; Türk Genelkurmayı ve Mareşal Falkenhayn'ın yok yere rahatsız edecek davranışlardan kaçınılması gerekmektedir. Türk Genelkurmayı'nın ve Mareşal Falkenhayn'ın ve Türk Ordularının başarması ve zafer elde etmesi için; terazinin bir kefesine olumsuzları bulmak suretiyle çareleri de içine koyarak, diğer kefesine olumluları koyarak değerlendirme yapmalı idi Felaket tellallığını herkes yapar. Çünkü çok basit ve aşığılıktır.

Türk Genelkurmayı ve Mareşal Falkenhayn'ın planlamalarına, şartsız ve koşulsuz katılmak zorunda olan Kamal; verilen görevleri işi severek yapmalı idi. Vatansever bir komutanın yapacağı budur. Bu da ekmeğini yediği Türk ve İslam Âlemi'nin en doğal hakkı idi. Düşman işbirliği için en olumsuz şartları, düşman İngiliz'in yararına olumlu çabalarına giren Kamal, aynı çabayı Türk ve İslam Âlemi için göstermek zorunda idi. Çünkü verilen görevleri uyumlu olarak ve

severek yapsa idi; Türk ve İslam Âlemi'nin gelişimine ciddi katkılar sunabilirdi. Burada kazançlı çıkan hem Kamal hem de Türk ve İslam Âlemi olacaktı. Böylece tarih sahnesinden silinen İngiltere; Türk ve İslam Âlemi'ni sömürmeyecekti. Böylece Türkler ve Müslümanlar, tarihlerinde en refah ülke olarak huzurla yaşayacaklardı. Ama asıl kazanan kendisi olacaktı. Çünkü bu durumla Kamal'ın dünyası ve ahireti mamur olacaktı.

Hâlbuki Kamal gibiler üstleri olan Türk Genelkurmayı ve Mareşal Falkenhayn'la fikir ayrılığına düştüğünde, sadece üstüne itiraz ederdi Ancak verilen emirleri hakkıyla da yapmak zorunda idi. Mevcut durumda ise ast üstü gibi düşünmüyorsa en ciddi sıkıntılar yaşanmıştır. Her insan farklı olarak yaratıldığından dolayı farklı fikirlere sahiptir. Ancak bu; Kamal gibi fitne ve fesatlık düşünmemek şartıyladır. Kendisi gibi düşünmeyi eleştiren komutan yaratılış felsefesini içselleştirememiş demektir. Her yenilik farklı fikir ve düşüncelerden çıktığına göre farklı fikir ve düşüncelere tahammül edemeyenler yeniliklerin önünde en büyük engeldir. Çok üzücü olan da bu düşünceye sahip Kamal ve Cemal paşa gibi düşman işbirlikçisi kişiler birçok ordu kademesinde yer alarak astlarını zulüm ederek ve makam ve mevkileri kendi keyfi ve Siyonist emellerine alet etmişlerdir.

Kamal ve Cemal paşa gibi düşman işbirlikçisi kişiler, ordularını kötü baskı uygulayarak ihanet faaliyetlerini yaptırmak üzere zorlayıcı tedbirler almışlardır. Böylece zorbalıklarıyla hain bir işleri yapmak üzere harekete geçirmişlerdir. Kamal ve Cemal paşa gibi düşman işbirlikçisi kişilerin yaşattıkları zulüm korkularıyla askerlerin hareket kabiliyetlerini azalmasına ve yeteneklerinin körelmesine neden olmuşlardır. Korkudan dolayı itaat sağlandı ise de zulümleri ve ihanetleri asla uzun sürmeyecektir. Gizli sabotajları, iş yavaşlatmaları, ordularıyla ilgilenmemeleri, görünmeyen israfları ve ayak direktmeleriyle içten yıkıcı faaliyetleriyle ordunun yönetsel etkinliği ve verimliliği azaltılmış ve ortadan kalkmıştır. Hâlbuki Kamal vatansever bir komutan olsa idi; yasalara uygun olmasını, ordu hiyerarşisine ve ordu içi yönetmeliklere saygılı olmayı bilmeliydi. Türk ve İslam Âlemi'nin yapıcı örf, adet, gelenek ve dinsel bağlılıklara saygı duymalı, verdiği emirlerde bunlara aykırı emir vermemeliydi. Oysa ömrü darbecilik ve ihanetlerle geçen Kamal, sorumluluğunu yüklediği ordunun yönetsel alandaki mevzilerde gerekli uzmanlık bilgilerine sahip değildi. Çok modern Alam Silah teknolojinin bilmemesine rağmen; Alman komutanına ukalaca karşı gelerek yeni bilimsel değişme ve gelişmeleri yakından izleme arzu ve davranışında bulunmamıştır. Sırf darbeciliği, cuntacılığı ve Siyonist olmasından dolayı, genç yaşta, tecrübesi, liyakati ve bilgisi olmamasına rağmen

ordu komutanı olduğundan; “Ben önemle bir ordu komutanıyım, ancak ben her şeyi bilirim” demiştir. Ordunun amaçları ile kumandası altında bulunan kişilerin ihtiyaç ve amaçlarının bağdaştırılmasını sağlamamıştır. Verdiği sinsi emirler, astları olan diğer komutanların vatansever yeteneklerine, ordu amaçlarına uygun olmamıştır. Hep astlarının ordudan bekledikleri çıkarlara ters düşmüştür. Kamal devamlı fesatçılık yaparak, her yere mektup fitneleriyle huzursuzluklar çıkarmıştır.

Başkomutan Vekilliği ise işbirlikçi Kamal’ın ihanet dolusu paçavra mektubuna karşılık yapıcı, açıklayıcı. Babacan ve uzlaşmacı bir üslup kullanmıştır. Türk Genelkurmayı saçma sapan iftiraları ve ihanet tekliflerini kabul edecek durumda değildi. Türk Genelkurmayı çok makul ve açıklayıcı bir mektupla 2 Ekim 1917’de şu cevabı vermişti: "100 kilometreden fazla uzunluğu olan Sina Cephesi'nin iki bölgeye bölünerek İngiliz düşmanlarının üstün sayıdaki askerlerine karşılık sadece 2 ordunun konuşlandırılması çok uygundur. Bu sebeple, 7. Ordunun bu cepheye sığmayacağı hakkındaki yüksek! Düşüncelerinize katılmak mümkün değildir. Türk Genelkurmayı. Sina Cephesi'nde bulunacak kıtaların harekâtını sevk ve idare etmeye memur edilmiş olan Falkenhayn Paşanın bu harekâtı başarıyla sonuçlandırması için, en doğru karar ve tedbirleri alacağına emindir. Bu konudaki güvenimize, zatiâlinizin de katılmanın özellikle rica ederiz. “

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi' nde Türk Harbi, Gn. Kur. ATAŞE Arşivi, K. 35,G. 62, B. 62-60;

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi, c. III, Ks. 3,s. 414-415.

Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa dış gezisinden Filistin Cephesi'ne döndüğü zaman durumu şöyle ifade etmektedir: “İstanbul'a geldiğimde, 7. Ordu Kumandanı (İngiliz işbirlikçisi) Kamal ile General Von Falkenhayn’a takmayarak bozuşmuşlardı. Bu haberi İstanbul’da almıştım. Haberi tetkik ettim. Kamal’ın tamamıyla haklı! olduğunu anladım. Kamal bir üst komutana karşı “serbest olmak” başına buyruk olmak istiyor. Hâlbuki Filistin Cephesi’ndeki bütün orduların komutanı olan Yıldırım Orduları Grubu Komutanı Von Falkenhayn, 7. Ordu işlerine karışüyordu. Astı olan Kamal’a müdahale etmeye kalkışüyordu.” Hâlbuki Filistin Cephesi’ndeki bütün orduların komutanı olan Yıldırım Orduları Grubu Komutanı Von Falkenhayn, bütün Filistin Cephesinden

sorumluydu. Filistin Cephesi'ndeki başarısızlığın bütün sorumlusu Yıldırım Orduları Grubu Komutanı Von Falkenhayn idi. Sorumlusu olduğu ordusunu müdahale edemeyen komutan olur mu? Müdahale edemeyecekse niçin bütün Yıldırım Orduları Grubu Komutanlığı'nı Mareşal Falkenhayn üstlendi. Böyle saçma sapan mantık ancak ihanetin bahanesi olarak görülür. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa ile İngiliz işbirlikçisi Kamal'ın nasıl kanka olduklarının delillidir. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa'nın düşman işbirlikçisi Kamal'ın ihanetlerini haklı göstermesi de ilginçtir. Şıracının şahidi, bozacıdır. Bozacının şahidi de biracıdır.

Vakit (1917-1959), a. g. e., s. 352-353;

Cebecioğlu, a. g. e., s. 32-39.

Oysa düşman İngiliz'in çok muazzam takviyelerle Filistin cephesine Türk Topraklarına işgal etmek için asker ve teçhizat yığmıştı. Çaresiz kalan Türk Devleti Almanlardan yardım istemek zorunda kalmıştı. Büyük bir işgal tehlikesine karşılık Türk devleti yeni bir ordu olan 7. Orduyu alman yardım ve teçhizatlarıyla kurdu. Bu orduyu sırf düşman İngiliz'in çok büyük takviyesi karşısında Filistin Cephesi'nde konuşlandırmak zorunda kaldı. İngiliz işbirlikçisi Kamal İngiliz düşmanın ağzıyla ordunun İngiliz e karşı konuşlandırılmasını istemedi. Düşman işgal için hazırlığını yapmıştı. Düşman işbirlikçisi Kamal ise, düşman işgalle karşı Türk ordusunun konuşlandırılmasına karşı çıkararak ihanetini tarih huzurunda belgelemiştir. En basit bir kavgada bile, dayak yiyenler yardım isteyerek dayak yememek ister. İngiliz'den dayak yemek istemeyen Osmanlı, Alman'dan yardım istemiştir. Ancak içten pazarlıklı Kamal, İngiliz'in Alman'a ve Osmanlı'ya dayak atması için Türkün ve Almanın kollarını tutarak engellemiştir. Alman'a ve Osmanlı'ya yardım etmesi gereken Kamal; yardım etmediği gibi, Alman'ın ve Osmanlı'nın kollarını kullanmaması için çaba harcamıştır. Böylece yaptıkları ihanetlerle kahpe ve kalleşliğini ortaya sermiştir. Ancak bu en zor durumda olduğu için ilk önce kavga ortamından bu kalleşlikleri ve kahpelikleri fark edilmemiştir. Ancak daha sonra kendi itirafları ve düşmanın ifşaatlarıyla bütün gerçekler ortaya serilmiştir. Türk Genelkurmayı düşmanın bile teklif etmeye hayâ göstereceği Kamal'ın bu kahpece tezgâhlanmış teklifini kabul etmesi mümkün değildi. İngiliz işbirlikçisi Kamal'ın isteği olan düşmana karşı yüzlerce kilometrekarelik alana orduyu konuşlandırmaması, Türk devleti'nin intiharı demektir. Almanya, Alman Genelkurmay Başkanlığı yapmış bir

Generali 200 kadar subayı ile Türk Devleti'nin emrine tahsis etmişti. Muazzam bir servet harcayarak Türk Ordusu'nu teçhizat andırmıştı. Yetmemiş, ayda 200. 000 (İki yüz bin)altın olmak üzere 5. 000. 000 (Beş Milyon) tahsis etmişti. Türk Genel Kurmayı Türk Devletin değişik yerlerinden ve civan gibi delikanlıları Filistin Cephesi'ne göndermişti. Sırf bu nakliyat işi aylarca sürmüştü. Türk Devleti ve Alman devleti çok büyük masraflar ve emekler harcamıştı. İngiliz işbirlikçisi Kamal bu orduyu eğitmeyerek görevini suiistimal etmekle kalmamıştı. Utanmadan sıkılmada bunca emeğe mal olan orduları yüzlerce Kilometrekarelik alana sığmayacak saçma sapan bahanesiyle önlemeye kalkmıştı. Konuşlandırmayı önleyemeyeceğini anlayınca, yine utanmadan ve sıkılmadan Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Mareşal Falkenhayn'ın "7. Ordu'yu lağv ederek ortadan kaldırdı" iftirası ile fitne ve fesatlık yapmıştı. Bu ihanetleriyle hiç bir şey elde edememişti. Bu ihanetlere rağmen Siyonist darbe ile iktidarda olan Siyonist, Şabataycı ve mason biraderleri tarafından korunan Kamal'a karşı, Türk Genelkurmayı çok büyük kadirşinaslık örneği göstererek yapıcı ve uzlaşmacı bir tutum sergilemişti. Düşman işbirlikçisi Kamal: "Zaten Mareşal Falkenhayn Paşa verdiği emirde, 7. Orduyu halen lağvetmiş olup, görev bölümü ve tertibata imkân bulamamakta ve bundan sıkılmaktadır." "Sina Cephesi'ne bu kadar çok ordu karargâhı sığmayacağı hakkındaki düşüncemin lütfen nazarı iltifata alınmasını istirham ederim." "Halep'e varışımda Remadiye Cephesi'nin bana verilmesini yazılı olarak da teklif etmiştim. Birkaç gün sonra karar verileceğini bildirdiler. Bir türlü karar veremediler. Sonuç malumdur." Şartsız ve koşulsuz 7. Ordu komutanlığını kabul eden Kamal, ordusunun düşmana karşı Filistin Cephesi'nde konuşturulmasını istemeyecek kadar ileri giderek ihanetinin doruğuna çıkmıştı. Daha önce de ordusunu cepheye konuşlandırmamıştı. Konuşlandırması gerekirken düşman saldırır bahanesini öne sürmüştü. Sanki geceler kınına girmişti. Sanki Yüzlerce Kilometrekarelik alan düşmanın gözetimindeydi. Türk Genelkurmayı ısrar edince bu sefer başka bahane öne sürmüştü. Güya ordusunu konuşlandırma yapılırken, (Fonkireste) Von Kress Paşa'nın ordusuyla karışabilirdi. Sanki yüzlerce Kilometrekarelik alana (Fonkireste) Von Kress Paşa zapt etmişti. Bahane üstüne bahane üreterek düşman işbirlikçisi hain rengini belli ediyordu. Zaten üstün düşmana karşı zor durumda olan Türk Genelkurmayı, ihanetlerine rağmen işbirlikçi Kamal'a uzlaşmacı ve yapıcı tavırlarla kazanma yolunu seçmişti. Müşkül ve zor durumda olan Türk Genelkurmayı'nın başka seçeneği yoktu. Düşman bütün hazırlıklarını bitirmişti. Saldırması an meselesi idi. "Denize düşen yılana sarılır" düsturunca Türk Genelkurmayı işi yokuşa süren Kamal'ı yumuşak davranarak ustaca hareket ediyordu. Kamal ise işi yokuşa sürdükçe arsızlığını devam ederek hala sürüyordu. Darbeyle yönetimde olan Mason ve Şabataycı biraderlere sırtını

dayadığı için, askeri disiplin cezalarından hep sıyrılmıştı. Kamal, Mareşal Fahrenhayn'a takmayarak yazışmaları direkt Türk Genelkurmay'la gerçekleştiriyordu. Hâlbuki muhatabı Türk Genelkurmayı değildi. Muhatabı 7. Ordunun bağlı bulunduğu Yıldırım Orduları Gurubu Komutanlığıdır. İşte bu bile Kamal'ın, Mareşal Fahrenhayn'a askeri hiyerarşiyi çiğneyerek hareket etmesini delillidir. Buna rağmen Türk Genelkurmayı Kamal belasını uzlaşmacı tavırlarla yok ediyordu. Buna rağmen Kamal şımardıkça şımarıyordu. Ar ve hayâ damarı çatladığı için utanmadan sıkılmadan zor durumda olan Türk Ordusu'nu içten daha zor duruma sokuyordu.

İhanetleriyle netice alamayınca müşkül ve zor zamanda istifa ederek daha büyük bir ihanet içine girdi.

Başkomutan Vekilliği'nin uzlaşmacı cevabı ve İstanbul'dan Halep'e gelen kankası Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Mersinli'nin desteklemeleriyle Kamal, 7 Ekim 1917'de 7. Ordu Komutanlığından istifa etmişti.

Kankası Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa Halep İstasyonu'na ulaştıktan sonra, Mareşal Falkenhayn ve Kamal ile ayrı ayrı görüşmüştür. Kamal'ın: "Bu vaziyette benim yerimde olsanız ne yapardınız? Ne yapmamı bana tavsiye edersiniz" sorusuna karşılık kankası Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa yangını körükleyerek ihanetini ispat etmişti: "İstifadan başka çare ve yapılacak hiçbir iş yoktur" cevabıyla düşman İngiliz'e dayanışmasını vermiştir. Oysa kavga ortamında; Cıngarlık çıkarılmazdı. Tehlike savuşturulduğunda iç meseleler masaya yatırılması gerekirdi. Zor durumlarda ancak ve ancak sadece kahpeler, kallesler, hainler ve işbirlikçiler piçlik yaparlar. Mareşal Falkenhayn ile Türk Genelkurmayı'nın İngiliz saldırısı öncesinde ikna için görevlendirdiği Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa; Türk Devleti ve Milleti'nin aleyhine ve dostu düşman İngiliz'in lehine işi kötüye ve zora bağlama yolunu seçmiştir. Bu kışkırtıcı olduğu kadar ihanet cevap karşısında düşman işbirlikçisi Kamal Türk vatan ve milletini düşünmeden: "Zaten ben de çoktan bu karara varmış bulunuyordum" demiştir. Önceden hazırladığı istifa dilekçesini Ahmet Cemal'e teslim etmiştir. İstifa eden Kamal'a hiç bir disiplin kovuşturulması yapılmamıştır. İstifa etmesine rağmen Şabataycı ve mason biraderleri tarafından korunmaya devam edilmiştir. İhanetine rağmen Türk Milleti'nin alın teri olan maaşını almaya utanmadan ve sıkılmadan arsızca devam etmiştir. Türk milletini ihanet etmesine rağmen, Türk milletinden gelen maaşını zıkkımlamaya devam etmiştir. Yerine 2. Ordu Komutanı diğer Yahudi dostu olan Fevzi (Çakmak) atanmıştı. Dikkat edilirse, hep TC'yi kuran ekip ihanete at nalı koşturuyorlardı.

Bütün ihanetlerine karşılık, Şabataycı ve masonlar tarafından korunduğunun bilincinde olan düşman işbirlikçisi Kamal'a karşı disiplin kuralları işletilmemiştir. Türk Genelkurmay Başkanlığı, düşmanın saldırısından önceki bu ihanetleri yine Türk kadirşinaslığı ile yapıcı ve uzlaşmacı bir tavır takınmıştır. Türk Genelkurmay Başkanlığı, düşmana karşı müşkül ve zor durum anında Kamal' 2. Ordu Komutanlığına atamıştır. Aşağılık hareketlerde sınır tanımayan Kamal ise daha da şımararak 2. Ordu Komutanlığına ret etmiştir. Kendi başına buruk hareket ederek İstanbul'a gitmeye karar vermiştir.

Tezer, a. g. e., s. 157.

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 534;

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi,c. III,Ks. 3,s. 416;

Tezer a. g. e., ,s. 160.

Aydemir, Tek Adam, c. I,s. 287,

Armstrong ,a. g. e. e. ,s. 60-61;

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi, s. 116;

Arı, a. g. e. s. 296,

Çankaya, a. g. e., s. 19;

Cebecioğlu, a. g. e., s. 33;

Volkan, a. g. e., s. 144;

Winstone a. g. e., . ,s396.

Kamal, Türk Devleti'nin içinde bulunduğu çok olumsuz koşulları bilmesine rağmen ihanetlerini devam ettirmiştir. Düşman İngilizlerin çok yakın gelecekte Filistin Cephesi'nde yeniden taarruza başlayacağını şuurunda olan İttihat Terakki çetesi mensubu Kamal, 7. Ordu Komutanlığından istifa etmiştir. Daha da

ileri giderek 2. Ordu Komutanlığını da kabul etmeme lüksünü göstermiştir. Türk Milleti'nin başına bela olan İttihat Terakki çetesinden olanların, milleti ve devleti kendi çillikleri gibi istedikleri şekilde tepe tepe kullanmadıklarının ispatıdır.

Kamal'ın, 7. Ordu Komutanlığından istifasıyla ilgili günlük ceridelerde yayımlanan hatıraları arasında şu hususlar bulunmaktadır: "7. Ordunun içinde bulunduğu Grup Komutanı Mareşal Falkenhayn'ın komutan olarak izlediği usul, tutum ve hareket tarzı, beni isyana sürükledi. Grup Komutanı Mareşal Falkenhayn'ın emirlerini dinlemeyerek karşı geldim ve tartıştım. Bu tartışma, sonunda, daha büyük makamlara aksetti. Ben, çok önem verdiğim düşüncelerime iltifat edilmediğini görünce, sükût etmedim. Her türlü sonuçları önceden kabul ederek usul ve alışkanlık dışına çıktım. İsyankâr oldum. İsyankâr bir tavır takınarak kendi kendimi Ordu Komutanlığından af ve hatta vekillim de kendim atayarak görevime son verdim. Bu oldubittiği büyük makamlara bildirdim. Beni bu hareketten vazgeçirmek için Mareşal Falkenhayn özel bir mektupla, ayrıca Başkomutanlık Vekâleti ve bu durumla ilgili 4. Ordu komutanı, iyi niyetle ve dostça aracılıkta bulundular. Bu durum, tekliflerim hala bu kişiler ve makamlar tarafından kadar kabul edilmemişti. Yahut kabullenildiyse, çok acıklı şartlar ve zorluklar içinde kalmış olduklarına delildir. Beni ancak üzüntülerimi daha şiddetli ifadeye sevk etti. Sonunda oldubittiği kabul ettiler. Fakat bu istifamın, komutanlıktan olağan bir nedenle çekilmiş olduğumu yaymak için, beni merkezi Diyarbakır'da bulunan eski orduma yani 2. Ordu Komutanlığına atadılar. Zahiri bazı mazeretler göstererek onu da reddettim. Kuvvetle duyurmak istediğim feci durumu, sade işlerdenmiş gibi saydıklarını gösterir bir hareketle bir aylık süre için izinli olduğumu bildirdiler."

Türk Genelkurmayı çok büyük kadirşinaslık örneği göstererek yapıcı ve uzlaşmacı bir tutum sergilemişti. Düşman işbirlikçisi Kamal:

"Zaten Mareşal Falkenhayn Paşa verdiği emirde, 7. Orduyu halen lağvetmiş olup, görev bölümü ve tertibata imkan bulamamakta ve bundan sıkılmaktadır" gibi veya "Sina Cephesi'ne bu kadar çok ordu karargâhı sığmayacağı hakkındaki düşüncemin lütfen göz önüne alınmasını istirham ederim" gibi, veya "Halep'e varışında Remadiye Cephesi'nin bana verilmesini yazılı olarak da teklif etmiştim. Birkaç gün sonra karar verileceğini bildirdiler. Bir türlü karar veremediler. Sonuç malumdur" gibi tutarsızlıklarla hep Türk ve İslam Âlemi'ne zor durumlarda bıraktı. Şartsız ve koşulsuz 7. Ordu komutanlığını kabul eden Kamal, ordusunun düşmana karşı Filistin Cephesi'nde konuşdurulmasını istemeyecek kadar ileri giderek, ihanetinin doruğuna çıkmıştı. Bunu kabul etmek

intihar etmekle eşdeğerdedir. Türk devleti ve Türk Milleti'ni zor durumda olmasına rağmen; daha da zor duruma sokmuştur. İngilizler dışardan, Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal ve Şabataycı işbirlikçi Kamal'da içten; Türk Devleti'ni zor durumdan daha zor durumlara sokuyorlardı.

Falih Rıfkı Atay ve Mahmut Soydan, Atatürk'ün Anıları, 1917-1919, Ankara, Olguç Matbaası, 1982, s. 25-26;

Sedat Doğruer, Yıldırım'ın Akıbeti, İstanbul, Askeri Basımevi, 1927, s. 58; Çankaya, a. g. e., s. 19;

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi, c. III, Ks. 3, s. 415-416.

Kamal'ın resmen Genelkurmay ile Yıldırım orduları Grubu Komutanı Mareşal Falkenhayn'ın aralarına fitne ve fesat sokmaktadır. Yıldırım orduları Grubu Komutanı Mareşal Falkenhayn, Kamal'ın yalan ve iftiralarla jurnalleri gibi hiç bir emir veya beyanat vermemiştir. Yıldırım orduları Grubu Komutanı Mareşal Falkenhayn'ın verdiği emirle Kamal'ın utanmadan yaptığı iftira arasındaki farkı iyi anlayabilmek için, Mareşal Falkenhayn'ın yayınladığı emri okumak yalanlarla yapılan iftiralarla fitne ve fesadın boyutu daha iyi anlaşılacaktır:

“1. Sina Cephesi'nde bulunan ve bu cepheye tahsis olunan bilcümle kıtaat 17. 9. 1917 akşam saat 9. 00'dan itibaren tahtı emrime gireceklerdir. Teni taksim ve tertibatın icrasına kadar kıtaatı mezkûre 8'nci Ordu namını taşıyacaktır.

2. 4'ncü Ordu Kumandanlığı lağvolunmuştur. Bunun yerine Suriye ve Garbı Arabistan Kumandanlığı kaim olacaktır. 8'nci Ordu müstesna olmak üzere sözü geçen yerlerde bulunan kıtaat, mezkûr kumandanlığa tâbidir.

3. 8'nci Ordunun harekât mıntıkası müstakil Kudüs mutasarrıflığıdır.

4. 24'ncü Fırka, Ordu Grubu ihtiyatı olacaktır.

5. 15'nci Kolordu Kumandanlığı 4. 10. 1917'den itibaren harekete hazır bulunacaktır.

6. 8'nci Ordunun iaşesi yeni tertibatın tatbikine kadar, şimdiye değin olduğu

gibi Suriye ve Garbî Arabistan Kumandanlığı tarafından temin olunacaktır.

Yıldırım Ordular Grubu Kumandanı

Mareşal Falkenhayn

Uluğ İğdemir, Kamal'ın Yaşamı, 1. Cilt, 1881-1918, T. T. K. Basımevi, Ankara 1980, s. 94-95.

Kamal komutanı olan Yıldırım Orduları Komutanı Mareşal Falkenhayn'a utanmadan ve sıkılmadan yalanlarla iftira atmıştır.

Görüldüğü gibi bu emirde 7'nci Ordu'dan hiç söz edilmemektedir. Bunun içindir ki, Kamal, 30 Eylül tarihli yazısında, "Müşir Paşa verdiği emirde 7'nci Ordu'yu halen lağvetmiş" tir, "7'nci Ordu Karargâhı işin dışında bırakılmıştır" demektedir. Mareşal Falkenhayn'ın emrini okuyarak yapılan komplo ve iftiranın boyutu daha iyi anlaşılmıştır.

Türk Genelkurmay'ın Kamal'ın fitne ve fesatlıklarla yazdığı paçavra yazısına 30 Eylül tarihli yazısına 2 Ekim'de verdiği cevap, özet olarak şöyledir:

"100 km'den fazla uzunluğu olan Sina Cephesi'nin iki bölgeye bölünmesini pek tabî bulurum. Bu sebeple 7'nci Ordu'nun bu cepheye sığamayacağı hakkındaki yüksek düşüncelerine katılamam. Bundan başka Sina Cephesi'nde bulunacak kıtaların harekâtını sevk ve idare etmeye memur edilmiş olan Falkenhayn Paşa'nın bu harekâtı başarıyla sonuçlandırması için en doğru karar ve tedbirleri alacağına eminim. Bu konudaki güvenime zatiâlinizin de katılmanızı özellikle rica ederim. "

ATASE Kamal Arşivi, Kls. 33, Dos. 12-16/, F. 19-59.

Koskoca Türk Genelkurmayı'nın koskoca 7. Ordusunun komutanı olacak şahsiyeti ve karakteri taşıyamayan Kamal'ın bu utanmadan yaptığı yalanlarla süslediği iftiraların aynı suretini, Türk Genel Kurmayı Yıldırım Orduları komutanı Mareşal Falkenhayn'a göndermiştir. Yıldırım Orduları komutanı Mareşal Falkenhayn; bu jurnallin açık bir komplo ve iftira olduğunu belletmeye

gerek bile duymamıştır. Çünkü Mareşal Falkenhayn, Yıldırım Orduları komutanı olarak yayımladığı emrin bir nüshasını Türk Genelkurmayını göndermek zorunda olduğu için, Türk Genelkurmayı Kamal'ın kalleş ve kahpe fırıldaklar döndürdüğünü araştırması için bir suret göndermişti. Yıldırım Orduları komutanı Mareşal Falkenhayn, derhal Kamal'ı makamına çağırarak yaptığı komploların ve iftiraların hesabını sormak istedi. Zaten kaldığı otelde Yahudi ve Siyonist NİLİ casus fahişelerle mesaisinden dolayı cephede ordusunun hiç başında bulunmayan Kamal, hasta numaralarına girişti. Kamal, yaptığı iftiraların ortaya çıkmasıyla mord olmuştu. Oteline sinmeyi tercih etti. Yıldırım Orduları komutanı Mareşal Falkenhayn, bu numarayı yutmadı. Zaten kaldığı otelde Yahudi ve Siyonist NİLİ casus fahişelerle mesaisinden dolayı cephede ordusunun hiç başında bulunmayan Kamal'ın bizzat yatağına kadar adamını yolladı. Ayağına adam gönderilen Kahpe ve Kalleş Kamal; bağlı bulunduğu komutanlığa bile uğramadığının diğer belgesidir. Yıldırım Orduları komutanı Mareşal Falkenhayn, Yıldırım Ordular Grubu Kurmay Başkanı Alman Albayı von Dumez'i Kamal'a yolladı. Kamal temelli köşeye sıkışmıştı. Yaptığı iftiraların hesabı soruldu. 7'nci Ordu'nun kullanılması hakkındaki iftiralar karşısında Kamal çevir kazı yanmasın tipik, kalleş ve Siyonist numaralarına yattı. Yıldırım Orduları komutanı Mareşal Falkenhayn, bağcıyı dövme derdi olmadığından, sırf üzüm yeme derdi ile olayı tatlıya bağlamayı tercih etti. Kamal, Siyonist ve Yahudi NİLİ fahişe casuslarıyla mesaisinden arta kalan zamanı olmadığı için, daha Ordularını Cephede konuşlandırmamıştı. Düşman bütün hazırlıklarını tamamlamıştı. Saldırması her an olabilirdi. Düşman saldırısı eli kulağında olmasına rağmen, Kamal'ın o tarakta saç ve bezi olmadığı için kaalesiz ve gayretsizdi. Yıldırım Orduları komutanı Mareşal Falkenhayn'ı ordusunu lağvetti iftiralarıyla; daha ordusunun nerede olduğunu bilemeyecek kadar alçak olduğunu da deşifre etmiştir. Yıldırım Orduları komutanı Mareşal Falkenhayn, yine yapıcı bir tutum sergileyerek, emir yerine soru sorarak ve tatlılıkla yapılması yoluna seçerek haber yolladı:

“Kamal Hazretlerine

Zâtı devletlerinin Sina Cephesi'nde bir ordunun kumandanı olarak istihdam edilmekte tereddüt eylediğinizi Miralay von Dumez'den haber aldım. Bu tereddüdü haklı bulamayacağım. Diğer taraftan orada ifa edilecek azim ve müşkül vazife esnasında 7'nci Ordu'nun ancak bütün kalbiyle işi takip eden bir zabıt tarafından faydalı bir surette idare edilebileceğine kaniim. Bundan başka hazırlıkların geciktirilmeksizin başlaması lâzımdır. Sina Cephesi'nde istihdamda tereddüt eylemekte ısrar buyurup buyurmadığımız hakkında serian cevap verirseniz zâtı devletlerine pek müteşekkîr kalacağım.

Mareşal Falkenhayn

Uluğ İğdemir, Kamal'ın Yaşamı, 1. Cilt, 1881-1918, T. T. K. Basımevi, Ankara 1980, s. 94-95. s. 96.

7'nci Ordu'nun lağv edilmesi hakkındaki iftiralar karşısında Kamal çevir kazı yanmasın tipik, kalles ve Siyonist numaralarına yattı

“Yıldırım Grubu Kumandanlığı'na

Sina Cephesi'nde her türlü salâhiyeti mahfuz bir ordu kumandanı olarak istihdam edilmekte tereddüdü gösterir bir şeyi kimseye söylemediğimi arz ederim. Hatırladığıma göre Miralay von Dumez lütfen ziyaret için teşrif ettiği vakit bendenize'‘bizi terk etmek istediğinize pek müteessirim” demişlerdi. Böyle bir şeyi düşünmedim cevabında bulunmuştum. Söz arasında Grup'tan gelen emirle 7'nci Ordu'nun lağvedilmiş olduğunu söyledim. Muhavere esnasında filhakika şimdilik 7'nci Ordu'nun mülga olup bir vazife bulmak müşkül olduğu ve cephedeki kıtaata ve gideceklere kamilen Kress Paşa'nın kumanda edeceği ve âcizlerine şimdilik yalnız T9 ve 20'nci fırkalardan ibaret iki fırka kaldığı mevzubahis olmuştur. İki fırkanın bir ordu değil, bir kolordu olabileceğine nazarı dikkati celbedince von Dumez bunu da tasdik etmişlerdir. Bir kolorduya kumanda emekliğimin mümkün olmayacağı kanaatinde bulunmuştum. Bu muhavereyi Müşir Paşa'ya nakledebilir miyim sualine karşı da, tarafımdan Müşir Paşa'ya bu ahval malûmdur cevabı verilmiştir. Esas itibariyle muhavere bundan ibarettir. Şimdiye kadar tayin olunduğum vezaipte ve Harbi Umumî'de geçirdiğim hayatta ifayı vazifede hevesizlik göstermiş ve bhusus yanlış karar ve icraat ile vatanıma zarar vermiş bir zabıt değilim. Bütün kabiliyetimi sarf için hakikî bir orduya kumanda etmeye hazır ve böyle hakikî bir ordunun iradesine muntazır bulunduğumu arz ederim.

7'nci Ordu Kumandanı Mirliya (iki alay komutanı) Kamal

Hâlbuki Kamal Mirliya (iki alay komuta) rütbesi olmasına rağmen; bahane ürettiği kolorduyu yönetmeyeceğini söyleyecek kadar arsız ve yüzsüz idi. Bu iftira palavrası bile çok utanç vericidir.

Uluğ İğdemir, Kamal'ın Yaşamı, 1. Cilt, 1881-1918, T. T. K. Basımevi, Ankara 1980, s. 94-95. s. 96. s. 96-97. ;

H. Fahri Çeliker Kamal'ın Yaşamından: Falkenhayn – Kamal Anlaşmazlığı
ATAM Kamal Araştırma Merkezi Dergi Sayı 13

Kamal iftirası ve ihaneti ortaya çıkınca döndür kazı yanmasın manevralarına girişti. Genelkurmay lafı döndürme işlemleriyle dalavere yapmaya kalkıştı

“Başkomutanlık Vekâlet’ine

Zâta Mahsustur.

Müşir Paşa’dan gelen bir tahriratın sureti ile cevabı zirde (aşağıda) aynen maruzdur. Miralay von Dumez bir hastalık ziyareti münasebetiyle yanıma geldiğinde bahsolunan muhavere geçmiş idi. Bir ordu kumandanına gidip kendisine vazife bulmak, müşkül olduğunu ifade etmek, istifaya davet demek ise de, Cemal Paşa Hazretlerini beklemek hususundaki iradeyi devletlerine binaen bu noktayı tecahül etmiş idim (bilmemezlikten gelmişim). Bunun üzerine Müşir Paşa’nın tahrirâtı iz-zetî nefsimi rencide ederek beni yanlış ve asabı bir adıma sevk edecek mahiyette idi. Buna verdiğim cevapta da fevkalâde iltizamı itidal ettiğim lütfen tasdiki samilerine makrun olur. Ancak asla benim hatam olmaksızın beni sıfat ve salâhiyeti resmîyem ile istihdam etmeye imkân görmeyen veya niyet etmeyen, içinden hesaplı bir âmirin ellinden haysiyet ve şerefi kurtarmak mümkün değildir. Sonradan bu kabil teşebbüsâtı muharrikâneye karşı daima idareli bulunmak kabiliyetini de kendimde göremiyorum. Binaenaleyh çakerleri (kulları) hakkında karan devletlerinin sürati ısdarını (ivedi verilmesini) istirham ederim. 3. 10. 1977

7’nci Ordu Kumandanı

Kamal”

Kalleş ve Kahpe olan Kamal Başkomutan Vekilliği’ne çok başka yanıltıcı rapor, Yıldırım Orduları komutanı Mareşal Falkenhayn’a da kıvırtarak başka bir rapor sunması kalleş, kahpe, sahtekâr ve işbirlikçi Kamal’ın gerçek yüzünü ortaya sermiştir.

Başkomutan Vekilliği zor zamanda yine Yapıcı davranarak Kamal’ın yalan, dolan, fitne ve fesatlarıyla süslediği iftira mektubunun üstüne gitmedi. Çünkü düşman İngiliz’in saldırması an meselesi idi. Daha Kamal ordularını Cephede

mevzilendirmemişti. Bu daha hayati ve daha önemle idi. Zaman ayrışmak zamanı değildi. Zaman birlik olama zamanıydı. Düşmanın saldırısı eli kulağında iken, Kamal'ın bu suyu bulandırma faaliyetlerinin bitirmesi zamanı idi. Bu nedenle Türk Genelkurmayı yapıcı ve uzlaşıcı yolu seçerek bir yazı yolladı:

“7” nci Ordu Kumandanı

6. 10. 33 1917

Kamal Hazretleri'ne

Zâta Mahsustur

Telgrafınız alındı. Miralay von Dumez ile olan muhavere ve Falkenhayn Paşa ile cereyan eden muhabere okundu. Bu muhavere ve muhaberenin Sina Cephesi'nde 7'nci Ordu Karargâhı'na yer bulunamayacağım düşündüğünüz ilk zamanlara rastladığınızı zan ve tahmin ediyoruz. Sina Cephesi'nin 7'nci ve 8'nci Ordulara ne suretle taksim olunacağım ve bu kuvvetlen nasıl kullanacağını Müşir Paşa'dan soruldu. Bunun cevabını henüz alınmadı. Cevap gelinceye kadar vaziyeti hazırayı tebdil etmek istemiyoruz. Zâtı âlınızden de bir müddet daha vaziyetin muhafaza buyurulmasını rica ederiz.

Oysa 5 Temmuz 1917'de Kamal Paşa, İstanbul'da kurulmakta olan 7'nci Ordu Komutanlığı'na atanarak ve İstanbul'a gelmişti. 7'nci Ordu, 19'ncü ve 20'nci tümenlerden kurulu 15'nci Kolordu ile 24'ncü, 50'nci ve 59'ncü tümenlerden kurulu 3'ncü Kolordu'dan oluşuyordu. 5 Kuruluş aşamasında karargâhı İstanbul'daydı; karargâh personelli Harbiye Nezareti tarafından ikmal ediliyordu. Birliklerinin bir bölümü henüz Avrupa cephelerindeydi; 1917 yılı Temmuz ve Ağustos aylarında parça parça gelerek Halep'te toplanacaklardı.

5 Temmuz 1917'de 7'nci Ordu Komutanlığı'na atanan Kamal, bütün iftiralarına ve fitnelerine rağmen Başkomutan Vekilliği ve Yıldırım Orduları komutanı Mareşal Falkenhayn yapıcı ve uzlaşmacı hareket ettiler. Buna rağmen Kamal, kendi deyimiyle “biraz da isyankâr” bir şekilde kendi kendini ordu komutanlığını ve ordusunu en zor durumda bırakıp kaçmıştır. 5. 000. (Beş Bin) altın olan 2000 il yılların reel değeri 10. 000. 000 (On Milyon) TL değerindeki paranın verdiği rahatlıkla hareket etti. “Satmışım anasına ordunun” rahat tavrını göstermiştir. Başkomutan Vekilliği ve Yıldırım Orduları komutanı Mareşal Falkenhayn sormadan ve danışmadan yerine Kolordu Komutanı Ali Rıza Paşa'yı vekil tayin ederek kimseyi sormadan ve danışmadan 11 Ekim 1917'de İstanbul'a

hareket etti.

İngiliz düşmanının saldırması az kalmıştı. Harbiye Nezareti, zor durumdan kurtulmak için 15 Ekim 1917 tarihli padişah buyruğu ile Komutanı Yahudi dostu Mirliya Fevzi Çakmak'ı 7'nci Ordu Kumandanlığına, Kamal'ı da 2'nci Ordu Kumandanlığı'na tayin etti.

Zaten kalles Kamal; İttihat Terakki çetesine ilk girişinde Cemal Paşa hizbinde yer almıştır. Kendisinden yaşça küçük olan ve haklı olarak hep kızdığı, kıskandığı Enver Paşa'nın hizbinde yer almıyor. Sonra İttihat Terakki'nin genel sekreteri olan Şabataycı dostu Fethi Okyar'ın adamı oluyor. Şabataycı Fethi Okyar bu makamdan düşüp de Sofya'ya sürülünce, "bu belayı da al yanında götür" diye M. Kemal'i de Sofya'ya ateşe militer olarak gönderiyorlar. Görüldüğü gibi Kamal her gittiği yerde millete ve ümmete hep bela kesilmiştir.

Fakat 5. 000. (Beş Bin) altın olan 2000'li yılların reel değeri 10. 000. 000 (On Milyon) TL değerindeki paranın verdiği rahatlıkla düşmanca satın alınan Kamal, bu görevi de kabul etmeyerek İstanbul'da kaldı.

Kamal'ın İstanbul'a hareketinden 20 gün sonra 31 Ekim 1917'de Türk ve İslam düşmanı İngilizler taarruza geçerek Kudüs'ü ve bütün Filistin'i aldılar

Kamal ile İlgili Arşiv Belgeleri, a. g. e.; s. 13-14, Belge-12, 12/a.;

H. Fahri Çeliker Kamal'ın Yaşamından: Falkenhayn – Kamal Anlaşmazlığı
ATAM Kamal Araştırma Merkezi Dergi Sayı 13

Kamal 7. Ordu Komutanı olduktan sonra Yıldırım Ordular Grubu komutanı Falkenhayn'ın emirlerini hiç uygulamamıştır. Kamal 7. Ordu Komutanı olduktan sonra Yıldırım Ordular Grubu komutanı Falkenhayn'a isyan ederek çatışmıştır. Yıldırım Ordular Grubu komutanı Falkenhayn, yetkilerini kullanmıştır. Kamal, Yıldırım Ordular Grubu komutanı Falkenhayn'ın emrindeki ordularına emrini istemiyordu. Yıldırım Ordular Grubu komutanı Falkenhayn, sorumluluk bölgesindeki Arap işlerine doğrudan doğruya müdahale etme hakkı vardı. İngilizlerin casus Lawrence ile muazzam şekilde bir milyon altın ile Arapları yanına çekmek istediler. Türk Devleti komutanlarının maaşlarını altı ay geriden ödüyordu. Düşman İngiliz'in bu korkunç ve kahpe planları karşısında çaresiz olarak eli bağlı durumda idi.

Yıldırım Ordular Grubu komutanı Falkenhayn ise Alman Devleti'nin yardımıyla bu kahpe İngiliz tuzağını önlemenin çabası içinde idi. Almanya'nın yardımı ile Arapları Türk ve Almanya müttefiklerinin yanına çekme gayretlerine girdi. Almanlar Arapları para ile müttefiklerin yanına çekmesi, düşman İngiliz i zor durumda bıraktı. Tam o sırada sahneye işbirlikçi Kamal çıktı. Zor durumda kalan düşman İngiliz'in yardımına işbirlikçi Kamal koştu. Yıldırım Ordular Grubu komutanı Falkenhayn'ın Arapları Türk ve Alman müttefiklerinin yanına çekme operasyonlarını önlemiştir.

İngiliz işbirlikçisi Kamal, Yıldırım Ordular Grubu komutanı Falkenhayn'ın böyle yetkisinin olmadığı iddiasıyla Arapların Türk Ve Alman müttefiklerinin yanında olmasını engellemiştir. Yıldırım Ordular Grubu komutanı Falkenhayn, İngiliz işbirlikçisi Kamal'ın astı değil üstüdür. Yıldırım Ordular Grubu komutanı Falkenhayn, İngiliz işbirlikçisi Kamal'a emreder. Yıldırım Ordular Grubu komutanı Falkenhayn'a antlaşmalar gereğince ve usulünce Türk Genelkurmay Başkanlığı ve Başkomutan emreder ve işlerine karışabilir. Ast olan İngiliz işbirlikçisi Kamal'ın, Yıldırım Ordular Grubu komutanı Falkenhayn'a emretme ve işini karışma yetkisi yoktur. Sorumluluğu Genelkurmay Başkanlığı ve Başkomutana karşıdır. Böyle olmasına rağmen, ayrıca Türk milletini yararına olmasına rağmen, Yıldırım Ordular Grubu komutanı Falkenhayn'ın Arapları Türk ve Alman yanına çekmesini fitne ve fesatlıklarla önlemiştir. İngiliz işbirlikçisi Kamal, sanki kendisi Genelkurmay Başkanlığı ve Başkomutan imiş gibi, Yıldırım Ordular Grubu komutanı Falkenhayn'a buna yetkili olmadığını, Araplarla ilişkilerin başkalarının vazife ve sorumluluğu dâhilinde bulunduğunu söyleyerek önledi. Sanki Genelkurmay Başkanlığı ve Başkomutan yokmuş gibi, Yıldırım Ordular Grubu komutanı Falkenhayn'a buna yetkili olmadığını, Araplarla ilişkileri zorla ve ihanetleriyle önledi. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa ise; yangını körükleyerek İngiliz işbirlikçisi Kamal'ın haklı olduğunu belirterek Arapların Türk ve alman müttefiklerinin yanına çekilmelerini engellediler. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal ile İngiliz işbirlikçisi Kamal, Türklerin yararına olan bu alman çabalarını; Suriye'de bulundukça tesis ettiği otoritenin bozulacağına ve ülke için telafisi mümkün olmayan kötü sonuçlar meydana geleceği bahanesiyle kösteklediler.

Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa, Kamal ile birlikte istifa edeceğini bildirmiştir. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa, Suriye'ye geleceğini bildiren Başkomutan Vekillini beklediğini söylemiştir. Başkomutan Vekillinin ricası üzerine istifadan vazgeçmişti. Kamal, Başkomutan Vekil'inden sonra Ahmet Cemal Mersinli'nin da kendisini oyalamasına çok içermişti. Ülkenin

içinde bulunduğu tehditleri azdıramamasına üzölmüştür. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa, istifa etmemesi hakkında: "Kamal bu hareketimden dolayı bana gücenmişti" demektedir.

Cemal, Cemal Paşa, Hatıralar a. g. e. s. 210.

Türk Devleti maddi yönden çok sıkıntıda idi. Kamal'ın İstanbul'a gidiş parası yoktur. İngiliz işbirlikçisi Kamal'ın bilet parası olmamasına rağmen, İstanbul'da krallar gibi yaşamasının, annesine ve kardeşine bakarak kira ve ihtiyaçlarını karşılaması bütün İngilizlerin ödediğı ihanet paralarıyla olmuştur.

Kamal, 7. Ordu Komutanlığından istifa ettikten sonra, Halep'ten İstanbul'a gidecek tren parasının olmadığını: "Burada hatırıma gelen hazin bir noktayı da ilgilenirseniz işaret edeyim. Ben, Halep'te mevki ve görevime son veren bu girişimde bulunduğum ve en son teklif olunan 2. Ordu Komutanlığını da reddettiğim sırada, Halep'ten İstanbul'a gitmek için, ren ücreti ödeyecek kadar param olmadığını bilmiyormuşum. . ." şeklinde ifade etmektedir.

Yılmaz Çetiner, Son Türk sultanı Vahdettin,2. b. ,İstanbul, Milliyet Yayınları,1993,s. 47;

Atay, Atatürk'ün Anıları,s. 26;

Aydemir, Tek Adam, c. I,s. 287;

Volkan, a. g. e., s. 144.

Kamal İngiliz ihanet paralarının kaynağını beş-on Arap atı satarak kazandığını söylemiştir. Aynı soruyu biraz daha geriye sararak sorulmalıdır. İstanbul'a gidecek bir bilet parası olmayan birinin, bir servet olan Arap atlarını nasıl aldığı sorusudur. Kimsenin ödeyemeyeceğı kadar pahalı olan atlar herhalde bedavaya gelmemiştir. Bu at hikâyesi bile İngiliz ile ihanetinin göstergesidir. Beş bin altın değerindeki bu atlar işbirlikçi Kamal'a nereden gelmiştir. Filistin Cephesinden çok kısa kalan işbirlikçi Kamal, birkaç ayda beş bin altını kazanması asla mümkün değildir. Bütün ömrünce hiç yemeden maaşını biriktirse bile bu mümkün değildir. (Fonkireste) Von Kress Paşa gibi senelerce Filistin Cephesinde

kalan bir paşa altını olamamasına rağmen; birkaç ay Filistin’de kalan Kamal’ın iki bin altın değerinde atları olması ihanetinin sahte belgesidir. İşbirlikçi Kamal: "Şahsına ait olan ve çok sevdiği beş-on at ve kısrağından bir kaçını satıp da İstanbul'a gidebileceğini, fakat o en güzel atlarını pazarda satın alacak bir tek adamın çıkmadığını, Ahmet Cemal Mersinli’nin iki bin altın karşılığı atları aldı” diyerek aldığı düşman altınlarını sahte kaynak göstermeye kalkmıştır. Ahmet Cemal’in de iki bin altını olmayacak olması da başka bir sahtekârlıktır. İşin daha ilginç tarafı Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal ile İngiliz işbirlikçisi Kamal, birbirlerini aklamaktadırlar. Bu kadar devasa altına sahip iki kişiden biri olan Kamal’ın İstanbul’ gidecek parası olmadığını bütün Türk Genelkurmayı bilmektedir. Çünkü Türk Devleti komutanlarının maaşlarını altı ay sonradan ödeyebilmektedir. Kamal’ın da annesine ve kız kardeşine kaldıkları evin ve iâşesinin masraflarını ödemek için Genel Kurmay başkanlığına mektup yazmıştır.

Falih Rıfki Atay ve Mahmut Soydan, Atatürk’ün Anıları,19171919, Ankara, Olgâç Matbaası, 1982, s. 25-26;

Sedat Doğruer, Yıldırım'ın Akıbeti, İstanbul, Askeri Basımevi, 1927, s. 58; Çankaya, a. g. e., s. 19;

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi, c. I I I, Ks. 3, s. 415-416.

Rüşvetin ve ihanet paralarının belgesi olamaz. Ama geçmişiyile paralı hali karşılaştırılarak ispat edilir. Sultan Abdülhamit Han sefirlerini kumar harcıyahı tahsis ediyordu. Kullandıkları sefir ve büyükelçileri kumar masasında ütölme ve yenilme süsü verilerek paralar ödeniyordu.

Kamal küçüklüğünden beri alkol müptelasıdır. Çocukluğunda bu alkol illetine müptela olmuştur. Ölesiye kadar Kamal’ın uşaklığını yapan Cemal Granda bunu hatıratlarında çok iyi ifade etmiştir. Kamal küçükten alkol hastalığına bulaştığını defalarca hiç çekinmeden her yerde açıklamıştır. Çocuk Yaştan Alkolik İdi. Hatta Kamal’ın ufaklığından beri alkol hastalığını Sabah gazetesi “Son Kamal biyografisi” başlığı altında manşet atmıştır. 08 Haziran 2010 tarihli haberde de görüldüğü gibi, Kamal alkol müptelası olduğu için para biriktirmesi asla mümkün değildi.

Zaten Türk Devleti, tarihinin en sıkıntılı ve buhranlarını senelerden beri

yaşamaklaydı. Senelerden beri seferberlik ilan edilmişti. Türk Devleti'nin maliyesi senelerden beri bozuktur. En acil olan memur maaşlarını altı ay geriden ödeyebiliyordu. Komutanlar maaşlarını alamadıkları için aileleriyle çoluk çocuk askerin karavanasından yemek zorunda idiler. Bu durumda ekmek parasını bulamayan komutanların içki gibi lüks içeceklere para bulması abesle iştir. Gazeteci Kürşad Oğuz da, titiz bir çalışmayla haberturk. com'da Kamal'ın alkol müptelası olduğunu haberleştirdi. Alman tarihçi Klaus Kreiser kitabında çok net olarak direkt Kamal'ın kendi itirafını alkol müptelalığını yazmıştır. .

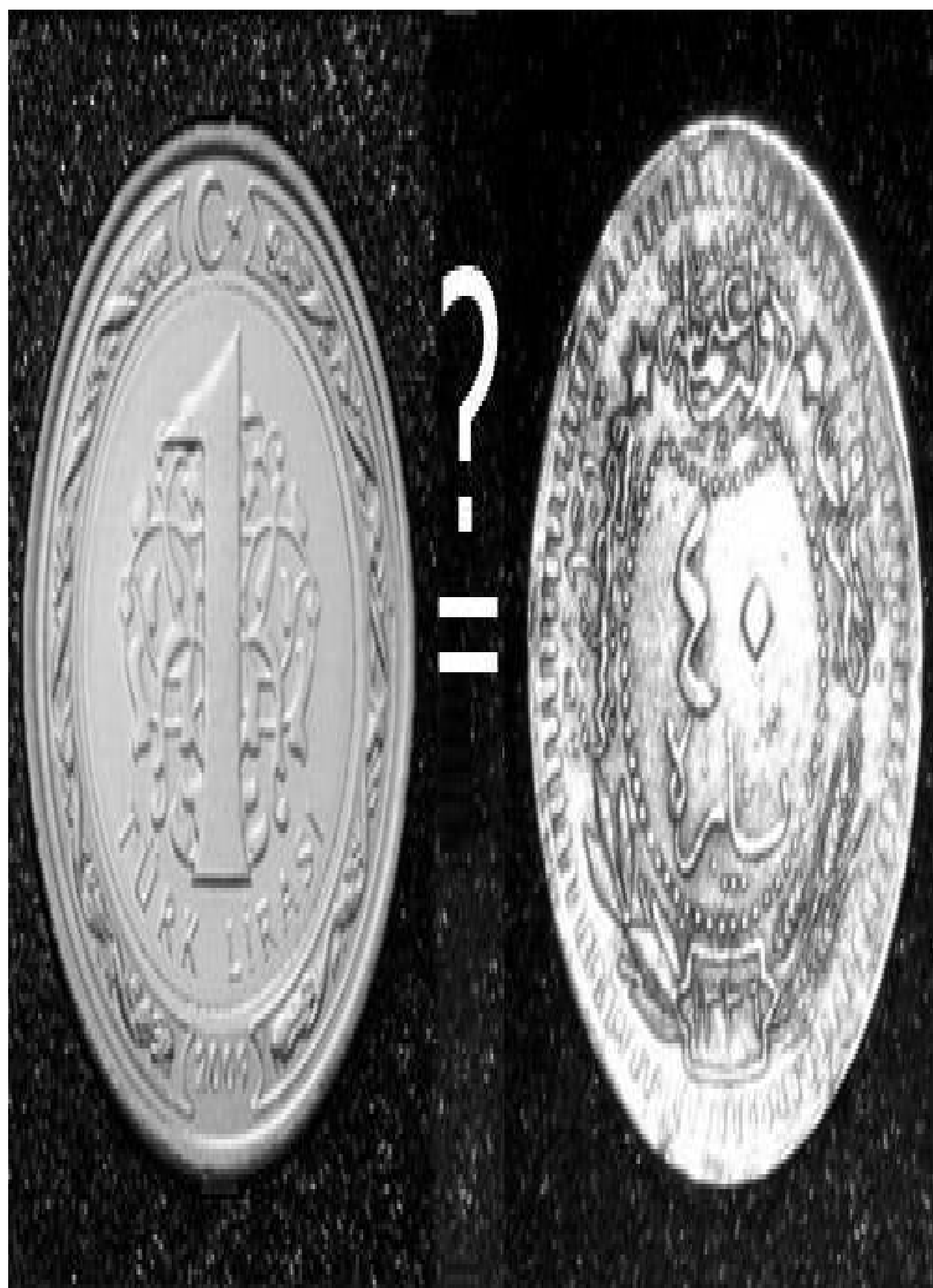
İki Kuruş Bir Maşrapa İçki

Kamal Manastır'daki yıllarının alkol illeti yanını Hasan Reşit'e (Tankut, 1891 – 1980) şu sözlerle kendisi şöyle itiraf etmiştir: "Küçük yaşta öksüz kaldım. Daha çocukken içkiye dadandık. Fakat o zamanlarda da ben devamlı içtim... Yatılı askeri okula verdiler. Annem bana günde iki kuruş gönderirdi. Okulun kapıcısı borazan çavuşluğundan emekli bir hoca idi. Bu iki kuruşu ona verirdim. Kırk parasını o alır, kırk parasıyla teneke bir maşrapa içinde içki getirirdi. "

Öğretmenleri Kamal'ın alkol illetini haberdardı. Ona ceza vermeyi düşünmediler. Ama mezun ederken, içki içtiğini ve bunu kimden tedarik ettiğini bildiklerini ve bu alışkanlığından vazgeçmesinin iyi olacağını söylediler.

Bir Osmanlı Lirası 1 Reşat Altınıdır. 1 Reşat Altını ortalama 400 TL'dir. 2 Osmanlı Kuruşu 80 Osmanlı Parasıdır.

Para kelimesi aslında, gerçekten de Türk Ülkesinde bir değer ifade ediyordu. Türk Devleti'nin en küçük para birimi idi.

Alman tarihçi Klaus Kreiser, “Kamal” adlı biyografi, İletişim Yayınları, Gazeteci Kürşad Oğuz, ,haberturk. com., Cemal Granda, Kamal Uşağının Gizli Hatıratı.

Gençliğinden beri birahanelere, çapkınlıklarına ve gece hayatına para yetirememiştir. Böyle zaaf dolusu hiçbir kimsenin parası yetmez.

Hem çapkın hem alkolik hem de gece hayatı yaşayan bir kişi olan Kamal’ın para biriktirmesine imkân yoktur. Zaten maliyesi savaş nedeniyle bozuk olan Türk devleti normal maaşları ödeyemiyordu. Filistin Cephesi’nden 10-15 sene önce genç yaşlardan beri birahanelerde parasının son kuruşuna kadar harcıyordu. Kamalist yazar Nurer Uğurlu bu gerçeği itiraf ederek şöyle çok iyi ifade etmiştir;

“Çankaya sofrasında konuşan Kamal de, daha Meşrutiyet'ten önce Selânik birahanelerinden birindeki masasında konuşan Kamal Bey'in tıpkısıdır. İçi bin bir ihtirasla kaynar. Daima ateşlidir. Deha uzun bir sabırdır, demişler. Kamal hiç acele etmemiş, hiçbir fırsatı da kaçırmamıştır. “

Nurer Uğurlu, Kamal’ın Mütareke Defteri ve 19 Mayıs Cumhuriyet Gazetesi

27. Ağustos. 1902’de Teğmen rütbesi ile Harb Okulu’ndan mezun oldu. Aylığı 2 Osmanlı Türk Lirası oldu. 2 sene 5 ay, 2 Lira aylık aldı. Teğmen olarak aldığı aylık miktarı toplam 58 Liradır.

11 Ocak 1905’te yüzbaşı rütbesiyle Harb Akademisi’ni bitirdi. Aylığı 5 Osmanlı Türk Lirası oldu. 2 sene 5 ay, 5 Lira aylık aldı. Yüzbaşı olarak aldığı aylık miktarı toplam 145 Liradır.

20 Haziran 1907’de Kolağası (Kıdemli yüzbaşı) oldu. Aylığı 7 Osmanlı Türk Lirası oldu. 5 sene 5 ay, 7 Lira aylık aldı. Kıdemli yüzbaşı olarak aldığı aylık miktarı toplam 455 Liradır.

14 Kasım 1912’de Binbaşılık rütbesini aldı. Aylığı 10 Osmanlı Türk Lirası oldu. Sadece 3 ay, 10 Lira aylık aldı. Kamal, Şabataycı ve mason biraderleri sayesinde Binbaşı rütbesinde sadece 3 (üç) ay kaldı. Önceden rütbe ve zaman sırası gelmeden terfi ettirildi. Binbaşı olarak aldığı aylık miktarı toplam sadece 30

Liradır.

16 Şubat 1913’de Sofya’dayken Yarbay oldu. Aylığı 15 Osmanlı Türk Lirası oldu. 2 sene 3 ay 15 Lira aylık aldı. Şabataycı ve mason biraderleri sayesinde sadece 3 (üç) ay sonra, önceden rütbe ve zaman sırası gelmeden terfi ettirildi. Türk tarihinde en hızlı yarbaylığı Kamal biraderlerinin sayesinde 3 ay sonra kaptı. Yarbay olarak aldığı aylık miktarı toplam 405 Liradır. Soyada iken Türk Büyükelçiliğinden kendi itirafıyla daha sonra Türk Genelkurmay Başkanlığı’ndan mektupla dilendiği sabittir.

5 Mayıs 1915’de Albaylığa terfi etti. Aylığı 25 Osmanlı Türk Lirası oldu. 2 sene 5 ay, 25 Lira aylık aldı. Albay olarak aldığı aylık miktarı toplam 725 Liradır.

6 Mart 1917’de Tümgeneralliğe yükseldi. Aylığı 35 Osmanlı Türk Lirası oldu. 1 sene 10 ay, 35 Lira aylık aldı. Tümgeneral olarak aldığı aylık miktarı toplam 420 Liradır. Kamal’ın istifa ettiği zamana kadar Türk Devleti’nden 15 senede aldığı toplam aylık miktarı 2238 Liradır. Yemeden içmeden biriktirebileceği toplam miktar budur. İngiliz’in verdiği 5000 altının yarısı bile değildir. 2 aylık alavere ve dalaverelerden sonra Filistin Cephesi’nden ayrılırken dönüş bileti parası olmayan bir komutanın bu uçuk servete normal yollardan kazanması zaten asla mümkün değildi. Rüşvetin ve ihanetle alınan paranın belgesi olmaz deniliyordu. İşte kapı gibi belge. İnsanoğlunun aklı ve fikri vardır. Zina suçlaması gibi suçlar da bile; zina edilirken görülme bile 9 ay 10 gün sonra zina delili ve belgesi olmasa bile ispatlanır. Annesini ev kiralayamayacak kadar parasını sigarada, içkide, hovardalıkta ve gece hayatında harcayan bir komutan; istifa ettiği günde kısa bir zamanda inanılmayacak bir servete konması 9 ay 10 gün misali gibi delildir. Hem de sapasağlam kapı gibi delildir. Kamal Filistin Cephesi öncesine kadar, annesiyle birlikte senelerce İstanbul’da Türkiye’nin ilk sosyal konutları olan Akaretler ’de senelerce ikamet eden bir kişidir. Filistin Cephesi dönüşünde; Avrupalıların kendileri ve dünya sosyetesini için yaptırdıkları dünyanın en muhteşem otellerinden biri olan Pera Palas’ta evi gibi devamlı ikamet etmesi başka bir delildir.

Mareşal Liman Von Sanders bu durumla ilgili olarak çok berrak bir değerlendirmeyi yapmıştır:

“Türk kıt’alarında acı ve yokluğun görülesi değildi. . Aile hayatlarının sürdürülmesiyle meşgul ve Ordular Grubunda sadece belli olan maaşıyla geçinmek zorunda olan ve bu maaşı da alamayan subaylardan pek çokları,

doğaldır ki, başka bir hizmete istekli oldular.”

"5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 s. 284-286. vd. ;

Kamal Filistin Cephesinde 2 Ay bile Kalmamıştır

3 Temmuz 1917 gecesi Diyarbakır Valisi Bedrettin Bey'in evinde Kamal Paşa şerefine hususî bir ziyafet verilmektedir. Ordu ve vilâyet erkânından bazıları da bu ziyafete katılmışlardır. Bu sırada, Başkomutanlık Vekili Enver Paşa'dan "zata mahsus" şifreli bir telgraf gelir. Telgrafta: "Teşkili derdest bulunan VII. Yıldırım Ordusu Kumandanlığını bilâkaydüşart kabul edip etmeyeceğinizin acele iş'arı" denilmektedir. Paşa ilkin: "Çok acayip şey" diyerek hayretini ifade eder, sonra yaveri Şükrü Tezer'e: "Teklif olunan Yıldırım Ordusu Kumandanlığı'nı bilâkaydüşart "kayıtsız ve şartsız kabul ediyorum" şeklinde cevap yazılmasını buyurur. Beş gün sonra gelen ikinci telgrafta, Paşa'nın VII. Yıldırım Ordusu Kumandanlığına tayini icra kılındığından bahisle, ordu karargâhını teşkil etmek üzere ve maiyetinde yaverleri olduğu halde İstanbul'a hareketi bildirilir.

9 Temmuz 1917 tarihinde Diyarbakır'dan ayrılan Kamal Paşa, Mardin-Halep yoluyla İstanbul'a hareket eder.

Şükrü Tezer, Kamal'ın Hatıra Defteri, Türk Tarih Kurumu yayını, Ankara 1972, s. 122-123.;

Birinci Dünya Harbinde Türk Harbi..., kitabında, Kamal Paşa'nın ayrılış tarihi 10 Temmuz 1917 olarak gösterilmiş ve yerine Fevzi (Çakmak) Paşa'nın atandığı açıklanmıştır (s. 293).

Kamal'ın annesi kardeşi ve evlatlıklarının hep beraber 11 yıl kaldıkları Akaretler Türk Devleti'nin ilk "Sosyal Konut Projesidir. "

Yıldız Sarayı civarında inşa ettirdikleri Hamidiye, Orhaniye ve Ertuğrul Camileri ile Şazeli Dergâhı masrafları için, gelir getirici akar olarak Beşiktaş'ta, Dolmabahçe Sarayı Kuzey-batı köşesinde, bugünkü Vişnezâde Mahallesi, Spor Caddesi ile Şair Nedim Caddesi'nin kesiştiği üçgen bölgede, 13 muhtelif vakfın arsası üzerine, 63 adet ev ve girişlerinde dükkân yaptırarak II. Abdülhamit vakfetmiştir. Bu semt daha sonra akaretler adını almıştır.

Ancak, söz konusu bölgede sol baştan 7 evin Sultan Abdülaziz tarafından Saray görevlileri için yaptırmaya başladığı, personel yemeklerini sarayda yedikleri için evlerin içinde ocak bile bulunmazdı. Mali kriz nedeni ile inşaatın yarım kalmıştır. Binaların beşte dördünün, Sultan II. Abdülhamit tarafından tamamlanmıştır.

1914 yılında Mimar Vedat Bey bir okul ile evlere ilaveler yapmıştır. Bugün 74 bina vardır. İnşaat üç ayrı zamanda tamamlanmıştır.

Toplam 6 parselde, 30. 644. 743 m 2'lik saha üzerinde bulunan evler 16 tip olup, söz konusu mekânlar, 94 adet apart otel-ofis, 25 dükkân, 6 adet gıda ile ilgili iş yeri olmak üzere 127 ünitelerden oluşacak olup, tiplerine göre büyüklükleri değişiktir.

Sultan II. Abdülhamit bu toplu konut projesini yaparken, çeşitli vakıfların arazilerini almış, ancak haklarını da yemeyerek, akaretlerin yıllık gelirinden toplam 13 muhtelif vakfa senelik 2. 885,5 kuruş kira ödenmesini hükme bağlamıştır.

Sadi Bayram, sadibayram. com ,23. 08. 1999, Hollanda – Utrech'de 23-28 Ağustos 1999 yapılan Milletlerarası XI. Türk Sanatı Kongresinde bildiri olarak sunulmuştur.

Sahtekâr ve düşman işbirlikçisi Kamal Akaretler ikametgâhını şöyle deşifre etmiştir: “Yıldırım Ordusu (7'nci Ordu) Kumandanlığını kabul edip İstanbul'dan Halep'e hareket ettiğim günlerdi. Akaretlerdeki 76 numaralı ikametgâhımdı. “

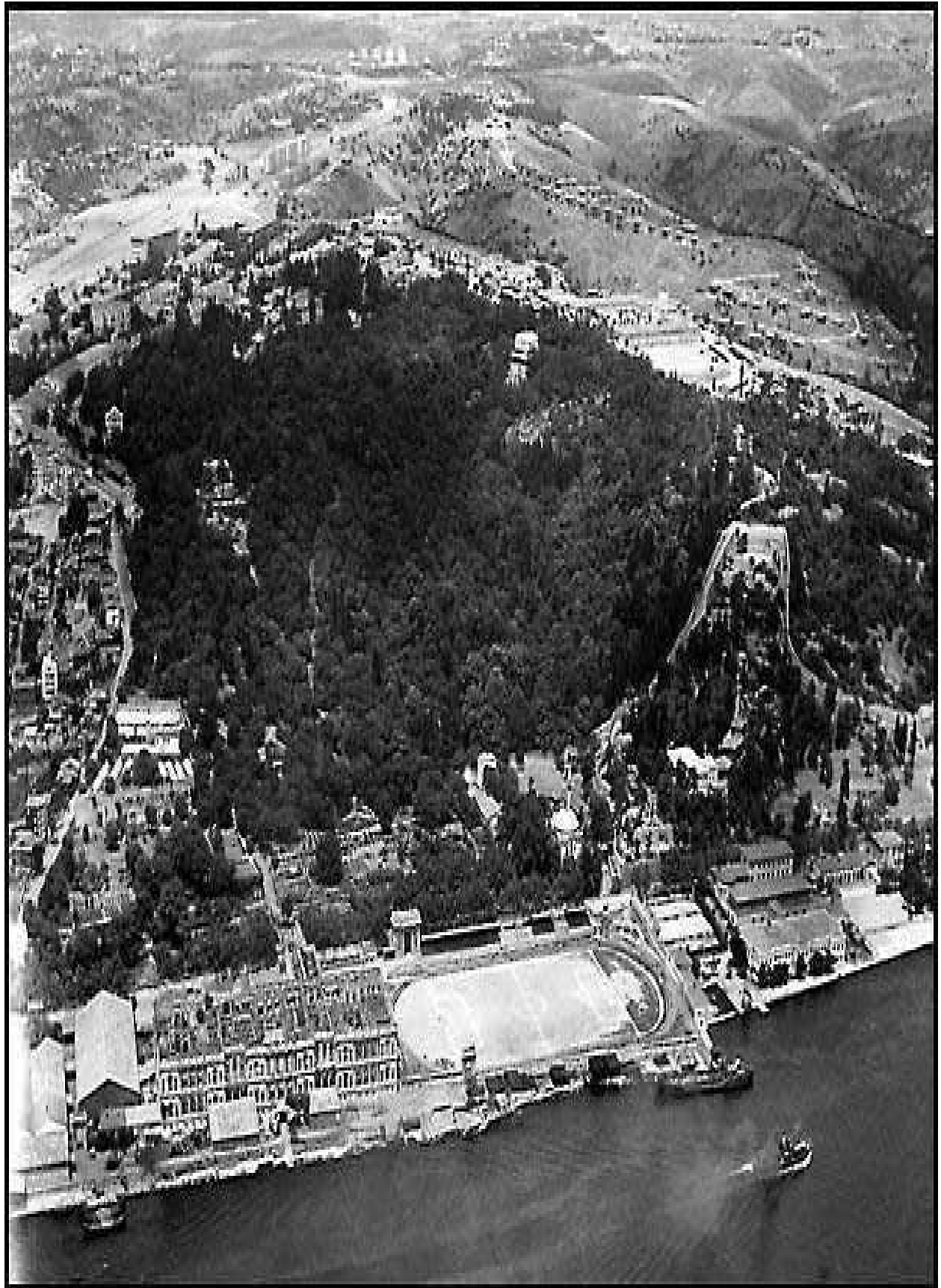
H. Fahri Çeliker, Kamal'ın Yaşamından: Falkenhayn – Kamal Anlaşmazlığı, ATAM, Kamal Araştırma Merkezi Dergi, Sayı13.;

F. Rıfkı Atay, Kamal'ın Bana Anlattıkları, Hisar matbaası, İstanbul 1955, s. 18-19

SOSYAL KONUTLARDAN EN LUX OTELE

Akaretler, İstanbul'un Beşiktaş ilçesinde yer alır. Semt ismini Akaretler sıra ev grubundan alır. Beşiktaş ve Maçka arasındaki Akaretler sıra ev grubu, eğimli arazide kurulmuştur. Akaretler Sıra Evleri olarak adlandırılan konut tipinin İstanbul'daki en önemli ve ilk sosyal konut örneğidir. Bu evler kira konutu olarak tasarlanmış ve bunlardan elde edilecek gelirle Aziziye Camii'nin yapılması planlanmıştır. Akaretler, 133 konut birimini ihtiva eder.

Sultan Abdülaziz'in emriyle 1870'li yıllarda Dolmabahçe Sarayı'nda görev yapan personel için inşa edilmeye başlanan Akaretler Sıra evler, zamanın sosyal Konutlarıydı.

Osmanlı dönemi milletvekilli 8 altın maaş alırken: Şimdiyse 17 adet altın değerinde maaş alıyor. Osmanlı dönemi milletvekilli 8 altın maaş alıyordu. İlk Meclisi'n temelli Meclis-i Mebusan'dan atıldığı için onların maaşları da 1293 Kanun-u Esasi'nin 76. maddesine dayanılarak 9 Mart 1916'da çıkarılan kanuna göre belirlenmişti. Osmanlı döneminde milletvekillerinin maaşı (II. Meşrutiyet sonrası) yolluklar da 40 lira aylıklı bir devlet memurunun maaşına göre hesaplanıyordu.

Vakti zamanında Siyonistlerin darbeyle eline geçen Osmanlı Devleti, içinde bulunduğu mali kriz nedeniyle memur maaşlarını dahi ödeyemiyordu. Böyle durumlarda yani hazine maaş ödeyemeyince memurlara maaş karşılığı “sergi” adı verilen resmi bir kâğıt verilirdi. Sergi kâğıdını alan memur değerinin çok altında piyasadaki sarraflara kırdırmak zorunda kalırdı. Artık sarraflar da memurların elindeki sergi kâğıdına itibar etmiyordu. Her gün Maliye hazinesinin bahçesine toplanan halk çaresizlik içinde maaşların ödenmesini beklerdi.

Mali krizin sosyal etkileri artmaya başlayınca Siyonist darbeyle iktidarı ele geçiren Siyonist hükümet yaklaşan ramazan ayında yarımşar aylık ödeme yapılacağını duyurur. Bunun üzerine memurlar ve emekliler soluğu maliye veznelerinde alırlar. Siyonistlerin maaşası hükümetin vaat ettiği yarım maaşı alabilmek için yaralanmayı ve elbiselerinizin yırtılmasını göze almanız gerekirdi. Çünkü ödemelerde büyük bir izdiham yaşanırdı. Yarım aylığı maliye veznelerine yaklaşabilenler ve veznede tanıdığı olan şanslılar alabildi. Geride kalanlar ise ramazan bayramında alacaklardı. Fakat ramazan bayramında beklenen maaş çıkmaz. Bu sefer maaş beklentisi kurban bayramına kalır. Osmanlı memurları kurban bayramında maaşlarını alabildiler mi bilmiyoruz ama Osmanlı maliyesi üzerine yapılan çalışmalarda düzenli olarak memur maaşlarının ödenmediği ortaya çıkmaktadır.

Ö. Faruk Bölükbaşı, II. Abdülhamid Döneminde Mali İdare, İstanbul: Osmanlı Bankası Arşiv ve Araştırma Merkezi Yayınları, 2005, s. 36-37.

Fatmagül Demirel, 02. 03. 2009

Osmanlı'da Memur Maaşları

Buna rağmen İmparatorluk, denebilir ki yıkılışına kadar, memuruna, devletin prestijini koruyacak derecede maaş vermeye gayret etti. En gelişmiş ve zengin devletlerle Osmanlı'daki maaş farkları büyük değildi. Albay, Osmanlı'da 25 altın alıyordu. Oda alabilirse.

O dönemin 1 altını, bugünün 1 altını değildir. Hayat ve bütün zarurî maddeler, kira ve mülk fiyatları çok düşüktür. 1 altının son Osmanlı dönemindeki satın alma değeri hakkında bir fikir edinmek için, yaklaşık 7 gram altın olan 1 altın liranın bugünkü değerini 2,5 ile çarpmak tavsiye edilebilir.

İstanbul'da, bir kişi, 10 para ile günde 3 öğün yemek yiyebilmektedir (Gerard de Nerval, s. 60, 66). 10 para, 1 altının 400'de biridir. Birkaç altına gene İstanbul'da, hiç de kötü bir semtte olmamak üzere, müstakil ev satın alınabilmektedir.

Artık Osmanlı Kamal gibi Siyonist darbecilerin ihanetleriyle, dönüşü olmayan bir yola girmişti. Birinci Cihan Savaşı'na (1914-18) bulaşmıştı.

1911-1922 sürekli savaşlar döneminde, hangi devletlerle savaştığımızın listesi bile bugünkü nesil için şaşırtıcıdır: İtalya, Karadağ, Sırbistan, Bulgaristan, Yunanistan, İngiltere, Fransa, Romanya, Rusya, Ermenistan, Avustralya, Yeni Zelanda, Kanada, Güney Afrika... 1913'te şekerin kilosu 20 paraya (1 altının 200'de 1'i) çıktığı zaman, halk feryadı bastı. 1916 Ağustos'unda francalanın kilosu 16 kuruşa fırladığı zaman ise, artık ses seda çıkmadı. Zira 16 kuruş verecek o kadar az insan vardı ki...

Kamal daha yeni Mirliya olmuştu. Annesini kardeşini ve Türk milletinden sakladığı eniştesiyle ablasını bakmak zorunda idi. Alacağı maaş 25 altın idi. Ticaret hiç yapmamıştı. 25 altınla hovardalık gece hayatı içki ve sigara da vardı. Artarsa annesine kardeşine ve Türk milletinin bilmediği ablası ile eniştesine para yollamak zorunda idi. Hem de her ay yollamak zorunda idi. İki evin kirası ve iki aileyi bakmak zorunda idi. Gözümü açtığımdan beri Zübeyde hanımın kucağında idim diyen geçmiş belirsiz Abdürrahim Tunçak gibilerini daha sayılmamaktadır.

Gerard de Nerval, s. 60, 66.

5 Temmuz 1917'de Kamal Paşa, İstanbul'da kurulmakta olan 7'nci Ordu Komutanlığı'na atandığında; Temmuzun ikinci haftasında İstanbul'a geldi. 7'nci Ordu, 19'ncü ve 20'nci tümenlerden kurulu 15'nci Kolordu ile 24'ncü, 50'nci ve 59'ncü tümenlerden kurulu 3'ncü Kolordu'dan oluşuyordu. Kuruluş aşamasında karargâhı İstanbul'daydı; karargâh personelli Harbiye Nezareti tarafından ikmal ediliyordu. Birliklerinin bir bölümü henüz Avrupa cephelerindeydi; 1917 yılı Temmuz ve Ağustos aylarında parça parça gelerek Halep'te toplanacaklardı.

Kamal, kendi deyimiyle “biraz da isyankâr” bir şekilde kendi kendini ordu komutanlığından af ve yerine Kolordu Komutanı Ali Rıza beyi vekil tayin ederek 11 Ekim 1917'de İstanbul'a hareket ederek ordusunu başsız bırakmak suretiyle cepheden kaçmıştır.

İşte sayın seyirciler iki ayda şu anda nominal 13. 250. 000 TL değerindeki 5. 000 altının hikâyesi 2 ayda kazanılmıştır. Takriben 100 sene önceki 13. 250. 000 TL değerindeki 5. 000 altın nominal değerdir. 2000'li yılların en az 10. 000. 000 (On

Milyon) TL reel değeri kadar hesaplanmalıdır. 2000’li yılların reel değerini bulabilmek için o zamanın para değerinin 3-5 katı temel alınmak zorunda kalınıyor. Bu da en az 3 kat hesaplanırsa 10. 000. 000 (On Milyon) TL’ye tekabül eder. Normali ise; 12. 000. 000 (On iki Milyon) ile 15. 000. 000 (On beş Milyon)’dur. 2000 ll yılların 10. 000. 000 (On Milyon) TL para ile artık Kamal Akaretlerdeki sosyal konutlarda kalmayacaktır. Zamanında Avrupa’nın ve Dünya’nın en lüks ve en ayrıcalıklı aynı zamanda en pahalı otellerinden olan Pera Palas’ta ikamet edecektir. Yeteri kadar palazlandığından dolayı kendisi gibi Siyonist hükümetleri ve Sultan’ı devirmek için darbe hazırlılarına girişecektir. Daha sonra İstanbul işgaliyle işgalci düşman komutanlarla komşu komşu Pera Palas’ta yaşayacaktır. Bütün vatansever komutanları tutuklayan İngiliz düşman komutanlarıyla işbirlikçi görüşmelerini tüm hızıyla devam edecektir. Türk Hükümetine ve Sultan’a her gün zorbalıklarıyla ve baskılarıyla inim inim inleyen düşman komutanları, Kamal’ı kucaklayacaklardır. Sıra Anadolu’dan Sultan’ı ve Hükümeti devirerek devleti ele geçirme yardımlaşmaları başlayacaktır.

H. Fahri Çeliker Kamal’ın Yaşamından: Falkenhayn – Kamal Anlaşmazlığı, ATAM Kamal Araştırma Merkezi Dergi, Sayı 13,

Gerard de Nerval, s. 60, 66.

Parasızlıktan kıvranan Kamal, ayağına gelen ihanete karşılık 5000 altın fırsatını kendi ihtirası yolunda çok iyi kullanmıştır.

İsrail Cumhurbaşkanı Perez Cumhurbaşkanı Abdullah Gül’e ziyaret ettiğinde Gül; Konuk Perez’in şerefine yemek vermiştir. Gül’ün, Peres için verdiği yemeğe davet ettikleri arasında Kamal’ın hovarda arkadaşı Yahudi Behiç Erkin’in yazar torunu Yahudi Kıvırcık’ta bulunmaktadır. Sabah Gazetesi’nden Ecevit Kılıç bu fırsatı değerlendirerek Yahudi Kıvırcık ile röportaj ederek, Sabah gazetesinde yayınlanır. Röportajın Kamal bölümün, yanlış anlaşılması için aynen aktarılmıştır.

“Dedeniz ile Kamal ne zaman aynı evde kalıyorlar?”

Beraber görev aldıkları Hareket Ordusu zamanında. Selanik’te görev yapıyorlar ama 1909 yılından itibaren bir müddet Beyoğlu’nda Lebon Pastanesi’nin karşı sokağında ortak ev tutuyorlar. Yani Markiz’in karşısındaki sokağın içinde. Dedem Binbaşı, Kamal ise o zaman binbaşı ile yüzbaşı arasındaki bir rütbe olan

kolağası.

Görevleri Selanik'te neden İstanbul'da ev kiralyıyorlar? İkisi de genç ve yakışıklı Osmanlı subayı. . . Görev yaptıkları Selanik'te çapkınlıkları zaten biliniyor. . . İstanbul'a gelip gittiklerinde kullanıyorlar bu evi. “

Eskiden beri hovarda ve alkolik müptelası olan Kamal’a para yetişmiyordu. Para biriktirmesinin imkânı asla hiç yoktur.

Siyonist Aharon Aaronson ile kız kardeşi Sarah Aaronson hayallerindeki İsrail Devleti gerçekleştirmek için İngiliz’in lehine, Türk’ün aleyhine NİLİ casusluk örgütü kurmuşlardı. Türk ordusunun 1917 Gazze savaşlarında en hassas savaş planları Sarah’ın NİLİ casusluk örgütü tarafından elde edilip İngiltere’ye ulaştırıldı. NİLİ casuslarının hepsi Siyonist fahişelerden oluşmuştu. Onlar bağımsız bir İsrail hayali için her türlü günahı işlemeye hazır insanlardı. Sarah Aaronson’un istihbarat örgütü, Türk Ordusu’ndaki bazı karaktersiz askerlerden ve gizli dönmelerden bilgi sızdırmak için çalışan büyük bir fahişe ağına sahipti. Kendisi de üst düzey askerlerle birlikte oluyor ve onlardan bilgi sızdırıyordu. Ordu kumandanlarına yapışan bu kadın, sözde İstanbullu bir Yahudi ile evliydi. Hatta bu göstermelik evlilik bahanesiyle İstanbul’da bir buçuk yıl kalmıştı. Casusluk faaliyetleri için ihtiyaç duyduğu Türkçe’yi çok iyi konuşuyordu. Üst düzey yönetim erkânının zaaflarını çok iyi bilerek kadınlık cazibesini kullanıyordu. Türk Devleti için Çanakkale neyi ifade ediyorsa, Gazze de onu ifade ediyordu. Bundan dolayı Türk Ordusu var gücüyle direniyordu. İngiliz Ordusu, Türk’ün Gazze’de kurduğu savunma hattını geçmeyi iki defa denemişti. Alman komutan (Fonkireste) Von Kress Paşa’nın başarılı savunmalarıyla ikisinde de başarısız olmuştu. Aharon Aaronson, “botanik araştırmalar” kılıfı altında Filistin’in bütün haritasını çıkarmıştı. Eğer Aaronson’un sağladığı su kuyuları haritası olmasaydı, İngiliz Generali Allenby, Gazze cephesini atlayarak, çölden direkt Birüssebi’ye geçmeyi asla göze alamazdı. Allenby, savaşı bu kritik bilgiler sayesinde kazandığını çok iyi biliyordu. Bu sebeple savaş sonrasında yaptığı konuşmasında, NİLİ ve Aaronson Ailesi’nin katkılarını unutmadı. Onlar olmasaydı bu kadar cesur bir savaşın verilemeyeceğini anlatmıştı. İngiliz Siyonist Lawrence’a tahsis edilen 1. 000. 000 (Bir milyon) altın ile bu casusluk faaliyetleri finanse edilmiştir. Monegan adında küçük bir istihbarat gemisi

İskenderiye ile Atlit sahilleri arasında mekik dokumuştı. NİLİ'nin topladığı bilgiler İngilizler'e verilmemişti. İngilizlerin Siyonist Lawrence'a tahsis edilen 1. 000. 000 (Bir milyon) altınlar; diaspora Yahudilerinin gönderdiği altınlardan oluşmaktaydı. NİLİ ajanları aracılığıyla Filistin'deki casus Yahudilere dağıtılıyordu. Almanlar bu durumdan haber oldular. Alman denizaltıları devreye girmiştir. Alman denizaltılarıyla bu ihanetler önlenmiştir. İngilizler posta güvercini kullanmaya karar verdiler. Ancak, güvercinlerle kurulan yeni haberleşme sistemi, kısa zamanda hainlerin yer aldığı bu casus şebekesini ele verdi. Osmanlı'ya ihanet eden Yahudilerin ve Yahudilerin ellinde uçkur kuklası olan hainlerin sonları hiç iyi olmadı. 1917 Eylülü'nde NİLİ'nin casusluk faaliyetlerinin farkına varan Türk Ordu İstihbaratı, bu ihanet şebekesini deşifre etti. Yakalanan Sarah Aaronson sorgulamasında hiçbir bilgi vermedi. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa' tarafından hapishanesindeki hücresinde "tabanca!!!" ile intihar süsü verildi. Nili teşkilatından Yosef Lishansky ve Naaman Belkind 16 Aralık 1917 günü idam edilmişlerdir.

Phillp Kerrigan, The Lawrence - Aaronsohn Relationship, Journal of the T. E. Lawrence Society, Sonbahar eki, 1995, Trial and Error (Hebrew version), third edition, p. 234.,

Bruce Westrate, The Arab Bureau: British Polly in the Middle East, 1916-1920 (Pennsylvania State University Press, 1992).,

T. E. Notes, Vol. III, No. 8, October 1992.,

Jacob Rosen, 'Captain Reginald HAliand the Balfour Declaration', Middle Eastern Studies, Vol. XXIV, No. I, January 1988, London., Ronald Storrs, Orientations, (London, Nicholson & Watson, 1937)., Quoted in J. M. Wilson, Lawrence of Arabia, (London, Heinemann, 1989) p. 442.,

Joram Epheati (ed.), Joman Aharon Aaronsohn, 1916-1919 (Tel Aviv, Kami Publshers, 1970).

Freely translated from the Hebrew., Arab Bulletin, Bulletin N. 64. 9.

Orient Express ile gelen dünyanın en zenginlerini ağırlamak için tasarlanarak yapılmıştır. Zamanında dünyanın en iyi otellerindendir. Saray gibi ihtişamlı olduğu için saray (Palace/Palast/ Palas) ismiyle adlandırılmıştır. Bulunduğu konum, İstanbul'un en gözde ve en lüks mevkisidir. Zamanında İngiliz, İsveç, Rusya, Alman, İtalyan, Fransız ve Hollandalılardan oluşan bütün büyükelçiliklerin yanındadır. Zamanında Türkiye'nin en lüks ve aynı zamanda en pahalı oteli idi. Üst düzey Devlet Erkanların, diplomatların ve dünyanın en zenginlerinin kalabileceği bir mekân olarak açılmıştır. Bir geceliği bir üst düzey bir devlet görevlisinin maaşı kadardı. Şu yüz sene sonra bile ihtişamını korumuştur. İstanbul'da şu anda, ondan daha modern ve daha lüks oteller mevcuttur. Şu anda normal bir otel konumunda olmasına rağmen fiyatı 250-450 € arasındadır. Bütün masraflarıyla birlikte günlüğünün 1000 € bulabileceği hesaplanırsa 1917'lerin çok uçuk ve yaklaşılmaz bir fiyatta olduğu daha iyi anlaşılır. Toplam 9 kattan oluşmasına rağmen büyük odalarıyla daire biçiminde oldukları için, 120 kadar az bir dairelerden oluşmaktadır.

Pera Palace Hotel, İstanbul, Beyoğlu, Tepebaşı'nda, Meşrutiyet Caddesi üzerinde yer alan çok özel kategoride en lüks otel olarak yapıldı.

Dünyaca ünlü Orient Express, 1888 yılında Paris-İstanbul seferlerine başladığında, İstanbul'da dünyanın en zengin özel yolcuları olan Orient Express yolcularının alışkın oldukları yüksek standartları sunabilecek ayrıcalıklı çok lüks bir otel yoktu.

Dünya sosyetesinin ve zenginlerinin merak ettiği İstanbul'da bu boşluğu, açılış balosu ile açılan Pera Palace doldurdu. Haliç'ine muhteşem manzarasına hâkim, Avrupai kültürel faaliyetleri ve sosyal aktiviteleri nedeniyle 'küçük Avrupa' olarak bilenen Pera'nın Tepebaşı bölgesindeydi. Otel, Birinci Dünya Savaşı'na kadar dünyanın en iyi lüks ve ayrıcalıklı otelli olarak son derece parlak bir dönem geçirdi. Pera Palace, İstanbul'un en ihtişamlı yapılarından biriydi. Açıldığında, birçok ilkleri barındırıyordu. İstanbul'da Osmanlı sarayları dışında elektriğin verildiği, ilk elektrikli mekândı. Türkiye'de ilk asansör bu binada kullanıma açıldı. Çeşmelerinden ilk defa akar sıcak suyu bu binadaydı. Türkiye'nin Avrupa ve dünya standartlarındaki ilk ayrıcalıklı ve lüks otelli olan Pera Palace' tır.

Pera Palace Hotel'in ünlü konukları arasında Kral VIII. Edward, Kraliçe II. Elizabeth, Avusturya-Macaristan İmparatoru Franz Joseph, Şah Rıza Pehlevi, Yugoslavya Devlet Başkanı Josip Broz Tito, General Franz von Papen, Zsa Zsa Gabor, Greta Garbo, Sarah Bernhardt, Alfred Hitchcock, Pierre Loti, Jacquelin e Kennedy, Ernest Hemingway, Ninette de Valois, Mata Hari, Mikis Theodorakis ,Agatha Christie.

Odalarının çoğundan eşsiz bir Haliç manzarası Patisserie de Pera Eskiden beri bir İstanbul klasiği olan Patisserie de Pera'da, özel Fransız pastaları, kuruvasanlar, makaronlar ve el yapımı çikolata bulunuyor.

24 kişilik oturma alanına sahip olan bu çok özel Fransız tarzı pastane; dantel perdeleri, gümüş şekerlikleri, nadide porselen takımları ile konuklarına her şeyiyle özel bir mekânda olduklarını hissettiriyordu. Kubbeli Salon Yüksek tavanlı mimarisi, kubbeleri ve parke zeminiyle geçmişin ihtişamını yaşatan Kubbeli Salon, haftanın her günü bu büyümlü atmosfere eşlik eden canlı piyano müziğiyle akşamüstü çaylarına ev sahipliği yapıyor.

Kamal'ı Filistin Cephesi'nden istifa ettikten sonra devamlı Pera Palace'ta kalmıştır. 1917 yılından itibaren pek çok kez ağırladı. Cephe dönüşünden sonra adeta evi gibi kullandı.

James B. Sherwood, Ivan Fallon 2012. Orient-Express: A Personal Journey. Robson Pres.; Smith, Mark. "Eine Geschichte des Orient Express". Sitz Sixty One.; David 2007.

"A Brief History of the Orient Express". Smithsonian Institution.; Calder, Simon 2009

"Murder of the Orient Express - Ende der Zeile für feierte Zug". The Independent. 2013. 03. 13.;

History of the Orient Express, Agatha Christie Llimited., 2011.; "'Hidden europe"-Magazin e-news Ausgabe 2007/15 ". 2007. 06. 07.;

"Der Orient Express ihre endgültige Trip". NPR. 12. Dezember 2009. Venice Simplon-Orient-Express Lambert, Anthony 2013.

"Der Orient-Express: Great Train Journeys".

The Daily Telegraph Telegraph Media Group Llimited.; Piegsa-quischotte, Inke.

"Memories of the Orient Express". Reise durch die Geschichte.; Der Orient Express - Across Europe von London nach İstanbul ".

Eng Bahn Geschichte. engrailhistory.;

Ninjaturtles in Orient Expres.; Orient Express:

The Llife and Times of the World 's Most Famous Train von EH Cookridge.

İngiliz istihbaratinin kayıtlarından Lord Kinros tarafından allnmis belgeleri

Şişli'de İngilizlerin sahsına tahsis ettikleri evin 1. katındaki büyük salonda 3 arkadaş Siyonist darbe ile iktidarı ele geçirme konusunda konuşular. İstedikleri darbeye Türk Devleti Hükümetinin istifa etmeye zorlamaktı. Türk Hükümeti istifa ettirdikten sonrada kendi adamlarıyla yeni bir hükümet kurmak amacı ile

bir gizli devrim komitesi kuruyorlardı. Padişahi dahi devirmekte bu hedeflerinin içerisindeydi. Kamal'ı diğer dostları çok extrem buluyorlardı. Kamal'ın tehlikeleri tam göremediği belletiyorlardı. Bu nedenle de bu komitenin bozulacağından korkuyorlardı. Belki de darbe, içerisinde bulunulan durum için doğru bir çözüm değildi.

Bekliden bu hedefler İtilaf güçleri tarafından Kamal ve arkadaşlarına ihtiyaç duyulmadan ulaşılabilirdi. Bekliden Kamal olmadan bu hedefler Kamal'ın arkadaşları ve İtilaf güçleri tarafından ulaşılabilirdi. Karsısındakilere güven veren gösterisi ve eksiksiz üniformaları, madalyaları ve Padişah tarafından imzalanmış başarı sertifikası sayesinde Pera palas'ın mermer salonlarını dolduran İtilaf güçleri komutanlarının ve İtilaf güçleri yüksek komisyon üyelerinin arasında dikkatleri üzerinde topluyordu. Kendini Çanakkale Savaşlarının kahramanı olarak tanıtıyor ve herkesle mesafe koyuyordu.

İtilaf güçleri ile kurduğu bazı bağlantılar sayesinde, Türk Devletini ve Sultanı Devirme Projesinin gerçekleştirebileceğini görebiliyordu artık. Pera Palas'taki bağlantıları sayesinde Anadolu'da ne olup bittiğini bilebiliyordu. Padişah Kamal'a büyük bir Türk Hükümeti'nde ihtimalle bir bakanlık görevi vermeyecekti. Mutlaka bir görev almak istiyordu. Curzon ise kendileri için zararlı olabileceğini düşünüyordu. Kamal'a bir devlet görevi verilmesini, verilmemesine tercih ediyordu. Türk Devleti Kamal'a yüksek bir görev vermedi. Türk Devleti Kamal'ı yüksek bir göreve getirmeyince, İngilizler ona görev vermek istediler.

Kamal İngiliz yüksek komiserliği ile irtibata geçmek istedi. Kamal İngilizlerin ağızlarını aramak ve amaçlarını öğrenmek için İngilizlerce güvenilir olan ajan İngiliz gazetecisi olan Ward'ı aracı olarak seçti. Bu casusu İngiliz gazetecisini Pera Palas Otellinin Müdürü aracılığı ile kahve içmek için masasına davet etti. Kamal İngiliz Ward ile görüştü. Ward Kamal ile görüştüktan sonra İstanbul'daki İngiliz komutanlığı ile irtibata geçti. Kamal ile arkadaşı Refet Bey'i onlarla tanıştırdı.

Kamal Türk Devleti'nin 1. Dünya savaşında yanlış tarafı tutarak savaşa girdiğini belirtti. Asla Kamal Türk Devleti'nin İngilizlerle ters düşmemeleri gerektiğini anlattı. Enver Paşa'nın başkışı altında bu hataların yapıldığını söyledi. Türklerin bu yanlışlıkların hesabını çok pahalı ödemeleri gerektiğini açıkladı. "Türkiye'nin İngiliz yönetimi altına girmesi Türk Milleti tarafından daha doğru bulunacaktır" dedi.

Ward Price Personel Şefliğine Kamal ve arkadaşı Refet Bey ile yaptığı görüşmeyi bir raporla bildirerek su notu verdi: “Kamal kendi kendini önemli bir adam zannetti. Kamal kendi kendini önemle bir adam olduğunu defalarca vurgulasa da, Kamal ve arkadaşı Refet Bey gibi, firkaı kaçırmamak istiyorlardı. Kamal ve arkadaşı Refet Bey ile fırsatları yakalamak için aceleyle bize başvuracaktı. Kamal ve arkadaşı Refet Bey ile bir makam ve mevki kapmak istiyorlardı. Kamal ve arkadaşı Refet Bey ile bu ihtirasları için vatanini ve milletini satmaya hazır karaktersizlikte nice generaller çıkacaktır. ”

Ataturk, The Rebirth of a Nation,

Kamal, The Rebirth of a Nation, Lord Kinross, 1965, s. 141-142

Lord Kinross, 1965, s. 141-142

Kamal, ilk kez 1917 yılında Pera Palace’ta konaklamıştı, Veliaht Vahdettin ile birlikte gittiği Almanya’dan dönüşünde, 4 Ocak 1918 günü yine Pera Palas’ta kalmıştır. Kamal, Birinci Dünya Savaşı sonunda, İstanbul’un işgali sırasında annesinin Beşiktaş Akaretler’deki evi kiraladığı halde, Pera Palas’ın birinci katındaki 101 No’lu odada sıklıkla kalmıştır. Şişli’deki eve taşınıncaya kadar Pera Palas otellinde kalmaya devam etmiştir. Kamal, ismini Pera Palace Hotel’in konuk defterine ilk kez yazdığında, yıl 1917 imiş. O yıldan sonra, defalarca Pera Palace Otel’de kalmıştı.

İstanbul’un işgal günleri; başta işgal kuvvetleri komutanı General Harrington olmak üzere bütün büyük rütbeli işgal kumandanları Pera Palas’ta ikamet etmektedirler. Kamal’da annesine yeni bir ev kiraladığı halde Pera Palas’ta sürekli ikamet etmektedir. İşgal kuvvetleri komutanı General Harrington ile Kamal defalarca görüşmüşlerdi. Fikir alışverişinde bulunmuşlardı. İşgal kuvvetleri komutanı General Harrington Kamal’a kendi masasında defalarca ağırlamıştır. Kamal’da General Harrington ve ekibine defalarca ikramlarda bulunmuştur.

Noelle Roger, Olaylar ve Kamal, Ankara 1984, s. 68–69.

;

T. C. Turizm ve Kültür Bakanlığı; kultur. gov. tr.; Pera Palas Otel web sitesi.;

mebk12. meb. gov. tr/. . . /muzeleri_115874. ;

Kamal, 16 Kasım 1918'de ve 20 Kasım 1918'de Sir Willam Birdwood Görüşmesi

Sir William Riddell Birdwood İngiliz askeri ve feldmareşaldır. Birdwood, 1865'te doğdu. Kasım 1938'de, Kamal'ın cenaze törenine İngiltere Hükümeti'nin baş temsilcisi olarak katıldı. Cenaze törenine katılmadı. Halkevi (şimdiki Türk Ocağı) binası balkonundan izledi. Birdwood, Kamal'ın na'sını, bir miktar toprak getirtip üzerine bastı.

20 Kasım 1918 Cumartesi günü ilginç bir olay geçti. Kamal'ın Pera Palas'taki dairesindedir. Kamal'la görüşmek için sabırsızlanan yabancı bir general vardır. Karargâhı ile Pera Palas Oteli'ne yerleşmiş olan General Sir William Birdwood... Kendisine refakat subayı olarak verilmiş olan Sedat Rıza Bey aracılığı ile Kamal'dan kendisiyle görüşmesini rica eder.

İki general karşı karşıyadır. Sir William Riddell Birdwood çok saygılıdır. Kamal Paşa'nın yanında Rasim Ferit Bey de vardır.

Kamal, yanındaki Rasim Ferit Bey'den kâğıt kalem istemiştir. Kamal'ın bir peçete kâğıdıyla altın muhafazalı kurşun kalemını uzatır. Kamal bir kroki çizmiştir. Kamal ile Sir William Riddell Birdwood uzun bir görüşme yapmıştır. Uzun bir görüşmeden sonra, Sir William Riddell Birdwood ayağa kalkarak Kamal'ı kucaklamıştır. Prof. Dr. Utkan Kocatürk, Doğumundan Ölümüne Kadar Kaynakçalı Kamal Günlüğü adlı eserinde General Birdwood ile görüşmesini 16 Kasım 1918 tarihli olanını yazar. Bu tarih Kamal'ın İstanbul'a gelişinden ancak 3 gün sonradır. Sadi Borak Kamal'ın İstanbul'daki Çalışmaları adlı eserinde Kamal ve Birdwood görüşmesinin 20 Kasım 1918 tarihli olanını yazar. Bu tarih Kamal'ın İstanbul'a gelişinden ancak 7 gün sonradır. Gün sonrasına isabet eder

Kamal'ın İstanbul'daki Çalışmaları, (1899 - 16 Mayıs 1919),

Sadi Borak, 2. Basım 1998, Kaynak Yayınları, s. 153-155

Doğumundan Ölümüne Kadar Kaynakçalı Kamal Günlüğü. Prof. Dr. Utkan Kocatürk. Kamal Araştırma Merkezi. Ankara 2007 İkinci Basım. s. 119;

Lawrence ile Kamal'ın ihanet flörtleri (Blumberg, Arnold. Great Leaders, Great Tyrants?. Greenwood, 1995., Goldschmidt, Arthur and Lawrence Davidson. A Concise History of the Middle East. Westview, 2006., Haythornthwaite, Phillip J. Gallipoli 1915. Osprey, 1991., Sandler, Stanley. Ground Warfare.) adlı orijinal eserlerde daha iyi anlaşılacaktır.

Kamal'ın en yakın bakanları bile; onun çok aşırı ayyaş olduğunu defalarca deşifre etmişlerdir. Bunlar dan dan sadece birisi şöyledir: "Müthiş bir ayyaşdır. Her gece sabaha kadar içer, körkütük olur. Bütün ömrü öyledir. Gençliği de böyle içki ve fuhuş ile geçmiştir. Reculiyeti yoktur, fakat şehvete pek düşkündür. Fuhuşun kadın, erkek, fail (eden-aktif), mef'ul (edilgen-pasif) her çeşidini yapar. Bu sebepten veya anası fahişe olduğundan olacak ki, bütün milletten namus ve iffeti kaldırmaya çalışır. "

Dr. Rıza Nur, Hayat ve Hatıratım, cilt 4, s. 1517

Rıza Nur Hayat ve Hatıratım eserinde daha fazla detaylara girmektedir. Kamal'ın karısı Latife bir erkekle cinsel ilişkide bulunurken yakalamış. Bu bardağı taşıran son damla olmuş ve boşanmışlar. Böyle bir hadisenin yaşandığı bu kitabın 4. cildinde yazıyor.

Zübeyde Hanım bir kişiyle beraber yaşıyormuş. O kişi ölünce babalık davası açmış. Kişinin yakınları ölen kişinin, Zübeyde Hanım'ı genelevden iki yaşında oğlu ile birlikte odalık aldığını söylemişler. Mahkeme geneleve sormuş ve genelevin yanıtına göre Zübeyde Hanım 19 Haziran 1881'de oğlu ile beraber geneleve girmiş ve 11 Nisan 1882'de ölen kişi tarafından çıkarılmış. Diğer bir ifade ile babası belli değilmiş. Eserinde Kamal Türk olmadığını belletir. Anne tarafından Yahudi/Şabataycı dönmesi, baba tarafından Sırp, Bulgar, Makedon karışımı nesebli olduğunu yazar.

Falih Rıfki Atay 1958., Çankaya: Kamal devri hatıraları. Cilt. I Dünya Yayınları.

3.

metli Doktor Asım'ın birkaç yazısına gazete-
mize alıştık. Yazılardan birinde Atatürk
vaktiyle geçirdiği hastalıkları Doktor Asım'a
hikâye eder. Bunlar arasında belsoğukluğu da
vardır. Birkaç gün sonra savcılıktan bir davet
aldık. Böyle bir hastalıktan bahsetmekle Ata-
türk'e saygısızlık göstermiş olduğumuzdan ko-
ğuştırmaya uğruyorduk. Mahkemeye gitmek-
ten kendimizi güç kurtardık. Gündelik gazete
bir defa bu dar anlayışın baskısı altındadır.

Kamalîst Falih Rıfkı Atay, gerçekleri çok açık dile getirmiştir. Kamal NİLÎ Yahudi örgütünün fahişelerinden “Belsoğukluğu” hastalığını kapmıştır. Kamal “Belsoğukluğu” hastalığı ile kısırlaşmıştı. Kadınlarla cinsel ilişkide bulunması çok imkânsızdı. “Belsoğukluğu” illetinden dolayı erken boşalıyordu. Türk ve İslam düşmanı İngiliz’in Siyonist casusu Lawrence ile Şabataycı Kamal, NİLÎ casus fahişelerinden dolayı tanışıyorlardı. İngiliz casusu Siyonist Lawrence bu tanışıklığı “Tuhaf bir rastlantı” sonucu şeklinde itiraf etmiştir.

Bel soğukluğu, cinsel illaki yolluyla bulaşan bir hastalıktır. Tedavi edilmez ise ilerleyerek kısırlığa yol açmasında dolayı oldukça önemlidir. Bel soğukluğuna Neisseria Gonorrhoeae ya da Gonokok bakterisi neden olur. İdrar yolları, rektum ve boğaz ya da göz mukozalarını etkiler. En sık rastlanılan cinsel yolla bulaşan hastalıklardan biridir. Halk arasında belsoğukluğu hastalığı olarak da bilinmektedir. Gonore ayrıca deri ve eklemleri de tutabilir.

Kadınlarda herhangi bir belirti vermez. Kadının hasta olduğu ancak ilişkide bulunduğu erkeğin tanısı konduktan sonra ortaya çıkar. Belirti veren kadınlarda, ilişkiden birkaç gün sonra idrar yollarının ağzından yeşilimsi veya sarı renkte kötü kokulu iltihabi bir akıntı olur. Erkeklerde ilişkiden sonraki günlerde belirtiler ortaya çıkar. İdrar yaparken hafif bir sızlama hissi ile başlar. Giderek artan daha ağrılı bir hal alır. İdrar yollarının ağzından irinli sarı- yeşil akıntı gelir. Aynı zamanda akıntının geldiği bölgede kızarıklık ve şişlikte oluşur. İdrar yapma hissi oldukça sıktır. Ancak az miktarda idrar gelir.

Ayrıca salgıların göze bulaşması sonucu konjonktivite de oluşturabilir. Gonorell bir anne tarafından doğurulan çocukta da gözlerde kızarıklık ve akıntıya neden olan konjunktivit oluşturabilir. Tedavi edilmemesi halinde körlüğe kadar ilerleyebilir. Şabataycı Kamal’ın göz hastalığı da bu yüzdendir.

Uygun tedavi edilmediği takdirde hem kadın hem de erkekte kısırlığa neden olur.

Falih Rıfkı Atay 1958., Çankaya: Kamal devri hatıraları. Cilt. I Dünya Yayınları. 3.

Phillp Kerrigan, The Lawrence - Aaronsohn Relationship, Journal of the T. E. Lawrence Society, Sonbahar eki, 1995,

Trial and Error (Hebrew version), third edition, s. 234.,

Bruce Westrate, The Arab Bureau: British Pollcy in the Middle East, 1916-1920 (Pennsylvania State University Press, 1992).,

T. E. Notes, Vol. III, No. 8, October 1992.,

Jacob Rosen, 'Captain Reginald HAliand the Balfour Declaration', Middle Eastern Studies, Vol. XXIV, No. I, January 1988, London., Ronald Storrs, Orientations, (London, Nicholson & Watson, 1937)., Quoted in J. M. Wilson, Lawrence of Arabia, (London, Heinemann, 1989) p. 442.,

Joram Epheati (ed.), Joman Aharon Aaronsohn, 1916-1919 (Tel Aviv, Kami Publshers, 1970).

Freely translated from the Hebrew. ,

Arab Bulletin, Bulletin N. 64. 9.

Kamal 20 yaşlarında iken de "Bel soğukluğu" hastalığına yakalanmıştı. Bu hastalık sonraki yıllarda zaman zaman nüksetmişti. Derne'de iken de şiddetli bir göz iltihabı geçirmiş, bu hastalık nedeniyle bir gözünde şaşılık kalmıştı

Prof. Dr. Bedii Şehsuvaroğlu., Kamal'ın Sağlık Hayatı, Hürriyet Yayınları., İstanbul, 1981, s. 8.

Şevket Beysanoğlu, Kamal'ın Diyarbakır'daki Kafkas Cephesi Komutanlığı, ATAM Kamal Araştırma Merkezi, Dergi Sayı 05 Kamal, Çanakkale dönüşü bir süre İstanbul'da kalmıştı. Daha sonra bazı çapkın işlerini yoluna koymak için Sofya'ya gitmiştir.

Şevket Beysanoğlu, Kamal'ın Diyarbakır'daki Kafkas Cephesi Komutanlığı, ATAM Kamal Araştırma Merkezi, Dergi Sayı 05

Kamal'ın ilk bakanlarından ve ilk özel doktoru olanın ağzından gerçekleri şöyle duymak çok tuhaftır:

Selaniklidir. Harbiye mektebinde okumuş, erkân-ı harp çıkmıştır, kimi dönme, kimi Sırp kimi Bulgar, kimi Pomak diyor. Babası ve anası hakkında rivayet çok. Muhakkak olan bir şey varsa anası belli babası (...) Cisimce pek biçimsizdir. Pek çok içer, içkilerden rakıyı sever. Çalgı çaldırır çaldırdığı hep curcuna havalarıdır... Yüreğinde asla merhamet yoktur. Herkese en kötü şeyleri yapar vicdanı asla rahatsızlık duymaz. Kanun usul adet denilen şeyler onun için (...) değildir. Müthiş bir (. .) her gece sabaha kadar içer, bütün ömrü öyledir. Gençliği de böyle içki ve (...) ile geçmiştir. Reculiyeti (...),fakat pek düşkündür, (...) kadın erkek her fail mef'ul her nev'ini yapar. Bu sebepten veya anası (...) olduğundan olacak, bütün milletin namus ve iffeti (...) çalışır. Uğraşır. Bunlar da zaten (...) eseridir. Böyleleri (. .) düşkün olur.

Böbreklerine kadar çıkmış bel soğukluğu vardır. İltihabı külliyyeden ikide bir belline ağrı girer. Banyoya girer. Bu sebeple banyoları çok sever. Frengiye müptelasıdır. Son zamanında yüzü delirium Tremen denilen hastalıkta ki hey'et almıştır. Elleri titriyor. Kalbi rahatsızdır. Bunlara rağmen yine çok rakı tütün ve kahve içer (...) kendini alamaz. Frengisi Trablusgarp'a gözüne vurmuş, iritis olmuş. Göz doktoru Şamlı Münir Ahmet iyi etmiş. Bu adam umumi harpten Hicaz'a gitmiş Türk Devleti ve Milletine ihanet ederek, asilere iltihak etmişti. Kokain çekerdi. Onu telgrafla Kahire'den Ankara'ya getirdi. İki mühim neferi biri Fevzi diğeri ismettir. Biri sağ biri sol koludur.

İnkılap (...),Türkiye'nin (...) olmak hevesindedir. Bir taraftan da Napolyon olduğunu zanneder.

Dr. Rıza Nur, Hayat ve Hatıratım, 3. Cilt-(S. 401-402-403-506)

Alkolik olması resmi davetlerde bile sorun olmuştur. Kendisi bunu itiraf etmektedir. Vahdettin ile Alman Kayzeri buluşmasında da bu alkol problemi yaşanmıştır. Vahdettin'in Almanya ziyaretinde yaverliğini yapan Kamal Alman kayzerinin huzurunda da bir Türk Komutanına yakışmayacak hareketler yapmıştır. Bu hareketleri Kamalist yazar Atay'a anlatmıştır. Kamal'ın alkollü olarak protokollere kadar yansıyan rezaletini kendi ağzından müşahade edilmesi konuyu daha iyi aydınlatacaktır.

“... Biraz laubali vaziyetim vardı. İhtimal Alman İmparator Hazretlerinin sofrasında bize ikram edilen nefis şampanyaların tesiriyle olmuştu. “

Ertesi günü Hindenburg ve Ludendorf u ziyaret ederler. Bu ziyaretleri Kamal, anılarında şöyle anlatır: “Hindenburg’un ufacık bürosunda idik. Hindenburg, Melahat’a bittabi onun delaletiyle bütün Türk milletine çok teselli bahş sözler söylüyor, Veliaht bu teselli bahş beyanata teşekkür ediyordu.

Konuşmanın kısa kesilmesine istiyordum. Konuşma istediğim gibi öyle oldu.

Vahdettin’i Ludendorf da büyük nezaket ve itina ile kabul etti. Denebilir ki, o da Mareşal’in temas ettiği mevzular üzerinde teselli bahş izahatta bulundu. Bilhassa düşman itilâf orduları aleyhine başladıkları parlak taarruzdan bahsetti. Bu taarruzu esasen biliyorduk. .

Gördüm ki, mükâlemenin hedefi bu değil. Alman ordusunun taarruz etmekte olduğunu söylemek de Alman millet ve ordusunun ve bütün müttefiklerin kuvvetlerini ve manevi yelerini yükseltebilecek teminat vermekten ibaretti.

,General e kısa bir sual sordum:

— En nihayet taarruz kuvvetleri hangi hatta kadar gidebileceklerdir?

Böyle, Veliaht refakatinde bulunan bir zabitin damdan düşer gibi sorduğu suale muhatap olan Ludendorf, nezaket içinde devam eden beyanatını sözlerini kesti; biraz düşündü, biraz da yüzüme baktı ve dedi ki:

—Biz taarruz ediyoruz, neticesini hadisat gösterecektir.

Cevap verdim:

— Yapılmakta olan taarruz neticesinin ne olabileceğini anlamak için hadisat ve talihin tecellisine intizar etmeye lüzum olmadığını zannediyorum; çünkü yapılan taarruz, en nihayet mahdut hedefli bir taarruzdur.

Ludendorf, tekrar yüzüme baktı. Ne demek istediğimi pekiyi anlamıştı. Cevap vermeyerek sustu.

Mükâleme burada kaldı ve ziyarete son verildi. “

Kamal, Alman kayzerine yaptığı terbiyesizliğini ve nezaketsizliğini kabul ederek itiraf etmiştir. Bu ziyaretteki nezaketsizliğini şöyle itiraf ediyor:

Ziyaretin ertesi günü kaldıkları oteldeyken dışardan “Kayzer. . Kayzer. .” sesleri duyulur. İmparator, Veliahttı ziyarete gelmektedir.

“İmparatorun karşılanmasına koştuk. Kayzer salona dâhil oldu. Hep beraber oturduk. İmparator hakikaten centilmence konuşuyor, sadık ve vefakâr Osmanlı Devleti’nin çok kıymetli bir Alman müttefiki olduğundan bahsediyordu.

İmparator daha sonra kalktığı sandalyeye oturmadı... Ve bizi terk edeceğini nezaketle ima etti. Salonun kapısına doğru yürüdü. Vahdettin ve arkasından bizler, Kayzer’i salonun kapısından dışarı çıkardık. Kayzer sola doğru giden bir koridordan yürüyecekti.

Ben Kayzer’in hoşuna gitmediğimi anladığım için ters koridora doğru gittim. (Bir yaver olarak hemen kapıya koşarak kayzeri uğurlaması gerekirdi) Uzakta durdum. İmparator, Veliahtın ve müteakiben ona yakın bulunan Naci Paşa’nın ellerini sıktı. Uzağında bulunduğum için bana baktı. Koridor istikametinde yürümeye başladı.

Benim ellimi sıkmamıştı. İmparator’un hakkı vardı. Veliahtın refakatinde bulunan herhangi bir generalin ellini sıkmaq için kendinden uzaklaşanının ayağına mı gidecekti?

Bu kusurumu itiraf ederim. Bilmem neden durgun, harekete iktidarsız, sabit ve dalgın bir vaziyet almıştım. İmparator, iki üç yürüdükten sonra tekrar geri döndü. Bana yaklaştı:

— Affedersiniz sizin ellinizi sıkmamıştım.

Elimi uzattım, çok nazik ve âli cenapane iltifatlarına mazhar oldum. “

Daha sonra Alman Genelkurmayı davet vermişti. Orada da içkiyi fazla kaçırdığından dolayı rezillik yaptığını kendisi itiraf etmiştir. Alman Genelkurmay Başkanı’na hitaben. . .

Mareşal, siz mühim bir taarruz yapıyorsunuz ve zannetmem ki, buna çok bel bağlamış olarsınız; yalnız bana söyler misiniz, emniyetle ümit ettiğiniz hedef ve maksat nedir? Büyük ve ihtiyatlı asker benim bu sualime cevap verebilir mi idi? Zaten kendisinden bunu beklememeli idim.

.... **Biraz laubali vaziyetim vardı. İhtimal İmparator Hazretlerinin sofrasında**

bize ikram edilen nefis şampanyaların tesiriyle olmuştu.

Ben sigaramı yaktıktan sonra Alman Genelkurmay Başkanı Hindenburg’u bıraktım, İmparator ile konuşan Vahdettin’in yanına gittim:

— “*Hakikati anlıyor musunuz?” diye sordum. Muhatabınız Almanya İmparatorudur. Benim size arz ettiğim endişeleri izah edecek bir tek kellime söyledi mi?*

Başka gün yine itiraf ediyor:

Veliaht ve beraberindekilere cephedeki birlikleri gezdirerek Alman ordusuna güvenlerini artırmak için bir program hazırlanmıştır. Büyük bir karargâha gidilmişti. Burada Alman Komutanı, Melahat’a, gayet güzel hazırlanmış, renkli haritalar üzerinden birliğin durumunu parlak sözlerle açıklar.

Kamal sanki Alman Karargâhını avucu içi biliyormuş edasıyla ve terbiyesizliği ile nezaketsizlik yaparak: “Bu planı bırakalım ve benim göstereceğim yere gidelim” der. Bunun üzerine olayların gelişimini Kamal, anılarında şöyle anlatıyor:

“O anda bir kargaşalık oldu. Vahdettin, hazır krokiye tâbi, sevk olunduğu istikamette yürüdü. Bende bir asker inadı uyandı. Onları takip etmedim. Edinmiş olduğumuz haritanın delâletine güvenerek ateş hattının bir noktasına yürüdüm ve ateş hattı gerisinde bir ağacın dibine geldim. Orada genç bir zabıt ağaç üzerinde gözetleme yapıyordu. Bana refakat eden Alman zabıtları da vardı.

Bu alman ziyaretinde Kamal Filistin Cephesi’ndeki ihanetinden başka bu sefer; düşman İngilizleri Çanakkale’den bir daha peşkeş çekmek istedi. Düşman İngilizler’e Osmanlı’yı peşkeş çekmek için; utanmadan ve sıkılmadan Erkânı Harbi Reisi/ Genelkurmay Başkanı ve Vahdettin’in de Kurmay Başkanı olmak için Vahdettin’i kandırmaya çalışıyordu.

Kamal’ın gezi boyunca kendisine telkin ettiği fikirlerden ilham alarak konuşur. Bu, Kamal’ sevindirir. Bir toplantı sonunda yalnız kaldıklarında Vahdettin’e der ki:

“— Ben size bir şey söyleyeceğim. Hayatımı size sizin hayatınızla birleştireceğim; memnun olur musunuz?” der.

Vahdettin'in: "Söyleyiniz !" demesi üzerine aralarında şu konuşma geçer:

Kamal:— İstanbul'a gider gitmez bir ordu kumandanlığı isteyiniz. Ben sizin Erkânı Harbiye Reisiniz ve Kurmay başkanınız olurum.

Zurnanın Zırt Dediği An

Kamalîst yazar Fahri Çeliker, ATAM, Kamal Araştırma Merkezi Dergisindeki makalesinde bir gerçeği fark etmeden itiraf etmiştir: “Almanya seyahati, Kamal’ın yaşamında önemle bir yer tutar. Seyahat 1917 yılının son günleriyle 1918 Ocak ayının ilk günlerini kapsar. . İngilizler Filistin’de taarruz hazırlığındadırlar. Bu durumda Kamal’a göre uygulanacak strateji, elde kalan kuvvetleri süratle Toroslara doğru çekmektir. Son gücümüzle Anadolu topraklarını kalmaktır. Yol boyunca bu fikri Melahat’a işlemeye çalışmıştır. “

Kamal İngilizler’e Toroslara kadar peşkeş çekeceğini Almanya semahatında kafasına koymuşmuş. İşte buradaki ihanet 100. 000’in (Yüz bin) üzerinde vatan evladının canı ve kanıyla bu ihaneti yapmıştır. Almanya Seyahati Ocak 1918 de son bulur. Kamal ise bu ihaneti 9 ay sonra yapacaktır. 9 ay sonra Türk ve İslam tarihinin en büyük ihanetini yapacaktır. Kamal’ın ordusu dağlık arazide olduğundan yenilmesi mümkün değildir. İki tarafında bulunan ovada konuşlandırılan iki orduyu da muhafaza görevi vardır. İki orduya nazaran ordusu gözetleme kulesindeki asker konumundadır. Diğer iki orduda avludaki asker durumundadır. İki orduya ve başkomutana haber vermeden ordusunu geri çekecektir. Bu geri çekilen dağlık araziden girerek iki yandan Türk ordularının ummadığı zayıf nokta ve yerlerden İngilizler iki orduyu imha ederek, Türk tarihinin en ağır kaybını Türklere yaşatacaktır. Kamalîst yazarın dediği gibi 1,5 ay gibi kısa bir sürede, şu andaki 5 ülke olan ortalama 400 Km Türk topraklarından ordusuyla kaçacaktır. Filistin, İsrail, Ürdün, Lübnan ve Suriye’den günlerce kaçarak Toroslara kadar gelecektir. İngiliz düşmanı kaçan Türk ordusunun arkasından keklik avlar gibi on binlerce vatan evladını kıracaktır. Bütün teknik ve teçhizat İngilizlerin eline geçecektir. Halep’e geldiğinde bütün ordusu kalmayacaktır. Böylece Türk tarihinin en ağır darbesini vuracaktır. Daha bitmedi. . . Vahdettin’i İngiliz işbirlikçiliğiyle suçlayan Kamal, bütün orduları yok ettikten sonra Halep’ten ve Suriye’den defalarca Telgraf çekerek İngilizler le barış görüşmeleri için teslim olunmasını isteyecektir. İşte bütün bu ihanetleri 9 ay önce karar verdiğini bir Kamalîst yazar fark etmeden itiraf etmiştir.

F. Rıfki Atay. Kamal'ın Bana Anlattıkları, Hisar Matbaası. İstanbul. 1955. s. 26-44.;

Fahri Çellker, Kamal'ın Yaşamından: Almanya Seyahati, ATAM, Kamal Araştırma Merkezi Dergi, Sayı 12,

Kamal İçten İhanetini Gerçekleştirmek İçin Sultan Vahdeddin e Damat Olmak İsteddi.

Düşman işbirlikçisi Kamal, Osmanlı'yı içten yıkmak için her türlü melaneti işlemiştir. Her türlü çabayı göstermiştir. Kamal Sultan Vahdeddin e damat olarak düşman İngilizlerin isteği doğrultusunda Osmanlı'yı tam tam kalbinden kalleşçe vurmak istedi. Alkolik olduğu için olamadı.

Osmanlı'nın hanedan ailesine mensup olmaktan başka hiç bir suçu bulunmadığı halde apar topar sürgüne gönderilen aile mensuplarının her birinin hayat hikâyesi tam bir trajedidir.

Sultan Vahdeddin'in küçük kızı Sabiha Sultan'ın hanedan mensupları arasında çok daha başka bir yeri bulunmaktaydı. O da; Kamal tarafından evlilik teklifi yapılmış bir sultan olmasıdır. Hadiseler başka türlü cereyan etseydi ve Sabiha Sultan Kamal'ın kahpe ve kalleş teklifine evet demiş olsaydı Osmanlı daha başka yıkılmış olacaktı.

Türkiye'de 1917'li senelerde, gerçekleşmiş olması halinde tarihi baştanbaşı değistirecek olan kahpece kurgulanmış bir evlilik teşebbüsü yaşandı: Kamal, Osmanoğulları'nın son hükümdarı Sultan Vahdeddin'in kızı Sabiha Sultan'la evlenerek Osmanlı'yı kalbinden hanerlemek istedi. Hadisenin hikâyesi kısaca şöyledir; Sultan Vahdeddin'in iki kızı vardı. Onlar Ulviye ve Sabiha Sultanlardır. Hükümdarın küçük kızı olan Sabiha Sultan 1894'de doğmuştur. Evlenme çağına geldiğinde birçok talibi çıkmıştı. Bu talipler arasında zamanın İran Şahı Ahmet Kaçar Han'da yer almış ama Sultan Vahdeddin; "Sünnî bir padişah kızını Şii bir hükümdara nasıl verir?" diyerek isteği ustalıkla geri çevirmişti.

Sabiha Sultan'a işte o günlerde bir başka talip daha çıktı: O da düşman işbirlikçisi Kamal idi.

Düşman işbirlikçisi Kamal, Sabiha Sultan'dan hakikaten hoşlanmamıştı. Ezeli rakibi Enver Paşa'nın seneler evvel yaptığını yapıp, saraya damat olarak Osmanlı'yı kalbinden hanerlemek istedi. Bereket verin bu kahpece kurgulanmış

evlilik olmadı. Olamadı. Zaaf deposu Kamal, Siyonist aracılar sayesinde saraya ve sultana haber gönderdi. Sabiha Sultan'a talip olduğunu resmen ilan etti. Bu işin olacağından çok emindi. Fakat bu evlenme işi olmadı. Padişah, Kamal'ın kendisine damat olma isteğini kabul etmedi ve reddetti. Sultan, yakın çevresine;

"Kamal, çok ama içki içiyor. Ben ise İslâm Halifesiyim içki içen birine nasıl kızımı veririm. Bu iş olamaz" diyerek ret etti.

Sabiha Sultan, Kamal'ın evlilik talebinden yakın dostlarına sonraki senelerde bahsederken hadiseyi doğrulayacak,

...Kendilerini bir defa görmüştüm. Ama evlenemezdim, zira Faruk'u seviyordum" demiştir.

Bu evlilik meselesinden geriye tek bir belge kaldı: Sabiha Sultan'ın o günlerden 40 küsur sene sonra, Türkiye Cumhuriyeti'nde başbakanlık yapan ve ortanca kızı Hanzade Sultan'ın dünürü olan Suat Hayri Ürgüplü'ye yazdırdığı kısa hatıratından birkaç satır.

Mülâkat şeklinde kaleme alınan bu hatıratta, Suat Hayri Ürgüplü, Sabiha Sultan'a; "Duyduğumuza göre, Kamal sizi istemiş, pederiniz razı olmamış. Doğru mudur?" diye soruyor ve Sultan şu cevabı veriyor;

"...Evet, istemiş. Benimle konuşmuş değildir ama ben çekindim ve istemedim. Zira önümde hiç iyi olmayan bir Enver Paşa ile Naciye Sultan'ın hayatı vardı. Kamal gibi bir kumandanla aile hayatı kurabileceğime inancım yoktu" demiştir.

Sultan Vahdeddin Han, düşman işbirlikçisi ve Siyonist belası Kamal'ı çok iyi bilmekteydi. Ama kızını Siyonist paşaya vermemesinin sebebi, çok içki içmesidir.

Kamal ve ekibinin bir dizi peşkeş ihanetlerinden sonra; Kamal'ın zorba darbesiyle hilâfeti kaldırıp Halife Abdülmecid Efendi ile Osmanlı Hanedanı'nın bütün mensuplarını sürgüne gönderildi. Kanunun sekizinci maddesi ile saraylar, köşkler ve kasırlar millete intikal ediyor ayaklarıyla Kamal'ın emrine verildi. Ancak uluslararası hukuk gereği hanedan mensuplarının özel mülklerine el konamadı. Bu mülklerin Kamal gibi Şabataycı avukatlar tarafından satılarak bedellerinin sahiplerine gönderilmesi güya öngörülüyordu.

Sürgündeki hanedan mensupları Kamal gibi sahtekâr avukatlara gayrimenkulleri

satma talimatı verdiler, satışlar bedavaya yapıldı. Bedelleri sahiplerine gönderilmeden üstlerine yatıldı. Böylece Şabataycı Kamal sayesinde gizle Yahudiler semirtildi.

Bu sahte satışlar sırasında şabataycı avukatlar malları gasp etti. Bedelleri de mal sahiplerine ödenmedi.

Kinci Kamal bir istisna yaptı. Sadece bir hanedan mensubunun konağına Kamal'ın emri ile kukla mahkeme kararı ile elkondu: O da Kamal'ın evlenme teklifine ret eden Sultan Vahdeddin'in kızı Sabiha Sultan'ın mülkü idi. Nişantaşı'ndaki bu malın üstüne devasa City's alışveriş merkezi yapıldı.

Sultan Vahdeddin Ulviye ve Sabiha Sultanlar olan iki kızına, evlilik hediyesi olarak Nişantaşı'nda 35 biner liraya iki konak satın almıştı. Buralarının adı "Çifte Saraylar" idi. Zamanında İkinci Bayezid Vakfı'na ait olan konakların parasını kendi özel parasından ödenmişti.

Hanedan mensuplarının mallarına el konmamasına rağmen Nişantaşı'ndaki Sabiha Sultan'ın konağı Kamal'ın emri ile güya mahkeme kararıyla gasp edildi. Bizzat Kamal'ın emriyle İstanbul Birinci Hukuk Mahkemesi, 1 Şubat 1926 tarihinde verdiği 23 numaralı hukuksuz kararla Kamal'ın eski kinini kustu. Sabiha Sultan'ın konağını hukuksuz abidesi olarak tapu senedini; bizzat Kamal'ın emri ile iptal etti. Konak ile arazisi Kamal'ın Selanik'te okuduğu ve yetiştirildiği Siyonist Haham Şimon Zvi asıl adı olan Şemsi Efendini kurduğu Terakki Vakfı'na peşkeş çekildi. Yıkılan konağın yerine inşa ettirilen bina uzun yıllar Kamal gibi Siyonistleri yetiştiren Siyonist Haham Şimon Zvi asıl adı olan Şemsi Efendini kurduğu Şişli Terakki Lisesi tarafından kullanıldı. Şabataycılar çok yüklü paralarla buradan köşelik oldular. Şimdi City's alışveriş merkezi olarak Şabataycılara hala köşelik yapmaya devam etmektedir.

Hanedanın hiçbir mensubunun malına el konmamasına rağmen; sadece Sabiha Sultan'ın konağının gasledilmesi; Kamal'ın tipik kini ile Şabataycılara tipik peşkeşidir.

Bu evlilik teklifi hadisesi, Sabiha Sultan'ın Türkiye Cumhuriyeti'nde başbakanlık yapan Suat Hayri Ürgüplü'ye yazdırdığı kısa hâtıratında da geçmektedir.

Zaaf dolusu Kamal'ın fahişlerle yatıp kalkmasından dolayı belsoğukluğundan bir türlü ölesiye kadar kurtulamamıştır. Zaten alkollü

olduğundan ölümlüde alkolden olmuştur. İlk bakanlarından ve ilk doktoru bunu çok iyi şöyle deşifre etmiştir.

Kamal'ın zincirleri yeniden çözüldü. Eski fuhşiyat alabildiğine başladı. Evi meşhur ve muteber bir kerhâne oldu. Yirmi-otuz kadın birden doluyordu. Sabahlara kadar mum söndü yapılıyordu.

Salih Bozok'la Recep Zühtü İstanbul'da Tokatlıyan'ın arkasında bir ev tutup bunu kerhane hâline koydular. Hem kendileri eğleniyor hem de kadınları iyilerini seçip Kamal'a yolluyorlardı. Karılar dışişleri bakanı yaptığı Tevfik Rüştü'nün evine gidiyor, Kamal da oraya gidip eğleniyordu. Sabahlara kadar türlü fuhuş oluyordu. Dış işleri yaptığını kerhâneci başı olmuştı. Zararı yok, zaten bu sayede hâriciye vekilli olmuştı.

Ama aradan yıllar geçtikten sonra, Kamal Konya'ya gitmiş, orada mektebi ziyaret edip genç bir öğretmeni beğenmiş, almış getirmiş. Onunla bir müddet eğlendi. Sonra Avrupa'ya tahsile yolladı. Milletin parasıyla fahişelerine ihsan.

İzmir'e gitmiş, orman memurunun mektebe giden küçük kızı Afet'i beğenmiş, almış getirmiş. Hadi ona da "manevi evlat ayaklarıyla" fuhuş. Sonra onu da İsviçre'ye tahsile yolladı. Vaktiyle metresi Fikriye'yi de göndermişti. Onun usûlü budur.

Nerede küçük güzel bir kız görüp beğenirse eşkiya gibi omuzlayıp götürüyor. Hem de mekteplerden... Ne fecî! Evvelce bir gece Ankara Darülmuaalllmât okulunu da basıp bir kız öğrenci kaçırmıştı. Adam hırsız eşkiya...

Şimdi bu afet "manevi evlat ayaklarıyla" yanında, en gözdesi... Muallim, müverrir(!) olarak bulunduruyor.

İş sade böyle değil. Her taraftan kendisine karı-kız takdim edenler var. Bir avukat Lütfi var, karısı Bulgar'mış. Çok güzelmış. Karısını takdim etmiş, baron işi gibi imtiyazlar almış. Şimdi böyle karı-kız yağmuru var. Kamal'a yağıyor...

Böyle pezevenklerin bini bir paraya... Maalesef namuslu insanlardan da iştirak edenler oluyor. Bir gün Kamal'ın adamından bir haber geldi. Kamal'ın adamı Nuri, Rasim'le konuştu. Sonra Rasim gelip bize anlattı, Nuri diyormuş ki: 'Doktor Ömer Şevki bey nerede? Kamal'a Müfid Bey'in küçük kızını takdim edecekti. Araba gönderdik bekliyoruz.' Filhakika Ömer Şevki bu kızı alıp Kamal'a o gün götürmüştür. Bunu işittiğimiz için hep iğrendik, hem de bir alay

mevzuu oldu haftalarca sürdü. Şükür namuslu insanlar çokmuş. Herkes Ömer Şevki'den selamı sabahı kesti.

Kamal'ın evi fuhuş merkezine böyle gelip gidenler olduğu gibi yirmi-otuz tane de seçme genç kız ve kadın var. Bunların bir kısmına "manevi evlat ayaklarıyla" evlatlığım(!) diyor. Bir tanesi "manevi evlat ayaklarıyla" pek meşhur, Almanya'da dans tahsil etmiş bir "manevi evlat ayaklarıyla" kız. Güya Çankaya'da dans hocalığı ediyormuş! Sonra bunu da Avrupa'ya yolladı. Dönünce de gözden düştü...

Bu işler saymakla bitmez. Bin bir gece masalları, Venüs mabedi hikâyeleridir. Fuhşun her türlü icra edilir. Hepsini yazmak uzun ve çirkin...

Kamal işte bu adamları darbesinden sonra yıllarca TBMM'ye yıllarca serbest seçim yapmadan atadı.

Dr. Rıza Nur, (Türkiye'nin ilk Millî Eğitim bakanı), Hatıratım, s. 1318-1321

Kamalîst yazar Salahi R. Sonyel, Kamal'ın Yahudi ve Siyonist İngiliz casusu ile buluştuklarını inkâr edememiştir. Kamalîst yazarın Türk Tarih Kurumu tarafından yayınlanan dergi için kaleme aldığı makalede, bilgi çarpıtma taktiğini kullanması bile bu ihanet buluşmalarını örtmeye yetmemiştir. Kamalîst yazar bile bu ihanet görüşmelerini şöyle yazarak kabul etmek zorunda kalmıştır:

"İngiliz ordusuna mensup Tuğgeneral Moberley, 1926 yılı Nisanında, *History of the Mesopotamian Campaign (Mezopotamya Harekâtının Tarihi)* adlı bir eser kaleme alıyor. Bu eserin bölümlerinden biri, Türk savaş amaçları ve Pantürkizm konularıdır. Tuğgeneral Moberley, İngiltere Dışişleri Bakanlığına başvurdu. Sağlam delillerle yazdıklarını ispatlanadurmak için, İngiltere Dışişleri Bakanlığı'nın arşivindeki belgeleri istiyor. Bu arşiv belgeleri isteği üzerine, İngiltere Dışişleri Bakanlığı yetkililerinden W. G. Childs, 20 Nisan'da, bakanlığın da yararlanabileceği bir tutanak yazmıştır. Bu tutanak, Kamal'ın İngiliz ihanetine ilginç ışık tutmaktadır. İngiltere Dışişleri Bakanlığı yetkilisi Childs, Arabistan'daki Türk Devleti'nin evlatlarını katletmesiyle ünlenen Albay T. E. Lawrence'la bu konuda görüşüyor. İngiltere Devleti'nin, Türk Devleti'ni içten yıkmak için 1. 000. 000 (Bir milyon) altın tahsis ettiği Yahudi ve Siyonist casus Albay T. E. Lawrence, "tuhaf bir rastlantı" sonucunda "Kamal ile defalarca görüşme yaptığını" ve konuştukları konular arasında "Türk savaş

amaçları “nın da bulunduğunu kendisine bildiriyordu. “

Salahi R. Sonyel, İngiliz Belgelerine Göre Kamal-Lawrence Görüşmesi, Türk Tarih Kurumu, Dergisi; BELLETEN, 205, Cilt: LLII - Sayı: 205 - Yıl: 1988 Aralık

Kamal, hovardallığı, alkol müptelallığı ve gece hayatı yüzünden her zaman meteliğe kurşun sıkıyordu. Kamal'ın hovardallığı, alkol müptelallığı ve gece hayatı yüzünden meteliksiz kalma gerçeği hep çok net idi.

Kamal gibi bir liderin gençlik yıllarında çektiği yoklukları ve sıkıntıları her yönüyle gözler önüne seriyor.

Aylıkları gönderilmediği için parasız kalan Kamal metelik dilendiğinde mektubunda ‘‘Selanik’te valide ve hemşire çırpınıyor, İstanbul'da enişte sefil sürünüyor’ ’diyerek yalvarmıştı. Hatta ihanet işbirliğinin deşifresini mektubunda da dolaylı olarak şöyle ‘‘Adam olanlar maddi olarak küçük kalarak da vatana borçlu oldukları büyük fedakârlıkları yapmanın yolunu bulurlar’’ diye ifşaatla mektubunda dile getirdi. Kamal'ın kendisi gibi Yahudi dönmesi olan Cemal Paşa'ya yazdığı gibi; buradaki vatan sözcüğü İsrail'dir. Nitekim İsrail için, itiraf ettiği gibi düşman İngiliz işbirlikçiliğini Sofya'da başlamıştı. Zaten Siyonist Kamal için, Osmanlı asla vatan değildi. Vatani olmuş olsaydı; parçalamak ve içten yıkmak için bu kadar ihanet çabalarına bir vatansever olarak giremezdi.

Türk yarbayı olarak, Sofya'da Türk ve İslam Âlemi nin çıkarlarını çabalayacağına; gece hayatıyla Bulgar sosyetesini kendisine hayran etme çabalarına girişmiştir. Kendisini de Sofya'da ondan daha yakışıklı bir başkasının olmadığına inanmaktaydı. Sofya şehrinin merkezindeki yabancılar kulübünün de hovardallıklarıyla ve ayyaşlıklarıyla gözbebeği olmuştur.

Bu yüzden zira beş parasız kalmıştır. Hovardallığıyla bütün verilen paraları çoktan harcamıştı. Bu yüzden maaşlarını aylardır alamayan memurlar gibi meteliksiz kalmıştı. Hatta kaldığı otellin parasını bile ödeyemeyecek rezil haldeydi.

32 yaşında olan Yarbay Kamal'ın hovardallıkları yüzünden parasız kalmasını düşman İngiliz ajanlarının dikkatinden kaçmayarak avlamışlardır. Osmanlı Devleti'nin Sofya'daki askeri ataşesi olmasına rağmen; düşman işbirlikçileriyle

kendisini para karşılığı satmıştır. Osmanlı para yollamasına rağmen işbirlikçi ihanetlerine devam etmiştir.

İstanbul'da iktidarı Siyonist darbe ile ellinde bulunduran İttihat ve Terakki çetesine de bela olan Kamal'ı, askerlinden istifa etmesine rağmen; Sofya'ya askeri ataşe olarak göndermiştir. Daha sonra Kamal ile Osmanlı devletini içten yıkarak sonra Siyonist darbe ile Türkiye Cumhuriyeti'nin başbakanlık koltuğuna oturacak olan Siyonist Fethi Bey de, Sofya'da büyükelçi idi. İkisi ihanet işbirliği ile düşman tarafından Sofya'da satın alınmışlardı.

Büyükelçi ve askeri ataşe, amir-memur ilişkisinin dışında, yakın iki dosttur. Osmanlı'ya karşı Siyonist ihanet arkadaşlıkları, Manastır'daki öğrencilik yıllarına uzanmaktaydı. Sofya'ya aynı günlerde beraber gelmişlerdir. Siyonist Fethi Bey büyükelçiliğin ikametgâhında kalmasına rağmen; Yarbay Kamal ise hep nedense otellerin müdavimi ve abonesi olarak ihanetlerini ve hovardalıklarını rahatça yapabilmesi için Splendid Oteli'ne yerleşmiştir. Hâlbuki büyükelçiliğin ikametgâhında yer olmasına rağmen, otel odalarında ihanet işbirliklerine ve yatak savaşlarına girişmiştir.

Düşman işbirlikçisini Sofya'da siftah yapan Kamal, Sofya'ya gelişinin üzerinden daha iki ay geçmeden bütün paralarını gece hayatında bitirdi. Hâlbuki Osmanlı maliyesi memur aylıklarını verememekte olduğundan, Kamal'ın bir yıllık iâşesi verilmişti. Hovarda Yarbay Kamal, (hovardalığı yüzünden) beş meteliksiz kalmıştır. Şabataycı Fethi Bey'den (beraber gelmelerine ve ikisinde İstanbul'dan yeteri kadar para verilmesine rağmen) para dilenerek borç almıştır.

Artık düşman Sofya'da düşman işbirlikçisi olan Yarbay Kamal, utanmadan ve sıkılmadan arsızca İmparatorluğun iplerini ellinde tutan çetenin üç liderden birinde, Nafia Nazırı yani Bayındırlık Bakanı olan ve birlikte Filistin'de ihanet işbirliği içinde oldukları (Yahudi ve İngiliz dostu) Cemal Paşa'ya bir mektup yazarak dilenmiştir.

Çetenin diğer karizmatik lideri olan Enver Paşa'yla asla yıldızı barışmamıştır. Beraber düşman işbirlikçisi oldukları Siyonist Cemal Paşa'yla aralarında hep yakınlık ve Gizli Yahudi dayanışması olmuştur.

Yarbay Kamal, 1914'ün 17 Ocak günü, düşman işbirliğine beraber giriştikleri Cemal Paşa'ya Sofya'da yaşadıklarını rezaletleri ve kepazelikleriyle bütün ayrıntılarıyla yazar. Hatta annesi ile kız kardeşinin meteliksizlikten dolayı

‘‘çırpındığını’’ söyler. Utanmadan ve sıkılmadan istifa askerlikten istifa etmesine, haksız ve liyakatsiz olmasına rağmen; albaylığa terfi ettirilmemiş olmasından da yakınmıştır.

Oysa sırf İT çetesinin ele başısı olmak için, askerlikten istifa ederek cuntacılıklara girişmişti. İT çetesini ele geçiremeyince çeteye bela olmuştu. Sonra beş parasız berduş olduğundan dilenerek yeniden asker olmuştur. İT çetesi Kamal belasını Sofya’ya ateşe atayarak kurtulmuştu. Oysa Kamal bu sefer de; Türk ve İslam Âlemi’ne bela olmak için Sofya’da düşman işbirlikçisi olmuştur. Yarbay rütbesindeki bir askerin böyle rezil ve kepaze bir şekilde ve alçak üslupta bir mektup yazmıştır. Hatta asker olmasına rağmen sadece siyasi paçavra fikirleriyle ilgili düşüncelerini anlatması Osmanlı ordu geleneğinde sıradan, alışılmamış bir kepaze davranıştır.

Artık düşman işbirlikçisi olan Yarbay Kamal’ın, kendisi gibi düşman işbirlikçisi olarak kaşarlanmış Cemal Paşa'ya Sofya'dan yazdığı bu mektup meteliksiz bir berduş olduğunun tarihi belgesidir. Bu sefil ve rezil mektupların sadece biri 17 Ocak 1914'te kaleme şöyle alınmıştır:

Kamal

Sofya, 17 Ocak 1914

Muhterem Paşa hazretleri,

İlk ve son şikâyetlerimin cevabı olarak lütuf ederek gönderdiğiniz 20 Aralık tarihli çok özel iltifatlar mektubunuzu aldım.

Bugün (Siyonist darbeyle) ordunun başına geçirdiğiniz “Enver Paşa'dan”, belirttiğiniz gibi, çok şeyler bekleyebiliriz. Ancak siz; artık hükümetin başına geçerek ciddi sahalar açarsınız.

Biz Fethi ile burada çok zevkli bir hayat geçirmekteyiz. Haklısınız. . Zaten böyle bir hayatı yaşayabileceğimizi tahmin ederek bizleri buraya gelmemizi siz sağladınız. Gerçekten de sadece buraya geleli iki ay olduğumuz halde; henüz Kasım maaşımdan başka para almadım. Konakladığım Splendid Oteli’nin dördüncü kat odasında, her on beş günde bir takdim olunan hesap pusulalarını birbiri üzerine yığmaktan daha iyi zevk olur mu?

İstanbul'da iken memleketin bin türlü sıkıntı ve felaket içinde koşuşturduğu bu

zamanda, benim yardımlarımla yaşayan ve parasız kalan ailemle eniştem Lütfi Efendi yardım hakkında, sonra da Sofya'da içine düştüğüm maddi, maddi sıkıntılarımla hafifletilmesine yardımcı olmanızı istiyorum. En son iltifat mektubunuz gelmeseydi ve "Senin aylıklar konusunda bir şeyler yapmak isterim" vaadinde bulunmasaydınız, artık kesinlikle rahatsız etmeyecektim.

Bendeniz şimdilik burada aç ve sefil kalmamanın çaresini düşünmek zorundaydım. Vaat ettiğiniz işi Kasım ve Aralık işlerimin halledilmesi için bir an evvel göndertilmesine ve bundan sonra da düzenimin sağlanmasına yardımcı olursanız müteşekkir olacağım. Yardım edemediğim Selanik'te ki valide ile kız kardeşlim imdat diye çırpınmaktadır. İstanbul'da yer ay yardım ettiğim enişte sefil halde sürünmektedir.

Mektup zarfında yarbay rütbem olan "Comm. . . ." yazacağına albay demek olan "Colonel" yazmışsınız. Bunun dalgınlık eseri olduğunu tahmin ettim. Bugün orduyu gençleştirmek isteyen iktidardaki dostlar için, benim terfi ettirilmem en iyi fırsattır. Adam olanlar fırsatları değerlendirerek; borçlu oldukları büyük fedakârlıkları yapmanın yolunu bulurlar! Hürmetle ellerinizden öperim efendim.

M. Kamal

Bu dilenme mektubunda çok daha fazla meraklandırıan bir başka husus daha fazlasıyla olması gariptir. O da Siyonist ve Şabataycı Kamal'ın cibilliyetini gizlemek maksadıyla sözünü ettiği "Lütfi Enişte" nin kim olduğudur. Hâlbuki Kamal hayat hikâyelerinde ve Kamalistlerin yazdıklarının hiçbirinde ismi geçmeyen bu Lütfi Enişte gizle bir muammadır. Kamal'ın nesi muamma değil ki?

Hovarda Kamal'ın Sofya'da ve dışardaki metresleri olanlardan sadece bir kaçı; Hilda Christianus, Sultane Petroff ve Madam Corinne'dir. Sadece yatak savaşları yapmayan hovarda Kamal'ın, metreslerine hitaben kaleme aldıkları mektuplar en büyük belgedir. Paçavra mektuplarında hep:

"Sizi çok aradığımı, özlediğimi söylemek isterim" diye çapkınlıklarını kendisi ispatlamıştır.

Hovarda Kamal'ın Sofya'da pansiyoner olarak kaldığı villanın sahibi Avusturyalı ailenin kızı Madam Hilda Christianus'u bile ayartmış zevkini

aldıktan sonra da hep yaptığı gibi vefasızlık yapmıştır. Bazen de Türk ve İslam Âlemi'ni kandırdığı gibi şöyle sahtekârlık örneği göstermiştir:

“Sizi çok aradığımı ve özlediğimi izninize sığınarak söylemek isterim. “

Kamal'ın Madam Hilda Christianus'a ithafen kaleme aldığı mektup da şöyle:

“Savaş günlerinde dahi hayatımın en güzel hatıraları, seninle geçirdiğim bu güzel ve dostane saatlerdi. İşlerimi yoluna koyduktan daha sonra yine hemen size koşacağım. “

Hovarda Kamal'ın annesinin evinde akrabası kendisi gibi Şabataycı gizle Yahudi olan Fikrîye hep yedek metrestî.

“Şabataycı Zübeyde, 1915 başı veya ortasında Kamal gibi gizli Siyonist çete mensubu ve Şabataycı Mahmut Soydan'ın yardımı ile İstanbul'a gelmişti. Şabataycı gizle Yahudi olan Fikrîye, Zübeyde'nin eşi Ragıp Bey'in kız kardeşi idi. O da annesinin evine Makbule ile birlikte yerleşmiştir.

Kamal İngiliz ihanet paralarının kaynağını beş-on Arap atı satarak kazandığını söyleyebilecek kadar utanmaz bir sahtekârdır. Aynı soruyu biraz daha geriye sararak sorulmalıdır. İstanbul'a gidecek bir bilet parası olmayan birinin, bir Servet olan Arap atlarını nasıl aldığı sorusudur. Kimsenin ödeyemeyeceği kadar pahalı olan değerli atlar herhalde bedavaya gelmemiştir. Bu at hikâyesi bile İngiliz ile ihanetinin göstergesidir. Oysa Kamal Filistin'e sadece ve sadece birkaç ay önce berduş ve beş meteliksiz gelmişti. O zaman önce İki bin sonra Beş bin olarak uydurulan servet altınlar değerindeki bu atlar işbirlikçi Kamal'a nereden gelmişti? Filistin Cephesinden çok kısa kalan işbirlikçi Kamal, birkaç ayda önce iki bin sonra da Beş bin olan altını kazanması asla mümkün değildir. Bütün ömrünce hiç yemeden maaşını biriktirse bile bu mümkün değildir. (Fonkireste) Von Kress Paşa gibi senelerce Filistin Cephesinde kalan bir paşa altını olamamasına rağmen; birkaç ay Filistin'de kalan Kamal'ın Beş bin altın değerinde atları olması ihanetinin belgesidir. İşbirlikçi Kamal: "Şahsına ait olan ve çok sevdiği beş-on at ve kısrağından bir kaçını satıp da İstanbul'a gidebileceğini, fakat o en güzel atlarını pazarda satın alacak bir tek adamın çıkmadığını, Ahmet Cemal Mersinli'nin önce iki bin altın karşılığı atları aldı. "At ve kısrağı parasıyla İstanbul'a geldiğini, sonradan hayvanları beş bin liraya satan Ahmet Cemal Mersinli'nin üç bin lira daha gönderdiğini, bu paranın mütareke yıllarında İstanbul'daki girişimlerinde kendisine destek olduğunu”

beyan etmektedir. Girişimlerden maksat İngiliz parası ile Minber dergisi çıkarmıştır. Minber dergisinde İngiliz propagandasını yapmıştır.

Psikolojik olarak “5-10 ifadesi” kesin bir ifade değildir. “5-10 ifadesi” savsaklamayı ve şüpheyi bildirir. “5-10 ifadesi” açık seçik ve kesinlik ifade etmez. Beş on elma değil ki basit olsun. “5-10 ifadesi” 5 olabilir, 10 olabilir, 15 olabilir. Bu kadar değere ve servete karşılayan atların ihanet rüşvetine karşılayacak ve saklayacak durumu yoktur. “5-10 ifadesi” ile 5. 000 (beş bin) Türk altını yapacak kadar değerli olan atların tam miktarı bilinmesi gerekiyor. Türkçede üç-beş veya beş-on ifadeleri küçümseme sıfatlarıdır. Mecazidirler. Nicelik yönünden az veya çok az anlamını verirler. Çok az atıyla 5. 000 altın yapacak kadar serveti askerlik maaşıyla biriktirmesi asla mümkün değildir. Hele maaşların senelerdir altı ay sonradan ödendiği devirde ise hiç bir imkânı yoktur.

Reşat Lira; ağırlığı 7. 20 gramdır. Ayarı 22 ayar altındır. Çapı 22 mm’dir. Sultan V. Mehmed Reşat dönemi altınıdır. Basım tarihi 1327 ve Miladi 1909’dur. Sultan V. Mehmed Reşat 10 yıl tahtta kaldığından 10 yıl (1909-1918) adına altın bastırmıştır. Altının ön yüzünde resimde görüldüğü gibi kenarında defneyaprağından çelenk ve alt birleşme yerinde iki tane çapraz meşale bulunmaktadır. Altının orta kısmında Osmanlı Tuğrası ve Sultan V. Mehmet Reşat’ın Arapça harflerle imzası bulunmaktadır. Ayrıca, tuğranın alt kısmında kaçıncı yıldönümünde(cûlusu) basıldığını ve lira altın olduğunu gösteren Arapça sayılar bulunuyor. Arka yüzünde de yine Arap harflerle Osmanlıca İstanbul Darphanesi'nde basıldığını belirten yazı bulunuyor. Kulpsuz olarak tedavüle çıkmış olup daha sonra kullanım amacına göre kulp takılır.

Reşat altın Osmanlı altınlarıdır. Bunlar eski Osmanlı devleti zamanlarından kalan altınlardır. Reşat döneminde (hicri 1327) basılmıştır. Türk Devleti’nde yürürlükteki altın liralara Hamit altın ile Reşat altınıdır. İsimleri farklı olmasına rağmen aynı fiyata sahiptirler. İkisinin arasında görünüşleri haricinde herhangi bir farklılık gözlemleyemezsiniz. En büyük farkları budur. Bununla birlikte ikisini birbirinden ayıran bir diğer özellikte Hamit altının II. Abdülhamid döneminde yani hicri 1293 senesinde basılmış olmasıdır. Ortalama bir Reşat altınının değeri 650 Türk Lirasıdır. 650 kez 5. 000 Reşat altını şu andaki reel değeriyle 3. 250. 000 Türk Lirası eder. 2000’li yılların reel değeriyle ortalama 10. 000. 000 (On Milyon) TL’dir. O zamana kadar albaydı. Daha sonra yeni Mirliya olmuştu. Türk Genelkurmayı bir albayı ancak 15-25 Osmanlı Lirasını altı ay geriden ödemekteydi. Albay rütbesindeki bir kişinin bu kadar muazzam bir servete sahip olması imkânı yoktur. Annesine ev bile kiralayacak durumu

olmayan bir albayın, bir kaç ay içinde bu kadar devasa bir serveti elde etmesi İngiliz rüşvetini 5-10 at ile örtmesi abesle iştigaldir Cepheye daha Ordu komutanlığına atanması sadece 2 (iki) ay olan cepheye gelişi de 1 (Bir) aydır. Cepheye yeni gelen bir albayın 2000'li yılların reel değeriyle ortalama 10. 000. 000 (On Milyon) TL' değerinde atları gökten zembille de inmemiştir. Çalınan mızrak çuvala sığmamıştır. Kamal'ın çaldığı mızrak değildir. Bilakis minaredir. Minare çuvala sığmaz. Türk Devleti'nin en zor durumda kaldığı bir dönemde bu kadar muazzam servet İngiliz ihanetiyle elde edilmişliğinin delillidir. 5 Temmuz 1917 Kamal, Halep'teki 7. Ordu Komutanlığı'na atandı. 6 Ekim 1917 Kamal 7. Ordu Komutanlığı'ndan istifa etti. İki üç ayda dünyanın hiçbir rütbelisi bu muazzam korkunç servete ulaşamaz. Dünyanın en iyi ekonomilerinden olan İngiltere'de bir albayın maaşı sadece 35 Osmanlı Lirasına tekabül etmekteydi. Bir alman albayının aldığı maaş ta 30-32 Osmanlı maaşına tekabül etmekteydi. İhanetin ve rüşvetin belgesi olmaz. Nah olmaz. İşte kapı gibi ihanetin ve rüşvetin belgesi. . . 3. 250. 000 Türk Lirası 2000'li yılların reel değeriyle ortalama 10. 000. 000 (On Milyon) TL' ile iki ayda elde edilen para ihanetin en büyük rüşvet belgesidir. Daha önce Türk Genelkurmay Başkanlığı'ndan meteliksiz olduğu için para dilenen Kamal, kısa bir süre sonra muazzam bir servete sahip olmuştu. Annesine ve kardeşine ev kiralayamayan aynı Kamal, hemen korkunç bir hızla altın zengini oluvermişti. Türk Genelkurmay Başkanlığı'nın İstanbul'a bilet parası olmayan biri olarak bilindiği Kamal, İstanbul'da İngiliz yanlısı gazete çıkaracak kadar deli bir servete konmuştu.

Volkan, a. g. e., s. 144;

Çetiner, a. g. e., s. 47;

Atay, Atatürk'ün Anıları, s. 34-36;

Aydemir, Tek Adam,c. I,s. 287-288.

Arı, a. g. e., s. 296.

“Eğer İngilizler Anadolu için sorumluluk kabul edecek olurlarsa Britanya idaresinde bulunan tecrübeli Türk Valileri ile işbirliği halinde çalışmak ihtiyacını duyacaklardır. Böyle bir salahiyet dâhilinde hizmetlerimi ahzedebileceğim münasip bir yerin mevcut olup olmayacağını bilmek isterim...”
(Moustapha Kemal)

Bu sözler Vatan, Millet, Sakarya naraları atarak tazıyı kaç tavşanı tut diyen, düşman İngiliz işbirlikçisi Kamal'a aittir. İhanet işbirlikçisi olarak aldığı rüşvet altın paralarının da kasa fişidir.

O zaman Kamal'ın İstanbul'da ihanetine karşılık aldığı İngilizler dudak uçuklatan servetiyle çıkardığı Minber gazetesinde, işgalci İngilizlerin tebrik edip alkışlamıştır. İşgalci İngiliz ağzıyla yayınlar yaparak düşman İngiliz'in propagandacısı olmuştur. Kamal'ın İngiliz yanlısı gazetede çıkan söyleşisinde "İngilizler den daha iyilikseverlikte sonsuz hazine gibi bir dost olmayacağı" mesajını vermiştir. Bu yetmemiş diğer gazetelerde İngiliz borazancılığını soyunmaktan utanmamıştır. Vakit gazetesinde "Britanya hükümetinin Osmanlılara karşı olan iyi niyetlerinden şüphe etmediğini" söylemiştir. Daha ileri giderek işgalci düşmanları kovmak yerine anlaşma yaygarasını çıkarıyordu. Utanmadan sıkılmadan "muhataplarımızla [işgalci İngilizler, Fransızlar vd.] anlaşmak lazımdır" diyebilmiştir. Daha sonra yeni yetişecek nesillerin bu ihanetlerini bilmemesi için Arapçadan ayrı olarak geliştirilen Türk'ün has yazısını Arapça diyerek yasaklamıştı. Değerli Türk arşivlerini de Bulgar'a hurda niyetine kilosu 3 kuruşa satmıştır. Bulgar'la bu değerli Türk arşivleriyle dünyanın hazinesine kavuşmuşlardır. Utanmadan da Latin harflerini Türk alfabesi diye Türk Milleti'ne kakalamıştır. Aynı Kamal, Sultan' Halep'ten çektiği; "Müttefikten olmadığı takdirde münferiden behemahal sulhü takarrur ettirmek lazımdır ve bunun için fevt olunacak bir an dahi kalmamıştır. ") (Müttefiklerle olmadığı takdirde ayrı olarak ve mutlaka barışı sağlamak lazımdır ve bunun için kaybedilecek bir an bile kalmamıştır.) hain telgrafı yeni nesillere aktarmamıştır.

Dünyadaki bütün devletler, düşman bir ülkede istihbarat ve casusluk çalışmalarını gazeteci kılığı altında yürütürler. Türk İngilizler işgal yıllarında bütün gazetecileri casus olarak kullanmışlardır. İngiliz arşivleri bunu delillidir. Düşman İngiliz'in has casusu G. Ward Price, İngilizlerin Daily Mail Gazetesi'nin muhabiri kılığında casusluk faaliyetlerini işgal yıllarında İstanbul'da sürdürmüştür. İstanbul'a gelip Pera Palas'ta gibi Türkiye'nin en lüks ve ilk 5 yıldızlı otellinde yaşayacak kadar paralı olarak palazlanan Kamal, İngilizlerin Daily Mail Gazetesi'nin muhabiri kılığındaki casusları ile irtibata geçmiştir. İstanbul'a gelir gelmez hemen İngiliz muhabir kılığındaki casus G. Ward Price'ı aracı yaparak İngilizlerin İstanbul'daki komutanı General Harrington'la görüşmek istemiştir. Kamal resmen İngiliz'in genel Anadolu valisi olacak kadar ileriye gitmiştir. Bu belge gerçekten çok şaşırtıcıdır. Türk Milleti'ne

“Vatan, Millet, Sakarya” tafraları sallayan aynı Kamal, Türk milletine Lozan’da en büyük kazığı atarak, İngiliz’in Anadolu’daki genel valsı olduğunu ispat etmiştir. Sevr’in aynısı olan Lozan’da İngiliz’in bütün isteklerini kabul etmiştir. Utanmadan sıkılmadan da Lozan’ı körpe dimağlara zafer olarak kakalamıştır. Bir örnek ile bunu taçlandırılması gerekir. Rusya’nın boğazları Türkiye’ye verilmesini istemişti. Rus delegesinin tezini destekleyerek boğazları alacağına, İngiliz tezini bir düşman gibi destekleyerek boğazların Türkiye’nin elinden alarak uluslararası sular olarak kabul etmişti. Delege olarak atadığı kişi, Kamal’ın en sadığı olan hiçbir diplomatik bilgisi ve tecrübesi olamayan İsmet İnönü idi. İngiliz casusu Price, Pera Palas’ta yaptığı görüşmeyi hatıralarında şöyle aktarıyor: “Kamal, yapmak istediği bir teklif için Britanya resmi makamlarıyla nasıl temas edeceğini” bildirmemi rica etti. “Bu harpte yanlış cephede savaştık. Eski dostumuz! Britanyalılarla asla kavga etmek istemezdik. (Türk ve İslam düşmanı İngilizler ne zaman dost olmuştu ki? Pardon Yahudi dostu İngilizler). Biliyoruz, partiyi kaybettik... Anadolu’nun Müttefik Devletler tarafından işgal edileceğini tamamen biliyordum! Bu topraklar üzerindeki bir Britanya idaresinden o kadar hoşnutsuzluk gösterilmemesi gerektir. “

Daha sonraları yine aynı Kamal, kurdurduğu Türk Tarih Kurumu’nun resmi yayınında kendi itirafına dillendirmişti. Anadolu’da İngiliz idaresinden o kadar da rahatsızlık duyulmaması gerektiğini söyleyen yine aynı Kamal’dır. Sonra Kamal, bu topraklar üzerindeki İngiliz idaresinde bir vali olarak çalışmaya hazır olduğunu gazeteci aracılığıyla işgalci yetkililere şöyle iletecektir: “Eğer İngilizler Anadolu için sorumluluk kabul edecek olurlarsa Britanya idaresinde bulunan tecrübeli Türk Valileri ile işbirliği halinde çalışmak ihtiyacını duyacaklardır. Böyle bir salahiyet dâhilinde hizmetlerimi ahzedebileceğim münasip bir yerin mevcut olup olmayacağını bilmek isterim...”

Orhan Koloğlu, 1918: Aydınlarımızın Bunalım Yılı, İstanbul 2000, Boyut Kitapları, s. 190.,

Kamal’ın Bütün Eserleri, cilt 2, İstanbul 2003, Kaynak Yayınları, s. 232., S. Ramsdan Sonyel, Turkish Diplomacy 1918-1923, Londra 1975, s. 154, Yalçın Küçük, Türkiye Üzerine Tezler 5, İstanbul 1992, Tekin Yayınevi, s. 249-250.

Price’ın Extra-Special Correspondent (Çok Özel Yazışmalar) adlı kitabından 1957, s. 104,

Gotthard Jaeschke, Kurtuluş Savaşı ile İlgili İngiliz Belgeleri Orijinal, ve

Çeviren: Cemal Köprülü, Ankara 1991, Türk Tarih Kurumu Yayınları, s. 98.

Rauf Orbay, Yakın Tarihimiz, cilt IV, İstanbul 1962, s. 180., Mustafa Armağan.
Resmî tarihin Sultan Vahdettin saplantısı, Zaman.

Kazım Karabekir ve diğer daha rütbelilerin cebinde metelik yokken Kamal’a bu paralar ihaneti karşılığında İngiliz den gelmediyse nereden geldi? Gelin buradan yakın. . . Filistin Cephesi’nde İstanbul’a gidecek bilet parası olmayan Kamal İngiliz ihanetiyle köşeyi dönmüştür. Türk komutanların hepsi Kamal’da dâhil olmak üzere cepleri delik idi. Ceplerinde meteliği olmayanların için de daha rütbelilerde dâhildi. Bir örnek delil ile bunu taçlandırılması gerekir. Kazım Karabekir İstiklal Harbimiz adlı eserinde bunu dillendirmişti. Diğer kahramanlar hala yaşadığı halde bunu tekzip etmemişlerdir. Kazım Karabekir İstiklal Harbimiz adla eserde; işbirlikçi İsmet İnönü herkesin meteliksiz olduğunu dolaylı anlatımda bulunmuştur. İsmet İnönü: “Gördün mü Kazım ? Her şey mahvoldu. Vaktiyle gördüğün gibi sürüklediler ve bitirdiler. Derdin ki batıracaklar ve hayatımızla biz didişeceğiz. Fakat benim hiç ümidim kalmadı. Ben kararımı sana söyleyeyim mi Kazım. Köylü olalım. Askerlikten istifa edelim. Emekli ikramiyesi ile tarla alalım. Senin kaç liran var? Birleşelim. Çiftçilikle hayatımızı sürdürelim.” Herkesin bildiği gibi işgal edilmiş beldelerde; toprağın değeri bini bir para olduğu için değersizdir. Koskoca komutanların işgal yüzünden değersiz fiyata nerdeyse bedavaya satılan toprak ve tarla alacak durumları yoktur. İsmet İnönü; yalnız gücü yetmediği için üç beş kuruşlarını anca birleştirerek çiftçi olmaya hayal etmektedir. Buna karşılık tren biletine para yetiştiremeyen işbirlikçi Kamal, İngiliz altınlarıyla uçmuştur.

Kazım Karabekir, "İstiklal Harbimiz"

Şabataycı Ali Fuat Cebesoy’a mektubu 23,1. 1918

"Kardeşim,

“Yedinci Orduyu ve ondan sonra verilen İkinci Orduyu kabul etmeyip İstanbul'a gelmiş olduğumu duymuşunuzdur. Burada pek aksi olarak rahatsızlıktan baş alamıyorum. Veliaht Hazretleriyle Almanya seyahatine yataktan kalkıp gittim.

Yirmi gün seyahat esnasında bir şey yok, tam avdette trende yeniden hastalandım. Bir aydır yine yataktayım. Birinci ve Beşinci ordulardan Liman Paşanın idaresinde bir grup teşkili tekarrur etti. Bana Beşinci veya Esat Paşa ile becayış suretiyle Birinci Ordu kumandanlıklarından birini teklif ettiler. Ben Beşinci Orduyu tercih ve kabul ettim. Fakat icraat gecikti. “

Kamal

Belsoğukluğu hastalığını NİLİ casusluk örgütünün fahişelerinden kapan Kamal'ın bu hastalığı herkes tarafından Dr. Rıza Nur'un belirttiği gibi bilenmekte idi. Yeni bir hastalık olmuş olsa idi, bunu söylerdi. Mektubundan da bellettiği gibi bilenen belsoğukluğu hastalığıdır. Trablusgarp'ta kapıldığı bu illeti, NİLİ'nin casus fahişelerinden yeniden kapmıştır. Kamal'ın ihanetlerine rağmen Veliaht Vahdettin'i kontrol altına almak için görevlendirilmesi, mason ve Şabataycılarının Türk Devleti'ne ele geçirdiklerinin diğer delillidir. Kamal; bütün ihanetlerine rağmen mason ve sabateyist biraderler tarafından mükâfatlandırılarak daha iyi bir konuma yükseliyordu. İhanetleri biraderleri tarafından Veliaht yaverliği ve yurt dışı gezileriyle mükâfatlandırılıyordu.

Şabataycı Ali Fuat Cebesoy'a mektubu 23. 1. 1918, Kamal'ın Mektupları, Kamal Araştırma Merkezi Yayınları

Filistin Cephesi'ndeki Son Gelişmeler

No cometnt'lerden sonra konu yeniden toparlanmaya çalışılacaktır.

XIX. Asrın sonlarına doğru II. Abdülhamit ve Wilhelm'in kişisel gayretleri ile başlayıp zamanla giderek artan Türk-Alman dostluğu, bilendiği gibi, Birinci Dünya Savaşı başlarında bir ittifak bloğunun kurulması ile sonuçlandı. Avrupa'da 1914 Temmuz'unda görülen siyasî ve askerî birliktekiler karşısında; devleti Siyonist darbe ile ele geçiren Türk hükümetinin gizli Yahudi üyeleri alelacele ittifak arayışına girdiler. Kamal ve Cemallerin İngiltere ve Fransa nezdinde yapılan ittifak teklifleri geri çevrildi. Çünkü kısa bir önce İngiliz ve Fransız düşmanları zaten Türk topraklarının büyük bir kısmını işgal etmişlerdi. İngiliz ve Fransız düşmanları savaştan sonra Türk topraklarının kalanını da işgal ederek Türkiye'yi şimdiki gibi Anadolu'ya hapsetmek istiyorlardı. Türk İmparatorluğu için fazla bir seçenek kalmamıştı. Nihayet, zorunlu olarak Almanya'ya yönelmek durumunda kalındı. Türk Devleti, Almanlarla 2 Ağustos 1914 tarihinde antlaşma yaptı. I. Dünya Savaşı'na yorgun, bitkin, ekonomik ve malî yönden sıkıntı ve bunalımlar içerisinde, manevî bakımdan ise yıpranmıştı. Bütün gücü tükenmiş ve huzursuz bir vaziyette girmişti. Alman İmparatoru İstanbul'daki elçisi Wangenhaim vasıtasıyla ittifak konusunda Türk tekliflerini kabul ettiğini bildirtirdi.

Fahri eliker), Ankara 1985, s. 149-153.

Ali İhsan Sabis, Harp Hatırlarım: Birinci Dünya Harbi, c. I, (Yay. Hz. Nehir Yay.) İstanbul 1990, s. 106,109.

Jeduha L. Wallach, Aynı eser, s. 191.,

Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi: Sina – Filistin Cephesi, c. IV/2, Gnkur. ATAŞE Başkanlığı Yay., Ankara 1986, s. 69 vd.

Joseph Pomiankowski, Osmanlı İmparatorluğu'nun öküşü "1914-1918, 1. Dünya Savaşı, (ev. Kemal Turan), İstanbul 1990,1248-249;

Jeduha L. Waflach, Aynı eser, s. 193-194;

Gn. Kur. ATASE Arşivi: 1/1,Kls: 211,Ds: 892. F: 17.,

Gn. Kur. ATAŞE Arşivi: 4-7302, Kls: 3221, Ds: H-63, F: 1/11.

Bağdat'ı düşman İngilizlerin kahpe Fransızlarla işgal etmesi ardından; Osmanlı'yı Doğudan Ruslar ile tamamen işgal ederek izole etmek istediler. Osmanlı'yı dış dünyadan soyutlayarak istedikleri gibi parçalayıp; Türkleri sadece Anadolu'da tutsak etmek istediler. İşgal tehlikesini fark eden Enver Paşa; karizmatik kuvvetini kullanarak Almanlarla ittifak anlaşması yapmıştır. Böylece bizzat Türk Genelkurmayı'nın yardım istekleri ve imdat çığlıklarıyla; Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığı adıyla yeni bir grup komutanlığı teşkil olunmuştur. Düşman İngilizlerin işgallerini engellemek maksadıyla; kurulan Grup komutanlığı şimdilik İstanbul'da kurulacaktır. Yıldırım Ordular Grup Komutanlığına Mareşal Von Falkenhein Paşa ve Kurmay Başkanlığı'na Albay Von Dommes atanmıştır.

Gn. Kur. ATAŞE Arşivi: 1-1, Kls: 211, Ds: 892, F: 17.,

Sedat, Yıldırım'ın Akıbeti, İstanbul 1927, s. 53-54.

Türk Genelkurmayı Filistin'de bulunan Türk ordularını ziyaretinin hemen ardından 24 Haziran 1917 tarihinde bölgede görevli bulunan ordu komutanları ile yapılan Halep görüşmeleri sırasında Irak ve Filistin cephesi için bir takım yeni yapılanmalara gidilmesi karar alındı. Muazzam takviyelerle konuşlandırılmış İngiliz ordusuna karşı çaresiz kalan Türkiye, müttefiki olan Almanya'dan ikili antlaşmaların verdiği hak ile yardım talebinde bulunmuştu. Almanya ikili antlaşmalara uyarak, kendisi içinde çok büyük tehlike arz eden İngiliz e karşı savaşta zor durumda olmasına rağmen Türkiye'nin yardım talebini kabul etti. "Yıldırım" ismi verilen bu girişim General Von Falkenhein'in 7 Mayıs 1917'de Türkiye'ye gelmesi ile başladı. Falkenhein'in Yıldırım Ordular Grup komutanlığına atanma emri 11 Temmuz 1917'de Padişah'ın onayından çıktı. 15 Temmuz'da da teşkil emri yayınlandı. Bu adın verilmesi ile maksat ve hedef hakkında gizlilik sağlanmak isteniyordu. Almanlar ise Yıldırım'a, "F. (Falkenhein'in isminden esinlenerek Falke-Doğan-Atmaca) Ordular Grubu"

diyorlardı.

Sedat, Yıldırım'ın Akıbeti, İstanbul 1927, s. 53-54.

Türkiye ve Almanya ile yapılan antlaşmada Yıldırım Ordular Grup komutanlığı karargâhında 65 Alman subayı ve Almanca bilen 9 da Türk subayı bulunduruldu. Yıldırım Ordular Grubu karargâhında görev yapmış olan Kamal gibi TC'ni kuran Siyonist çeteden olan Siyonist ve gizli Yahudi olan Ali Fuat Erden de; aynen Kamal gibi sinsice etrafa Almalara iftiralarla kötüleyerek fitneler ve fesatlıklar saçıyordu. Böylece Filistin'de İsrail devletini kurmak isteyen düşman İngilizlerin işgallerini, fitneleriyle, fesatlarıyla ve çirkin iftiralarıyla kolaylaştırmak amacıyla idiler. TC'ni kuran Siyonist çeteden olan Siyonist ve gizli Yahudi olan Ali Fuat Erden de; aynen Kamal gibi sinsice etrafa Almalara iftiralarla kötüleyerek şöyle çirkin ifadeler kullanmıştır: Güya Alman Generallerinden Liman Von Sanders Filistin cephesinde bir Türk subayına şunları söylemiştir: “Yazık şu Türklere, yazık şu Türkiye’ye. Vatanları tehlikede iken mukadderatlarını idare eden Türk bir karargâhtan bile acizler. Şu karargâh bir Türk karargâhı değildir. Sırf alman yardımlarıyla kurulmuş Falkenheim karargâhıdır Bu karargâhı teşkil eden Alman zabitleri; hizmet ettikleri, maaşını aldıkları, elbisesini giydikleri ordunun düşünen başı değildir, bilakis memurlarıdır.” Kamal gibi sahtekâr olan TC'ni kuran Siyonist çeteden olan Siyonist ve gizli Yahudi olan Ali Fuat Erden de; aynen Kamal gibi sinsice kahpelik ve kalleslik yapmıştır. Kışın dan dan aynen Kamal gibi olmayan bir subay üreterek iftira yapmıştır. Her subay böyle bir söz işittiğinde Genelkurmay’a bildirerek şikâyet eder. Oysa ne böyle isimsiz subay vardır; ne de böyle hakaret vardır. Ne de böyle bir vakıa Türk Genelkurmayı’na aksetmiştir. Hepsi TC'ni kuran Siyonist çeteden olan Siyonist ve gizli Yahudi olan Ali Fuat Erden de; aynen Kamal gibi sinsice etrafa Almalara iftiralarla kötüleyerek fitne çıkarmasından ibarettir.

Ali Fuat Erden, Paris’ten Tih Sahrasına adlı eserden naklen Sadi Borak, Öyküleriyle Kamal’ın Özel Mektupları, İstanbul 1980, s. 102.

Hâlbuki Yıldırım Ordular Grup komutanlığı karargâhı Türkiye’ye Alman teşekkülü olarak gelmişti. Ortak İngiliz düşmanına karşı Türk ve Alman

müttefiklerinin maksatlarına hizmet yaparak işgalci düşman İngiliz'in kötü emellerine engel edeceği aşikârdı. Yıldırım Ordular Grup komutanlığı karargâhı Türkiye'nin büyük bir iç sorunu olan Arap isyanını bastırma işini de ele alarak önlemek istemişti. Çünkü düşman İngiliz'in kahpe propagandaları ile Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal'in haince ve gaddarca zulümleriyle taçlandırıldığı haksız idamları; Arapların Türklere güvenini tamamen sarsmıştı. 7. Ordu komutanı Mirliya "iki alay komutanı" rütbeli ancak Siyonistlerce ordu komutanı olan Kamal, aynen TC'ni kuran Siyonist çeteden olan Siyonist ve gizli Yahudi olan Ali Fuat Erden'in çirkin iftira fitnesi gibi; üstü olan Alman generali Mareşal Falkenheim'in Arap yarımadasını Alman müstemlekesi haline getirmek istediğini iftira ederek, Arap aşiretlerini Türk ve Alman müttefiklerinin safına çekme yardımlarını önledi.

Sadi Borak, Öyküleriyle Kamal'ın Özel Mektupları, İstanbul 1980, s. 119-122.

Yıldırım teşebbüsü için her türlü yardımı esirgemeyen Almanya, bir karargâhtan başka Alman Asya kolu adıyla bir tugay kadar kuvvet, motorlu araçlar ve hava kuvvetleri tahsis etmişti. Ayrıca Yıldırım'ın masrafları için Osmanlı Genelkurmayı'na 5. 000. 000 Alman altını yardım edildi. Alman Asya kolu, üç piyade taburu, üç makineli tüfek bölüğü, üç süvari bomba takımı, tüfek, süvari bomba takımlarıyla, topçu taburu, uçaksavar top bataryası, piyade top takımı, iki dağ obüs takımı, istihkâm bölüğü, köprücü takımı, telefon ve telsiz takımları, sıhhiye bölüğünden müteşekkil idi. Hava kuvvetleri sekizer uçaklı dört hava müfrezesinden, motorlu vasıtalar da beş bölükten (24 kol) ibaret idi. 29 Temmuz 1917 tarihinde ordu komutanları arasında yapılan yazışmalarda Almanya'dan istenecek yardım vesaire hakkında telgraflar teati edilmekte idi.

Gn. Kur. ATAŞE Arşivi: 4/7302, Kls: 3221, Ds: h-72,F: 1-7;

Jeduha L. Wallach, Bir Askeri Yardımın Anatomisi, s. 195.

Sedat, Yıldırımın Akıbeti, İstanbul 1927, s. 53-54

4. Ordu komutanı Yahudi ve İngiliz dostu Cemal Paşa, Yıldırım Ordular Grubu komutanı Mareşal Falkenheim'in emrine aynen Siyonist Kamal gibi devamlı isyan etti. Sırf Siyonist çete İT'in lideri olmasından dolayı; 4. Ordu komutanı

sıfatı ile Sina – Filistin taraflarına hâkim olan Cemal Paşa için yeni bir formül geliştirilmek zorunda kalındı.

Gn. Kur. ATASE Arşivi: I/6,Kls: 1137,Ds: 66,F: 80.

Çünkü 4. Ordu komutanı Yahudi ve İngiliz dostu Cemal Paşa, Yıldırım Ordular Grubu komutanı Mareşal Falkenheim'in her emrine isyan ederek düşman İngilizlerin işgallerine dolaylı ve içten yardım etti.

Gn. Kur. ATASE Arşivi: I/6,Kls: 1137,Ds: 66,F: 80.

Falkenheim hazırladığı raporlar sonunda 1917 yılı Eylül ayı sonlarına doğru 7. Ordu birliklerini Filistin'e şevke muvaffak oldu. Yıldırım Orduları için alınan istikraz da Falkenheim'e verildi. 8. Ordu da Von Kress'in emrinde aynı cephede bulunuyordu. Bu arada 4. Ordu kurmay başkanı Kamal gibi gizli Yahudi ve TC'ni kuran çeteden olan Albay Ali Fuat Erden Bey, Falkenheim'ı 8. Ordu komutanı Kress'i aracı yaparak Filistin harekâtından vazgeçirmeye çalışmışsa da başarılı olamamıştır. Ali Fuat Erden gibi TC'yi kuran kadroların hepsi, İngiliz düşmanına karşı savaşıacak alman komutanlara destek yerine köstek olarak savaştan vazgeçirme yollarına tevessül ediyorlardı. Bu sırada Yahudi ve İngiliz dostu Cemal Paşa Filistin Cephesi'nde düşman İngiliz e karşı saldırmaya engel olarak savunmaya zorladı. Bütün ayak direnme ve isyanlarıyla bunu başardı. İki kez Filistin muzaffer olan (Fonkireste) Von Kress Paşa en iyi bir tekifle mahdut hedefli taarruza taraftardı. Azılı düşman İngiliz düşmanı olana Falkenheim ise kat'i sonuçlu taarruzla düşmanı olduğu düşman İngiliz'e yok etme taraftarı idi. İngiliz dostu Cemal Paşa Filistin Cephesi'ndeki planlanan bütün taarruzları önledi. TC'yi kuran kadrolardan Ali Fuat Erden ise, fitne ve fesatlıklarıyla Filistin harekâtından tümüyle vazgeçirmeye çalışmışsa da yine başarılı olamamıştır.

Gn. Kur. ATAŞE Yay., Sina Filistin Cephesi, s. 97-110.

Kamal'ın kendi değimiyle isyankârlık ederek ordusunu başsız bırakıp kaçması, Türk Ordusu karşı tamir edilemeyecek çok ağır bir darbe idi. Kamal

isyankârlıkla ordusunu bırakıp kaçmasıyla, düşman İngiliz'in milyonlarca sterlin masraf ederek başaramadığı bir kazanca boğmuştur. Düşman İngiliz'in azılı düşmanı Mareşal Falkenhayn'la mahiyetinin harbi Ahmet Cemal ve Kamal ikilisinin isyan ve tatsızlıklarından dolayı sürtüşmelerin verdiği streslerden, sevk ve idare edecekleri Türk Kıta'larını henüz birazcık olsun tanımaya vakit bulamadan İngilizlerin taarruz etmesi çok büyük bir talihsizlikti. Ahmet Cemal ve Kamal ikilisinin verdiği fenalıklar, Ordular Grubu Karargâhıyla cephe arasındaki yüzlerce Kilometrekarelik alanda olması daha da artmıştı. Bu şartlar altında dahi; İngiliz düşmanı ve Türksever Mareşal Falkenhayn ve Türk aşığı (Fonkireste) Von Kress Paşalar alman inat ve disiplinleriyle Türk Ordusu'nu yarı yolda bırakmadan bütün gayretleriyle çalışmışlardır. Kamal, Cemal ve Erden paşalar Yıldırım Ordular Grubu'nun emrine amade olmalarıyla, Türk Ordularını düşman İngiliz saldırısına karşı hazırlayarak yardımcı olmaları gerekirken; her türlü ayak sürtmeleriyle Türk Ordularını hazırlıksız bir duruma sokmuşlardı. Türk-Alman demeden ortak düşman İngiliz e karşı güç birliğine gidilmesi gerekirken Ahmet Cemal ve Kamal ikilisinin yaptıkları vatansever bir insanın anlayabileceği ve yapabileceği bir durum değildir. Düşman İngiliz'in emrinde Yahudi, Yeni Zelandalı, Avustralyalı, Hint, İtalyan ve Fransız komutanlar tek vücut olarak birleşirken, Ahmet Cemal ve Kamal ikilisinin sabotajları sebebiyle düşmanlara karşı Türk-Alman işbirliği dinamitlenmişti. Almanlar misafir bir ülkede canlarını ve başlarını koyarak yardım ettikleri Türkleri; Türk kimliğine sahip olan Ahmet Cemal ve Kamal ikili ise köstekliyordu. Normalde Misafir olan Alman Komutanlar ayak sürtmeleri, direnmeleri ve işleri savsaklamaları beklenirken ve gerekirken; Türk Devleti'nin yetiştirdiği ve beslediği Ahmet Cemal ve Kamal ikilisi işleri savsaklıyorlardı. Yapılacak bütün faydalı işleri ayak diretmiyorlardı. İşleri köstekliyorlardı. Vatansever bir komutanın düşünmeden yapacağı ve yapması gerek hareket, ortak düşmana karşı vatansever duygular besleyerek rütbe ve makam beklemeden hep beraber güç birliğine giderek düşmanı yenme çabalarına her türlü desteklerini vermeleridir. Oysa Ahmet Cemal ve Kamal ikilisi ise, üzüm yemek varken bağcıyı dövmek işlevlerine girişmişlerdi. Ahmet Cemal ve Kamal ikilisi, azılı İngiliz düşmanı Yıldırım Ordular Grubu komutanı Mareşal Falkenhayn'ın ve Filistin muzaffer (Fonkireste) Von Kress Paşa'nın düşman İngiliz e karşı geldirdikleri plan ve projelerine karşı hiç bir tane (gerçekten ama hiçbir tane plan ve proje) üretmemişlerdir. Düşman İngiliz'e karşı plan ve proje üretmediklerine rağmen, Almanlarında en büyük ve tehlikeli düşmanı olan İngilizler'e karşı geliştirdikleri plan ve projeleri ihanetle kösteklemişlerdi. Plan ve proje üretmeyen Ahmet Cemal ve Kamal ikilisinin tek bahaneleri; İngiliz düşmanları Mareşal Falkenhayn'ın ve Filistin muzaffer (Fonkireste) Von Kress Paşa'nın alman

olmalarıdır. Düşmanlar birleşerek tek vücut olurken, Ahmet Cemal ve Kamal ikilisi ihanetlerini, İngiliz düşmanları Mareşal Falkenhayn'ın ve Filistin muzafferî (Fonkireste) Von Kress Paşa'nın alman olmaları kılıfının arkasına saklanmışlardır. Ahmet Cemal ve Kamal ikilisi doymak bilmez Siyonist ihtiraslarının peşlerinden gitmişlerdir.

Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa, ihanetlerini beş yaşındaki bir çocuk edasıyla şöyle anlatmaktadır: "Başkomutan Vekilliği'ne, Falkenhayn'ın çekilmesini, Yıldırım Ordular Kumandanlığına (sadece mirliva iki alay komutanlığını yapabilecek rütbede liyakatsiz, beceriksiz, bilgisiz ve çaylak olan) Kamal'ın getirilmesini söyledim." İşte arsızlığın ve yüz­süz­lüğün itirafı budur. Zaten hiçbir savaşı kazanmayan liyakatsiz, beceriksiz, bilgisiz ve çaylak Kamal; sırf Siyonist darbeci olmasından dolayı Mirle "iki alay komutanı" olmuştur. Öyle olmasına rağmen tümen ve kolorduyu bile yönetemeyecek kadar liyakatsiz, beceriksiz, bilgisiz ve çaylak Kamal; Siyonist biraderleri tarafından ordu komutanı yapılmıştır. Bu yüz­süz arsızlara bu da yetmemiştir. Filistin cephesini düşman İngilizler peşkeş çekerek; Osmanlı'yı içten yıkmak için Ordular komutanı olmak istemişlerdir. Ahmet Cemal ve Kamal ikilisi düşmanın saldırısı öncesinde makam ve mevki Siyonist hırsıyla danışıklı olarak dirsek temasını ısrarla devam ettirmişlerdir. Vatansever bir komutanın yapacağı iş bu değildir. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa ilk önce, Yıldırım Ordular Kumandanlığına kendisi talip olmuştu. Kendisini tayin ettiremeyince Yıldırım Ordular Kumandanlığına savaş açarak her türlü hıyaneti yapmaktan çekinmemişti. "Bak beni tayin etmediniz. Bak aha tayin ettiğiniz başaramadı" hasediyle hareket ederek her şeyi kösteklemişti. Kendini tayin ettiremeyince, kendinden daha toy, liyakatsiz, beceriksiz, bilgisiz ve çaylak general olan dostu Şabataycı Kamal'a tayin ettirmeye çalışmıştı. İngiliz düşmanı Alman komutanların ehliyet, liyakat, rütbe ve tecrübelerine karşı dut yemiş keklige dönen bu ikili, bel altı vuruşlarıyla "bunlar alman" kılıfına kullanarak fitne ve fesatlık çıkarmaya çalıştılar. Başaramayınca köstekleme yoluna gittiler. "Bunlar alman" gancık güreşinden sonuç alamayınca ihanet dozajlarını artırdılar. Bütün bu ihanet ve alçaklıkları en tehlikeli düşmanın hemen saldırısı öncesinde oluyordu. Kamal'ın Lawrence'a söylediği gibi bu toprakları "fazlalık "olarak görüyorlardı. En tehlikeli düşmana işgal tehlikesi yüzünden yardım olarak çağrılan düşman İngiliz düşmanı Almanlarla Mareşal Fahrenhayn değilmiş gibi hareket etmişlerdir. Azılı İngiliz düşmanı Mareşal Fahrenhayn'a karşı, masonist ve Şabataycı biraderleri tarafından hiç bir başarısı olmamasına rağmen defalarca erkenden terfi ettirilen ve hiçbir savaş tecrübesi olamayan liyakatsiz, beceriksiz, bilgisiz ve çaylak Mirliva Kamal'ı öne sürmüştü. Liyakatsiz, beceriksiz, bilgisiz

ve çaylak Mirliya Kamal'ın ihtiraslarında sınırı asla yoktu. Dünyanın hiçbir yerinde havadan terfi ettirilmiş haksızca bile tuğgeneral bile olamamış liyakatsiz, beceriksiz, bilgisiz ve çaylak Mirliya “iki alay komutanı” Kamal'ın emrinde, mareşal ve büyük paşaların savaştığı görülmemiştir. Tek istisna Albay Muammer Kaddafi gibi; Siyonist darbeyle Libya devletini ele geçirmemiş olsun.

Kressenstein, a. g. e., s. 189-190,

Aydemir, Makedonya'dan Orta Asya'ya Başkomutan Vekilliği ,c. III,s. 328, Bayur, Türk İnkılabı Tarihi,c. III,Ks. 3,s. 430.

7. Orduya bağlı 3. Kolordu Komutanı olan TC'yi kuran ekipten olan kriptu Albay İsmet de, İngiliz düşmanı Mareşal Falkenhayn ile Siyonist Ahmet Cemal ve liyakatsiz, beceriksiz, bilgisiz ve çaylak Mirliya “iki ala komutanı” Kamal'lar arasında yaşanan sinsice tezgâhlanmış olaylara bizzat tanık olmuştur. Liyakatsiz, beceriksiz, bilgisiz ve çaylak Mirliya “iki ala komutanı” Kamal'ın sadık karısı kriptu Albay İsmet; tavrını pek tabii olarak Ahmet Cemal ve Kamal ikilisi yana kullanmıştır. Liyakatsiz, beceriksiz, bilgisiz ve çaylak Mirliya “iki ala komutanı” Kamal'ın, 20 Eylül 1917 tarihli paçavra raporu sırf siyasete bulaşmış fikirler idi. liyakatsiz, beceriksiz, bilgisiz ve çaylak Mirliya “iki ala komutanı” Kamal'ın karısı kriptu Albay İsmet, rapor müsveddesi ilgili olarak şöyle ifade etmektedir: “Bu raporun ihtiva ettiği meseleler; mülki idarenin bozukluğu ile ilgili siyasi görüşler, ordularımızın hali ve Alman kumandanlara karşı hususlarında toplanıyordu. Kamal, düşmana karşı saldırı yerine düşmanın saldırmasını Türk Ordusunun savunmasını tavsiye ediyordu. Netice olarak, kumanda mevkiinde bir Alman generalinin bulunmasını şiddetle reddediyordu. Rapora hâkim olan hava budur.” Üstün takviyelere güçlendirilmiş düşmanın işgal için saldırı öncesinde; Ahmet Cemal ve Kamal ikilisi ihtiras küpüyle saldırılarının sebebi bu kadar basitti. Kamal'ın, Filistin Cephesi Harekâtı başlamadan önce hazırladığı bu siyasi paçavra raporunu, sadık karısı kriptu Albay İsmet 'in kaleme alması, aralarındaki düşünce, tutum ve davranış beraberliğinin en önemli belgesidir. TC'yi kuran ekibin İngiliz düşmanından yana tavır göstermeleri de, tarihi bilmeyenleri ancak şaşırtabilir. Daha sonra bu ihanetler sonucunda İstanbul'u işgal eden İngiliz düşmanın bütün komutan ve vatanseverleri tutuklayacaklardı. Ne var ki İngiliz işbirlikçileri İsmet İnönü ve Kamal ikilisi ile diğer işbirlikçiler ne hikmetse tutuklamayacaklardı. İngiliz düşmanı İstanbul'da daha sonra Sultan Reşat'ın ölümüyle yeni Padişah olan Sultan Vahdettin'i ve Türk Hükümetlerini

her güm zorbalıklarıyla ve baskılarıyla cehennem azabı yaşatacaklardı. İsmet İnönü ve Kamal ikilisiyle diğer işbirlikçileri, Anadolu'dan Sultan Vahdettin'i ve Türk Hükümeti'ni devirerek Türk Devleti'ni ele geçirmeleri için Anadolu'da her türlü yardımı yapacaktı. Bunun karşılığında işbirlikçi İsmet İnönü ve Kamal ikilisi, Lozan'da Türk Devleti ve Milleti'nin bütün menfaattarı yerine düşmanın bütün isteklerini kabul edeceklerdi. Yine işbirlikçi Kamal'ın hiç bir diplomatik bilgi, görgü ve tecrübesi olmamasına ve işbirlikçi İsmet İnönü'yü Meclisin muhalefetine rağmen; dalavere ile Lozan'a göndermesi işbirlikçi tezgâhının dolaylı belgesidir. Lozan konusu çok uzun olduğundan bir örnekle nasıl işbirlikçi olduklarını şöyle bir örnek kâfidir: Boğazlarla ilgili Lozan'da Türk tezi; boğazların dış saldırılara karşı teminat altında olması, yabancı harp gemilerin engellenerek sınırlandırılması, ticaret gemilerinin serbest geçişi şeklindeydi. Rusya ise 1917 Bolşevik devriminden sonra Türkiye'ye karşı dostane ilişkilere girmişti. Lozan'da Türk tezini destekleyici tez ortaya sürmüşlerdi. Rusya'nın boğazlar ile tezi; boğazların sadece ticaret gemilerine açık olması, bütün harp gemilerine kapalı tutulması; Türkiye'nin Boğazları tahkim etmesidir. İngiliz düşmanı Lord Curzon, konferansa sunulan en önemli meselelerinden birinin, Boğazlar meselesi olduğunun üstünde durmuştur. İngiliz'in başını çektiği düşmanların tezi ise; hem ticaret, hem de harp gemileri için mutlak olarak açık olması; boğazın iki tarafının Türk askerlerinden temizlenerek İngiliz n başında bulunduğu yabancı devletlerin emrine verilmesidir. Boğazların İngiliz'in başını çektiği yabancıların kontrol etmesidir. Lozan'da Rus tezi Türk tezine benzerlik gösteriyordu. Ruslar Türker'den yana olmuşlardı. Türk Tezini desteklemişlerdir. Vatansever bir delegenin yapacağı tek bir hareket vardır. Rusların yardımıyla zaten "Türk iç boğazları" olduğundan dolayı sahip olunan boğazları sahip çıkmaktır. İşbirlikçi İsmet İnönü ise Rusların yardımıyla sahip olduğumuz boğazları sahip çıkmak yerine Rus tezini ret etmiştir. Daha vahimi düşman İngiliz'in lehine Türk tezinden vaz geçmiştir. Meclisi'n elline verdiği tezin tersine hareket etmiştir. Hâlbuki düşman İngiliz işbirlikçisi İsmet İnönü'nün Melis'ten habersiz başka bir tez yapmak veya başka bir tezi destekleme yetkisi yoktu. Yetkisi olmamasına rağmen Melis'i By- Pass etti. Kendisi gibi TBMM'den gizilce İngiliz düşman işbirlikçisi Kamal'a haber vererek, işbirlikçi ve peşkeş olurunı aldı. İşbirlikçi Kamal ile görüş birliğine vararak Rusların desteklerine rağmen; İngiliz çıkarları doğrultusundaki düşman İngiliz'in tezini destekleyerek kabul etti. Türk devleti adına imzaladı. Sadece bu olay bile ikizinin nasıl bir düşman İngiliz'in işbirlikçi olduklarını ispat eder ve artar bile. . İşbirlikçi İsmet İnönü ile Rus tarafını temsil eden Çiçerin desteğine takdir etmemesi bir yanda bir de şöyle utanmadan ve sıkılmadan arsızca itiraf ederek tehdit etmiştir: "Lozan'da Boğazlar Meselesi konuşuluyor. Çiçerin gelmiş, ha

bire Rus tezi ile beni rahatsız ediyor. Rusların tezini destek olmayacağımı ve kabul etmeyeceğimi defalarca söylüyorum. Bir türlü söz geçiremiyorum. . . dedim ki: “Eğer, şimdi benimle beraber içeri girince Türk tezini desteklediğini söyleyen bile, senin taleplerini reddedeceğim. Üzerime varma. Tezini desteklemeyeceğim. Sen bu işin sonunu göze alamazsın. Bunda, istediğiniz noktaya kadar gelemeyeceksiniz. Biz sizinle dost devletiz. Kıyılar bizde olduktan sonra mesele yok.” Böylece Türkiye'nin düşman ülkeye, ülkelere ait gemilerin geçişini engellemeyecek şekilde olması benimsenmiştir. Savaş gemilerinin, lojistik destek gemileri ve askeri nakliye gemilerinin Boğazlardan geçişleri ile ilgili hususlara da, Boğazlardan serbestçe geçişi kabul edilmiştir. Ayrıca antlaşma gereğince boğazlar ve adalar Türk askerinden arındırılacaktı. Çanakkale Boğazı ile Karadeniz Boğazı'nın, bölgeleri boyunca iki kıyısı Türk askeri konuşlanmayacağı bir yana daha; Çanakkale Boğazı: Kuzey-Batı'da, Gelibolu Yarımadası ve Saroz Körfezi'nde Bakla Burnu'nun Kuzey-Doğusunda 4 kilometre uzaklıkta bulunan bir noktadan başlayarak, Marmara Denizi üzerindeki Kumbagi'nda sona eren ve Kavak'ın Güneyinden geçen bir çizginin Güney-Doğusundaki bölge Türk askerinden arınacaktı. Daha yetmedi: Karadeniz Boğazı: Doğu'da, Karadeniz Boğazı'nın Doğu kıyısından 15 kilometre uzaklıkta çizilmiş bir çizgiye kadar uzanan bölge: Batı'da, Karadeniz Boğazı'nın Batı kıyısından 15 kilometre uzaklıkta çizilmiş bir çizgiye kadar uzanan bölgede Türk askeri bulunmayacaktı. Dahası var; Emir-Ali Adası dışarıda kalmak üzere, bütün Marmara Denizi adaları. Ege Denizi'nde, Semadirek, Limni, İmroz, Bozcaada ve Tavsan adaları olan tüm adalar Türk askeri ve silahı bulunmayacaktı. Türk askerinden ve silahından arındırılacak bölgelerde ve adalarda, hiç bir istihkâm, sabit topçu tesisleri, ışıldak tesisleri, denizaltı izleyen araçlar, hiç bir askeri havacılık tesisi ve hiç bir deniz üssü bulunmayacaktı. Antlaşma sonucunda İstanbul'da bir Uluslararası Komisyon kurulacak ve bu Komisyon "Boğazlar Komisyonu" (Commission des D troits) adını alacaktır. Komisyon, yetkilerini, Boğazların suları üzerinde kullanacaktır ve komisyon, bir Türk temsilcisinin başkanlığı altında, Fransa, İngiltere, İtalya, Japonya, Bulgaristan, Yunanistan, Romanya, Rusya ve Sırp-Hırvat-Sloven Devleti temsilcilerinden kurulu olacaktır. İşbirlikçiler kalkmışlar bir de utanmadan İngiliz düşmanın dikte ettirdikleri Lozan'ı zafer diye Türk dimağlarına kakalamışlardı. Doğrudur. . . . Lozan bir zaferdir. Ama bir fark vardır. Lozan düşman İngiliz'in yerli işbirlikçileriyle kazandığı zaferdir. Öbür boğaz ve kanal sahibi devletler, kanallarını ve boğazlarını iç saha ve toprak sayarak asla başka ülkelerin ticari gemilerini ücretsiz ve izinsiz geçişini izin vermezler. Yalnız bu bile işbirlikçilerin gerçek yüzlerini ortaya çıkarmaya yeter ve artar da. . . .

Meclisi'n Trabzon mebusu/milletvekilli Ali Şükrü Bey'in hunharca katledilişinin sebebi de budur. Liyakatsiz, beceriksiz, bilgisiz ve çaylak Kamal'ın, kahpece yaptırdığı bu cinayet, Türk ve İslam Âlemi'nin geleceğine yönelik hesaplar için şiddet kullanılarak gerçekleştirilen bir engelleme idi. Hatta gelecekte oluşturulacak düşman İngiliz uydusu tek parti istibdadının zeminini hazırlamak yolunda bir başlangıç idi.

TBM Meclis üyesi Ali Şükrü Bey, Lozan görüşmelerini “başarısızlık” olarak nitelendirmiş ve işbirlikçi Kamal'ı çok sert eleştiriye tâbi tutmuştu. Lozan görüşmelerinde gizli işler çevrildiği ve konferans tutanakları ile protokollerin Melis'ten gizlendiği açıkça mecliste dillendirmiştir.

İsmet İnönü ve heyetinin beceriksizdir. İnisiyatif İngiliz Hariciye Nazırı Lord Curzon'a bırakılmıştır ve yeni bir heyetle işe tekrar başlanması gerekmektedir.

Mehmetçiğin süngüsüyle kazanılanlar Lozan'da heba edildiği fikrindedir. Ali Şükrü Bey, Meclisi'n yürütme ve yasama yetkilerini haiz olduğunu, fakat işbirlikçi Kamal'ın, bunu dikkate almayarak kendi işbirlikçi siyasetini takip ettiğini, projesini Melis'ten sakladığını, bunun da bir siyaset olduğunu, fakat “maalesef Meclisimizin bugünkü vaziyetiyle Kabilli telif olmadığını” belletiyor. “Ben icraî salahiyete yürütme yetkisine olduğum halde böyle gizli olarak Kamal'ın değil, hükümetin etrafına toplanacak büyük bir zümrenin dahi yapacak olduğu işten sorumluluk kabul edemem” diyor.

“Bunun yolu ya yönetim tarzını değiştirmek yahut da “devletlerden şöyle bir proje aldık, buna mukabil şöyle bir proje verdik, bunu kabul etmediler. Bugünkü vaziyet şudur. Buna karşı ittihaz ettiğimiz proje şundan ibarettir. Bu proje dairesinde hareket edelim mi etmeyelim mi diye gelip bizden rey” almaktır, işbirlikçi Kamal bunu yapmamaktadır” diyerek gerçekleri Melis'te dile getirmiştir. Bunun sonucu işbirlikçi Kamal'ın kahpe ve kalleş emriyle adamları tarafından kalleşçe katledilmiştir. Cesedi de şüphe çekmeyecek bir yer olan işbirlikçi Kamal'ın kaldığı evin bahçesini gece gömmüşlerdi. Alelacele geceleyin gömdüklerinden dolayı bir bacağı dışarıda kaldığından dolayı ağır bir koku ile birlikte sineklerin hücumuna uğrayan ceset, gelip geçenlerin şikâyeti ile çıkarılmıştır. Suçüstü yakalanan Kamal ise adamlarını kalleşçe öldürterek olayı örtbas etmiştir. Meclisi de dalavere ve darbe ile kapatmıştır. Yeni atadığı meclis bu İngiliz dayatması Lozan'ı tıptış tıptış imzalayarak Türk Tarihin yüzkarası olmuşlardır. Okullarda da Lozan dayatmasının maddelerini saklayarak Lozan Zaferi diye körpe beyinleri yutturarak zehirlemişlerdir.

Hüseyin Nihâl Atsız, Türkçülüğe Karşı Haçlı Seferleri, s. 249, prgrf, 5., Aydemir, Tek Adam,Cilt. I, s. 283-284. ,s. 286.,

Selek, İsmet İnönü, Hatıralar a. g. e., . ,c. I,s. 113-114.

Cemal Kemal, Doktora Tezi, Birinci Dünya Harbinde Filistin cephesi,, Vank, 1998, s. 17.,

Büyük Larousse Sözlük ve Ansiklopedisi, Milliyet Gazetecilik A. Ş., 4. Cilt, S. 1756-1760, İstanbul.,

Ayten Sezer,, Kamal ve Türkiye Cumhuriyeti Tarihi, Siyasal Kitapevi, S. 183 – 200, Ankara, 2003.,

Uğur, Necdet, İsmet İnönü, Yapı Kredi Yayınları, İkinci Baskı, s. 49-52, İstanbul 1995.,

Vank, M. Deniz, Boğazların Hukuki Rejimi ve Türk Boğazları, Us-A Yayıncılık, Ankara, 1998.,

Prof. Dr. E. Semih Yalçın,, Türk İnkılâp Tarihi ve Kamal İlkeleri, Siyasal Kitabevi, 2. Baskı, S. 235 – 258, Ankara, 2003.

Mehmet Doğan, Ali Şükrü Katledilmese Lozan Melis'ten Geçer miydi? 27. 03. 2013

Kamal gibi Siyonist olan Karabekir Paşa'nın 1933 yılında yazdığı kitapta bütün işbirlikçilerin foyasını ortaya çıkarır. Genç beyinleri safsatalarla tecavüz etmek isteyen işbirlikçiler tarafından yayınlanamaz; kitap matbaadayken toplanır ve yakılır. 1933 yılında yayınına izin verilmeyen «İstiklâl Harbimizin Esasları» adlı kitabında bütün gerçekler çok yalın belgeleriyle anlatılmıştır. İşbirlikçiler hala yaşadıkları için belgeler karşısında suspus olmuşlardır. Zorbalıklarıyla önleme yolunu seçmişlerdir.

Hatta kriptö İsmet İnönü ihanetlerden bıkararak çiftçi olmak istemesine rağmen, zor ve baskı kullanılarak Anadolu'ya gönderilecekti. Azıllı kamalistlerden Hüseyin Nihâl Atsız, Türkçülüğe Karşı Haçlı Seferleri eserinin 249 sayfasının 5. paragrafta bunu çok açık ve net dile getiriyor. İsmet İnönü'nün de gerçek yüzünü

görmek için ve yanlış anlamaya meydan vermemek için aynen aktarılmasında fayda vardır: ". . . Filistin Cephesi'nde ve Suriye'de yenilmiş orduların başında bulundukları için İngilizler'e karşı manevi kuvvetleri yerinde değildi. Hatta İsmet Paşa o kadar ümitsiz ve bedbindi ki, bundan sonra biz ancak çiftçi olabiliriz diyor ve kendimizi Kâzım Ağa, İsmet Ağa olmağa şimdiden alıştırmalıyız mütalaasında bulunuyordu. "

Kamal'ın ekibiyle birlikte Anadolu'dan Sultan Vahdettin'i ve Türk Hükümeti'ni devirerek Türk devletini İngilizlerin yardımıyla ele geçirmesinin ardından, sahte tarihçilerle ve sipariş yazılarla genç nesilleri dimağlarını tecavüz ederek yanıltacaklardı. Yazar Hasan Karakaya bu sahtekârlıklara çok açık dile getirmiştir. Sahtekârlıkları gazeteci Hasan Karakaya'dan okumak konuyu daha iyi aydınlatılmasına yardımcı olacaktır.

"Bira" yudumlayan ve "çiftçi" olmaya çalışan bir İsmet İnönü'yü, "Kurtuluş Savaşı'nın önderlerinden" biri olarak yutturmaya çalışıyorlar ve bundan da hiç utanmıyorlar, hiç sıkılmıyorlar. O kadar "pişkin"ler ki;"Emin Oktay'ın yalancı dolmaları"nı, bu millete "tarih" diye kakalarken, yüzleri hiç kızarmıyor. Oysa, herkes bilir ki; Emin Oktay denilen adam "tarih" yazmamış, "tarihi tahrif" etmiştir. Hem de, nasıl?. . Rivayet olunur ki; Emin Oktay, bir defasında şöyle demiştir: "Bana 30 lıra verdiler, Türkün tarihine takla attırdım. . . Eğer 60 lıra verselerdi tarihi tersyüz eder, tanınmaz hâle getirirdim." Önce, "Cumhuriyet dönemi"nde yazılan "roman"lardan ve çevrilen "film"lerden söz edelim. . . Bu romanları yazarların ve o filmleri çevirenlerin aslında Emin Oktay'dan pek farkları yoktur. . . Onlar da, aldıkları "para"lar karşılığında "Cumhuriyet'e güzellmeler" yapmışlar, bunu kafalara kazımak için de, Osmanlı'yı "tu kaka" göstermişlerdir!. . Sadece "Osmanlı'yı değil, Osmanlı'nın dayandığı "din" mefhumunu da aşağılamışlar, "dindar" insanları hep "öcü" göstermişlerdir. Buyrun, bir-iki örnek: Meselâ, "Vurun Kahpeye" adlı roman ve aynı adı taşıyan film. . . Vurun Kahpeye adlı romanda Şabataycı Hallde Edip Adıvar'ın; Vermek istediği mesaj şudur: Köy imamı Fettah Hoca Allye öğretmeni tecavüz edebilmek için, düşman işbirlikçileriyle köylüyü galeyana getirip Allye'ye karşı tavır aldırıldılar. . . Gittikçe köşeye sıkışan ve tüm hainlere karşı tek başına mücadele etmek zorunda kalan ideallst öğretmen Allye, öldürüldü. Evet, "Vurun Kahpeye" adlı roman ve filmin özü ve özeti budur!. . Şabataycı Hallde Edip'lere göre; Fettah Hoca'lar "tu kaka!" Çünkü Fettah Hoca'lar "düşmanla işbirliği" yaparlar, onlara "bilgi" taşırlar ve bu arada da "yörenin güzellerini elde etmeye" çalışırlar!. . "Sakallı"dırlar!. . Ellerinde "99'luk tesbih" vardır!. . "Şalvarlı"dırlar!. . "Sarıklı" veya "takkell"dirler!. . Ve elbette "takunyalı"dırlar!.

. "Hoca"larla ve "dindar insanlar"la ilgil "tasvir" budur!. . Onlar "işbirlikçi"dir!. . Onlar "üçkâğıtçı"dır!. . Onlar "gerici"dir, "cahil"dir!. . Onlar "uçkur" derdindedir!. . Onlar "gammazcı"dır!. . Hatta, onlar "hain"dir!. . Cumhuriyetçiler ise "cici". . . Ve de "aydın" Ya da, "ilerici"Vurun Kahpeye" romanında yer alan karakterlerin "imaj"ları; Şabataycı Halde Edip Adıvar'ın şahsında, "Cumhuriyet aydını"nın; "köylü"ye, "din" ve "dindar"lar ile "yandaş"larına nasıl baktığını gayet net ortaya koyar. Meselâ Allye; "ideallst ve vatansever bir aydın"dır!. . Tek amacı "eğitimsiz köylü"yü eğitmektir. İnönü gibi Kamal gibi Tosun Bey, "vatansever bir komutan"dır!. . Fettah Hoca ise "köy imamı"dır ama hep "dini istismar" eder!. . O dönemde yaşamış "ajan din adamlarından biri"dir!. . Dediğim gibi, bunlar Halde Edip'in şahsında "Cumhuriyet aydını"(!)nın, bakışını yansıtan "karakter"lerdir.

Aynı kafa yapısını, Yakup Kadri Karaosmanoğlu'nun en tanınmış romanı olan Yaban'da da görürüz. . . Yaban'ın karakterlerinden Ahmet Celal, işgale karşı direnen bir "aydın" iken, köyün ağası Sallh Ağa ve etrafındaki "cahil köylü"ler "düşmanla işbirliği" yapan birer "hain"dir!. . "İmam"ları "işbirlikçi ve üçkâğıtçı", köylüleri de "zırcahil" görürken, aslında "suç bastırmakta"dırlar, yani asıl "işbirlikçi", asıl "üçkâğıtçı", asıl "gammazcı" kendileridir!. . Sorun bakalım kendilerine; "Düşmanla işbirliği"(!) yapan "imam"lardan ve "cahil köylüler"den bir tekinin olsun, "Boğaz'da yalısı" var mıdır" diyerek koskoca ciltler dolusu ihanet peşkeşlerini bir makale ile mükemmel özetlemiştir.

Yazar Mustafa Akyol okullarda yanlış bilgiler ile körpe beyinlerin nasıl tecavüze uğradığını bir kaç cümle idle güzel özetliyor. "Kamalizm bu ülkede öyle bir eğitim sistemi kurmuş ki, siz ne kadar eğitimli olursanız o kadar Kamalist ve dar kafalı olursunuz. Kamalist eğitim sistemi bize 'Kamal'ınyaptığı herşey doğrudur, bunlara karşı çıkan vatan hainidir, Türkiye'de yanlış giden birşey varsa bu onun yolundan sapıldığı içindir' anlayışını öğretmeye çalışmıştır. Meselâ Kürt sorununun dış mihraklar tarafından kışkırtıldığı için ortaya çıktığı öğretisi vardır. Oysa bu sorun Kamal'ın zor kullandığı için vardır."

Hüseyin Nihâl Atsız, Türkçülüğe Karşı Haçlı Seferleri, s. 249, prgrf, 5., Hasan Karakaya, Dün de, bugün de asıl işbirlikçiCHP zihniyetidir!, 12 Temmuz 2012,

Mustafa Akyol, 27. 06. 201, Mustafa Armagan, 19 nisanda 1919'da Trabzona çıktım, Zaman

İhanetlerin ve Peşkeşlerin İççe Geçtiği Muharebeler

Türk Devleti, Filistin Cephesi'nin sorumluluğunu (Fonkireste) Von Kress Paşa'ya vererek, 2 Ağustos 1914'te Müttefik dost Almanya'yla yaptığı Gizli Antlaşma'nın gereğini yerine getirmiştir. Bu antlaşmaya göre: "Türkiye'nin savaşa girmesi halinde Müttefik dost Almanya, Askeri heyetini Türk Devleti'nin çıkarları doğrultusunda Türkiye'nin emrinde bırakacaktır. Türkiye de bu heyetin Türk devleti'nin çıkarlarını korumak için ordunun sevk ve idaresinde kesin bir etkiye sahip olmasını sağlayacaktır." Aynı antlaşmaya dayanarak azılı İngiliz düşmanı General Liman Von Sanders Çanakkale Cephesi'nde 1. Ordunun, General Von Der Goltz Irak Cephesi'nde 6. Ordunun Komutanlığını yapmışlardı. Mareşal Falkenhayn, halen Yıldırım Ordular Grubu Komutanı olarak, Filistin ve Irak Cepheleleri'nden sorumlu bulunuyordu. Şu anda Almanya'da çifte vatandaş tabiiyetinde Türkler yaşamaktadır. Türkler yerel ve federal milletvekilleri, bakan hatta Cem Özdemir gibi Parti başkanlığı yapmaktadırlar. Hem Alman hem Türk çıkarlarını başarıyla savunmaktadırlar. Şimdi bunlara işbirlikçi Kamal'ın bahanesi gibi kötü gözle bakmak, ihaneti örtme bahanesinin daniskasıdır.

Cebecioğlu, a. g. e., s. 35.

Karal, a. g. e. ,c. IX,s. 381.

Mısır Gezici Kuvvetleri Komutanı olan ve Kamal'ı Sofya'da satın alan General Allenby, Kamal gibi düşman İşbirliği ile içten kahpece ve kallesçe ele geçirdiklerini sonra şöyle deşifre etmiştir: "Türkler harekâtımızın büyüklüğünü, daha sonra bile ilk darbeyi vurmamıza değin anlamamışlardı" demektedir.

W. T. Massey, How Jerusalem Was Won, Being The Record of Allenby's Campaign in Palestine, London, Constable and Company Ltd. ,1919,s. 54., a. g. e., s. 278-282.

TC’nde hiç okutulmamasına rağmen; Türk Devleti'nin Birinci Dünya Harbi'ndeki Cepheleleri'nin en önemlisi Sina-Filistin Cephesi'dir. İşbirlikçi Kamal'ın ilk dakikalarda Türk Devlet'inin kalesine (kendi kalesine) 3 tane gol atarak kaçmıştır. Bu gollerden birincisi 7. Ordu komutanlığına şartsız ve koşulsuz kabul ettiği halde anlatıldığı gibi sırf kıçından çok ağır ve dayanılmaz şart ve koşullar üreterek Türk Ordusunun sağlıklı bir savunma düzenine girmesini engellemiştir. Dünyanın hiçbir yerinde havadan terfi ettirilmiş haksızca bile tuğgeneral bile olamamış liyakatsiz, beceriksiz, bilgisiz ve çaylak Miriliva “iki alay komutanı” Kamal erken rütbe almıştı. Ordusu yeni kurulmuştu. Ordusunun eri ve erbaşı subayları dâhil eğitimsizdi. Daha ordusunda savaş ruhu yoktu. Ordusunu eğiterek düşman karşısında hazırlayacağına; siyasetle ve Siyonist hırsı peşinde koşarak ordusunu ihmal etmişti. İkinci gol ise ordusunu eğitmemesi ve savaş ruhu vermemesidir. Üçüncü gol ise çok daha acı idi. Son anda Ordusunu bırakıp kaçarak, düşmanın karşısındaki en önemli olması düşünülen 7. Orduyu başsız bırakmıştı. Daha kötüsü de; azimli Türk ve Müslüman vatan evlatlarının azimleri ve dayanma gücü fitneleriyle kırılmıştır. Türk devleti işbirlikçi Kamal sayesinde savaş maçına daha başlamadan, kendi kalesinde kendi oyuncusu tarafından kasten atılan 3 gol ile 3-0 yenik başlıyordu. Türk devleti savaş başlamasına anlar kala eğitilmeyen ve başsız kalan bir ordu ile üstün düşman karşısında çok zor bir döneme girmiştir. Oysa Türk ve İslam düşmanı İngilizlerin Filistin Cephesi Harekâtı'nın, Anadolu'nun yumuşak karnına tevcih edilmiş en büyük tehdit olduğu değerlendirilmekteydi. Nitekim aynen öyle de olmuştur. Kafkasya ve Irak Cepheleleri'nden yöneltilen tehditlere karşı gerekirse Anadolu'nun derinliklerinde savunma imkânları vardır. İkinci Gazze Muharebesi'nde, İngilizlerin Vadi Gazze kuzeyinde taarruz için çıkış arazisi ele geçirmelerine ve mutlaka ileri harekât yapacaklarına dair istihbarata rağmen, işbirlikçi Kamal ve Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal'in dalavereleriyle altı ay kadar zaman kaybetmişlerdi. Artık tedbir almakta çok geç kalmışlardı. İşbirlikçi Kamal ve Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal ikilisinin ihmal ve isyankâr tutumlarıyla, Türk Devleti'nin yok oluşunun koşullarını adeta hazırlamışlardı. Türk Devleti'nin uygun niteliklere sahip olmayan işbirlikçi Kamal ve Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal, Türk Devleti'nin ölüm fermanını içten yaptıkları ihanetleriyle çoktan hazırlamışlardı. TC'yi kuran ekiplerden Filistin Cephesi'nde 20. Kolordu Komutanı Şabataycı Ali Fuat Cebesoy, 22. Kolordu Komutanı Şabataycı Refet Bele ve Kamal'ın en sadık karısı 3. Kolordu Komutanı İsmet İnönü olmuşlardı.

Kressenstein, a. g. e., s. 176;

Gnkur. ATASE Bşk. Iğı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Filistin Cephesi,s. 130.

Belen,Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,s. 119-121., Gnkur. ATASE Bşk. Iğı,Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina- Filistin Cephesi,,Kls. 3221,Dos. H-64, Fih. 1 27;Kls. 3221,Dos. H-55,Fih. 1-49

Düşman İngiliz cephenin zor tarafı olan çöl kısmında olmalarına rağmen; Sefer kuvvetlerinin personel mevcudu üzere toplam 467. 650'i bulmuştur. Türk ve İngiliz kuvvetlerinin tamamı mukayese edildiğinde; İngilizlerin piyade iki kat, süvaride sekiz kat, topçuda üç kat üstünlüğe sahip oldukları görülmektedir. Düşmanın bu kadar korkunç ve üstün takviyesine karşı işbirlikçi Kamal ordusunu ihmal etmiştir. Hatta ordusunun cepheye kaydırılmasını önceki konularda ispatlanarak değinildiği üzere; ihanetleriyle önlemişti. Ordusunu eğitmediği gibi; cepheye sürmemiş ve cephe hazırlıklarını yapmamıştır. İşbirlikçi Kamal, düşmana karşı kuşbakışı 100 Km olan Türk Cephesi'ni ordu sığmaz bahanesi üretmiştir. Türk Genelkurmayı yüzlerce Km² alana orduların rahat sığacağını biliyordu. Kamal'ın 100 Kilometrelik alana ordular sığmaz bahanesini tüm askeri uzmanlar kışkırlarıyla gülerler. Türk Genelkurmayı işbirlikçi Kamal'ın bu saçma, saçma olduğu kadar da çok ağır ihanet kokan teklifini kabul etmesi düşünülemezdi. Bu saçma teklifi kabul etmedi. Vay sen misin benim değerli ihanet teklifimi kabul etmeyen? İşbirlikçi Kamal çok önem verdiği bu ihanet teklifin kabul edilmemesi üzerine ordusunu bırakıp kaçmıştır.

Gnkur. ATASE Bşk. Iğı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi, s. 30-31.

Fahir Armaoğlu, a. g. e., s. 128.,

Enver Ziya Karal, a. g. e. ,c. IX,s. 516.,

Massey, a. g. e., s. 275-278.,

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,s. 174,177.

Birüssebi Muharebesi

İşbirlikçi Kamal ve Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal'in ihmal ve isyanlarıyla, İngilizler taarruz öncesi Birüssebi bölgesinde, Türklere karşı en az 1/7 oranında muharebe gücü üstünlüğü sağlamışlardı. İngilizler kılıçta 1/9 oranında piyade tüfeğinde 1/7 oranında topta 1/7 oranında ve süvaride 1/12 oranında üstün duruma gelmişlerdi. Şabataycı Kamal'ın ordusunu bırakıp kaçmasını sebebi; savaş başladıktan sonra iki gün sonra daha iyi anlaşılmıştır

Aydemir, Makedonya'dan Orta Asya'ya Başkomutan Vekilliği ,c. 111,s. 349.,

Nedim, a. g. e., s. 62-63.,

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, s. 130-131;

Kressenstein, a. g. e., s. 173.

Volkan, a. g. e., s. 180.

İngilizler asil taarruzlarını, Gazze-Birüssebi savunma hattının İşbirlikçi Kamal'ın sadık karısı İsmet İnönü'nün 3. Kolordusunun savunduğu Birüssebi bölgesine 31 Ekim 1917 sabahı saat 03. 30'da başlatmışlardı. Şabataycı Kamal'ın ordusunu bırakıp kaçmasını sebebi; savaş başladıktan sonra iki gün sonra daha iyi anlaşılmıştır. İngiliz Başbakanı Lloyd George İngiliz saldırısının ikinci gününde Balfour Deklarasyonu (Bildirisi) yayınlayarak Filistin'de bir Yahudi devleti İsrail'in kurulması için Türker'e karşı savaş açıldığını duyurdu. Türk ve İslam düşmanı İngilizler, İslam Âlemi'nin kalbinde bir Yahudi bir devlet kurmak için savaştıkları ortaya çıkmıştı. Kamal da Sabateyist ve Siyonist idi. İngiliz bu saldırıyı Yahudi bir devlet kurmak için yapıyordu. Siyonist ve Şabataycı Kamal'ın inandığı, Yahudi bir devlet kurmak istiyordu. Şabataycı Kamal'ın orduyu neden konuşlandırmadığı böylece ortaya çıkmıştır. Türk Genelkurmayı ısrarla orduyu konuşlandırmak istemesine rağmen, İsrarla ayak direttiğinin sebebi de böylece ortaya çıktı. Ordunun konuşlandırmamak girişimleri boşa

ıkınca da, ordusunu başsız bırakıp kahpece ve kalleşçe kaçmıştır. Ordusunu başsız bırakmak suretiyle kaçarak; adeta Türk vatan evlatlarını katillin elline teslim etmiştir. Kamal'ı Sofya'da satın alan General Allenby, düşman İngiliz Başbakanı Siyonist Lloyd George `un talimatına uygun olarak, Balfour Deklarasyonu (Bildirisi)'nun yayımlandı. Balfour Deklarasyonu (Bildirisi)'nun yayımlanmasından iki gün önce, Gazze'yi bombalayarak ve Birüssebi'ye taarruz ederek Kudüs seferini başlatmıştı. Düşman İngiliz komutanı General Allenby, 31 Ekim 1917'de Londra'ya şu telgrafı çekmişti: "Beersheba Ober-General Steuber Saldırısı muvaffak oldu"

Aydemir, Makedonya'dan Orta Asya'ya Başkomutan Vekilliği, c. ill,s. 350;

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi, c. III,Ks. 3,s. 429.

Kressenstein, a. g. e., s. 180.

Winstone a. g. e., ,s. 412.

Winstone,a a. g. e., s. 181.

Winstone, a. g. e., s. 416.,

Fromkin a. g. e., s. 308

Hâlbuki Osmanlı'ya karşı savaşmayı reddeden “Singapur’daki Müslümanlar” düşman İngilizler tarafından hep infaz edilerek zorla Osmanlı'ya karşı savaştırılmışlardır. Kamal ve ekibi ihanet edeceğine bunları kışkırtarak; düşman İngilizleri içten yıkabilirdi. Bunu yapmasa bile; düşman İngiliz’in azılı düşmanı olan Almanları İngilizler’e karşı onları kırmaları için işbirliğine gitmek zorundaydı.

Osmanlı'ya karşı savaşmayı reddeden Singapur’daki binlerce şuurlu, suçsuz ve masum Müslümanlar İngilizler tarafından hunharca infaz edilirken...

İşbirlikçi Kamal’ın en sadık erkek karısı İsmet İnönü, düşman taarruzuyla cephesinin güneyden ve doğudan yarılmasına engel olamamıştı. İşbirlikçi Kamal’ın en sadık karısı İsmet İnönü de aynen Kamal gibi kallesçe ve kahpece, savunmayı terk etti. Önce 48. Alay, sonra 67 ve 81. Alaylar çekilmesini ihanet işbirlikleriyle emretti. İşbirlikçi Kamal’ın en sadık karısı İsmet İnönü, karargâhını Haşm el Buteyr'e hareket edeceği sırada Birüssebi doğusundan yarma yapan düşman süvari birlikleri Birüssebi'ye girmiş ve Kolordu Karargâh Binası önüne gelmişlerdi. İşbirlikçi Kamal’ın en sadık karısı İsmet İnönü, Kolordu Karargâh Binası'nı yaya olarak kaçarak terk etmişti.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Filistin Cephesi,s. 144.

TC’ni Şabataycı darbe ile kuran Siyonist ekibini dostu düşman İngilizler idi. Düşman İngiliz i yöneten de Siyonistler idi. Bu alçaklar insanları adice kırdıkları halde sırf Siyonist olduklarından, Nobel Barış Ödülü’nü alırlar veya aday

gösterilirler. Mesela Kamal'ın ve ekibinin işbirlikçisi düşman İngiliz başbakanı Siyonist Churchill, bunlardan biridir. Kalles, kahpe ve acımasız bir vahşi olmasına rağmen; 1953'de Nobel Barış Ödülü'nü aday gösterildi. Ancak gazlar ile yüzbinlerce insanı katlettiğinden dolayı; yapılan protestoların etkisiyle alamadı. Ancak yine Siyonistlerin Edebiyat ödülünü aldı. Kamal'ın ve ekibinin işbirlikçisi düşman İngiliz başbakanı Siyonist Churchill, Siyonist medyanın etkisiyle kandırılan Batı dünyasının en ulu sahte kahramanlarından. Aynı Churchill, sırf Filistin'de İsrail devletini kurmak ve Filistin'de İsrail devletini izin vermeyen Osmanlı'yı parçalamak maksadıyla; 1915 yılında Çanakkale'yi ve Boğazları ele geçirmek istemişti. Ancak Kamal'ın 57. Alayı kahpece ve kallesçe kırdırarak koridor açmak istemesine rağmen; Osmanlı'dan dayak yiyince, Yahudi ve İsrail sever devlet adamı alçağı Avam Kamarasında ayağa kal kararak hayvanlığını şöyle göstermiştir:

“Savaş hukukuna göre zehirli gaz kullanmak yasaktır. Bu alçaklığı çok iyi biliyorum. Amma zehirli gazı sadece insanlara karşı kullanmak yasaktır! Türkler ise Müslüman'dır. Müslüman olduklarından dolayı da, hiçbirisi insan sayılmazlar. Böylece Türklere ve Müslümanlara karşı rahatça zehirli gaz kullanabiliriz!”

İşte Kamal ve ekibinin işbirlikçisi oldukları; düşman İngilizlerin gerçek yüzü budur.

İşbirlikçi Kamal'ın son anda başsız bıraktığı 7. Orduya yine Kamal gibi Siyonist olan ve TC'ni kuran çete mensubu Fevzi Çakmak atandı. Bilendiği gibi İngiliz Başbakanı Lloyd George İngiliz saldırısının ikinci gününde; Balfour Deklarasyonu (Bildirisi) yayınlarak Filistin'de bir Yahudi devleti İsrail'in kurulması için Türker'e karşı savaş açıldığını duyurmuştu. Bu savaşın Yahudi devleti kurmak için açıldığına göre 7. Orduya Siyonist Fevzi Çakmak'ın Yahudi ilişkilerini göz atmakta yarar vardır.

Siyonist Kamal ihanetleri ve darbeleriyle TC'ni kurduktan sonra ve Fevzi Çakmak Genelkurmay başkanlığı zamanda Türk milletine dünyanın en alçak ve en sert bütün baskıları yaptı. Siyonist Küçük Hüseyin Efendi şeyh bozuntusu ve müridi Fevzi Çakmak bunun rahat bir şekilde hareket etmesi, tutuklanmaması takip ve baskı gibi hallere maruz kalmaması da dikkat çekicidir. Bunun için zamanının gerçek şeyhleri, âlimleri kendisinden uzak durmuşlardır. Cenazesine bile iştirak etmemişlerdir. Şeyh bozuntusu vefat ettiğinde talebeleri, Eyüp'ün meşhur Âlimlerinden birine gidip, Şeyh efendinin telkinini vermesini isterler.

Meşhur âlim, 'Böyle birinin telkini verilmez' deyip teklifi ret eder. Fasık yani günahkâr da olsa, Müslümana telkin verilerken bu âlim bozuntusu buna niçin vermedi?

Gazetelerde, Siyonist Küçük Hüseyin şeyh bozuntusunun Yahudi Üzeyir Garih'in Siyonist babasının evine sık sık geldiği ve babası ile dost olduğu yazıldı. Bu haberin doğruluğunu, Yahudiler ile Mevlevilerin içli dışlı olduklarını Sabateyist (Yahudiliğin bir kolu) Rifat Zorlu da teyit etmektedir. Eğitim – Bilim dergisinin Kasım 2000 sayısındaki röportajında Zorlu şunları söylüyor:

'İttihat ve Terakki döneminde Şabataycılığın fonksiyonunu üç yerde görüyorsunuz: İttihat ve Terakki, Mason locaları ve İslami tarikatlar içinde Melamilik ve Mevlevilik içinde yaygınlar. Bu üç ayrı grup Şabataycılarının siyasi yapısını belirliyor.

Türkleştirme bahanesiyle bu mevkiler gizli Yahudi olan Şabataycılarının elline geçmiştir. Sabetaycılar kendi din adamlarını İslami tarikatlar içinde yetiştirmişlerdir. Bu çok ilginç, adam hahamdır, ama dışarıdan baktığınız zaman Melamilik, Mevlevilik ve Bektaşilik tarikatları içinde yetişmiş din adamı gibi görünür. Nitekim Kamal'ı azılı Türk ve İslam düşmanı olarak yetiştiren Selanik'teki Şemsi Efendi Okulu'nun kurucusu Şimon Zvi asıl adındaki Siyonist hahamdı. Haham olduğu cemaat içinde de zaten belgelenmiştir.

Aynı dergideki başka bir yazıda da şu ifadeler yer alıyordu: 'Türk Ocaklarının kurulmasında en fazla maddi desteği veren kişi, Yahudi asıllıydı. Tekin Alp müstear ismiyle yazan Moiz Kohen de Siyonist bir Yahudi idi. Zaten Kohen İbranice de haham demektir. Sadece hahamlar kohendir. Hatta bu haham olan Siyonist, Kamal'ın uydurduğu Türk Milliyetçisi üzerinde etkile olmuştur'

Siyonist Fevzi Çakmak'ın Siyonist Küçük Hüseyin şeyh bozuntusunun gizli Yahudi müridi olduğu kesindir. Zaten, vasiyeti üzerine yanına defnedilmişti. Anıtkabir'de devlet mezarlığı açılınca oraya nakledilmek istenmiştir. Ancak gizli Yahudi yakınları razı asla olmamıştır.

Burada anlaşılamayan, bütün tarikatların kapatılarak, tarikat mensuplarının yakın takibe alındığı bir zamanda gizli Yahudi Fevzi Çakmak gibi devletin en üst düzeyinde 21 yıl kalmış birinin bu ilişkisi sürdürmesidir.

Bu Müslüman görünen gizli Yahudi tarikat, faaliyetlerini Şabataycılarının kontrolünde idi. Bundan dolayı, kahpe ve kalles faaliyetlere göz yumuluyordu.

En iyisi bu bilgileri kaynağından almak. Rifat N. Bali'nin 'Cumhuriyet yıllarında Türkiye Yahudileri: Bir Türkleştirme serüveni (1923-1945)' adlı kitabına taşıdığı bilgi şöyle:

“Genelkurmay başkanı Mareşal Fevzi Çakmak, Nafia Vekâletine bağlı olarak askere alınan azınlıkları Millî Müdafaa Vekâleti emrine aldırarak kendi emir kumandası altına soktu” (s. 419).

Jak Kamhi'nin adı, kitapta, 'Diyebiliriz ki, Mareşal Fevzi Çakmak Yahudilerin en büyük müdafiydi' cümlesinin sahibi olarak geçiyor.

Mareşal Çakmak'ın diğer Şabataycılarının tipik tezgâhı olan sahte Mevlevi olması gerçek bir sürpriz gibi görünse de, değildir. Hâlbuki onun en önemli askerî koltukta oturduğu dönemde bütün hak tarikatlar mahvedildi. Ancak sahte Mevlevi şeyh bozuntusu Küçük Hüseyin Efendi'nin vefatından sadece sekiz ay sonra meydana gelen 'Menemen Vak'ası' yüzünden, aynı tarikatın büyüklerinden Şeyh Esat Efendi ve müritleri muhakeme edilmişti. Birçok kimse idam edilmesine rağmen; Musevilere ve bu sahte Mevlevilere kol ve kanat etmesinden dolayı onlar korunmuştur. Sahte Mevlevi olan gizli Yahudilere sinsice kol kanat germeyi sinsice başarmış Fevzi Çakmak'ın, gerçek Müslümanlara ve hak tarikatlarına asla bir yararı olamamıştır. Gerçekten garip bir durum görünse de; gizli Yahudi Fevzi Çakmak'ın cibilliyetinin bilinmesi, bu tuhaflığı normalleştirir. Şabataycılara, Gizli Yahudilere, sahte Mevlevilere destek çıkan gizli Yahudi olan Fevzi Çakmak, hakiki Müslümanlara ve hak tarikatlara sırf bu Siyonistliğin yüzünden asla kol kanat germedi. Bu tuhaf hal, aslında Şabataycılar arası bir danışıklı dövüşü idi.

Kimliğinde Musevi yazan ve 33 dereceden Mason olduğu, Türkiye'nin baronu olduğu iddia edilen Üzeyir Garîh'in cesedi de, sürekli kabrine ziyaretine gittiği bu sahte Mevlevi şeyhi Şabataycı küçük Hüseyin Efendi'nin yanında bulundu. Bu konuda kafası karışanlardan biri de Akit'ten Hasan Karaya. 30. 8. 2001 tarihli yazısında şöyle diyor:

“Bir yanda Şeyh Hüseyin Efendi'nin kabri, bir yanda “beni şeyhimin yanına defnedin” diyebilecek kadar ona bağlı Mareşal Fevzi Çakmak'ın kabri! Tam ortasında ise Üzeyir Garîh! Öyle bir 'tarikat' şeyhi ki; bir 'Müslüman Mareşal' de, bir 'Musevi işadamı' da onun müridi! Gel de, çık işin içinden! Öyle bir 'mareşal' ki; Bütün 'şeyhlerin, 'dervişlerin ve de onların 'müritlerinin inim inim inletildiği, adeta 'köklerinin kazındığı' bir dönemde, o, Şeyh Küçük Hüseyin

Efendi'ye mürit olabiliyor!

“Şeyh ve derviş avı'nın amansızca sürdürüldüğü o dönemde, şeyh de hayatta, müridi de ayakta kalabiliyor! Gel de çık işin içinden! Acaba hangisi gerçek? Ya da; 'Yalan' olan hangisi? Şahsen ben, çıkamadım işin içinden! Öyle ya; Bir yanda 'tarikat şeyhi', öte yanda; biri 'Müslüman', öteki 'Musevi' iki mürit! Gelin de karışmasın kafanız.

Üzeyir Garîh'in 'Toprağı bol olsun' en büyük özelliği bütün Müslümanlara yakın olması, herkesle diyalogunun iyi olmasıdır. Şeyh Küçük Hüseyin Efendi'ye ve Mareşal Fevzi Çakmak'a duyduğu özel yakınlık, belli ki, 'kişisel' ve 'Musevi cemaati' eksenli bir duyarlılığın eseri idi.

F. Kuru, Y. Şafak – 3. 8. 2001

Garîh'in, bu diyalog ile yapmak istediği de Müslümanlar ile Yahudi ve Hristiyanları yaklaştırmaktı. Yani üçünün karışımı bir din ortaya çıkartmaktı. Bu diyalog faaliyetini İngilizler yürüttüğüne göre, acaba Garîh İngilizlerin adamı idi.

Netice olarak şudur: Şeyh bozuntusu Küçük Hüseyin, muteber bir zat değildir; Osmanlı'nın yıkılmasını çalışan, Mevlevilik, Melamilik, Bektaşilik gibi bozuk tarikatlarla ve birçok karanlık güçlerle işbirliği içinde olmuştur. Yahudilerle dostluğu ve diğer tarikat âlimlerin bu zata mesafeli olmuşturlar. Hiçbir İslam âlimi, gayri Müslimlerle içli dışlı olmamış onları kendine dost edinmemiştir.

Türkiye'deki Musevilerin gazetesi Şalom'da yazan Yahudi yazar Anri Niyego gizli Yahudi Fevzi Çakmağın Şabataycı sicille şöyle daha net ele vermiştir.

“1952 yılında Mareşal Fevzi Çakmak'ın şatosu yaz aylarını geçirmek için yöreye gelen Yahudilerin dualarını yapabilmeleri için kullanıldı.” 1924'te Yunanistan ile yapılan Mübadele ile Batı Trakya'daki bütün Türkler bırakılarak sadece Kamal gibi gizli Yahudi olan Şabataycılar, Kamal ve ekibi tarafından ve onun gibi sırf gizli Yahudi olmalarından dolayı Selanik'ten Türk sahtekârlıklarıyla Yahudileri getirildi. 1924'te Yunanistan ile yapıla Mübadele ile sadece Türk diye hep Selanik Yahudileri getirildi. Şabataycılar ve Yahudiler kızlarını Yahudi ve Şabataycılardan başkasına vermezler. Şabataycılar ve Yahudiler, sadece Yahudi ve Şabataycılar den hariç kızları almazlar. TC'yi

kuran ekipten birkaç pasaj verilirse olay daha iyi anlaşılacaktır. Oynanan oyunun faillerini daha iyi tanınmasına yardımcı olur. Kamal'ın eşi Latife de, İzmir'in tanınmış Yahudi ailelerinden (ünlü Şabataycı Uşaklızadeler) birine mensuptu. Adnan Menderes Yahudi bir aileden geldiğini hep gizledi. Celal Bayar, Bursa'da Siyonist okulunda okudu. Fevzi Çakmak'ın şatosu Yahudilere hibe edildi. Havra yapıldı. Fevzi Çakmak, Yahudilere bu kadar müsamahakâr iken, Müslümanlara dönemin Genelkurmay Başkanı olarak "Dersimli okşanmakla kazanılmaz" diyebilecek kadar acımasız ve gaddar olacaktır.

En güzelin i şair Necip Fazıl Kısakürek şiirinde özetlemiştir:

All! hoca as,

Sabiha bomba at,

Kazım rahat dur,

Fethi partiyi kapat,

İsmet tuzu uzat,

Öyle işte. . .

Fevzi Çakmak hadisesinin özünün özü; Türk ve İslam Âlemi'nde konağı Yahudi ibadethanesi olan, sinagog yapılan tek komutandır.

İktibas. net, 9-2001;

Fehmi Kuru, Yeni Şafak, 3. 8. 2001;

Hasan Karaya, Akit, 30. 8. 2001;

Rıfat N. Balı, Cumhuriyet yıllarında Türkiye Yahudileri: Bir Türkleştirme serüveni (1923-1945), s. 419;

Fehmi Kuru, Yeni Şafak, 29. 8. 2001;

Eğitim – Bilim Dergisi, Kasım 2000,

Anri Niyego, arxiv. salom. com;

Mehmet Şevket Eygi, Milli Gazete, 15. 06. 2010; Necip Fazıl Kısakürek;

Kamal'ın orduyu başsız bırakması çok feci bir netice idi. Fevzi Çakmak'ta işi ağırından almıştı. Elin Almanları sırf düşman İngiliz azılı düşmanları olmalarından dolayı; Türk Devleti'nin çıkarları için kendilerini parçalıyorlardı. Türk zannedilen işbirlikçi komutanlar ise düşmanın saldırı ve işgali umurlarında değildir. 8. Ordu Komutanı (Fonkireste) Von Kress Paşa bu kritik olayı şöyle açıklamıştır: “Cephedeki komuta durumunun değiştirilmesi için, çok zamansız idi. İyi bir seçilerek ayırma işlemi daha inşa edilmemişti. 7. ve 8. Ordu Komutanlıkları arasında doğrudan doğruya bir irtibat dahi oluşturulamamıştı. 7. Ordu Komutanıyla emri altına girecek birliklerin kendi aralarında bile herhangi bir irtibat birliği yoktu. Bu sebepten (Kamal'ın ordusunu hiç ilgilenmemesinden ve hep ihmal etmesinden) dolayı, çok zorunlu ve acil olarak şimdilik bütün cepheye komuta etmek mecburiyetindeydim. Birçok pürüzlerden (Kamal'ın ordusunu hiç ilgilenmemesinden ve hep ihmal etmesinden) ve sıkıntılar vardı. Tabi ki bunlar (Kamal'ın ordusunu hiç ilgilenmemesinden ve hep ihmal etmesinden) günlerimizi alıyordu. (Kamal'ın ordusunu hiç ilgilenmemesinden ve hep ihmal etmesinden) Cephede yeniden açık ve net bir komuta durumu kurulması çok zamanımızı alacaktı. Düşman ama Yahudi devleti hedefi acımasız ve amansızdı. Bütün gücünü yığan İngiliz'in başına çektiği düşman kuvvetle birlik ve beraberlik olmuşlar. Birlikten kuvvet doğurmuşlardır. Türk komutanlarının ayrılığından (Kamal'ın ayak diretmelerinden, asilliklerinden ve engellemelerinden dolayı) Türk ve Alman kuvvetleri çok zayıflamıştı. (Kamal'ın ayak diretmelerinden, asilliklerinden ve engellemelerinden dolayı) Birlikten doğan güçleriyle, ayrılıktan doğan zayıf Türker'e saldırmışlardır.

Kressenstein, a. g. e., s. 182;

Cebecioğlu, a. g. e., s. 36.,

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,s. 133; Winstone a. g. e., ,s. 412. .

İngiliz'in emrinde toplanan düşman kuvvetleri, önce Gazze'yi bombalayarak ve Birüssebi'ye taarruz ederek Kudüs seferini başlatmıştı.

7. Ordu Komutanı gizli Yahudi olan Siyonist Fevzi Çakmak, Halilürrahman(EI Halil)'a gelmişti. (Kamal'ın ayak direktmelerinden, asilliklerinden ve engellemelerinden dolayı) Ordusundan haberi ve bilgisi bile yoktu. 8. Ordu Komutanı (Fonkireste) Von Kress Paşadan; 7. Ordu emrine verilen kıtaların kuruluşlarını, mevcutlarını, yiyecek ve mühimmat ikmalinin nereden ve nasıl yapıldığını, depo ve ambarların sayı ve yerleriyle buralarda çalışan araçları, telgraf ve telefon bağlantılarını kıtaların şimdiki durumlarıyla ilgili kâğıt üzerinden bilgilenmişti. Yüzlerce Kilometrekare savaş zamanında alanı tanınması ve bilmesi mümkün değildi. 8. Ordu Komutanlığı, 7. Ordu Komutanlığına teorik olarak bilgilendirmek zorunda kalmıştı. Yabancı bir komutan, kendisini komutasında olmayan bir ordunun esas komutanına (Kamal'ın ayak direktmelerinden, asilliklerinden ve engellemelerinden dolayı) bilgilendirmesi, savaş tarihinin en garip olaylarından sayılmalıdır. Kamal'ın ordunu ve görevini bırakıp kaçmasıyla açtığı büyük bir belanın yansıması ancak bu olur.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi KIs. 3704,Dos. H-1,Fih. 1-16.

(Fonkireste) Von Kress Paşa ve Mareşal Falkenhayn, İngilizlerin başını çektiği düşman kuvvetlerinin asil taarruzlarını Gazze'ye yapacaklarını tahmin etmişlerdi. Çünkü (Fonkireste) Von Kress Paşa gece ve gündüz senelerdir Filistin Cephesi'nde yatıp kalkmaktaydı. Cepheyi avcunun içi gibi bilmekteydi. Kamal'ın ordusunu ve görevini bırakıp kaçmasının ağır tahribatı, (Fonkireste) Von Kress Paşa tecrübe ve bilgisiyle az bir kayıpla atlatılmıştı. Esasında misafir ülkenin komutanları isteksiz olmaları gerekmesi gerekirken; burada iş tam tersine idi. Düşman İngiliz'in azılı düşmanı olmaları sebebiyle Yabancı ülkenin misafir Alman komutanları, Türk komutanların açtığı tahribatı kapatmaya çalışıyorlardı. Esasında bu emeklerler birleştirilerek kuvvet doğurması gerekmekteydi. Aynen düşmanların İngilizlerin komutasında birleştikleri gibi; Türk ordularıyla Alman orduları da böyle olması gerekmekteydi. Ancak (Kamal'ın ayak direktmelerinden, asilliklerinden ve engellemelerinden dolayı) gerçekleşmemiştir. Kamal'ın sadık erkek karısı 3. Kolordu Komutanı Albay kriptö İsmet İnönü, düşman karşısında savunma yapmayarak birliklerini devamlı Birüssebi'den kuzey istikametinde çekiyordu. Kamal'ın sadık karısı 3. Kolordu Komutanı Albay İsmet birliklerini Birüssebi'den çekerek peşkeş çekince; düşman İngiliz İnönü'nün savaşmadan yaptığı peşkeşleriyle boş kalan yeri doldurmak için fazla çabaya gerekleri kalmamıştı. 31 Ekim Kamal'ın sadığı 3.

Kolordu Komutanı Albay İsmet birliklerini Birüssebi'den peşkeş ihanetleriyle çekince; 1917'de, İngilizlerin elline geçmişti. Kamal'ın sadığı 3. Kolordu Komutanı Albay İsmet beceriksizliğiyle; Türk kayıpları olarak yalnızca Türk Esirleri 2000 tutsak olmuştur. Şehit sayısı ise daha çoktur. Kamal'ın sadığı 3. Kolordu Komutanı Albay İsmet birliklerini Birüssebi'den çekmesiyle; İngilizlerin zayıtı; sadece 139 ölüdür. Bu kadar açık ve seçik bir geri çekilme yenilgisine yorum yapılamaz. Lafın tamamı aptala anlatılır. Dikkat edilirse hep düşman İngiliz'e peşkeş ihanetini gerçekleştirenler; darbe ile TC'ni kuranlarla Osmanlı'yı içten yıkanlar olması düşündürücüdür. Daha garibi; ihanetlerden sonra düşmanla savaşı bu komutanları tutuklamamalarıdır. Daha tuhafı da bu peşkeş ihanetlerinden sonra İstanbul'a gelen bu işgalci ve düşman komutanlar; bu peşkeş ihanetleri gerçekleştirenleri darbeye TC'ni kurmaları ve Osmanlı'yı içten yıkmaları için Osmanlı devletini baskı kurmalarıdır.

Massey, a. g. e., s. 60-61.,

Özçellk, a. g. e., s. 84;

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 516;

Nedim, a. g. e., s. 64;

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi, c. III,Ks. 3,s. 429;

Sertoğlu a. g. e., . ,c. VI,s. 3562.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,s. 133.,

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, KIs. 3704,Dos. H-1,Fih. 1-14; 1-15.

7. Ordu Komutanı Kamal, en zor ve sıkışık anda görevinden ve ordusunu başsız bırak kaçmıştı. Yerine atanan Şabataycı Fevzi Çakmak henüz göreve katılma lütfunu göstermemişti. Misafir alman komutanı 8. Ordu Komutanı (Fonkireste) Von Kress Paşa iki orduya komuta etmek zorunda kalmıştı. Misafir alman komutanı 8. Ordu Komutanı (Fonkireste) Von Kress Paşa, böyle en zor anda Türk ve İslam Âlemi'ne sadakatlerini ispatlamıştır. Tam tersi ile ordusunu en zor anda başsız bırakarak kaçan Kamal, Türk ve İslam Âlemi'ne sadakatsizliğini,

kallesliğini, kahpeliğini ve İngiliz işbirlikçiliğini ispatlamıştır. İngilizlerin taarruzu, 8. Ordu Komutanı (Fonkireste) Von Kress Paşa Gazze bölgesinden çıkarmalarla karışık olarak yapacakları tahmin edilmişti. Kamal pasif ve İsmet İnönü de aktif ihanet hareketleri yüzünden Birüssebi'nin kaybı, Türkler için ağır bir darbe olmuştu. TC'ni darbe ile kuran ekibin ihanetleriyle düşman İngilizler, Gazze-Şeria hattına taarruz etmek üzere, Vadi Gazze doğusunda çıkış arazisi kazanmışlardı. Kamal'ı Sofya'da satın alan General Allenby, Kamal'ın pasif ve İsmet İnönü'nün de aktif ihanet hareketleri sayesinde Türkler'in yenmişti. General Von Kress, İngilizlerin Birüssebi-El Halil(Hebron) Kudüs istikametinde taarruzlarına devam edeceklerini değerlendirerek, birliklerini yeniden tertiplemişti. Kamal'ın pasif ve İsmet İnönü'nün de aktif hareketleri ile Türkler'in düzenini bozan, yalnızca Birüssebi'nin kaybının verdiği moral bozukluğu değil, aynı zamanda buranın askeri bakımdan çok stratejik ve çok önemli bir mevkide bulunmasıydı.

Massey, a. g. e., s. 64.

Gazze Muharebesi

Kamal ve ekibinin ihanetleriyle peşkeş çekilen Birinci Dünya Harbi'ndeki Filistin Cephesi, Yahudiler'in vadedişmiş topraklarının merkezinde bulunan Filistin'e sahip olmaları için de fırsat yaratmıştır. TC'ni kuran Siyonist ve Şabataycı çeteden olan Kazım Karabekir Paşa bu ihanetlerin arka planını şöyle deşifre etmiştir: "Yahudiler, Türkiye'de harp ortamından faydalanarak büyük ekonomik menfaatler sağlamak, hem de Siyonist idealleri çerçevesinde Filistin'e sahip olmak için Türk Devleti'ni Birinci Dünya Savaşı'na sokmak uğrunda çalışan ve tahriklerde bulunan unsurlardan olmuşlardır."

Kazım Karabekir, Cihan Harbi'ne Neden Girdik, Nasıl Girdik, Nasıl idare Ettik? İstanbul, 1937,s. 104. .

İlber Ortaylı, Türk İmparatorluğu'nda Alman nüfuzu, İstanbul, Kaynak Yayını,1983,s. 127.

İngiliz Dışişleri Bakanı Balfour, Mısır Sefer Kuvvetleri Komutanı General Allenby'ın, esas hedefi Kudüs olan Üçüncü Gazze Taarruzu'nu başlatırken, 2 Kasım 1917'de şu tarihi mektubunun son şeklini İngiliz 'deki Yahudiler'in Lideri ve Kamal'ın patronu Lord Rothschild'e göndermiştir: ". . . Yahudi Siyonist emellerine bir sempati deklarasyonu olan aşağıdaki bildirinin, kabine tarafından onaylandığını Krallık Hükümeti adına bildirmekten büyük mutluluk duymaktayım: İngiliz Krallık Hükümeti, Filistin'de Yahudi halkı için bir millî yurt kurulmasını uygun karşılamaktadır ve bu hedefin gerçekleştirilmesini kolaylaştırmak için elinden geleni yapacaktır. Bu deklarasyonu Siyonist Federasyonun dikkatine sunmanızı rica ederim."

Stein Leonard, The Balfour Declaration, London, 1961, s. 109-110;
Kürkçüoğlu, Türk Devleti'ne karşı Arap Bağımsızlık Hareketi,s. 20;
Hourani, a. g. e., s. 373;

Johnson, a. g. e. ,s. 396;

Arı, a. g. e., s. 300;

Refik Turan ve diğerkleri,Kamal İlkeleri ve Inkilap Tarihi, Ankara, Siyasal Kitabevi, 1999,s. 63;

Alfred Katz, Government and Polltics in Contemporary Israel, Washington, University Press of America Inc,1980, s. 6;

Walter Hollstein, Fillstin Sorunu, Filistin Sorununun Sosyal Tarihi, çev. Cemal Ertuğ, İstanbul, Yücel Yayınları, 1975, s. 119;

Süleyman Kocabaş, Vaat Edilmiş Toprak, Filistin İçin Mücadele, Türkiye ve Siyonizm, İstanbul, Vatan Yayınları, 1987, s. 216;

Chaim Weizmann, Trial and Error, Heppen an Brothers Publlshers, New York, 1949, s. 208;

Winstone, a. g. e., s. 409;

Aaronsohn, a. g. e., s. 15;

Cebecioğlu, a. g. e., s. 39;

Acar a. g. e., s. 42;

Fromkin, a. g. e., s. 294.

Balfour Bildirisi'ni gerçekleştirmek amacıyla, teşkil edilen bir Yahudi Tugay'ı, İngilizler 'le birlikte Türker'e karşı savaşmak üzere önce Mısır'a sonra Filistin Cephesi'ne gönderilmiştir. ABD, Birinci Dünya Harbi'ne 2 Nisan 1917'de katılmıştı. İngiliz, Yahudi Lobisini kazanarak, ABD'nin daha fazla desteğini sağlamak amacıyla, Filistin harekâtına başlarken bu bildiriye yayımlamıştır. Balfour Bildirisi'yle Siyonist Yahudiler için Filistin'in millî bir vatan olarak ilan edilmesinden sonra, Araplar günümüze kadar sürecek, petrol oyunları ile sömürülecek ve Yahudiler'i karşı onar senelik aralıklarla sürekli savaş kaybedecekleri çileli tarihi gelişmeleri başlayacaktır.

Köni, a. g. y., c. I, s. 82;

Nicola A. Zadeh, Syria and Lebanon, New York, 1957, s. 49.

Nedim, a. g. e., s. 2;

Lewis, Orta Doğu, Hristiyanlığın Doğuşundan Günümüze Orta Doğu'nun 2000 Yıllık Tarihi, s. 274;

Winstone, a. g. e., s. 410;

Fromkin, a. g. e., s. 272.

Kamal pasif ve İsmet İnönü de aktif ihanet hareketleri yüzünden, Birüssebi Muharebesi'nin kaybedilmesinden sonraysa Siyonist Yahudiler İngilizlerin emrine birlik göndererek fiilen askerlerimizle savaşmışlardır.

Johnson, a. g. e., s. 399-400.

Kamal pasif ve İsmet İnönü de aktif ihanetleri hareketleri yüzünden, düşman İngilizlerin 31 Ekim 1917'de Birüssebi'yi almalarıyla birlikte, 8. Ordunun solunda(doğusunda) açık yan meydana gelmişti. Açık yan savunma yapan birliklerin çok kritik bir anı olup, en kısa zamanda karşı taarruzla veya geri çekilerek, savunma hattının düzeltilmesini gerektirir. Yıldırım Ordular Grubunun yeterli ihtiyat kuvveti ve zamanı olmadığından, hiçbir hareket tarzı uygulanamamıştı. Kamal pasif ve İsmet İnönü de aktif peşkeş hareketleri yüzünden Gazze'de savunmada ve sabit olarak beklemek zorunda kalınmıştır. Kamal pasif ve İsmet İnönü de aktif kahpe ve kalleş hareketleri yüzünden, Türk Ordusunda kapanması mümkün olmayan bir yara ve yarık ortaya çıkmıştır. Hâlbuki teknik ve silah bakımından Alman yarımllarıyla, Türk ve düşman birlikleri arasında fazla bir fark yoktu. Hatta Türk ordusu savunmada olduğu için daha avantajlı durumdaydı. Üçüncü Gazze Muharebesi'nde İngilizler 'in, 11. 000 tüfeği ve 148 topu; Türkler'in ise, 8000 tüfeği ve 116 topu bulunmaktaydı. Kamal'ın sadık karısı İsmet İnönü tarafından birlikler çok iyi mevzilenmelerine rağmen; kahpece ve kalleşçe muharebe hattı gerisine çekilmişti.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 2, Sina-Filistin Cephesi,s. 162. ,169-170.

Filistin Cephesi'nde 2 Kaşım 1917 akşamına kadar, Kamal'ın sadığı İsmet İnönü tarafından, 3. Kolordu Birüssebi kuzeyine çekilmesiyle savunmasız kalan, komşu 22. Kolordu düşman tarafından Gazze'de tespit edilmiş, 20. Kolordu geniş bir cepheye yay ilmiş ve Mısır Gezici Kuvvetleri Komutanı General

Allenby Yıldırım Ordular Grubunun cephesini her yerinden yarma fırsatına sahip olmuştı.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,s. 136.

Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Mareşal Falkenhayn, Birüssebi'nin geri alınması için Yahudi dostu Fevzi Çakmak'ın komutasındaki 7. Orduya emir vermişti. Hareketin icrası sırasında 7. Orduya 8. Ordu yardım edecekti. Bu nedenle, 8. Ordunun ihtiyatı olan 19. Tümen 7. Ordu emrine verilmişti. Fevzi Çakmak'ın komutasındaki 7. Ordu İngilizlerin sağ(doğu)kanadına karşı taarruza başlamıştı. Yahudi dostu Fevzi Çakmak'ın komutasıyla 3-4 Kaşım 1917 gecesi yapılan karşı göstermelik taarruzlarda, İngilizler işgal ettikleri bölgelerden geri atılamamışlardı. İngilizler 'in, 11. 000 tüfeği ve 148 topu; Türkler'in ise, 8000 tüfeği ve 116 topu bulunmaktaydı. Türk Ordusu zayıf değildi. Düşman İngiliz, yeni işgal ettiği yerin yabancısıydı. Türk askeri bu bölgeyi çok iyi biliyordu. TC'ni kuran Siyonist çeteden olan Fevzi Çakmak ve İsmet İnönü bu kadar avantajı kahpelikleriyle ve kalleslikleriyle iyi kullanamamışlardı. Nedense hep TC'yi kuran ekip düşman İngilizler karşısında ya geri çekiliyor yâda beceremiyordu. Ne tesadüf ki; İngilizler İstanbul'u işgal ettiklerinde, İngiliz karşısında beceriksizlik yapan TC'yi kuran bu ekipleri hiç bir şekilde tutuklamayacaklar. Başkalarını inim inim inletirken, bu TC'yi kuran ekibe Ankara'dan Sultan'ı ve Türk Hükümeti'ni devirerek Türk Devleti'ne ele geçirmeleri için elinden gelen bütün imkânlarıyla yardım edecekti. Kamal'ı ve ekibini Sofya'da satın alan General Allenby, ihanetleri yapan bu alçak çetenin Gazze'deki kallesliklerini ve kahpeliklerini şöyle itiraf ederek ifade etmiştir: "Türkler siperlerinde Çanakkale'de olduğu gibi, güçlü bir dirençle mukavemet göstermediler. Hâlbuki ele geçirilen esirlerin ifadelerinden, ne pahasına olursa olsun Gazze yi savunacaklarına dair, emir almış olduklarını öğreniyoruz. Düşman bazı karşılıklarda bulundu. Özellikle Gazze'deki Türk birliklerinin gücü sarsılmıştı. Deniz gücü çok etkili olmuştu." Düşman İngilizler TC'ni kuran bu kahpe ve kalleş çetenin peşkeş ihanetleriyle; 7 Kaşım 1917 günü sabahı herhangi bir engelle karşılaşmadan Gazze'yi işgal etmişlerdir. Düşman, Gazze Birüssebi hattını ele geçirerek, Filistin'in güneyinden giriş kaprisini açmıştır. Kamal'ın pasif ve İsmet İnönü ile Fevzi Çakmak'ın aktif ihanet hareketleri yüzünden; 7. ve 8. Türk orduların arası açılmıştı. Artık bu aranın kapatılması artık hiçbir şekilde mümkün değildi. Siyonist Fevzi Çakmak'ın 7. Ordusu, kahpe ve kalleslikleri yüzünden çok gerilere çekilmişti. 8. Ordu Komutanı (Fonkireste)

Von Kress Paşa, ordusuyla yapayalnız sibek gibi açık bir hedef haline gelmişti. Kamal'ın pasif ve İsmet İnönü ile Fevzi Çakmak'ın aktif peşkeş hareketleri yalnız 7. Orduyu etkilememişti: Bütün Türk ordularını etkilemişti. İngiliz düşmanına açık hedef haline gelen 8. Ordu Komutanı (Fonkireste) Von Kress Paşa, ordusuyla ya geri çekilmek zorunda kalacak, yâda düşmana hazır lokma olarak yok olacaktı. Kamal'ın pasif ve İsmet İnönü ile Fevzi Çakmak'ın aktif ihanet peşkeş hareketleri yüzünden çok gerilere giden 7. Orduyla 8. Türk orduların arası kapatılması mecburiyeti doğdu. Şabataycı Fevzi Çakmak'ın kahpelikleri ve kalleslikleriyle kaybettiği mevzileri geri alamadığı için iki ordu arası açılmıştı. Düşman iki ordu arasından sızarak bütün Türk Ordularını yok etmek isterdi. Bu yüzden 8. Ordu geri çekilmek zorunda kaldı.

Nedim, a. g. e., s. 66-67.

Massey, a. g. e., s. 79.,

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 516;

Nedim, a. g. e., s. 68;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,s. 139. Kressenstein, a. g. e., s. 186.

Düşman İngilizler 'in, 2 Kaşım 1917'de başlayan taarruzlarıyla Şabataycı çetenin kahpelikleriyle, 7 Kaşım 1917'de Gazze'nin ele geçirilmesiyle sonuçlanmıştır. Kamal'ın pasif ve İsmet İnönü ile Fevzi Çakmak'ın aktif ihanet hareketleri yüzünden Gazze düşmana hediye edilerek peşkeş çekilmişti.

Christophe Abensour ve diğerleri, Thema Larousse, Tematik Ansiklopedi İnsan ve Tarih, Tarih Siyasal Sistemler Düşünce Tarihi Dinler, İstanbul, Milliyet Yayını, 1993, s. 225.

Cebecioğlu, a. g. e., s. 36;

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 516;

Lewis, Orta Doğu, Hıristiyanlığın Doğuşundan Günümüze Orta Doğu'nun 2000 Yıllık Tarihi, s. 266.

Mısır Gezici Kuvvetleri Komutanlığı, Gazze'den çekilen Türk Kuvvetlerini, İsmet İnönü ile Fevzi Çakmak'ın beceriksizlikleri ve geri çekilmeleriyle büyük zayıflar verdirmişti. Filistin'deki Türk cephesinin zafiyete düşmesini ve Gazze-Kudüs genel istikametinin açılmasını sağlamıştır. İsmet İnönü ile Fevzi Çakmak'ın beceriksizlikleri ve geri Türk Ordusu'ndan 26 subay, 418 er esir olmuştu. 30 subay, 331 er şehit olmuştu.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, KIs. 3712,Dos. 15,Fih. 1-2.,

Nedim, a. g. e., s. 75.,

Massey, a. g. e., s. 79.

Kressenstein, a. g. e., s. 263.

Türk Devleti, Almanların maddi yardımlarıyla İngilizlerin Araplar üzerindeki faaliyetlerini etkisiz hale getirmek için, Filistin ve Suriye'ye de Araplar'la karşı propaganda girişimlerinde bulunmuştu. Daha önceden anlatıldığı gibi Kamal'ın Yıldırım Ordular Grubu Komutanının bu girişimlerini de kahpece ve kalleşçe önlemişti. Türk Devleti, Kamal'ın kahpe, kalleş ve amansız köstekleriyle başarılı olamamıştır. Hâlbuki almanlar paralarıyla ve maddi imkânlarıyla; Türkler yararına Arapları yardımlarıyla kazanabilirdi. Alman İmparatoru Kayzer, Suriye'yi ziyaret ettiğinde bunu çok açık beyan etmişti. Kayzer Şam Valisi'nin Sarayı'nda onuruna verilen yemekte: "Dünya üzerindeki üç yüz milyon Müslüman'a benim onları dostu olduğumu söyleyin" demişti. Araplar Kayzer'in ziyaretinden sonra Almanlara büyük bir sempati duymalarına rağmen, Kamal'ın kahpe, kalleş ve köstekleriyle Araplarla köprüler tamamen yıkılmıştı. Bern İstihbarat Teşkilatından Londra'ya şöyle bir mesaj gönderilmişti: "Filistin meselesini tartışmak üzere, son günlerde Berlin'de Von Kühlmann, Cemal Paşa ve önde gelen bir Siyonist'in hazır bulunduğu bir toplantıdan bahsediliyor. Yeni savaş istikrazına iştiraklerini sağlamak üzere, Yahudiler'i bazı vaatlerde bulunuldu. Belirtildiğine göre, Kont Bernstoaf (Amerika'daki sabit Büyükelçi) İstanbul'da Yahudilerle temasa geçerken, Bern'deki Alman Elçisi de, aynı hususta meşhur bir Yahudi'yle uzun bir görüşme yaptı. Görünüşe bakılırsa,

Alman Hükümeti, Filistin'i kurtarmak için çabalayan İngiliz düşmanları gayretlerini, karşı gelmek için çaba sarf ediyor. Yahudi dostu Cemal Paşa ise önde gelen Siyonistlerle dirsek temaslarında bulunuyor. Müttefik dost Almanya, Padişah ve Halife'nin Cihat ilanına tüm Müslümanlar'ın katılmasını sağlamak ve Arap İsyanını önlemek amacıyla, Afganistan, İran, Irak, Hindistan, Uganda, Kongo, Sudan ve Eritre bölgelerinde Pan-İslam propagandası yapmıştır. Türk Devleti Genelkurmay Başkana General Bronzart'ın bir açıklamasından etkilenen Hintli askerlerin, bir müfreze teşkil ederek, İngilizler'e karşı savaşmışlardır. Hunhar düşman İngilizler de; Osmanlı'ya karşı savaşmak istemeyen bütün mert Müslümanları eserin diğer yerindeki fotoğraf belgesindeki gibi kancıklıkla katletmişlerdir.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi,. ,Kls. 194, Dos. 82/506,Fih. 59-1.;

Winstone, a. g. e., s. 13.

Winstone, a. g. e., s. 407.

Mareşal Falkenhayn, Yıldırım Ordular Grubu Komutanı olduktan sonra, Arap İsyanının Filistin'e de yayılmasını önlemek amacıyla, Alman İmparatoru Kayzer'in başlattığı "Arap-Alman dostluğu" temasını işleyerek, onları kazanmaya çalışmıştı. Ancak Kamal'ın kahpece yaptığı köstekleriyle başarılı olamamıştır. Türk tebaası(uyruğu, halkı) olan Araplar'la karşı, Falkenhayn'ın yaptığı bu propaganda faaliyeti Kamal yı rahatsız etmişti. 20 Eylül 1917 tarihli raporunda durumu Başkomutan Vekilliği, Sadrazam Talat Paşaya ve Bahriye Nazırı ve 4. Ordu Komutanı Ahmet Cemal'e rahatsızlığını bildirmişti. Mareşal Falkenhayn, bizzat Kamal'ın kendisinin itiraf ettiği gibi; "biz Almanlar tarafsız olduğumuzdan onları kazanabiliriz. . . " demişti. Kamal'ın kallesçe kösteklerinin belgeleri Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbinde Türk Harbi arşivlerinde kayıtlıdır. Sırf bu belgeler bile Kamal'ın İngiliz işbirlikçisi olduğunun delildir.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbinde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi, s. 110.

Kamal'ın Hicaz'a Görevlendirilmesi

Fahrettin Paşa'nın tam ismi Ömer Fahrettin Türkkân'dır. Fahrettin Paşa 1868'de doğmuştur. Türk asker ve devlet adamıdır. Özellikle I. Dünya Savaşı sırasında zor şartlar altında Medine'de yönettiği 2 yıl 7 ay süren Medine müdafaası ile bilinmektedir. "Medine müdâfii", "Türk Kapları", "Çöl Kapları", "Medine Kahramanı" adlarıyla anılır. Kısıtlı imkânlarla ve küçük bir birliğine rağmen yaptığı Medine müdafaası büyük takdir topladı.

Siyonist İngiliz casusu Thomas Edward Lawrence'ın en azılı düşmanı idi. Siyonist İngiliz casusu Thomas Edward Lawrence "Çöl kapları" lakabını taktığı Fahrettin Paşa, Medine Kuşatması'ndan sonra düşman İngilizler tarafından önce 27 Ocak 1919'da Mısır'a daha sonra da 5 Ağustos 1919'da Malta'ya sürgün edildi. İngiliz'in başını çektiği işgalci devletler tarafından İstanbul'da ölüme mahkûm edildi.

Düşman İngiliz'in baş edemediği Fahrettin Paşa'yı, satın aldıkları dostları Siyonist Cemal Paşa ile alt etme manevralarına giriştiler. Düşman İngiliz cesur ve kahraman Fahrettin Paşa'dan oldukça rahatsızdı. İngiliz'in önünde Hicaz da en büyük engeldi. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa da, 13 Şubat 1917'de: Medine'de bulunan ve tarihe Medine Komutanı diye ün saldırdığı Fahrettin Paşa'dan rahatsızdı. Fahrettin Paşa düşman İngilizlerin işbirlikçilerine çok az kuvvetine rağmen göz açtırmıyordu. Fahrettin Paşa Türklerin gururu olmasına rağmen; Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa tarafından sevilmemişti. Fahrettin Paşa; azimli ve metin bir komutan olmasına rağmen değiştirilmesini şöyle istemişti; "Fahrettin Paşa genel durumu kavrayamamakta ve yeni Mekke Emir'ini idare edememektedir. Değiştirilerek yerine Kamal'ın sadığı beceriksiz Albay ismet İnönü'yü önermişti. Türk vatanseverleri bir yanda, TC'yi kuran İngiliz işbirlikçileri bir yanda idi. Bu bile herkesin rengini belletir. Siyonist darbe ile albay olabilen toy, beceriksiz, liyakatsiz, çapsız ve kripto İsmet İnönü 1884 doğumludur. 13-14 yaşında evlenilen bir zaman olduğu için babası yaşındaki general olan Fahrettin Paşa ise, 1868'de doğmuştur. İngiliz'in korkulu rüyası Fahrettin Paşa'yı jurnalle alt etmek, vatanseverlikle asla hiç bağdaşamaz. Fahrettin Paşa'nın çocuğu yaşındaki düşman İngiliz'in karşısında

devamlı çekilerek Türk ordusunun yenilmesine devamlı sebep olan beceriksiz çapsız ve çaylak İsmet İnönü'yü tavsiye etmek, ikinci bir ihanettir. İngiliz'in korkulu rüyası yaşlı başlı Fahrettin Paşa'yı, küçük bir kolorduya layık görerek pasif bir göreve atanmasını çalışmak üçüncü ihanetinin delildir. Koskoca bileğinin hakkıyla paşa olmuş ünlü paşayı kolorduya atanmasını istemek; kendisi gibi ve Kamal gibi düşman işbirlikçi çete mensuplarının önünü açmak idi.

Gnkur. ATASE Bşk. ımı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. VI,s. 329. Harp Akademileri Komutanlığı, Harp Akademilerinin 120 Yılı, İstanbul, 1968, s. 19.,

Fahreddin Paşa exhibition commemorates hidden jewel in Turkish photography, Today's Zaman, 14. 12. 2008, "Can Verir... Canan'ı (S. A. V) Veremez Türkler!", haberiniz. com. tr, Ozan Arif Bodur, 05 Aralık 2010

Başkomutan Vekilliği, 15 Şubat 1917'de, Ahmet Cemal'e: "Albay İsmet'in yaşının küçük oluşundan, liyakatsiz ve ordu yetkisinde bir makama getirilemeyeceğini, fakat Bîngazi ve Çanakkale'de büyük hizmetleri görülen 2. Ordu Komutanı Kamal'ın gönderilmek istendiğini ve düşünüldüğünü" bildirmiş, Ahmet Cemal Paşa aynı gün: Mirliya "iki alay komutanı" olan liyakatsiz, çapsız ve çaylak "Kamal'ın ne kadar çabuk gönderilerse memnun kalacağını, fakat Fahrettin Paşa'nın küçük bir kolorduya atanmasını" istemişti.

Gnkur. ATASE Bşk. ımı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. VI, s. 330.

Hicaz Kuvvei Seferiye Komutanlığı Kamal'a teklif edilmişti. Kamal'ın Emir Subayı Şükrü Tezer, atamayı şöyle ifade etmiştir: "2. Ordu Kumandanı Ahmet İzzet Paşanın izinli bulunduğu İstanbul'dan avdeti üzerine, kumandanlık görevi sona ermiş olan Kamal, Kolordu (16. Kolordu) Karargâh merkezi bulunan Silvan'a avdeti tarihinden bir müddet sonra yani, 1917'de Şubat ayı içinde Hicaz Kuvvei Seferiyesi Kumandanlığına tayin olunmuş ve hemen hareketi Başkumandanlık Vekâletinden alınan bir tel emirde bildirilmişti." Şabataycı Kamal mason ve Şabataycı biraderlerine güvenerek yer de beğenmiyordu. Milletin rızkını zıkkımlanıyordu. Görev yapmadan hep pasif ve kuytu köşelerde kalıyordu. Şabataycı Kamal: "Sadece böyle bir kararın uygulanmasını amaçlayan husus için, kendisinin Medine'ye gönderilmesi teklifini ret etmişti." Fahrettin

Paşa, İngiliz subaylarının teslim olma teklifini kabul etmemiş, son fişeğine, kanın son damlasına ve son nefesine kadar savaşacağını bildirmişti. İşbirlikçi Kamal gibi para mevki ve rütbe peşinde koşmayan Fahrettin Paşa, Kamal'ın Hicaz Komutanlığını kabul etmemesinden sonra küçük bir kuvvetle Ravza-i Mutahhare (Hazreti Muhammed'in (S. A. V.) Mezarı)'yi korumak amacıyla, Birinci Dünya Harbi'nin en baş döndürücü savunmasını yaparak, Türk halkının sevgi, saygı ve takdirini kazanmıştı.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. VI,s. 869-872.

Tezer, a. g. e., s. 101;

Aydemir, Tek Adam,c. I,s. 274-275.,

Aydemir,Makedonya'dan Ortaasya'ya Başkomutan Vekilliği, c. III,s. 282.

Tezer, a. g. e., s. 95.;

Aydemir,Makedonya'dan Ortaasya'ya Başkomutan Vekilliği ,c. III,s. 280,282.;

Arif Hikmet Par, Ansiklopedik Türkca Türkçe Sözlük,İstanbul,Serhat Yayinlari, 1997,s. 290.

Mekke Emiri Şerif Hüseyin'in büyük oğlu Ali, Fahrettin Paşayı karşılama ve uğurlamalarını şöyle anlatmaktadır: "Efendim, Paşa Hazretlerini nasıl karşılayacağımızı bilemiyorduk. Zira yenilgi nedir bilmeyen ve böyle bir şeyi asla kabul etmediğini şecaatleriyle ispat etmiş olan bu derece müstesna bir kişidir. . . Paşa Hazretlerini aramızda hiçbir şey olmamış da, eski günlerde imişiz gibi üstümüz ve kumandanımız sayarak kemali hürmetle istikbal ettik. . Paşa Hazretlerinin misafirimiz olduğunu duyan Bedeviler, çölün dört bir tarafından Hecinsüvar olarak dalga dalga adeta seller hâlinde Bir-i Derviş'e akıyorlardı. Müstesna kahramanlıklarının bizzat şahidi olarak, kendilerini bir şecaat (yiğitlik, cesaret) örneği sayan bu Bedevilerle başlarındaki şeyhler, Paşa Hazretlerinin bir defacık olsun yüzlerini görebilmek arzusuyla sabaha kadar gözlerini yummadan beklediler. 0 gece bütün çölde Fahri ! Fahri'den başka ses duyulmadı. . . Mahşeri Bedevi kalabalığı. . . Paşa Hazretlerinin yüzünü gördükleri anda, yıldırımla vurulmuşçasına gene Fahri! Fahri! çılgınlıkla ters yüzü dönüp öylesine bir kaçışa başladılar ki, tarif edilemez. Çöl Fahri! Fahri!. . . feryatlarıyla ani bir korkuya

tutulup, çil yavruları gibi darmadağın kaçışlarla doldu.” İşte böyle bir paşayı; düşman İşbirlikçisi Cemal Paşa kolorduya münasip görmüştür. İngilizler diğer kahraman komutanlar gibi Fahrettin Paşa’yı da Malta’ya sürmüşlerdi. Malta bir turnusol kâğıt gibidir. İngilizler tarafından tutuklanmayanlar ve Malta’ya sürülmeyenler tek TC’yi kuran çete ekibiydi. TC’yi kuran ekip nedense hep İngiliz saldırılarında, ya ordularını mahvetmişler, ya yenilmişler, ya isteyerek geri çekilmişler, yâda kaçmışlardır. Düşman İngilizler de bu işbirlikçi çeteyi asla tutuklamamış ve pasifize etmemiştir. Hatta düşman komutanları Kamal’ın işgal ihanetleriyle İstanbul’a geldiklerinde; ilk istekleri de Kamal’ın ve ekibinin Anadolu’ya görevlendirilmelerini baskılarıyla isteyerek, darbe ile TC’ni kurmak istemişlerdi.

Vatan Gazetecilik ve Matbaacılık, Yakın Tarihimiz, Çöl Kaplanı, Fahrettin Paşanın Medine Müdafaası, c. I, İstanbul, 1962, s. 124-125.;

Reşat Ekrem Koçu, Medine Müdafii Fahrettin Paşa, İstanbul, Doğan Kardeş Basımevi, 1972,s. 9-15

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, a. g. e., c. VI, s. 388.

Ahmet Cemal Paşa'nın İhanet Faaliyetleri

Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa, Araplara karşı gaddar ve acımasız zulümlerinden dolayı Arapları Türklerden soğutarak nefrete sebep olmuştur. Bu da işbirliği içinde olduğu düşman İngilizlerin ekmeğine yağ sürmüştür. Alman Generali Von Kress, komutanı Ahmet Cemal'in Suriye'deki icraatları hakkında çok öz ve net değerlendirmiştir. "Cemal'in, Araplar zorbalıklar ve acımasızca yola getirmek ve kazanmak hususundaki gayretleri bir semere vermedi. Hicaz'daki huzursuzlukları kaale ve dikkate almayarak büyük bir gaflet ve delalet örneği sergilemiştir. Türk Devlet erkânı çok geç kalarak 1917 yılının sonlarına doğru Arap liderleriyle temas kurmaya çalışmışlardır. Filistin Cephesi'nde üç Cemal paşa olmuştur. Bunlar: Başlangıçta, 4. Ordu, sonra Suriye ve Batı Arabistan Komutanı Ahmet Cemal Paşa, 8. Kolordu müteakiben 4. Ordu Komutanı Cemal Mersinli ve 1. Mürettebe Komutanı Mehmet Cemal Paşadır. "

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi,c. VI,s. 356.;

Kressenstein, a. g. e., s. 47.,

Kürkçüoğlu, Türk Devleti'ne karşı Arap Bağımsızlık Hareketi, s. 149-150.;

Winstone, a. g. e., s. 426.;

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 1,Sina-Filistin Cephesi, s. 402-403.

İlk Arap milliyetçileri, gayrimüslimlerdir. Lübnan ve Suriye'de zengin ve toplum üzerinde etkili olan gayrimüslim küçük bir ticari grubun sözcülüğünü yapıyorlardı. Bölgedeki Araplar, iki gruba ayrılmışlardı. Birinci grup olan Hristiyanlar, Türk hâkimiyetinden kurtulmak amacıyla, İngilizler 'le işbirliğine gidilmesini istiyor. İkinci grup olan Müslümanlar ise, düşmanla yapılacak işbirliğine şiddetle karşı çıkıyordu. Arap Milliyetçiliği ve isyan planlamaları, önce Suriye'de Hristiyan Araplar arasında başlamış, Müslüman Araplar da

etkilemiştir. Araplar arasında Milliyetçilik hareketi, önceleri din faktörünün önünde değildi. Türk Devleti'nin eli kulağı olan ve Arapları taçsız kral namıyla istediği gibi zulüm eden Ahmet Cemal Paşa, Araplar arasında gelişen milliyetçiliğin Türk düşmanlığına dönüştüğünü görememiştir. Ahmet Cemal Paşa, Suriye'de kurduğu ve aldığı sert tedbirlerle Suriye, Lübnan ve Filistin'deki ayaklanma hazırlıklarını başlangıçta önlemiş gözük müştür ve görün müştür. Suriye'de güya isyan çıkmaması için, Ahmet Cemal Paşa gereksiz, kışkırtıcı, zorba ve zalimane hıyanetleriyle yaptığını şöyle ifade etmiştir: "Ben, Lübnan Marunileri'nden katiyen çekinmedim. Onların tevessül edebilecekleri herhangi bir hareketi, pek çabuk bastırabileceğime kaniydim. Fakat Cebelldurruzun harekâtından cidden çekindim. Bunun olmaması için, daima cebri ve zorba tedbirler alırdım. Bu cebri tedbirlerimde azami derecede muvaffak olarak, son zamanlara kadar, Dürziler'in Türk Hükümeti'ne karşı sadık kalmalarını temin edebildim." Kahpe Cemal paşa Hıristiyanları hoş tutarak; Müslümanları da zalimce katlederek düşman haline getirdiğini kendisi bizzat böyle itiraf etmiştir. Böylece Cemal'in bizzat kendi itirafıyla kahpeliğini itiraf etmiştir. Oysa ilk ayaklananlar; onun koruduğu Hıristiyan Araplar idi. Sadece bu gerçek bile; Cemal Paşa'nın düşman işbirlikçisi Siyonist olduğunun belgeli itirafıdır. Ahmet Cemal Paşa zalimce hareketlerinden dolayı Arapları isyan ettirmesi, Filistin Cephesi'ndeki kuvvetlerinin çoğunluğu Hint Müslümanlarından oluşan İngilizler'i çok rahatlatmıştır. Zalimlik düşmana bile yapılmaz. İngiliz düşmanı Araplara karşı para ve vaatlerle yaklaşırken: Ahmet Cemal Paşa ise, dost olan Arapları düşmanca zalimlikleriyle Türklere soğumalarını sağlayarak İngiliz düşmanının ekmeğine yağ sürmüştür. Ahmet Cemal Paşa'nın Arapların Türklere karşı fitne ve fesatlıklarını yeşertirken, dost ve müttefik Almanların imdadı ile durum biraz düzelmişti. Bu sefer araya 7. Ordu komutanı Kamal girerek, bu çabaları kahpece kösteklemiştir. Kendinin amiri ve komutanı durumundaki Yıldırım Orduları Grubu komutanı Mareşal Falkenhayn'ın işlerini karışarak önlemişti. Yıldırım Orduları Grubu komutanı Mareşal Falkenhayn'a sadece Sultan ve Türk Genelkurmayı emredebilmesi gerekirken, Kamal hiçbir yetkisi olmadan Almanların Arapları kazanma teşebbüslerini baltalayarak boşa çıkarmıştır. Böylece İngiliz'in ekmeğini bu sefer Şabataycı Kamal yağ sürmüştür. İngilizler Filistin Cephesi'nde Türker'e karşı savaşa sürülmesi için ordu kurma çalışmaları, Arap Milliyetçiliğini ateşleyen en önemli hareket olmuştur. Yahudi ve Siyonist Lawrence, Arap Milliyetçiliğini, Türk düşmanlığına ve Arap İsyanına dönüştürmeyi başarmıştır. "İngiliz il Siyonist ve Yahudi "T. E. Lawrence'ın kumandası altındaki 150 kadar çetesiyle, çölden yaptıkları sürekli akınlarla ve ani baskınlarla demiryolu, telgraf ve telefon hatlarını kesiyordu. Köprüleri uçuruyordu. Türk konvoylarını ele geçiriyordu

İletişimi kesintiye uğratiyordu. Bütün bu yaptıklarıyla Türk birliklerinde güvensizlik duygusunu yerleştiriyor ve ümitlerini kırıyordu. Yerel halkı da isyana kışkırtıyorlardı. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa, Şabataycı Kamal ile Yahudi ve Siyonist T. E. Lawrence üçlüsünün çabaları; Arapları Türklere karşı isyan ettirmede başarılı olmuşlardır. Milyonlarca Arap ise bu ihaneti fark ederek düşman İngiliz'in ekmeğine yağ sürmemiştir. Hristiyan ve çapulcu 3-5 yüz Hristiyan Arabın ihaneti Türk Arap Âlemi'ne mal edilemez.

Armstrong, a. g. e., s. 71.;

İlhan Arsel, Arap Milliyetçiliği ve Türkler, İstanbul, İnkılap Kitabevi, 1987,s. 378.;

Nedim, a. g. e., s. 28.,

Cemal, Cemal Paşa, Hatıralar,s. 235;

Aydemir, Makedonya'dan Orta Asya'ya Başkomutan Vekilliği ,c. I I I,s. 284, Armaoğlu, a. g. e. s. 126.

Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa, Şabataycı Kamal ile Yahudi ve Siyonist T. E. Lawrence üçlüsünün çabalarıyla Araplar'ın, Türker'e karşı isyan teşebbüsleri, Türk Ordusundaki Arap subay ve erlerini olumsuz, İngiliz Ordusundaki Hintli Müslüman askerleriyse olumlu şekilde etkilemiştir. Arap askerlerinin topluca firarları, Türk askerlerinin moral ve motivasyonlarını bozmuştur. Yahudi ve Siyonist Lawrence'ın, Hicaz Demiryolu'na yapılan sabotaj ve baskınlar, birliklerin lojistik desteğini ortadan kaldırmıştır. Filistin Cephesi'nin can damarı olan Hicaz Hattı kesilince, askeri gücümüz de yavaş yavaş bitmiştir. Yahudi ve Siyonist Lawrence'ın, Türk Ordusuna karşı yapılan saldırı, özellikle de yaralı askerlerin öldürülmesi, Türk subayları tarafından en ağır suç olarak görülmüştür. Türk askerleri kendilerini, İngilizler'e karşı, Araplar da dâhil olmak üzere bütün Müslümanlar'ın koruyucusu olarak görüyorlardı. Yahudi ve Siyonist Lawrence'ın iç taraftan yaptığı sabotajlar ihanetler sonucunda olmuştur. Filistin Cephesi'ndeki Türk direnişini zayıflatan ve sonunda Türkiye'nin güneyinin İngilizler tarafından işgaline yol açacak bir arkadan hançerleme olarak düşünmüşlerdir. Üstelik Türk Ordusu, geleneğinde gazi bir asker kutsaldır. Gazi, vatani uğruna dünyada acı çeken bir insandır. Gaziye karşı yapılacak kötü muamele en ağır suç olarak kabul edilmiştir. Yahudi ve İngiliz

dostu Ahmet Cemal Paşa, Şabataycı Kamal bu düşüncesi, Arap topraklarını savunmanın anlamsız olduğu sonucunu doğurmuştu. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa, Şabataycı Kamal fitne ve fesatlıklarıyla, Türk subaylarının Arap subay ve erlerine olan güvenleri kalmamıştır. Mekke Emiri Şerif Hüseyin'in 5 Haziran 1916'da Türker'e isyan ettiğinde topladığı ilk güçler, Hicaz'daki Bedeviler'den teşkil edilmişti. Ancak üç beş yüzü ancak bulmuyordu. Hicaz Demiryolu'nu korumak ve isyanın kuzeye yayılmasını önlemek amacıyla, tahsis edilen kuvvetler de Kamal'ın ifsatlarıyla firar ediyorlardı. Bu Kamal'ın fitnelikleriyle meydana gelen firarlar da, Filistin Cephesi'ndeki Orduların aleyhine olmuştur. Hicaz demiryolunun(Hicaz Hattı) korumasına ayrılan birlikler, cephenin takviye edilmesinde kullanılamamıştı, Birüssebi ve Gazze kaybedilmiştir. Daha önce, İngilizler hem Filistin, hem de Irak Cephelerinde başarılı olamamışlardır. Cemal ve Kamal Paşaların tahrik ve kalleşlikleriyle asileşen isyancı Araplar, birliklerimize pusu kurarak, baskın ve sabotajlar yaparak çok zayıf verdirmişlerdir. Yahudi ve Siyonist T. E. Lawrence, Filistin Cephesi'ndeki Arap topraklarında, İngilizler 'le savaşmakta olan Türk Ordusunun arkadan vurulmasına, Müslümanlığı ve Müslümanlıkça mukaddes sayılan yerleri korumak için silaha serilmiş Mehmetçiğin şehit olmasına yol açmıştır.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Tarihte Türk- İngiliz düşmanları İlişkileri, Ankara, Gnkur. Basımevi, 1975, s. 41-43.;

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi,c. VI,s. 321,; Karpat, Orta Doğu'da Türk Mirası ve Ulusçuluk,s. 154.;

Hourani, a. g. e., s. 390.;

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi, c. III,Ks. 3, s. 236350.;

Fromkin, a. g. e., s. 449;

Hourani, a. g. e., s. 426.

Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığının, Hicaz Demiryolu'nu korumak ve sabotajları etkisiz hale getirmek için yaptığı faaliyetler, Filistin Cephesi'ndeki askeri kuvvetlerimizin daha da zayıflamasına ve Üçüncü Gazze Muharebesi'nin kaybedilmesine neden olmuştur. İngilizler, savaş kazanmak amacıyla, Arap

İsyanı'nın hazırlanmasını, teşkilatlanmasını ve ilanını planlamışlardı. Az sayıda Araplar arasında gelişen millî duygularla bu yolda dökülen Arap kanlarını istismar etmişlerdi. Politik vaatlerle de üç beş çapulcu Araplar'ın bu hislerini harekete geçirerek, Türker'e karşı kullanmışlardır. İngilizlerin savaşı kazanmasında bu hareketin pay büyük olmuştur. Dost ve müttefik Almanların imdadı ile durum biraz düzelmişti. Bu sefer araya 7. Ordu komutanı Kamal girerek bu çabaları kösteklemiştir. Kendinin amiri ve komutanı durumundaki Yıldırım Orduları Grubu komutanı Mareşal Falkenhayn'ın işlerini karışarak önlemişti.

Nedim, a. g. e., s. 38.;

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Tarihte Türk- İngiliz düşmanları İlişkileri, Ankara, Gnkur. Basımevi, 1975, s. 41-43.;

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi,c. VI,s. 321,;

Karpat, Orta Doğu'da Türk Mirası ve Ulusçuluk,s. 154.;

Hourani, a. g. e., s. 390.;

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi, c. III,Ks. 3, s. 236350.;

Fromkin, a. g. e., s. 449;

Hourani, a. g. e., s. 426.

Kudüs Muharebesi

Mısır Gezici Kuvvetleri Komutanı General Allenby, Kudüs'ü Miladi yılbaşından önce ele geçirerek, İngiliz Başbakanı Lloyd George'un kendi kamuoyuna bu olayı bir başarı şeklinde sunma arzusunu gerçekleştirmek için, taarruz hazırlıklarını süratlendirmişti.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Tarihte Türk- İngiliz düşmanları İlişkileri, Ankara, Gnkur. Basımevi, 1975, s. 89.,

General Allenby'nin amacı, Kamal'ın ihmalkârlığıyla eğitmediği daha sonra kaçıp giderek başsız bıraktığı 7. Ordunun toparlanmasına imkân istemiyordu. Kamal'ın verdiği bu büyük zararlar kalınmamıştır. Kamal'ın sadığı İsmet İnönü sağlam ve muhkem mevzileri terk ederek kolordusunu düşmana yem etmişti. Kendisi de cepheden ve karargâhından kaçmak zorunda kalmıştı. Yahudi dostu Fevzi Çakmak'ta bütün ordusunu geri çekerek ordusunu İngiliz e yem yapmıştı. Türk ve İslam düşmanı İngiliz, Kamal, İsmet İnönü, Fevzi Çakmak üçlüsünün verdiği bu fırsatları tepe tepe kullanarak en avantajlı duruma gelmişti. Artık çölde değildi. Kamal'ın ısrarla iki Türk Ordusu'nun sığmayacağı iddiasıyla bütün ordularıyla Yıldırım Ordularını ve Türk Genelkurmayını meşgul ettiği aynı yerde, İngilizler pekâlâ Türk Ordularında fazla olmasına rağmen yetip artıyordu bile. Sırf bu bile Kamal'ın ihanet belgesi olmasına yeter. İhanetler ve rüşvetler hiçbir zaman belgelendirilemez. Ama Çarşambanın halinden Perşembe anlaşılır. İngiliz'in şimdiki amacı Yahudi dostu Fevzi Çakmak'ın pasif yardımlarıyla Kudüs'ü ele geçirmektir.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina Filistin Cephesi, s. 315-316;

Nedim, a. g. e., s. 89-90.

Kamal, İsmet İnönü, Fevzi Çakmak üçlüsünün marifetleriyle; Sarar Vadisi İstasyonu'nun kaybedilmesi, zor durumda kalan Türkler'i bir taraftan İngilizlerin oadaki ilerleyişine karşı koymak, diğer taraftan Kudüs'ü savunmak endişesine düşürmüştü. Çünkü Kamal, İsmet İnönü, Fevzi Çakmak üçlüsünün marifetleriyle, İngilizler çölden kurtularak daha iyi manevra yapabilecek Türk mevzilerini ele geçirerek avantajlı durumda idiler. Kamal, İsmet İnönü, Fevzi Çakmak üçlüsünün marifetleriyle, çok tehlikeli bir hale giren Türk Kuvvetlerinin ikiye bölünmesine yol açmıştı. Zor durumda kalan Mareşal Falkenhayn, iyi mevzilerini kaybederek çok kötü yerde konuşlanan Türk Ordularını Yafa-Kudüs hattında tertiplenerek düşmanın taarruzunu durdurmak için çaba harcamak zorunda kalmıştı. . İngilizler, Akdeniz kıyısındaki birliklerini Kuzey istikametinde hareket ettirerek taarruz çıkış hattına yanaştırmışlardı. İngilizler, Kamal, İsmet İnönü, Fevzi Çakmak üçlüsünün bahşış ettikleri imkânlarla, personel ve hayvanlar için daha fazla su ve yiyecek maddeleri temin ediyorlardı. İngilizler, artık bu peşkeşlerle kara harekâtına yeterli deniz topçusu desteğini sağlayabiliyorlardı.

Kressenstein, a. g. e., s. 196.

Cebecioğlu, a. g. e., s. 37.

Winstone, a. g. e., s. 416;

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 516;

Danışmend, a. g. e. ,c. IV,s. 436; Arı, a. g. e., s. 306;

Fromkin, a. g. e., s. 309.

Emir, a. g. e., s. 245-246

İngiliz düşman komutanı General Allenby, Kudüs şehri içinde muharebe yapılmadan işgal etmek istiyordu. Düşmanın hiç zahmet çekmeden Kudüs'ü işgal etme emelini, TC'yi kuran ekip tarafından yine peşkeş çekilerek İngiliz'in bu isteğini yerine getirecekti. Sanki İngiliz düşman komutanı General Allenby'nin kutsal saydığı mukaddes Kudüs şehri, Müslümanların da Mukaddesatı değilmiş gibi düşünülerek uygulanmıştı. İngiliz düşmanının isteği doğrultusunda Kudüs, TC'yi kuran ekibin elleriyle kurşun atmadan teslim

edilecekti. Mukaddes Kudüs şehrini İngiliz e savaşımadan peşkeş çeken bu TC'yi kuran ekip; "İngilizleri ve 7 düveli yendik" palavralarıyla sonradan körpe beyinleri tecavüz edeceklerdi. İhanet ve işbirliğin daha iyi anlaşılması için belgelendirerek detaylarıyla açıklamak; ihanetin ve işbirliğinin daha iyi anlaşılmasına yol açacaktır. Daha sonra İngiliz düşmanının Türk Devlet erkânına ve diğer komutanları tutuklamasına rağmen, bu işbirlikçi ekibi tutuklamayarak Ankara'dan devleti ele geçirmelerinde yardımcı olmasının arkasındaki detaylar açığa çıkacaktır.

İslam ve Türk düşmanı Mısır Gezici Kuvvetleri Komutanı General Allenby, ordu komutanına 26 Kasım 1917'de şu emri vermişti: "Kudüs içinde ve yakınında hiçbir şekilde çatışma olmasını istemem. . ."

İngilizler askeri güç kullanarak Kudüs'ü ele geçirmeden önce, güç gösterisinde bulunmak istiyorlardı. Düşman coğrafi, siyasi ve psiko-sosyal güçlerine olumlu katkıda bulunacak şekilde dünya kamuoyunu etkilemeyi planlamışlardı. Düşman Avrupa devletleri, Kudüs'ü sekiz sefer düzenlemişlerdi. İngilizler'in, Birinci Dünya Harbi'nde Filistin Cephesi'ndeki harekâtı Dokuzuncu Kudüs Seferi olarak da adlandırılabilir. Ne yazık ki bu emelleri TC'yi kuran ekibin ihanetiyle gerçekleşecektir.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2, Sina-Filistin Cephesi, s. 386.

Massey, a. g. e., s. 158-159.

Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Mareşal gerçekten zor durumda kalmıştı. Orduların, kolorduların ve tümenlerin, hazırladıkları savunma mevziindeki sağlam ve güvenli durum artık yoktu. Türk evlatları; Kamal, İsmet İnönü, Fevzi Çakmak üçlüsünün ihanetleriyle adeta ölümle burun buruna gelmişlerdi. İngilizler, cephedeki birliklerini, ihtiyatları ile değiştirmişlerdi. Türk Ordusunun böyle bir imkânı yoktu. Kamal, İsmet İnönü, Fevzi Çakmak üçlüsünün ihanetleriyle Türk Ordusu; düşmanın zayıf ve hassas taraflarını değerlendirerek fırsatlardan istifade edememişti. Türk birlikleri, 31 Ekim 1917 Birüssebi Muharebesi'nden itibaren, bir ay süreyle gece-gündüz aç, susuz, yorgun ve yaya olarak yürümüşlerdi. Düşmanla savaşmışlardı. Çok gayret göstermişlerdi. İsmet İnönü, Fevzi Çakmak ikilisinin sevk ve idare hataları nedeniyle. Birüssebi ve

Gazze'de baskına uğramışlar ve muharebe etkinliğini kaybetmişlerdir. İngilizler, Kudüs'e yaklaşırken Yıldırım Ordular Grubunda önemli bir komuta değişikliği olmuştur. Kamal ve Ahmet Cemal katakullileriyle İkiz kez İngilizleri darmadağın yapan ve Türklüğe geçmiş (Fonkireste) Von Kress Paşanın ayağını kaydırmışlardı. Düşman İngiliz içten ve dıştan Türk kalesinin zapt etmek için bütün taşları sonuna kadar kullanıyordu. Kambersiz düğün olmaz. TC'yi kuran ekiplerden Cevat Çobanlı'da, ekibe dâhil olmak için, İstanbul'dan Filistin Cephesi'ne gelmişti. Artık kare asları tamamlanacaktı. 1 Aralık 1917 günü General Von Kress'ten 8. Ordu Komutanlığını teslim almıştır.

Özçellk, a. g. e., s. 87;

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 534.

(Fonkireste) Von Kress Paşa, Birinci ve İkinci Kanal Harekâtlarıyla Birinci, İkinci ve Üçüncü Gazze Muharebelerini başarıyla yönetmişti. Von Kress, bir Türk Paşası olarak, 1 Aralık 1917'de Filistin Cephesi'ndeki görevini tamamlamıştır. (Fonkireste) Von Kress Paşa Filistin Cephesi'nden bir Türk Paşası olarak duygu yüklü ayrılmıştır: "Sina çölünde ve Filistin harekât bölgesinde üç seneden fazla bir müddet beraber olduk. Harbi hep beraber yaşadık. Kahraman ve Gazi Alman, Avusturya-Macar ve Türk arkadaşlarımdan ayrılmak zor geldi. Bu uzun beraber üzüntülerimi sevinçlerimizi paylaşmıştık. Zamanla sadakat ve tam bir itaatle vazifelerimiz beraber başardık. Cephelelerde kederi ve sevinci de benimle beraber paylaşmışlardı. Hepsi bana karşı olan güvenlerini göstermişlerdir. Benim de kendilerine karşı olan güvenim sonsuzdur. En güç hallerde bile, onların bu itimada layık olduklarını ispat etmişlerdir. Bütün ordularım şaşılacak derecede doğru bir kavrayışla canla başla çalışmışlardır. İçtenlikleri hiçbir zaman azalmadı. Hep emniyet ve sıhhatle, benim onların fedakârlıklarından beklemek zorunda kaldığım zamanlarda bile beni boşa çıkarmamasıdır. İnsanüstü güçleriyle n üzerindeki vazifeleri yerine getirdiler. Bilekleri bükülmez bir azim gösterdiler. Güçlükleri yenerek her şeyi beraber başardık. Bütün güçlükler; bizim harekât bölgemizin iklimiyle, hususi hal ve şartları dolayısıyla da kendilerinin sağlık ve çalışma durumları üzerine çok tesir etmesine rağmen sabır ve metanetle görevlerimizi yaptık. Üç sene müdafaa ettiğim Türk memleketi, kalbimde derin bir iz bırakmıştı. . ." Kamal bütün cıngarlıkları çıkararak huzursuzluklar yaparken, kendini Türk hisseden bir alman komutan bütün emirleri canla başla yerine getirerek uzlaşmacı ve yapıcı

tavırlarıyla Türk Ordusunu hep ayakta tutma çabasını göstermiştir. TC'yi kuran ekip hep birlikte düşman İngilizler le fingirdeşirlerken, bir alman komutanı azılı düşmanı iki kez darmadağın yapmıştı. TC' kuran ekip düşman İngiliz karşısında devamlı geriye çekilerek Türk ordularını mahvederken; elin almanı düşmanı geriye püskürterek mahvediyordu. Artık TC'yi kuran ekip ile İngiliz düşmanı bu muzaffer komutanın gitmesiyle rahat nefes alarak işbirliklerini devam ettireceklerdi.

Kressenstein, a. g. e., s. 198-199. ;

Özçellk, a. g. e., s. 87;

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 534.

İngilizler, Müttefik dost Almanya ve Avusturya-Macaristan'da bulunan Siyonistler 'in, dünya Siyonizm'ini kendi taraflarına çekme yolunda çaba sarf ediyorlardı. İngilizler Türk topraklarındaki Arapları kışkırtırken; Müttefik dost Almanya ve Avusturya-Macaristan'da bulunan Siyonistleri kışkırtarak kendi yanına çekmişti. Filistin Cephesi Siyonizm'in tarihinde yeni bir dönüm noktası olmuştur. Siyonistler, savaş ortamından faydalanarak, Müttefik dost Almanya ve İngiliz nezdinde girişimlerde bulunmuşlardı

Mansfield, a. g. e., s. 65.;

Kocabaş, Vaat Edilmiş Toprak, Filistin İçin Mücadele, Türkiye ve Siyonizm, s202.;

Ortaylı, a. g. e., s. 128.

Müttefik dost Almanya, müttefiki olan Türk Devleti'nin dışında, Siyonistlere Polonya veya Rusya'daki işgal ettiği bölgelerde otonomi verilmesi teklifinde bulundu. Siyonistler, Filistin'iz bir imtiyazı istemediler.

Kocabaş, Vaat Edilmiş Toprak, Filistin İçin Mücadele, Türkiye ve Siyonizm,s. 203.

Müttefik dost Almanya, Doğu Avrupa'daki bir milyon Yahudi'nin problemleriyle karşı karşıya kalmıştı. Müttefik dost Almanya'nın amacı, Siyonist hareket ve Filistin dışında Yahudi toplumundan kendi politikası doğrultusunda faydalanmaktı. Yahudiler NİLİ fahişelerinden oluşan casuslarıyla Türk komutanları yatak savaşıyla yenmişlerdi. İngilizler'e Filistin Cephesi'ndeki Türk Ordularının konuş, kuruluş, plan, niyet ve maksatları hakkındaki teferruatlı istihbaratı sağlamışlardı. Falih Rıfkı Atay Yahudilerin Filistin Cephesi'ndeki Yahudi faaliyetleriyle ilgili olarak: “... Filistin'inin bir casus yuvası olmasıydı. Hama devesi ile çöl üstünden Bağdat karargâhına istatistik yetiştirmek, şüphesiz Filistin'in kıyısından sandalla İngiliz torpidosuna haber yollamak kadar kolay olmadı” demiştir. İngilizler, Kudüs'e yönelik olarak faaliyetlerini artırmışlardı. Düşman Kudüs işgal etmek için ayak oyunlarına başlamıştı. Türk birliklerini aldatmak için Kudüs'e yapılacak taarruzun ertelendiği haberini yaymıştı. İngilizlerin 74. Tümeni 3 Aralık 1917 günü taarruza başlamış, İsmet İnönü'nün ve Fevzi Çakmak'ın komutasında olmayan Alman ve Avusturyalılardan oluşan birlikler tarafından karşı taarruzla geri atılmıştı.

C. Rifat Atılhan, Filistin'de Yahudi Casusları, İstanbul, Üstün Eserler Yayını, 1947, s. 50;

Feridun Kandemir, Peygamberimiz'in Gölgesinde Son Türkler (Fahrettin Paşanın Hatıraları), İstanbul, Yağmur Yayını, 1974,s. 392.;

Kocabaş, Vaat Edilmiş Toprak, Filistin İçin Mücadele, Türkiye ve Siyonizm, s. 220.;

Celal Tevik Karasapan, Filistin ve Şak-ül Ürdün, c. I, İstanbul, A. Ihsan Matbaası, 1942;

Fromkin, a. g. e., s. 305.;

Atay, Zeytindağı, s. 71.;

Nedim, a. g. e., s. 100.;

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 2,Sina-Filistin Cephesi, s. 389-390.

İngilizler yeni uçaklarıyla Türk uçaklarına karşı üstünlük sağlamaya başlamışlardı. Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığı, düşmana ait kesin bilgi alamıyordu. Düşmanın niyet ve maksadını da tam olarak belirleyemiyordu. Düşman ise Yahudi casuslarıyla Türk Cephelerindeki uçan kuştan haberdardı. Mareşal Falkenhayn 'in ve 7. Ordu Komutanı'nın Karargâhı Nablus'ta idi. ,8. Ordu Komutanı'nın Karargâhı Tul-ü Kerem'de idi. Düşman komutanı General Allenby'ın karargâhıysa, Remle'de idi. Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Mareşal Falkenhayn düşmanın yeni getirdiği uçaklar kaşısında; Türk uçaklarının uçamaması sebebiyle yeni bir taktik geliştirdi. 5 Aralık 1917'de verdiği emirde: ““Gerek uçaklar ve gerekse karadan yapılan gözetlemelerle düşmanın durumu ve kuvvetleri hakkında yeterli bilgi elde edilememiştir. . . Düşman kuvvetlerinin tertibatını meydana çıkarmak üzere küçük taarruz kıtalarıyla teşebbüsler yapılmasını emrederim. . . Sağ olarak getirilecek olan tutsakların her biri için getirene, beş Türk lirası verilecektir. . . " demiştir.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 2,Sina-Filistin Cephesi, KIs. 3787,Dos. H-2,Fih. 1-9.

Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığı bütün çabalarına rağmen hala düşmanın niyet ve maksadını anlayamamış ve böyle bir emir çıkartmak zorunda kalmıştı. Düşmanın, yığınağı ve cephe durumu incelendiğinde, hedefinin Kudüs olduğu çok net olarak görölüyordu. Mareşal Falkenhayn 'in, İngilizlerin niyet ve maksadını anlamada zorluk çekmesini, teknolojik yetersizlikti. İngilizler, Kudüs istikametinde yapacakları taarruz için, hazırlıklarını sürdürüyorlardı.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,s. 152.

Mareşal Falkenhayn, 7. Ordu Komutanı Fevzi Çakmak'a 6 Aralık 1917 günü saat 14. 20'de verdiği emirde: “24. Tümende görevli Alman Yüzbaşı Obhiç'in bizzat keşif ve incelemesinden sonra, Nebi Samoil'deki şimdiki durumun haritaya işaretlenerek bildirilmesini, bir Alman taburuyla Nebi Samoil'e bir taarruz yapılmasının mümkün olup olmadığının ve bu taarruzun nasıl yapılacağıının bildirilmesini istemişti.

Gnk. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harb!, c. IV, Ks. 2, Sina-Filistin Cephesi,s. 408.

Falkenhayn, bir Alman taburuyla Nebi Samoil bölgesinde bulunan iki İngiliz tümenine karşı taarruz etmeyi düşünüyordu. Falkenhayn, bir Alman taburunu en az dört İngiliz tümenine eşdeğer görüyordu. Çünkü kurallara göre taarruz kuvvetinin karşıt kuvvet üzerinde en az bire iki, normal olarak da bire üç kuvvet üstünlüğü sağlaması gerekirdi. .

Mareşal Falkenhayn, 15/16 Kasım 1917 gecesi verdiği emirle; TC'yi kuran ekiplerden Ali Fuat'ı Kudüs'ün savunmasına görevlendirmişti Torpil yaparak rütbesini de Tuğgeneralliğe (Türk Paşalığına) yükseltmiştir.

Baki Kurtuluş, Gençlik Ansiklopedisi, c. I, Ankara, Kurtuluş Yayınları, 1964,s. 64.

Filistin Cephesi, Fevzi ve Ali Fuat İsmet 'in düşman İngiliz e karşı devamlı kaybetmeleriyle bilgi, beceri ve tecrübelerine olumlu katkılarda bulunmuştur. Binlerce Türk'ün canı ve kanı 3 tane TC'yi kuran ekibin tecrübesini artırmıştır.

Gnku. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harb!, c. IV, Ks. 2, Sina-Filistin Cephesi, KIs. 3704, Dos. H-10, Fih. 1-3.

İngilizler Kudüs'ü ele geçirmek amacıyla, 8 Aralık 1917'de, kuzeyden-güneye taarruz kademesinde, asil taarruz Ayni Karim-Nebi Samoil hattı arasından olmak üzere taarruz edecekti.

Massey, a. g. e., s. 159,

Belen, Birinci Cihan Harbinde Türk Harbi, c. IV,s. 151.;

Nedim, a. g. e., s. 91., 100.

Mareşal Falkenhayn, Kudüs'ün savunulması görevini, TC'yi kuran ekibe vermişti. Artık Kudüs kuzusu TC'yi kuran kurtlara teslim edilmişti.

Gnku. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harb!, c. IV, Ks. 2, Sina-Filistin Cephesi, Kls. 4519, Dos. 8, Fih. 6-2.

Siyonistler'in İngilizler lehine yaptıkları casusluk faaliyetleri yanında, en önemli çalışmalarından birini de gönüllü Yahudilerden meydana getirilen alayların İngiliz saflarında Türklere karşı savaşmalarıdır. Siyonistler'in, İngilizler'e askeri alanda en aktif desteği, Kudüs Muharebesi'nde olmuştur. İngiliz, Amerika Birleşik Devletleri(ABD), Türk ve Fransız ve İtalya'dan temin ettikleri, Yahudi gönüllülerden teşekkül eden dört alayla çarpışmalara katılmışlardır. Yahudi birliklerinin kurulması, eğitilmesi ve Kudüs Muharebesi'ne katılmasını sağlayan Jabotinsky, Chaim Weizmann'ın da onay ve yardımını almıştır. Siyonist V. Jabotinsky'in Avrupa ve ABD'de kurup, Filistin'e getirdiği bu Yahudi alaylara, Allenby'ın emrindeki birlikler içinde 38,39,40 ve 41 numaraları verilmiş ve "Kral Askerleri" genel adıyla anılmışlardır.

Kocabaş, Vaat Edilmiş Toprak, Filistin İçin Mücadele, Türkiye ve Siyonizm, s. 222.

Yahudiler, bir süvari birliği kurarak, Çanakkale Savaşı'nda İngilizler'e lojistik destek sağlamışlardır. Siyon Süvari Birliği(Zion Mule Corps), Siyonist gönüllülerden kurulmuştu. İngiliz Yahudi'si John Henry Patterson'un komutasında, Nisan 1915'de, Çanakkale Muharebeleri'ne katılmışlardır.

Kocabaş, Vaat Edilmiş Toprak, Filistin İçin Mücadele, Türkiye ve Siyonizm, s. 221.;

Weizmann, a. g. e., s. 167.;

Jan Hamilton, Gelibolu Günlüğü, İstanbul, Hürriyet Yayınları, 1972,s. 62.

İhanetler Yeniden Başlıyor

Şimdi sayın seyirciler TC'yi kuran ekibin sahnelediği tiyatronuzu seyredeceksiniz. Şimdi sayın seyirciler tiyatro sahnesine Yahudi dostu Fevzi Çakmak sahne alıyor. 7. Ordu Komutanı Fevzi Çakmak, 20. Kolordu komutanı Ali Fuat Cebesoy'a: "İngiliz düşman Tümeni, 19. Tümen karşısında bulunmaktadır. 20. Kolordu karşısında yalnız bir düşman tümeni bulunuyor. Bu sebeple, savunma mevzilenin elde tutulması mümkündür. Alayın iki taburu nerededir? Taze kuvvetler El Bire'ye gelecektir" demişti.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina Filistin Cephesi, KIs. 3704,Dos. H-10,Fih. 1-15.

TC'yi kuran ekibin Türk Milleti'ne oynadıkları oyunun daha iyi anlanabilmesi için; Türk Genelkurmay Başkanlığı bünyesinde bulunan Genelkurmay ATASE Başkanlığı'nın Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi cilt 4 Klasör 2 de dosyalanmış "Sina Filistin Cephesi" 4519 no'lu klasördeki, 8 no'lu doya numaralı, Fihrist 3 den 14 de kadar yazılardan sunulursa daha iyi olur:

Oysa Yahudi dostu Fevzi Çakmak'ın bahsettiği gibi düşman kuvvetleri mevzilenmemişti. 7. Ordu Komutanı Yahudi dostu Fevzi Çakmak düşmanın konumuna yanlış vermişti. Gerçekteyse Türk 20. Kolordu cephesinde, düşmanın 20. Kolordusuna mensup, 74, 60 ve 53. Tümenleriyle, kolordu süvarileri bulunmaktaydı. Türk 20. Kolordu cephesinin kritik bir hal almıştı.

Sahneye Ali Fuat çıkıyor. Ali Fuat birliklerine: "Düşman 7-8 Aralık 1917'de taarruz etmiştir. Beyti İksa batısı ve Ayni Karim doğusu mevzilerini ele geçirmiştir. 20. Türk Kolordusu, yavaş yavaş Nebi Samoll-El Burç-Lifta-Kudüs batı ve güney sırtlarına çekilecektir." emrini vermişti. Türk Ordusunun emek emek hazırladığı cepheler düşman ordusuna böyle bedavadan peşkeş çekilerek hediye edilmiştir.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina

Filistin Cephesi, KIs. 4519,Dos. 8,Fih. 3-14.

Ali Fuat, saat 16. 00'da 7. Ordu Komutanlığına şöyle bir rapor göndermişti:

"Türk 20. Kolordusu düşmana karşı taarruzda bulunmuştur. Düşman Beyti İksa-Der Yasin-El Maliha hattında durdurulmuştur. Bu hatta bulunan düşman kuvvetini bir tümenden fazladır. 20. Kolordu 7-8 Aralık 1917 gecesi saat 03. 00'ten itibaren yapmış olduğu muharebelerde, pek kahramanca savaşmıştır. 20. Kolordu çok ağır zayiata uğramıştır. Elde yeni kuvvetler olmadığı için Kolordu şimdilik El Cib-Nebi Samoll-El Burç-Lifta-Kudüs batı ve güneyindeki sırtlarına geri çekilmiştir. Kudüs güneyindeki Beyti Laham bölgesindeki birliklerimiz, Kudüs'ün güney sırtlarına çekilmeye devam etmektedir. Kolordum, çok ağır kayıp vermesi yanında yorgundur. Çok miktarda ve taze takviye birlikler gönderilmelidir. Kolordumun savunma yapabileceğini ummuyorum. Düşman Kudüs'ü mutlaka almak azmindedir. “

Yanlış bilgilerle Türk ordusunu düşman İngiliz e yem yapan 7. Ordu Komutanı Yahudi dostu Fevzi Çakmak; takviye birliklerde göndermemiştir. Okullarda 7 düveli yendik diye kandırılan körpe dimağlara, bu tiyatro sahnesi gösterilmemiştir. Film daha devam etmektedir. Elin Alman gâvuru düşman İngiliz e karşı tedbir alınmasını isteyecektir. Adı Türk komutan ise ret edecektir. Buyrun sahneye. . . . Filmin devamını seyrederek konuya daha vakıf olunsun.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina Filistin Cephesi, KIs. 3704, Dos. H-10, Fih. 1-18.

Yıldırım Ordular Grubu komutanı Mareşal Falkenhayn, derhal sorumlusu olan 7. Ordu Komutanı Yahudi dostu Fevzi Çakmak'ı görevini yapması için yeniden görevini hatırlatmıştır. Vatansever bir komutanın Yıldırım Orduları Komutanı almanın hatırlatmasına bile gerek duymaması gerekirdi. 7. Ordu Komutanı Yahudi dostu Fevzi Çakmak, Kudüs'ü işgal maksadıyla saldıran düşman İngiliz e karşı görevinin gereğini yapmamıştır. Bu sefer Yıldırım Ordular Grubu komutanı Mareşal Falkenhayn, direkt 7. Ordu Komutanı Yahudi dostu Fevzi Çakmak ile telefon konuşması yapmıştır. Kudüs'ün savunulmasıyla ilgili olarak 8 Aralık 1917 günü saat 17. 00'de, şöyle bir telefon görüşmesi geçmişti:

-Mareşal Falkenhayn: "20. Kolordunun son raporunu gördünüz mü ?"

-Fevzi Çakmak: "Evet gördüm. Emir vereceğim, hazırlanıyor. "

Mareşal Falkenhayn: "Ali Fuat cesaretini yitirmiştir. Kendisine cesaret veriniz. .
. Düşmana karşı Kudüs'ü muhafaza ediniz"

-Fevzi Çakmak: "Askerlerim mevzilerini çoktan terk etmiştir. Düşman Kudüs'ün kenarına gelmiştir. Gönderecek çoktan geri çekildiği için başka askerim yoktur. Kudüs'ü savunmak tehlikeli olacaktır. Bugün gecedan faydalanarak malzeme ve kıtaları Kudüs'ün dışı olan El Cib-Safat-Ebu dış hattına çektiireceğim. (Düşman İngilizlerin korkulu rüyası olan Almanların üstün ve etkili ağır toplarını ve yeterli cephane bulunmasına rağmen, kullanmak istemimıştır.) 20. Kolordu büsbütün yok olacaktır. Ali Fuat, makina başında çekilme emrimi bekliyor. Emri imza ederek iki saate kadar ben de El Bire'ye doğru geri çekilerek gideceğim. "

Yıldırım Ordular Grubu komutanı Mareşal Falkenhayn, bir alman gâvuru olarak Mukaddes Kudüs'ü savunulmasını emrediyor. Türk Ordusu'nda alman yardımı olan Kudüs'ü savunabilecek ağır toplarla birlikte yeterli cephane bulunmaktaydı. Türk ordusunun alman yardımıyla elin de bulunan ağır toplar ve yeterli cephane bulunmasına rağmen, Yahudi dostu Fevzi Çakmak kararını başkomutana bildirmeden kararını çoktan vererek orduyu geriye çekmişti bile. . TC'yi kuran ekip işte böyle düşman İngiliz e karşı şerefle çarpışmamıştır. İşgalci düşmana karşı istekli ve bilinçsiz şekilde devamlı geriye çekilerek, güzel Türk yurduyla civan delikanlılar düşmana yem yapılmıştır. Küçücük birliği ile Fahrettin Paşa gibi destan yazabilirlerdi. TC'yi kuran ekip tarafından, güzel Türk yurtları ile ana kuzuları düşmana yem yapılmıştır.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina Filistin Cephesi, Kls. 3704, Dos. H-10, Fih. 1-18.

Özçellk, a. g. e., s. 95;

Cebecioğlu, a. g. e., s. 40.

Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Mareşal Falkenhayn bir alman gâvuru ve eli olmasına rağmen, hala Kudüs'ü düşmana peşkeş çekilmemesi taraftarıdır.

Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Mareşal Falkenhayn, sorumlu başkomutan olarak Mukaddes Kudüs şehrinin savunulmasını istemektedir. Kendisi bir alman Hristiyan'ı olmasına rağmen, Kudüs'ü kendisi gibi Hristiyan olan İngiliz e teslim etmek istemeyecektir. Gerçekten garip bir durum ortaya çıkmıştır. Hristiyan bir başkomutan, Mukaddes Kudüs'ü kendi dininden başka bir ülkeye teslim etmek istemiyordu. Hristiyan bir başkomutan, Mukaddes Kudüs'ü Müslümanların elin de kalması için çaba harcıyordu. Bunun yanında ismi Türk dini İslam zannedilen komutanlar ise, defalarca başkomutanları tarafından emredilmesine rağmen. Düşmanları İngiliz e bırakıyorlardı. Esasında tam tersi yaşanmalıydı. Hristiyan başkomutan, başka Hristiyan ülkenin elin e geçmesi için ihanetle Kudüs'ü peşkeş çekmeliydi. İsmi Müslüman ve Türk görülen Komutanlar ise vatanseverlik örneği göstererek, kanalarının som damlasına kadar mukaddes Kudüs şehrinin savunmalıydılar. Yeterli ağır topların ve cephanenin bulunduğunu Yahudi dostu Fevzi çakmak kendisi itiraf ediyor. O zaman sormazlar mı? Eeeee gönüllü çekilmek o zaman niye? Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Mareşal Falkenhayn bir alman gâvuru olmasına rağmen, Ali Fuat son olarak Kudüs'ü savunması için yeniden konuşmuştur. Durumu tekrar sormuş soruşturmuştur. Bu sefer Ali Fuat İngiliz tarafında sahne alıyordu: "Elde ihtiyat kuvvet" yok bahanesiyle Ali Fuat kolordusunu geri çekmiştir. İki komutan sudan ucuz bahanelerle düşmana karşı savaşmamıştır. Sanki bütün savaşlar arkadaki ihtiyatlar ile yapılmış gibi. Cephedeki askerlerin sanki kökü bitti de, sıra ihtiyatlara gelmişti.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, s. 153.;

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina Filistin Cephesi, Kls. 3704, Dos. H-10, Fih. 1-18.

Özçellk, a. g. e., s. 95, vd. ;

Cebecioğlu, a. g. e., s. 40. vd. ,

TC'yi kuran ekibin Türk Milleti'ne oynadıkları oyunun daha iyi anlanabilmesi için yine; Türk Genelkurmay Başkanlığı bünyesinde bulunan Genelkurmay ATASE Başkanlığı'nın Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi cilt 4 Klasör 2 de dosyalanmış "Sina Filistin Cephesi" yazılarından sunulursa daha iyi olur:

7. Ordu Komutanı Fevzi Çakmak, Kudüs'ün içinde meskûn mahallerde muharebe esaslarına göre bir savunma yapılmasını istemiyordu. (Güya) bu kutsal

şehrin tahrip! olmasından korkuyordu. Fevzi Çakmak, Kudüs'ün boşaltılması için: "20. Kolordu, düşman taarruzu karşısında Nebi Samoil-El Burç-Lifta Kudüs batı ve güney sırtları hattına çekilmiştir. Düşman taarruz edebilir. Düşmanın saldırması muhtemeldir. 8. Ordu cephesinde hiçbir değişiklik yoktur. Kutsal bir şehri düşmanın tahribinden korumak amacıyla, Kudüs'ün boşaltılmasına karar verilmiştir. . ." emrini yayımlamıştır. Yahudi dostu Fevzi Çakmak kendisi itiraf etmektedir. "Düşman taarruz edebilir. Düşmanın saldırması muhtemeldir" demektir. Düşman saldırmadan Türk birliklerini geriye çekmiştir. Böylece Mukaddes Kudüs şehri TC'yi kuran ekip tarafından peşkeş çekilmiştir. "Kutsal bir şehri düşmanın tahribinden korumak amacıyla, Kudüs'ün boşaltılmasına karar verilmiştir. ." saçma sapan bahanesini kargalar bile güler. Pardon; "Kutsal bir şehri düşmanın tahribinden korumak amacıyla, Kudüs'ün boşaltılmasına karar verilmiştir. ." saçma sapan bahanesini kargalar bile kışkırlarıyla gülerler.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina Filistin Cephesi, KIs. 3704,Dos. H-10,Fih. 1-21;1-22.;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,s. 152-153.

Düşmana karşı Kudüs'ü savunmak istemeyen ve savunmada isteksiz davranan 20. Kolordu komutanı Ali Fuat, 8 Aralık 1917 günü saat 23. 00'te Fevzi Çakmak'ın emrini almıştır. Çekilme emrini alır almaz; "Kudüs'ün önündeki ve İngiliz'in karşısındaki bütün birlikler, Kudüs'ün önünden Kudüs'ün arka hattına çekilecektir. . ."emrini vermiştir.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina Filistin Cephesi, ,KIs. 4519,Dos. 8,Fih. 3-25;3-26.

Ali Fuat'ın emrinde çok sayıda Arap askeri bulunmaktaydı. Ali Fuat Türk ve Arap asker ve subayların çekilmek istememesi üzerine, bizzat cepheye gitmek zorunda kalmıştır. Ali Fuat çekilme emrini verdikten sonra, çoğunluğu Araplardan oluşan Cebeli Tur'a 7. Süvari Alayının yanına giderek, kolordusunun çekilmesini bizzat kendisi yönetmiştir. Kolordunun çekilmesi çok üzüntülü ve hüznülmü olmuştur. TC'yi kuran ekip tarafından bütün kıtalar Kudüs'ü

boşaltılmıştı.

Ali Fuat emrindeki 20. Kolordu, Kudüs'ün savunmasıyla görevlendirildiği 19-20 Kasım 1917'den, 8 Aralık 1917'ye kadar cephede kalmıştır. Geçen süre içinde, yeterli savunacak askeri vardı. Buna rağmen kolordusunu Fevzi Çakmak ile görüş birliği yaparak, savaşmadan Kudüs önlerindeki cephelerden geri çekmiştir.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi,s. 432.

Türk 20. Kolordusu Kudüs'ün içinde değildir. Türk 20. Kolordusu Kudüs'ün Kilometrelerce uzağındaki İngiliz düşmanının önündedir. En önde düşman vardır. Düşmandan Kilometrelerce önünde Türk 20. Kolordusu vardır. Türk 20. Kolordusu'nun Kilometrelerce gerisinde de mukaddes Kudüs şehri bulunmaktadır. Yahudi dostu Fevzi Çakmak, 20. Kolordu imha olmamasına rağmen Kudüs'ün çekilme emrini vermiştir. "Kutsal bir şehri düşmanın tahribinden korumak amacıyla, Kudüs'ün boşaltılmasına karar verilmiştir. ." bahanesi ihanetini hiçbir zaman örtemeyecektir.

Düşman generali Allenby, 9 Aralık 1917'de Filistin Cephesi'ndeki en önemli hedefini TC'yi kuran ekip komutanlarının peşkeşiyle elin i kolunu sallayarak işgal etmiştir. Düşman generali Allenby hedefini TC'yi kuran ekip komutanlarının Türk kalesinin içinden yaptıkları yardımlarla, niyet ve maksadını gerçekleştirme fırsatını bulmuştu. TC'yi kuran ekip komutanlarının hediyesiyle İngiliz düşmanları Başbakana Lloyd George'a Filistin Cephesi'ne atandığı zaman verdiği sözü yerine getirmiştir.

Lewis, Orta Doğu, Hristiyanlığın Doğuşundan Günümüze Orta Doğu' nun 2000 Yıllık Tarihi,

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi, s. 432,s. 266;

Arı, a. g. e., s. 311;

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 516;

Sertoğlu a. g. e., . ,c. VI,s. 356;

Aydemir, Makedonya'dan Orta Asya'ya Başkomutan Vekilliği, c. III, s. 351;
Bayur, Türk İnkılabı Tarihi, c. 111, Ks. 3, s. 429;

Fromkin, a. g. e., s. 309; Özçellik, a. g. e., s. 99;

Nedim, a. g. e., s. 101;

Cebecioğlu, a. g. e., s. s. 41;

Kressenstein, a. g. e., s. 200;

Massey, a. g. e., s. 191.

Çok garip bir rastlantı vardır. Yahudi dostu Fevzi Çakmak ve Şabataycı Ali Fuat Kudüs'ü Yahudilerin dini bayramının rastladığı gün Kudüs'ü boşaltmışlardır. Bu gariplikler hep TC'yi kuran ekibi rastlaması başka bir garip olaydır. TC'nin kurucuları olan Yahudi dostları; Yahudi dostluğunu pekiştirmişlerdir. Yahudi dostu Fevzi Çakmak ve Şabataycı Ali Fuat Kudüs'ü Yahudilerin "Hanukay Bayramı" günü mukaddes Kudüs'ü boşaltmışlardır. Kudüs kentini Yahudilerin "Hanukah Bayramı"nı kutladıkları 8 Aralık 1917'de boşaltmışlardır. İngilizlerin Kudüs'ü resmen teslim almaları 9 Aralık 1917'de gerçekleşmişti. Yahudi dostu Fevzi Çakmak ve Şabataycı Ali Fuat Kudüs'ün Türk egemenliğini 400 yıl sonra sona erdirmişlerdir. 400 yıl gibi uzun bir süreden beri Türk toprağı olan kutsal kent. Türk ve Müslüman zannedilen komutanlar tarafından âdete Hristiyan ve Yahudilere hediye etmişlerdir. Müslümanlar bu ihanet karşısında kan ağlamışlardır. Yahudi ve Hristiyanlar günlerce bayram yapmıştır. İslam Âlemi Kudüs'ün peşkeş çekilmesiyle tümüyle karamsarlığa ve üzüntüye boğulmuştur. Yahudilerin dört alayı içeren bir tugayı İngiliz Ordusunun emrinde olarak Filistin Cephesi'nde görev almıştır. Kudüs Muharebesi, İngilizlerin zaferiyle bitince, Yahudilere Filistin'de yeni bir s. açılmıştır. Hemen İsrail Devleti'nin kurulması hazırlıkları başlamıştır.

Johnson, a. g. e., s. 397.;

Winstone, a. g. e., s. 416-417.

İsrail Enformasyon Merkezi, İsrail'in Gerçekleri, Kudüs/İsrail, Hamakor Basımevi, 1997, s. 21.

Yahudi dostu Fevzi akmak ve abataycı Ali Fuat Kudüs'teki ihanetlerini, direkt olarak Türk Genelkurmay başkanlığı ATASE'den bir yazıyla belgelenmesi daha sağlıklı olur:

Türkler, Filistin'in kapısı Gazze ve kutsal Kudüs şehirlerini ileriden savunmamışlardı. Düşman yaklaşınca da boşaltarak adeta kendi elleriyle teslim etmişlerdir. Kudüs şehri Yahudi ve Hristiyanlardan daha çok Müslümanlar'ın kutsal şehriydi. Kudüs içinde mücadele edilmeyecekse, neden 20. kolordu savunma için görevlendirilmişti? Türk Birlikleri, Kudüs'ü boşaltmadan meskûn mahallerde muharebe esaslarına göre savunabilirdi. Kutsal yerler tahrip edilse, bunun sorumlusu Türkler değil, uzak bir ülke olan Britanya'dan gelerek Türk topraklarını işgal eden İngilizler olurdu. Bu nedenle, Kudüs boşaltılarak İngilizler'e teslim etmek için hazır hale getirilmemeliydi. Kutsallığına ve önemine yakışır bir şekilde adım adım savunulmalıydı.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Filistin Cephesi,s. 433.

abataycı Ali Fuat'ın 20. Kolordusunun, Kudüs'ten çekilmesi ve General Allenby'ın Kudüs'e girmesiyle, bütün Hristiyan ülkelerde sevinçlerle ve coşkuyla karşılanmıştı. Bir bayram edasıyla kutlanmıştı. Kahpe İngiliz düşman kuvvetleri 9 Aralık 1917'de Kudüs'ü aldıktan sonra, General Sir Edmund Allenby'la subayları, 11 Aralık 1917 günü Yafa kapısından yürüyerek Kudüs'e girmişlerdi.

Massey, a. g. e., s. 205;

Winstone a. g. e., . s. 416;

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2, Sina-Filistin Cephesi, s. 444.

Özçellk, a. g. e., s. 97;

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi,c. III,Ks. 3,s. 429.,

Danişmend, a. g. e., c. IV,s. 436;

Arı, a. g. e., s. 312;

Fromkin, a. g. e., s. 309.

Johnson, a. g. e., s. 397.

General Allenby'ın onuruna şehre girerken büyük bir karşılama töreni düzenlenmişti Şehirde Müslümanlarca kutsal sayılan yerlerin korunması görevi İngiliz düşmanları ordusunda kandırılarak getirilen ve görev yapan Müslüman Hint askerlerine verilmişti. Kudüs'ün İngilizlerin eline geçmesi, Müslüman kamuoyunda büyük bir moral çöküntüsüne neden olmuştur. Kudüs kaybedildikten sonra, dünya kamuoyunun Türk İmparatorluğu hakkındaki düşüncesi de çok olumsuz şekilde etkilenmiştir. 8. Ordu Komutanı (Fonkireste) Von Kress Paşa, Kudüs'ün kaybının etkisini şöyle değerlendirmiştir: "Türkler şehri hemen hemen hiç muharebe etmeksizin boşaltmışlardı. Mekke'nin düşmesinden sonra, İslamlar'ın yaklaşık 700 sene ellerinde bulunan bu iki mukaddes şehrin kaybı, Hilafet ve Türk İmparatorluğu'nun prestijine İslam Âleminde hissedilir bir darbe indirmişti."

Yahudi dostu Fevzi Çakmak ve Şabataycı Ali Fuat'ın Kudüs'teki ihanetleriyle, Türk ve İslam Âlemi şimdiye kadar kapanmayan bir yara almıştır. Yahudi dostu Fevzi Çakmak ve Şabataycı Ali Fuat'ın hançerleriyle Türk ve İslam Âlemi'nin kalbi hançerlenmiştir. Yahudi dostu Fevzi Çakmak ve Şabataycı Ali Fuat'ın hançerleriyle hançerlenen bu yara hala akmaktadır. Türk ve İslam Âlemi'nin ahları hala bu TC'yi kuran Şabataycı ekibin üzerindedir.

Nedim. a. g. e., s. 101.

Kressenstein, a. g. e., s. 200.

Siyonist Kahpelerin Kudüs'ü Elleriyle Teslim Edişleri

9 Aralık 1917 günü Osmanlı Devleti'nin son Kudüs İzzet Bey, Belediye Başkanına bir teslim mektubu vererek sabah erkenden şehirden ayrıldı.

H. Pirie Gordon, Mısır Gezici Kuvvetlerinizin İleri Harekâtı, Çev. Adil, İstanbul, Matbaa Askeriye, 1926, s. 264;

Edmund Dane, British Campaigns in The Nearer East 1914-1918, Vol. II, Hodder And Stoughton London New York Toronto, 1919, s. 109.;

Allenby of Armageddon, London, Hodder and Stoughton Ltd., 1925, s. 230; B.

Gardner, Allenby, Cassell, London, 1965, s. 158.

Belediye Başkanı, sabahleyin yanında birkaç polis memuru ile kilometrelerce uzaklıktaki Lifta'da bulunan İngiliz birliklerine doğru yola çıktı. Saat 08. 30'da İngilizler, beyaz bir bayrakla yaklaşan heyeti gördü.

Heyeti ilk karşılayan iki İngiliz çavuşu oldu. Kendilerine şehrin teslim mektubu ve anahtarları sunuldu. Onlar ise de kabul etmediler. Arkadan gelen İngiliz subaylarından iki binbaşı ve Tugay komutanı da kabul etmediler. Kimse teslim işini üzerine almak istemedi. Sonunda 60. Tümen Komutanı Tümgeneral J. S. M. Shea, Korgeneral P. Chetwode'a danıştı. Chetwode da teslim işini kabul etmesini bildirdi. O da, Allenby adına saat 11. 00'de şehrin teslimini kabul etti. 31 Ekim'den beri 40 gündür devam eden muharebeler sonunda Kudüs kilometrelerce uzaklıktan peşkeş çektilerilerek teslim alındı. Böylece Hristiyanlar, 730 yıl sonra Kudüs'e döndü. 180. Tugay Komutanı Tuğgeneral C. F. Watson ve Belediye Başkanı birlikte Kudüs'e döndü. Tuğgeneral Watson postaneye, bazı hastanelere ve Yafa Kapısı'na muhafızlar yerleştirerek kamu güvenliğini sağlamaya çalıştı. Aynı zamanda, General Allenby'nin resmî girişinin kısa bir provası hazırlandı.

Falls, a. g. e., s. 253-254;

Gordon, a. g. e., s. 265-266;

Archibald Wavell, A Study in Greatness The Biography of Field- Marshal Viscount Allenby of Megiddo And Fellxstowe, New York, Oxford University Press, 1941, s. 228;

Dane, a. g. e., s. 110;

Gullett, a. g. e., s. 516-517.

İngiliz Savaş Kabinesi Kudüs'ün ele geçirilmesinden hemen önce basın muhabirlerinin mesajlarını ve askerî ataşelerin telgraflarını, zaferin Avam Kamarası'nda bir bakan tarafından dünyaya duyurulmasına kadar bekletmeleri emrini vermişti. Bu emir, Kudüs'ün ele geçirilmesinden önce Mısır Sefer Kuvveti'nde bulunan gazetecilere de bildirilmişti. Nihayet 9 Aralık 1917'de resmî duyuru yapılmıştı.

Wavell, a. g. e., s. 230.;

Savage, a. g. e., s. 223.

Resmi duyurunun ardından Westminster Katedrali'nin büyük çanı üç yıl aradan sonra çalmaya başlamıştı. Paris'te Notre Dame Katedrali'nde özel bir tören gönderdiği telgrafta dünya çapında tarihî bir anlamı olan ve İngiliz ve Müttefik halklarına büyük bir sevinç yaşatan Kudüs'ün ele geçirilmesi olayında kendisini tebrik ettiklerini ve başarılarının devamını beklediklerini bildirmişti. Allenby, şehirde iken İngiliz Kralı V. George'dan da bir mesaj almıştı.

Wavell, a. g. e., s. 230;

Gardner, a. g. e., s. 160.

Kudüs'ün ele geçirilmesi üzerine Roma'da 15. 000 öğrenci dâhil 35. 000 kişi St. Onoforio Tasso Türbesi'ne yürümüştü. Aynı yerde 16. yüzyılda “Kudüs Kurtarıldı” diye yazan şair Torquato Tasso'nun da türbesi vardı. Bu sırada Roma'daki yüzlerce çan çalmış ve Kardinal Lega, kalabalığa hitap etmiş ve kalabalığı kutsamıştı. Papa, savaşa katılan ülkelerdeki tüm papazlara bir genelge göndererek, her hangi bir Hristiyan devletin Kudüs'ün geri alınması girişiminde Türklere yardım etmesi halinde aforoz edileceğini bildirmişti.

The New York Times, 18 Aralık 1917.

İngilizlerin şehri ele geçirmesine en çok sevinenler, şüphesiz Hristiyan, Yahudi ve bölgede Türk hâkimiyetini görmek istemeyen bazı Hristiyan Araplar idi. Gazeteci W. T. Massey, Allenby'nin şehre girişinden birkaç saat önce şu olaylara tanık olmuştu: “Davut Sokağında gezerken bir Yahudi kadını, beni durdurdu ve dedi ki 'Bu gün için dua ettik. Bu gün şarkı söyleyeceğim. Tanrı Bağışlayıcı olan Kralı Korusun, Çok Yaşa bizim Soylu Kral. Şimdi kurtulduk ve özgürüz.' Ellerini göğsünün üstünde bağladı ve birkaç kez 'Ah ne kadar müteşekkirim' dedi. Yaşlı bir adam da beni elleriyle tuttu ve dedi ki Tanrı bizi kurtardı. Ne kadar mutluyuz.” dedi. Bundan başka yazar, 10 yıldır Kudüs'te yaşayan ve Kızılhaç Hastanesi'nde çalışan bir Amerikalının, Türk ordusunda görevli üç yaralı Arap subayın hastaneye getirildiğini, bunlardan birinin “şimdi Yaşa İngiltere diye bağırabilirim” demesi üzerine, hastanede çok sayıda yaralı Türkün olduğunu ve dikkatli olması gerektiğini hatırlatması üzerine bunu dikkate almadığını ve “Yaşasın İngiltere” diye bağırdığını anlatmaktadır.

Massey, a. g. e., s. 196.

Kudüs'te bir güvenlik sorumlusu olarak atanan Joseoh F. Broadhurst, Allenby'nin Kudüs'e girişinden hemen önce General Allenby'nin güvenliği için yaptıklarını şöyle anlatmaktadır:

Şehre resmî girişte müttefik temsilcilerinin yer alması iyi bir şeydi. Yafa Kapısı dışında Allenby Kudüs'e Askerî Vali olarak atanan Tuğgeneral Borton tarafından karşılandı ve bir tören alayı oluşturuldu. Allenby, şehre önünde iki yaveri, sağında Fransız Filistin Müfreze Komutanı ve solunda İtalyan Filistin Müfreze

Komutanı ile ilerledi. Onları dört kurmay subay izledi. Ardından siyasî işlerden sorumlu Tümgeneral Clayton, Fransız Heyeti Başkanı M. Picot, Fransız, İtalyan ve A. B. D. askerî ataşeleri geliyordu. Allenby'nin Kurmay Başkanı Tuğgeneral L. J. Bols ve Tuğgeneral G. Dawnay, 20. Kolordu Komutanı Korgeneral P. W. Chetwode ve Kurmay Başkanı Tuğgeneral Bartholomew'in önünde yürüdü. Muhafızlar da arkadan takip etti. Tören alayı Kale (Davut Kulesi) basamaklarında durdu. Burada Allenby ve heyeti ile şehrin ileri gelenleri, çeşitli dillerde okunacak olan Beyannameyi dinlemek üzere dizildi. Davut Kulesi'nin gölgesinde okunan beyanname daha sonra şehrin stratejik noktalarına da konacaktı.

Massey, a. g. e., s. 203-s. 206-207;

Falls, a. g. e., s. 259-260;

Wavell, a. g. e., s. 229;

H. O. Lock, With the British Army in the Jarusalem,; Millgram, a. g. e., s. 265.

Gullet, a. g. e., s. 523. ,s. 524;

Gardner, a. g. e., s. 160;

Savage, a. g. e., s. 232.

Holy Land, London, Robert Scott Roxburghe House Paternoster Row E. C., 1919, s. 84-85.

Kudüs'ün kaybedilmesi İslam dünyasında Türk prestijine önemli bir darbe daha vurulmuştu. Ayrıca Osmanlı Ordusunun savaş değeri konusunda da ciddi sorular oluşturmuştu. Diğer taraftan, Kudüs'ün İngilizler tarafından ele geçirilmesi Hristiyan dünyasında büyük bir sevinç yaratmış ve olay hemen bir Haçlı zihniyetine dönüşmüştü. Böylece Ortaçağdaki Haçlı Seferlerinden yaklaşık 700 yıl sonra Hristiyan bir devletin eline geçen Kudüs'te İngiliz yönetimi başladı.

İsmet Üzen , Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, Cilt: 19, Sayı: 2, s. 329-344, Elazığ, 200

Kudüs Belediye Başkanının İngiliz Askerlerine Kudüs Teslimi

<http://19141918.invisionzone.com/forums/index.php?s=38dfe16a61e3082168c0ecd976f41f11&showtopic=88077&pid=8>

19949&mode=threaded&start

İngiliz Generali Watson Kudüs'te <http://hdl.loc.gov/loc.pnp/matpc.00164>

W. T. Massey, How Jerusalem Was Won(Kudüs Nasıl Kazandırıldı?) adlı eserinde Kudüs'ün önemini şöyle ifade etmiştir :

". . . Tüm savaşların en fazla ders alınabileceklerinden biridir ve Hıristiyanlığın doğuşunu gören bu alan kutsal yerlerin mükemmel tarihinde bir devir açmıştır. Gazze-Birüssebi hattındaki savaşta tüm olanlar; Kudüs'ün allanması ve dört asillik Türk egemenliğinin sona erdirilmesi seferin ilk kısmının amacıdır. Kutsal kent, ordudaki her personel ve subayın idealindeki hedeftir. Bu hedefe ulaşıldıktan sonra, tüm enerji, Türkler'i savaşan dışına atmaya yönelmiştir. Herkes, Kudüs'ün, seferin en büyük ödülü olduğunu bilmekteydi. . . "

İngiliz Başbakanı Lloyd George Kudüs'ü aldıktan sonra: "Müttefik dost Almanya'yı yenebilmek için, Alman müttefiklerin muharebe kabiliyetleri saf dışı bırakılacak olursa, Müttefik dost Almanya'nın teslim olmak zorunda olacağını" bildirmiştir.

Nedim, a. g. e., s. 118.

Fahi Belen,Birici Cihan Harbi'nde Türk Harbi,c. V,1918 Yılı Hareketleri, Ankara, Gnkur, Basımevi,1967,s. 59; Massey, a. g. e., s. 5. ;

İngiliz Muhafız Birliği, Yafa Kapısında

Kudüs'ü savunmakla görevli 20. Kolordu Komutanı Ali Fuat utanmadan ve sıkılmadan bir de yalan ve iftira yoluna sapmıştır. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal'e gönderdiği telgrafta: ". . . İngilizler, bu sabah bir baskınla o güzel Kudüs'ü işgal ettiler. Kudüs mesuliyeti Falkenhayn Paşaya aittir" yazmıştır. Bir insanda ar ve hayâ damarı çatlarsa ancak böyle r yazar.

Aydemir, Makedonya'dan Orta Asya'ya Başkomutan Vekilliği ,c. III,s. 351.

Cemal, Cemal Paşa, Hatıralar, a. g. e., s. 214;

Vakit (1917-1959), a. g. e., s. 363;

<http://hdl.loc.gov/loc.pnp/matpc.00166>

Kudüs İngilizler ' in elin e geçtikten sonra Suriye ve Batı Arabistan Komutanı görevinden alınan Ahmet Cemal Paşa İstanbul'a Çağrılmıştı.

Kara l a. g. e., . ,c. IX,s. 533;

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi,c. 111,Ks. 3,s. 430.

Hız. Ömer Camii'nin Müslüman Hintli Askerlerin Korumasına Verilmesi

Yahudi ve İngiliz dostu ihanetleriyle Kudüs'ü peşkeş çeken TC'yi kuran ekibe yağlama ve yıkama desteği göstermişti. Yahudi dostu Fevzi Çakmak ve Şabataycı Ali Fuat ihanetleri karşılığında Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal'in sahtekârlığıyla ve iftiralalarıyla disiplin kovuşturmasına bile geçmemişlerdi. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal'in sahtekârlıklarıyla Türk milletine daha fazla ihanet yapabilmeleri için kapılar sonuna kadar açılmıştır. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal: "Ali Fuat, cidden doğru söylüyor. . . Bütün suç Falkenhayn'a aittir. Falkenhayn'a baştan beri karşı idim. Bütün ihanetleri o yapmıştır. Kudüs'ü kaybettiğimizden dolayı doğan hüznün ve elem tesiriyle trende iki saatten fazla hüngür hüngür ağladım. (timsah gözyaşlarıyla) Yine tekrar ediyorum ki, Kudüs'ün düşmesinden doğan mesuliyet, tamamen Falkenhayn Paşaya aittir." İşte ihanet ancak bu kadar olur dedirttiren ifadeler. Gerçekten pes doğrusu. . .

Ahmet Cemal Paşa, ayrıca Falkenhayn'la ilgili olarak: ". . . Falkenhayn Filistin Ordusunun başına geçmeseydi, Falkenhayn bunca taktik hataları yapmasaydı, Gazze-Birüssebi Cephesi senelerce elimizde kalır ve binaenaleyh mütareke sırasında Suriye ve Filistin Türk İmparatorluğu'nun egemenliği altında bulunurdu" demiştir.

Cemal, Cemal Paşa, Hatıralarsa. 214-217.;

Atay,Zeytindağı,s. 86.

Hâlbuki sahtekâr Ahmet Cemal önce burada İngilizler'e kendisi yenilmişti. Falkenhayn'dan önce, Filistin Cephesi'nden sorumlu olan Ahmet Cemal zamanında kanal harekâtıyla hezimete uğramıştır. Falkenhayn'ın atanmasıyla ihanet ve ayak sürtmelerine geçerek düşman İngiliz'in ekmeğine yağ sürmüştü. Daha sonra sahtekâr Ahmet Cemal İslam ve Türk ordularını ihmalkâr ve ihanetle aç, susuz ve teçhizatsız bırakmıştır. Aç kalan Türk Ordusunun durumunu düşman İngilizler biliyordu. Aç ve takviyesiz Türk ordularını yok etmek için

saldıran düşman İngilizler e, (Fonkireste) Von Kress Paşa akıllı ve ustaca manevralarıyla ve ona uyan Türk Askerleriyle Birinci ve İkinci Gazze Muharebelerinde mağlup etmişti. (Fonkireste) Von Kress Paşa sayesinde eski Mısır-Türk Devleti sınırını geçememişler ve Filistin'e girememişlerdir.

Yahudi ve İngiliz dostu ihanetleriyle Kudüs'ün kaybedilmesi Filistin Cephesi'ne etkileri şunlar olmuştur:

TC'yi kuran ekibin ihanetlerini topluca ortaya koyarak; verilen zararın ne büyükte olduğunu anlamakta yardımcı olunacaktır. Kamal ordusunu bırakıp kaçarak Türk Devleti'ne ve ordusuna en büyük darbeyi vurmuştur. Fevzi Çakmak, İsmet İnönü ve Ali Fuat' bilinçli şekilde hazır ve güvenli cephelerde ordularını düşman İngiliz karşısında geri çekerek Türk ordusuna mahvetmişlerdir.

- 1)Artık düşmandan Bağdat'ı geri almak düşüncesi bir daha gündeme gelmemiştir.
- 2) İngilizler, Türk birliklerini Yafa-Kudüs hattının 17-20 kilometre kuzeyine atmışlar, böylece bu şehirleri kuzeyden gelebilecek tehdide karşı emniyet altına almışlardır.
- 3) 7. Ortlunun 20. Kolordusunun Nablus'a kadar demir yoluyla oradan itibaren El Bire-Kudüs karayoluyla yapılan lojistik faaliyetlerinin ana ikmal yolu kesilmiştir.
- 4) 7. Ordu Komutanı Fevzi Çakmak,20. Kolordu Komutanı Ali Fuat ve 3. Kolordu Komutanı Albay İsmet, düşmana karşı uyguladıkları aktif savunma taktiğinde, başarılı olamamışlardır.
- 5) Savunma hattımız, batıda (8. ordu cephesinde) Faik nehri ve doğuda(7. Ordu cephesinde) Lut gölüne, geri hududumuzsa Şeria (Ürdün) Nehri'ne dayanmıştır. Türk Savunma hattı artık yüzlerce Kilometre uzunluğuna ulaşarak, düşmana karşı savunma imkanı kalmamıştır.

- 6) İngilizler,savunmaya elverişli arazi kesimlerini ele geçirmişlerdir. Türk birliklerini Akdeniz-Lut gölü- Şeria Nehri-Taberiye (Tabariye)gölü arasına sıkıştırarak muharebe sahasını, manevra alanını ve imkanlarını daraltmışlardır.
- 7) Türk birliklerinin cephesi çok ilginç bir şekil alarak, güney-
- 8) 20. Kolordunun düşmana yem edilmesiyle muharebe etkinliğini kaybetmesi, Filistin Cephesi'ni zayıflatmıştır.
- 9) İngilizler,Türkler'in Kudüs istikametinde yapacakları karşı taarruzu önceden tespit etmişler ve tedbir almışlardı. İngilizler 'in, çok etkili haber toplama vasıtalarıyla bilgi topladıkları, değerlendirdikleri, yorumladıkları ve istihbarat haline getirerek kullandıkları, Kudüs'teki Yahudiler'in de yardımlarıyla etkinliklerini artırdıkları anlaşılmaktadır.
- 10) Kudüs Muharebesi'nden sonra, Yıldırım Ordular Grubunun Cephesi yarıldığından ve gerisi Şeria Nehri engelin e dayandığından durumu çok hassas hale gelmiştir.
- 11) General Allenby'ın başarısı gücünü artırırken, Falkenhayn otoritesi çok zayıflamıştır.
- 12) Mekke, Gazze ve Yafa (Tel Aviv)'dan sonra Kudüs'ün de kaybedilmesi, Türkler üzerinde moral çöküntüsü yaratmıştır. Enver Ziya Karal'a göre: "Mekke'den sonra Kudüs'ün kaybedilmesi, Türkler için kapatılması olanaksız bir yıpranmaydı. Artık düşman gittikçe Ümmet-i Muhammed sınırları içinde yayılmakta ve ulusal yurt sınırlarına yaklaşılmaktaydı."
- 13) Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal, Kudüs'ün kaybedilmesinden sonra İstanbul'a çağırılmış ve görevine son verilmiştir.
- 14) Anadolu'da artık kadınlar, ihtiyarlar ve 16 yaşından küçük çocuklar kalmıştı. Maddi kaynaklarsa, tükenmek üzere bulunuyordu.
- 15) Türkiye ve Almanya'nın tüm prestij yerle bir olmuştur. İngiltere'nin prestiji tarihinde en yüksek seviye ulaşmıştır. Türkiye ile Almanya'nın savaşı beraber kaybetme riski en tehlikeli bir boyuta ulaşmıştır. Türkler yüzünden Almanya'da mahvolma tehlikesiyle baş başa kalmıştır.

İngiliz Başbakanı Lloyd George Kudüs'ü aldıktan sonra: "Müttefik dost

Almanya'yı yenebilmek için, Alman müttefiklerin muharebe kabiliyetleri saf dışı bırakılacak olursa, Müttefik dost Almanya'nın teslim olmak zorunda olacağını” bildirmiştir.

Nedim, a. g. e., s. 118.

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye’de Beş Yıl), Otto Laman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık, 1999,s. 223-224.

Selek, Anadolu İhtilall,c. 1,s. 17.;

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 517.;

Massey, a. g. e., s. 194.;

Fahri Belen,Birici Cihan Harbi'nde Türk Harbi,c. V,1918 Yılı Hareketleri, Ankara, Gnkur, Basımevi,1967,s. 59; Massey, a. g. e., s. 5.

Balfour Deklarasyonu

Savunma Bakanı Lord Kitchener; "Filistin'in bizim için herhangi bir değeri olamaz" demişti. Bütün herşey Siyonistler'in lehine gelişmiştir. Lloyd George Başbakan olmuş, Balfour'u da Dışişleri Bakanı olarak atamıştı. Lloyd George Yahudi dostu, Balfour ateşli bir Siyonist idi. İngiliz orduları Filistin'i fethetmeye başlamışlardı. Aynı yıl Çarlık Rejimi yıkılınca, dünya çapında Yahudilere destek verilmesini önleyen en büyük engel böylece yok olmuştu. ABD Hükümeti zaten Yahudilerin Filistin'deki vatanının savunucusu haline gelmişti. Yahudiler ABD'nin ekonomik gücü ve medyasını ele geçirmişlerdi. Lobi faaliyetleriyle kamuoyunu etkilemeye başlamışlardı. Lloyd George ve Balfour'un İngiliz 'de iktidara gelmeleri, Bolşevik İhtilali'yle Rusya'nın Yahudi aleyhtarı yasaları yürürlükten kaldırmıştı. Türk ve Müslüman zannedilen Türk komutanların yardımlarıyla General Allenby'ın Filistin Cephesi'ni başarmıştı. Balfour Deklarasyonu için uygun koşulları hazırlamıştır. İngiliz, 2 Kasım 1917'de Yahudilere Filistin'de bir "Millî Yurt" kurulması sözünü vermiştir. İngiliz Filistin Cephesi'ndeki harekâtını girişmeden önce, ABD'deki Yahudi Lobisinin ekonomik, Filistin ve Suriye'deki Musevilerin askeri desteğini sağlamak amacıyla, bu bildiriye yayımlamıştır. Balfour Deklarasyon'u, İslam Âlemi'nde tepkiyle karşılanmıştır.

Johnson, a. g. e., s. 394 -395,345,347,391.;

Armaoğlu, a. g. e., s. 132-134.;

Cebecioğlu, a. g. e., s. 14.

M. Picot tarafından, Balfour Bildirisi hakkında 6 Aralık 1917'de arkadaşı Sykes'e bir telgraftı göndermiştir: "M. Balfour'un Siyonizm konusundaki beyanatı, İslam Âlemi'nde hayli galeyana sebep oldu" denilmekteydi. Sykes, M. Picot'un bu telgrafına: "Yahudiler ideallerinin basarisini arzulamaktadırlar. Ayrıca Yahudiler, basiret ve adaletle hareket etmeye de sarsılmaz biçimde karardır. Ermeniler de, bir Yahudi Antantı'na sıkıca bağlanmaya tamamen azimlidir. Çünkü, onlar farkındadırlar ki, Ermeni ideallerine Yahudiler'in desteği demek, nihai başarı demektir. Ermeniler'in uzağı gören ve tecrübeli devlet

adamları olduğu hususunda size şiddetle tavsiye ederim” cevabını vermişti. Sir R. Wingate Kahire'den Sir M. Sykes'e gönderdiği mektupta, casus İngiliz komutanı T. E. Lawrence' le görüşmesinde:“Bizim, Siyonizm ve Suriye'de Fransızlar lehine yaptığımız açıklamalar, Türk propagandasıyla mükemmel şekilde istismar edilmektedir.” Sir R. Wingate Kahire'den Sir M. Sykes'e, gönderdiği mektupta; Kendisinin Yahudi lideri Weizmann'la görüştüğünü, Weizmann'ın daha önce de Akabe'de Emir Faysal'la buluştuğunu bildiriyordu. Buna göre: "Weizmann, Kral'a mali yardımla Avrupa ve ABD'de Suriye için destek vaat etmiştir. Karşılığında da, Filistin'deki Siyonist arzularını tanıyacaklardır.”

Kürkçüoğlu, Türk Devleti'ne Karşı Arap Bağımsızlık Hareketse. 222-s. 224.

Fromkin, a. g. e., s. 321

Vahdettin'in Müttefik dost Almanya Ziyareti ve Falkenhayn'ın Yerine Laman Von Sanders'in Atanması

Alman İmparatoru II. Wilhelm'in davetlisi olarak 15 Aralık 1918'de Müttefik dost Almanya'ya Veliaht Vahdettin gitmişti. Şabataycı ve masonlar Veliaht Vahdettin'i kontrol altında tutmak istiyorlardı. Hükümeti ve devleti darbeyle ülkenin belası İttihat ve Terakki Partisi mensupları ele geçirmişti. İT mensupları mason ve Şabataycılar den oluşmakta idi. İT'çiler kendilerinden birisini Veliaht Vahdettin'in refakatçında görevlendirdiler. Şabataycı Kamal aynı zamanda İT mensubu idi. Şabataycı Kamal Veliaht Vahdettin'i kontrol babında refakat etmişti.

Tunçoku, a. g. e., s. 33;

Tezer, a. g. e., s. 167.

Seyahate çıkmadan önce Veliahttı ziyaret etmesi ve tanışması Kamal'a tavsiye edildi. Bir gün Naci Paşa ile birlikte Vahdettin'i ziyarete gittiler. Kamal, anılarında bu ziyareti şöyle anlatır:

“Bizi sarayın içinde Arap hasırlarıyla örtülmüş bir salona açılan kapıdan bir odaya soktular. Redingotlu adamlarla dolu olan odanın eşyası bir kanepe ve kanepenin iki tarafında birer koltuktan ibaretti. Henüz girdiğimiz bu odada ayakta dururken çok laubali görünen redingotlu adamların içinde diğer redingotlu bir adam peyda oldu. Bu yeni gelenin kim olduğunu, ne olduğunu ve ne olmak lâzım geldiğini ne ben, ne de arkadaşım fark etmedik. İçeri girdi; bizim bulunduğumuz tarafa yöneldi. Kanepenin sağ köşesine oturdu. Ben karşıdaki koltuğa oturdum; mütenazır koltuğu Naci Paşa işgal etti. Bu zat bir defa gözlerini kapadı; derin bir vecde daldı, neden sonra tekrar gözlerini açtı, bize lütfen iltifat etti:

— Sizinle müşerref oldum; memnunum!

İki tane Şabataycı in gözetiminde Almanya ziyaretini gerçekleştirecektir. Tekrar gözlerini kapadı. Bu nazikâne sözlerle cevap vermeye hazırlanırken, şaşkın bir şahsiyetin huzurunda bulunduğumu fark ettim; cevap vermek mi, yoksa vermemek mi lâzım geldiğinde tereddüt ettim. Naci Paşa'nın yüzüne baktım; o da çok durgundu. Onda bir defa daha tekellüm konuşma gücü mevcut olup olmadığını anlamak için beklemeyi tercih ettim. Biraz sonra gözlerini açtı:

— Seyahat edeceğiz değil mi?

Ben çok sıkılmış, çok azap içinde bir halde:

— Evet seyahat edeceğiz, dedim.

İtiraf edeyim ki, deli ile karşı karşıya bulunduğumu hemen hissetmiş, fakat mantıkî görüşmeye girişmekten kendimi menetmişim. Hemen ayağa kalkıp dedim ki:

— Efendi Hazretleri, beraber seyahat edeceğiz; seyahat iki gün sonra başlayacaktır. Perşembe akşamı garda hazır bulunacaksınız; oradan hareket edeceğiz. “

İngiliz altınları ile palazlanan Kamal; Şabataycı ve mason biraderlerin isteğiyle yaptığı ihaneti seyahatle mükafatlandırılmıştır. Görüldüğü gibi veliahtta emir ve direktif vermektedir. Refakatçıların ikisi de Osmanlı Türk düşmanı olduklarını kendi ifadelerinde daha iyi anlaşılmasına faydalı olacaktır:

Velliaht'a veda edip odadan çıkarlar; süslü bir saray arabasıyla geri dönerken aralarında aşağı yukarı şöyle bir konuşma geçer:

“Kamal: — Zavallı, bedbaht, şayanı merhamet... Bunlarla ne olabilir?

Naci Paşa: — Öyledir,

Kamal: — Bu zavallı yarın padişah olacaktır, kendisinden ne beklenebilir?

Naci Paşa: — Hiç...

Kamal: — Biz ki, aklımız, mantığımız vardır; biz ki. memleketin mukadderatını hâlini ve geleceğini anlamış insanlarız, ne yapabiliriz?

Naci Paşa: —Güç!. . “

Kamal sanki Vahdettin’in yaveri değildir. Biraderleri tarafından korunduğu için kendinden emindir.

Koskoca Veliahtta emirler ve direktifler yağdırmaktadır. Hatta Veliahtta asker kıyafeti giydirmeye bile kalkışmıştır.

Kamal, Melahat’ın askeri üniforma giymesi için kendisine adamlarıyla direktif göndermişti. 20 Aralık 1917 Perşembe günü Sirkeci Garına geldiklerinde Melahat’ın sivil giymiş olduğunu gören Kamal, Melahat’ın teşrifatçısı İhsan Bey’e: “Ben Veliaht Hazretlerinin üniforma giymesi için haber yollamıştım. Söylediniz mi?” çıkışır.

İhsan Bey, söylendiği, ama Melahat’ın dinlemediği şeklinde cevap verir.

Veliaht Vahdettin dünden beri Veliaht değildir. Doğduğu gün ve yıldan (1861) beri Veliahttır. Vahdettin 60 na merdiven dayamış ihtiyar Veliahttır. Bütün protokollerin ve merasimlerin hepsini bilmektedir. Kamal’ın da babası yaşında sayılmaktadır. Saray merasimlerine hayatında hiç katılmayan Kamal, tereciye tere satma mukabilinde Vahdettin’e ukalalık ve küstahlık yapmıştır. Küstahlığını ve terbiyesizliğini kendisi itiraf etmektedir. Sadece bu ola bile Kamal’ın biraderleri tarafından gözetleme için gönderildiğinin delildir. Bulunduğu örgüt gizli örgüttür. Resmi bir örgüt değil ki, resmi evraklı belge olsun. . . Kamal’ın kendi ağzından Türk Veliahdını nasıl gördüğünü anlaşılması açısından da önemlidir.

Sirkeci Garında yapılan uğurlama törenini Kamal anılarında şöyle anlatıyor:

“Bineceğimiz tren hazırды. Bir askeri müfreze merasim düzeninde Melahat’ı uğurlamak için bekliyordu. Melahat’ın yanına yaklaştım. Başkumandan Vekilli Enver Paşa da orada idi.

— Bu asker sizi teşyi için hazırdır. Kendilerini selâmlayınız dedim.

Vahdettin yüzüme baktı.

— Siz yürüyünüz, arkanızdan biz geleceğiz.

Vahdettin askerin önünden geçerken iki eli de yukarıda, gayrı tabii ve şuursuz

selâm vererek yürüdü. Geriye dönüp trene bindik; içine girdiğimiz salonun pencerelerini açtırarak tren hareket edeceği sırada Vahdettin’e:

— Bu pencereden askeri ve ahaliyi selâmlayınız dedim.

Vahdettin, Kamal’ın çekinmeden yaptığı ihtarlara boyun eğmiş gibi görünerek dediklerini eksiksiz yapar. Tren İstanbul’dan ayrıldıktan sonra kendisi için hazırlanmış olan kompartımana çekiler. Bir süre sonra, tren Trakya topraklarında ilerlerken Vahdettin, Kamal’ı salona davet eder. Kamal, anılarında bu buluşmayı şöyle anlatıyor:

“Doğrusu bu davet beni memnun etti. Yarınki padişahı yakından tetkik etmek fırsatlarından birincisi bahşediliyor demektir. Vahdettin’in salonuna girdiğim vakit kendisini ayakta, beni bekler buldum. Oturdu. Bana da oturmak için yer gösterdi. Bu dakikada sarayında ekseriya gözleri kapalı konuşan zatı büsbütün başka bir vaziyette buldum. Tersine gözlerini çok kuvvetle açmış ve dikkatle bana bakıyordu. Bir nutuk irad eder gibi, şu tarzda beyanatta bulundu:

— Affedersiniz Paşa Hazretleri, birkaç dakika evvelin e kadar kiminle seyahat etmekte olduğumu bana izah etmemişlerdi. Ancak trenin hareketinden sonra aldığım malumat üzerine yüzünü görmediğim bir kumandanla beraber olduğumu anladım.

Vahdettin bu sözleri çok ağır, fakat düzgün söylüyordu. Hayret ettim. İcap ettiği gibi cevaplar verdim; aramızda mükemmel, ciddi ve samimi sohbetler oldu. (Sanki koskoca Sultan olacak kişi Türkçeyi konuşamayacak kadar aciz gösteriliyor)

O gece için görüştüklerimizi kâfi addederek kendisini fazla rahatsız etmek istemediğimi söyleyip müsaade aldım. Salona döndüğüm zaman gönül ferahlığı hissediyordum. Düşündüm ki, bu zat akıllı olmalıdır. İstanbul’da ilk buluştuğumuz vakit, o devri bilenlerce anlaşılması kolay olan sebep ve koşulların tesiri altında garip bir hal gösteren Veliaht, İstanbul’u terk ettikten, kendisini tamamen serbest gördükten sonra şahsiyetini olduğu gibi göstermekte artık sakınca görmüyor. Buna göre ben de kendisine bütün ahval ive zaruretleri anlatabilirim, hatta kendisince yapılacak bazı zeminler üzerinde faaliyete geçebilirim ümidine kapıldım. “

Almanya’da nezaket ve protokol kurallarını hiçe sayarak terbiyesizlik yapmıştır. Hem Almanları hem de Osmanlı’yı sevmemektedir. Kimse kimseyi sevmek

zorunda değildir. Atalarımız “Gavurun ekmeğini yiyen kılıcını sallar.”
Demişlerdir. Hiç olmazsa terbiye sınırlarında kalınmalıdır. Ne Almanlara ne de
veliahtta takmıştır.

Kendi itiraflarından okuyarak konu daha iyi anlaşılır. Ertesi günü Hindenburg ve
Ludendorf u ziyaret ederler.

Bu ziyaretleri Kamal, anılarında şöyle anlatır:

“Hindenburg’un ufacık bürosunda idik. Hindenburg, Veliaht’a bittabi onun
delaletiyle bütün Türk milletine çok tesellibahş sözler söylüyor, Veliaht bu
tesellibahş beyanata teşekkür ediyordu.

Konuşmanın kısa kesilmesine istiyordu. Konuşma istediğim gibi öyle oldu.

Vahdettin’i Ludendorf da büyük nezaket ve itina ile kabul etti. Denebilir ki, o da
Mareşal’in temas ettiği mevzular üzerinde tesellibahş izahatta bulundu. Bilhassa
düşman itilâf orduları aleyhine başladıkları parlak taarruzdan bahsetti. Bu
taarruzu esasen biliyorduk. .

Gördüm ki, mükâlemenin hedefi bu değil. Alman ordusunun taarruz etmekte
olduğunu söylemek de Alman millet ve ordusunun ve bütün müttefiklerin
kuvvetlerini ve manevi yerlerini yükseltebilecek teminat vermekten ibaretti.

General e kısa bir sual sordum:

— En nihayet taarruz kuvvetleri hangi hatta kadar gidebileceklerdir?

***Böyle, Veliaht refakatinde bulunan bir zabitin damdan düşer gibi sorduğu
suale muhatap olan Ludendorf, nezaket içinde devam eden beyanatını
sözlerini kesti; biraz düşündü, biraz da yüzüme baktı ve dedi ki:***

—Biz taarruz ediyoruz, neticesini hadisat gösterecektir.

Cevap verdim:

— Yapılmakta olan taarruz neticesinin ne olabileceğini anlamak için hadisat ve
talihin tecellisine intizar etmeye lüzum olmadığını zannediyorum; çünkü yapılan
taarruz, en nihayet mahdut hedefli bir taarruzdur.

Ludendorf, tekrar yüzüme baktı. Ne demek istediğimi pekiyi anlamıştı. Cevap vermeyerek sustu.

Mükâleme burada kaldı ve ziyarete son verildi. “

Ziyaretin ertesi günü kaldıkları otelde Kamal, Veliaht’a Ludendorf’un taarruzun akıbetini Allaha bırakan tevekkülü karşısında Türk Başkomutanlığı’nın memleketin geleceğini Alman zaferine bağlamasının mantıksızlığını anlatmaya çalışırken dışardan “Kayzer. . Kayzer. .” sesleri duyulur. İmparator, Melahat’ı ziyarete gelmektedir.

Kamal, bu ziyareti şöyle anlatıyor:

“İmparatorun karşılanmasına koştuk. Kayzer salona dâhil oldu. Hep beraber oturduk. İmparator hakikaten centilmence konuşuyor, sadık ve vefakâr Osmanlı Devleti’nin çok kıymetli bir Alman müttefiki olduğundan bahsediyordu.

Ben Veliaht’ın sağındayım. Naci Paşa tam karşımızda bulunuyordu, İmparator solundaydı. Takriben şu sual Naci Paşa lisanıyla Vahdettin tarafından İmparator’a soruldu:

—Türkiye’nin kalpgâhına tevcih olunan darbeler tevkif olunmaksızın ilerlemektedir. Eğer bu darbeler muvaffak olursa Türkiye mahvolacaktır. Bu darbeleri tevkif için kâfi teminat ifade eden beyanatınızı dinleyemedim. Lütfen bu hususta beni biraz tenvir ve tatmin buyurur musunuz?

Bu sual üzerine İmparator, oturduğu sandalyeden derhal ayağa kalktı. Şöyle bir hitapta bulundu:

— Türkiye’nin muhterem Melahat’ı, anlıyorum ki, sizin zihninizi karıştıranlar vardır. Ben Almanya İmparatoru size hedeflerimiz için yapacaklarımızı bahsettikten sonra şüpheniz kalır mı, kalmaz mı?

Yanında bulunduğum Veliaht, müspet cevap vermekle beraber endişesinin zail olmadığını da ilâve etti.

İmparator kalktığı sandalyeye oturmadı... Ve bizi terk edeceğini nezaketle ima etti. Salonun kapısına doğru yürüdü. Vahdettin ve arkasından bizler, Kayzer’i salonun kapısından dışarı çıkardık. Kayzer sola doğru giden bir koridordan yürüyecekti. Ben Kayzer’in hoşuna gitmediğimi anladığım için ters yöndeki

koridora doğru gittim. Heyettin uzağında durdum. (Hâlbuki bir yaver olarak hemen kalkarak Alman İmparatoruna kapıdan uğurlamak zorunda idi)

İmparator, Melahat'ın ve müteakiben ona yakın bulunan Naci Paşa'nın ellerini sıktılar. Kayzer uzağında bulunan bana baktı. Çıkış koridoru istikametinde yürümeye başladı.

Benim elimi sıkmamıştı. İmparator'un hakkı vardı. Melahat'ın refakatinde bulunan herhangi bir generalin elin i sıkmak için uzaklaşanın ardından onun ayağına mı gidecekti? Hâlbuki bu yaver (kendisi) kayzere doğru giderek elin e sıkması gerekirdi. Lâzım değil midir ki, bu General, İmparator tarafından eli sıkılmak şerefini kazanmak için biraz acele etsin.

Bu kusurumu itiraf ederim. Bilmem neden durgun, harekete iktidarsız, sabit ve dalgın bir vaziyet almıştım. İmparator, iki üç yürüdükten sonra tekrar geri döndü. Bana yaklaştı:

— Affedersiniz sizin elin izi sıkmamıştım.

Elimi uzattım, çok nazik ve âlicenapane iltifatlarına mazhar oldum. “

Görüldüğü gibi terbiyesizlik eden Türk komutanına bile efendilikle insanlık öğretmiştir.

Alman Genelkurmay Başkanı'nın davetinde hem içkiyi fazla kaçırıyor hem de terbiyesizliği elden bırakmamıştır. Kendisi Davetteki nezaketsizliğini itiraf etmektedir. Mareşale terbiyesizce sorular yönetmiştir:

-Sonra Mareşal, siz mühim bir taarruz yapıyorsunuz ve zannetmem ki, buna çok bel bağlamış olarsınız; yalnız bana söyler misiniz, emniyetle ümit ettiğiniz hedef ve maksat nedir? Büyük ve ihtiyatlı asker benim bu sualime cevap verebilir mi idi? Zaten kendisinden bunu beklememeli idim.

.... Biraz laubali vaziyetim vardı. İhtimal İmparator Hazretlerinin sofrasında bize ikram edilen nefis şampanyaların tesiriyle olmuştu.

Ben sigaramı yaktıktan sonra Alman Genelkurmay Başkanı Hindenburg'u bıraktım, İmparator ile konuşan Vahdettin'in yanına gittim:

— ***Hakikati anlıyor musunuz? diye sordum. Muhatabınız Almanya***

İmparatorudur. Benim size arz ettiğim endişeleri izah edecek bir tek kellime söyledi mi?

Başka bir an ise başka bir terbiyesizlik yapmıştır. Veliaht ile konuşan Alman İmparatoruna takmadan hareketlerini devam ettirmiştir

Başka bir nezaketsizliği daha

Veliaht ve beraberindekilere cephedeki birlikleri gezdirerek Alman ordusuna güvenlerini artırmak için bir program hazırlanmıştır. Büyük bir karargâha gidilir, burada Alman Komutanı, Veliaht’a, gayet güzel hazırlanmış, renkli haritalar üzerinden birliğin durumunu parlak sözlerle açıklar.

Kamal: “Bu planı bırakalım ve benim göstereceğim yere gidelim” der. Sanki Kamal alman karargâhını avucunun içi biliyor edası ve terbiyesizliği göstermiştir. Bunun üzerine olayların gelişimini Kamal, anılarında şöyle anlatıyor:

“O anda bir kargaşalık oldu. Vahdettin, hazır krokiye tâbi, sevk olunduğu istikamette yürüdü. Bende bir asker inadı uyandı. Onları takip etmedim. Edinmiş olduğumuz haritanın delâletine güvenerek ateş hattının bir noktasına yürüdüm ve ateş hattı gerisinde bir ağacın dibine geldim. Orada genç bir zabıt ağaç üzerinde gözetleme yapıyordu. Bana refakat eden Alman zabıtları da vardı. Tarassut yapan zabıt aşağı indi. Şahit olduklarını, yani gördüklerini anlattı.

Kafayı bulan ayyaş Kamal sanki Alman Karargahını avucu içi biliyormuş edasıyla, içkinin verdiği rahatlıkla gerçek hain yüzünü göstermiş ve terbiyesizliği ile nezaketsizlik yaparak: “Bu planı bırakalım ve benim göstereceğim yere gidelim” der. Bunun üzerine olayların gelişimini Kamal, anılarında şöyle anlatıyor: “O anda bir kargaşalık oldu. Vahdettin, hazır krokiye tâbi, sevk olunduğu istikamette yürüdü. Bende bir asker inadı uyandı. Onları takip etmedim. Edinmiş olduğumuz haritanın delâletine güvenerek ateş hattının bir noktasına yürüdüm ve ateş hattı gerisinde bir ağacın dibine geldim. Orada genç bir zabıt ağaç üzerinde gözetleme yapıyordu. Bana refakat eden Alman zabıtları da vardı.”

Bu alman ziyaretinde Kamal Filistin Cephesi’ndeki ihanetini unutarak utanmadan ve sıkılmadan Erkanı Harbi Reisi/ Genelkurmay Başkanı ve Vahdettin’in de Kurmay Başkanı olmak için Vahdettin’i kandırmaya çalışıyordu.

Kamal'ın gezi boyunca kendisine telkin ettiği fikirlerden ilham alarak konuşur. Bu, Kamal' sevindirir. Bir toplantı sonunda yalnız kaldıklarında Vahdettin'e der ki:

“— Ben size bir şey söyleyeceğim. Hayatımı size sizin hayatınızla birleştireceğim; memnun olur musunuz?” der.

Vahdettin'in: “Söyleyiniz !. .” demesi üzerine aralarında şu konuşma geçer:

Kamal:— İstanbul'a gider gitmez bir ordu kumandanlığı isteyiniz. Ben sizin Erkânı Harbiye Reisiniz ve Kurmay başkanınız olurum.

Kamalîst yazar Fahri Çeliker, ATAM, Kamal Araştırma Merkezi Dergisindeki makalesinde bir gerçeği fark etmeden itiraf etmiştir. “Almanya seyahati, Kamal'ın yaşamında önemli bir yer tutar. Seyahat 1917 yılının son günleriyle 1918 Ocak ayının ilk günlerini kapsar. . İngilizler Filistin'de taarruz hazırlığındadırlar. Bu durumda Kamal'a göre uygulanacak strateji, elde kalan kuvvetleri süratle Toroslara doğru çekmektir. Son gücümüzle Anadolu topraklarını kalmaktır. Yol boyunca bu fikri Veliaht'a işlemeye çalışmıştır. “

Kamal İngilizler'e Toroslara kadar peşkeş çekeceğini Almanya seyahatinde kafasına koymuşmuş. İşte buradaki ihanet 100. 000'in (Yüz bin) üzerinde vatan evladının canı ve kanıyla bu ihaneti yapmıştır. Almanya Seyahati Ocak 1918 de son bulur. Kamal ise bu ihaneti 9 ay sonra yapacaktır. 9 ay sonra Türk tarihinin en büyük ihanetini yapacaktır. Kamal'ın ordusu dağlık arazide olduğundan yenilmesi mümkün değildir. İki tarafında bulunan ovada konuşlandırılan iki orduyu da muhafaza görevi vardır. İki orduya nazaran ordusu gözetleme kulesindeki asker konumundadır. Diğer iki orduda avludaki asker durumundadır. İki orduya ve başkomutana haber vermeden ordusunu geri çekecektir. Bu geri çekilen dağlık araziden girerek iki yandan Türk ordularının ummadığı zayıf nokta ve yerlerden İngilizler iki orduyu imha ederek, Türk tarihinin en ağır kaybını Türklere yaşatacaktır. Kamalîst yazarın dediği gibi 1,5 ay gibi kısa bir sürede, şu andaki 5 ülke olan ortalama 400 Km Türk topraklarından ordusuyla kaçacaktır. Filistin, İsrail, Ürdün, Lübnan ve Suriye'den günlerce kaçarak Toroslara kadar gelecektir. İngiliz düşmanı kaçan Türk ordusunun arkasından keklik avlar gibi on binlerce vatan evladını kıracaktır. Bütün teknik ve teçhizat İngilizlerin eline geçecektir. Halep'e geldiğinde bütün ordusu kalmayacaktır. Böylece Türk tarihinin en ağır darbesini vuracaktır. Daha bitmedi. . . Vahdettin'i İngiliz işbirlikçiliğiyle suçlayan Kamal, bütün orduları yok ettikten sonra

Halep'ten ve Suriye'den defalarca Telgraf çekerek İngilizler le barış görüşmeleri için teslim olunmasını isteyecektir. İşte bütün bu ihanetleri 9 ay önce karar verdiğini bir Kamalüst yazar fark etmeden itiraf etmiştir.

Falih Rıfkı Atay. Kamal'ın Bana Anlattıkları, Hisar Matbaası. İstanbul. 1955. s. 26-44.;

Fahri Çeliker, Kamal'ın Yaşamından: Almanya Seyahati, ATAM, Kamal Araştırma Merkezi Dergi, Sayı 12,

Pera Palas Avrupa'nın en zengin firmasından biri yaptırmıştı. Bu şirket İstanbul'a sosyete ve en zenginler için özel tur düzenliyordu. Bu Avrupa sosyetesini ve en zenginleri için onlara layık bir otel olan Pera Palas'ı yaptırmıştı. Bir geceliği bir servet idi. Şabataycı Kamal bilet parası bulamazken, şimdi dünyanın en lüks ve e pahalı otellerinden olan Pera Palas'ta ikame etmeye başlamıştır. Şabataycı Kamal parasızlıktan aylarca annesini ve kız kardeşini başkalarının evlerinde kalmak zorunda bırakmıştır. Filistin cephesi öncesinde senelerden beri annesi ve kız kardeşiyle birlikte Türkiye'nin ilk sosyal konutları olan Akaretlerde kalıyordu. Filistin Cephesi dönüşünde geceliği servet olan Pera Palas'ta devamlı kalmaktaydı. Kamalüst yazar Volkan eserinden aynen aktarılsa; İngiliz işbirlikçi Kamal'ın mahiyeti daha iyi anlaşılır. "Kamal, Filistin Cephesi'nden İstanbul'a gelmiş ve Pera Palas Oteli'nin bir dairesine yerleşmişti. "

Volkan a. g. e., s. 145.

Aydemir, Tek Adam, c. 1,s. 291;

Çetiner, a. g. e., s. 130-131;

Atay, Atatürk'ün Anıları, s. 40;

Tezer, a. g. e., s. 167

İT' çiler Şabataycı Kamal ile beraber yine diğer Şabataycı Naci Bey Veliaht Vahdetini kontrol altında tutmak için görevlendirmişlerdi. Şabataycı Kamal'ın

babası ve dedeleri hiç bilinmemektedir. Şabataycı Naci Bey'in hem annesi hem de babası bilinmemektedir. Hem annesi hem de babası bilmeyen bir insan geleceğin sultanına refakat etmekteydi. Anadolu'nun en ücra köşesindeki yetim bir çoban bile annesini ve babasını bebek yaşta kaybetse bile akrabaları ve hısımları tarafından öğretilmekteydi. Kamal, babasının, halalarının ve dayılarının evinde kalmasına rağmen şeceresini gizlemiştir. Annesiyle semerlerce beraber yaşamıştır. Bir kadın evlendiği kocasını ve akrabalarını bilmez mi? Veleve ki küs olsun. . . İki Şabataycı Almanya'ya hareket etmeden iki gün önce birlikte Vahdettin'i ziyaret etmişlerdi. Veliaht Vahdettin, her şeyin bilincinde olacak kadar zeki idi. Hiç değilse aptal ve şaşşal değildi. Senelerdir dedesini darbeyle devirerek devleti ele geçirenleri bilmemesi mümkün değildi. İki Şabataycı i odasına kabul ettikten sonra çaresizlikten gözlerini kapamıştı. Çok derinlere doğru dalmış, tefekkür etmişti. Katlanmak zorunda idi. Bir Veliaht yaverlerini ve refakatçılarını bile tanımıyordu. Kendisi tanımadığı refakatçılarını kabul etmek zorunda kalıyordu. Sadece bu tablo bile mason ve Şabataycılar in devleti nasıl ele geçirdiklerinin acı bir göstergesidir. Bir müddet sonra gözlerini açtı: "Sizinle tanışmaktan şeref duydum, memnun oldum. . ." demişti. Tekrar gözlerini kapamış, tekrar gözlerini açmıştı: ". . Beraber seyahat edeceğiz değil mi?" demişti. Kamal: "Evet Efendi Hazretleri. . beraber seyahat edeceğiz" dedikten sonra ayağa kalkarak: ". . . Efendi Hazretleri, beraber seyahat edeceğiz. . . Seyahat iki gün sonra başlayacak, Perşembe akşamı garda hazır bulunacaksınız, oradan hareket edeceğiz "cevabını vermişti. Bir Şabataycı bir Veliahtta emir ve direktif vermesi ancak darbe ülkelerinde olabilirdi. Yolda Kamal'la Naci Bey şöyle konuşuyorlardı: "Zavallı, bedbaht, acınacak bir adam! Bunlarla ne yapılabilir? ." "Öyledir. . ." "Bu zavallı yarın Padişah olacak! Kendisinden ne beklenebilir? ." "Hiç. . ." "Biz ki, aklımız, mantığımız var, biz ki, memleketin mukadderatını bu gününü, yarınını anlamış insanlarız, ne yapabiliriz? ." Naci Bey acıyla yüzünü kıvrıttı: ""Güç, dedi. . . Çok güç! ." Görüldüğü gibi iki Şabataycı ileride Sultan olacak Vahdettin'i küçümsemektedirler. Ve Osmanlı Türk düşmanlığını sergilemektedirler. Geleceğin sultanı iki düşmanı tarafından gözetim altında seyahat etmek zorundaydı. Seyahat dostlarıyla yapılır. Seyahat dolsuz olursa çekilmez olur. İki hasım veya düşmanıyla seyahat edilmez. Vahdettin'in ıstırabı böylece daha iyi anlaşılır. Sadece bu tablo bile devleti ele geçiren Mason ve Şabataycılar in Vahdettin'i bile gözetim altında tuttıklarının delildir.

Çetiner, a. g. e., s. 131-132;

Atay, Atatürk'ün Anıları, s. 39-40;

Armstrong, a. g. e., s. 62. .

Volkan, a. g. e., s. 145.

Şabataycı Kamal, Filistin Cephesi'ndeki bunca rezaletine rağmen disiplin kovuşturmasından geçmediği gibi Veliaht ile Almanya turnesi seyahatiyle mükâfatlandırılmıştır. Devlet parasıyla seyahat ve maaşlar de cebe indirilmiştir.

Afet İnan, Kamal Hakkında Hatıralar ve Belgeler, 4. b. ,Ankara,Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, TTK Basımevi,1984,s. 13;

Kutay, a. g. e., s. 246;

Çankaya, a. g. e., s. 19-20;

Arı, a. g. e., s. 312-313;

Bayur, Türk inkılabı Tarihi,c. 11l,Ks. 4,s. 346.

Kamalîst yazarlardan Volkan ve Atay'ın yazılarından bile İngiliz işbirlikçisinin teraneleri dökülür: İki yazarın yazılarına göz atmakla bilinçli ve şuurlu bir insan gerçeği kavrar: “Kamal'ın temel amacı, o anda iktidarda bulunan kadronun tasfiyesidir. Tek amacı Türk Devleti'nin İngilizler'e karşı savaştan çekilerek, tek başına barış imzalamasıydı. Bunu gerçekleştirme yönünde ilk adım olarak, İstanbul'da önemli bir gücün denetimini almak istiyordu. Vahdettin, Müttefik dost Almanya'ya askeri törenle uğurlanmıştı. Tren İstanbul'dan uzaklaşmış, Trakya topraklarında ilerlerken, Vahdettin, Kamal'ı trenin salonuna davet ederek şöyle demişti: "Affedersiniz Paşa Hazretleri! Birkaç dakika önceye kadar, kiminle seyahat etmekte olduğumu bana izah etmemişlerdi. . . Gıyaben takdir edilen bir komutanımızla beraber bulunduğumu anladım. . . . Birlikte seyahat etmekte olduğum için, çok memnunum.”

Koskoca bir Veliaht tanımadığı kimselerle seyahat etmek zorunda bırakılıyor. Hem de ikisi de hasım ve düşman. . . Daha sonra Kamal, utanmadan ve sıkılmadan sultan olunca Vahdettin'e İngiliz işbirlikçisi olarak hainlikle suçlayıp yargılamaya kalkıyor. Şabataycı Kamal, Almanya dost ve müttefik olmasına

rağmen aşırı Alman düşmanıydı. Bunun yanında düşman İngiliz ve Türk İslam Âlemi'ne işgal ederek Müslümanların kalbinde bir Yahudi devleti olacak İsrail kurmasından dolayı aşırı İngiliz taraftarıydı.

Volkan, a. g. e., s. 145;

Atay, Atatürk'ün Anıları ,s. 43

Kamal, bütün ihtiraslarıyla makam ve mevki peşinden koşmayı ihmal etmiyor. Kamalist Toktamış Ateş'in yazılarına göz atılınca bu hırs küpünün niyeti belli olacaktır: "Kama Vahdettin'e: "Boğazları savunan Laman Von Sanders komutasındaki 5. Ordunun komutanlığını istemesine, kendisini de Kurmay Başkanı yapmasını" önerdiyse de, Veliaht Vahdettin'in böyle bir girişimden çekindiği anlaşılmaktadır.

İngilizlerin geçemediği boğazları işbirlikçileri Kamal ile geçme yollarını arıyorlardı. Kamal, İngilizlerin lehine Türklerin aleyhine mahvettiği Filistin Cephesi'nin bir benzerini Boğazlarda uygulamak istiyordu.

Toktamış Ateş, Türk Devrim Tarihi, İstanbul, Der Yayinlari,1984,s. 90;

Sina Akşin, a. g. e., s. 72;

Atay, Atatürk'ün Anıları, s. 59-60;

Armstrong, a. g. e., s. 66.

İki Şabataycı Veliahtın zihnini bulandırmaya çalışmışlardır: Kamalist Sertoğlu, Atay, Çetiner yazarlarının ifadelerinde bu açık ve seçik görülmektedir:

"Veliaht Vahdettin, Alman İmparatorluğu'nun Karargâhının konuşlandığı otelde, Kamal'ın empoze ettiği(kabul ettirmiş olduğu) şu soruyu Kayzer'e sormuştu:

"Türk Devleti'nin Müttefik dost Almanya'ya olan sadakat ve vefasından, pek yakın bir istikbalde Müttefik dost Almanya'yla müttefik bulunanların saadete kavuşacaktandın bahseden beyanatınız, devletin yarının düşünmek durumunda

bulunan muhatabınıza büyük bir ferahlık verdi. Ancak, genel durumun mütalaasın bir tarafa birikip yalnız bir noktayı daha açık olarak anlamak istiyorum. Devlet-i Aliye'nin kalbine yönelen darbeler durmadan ilerlemektedir. Bunlar muvaffak olursa, Türk Devleti mahvolacaktır. İşte bu darbeleri durdurmak için, yeter teminatı kapsayan beyanlarını dinlemedim. Beni bu hususta lütfen aydınlatır mısınız?"

Sertoğlu, a. g. e., c. VI, s. 3566;

Atay, Atatürk'ün Anıları,s. 49;

Çetiner, a. g. e., s. 138.

Alman İmparatoru Wilhelm Kayzer, bu sözlerin ona öğretilmiş olduğunu fark etmiş, ayağa kalkarak: "Sizin zihninizi bulandıranların mevcut olduğunu anlıyorum. Lakin ben, Müttefik dost Almanya İmparatoru size gelecekte, gelecekteki muvaffakiyetlerden bahsettikten sonra, şüpheniz kalır mı, kalmaz mı?" demişti. Kamal, Kayzer'le konuşan Veliaht'a yaklaşıp: "Hakikati anlıyorsunuz değil mi? Karşınızdaki Müttefik dost Almanya İmparatorudur. Benim size arz eylediğim endişeleri izah edecek tek bir kelimem söyleyebildi mi?" sorusuna karşılık Veliaht sadece: "Hayri" cevabını verince de Kamal: "Onunla konuşmaya devam ediniz. Bütün endişelerinizi tereddütsüz söyleyiniz. Emin olunuz ki, sizden fazla memnun kalmazsa bile, hiç olmazsa Devleti Aliye'de hakikati görmüş olanların mevcut bulunduğunu anlayacaktır" sözlerini ilave etmişti.

Kamal çok becerdiği fitne ve Fast işini koskoca Alman Kayzeri'nin makamında bile sürdürmekten utanmamıştır. Zaten iki sebayistin görevlendirilmelerinin amacı oydu. Vatansever olsalar idi: Bu seyahatten zor durumda olan Türk Devleti'nin çıkarlarını gözetmeleri gerekmez miydi? Alman-Türk dayanışmasıyla Türk Devleti'ni bu zor şartlardan kurtarmak için hiçbir plan ve proje sunmadıkları gibi fitne ve fesattan geri kalmıyorlardı. Müttefik ve dost Almanya'yı düşman; düşman İngiliz i dost olarak görenden bir hayır beklenemezdi.

Armstrong, a. g. e., s. 64;

Atay, Atatürk'ün Anıları, s. 49-53;

Sertoğlu, a. g. e. ,c. V1,s. 3566-3567;

Aydemir, Tek Adam, c. I, s. 291-292.

Bunca Alman yardımına rağmen, Kamal Alman düşmanıydı. Alman İmparatoru, Vahdettin'le sohbet ederken, Kamal da Müttefik dost Almanya Genelkurmay Başkanı Mareşal Hindenburg'la konuşuyordu. Almanya kendisi zor durumda olmasına rağmen Filistin'deki hezimetlerden dolayı yardım amacıyla, Türkiye'ye yeni bir teknik ve teçhizatla birlikte süvari birliği göndermişti. Mareşal Hindenburg, Kamal'a: "Son günlerde Suriye'de durumun düzeldiğini, yeni ve taze bir süvari fırkasını cepheye sürdüklerini" söylemişti. Mareşalin verdiği bilgi, Filistin Cephesi komutanı Mareşal Falkenhayn'ın gönderdiği raporlara dayanıyordu. Kamal, Mareşal Hindenburg'a: ""Söylediklerim sizin aldığınız raporlara uymayabilir. Suriye'de durum düzelmiş değildir. Bunu kabul ediniz. . . "cevabini ver ererek fesatlığını devam ettirmiştir. Vatansever bir komutan Türkiye'nin yararına somut tavırlar ortaya koyar. Fitne ve fesat ile uğraşmaz.

Çetiner, a. g. e., s. 140;

Armstrong, a. g. e., s. 64-65.

Müttefik dost Almanya gezisi süresince Vahdettin'e, İstanbul'a döndükten sonra takip edeceği hareket tarzı hakkında da çeşitli, telkinlerde bulunmuştur. Veliâht Vahdettin'in Kamal'ın teklifleri karşısında kararsız bir tutum sergilemiştir. Müttefik dost Almanya'nın millî güç unsurları bitmişti. Buna rağmen yardımda bulunmaya devam ediyordu.

Tunçoku, a. g. e., s. 33.

Yıldırım Ordular Komutanı Mareşal Falkenhayn, TC'yi kuran ekip tarafından Kudüs İngilizler'e peşkeş çekilmesine rağmen hala geri almak için çaba sarf ediyordu. Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, s. 161. General Allenby, Yıldırım Ordular Komutanı Mareşal Falkenhayn 'ın 27-29 Aralık 1917

tarihlerinde Kudüs'ü geri almak teşebbüslerini önlediğini ve Ordusunun doğusunda meydana gelen açık yani kapattığını şöyle anlatmaktadır: “Türkler Kudüs'ü geri almak için, iki kolordusuyla azimli ve kararlı bir biçimde teşebbüste bulundu. 53 ve 60. Tümenlerin esas savunmalarına başlamadan önce, Türklerin en iyi hücum birlikleri dağıldığında, 10 ve 74. Tümenler bu sarp ülkeye doğru tüm direnmelere karşı koyarak sağ (doğu) tarafımızdaki baskıyı hafifletmek için, hızla ilerliyorlardı. Birliklerin çabaları kısa zamanda başarılı oldu ve 27 Aralık 1917 günü akşamı kesin olarak inisiyatifi, ele geçirdik. Böylece, ben de genel ilerleme emrini verebildim. ”

Massey, a. g. e., s. 292.;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, s. 161.

Alman yardımlarını Kamalist Nedim yazarın 119. sayfasını alarak gözler önüne sermek gerekmektedir. Türk Ordularının tüm savaş ihtiyaçları olan top, araç, gereç ve donatımın Müttefik dost Almanya tarafından karşılanıyordu. Alman gemileri Yavuz (Goeben) ve Midilli (Brestlau) savaş gemilerinin İstanbul'da bulunmaları; Türk Devleti'ne baskı yaparak barış şartlarını kabul ettirmeyi zorlaştırıyordu. Türk Ordusu, muharebe gücü zayıflamış olmasına rağmen, savaşma azim ve kararlılığını kaybetmemişti. İngilizler, Filistin ve Irak Cephelerinde aynı anda taarruz hareketi icra etmek çok zor olacağındanlar Cephesi'nde savunma yapmayı, buradan tasarruf edilecek birliklerle Filistin Cephesi'ni takviye etmeyi, Filistin Cephesi'nde taarruza devam ederek Türkler'i daha kuzeye atmayı, İskenderun Körfezi'ne yapılacak bir çıkarma harekatiyle Yıldırım Ordular Grubunu kuşatarak imha veya esir etmeyi, Birinci Dünya Harbi'ni bitirmeyi düşünüyorlardı.

Nedim, a. g. e., s. 119.

İngiliz Hükümeti zaferlerinden dolayı yeni bir planını geliştirerek kabul etmişti. Düşman yeniden taarruz hazırlıklarına başlamıştı. İngilizler, 9 Aralık 1917'de Kudüs'ü ele geçirerek, Ürdün ve Suriye sinirini dayanmışlardı. General Allenby, kesin sonuçlu taarruz için, 19 Eylül 1917'ye kadar hazırlanacaktı.

Selek, Anadolu İhtilali, c. I, s. 18;

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 534.

Düşman İngilizler taarruz başlayıncaya kadar geçecek zaman içinde, Türkler'in İngiliz Cephesi'ne karşı tehditte bulunmasını önlemek istiyorlardı. Türklerin Şeria Nehri doğusuna atmak istiyorlardı. Çünkü Şeria Nehri üzerindeki geçitlerin güvenliği sağlıyordu. Böylece Türkler'in Lut gölü batısına yapabilecekleri karşı taarruzları etkisiz hale getirilebilecekti.

Massey, a. g. e., s245;

Nedim, a. g. e., s. 119;

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Filistin Cephesi, s. 516-517. s. 518.;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,s. 161;

İngilizler, Şeria bölgesinde yeni bir taarruza hazırlanırken, Amerika Birleşik Devletleri,2 Nisan 1917'de İngiliz'in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri yanında Birinci Dünya Harbi'ne girmişti. Wilson Prensipleri diye bilinen sahte barış ilkeleri, Türkler üzerinde propaganda yapmak ve teslim olmalarını sağlamak için yayımlanmıştı. Wilson Prensipleri, Filistin Cephesi'nde İngilizler'e Psikolojik Harekât desteği sağlarken, Türkler'in mücadelelerini anlamsız kılmıştı.

Türk İmparatorluğu'nu ilgilendiren Wilson Prensipleri'nin maddeleri şunlardır:

"1) Bütün barış antlaşmalar açık olacaklar, bu antlaşmalardan başka uluslararası gizli antlaşmalar yapılmayacak. Bundan böyle diplomasi açık olacak, gizli diplomasi kaldırılacak. "

"2) Denizlerde gidiş geliş tamamen serbest olacak. Yalnız karasuları ve uluslararası antlaşmaların uygulanması yolunda gene uluslararası bir hareket sonucu kısmen veya tamamıyla kapabilmiş olan denizler bundan ayrı tutulacaktır. "

"3) Barışa katılacak ve barışı korumak için birleşecek uluslararası ekonomik bütün engellerin kaldırılması ve tecimsel(ticari) ilişkilerde eşitliğin kabul edilmesi. "

"4) Her ülkenin silahlarını, iç güvenliğin gerektirdiği dereceye indirmek için karşılıklı garantilerin verilmesi. . . "

"12) Türk İmparatorluğu'nda Türkler'in oturdukları bölgelerin bağımsızlığının sağlanması. Türk egemenliği altında bulunan diğer uluslara da özerk bir gelişme için tam ve engelsiz bir fırsatın sağlanması. Boğazlar'ın uluslararası garanti altında bütün devletlerin ticaret gemilerine açılması. . . "

"14) Büyük ve küçük ulusların siyasal bağımsızlıklarının ve toprak bütünlüklerinin karşılıklı güvenliğini sağlamak amacıyla antlaşmalar yapacak olan bir uluslar birliğinin kurulması."

Üçok, a. g. e., s. 312-314;

Armaoğlu, a. g. e., s. 138-139;

Refik Turan, a. g. e., s. 70;

Karal, a. g. e. ,c. IX,s. 519;

Edmund Lons, Barış Havarisi Wilson, çev. Zeki Özer, İstanbul, Milliyet Yayınları, 1977,s. 92;

Bayur, Türk inkılab Tarihi, c. ill, Ks. 4,s. 625-627;

Laurence Evans, Türkiye'nin Paylaşılması, çev. Tefik Alanay, İstanbul,1972, s. 72;

Abensour, a. g. e., s. 225;

Aydemir, Tek Adam, c. I, s. 309;

Selek, Anadolu İhtilal', c. I,s. 34-35;

Durmuş Yalçın ve diğerleri, Türkiye Cumhuriyeti Tarihi, c. I ,Ankara, Atatürk Araştırma Merkezi Yayını,2000,s. 106-107;

Karal a. g. e., . ,c. IX, s. 519.

Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal'in İstanbul'a gitmesi üzerine, Suriye ve Batı Arabistan Genel Komutanlığı 12 Ocak 1918'de Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığına bağlanmıştı. Rahatlayan Mareşal Falkenhayn, İngilizlerin Ekim devam ettirdikleri taarruzlarını, Avca Vadisi-Nablus güneyi-Eriha hattı batısında durdurmuştu.

Kressenstein, a. g. e., s. 200;

Bayur, Türk inkılabı Tarihi,c. III,Ks. 3,s. 434.

Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Mareşal Falkenhayn, 14 Ocak 1918'de 7. Ordu Komutanı Fevzi Çakmak'a şu emri vermişti: “ Şimdiye kadar durum, 7. Ordunun gerek Nablus ve gerek Eriha cephelerinde genellikle taarruz olarak kullanılmasını gerektirmişti. Şimdiden sonra yakın bir gelecekte, tutulan hattı arazinin bize verdiği kolaylıklardan faydalanarak mümkün mertebe az kuvvette korumamız gerekiyor. Bununla birlikte küçük çaptaki taarruz girişimlerin den vazgeçilememesinin gerekli olduğu da şüphesizdir. Bunu hem güvenliğimizin sağlanması ve hem de birliklerde taarruz düşüncesinin sürdürülmesi ve korunması bakımından lüzumlu görürüm. . .” Buradaki emirde de görüldüğü gibi 7. Ordu savunulması çok kolay olan dağlık arazilerde konuşlanmıştı. 7. Ordu, Kamal'ın cepheden kaçmasıyla başsız kalmıştır. Başsız kalan 7ç Ordu'nun başına Yahudi dostu Fevzi Çakmak getirilmişti. Düşmana Kudüs ve diğer Türk toprakları peşkeş çekilmişti. Aynı sahne yeniden oynanacaktı. Bu sefer roller değişecekti. Ama plan aynı idi. Daha sonra 7. Ordu Komutanı Yahudi dostu Fevzi Çakmak hasta ayaklarına yatacaktır. Yerine Şabataycı Kamal gelecektir. Kamal'ın ordusu yukarıdaki verilen emirde de görüldüğü gibi savunması kolay olan dağlık arazide konuşlandırılmıştı. Şöyle tasvir edilebilir. 7. Ordu gözetleme kulesi ve saldırı kulağındadır. Diğer Türk orduları avludadır. Şabataycı Kamal bu sefer diğer ordulara haber vermeden gözetleme ve saldırı kulesi mesabesindeki ordularını habersiz çekerek diğer orduların yok olmasını sağlayacaktır. Bu nedenle Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Mareşal Falkenhayn'ın belirttiği gibi bu savunması kolay olan dağlık arazi sözleri unutulmaz ise ileride ihanet daha açık ve seçik anlaşılmasına vesile olacaktır. Yıldırım Orduları Grubu Komutanı Mareşal Falkenhayn,7. Ordu Komutanı Fevzi Çakmak'a mevzilerin az kuvvetle tutulmasını, ihtiyat ayrılmasını ve küçük çaplı karşı taarruzlar düşünülmesini

tavsiye ediyordu. 26 Eylül 1917'de kurulan Suriye ve Batı Arabistan Genel Komutanlığı lağvedilerek, yerine 18 Ocak 1918'de yeniden 4. Ordu Komutanlığı kurulmuştur. 4. Ordu Komutanlığına, 8. Kolordu Komutanı Cemal (Mersinli) atanmıştı. Böylece gizli bir el tarafından TC'yi kuran bütün komutanların Filistin Cephesi'nde toplama gayretleri başlamıştı. TC'yi kuran bütün komutanlar Filistin Cephesi'nde toplanması ardından yeni oyun sahnelenecekti. Bütün oyuncular sahne arkasında toplanabilsin ki, oyun sahnelenebilsin. . . İngiliz Akdeniz'de bütün kontrolü elin de bulunduruyordu. Filistin Cephesi'ndeki harekâtına denizden topçu desteği sağlıyordu. İngiliz Donanması, Türk Devleti'nin İstanbul'dan denizyoluyla Filistin Cephesi'ne yapacağı lojistik desteği kesmişti. Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığının, Anadolu'yla irtibatını sağlayan Hicaz Hattı, Siyonist Lawrence'ın sabotajlarıyla tahrip edilmekteydi. Türk birlikleri Şeria Nehri batısında tecrit edilmeye çalışılmıştı.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina- Filistin Cephesi,KIs. 3704,Dos. H-16,Fih. 1-22.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,s. 160.;

Karal a. g. e., . ,c. IX, s. 533

Zor Durumdaki Düşman İngiltere'nin Barış Teklifi

İngiliz düşmanları Kudüs'ü alarak amaçlarına ulaşmışlardı. Doğu Akdeniz ile birlikte Suriye ve Lübnan hiçbir şekilde gözleri yoktu. Hele hele Anadolu'da hiç bir şekilde gözleri olmamıştır. İngilizler TC'yi kuran ekip yardımıyla amaçlarını ulaşmışlardı. İngiltere işgal ettikleri toprakları Türk Devleti'yle barışarak garanti altına almak istiyorlardı. İngiltere resmi olarak Türk Devleti'ne barış teklifinde bulunmuştur. TC'yi kuran ekip, bu resmi İngiliz devletinin barış teklifini Türk Milleti'nden saklamıştır. İngiliz Hükümeti resmi bir temsilci göndererek Türkler ile bundan sonra savaşmayacaklarını ve barış içinde yaşamak istediklerini resmi olarak bildirmiştir. Amaçlarına ulaşan İngiliz Devleti, Türk Devleti'nden resmi olarak barış talebinde bulunmuştur. İngiliz düşmanının bu barış talebi bizzat İngiltere Başbakanı Lloyd George tarafından gönderilen özel temsilcisi tarafından talep edilmiştir. İngiltere Başbakanı Lloyd George tarafından teklif edilen barış talebinde çok cazip teklifler yer almaktaydı. Lloyd George, beş milyon (altın) Dolar karşılığında, alman gemileri olan Goeben ve Breslau savaş gemilerinin teslim edilmesini istiyordu. Ayrıca iki milyon (altın) Dolar karşılığında Filistin Cephesi'ndeki Türk Ordularının son durumlarında kalmalarını istemişti. İngiltere Başbakanı Lloyd George tarafından teklif edilen barış talebinde 7 milyon (altın) dolar barış karşılığında hibe (hediye) etmek istiyordu. İngiltere Başbakanı Lloyd George tarafından teklif edilen barış talebi, Türk Devleti tarafından çok uzun görüşülmüştür. Türk Devleti'nin uzun görüşmeleri ardından, İngiltere Başbakanı Lloyd George tarafından teklif edilen barış talebi ret edilmiştir. İsviçre'nin Cenevre şehrinde, 27 Ocak 1918'de Türk Devleti'nin temsilcisi ile buluşan İngiliz Başbakanı Lloyd George'un temsilcisi Zahroff, olumsuz cevap almıştı ve hayal kırıklığına uğramıştı. İngiliz Başbakanı Lloyd George da büyük ümitler beslediği bu barış görüşmesinden hayal kırıklığına uğrayarak çok üzülmüştü. Türk Devleti'nin kabul etmediği bu cazip teklifleri, İngilizler TC'yi kuran ekibin ve bu ekibin yardımları ile yine aynı senede daha iyi avantajlarla elde edeceklerdi. İngiliz bu ekibe yardım edecekti. Ankara'dan Türk Hükümeti'ni ve Sultanı darbeye yıktırıp bu kendi ekibiyle Türk Devleti'ni ele geçirecekti. Bu yeni ekiple Lozan'da bütün istediklerini elde ettirebilecekti. Türk Devleti'ne teklif ettikleri bu teklif ile Lozan'ı karşılaştırıldığında Türk Milleti'nin ne büyük bir ihanet şebekesi ile karşı karşıya

kaldığı çok açık ve seçik ortaya çıkar. İngiltere, telfinin kabul edilmemesiyle yeni bir taktik geliştiriyordu. TC'yi kuran ekip ile Türk Devleti ve Türk Ordusunu içeriden yıkmak için faaliyetlerini artırdı. Aynı sene içinde TC'yi kuran ekibin başındaki Kamal ve arkadaşlarıyla ve onların yardımlarıyla; Türk Ordularını Türk tarihinin en ağır bozgununa uğratarak mahvedecekti.

Yahudi Devleti İsrail'in Kurulması İçin Temel Atma Faaliyetleri

İngilizler, Kudüs'ü işgal ettikten sonra, Yahudiler'in Balfour Deklarasyonu'nu gerçekleştirmek amacıyla Filistin'deki faaliyetlerini yoğunlaştırdılar. İngiltere Dışişleri Bakanlığı, 1918'de Filistin'de Yahudi devleti için ilk adımları attılar. İngiltere'de Yahudi devlet için bir Siyonist heyet oluşturuldu. İngiliz Dışişleri Bakanlığı 13 Şubat 1918'de Kahire'de Sir Reginald Wingat'e telgraf gönderdi. Telgrafta bir Siyonist komisyonunun kurulduğunu ve Filistin'e yola çıkmak üzere olduğunu bildirmişti. İngiliz ve Siyonist hareketin temsilcilerinden oluşan, başında Dr. Hayim Weizmann'ın bulunduğu komisyondur. Willlam Ormsby Gore'un emrinde çalışıyordu. Alan Dawnay, Siyonist Komisyonu' nun çalışmalarını başlattı.

Fromkin, a. g. e., s. 320-321;

Johnson, a. g. e., s. 401.

W. Thulstrup'un "L'Illustrated Tidende" Gazetesi'nde 18 Şubat 1918'de çıkan makalesinde: "İngilizlerin zaferleri sayesinde, Filistin Yahudiler'i geri verileceğini "belletmiştir. Padişah II. Abdülhamid, Yahudiler'in Filistin'e yerleşmelerine karşı çıkmış, Türk İmparatorluğu içinde gelişmeye başlayan etnik milliyetçiliği önlemişti. Padişah Sultan II. Abdülhamid Han, aşiretleri devlete bağlamak ve politikasını başarılı bir şekilde uygulamıştı.

Başbakanlık Arşivi,Dos. 2885,G. 35.; Kodaman, Sultan II. Abdülhamid Devri Doğu Anadolu Politikası,s. 91.;

Öke, Osmanlı İmparatorluğu, Siyonizm ve Filistin Sorunu,s. 66.;

Volkan, a. g. e., s. 103.

Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Falkenhayn'ın Ayrılması Sanders'in Atanması

Mısır Gezici Kuvvetleri Komutanı General Allenby, planlanan taarruz hareketinin hazırlıklarını sürdürmekteydi. Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Falkenhayn; hiçbir günahı olamamasına rağmen düşmanın yerli işbirlikçilerinin dalaveresiyle ayağı kaydırılmıştı. Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Falkenhayn görevinden alınmıştı. Falkenhayn, Filistin Cephesindeki çabalarına rağmen; Müttefik dost Almanya'ya geri gönderilmesinin koşullarını düşman işbirlikçileri hazırlamıştı. Türk Devleti'nin Başkomutanlık Kurmay Başkanlığına getirilen General Zekt, Filistin Cephesi'ndeki gelişmeleri yerinde görmek amacıyla Nasıra'da gitti. Başkomutan Vekilliği'nin bir yazısını da Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Mareşal Falkenhayn'a vermişti. Mareşal Falkenhayn, General Zekt'le Başkomutan Vekilliği ya iletmek üzere bir cevap mektubu göndermişti. Mareşal Falkenhayn, Başkomutanlık Vekâletine yazılmış olan bu cevap yazısında, yaptığı son taarruzların gereğine işaret ederek, başarısızlık sebeplerini ve yapılan ihanetleri açıkladıktan sonra şöyle demişti:

". . . Bana verilen görevin yapılmasında bütün vasıtaların kullanılması hususunda tam bağımsız zorundaydım. Ne yazık ki devamlı tökezledim, devamlı engellendim. Bu noktalarda, zati devletleri başka düşüncede bulunmanın sizin hakkınızdır. Sizin gibi benim de aynı fedakârlıklarla istediğim kutsal davanın yararına çalışmaktır. Yerime bir diğerinin derhal getirilmesinden çekinilmemelidir."

Falkenhayn, bir Türk Mareşali idi. Başkomutan Vekilliği ise, Başkomutan olan Padişah'ın Vekili idi. Falkenhayn onun bütün yetkilerine sahip bulunuyordu. Buna rağmen Şabataycı Kamal defalarca görevi olmadığı halde Falkenhayn'na defalarca engelleyerek, İngiliz düşmanını ekmeğine yağ sürmüştü.

Başkomutan Vekilliği Alman Genel Karargâhıyla koordine ettikten sonra, Falkenhayn'ın yerine, Çanakkale Cephesi'nde 1. Ordu, halen 5. Ordu Komutanı olan General Liman Von Sanders'i atamıştır.

General Liman Von Sanders, Yıldırım Ordular Grubu Komutanı oluşunu şöyle anlatmaktadır: “19 Şubat 1918 günü Enver beni Harbiye Nezaretine davet etti. . . Enver bana Filistin’deki Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığını üzerime alıp alamayacağımı sordu. Ben de İmparator Hazretleriyle Alman Başkomutanlığı muvafakat ederlerse, bu görevi yüklenmeye hazır olduğumu söyledim. . . ”

Başkomutanlık, 24 Şubat 1918’de, Mareşal Falkenhayn’ın yerine Mareşal Liman Von Sanders’in atandığını şöyle bildirmiştir: "Mareşal Von Falkenhayn başka görevde kullanılmak üzere Haşmetli Müttefik dost Almanya İmparatoru tarafından çağırılmış olduğundan, Mareşal Liman Von Sanders Yıldırım Ordular Grubunun komutasını üzerine alacaktır. “

Mareşal Falkenhayn, 26 Eylül 1917’de teşkil edilen Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığı görevine 30 Eylül 1917’de başlamış, 11 ay Filistin Cephesi’nde bulunduktan sonra 25 Şubat 1918’de Müttefik dost Almanya’da bir ordu komutanlığına atanmıştır.

Cebecioğlu, a. g. e., s. 44-45;

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi’nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-FillstinCephesi,s. 536-537; Aydemir, Makedonya dan Orta Asya’ya Başkomutan Vekilliği ,c. III,s. 352;

Belen, Birinci Cihan Harbi’nde Türk Harbi, c. V,s. 26.

Tezer, a. g. e., s. 169,

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 534;

Armstrong, a. g. e., s. 70.

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye’de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 s. 225

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi’nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-FillstinCephesi,. ,KIs. 3704,Dos. H-19,Fih. 1-16;

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 533-534;

Nedim, a. g. e., s. 122;

Arı, a. g. e., s. 331;

Kressenstein, a. g. e., s. 100;

Winstone, a. g. e., s. 422;

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi,c. IIIs. 3,s. 431,

Volkan, a. g. e., s. 150;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi,c. V,s. 27.

Şabataycı Kamal'ın sadıçı İsmet İnönü, Filistin Cephesi'nde emirlerinde savaştığı ve çok yakından tanıdığı Mareşal Falkenhayn ve Mareşal Liman Von Sanders hakkındaki düşüncelerini şöyle ifade etmiştir: “Alman büyük karargâhının başında, Müttefik Ordularının halleri ve hareketleri için esaslı bilgi sahibi olması lazım gelen General, tahmin etmediği vaziyetler karşısında kalmış olduğu intibainı veriyordu. Garip olan şudur ki, senelerden beri Türklerle beraber yaşamış ve muharebe etmiş olan Alman subaylarıyla beraber bulunuyordu. Fakat mahiyetindekiler, hiç olmazsa ehemmiyetle ve nüfuzlu mevkilerde bulunanların hepsi kendisi gibi yeni gelmişlerdi. Sina Cephesi'ne yetişmesinin ne demek olduğu hiç kavranamamıştır. Güçlük arttıkça Von Falkenhayn; Karargâhı, sivil ve asker bütün muhitine hiddetle ve itimatsız bir tesir yapıyordu. Tabi 4. Ordu Komutanı Ahmet Cemal ile süratle çatıştılar.” Ahmet Cemal'in emirlerine tatsızlığını çatıştılar diyor. İkisi aynı mevkide değil ki çatışsınlar. Falkenhayn amir/üst Ahmet Cemal memur/ast idi. Bu ifade İnönü'nü rengini belli etmek için kâfidir. İsmet İnönü suçladığı komutanına somut suçlar gösteremiyor. Laf ebeliğiyle afaki ifadeler kullanıyor. Böylece rengi ortaya çıkıyor.

Selek ,İsmet İnönü, Hatıralar, c. I,s. 124-125s. 225;

Üçok, a. g. e., s. 308.

12 Aralık 1917'de Filistin Cephesi'nden ayrılmış olan Ahmet Cemal, İstanbul'da aynen Şabataycı Kamal gibi ihtirasıyla makam ve mevki peşindeydi

Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal, Filistin Cephesi'nin anası belledikten sonra İstanbul'daki ihtirasıyla faaliyetlerini artırdığı görülmektedir. Dikkat edilirse Şabataycı Kamal'da Filistin Cephesi'nin anasına belledikten sonra muhteşem bir servete İngiliz altınlarıyla konmuştu. Muhteşem servetiyle uçtukten sonra, İngiliz parasıyla Hükümet'te bakanlık arayışlarına girmişti. Bakanlıktan başka onu hiçbir şey ilgilendirmiyordu. Kendini bakanlıktan aşağı bir makama yakıştıramayan Kamal; beklentisi gerçekleşmeyince Sultanı ve Türk Hükümetini devşirerek Devleti ele geçirmek için darbe teşebbüslerine girişmiştir. İttihat ve Terakki Partisi'nin boş kalan komutanları bu günlerde, kendisi de IT'çi olan Kamal Türk Sultan'ına karşı harekete geçti. Kamal Paşa ve arkadaşları, darbeci program izleyecek bir hükümetin işbaşına gelmesi için, zorla iktidara gelmenin yollarını aramaya başlamışlardı. Kamal anılarında vardıkları kararı kendisi şöyle itiraf ediyor; "Bir gün Fethi bey ve dört müşterek arkadaşla birlikte bir hayli münakaşadan sonra, ihtilalci bir komite kurmağa karar verdik ve ihtilalci tedbirler düşünmeğe başladık, Padişahı değiştirmek, kabineyi düşürmek, yeni bir hükümet teşkil ederek daha azimli hareketlerde bulunmak gibi" Kamal 'Fethi Bey ve dört müşterek arkadaşla' şeklindeki anlatımı ile altı kişinin varlığından söz ediyorsa da araştırmacılar, Kamal, Rauf, Fethi ve İsmail Canbolat olmak üzere toplam beş kişiyi belirleyebilmişlerdir. Kara Kemal'in de gruba sonradan katıldığı bilinmektedir. Hepsi de dönme ve sabatayistlerden oluşmaktaydı. Mevlanzade Rıfat'a göre bu dönemde, açıkta kalmış bazı İttihat ve Terakki'ye bağlı subaylar Ay-Yıldız isminde gizli bir komitacı ve darbeci cemiyet kurmuşlar, başkanlığına da Mustafa Kemal'i getirmişlerdi. Padişahı devirerek yeni bir devlet kurmak için kurulan bu cemiyeti ve Kamal'ın cemiyetin başkanı olduğunu bilmekte olan Sultan, bundan çok tedirgin olmaktadır. Ay-Yıldız'ın Kamal'ın sözünü ettiği ihtilalci komite olup olmadığı tam olarak bilinmemektedir. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal ile İngiliz işbirlikçisi Şabataycı Kamal, devleti ele geçirerek aynen Filistin Cephesi'nin anasını belledikleri gibi, İngiliz altınlarıyla enseleri kalınlaştığı için bu sefer İstanbul'da Türk Devleti'nin anasını belleme çalışmalarına girmişlerdi. Maliye Nazırı Cavit, 13 Şubat-3 Mart 1918 tarihleri arasında not defterine şunları yazmıştı: "İstanbul'da bir Cemal Paşa meselesi var. Kendisi ve bazı taraftarları -deniyor ki- Sadarete (başbakanlık) gelmesini arzu ediyorlarmış ve kuvvetli bir rivayete göre, Cemal Paşa bununla cidden iştilal ediyormuş. Her halde mevki kazanmak için İstanbul'un her tarafında propaganda yaptığına şüphe yok"

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi, c. I I I, Ks. 4, s. 346.; Sina Akşin, İstanbul Hükümetleri ve Mill Mücadele, İstanbul (1976), s. 190-191;

Engin Berber Kurtuluş Savaşında Kamal ve Vahdettin,, 1997, S. ,10; S. ,11

Falih Rıfki Atay, Kamal'ın Bana Anlattıkları, İstanbul (1955), s. 94.;

Mevlânâ Rıfat, Türkiye İnkılabının İçyüzü, Halep (1929), s. 204-205.

General Von Falkenhayn 25 Şubat 1918'de Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığından alınmıştı. 24 Şubat 1918'de yerine Mareşal Liman Von Sanders 1 Mart 1918'de atanmıştı. Mareşal Liman Von Sanders emir ve komutayı General Von Falkenhayn'dan teslim almıştır. İngiliz devletinin büyük paralarla ve cazip tekliflerle talep ettiği barışı Türk Devleti kabul etmeyince İngiliz yeni arayışlara yönelmişti. İngiliz devleti Türk Devleti'nin içindeki ve dışındaki bütün işbirlikçileriyle yeni planların peşindeydi. Mareşal Liman Von Sanders'in, Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığını teslim aldığı 1 Mart 1918'de İngiliz işbirlikçileri yeniden Brest-Litovsk barış görüşmeleri, 3 Mart 1918'de tekrar başlatarak antlaşmayla sonuçlandırmıştır. Rusya bu antlaşmayla Birinci Dünya Harbi'nden çekilmiştir.

Armaoğlu, a. g. e., s. 139-140;

Karal a. g. e., ., c. IX,s. 505-506;

Arı, a. g. e., s. 333;

Aydemir, Makedonya'dan Orta Asya'ya Başkomutan Vekilliği ,c. III,s. 383-387;

Abensour, a. g. e., s. 123

Mareşal Liman Von Sanders, Yıldırım Ordular Grubunu kuvvetleriyle, Filistin'in kalan kısmını savunmak istiyordu. Yıldırım Ordular Grubu Komutanı mevcut kuvvetlerle cepheyi daraltmıştı. Yeni ve uygun, bir tertiplenme yapmıştı. Mareşal Liman Von Sanders, cephenin bazı yerlerinde emniyet ve gözetleme postaları bırakmıştı. TC'yi kuran ekibin sayesinde özellikle Akdeniz kıyısındaki mevziler, düz bir arazi kesiminde bulunmaktaydı. Başkomutan Vekil'inin kesin emrine göre, Filistin'in kalan üçte birinin muhafaza ve savunulması gerektiğini, değerlendirmişti. Mareşal Falkenhayn aktif savunma planları yerli işbirlikçi komutanlar sayesinde hep kösteklenmişti. Kamal, Mareşal Falkenhayn aktif savunma planlarının hepsini kösteklemişti. Kamal; her şeye maydanoz olup Türk Ordusunu İngiliz e karşı oyalamıştı. İngiliz takviyesine karşı, Türk Ordularının takviyelimesin, eğitilmesine, kuvvetlenmesine yardımcı olmadığı gibi; yapılmak istenen kuvvet artırıcı faaliyetlere de köstek olmuştu. En sonunda bütün bu zayıflatma kösteklemeleri sonucunda, bir de Türk ordusunu başsız bırakarak İngiliz işbirliğine ve Türk Milleti şahsındaki Türk Devletine ihanetine taçlandırmıştı. Diğer işbirlikçiler ise düşman karşısındaki sağlam ve güvenli mevzilerden İngilizlerin lehine çekilmişlerdi. Fevzi Çakmak, Ali Fuat, İsmet İnönü'den oluşan bu grup, sağlam vezirlerden devamlı çekilerek sağlam Türk ordularını İngiliz düşmanlarına yem ettirmişlerdi. Artık Türk Ordusu İngiliz'e darbe saldırılarıyla mahvetme gücü kalmamıştı. Mareşal Liman Von Sanders'se mevzi savunması esaslarına uygun olarak Filistin'i kesin olarak savunmak istiyordu. Şükrü Mahmut Nedim'e göre: "Mareşal Falkenhayn'ın cephe gerisine, yani derinliğine önem vermiştir. Cephe gerisine ve bu nedenle ön hatlardaki kıtaların bir kısmını ihtiyat olarak daha gerilerde bulundurması uygulamaları yapmıştı. General Liman Von Sanders ise her karış toprak için, son imkânına kadar savaşılmamasını isteyen görüşlere sahipti. ". General Liman Von Sanders'in düşüncesi Çanakkale savunmasındaki başarılı savunma taktiğidir. İki yıl önce Çanakkale Savaşları'nda İngilizler'e karşı bu başarılı savunma taktiğini uygulamıştı. Filistin Cephesi'nde de icra etmek istemiştir.

Gnkur ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi,s. 540;

Cebecioğlu, a. g. e., s. 45;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harb!, c. V, s. 27;

Şükrü Mahmut Nedim a. g. e., s. 122

Birinci Şeria Muharebesi

İngiliz düşmanı Başbakanı Lloyd George büyük caziplerle istediği barışı Türk Devleti kabul etmemişti. İsteddiği barışı Türk Devleti kabul etmeyince; Türk Devleti'ni barışa zorlamak için Filistin'in tamamının ele geçirilerek istediği barışı silah zoruyla yapmak istedi. İngiliz düşmanı Başbakanı Lloyd George: "Filistin'in bütününe ele geçirilmesi ve savaş boyunca elde tutulmasıyla, Halep bölgesine kadar ilerleyip Türkiye'yle Irak arasında demiryolu gidiş gelişinin kesilmesi" seçeneklerinin incelenmesini istemişti. Burada görüldüğü gibi İngiliz Kuzey Suriye'yi ve Anadolu'yu işgal etme fikri hiç olmamıştır. Kuzey Suriye zaten Arap değildi. İngiltere Kuzey Suriye'yi Anadolu olarak görüyordu. TC'yi kuran yeni ekip bu gerçekleri hep saklamıştır. İngiliz Anadolu'da da bir tek kurşun atmamıştır. İngiltere; tarihin hiç bir zamanında Anadolu'da savaşmamıştır. İngiliz düşmanı Başbakanı Lloyd George'nin ifadesi açık ve nettir. Laf ebeliğiyle dalavereye gerek yoktur. İngilizler Türkleri barışa zorlamak için doğu Akdeniz'i bile işgal fikri olmamıştır. Hele hele Anadolu'da hiç gözleri yoktu. Tarihte hep cengâver bir Millet olan Türkleri işgal altında tutmak; akıllarını peynir ekmeğiyle yemektir. Hiçbir tarihçi; İngiliz düşmanın kalıcı olarak Türklerin şahsındaki Anadolu'yu işgal fikrini veya planını veya uygulamasını gösteremez. Bu sahtekârlıkları; TC'yi kuranlar tertiplemişlerdir. İngilizler'i istediklerinden fazlasını Lozan'da vererek, işbirlikçiliklerini ört bas etmek için bu sahtekârlıkları uydurmuşlardır. Koskoca İngiliz düşman Başbakanı Lloyd George maksadını ulaşmak için, kendi ağzından ifade ederek emir veriyor. TC'yi kuranlar ile onların tarihçi geçinen dalkavuk ve satılmış kalemleri kışkırlardan yeni masallar üretiyorlar. İngilizlerin Filistin'deki başkomutanı da İngiliz düşman Başbakanı Lloyd George'in verdiği emri uygulamak için çaba sarf etmiştir. İngiliz Devleti'nin bu resmi kararını başbakan Lloyd George, General Allenby'e verdiği emirle açıkça belletmiştir. TC'yi kuranlar ise işbirlikçi pisliklerini örtmek için sahtekârlıklarla genç nesillerin beyinlerini tecavüz etmişlerdir. Zaten kendileri, işbirlikleriyle Türk Milleti'ne İngilizler'i tecavüz ettirmişti. George General Allenby, yeniden İngiliz devleti tarafından planlanan ve uygulanmasını istediği bu yeni aldığı emri, durum değerlendirmesi yapmıştır. Türkler'in Filistin ve Ürdün'den hemen çıkartılması gerektiğine karar vermişti. İngiliz başkomutanı burada da görüldüğü gibi Türk'leri Filistin ve Ürdün'den

çıkarmak için çalışmalara koyulmuştur. Burada; Doğu Akdeniz, Lübnan, Suriye ve Anadolu söz konusu değildir. İşgal planında yalnız Filistin ve Ürdün'den başka bir yer yoktur. İşgal planı çalışmaları yalnız Filistin ve Ürdün yapılmaktadır. Doğu Akdeniz, Lübnan, Suriye ve Anadolu; bu planın içinde yoktur. Kamal ise İngilizler'e istediklerinden fazlasını peşkeş çekmiştir. İleride daha açık işleneceğin; bu ihanetler, daha net anlaşılacaktır. Daha sonraki safhada görüleceği gibi bütün Türk ordularını İngilizler'e peşkeş çekerek yem eden Kamal, barış görüşmeleri başladığında son kalan birliklerle bulunduğu yerde kalmasını Türk Hükümeti istediği halde; o ta Toroslara kadar geri çekilmiştir. Bu geri çekilme işlemi Türk Hükümeti'nin haberi olmadan gerçekleştirmiştir. İşin daha garibi vardır. Kamal o kadar geriye kaçtı ki, bu kaçış miktarı İngilizlerin planlarından hayli ileride idi. Bu yüzden İngilizler tanımadıkları yerde olduklarından dolayı ve planlamadıkları için Türk birliklerini takip etmekten de vazgeçmişleri. Şunu dikkat etmek lazımdır. Bırakınız çarpışmayı, takipten de vazgeçmişlerdi. Buna rağmen Kamal İngilizlerin lehine ve Türk Devleti'nin aleyhine geri çekilmesini Türk Hükümeti'nin “ Bulunduğun yerde kal” emrini dinlemeyerek devam ettirmiştir. General Allenby, Şeria bölgesinde icra edilecek hareketin, iki safhada yapılmasını kararlaştırmıştı. Birinci safhada Türkler, Şeria Nehri'nin doğusuna atılacaktı. İkinci safhadaysa İngilizler; Filistin'in, önce doğu sonra kuzey istikametinde ilerleyerek Ürdün kontrol altına alınacaktı. Bütün İngiliz planları bu kadardır. Kamal, İngilizler'i şirin gözükmek için; İngilizler ein belirlediği bu plandan daha çoğunu peşkeş çekerek hediye etmiştir. İngilizler'i fazlasından ihya etmiştir. İngilizler de, Kamal'ın bu işbirliğini TC'yi kurdurarak mükâfatlandırmıştır. Bütün bunları makro olarak bakmak lazımdır. İleri de de açıklanacağı gibi küçük detaylar insanların gözüne büyük gelmemelidir. Sineğe bir bardak su derya gelir. Bir mikroba da okyanus gelir. Bir balinaya hiç gelir. Uzaydakine de hiç gelmez. Evrendekine de dünya bir hiç gelir. Bir bardak suyun esamisi okunmaz. Bundan dolayı bazı küçük olaylar devletler tarihinde bir hiçtir. Bundan dolayı Kamal'ın; 400 sene Türk Devleti'nin emrinde ve boyunduruğu altında kalan, Türk İmparatorluğu içindeki 40 küçük yönetimden biri olan yunanı allayarak ballayarak büyütmesi sırf bu ihanetini örtmek içindir. Bütün türk tarihini millî makaledeki tıfıl yunanla doldurması yüzünden, koskoca Türk'ün tarihini ve kendi ihanetlerini yer bırakmamıştır. İşte İngiliz'in Türkleri barışa zorlaması için planın özeti bir cümledir: General Shea'ye verilen emirde; 19 Mart 1918 gecesi Şeria Nehri'ni zorlaması isteniyordu. Şeria Nehri geçildikten sonra, Es Salt işgal edilecek ve daha sonra Hicaz Demiryolu tahrip edilmek üzere Amman'a ilerlenecekti. 15. Kolordu Komutanı Ali Rıza Paşa Grubu Komutanlığına atanmıştı. Şeria Nehri'nin Lut gölü ve Vadi el Melaha'yla birleştiği hat arasına bir ileri müfreze çıkarılarak,

düşmanın yaklaşması gözetlenecek ve doğuya geçişi engellenecekti. İleri müfrezenin kuvveti, Almanların 148. Alayından bir tabur, bir Türk piyade taburu, bir Hecinsüvar bölüğü, bir topçu takımı ve bir süvari bölüğünden kurulmuştu. Katrane'de bulunan 48. Tümen, Şeria Grubu emrine girmek üzere karargâhıyla Satt'a hareket etmesi emredilmişti. 48. Tümen, Amman üzerinden Es Salt'a intikal etmişti. 48. Tümen, Um es Şert(Ummeşşart) Geçidi'nden-Lut gölüne kadar olan hattın savunulması görevi verilmişti. İngilizlerin Şeria Nehri doğusuna geçişlerini önlemek amacıyla, Şeria Nehri doğusunda, Karargâhı Es Salt'ta olacak şekilde Şeria Grubu kuruluyordu.

Gnkur ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi,s. 565.

Massey, a. g. e., s. 247-248. 500. ,570-571. vd.;

Bayur, Türk inkılabı Tarihi,c. I I I, Ks. 3,s. 432.;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi,c. V,s. 30. -s. 41.

İngiliz Birlikleri, öğleye doğru Eriha-Es Salt yolundan ilerleyerek birliklerimizi kuşatmaya çalışıyorlardı. Türk birlikleri bütün gücüyle Salt'ı savunuyordu. Düşmanın üç tümeninden fazla kuvvetle idi. Düşman taarruzuna karşı Salt savunması kahramanca yapılmıştı. İhtiyat birliklerimizin intikali için bir gün zaman kazanılmıştır. Şeria Grubu Karargâhı, gündüz saatlerinde Salt'tan hareket etmişti. Şeria Grup Komutanlığı ve 48. Tümen Karargâhları tarafından yeniden durum değerlendirmesi yapıldı. Amman veya Zerka istikametlerinden hangisine çekilmenin daha uygun olacağı tartışılmıştır. Her iki hareket tarzının fayda ve mahzurları kıymetlendirilmişti. Şeria Grup Komutanlığı Amman istikametine çekilmeye karar vermiştir. Şeria Grup Karargâhı Amman'ın doğusundaki Hicaz Hattı üzerinde bulunan Tren İstasyonu'nda konuşlandırılmıştır.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. V,s. 31-32.

Türk birlikleri Amman'a intikal ettikten sonra, zaman kaybetmeden Amman'ın savunması için hazırlık yapmaya başlamışlardır. Mareşal Liman Von Sanders,4. Ordu Komutanı Cemal Mersinli'ye şu emri vermişti: ““Şeria'yı geçen düşman

piyade ve süvari kuvvetleri, buradaki kıtılımızı Sait'in güney sırtlarına kadar geri sürmüştür. İrtibat olmaması nedeniyle muharebenin sonucu hakkında bir bilgi alınamamıştır. Bu telgrafın alınmasıyla beraber, ilk vasıtaıyla hemen Amman'a hareket ederek, buradaki emir ve komutayı alınız. Şeria Grubu Karargâhının, Amman'la Sait'in orta yerinde Sevilah'ta bulunduğu, şimdi Amman İstasyonu'ndan öğrenilmiştir. Zati devletlerinden, şimdilik sadece düşmanın mümkün olduğu kadar Amman'dan uzak tutulmasını rica ederim. Aynı zamanda, 8. Kolordunun hat boyundan arttırılması kabil olan bütün kuvvetlerinin de hemen Amman'a getirilmesini ve bundan başka Şam Mevki Komutanlığı emrinde bulunan kıtalardan istediğiniz kısımları da hazırlatın. Ben, 7. Ordunun sol kanadıyla Şeria'nin iki tarafından güneye doğru bir taarruz yaptıracağım. Bunun zamanını ve şeklini ayrıca bildiririm. Amman'a varışınızın haberini bekliyorum. Çünkü ancak o zaman Ali Rıza'ya Şam'a dönmesini ve durum açıklığa kavuşuncaya kadar iâşe ve menzile ait sizin görevlerinizi vekâleten yürütmesini tebliğ edeceğim. Başkomutan Vekilliği ya ayrıca, bilgi verildiğini arz ederim. "

Gnkur ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi KIs. 3221,Dos. H-101,Fih. 1-7;

5 Jahre Türkei (Orişinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 s. 241.

Mareşal Liman Von Sanders, Şeria Grup komutanı Ali Rıza'nın harekât bölgesinden uzak kalarak, muharebeye etkili olamadığını değerlendirmiş ve yerine 4. Ordu komutanı Cemal Mersinli'yi görevlendirmek durumunda kalmıştır. Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Liman Von Sanders, Cemal Mersinli hakkında şöyle demektedir: "Muharebenin son kısmının yönetimi, Ordular Grubu tarafından Şam'daki 4. Ordu Komutanı Cemal Mersinli'ye birikilmişti. Bu zatla Bahriye Nazır! Ahmet Cemal aynı kimse değildir. Türk Ordusunda Cemal adını aşıyan birçok paşa vardı."

26 Mart 1918 günü akşamına doğru,4. Ordu Komutanı Cemal Mersinli, Şam'dan Amman'a gelmiş, Şeria Grup komutanı Ali Rıza Paşadan emir ve komutayı teslim almıştır. İngilizler, Birinci Şeria Muharebesi'nde planladıkları hedeflerini elde edememişlerdi. Birinci Şeria Muharebesi'nin hedefleri: Hicaz Demiryolu'nu

kesmek, Medine'deki Türk Kuvvetlerinin imhasını sağlamak ve Suriye'yi tehdit etmektir. Medine kahramanı Fahrettin Paşa, çok az birliğine rağmen destan yazmıştı. İngilizlerin bu başarısızlığı, Türker'de moral yükselmesine sebep olmuştu.

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 s. 243 -244.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi, s. 564-565, s. 574.

Karal, a. g. e., s. 534.

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi,c. III,Ks. 3,s. 434.;

Şefkat Süreyya Aydemir, Makedonya'dan Orta Asya'ya Başkomutan Vekilliği ,c. I II,s. 353. 591

Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Mareşal Liman Von Sanders, düşmanın takip edilmesini emretmişti. Ancak, TC'yi kuran ekipten olan Cemal Mersinli bir takip harekâtı yapmamıştır. Düşman, Sait'in güneyinden Şeria Nehri istikametinde çekilmeye başlamıştı. İngilizler, Amman'ı kontrol altına alsalardı, Hicaz Demiryolu tehdit altına girerdi. Türk birliklerinin ikmal, tahliye ve geri çekilme istikameti kesilebilirdi. İngilizler muharebe gücü üstünlüğüne rağmen,31 Mart 1918'de Şeria Nehri batısına geri çekilmek zorunda kalmışlardır. İngilizler Şeria'nın doğusuna İkinci defa taarruz edeceklerdi. Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Sanders, Batı Şeria'nın Eriha bölgesinde yapılan faaliyetleri tespit ederek, düşmanın Doğu Şeria'ya tekrar taarruz edeceğini tahmin etmişti.

Aydemir, Makedonya'dan Orta Asya'ya Başkomutan Vekilliği ,c. III,s. 353;

Karal, a. g. e., s. 534.

Nedim, a. g. e., s. 125.

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık,

1999,s. 245.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi,c. V,s. 41.

Massey, a. g. e., s. 245-246;

Nedim, a. g. e., s. 126-127

İkinci Şeria Muharebesi

Mısır Gezici Kuvvetleri Komutanı General Allenby, Türk birliklerini baskı altında tutmak istiyordu. Hicaz Demiryolu Hattı'na yapacakları sabotaj eylemlerini artırmak ve Türk Ordularının lojistik desteğini kesmek amacıyla, Şeria Nehri'nin doğusuna İkinci defe harekât yapmaya karar vermiştir. Görüldüğü gibi Anadolu hiçbir zaman işgal planlarına dâhil değildi. General Allenby, hasat zamanı yaklaştığı için, Şeria Nehri doğusundaki bölgeden toplanacak olan tar. İm ürünlerinden Türkler'in istifade etmelerini önlemek istiyordu. Türk birliklerini kuşatarak imha etmeyi ve Salt'ı ele geçirmeyi planlamıştı. General Allenby 30 Nisan 1918'de hareketin başlatılmasına karar vermişti. İkinci Şeria Muharebesi'ne Avustralya-Yeni Zelanda Atlı Piyade Tümeni, Avustralya Atlı Piyade Tümeni,60. Piyade Tümeni 20. Hint Tugayı, İmparatorluk Maiyet Süvari Tugayından iki Hint Alayı ve 6. Atlı Piyade Tugayından iki Yeomanry Alayı katılacaklardı.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Filistin Cephesi, s. 580-581. Nedim, a. g. e., s. 125-s. 127.

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık, 1999,s. 245.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi,c. V,s. 41.

Massey, a. g. e., s. 245-246;

Nedim, a. g. e., s. 126-127

İngilizlerin İkinci Şeria Taarruzu hazırlıkları devam ederken, Filistin Cephesi'ni takviye için gönderilen Alman askerlerinin tren istasyonlarında İngiliz işbirlikçileri tarafından bekletiliyordu. Türk askerlerininse yine İngiliz işbirlikçileri tarafından cepheye gönderilmesi konusunda problem

yaşatmaktadırlar. Bu da yetmiyormuş gibi ihanetleri Alman komutanın üzerine atarak Genelkurmay'a jurnallemekteydiler. Hainler bir taş ile iki kuş vurma amacıyla idiler. Başkomutan Vekilliği, konuyla ilgili olarak General Liman Von Sanders'e gönderdiği yazıda: "Bu birliklerin işe yaramaz şekilde, cepheye tutulmaları doğru değildir. Bunlardan yararlanmak kabil değilse, Alman Başkomutanlığı emrine geri gönderilmeleri gerekir "demişti. Yıldırım Orduları Komutanıysa hemen şu cevabi vermişti: ". . Zatı devletlerinden irtibat subayı Binbaşı Berkert'i dinlemenizi istirham ederim. Türk ikmal evlerini cepheye gönderip, Almanları geride tuttuğum iddiasını kesinlikle reddederim. Ordular Grubunun, Alman birliklerine oranla 10 kat daha fazla Türk birliği bulunduğunu ve pek çok şiddetli muharebe sırasında Türk ikmal erlerine duyulan ihtiyacını durmadan arttığını, elbet siz de bilersiniz. Daha komutayı aldığım ilk günlerden itibaren, Alman birliklerinin bir an önce gönderilmesini istedim." Böylece İşbirlikçi Türk Komutanların foyası ortaya çıkarak ihanetleri boşa çıkarılmıştı. Artık Kamal gibi her şeye maydanız olupta aktif köstekleyen yoktu. Yıldırım Ordular Grubu birlikleri rahat rahat savunma hazırlıklarını artırmışlardı. 4 ve 7. Ordular arasındaki ara hattı, Vadi Ebu Tara'dan başlıyordu. Şeria Nehri doğusundaki Türk birlikleri 8. Kolordu emrine verilmişti. 48. Tümen, Vadi Nimrin kuzeyinden, Vadi Ebu Tara, Mürettep Tümen Vadi Nimrin güneyinden Vadi Kefrin(Küfreyn)'e kadar olan bölgede tertiplenmişler,7. Süvari Alay. Vadi Küfreyn girişinde toplanarak, El Kufreyn Vadisi-Lut gölü arasındaki bölgeyi gözetlemeye başlamıştı. TC'yi kuran ekipten 4. Ordu Komutanı Cemal Mersinli, sorumluluk sahasını Şeria(Ürdün) Nehri'ne kadar uzatmaktan çekiniyordu. Yine TC'yi kuran ekipten olan 7. Ordu Komutanı Fevzi Çakmak'sa Şeria Nehri'nin doğusuna geçmek istemiyordu. Böylece TC'yi kuran ekip olan Cemal Mersinli ve Fevzi Çakmak tarafından emir verildiği halde Şeria Nehri doğusundaki bölge boş bırakıyorlardı. Yıldırım Orduları Komutanı Karargâhında olan Von Sanders bu ihanetlerden haberi yoktu. Kâğıt üzerinde her şey tamamı. Cepheye ise ihanet uygulamalarıyla tamam değildi. İngilizlerin faaliyetlerinden yeni bir taarruza hazırlandıklarımızlardı.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi,c. V. ,44.

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık, 1999, s. 248-249

Şu tesadüfe bakınız. İhanetlerle bırakılan boşluktan İngilizler saldırıyorlardı. İhanetin belgesi olmaz deniliyor. Nah olmaz. Alın size ihanetin kapı gibi belgesi. Belge sadece kâğıttan olmaz ki. . . . İngilizler, 30 Nisan 1918 günü saat 03. 00'te, tekrar Şeria Nehri doğusuna taarruza başlamışlardı, Düşman süvari birlikleri; Cemal Mersinli ve Fevzi Çakmak ikilisini bıraktığı ihanet boşluğuna kurdukları altı köprüden ve El Mendese Geçidi'nden Şeria Nehri'ni doğuya geçmişlerdi. Bir düşman süvari tümeni kuzeye, bir süvari tümeni Ere üzerinden Salt'a, bir piyade tümeni 8. Kolorduya, bazı birlikleri Şeria Nehri batısında El Avca Vadisi kuzeyinde 7. Ordunun sol kanadında bulunan 20. Kolordunun 53. Tümenine taarruza başlamışlardı. Düşman işbirlikçileri sayesinde Türklere zayıf oldukları yerlerinden vurmuşlardı. İngiliz düşmanları Tümeni asil taarruzunu Nimrin Vadisi'nin kuzeyinden, tali taarruzunu güneyinden yapıyordu. Düşman, 48. Tümenin emniyet unsurlarını kısa sürede muharebe dışı bıraktıktan sonra, mevzii önündeki kıvrıntılı vadilerden istifade ederek, birkaç yerde birinci hattaki mevzilerin gerisine sızmak suretiyle siperlere girmişlerdi. Türk Tümeninin ihanetler sonucunda baskına uğraması sonucu, birinci hat alaylarının personelinin yarısı kaybedilmişti. Birinci hat alayları geride daha hâkim olan İkinci hatta çekilmişti. Almanların teknik yardım olarak Türklere hibe ettikleri topçu bataryalarının etkili ateşiyle düşman taarruzu 48. Tümenin ilk mevzilerinde durdurulabilmişti. . Hava aydınlandıktan sonra ihanet daha iyi anlaşılacaktı. TC'yi kuran ekipten olan Cemal Mersinli ve Fevzi Çakmak ihanetleriyle Şeria Nehri doğusundaki ovanın düşman süvari birlikleri tarafından işgal edildiği görülmüştü. Cemal Mersinli ve Fevzi Çakmak ikilisi; gece saat 03. 00'te başlayan düşman taarruzunu, Yıldırım Orduları Grubu Komutanı General Liman Von Sanders'e ancak, sabah saat 07. 30'da bildirmişlerdi. Bu da görülüyor ki ikisi de düşman saldırırken rahat rahat uyumuşlardı. Kendileri uyudukları için iki de iki ordunun komutanı oldukları için muhatapları ve üstleri olan Yıldırım Orduları Grubu Komutanı General Liman Von Sanders'e ancak sabahleyin haber verebilmişlerdi. İhanetlerinin en açık delilli de bu iki telgraf haberidir.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2. ,Sina-Fillstin Cephesi, s. 584;

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 s. 252-253.;

Aydemir, Makedonya'dan Orta Asya'ya Başkomutan Vekilliği ,c. III,s. 353.

Yıldırım Orduları Grubu Komutanı General Liman Von Sanders, Cemal Mersinli'nin bu ihanetini öğrenmek için bizzat Grubu Kurmay Başkanı'na Amman'a göndermişti. Yıldırım Ordular Grubu Kurmay Başkanı, 4. Ordu Komutanı olan Cemal Mersinli ile görüşmek üzere uçakla Amman'a hareket etmiştir. Amman'dan araçla Salt'a gitmiştir. Mareşal Liman Von Sanders, 7. Ordu Komutanı Fevzi Çakmak'a saat 08. 30'da: "24. Tümeni Şeria doğusundan güney istikametinde hareket ettirmesini, duruma ve muharebe gereğine göre, Ed Damiye-Mafit Çözele istikametinde taarruz ettirmesini, 3. Süvari Tümeninin de bu geçit yerlerinden birisine karşı toplanmasını" emretmişti. Elin alman gavurları Türk Topraklarını korumak için canla başla çalışıyorlardı. Adı Türk ve İslam olan ihanetçi komutanlar ise, düşman işbirliği içinde memleket topraklarını vatan evlatlarının canı ve kanıyla peşkeş çekerek hediye ediyorlardı. Düşman,30 Nisan 1918 günü saat 18. 30'da Sattı İkinci defa ele geçirmişti.

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 s. 254.;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi,c. V,s. 43;

Aydemir, Makedonya'dan Orta Asya' ya Başkomutan Vekilliği ,c. Ill,s. 353.

TC'yi kuran ekibin ihaneti sonucunda Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Sanders inisiyatifi elin e almıştı. Ordulara yeni bir emir verdi. Emirde: "24. Tümenle 3. Süvari Tümeninin Ed Damiye-Salt istikametinde taarruz etmeleri gerekir. Ordunun da elde mevcut kuvvetlerle fecirle birlikte Sevilah-Salt istikametinde bir gösteriş taarruzu yapmalıdır. Amman'da da bir taburla, bir makineli tüfek bölüğü ve bir bataryanın bulundurulmalıdır." bildirilmişti. Verilen emre uygun olarak, 24. Tümen güney, 3. Süvari Tümeni doğu istikametinde olmak üzere, gerideki dağ yamaçlarında hala bir gün önceki düzeniyle duran İngiliz Süvari Tümenine taarruz için ilerlemişlerdi. Süvari bataryası da mevziye girerek düşman bataryalarını etkili bir şekilde ateş altına almıştı. İngilizlerin Avustralya Atlı Piyade Tümeni birlikleri baskına uğramış ve geri çekilmişlerdi. TC'yi kuranların ihanetleri sonucunda kaybedilen vatan toprakları, gâvur olan Almanın inisiyatifi ile vatan evlatlarının kanı ve canıyla geri alınıyordu. TC'yi

kuranlar tarafından yeniden safsatalarla doldurulan tarih kitaplarıyla, işte bu ihanetler Türk evlatlarından hep gizlenmiştir.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi,s. 587;

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye’de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 s. 254.;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi,c. V,s. 43;

Aydemir, Makedonya’dan Orta Asya' ya Başkomutan Vekilliği ,c. Ill,s. 353.;

Nedim, a. g. e., s. 129;

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye’de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık, 1999, s. 258-259.

2 Mayıs 1918'de Salt'ın batısındaki düşmana taarruz edilmişti. Akşama kadar Sait'in üç kilometre batısına kadar ilerlenmişti Hava kararmadan Cebeli Yaşa'yi ele geçirilmişti. Düşman, Sait'in iki kilometre kadar kuzeyine çekilmişti. Mareşal Liman Von Sanders durumu yakından görmek üzere Ed Damiye'ye gelmişti. 24. Tümen, Ed Damiye'ye gelmişti. 24. Tümen, Ed Damiye-El Yaz Vadisi istikametinde taarruz etmişti. Akşama kadar düşman Vadi Ralem güneyine atılmıştı. Adı ve sanı Türk bilinenler, ihanetlerle toprakları düşmana peşkeş çekmişleridir. Elin alman gâvuru komutanı ise Türk Devleti’nin emrinde canla başla Türk Milleti’nin hayrına çalışmışlardı. Gerçekten utanılacak bir durumdur. Bunun için tarih yasaklandı. Bunun için sahtekârlara para ile yeni safsata tarih siparişi verildi. Eski arşivler harf devrimiyle okunmayacak ve anlaşılmayacak hale getirildi. Yeni nesil bu hainleri kahraman zannederek tapacak hale geldi. Mareşal Liman Von Sanders, 3 Mayıs 1918 günü sabahın erken saatlerinde bir taarruz yapılmasını emretmişti.

Tümen, muharebe gücü ihanetler yüzünden azalmıştı. Elde ihtiyat da kalmamıştı. Sevilah Grubu, akşama kadar büyük bir çaba göstererek, Salt'ın doğusundaki tepeye kadar yanaşmıştı. Topçular, Saltı ateş altına almıştı. 3. Süvari Tümeni de

Salt'a batıdan ilerlemişti. Mareşal Liman Von Sanders, Salt'ı tekrar geri almak amacıyla,3 Mayıs 1918 günü saat 19. 00'da: "3. Süvari Tümeni,3-4 Mayıs 1918 gecesi saat 21. 00'de Salt'a hareket edecektir. Albay Şefket Müfrezesi, 3. Süvari Tümeniyle sıkı bir bağlantı kurarak sağ kanadıyla Salt'a taarruz ve sol kanadıyla karşısında bulunan düşmanı meşgul edecektir. Harekatta sürat göz önünde bulundurulacaktır" emrini vermiştir Bu kadar emeğe, cana ve mala mal olan çabalar, düne kadar vatan toprağı olan ihanetlerle peşkeş çekilen topraklar içindi. "Bir delil kuyuya bir taş atmış 40 akıllı çıkaramamış" hikâyesi burada da geçerli idi. "İki hain ihanet etmiş. Bir alman gavuru ihaneti boşa çıkarmıştı." İki hain vatan torağını satmış, bunca mal ve canla geriye alınamamıştır. Türk kuvvetleri işte böyle içteki kahraman zannedilen hainlerle boşu boşuna kırdırılıyordu. Küçük olsun sadece benim olsun hırsları yüzünden bunca can ve kan boşa akıtılmıştı. .

Gnkur. ATASE Bşk. lğı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi KIs. 3221,Dos. H-102,Fih. 1-21.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi,c. V,s. 46.;

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık, 1999,s. 259-260-261

7. Ordunun 3. Süvari Tümeni ve Sevilah(Süveylah) Grubunun taarruzu saat 22. 00'de başlamış, Sevilah Grubunun üç piyade bölüğü, istikametini kaybederek düşmana esir düşmüştü. Maskal Paşanın 300-400 kişillik Arap Atlı Kabilesinin de desteğıyle şiddetli muharebelerden ve gece yarısından sonra Salt tekrar geri alınmıştı. Türk komutanlar ihanetle vatan toprağına peşkeş çekiyordu. Alman komutanlar peşkeşi önlüyordu. Gerçekten şu tablo acı ve ibretliktir. Salt kasabası, 25 Mart ve 30 Nisan tarihlerinde İngilizlerin eline geçmiş, 2 Nisan ve 3 Mayıs tarihlerinde geri allanmıştı. Salt kasabası, 38 gün içinde İngilizler ile Türkler arasında dört defa el değiştirmişti. Bu durum, Filistin Cephesi'nde İngilizler'e ve yerli işbirlikçilerine karşı Türk topraklarını korumak için alman gâvur komutanları ile vatan evlatları tarafından verilen mücadelenin azim, kararlılık ve cesaretini göstermektedir.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. V,s. 46-47.

Nedim, a. g. e., s. 130.

Düşman, 4 Mayıs 1918 sabahı Şeria Köprübaşı mevzii istikametinde çekilmişti. Alman başkomutanın inisiyatifiyle beş gün süren İkinci Şeria muharebesi, 7. Ordunun muharebe gücünü son derece zayıflatmıştı. 8. Kolordu birliklerinin yiyecek ikmali yapılamadığından aç kalmıştı. Muharebeye katılan birlikler, personelin in yandan fazlasını kaybetmişlerdi. İngilizler, köprübaşına az bir kuvvet bırakarak, birliklerinin çoğunu Şeria Nehri batısına çekmişlerdi. Böylece İkinci Şeria Muharebesi de Türkler'in lehine sonuçlanmıştı. Bu nedenle, ne yazık ki, düşmanın siki takibi mümkün olamamıştı. Adı sanı Türk olanlar bu kadar ihanet etmemiş olsalardı; Türk ordusu boşu boşuna kırılmayacaktı. Almanlar komutanlarla Türk evlatları; kırdırılan orduyla bile düşmanı kök söktürerek yenmişlerdi. Eğer ihanetle kırdırılmamış olsalardı düşmana yok ederlerdi. Düşman yok olmuş olurdu. Türk Ordusu ise sapa sağlam olurdu. Türk komutanların bu ihanetleri sonucunda Türk Ordusu muharebe gücünü kaybetmesine rağmen, alman gâvuru komutanlarıyla düşmanı bozguna uğratmıştı. İhanetlerle Türk Ordusunun gücü kırılmasına rağmen; İkinci Şeria Muharebesi'nde, İngilizlerin Zayıyatı, Türkler'in zayıyatının iki katından daha fazla olmuştur.

Gnkur ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 2, Sina-Fillstin Cephesi, s. 593-594; Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. V, s. 47.;

Karal a. g. e., ., c. IX, s. 534;

Aydemir, Makedonya dan Orta Asya'ya Başkomutan Vekilliği, c. III, s. 353;

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi, c. III, Ks. 3, s. 435;

Armaoğlu, a. g. e., s. 142.;

Nedim, a. g. e., s. 130.;

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi, c. 111, Ks. 3, s. 435.

15 Haziran 1918'de Türk Erkan-ı Harbiye-i Umumiye Reisliğinden (Genelkurmay Başkanlığından) aldığı yazıda 11. Düşmana kök söktüren Alman Avcı Taburunun Filistin Cephesi'nden başka cephelere gönderilmesi için, Türk komutanlardan tarafından ayak oyunlarına girişildi. Mareşal Liman Von Sanders bunu öğrendi. 20 Haziran 1918'de istifa ettiğini Başkomutan Vekilliği bildirdi. İstifasını Alman Büyükelçiliğine gönderdiği bir yazıyla açıklamıştı. Mareşal Liman Von Sanders, ayrıca 21 Haziran 1918'de Başkomutan Vekilliği ya istifası hakkında şu telgraf' göndermişti:

". . . Alman KİT'lerinin Filistin Cephesi'nden geri alınması hakkındaki iki kere denenmiştir. İlk teşebbüs, Mayıs başında yapılmıştır. Bu sahte sağlık sebeplerine dayandırılmıştı. Lüzumu olup olmadığı hakkında yalnız tarafımdan burada cephede karar verilmesi mümkün olan böyle bir tedbire, daha önce karşı bir durum almıştım. 11. 1htiyat Avcı Taburunun başka bir cephede kullanılacağını İstanbul'dan gelen güveniler haberlerden anladım. . . Karşı oluşuma kesinlikle önem verilmedi. Bundan ötürü Grup Komutanlığından istifaya mecburum. Padişah Hazretleri'ne bu durumun arz edilmesini yüksek kişiliklerinden rica ederim. Bundan başka, emir ve komutayı kime devredeceğimin de lütfen hemen bildirilmesini rica ederim. . Emir ve komutanın tarafımdan bırakılmasına dair; İmparator Hazretleri'ne bilgi verilmesi için, gerekçe girişimlere başvurdum." Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Mareşal Liman Von Sanders'in Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığından istifası, Alman İmparatoru tarafından kabul edilmemiş ve kendisine: "İmparator ve Kral Hazretleri, komutanlıktan istifanızı kabul buyurmadılar ve başka bir emir verilinceye kadar makamınızda kalmanızı istiyorlar" cevabi verilmişti. Burada konu açık ve seçiktir. Çok berrak olan bu tavırlar konunun oyunun daha iyi anlaşılmasına katkı sağlayacaktır. Türk komutanlar Filistin Cephesi'nde İngilizler'e karşı savaşta, alman komutanlar ve alman kayzeri kadar ehemmiyet vermemektedirler. Düşman İngiliz bu cepheden bütün müttefikleri düze getireceği Türk komutanlar tarafından yeteri kadar ya anlaşılmamıştır. Yâda ihanetlerinin bir parçası olduğundan anlaşılması istenmemiştir.

Gnkur. ATASE Bşk. Iığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2, Sina-Filistin Cephesi,s. 599;

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 s. 281;

Bayur, Türk İnkilab Tarihi, c. III,Ks. 3, s. 436-437;

Winstone, a. g. e., s. 436.

Aydemir, Makedonya’da Orta Asya’ya Başkomutan Vekilliği ,c. III,s. 354;

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 535-536;

Sanders, a. g. e., s. 279-281.

Veliaht Vahdettin Sultan Oldu

Sultan V. Mehmet Reşat, 4 Temmuz 1918'de ölmüştü. Veliaht VI. Mehmet Vahdettin tahta çıkarak Türk Sulatani olmuştur. Savaş belasını da kucağında hazır bulmuştur.

Arı, a. g. e., s. 360;

Aydemir, Tek Adam, c. I, s. 293;

Danışmend a. g. e., c. IV, s. 439-440;

Armstrong, a. g. e., s. 67;

Ateş, a. g. e., s. 9;

Kamuran Gürün, Türk ve Türk Devletleri Tarihi, 2. b. ,İstanbul, Bilgi Yayınevi, s. 522;

Bayur, Türk İnkılab Tarihi, c. III, Ks. 4, s. 348;

Çetiner, a. g. e., s. 5;

Volkan a. g. e., ., s. 148.

Bernand Lewis, Modern Türkiye'nin Doğuşu, çev. Metin Kıratlı, 2. b. ,Ankara, TTK Yayınları, 1984, s. 240. eserde: Kamal, Sultan Vahdettin'i Padişah olduktan sonra Temmuz 1918'de, ziyaret ettiğini ve aralarında şu konuşmanın geçtiğini belletmiştir: “Her şeyden önce, orduya sahip ve egemen olmak gereklidir. Ancak, ondan sonra düşünülebilecek uygun kararlar uygulanabilir. Vahdettin, bu önerim üzerine, tıpkı kendisine ilk defa, Veliahtken oturduğu sarayda gördüğüm zamanki gibi, gözlerini kapadı ve az sonra şu karşılığı verdi: Sizin gibi düşünen başka komutanlar var mıdır? Vardır dedim. Düşünelim, dedi. Konuşmamız kendiliğinden kesilmişti. izin aldım.”

Atay, Atatürk'ün Anıları, s. 64;

Armstrong, a. g. e., s. 66-68;

Volkan, a. g. e., s. 148.

Türk Orduları boşu boşuna Cemal Mersinli ve Fevzi Çakmak'ın ihanetleriyle kırdırılarak muharebe gücü yok edilmişti. Ama düşman hala tehlikeli idi. Türk Ordusu ise Cemal Mersinli ve Fevzi Çakmak ikilisi yüzünden mahvolmuştu. Ama düşmanına gözdağı vermek gerekmekteydi. Düşmedim ayaktayım intibası ve imajı verilmesi mecburiyeti vardı. Bu yüzden Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığının 14 Temmuz 1918'de 7. Orduyla Şeria Nehri batısından Vadi Avca, 4. Orduyla Şeria Nehri doğusundan batı istikametinde gösteri taarruzu yapmıştır. Bu gösteri taarruzunda Cemal Mersinli ve Fevzi Çakmak ikilisinin açtığı yara dehşet verici bir sonuca ulaştığı görülmüştür. Cemal Mersinli ve Fevzi Çakmak ikilisinin mahkemede dayısı kadı olduğundan vatan evlatlarının canı ve kanına mal olmaktan ileriye gidememiştir. Cemal Mersinli ve Fevzi Çakmak ikilisinin ihanetleri yine eskiden olduğu gibi Türk evladının canı ve kanıyla ödenmiştir.

Nedim, a. g. e. s. 131;

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık, 1999 s. 284-286.

Mareşal Liman Von Sanders bu birliklerin içinde bulunduğu durumla ilgili olarak şu değerlendirmeyi yapmıştır: "Türk Kıta'larının muharebe gücündeki düşüşü, 14 Temmuz günkü harekât bana pek açık olarak göstermişti. Bugün burada meydana gelmiş olan durumun, bundan önceki harp yıllarında komutam altındaki Türk Kıta'larında görülmesi mümkün değildi. Aile hayatlarının sürdürülmesiyle meşgul ve Ordular Grubunda sadece belli olan maaşıyla geçinmek zorunda olan ve bu maaş da alamayan subaylardan pek çokları, doğaldır ki, başka bir hizmete istekli oldular. Türk komutanlardan çoğu Cepheden ayrılmıştı. Diğer bir kısmının eksilmesine sebep de, o sıralarda İstanbul'da çıkan büyük yangın nedeniyle, aileleri evsiz kalanlara izin vermek

zorunluluğu olmuştur. "

Türkiye'de Beş Yıl, Otto Liman Von Sanders, Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı
Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık, 1999 S. 11,

Nablus Meydan Muharebesi ve Kamal

Asker kökenli Kamalist ve CHP Ankara milletvekilliği yapan Sabahattin Selek Kamal'ın Türk Osmanlı Devletini yıkarak yeni bir devlet kurmak istediğini şöyle açıklamaktadır: “Kamal'ın darbesi, “dış görünüşüyle” yabancı işgallere karşı vatanı kurtarmak gerekçesine dayanmaktadır. Hâlbuki bu görüşün gerisinde uzun yılların hazırladığı, “devletin bünyesini değiştir” fikri yatar. Hareketin önünde ve başında bulunanların çoğunluğu darbeci ve ihtilalci bir cemiyetin, İttihat ve Terakkinin, fikir ve heyecan potasında yoğrulmuş kimselerdi. Eğer Türkiye kurtulacaksa, Osmanlı devlet düzeninde yapılacak şekli değişikliklerle değildi. Yeni bir devlet düzeni getirerek kurulacaktı. Kamal tarafından bu fikir daha başka biçimde ifade edilmiştir. Anadolu İhtilalinin ve darbesinin ilk olarak devletin politik strüktürünü (sistemini) değiştirmeyi hedef göttüğünü göstermektedir. Bunun yanı sıra başlangıçtan itibaren sosyal strüktürün (sistemin) de değişmesi gereğinin düşünüldüğünü ortaya koyan sözlere ve fikirlere rastlamaktayız. Düşman işgali, Anadolu İhtilalinin ve darbesini doğmasında “olumlu bir etki yapmıştır.” İhtilali ve darbeyi çabuklaştırmıştır.

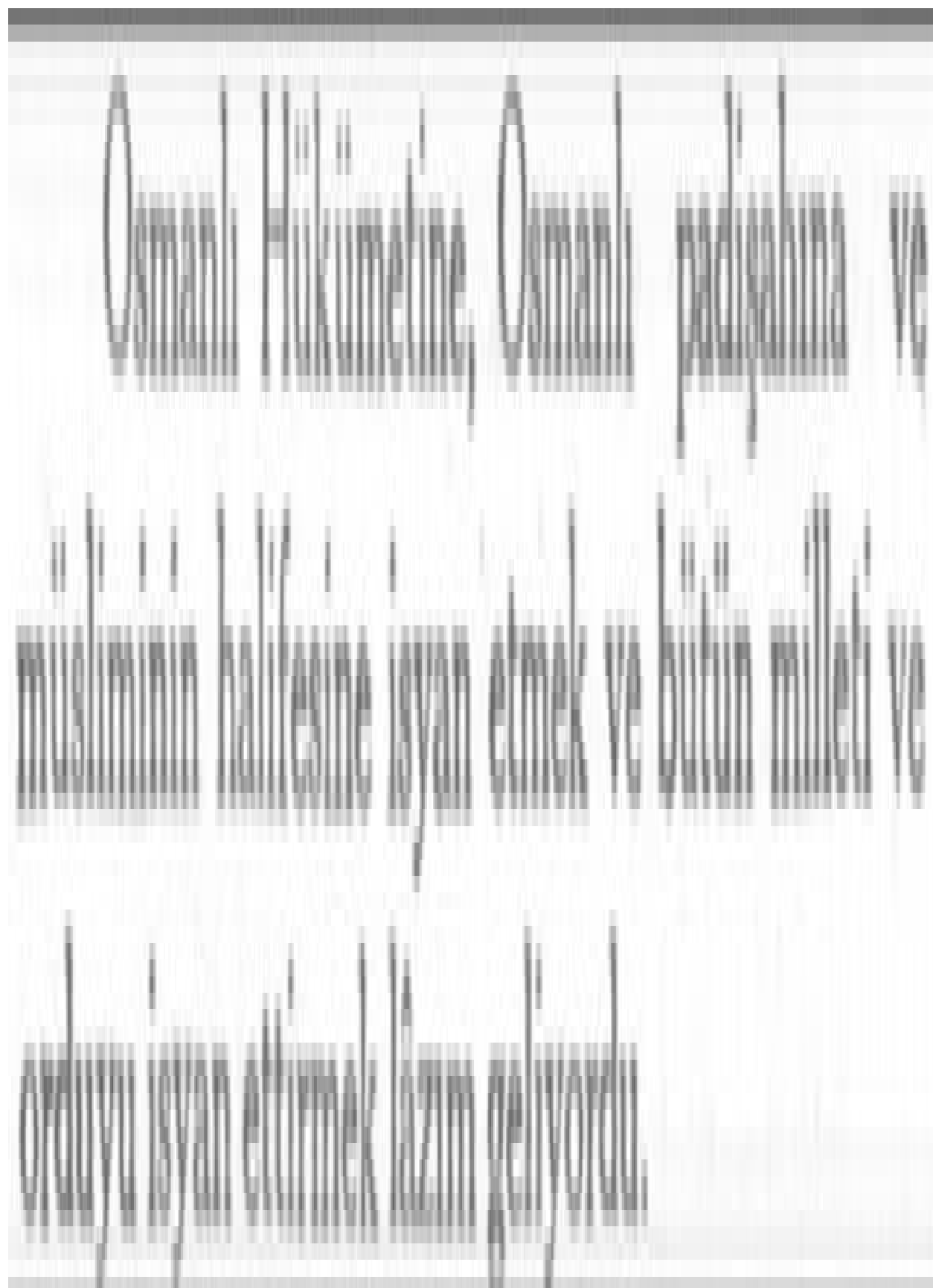
Sabahattin Selek Kamal'ın darbe ve ihtilal teşebbüsüne düşman işgalinin “iyi bir tesadüf” (!) demektedir. Aslında Kamal'ın hareketlerinin aslında düşmana değildir. İhtilâl ve darbe çabaları Osmanlı Türk devlet düzenine karşı olduğunu itiraf etmektedir: “Düşman işgal ive hükümetin işgal karşısındaki tutumu, İhtilal ve darbeci örgüt liderinin işine çok yaramıştır. Halka, 'dış düşmanı göstererek' devlet düzeni dışında bir organizasyon kurmak, sonra bu organizasyonu memleket haklarını korumayan (!) hükümete karşı işletmek, Kamal'ın darbe ve İhtilalinin stratejisine temel teşkil etmiştir. Düşman işgali, Kamal'a bu fırsatı vermese idi; darbe ve İhtilalin en büyük dayanağı olan orduyu bile devletten ayırmak güç olurdu. O takdirde, mevcut kuvvetleri bir darbe ve İhtilal davranışı içine sokabilmek için, bu derece net olmayan başka gerekçeler göstermek gerekecekti. İyi bir tesadüf (!), MU Kemal'in düşman işgalini zaman bakımından denk getirmiştir. Fırsatlardan faydalanmayı bilen İhtilal ve darbe örgütü lideri, ilk merhalede, memleketi yalnız'dış düşmanlardan kurtaracak adam rolünde görünmüştü. Darbe ve İhtilalci hüviyetini gizlemiş olmasına rağmen, Düşmanın işgalini Türk hükümetine karşı alabildiğine istismar etmiştir. “

Kamal Paşanın İhtilal plânını dört noktada özetlemek mümkündür.

Şöyle ki:

- 1 – Anadolu’nun İstanbul ile olan fikrî ve idarî bağıını kopararak Anadolu’yu İstanbul’dan ayırmak.
- 2 – “Millî İstiklali kurtarmak” parolasıyla Anadolu halkını bir teşkilât etrafında birleştirerek İhtilal atmosferine sokmak.
- 3 – İhtilal için ordunun desteğini sağlamak.
- 4 – Anadolu’daki mülki idareyi, valiler ve mutasarrıflar eliyle İhtilal idaresine bağlamak.

Türkiye’nin o günkü şartları içinde ne bu plân açıkça ortaya konulabilir ve ne de gelişi güzel İhtilalden söz edilebilirdi. İşin başında olanlar bile, Kamal Paşa’nın memleketi İhtilale sürüklediğini kesinlikle bilmemeli idiler. Bunun içindir ki, Kamal Paşa daima millî istiklali, vatanı ve Padişahı kurtarmaktan söz etmiş; Padişaha karşı yapılan herhangi bir hareketi, Padişahı kurtarmak gerekçesine dayamıştır. İhtilal kelimesini telâffuz etmekten dikkatle kaçınması zamanın gerçeklerinin gereği olduğu kadar, Onun İhtilal kavramına verdiği önemden de gelir.

Nitekim, zaferden sonra bile yaptığı işi İhtilal olarak adlandırmaktan kaçındığını ve “İsyan” deyimini tercih ettiğini görmekteyiz. 1919-1926 yıllarındaki icraatının muhasebesini yaptığı nutukta, Osmanlı Devletinin, onun istiklalinin, padişahın, hâllenin, hükümetin hiç bir anlamı kalmadığı inancına vardığını belirttikten sonra şöyle demektedir: “Osmanlı Hükümetine, Osmanlı padişahına ve Müslümanların halifesine isyan etmek ve bütün milleti ve orduyu isyan ettirmek lâzım geliyordu. “

Kamal, Nutuk, Türk Devrim Tarihi Enstitüsü, 9. Baskı, Millî Eğitim Basımevi, İstanbul 1969, cilt 1, s. 14.

Kamalcı yazar Sabahattin Selek’e göre; Halkı ve orduyu İhtilale sürükleyebilmek için Kamal Paşa’nın elin de üç önemli koz vardı:

- a) Düşman İşgali,
- b) Savaştan dolayı Türk Hükümetinin zor durum zaafı,
- c) Taşıdığı sıfat ve salâhiyetler (yetkiler).

İngilizlerin başını çektiği İtilaf devletlerinin Türkiye üzerindeki emelleri ve Türk Topraklarının bâzı yerlerinin işgali, Anadolu’nun birçok bölgelerinde halkı endişeye sevk etmişti. Düşman işgali güne kadar sezilmemiş olan büyük tehlikeyi meydana çıkarmıştır. O halde bazı Türk yurdu topraklarının başına gelen işgal felâket her yerde beklenebilirdi. Bazı Türk yurdu topraklarının işgali ile yaratılan heyecanı besleyerek bütün yurda yaymak ve devamlı kılmak gerekiyordu. Kamal bunu büyük bir koz olarak kullanacaktı. (...)

Kamalîst yazar Sabahattin Selek’e göre; Kamal, yapacağı darbe mücadelesinin iç ve dış cephesinde asıl dayanağın ordu olduğu prensibini kabul etmekle beraber, Darbe ve İhtilalini bir askerî ayaklanma şeklinde göstermekten dikkatle kaçınmıştır.

Kamal’ın Nutuk’u, s. 421

Kamalîst yazar Sabahattin Selek’e göre; Düşmanların Anadolu’ya yerleşmesinin imkânsız olduğunu yazıyor... Prens Andrea, bu gerçeği şöyle itiraf eder: “Biz Türkleri Küçük Asya’nın sonsuz genişlikleri içinde İran sınırlarına kadar kovalayabilir miydik? Bu gibi sorulara hiçbir kestirme cevap verilemez. Yalnız genel olarak belirsiz bir surette deniyordu ki, bu takdirde biz öyle bir arazi işgal etmiş oluruz ki, bunun ektirilip biçtirilmesi masraflarımızı ödeyebilir” .

Bütün bu düşüncelerin hayal olduğunu idrâk edebilmek için, Anadolu imkânlarının bir işgal ordusuna pek az şey bahşedeceğini bilmeye lüzum yoktu. Evvelâ, uzun sürecek bir harbe, Anadolu’ya yerleşmeye, düşmanın’ın iç durumu da, malî imkânları da, elverişli değildi.

Prens Andrea, Felâkete Doğru – Çeviri: Emekli Albay Hüseyin Rahmi, 1932, s. 7, 8.

Kamalîci Sabahattin Selek’e göre; İngilizler, hilâfetten kurtulmak istiyorlardı. Kamal ile bu konuda anlaşabilirlerdi... Kamal, asıl yapmak istediğini, İngilizlerin sayesinde artık bundan sonra yapmak imkânını bulacaktı.

Kamalîst Sabahattin Selek’e göre; İslam Alemi’nde bir Türk devletinin yaşamasını İngiliz menfaatlerine daha uygun bulan görüşü şu gerekçe doğrulamaktadır:

1 — Emperyalist bir devlet olarak, Osmanlı Türk İmparatorluğunun elin de bulunan Arap ülkelerine hâkim olmak isteyen İngiltere’nin Anadolu’daki şimdiki TC sınırlarından daha büyük olan «Misâk-ı Millî»den memnun olması gerekir. Misâk-ı Millî’nin tespit ettiği sınırlar İngiltere’nin tecavüz etmek istediği sınırlar değildi. İstanbul’a ve Anadolu’ya hâkim olmak iddiasında olmayan

İngiltere'nin Musul üzerinde Türkiye ile anlaşabilirdi.

2 —Fransa'nın Türkiye'ye karşı genel politikasından, İngiltere kuşkulandırmaktaydı. Fransa kamuoyunda açık bir şekilde beliren Türk dostluğu İngilizlerin dikkatinden kaçmadı. Fransa Hükümeti her ân Türkiye ile anlaşmaya yatkın görünmekteydi. Fransa'nın bu tutumuna karşılık İngiltere'nin Türklerin düşmanlığını kazanmakta ve İslam Alemi'ndeki durumlarını tehlikeye düşürmekte bir menfaati olamazdı.

3 — Birçok Müslüman memleketlere hâkim emperyalist bir devlet olarak, İngiltere, hilâfet müessesesini her devletten fazla düşünmek zorundaydı. Bu müessesenin devamı, halife İngilizlerin elin de bulunsa bile, İngiltere'nin işine elvermezdi. Devamlı olarak halifeyi elde bulundurmak çabası yerine halifeyi tasfiye edeceği muhakkak olan Kamal'ı desteklemek İngiliz politikası bakımından uygun düşüyordu.

4 —İngilizlerin başını çektiği İtilaf Devletlerinin Bolşeviklere karşı tuttıkları ve destekledikleri Çarlık kuvvetleri (Varengel, Denikin, Kolçak) başarı sağlayamamışlardı. Yeni Rus idaresi, Türk Devleti'nden yana idi. Rusya'daki rejim değişikliğinden, genel Rus politikasının değişeceği sonucunu çıkarmak mümkün değildi. Bu sebeple, İngiltere'nin Türkiye, özellikle Boğazlar ve İstanbul'dan dolayı ileride Ruslarla ihtilâfa düşmesinde bir fayda yoktu.

5 — Batı tarafından daha fazla sıkıştırılacak bir Türkiye'nin Bolşevik olması ihtimallide göz önünde tutulmalıydı. Batıya karşı bir Rus-Bolşevik cephesinin kurulması İngiltere'nin menfaatlerine açıkça aykırı idi.

Kamalcı Sabahattin Selek'e göre; Kamal liderliğini yaptığı darbe ve İhtilali ölçülü adımlarla başarıya götürürken, asıl olan amacı hiçbir zaman gözden uzak tutmayarak bir taraftan kendisini Türk toplumuna ustalıkla kabul ettirmeye çalışırken, diğer taraftan saltanatın tasfiyesi şartlarını hazırlıyordu.

Söz, yine Kamalcı Sabahattin Selek'te: “Kamal'ın darbe ve İhtilali bir halk hareketi değildir. (...) Kamal'ın darbe ve ihtilali, aslî unsuru ittihatçılar (asker ve sivil) olan bir karma kadronun, (...) veya ekibin yarattığı ve yürüttüğü bir harekettir. (...)”

Kamal'ın darbe ve ihtilali, harple beraber, iç içe gelişmesi de ayrıca üzerinde durulacak bir husustur. Kamal'ın darbe ve ihtilali ideolojik bir hareket olarak başlamamış olması ve böyle bir hazırlığa sahip bulunmaması, „dayanağını ve

gerekçesini harpte bulmasına” yol açmıştır. Böylece, „harp, Kamal’ın darbe ve ihtilaline başarı şansı sağlamış oluyordu. “

Sabahattin Selek, Anadolu İhtilali, Kastaş Yayınları, 8. baskı, İstanbul 1987, cilt 1 ve 2. Fahri Çeliker, Kamal’ın Yaşamından: Almanya Seyahati ATAM, Kamal Araştırma Merkez’i Dergi, Sayı 12,

Kamal İngiliz Taraftarı

Kamal, askeri faaliyetine ara vermiştir. Kamal'ı sınıf arkadaşı herşeyi deşifre etmiştir. 15 Şubat 1954 tarihli Yeni İnci dergisinden alınmıştır Kamal 'le 3 yıl Harbiye'de aynı sırada Erkan-ı Harbiye'de beraberce okumuş ve aynı yılda mektepten mezun olmuş olan Kemal Ohrili, Yeni İnci dergisi muhabiri Mustafa Baydar'a Kamal'a dair hiçbir yerde bulunmasına imkan olmayan çok kıymetli hatıralarını yazdırmıştır: İnkılap tarihimiz için en hakiki bir vesika olan bu şayanı dikkat ve emsalsiz hatıraları 15 Şubat 1954 tarihli Yeni İnci dergisinden itibaren kıymetli okuyucularına sunmakla büyük bir bahtiyarlık duymuştur.

İstanbul'da vakit geçirmekte olan Kamal, harbi mağluplar tarafında geçirmemek ve galip olacak tarafla (İngiliz ve Fransız) birleşmek fikrini yürütmeye çalıştı. Kamal'ın kanaatince müttefiklerimiz harbi kaybedeceklerdi. Onlarla beraber kalmak tabiatıyla fena neticeler verecekti. Bunun için müttefiklerimizden ayrılmayı ve İngilizler 'le birleşmeyi düşündü ve bu düşüncesini iktiza eden ricalimizle görüştü. Bu fikri kabul eden kimse bulunamadı. Bu meyanda görüşmediği yalnız Enver Paşa idi.

Yeni İnci Dergisi, 6 Mart 1954

Necip Fazıl'ın Kaleminden Filistin Bozgunu

Üstadın Dedektif X Bir mahlasıyla Büyük Doğu Dergisinde kaleme aldığı bir yazı bütün ihanetleri maddeler halinde çok kısa bir özetini çıkarmıştır.

1 — Birinci Cihan Harbinde İmparatorluğun çöküşü, Filistin cephesinin birdenbire yıkılmasıyla olmuştur.

2 — Evet, Birinci Cihan Harbinde Filistin cephesi birdenbire yıkılmış; bu cephe üzerinde her şey, müthiş bir bozgun ve misilsiz bir panik kasırgasıyla altüst olmuş ve neticede bu iş, bütün felâketler bilançosunun yekûn hattını çekerek Türk vatanının istilâsına ve Mondros esaret senedinin imzasına kadar götürmüştür.

3 — Acaba Filistin cephesinin âni çöküşü, 4 küsur yıllık Birinci Cihan Harbinin her gün üst üste yığılan faciaları sonunda zuhura gelmiş tabii bir netice midir; yoksa bununla beraber ve bilhassa bundan kuvvet alarak araya giren bir kast ve menfi irade mahsulü müdür?

4 — Biz, bütün bir tarih seyrini değiştirecek kadar mühim bu سوالin cevabını şöylece veriyoruz ki, imparatorluğu birdenbire dize getiren Filistin cephesinin çöküşü, üst üste yığılı facialar neticesinde, fakat bu faciaların kötü akıbetini biraz daha uzatmanın pekâlâ mümkün bulunduğu bir anda, bulanık şartlardan kuvvet alarak araya girici bir kast ve menfi irade neticesi olarak meydana gelmiştir. Yani, imparatorluğun, o günkü Türk vatanının çöküşünü çabuklaştırıcı bir kast ve menfi irade karşısındayız. Artık siz bunun mânasına ne isim verirsiniz veriniz!

5 — Cephenin çöküş tarihi 31 Ağustos 1918'dir. Filistin cephesinde üç ordumuz vardır: 4 üncü, 7'nci ve 8 inci ordular. . . 4 üncü ordu kumandanı Mersinli Cemal Paşa merhum, 8 inci ordu kumandanı Arap Kirli Cevat Çobanlı merhum, 7 nci ordu Kumandanı da Kamal. Üç ordunun birden teşkil ettiği birlik ise Yıldırım Orduları ismindedir ve General (Ley-man von Sanderes) kumandasındadır.

6 — 7 nci ordu merkezi Nablus, 8 inci ordu merkezi Tul-ü Kerem, 4 üncü ordu

merkezi Salt kasabalarında. . . Ordular grubu kumandanlığı da Nâsırada. . . Arkanızı Anadolu'ya vererek düşünürseniz, Şeria nehrinin sağında 4 üncü, solunda da 7 nci ve 8 inci ordular. . . Karşılarındaysa General (Allenbi) kumandasında İngiliz ordusu. . .

7 — Günün birinde Kamal, Yıldırım Orduları Levazım Reisi Merzifonlu Miralay Ömer Lûtfi Bey (İstiklal Harbi esnasında Nafia Vekilli) ile yine ordular grubu erkân-ı harb reisi Diyarbakırlı Kâzım Paşayı nezdine çağırıyor ve şöyle diyor: «Enver Paşanın idaresi orduyu ve vatani her yerde felâkete sürüklüyor! Bu vaziyetten kurtulmak için tek çare İngilizler le anlaşmaktır! Başka hiçbir çıkar yol kalmamıştır!» Her iki asker de bu teklifi şiddetle reddediyor ve böyle bir hareketin korkunç bir şey olacağını söylüyorlar ve yerlerine gidiyorlar. Teklif neticesiz kalıyor. (İşbu Ömer Lûtfi Bey, iman ve namusiyle tanınmış bir zattır ve elyevm, çok şükür, sağdır.)

8 —Bu arada Kamal Paşanın, herhangi bir maddi menfaat bahis mevzuu olmaksızın, İngiliz kumandanı (Allenbi) ile hususi temaslarda bulunduğunu da bir gün tarih tespit edecektir.

9 — Nihayet 31 Ağustos 1918. . . 7 nci ordu, ne sağındaki 4 üncü orduya, ne de solundaki 8 inci orduya ve bilhassa Ordular Grubuna hiçbir haber vermeden ve hiçbir şey sızdırmadan, birdenbire Bisan istikametinde son süratle çekilmeye başlıyor!

10 — Nagihan cephe üzerinde müthiş bir yarık hâsıl olmuş ve 4'üncü ordu ile 8 inci ordular birbirinden uzakta ve temassız halde kalmışlardır!

11 — İngiliz ordusu hemen bu yarıktan içeriye dalarak 8 inci ordunun gerisine düşüyor ve bu orduyu kuşatıp kamilen esir ediyor. Ancak Tul-ü Kerem mevkiindeki Cevat Çobanlı, birkaç Kişilik maiyetiyle zor belâ kurtulabiliyor!

12 — İngiliz tazyiki, oradan, derhal 4 üncü ordu üzerine dönüyor; vaziyeti birdenbire ve tepeden inme haber alan 4 üncü ordu ise, tarih boyunca misli görülmemiş bir bozgun seli halinde Halep'e doğru akmaya başlıyor!

13 — Vaziyet tek kelimeliktir; Kahkarî hezimet! 4 üncü ordu bakiyeleri Şam'a doğru mahşeri bir ana baba günü akışıyla kulaç atarken, 7 nci ordu hiçbir tazyik görmeden Halep'e çekilmiş ve orada karargâh kurmuştur!

14 — İşte bunun üzerine memleket tek kalemde tepetaklak olmuş ve Mondros'un

imzası zarureti doğmuştur. Öyle bir cephe çöküştü ki, bu, eğer tam o anda imparatorluk, esaretini kabul edip mahut mütarekeyi imzalamasaydı, İngiliz ordularının Halep önüne değil, Haydarpaşa'ya kadar ilerlemesi lâzımdı.

15 — Bir taraftan Yıldırım Orduları Kumandanı (Leyman fon Sanderes), öbür taraftan 4 üncü ve 8 inci ordular kumandanları çırpınadursun; Kamal Paşa derhal İstanbul'a müracaat ederek şu teklifte bulunuyor: «Ordumuz mahv-ü perişan olmuştur! Eğer Yıldırım Orduları Kumandanlığını bana verir ve Mersinli Cemal Paşayı bertaraf ederseniz vaziyeti kurtarırım!» Ve o hengâmede hiçbir şeyi doğru haber almak ve düşünmek kabiliyetinde olmayan İstanbul, bu teklifi kabul etmekten başka çare bulamıyor!

16 — Yeni Yıldırım Orduları Kumandanı birkaç basit oyalama muharebesinden sonra Adana'ya çekiliyor ve Adana'dan da İstanbul'a şu yeni teklifte bulunuyor: «Vaziyet tam bir faciadır! Beni Harbiye Nazırı yaparsanız durumu kurtarabilirim!» Artık

vaziyet; bilhassa şahısların vaziyeti, İstanbul'ca malûm olmaya başladığından Müşir İzzet Paşa bu telgrafa cevap vermiyor; ve Yıldırım Orduları Kumandanı İstanbul'a gelmekten başka çare bulamıyor!

SİNA ve FİLİSTİN CEPHESİ

1nci KİTAP

2 nci Gazze Muharebesi
16 Nisan Akşamı İki Tarafın Durumu,
17-18 Nisan 1917 Muharebeleri

Ordu,
rp. Tarih Böl.

Kırsal: 42

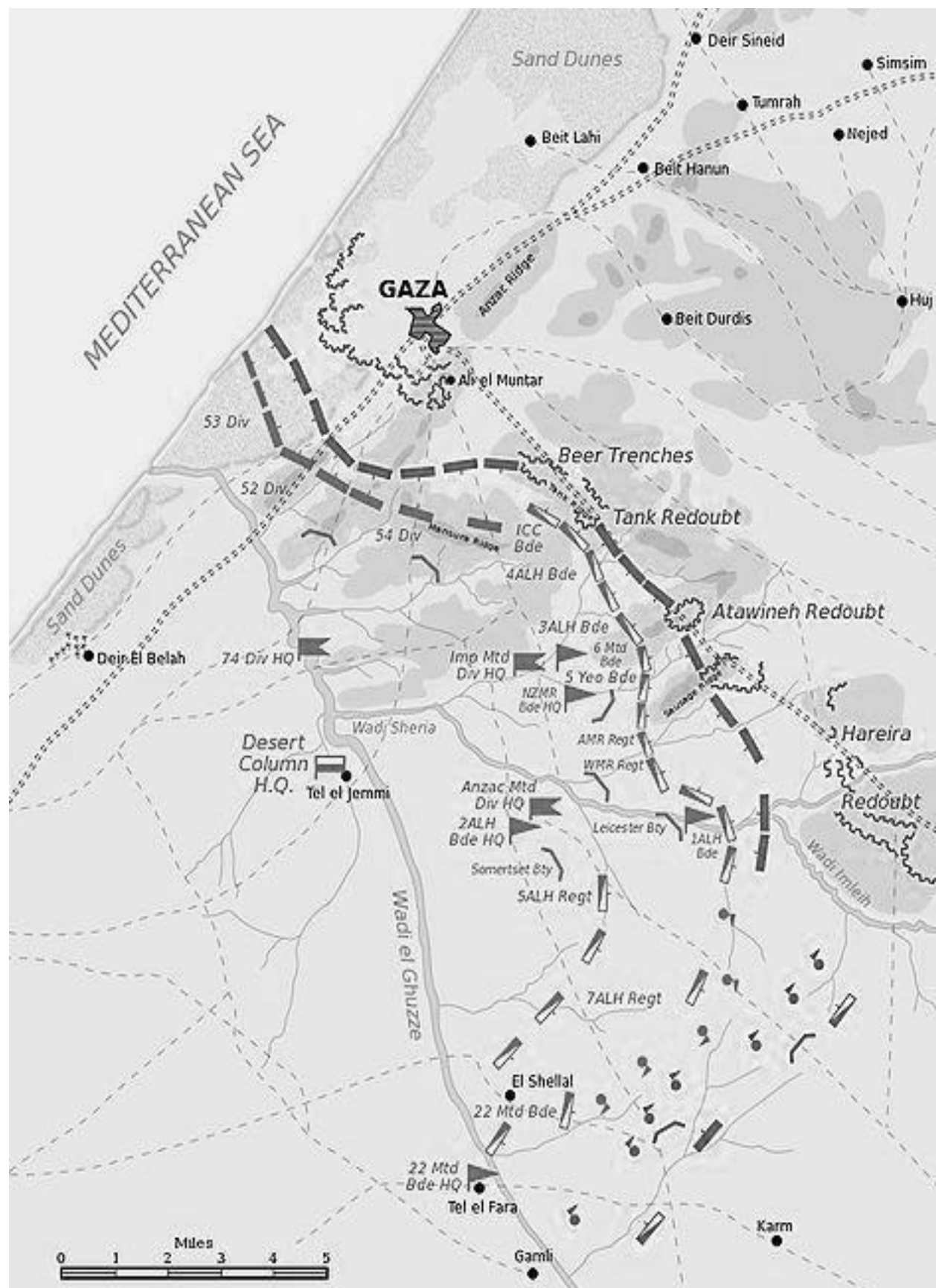
Genelkurmay ATASE Bşk. lğı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, cilt 4, Klasör 2, Sina- Filistin Cephesi, Kroki:55

17 — Kamal'ın Harbiye Nazırlığını isteyişı telgrafı, Toroslarda Bilemedik mevkiinden çekilmiş; ve erkân-ı harb miralayı merhum Fuat Ziya Beye çektirilmişir. Zira merhum Fuat Ziya'nın Müşir İzzet Paşa ile arası son derece iyidir. Elbette ki, tarih bir gün bu telgrafın da müsveddesini bulacaktır!

18 — İşte Türk milletini imparatorluk enkazı altından kurtarma hareketi mazide böyle bir istinat noktasına dayanır!

19 — Sadece realiteleri tespiti memur olan biz, kıymet hükmünü umumi vicdana ve tarihe terk ediyoruz!

Büyük Doğu Dergisi - 8 Eylül 1950 - Sayı: 25, s. 3

Genelkurmay ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, cilt 4, Klasör 2, Sina- Filistin Cephesi, Kroki:55

Konunun ve ihanetin daha iyi anlaşılabilmesi için Necip Fazıl Kısakürek'in fihrist şeklindeki makalesini özet olarak belgeleriyle sunulacaktır. Daha sonra bütün ihanetler teker teker detaylarıyla belgeli olarak açıklanacaktır. Düşman İngiliz ordusu hedeflerindeki Filistin'i işgal etmek için 19 Eylül 1918'de Türk ve 4cü 7ci ve 8ci Türk Ordularına saldırmışlardır.

Genelkurmay ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, cilt 4, Klasör 2, Sina- Filistin Cephesi, Kroki:55, Nablus Meydan Muharebesi Kroki.

Düşman kuvvetleri Türk mevzilerine karşı Nablus güneyinde batıdan-doğuya doğru bir taarruz harekâtı başlatmıştır. Nablus Meydan Muharebesi olarak tarihe geçen bu çatışmalarda; Türklerin Yıldırım Ordular Grubu bozguna uğramıştı. TC'yi kuran ekibin yönettiği Türk Orduları Türk Tarihi'nin en büyük ve en ağır yenilgisini almıştır. Cevat Çobanlı'nın 8. Ordusuyla, ona bağlı Albay Refet Bele'in 22. Kolordusu tamamen imha olmuştu. Kamal'ın 7. Ordusuyla ona bağlı Ali Fuat Cebesoy 20. Kolordusu ve Albay İsmet İnönü'n 3. Kolordusu ağır zayıat bozguna uğramıştı.

19-20 Eylül 1918'de İngiliz düşman General Allenby, savunulması kolay olan dağlık arazideki Kamal'ın komutasındaki 7. Orduyu saldıracaktır. 7. Ordu başkomutanlığa ve iki yanındaki düz arazilerde (ovalık) savunmasız 4. ve 8. Ordulara haber vermeden çekilecektir. Düşman birlikleri 7. Ordunun çekildiği dağlık araziden Türk ordularını savunmasız arka yanlarına sızarak ani baskın düzenleyecektir. 4. ve 8. Ordularla birlikte kolordularını imha edecektir. Daha sonra düşman birlikleri 7. Ordunun geri çekilme yollarını kapatarak bu sefer 7. Orduya hezimete uğrayacaktır. Düşmanlar Türk Ordularını büyük ölçüde imha veya esir ederek Türk Devleti'ni yenerek tarih sahnesinden silecektir. İngiliz düşman General Allenby savaş raporu bu ihanetin en büyük belgesidir. İşte 19-20 Eylül günlük raporundan can alıcı cümleler: "7. Ordu dağlık araziden Samariye tepelerinden geri çekildi. 36 saat zarfında 8. Ordu'nun hemen hemen tamamı yok edildi. Piyadelerimiz geri çekilen Türklerin 7. Ordusunu süratle takip ederek süvari kıtalarımızın arasına sürdü. Bunun sonucunda 7. ve 8. Türk orduları `bütün silah ve malzemeleriyle` ellimize düştü." 24 Eylül'de Allenby `kalan son birliklerin de esir alınarak` her iki ordunun varlığına son verildiğini raporlarında belletmiştir. Toplam `57 bin esir` alınmıştır. Bunların 5. 500'ü subaydı. Allenby raporunda 360 top ve üç Türk ordusunun (4. 7. ve 8. orduların) silah ve malzemelerinin ele geçirildiği de belirtiliyor. TC'yi kuran ekip tarafından Türk Orduları İngiliz e yem edilmiştir. Yine bu ekip Türk Tarihi'ndeki en kısa zamanda en uzun olan toprak kaybı, yüzlerce kilometre geriye çekilerek Türk Topraklarını İngiliz e peşkeş çekmişlerdir. 30-40 gün gibi kısa bir sürede şu anda 5 ülke olan (Filistin, İsrail, Ürdün, Lübnan ve Suriye) Türk topraklarından çekilerek Türk Tarihinde rekor kırmışlardır. Türk Ordularının büyük çoğunluğu yaya olduğunu hatırlanırsa bu kaçış daha iyi anlaşılacaktır. Düşman geri çekilen

orduyu arkadan Keklik avlar gibi rahat rahat yok etmiştir. 26 Eylül 1918'de İngiliz Ordusu Komutanı General Allenby, Şam'a kadar olan Türk Ordusunun hezimetini şöyle rapor etmiştir: "Eylülün 26. günü, Şam'a doğru ileri harekete geçilmiştir. O zamana, geriye kalan 45. 000 Türk ordusu Şam'a doğru çekiliyordu. Türk ordusunun intizamı (düzeni) bozulmuştur. Desteksiz olarak geri mevzilerde savunmasız kalan 4. Ordunun geri kalan kısmı imha edildi. 4. Ordunun imhasıyla, 20. 000 kişinin esir alınmıştır. Türk ordusu tamamen bozguna uğratarak muharebe gücü yok oldu. 4. 7. Ve 8. Ordudan hariç Filistin'de ve Suriye'deki geri cephelerde türk ihtiyat (yedek) birliklerini ani darbelerle mahvedildi. Filistin ve Suriye'deki Türk Ordularının, geri cephelerdeki ihtiyat birlikleri de bozguna uğratıldı. İhtiyat birliklerinden geriye kalanı 4. 000'i silahlı olmak üzere 17. 000'i asker de esir edildi. Bu yedek birlikler her türlü teşkilattan, ulaştırma vasıtalarından, hatta savunma için bile olsa, faaliyette bulunmaya elverişli her çeşit malzemeden yoksun bir insan kalabalığı halinde, kuzeye doğru kaçmaktaydı. . ."

Sabahattin Selek, İsmet İnönü, Hatıralar, Ankara, Bilgi Yayınevi, 1985, cilt 1, s. 27.

Fahri Belen, 20. Yüzyılda Osmanlı Devleti.

19 Eylül 1918'den 26 Ekim 1918 tarihine kadar geçen `39 günde`, devamlı geri çekilerek Türk Ordularına düşmana yem edilmesinin bilançosu, Türk Tarihinin en çok, en acı, en feci ve en ağır hezimetidir. İhanetler sonucunda verilen zayıat miktarı dudakları uçuklatır. "19 Eylül 1918'de başlayan Nablus Meydan Muharebesi'yle, 26 Ekim 1918'de Halep kuzeyinde Katma'da yapılan son muharebeye kadar geçen ve `39 gün` sonunda; Türk Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığının: '100. 000 kayıp, 75. 000 esir, 360 top, 800'den fazla makineli tüfek, 200 kamyon, 44 otomobil, 89 lokomotif, 468 yük ve yolcu vagonu' zayıatı olmuştur." Bir de kalkmış Kamalist dalkavuklar, utanmadan, sıkılmadan ve yüzleri kızarmadan ihanetleri örtbas yapmak için başarılı geri çekilmeden bahsetmişlerdir. Bir "geri çekilme" sürecinde bu kadar zayıat verilir mi? İnsan 100. 000 Vatan evladının kanı ve canı için hayâ eder. Birkaç haini göklere çıkarmak için bu kadar vatan evladının kanı ve canı yerde bırakılır mı? Ar ve hayâ damarları çatlayanlar için her yol mubahtır. „Ar damarı patlayan insan, freni patlamış arabadan beterdir. “

Sabahattin Selek, Anadolu İhtilali, İstanbul, Burçak Yayınevi, 1968, cilt 1, s. 31.

Kamal'ın Filistin cephesinden Türk evlatlarına ve Türk Topraklarına düşmana peşkeş çekerek Şam'a (Riyak) kadar kaçmıştır. Hiçbir bahane bu ihanete haklı çıkaramaz. Fahrettin Paşa örneğindeki gibi, aç susuz kalarak yine direnen Türk askerleriyle Türk Tarihi doludur. Savunmadaki ordu her zaman saldırıya geçen ordudan avantajlıdır. Hele süngü savaşlarında bu hiç tartışmasız avantajlıdır. Buna rağmen bu kadar büyük ihanetle feci hezimet hiçbir şekilde ve şartta haklı çıkarılamaz. Şehit olan Türk evlatlarının kanı önünde insan olan insanın vicdanı sızlar. İnsan olmayana zaten laf olmaz. İhanetler zinciri şamdan sonra da devam etmiştir. Şam'dan (Riyak) Halep'e kaçarak hiçbir bahane kalmamıştır. Filistin ve Suriye'de yedek askerler vardı. Düşman küçük birlikleriyle Türkleri takip etmiştir. Buna rağmen çekilme devam etmiştir. Filistin cephesinden Şam'a (Riyak), oradan Halep'e kaçış ise hiç affedilemez. Düşman olmamasına rağmen Halep'in boşaltılması, ise ihanetin tacıdır. Bunların ihanetlerin hepsi "39 gün" gibi kısa bir süreçte meydana gelmiştir. Sonra Kamal, diğer Türk Cephelerinde o anda yenilgi olmamasın rağmen İngilizler le antlaşma yapılmasından başka çarenin kalmadığını rapor ederek Türk Hükümetine bildirmiştir. Kamal Paşa, 29 Eylül 1918 akşamı Şam'a kaçarak gelmiştir. Türk Başkomutanlık Kurmay Başkanlığına rapor yollamıştır.

Genelkurmay ATASE Başkanlığı Arşivi, Birinci Dünya Harbi Koleksiyonu: Klasör (Kls.) 3705, Dosya (Dos.) 28, Fihrist 21;21-1.;

Şükrü Mahmut Nedim, Filistin Savaşı, 1914-1918, çev. Abdullah Es, Ankara, Genelkurmay Basımevi, 1995, s. 157, 158.;

Yusuf Hikmet Bayur, Türk İnkılabı Tarihi, 1914-1918 Genel Savaşı, Bunların Siyasal Tepkileri, Ankara, Türk Tarih Kurumu Yayını, 1957, 3. cilt, 3. Klasör, s. 456, 457.

Kama komutanının emrini de dinlememiştir. Kamal, 1 Ekim 1918'de Şam'ı düşmana savaşız teslim etmiştir. Düşman binleri zor bulan kuvvetiyle koskoca Şam'a savaşız girmiştir. Küçük birkaç çatışma harici bir savaş kesinlikle olmamıştır. Yıldırım Orduları Grubu Komutanı Mareşal Liman Von Sanders ise bulunulan mevzilerde savunmaya devam edilmesini bildirmiştir. Kamal bu emre

rağmen, düşman da takip etmediği halde, Şam-Rayak (Riyak) hattında savunma yapmamıştır. Suriye'deki yedek birliklere de Halep istikametinde çekilme emri vermiştir. Utanmadan sıkılmadan dalkavuk Kamalıklar de bu ihanetleri kapatarak Kamal'ı gökler çıkarmışlardır.

Falih Rıfki Atay, Çankaya, Atatürk'ün Doğumundan Ölümüne Kadar, İstanbul, Pozitif Yayınları, 2004, s. 121.

Yıldırım Orduları Grubu Komutanı Mareşal Liman Von Sanders'in telgraf emrini alan Kamal, utanmadan sıkılmadan, Liman Von Sanders'in verdiği emrin altına: "Emri gördüm. Benim başka türlü hareket edeceği. Benim gözümde başka türlü hareket etmek mümkün değildir" yazmış.

Sabahattin Selek, Anadolu İhtilal, 1. cilt, 4. b., İstanbul, Burçak Yayınevi, 1968, s. 29.;

Yusuf Hikmet Bayur, Türk İnkılabı Tarihi, 1914-1918 Genel Savaşı, Bunların Siyasal Tepkileri, Ankara, Türk Tarih Kurumu Yayını, 3. cilt, 3. Klasör, 1957, s. 461.

Kamal, 5 Ekim 1918'de Halep'e gelmişti. 7 Ekim 1918'de İstanbul'daki bir arkadaşına barıştan başka yapılacak bir şey kalmadığını bildirmiştir. Kamal, akşama doğru Karargâhını Halep'in dışındaki iki kilometre kadar kuzeyinde bulunan tepeye almıştır. Yahudi dostu Fevzi Çakmak'ın Kudüs'ü peşkeş çektiği şekilde Halep'i Kamal aynı taktikle peşkeş çekmiştir. Düşmanın bini bulmayan çok küçük birliği güneyden yorgun argın gelmektedir. Yani Düşman güneydedir. Kamal çok küçük düşmandan korkarak birliğiyle Halep'i boşaltmıştır. Birlikleriyle Halep'in kuzeyine konuşlandırmıştır. Dünyada en mantıksız ve saçma şehir savunma sistemlerini Şabataycı Kamal ile Yahudi dostu Fevzi Çakmak bulmuşlardır.

Necati Çankaya, Atatürk'ün Hayatı, Konuşmaları ve Yurt Gezileri, Ankara, Tifduruk Matbaası, 1995, s. 22.; Vamik D. Volkan ve Norman Itzkowitz, Ölümsüz Atatürk, Ankara, Bağlam Yayınları, 1998, s. 152.;

Murat Bardakçı, Kamal 'in Kalemi nden: Orta Doğu'yu nasıl kaybettik?, Hürriyet

gazetesi, 12 Ocak 2003, s. 18.;

Ayfer Özçelik, Ali Fuat Cebesoy Hayatı ve Faaliyetleri, Basılmamış Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü, 1989, s. 119.;

Güngör Cebecioğlu, Atatürk ve Güney Cephelerimiz, Basılmamış Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü, 1991, s. 56.;

Liman Von Sanders, Türkiye'de Beş Yıl, çev. M. Şevki Yazman, Burçak Yayınevi, 1968, s. 352.; H. C. Armstrong, Bozkurt, Kemal Atatürk'ün Yaşamı, 5. b., Çev. Gül Çağalı Güven, İstanbul, Arba Yayınları, 1997, s. 75, 76.;

İsmail Hilmi Dânişmend, İzahlı Osmanlı Tarihi Kronolojisi, İstanbul, Türkiye Yayınevi, 1955, 4. cilt, s. 449, 450.; Kemal Arı, Birinci Dünya Savaşı Kronolojisi, Ankara, Genelkurmay Basımevi, 1997, s. 391.;

Lord Kinross, Atatürk, Bir Milletten Yeniden Doğuşu, çev. Necdet Sander, 14. b., İstanbul, Altın Kitaplar Yayınları, 2003, s. 157.

Kamal elin Almanı kadar olamamıştır. Türk ve Alman Genelkurmay Başkanları komutayı değiştirmek istemiştir. Bunun üzerine, 27 Eylül 1918'de Yıldırım Orduları Kurmay Başkanı Kazım Diyarbakırlı, bir telgraf çekilmiştir. Mareşal Liman Von Sanders'in durumunu sorulmuştur. Kazım Diyarbakırlı Enver Paşaya şu cevabı vermişti: "Son 4. ,7. Ve 8. Ordu komutanlarının çekilmeleri Liman Paşayı sarsmamıştır. Fakat çok çok üzgündür. Durumdan ümitsiz olmamak için elin den gelebilir her çabayı ve kuvveti sarf ediyor ve etmektedir. Egemenliğini, özellikle komutanları arasındaki saygılı mevkiini kaybetmemiştir. Sağlık durumu iyidir. Liman Paşanın değiştirilmesini lütfen kabul etmeyiniz. Vaktiyle devamlı bir geri çekilme halinde bulunan bir ordunun emir ve komutasını verdiğiniz bu zat, Çanakkale Zaferi'nde kuvvetinin her halde on kat üstünde bulunan düşmanı altı buçuk ay" önünde tutmuş ve sözü geçen orduyla düşmanın „büyük küçük yirmi kadar saldırısını püskürtmüştür." Memleketimizden Türk çıkarına zararlı olan Alman menfaatini çekmiş büyük rütbeli Alman subayı olarak, Liman Paşayı tanıyorum. "

Karal Enver Ziya, Osmanlı Tarihi, İkinci Meşrutiyet ve Birinci Dünya Savaşı, 1908-1918, Ankara, Türk Tarih Kurumu Yayınları, 1996. 9. cilt, s. 538. 539.

Nablus Meydan Muharebesi, 19-21 Eylül 1918. Genelkurmay ATASE Başkanlığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, cilt 4, Klasör 2, Sina-Filistin Cephesi, Kroki 55.

Kamal'ın Şam'a 29 Eylül 1918 akşamı ulaştığı Osmanlı Başkomutanlık Kurmay Başkanlığına yolladığı rapordan anlaşılmaktadır.

Nablus Meydan Muharebesi, 19-21 Eylül 1918. Genelkurmay ATASE Başkanlığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, cilt 4, Klasör 2, Sina-Filistin Cephesi, Kroki 55.;

Genelkurmay ATASE Başkanlığı Arşivi, Birinci Dünya Harbi Koleksiyonu: Klasör 3705, Dosya 28, Fihrist 21;21-1.

Şükrü Mahmut Nedim, Filistin Savaşı, 1914-1918, çev. Abdullah Es, Genelkurmay Basımevi, Ankara 1995, s. 157, 158.;

Yusuf Hikmet Bayur, Türk İnkılabı Tarihi, 1914-1918 Genel Savaşı, Bunların Siyasal Tepkileri, Ankara, Türk Tarih Kurumu Yayını, 1957, cilt 3, Klasör 3, s. 456, 457.

Kamal, 1 Ekim 1918'de Şam'ın düşmanın eline geçmesinden sonra, Şam-Rayak (Riyak) hattında savunmanın devam edemeyeceğini değerlendirerek, birliklerine Halep istikametinde çekilme emri verirken, Mareşal Liman Von Sanders ise bulunan mevzilerde savunmaya devam edilmesini bildirir. Ancak Kamal, Liman Von Sanders'in verdiği emrin altına: "Gördüm. Benim emrimden başka türlü hareket etmek mümkün değildir" şeklinde not yazmıştır. Yani Kamal komutanın emrini dinlememiştir.

Falih Rıfkı Atay, Çankaya, Atatürk'ün Doğumundan Ölümüne Kadar, Pozitif Yayınları, İstanbul 2004, s. 121.;

Sabahattin Selek, Anadolu İhtilali, cilt 1, 4. baskı, Burçak Yayınevi, İstanbul

1968, s. 29.;

Yusuf Hikmet Bayur, Türk İnkılabı Tarihi, 1914-1918 Genel Savaşı, Bunların Siyasal Tepkileri, Türk Tarih Kurumu Yayını, cilt 3, Klasör 3, Ankara 1957, s. 461.

Kendi kafasına göre hareket eden Kamal, 5 Ekim 1918'de Halep'e gelmiş. 7 Ekim 1918'de İstanbul'daki bir arkadaşına barıştan başka yapılacak bir şey kalmadığını bildirmiştir. Ekim sonuna doğru Karargâhını tren istasyonunun iki kilometre kadar kuzeyinde bulunan tepeye almış ve Halep şehrini boşaltmıştır. Kamal'ın Filistin cephesinden ağır zayıat verip Şam'a (Riyak), Şam'dan Halep'e ve nihayet Halep'ten de kaçması "39 gün" gibi kısa bir süreçte olmuştur.

Necati Çankaya, Atatürk'ün Hayatı, Konuşmaları ve Yurt Gezileri, Tifduruk Matbaası, Ankara 1995, s. 22.

Vamik D. Volkan ve Norman Itzkowitz, Ölümsüz Atatürk, Bağlam Yayınları, Ankara 1998, s. 152.

Şam'dan Halep'e çekilme, 30 Eylül–26 Ekim 1918. Genelkurmay ATASE Başkanlığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, cilt 4, Klasör 2, Sina-Filistin Cephesi, Kroki 62.

Başarılı bir "geri çekilme" de bu kadar hezimet olur mu? Daha da garibi, Kamal bu hezimetten sonra İngilizler le barış yapmak istemektedir. 11-13 Ekim 1918'de Halep'ten Sultan Vahdettin'e çektiği "çok gizli" telgrafta şöyle diyordu padişahın yaveri Naci Eldeniz adına gönderdiği telgrafta: "Müttefiklerle olmadığı takdirde ve Müttefikler kabul etmeseler bile İngilizler le ayrı olarak ve mutlaka barışı sağlamak lazımdır ve bunun için kaybedilecek bir an bile kalmamıştır. "

Orijinali: "Müttefiklen olmadığı takdirde (İngilizler le) münferiden behemahal sulhü takarrur ettirmek lazımdır ve bunun için fevt olunacak bir an dahi kalmamıştır. "

Atatürk'ün Bütün Eserleri, cilt 2, İstanbul 2003, Kaynak Yayınları, s. 232.;

Karal Enver Ziya, Osmanlı Tarihi, İkinci Meşrutiyet ve Birinci Dünya Savaşı, 1908-1918, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 1996, cilt 9, s. 538, 539. ;

Sabahattin Selek, Anadolu İhtilali, İstanbul, Burçak Yayınevi, 1968 cilt 1, s. 31.;

Sabahattin Selek, İsmet İnönü, Hatıralar, Bilgi Yayınevi, Ankara 1985, cilt 1, s. 27.

Konun tam anlaşılması için ihanetin bam telin e basmakta yarar vardır: Eski asker ve CHP Milletvekillerinden olan Kamalist Yazar Salahi R. Sonyel ihanetin anlaşabilmesi için başka açıdan ışık tutmaktadır. Türk Tarih Kurumu'nun dergisi olan Belleten de İngiliz Belgelerine Göre Kamal-Lawrence Görüşmesi adlı makalede dehşet verici bir belge sunmaktadır:

Salahi R. Sonyel, Belleten, 205, Cilt: LLII - Sayı: 205 - Yıl: 1988 Aralık

“İngiliz ordusuna mensup Tuğgeneral Moberley, 1926 yılı Nisanında, History of the Mesopotamian Campaign “Mezopotamya Harekâtının Tarihi” adlı bir eser kaleme almıştır. Bunun bölümlerinden birini, Türk savaş amaçları ve Pantürkizm konularına ayırmıştır. Yazar, İngiltere Dışişleri Bakanlığına başvurarak bu konularda bilgi istemiştir. Bunun üzerine, bakanlık yetkililerinden W. G. Childs, 20 Nisan'da, bakanlığın da yararlanabileceği bir tutanak kaleme almıştır. Bu tutanak, Kamal'ın Filistin Cephesi'ndeki ihanetlere ilginç ışık tutmaktadır. Childs, Arabistan'daki davranışlarıyla tanınan Siyonist casus Albay T. E. Lawrence'la bu konuda görüşüyor. Siyonist İngiliz albayı, 1918 yılı Eylülünde, "tuhaf bir rastlantı" sonucunda "Kamal Paşa ile defalarca görüşme yaptığını" ve konuştukları konular arasında Türk savaş amaçlarının da bulunduğunu kendisine bildirmiştir.

Kamal'ın Lawrence'a yapmış olduğu açıklamaların özeti şöyledir: Türklerin Trakya'da, İstanbul'da, Filistin'de, Mezopotamya'da, Hicaz'da ve Suriye'de çıkarları ve gözleri yoktur. Türkler Anadolu'da yaşarlar. Savaşta gerçek Türk çıkarları İstanbul ve Trakya'da değildir. Anadolu'dadır. Trakya ve İstanbul'u düşmanlar işgal ederek alabilirler.

Suriye, Filistin, Arabistan ve Mezopotamya 'dan oluşan Arap ülkeleri ve Mısır'la

ilgili "Türk görüşlere" de değindiği söylenen Kamal'ın kesin biçimde konuştuğu belertiliyordu. . Kemal'in görüşünce, Suriye, Filistin, Arabistan Mezopotamya ve Mısır, Türkleri hiç ilgilendirmiyordu. Suriye, Filistin, Arabistan Mezopotamya ve Mısır karşı girişilen Türk harekâtı, askeri maksatlarla yapılan bir gösteriden başka bir şey değildi. Filistin, Suriye ve Mezopotamya'ya gelin ce bu ülkeler Türklerin planları açısından değersiz olmakla kalmıyorlardı. Aynı zamanda, Türk yönetiminde kalırlarsa kesin bir tehlike ve engel olarak görülüyorlardı. Kemal, Türklerin bu ülkeleri hiç üzüntü duymadan yitireceklerini belletiyordu. Dahası, onlardan kurtuldukları için kıvanç duyacaklarını söylüyordu.

Lawrence, Kamal'la 1918 yılı Eylülünde defalarca görüşüğünü belletiyordu.

7 Ağustos 1918'de VII. Ordu'ya ikinci kez komutan atanan Kamal, 18 Eylül'de yeni komutasını üstleniyordu. O sıralarda VII. Ordu, Filistin'de, Güney Nablus'la Şeria Irmağı arasında bulunuyordu. Kamal, arta kalan yedek küçük bir muhafız birliğinin eşleğinde, Şam'a girmişti. Kahire'deki İngiliz istihbarat Servisi'nce yayınlanan The Arab Bulletin (Arap Bülteni) adlı yayında, sağlamış olduğu başarıları geniş ölçüde yansıtan Lawrence, "Türk IV. Ordusu'nun nasıl parçalandığını" anlattıktan sonra şöyle diyordu: "O akşam (30 Eylül) atlarımızla Şam'a girdik. Orada, şehir meclisi, vardı. Kamal ve Ahmet Cemal ayrıldıktan sonra, Türk bayrağı indirilerek özgürlük bayrağını çekildi. . . "

Yukarıdaki belgelerin ve Lawrence'la Childs'ın Kamal'a atfetmiş oldukları demeçlerin ışığı altında, Siyonist casus Lawrence ile görüşen Kamal'ın ihanetleri ispatlanmıştır.

Salahi R. Sonyel, Belleten, 205, Cilt: LLII - Sayı: 205 - Yıl: 1988 Aralık; İngiliz Arşivi, Dışişleri Bakanlığı belgeleri: FO 371/215/L 2540.;

M. K. Atatürk: Söylev I ve II, Ankara 1963-4;

T. E. Lawrence: Seven Piars of Wisdom, Londra 1976; David Garnett, The Letters of T. E. Lawrence of Arabia, Londra 1964.;

Lord Kinross: Atatürk: The Rebirth of a Nation, Londra 1981, s. 118 vd.;

Uluğ İğdemir, Atatürk'ün Yaşamı, I, 1881-1918, Ankara 1980, s. 124 vd.;

Falih Rıfkı Atay: Atatürk'ün Hatıratları, Ankara 1965.;

Letters of Lawrence, op. cit, s. 256.

Yahudi dostu 7. Ordu komutanı Fevzi Çakmak Kudüs'ü İngiliz düşmanına peşkeş çektikten sonra uzun zaman ordusuyla hiç ilgilenmedi. Hasta ayaklarına takıldı. Düşman artçı kuvvetleriyle her gün taciz ediyordu. Yahudi dostu epe uzun zamandır gözüküyordu. Kamal kaçarak 7. Orduyu düşman karşısında aktif olarak ordusunu başsız bırakmıştı. Bu sefer aynı 7. Ordu düşman karşısında pasif olarak hasta ayaklarıyla başsız bırakmıştı. Ordu Komutanı sırtında odun taşıyacak değildi. Buna rağmen Ordu yine başsız kalmıştı.

Uzun bir süredir hasta ayaklarıyla ordusundan ayrı olan Fevzi Çakmak,1 Ağustos 1918'de izinli olarak ayrılmıştı.

Fevzi Çakmak, İstanbul'a döndü. Devleti 1908'de darbeyle ele geçiren ülkenin belası İttihat ve Terakki partisi 10 seneden beri ülkeyi o felaketten bu felakete savuruyordu. Yahudi dostu Fevzi Çakmak'ta İT mensubu idi. Kudüs'ü İngiliz e ve Yahudiye eliyle hediye eden kişiyi komutan değil çoban bile yapılmaması gerekirdi. Sürüyü teslim edilmeyecek kişiye İT koskoca Türk Devleti'nin Ordusu'nu teslim edilmiştir. Bu atamayla İT'in ve İT mensubu Fevzi Çakmak'ın karakteri ortaya çıkar. Kudüs'ü İngiliz e ve Yahudiye peşkeş mükâfatı olarak mason ve Şabataycılar tarafından sonra, Erkan-ı Harbiye-i Umumiye Reisliğine(Genelkurmay Başkanlığına) atanmıştır. 7. Orduyu önce Şabataycı Kamal sonra da Fevzi Çakman nasıl rezil ve perişan ettiklerini başkomutanları olan Yıldırım Orduları Komutanı Sanders'in ağzından bütün çıplaklığıyla bilmesi daha elzemdir: Türk erlerinin elbisesi yoktu. Artık iç çamaşırı da hiç kalamamıştı. Erlerin üzerinde elbise yerine çaput vardı. Bunlara paçavra demek daha yerindedir. Doğrudan doğruya tenlerine giydikleri bu çaput altında ne zahmet çecekleri apaçıktır. İngiliz ve Hintlilerin birçok sonuçsuz taarruzdandın sonra, Türk siperleri önünde kalan ölülerinin elbiselerinin derhal soyulması, asla özel olarak tertiplenmiş bir zulüm eseri sayılamaz. Bu durum, Türk erlerinin elbise, ayakkabı ve çamaşır elde etmek için açık olan biricik yoldu. Ölülerin soyulmasıyla ilgili yasaklar hiçbir işe yaramadı. Bu gibi durumlarda. . . Türk askerlerinin cılız omuzlarındaki külüstür çaput hızla yere atılıp, yerine düşmandan alınan yeni elbise giyiliyordu.

Armstrong, a. g. e., s. 70

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye’de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık, 1999, s. 300-303;

Karal, a. g. e., c. iX, s. 536;

Aydemir, Makedonya' dan Orta Asya’ya Başkomutan Vekilliği, c. 111,s. 353.

Veliaht Vahdetinin Sultan Olması Kamal'ın Başsız Bırakarak Kaçtığı 7. Orduya Yeniden Atanması

Sultan Reşat ölmüştü. Veliaht Vahdettin, 4 Temmuz 1918'de Sultan Reşat'ın yerine tahta geçmişti. Önceleri 1 liraya Akaretlerdeki Türkiye'nin ilk sosyal konutlarında kalan Kamal; Filistin Cephesi'nden ihanet karşılığında getirdiği İngiliz altınlarıyla Türkiye'nin en iyi tek ve Dünya'nın en iyi otellerinden olan Pera Palas Oteli'nde aylardan beri kral gibi yaşamaktaydı. Aktif hiç bir görevi aylardan beri kabul etmiyordu. 2000'li yılların en az 10. 000. 000 TL tutarındaki 5. 000 Reşat Altın'ını, İngiliz ihanet altınlarıyla servetlenerek palazlanmıştı. Kendisini bakan ve başkomutan vekillinden aşağısı kurtarmıyordu. Mason ve Şabataycı biraderleri tarafından korunduğu için ensesi de kalındı. İstanbul'da bakan ve Başkomutan Vekilli olmak için bütün mesaisini harcıyordu. Başkomutan Türk Devleti'nde her zaman sultandır. Sultanın vekilli Başkomutan Vekilli olarak Türk Ordularının fiilli başkomutanıdır. Kamal, bakan ve başkomutan vekili olmak için yapmadığı numara kalmamıştır. Bakan ve başkomutan vekilli olmadığından dolayı bu sefer darbe girişimlerinde bulunmaktadır. Bütün Devlet Erkânı tarafından bu sır değildir. Bu zor zamanda bile milletin ve devletin başına bela kesilmiştir. Verilen görevleri de kabul etmemiştir. Hiç kimseyi takmıyordu. Başkomutan Vekil'inin atamasını kabul etmediği gibi takmıyordu da. . . Normalde atamaları Başkomutan vekilli yapar. Kamal ise hiç kimseyi takmadığı için ne yapılacağı da meçhuldü. Tek yaptığı hükümette bakan ve başkomutan vekilli olmak için kulis idi. Kendini bundan aşağısı kurtarmadığı için başka görevleri beğenmediğinden sabah akşam bakan olma hırsıyla dolaşıyordu. Sultan VI. Mehmet Vahdettin, Kamal'la görüşmek üzere, Kamal'ı 15 Ağustos 1918'de Saray'a çağırmıştı. Sultan komutan atamazdı. Komutanları Sultan adına Başkomutan Vekilli atar. Sultan da atanan komutanları onaylardı. Sultan bakan ve Hükümet atardı. Kamal bakan olma umuduyla Pera Palas (Palas= Saray) sarayından Sultan'ın sarayına büyük bir sevinçle adeta uçmuştu. Kamal'da Sultan'ın sadece bakan atadığını biliyordu. Bakan olma hevesiyle doluydu. Kamal'la görüşmek üzere, Padişah VI. Mehmet Vahdettin'in kabul salonuna geldiğinde. Sultan alman komutanlar ile idi. Salonda bulunan alman generallerine Kamal için: "güvendiğim bir komutan" dedikten sonra sözlerine şöyle devam etmişti: ". . . Sizi Suriye'ye komutan atadım. Oradaki

durum önem kazanmış, oraya gitmeniz gerek, sizden istediğim şudur: O tarafları düşman elin e geçirtmeyeceksiniz! Verdiğim görevi başarıyla yapacağınıza inanıyorum. Hemen o kıt'aya hareket etmelisiniz !” iradesini bildirdikten sonra, Alman generallerine bakarak: “. . . Bu komutan, dediklerim' yapabilir” demişti. Kamal'ın başından kaynar sular dökülmüştü. Bütün bakanlık hayalleri suya düşmüştü. Pera Palas (Palas= Saray) sarayından Filistin Cephesi'ne gitmek iş miydi? Kendisi komutanlık için genç olmasına rağmen biraderleri tarafından hep erken terfilendirildiği için tecrübesiz komutan oluvermişti. Ama şimdi servet sahibi komutandı. Filistin'deki başkomutan Sanders'in dediği gibi: “Ağustos ayında sıcaklığın 55-60 derece arasında değiştiği, birliklerin sabah 08. 00'den güneş batıncaya kadar hareket etme imkânı olmayan” yere, Pera Palas (Palas= Saray) sarayından kalkıp gidecekti. Bu da olacak iş miydi? Bakanlık hayalleri ertelenmişti. Sultana fırçalamak istedi yutkundu. Kabul etmeyerek rest çekecekti. Fakat bu sefer ileride de şimdiki gibi temelli bakanlık hayali yok olacaktı. Kamal, Türk sultanı Vahdettin ve Başkomutan Vekilliği'nin kendisine oyun oynadıklarından emindi. Sabretti. Kendisi terbiyesizlik ve nezaketsizlik ederek aklından geçenleri şöyle itiraf ediyor: "Padişah Hazretleri!. Bana öyle bir görev veriyorsunuz ki, o görevi yapmak buyruğunu almış komutanlar yerlerindedir. Beni onların üstünde bir başkomutanlığa mı atamaktasınız?. Eğer böyleyse, iftiharla buyruğunuzu kabul edeceğim. . . Bir zamanlar istifa ederek, bıraktığım bir orduyu -ki o ordu bugün (benim yüzünden) yenilmiştir. Orada bulunan bütün ordular gibi- beni, onun başına gönderiyorsunuz. O halde, bütün bu irade buyrulan görevleri yapmaya nasıl yapabilirim?” demeyi düşünmüştü. Sonra vazgeçti. Bütün Orduları Sanders komuta ediyordu. 7. Ordu komutanı İstanbul'a Genel Kurmay başkanı olarak atanmıştı. Haksızdı. 7. Ordu başsız idi. Kamal önceden belletildiği gibi vatan duygusu taşımıyordu. Bu toprakları fazlalık, yük, ağırlık görüyordu.

Cebecioğlu, a. g. e., s. 47;

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999

Sanders a. g. e., . ,s. 287-288;

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 535;

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi,c. III,Ks. 3,s. 435-436.

Ateş, a. g. e., s. 91;
Armstrong, a. g. e., s. 69;
Çetiner, a. g. e., s. 149;
Tezer, a. g. e., s. 170;
Kutay,a. g. e. ,s. 247;
Cebecioğlu, a. g. e., s. 48;
Atay, Kamal'ın Anılarsa. 68-69;
Volkan a. g. e., , s. 149.;
Aydemir, Tek Adam, c. 1, s. 297.

Türk Devleti'nin personel sistemine göre, bir ordu komutanının, herhangi bir kadroya atanması için, önce Padişah'ın onayı alınır, müteakiben atama emri, Harbiye Nazırı tarafından kendisine yazılı olarak tebliğ edilirdi. İstanbul'da devletin başında bir bela olan Kamal'ı Başkomutan Vekilliği kendi yetkisi içinde olan bu atamayı yapamamıştı. Bu bile nasıl bir bela olduğunun bir göstergesidir. Komutan verilen görevi severek gitmelidir. Her taraf vatan toprağıdır. Ama Kamal o ana kadar bütün görevleri ret ediyordu. Bela olan Kamal'ın belirttiğı gibi Bizzat Padişah'a yaptırılmıştır. "Kamal, 7. Ordu Komutanlığına tekrar atanmasından memnun olmamıştı. Padişah'ın bu konu üzerinde tartışmaya değeri olmadığını düşünerek dışarıya çıktı." Kamal Sultan ile bile az kalsın tartışmaya kalkacaktı. Başkomutan Vekilli Enver Paşa, Kamal'ı güler yüzle ve sevecen yaklaştı. Kamal'ı kutlamak istedi. Salonda Başkomutan Vekilliğinin güleç yüzüyle karşılaştığını ve ona: "Bravo dedim, kutlarım, başardınız. Ve ciddi bir tavırla ekledim: Azizim, hiç olmazsa, biraz esaslı önlemler üzerinde konuşalım. Benim bildiğime ve anladığıma göre, artık Suriye'de ordu; kuvvet, durum, isimden ibarettir: "beni oraya göndermekle, güzel bir intikam allıyorsunuz. Sonra alışılmışın dışında bir iş yaptınız; Padişah'ın kendisinden bana buyruk çıkarttınız "dediğini belletmiştir. Görüldüğü gibi Kamal'da hizmet aşkı yoktur. Vatanseverlik ise hiç yoktur. Sırf bu sahne Kamal'ın ihtiras ile yandığının ispatıdır. Hiçbir savaş ve komutanlık tecrübesi olmamasına rağmen

biraderleri sayesinde 37 yaşında komutan olmuştu. Ama ihtirasında sınır yoktur. Küçük olsun, hepsi benim olsun. . . Kamalist yazar Fahrettin Altay'ın aktardığı bir hatırat; Başkomutan Vekilli Enver bu olaydan 3 sene önce: "Siz Kamal'ı benim gibi tanımazsınız. Gerçek şudur ki, çok haristir. Emin olun, şimdi livâ yaparız. Kolordu kumandanlığı ister. Onu yaparız, ordu kumandanlığı ister. Ordu kumandanı yaparız, başkumandanlık ister. Ona da peki desek, yine kâfi görmez. Daha büyüğünü ister. Çünkü hırsına hudut yoktur." demişti. Kamal cephelerde defalarca istifa eden bir subaydır. Bu yetmemiş gibi bir de cepheden kaçmış bir komutandır. Bu kaçma hadisesi Türk Devleti'nde hainlikle eş değerdir. En küçük cezası tenzili rütbedir. Rütbelerin geri alınmasıdır. Kamal'a tenzili rütbe cezası verilmediği gibi paşalık verilmiştir. Bu da yetmemiş ihtiyat (geri cephe) birliğinden Ordu komutanı yapılmıştır. Bir insanda biraz ar ve namus olmalıdır. Kamal, Kazım Karabekir'e ne demişti? Dini ve namusu olanlar kazanamazlar. Kamal bunu çok doğru söylemiştir. Dini ve Namusu olan biraz utanır sıkılır. Ama hayâsı yırtılana emelleri için her yol mubahtır. Torpille Ordu komutanı olan Kamal yeniden mızızlık yapmaya devam etmiştir.

Volkan, a. g. e., s. 149;

Armstrong, a. g. e., s. 69;

Çetiner, a. g. e., s. 150.

Tezer, a. g. e., s. 170-171.

Cemal Kemal, Birinci Dünya Harbinde Filistin Cephesi; Ayşe Hür, Radikal,18/02/2007,

Fahrettin Altay a. g. e s. 13., v. d, 267;

Volkan, a. g. e., s. 142,;

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. . 502

Kamal, Başkomutan Vekilliği ile görüşürken salonun bir köşesinde Balkan Savaşlarında yenilen komutanlar vardı. Kendi aralarında ateşli bir konuşma içindeydiler. Yaşı büyük komutan şöyle diyordu: "Efendim, bu Türk erlerini başsız bırakılmaz. Hayır, ve güven yoktur. Başsız bırakılırsa veya disipline

alınmazlarsa bunlar hayvan sürüsü gibi kaçarlar. Yalnız kalırlarsa kaçmayı bilirler. Allah korusun, böyle savaş ruhu verilmemiş duygusuz bir sürüye kimseyi komutan etmesin!”

Atay, Atatürk’ün Anıları,s. 69;

Armstrong, a. g. e., s. 69;

Çetiner a. g. e., ., s. 150.

Kendisinin kaçtığını unutan ve umursamayan Kamal, en çok konuşan komutanına: `Paşam biz de askeriz, biz de bu orduya komutanlık etmiş adamız. Asker kaçmaz. Kaçmak nedir bilmez. . . Eğer askerin kaçtığını görmüşseniz, hemen bilmeli ki, onun başında bulunan en büyük komutan kaçmıştır. Eğer siz, kaçtığınızın yüz karasını askerinize yüklemek istiyorsanız, insafsızlık ediyorsunuz” demiştir. Aynı Kamal bir kaç ay sonra düşmana karşı cepheden bir ay gibi bir sürede 560 kilometre kaçacaktır. Böyle kısa bir sürede aynı Kamal, şu anda 5 (beş) devlet olan Ürdün, Filistin, İsrail, Lübnan ve Suriye’yi işbirlikçisi olduğu İngiliz düşmanına peşkeş çekerek hediye edecektir. 100. 000 vatan evladına mahvedecektir.

Armstrong, a. g. e., s. 70;

Atay, Kamal’ın Anıları. 69-70;

Karal a. g. e., .,c. IX,s. 536

Çetiner a. g. e., .,a. 150.

Kamal, saygısızlık ederek ve nezaketsizlikle Enver'in yanından geçerek Saray'ı terk etmiştir. Kamal, Padişah ve Başkomutan Vekilliği hakkındaki düşmanca tavırlar alarak Filistin Cephesi'ne hareket etmiştir. Uzun bir süredir hasta olan 7. Ordu komutanı Fevzi Çakmak, 1 Ağustos 1918'de izinli olarak ayrılmıştır. Fevzi Çakmak, İstanbul'a döndükten sonra, Erkan-ı Harbiye-i Umumiye Reisliğine(Genelkurmay Başkanlığına) atanmıştır.

Armstrong, a. g. e., s. 70.

7. Ordu Komutanlığını, 1-6 Ağustos 1918 tarihleri arasında, 2. Ordu Komutanı Nihat Paşa vekil olarak yürütmüştür. Kamal 7 Ağustos 1918'de, 7. Ordu Komutanlığını teslim almıştır. 2 ay sonra bütün orduları ve 560 Km büyüklüğündeki vatan topraklarını İngiliz düşmanına peşkeş çekerek kaçacak olduğu Filistin Cephesine gönülsüz gelmiş bulunmaktaydı.

Tunç oku, a. g. e., s. 34;

Volkan, a. g. e., s. 150;

Armstrong, a. g. e., s. 70;

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye’de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık, 1999,s. 300;

Çankaya, a. g. e., s. 21;

Kamal’ın 7. Ordu Komutanlığını teslim aldıktan sonra kendisine: "Yeni vazifelerini, Başkumandan Vekilli ve Harbiye Nazırı Başkomutan Vekilliği’nin, Türk sultanı Vahdettin nezdinde yaptıkları teşebbüs kabul etmek zorunda bırakılmıştım. Butesir neticesi olarak bir Cuma selamlığında Padişah'ın, şimdilik 7. Yıldırım Ordusu Kumandanlığına tayinini irade eylediklerini bizzat tebliğ etmeleri üzerine, çaresiz kabul mecburiyetinde kaldıklarını anlattıklarını” yazmıştır. Vatan, Millet ve Sakarya bahane, egoist ihtiras şahane. . . Bu itiraf Kamal’ın ihtirasının ispatıdır.

Tezer, a. g. e., s. 169.

Afet İnan, Kamal Hakkında Hatıralar ve Belgeler,s. 14.

Şükrü Tezer,

Kamal, 10 ay sonra tekrar Filistin Cephesi'ne dönmüştü. Fevzi Çakmak, Gazze-Birüssebi ve Yafa-Kudüs hattının kuzeyi arasında ordusunu ihanetlerle sevk ve idare ederek İngiliz e yem etmiştir. Hasta ayaklarına yatarak ihanetini devam ettirmiştir. Sırtında odun taşıyacak değildi ya. . . Türk tarihi son nefesine kadar ordusunu başsız bırakmayan komutanlarla doludur. Kendini Türk kabul eden alman komutan Golf Paşa bile hastalanmasına rağmen ordunun başından ayrılmamıştı. Alman gâvuru komutan bile ordusunun yanında ölmüştü. Vasiyeti üzerine İstanbul'da gömülmüştür. Adı türk sanı Türk bilinen Fevzi Çakmak ise uzun bir süre ordusunu hasta ayaklarıyla perişan ederek çekip gitmiştir.

Kamal'ın; 7. Ordusuna bağlı 3. Kolordu Komutanlığını Albay İsmet İnönü,20. Kolordu Komutanlığını Ali Fuat Cebesoy, 26. Tümen Komutanlığını Albay Fahrettin Altay yapıyorlardı. Artık TC'yi kuran ekip Filistin'de zorla toplanmıştı. İstanbul'da toplanmak isteyen TC'yi kuran ekip, Filistin'de toplanmasıyla ihanetlerini Filistin'de devam ettireceklerdir. İki ay sonra Türk Devleti'nin en büyük Ordularını İngiliz e mahvettireceklerdir. Bütün Türk topraklarının işgal edilecek kapısını iki ay sonra içten açarak düşman İngiliz e peşkeş çekilecektir.

Selek, Anadolu İhtilal', c. I,s. 25;

Volkan, a. g. e., s. 150;

Armstrong, a. g. e., s. 70.

Kamal, 11 Ocak 1905'te Harp Akademisinden mezun olduktan sonra hemen Türk Devleti aleyhine gizli örgüt faaliyetlerine girişmişti. Ordudan atılmayarak 5 Şubat 1905'te merkezi Şam'da bulunan 5. Ordu Karargâhına sürgü gönderilmişti. Kamal Şam'da da tek durmamıştır. Şam'daki ermeni soytarılarıyla ve sabetayislerle Türk Devleti'nin aleyhinde çalışmalarını devam ettirmişti. Kamal 1905-1907 yılları arasında görevli bulunduğu Şam'da zararlı çete kurmuştu. Gizil ihanetçi olan” Vatan ve Hürriyet” adlı gizli bir siyasi cemiyet kurmuştu. Müslümanların rağbet etmediği Suriye, Lübnan ve Filistin'de ermeni ve Yahudilerin yardımlarıyla zararlı şubelerini açarak düşüncelerini yaymaya çalışmıştı. Bunları asker olarak orduda görev almasına rağmen ihanetini devam ettirmişti. 1905'ten beri Türk Devleti ve Milleti aleyhine devamlı bu ihanet ve zararlı çevrelerle beraber olmuştu. Bunları Türk Milleti'nin ekmeğine yemesine

rağmen yapmıştı. Bu ihanetlerine rağmen ordudaki ve hükümetteki Şabataycı ve mason biraderleri tarafından korunmuştu.

Afet İnan, Kamal Hakkında Hatıralar ve Belgeler,s. 10.

Zararlı ve hain gizli örgütü olan Vatan ve Hürriyet Cemiyeti, daha sonra merkezi Selanik'te bulunan Türk Milleti'nin belası İttihat ve Terakki Cemiyeti'ne katılmıştı. Türk Milleti'nin belası İttihat ve Terakki Cemiyeti,1909'da Selanik'te yaptığı 2. Kongresine TC'yi kuran ve şu anda Filistin Cephesinde iki ay sonra yine ihanet yapacak olan ekip; Kamal, Ali Fuat Cebesoy, Fethi (Okyar), Kazım (Karabekir), Rauf (Orbay), Tevfik Rüştü (Aras) ve İsmet (İnönü) katılmışlardı. İT yönetimini ele geçirmek için hizipçilik yapmışlardı. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal liderliğindeki bu ekip İT yönetimine girememişti. Kamal'ın 2. Ordu Komutanlığı sırasında Kazım (Karabekir), Kurmay Başkanlığını Albay İsmet İnönü yapmıştı. Selanik kadrosundan Ali Fuat (Cebesoy) ve Albay İsmet (İnönü) şimdi de Filistin Cephesi'nde Kamal'ın emrinde 7. Ordunun komuta heyetini teşkil etmişlerdi. İhanet şebekesi artık İngiliz ile işbirliğine hazırды. Türk ordusunda bulunan on binlerce subay ve komutanlardan ancak bir elin parmakları kadar olan bu hainler, düşman İngiliz ile işbirliğine girerek Türk Devleti ve Milletine ihanet edeceklerdir.

Volkan a. g. e., s. 99. ;

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina Filistin Cephesi, s. 314-315. Volkan, a. g. e., s. 149;

Armstrong, a. g. e., s. 69;

Çetiner, a. g. e., s. 150.

Tezer, a. g. e., s. 170-171.

Cemal Kemal, Birinci Dünya Harbinde Filistin Cephesi;

Ayşe Hür, Radikal,18/02/2007,

Fahrettin Altay a. g. e s. 13., v. d, 267;

Volkan, a. g. e., s. 142,;

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. . 502

Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Mareşal Liman Von Sanders, Kamal'ın Başkomutan Vekilliği ve Sultan tarafından yollanan Filistin Cephesi'nin gerçek koşullarının çok olumsuz olduğunu şöyle açıklamıştır: “Sıcaklığın 55-60 derece arasında değiştiği Ağustos ayında, birliklerin sabah 08. 00'den güneş batıncaya kadar hareket etme imkânları yoktu.” Kamal'ın Pera Palas sarayında buraya gelmesi. İngiliz altınları ve Şabataycı olarak Yahudi devleti emelleri; ona hainliğine mubah getiriyordu.

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye’de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık, 1999, s. 300-303;

Karal, a. g. e., c. iX, s. 536;

Aydemir, Makedonya' dan Orta Asya'ya Başkomutan Vekilliği, c. 111,s. 353.

Kamal, 7. Ordu Komutanlığına başlamıştı. Kamal, Almanların Arapları Türklerden yana çevirme çabalarını köstekleyerek başka bir ihanette bulunmuştu. Yıldırım Ordular Grubu Komutanı General Liman Von Sanders'e Mekke Emiri Şerif Hüseyin'in oğlu Faysal; 4. Ordu Komutanı Cemal Mersinli aracılığıyla gönderdiği teklifte: "Türkiye şayet Faysal'a bağımsız bir Arap devleti kurulması konusunda teminat verirse, Şerif, 4. Ordunun Şeria Cephesi'nin savunmasını kendi kuvvetleriyle deruhte edeceğini” bildiriyordu. İngilizler,8. Ordu cephesinde büyük bir taarruza hazırlanıyorlardı. Şerif Faysal'ın bu haberlere göre ulaştırdı. Faysal'ın teklifi kabul edilirse, böylece boş kalacak 4. Ordu birlikleri Şeria Nehri'yle Akdeniz arasındaki cepheyi takviye etmek için kullanılabilecekti. Liman Von Sanders, Cemal Mersinli'yi Faysal'la görüşmek üzere görevlendirmişti. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal, Liman Von Sanders'in girişimlerine cevap vermeyerek Arapların haklı isteklerinde İngiliz e yanaşmalarını sağlamıştır. Böylece Kamal'ın kankası Yahudi ve İngiliz dostu ihanet ederek İngiliz e yardımcı olmuştur. Faysal, Ahmet Cemal'i ikna ederek Kanal Harekâtı'na katılmak üzere Medine'ye gitmişti Bir daha geri dönmediği

gibi o bölgede Arap İsyanını başlatmıştı.

Sanders, a. g. es. 297-298. vd.

Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığının, 18 Eylül 1918'deki kurulu şöyleydi:
Yıldırım Ordular Grubu: Komutanı, Mareşal Liman Von Sanders. 8. Ordu: Komutanı, Tuğgeneral Cevat Çobanlı. 22. Kolordu: Komutanı, Albay Refet Bele. Birlikleri: 7 ve 20. Tümenler ve kolordu bağlı birlikleri. Sol Kanat Grubu: “Komutanı, Albay Oppen. Birlikleri: 16,19. Tümenler, Alman Asya Kolu ve Kafkas Süvari Tugayı. 7. Ordu: “Komutanı, Tuğgeneral Kamal 3. Kolordu: Komutanı Albay İsmet İnönü. Birlikleri: 1, 11. Tümenler ve kolordu bağlı birlikleri. 20. Kolordu: “Komutanı, Tuğgeneral Ali Fuat Cebesoy. Birlikleri: 26,53. Tümenler ve kolordu bağlı birlikleri. 4. Ordu: “Komutanı, General Cemal Mersinli. 8. Kolordu: Komutanı, Albay Ali Fuat Erdem. Birlikleri: 48,Mürettep Piyade Tümenleri ve kolordu bağlı birlikleri. Şeria Grubu: Komutanı, Albay Esat. Birlikleri:24. Piyade ve 3. Süvari Tümenleri. 2. Kolordu: Komutanı, Albay Şefket. Birlikleri: “62. Tümen, Şam, Hayran, Maan komutanlıkları ve kolordu bağlı birliklerine ilaveten ayrıca, Ordularımızın bağlı birlikleri bulunmaktaydı. Görüldüğü gibi Türk devletinde on binlerce subaydan sadece bir elin parmakları kadar olan bu TC’yi kuran ekip, İngilizler le işbirliğine giderek ihanet edeceklerdir. İngilizler de bütün Türk ordularını bu ekip ile mahvedeceklerdir. Mükâfat olarak TC’yi kurmalarına destek olacaklardır. İngiliz’in bu desteğine bu sefer, TC’yi kuran ekip Lozan’da yeniden Türk Milleti’ne ihanet ederek İngiliz e iyiliklerine mukabelede bulunacaktır.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi, s. 616.;

Selek, Anadolu İhtilati,c. I,s. 25;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. V, s. 60-61;

Armstrong, a. g. e., ss70-71;

Karal a. g. e., . ,c. IX ,s. 536-537;

Nedim, a. g. e., s. 137-138

İngilizlerin, Akdeniz'le Hicaz Demiryolu arasındaki kuvveti: Cephedeki 67. 000 personel, 56. 000 tüfek, 11. 000 kılıç ve 552 toptan meydana geliyordu.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi,s. 616.

Şükrü Mahmut Nedim'e göre taarruza katılan üç İngiliz Kolordusunun taarruz kademesinde 69. 000 kişi bulunmaktaydı.

Nedim, a. g. e., s. 138.

Yıldırım Ordular Grubunun Toplam mevcudu: Cephe gerisindeki yedeklerler 100. 000 askerd. Bunlardan cephe 40. 598 er, 19. 819 tüfek,273 hafif ve 696 ağır makineli tüfekti.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi Kls. 3718, Dos. 38, Fih. 124.

Enver Ziya Karal'a göre: Cephe gerisindikiler hariç olmak üzere Türkler: 57. 000 tüfek ve 540 topa sahip bulunmaktaydı.

Karal, a. g. e., c. IX, s. 536-537.

Sabahattin Selek'e göre: İngiliz taarruzunun başlangıcında, Yıldırım Ordular Grubunun insan mevcudu: 100. 000'e geri hizmet kıtalarıyla birlikte.

Selek, Anadolu İhtilall,c. I,s. 26.

Filistin Cephesi'ndeki Türk kuvvetleri 12 Piyade tümeni, bir süvari tümeni, bir süvari grubu ve Alman Asya Kolu vardı.

İngilizler, 7 piyade, 4 süvari tümeni, bir Fransız, bir Hint ve bir Hecinsüvar tugayıyla taarruz harekâtını planlamışlardı. Tümen sayısı bakımından Türkler, beş Piyade tümeni fazladır.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi, s. 618.

TC'yi kuran ekip tarafından kumanda edilen Yıldırım Orduları bünyesindeki Filistin Cephesi'nde konuşlandırılan 4. 7. ve 8. Orduların hali rezaletti. Ordular hep ihmal edilmişlerdir. Yıldırım Orduları Grup Komutanı Sanders, bu rezaletleri hatıratında dile getirmiştir. Kamalist Cumhuriyet gazetesinin Türkçe'ye çevirdiği bu hatıratlardan alıntı şöyledir: “Yıldırım Ordular Grubu cephesinde ise, durum, gittikçe ciddileşiyordu. Her taraftan birliklerin artık gücü kalmadığı, koşum ve mekkâre hayvanlarının gittikçe bitkinleştiği haberleri geliyordu. Hayvanların durumuna önem vermek gerekiyordu. Çünkü orduların hareketleri bunlara bağlıydı. Birkaç aydan beri günde 1 ile 1. 5 kilo arpa verilen hayvanlar, ayrıca çok zaman susuz da kalıyor ve her üç orduda her gün yüzlercesi telef oluyordu.

Hayvanların bitkinliği o dereceye varmıştı ki, bazı batarya ve topların geceleri birkaç yüz metre içinde yer değiştirmeleri için verdiğim emirler bile güçlükle yerine getirilebiliyordu. Koşum hayvanlarının çoğu, yokuş yukarı ya da arızalı yerlerde topları çekemiyordu.” Yoruma hiç gerek kalmadan konu kesinlikle aydınlatılmıştır.

5 Jahre in der Türkei, (Türkiye'de 5 Yıl), Liman von Sanders, Nurer Uğurlu, Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş., Cilt III., Aralık 1999. ,s. 64

TC'yi kuran ekip tarafından kumanda edilen Yıldırım Orduları bünyesindeki Filistin Cephesi'nde konuşlandırılan 4. 7. ve 8. Ordularını ihmal etmelerini yetmiyormuş gibi hiç ilgilenmiyorlardı. İngiliz düşmanının saldırılarına karşı, Türk askerine savaş ruhu verilmeli idi. Komutanlarda olmayan savaş ruhu ve savunma isteği, askerde olması mümkün değildi. Herşey rezaletti.

Yıldırım Orduları Grup Komutanı Sanders, bu rezaletleri hatıratında yine dile getirmiştir. Yine Kamalist Cumhuriyet gazetesinin Türkçe'ye çevirdiği bu hatıratlardan alıntı şöyledir: “Firarlar ise, tedirginlik verecek ölçüde artmış bulunuyordu. Bir örnek vermek gerekirse; 8. Orduda kaçak sayısı 15 Ağustostan 14 Eylüle kadar 1100 kişiye çıkmıştı. Bu kaçaklar yakalandıklarında her zaman yeteri kadar yiyecek verilmemesinden, çamaşır ve ayakkabıları olmamasından ve elbiselerinin yırtıklığından yakınıyorlardı. “

5 Jahre in der Türkei, (Türkiye’de 5 Yıl), Liman von Sanders, Nurer Uğurlu, Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş., Cilt III., Aralık 1999. ,s. 66

Düşman generali Allenby, üç Türk Ordusunu tamamen imha edecek taarruz için basit bir plan hazırlamıştı. Bu plan işbirlikçi Kamal’ın yardımlarıyla gerçekleşecekti. Bu plana göre; cepheden piyadelerle taarruz edecekti. Sonra süvari birlikleri, geri çekilme yollarını kesecekti. Kuşatma ve çevirme manevrası uygulayacaklardı. Başarıyı genişleteceklerdi. Örs ve çekiç taktiğiyle Türk orduları imha veya esir edilecekti.

Volkan, a. g. e., s. 151

Kamal komutayı devraldığında 7. Ordu Nablus’un güneyi ile Şeria Nehri arasında konuşlanmıştı. Ayrıca 7. Ordu’nun sağında 8. Ordu, solunda Şeria, arkasında 4. Ordu bulunuyordu.

Şükrü Tezer-, Atatürk’ün Hatıra Defteri, Ankara 1972, s. 172;

F. Rıfki A tay. Çankaya, İstanbul 1984, s. 108-109.

İsmet İnönü, Hatıralar, c. 1. Ankara 1985, s. 126 vd.;

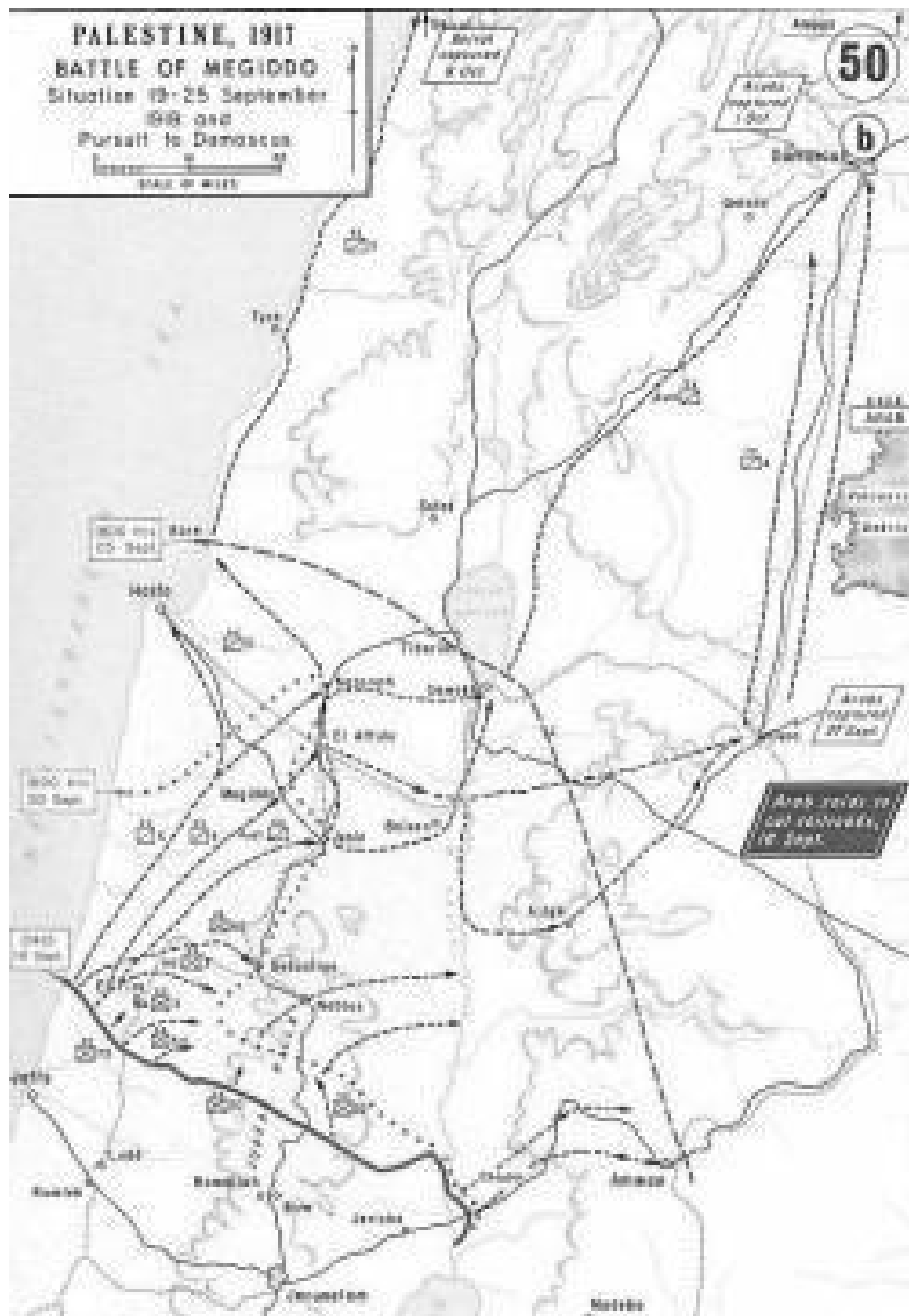
S. Hatipoğlu, I. Dünya Savaşı Sonunda Halep Sokak Muharebeleri ve Kamal Paşa ATAM, Atatürk Araştırma Merkezi, Dergi, Sayı 42

Düşman 7. Ordunun konuşlandığı dağlık araziye hiçbir zaman saldırmaya

planlamamıştır. Saldırmaya da düşünmediğinden hiç bir zaman saldırmamıştır. Akademisyen Cemal Kemal, doktora Tezinde çok açık ifade etmiştir:

PALESTINE, 1917 **BATTLE OF MEGIDDO** Situation 19-25 September 1918 and Pursuit to Damascus

0 10 20
 Miles
 Scale of Miles

“Mısır Sefer Kuvvetleri Komutan General Allenby, Şeria Muharebeleri’nden kazandığı tecrübeye dayanarak, Şeria bölgesinde büyük çapta bir harekât yapılamayacağını değerlendirmişti. “

General Allenby, Şeria bölgesinde büyük çapta bir harekât yapılamayacağını biliyordu. Kamal’ın 7. Ordusu dağlık bölgede savunması kolay olan arazide idi. İngiliz düşmanı hiçbir şekilde 7. Ordunun bulunduğu bölgeyi ele geçirmesi mümkün değildi. Düşman Kuvvetleri komutanı bunu çok iyi bilinci içindeydi. Kamal’ın yardımı olmadan dağlık arazide hiçbir şansı yoktu. General Allenby, bu nedenle, asil taarruzun Şeria Nehri’yle Akdeniz arasından yapılmasına karar vermişti. Kamal’ın ordusunun bulunduğu dağlık araziden istifa ederek Kamal’ın yardımıyla 8. Ordunun zayıf tarafından saldırarak yok edecekti. Bu planın gerçekleştirebilmesi için muhakkak dağlık arazide konuşlanmış Kamal’ın yardımına ihtiyacı vardı. Bir karakol tasavvur edilerek düşünülmesi lazım. Bir Karakol var. Karakolun çatısındaki mevzide Kamal’ın 7. Ordusu var. Diğer iki Türk orduları Karakolun iki yanındaki avluda konuşlanmıştır. Düşman tepedeki mevzilerde konuşlanmış olan Kamal’ın ihanet işbirliği olamadan düz arazideki savunmasız iki orduyu yok edemezdi. Muhakkak Kamal’ın ihanet yardımına ihtiyacı vardı. Kamal’ın, ihanet işbirliği ile 8. Ordunun zayıf bir hat halinde uzanan Türk mevzilerini istediği yerden yarabileceğini düşünüyordu. Şeria Nehri batısındaki iki Türk ordusunun (7 ve 8. Ordular) ana ikmal yolları, Bisan ve Afule’den geçiyordu. Türk Ordularının cepheleri süratle yarılınca Süvari Kolordusu, Türk birliklerinden önce buraları ele geçireceklerdi. Kudüs kuzeyindeki dağlık bölgede Türk direnişiyle karşılaşılacağını göz önünde General Allenby tuttu. Kudüs’ kuzeyindeki dağlık araziler de Kamal’ın komutasındaki 7. Ordunun ihtiyat birlikleri vardı. Kamal düşman İngiliz’in korktuğu bu sarp dağlık araziden birlikleriyle düşmanı durdurması gerektiği halde durdurmayacaktır. Ordusunu yürüyüş nizamını sokarak geriye çekecektir. Kim yürüyüş nizamını bozarsa cezası ölüm emrini vermiştir. Böylece bütün orduların en iyi mevkielelerini Kamal’ ihanet işbirliğiyle ele geçirecek olan düşman bütün Türk Ordularını kırıp geçirecektir. Düşman komutanı daha sonra harekâta daha elverişli, ovaya ulaşılmasını ve denizle demiryolu ikmalini de kolaylaştıracak olan kıyı bölgesini, asil taarruz yeri olarak seçmişti. Bu harekât için, 8. Türk Ordusunun karşısında, beş piyade tümeniyle bir Fransız müfrezesi ve üç süvari tümeni toplayarak sıklet merkezi yapmıştı. Bu kuvvetlerin çoğunu(dört piyade ve üç süvari tümeni) 22. Türk Kolordusu cephesinde tertiplemişti.

Nablus Meydan Muharebesi Krokisi

Böylece, demiryoluyla deniz arasındaki 10 kilometrelik bir cephedeki Türk kuvvetlerine karşı, 14 katlık bir üstün düşman ordusunu konuşlandırmıştı. Asıl darbeyi 7. Ordu ile 8. Ordunun arasındaki çok küçük bir alanda yapacaktı. Bu darbenin gerçekleşmesi için Kamal'ın buradaki birliklerini yana çekmesi gerekecekti. Bu zayıf Noktadan bütün 8. Orduyu yok edecekti. İngilizler, İkinci Şeria Muharebesi'nden itibaren, beş ay kadar hazırlandıktan sonra 18 Eylül 1918'de,tekrar taarruza başlamışlardır.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harb!, c. IV,Ks. 2, Sina-Filistin Cephesi, s. 622.

Tezer, a. g. e., s. 173vd.;

Selek, Anadolu İhtilall,c. I,s. 25;

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 537;

Çetiner, a. g. e., s. 18.

Kamal, İstanbul'daki Pera Palas sarayından kalkıp gelmişti. Filistin'e gelir gelmez yine otelde ikamet etmekteydi. Cepheye hiçbir zaman bulunmadı. Otel odalarında Yahudi fahişelerden kurulu NİLİ casuslarıyla yatak savaşlarına çoktan başlamıştı. Düşmanın saldırdığı anda yine otel odasında idi. Yahudi dostu Fevzi Çakmak hasta numaralarıyla ihmal ettiği 7. Orduyu bu sefer Kamal ihmal etmişti. Kamal, 7. Ordu Komutanlığını bu koşullar içinde teslim almıştı. Yorgunluktan hastalanmıştı. Bel soğukluğu hastalığı yatak savaşlarında yeniden azmıştı. Kurmay Başkanı, yatağında istirahat eden Kamal'a, günlük raporlar halinde bilgi veriyordu. 7. Orduyu ve cepheyi bizzat teftiş ederek düşmana karşı savunma direktifleri vermiyordu. Kurmaylarıyla toplantılarını cepheye yapmıyordu. Yatağından kalkarak otel odasında yapıyordu. Emirleri otel odasından ordusunun durumunu görmeden ve kavramadan sırf raporlara göre veriyordu. "El elin eşeğini ıslık çalarak ararmış" şeklinde telefonlarla durumu idare ediyordu. Kamal bu ihanetini kendisi bizzat hatıralarında olayı şöyle anlatmaktadır: "Biraz sonra, kurmaylarımı toplu olarak göreceğim, dedim. Yataktan kalktım, giyindim, iş odasına giderek bir savaş buyruğu yazdırdım. Bu buyrukta; düşman, 18 Eylül günü akşamı genel saldırı yapacaktır diyor ve buna

karşı alınacak tedbirleri sıralıyordum. 18-19 Eylül gecesi Kolordu Komutanları İsmet ve Ali Fuat'tan telefon başına çağırdım ve sordum: Verdiğim buyruğu ve ona göre gereken önlemleri aldınız mı? Buyruğunuz yapılmıştır, karşılığını verdiler. Ben daha telefon konuşmasını bitirmeden düşman topçusu savaş hatlarımız üzerine ateş etmeye başladı.” Kendi itirafı ile cepheye olmadığını belirtiyor. Dikkat edilmesi gereken en önemli nokta ise düşmanın saldırısını bilmesidir. Bu da düşman ile işbirliğini en büyük ispatıdır. İtiraftan da anlaşıldığı gibi düşman ilk önce Kamal'ın dağlık arazide konuşlandığı 7. Orduya saldırmıştır. İkinci savaş esnasında hala otelde ikametini devam ettirmiştir. Kilometrelerce uzaktan düşman top atışlarıyla saldırmıştı. Düşman askeriyle saldırmamıştı.

Atay, Atatürk'ün Anılarsa. 73-75;

Çankaya, a. g. e., s. 21;

Armstrong, a. g. e., s. 71-73;

Volkan, a. g. e., s. 151.

Sinsice, Gizlice, Kahpece ve Kallesçe Geri Çekilme İhaneti

İngiliz düşmanı büyük bir kuvveti 7. ve 8. Orduların arasında yığmasına rağmen ilk saldırısını 7. Ordunun yan tarafına doğru yapması düşündürücüdür. 7. Ordunun yan tarafında 8. Ordu bulunmaktaydı. Amacı 7. Ordunun ihanetleirse açtığı yanındaki boşluktan girerek 8. Orduyu yok etmektir. Yıldırım Orduları Grup Komutanı ilk saldırının 7. Ordu tarafına yapıldığını hatıralarında dile getirmiştir: “18/19 Eylül gecesi 7. Ordu cephesinde ilk saldırı başladı. “

5 Jahre in der Türkei, Orijinal ve (Türkiye’de 5 Yıl), Liman von Sanders, Nurer Uğurlu, Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Cilt III., Aralık 1999. ,s. 71

Düşmanın ilk önce Kamal’ın 7. Ordusuna saldırdığını Kamalist yazar aynen şu ifadeleri kullanarak teyit etmektedir; “Kamal, Filistin Cephesi'nde göreve başladıktan bir ay kadar sonra, düşman 18 Eylül 1918'de 7. Ordu cephesine taarruz etmişti. Bir gün sonra diğer orduların cephelerinde de muharebe tekrar başlamıştır. “

Tezer, a. g. e., s. 172-173.

Bu zayıf noktadan saldırının başlaması danişıklı dövüşten başka bir şey değildir. Düşman topçusuyla 7. Ordu cephelerine vurmasının karşılık bulmaması daha ilginçtir. 7. Ordu rahatlıkla düşman topçunun bulunduğu yerleri tespit ederek vurması gerekmekteydi. 7. Ordu elin deki yeterli top ve cephane bulunmakta idi. Düşman topçusunun saldırılarına rağmen, 7. Ordunun cevap vermemesi ihanetin bir başka boyutu idi. Kamalist yazarlardan Selek, Doğruer ve Nedim bu ihaneti basit birkaç cümle ile geçiştirmişlerdir.

19 Eylül 1918 günü saat 03. 00'te gelen bir Ordular Grubu emrinde: "18 Eylül

1918'de, düşmanın 7. Ordu cephesinin merkez ve sol kanadına taarruz ettiğini, durum açıklığa kavuşuncaya kadar orduya katılması kararlaştırılan 191. Alayın bir taburunun, 7. Ordu emrine verildiği” bildirildi.

Selek, Anadolu ihtilali,c. I,s. 25;

Doğruer, a. g. e., s. 144-149;

Nedim, a. g. e., s. 146.

Bu ihanet sonucunda 8. Ordunun yan tarafındaki 7. Ordunun boşalttığı bu yarık önünde önceden beklemekte olan düşmanın 15 kat büyüklükteki birliği, 8. Orduyu birliklerini habersiz avlayarak bozguna uğratmak için saldırıya geçmişti. Düşman bu yarıktan gece boyunca birliklerini geçirerek Akdeniz kıyısı tarafındaki 8. Orduyu büyük bir bozguna hazırlanmıştı. Ertesi gün sabahleyin içe ve yandan sızarak kıyı boyunca ve Kamal’ın7. Ordusunun yanındaki Alman Asya birliklerini bütün gücüyle saldırmıştı. Kamal’ın başında bulunmadığı 7. Ordu düşmanın bu saldırısına karşı dost birliklerin yardımına gitmeyerek ikinci bir ihanet içinde olmuşlardı. Kamal yatak savaşlarından bitkin olduğundan dolayı; İsmet İnönü ve Ali Fuat burada inisiyatif kullanmak zorundalardı. Dost birlikler canla başla savaşırken saldırıya uğramayan 7. Ordu birliklerinin hezimete bakarak yardımcı olması ancak ihanetle açıklanabilir. Ordular Grubu emrinde: "18 Eylül 1918'de, düşmanın 7. Ordu cephesinin merkez ve sol kanadına taarruz ettiğini, 191. Alayın bir taburunun, 7. Ordu emrine verildiği” bildirerek takviye birliklerin 7. Ordunun emrine verilmesine rağmen yan dost birliklere yardım edilmemiştir. Düşman 7. Ordunun cephelerine sadece topçularıyla dövmüştür. 7. Ordu dağlık arazide konuşlandırıldığı için, düşmanın saldırması akıl karı değildir. Zaten yukarıda delillerle ispat edildiği gibi, düşman bu dağlık arazilere saldırma planı yoktu. Zaten olması da mümkün değildi. Düşmanın dağlık arazideki 7. Orduya askerleriyle saldırması akıllara zarar olduğu için hiç bir zaman saldırmamıştır. Deyim yerinde ise düz arazide kıyamet koparken, dağlık arazideki 7. Ordunun keyfi yerinde idi.

Yıldırım Orduları Komutanı Sanders bunu çok net hatıralarında belletmiştir: “7. Ordu, sabah saat 9. 00 ile 10. 00 arasında, Albay von Oppen’in bildirisine dayanarak, sağ kanat grubu cephesinin kıyı kesiminde yarıldığını ve düşman süvarisinin kıyı boyunca ve kuzey yönünde ilerlemekte olduğunu haber verdi. “

5 Jahre in der Türkei, Orijinal ve (Türkiye’de 5 Yıl), Liman von Sanders, Nurer Uğurlu, Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş., Cilt III., Aralık 1999. ,s. 72.;

Tezer, a. g. e., s. 172-173.;

Selek, Anadolu ihtilall,c. I,s. 25,vd.;

Doğruer, a. g. e., s. 144-149. ,vd.;

Nedim, a. g. e., s. 146. ,vd. ,

Kamalîst yazar Bayur Türk İnkılabı Tarihi eserinin 455’ci sayfasında çok net yazmıştır. Düşman 7. Orduya saldırmıştır. Ama bu saldırı topçuların taciz ateşinden başka bir şey değildir. Düşman kesinlikle 7. Orduya birlikleriyle saldırmamıştır.

İngilizler,19 Eylül 1918 günü saat 04. 30'da, 22. Kolordu cephesine ve 10 dakika sonra da 19. Tümen cephesine yoğun bir topçu ateşi açmıştı.

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi,c. III,Ks. 3,s. 455; 5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye’de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 Sanders a. g. e., . ,s. 314.

7 Ekim 1918'de İstanbul'daki bir arkadaşına düşman İngilizler le barıştan başka yapılacak bir şey kalmadığını bildirdiği telgrafında ihanetinin nasıl olduğunu fark etmeden itiraf etmiştir. Akademisyen Cemal Kemal’in Birinci Dünya Harbinde Filistin Cephesi adlı doktora tezinin 172ve 173 sayfalarındaki metne aynen alarak, ihanetinin belgesi olarak sunmak daha iyi olacaktır. Kamal telgrafında şöyle yazmıştır: "Eylülün 19. gecesi, düşman (İngilizler) evvela 7. Orduya taarruz etmeye başladı. Düşmanın iki taarruzunu durdurdum. 19 sabahı batı tarafımızda bulunan 8. Ordu kısa bir düşman taarruzu karşısında birkaç saat zarfında dağıldı. . . “

Kamal Otel odasından dışarı çıkmamıştır. Bu kesindir. Otelden sadıçları İsmet

İnönü'ye ve Ali Fuat'a ihanet direktif ve emirlerini vermiştir. İsmet İnönü ve Ali Fuat da İngiliz düşmanına karşı 19. gecesini savaşmamıştır. Bu da kesindir. On binlerce askerden oluşan düşman birliklerinin birkaç saat içinde onlarca kilometre uzunluğundaki ve genişliğindeki 8. Orduya ulaşması da mümkün değildir. Ulaşsa bile büyük çoğunluğu yaya giden askerlerin ve atların yorgunluğundan savaşması mümkün değildir. O halde geriye Kamal'ın ve ekibinin ihaneti kalmıştır. Kamal'ın itiraf ettiği gibi düşman 19. gece saldırmıştır. Ama savaş olmamıştır. Karşısında ordu olmadığı için bu yarıktan girerek sabaha kadar 8. Orduyu kuşatmıştır. Savaşta en hızlı araç atlar ve develerdir. Develerin ve atların alacağı ve kat edeceği en çok mesafe de bellidir. Bir kaç tank ise taarruz amaçlı olduğundan ve gürültü yaptığından gizli çevirmede mevzu bahis olamaz. Olsa bile o zamanın tankların yapacağı hız ise çok sınırlıdır. Bu da mümkün değildir. Geriye ihanet kaldı.

İhanetin ve rüşvetin belgesi olmaz dense de kalp gözüdür. Kamal düşmana durduramaz. Çünkü oteldedir. Sadıçları İsmet İnönü'ye ve Ali Fuat'a komutayı bıraktığı için, onlar savaşması gerekirdi. Onlar da savaşmadı. Hiç bir askeri kaynak bunu teyit etmiyor. Zaten sadıçları İsmet İnönü ve Ali Fuat'tın da o gece savaşmışlarına dair bir tek sözleri olmamıştır. Bütün askeri kaynaklarda dâhil düşman ordusunun başkomutanı da dağlık arazide konuşlanan 7. Orduya saldıramayacağını zaten itiraf ediyorlar. Düşman birlikleri ihanet emirleriyle geri çekilen 7. Orduya ait mevzilere geldiler. Düşman birlikleri 7. Orduya sadece geriden top atışı yapmıştır. Karşılarında ordu olmadığı için Türk Orduları olan 7. ve 8. Orduların arasından sızdılar. 7. Ordu dağlık arazide olduğu için saldırmak saçmalıktı. Bu yüzden düşman 7. Orduya konuşlandığı Nablus ve Şeria Irmağı arasındaki mevzilerine askerleriyle hiçbir zaman saldırmamışlardır. Saldırmak da sarp ve dağlık arazi olduğu için mantıksızlıktı. Sabaha kadar bu sızma hareketi 8. Ordunun çevresinde devam etmiştir. Zaten sırf sızma hareketi, onlarca kilometre uzunluğundaki ve genişliğindeki alana sabaha kadar zar zor yetiştirilmesi bile büyük başarıdır. Çünkü zaman hep işlemekteydi. Sabahleyin de Mustafa Kemal'in itiraf ettiği gibi gafil avlanan 8. Orduyu birkaç saatte imha etmişlerdir. Kamal'ın ve ekibinin bir diğer ihanet belgesi de düşmanın sabahleyin El Tire tepelerinde konuşlanan Alman Asya Grubuna saldırmasıdır. El Tire düşmana onlarca kilometre uzaklığındadır. Saldırı yapılan El Tire tepelerinin konumunun ilginçliği ise 7. Ordu ile 8. Ordunun arasındaki onlarca kilometrelik iç bölgede olmasıdır. Sabahleyin düşmanın buraya kilometrelerce sızarak gelmesi mümkün değildir. Şu andaki teknolojik yenilikler bile buna imkân vermemektedir. O halde geriye sadece ihanet kalmıştır. Düşman birlikleri, 7. Ordunun mevzilerinden ihanetlerle geri çekilmesi üzerine iki ordunun arasından sızmışlardır. 8. Ordu ve

Alman Asya Grubuna sabaha kadar zor zor çevirmeye çalışmışlardır. Sabahleyin savaş olduğuna göre, düşman orduları gökten zembil ile de inmediğine göre, tek bir ihanet kapısı kalmıştır. Düşman ihanet kapısından içeri girerek sızma hareketini gerçekleştirmiştir. Bazı akıllı evveller 7. Orduya fark ettirmeden sızmayı gerçekleştirebileceğini öne sürebilirler. Bu da hiç mümkün değildir. Bir kez düşman bir küçük birlik değildir. On binlerce askerin bulundurduğu birliklerden oluşmaktadır. Bu kadar büyük düşman birliklerinin 7. Orduya gözükmeden sızması mümkün değildir. Zaten savaş başlamıştır. Gözcü birlikler bile oradan emirlerle geri çekilmiştir.

S. Hatipoğlu, 1994 yılında IV. Hatay Tarih ve Folklor Sempozyumu'nda sunduğu bildiride Kamal'ın 7. Ordusunun çekildiğini itiraf etmiştir. Bu itiraf yine S. Hatipoğlu, I. Dünya Savaşı Sonunda Halep Sokak Muharebeleri ve Kamal Paşa adlı ATAM, (Atatürk Araştırma Merkezi) Dergisinin 42 sayı yayınında belletmiştir. Türk kuvvetlerinin çekilmeye başladığını ifade etmiştir. 8. Ordu ve 4. Ordu daha saldırı almadığına göre çekilme sadece 7. Orduda olmuştur.

Liman von Sanders, 5 Jahre (in der) Türkei adlı hatıratında ilk saldırının 7. Ordu cephesine olduğunu bizzat Yıldırım Orduları Komutanı Liman von Sanders taraflıdan açıklanmıştır. Düşman ordusu ile 7. Ordu savaşmadığına göre düşman elin e koluna sallaya 7. Orduya ait Türk Cephesi'nden geçmiştir. 19 Eylül sabahı ise saat 03. 30'da 8. Ordu'nun sağ kanadındaki grubun bütün siperleri sahilden dağlara kadar, şiddetli bir topçu ateşi altına alınmıştı. Savaş ayrı şeydir, saldırı ayrı şeydir. Türk Ordusuna ait 7. Ordu askerleri bizzat düşman ordularına ait askerlerle bizzat karşı savaşmadığına göre yol vermiştir. Düşman Orduları topçu ateşleri karşılıklı olmuştur. Bu asker bazında değildir. Başkomutan Sanders İngiliz süvarisinin ve zırhlı otomobillerinin ancak saat 8. Ordunun saldırısından ve saat 10.00'dan sonra ile saldırıya geçildiğini belleterek ihaneti teyit etmiştir. Sander kilometrelerce gerideki karargâhından ihaneti görmesi mümkün değildir. Bütün askeri raporlar savaştan sonra toplanarak ihanet ortaya çıkması gerekirdi. Ancak bu savaş bütün Türk Ordularının hezimetıyla sonuçlandığı için Kamal ve arkadaşları paçalarını yalamalarıyla kurtarmışlardır. Ancak şimdi araştırılarak ve karşılaştırma yapılarak ihanet ortaya çıkmıştır. Sanders'in hatıratından: "İngiliz süvarisi ve zırhlı otomobilleri, saat 10. 00'da demiryolunun doğusundaki Habile ve Kalkilye yakınındaki cepheyi de yarmış ve kuzeye yönelmişlerdi."

Türkiye'de Beş Yıl, Çev. M. Şevki Yazman, İstanbul 1968, s. 313 vd

S. Hatipoğlu, I. Dünya Savaşı Sonunda Halep Sokak Muharebeleri ve Kamal

Paşa ATAM, Atatürk Araştırma Merkezi, Dergi, Sayı 42;

Murat Bardakçı, "Mustafa Kemal'in Kalemi nden: Orta Doğu'yu nasıl kaybettik?" Hürriyet, 12 Ocak 2003, s. 18.;

Cemal Kemal Birinci Dünya Harbinde Filistin Cephesi, Doktora Tezi, 172,173;

Şükrü Tezer, a. g. e., s. 173;

Lord Kinross, Atatürk, Çev., Necdet Sander, İstanbul 1984, s. 194-195; 18/19 Eylül gecesi 7. Ordu cephesinde şiddetli muharebeler başlamıştı. Liman von Sanders, Türkiye'de Beş Yıl, Çev., M. Şevki Yazman, İstanbul 1968, s. 313 vd.,

Necmettin Esin, "Birinci Cihan Savaşı'nda Osmanlı İmparatorluğu'nun Son Yıllarında Atatürk'ün Görüşleri", Cumhuriyetin 50. Yılında Armağan. Ankara 1973, s. 25.;

Cemal Paşa, Hatıralar, Haz. Behçet Cemal, İstanbul 1977, s. 264;

İsmet İnönü. Hatıralar, c. 1, Ankara 1985, s. 130 vd.,

Ali Fuat Cebesoy. Millî Mücadele Hatıraları, c. 1, İstanbul 1953, s. 10 yd.

Ş. Süreyya Aydemir, Enver Paşa, c. 3, İstanbul 1985, s. 334;

Erik Jan Jürcher, Millî Mücadele'de İttihatçılık, Çev. Nüzhet Salihoğlu, İstanbul 1987, s. 169;

ATAŞE, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi Sina-Filistin Cephesi, c. 4, Kısım 2, Ankara 1986, s. 628 vd.,

Cihat Akçakayalıoğlu, Atatürk Komutan, İnkılapçı ve Devlet Adamı Yönleriyle, Ankara 1988, s. 81.;

Yılmaz Altuğ, Türk İnkılap Tarihi, İstanbul 1985, s. 27. ;

Kamal'ın ve ekibini çekilmesi kesinlikle düşman baskısıyla olmamıştır. Kamalist S. Hatipoğlu'nun başka bir itirafıyla yine, I. Dünya Savaşı Sonunda Halep Sokak Muharebeleri ve Kamal Paşa adlı ATAM, (Atatürk Araştırma Merkezi)

Dergisinin 42 sayı yayınında çekilmenin Kamal'ın inisiyatifiyle olduğunu belletmiştir. Makaleden aynen aktarılırsa ihanet daha iyi anlaşılacaktır:

“Bu çekilme esnasında 7. Ordu, Komutanı’nın güçlü şahsiyetinin sevk ve idaresi altında düzenli bir şekilde ve düşmanı karşılayarak, şiddetli taarruzların önünde ezilmeden ve tertibatını bozmadan çekilmekteydi. M. Kemal, İngiliz baskınından dolayı değil. “

Ş. Tezer, a. g. e., s. 173;

Fahir Armaoğlu, Siyasi Tarih, Ankara 1961, s. 628. vd.;

L. Kinross, a. g. e., s. 199. vd.;

Peter Mansfield, The Successors The Ottoman Empire, London, 1973, s. 45. vd.;

F. Armaoğlu, a. g. e., s. 628. vd.;

L. von Sanders, a. g. e. ., s. 342. vd.;

Cemal Paşa, a. g. e., s. 264vd.;

Y. Altuğ, a. g. e. . s. 27. vd.;

J. Blanco Villalta, Atatürk, Çey. Fatih Özsu, Ankara, 1982, s. 225. vd.;

Ş. Tezer, a. g. e., s. 173. vd.;

İsmet İnönü, a. g. e., s. 130 .;

L. von 5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye’de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık, 1999, s. 330. 344, 345,vd.;

“Atatürk”, İslam Ans. c. 1, İstanbul 1978, s. 727-728. ,vd.,

S. Hatipoğlu, I. Dünya Savaşı Sonunda Halep Sokak Muharebeleri ve Kamal Paşa ATAM, Atatürk Araştırma Merkezi, Dergi, Sayı 42

Düşman topçu ateşiyle telefon bağlantıları hasar görmüştü. Saat 05. 00'e kadar muharebe durumu hakkında haber temin edilememişti. Birlikler arasındaki irtibat kesilmişti. Topçu ateşinin 8. Ordu bölgesinde yoğunlaşmıştı. Düşmanın

Asil taarruzu 8. Ordu bölgesi istikametinde olacağı sezinleniyordu. 7. Ordunun yanından “buyur geç” ihanetleriyle sızan düşman saat 05. 50'de yandan, zayıf noktadan ve beklenmediği yerden, 20. Tümen mevzilerine girmişti. 7. Tümenin ileri mevzilerini ele geçirmişti. Diğer İngiliz düşman 5. Süvari Tümeni, sabahleyin Türk birliklerini ıskaca almak için Falik nehri üzerinde kurulan köprüden kuzeye geçmişti. Bütün bu ihanetler Kamal'ın başında bulunduğu TC'yi kuran ekiplerden İsmet İnönü ve Ali Fuat tarafından, düşmanın içeriden geçmesine yol vererek gerçekleştirilmiştir. Kamal bütün direktiflerini otel odasından veriyordu. Kamal Yahudi fahişelerden kurulu NİLİ casuslarıyla yatakta savaşmaktan başını kaldıramıyordu. Zaten onun kafasında Lawrence söylediği gibi; bu topraklar fazlalıktı. Kaybedilirse memnun olacaktı.

Nedim, a. g. e., s. 146;

Doğruer, a. g. e., s. 150.

Artık düşmanın önünde engeller işbirlikçilerin sayesinde kalkmıştı. Sıra şimdi Türk evlatlarını Keklik gibi avlamak kalıyordu.

İngilizler asil taarruzlarını bu zayıf yönde yoğunlaştırmışlardı. Türkler ummadıkları taraftan gafil avlanmalarına rağmen inatla mevzilerini savunuluyorlardı. Düşman saldırıdan önce birliklerin aralarında ve Yıldırım Ordular Grubuyla olan irtibatını kesmişlerdi. Böylece karşılıklı olarak emir almalarını ve rapor göndermelerini engellemişti. Kamal'ın, İnönü'nün ve Ali Fuat'ın ihanetleri burada bitmiyordu. Geri çekilerek düşmanın yarıklardan girerek 8. Ordunun yan tarafındaki küçük birlikleri yok etmesine seyirci kalarak yardım etmemişlerdi. Yıldırım Orduları komutanı Hâlbuki 7. Orduya başka ordulardan takviye birlikler göndermişti. Düşman ihanetlerle yan-arka tarafından açılan boşluktan kallesçe girerek; buradaki küçük Türk birliklerinin çok büyük gayretlerine rağmen, 15 kat büyüklüğündeki muazzam kuvvetleriyle yok etmişti.

Yıldırım Orduları Grubu Komutanı Sanders senelerce sonra bu yarığın ihanetlerle oluşumunu ve bu birliklerin yok oluşunu askeri savuna mantığıyla çözememişti. Bu nu hatıratında açıkça dile getirmiştir: “Sonradan öğrendiğimize

göre, İngilizler sabah saat 7. 00'den önce ve gerçek bir direnmeye uğramaksızın kıyı bölgesinin batı kesimini yarmışlardı. Hemen aynı saatlerde Eltire batısındaki tepeyi de almışlardı. Üzerine birçok makineli tüfek yerleştirmişlerdi. Binbaşı Tiller komutasındaki zayıf 46. Tümen, Eltire yakınlarında sert bir direnme göstermiş ve İngilizler'i bir süre durdurmuştu. Fakat bu sırada tümenin büyük bir kısmı erimişti. Tümenin Alman Alay Komutanı Pfeiffer burada kahramanca öldü. Kıyı bölgesinin batı kesimindeki 7. Tümen ile ona bitişik 20. Tümene bağlı iki piyade alayının hızla ve tam olarak çökmelerinin nedeni, bugüne kadar anlaşılamamıştır. Bu birlikler, her ne kadar geniş bir bölge için çok zayıf iseler de, şimdiye kadarki çatışmalarda her zaman dayanmışlardı. Oysa bu kez, iki saatlik şiddetli topçu ateşinden sonra ve daha piyade saldırıları başlamadan ortadan silinmişlerdi. Bu birliklerde artık savaşmak isteği kalmadığı açıktı. Sonraki çekiliş sırasında da bu tümenlerden ne bir subay, ne de küçük bir parça görebildim. “

Eltire tepesi 7. Ordu birliklerinin hemen yanı başında içte kalan dağlık arazi idi. Bu tepeleri dost komşu birlikler savunmakta idi. İçte kalan bu tepe, düşmanın direkt saldırılarıyla alması mümkün değildi. Düşmana kilometrelerce uzaklıkta olan ve 7. Orduya komşu olan bu tepeye düşmanın ele geçirmesi, 7. Ordunun başındakilerin ihanetlerinin belgesidir. İhanetin ve rüşvetin belgesi olmaz. İhanetin emaresi olur. İşte bu tepe bu ihanet emaresidir.

5 Jahre in der Türkei, Orijinal ve (Türkiye’de 5 Yıl), Liman von Sanders, Nurer Uğurlu, Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş., Cilt III., Aralık 1999. ,s. 72, 73.;

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 537.

Kamal’ın başında bulunduğu hıyanet ekibinde İsmet İnönü ve Ali Fuat; ilk ihanetlerinde düşmana yol vererek vatan evlatlarını kırdırmışlardır. İkinci ihanetleri ise düşman burunlarının dibindeki Eltire tepelerinde dost birlikleri kırmasına seyirci kalmışlardır. Bu ihanetleri Genelkurmay arşivlerinde mevcuttur.

Cevat Çobanlı 8. Ordu Komutanı ve TC’yi kuran ekipten idi. Fransa’da 4 yıl kaldığı ve İngiltere’de bulunduğu için tipik Fransız ve İngiliz aşığı idi. Cevat Çobanlı kendi ihanetini örterek 19 Eylül 1918 günü saat 08. 50’de, Yıldırım

Ordular Grubu komutanı Mareşal Liman Von Sanders'e imdat raporu göndermişti. Kamal'ın başında bulunduğu hıyanet ekibinde İsmet İnönü ve Ali Fuat ihanetlerini, Cevat Çobanlı Genelkurmay arşivlerindeki kayıtlı olan gönderdiği raporda şöyle yazmıştı:

“Önce bellettiğim gibi, sağ kanattaki durum pek kötüdür. 7. Tümen tüm olarak muharebe dışı kalmıştır. 22. Kolordu El Tire kesimine çekilmiştir. Topçusunun çoğunu kaybetmiştir. Kolordu, bu kesimde tutunmaya çalışıyor. Fakat Kolordu Komutanı, bu kesimde durabileceğinden kuşkuludur. Düşman, bu hattın da bazı kesimlerine girmiştir. Karşı taarruzla geri atılmasına çalışılıyor. 19. Tümen, Kefri Kasım yöresine çekilmiştir. Grupça mümkün olan yardımın yapılmasını rica ederim”

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harb!, c. IV,Ks. 2, Sina-Filistin Cephesi, Kls. 3787, Dos. H-37, Fih. 1-14.

Nablus Meydan Muharebesi'nde Kamal'ın başında bulunduğu hıyanet ekibinde İsmet İnönü ve Ali Fuat ihanetleriyle, 8. Ordunun 22. Kolordusunun cephesinin 19 Eylül 1918 günü saat 08. 30'da yarılmıştı. Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Mareşal Liman Von Sanders'in durumu saat 09. 00'da 8. Ordu Komutanı Cevat Çobanlı'nın raporundan öğrendi. Kamal'ın başında bulunduğu hıyanet ekibinde İsmet İnönü ve Ali Fuat yardım etmeme ihanetleriyle, Fransız ve İngiliz aşığı Cevat Çobanlı'nın ihanetlerini; Filistin'deki başkomutan hatıratında bu acı gerçeği şöyle dile getirmiştir: “Aşağıda anlatılan olaylar sonradan, yavaş yavaş anlaşıldı. Kıyı kesimine bitişik Kefer Kasım'da bulunan ve buradan düşman yarma harekâtım gözetleyebilen 19. Tümen de direnme gücünü yitirmişti. Bu tümenin cephedeki 57. Piyade Alayı ile 77. Piyade Alayı, bir saldırıya uğramaksızın ve geri çekilme için emir almaksızın kendiliklerinden siperleri bırakmış ve geriye çekilmişlerdi. Albay von Oppen'in hemen bir cephe oluşturmalarını emretmesi üzerine, bu başıboş topluluktaki erlerin bir kısmı birliklerini terk etmişlerdi. İngiliz, sabah saat 10. 00'da demiryolunun doğusundaki Habile ve Kalkilye yakınındaki cepheyi de yarmış ve kuzeye yönelmişlerdi. Albay von Oppen tarafından aylarca tutulmuş olan 8. Ordunun sol kanadındaki grup, önce Kefertilet tepelerine kadar geri alınmıştı. Kıyı bölgesinde hemen hiçbir direnme kalmadığı ve böylece Ordular Grubunun sağ yanının her türlü düşman harekâtına açık olduğu ortadaydı. “

8. Ordunun birlikleri kimseye haber vermeden yerlerinden kaçmışlardı. Alman birliklerini yöneten dost birlikler komutanı Albay von Oppen bu kaçanları kendi birliğinde tutmak isteyerek kaçmalarını önlemeye çalışmıştır. Bu sırada 7. Ordu birlikleri yardıma gelmiş olsalardı. Düşman saldırısı geriye püskürtülmüş olacaktı. Düşmanın Türk Ordularını yarma girişimi başarısız olacaktı. Böylece yüzbinlerce vatan evladının kanı ce canı akmayacaktı. Düşman da Türk topraklarını işgal etme yedeği. Milyonlarca asker yakını gözyaşlarıyla kahrolmayacaklardı. Üç beş haini kollamak uğruna bu kadar kanı görmemek, gafilliğin veya ihanetin başka boyutudur.

5 Jahre in der Türkei, Orijinal ve (Türkiye’de 5 Yıl), Liman von Sanders, Nurer Uğurlu, Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş., Cilt III., Aralık 1999. ,s. 72, 73;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. V, s. 72-73.

Kamalîst yazar Volkan bu ihanetleri üstün körü geçmiştir. Ancak gerçeği saklayamayarak dil sürçmesiyle itiraf etmiştir: “İngilizler Şeria Nehri üzerinde köprü inşa ederek, asıl taarruzun 7. Ordu cephesine yapılacağı emaresini vermişlerdi. 8. Orduyu hazırlıksız yakalamışlar ve baskın tesiri yapmışlardı. “

Volkan, a. g. e., s. 151.

İsmet İnönü ve Ali Fuat ikilisi Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Mareşal Liman Von Sanders’e Kamal’ın otel odalarındaki savaşlarından bahsetmediler. Von Sanders telgraflarla 7. Ordu komutanı Kamal’a emirler yağıdırıyordu. Fakat Kamal’ın kafasını kaldıracak gücü yoktu. Cephedeki İsmet İnönü ve Ali Fuat ikilisi gerçekleri söylemeyerek Kamal’a idare etmişlerdir. Von Sanders’e de idare etmişlerdir. Sadece düşman toplarıyla cephesi dövülen 7. Orduya hiçbir askeri birliklerle saldırı olmamıştır. 7. Ordu birlikleri komşu birliklere yardım etmedi. Yardım etse idi; Türkler kazanacaktı. Düşmanlar başarısız saldırılarıyla geri çekilerek kaybedecekti. Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Mareşal Liman Von Sanders bu ihaneti net olarak gözler önüne sermiştir: “7. Ordu, bu zamana kadar yerinde kalmıştır. Ayrıca 7. Ordu Komutanlığına, 110. Piyade Alayı’nın Nablus yakınındaki taburunu ve elde edebileceği daha başka

kuvvetleri hemen Anebete'ya gönderip oradaki vadiyi kapatmasını emrettim.

Anebete, önemli bir noktaydı. Çünkü burada çıplak ve taşlık tepeler, yolun iki tarafına yaklaşarak dar bir geçit oluşturunuyordu ki, burası kolaylıkla tıkanabilir ve korunabilirdi. Bundan başka Anebete elde oldukça, Albay von Oppen'in sol kanadındaki grubu, Mesudiye üzerinden doğrudan doğruya kuzeye kolaylıkla çekilebilirdi. Kıyıdaki tümenlerle ilgili olarak hiçbir bilgi olmadığı için, emir de veremiyorduk.

Salt'ta bulunan 4. Ordu Komutanlığını durumdan haberli kıldım. Şeria'daki 3. Süvari Tümeninden bir alayın 7. Ordu emrine gönderilmesini, 4. Orduya emrettim. 4. Ordu, Şeria cephesinde yalnız hafif çarpışmalar olduğunu bildiriyordu. Şeria batısındaki 24. Tümen bir saldırıya uğramış, fakat şimdiye kadar pek az yer kaybetmişti.

Kıyı kesiminde cepheyi yarıp geçen düşman süvarisinin kıyıdan kuzeydoğuya giderek 8. Ordunun gerisini çevirmesi tehlikesi ortaya çıktığı için, öğleden soma saat 12. 30'da Ordular Grubu İstihkâm Müfettişi Binbaşı Frey' i Lecun geçidini tutmakla görevlendirdim. Binbaşı Frey'in emrine von Würthenau Depo Alayının talim heyeti ile Arap Jandarma birliğinden arta kalmış 150 er kuvvetinde bir müfreze verdim. Ordular Grubunun muhafız birliğiye, çoktan cepheye gönderilmişti. “

Kamal'ın Ordusu savaşmamasına ve başka birliklere yardım almamasına rağmen görüldüğü gibi devamlı takviye yardımı almıştır.

5 Jahre in der Türkei, Orijinal ve (Türkiye'de 5 Yıl), Liman von Sanders, Nurer Uğurlu, Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş., Cilt III., Aralık 1999. ,s. 74

Cevat Çobanlı'nın bu raporundan, 8. Ordu yardım almadığı belli oluyordu. 8. Ordunun cephesinin yarıldığı belli idi. İmha olma tehdidi ile karşı karşıya idi. Bu bile Kamal'ın ve ekibinin ihanetini gözler önüne serer. 8. Ordunun geri çekilen sahra ağırlıkları, karargâh ve menzil teşkilatları darmadağın olmuştu. Cevat Çobanlı'nın ikinci ihaneti orduları başıboş bırakmasıdır. Ordularını disiplin altına almayan İngiliz ve Fransız aşığı Cevat Çobanlı, Türk Vatan evlatlarına açık hedef hale getirmiştir. Böylece başıboş kalan vatan evlatları panik halinde düşman uçaklarına kolay yem olmuşlardı. 19 Eylül 1918 günü öğleden sonraki

saatlerde Mesudiye'den Cenin'e giden yol firar eden erler doldurmuştu. Karargâhların çok sayıdaki erleri, normal zamanda hiç ortada görünmezlerdi. Tul-ü Kerem'den Anabeta'ya giden yolla bu yolun iki tarafındaki sırtlardaki patikalarda da aynı şekilde uzun firari kolları görünüyordu. İngiliz uçak filolarının alçaktan uçarak attıkları bombalar, yolları Türk vatan evlatlarından oluşan şehitler, hayvan ölüleri ve tahrip edilen araç parçalarıyla doldurmuştu. Bu dağınık ve disiplinsiz guruptan hiç olmazsa küçük düzenli birlikler kurulmalıydı. Düşmana karşı koymak için anca bazı subaylar girişimde bulundular. Bu teşebbüsler, yeterli gelmedi. Ordusunu başıboş bırakan İngiliz ve Fransız aşığı Cevat Çobanlı, büyük bir panik yaşanmasına sebep olmuştu. Başsız kalan vatan evlatları can derdine düşmüştü. 8. Ordu başsız ve disiplinsiz kalınca kuru bir kalabalıktan başka bir şey olmamıştır. Bütün suç ordusunu başıboş bırakan İngiliz ve Fransız aşığı Cevat Çobanlı ile sol taraftaki saldırı olmayan ordudan devamlı takviye aldığı birliklerle 8. Ordunun imdadına yetişmeyen 7. Ordunun komutanları olan Kamal ve ekibinindir. Böylece TC'yi kuranların büyük ihmalkârlıkları ve ihanetleriyle vatan evlatları kırılmıştır. 8. Ordu düşman ve yerli işbirlikçileri sayesinde büyük bir bozguna uğratılmıştır.

Cebecioğlu, a. g. e., s. 52,vd.;

5 Jahre Türkei (Orişinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık, 1999, s. 318-319,vd.

Sir Edmund Allenby, birlikleriyle 19 Eylül 1918'de başlattığı taarruzla ve Kamal ve ekibinin yardımlarıyla 8. Ordunun cephesini yarmıştı. Artık 8. Ordunun muharebe gücü etkinliğini kaybetmişti. Sir Edmund Allenby, ,süvari birlikleriyle Kamal ve ekibinin yardımlarıyla açılan gedikten girerek başarıyı genişletme harekâtına başlamışlardı.

Kressenstein a. g. e., . s. 200;

Aydemir, Makedonya'dan Orta Asya'ya Başkomutan Vekilliğı, celal, s. 354;

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi, c. H I, Ks. 3, s. 455.

Başboş olmayan, komutanların sıkı ve disiplinli olmaları sebebiyle küçük birlikler olmalarına rağmen, düşmana karşı sapa sağlam ayakta kalmışlardı. 16. Tümen ve Alman Asya Kolu düşmana karşı başarılı bir savunma gerçekleştirmişlerdir. Düşmana karşılık vermeleri sayesinde düşman buradan ilerlemesi durmuştu. Demek ki karşı ateş açılınca düşman ilerlemesi durdurulabileceğinin örneği olmuştur. Düşman canını pazarda bulmadığı için karşı ateş olunca ya panikliyor. Yâda siperinde mihlanıp kalıyordu. Komutanlarının ihanetleriyle başboş kalan 8. Ordunun Nablus-Cenin ana cephesinden geri çekilmesi panik haline dönüşmüştü.

Kamal ve ekibinin ihanetleriyle 8. Ordu, muharebenin ilk günü 19 Eylül 1918'de mevzilerini kaybetmişti. Düşmanın taarruzları karşısında, birçok esir vererek, silah, araç ve gereçlerini bırakarak, kaçmaya devam etmiştir.

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 537.

8. Ordu Komutanlığı geri çekilerken yan taraftaki saldırı yemeyen 7. Ordu tarafına çekilmemişti. İngiliz ve Fransız aşığı Cevat Çobanlı, ordusunu dağlık arazi olan ve dost birliklerin konuşlandırıldığı 7. Ordu tarafına doğru çekilerek ordusunu imhadan kurtarabilecekti. Düz arazide geri çekilerek vatan evlatlarını düşmana yem etmiştir. Düşmanın 60. Tümeni 22. Kolordunun cephesini yarmıştı. Tul-ü Kerem-Mesudiye istikametinde taarruzuna devam ederek, Nablus'u kuşatmaya başlamıştı. Düşman Çöl Atlı Piyade Kolordusu 60. Tümenin yarma yerinden girerek, gediği genişletmişti. Düşman Nasıra-Afule-Bisan ve Cenin istikametlerinde taarruz harekâtına devam etmişti. 8 ve 7. Orduların geri çekilme yollarını kesmişti. 8 ve 7. Ordularını Şeria Nehri batısında çevirmişti. Burada geri çekilme düşmanın kucağına oturmaktı. Geri çekilme yerine savunma yapılarak düşmanı durdurmaları gerekmekteydi. Kamal ve ekibinin komutasındaki 7. Ordunun düşman askerlerinse saldırılmadığı ve savaşmadığı halde geri çekilmesi ihanetin üçüncü aşamasıdır. Bu üçüncü ihanetin aşaması; Genelkurmay arşivinde gözler önündedir.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi, s. 637.

TC'yi kuran Kamal ve ekibinin ihanetleri peşi peşine sıralanıyordu:

Düşmanın yarması için yol açıyordu.

Savaşmıyordu.

Saldırıya uğramadığı ve savaşmadığı halde yandaki dost birliklere yardım etmiyordu.

Saldırı olmayan 4. Ordulardan gelen takviye birliklere savaş olan yere kaydırmıyordu.

Saldırı olmadığı halde geri çekiliyordu.

Darmadağın olan ve bozguna uğrayan 8. Ordu bozgunu başkomutana bildirmediği gibi bir de yanlış bilgi vererek geriye çekildiğini belletiyordu.

7. Ordu saldırı yemediği halde saldırı almış numaralarına yatıyordu.

7. Ordu dağlık arazide olduğu için düşman saldırısına maruz kalmamıştı. Saldırı almayan ve emin yerde konuşlandırılan 7. Orduyu düşmanın çevirdiği yere doğru geri çekiyordu. Güvenli yerdeki sağlam 7. Orduyu, düşmanın yok etmesi için kucağına sürüyordu. Bu ihaneti düşman saldırısından dolayı geri çekme bahanesiyle yapıyordu.

Bunu Yıldırım Orduları komutanı Liman von Sanders hatıratında net ortaya koymuştur:

“Öğleden sonra 7. Ordu Komutanlığı, 110 Piyade Alayının bir taburunun Anebete'ya doğru yürüyüşe geçtiğini bildiriyor Geriye kalan öteki taburlara 7. Ordunun saldırıya uğrayan cephesinde çok gereksinme olduğundan, başka birlik gönderemeyeceğini ekliyordu. 7. Ordu Komutanlığı ayrıca, 8. Ordu Komutanlığının Anebete yakınlarına varmış olduğunu ve 46. Tümenden bazı hafif birliklerin bu karargâh yakınında bulunduğunu, Albay von Oppen grubunun cepheye sıkıştırıldığını ve özellikle kıyı bölgesinden sağ yana doğru bir düşman kuşatması tehlikesi olduğunu da bildiriyordu. “

5 Jahre in der Türkei, Orijinal ve (Türkiye'de 5 Yıl), Liman von Sanders, Nurer

Uğurlu, Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş., Cilt III., Aralık 1999. ,s. 75

Yıldırım Orduları komutanı Liman von Sanders ihanetleri aydınlatmaya devam ediyor:

Gerçekte ise durum şöyle imiş: 19 Eylül günü öğleden somaki saatlerde Mesudiye'den Cenin'e giden yol, 8. Ordunun geri çekilen ağırlıkları ve kaçaklarla dolmuştu. Tellülkerim'den Anebete'ya giden yol ile bu yolun iki tarafındaki sırtlardaki patikalar da aynı şekilde kaçak kollarıyla örtülüydü. Yarım saatte bir değişen İngiliz uçak filolarının çok alçaktan attıkları bombalar, yolları insan ve hayvan ölüleri ve ulaşım aracı parçalarıyla doldurmuştu. Bu başıboş ve düzen tanımaz güruhtan hiç olmazsa mevziî ve bağımsız birlikler kurup düşmana karşı koymak için bazı subayların yaptığı girişimler, bu can derdine düşmüş kalabalığın ilgisizliği karşısında hiç işe yaramıyordu. 8. Ordunun sağ kanadındaki grubun gerçek durumu işte böyle idi. 7. Ordu Komutanlığı akşama doğru 3. Kolordu ile 20. Kolordunun geriye doğru bir kere daha yer değiştirmek zorunda kaldığını bildirdi.

Savaşmadığı halde Ordusunu geri çekerek ihanetini devam ettiriyordu.

5 Jahre in der Türkei, Orijinal ve (Türkiye'de 5 Yıl), Liman von Sanders, Nurer Uğurlu, Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş., Cilt III., Aralık 1999. ,s. 76

Sadece düşman topçusu, 19-20 Eylül 1918 gecesi, 7. Ordunun 3. Kolordu konuşlandığı çok geniş dağlık arazi olan Ferha, İskaka ve Şeyh Tarutiye'yi ateş açabilmişti. İngilizler, 3. Kolordunun sağ (batı) kanadından, TC'yi kuran Kamal ve ekibinin ihanetleriyle açtıkları 7 ve 8. Orduların ara hattı üzerinden yeniden taarruza başlamışlardı. İngilizlerin 53. Tümeni, 53. Türk Tümenine taarruz ediyordu. Düşman 20. Kolordunun cephesine girme yapmıştı. İngilizler, 8. Ordu bölgesinde 60. Tümenin kuşatmasını, 3. Kolordu cephesinden taarruz eden 10. Tümenle Nablus'ta, Çöl Atlı Kolordusunun çevirmesineyse 20. Kolordu cephesinden taarruz eden 53. Tümenle Afule Bisan hattında tamamlayarak, Yafa-Akdeniz-Afule-Bisan-Şeria Vadisi- Lut Gölü-Kudüs-Remle hattı arasındaki

bölgede 8 ve 7. Ordularımızı imha veya esir etmek istiyorlardı. TC'yi kuran Kamal ve ekibinin ihanetleriyle düşmanın kucağına doğru çekiliyorlardı.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi,c. V,s. 74.

Düşman 7. Ordunun konuşlandığı dağlık araziye hiçbir zaman saldırmaya planlamamıştır. Saldırmaya da düşünmediğinden hiç bir zaman saldırmamıştır. Akademisyen Cemal Kemal, doktora Tezinde çok açık ifade etmiştir:

“Mısır Sefer Kuvvetleri Komutam General Allenby, Şeria Muharebeleri'nden kazandığı tecrübeye dayanarak, Şeria bölgesinde büyük çapta bir harekât yapılamayacağını değerlendirmişti. “

General Allenby, Şeria bölgesinde büyük çapta bir harekât yapılamayacağını farkında idi. Kamal'ın 7. Ordusu dağlık bölgede savunması kolay olan arazide idi. İngiliz düşmanı hiçbir şekilde 7. Ordunun bulunduğu bölgeyi ele geçirmesi mümkün değildi. Düşman Kuvvetleri komutan bunu çok iyi bilinci içindeydi. Kamal'ın yardımı olmadan dağlık arazide hiçbir şansı yoktu Kudüs kuzeyindeki dağlık bölgede Türk direnişiyi karşılaşılacağını göz önünde General Allenby tuttu. Kudüs' kuzeyindeki dağlık araziler de Kamal'ın komutasındaki 7. Ordunun ihtiyat birlikleri vardı. Kamal düşman İngiliz'in korktuğu bu sarp dağlık araziden birlikleriyle düşmanı durdurması gerekmekte idi. Dağlık arazide düşmanın hiç şansı yoktu. Kamal bu kadar büyük avantajı kullanmayarak düşmanı durdurmamıştır. Düşmanı durdurmadığı gibi böyle hiç bir teşebbüsü olmamıştır. Düşmanın yenemeyeceği 7. Orduyu dağlık araziden alarak düşmanın kucağına doğru geri çekilme emri vererek vatan evlatlarına yem etme sırası gelmiş idi. Dikkat edilmesi gereken nokta sağ gerideki düşmana saldırı emri vermemiştir. Sağ gerideki düşmanın kucağına geri çekilme emri vererek tuzağa düşmesini sağlamıştır. Ordusunu yürüyüş nizamını sokarak geriye çekmediği takdirde 7. Ordunun imha edilmesi mümkün değildir. Kamal işte bu yapılmaması gereken en son hareketi yaparak düşmana vatan evlatlarını yem yaparak peşkeş çekmeye karar vermiştir. Geri çekilme işlemi nizami yürüyüş şeklinde kurbanlık koyunların mezbaha neye sürü şeklinde götürülmeleri şeklinde olmuştur. Kim yürüyüş nizamını bozarsa cezası ölüm emrini vermiştir. Böylece bütün orduların en iyi mevkilerini Kamal' ihanet işbirliğiyle ele geçirmesine vesile olması zamanı gelmişti. Artık olan düşman bütün 7. Orduyu ve sonra diğer Türk Ordularını kırıp geçirecektir.

Cemal Kemal, Birinci Dünya Harbinde Filistin Cephesi doktora tezi, s. 143;

Gnkur. ATASE Bşk. lğı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi, Kls. 3705, Dos. 28, Fih. 7;7-1;7-2.

Kamal otel odasından savaş yönetmeye devam ediyordu. Hiçbir şekilde ne düşmanı görüyor nede ordusunu görüyordu. Zavallı başkomutan Sanders Kamal'ın ordusunu cepheden yönettiğini zannediyordu. Yukarıda da kendi itirafından söylediği gibi otelden dışarıya çıkmış değildi. Kamal 7. Ordu savunması kolay olan dağlık arazide olmasına rağmen düşmanın birlikleriyle çevirdiği Nablus-Bisan arasına çekiyordu. Tam düşmanın kucağına çekerek vatan evlatlarına yem ediyordu.

Doğruer, a. g. e., s. 138-139,vd.;

Nedim, a. g. e., s. 150,vd.

Düşman İngiliz'in hiçbir şekilde tehlikeli bir saldırısı olmamasına rağmen, Kamal Otel odasından kendi kendine "Gelin güveyi" oluyordu. 3. Kolordu Komutanı Albay İsmet ve 20. Kolordu Komutan Ali Fuat şu emri vermiştir:

"Düşman piyadesinin, 7. Orduya taarruzları zaman zaman kesilmek üzere devam etmektedir. İngiliz düşmanları süvarisi, 8. Ordunun kanat ve gerilerinde bulunmaktadır. 7. Ordu, buna göre; Surra-Şeyh Selman Farisi-Şeyh Manha El Fevka-Averta-Hirbet Ebu Rıza-Vadi Samu kuzey sırtlan-Um Hilal batı ve güney sırtı- Kam Sartabe hattına çekilmeye karar vermiştir. . . 7. Ordu Karargahı Beyti-Hasan'da kurulacaktır. Karargâhın ne zaman hareket edeceği ayrıca bildirilecektir. Kamal'ın da itiraf ettiği gibi tehlikeli bir düşman saldırısı yoktur. Sadece mevzilere toplanarak taciz ateşi vardır. Çok büyük dağlık arazide bulunan 7. Ordu için bu hiçbir tehlike arz etmemektedir. 8. Ordunun yaşadığı kızılca kıyamet karşısında 7. Ordunun durumu bal kaymaktır. Buna rağmen kendisinin de belirttiği gibi 7. Orduyu sağlam ve güvenli dağlık araziden düşmanın kucağına geri çekilme emrini vermiştir. Emirdeki itiraftan da anlaşılacağı gibi 7. Ordu, 8. Ordu gibi düşman saldırısı yüzünden geriye çekilmemektedir. Sırf Kamal'ın isteğinden geri çekilmektedir. Dikkat edilecek bir başka ihanet vardır. 8. Ordunun zor durumda olduğunu bilmesine rağmen yardım etmemesidir. Diğer

ihamet ise 7. Ordu savaşmak için düşmanın kuşağına gitmemektedir. Düşmanın çevirdiği alana saldırı halinde gitmemiştir. Düşman kuvvetlerinin zenine açık hedef şeklinde geri çekilmiştir.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi, Kls. 3705, Dos. 28, Fih. 7;7-1;7-2.

Kamal başkomutanın emri ile geri ekilmiyordu. Başkomutana sadece geri çekildiğini bildiriyordu. Kamal kendi başına buyruktu. Geri çekilmelerde tehlikeli düşman saldırısı olmadığı halde; uydurduğu basit bahanelerle ihametini gerçekleştiriyordu. Başkomutan Sanders'in ifadeleri bu ihamet bahanelerini teyit etmektedir:

“7. Ordu Komutanlığı akşama doğru 3. Kolordu ile 20. Kolordunun geriye doğru bir kere daha yer değiştirmek zorunda kaldığını bildirdi. “

Kamal, görüldüğü gibi hiçbir düşman saldırısı olmadığı halde Türk evlatlarına düşmana yem emek için çaba sarf etmiştir. Koskoca 8. Ordu düşmana yem olurken seyirci kalarak ihamet eden Kamal, şimdi de dağlık arazide güvenli ve emin olan sağlam ordusunu yem yapma ihametlerine girişecektir. Yukarıdaki düşman komutanının planına uygun hareket ettiğinin bir belgesidir. İhametin belgesi olmaz ama vatan evladının ihameti görebileceği kalp gözü vardır.

5 Jahre in der Türkei, Orijinal ve (Türkiye'de 5 Yıl), Liman von Sanders, Nurer Uğurlu, Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. ř., Cilt III., Aralık 1999. ,s. 75

7. Orduya bağlı Türk kuvvetleri bu çekilmeye başlamışlardı. Kamal'ın7. Ordusu ait birlikler düşmanın avucuna doğru çekilmeye başlamışlardı. Bu ekilme sırasında bile, Kamal, savaşmadan ve düşmana saldırmadan en son eratının ve ordusunu bir düzen içerisinde geri çekmeye başlamıştı.

S. Hatipoğlu, I. Dünya Savaşı Sonunda Halep Sokak Muharebeleri ve Kamal Paşa ATAM, Atatürk Araştırma Merkezi, Dergi, Sayı 42

şükrü Tezer, a. g. e., s. 173;

Lord Kinross, Atatürk, Çev., Necdet Sander, İstanbul 1984, s. 194-195; 18/19 Eylül gecesi 7. Ordu cephesinde şiddetli muharebeler başlamıştı. 19 Eylül sabahı ise saat 03. 30'da 8. Ordu'nun sağ kanadındaki grubun bütün siperleri sahilden dağlara kadar, şiddetli bir topçu ateşi altına alınmıştı. Bu konuda daha geniş bilgi için bkz., Liman von Sanders, Türkiye'de Beş Yıl, Çev., M. Şevki Yazman, İstanbul 1968, s. 313 vd.,

Necmettin Esin, "Birinci Cihan Savaşı'nda Osmanlı İmparatorluğu'nun Son Yıllarında Atatürk'ün Görüşleri", Cumhuriyetin 50. Yılında Armağan. Ankara 1973, s. 25.;

Cemal Paşa, Hatıralar, Haz. Behçet Cemal, İstanbul 1977, s. 264;

İsmet İnönü. Hatıralar, c. 1, Ankara 1985, s. 130 vd.,

Ali Fuat Cebesoy. Millî Mücadele Hatıraları, c. 1, İstanbul 1953, s. 10 yd.

Ş. Süreyya Aydemir, Enver Paşa, c. 3, İstanbul 1985, s. 334;

Erik Jan Jürcher, Millî Mücadele'de İttihatçılık, Çev. Nüzhet Salihoğlu, İstanbul 1987, s. 169;

ATAŞE, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi Sina-Filistin Cephesi, c. 4, Kısım 2, Ankara 1986, s. 628 vd.,

Cihat Akçakayalıoğlu, Atatürk Komutan, İnkılapçı ve Devlet Adamı Yönleriyle, Ankara 1988, s. 81.;

Yılmaz Altuğ, Türk İnkılap Tarihi, İstanbul 1985, s. 27.;

S. Hatipoğlu, I. Dünya Savaşı Sonunda Halep Sokak Muharebeleri ve Kamal Paşa ATAM, Atatürk Araştırma Merkezi, Dergi, Sayı 42

S. Hatipoğlu'nun I. Dünya Savaşı Sonunda Halep Sokak Muharebeleri ve Kamal Paşa adlı makalesinin ATAM (Atatürk Araştırma Merkezi) Dergi, Sayı 42 aynen aktararak ihanetin boyutunu tarafsız göstermek daha iyi olacaktır:

"Bu çekilme esnasında 7. Ordu, Komutanı'nın güçlü şahsiyetinin sevk ve

idaresi altında düzenli bir şekilde tertibatını bozmadan çekilmekteydi. Kamal, İngiliz baskınından dolayı değil, 7. Ordu'nun (güya) sağ kanadını koruyan 8. Ordu kalmadığı için ve ayrıca kuşatılmaktan kaçınmak (bahanesiyle) amacıyla çekilmekteydi. “

Ş. Tezer, a. g. e., s. 173;

Fahir Armaoğlu, Siyasi Tarih, Ankara 1961, s. 628. vd.;

L. Kinross, a. g. e., s. 199. vd.;

Peter Mansfield, The Successors The Ottoman Empire, London, 1973, s. 45. vd.;

F. Armaoğlu, a. g. e., s. 628. vd.;

L. von Sanders, a. g. e. ., s. 342. vd.;

Cemal Paşa, a. g. e., s. 264vd.;

Y. Altuğ, a. g. e. . s. 27. vd.;

J. Blanco Villalta, Atatürk, Çey. Fatih Özsu, Ankara, 1982, s. 225. vd.;

Ş. Tezer, a. g. e., s. 173. vd.;

İsmet İnönü, a. g. e., s. 130 .;

L. von 5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye’de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık, 1999, s. 330. 344, 345,vd.;

“Atatürk”, İslam Ans. c. 1, İstanbul 1978, s. 727-728. ,vd.,

S. Hatipoğlu, I. Dünya Savaşı Sonunda Halep Sokak Muharebeleri ve Kamal Paşa ATAM, Atatürk Araştırma Merkezi, Dergi, Sayı 42

Düşmanın ele geçiremeyeceği dağlık araziden düşmanın avcunun içine çekilmek, ancak böyle saçma sapan bir bahanenin arkasına saklanılarak ihanet edilir.

Sahtekâr Kamal ihanetine kılıf bulmak için küçücük birlikleriyle düşman saldırısına karşı kahramanca savaşarak düşman durduran Alman Asya Koluna yardım etmek için geri çekileceğini başkomutanlığa bildirmişti. Başkomutan Sanders ise Kamal'ın çok büyük birliklerine karşı amansız savaşan Alman Asya koluna yardım gideceğine inanmıştı. Başkomutan Sanders, ihanet bahanesini anılarında şöyle ifade etmektedir:

“7. Ordu, bu zamana kadar yerinde savaşmadan kalmıştı. Fakat Albay von Oppen'le bağlantı kurabilmek ve yardım edebilmek için 3. Kolordu ile oradaki mevzilere çekileceğini Ordu Komutanı bana bildirdi. Ben de bu hareketi doğru buldum.”

Başkomutana sadece 3. Kolorduyla dost birliklere yardım etmek için geri çekileceğini bildirmesine rağmen, gerçekte tüm orduyu geri çekmeye başlamıştı. Başkomutan bu ihanetten habersizdi. Sarp dağlık arazi olan Anebeta'ya doğru mevzilenmesini istemişti. Yine Başkomutan Sanders'in anılarından:

“Ayrıca 7. Ordu Komutanlığına, 110. Piyade Alayının Nablus yakınındaki taburunu ve elde edebileceği daha başka kuvvetleri hemen Anebeta'ya gönderip oradaki vadiyi kapatmasını emrettim. Anebeta, önemli bir noktaydı. Çünkü burada çıplak ve taşlık tepeler, yolun iki tarafına yaklaşarak dar bir geçit oluşturuyordu ki, burası kolaylıkla tıkanabilir ve korunabilirdi. Bundan başka Anebeta elde oldukça, Albay von Oppen'in sol kanadındaki grubu, Mesudiye üzerinden doğrudan doğruya kuzeye kolaylıkla çekilebilirdi.”

Kamal aldığı izni ihanetine uygun bir çekilme fikriyle kafasına göre hareket etmiştir. Başkomutanın emrettiği gibi Anebeta'yı kapatarak kontrol altına almamıştır. Ayrıca küçücük birlikleriyle düşmanın çok büyük birliklerine amansız savaşarak durduran Alman Asya Kolu'na da yardım etmemiştir. Kamal düşmanın avcuna doğru savunma yapmadan çekilme yapmıştır.

Başkomutan Sanders 7. Ordunun diğer dost birliklere yardıma gideceğini inanarak 4. Ordudan 7. Orduya yeniden takviye emri vermiştir. Kamal 4. Ordudan 3 kez takviye birlikler almasına rağmen hiç birini dost birlikleri yardımına göndermemiştir. Bu da ihanetin başka boyutudur. Tarihte hiçbir zaman bu kadar ihanet içinde ihanetler olmamıştır. Kamal sırf ihanet yumağında dolanıp durmuştur. Sanders Kamal'ın otel odasından savaş yöneterek ihanetlerini bilmediğinden takviye birliklerin 7. Orduya aktarılmasını hatıratında bunu şöyle ifade ediyor:

“Şeria'daki 3. Süvari Tümeninden bir alayın 7. Ordu emrine gönderilmesini, 4. Orduya emrettim.” Kamal savaşmadığı halde 4. Ordudan şimdiye kadar 3 kez takviye birlik almıştır. Kendisi zor durumdaki dost birliklere yardım etmediği gibi; bu gelen takviye birlikleri de dost birliklerin yardımına gitmeleri için göndermemiştir. Dost birliklere takviye birlikler yardım maksadıyla kaydırılmamıştır. Bu da ihanetin diğer boyutudur.

Kamal 7. Ordu savunması kolay olan dağlık arazide olmasına rağmen düşmanın birlikleriyle çevirdiği Nablus-Bisan arasına çekiyordu. Tam düşmanın kucağına çekerek vatan evlatlarına yem ediyordu.

Diğer başka ihanet daha vardı. Anebeta'yı kontrol altında zannedildiğinden imha olana 8. Ordunun kalan birlikleri Anebeta'ya doğru çekilmeye başlamışlardı. Anebeta korumasız kalmıştı. Görünüşte Kamal'ın başkomutan emrini yerine getirdiği raporu olmasına rağmen, 7. Ordu kontrolü altında değildi. 8. Ordunun kalan birlikleri korumasız olarak korumasız ve kontrol altına alınmamış durumdaki Anebeta'ya doğru kurbanlık koyunlar gibi sürü halinde gitmekteydi. Daha sonra ne yazık ki bütün ordular korumasız Anebeta'da Kamal'ın ihanetiyle imha olacaktır. Kamal ise ihanetleriyle hala otel odasından savaş yönetmeye devam edecektir.

Doğruer, a. g. e., s. 138-139, vd.;

Nedim, a. g. e., s. 150, vd.;

5 Jahre in der Türkei, Orijinal ve (Türkiye'de 5 Yıl), Liman von Sanders, Nurer Uğurlu, Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş., Cilt III., Aralık 1999. ,s. 75;

Ş. Tezer, a. g. e., s. 173;

Fahir Armaoğlu, Siyasi Tarih, Ankara 1961, s. 628. vd.;

L. Kinross, a. g. e., s. 199. vd.;

Peter Mansfield, The Successors The Ottoman Empire, London, 1973, s. 45. vd.;

F. Armaoğlu, a. g. e., s. 628. vd.;

L. von Sanders, a. g. e. , s. 342. vd.;

Cemal Paşa, a. g. e., s. 264vd.;

Y. Altuğ, a. g. e. . s. 27. vd.;

J. Blanco Villalta, Atatürk, Çey. Fatih Özsu, Ankara, 1982, s. 225. vd.;

Ş. Tezer, a. g. e., s. 173. vd.;

İsmet İnönü, a. g. e., s. 130 . ;

Elin gâvuru küçücük birlikleriyle düşmana amansız şekilde karşı koyarak nefes aldırmıyordu. TC'yi kuran ekip olanlar adı Türk sanı Türk olmalarına rağmen taşak geçiyorlardı. Sırf bu hareketleri bile ihanetlerinin belgesidir. İhanet bazen bir şey yapılması gerektiği halde yapmamaktır. Buda ihanettir. Aynen buradaki gibidir. Elin gâvuru küçücük birlikleriyle düşmana amansız şekilde karşı koyarak nefes aldırmıyordu. TC'yi kuran ekip olanlar adı Türk sanı Türk olmalarına rağmen taşak geçiyorlardı. Sırf bu hareketleri bile ihanetlerinin belgesidir. İhanet bazen bir şey yapılması gerektiği halde yapmamaktır. Buda ihanettir. Aynen buradaki gibidir. TC'yi kuran ekip te 7. Ordu gibi devasa Türk kuvvetleriyle, aynen elin gâvuru gibi azıcıkta olsa düşmana karşı çaba göstermiş olsalardı. Düşman geri püskürtülerek yenilecekti.

Elin Alman gavuru Albay von Oppen; 7. Ordunun burun buruna dibindeki küçük birlikleriyle, düşmana burunlarından fitil fitil getiriyorlardı. Başkomutan Sanders, bu ihanetleri çok iyi ortaya koymuştur:

“Albay von Oppen'in sol yan grubunda ise durum çok başkaydı. Orada Asya Kolu, 16. Tümen ve özellikle 125. Piyade Alayı, sağ yanlarına karşı gittikçe artan baskıya karşın, yılmak bilmez bir kahramanlıkla ve tepeden tepeye geçerek karanlık basana kadar çarpıştılar. Aynı şekilde 7. Ordunun Şeria vadisindeki 24. Tümenin geri çekilmesi de düzen içinde yapıldı. Eğer geride biraz yedek kuvvet bulunsaydı, İngilizlerin durdurulması söz konusu olabilirdi.

Birlikler ne kadar zayıf olurlarsa olsunlar, çarpışmayı kabul ettikleri yerlerde İngilizler'i durdurabiliyorlardı. İngilizler, böylece ilerleyebilmek için yeni saldırılara kalkmak zorunda kalıyorlardı. “

TC'yi kuran ekip te 7. Ordu gibi devasa Türk kuvvetleriyle, vatan için savaşarak

düşmanı yenebileceklerdi. Başkomutan çok güze ihaneti söylemiştir. Yabancı bir gâvur bunu kilometrelerce geriden görebiliyorsa, cephedeki vatansever komutanlar hayli hayli görmek zorundalardı.

5 Jahre in der Türkei, Orijinal ve (Türkiye’de 5 Yıl), Liman von Sanders, Nurer Uğurlu, Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş., Cilt III., Aralık 1999. ,s. 75-76-77

Bunu Yıldırım Orduları komutanı Liman von Sanders daha sonra hatıratında Kamal’ın kendisini yanılttığı fark edecekti. Kamal savaşıyordu. Ordusunu da savaştırmıyordu. Savaşanlara da yanlış bilgiler vererek yanlış kararlar almasına sebep oluyordu. Başkomutanlığa otelden yolladığı yanlış bilgileri Sanders şöyle açıklamıştır: “Öğleden sonra 7. Ordu Komutanlığı, 110 Piyade Alayının bir taburunun Anebete’ya doğru yürüyüşe geçtiğini bildiriyordu. Geriye kalan öteki taburlara 7. Ordunun saldırıya uğrayan cephesinde çok gereksinme olduğunu belletiyordu. Başka birlik gönderemeyeceğini ekliyordu. 7. Ordu Komutanlığı ayrıca, 8. Ordu Komutanlığının Anebete yakınlarına varmış olduğunu bildiriyordu. 46. Tümeninden bazı hafif birliklerin bu karargâh yakınında bulunduğunu belletmiştir.

Ordular Grubunca, ancak günlerce soma anlaşıldı ki, 8. Ordunun Türk birliklerinin durumu (kahramanca savaşan 16. Tümen dışında) duyduğumuz çözülme haberlerinden çok daha kötüymüş. Biz 19 Eylül öğleden sonra kıyı kesimindeki birlikler bir yandan geriye çekiliyor sanıyorduk. Bir yandan da kendilerini izleyen düşman süvarisine karşı koyuyorlar zannediyorduk. Yalnız bizimle bağlantı kuramıyorlardı.

Gerçekte ise durum şöyle imiş: 19 Eylül günü öğleden somaki saatlerde Mesudiye’den Cenin’e giden yol, 8. Ordunun geri çekilen ağırlıkları ve kaçaklarla dolmuştu. Tellülkerim’den Anebete’ya giden yol ile bu yolun iki tarafındaki sırtlardaki patikalar da aynı şekilde kaçak kollarıyla örtülüydü. Yarım saatte bir değişen İngiliz uçak filolarının çok alçaktan attıkları bombalar, yolları insan ve hayvan ölüleri ve ulaşım aracı parçalarıyla doldurmuştu. 8. Ordunun sağ kanadındaki grubun gerçek durumu işte böyle idi.

5 Jahre in der Türkei, (Türkiye’de 5 Yıl), Liman von Sanders, Nurer Uğurlu,

Başkomutan Sanders Kamal'ın hem savaşı hem de kendisini otelden idare ettiğini bilmeden ihanetin boyutunu şöyle açıklamıştır: “Albay von Oppen'in sol yan grubunda ise durum çok başkaydı. Orada Asya Kolu, 16. Tümen ve özellikle 125. Piyade Alayı, sağı yanlarına karşı gittikçe artan baskıya karşın, yılmak bilmez bir kahramanlıkla ve tepeden tepeye geçerek karanlık basana kadar çarpıştılar. . . Eğer geride biraz yedek kuvvet bulunsaydı, İngilizlerin durdurulması söz konusu olabilirdi.

Birlikler ne kadar zayıf olurlarsa olsunlar, çarpışmayı kabul ettikleri yerlerde İngilizler'i durdurabiliyorlardı. İngilizler, böylece ilerleyebilmek için yeni saldırılara kalkmak zorunda kalıyorlardı. “

Eğer Kamal başkomutanın verdiği emri yerine getirseydi veya söylediğı sözün arkasında olsaydı, düşman durdurulacaktı. Sonraki bozgun olmayacaktı. Hem yardım etmiyor, hem yardıma gelen diğerk takviye birlikleri yardım için dost birliklere kaydırmıyor, hem başkomutan Sanders'e yalan bilgi veriyor, hem verile emri yerine getirmiyor, hem verilen emri yerine getirilmiştir diye yalan bilgilerle geriye dönerek başka facialara sebep oluyor, hem ihanetine devam ediyor hem, hem, hem. . . . Bunları hep otel odasından yapıyordu. 7. Ordu hiç çarpışmadığından dolayı dinç ve zinde idi. Onlarca kilometre yaya gelerek yorulan veya at sırtında gelerek atların yorulmasından dolayı bitkin olan düşmana 7. Ordu karşı koysa idi; bütün düşman bozguna uğrayacaktı. Yapılacak zamanda bir şey yapmadan düşmana hezimete uğratmamak veya vakit kazandırarak dost birliklerin yeni düşman kuvvetleriyle saldırılararak yok edilmesine göz yummak ta ihanetin diğerk boyutudur.

5 Jahre in der Türkei, (Türkiye'de 5 Yıl), Liman von Sanders, Nurer Uğurlu, Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ő., Cilt III., Aralık 1999. ,s. 76

Kamal 7. Orduyu, Filistin Cephesi'nde düşmanın çevirmeye çalıştığı atlı kuvvetlerinin tarafına geriye çekmeye çalışması ihanetinin belgesidir. Kamal 7. Ordusunu, atlı kuvvetlerinin tarafına geri çekilmeye başlamıştı.

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 537;

Volkan, a. g. e., s. 151.

Düşman generali Allenby, üç Türk Ordusunu tamamen imha edecek taarruz için basit bir plan hazırlamıştı. Bu plan işbirlikçi Kamal'ın yardımlarıyla gerçekleşecekti. Bu plana göre; cepheden piyadelerle taarruz edecekti. Sonra süvari birlikleri, geri çekilme yollarını kesecekti. Kuşatma ve çevirme manevrası uygulayacaklardı. Başarıyı genişleteceklerdi. Örs ve çekiç taktiğiyle Türk orduları imha veya esir edilecekti.

Volkan, a. g. e., s. 151

Yıldırım Orduları Grubu Komutanı bu geri çekilme ihanetini hatıralarında şöyle dile getirmiştir:

“Birliklerin adım adım geri çekileceğini, tümenlerde toptan dağılmalar olmayacağım sanmışım. Çünkü bütün savaşlarda, emrim altındaki Türk birliklerinde böyle bir duruma rastlamamışım. Savunmada böyle bir şeyle hayatımda hiç karşılaşmamışım. “

5 Jahre in der Türkei, (Türkiye’de 5 Yıl), Liman von Sanders, Nurer Uğurlu, Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş., Cilt III., Aralık 1999. ,s. 70

Düşmanın yerli işbirlikçileri ihanetlerine devam ettiriyorlardı. Düşman yerli işbirlikçileriyle Yıldırım Orduları karargâhına basarak beyin takımını yok etmek istemişti.

20 Eylül 1918 günü sabahı saat 05. 30'da, Nasıra'nın güneyindeki caddelerde bağışmalar olmuştu. Silah başı komutları ve daha sonra da makineli tüfek ateşi sesleri duyulmuştu. İngilizler, Yıldırım Ordular Grubu Karargâhını esir veya tahrip etmek amacıyla Nasıra'ya girmişlerdi.

Armstrong, a. g. e., s. 73;

Cebecioğlu, a. g. e., s. 52;

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 537;

Nedim, a. g. e., s. 150;

Aydemir, Makedonya'dan Orta Asya'ya Başkomutan Vekilliği ,c. III,s. 354.;

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999

Sanders a. g. e., . ,s. 320-324;

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi,c. III,Ks. 3,s. 455.

Yıldırım Ordular Grubunun 8. Ordu cephesinin tamamı çökmüştü. Savaşmayan 7. Ordunun sağ (batı) kanadındaki arazinin bir kısmı, düşmanın eline geçmiş bulunması düşmana yol verme ihanetinin delildir. İngiliz düşman süvari birlikleri, 20 Eylül 1918 sabahı Yıldırım Ordular Grubu Karargâhının bulunduğu Nasıra'ya baskın yapmıştı. Bisan'a girmişti. Düşman birlikleri; düşmana karşı kılını kıpırdatmayan 7. Ordunun Şeria Nehri batısından kuzeye çekilme yolunu kapatmıştı.

Nablus meydan Muharebesi TC'yi kuran ekibin ihanetleriyle Türk İmparatorluğu 'nun aleyhine vahim bir duruma gelmişti.

Sultan VI. Mehmet Vahdettin, bunun üzerine Başkomutanlık görevini üzerine almıştı. Başkomutan Vekilliği yı sadece Erkan-ı Harbiye-i Umumiye Reisi (Genelkurmay Başkanı) olarak görevlendirmiştir. Padişah VI. Mehmet Vahdettin Başkomutanlığı üzerine aldığı gün, ihanetlerini bilmediği halde savaşı otel odasından NİLİ Yahudi fahişeleriyle yöneten Kamal'ı da fahri yaverleri arasına dâhil etmiştir. Bir insan ancak bu kadar ballı olur. Kamal'ın bunca ihanetine rağmen, hala yükselebilmesi talihinin ve kaderinin çok açık olduğunun işaretidir.

Genelkurmay Başkanı Başkomutan Vekilliği, 20 Eylül 1918'de bu haberi Kamal'a şu yazıyla bildirmiştir: "Padişah Hazretleri, kendilerine ve vazifeye karşı zat-i alileri tarafından gösterilen bağlılık ve fedakârlığa mebni'den (kurulmuş, yapılmış dolay, ötürü) zat-ı alilerini fahri yaverleri arasına almayı ferman buyurmuşlardı, bildirir ve tebrik ederim. "

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-

Fillstin Cephesi, s. 644.

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 538;

Arı, a. g. e., s. 376.

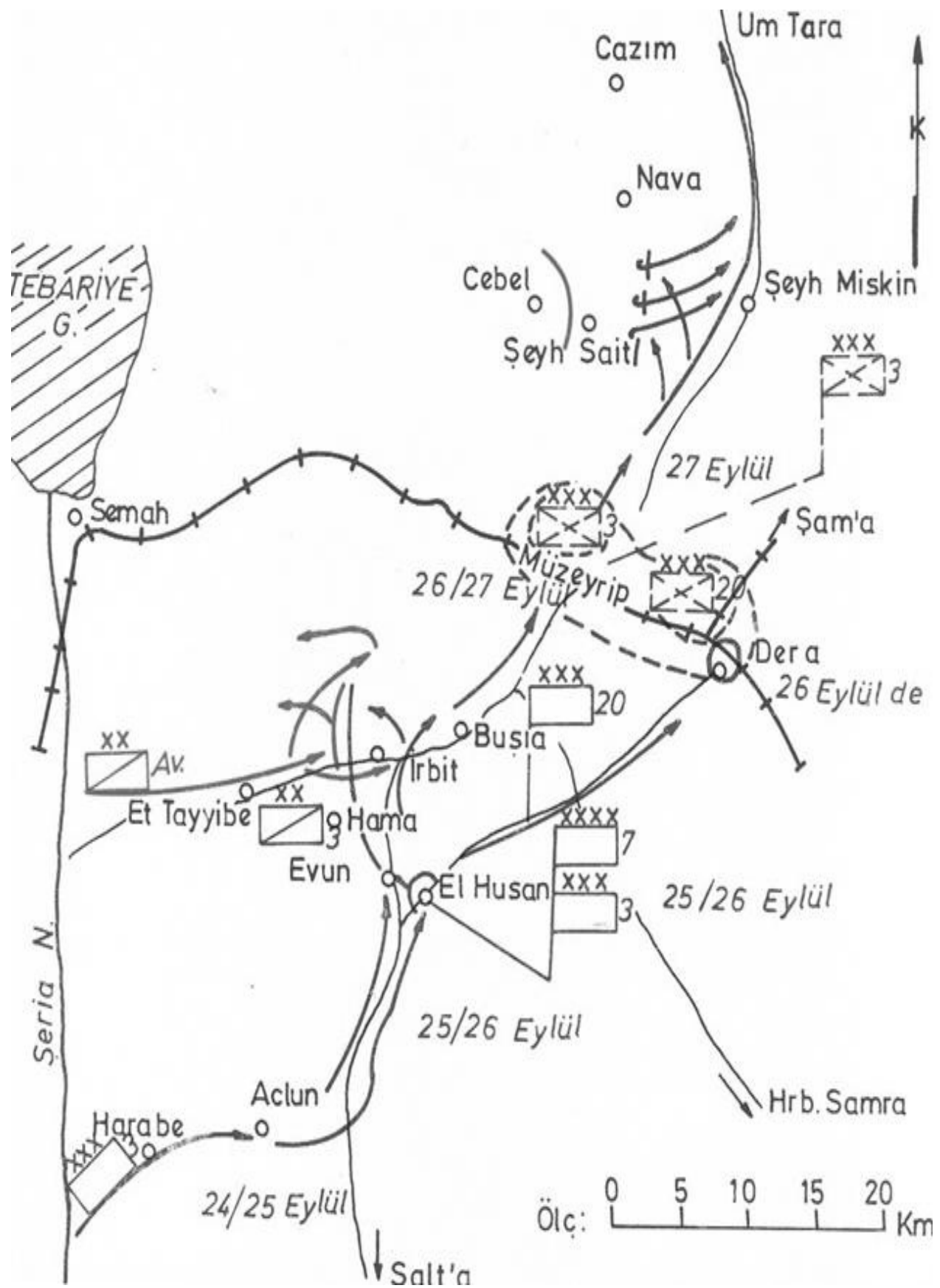
TC'yi kuran ekiplerden olan Refet Bele'de ihanete ortak olmaya devam ediyordu. 20 Eylül 1918 günü akşamleyin 22. Kolordu Komutanı Albay Refet Bele, birliklerini kahramanca düşmana karşı savaşmadan, Sebastiya-Der Şeraf hattına çekilmeye karar vermişti. İhanet çekilerek devam etmekteydi. Savaşarak kayıp vermeyen sol Kanat Grubu (16 ve 19. Tümenler) da çekilme esnasında çok büyük ve ağır kayıplar vermişti. Sapasağlam askerlerini güvenli ve savunması kolay olan dağlık araziden alarak düşmana peşkeş çektirmişti. Düşman birliklerinin kucağına askerlerini sürerek yem yapmıştır. Birliklerinin yan gerisi çevrilmiş olduğu bölgeye sürerek vatan evlatlarını kırdırmıştı. Cenin istikametinde çekilme imkânı kalmamıştı. 8. Ordu, 21 Eylül 1918'de 7. Ordunun ihanetleriyle sağ (batı) kanadında meydana gelen açık yanını kapatmaya çalışmıştı. Savaşmayan 7. Ordu ise taşak gezdiriyordu. TC'yi kuran ekiplerin yönettiği 7. Ordu savaşmıyordu. Savaşanlara yardım etmiyordu. Daha kötüsü açılan arayı kapatmıyordu. Devamlı düşmanın ekmeğine yağ sürerek Türk Ordusunu zor durumdan daha zor duruma sokuyordu. 8. Ordunun, Sebastiya-Surra hattında bulunan personelin den daha fazlası, önceden 20-21 Eylül 1918 gecesi, Nablus'a hatta Vadi Fara'ya kadar çekilmişlerdi.

Nedim, a. g. e., s. 150.

Yıldırım Orduları Grubu Komutanı Liman Von Sanders, son ana kadar karargâhından ayrılmadı. Kamal ise son ana kadar otel odasından ayrılmamıştı. Yıldırım Orduları Grubu Komutanı Liman Von Sanders, İngilizler'e esir olmaktan son anda kurtuldu. Kamalist yazarlar insanlardan utanmadan sıkılmadan ve Tanrı'dan korkmadan bir de Kamal'ın ordunun başından ayrılmadığını ve Sanders'in hemen korkarak kaçtığını iftiralar edeceklerdi. Liman Von Sanders karargâhıyla Taberiye'ye, 8. Ordu Karargâhı ve düşmana aman vermeyen ve imha olmayan Alman Asya Kolu,16 VE 19. Tümenlerle Nablus-Bisan istikametinde yönelmişlerdi. Kamal ise elin i soğuksudan sıcak

suya dokundurmadan 7. Ordu Karargâhını Nablus doğusuna intikal etmişlerdi.

Sertoğlu a. g. e., . ,c. VI,s. 3577;

Selek, İnönü, Hatıralar, c. I,s. 130;

Nedim, a. g. e., s. 150;

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye’de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 s. 323-324.

Düşman başkomutanlığı, TC’yi kuran ekibin işbirliği ve ihanetleriyle Türk direnişinin 20 Eylül 1918'deki ikinci gününde kırmıştı. İhanetlerle düzenli savunmasının artık sona erdiğini kesin olarak belli olmuştu. General Allenby, ihanetlerle iki günde koskoca 8. Türk Ordusunun muharebe dışı bırakmıştı. 8. Ordu artık yok olmuştu.

Armstrong, a. g. e., s. 73.

Nablus Meydan Muharebesi İhaneti (19-21 Eylül 1918) EK-A

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi’nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Filistin Cephesi,Kroki:55.

7. Ordunun İmhası

7. Ordu savaşmadan 8. Ordunun imhasına seyirci olmuştur. Türk Cephesi gerisinde büyük bir telaş ve heyecan başlamıştı. Kamalîst Belen; Nablus'taki 7. Ordunun imhasını, Kamal ve 7. Ordunun adını zikretmeden yazmıştır. Açıkça yazma cesaretini gösterememiştir. Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi eserinin 78,79 ve 80 sayfalarında, 7. Ordunun savaşmadan imhasını isim vermeden nakletmişti. Böylece Kamal ve ekibini yağlama ve yıkama servisine sokarak, parlatma yolunu seçmiştir. Nablus'tan Bisan ve Şeria Vadisi'ne giden yollar, kıt'alar ve taşıt araçlarıyla dolmuştu. İngiliz düşmanları uçaklarının üst üste yaptıkları taarruzlarla açık hedef durumundaki kaçanları imha ediyorlardı. Türk kıt'aları büsbütün düzensiz olmuştu. Bisan istikametinde yollarına devam ettilerse de burada 4. İngiliz Süvari Tümenine esir düşmüşlerdi. Büyük bir kısmı Vadi Fara boyunca Şeria Nehri istikametine gitmişlerdi. Hırbet Fruh'tan 14 kilometre ileride Ayn Şebele'den Bisan'a ayrılan yolun bir buçuk kilometre kadar ilerisinde yolda yakalanan yürüyüş kolu, ağır bir şekilde bombalanmıştı. Ortalık birden karışmıştı. Araçlar devrilmiş ve yol kapanmıştı. Yürüyüş kolunun geri kalan kısmı, Ayn Şebele'de yoldan ayrılarak Bisan istikametine yönelmişti. Türk Ordu birlikleri, düzen ve teşkilatını tüm olarak kaybetmişti Hırbet Fara Bisan yolu ve Şeria Nehri arasında dağılmıştı. Kamal hiç bir şekilde savaşmamıştı. Kamal otel odasında Yahudi NİLİ fahişeleriyle savaşmaktan cepheye gidecek hiç vakti olmamıştı. Otel odasından hem savaşı hem de Başkomutan Sanders'i Yahudi fahişelerle idare etmişti. 7. Ordunun bulunduğu arazi dağlıktı. Bu yüzden baştan beri düşmanın saldırıyı korktuğu tek Türk Ordusu 7. Ordu idi. Sağ olsun Şabataycı Kamal'ın ve ekibinin ihanetiyle, düşman korktuğu 7. Orduyla hiç savaşmadan hatta ekibin yardımlarıyla, 8. Orduyu imha etmişti. Kamal hiç savaşmadığı gibi, savaşan komşu dost birliklere yardım da etmemişti. Bırakınız yardımı; 4. Ordudan 3 kez yardım takviyesi gelmesine rağmen, bu gelen yardım takviye birliklerini dost birliklerin yardımı için kaydırmamıştı. Küçük Alman Asya Grubu çok şiddetli düşman saldırılarına karşılık verdiği için düşmanı durdurmuştu. Hatta bazı cepheleri geri bile almıştı. Yukarıda başkomutan Sanders'in ifade ettiği gibi: "Küçük birliklerle karşı koymak bile kilometrelerce yol kat ederek yorgun gelen düşmana durdurmak yeterli idi. Kamal bunu dayanamamıştır. Otel odasından NİLİ fahişeleriyle savaşmaktan yapacak ne gücü

ne de vakti vardı. Bu çok normaldir. Bir tane ateş açılrsa düşmanın hepsi siper girer ve savunma yapar. Hiç ateş edilmese saldırdıkça saldırır. Bu savaşta çok normal bir kaidedir. İhanet içinde ihanetler yapmıştı. Düşman 8. Orduyu imha ettikten sonra 7. Orduya imha sırası gelmişti. Terimlerin ve arazi isimlerin dikkatli okunmasında yarar vardır. Kamal Fara vadisinde ve Şeria vadisinde 7. Orduyu kırdırma başarısını gösterebilmişti. İsimlerden anlaşılacağı gibi sarp ve geçit vermeyen vadilerde ordusunu kırdıran dünya tarihinde tek komutandır. Düşmana vadide savunmaya geçerek hem durdurabilirdi. Hem de yenebilirdi. Nizami yürüyüşlerle savaşmadan ve savunma yapmadan orduyu geriye çekmek ihanetin daniskasıdır. Öyle sert emir vermişti ki akıllara ziyandır. Kim nizami yürüyüşü bozarsa cezası idamdır.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. V, s. 78-80.;

Ş. Tezer, a. g. e., s. 173;

Fahir Armaoğlu, Siyasi Tarih, Ankara 1961, s. 628. vd.;

L. Kinross, a. g. e., s. 199. vd.;

Peter Mansfield, The Successors The Ottoman Empire, London, 1973, s. 45. vd.;

F. Armaoğlu, a. g. e., s. 628. vd.;

L. von Sanders, a. g. e. , s. 342. vd.;

Cemal Paşa, a. g. e., s. 264vd.;

Y. Altuğ, a. g. e. . s. 27. vd.;

J. Blanco Villalta, Atatürk, Çey. Fatih Özsu, Ankara, 1982, s. 225. vd.;

Ş. Tezer, a. g. e., s. 173. vd.;

İsmet İnönü, a. g. e., s. 130 .;

L. von 5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye’de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık, 1999, s. 330. 344, 345,vd.;

“Atatürk”, İslam Ans. c. 1, İstanbul 1978, s. 727-728. ,vd.,

S. Hatipoğlu, I. Dünya Savaşı Sonunda Halep Sokak Muharebeleri ve Kamal Paşa ATAM, Atatürk Araştırma Merkezi, Dergi, Sayı 42

Hasta ayaklarına yatan ve otelden dışarı çıkmayan Kamal 7. Ve 8. Orduları kırdırdıktan sonra Nablus'tan Beyti Hasan'a gelmişti. Sahtekâr Kamalıstların Kamal'ın ihanetlerine ağır hasta bahanesiyle kulp takarak haklı gösterme çabalarına girmişlerdir. Hasta yatağından kalkamayan Kamal bir gün sonra Ordular bozguna uğradıktan sonra cepheden onlarca kilometre geriye atla gelebilmişti. Demek ki hasta değildi. Ağrı hasta olarak burnunun dibindeki cephesine gidemeyen ordular imha olunca onlarca kilometre at sırtında sadece bir gün sonra gitmiştir. Kamal'ın ve Kamalıstların bu sahtekârlığı da böylece açığa çıkış oluyordu. Türk Genelkurmay Başkanlığı arşivleri bunun en güzel belgesidir. Türk Genelkurmay başkanlığı bir gün sonraki at sırtındaki onlarca kilometre yolculuğunda hiçbir hasta kelimesi geçmemektedir. Hasta kelimesini çağrıştıracak sözcükte geçmemektedir. Sadece bu bile Kamal'ın ihanetlerine delil olarak artar ve yeter. Türk Genelkurmay Başkanlığına sözü bırakırsak ihanet daha iyi anlaşılır: “Kamal ve Karargâhı, 20 Eylül 1918 akşamı Nablus'tan Beyti Hasan'a gelmişti. “ . . . Nablus-Beyti Hasan ve Nablus-Ayn Sübyan-Tubas istikametlerinde uzanan iki yol 7. Ordu ile 8. Ordunun ikmal kolları ve kafileleriyle dolup taşmıştı. Adı geçen iki vadinin kontrolü, güvenliği ve emniyeti alınması gerekirken; utanmadan sıkılmadan “ iki vadinin de emniyeti ve güvenliği sağlanmıştı” diye başkomutanlığa yalan beyanat vermişti. Kamal tarafından hiç bir kontrol çabasına girişilmediği halde sahtekârlık yapması sonucundan başkomutanlığa yanıltmıştı. İhanetler devamlı içi içe geçmişti. Başkomutanlık, Kamal'ın bu beyanatına inanarak diğer dost birliklere bu iki vadiye yönlendirmişti. Güvenliği ve kontrolü olmayan iki vadide Türk vatan evlatları açık hedef haline gelerek düşmana yem olmuştu. Çok büyük bir facia yanmıştı. Hiç bir şekilde savaşmayan 7. Ordu birlikleri düşmana ihanetlerle yem yapılmıştı. Başbozukluk almış başını gitmişti. Vadi Fara'da 7. Ordunun ikmal kollarıyla birlik kafileleri parçalanmış cesetleri ile teçhizatlar vadiyi doldurmuştu. Bu faciayı gören 8. Ordunun dağılan unsurları panikleterek düşmana kolay lokma olmuşlardır. Ceset parçalarıyla teçhizat parçaları tarafından vadi dolmuştu. Vadi tıkanmış ve geçilmez bir hal almıştı. 20-21 Eylül 1918 gecesi alınan bilgiler içler acısıydı. Vadi Fara'da görülen durum ve olaylar tam bir faciaydı. 7. Ordu ve 8. Ordunun tüm olarak parçalanmış ve dağılmış

olduğunu gösteriyordu.

Facianın özetini Abensour eserinin 225. sayfasında bir cümle ile özetlemişti: “Mısır Sefer Kuvvetleri Komutanı General Allenby, Türk Yıldırım Orduları Grubu Komutanlığını tam bir bozguna uğratarak imha etmişti. “

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi c. IV, Ks. 2, Sina-Filistin Cephesi,s. 651;

Nedim, a. g. e., s. 151;

Karal a. g. e., . ,c. IX, s. 537;

Armstrong, a. g. e., s. 73

Abensour, a. g. e., s. 225.

7. Orduya atandığı gün Sultan Vahdettin'in huzurundan çıktığında sarayda Kamal ne demişti??? “Paşam biz de askeriz, biz de bu orduya komutanlık etmiş adamız. Asker kaçmaz. Kaçmak nedir bilmez. . . Eğer askerin kaçtığını görmüşseniz, hemen bilmeli ki, onun başında bulunan en büyük komutan kaçmıştır. Eğer siz, kaçtığının yüz karasını askerinize yüklemek istiyorsanız, insafsızlık ediyorsunuz” demiştir. Aynı Kamal bir kaç ay sonra düşmana karşı cepheden bir ay gibi bir sürede 560 kilometre kaçmaya başlamıştı. . Böyle kısa bir sürede aynı Kamal, şu anda 5 (beş) devlet olan Ürdün, Filistin, İsrail, Lübnan ve Suriye'yi işbirlikçisi olduğu İngiliz düşmanına peşkeş çekerek hediye etmeye başlamıştı. Hem de devamlı kaçarak peşkeş çekmişti. Bu kaçma 100. 000 vatan evladının canına ve kanına mal olmuştur. Devamlı kaçarak Türk Devleti ve Milletine mahvetmiştir. Hain Kamal ve ekibi, Türk Sultan'ını ve Türk Hükümeti'ni Ankara'dan darbeyle devirerek devleti ele geçirince; Kamalist sahtekârlar tarafından bu gerçekler saklanmasıyla göklere çıkarılarak ilahlaştırılacaktı.

Armstrong, a. g. e., s. 70;

Atay, Atatürk'ün Anıları, s. 69-70;

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 536

Çetiner a. g. e., . ,a. 150.

Yıldırım Orduları Komutanlığını Bastırarak Yok Ettirmek İstemesi.

Ordular Grubu Karargâhı ve çalışma odaları Nasıra şehrinin güneyindeki yol üzerindeydi. Yıldırım Orduları Grubunun önde 7. Ordu bulunmaktaydı. 7. Ordunun yan karşısında da düşman bulunmaktaydı. Yani Kamal'ın komutasındaki 7. Ordu, Başkomutanlık karargâhıyla düşman arasında idi. İngiliz casuslarıyla işbirliğine giderek ordusunu yana çekti. Başkomutanın bulunduğu yere doğru bir yarık oluşturdu. Düşman İngiliz birlikleri bu yarıktan girerek 7. Ordunun arkasından dolanarak Ordular Grubu Karargâhını aniden baskın yaparak saldırdılar. Her yerden yüksek sesle bağrışmalar oldu. Karargâh en yüksek alarmı geçti. Silah başına komutları duyulmaktaydı. Hemen arkasından tüfek ve makineli tüfek sesleri işitildi. İngilizler, Kamal'ın hıyanet yardımlarıyla; Türk Ordularının başkomutanlığını esir etmek istemişlerdi. Başkomutanlığın uyanıklığı bunu önlemişti. Başkomutan Sanders Kamal'ın hain olduğunu bilmediği için baskının gerçekleşmesini çözememişti. Kamal'ın İngiliz işbirlikçisi olduğunu bilmiyordu. İngilizler küçük bir ekip ile saldırmamasıydı. Büyük bir birlik ile saldırmışlardı. Bu kadar kocaman bir birliğin fark edilmeden başkomutanlık karargâhına kadar gelmesini akıl ve sır erdiremiyordu. Ne yazık ki Başkomutan Sanders, koskoca birliğin Kamal'ın ihanetiyle oluşturulan boşluktan fark edilmeden geçeceğini kestirememişti. Koskoca başkomutan Sanders, ordu komutanına güvenmesi ve şüphelenmemesi doğaldır. Başkomutan Sanders koskoca düşman birliklerin fark edilmeden 7. Ordunun üzerinden aşarak başkomutan karargâhına kadar gelmelerine şaşıtı kaldı. Kamal'ın ihanetinden habersiz olduğundan dolayı mümkün olmasa bile Arapların kılavuzunda Türk ordularının bilmediği gizli patikalardan sızıldığına hükmetti. Düşman İngilizler uçarak veya yeraltından gelmediğine göre, en mantıklı fikir yürütme böyle olmalıydı. Elin alman komutanı bile, ihanetin bu kadar ileri seviyede bir komutan tarafından gerçekleştirilemeyeceğini düşünemeyeceği kadar saf ve temiz düşünmekteydi.

İngilizler, Ordular Grubu Karargâhını tutsak almak için 20 Eylül sabahı saat 5. 30'da şehre girmişlerdi. Düşmanın içeriye kadar nasıl girdiği bir türlü anlaşılamadı. Çünkü Depo Alayının güvenlikle görevli erleri artık bir daha geri

dönmedi. Bunlar baskın sırasında ya kaçtılar yâda sessizce bertaraf edilmişlerdi. Başkomutan İngilizlerin, Arapların kılavuzluğuyla başka yerdeki gizli ve Türk orduları tarafından bilenmeyen patikalardan şehre girdiklerini hükmetti.

İngilizler, Ordular Grubu Karargâhının bulunduğu otelleri basmışlardı. Otellerde ikamet eden birçok subay ve memuru esir etmişlerdi. Şehrin güneyindeki otomobil parkında çalışan birçok şoför de İngilizlerin eline düştü. Acil olarak alarm durumuna geçilerek şehrin güneyinden, batısından ve doğusundan çeviren tepelere yerleştirilen makineli tüfeklerle, düşman şiddetli bir ateş yayılımına tutuldu. Subaylar bile birer tüfek alarak bu sokak savaşıma katılmak zorunda kalmışlardı. Yazıcılar ve emir erlerinden kurulu muhafız bölüğü avcıları, duvar ve çitler gerisinde mevzilenmişlerdi. Diğer memurlar da pencere ve balkonlardan atışa katılmışlardı.

Az sayıdaki bu erler bir dereceye kadar toplanarak bir birlik oluşturunca düşman oyalanmıştı. Türk menzilli tarafından da yardım desteği kısa zamanda destek gelmişti. Şehrin batısındaki tepeleri kurtarabilmek için hemen harekete geçildi. Depo Alayının Nasıra'da bulunan öteki erleri de karşı koymuşlardı. Hayret edilecek bir şey fark edildi. Taberiye'ye giden yolun açık olduğu bildirilmişti.

Bu şehrin tek geçidi olarak kıvrımlı olarak dik bir yokuşla vadiye doğru iniyordu. Bu yolun birkaç düşman süvarisi ve makineli tüfekleriyle kapatılması mümkün idi. Bir kaç asker ile bir kaç makinalı tüfeklerle geçitlerde koskoca bir ordu durdurulabilirdi. Kamal, birkaç gün sonra bu kadar basit savunmayı bile yapmayacak kadar ihanetini ileriye götüreceği şahit olunacaktır. Birkaç düşman askeri ve birkaç düşman makineli tüfeğiyle geçidin ele geçirilmesi soncunda Nasıra dış ile alakası kesilecekti. Çünkü bu geçit, Nasıra'nın dışa açık biricik kapısıydı. O da kapanmış olurdu.

Baskının başlamasından biraz sonra ve sokak savaşları başlamıştı. Gürültüleri arasında gezici hastanenler, levazım görevlileri ve az soma da karargâhın doğrudan doğruya İngiliz atışı altında bulunmayan kısımlardan Taberiye'ye hareket ettirildi.

Baskım yapan düşman kolu, başlangıçta hiç keşfedilmedi. Birkaç süvari bölüğü kuvvetindeydi. Makineli tüfek sayısının çokluğuna dayanarak; düşman kuvvetinin birçok süvari bölümünde olduğu tahmin edilmişti. Bu kadar çok

bölüğün başkomutanlık karargâhına kadar ihanetlerle gelebilmesi karşısında, Kamal'ın başının tam döndüğünden dolayı ihanetinde sınır tanımadığı anlaşılmıştır.

Korkunç bir ihanetle baskın yapan düşmanın, başkomutanlığın telsiz telgraf istasyonunu elin e geçirmemesi için Nasıra'ya imdat çağrısı yaptıktan sonra kendi personeli tarafından tahrip edilmişti.

Ordular Grubunun kendi ordularıyla olan bağlantısı da bu ihanet işbirliğiyle gerçekleşen baskınla birlikte kesilmişti. Afule'deki telgraf ve telefon merkezleri de bu ihanet işbirliği ile düşman İngilizlerin elin e geçmişti

Kamal bir taşla iki kuş vurmuş olacaktı. Hem başkomutanlık esir olacaktı. Hem de daha sonra raporların incelenmesiyle ihanetlerinin hepsi ortaya çıkacaktı. İhanetlerinin ortaya çıkmaması için bu baskın Kamal için elzemdi. Düşman ile işbirliğine giderek düşmanın istediği olan başkomutanlığı esir etmektir. Kamal'ın isteği de ihanetlerinin ortaya çıkması için belgelerin yok edilmesi idi. Kamal daha sonra ihanetlerini devam ettirerek bütün orduları imha ettirecekti. Bütün ordular yok olunca da Sanders görevinden ayrılacaktı. Sanders'in görevinden ayrılmasıyla grup komutanı olacak Kamal ihanet belgelerini ortadan kaldıracaktır. Bu baskında bütün belgeler korunmuştur. Başkomutan Sanders, birkaç hafta sonra bütün belgeleri görevinden ayrılırken Kamal'a teslim etmiştir. Bütün Belgeleri eksiksiz teslim edildiğine göre, belgelerin Kamal tarafından Türk Devleti'ne tam teslim etmeyişi de Kamal'ın ihanetinin belgesidir. Sanders hatıralarında bütün belgelerin, görev tesliminde devredildiğini yazmıştır. Birkaç hafta sonra Nasıra'nın çevrilerek İngilizlerin elin e düşmesi bir felaket olacaktı. Ordular Grubu belgelerinin tamamı düşman İngiliz'in elin e geçebilecekti.

İngilizler, Nasıra'nın batısındaki tepelere doğru ilerlerse, Taberiye yolunun kapanması tehlikesi vardı. Sanders bizzat savaşa katılarak batıda yaya olarak tepelere doğru ilerleyen makineli tüfekli düşman müfrezesine saldırmasını emretti. Bu saldırı iki defa hiçbir sonuç vermeden geri püskürtüldü. Sanders her ne pahasına olursa olsun üçüncü bir saldırı yapılmasını emretti. Üçüncü saldırı da düşman püskürtülerek saat 10. 15'te tepeleri bırakıp çekilmişlerdir. Kamal 5 saat süren baskında imdat çağrısını almasına rağmen yardıma takviye birlik göndermemiştir. Başkomutanlığa 5 saat içinde defalarca yardım gönderebilirdi. Bir sorumluluğu yerine getirmemek de suçtur. Kamal sorumluluğunun yerine getirmemesi ihanetinin belgesidir. Düşmana sızdırması da ihanettir. İhanet belgesi yoktur. Ama düşman uçarak Kamal'ın7. Ordusunun üzerinden geçmedi.

Yeraltından da geçmedi. Zembil ile gökyüzünden inmedi. Burada ihanet bağıra bağıra „Ben buradayım” demektedir. Başkomutanın bile savaştığı Filistin Cephesinde, Türk Orduları mahvolmalarına rağmen Kamal ve ekibi daha hiçbir şekilde savaşmamıştı. Bu bile ihanetin emaresidir. İmdada Kamal’dan daha uzaktaki ileri sağ kanattaki Binbaşı von Würthenau'nun kuvvetlerinin yetişmiş olması ihanetin belgesidir. Binbaşı von Würthenau'nun kuvvetlerinin yetişmiş olması dolayı Alman- Türk birliklerinden korkarak geri çekilmiştir. Düşman hemen bir süvari bölüğünün yedek atlarıyla ve az sonra da beş süvari bölüğünün yedek atlarını toplamıştı. Düşman bölüklerine doğru kaçmışlardı. Saat 10. 30'da düşman tugayı ile üç zırhlı otomobil batıya doğru çekilmeye başladı. Bu kadar büyük süvari birlikleriyle üç zırhlı otomobil den oluşan düşman tugayı Kamal’ın ihanetinin belgesidir. Bu kadar büyük bir tugayın gizli baskın yapması düşünülemez. Atların ve zırhlı tugayın 7. Ordunun yanından görülmeden geçmesi mümkün değildir. Başka dikkat edilecek detay da düşman küçük bir hareket ve takviye yardım karşısında korkarak kaçmasıdır. Kamal ve 7. Ordusu hiç savaşmadığından dolayı, yanlarındaki savaşan dost birliklere takviye yardımları göndermedi.

Yardım etmiş olsaydı düşmanı korkutarak kaçıracaktı. Dost birliklerin yok olmasına da önlemiş olacaktı. Mustafa kemal yardım için takviye birlik göndermediği gibi diğer yandan gelen takviye birliklerini kaydırmayarak dost birliklerin yok olmasına seyirci kalarak ihanet içinde ihanetler yapmıştır.

5 Jahre Türkei (Orişinal Almancası) (Türkiye’de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 s. 73-80

Kamal’ın düşman devletlerin casuslarıyla ve temsilcileriyle gizli gizli görüştüğünü Jäschke (Jeşke) Kurtuluş Savaşı ile ilgili İngiliz Belgeleri eserinin 99 sayfasında belletmektedir. Hatta düşman casusunun ismini vererek çok net Kamal’ın ikili oynadığını belletmiştir. Kamal Savaş öncesinde olduğu gibi savaşta da hatta savaş sonrasında bile casuslarla devamlı görüşmelerde bulunmuştur. Kamal İngiliz casusu Rahip Frew’le de temaslar G. Jaeschke’ye göre, Kamal devamlı İngilizler den yana tavır koyduğunu belletiyor. Kamal bu ihanetlerden sonra hemen iki ay sonra, İngiliz ihanet altınlarıyla palazlandıktan sonra gazete satın alarak yayımlamaya başlayacaktır. Gazetede işgalci düşman İngilizlerin iyi ve dost olduklarına dair makaleler yayınlayacaktır. Kamal bu

ihametlerden hemen iki ay sonra 17 Kasım 1918’de Minber’de, 18 Kasım 1918’de Vakit’de yayımlanan mülakatında; İngilizlerin Türk Milleti’ne gösterdiği iyi niyet ve dostluktan uzun uzun bahsederek İngiliz ağzıyla propaganda yaptı. Sadece bunlar bile Filistin Cephesindeki ihametlerin açıklamasına yeter. Bir Ordu komutanı olan Kamal, düşman işgalci İngilizler’i öve öve bitirememesi ihametinin diğer versiyonudur.

Bu kadar belgenin Filistin Cephesi’nde devamlı düşman lehine ihametler yaparak Türk Ordularını imha etmesi için bütün hıyanetleri yapmakta sınır tanımaması bunun en açık göstergesidir. Filistin Cephesi’nde bir tane Türk Ordularının lehine yaptığı bir şey yoktur.

Jaeschke, Kurtuluş Savaşı ile İlgili İngiliz Belgeleri, s. 97; s. 99;

Atatürk’ün Söylev ve Demeçleri, c. III, (1961), s. 1.;

Ş. Süreyya Aydemir, Tek Adam, c. I, (1969), s. 372.;

Zekeriya Türkmen, Kamal Paşa ve Yıldırım Orduları Grup Komutanlığı, ATAM, Atatürk Araştırma Merkezi, Dergisi

Şabataycı Kamal bu kadar hıyanetleri Sultan Vahdettin’in serbest yaveri olmasına rağmen yapması ise utanç vericidir. Kamal’ın bütün bu ihametleri Yahudi devleti için yaptığı kuşkusuzdur.

Kamal Paşa 23 Eylül 1918 tarihli irade ile “yaverin-ı hazret-i şehriyari’liğe getirildi. Bkz. BOA. BEO., Harbiye Giden nr: 340052.;

Zekeriya Türkmen, Kamal Paşa ve Yıldırım Orduları Grup Komutanlığı, ATAM, Atatürk Araştırma Merkezi, Dergisi

Yıldırım Orduları Grubu Komutanı Mareşal Liman Von Sanders'e yalan söyleyerek iki vadiyi de emniyete aldığını söyleyen 7. Ordu Komutanı Kamal; 3. Kolordu Komutanı Albay İsmet ve 20. Kolordu Komutanı Ali Fuat Cebesoy’a, birlikleri bir an önce Vadi Fara kuzeyine almaları için verdiği emirden ihameti ve sahtekârlığı anlaşılmaktadır. Kamal’ın Genelkurmay arşivlerindeki 21 Eylül

1918 gecesı saat 01. 30'da verdiği emri aynen verilmesi ihanetinin daha iyi anlaşılmasını kolaylaştıracağı şüphesizdir:

"Genel durum, mümkün olan süratle Ordunun Vadi Fara kuzeyine geçerek, Bisan dolaylarına ulaşmasını zorunlu kılmaktadır. 8. Ordunun kısımları, Nablus'un 5-6 kilometre kadar batısındadır. Bu kısımlar da Tubas(Tübaz) üzerine çekilecektir. 3. Kolordu, harekâtın, 8. Orduya uydurarak, Telleuze-Tümmün güney' hattına çekilecektir. 20. Kolordu, harekâtın, 3. Kolorduya uydurarak Beyti Hasan-Bisan şosesi iki tarafına çekilecektir. Şeria Grubuyla irtibatını göz önünde tutacaktır. . . Her türlü imkâna başvurularak irtibatın korunması ve sürdürülmesi elzemdir. . . Ancak, 20. Kolordunun,3. Kolordudan önce şimdiki mevziini bırakması sakıncalıdır. Ordu karargâhı Beyti Hasan'dadır."

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi c. IV, Ks. 2, Sina-Filistin Cephesi, Kls. 3705, Dos. 28, Fih. 15;15-1.

Kamal, 7. Ordu ile Bisan yönünü kapatması başka bir ihanettir. Şeria Nehri'nin kuzey doğusuna kadar düşmana karşı hiçbir saldırı veya savuna yapmamıştır. 7. Orduyu düzensiz geri çekerek veya düşman İngiliz'in avcunun içine sokarak keklik gibi kırdırması vicdanları yaralar. Bir insanın kalbi bu kadar büyük hıyanetleri devamlı kaldırması inanılır gibi değildir. 7. Orduyu Şeria Nehri ile düşman arasında sıkıştırması kabul edilebilir bir hata değildir. Yüzme bilmeyenler ya nehirde boğulmuştur, ya da düşmana kolay hedef olmuştur. İnsan değerini bu kadar yere atması Kamal'dan gerçekten korkulacağının emaresidir. Savaş sonrası Kazım Karabekir'e "Dini ve imanı olanlar yükselemez" demesi bunun en açık delildir. Bu kadar hıyanetlerle vatan evlatlarının canına ve kanına girmesi normal insanın hareketi değildir. Hainlerde de vicdan vardır. Kamal'da bu da yoktur. Bunun tek açıklaması; Yahudilikte diğer ırktan olan insanlar hayvan kadar değerleri yoktur. Yahudi istediği kadar diğer ırktan insanı öldürmesinde günah işlememiş sayılır. Ancak bu ihanetler böyle açıklanabilir. Nehirle düşmanın arasında kalan yüzme bilmeyen zavallı vatan evlatları heder oldular. Hiç olmazsa vatan evlatlarının çok derin ve geniş olan Şeria nehrinden geçebilmeleri için seyyar köprüler kurulusıya kadar düşmana karşı savunma yapması bir vatansever komutanın göreviydi. Hem düşmanı oyalamak hem de vatan evlatlarını kurtarmak onun komutanlık sorumluluğuydu. Kamal ise düşman ile nehir arasında zor durumda kalan vatan evlatlarına yardım edeceğine daha da zor durumda bırakmıştır.

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye’de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 s. 329,vd.;

Gnkur. ATASE Bşk. Iığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Filistin Cephesi,s. 656. vd.;

Armstrong, a. g. e., s. 73-74. vd.;

Düşmana karşı savunma yapmayan hatta hiç savaşmayan Kamal, Şeria Nehri güneyinde bütün cephanesini bırakmıştır. Paşaya kelle yetiştirme telaşında olmasından dolayı bütün ağır silahları düşman İngiliz e bırakmıştır. Yıldırım Orduları Grup Komutanlığı’nın en yeni ordu olmasından dolayı en yeni ve modern alman yapımı ağır silahlar bu orduya verilmişti. Kamal bunları düşman ordusuna karşı hiç bir şekilde kullanmadığı gibi; “Alın biz kullanamadık siz kullanın” der gibi düşmana bırakmıştır. Düşman ana birliklerinden hayli uzaklaşmasından ve devamlı Türk Ordularına saldırmasından dolayı cephane sıkıntısı çekmekteydi. Düşmana o anda saldırı yapılmalı idi. En azından savunma yapılmalı idi. Hiç savaşmamıştı. 7. Ordunun, cephanesi azalan düşmana karşı saldırması veya savunmaya geçmesi düşmanı durdurmaya yetecekti. Düşmana hiç saldırmamıştı. Dost 8. Orduya hiçbir zaman yardıma gitmemişti. Sahtekârlıkla kösteklemesi 8. Ordunun yok olmasına yol açmıştır. 8. Orduyu yok ettirmesi bir ihanettir. Kamal hiç birini yapmayarak düşmana bütün ağır silahları bırakması başka bir ihanettir. Cephanesiz kalan düşman Kamal’ın peşkeş çekerek hediye ettiği Türk cephanesiyle Türk evlatlarının canına kıyacaktır. Bu ihaneti verdiği emirden anlaşılacaktır. Kamal, 21 Eylül 1918'de Ali Fuat Paşa ve Albay İsmet’e emir verdiği saatte Başkomutanlığa Yıldırım Ordular Grubunun durumunu açıklayan şöyle bir telgraf yazmıştır:

"Düşman süvarilerinin Samah'a kadar ulaştıkları anlaşılıyor. 8. Ordu kalmamıştır. 7. Orduyu Vadi Fara kuzeyine çekmeye çalışıyorum. Ordu henüz düzenini korumaktadır. Ancak, yiyecek ve cephane sorunu düşünülmeye değer. 4. Ordu henüz taarruza uğramamış ve sağlamdır. Bisan'ı tutturmaya çalışıyorum. Her halde, kuzeyden bu noktaya kuvvet yetiştirilmesi hayat ve mebat sorunudur. Ben Karargâhımla, Ordunun merkezi gerisinde sözünü ettiğim vadide, Beyti Hasan'dayım. Grup Komutanlığıyla bağlantı yoktur. "

8. Orduyu yok sayarak geride kalan 8. Ordunun vatan evlatlarını düşmana kurban etmiştir. Kamal 8. Ordunun arta kalan birlikleriyle 4. Ordunun güvenliği için engebeli arazide savunma durumuna geçerek yardımcı olmak zorundaydı. Yardım etmediği gibi gözden çıkarması başka ihanettir. Vatan evlatlarını “8. Ordu kalmam iştir.” Diyerek tamamen silip atması ihanetindeki canavarlığının sınırsız olduğunun ispatıdır. Emirden de anlaşılaacağı gibi artık 7. Ordu da düşmana karşı ağır silahlardan ve fazlalık hafif cephaneden yoksun kalarak muharebe gücü tamamen zayıflamıştı. Koskoca 7. Ordu düşmana karşı hiç savaşımadan hüsrana uğramıştı.

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi,c. III,Ks. 3,s. 455-456;

Cebecioğlu, a. g. e., s. 53.

21 Eylül 1918 günü TC’yi kuran ekipten 22. Kolordu komutanı Albay Refet Bele de, Karargâhıyla Nablus Boğazı’nı geçerek, Nablus istikametinde çekilerken bütün ağır silahlarını düşmana bırakmıştı. Cephanesiz kalan düşman bu sefer Refet Bele’nin peşkeş çekerek hediye ettiği Türk cephanesiyle Türk evlatlarının canına kıyacaktı. Artık düşman karşısında birliklerinin yeni bir savunma hattı tesis etmesi mümkün olmamıştı. 8. Ordudan geri kalan unsurları da öğle zamanı Nablus’a gelmişti. 22. Albay Refet Bele kumanda ettiği kendi ihanetiyle bütün 22. Kolordu, tümüyle yok olmuştu., Sol (Doğu) Kanat Grubu da artık muharebe gücünü kaybederek teşkilatlandırılmayacak ve görev yapamayacak bir duruma gelmişti. Artık 8. Ordu bütün olarak son ihanetlerle muharebe gücünü tamamen kaybetmişti. İhanetlerle ordusunu imha ettiren 8. Ordu Komutanı TC’yi kuran ekipten olan Cevat Çobanlı Nablus’tan çıkamayacak hale gelmişti. Düşman süvarisinin taarruzuna uğramıştı. Otomobilliyle, tıkanan Nablus-Ayn Sübyan yolunu geçememişti. Havan arabasına binerek kaçmıştı. Araziden araziye zar zor kaçmıştır. 22. Kolordu komutanı Albay Refet Bele de Cevat Çobanlı gibi kaçmıştı.

Doğruer, a. g. e., s. 152. vd. ,

Artık Yıldırım Ordular Grubunun cephesi yarılmıştı. 8. Ordunun çoğunluğu imha ve esir olmuştu. 7. Ordu da savaşımadan yok olacak kadar azalarak

acınacak hale düşerek tehlikeli durumda idi. Ağır silahları düşmana hediye ederek peşkeş çektiren Kamal'ın7. Ordusu, Nablus, Afule, Bisan ve Şeria Nehri arasında Allenby'ın Ordusu tarafından çembere alınmıştı. Birinci Dünya Harbi'nde, Kafkasya, Irak, Çanakkale ve Avrupa Cepheleleri'nin hiçbirinde Türk komutanları ve Türk Orduları bu kadar zor bir durum yaşamamışlardır.

Nedim, a. g. e., s. 152.

5 Jahre Türkei (Orişinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 s. 327.

Askersiz 8. Ordunun Komutanı İngiliz ve Fransız aşığı Cevat Çobanlı, Kurmay Başkanı, birkaç subay ve erle birllkte,7. Ordu komutanı Kamal ve 20. Kolordu Komutanı Ali Fuat'ın bulunduğı Bisan güneyindeki Um el Karta gelmişti. Kamal savunması ve düşmanı durdurması çok kolay olan doğal engellerden yararlanmak istemedi. Türk Topraklarını peşkeş çekmeye devam etti. Kamal, düşmana savunmada çok kolay dağılık arazilere sahip olan Bisan'ı savunmak istememişti: `Bisan'ı zorlamaktan vazgeçmedeki zorunluluğı ve Şeria'nın en kısa yoldan doğuya geçilmesi gerektiğini" saçma gerekçeleriyle 8. Ordu Komutanı Cevat Çobanlıya açıklamıştı. 8. Ordu Komutanı önce Tubaz'a uğrayarak, Kamal'ın emirlerini, 3. Kolordu Komutanı Albay İsmet 'e iletmişti. Albay İsmet 3. Kolordunun durumunu öğrendikten sonra, savunması kolay olan arazileri terk ederek Bisan istikametine geri çekilmişti. TC'yi kuran ekip dağılık arazi ve uçurumlardan meydana gelmiş doğal savunma yerlerinden bile geriye çekilmeleri ihanetlerinin devamıdır. Hâlbuki bu uçurumlu ve dik arazide üç beş kişiyle bile koskoca bir ordu ya durdurulur yâda oyalanabilirdi. Böylece geride kalan 4. Ordunun yetişmesi sağlanırdı. Hem 4. Ordu imhadan korunurdu. Hem de dağılık ve geçilmesi güç olman bu yerde düşmanın ilerlemesi engellenirdi. Dikkat edilirse Kamal hiç bir zaman düşman zorlamasıyla geri çekilmemiştir. Devamlı geri çekilmeler kendi isteğıyle düşman tehlike olmadandır. Böyle dağılık arazide düşmanı durdurulmaması ve 4. Ordunun imha olmaması için beklememesi de bir ihanettir. Dağılık arazi de düşman gelesiye kadar mevzilenerek düşman durdurulmazsa hiç bir yerde durdurulmaz.

Yorgun olan İngiliz düşmanına karşı küçük bir birliğin küçük bir direnmesi bile durdurmaya yetiyordu. Düzenli bir savunma yapılarak direnilmesi ise düşmanı

geri püskürtmeye yeterdi. TC'yi kuran ekibin düşmanı durdurma diye bir derdi ve tasası yoktu. Öyle bir emeli veya planı hiç yoktu. Düz arazide bile durulabilen düşman, aman ve geçit vermeyen dağlık arazide hayli hayli durdurulurdu. Bunu başkomutan şöyle ifade ederek; TC'yi kuran ekibin ihanetlerini gözler önüne sermektedir:

“Birlikler ne kadar zayıf olurlarsa olsunlar, çarpışmayı kabul ettikleri yerlerde İngilizler'i durdurabiliyorlardı. İngilizler, böylece ilerleyebilmek için yeni salamlara kalkmak zorunda kalıyorlardı. “

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. V, s. 79-80.;

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 s. 76-77

Ordusunu Sinsice Geri Çekerek 4. Orduyu ve 8. Orduyu Gafil Avlandırarak Düşmana Yem Etmiştir.

Sarp ele geçirilmesi ve Türk Ordularının yenilmesi mümkün olmayan uçurumlarla kaplı dağlık arazide bulunan 7. Orduya ait subaylar, çarpışarak düşmanı hem durdurmak hem de geri püskürtme taraftarıydılar. Gerçekten burası doğal bir kale durumundaydı. Düşmanın buraya ele geçirmesi mümkün değildi. Düşmanın buradan da ileriye geçmesi de mümkün değildi. Tam düşmanı durdurmanın ve geri püskürtmenin yeri idi. Bulunmaz bir fırsattı. Kamal, daha hala bir kerecik olsun düşmanla savaşmış değildi. Düşmana karşı da direnmiş hiç değildi. Burada da düşman ile savaşarak savunma taraftarı da değildi. 4. Ordunun ve 8. Ordunun kalanları gelmesini de beklemek istemiyordu. Tam ruh halliyle verdiği emirlerle ve davranışlarıyla, Türk elbisesini giymiş düşman komutanı gibi hareket ediyordu.

Sarp kayalıklarda düşmana rahat rahat durdurarak kurşuna dizeceği yerde, kaçmak istemeyen Türk askerine vurmak isteyecek kadar ihanetini ileriye götürmüştü. Bu ihaneti Genelkurmay arşivlerinde belgelidir. Kamal, yürüyüş kolunun emir ve komutasını elin e alarak, gece yarısından önceki ihaneti Genelkurmay arşivlerinde belgelenerek verdiği emirde: "Yürüyüş düzen ve disiplinine uymada zerre kadar kusur eden, yol kolu uzunluğunun artmasına sebep olan, geriye kalanların (subay, er kim olursa olsun) hiç acımadan idam edileceğini" bildirmişti.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 2, Sina-Fillstin Cephesi, s. 658.;

Nedim, a. g. e., s. 152;

Doğruer, a. g. e., s. 170-171.

Tek ere kadar emrin anlamı anlatılmıştı. Atlı subayların, yürüyüş kolunun

disiplinini sürekli olarak denetlemeleri ve Ordu Komutanı'na rapor vermeleri planlanmıştı. Kamal ihanetinde sınır tanımıyordu. Kamal'ın, verdiği emirleri, bizzat takip ve kontrol ederek gereğini yapıyordu. Kamal emrini, dağlık ve uçurumlu sarp yerlerde çok zor koşullara rağmen, aksatılmadan uygulatmıştı. İhanetini anlayabilmek için Genelkurmayda belgeli şu cümleler yeterlidir: “İlerledikçe sarp yamaçlarda ve uçurumlu bölgelerde birerli kola dönüşen yürüyüş kolu, dağılmadan tek bir kitle halinde Şeria Nehri istikametinde 21-22 Eylül 1918 günleri süresince devam etmişti. 7. Ordu Karargâhı, uçurumlar kenarından ve virajlı patikalardan gece karanlığında, intikal ederek 22 Eylül 1918 sabaha güneş doğmadan önce, Der Tell el Amar Geçidi'ne ulaşmıştı. “

Bu kadar ihanete doğrusu pestir. 2000'll yıllarda TSK bile sarp kayalıklarda son teknolojik imkânlarla bile zorlanmıştı. Hemen hemen 100 yıl öncesi imkânlar ile bu tamamen imkânsızdır. Anadolu' bir avuç eşkiya dağlarda koskoca Yunan ordusunu amatörce durdurabilmiştir. Yörük Efe, Demirci Efe gibi üç beş eşkiya koskoca Yunan ordusunu durdurabiliyordu. TC'yi kuran ekip ise sarp dağlarda profesyonelce yorgun düşen düşmana keklik gibi avlardı. Kamal'ın geçit vermeyen sarp dağlarda bile düşman ile savaşmadan inatla devamlı geri çekilmek istemesi ve bunu uygulaması İngiliz kuklası olduğunun ve ihanetinin en belirgin belgesidir. Geçitsiz sarp dağlarda düşman durdurulmazsa, hiç bir yerde ve hiç bir zaman durdurulmaz. Vatansever bir komutan sırf sarp dağlarda vatanını savunmaz. Vatansever komutan her yerde her küçük imkânı değerlendirerek her zaman düşmana karşı vatani korur. Kamal ve ekibi sarp dağlarda bile savunmadan vatan topraklarını peşkeş çekerek adeta hediye etmesi ihanetin kralıdır. İhanetlerinin daniskasıdır. Fazla kelimeye hacet gerektirmez.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi,s. 658.;

Nedim, a. g. e., s. 152;

Doğruer, a. g. e., s. 170-171.

22 Eylül 1918 günü sabahı, 8. Ordu tamamen imha olmuştu. 7. Ordu Şeria Nehri, 4. Ordu Salt'tan İbid istikametinde ağır kayıplar vererek geri çekildiler. Yıldırım Ordular Grubu Karargâhı Dera'da bulunmaktaydı.

Aydemir, Makedonya'dan Orta Asya'ya Başkomutan Vekilliği ,c. III,s. 355;

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye’de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999. s. 327-328.

İngiliz düşman generali Allenby komutasındaki İngiliz Ordusu, 19 Eylül 1918’de Nablus güneyinde batıdan-doğuya doğru 8, 7 ve 4. Orduların savundukları mevzilere karşı büyük bir taarruz harekâtı başlatmıştı. Bu savaşlar Nablus Meydan Muharebesi olarak tarihe geçti. Yıldırım Ordular Grubu Kamal ve ekibinin ihanetleriyle artık bozguna uğramıştı. İngiliz ve Fransız dostu olan aynı zamanda da TC’ni kuran ekipten de olan Cevat Çobanlı 8. Ordusuyla kuruluşundaki yine aynı ekipten olan Albay Refet Bele’nin 22. Kolordusu imha olmuştu. Şabataycı Kamal’ın ihanetleriyle savaşmayan ve savaşta yardımcı olmayan 7. Ordusuyla kuruluşundaki yine ekipten olan Şabataycı Ali Fuat Cebesoy’un 20. Kolordusu ve yine ekipten olan İsmet İnönü’nün 3. Kolordusu ağır zayıat vermişti.

Dr. Cemal Kemal, Osmanlı’nın Filistin Cephesi’ndeki Son Muharebesi, Ankara Üniversitesi Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü Atatürk Yolu Dergisi S 45, Bahar 2010, s. 37-69

Sadece bir vatan evladının hatırası nakledilirse, bu büyük emeklerin ihanetlerle heba edilişi daha iyi anlaşılır: „Uzunköprü’den birlikler, Kasım ayında Cepheye hareket etmek için Haydarpaşa’dan trene binilerek Konya Ereğli’ye geldik. Buradan yayan olarak sekiz günde Kurtmusa’ya ulaştık. Bu yürüyüşler çok zahmetli oldu.

Ocak’ta Kurtmusa’dan trene binerek Osmaniye’ye kadar geldik. Tekrar yayan olarak Katme’ye ulaşıldı. Tekrar trene binerek Şam’a, sonra Amman’a geldik. Buradan yaya olarak Salt, Şune, Şeria nehri geçilerek, Eriha, Azariye kasabalarına; daha sonra da Kudüs kasabasına ulaştık. Yola devam edilerek Beytüllahm, Halllürahman kasabalarından sonra Bir-üs Sebi mevkiine gelerek uzun süre dinlendik. El Ariş’e hareket edilerek 15 Mart’ta buraya ulaştık..... hastane de esir oldum. Bizi Mısır’a götürdüler. İskenderiye civarında Seydibeşir zabitan garnizonuna girdik. Burada hürriyetimiz alınmış, adeta bir hayvan

sürüsüne dönmüştük. Memleketi müdafaadan aciz olanların hakları bundan başka bir şey olamaz.... vatanını sevmeyen kirli ruhlu kimselerle karşılaşınca akıbetler bundan başka ne olabilir ki? Esaret hayatı pek acı ve elemli bir hayattır. İnsanın benliğini kemirir, ruhunu ezer, millî gururu yıkar. Yiyeceğimizi, giyeceğimizi verdiler. Yatacağımızı da pekiyi temin ettiler. Fakat bu ikram tarzları bizi tatmin edemezdi. Çünkü düşmanımızdı. Bize her hususta müsait davrandılar. Gazinomuz, sinemamız vardı. Hatta altı İngiliz lirası para verirdi. Bütün bu şeyler bize azap gibi gelirdi. İnsan vatanına, toprağına dört elle sarılmalı, düşman boyunduruğı altına girmemelidir. Vatan kadar kıymetli hürriyet kadar sevimli dünya da hiçbir şey olmamalıdır. Bu kulağıınıza küpe olsun. . .”

Bir vatan evladının neredeyse yarım sene sayılacak büyük zahmet ve emeklerle gelmesine rağmen koskoca ordunun savaşmadan ihanetlerle kırdırılması daha iyi anlaşılır.

Ali Galip Yoluç, Filistin Cephesinde Kendi Tuttuğı Günlüğü,

Bu Meydan Muharebesi’nden sonra, Batı Şeria’da Kamal’ın ihanetleriyle yeni bir savunma hattı tesis etmeyen 7. Ordu, ağır silahlarıyla cephanesini düşmana peşkeş çekercesine ve hediye edercesine bırakarak Şeria Nehri doğusuna geçmişti.

Daha sonra yeni ihanetlerle 7. Ordunun cephesi yarılacaktı. Albay İsmet İnönü’nün 3. Kolordusunun düşman tarafından kuşatılacaktı. 20. Kolordu Komutanı Ali Fuat Cebesoy, 24 Eylül 1918’de 7. Ordu Komutanı Kamal’a şu raporu gönderecektir. “...Bu saate kadar 3. Kolordunun Şeria doğusuna geçtiğine dair bilgi alınamamıştır. 20. Kolordu, hafif, ağır sahra topları ve arabaları hariç olmak üzere diğer kıt’alarının tümü ve dört dağ bataryası da dâhil olduğu halde, 24 Eylül 1918 saat 14. 00’te Şeria Nehri doğusunda bulunan Aclun batısına gelmiştir. . .”

Ali Fuat Cebesoy’un raporu, Kamal’ın ve ekibinin ihanetlerinin belgesidir. Ana karargâhından epeyce uzaklaşarak yorgun ve cephanesiz kalan düşmana karşı ağır silahlarla cephanenin sonuna kadar savunulması gerekmektedir. Ağır

silahlarla cephanenin düşmana peşkeş çekilmesi ihanetin başka boyutudur. Düşman ile sıcak temas olmamasına rağmen Kamal ile ekibin bu ihanetleri kabul edilebilir değildir. Düşman baskısıyla olsaydı belki mazur görülebilirdi. Düşman baskısı olmadığı gibi düşmana karşı bir sıcak temasta bulunmamaktaydı. Kamal nehri geçmede acele etmemesi gerekirdi. Kendi Odunuyla dost diğer ordu birliklerin gelebilmesi için düşmana karşı savunma durumuna geçerek güvenlik önlemleri almalıydı. Hem düşman oyalanmış olurdu. Hem de kedi ordusuyla dost orduların kalan birlikleri imhadan korunmuş olurdu. Bir büyük güç olarak düşmanı dağlık arazide hem durdurulur hem de geriye püskürtülürdü. 3. Kolordunun durumu hakkındaki endişesini daha da artırır. TC'yi kuran ekipten olan 20. Kolordu Komutanı Ali Fuat Cebesoy da Şeria Nehri'nin doğusuna geçmekte acele etmişti. Bu ihanetler sonucundan 7. Ordudaki 3. Kolordunun batısında ve doğusunda açık yarık meydana gelmişti. 3. Kolordudan hiçbir haber alınamamıştı. Düşman ile ilk defa sıcak temasta bulunan 3. Kolordu Komutanı Albay İsmet İnönü, kolordusunu bırakıp kaçmıştır. Elin de kalan son birlikleriyle yine ağır silahları ve cephaneleri düşmana peşkeş çekerek hediye mahiyetinde bırakarak Şeria Nehri doğusuna geçmişti. Daha sonra Aclun istikametinde ilerlemişti.

İsmet İnönü hatıralarında, Kamal ile tekrar buluşmasını şöyle anlatmaktadır: “Şeria'yı geçtikten sonra, akşam geç vakte kadar yürüyerek, Aclun denilen kasabaya ulaştık. Burada Ordu Komutanımız olan Kamal'ı buldum. Beni iyilikle, hoş ve güzel karşıladı. Bildiği kadar bütün Suriye'deki askeri ve siyasi durumu anlatmaya çalıştı. Kamal, güç bir durumdan (kalan) askerimi kurtarmış olarak benim gelmemden dolayı, açık bir surette memnurluk ve sevinç gösterdi.”

Görüldüğü gibi Kamal hiçbir şekilde o ana kadar 7. Ordunun başında ve cephede bulunmamıştır. Kilometrelerce uzaklıktan ahkâm keserek 7. Ordunun savaşmadan imha ettirmiştir.

Gnkur. ATASE Başkanlığı Arşivi, Birinci Dünya Harbi Koleksiyonu: Kls. 3705, Dosya (Dos.) 28, Fihrist (Fih.) 18-2.; Dr. Cemal Kemal, Osmanlı'nın Filistin Cephesi'ndeki Son Muharebesi, Ankara Üniversitesi Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü Atatürk Yolu Dergisi S 45, Bahar 2010, s. 37-69.;

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 2, Sina-Filistin Cephesi, Ankara, Gnkur. Basımevi, 1986, s. 678.,

Sabahattin Selek, İsmet İnönü, Hatıralar, c. I, Ankara, Bilgi Yayınevi, 1985, s. 132.

Hâlbuki Kamal 7. Ordu ile savaşması ve dost birliklere yardım etmesi halinde savaşın kaderi çok değişecekti. Türk askeri cephanesi bitse bile tüfeğini süngü takarak kendini en iyi şekilde koruyabilecek güçte idi. Arazinin engebeli, dağlık, vadili ve uçurumlarla kaplı sarp kayalardan oluşu başka bir avantajı idi. Kamal hiç bir zaman savaş düzenine girmedi. Devamlı nizami şekilde orduyu geri çekerek kaçtı. . Düşman arkadan devamlı Türk evlatlarını keklik gibi avlaması için en hıyanetlik olan tak şey düzenli yürüyüşlerle geri çektiirmesi idi. Kamal'ın ihanetlerini bir kaç canlı örnek ile belgelenmesi amacıyla bir kaç örnek: İngiliz tarihçi Anglesey'in altını çizdiği şekliyle Türk askerinin, 1903 model ve 7,65 kalibrelik Mavzer tüfeklerini kavrayışı, bunları özellikle savunma konumundayken isabetli ve istikrarlı olarak kullanışları muhtemelen Birinci Dünya Savaşı'ndaki diğer orduların askerlerine göre eşsizdi. Ayrıca Avustralyalı er İdris'se göre bu tüfekler, kendilerinin kullandıkları tüfeklerden üstündü. Birinci Dünya Savaşı'nda piyadeye yardımcı modern bir silah olan tank, Muhareberelerde kullanılmasına rağmen etkisiz olmuştu. Bu araçlar Britanyalılar için ölüm tuzağı olmaktan öteye geçememişti

Wavell'in de vurguladığı gibi, Türk topçusu iyiydi ve isabetli atışlar yapmıştı. Topçu sınıfı içindeki Alman ve Avusturyalı müttefik unsurlar Türk piyadesinin muharebe başarısına yadsınamaz bir katkı sağlamıştı. Sina-Filistin Cephesi'nde Britanya ordusunun atlı birlik unsurları, ordunun ana gücü konumundaydı. Bu unsurun da modern savaş ve araç-gereçlerle bir ilgisinin olmadığı açıktır. Dolayısıyla, Filistin Cephesi'nin esasen kara muharebelerinin yapıldığı bir savaş alanı olduğundan hareketle, bu cephedeki askeri başarılar, taktik anlamda sevk ve idaredeki beceriye, top, makineli tüfek, süvari ve piyadedeki sayısal üstünlüğe ve İngiliz düşmanlarının da sürekli olarak altını çizdiği gibi Türk askerinde de bulunan muharip yetenek ve kararlılığa bağlıydı. Ayrıca, Filistin Cephesi'nde Türk ordusunun elin deki teknik malzemenin sadece müttefik Alman-Avusturyalı askerler tarafından değil, Türk subay ve erleri tarafından da kullanıldığı görülmekteydi. Wavell'in de üzerinde durduğu Türk askerinin hücumdan ziyade savunmada iyi olduğu görüşü gerçeğin ta kendisi idi. 4. Ordu'nun komutanı Ahmet Cemal da Türk askerinin dehaca kendini koruyabilecek durumda olduğunu Von Kress Paşa ile belirtmişlerdir. Ahmet Cemal, bir ordu denetiminde bunu Von Kressenstein'a, emri altındaki kıtaların

Türk kıtaları olduğundan bahisle, savunmada Türk piyadesinden her şeyi talep edebileceğini belletmiştir. Düşman esir aldığı silahsız Türk askerinden bile korkuyordu. Britanya ordusu Refah'a ilerlerken, Korgeneral Phillp Chetwode, esir edilen askerlerin Arap kökenli olmadığını, bilakis karşılarında El-Magrunteyn'de (Magruntein) konuşlanmış 31. Piyade Alayı'nın iki bin mevcutlu Türk soylu askerlerinin bulunduğunu anlayınca kaygıya kapılmıştı. Benzer şekilde, Birüssebi'nin hemen doğusunda 300 Türk askerinin bulunuyor olması buradaki savunmanın daha zor kırılabacağı yorumuna neden olmuştu Düşman Teğmeni Buxten, annesine şu şekilde yazmıştı: "Türklere hiçbir sözüm yok. Adam gibi ve centilmence savaştılar. Savaş düzenlerini bozmaya çalışsak da başarılı olamadık. Sanırım bu düzen içinden tek bir Türk askerini çıkarsak bile, o asker bize kolay lokma olmayacağı kesindi" Türk piyadesinin serbest geri çekilirken göstermiş olduğu hareket kabiliyeti ve hız da şaşırtıcıydı. Mısır Sefer Kuvveti Kurmay Başkanı Tümgeneral A. L. Lynden Bell, Savaş Bakanlığı'na, yüksek sıcaklık altında piyadelerinin yürümekte güçlük çektiğini, aynı şartlar altında olmasına karşın Türk piyadesinin kendi piyadelerinden üç kat daha hızlı olduğunu bildirmişti. Ama Kamal ihanetiyle Türk Ordusunu serbest şekilde savunarak geri çekilerek kaçması bile razı olmamıştı. Sanki gösteriye gidecek askerler gibi düzenli yürüyüşler yaptırarak geri çekmişti. Böylece arkadaki birlikler hazır hedef olarak devamlı düşman saldırıları ile yok edilmişti.

Şabataycı Kamal'ın sert tutumu ve sürekli nizami geri çekilmeleri sayesinde kaçması, vatan evlatlarına kendisini koruyacak imkân bile verilmemişti.

İngiliz atlı birlik komutanlarından Yarbay R. M. P. Preston, Türk askerlerine ilişkin şu gözlemlerde bulunmuştur: "Garip olan gerçek, firar etmelerindeki sıklığa rağmen, (...) Türklerin neredeyse her zaman, sadece savunma konumundayken değil, taarruz ettikleri sırada da mükemmel savaştıklarıdır. Türkler, sayıca az olmalarına, silah gücü açısından zayıf durumlarına, yetersiz eğitilmelerine ve yenilgilerinin saldırıya geçmeden önce bile kaçınılmaz görünmesine rağmen, umursamadan 'Allah! Allah! Allah!' nidaları eşliğinde büyük bir cesaretle ileri atılmaktadırlar. Şu sırada Filistin'de karşımızda bulunan Türkler, çoğunlukla Anadolu kökenli olan ve güçlü bir bünyeye sahip dayanıklı savaşçılardır"

İngiliz resmi askeri tarih yazıcılığı Allenby'nin karşısındaki Türk birliklerini şu dikkat çekici ifadelerle tanımlamıştır: "Cevabı alınması gereken soru, Türk askerlerinin, açıklıklarına, üst-başlarının perişan halde olmasına, bitlenmelerine, ıstırap içinde bulunmalarına, umutsuzluklarına ve sayıca azalmalarına rağmen

cesaretlerini kaybedip kaybetmedikleridir. Dünyadaki hiçbir askerin bu şartlar altında ve bu kadar uzun süreli savaşlar içinde cesaretini yitirmeden dayanması olası değildir” Yenilgiye rağmen, 53. İngiliz Piyade Tümeni’nden W. T. Marchant, 18 Ekim 1918 tarihli günlüğünün girişinde, Filistin Cephesi’nde çarpışan çoğu Britanyalı askerin, Türk askerlerinin muharip yetenekleri hakkında vardıkları sonuçla uyum gösteren şu ifadelerle yer vermiştir: “Savaşçı olarak Türkler, korkusuzluklarıyla ve cennete kavuşmanın bir yolu olarak ölüme atılmalarıyla savaşanların en iyileri arasındadır. Kendilerine özgü karakterleri vardır(...) Yenilmeden teslim olmazlar. Bu güzel bir niteliktir. Arada bir firar etmeleri ise, muhtemelen iyi giyinmemeleri ve yeterli beslenememeleri gibi kısıtlılık içinde bulunmalarından kaynaklanmaktadır. Türkler tutkuyla ve gayretle savaşır. Mavzer marka etkili tüfekleriyle hızlı ve isabetli atışlar yapmakta hüner sahibidirler. Bütünüyle düşünüldüğünde, bir Türkün savaşçı olarak çok az kusuru bulunmaktadır” Kamal ihanetleriyle vatan evlatlarına devamlı geri çekerek kaçması hazır lokma yapmıştır. Türk askerinin kahramanca çarpışarak, düşmana mağlup etmek için bir kez olsun emir vermemiştir. Hiç bir tarihçi Kamal’ın Türk askerine savaşması veya savunma için düşmana karşı emrini şimdiye kadar gösterememiştir. Gösteremez de. . . Çünkü düşmana karşı bir kerecik bile, hatta savunma amaçlı böyle dahi bir emri olmamıştır. Hep kaçmıştır. Sırf bu bile ihanetinin belgesidir.

Anglesey 1998 The Marquess of Anglesey, A History of the British, s. 24.;

İdriess 1982, s. 214. s. 216, 231. s. 278-279.;

Kressenstein 1943, s. 149.

Hüseyin Hüsnü Emir Erkilet, 2002 Yıldırım, Genelkurmay Basım Evi, Ankara. 2002, s. 121-122.;

Birinci Dünya 1979 Birinci Dünya Harbi’nde Türk Harbi: Sina-Filistin Cephesi (Harbin Başlangıcından İkinci Gazze Muharebeleri Sonuna Kadar), V. Cilt, I. Kısım, Genelkurmay Basımevi, Ankara. s. 389.;

Woodward 2007, s. 18, s. 70-71. s. 72. s. 279-280.;

Teichman 1921, s. 80. s. 192-193;

Preston 1921, s. 67-68.;

Captain Cyril Falls, Millitary Operations, Egypt & Palestine (History of the Great War Based on Official Documents), Part II: From June 1917 to the End of the War, His Majesty's Stationery Office, London. 1930, s. 446; The National Archives, Londra/İngiltere.

Türk Hükümeti ve Türk Genelkurmayı bütün ihanetlerin sebebi olarak Kamal'ı suçladı. Şabataycı Kamal bütün ihanetlerine rağmen gayet pişkin hareket etmiştir. Kamal bütün ihanetlerini gizleyerek bir kaç hafta sonra Almanya'ya geri dönecek olan Von Sanders'e bütün suçları yıkararak kendini temize çekecektir. Kamal gayet soğukkanlı bir şekilde bu isnat edilen ihanetlerin yersiz olduğunu, bütün geri çekilmelerin Sanders'ten emir aldığını belirterek paçayı yırtmıştı. Zamanın başbakanı sadrazam Ahmet İzzet Paşa, hatıralarında Filistin Hezimet'i'nin Türk Tarihi'nin en büyük bir hezimetini olarak tespit etmiştir. Bu hezimetin tek müsebbibi olarak da Mustafa Kemal olduğunu belirtir. Ahmet İzzet Paşa, Feryadım adlı hatıralarından: "Filistin ric'atını "kaçışını" Türk tarihinin en büyük bir hezimetidir. Bu Filistin Hezimet'i'nin müsebbibi Kamal'dır. "

Kamal ve ekibi bu ihanetleri karşılığında mükâfat olarak; İngilizlerin yardımıyla Türk Hükümeti'ni ve Sultanı devirerek Türk Devleti'ni ele geçirmişlerdir. TC'yi kuran bu ekibin diğer İngiliz işbirlikleri ileride belgeleriyle ispat edilecektir. TC'yi kuran bu ekip, İngilizlerin yardımlarıyla devleti ele geçirdiklerinden sonra; Türk Tarihi'nin en ağır hezimetinden bir tek söz etmeyerek ve gerçekleri saklayarak ihanetleri devam ettireceklerdir.

Ahmet İzzet Paşa, Feryadım,, c. II, s. 28-29;

Y. Hikmet Bayur, Türk İnkılâbı Tarihi, s. 770-771.

Gnkur. ATAŞE Arşivi: 1-1, Kls: 4, Ds: 16, F: 22, 22-2; ATAŞE Arşivi: 1-1, Kls: 51, Ds: 203, F: 9.

Kamal ve Ekibinin İhanetleriyle Filistin’de Yıldırım Ordular Grubunun Yok Edilmesi

Kamal ve ekibinin müşterek ihanetleriyle Nablus Meydan Muharebesi, Filistin Cephesi’ndeki muharebelerin şeklini Türk Devleti ve Milleti’nin aleyhine değiştirmiştir. Yıldırım Ordular Grubu dağılmıştı. Kalan unsurları düzensiz bir şekilde Anadolu istikametinde devamlı kaçmıştır. Mısır Sefer Kuvvetleri Komutanlığı artık savunmasız Türk Ordusuna karşı takip harekâtına başlamıştır. Kamal’ın,20 Eylül 1917’de Başkomutan Vekilliği, Sadrazam Talat Paşa, Bahriye Nazırı, Suriye ve Bati Arabistan Komutanı Ahmet Cemal’e gönderdiği paçavra rapor müsveddesinden tam bir yıl sonra, Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığı bozguna uğramıştır.

Selek, Anadolu İhtilall,c. 1,s. 25.

Yıldırım Ordular Grubu, Şeria Nehri'nin batısında İngiliz düşmanları Ordusu tarafından çevrilmişti. Kamal, 7. Ordu birliklerini düşman ile bir defa bile sıcak bir temasa geçmemesine rağmen, ağır silahlarla cephaneleri düşmana bırakarak Şeria Nehri doğusuna çekmeye karar vermişti. Nehirden geçirmesine imkânı yoktu. Düşmana karşı savaşmak hiç niyeti yoktu. Bir kez olsun düşmana karşı savunma halinde bile savaşmamıştı. Saldırması zaten hiç hayal bile edilemezdi. Mısır Sefer Kuvvetleri Komutanı General Allenby, saldırısından sadece iki gün sonra Türk savunmasının 21 Eylül 1918’de tam olarak kırıldığını değerlendirmiştir. Bundan sonraki takip hareketinin daha çok süvari birlikleri ve hava kuvvetleriyle yürütülmesine karar vermişti. Kamal sadece açık hedef durumundaki süvari birliklerine karşı savunma yapamayacak kadar ihanet içinde idi. Türk ve İngiliz belgeleri bunun en açık delildir. Mısır Sefer Kuvvetleri Komutanlığı Karargâhı yüz kilometreden fazla uzaklıkta geride olan Remle’de bulunmakta idi. Karargâhından bu kadar uzak olan cılız ve yorgun süvari birliklerine karşı kaçmıştır. Düşman uçaklarına karşı siper durumuna geçmemiştir. Ordusunu nizami yürüterek aniden ortaya çıkan düşman uçaklarına karşı toplu ve açık hedef haline getirerek bedavaya harcamıştır. Kamal’ın

ihametleri anlatmakla bitirilemez. Her yeni aşamada devamlı düşmanın lehine Türk Devleti ve Milleti'nin aleyhine karar vererek ihanetine yeni bir ihanet eklemekten usanmamıştı. Artık düşman arkadan sürü halinde kaçan Türk birliklerini avlaya avlaya kuzeye doğru kaçıracaktı. Bir vatansever komutan çıkıp da alman gâvurunun savunduğu gibi savunmaya geçmemiştir. Küçük Alman Asya grubu devamlı düşman ile sıcak çatışmaya girmesine rağmen düşmanı hem durduruyordu. Hem de zayıf verdirerek kendi küçük birliklerinin kayıp vermesini önlüyordu. Koca koca adı sanı Türk bilinen komutanlar ise koskoca ordularıyla kaçarak düşmana ordularını yem yapıyorlardı. Yetmemiş gibi ağır silahlarla ve cephanelerini düşmana bırakarak daha fazla kıym yapmasına yardımcı oluyorlardı. Bu gerçekleri okumak bile insanı çileden çıkarmaya yeter ve artar bile. Ama TC'yi kuran Şabataycı ekipte ar ve hayâ olmadığı için hiç bir zaman vicdan azabı da çekmemişlerdir. Yahudilerce başka ırktan insanlar hayvan veya köle mukabelesindedir. Öldürmeleri veya katletmelerinden dolayı vicdan azabı çekmezler. Katletmeleri suç veya günah değildir. Hedeflerindeki Yahudi devleti İsrail için herşey mubahtır.

Filistin'den Çekilme Krokisi.

Türk Ordularının Filistin Cephesi'ndeki ihametlerle yenilmeleri ihametler haricinde diğer haberler, İstanbul'a ulaşmıştı. Filistin Cephesi'nde başlayan İngiliz düşmanları taarruzu süratle gelişme göstermişti. Irak Cephesi'nde durum sakindi. Kafkas Cephesi'nde ise Türk Ordularını hala başarılı durumlarını koruyorlardı. Tek yenilgi o anda Filistin Cephesiydi.

Karal, a. g. e., c. IX, s. 538;

Selek, Anadolu İhtilali, c. I, s. 26;

Nedim, a. g. e., s. 152;

Arı a. g. e., s. 376.

Çetiner, a. g. e., s. 18.

Kamal'ın 4. Orduyu ve 8. Ordunun arta kalanlarının beklemeyen Şeria nehrini

geçmeye çalışması akıllara durgunluk verecek nitelikte haince idi. 4. Orduyu ve 8. Ordunun kalanları için savuna durumuna geçmesinde hiçbir tehlike yoktu. Arazi savunmak için elverişli engebelerden oluşmakta idi. Görünürde düşman yoktu. Düşmanın baskısı ise hiç yoktu. Buna rağmen Kamal'ın hala savunma yapmayarak kaçmaya çalışmasındaki ihaneti vicdanlara pes ettirecek cinsten idi. Savunma düzeni geç

İlerek zaman kazanması da daha iyi idi. Savunma yapması 4. Ordu için 7. Ordu için ve ağaçlardan köprü yaparak nehri geçecek kendi ordusu için daha elverişli daha elzem idi. Buna rağmen kaçarak yüzme bilmeyen kendi ordusunu, 4. Orduyu ve 8. Ordunun arta kalanlarını tehlikeye atması “ihanet olurda bu kadar olmaz” dedirttirecek cinstendi. Kamal'ın 7. Ordu Karargâhı ve Yarbay Hayri Müfrezesi, Der Tell el Amar'da toplanmışlardı. Şeria Nehri'nin geçilecek güzergâhı dünyanın en ilkel ve en geri zekâca planlanmıştı. 200-300 metre uzunluğundaki nehirden yüzme bilmeyen soyunmuş erlerin tuttukları bir ip ile işaretlenmişti. Kendini geçiremeyerek boğulan askerin ağır silahı geçirmesi mümkün değildi. Kendini zar zor kaşı tarafa geçirebilen askerin fazla ve ağır olan cephaneyle geçmesi de mümkün değildi. Tam Afrika'daki ilkel kabilelerin yamyam taktiğinden daha berbattı. Bari yamyamlar fire vermektan bile kaçınırlardı. Personel, hayvanların ve yüzme bilen soyunmuş erlerin sırtlarında sadece hafif silah ve az bir cephaneyle, güneş doğmadan önce alel acele karşı kıyıya geçirilmişti. Kamal ise kilometrelerce uzaklıktaki Der Tell el Amar'da Ordu Karargâhı personeli ve emniyet müfrezesi doğusunda keyfi yerinde idi. Mola yerinde Kamal'ın zevki için emniyet tedbirleri alınmıştı. Sabaha kadar uykusuzluk, üzüntü ve moral bozukluğu herkesi bitkin bir duruma getirmişti. Askerin adım atacak dermanı kalmamıştı. Hava aydınlanınca, hava harekâtına başlayacak olan düşman uçaklarına karşı hiçbir geçerli önlem alınamamıştı. Sadece hedef olmamak için, pasif hava savunma tedbirleri alınmıştı. Kuşkusuz havadan saldırıda böyle açık hedeflerin hiç bir kıymeti harbiyesin olmaması mümkün değildi. Kamal kaçarak bile ordusunu kırdırıyordu.

Armstrong, a. g. e., s. 73.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 2, Sina-Filistin Cephesi, s. 667.

Kamal'ın bu ihanetleriyle TC'yi kuran ekipten olan Cevat Çobanlı'nın 8.

Ordusunun geride kalanları da tamamen dağılmasına ve yok olmasına sebep olmuştu. Böylece, Cemal Mersinli nin 4. Ordusu Şam istikametinde çekilmekteydi. Kamal'ın 7. Ordusuysa Şeria Nehri'nin doğusuna geçmeye çalışıyordu. Düşman bu nehri geçme aşamasında 7. Orduyu darmadağın etmişti. General Allenby'in Ordusunun taarruzu, süratle gelişirken, Türk Orduları dağılmıştı Savunma tertibini bir kez olsa bile hiç yapmayan Kamal'ın 7. Ordusu savunma durumunu kaybetmişti. Türk Orduları Kamal'ın ve ekibinin ihanetleri sonucunda bozgun halinde kaçarak geri çekiliyorlardı.

Selek, Anadolu İhtlall,c. 1,s. 26.;

Armstrong, a. g. e., s. 73. ,

7. Ordu Komutanlığı için gece karanlığının her dakikasının çok büyük değeri vardı. Hava aydınlandıktan sonra gündüz şartlarında hareket etmek düşman hava kuvvetlerinin etkisiyle çok zor, hatta imkânsızdı. Kamal “Gel ben buradayım. Vur beni” dercesine düşman uçaklarının yerlerini bildirmesi için düşman olmadığı halde göster yapılması isteyecek kadar ileri gitmişti. Genelkurmay arşivlerinde ihanetinin belgeli mevcuttur. Kamal 3. Süvari Tümeni Komutanı'na: “(Güya) Şeria Nehri doğusuna geçecek olan Ordunun yanının düşman baskısından kurtarılmasını veya baskının hafifletilmesi (bahanesiyle) için gösteriş hareketleri yapmasını” emretmiştir.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. . IV, Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi, s. 670.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi,c. V,s. 86.

Düşman ile sıcak temas ile çatışma olmamasına rağmen Kamal'ın devamlı kaçması İngiliz casusu Lawrence söylediği “Filistin, Mezopotamya, Mısır, Hicaz ve Suriye'nin bir fazlalık olarak itiraf etmesinin delildir. Savunma ve çatışma yapmayarak kaçan Kamal'ın bu ihanetlerine gönderdiği keşif birliğinin saatlerce keşfetmesine rağmen büyük bir düşman birliğine rastlamamasıdır. Saatlerce keşiften sonra düşmanın sadece Şeria köprüsünü tuttuğu haberini almıştır. Kamal'ın ve ekibinin başka ihanet belgesi de vardır. Düşman arkada olmasına ve 7. Ordunun birliklerinin en önde kaçmalarına rağmen öndeki Şeria köprülerinin

küçücük düşman birliklerince tutulmasıdır. Arkadaki sadece düşman süvarilerinin takip ettiği koskoca Kamal'ın 7. Ordusu önündeki köprüleri düşmana kaptırması akıllara durgunluk verecek derecededir. Kamal bu küçücük köprüyü tutan birliklerle savaşmayacak kadar ihanet içinde idi.

İki süvari bölüğü ile öğleyin saat 14. 30'da keşfe gönderilen bir kurmay subayın akşamleyin saat 19. 00'de verdiği rapordan; 3. Süvari Tümenin Şeria Nehri doğusunda kaldığı, Şeria batısına ancak bir keşif kolu gönderebildiği anlaşıldı. Keşif kolu komutanı: ". . . Köprünün düşman elin de bulunduğunu, geri alınması için hem doğudan, hem de batıdan taarruz edilmesi gerektiğini, Bisan alınırsa köprünün de ele geçeceğini, bunun içinde Hirbet Samriye üzerinden ilerlemenin gerektiğini" bildirmişti.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. . IV, KIs. 3705, Dos. 28, Fih. 16-2.

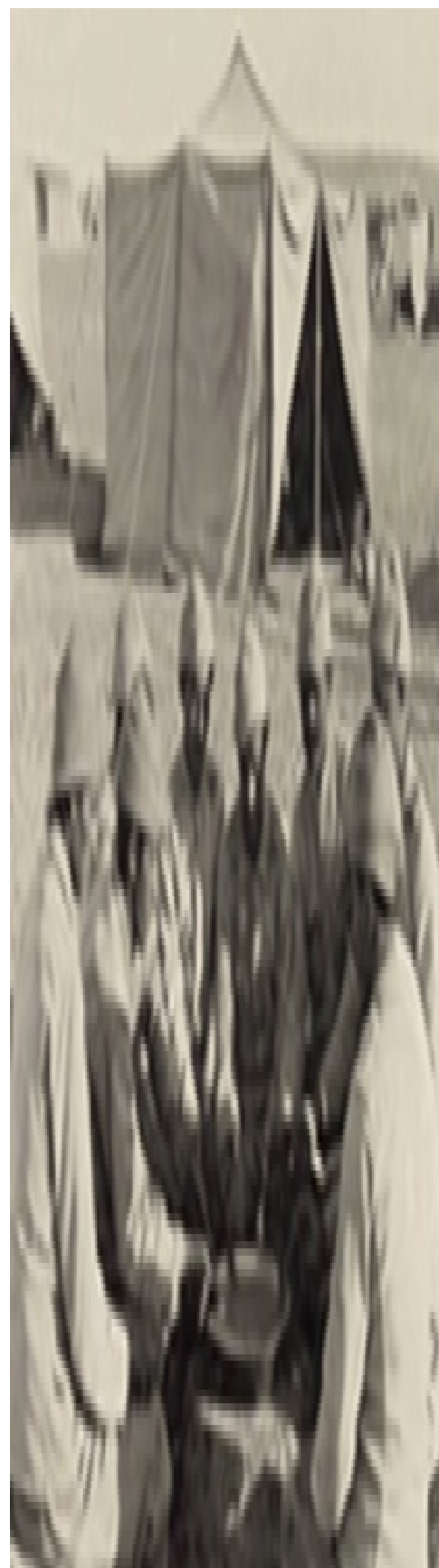
Ordusuz kalan 8. Ordu Komutanı hain ve Siyonist Cevat Mersinli Karargâhıyla birlikte, 7. Ordu Komutanı Kamal'ın Karargâhına geldi. Kamal, 22 Eylül 1918 sabahı Tubas'ta bulunan 3. Kolordu Komutanı Albay İsmet 'in yanına gitmişti. Ama ortalıkta yoktu. Ordusu da yoktu. Düşman tarafında kalarak devamlı düşmanı oyalayan ve ilerlemesine fırsat vermeyen, elin alman gavuru kendi imkânlarını kullanarak imha olmadan Şeria'nın karşı tarafına sapasağlam geçebilen tek ordu idi. Küçücük Albay Fon Oppen'in emrindeki Almanlar hem düşmana karşı savaş vermişti. Hem de düşmanın ilerlemesini durdurarak Türk Ordularının imha olmasını engellemişti. Adı ve sanı Türk bilinen Türk 7. Ordu komutanı alçak işbirlikçi Kamal; daha düşman ile savaşmada veya savunmada sifteh bile yapmamıştı. Sadece bu bile Kamal'ın hain ve düşman işbirlikçi rengini ifade etmek için yeterlidir. Bu gerçekleri Genelkurmay Başkanlığı arşivlerinde mevcuttur.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi, s. 672,vd.

Albay Fon Oppen komutasındaki Alman Asya Kolu, Bisan batısındaki sırtlara

ulaşmıştı. Albay Fon Oppen, Semah'la iki tarafındaki cepheyi takviye etmek amacıyla, gece Bisan-Şeria arasından düşman süvari hattını yararak Semah üzerine ilerlemek istedi. 8. Ordu Komutanı İngiliz ve Fransız aşığı Cevat Çobanlı ihanetiyle bunu da engellemiştir. Elin alman gâvuru Türklerin esir olmaması için savaşmak istiyordu. Adı Türk sanı Türk olan 8. Ordu komutanı hain ve düşman işbirlikçisi Cevat Çobanlı buna engel oluyordu. Kendi ordusunu imha olması için alman gâvurunun yardımını engelliyordu. İhanet ancak bu kadar olur. Saat 21. 00'de Albay Fon Oppen'ı Vadi Subaş'a çağırılmış, teklifini kabul etmeyerek Şeria Nehri doğusuna çekilmesini emretmiştir.

Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Liman Von Sanders'e göre: “22 Eylül 1918 günü akşamı, 8. Ordu Komutanı Cevat Çobanlı, Albay Von Oppen Grubu Komutanı'na felaketle sonuçlanacak bir emir verdi. Albay Von Oppen, Samah (Semah) yolunu açmak ve pek kuvvetli olmayan İngiliz düşmanları süvarisini geri sürdükten sonra buraya varmak istiyordu. Ordu Komutanıysa, bu grubun Şeria üzerinden doğuya geçmesine emretti. Samah (Semah) ve Taberiye Cepheleri'nin Ordular için ne derece önemli olduğunu daha önce 4. Ordu aracılığıyla 8. Orduya tebliğ etmişim. . . . Taberiye Cephesine verdiğimiz önemi anlamamıştı” diyerek; elin Alman gâvuru Albay Fon Oppen'in, 8. Ordunun arta kalanlarını korumak amacıyla düşman süvari birliğini kısıtararak yok etmek istedi.... Ancak Türk ve Müslüman zannedilen alçak, hain ve düşman işbirlikçisi Cevat Çobanlı buna engel olduğu gibi, bir de Ordusunun geri kalanlarının düşman İngiliz tarafından kırdırılması için; nehri geçerek düşmana ordusunu yem yaptırmak istemiştir.

Düşman İngiliz kahpesi Kamal ise; daha hala küçücük bir orduya sahip alman kadar cesaret göstererek koskoca ordusuyla düşmana karşı hareket etmiyordu. Arta Kalan 8. Ordunun düşmana yem olarak telef olmasına göz yumuyordu. Bunu yaparken; daha muhkem yerde olmasından dolayı düşman saldırısına maruz kalmadığı halde, ordusunu önceden sızan düşmanın kucağına çekiyordu. Kendisi de devamlı kaçıyordu. Bu gerçekleri ve ihanetleri gizleyen kamalist yazarların çirkin yüzü de ortaya hep çıkmış olmaktadır. TC'yi kuran Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kahpe ve kalleş, ekipten olan ve kendi ordusunu darmadağın ederek ihanetler içinde olan Cevat Çobanlı elin alman gâvurunun Türk ordusunu kurtarmak için harekâtçıda engellemiştir. Türk ve Müslüman zannedilen 8. Ordu komutanı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kahpe ve kalleş, Cevat Çobanlı'nın emrine bağlı olan elin alman gavuru komutanı da izin istemesine rağmen; yardım izni alamamasından dolayı da yardım edememiştir. Devamlı düşmana karşı savaşarak düşmana aman vermeyen Alman Asya Kolu Komutanı, 8. Ordu komutanı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, Cevat Çobanlı'nın emriyle ve Cevat Çobanlı'nın emrine istemeyerek uyararak 23 Eylül 1918 günü sabahı Şeria Nehri doğusuna geçmek zorunda kalmıştır. Alman Asya Kolu Komutanı Albay Fon Oppen, Türk Vatan evlatlarına yardım edememenin vicdani azabıyla yanmıştır. 8. Ordu komutanı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, Cevat Çobanlı'nın ihanet teslimiyetçiliği ile 16 ve 19. Tümenlerin Şeria Nehri doğusuna geçemeyen karargâhlarıyla artçıları, düşman uçaklarının ateşlerinin etkisiyle teslim olmuşlardır. İşte 8. Ordu komutanı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, Cevat Çobanlı'nın ihanetinin başka belgesi de budur.

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999. s. 328;

Nedim, a. g. e., s. 152.

8. Ordu komutanı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, Cevat Çobanlı'nın, düşmana aman vermeyerek devamlı kayıp verdiren Albay Fon Oppen'e Şeria Nehri doğusuna geçmesi için verdiği bu çok yanlış, kahpe, kancık ve kalleş emri sonucunda; kendisini emrinde olan 8. Ordunun sol (doğu) kanat grubunun iki tümeni olan 16 ve 19. Tümenlerin imha ve esir olmalarına, Mehmetçiğin boş yere şehit olmasına veya esir düşerek gururunun kırılmasına neden olmuştur. 8.

Ordu komutanı8. Ordu komutanı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Cevat Çobanlı, göz göre göre kendi ordusunun imhası için çaba harcayarak ihanetini ortaya koymuştur. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Cevat Çobanlı'nın bu kahpe ve kalles emri neden verdiği bir türlü raporlardan anlaşılamamıştır. Ama ihanetlerin tümü göz önüne getirilerek Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın ve Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe ekibinin sırf Türk Devleti ve Milleti aleyhine ve İngiliz lehine çalıştıklarının ispatıdır. Bir ordu kendi Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe komutanı tarafından, başka türlü yok edilemezdi. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Cevat Çobanlı, bizzat kendi ordusunu ve bizzat kendisi böyle yok ettirmiştir. TC'yi kuran Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe ekibin, devamlı bu ihanetlerini bir alman gâvur komutan tarafından resmi belge olarak rapor halinde ortaya çıkarılması ilginçtir. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Cevat Çobanlı'da ihanetlerini ortaya çıkaran bu raporlara itiraz edemeyerek ve susarak kabullenışı de ihanetinin ispatıdır. Diğer TC'yi kuran Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe komutanlar da, ihanetlerini birbirlerine kollayarak yapmaları ve raporlara geçirmemeleri ortak bir ihanet şebekesiyle karşı karşıya kalındığının ispatıdır. Kamalist yazarlar da ve TC'yi kuran bu Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe komutanlar da; devamlı Kamal'ın ve ekibinin ordularını başarılı bir şekilde geri çektiklerini belletmişlerdir. Hiç biri hiç bir yerde 1000. 000 (Yüz bin) vatan evlatlarının yok oluşlarının belgelendirmemişlerdir. Raporlarına yansıtmamışlardır. Böylece birbirlerinin ihanetlerini örtmüşlerdir. İngilizler TC'yi kuran bu Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe ekibin ihanetlerine karşılık, koskoca Türk Devletini darbeye yıkmalarına yardımcı olmuştur. Bu yardımlarla ileride görüleceği gibi TC'yi kuran Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe ekip Türk devletini darbeye ve İngiliz yardımıyla ele geçirmişlerdir. Filistin Cephesi'nde kendisine tahsis edilen bölgeyi savunamayan Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Cevat Çobanlı, Ordusunun imhasını daha önceden Kamal gibi beraber düşman İngiliz ile işbirliğine giderek hazırlamıştır. Önceden Kamal ile istişare eden Cevat Çobanlı bu kararını Kamal ile vermiştir. Böylece kendi odununun yanında 7. Ordusuna ve özellikle Albay İsmet 'in 3. Kolordusuna, Ali Fuat'ın 20. Kolordusuna çok zararı dokunmuştur. Diğer orduların zor durumda kalarak imha olmak tehlikesiyle karşı karşıya bırakmıştır. İşin diğer ilginç tarafı ise hayli şaşırtıcıdır. Daha önceden kaçarak burayı gelen Kamal, buraya gelmesine rağmen; geçitin güvenliğininin sağlamamış olması ihanetinin diğer belgesidir. Sonradan savaşıarak gelen alman gâvuru ele geçirilmiş geçiti geriye almaya

çalışması, başka bir ihanet, peşkeş ve düşman işbirliği gerçeğini ortaya çıkarmıştır. Çok önceden kaçarak bu geçitten geçen Kamal ve ekibinin, bu geçidi İngiliz düşmanına peşkeş çekmesi başka ilginç ihanettir.

Türk İmparatorluğu'nun Birinci Dünya Harbi'ne girişinde ve Filistin Cephesi'nde çok etkili ve başarılı olan Alman (Fonkireste) Von Kress Paşa,1 Aralık 1918'de Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal ve Ahmet Cemal'in isteğiyle 8. Ordu Komutanlığı görevinden alınarak, bir kısım Alman subaylarıyla birlikte Kafkas Cephesi'ne Gürcistan'ın Tiflis şehrine gönderilerek, yerine Cevat Çobanlı atanmıştı. Böylece niçin Alman (Fonkireste) Von Kress Paşa'nın ayağını kaydırarak Kafkasya'ya sürdüklerinin arka planı deşifre olmuştur. Yine aynı şekilde Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal ve Ahmet Cemal'in, Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Cevat Çobanlı'ya buraya tayin ettirdiklerinin foyası ortaya çıkmıştır. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal ve ekibinin devamlı Türk ve İslam Âlemi mematlarına aykırı hareket etmelerde ortaya serilmiştir. Böylece ihanetler zincirinin halkaları ağır ağır tamamlanmaya başlamış olmaktaydı.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal ve Ahmet Cemal'in Cevat Çobanlı 8. Orduyu, defalarca burada düşman İngiliz'i hezimete uğratan (Fonkireste) Von Kress Paşadan çok daha kötü yönetmiştir. Bu durum, büyük ölçüde Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın, Ahmet Cemal'in ve Cevat Çobanlı'nın; "Ben ne emir verirsem o yapılır, emre karşı fikir beyan edilmez" şeklindeki ortak ihanet şebekesiyle aldıkları kararları uygulamasından kaynaklanmıştır. Aynı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Cevat Çobanlı'nın, Kamal'ın ve Ahmet Cemal'in; "Ben ne emir verirsem o yapılır, emre karşı fikir beyan edilmez" derlerken başkomutanları önceden Falkenhayn ve sonradan da Sanders'in emirlerine ayak sürtmeleri, ortak Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe olmalarındandır.

Genkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina Filistin Cephesi,s. 674.;

Aydemir, Makedonya'dan Orta Asya' ya Başkomutan Vekilliği ,c. 111,s. 354

Kamal'ın karısı olan Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe

Albay İsmet, Kolordusunu 22-23 Eylül 1918 gecesı, Tumba'dan doğu istikametinde geri hareket ettirilerek ve kolordusunu başsız bırakarak alçakça kaçmıştı. Düşmana karşı alman gâvurunun yaptığı gibi etkili savunma yapmadan alçakça kaçması, kendisinin adı bir tuzağa düşmesine sebep olmuştu. Yahudi Lejyonu, Şeria Nehri üzerinde ve 3. Kolordu birliklerinin geçiş istikametinde bulunan Umm eş Şert (Ummeşşert, Ümmüşşert) Geçidi'ni ele geçirmişti. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Albay İsmet, Kolordusunun büyük bir kıskaç içine alınmıştı. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Cevat Çobanlının alman gâvuru Komutanın yardımın kösteklemesi, Türk ordusunda büyük kayıplar verilmesine sebep olmuştur. İngilizlerin hava taarruzlarıyla Vadi Malih ve Bisan yolu Kamal'ın kalan birliklerini şehit olmuştu. Türk şehit askerleriyle ve hayvan ölüleriyle dolmuştu. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, Ordusunu göz göre göre düşmana yem yaparak ihanetini devam ettirmiştir. Kahpe Kamalíst yazarlarda bu ihanetleri örtmek için sahtekârlıklara yönelerek Kamal'ın bu ihanetlerini örtmüşlerdir. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın ihanetleriyle 7. Ordunun imha olması hakkında yazılarda Kamal'ın ve 7. Ordunun ismi bahsedilmeyerek sadece “ordularımız veya askerlerimiz” genel ifadeleriyle geçiştirilmiştir. Türk Tarihinin hiç bir yerinde Kamal'ın ve 7. Ordusunun kayıplarında; “Kamal'ın ve 7. Ordu” kelimeleri geçmez. Böylece sahte ilahlarını koruma yolunu seçmişlerdir. Yabancı tarihçiler taraf tutmadan her şeyi açıklığıyla net yazma cesaretini göstermişlerdir. Kendi ülkelerinin zalimliklerini ve haksızlıkları yazabilmelerine karşı; Türk sahtekârlar bazı hainleri ve makamları korumak için sahtekârlıklarından vaz geçmemişlerdir.

Fromkin, a. g. e., s. 330.,

Cebecioğlu, a. g. e., s. 54;

Doğruer, a. g. e., s. 184;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harb c. V,s. 89.;

Aydemir, Makedonya'dan Orta Asya'ya Başkomutan Vekilliği, c. I I I,s. 354.

Bu sahtekârlıklardan bir örnek vererek utanmaya davet etmek her insanın boynunun borcu olması gerekmektedir. Araplar çiftçiye kâfir derler. Kâfir demek örten demektir. Çiftçi tohumun üstüne toprakla örtüğü için bu ifadeyi kullanırlar.

Türk yazarlarda gerçeklerin üstüne örterek kâfirlik yapmaktadırlar. Kâfir yazarlarda güzel hareketlerde isim veriyorken; kötü hareketlerde isimler genelleme yapılarak yağlama ve yıkama servisinden geçilmektedirler. Kâfir ve kamalist yazar Nedim'den bir örnek vermek konunun anlaşılmasına yardımcı olacaktır. Kamalist Nedim, eserinin 152. sayfasında gerçekleri örtme yolunu şöyle seçmiştir: "Birliklerimiz, muharebe düzenlerini kaybetmişlerdi. Birliğini kaybeden erler Vadi Malih'te toplanmıştı. 24 Eylül 1918 sabahı yakın çevrede düşman birlikleri görünmüyor. Süvarisinin Şeria Nehri batısında ve Bisan güneyinde toplu olarak bulunduğu uzaktan seçilebiliyordu. Düşmanın henüz önemli bir faaliyeti sezilmiyordu. Ancak, ileri sürülmüş olan düşman süvarisinin geçit yapılacak noktalarla Malih arasındaki boşluğa kadar sezmiş olduğu anlaşılmıştı. Düşman keşif uçakları Kolordu üzerinde dolaşıyordu. Artık kaybedilecek zaman kalmamıştı. 3. Kolordu Komutanı Albay İsmet kısa bir durum değerlendirmesi yaptıktan sonra: "Geçitler batısına sokulan bu düşman süvarisini yanarak, zorla Şeria Nehri'ni geçmek üzere harekâta devam etme" kararını vermişti. "

Görüldüğü gibi kâfir ve Kamalist yazarlar kötü hareketlerde muallak ifadelerle geçiştirirken, küçücük güzel bir harekette kahramanlaştırmak için isim kullanıyordu.

Nedim, a. g. e., 152

Şabataycı Kamal'ın Şeria ırmağında bilerek düşmanın saldırısına karşı önceden vakti ve fırsatı olduğu halde savunma düzenine geçmemişti. Sonradan gelecek 7. Ordusunun, 8. Ordunun arta kalanları ile 4. Ordunun can güvenliği için savunma düzeni için düşman yokken hazırlıklar yapmak zorunda idi. Kamal ise yanındaki birlikleriyle elin i kolunu sallayarak geçmiş kafasını demlendirmekteydi. Kaçmakta olan orduların geçiş hareketinin emniyetini sağlamak üzere hiç bir işlem veya hiçbir çaba yapmamıştı. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın 7. Ordusunun bünyesinde bulunun 3 kolordu ile 1. ve 11. Tümenlerin yok edilmelerini detaylı inceleyerek ihanetlerini gözler önüne sermekte yarar vardır. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal ile sadık karısı İsmet İnönü'nün ihanetleriyle düşmana yem edilişlerini detaylı inceleyerek ihanetlerinin anlaşılmasına yardımcı olunacaktır. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe İsmet İnönü, düşmana kolordusuyla saldırmamıştır. Yanındaki 8. Ordunun birlikleri düşman tarafından

sıkıştırıldığı da da yardıma gitmemiştir. Gözünün önünde Türk birliklerinin imhasını seyretmiştir. Düşman ile sıcak bir çatışmaya da hiç girmemiştir. Düşman 7. Orduyu saldıramazdı. Çünkü 7. Ordu dağlık arazide konuşlanmıştı. Düşman 8. Orduyu imha etikten sonra sıra 7. Orduya gelmişti. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal, düşmanın saldıramayacağı dağlık araziden düz ovaya indirerek, Vatan evlatlarını korumasız şekilde düşmana yem etmiştir. Kamal, İsmet İnönü'ye savunması kolay olan dağlık araziden düz ovaya kaçma emrini verince, ordularını nizami düzene sokmuştu. Sanki gösteriye gidecekmiş gibi düşmana açık hedef olmuşlardı.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Albay İsmet İnönü, 1. ve 11. Tümenleri iki ayrı koldan güvenliği olmayan ve güvenliği alınmayan Şeria Nehri istikametinde nizami şekilde hiç bir önlem olmaksızın çok açık bir hedef olarak yürütmüştü. 1. Tümen, Şeria batısındaki savunması kolay olan dağlık araziden savunulması mümkün olmayan düz ovaya indiği sırada, açıkça düşmana boy hedefi haline gelen kolordusunun öncüsü hazır önlemini almış olan düşmanın tuzağına düşerek süvarisi yem olmaya başlamıştı. 1. Tümen, Kamal'ın ihanetiyle önlemleri ve güvenliği alınmadığı için düştüğü tuzaktan bir taraftan muharebe ediyordu. Diğer taraftan birliklerini karşı tarafa geçirmenin yollarını arıyordu. Vatan evlatları sel yarıklarından karşı tarafa vurulmadan sızmanın telaşı içindeydi. Türk askerleri geçit yerlerine yanaşmaya çalışıyordu. Tuzağa düşürülmelerine rağmen İsmet İnönü tarafından 11. Tümen, 1. Tümenin güneyinden geriye çekilmesini devam ettiriliyordu. Ateşin karşısında mum gibi Türk askerleri erimeye başlamıştı. Her taraf Türk evlatlarının şehit cesetleriyle hayvan cesetleri doldurmuştu. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Albay İsmet İnönü kılını kıpırdatmadan, Bisan yolu üzerinde kıtaların geçiş için ayrıldıkları hâkim noktadan birliklerinin yok oluşlarını izliyordu. Bir düşman bataryası bir kısım süvarisiyle önceden kuzeyden gelerek mevziye girmişti. 1. Tümen ateş hattını girince keklik avlar gibi ateş etmeye başlayarak darmadağın yapmıştı. Tümen birliklerin kalanları sel yarınlarından ilerlemeye çalışıyordu. 11. Tümen ateş hattından kurtulmaya çalışarak biraz daha güneye kaymıştı. Ama büyük bir bölümü imha olmuştu. 3. Kolordu komutanı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Albay İsmet İnönü, 11. Piyade Tümenini beceriksizce takip etmekteydi.

3. Kolordunun Şeria Nehri doğusuna geçişi, düşmanın topçu ve makineli tüfek ateşi altında yapılıyordu. Bir komutan ancak bu kadar hain olabilirdi. Hedef kolorduyu imha pahasına Şeria nehrini geçmek olmamalıydı. Hedef Türk Ordusunu imhadan korumak olmalıydı. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık,

kalles ve kahpe Kamal'ın elin i kolunu sallaya sallaya geçerek önlem almaması; koskoca kolordunun yok olmasına yol açmıştı. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe İsmet İnönü de düşmanın tuzağını fark ettiği halde düşmana karşı savunmaya geçmeyerek, nehri geçme telaşına düşmüştü. Türk Ordusu düşman saldırırken iki şeyi aynı anda becermesi mümkün değildi. 100-200 metre genişliğindeki nehri geçmeye kalmak akıllara ziyandır. Düşman yukarıdan nehirde ördek avlar gibi Türk canlarını avlamıştı. Düşmana çok sayıda şehit ve yaralı veriliyordu. 3. Kolordu Karargâhı Şeria Nehri doğusundaki sırtlara tırmanırken büyük bir kısmı imha olmuştu. 3. Süvari Tümenini kapana kıştırarak güneye atan düşman süvarisi, Şeria Nehri doğusundan geçiş yerine ilerlemişti. Nehirde Türk askerleri savunmasız kalmışlardı. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal ve İnönü ikilisi sayesinde ağır silahlar ile bütün cephaneye bırakılmıştı. Asker ağır silahlardan mahrum idi. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın ve İsmet İnönü'nün ihanetlerinin daha iyi anlaşılabilmesi için Türk askerinin sadece şu şehit ediliş şekli akıllara ziyandır. Nehirde savunmasız ve silahsız vatan evlatları mızraklı düşman süvarisi tarafından şehit edilmiştir. Düşman tarafından sadece Mızraklarla koyun sürüsünü telef eder gibi yok edilmesi affedilir bir ihanet şekli değildir. Hiç savaşmayan 7. Ordunun dinç askerini yorgun ve cephanesi bitmiş düşmana böyle peşkeş çekilmesine söz bulmak güçtür. Kamal Şeria nehrinde önlem almadan geçmesine rağmen, düşman yeterli vakit olduğu için diğer Türk birlikleri gelmeden ağaçlardan saldırı salları yapmıştı. Nehirdeki binlerce evladı bu sallarla avlamıştır. Sallara binen düşman Şeria Nehrinde geriye kalan Türk askerlerini nehirde muharebe dışı bırakmıştı. Düşmanın Kamal geçtikten sonra ağaçlardan sal yapacak ve tuzak kuracak kadar rahatça zamanı olması, Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın ihanetinin açık ve seçik göstergesidir. 3. Kolordu Komutanı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Albay İsmet İnönü, 1 ve 11. Tümenlerin Karargâhları ve kadrolarının büyük bir çoğunluğu Şeria Nehri yok olmuştu. Çok az vatan evladı karşıya geçebilmişti. Düşmana karşı hiç savaşmayan koskoca ordu Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal ve İsmet İnönü'nün beraber gerçekleştirdikleri ihanetleriyle yok olmuştu.

Gnkur. ATASE Bşk. Iığı, Birinci Dünya Harbi'nde. Türk Harbi, c. IV, Ks. 2, Sina-Filistin Cephesi, s. 675-676 Nedim, a. g. e., s. 152-153;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. V,s. 89.

Volkan, a. g. e., s. 151;

Nedim, a. g. e., s. 153.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal ve ekibinin ihanetleri sonucunda 23 Eylül 1918 günü akşamı genel durum şöyleydi: 8. Ordu, kahramanca savaşan ve düşmana aman vermeyen küçücük Alman kıt'aları hariç hepsi ye şehit ya da tamamen esir olmuştu. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın 7. Ordusunun 20. Kolordusu Aclun istikametine kaçıyordu. 3. Kolordu ile hiç bir zaman çarpışmadan düşmana hiç bir zarar vermeden düşman tarafından tuzak çemberine alınarak Kolordu Komutanı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Albay İsmet'in ihanetleriyle, peşkeşleriyle ve beceriksizlikleriyle, ağır kayıplar vererek muharebe dışı kalmıştır. Kamalüst yazar Şefket Süreyya Aydemir, Nablus Meydan Muharebesi'nde ki hazin durumu şöyle açıklamıştır: “Bütün Türk süvarisinin mevcudu, 120 atlıya düşmüştü. Hülasa cephe yayıldı. Sahilden kuzeye doğru ilerleyen düşman süvari alay ve tümenleri oradan doğuya doğru kıvrılarak Şam yolunu kesiyorlardı. Bu sefer elde kalan birlikleri, Şeria'nın doğusuna atmak gerekti. Ve bu mümkün olmadı. . . Hülasa ondan sonra görülen, artık bir bozgundur. Kuzeyde Cenin yolu kapandığı için Şam'a giden yol da kesilmiştir. Ne telgraf ne de telefon bağlantısı kalmış gibidir. Düşman uçaklarıysa, hiçbir karşılık görmeden, bütün çekilen kolları eritir durur. . .”

Bir de kalmış Kamalüst yazarlar ve tarihçiler Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın ve ekibinin düşman karşısından başarılı şekilde çekilmişlermiş. Miş miş. . . Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal ve ekibinin ihanetleriyle oluşturulan yarıktan giren bütün düşman orduları habersiz ve ani baskınlar ile Türk Ordusunun diğer orduları düşman tarafından yok edilmiştir. Dağlık arazide hiç savaşmayan Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın 7. Ordusu, diğer ordular yok olup bittikten sonra savunması kolay olan dağlardan indirilerek düşmana yok ettirilmiştir.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi,c. V,s. 87;

Doğruer, a. g. e., s. 179.

Aydemir, Makedonya'dan Orta Asya'ya Başkomutan Vekilliği ,c. 111,s. 354.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal koskoca Türk ordularını 3-4 günde düşmana yem ederek 7. Ordu Karargâhını, 23-24 Eylül 1918 gece yarısından sonra, Havale'ye kaçırmıştı. Bahçeler içinde örtü ve gizleme tedbirleri alarak molaya geçmiştir.

Vamık D. Volkan ve Norman Itzkowitz'e göre: "Kamal tarafından hiç savaşımadığı halde nizami yürüyüşlerle açık hedef haline getirilen 7. Ordu, düşman hava akınlarında ağır kayıplar vermişti. Hâlbuki düşman uçakları savaşta çok ilkel olduklarından çok yükseleliyordu. Savunmadaki birlikler tarafından keklik gibi avlanıyordu. Hiçbir zaman savunmaya geçmeden ve savunma yapmadan Türk evlatlarını boş yere kırdırılması yürekler acısıdır. İhanetlerle saldırılarından zarar görerek 7. Ordunun ayakta kalan çok az askerlerinin Ürdün'e ulaşmasının tek müsebbibi ihanetleriyle orduları yok eden Kamal'dır."

Volkan, a. g. e., s. 151.

Aydemir, Tek Adam,c. I,s. 299.

Kamal ve Ekibinin İhanetleriyle Ürdün'de Yıldırım Ordular Grubunun Yok Edilmesi

Nablus Meydan Muharebesi'nden sonra, Filistin'de yeni bir savunma hattı tesis edemeyen Türk birlikleri, Doğu Şeria (Ürdün)'ya kaçarak, imhadan kurtulma ve Suriye'yi kaçma gayreti içine girmişlerdir. Türk askerleri savaş başlamasından sadece 4 gün sonra 23 Eylül 1918'de Batı Şeria'yı tamamen boşaltmıştı. 20. Kolordu Komutanı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Ali Fuat Cebesoy tarafından, 24 Eylül 1918'de yazılmış ve 25 Eylül 1918'de Ordu Karargâhına ulaşan aşağıdaki raporda Kolordunun ağır silahları ve bütün cephanesini bırakıp kaçışını ve içler acısı durumunu şöyle açıklanıyordu: "23 Eylül 1918'de Hirbet Atif ve Hirbet Berze'ye kadar gönderilen atlı habercilerimiz, bu yerlerin hiçbirisinde 3. Kolorduya rastlamadıkları gibi, düşman kıt'alarına da rastlamamışlardır. 20. Kolordu, hafif, ağır sahra topları ve arabaları hariç olmak üzere diğer kıt'alarının tümü ve dört dağ bataryası da dâhil olduğu halde, 24 Eylül 1918 saat 14. 00'te Aclun batısına gelmiştir. . . "

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal ve arkadaşları düşman olmadığı halde düşmanın kucağına doğru askerleri sürerek yok ettirmişlerdir. Savunma durumunu geçerek düşman uçaklarını düşürme çabasını hiç girmemişlerdir. Ordularını düşman takip etmediği halde kaçışlarını devam ettirerek, düşman uçaklarının açık hedefi yapmışlardır. Böylece savaş yapmayan orduyu boşu boşuna yem yaparak telef etmişlerdir. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Ali Fuat'ın raporu; Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın ve arkadaşlarının ihanetlerinin belgesidir. Dünya tarihinde bütün ordular düşman baskısıyla savaşta yenildikten sonra kaçanlar yoktur. Dünya tarihinde Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal, hiç savaşmadan düşmana ordusunu yok ettiren tek komutandır.

Gnkur. ATASE Bşk. Iığı, Birinci Dünya Harbi'nde. Türk Harbi, c. IV, Ks. 2, Sina-Filistin Cephesi,. KIs. 3705, Dos. 28, Fih. 18-2.; Ürdün'den Çekilme Krokisi.;

Nedim, a. g. e., s. 153.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Ali Fuat'ın bu raporu, Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın ve İsmet İnönü'nün ihanetle kolordusunu savaştırmadan yok ettirmesinin de delildir. 20. Kolordu Komutanı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Ali Fuat, düşman olmadığı halde Şeria Nehri'nin doğusuna alal acele geçmişti. Geride kalanlara ihanet ederek hiç düşünmeden güvenlik önlemlerini almamıştı. Bu ihanet sonucundan sonradan gelen düşman rahat rahat pusuya yatarak Türk ordularını yok etmişti. Böylece 3. Kolordunun batısında olduğu gibi doğusunda da açık yarık meydana gelmişti. 3. Kolordu Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Ali Fuat'ın ihanetiyle başaklı ekinin selden yatması gibi bütün askerler boşu boşuna kırdırılmıştı.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 2, Sina-Filistin Cephesi,s. 678.;

Selek, İsmet İnönü, Hatıralar, c. I, s. 132.

Nedim, a. g. e., s. 155.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, düşmanın hiçbir takibine ve baskısına uğramadığı halde kaçmaya devam etmiştir. 7. Ordu birliklerini El Muzeyrip-Dera hattına kaçmaları amacıyla: "7. Ordu, El Muzeyrip-Dera hattında toplanacaktır. . . 3. Kolordunun İbrit üzerine yürümekte olan kısımları, geç kalmamalıdır. 20. Kolordu, yarın akşama kadar Dera ve kuzeybatısında toplanacaktır. Dera'daki Alman Asya kolu 20. Kolordu emrine verilmiştir. Ordu Karargahı, yârin El Ramte üzerinden Dera'ya gidecektir "emrini yayımlamıştır.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 2, Sina-Filistin Cephesi, KIs. 3705, Dos. 28, Fih. 18-4.

İngilizler 25 Eylül 1918'de Amman'a işgal etmişlerdi. Amman'ın düşmesiyle

birlikte, güneydeki 2. Kolordu birliklerinin 5000 personelli kaçmamıştı. Savunma da yapmamıştı. Bu kadar ordu komutanlarının ihanetiyle teslim olmuşlardır.

Özçelik, a. g. e., s. 110;

Arı, a. g. e., s. 377;

Nedim, a. g. e., s. 156;

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 538;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi,c. V,s. 93;

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi, cilt, Ks. 3,s. 456.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın ve Ali Fuat'ın ihanetleriyle Şeria Nehri'nde güvenlik önlemleri alınmamıştı. Savaşmayan Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Cemal Mersinli'nin koskoca 4. Ordusu da aynen Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe İsmet İnönü'nün kolordusu gibi savaşa devam edemeyecek kadar Şeria Nehri doğusunda ağır yenilgiye uğramıştı Türk Ordularında üçüncüsü de Kamal ve Ali Fuat'ın ihanetleriyle savaş dışı kalmıştı. Türk Orduları savaşarak yok olmadılar. Başında bulunan Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe ordu komutanlarının ihanetleriyle yok oldular. Bütün Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe komutanların, sonradan ihanetlerinin mükafatı olarak düşman İngiliz'in yardım ve himayeleriyle Siyonist TC'ni kurdurmasının şifresi de böylece çözülmüştür. Hatta bu ihanetlerden sonra; düşman İngilizlerin bu hainlerin önünü açmak için bütün vatansever komutanları tutuklayarak, işbirlikçi komutanları tutuklamamasının da sebebi böylece ortaya çıkmıştır. Hatta bu ihanetlerden sonra İstanbul'a gelen Filistin düşman başkomutanı Allenby; ilk işi Sultan'ı baskı yaparak bu hain ekibin Anadolu'dan darbe ile TC'ni kurması için Anadolu'ya tayinlerini istemesidir. Düşman işbirliğinin en açık delilli şudur: Normalde düşman karşı tarafta savaştığı komutanları tutuklamak ister. Çünkü karşı tarafta savaştığı komutanlar, askerlerinin ölmesi için emir verir. Ancak burada tam tersi olmuştur. Düşman İngiliz, karşı tarafta savaştığı komutanları tutuklamadığı gibi; onların önüne engel olacak vatansever komutanları tutuklayarak işbirlikçilerinin önünü

açmıştır. Hatta daha ilerisine giderek; işbirlikçi komutanların Anadolu'dan darbe ile TC'ni kurması ve Osmanlı'yı içten yıkması için, Anadolu'ya tayin ettirmek maksadıyla Osmanlı Sultan'ına ve Hükümeti'ne baskı yapmıştır. Bu yetmediği gibi; ihanetleri ortaya çıkan Kamal ve arkadaşlarına yardım etmek için; Osmanlı Meclisi'ni işgal edip dağıtarak, Ankara'da açılmasını sağlamıştır. Böylece Anadolu'da ihanetleri ortaya çıkan Kamal ve ekibinin kellelerini kurtardığı gibi; kaçak, hain ve sahipsiz haldeki durumlarından kurtararak, yardımlarıyla TBMM başkanı yapıvermiştir. Daha düşman işbirliği nasıl olur?

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 538;

Aydemir, Makedonya'dan Orta Asya'ya Başkomutan Vekilliği ,c. III,s. 355.

Ordularını düşmana yem yaparak peşkeş çeken 7. Ordu Komutanı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal, 8. Ordu Komutanı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Cevat Çobanlı ve 4. Ordu Komutanı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Cemal Mersinli 25-26 Eylül 1918 gecesi Dera'da buluşmuşlardı. Ordularından arta kalanlarının başında değillerdi. Birliklerin kalanları ise dağınık bir şekilde düşmana yem ola ola kaçıyorlardı. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe komutanlar da altlarındaki Alman otomobilleriyle, ordularını başsız bırakarak kaçmışlardır. 24. Tümen ve 3. Süvari Tümeni 26 Eylül 1918'de Muzeyrip'e gelmişlerdi. 8. Ordu Komutanı'nın hiçbir kuvveti kalmamıştı. Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Mareşal Liman Von Sanders, 8. Ordu Komutanı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Cevat Çobanlı ve Karargâhına artık ihtiyaç kalmadığını düşünerek, İstanbul'a gitmelerini bildirmiştir. İşte ordularını düşmana peşkeş çektiren bu Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe komutan, artık TC'yi kuran Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe ekibin içinde Türk Devletini darbe ile yıkarak devleti ele geçirecek Kamal'ın ekibi olmaya devam edecekti.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2, Sina-Filistin Cephesi, s. 680-681.

Bütün arta kalan askerler başlarında hiçbir komutan olmadığı için karma karışık olmuştu. Bütün Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe komutanlar otomobilleriyle ordularını başsız bırakıp kaçmışlardı. Başkomutan Sanders, Ordu Komutanlarınca, kıtaların, birbirinden ayırmasını istiyordu. Bu amaçla, 7. Orduyu, 27 Eylül 1918'de Şam istikametinde toplanmasını istedi. 4. Ordunun Dera-Müzeyrip hattında kalarak 7. Ordunun kuzey istikametindeki intikalini himaye etmesini emretti. 3. Süvari Tümeninin, Neva'ya giderek 7. Ordunun yürüyüşünü batıya karşı örtmesi istedi. Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığı tarafından Kuneytra'da bir müfreze görevlendirilmişti. Onunla irtibat kurularak 4. Ordu Komutanlığı emrine girmesi kararlaştırılmıştı.

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 s. 333.

Kamal'ın Sofya'da satın alan Mısır Sefer Kuvvetleri Komutanı düşman Generali Allenby'in bundan sonraki ilk hedefi Şam'dı. Kent Bağdat ve Kudüs'ten daha önemliydi. Yeryüzünün en eski kenti olan Şam'ın tarihi geçmişi önem taşıyordu. Şam'ın ele geçirilmesi; İngilizlerin Arapça konuşulan Türk topraklarını ele geçirme işlemini sembolük olarak tamamlamak istiyordu. İngilizler hiçbir zaman Anadolu'ya işgal düşünmemişlerdi. Türk orduları hezimete uğramalarına rağmen son hedefleri Şam'a kadardır. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal ise hiçbir düşman takibi olmamasına rağmen ordularını Toroslara kadar çekerek kaçacaktır. Böylece yüzlerce kilometre vatan toprağını dostu İngilizler'e peşkeş çekecektir. İngiliz bu ihanetlerinin mükâfatı olarak; TC'yi kurması için yardım edecektir. Bir tane kuşun atmadan Lozan'da istediğini alarak defolup gidecektir. İleride bunlar detaylarıyla ve bütün ihanetleriyle anlatılacaktır.

David Fromkin, Barışa Son Veren Barış (A Peace To End AliPeace), Modern Orta Doğu Nasıl Yaratıldı? 1914-1922, çev. Mehmet Harmancı, İstanbul, Sabah Yayınları, 1994, s. 311.;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi,c. V,s. 95;

Cemal Kemal, Osmanlı'nın Filistin Cephesi'ndeki Son Muharebesi, Ankara Üniversitesi Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü Atatürk Yolu Dergisi, S 45, Bahar

2010, s. 37-69

Yıldırım Orduları Komutanı Mareşal Liman Von Sanders, Rayak (Riyak) güneybatısından, Kuneytra (Kunaytara) üzerinden Şam'ın 50 kilometre güneyinde Serameyn (Sereye)'e kadar uzanan hattı (Riyak-Şam hattı) tutmak istiyordu. TC'yi kuran Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe ekip, Yıldırım Orduları Komutanı Mareşal Liman Von Sanders'in emirlerine by-Pass uygulayarak düşman İngiliz'in isteklerini harfiyen yerine getirmişlerdir. Merkezdeki komutan olan Mareşal'in emirleri uygulanmazsa Liman Von Sanders ne yapabilirdi ? Hiç bir şey. . . Aynı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Cevat Çobanlı'nın, Kamal'ın ve Ahmet Cemal'in; "Ben ne emir verirsem o yapılır, emre karşı fikir beyan edilmez" derlerken başkomutanları önceden Falkenhayn ve sonradan da Sanders'in emirlerine ayak sürtmeleri, ortak Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe olmalarındandır.

Liman Von Sanders, Türkiye'de Beş Yıl, çev. M. Şevki Yazman, Burçak Yayınevi, 1968, s. 334-335.;

David Fromkin, Barışa Son Veren Barış (A Peace To End AliPeace), Modern Orta Doğu Nasıl Yaratıldı? 1914-1922, çev. Mehmet Harmanlı, İstanbul, Sabah Yayınları, 1994, s. 311.;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi,c. V,s. 95;

Cemal Kemal, Osmanlı'nın Filistin Cephesi'ndeki Son Muharebesi, Ankara Üniversitesi Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü Atatürk Yolu Dergisi, S 45, Bahar 2010, s. 37-69

Kamal ve Ekibinin İhanetleriyle Suriye'de Yıldırım Ordular Grubunun Yok Edilmesi

Dera'dan Şam'a

Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Mareşal Liman Von Sanders, Rayak(Riyak) güneybatısından başlayarak, Kuneytra (Kunaytara) üzerinden Şam'ın 50 kilometre güneyinde Serameyn (Sereye)'e kadar uzanan hattı(Riyak-Şam hattı) tutmak istiyordu. Küçük kuvvetleriyle düşmana aman vermeden tek savaşı alman gâvurlarından oluşan Alman Asya Kolunun 26 Eylül 1918 akşama Dera'dan Rayak(Riyak)'a cephe almaya başlamıştı. Bu gâvurların yaptığı kahramanlıklar adı ve sanı Türk ve Müslüman olan Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe ihanet şebekesinin yüz karası olduklarının delildir. Küçük alman gâvurları koskoca düşmana karşı savaşa savaşa aman vermeyerek yok olmadıkları gibi, koskoca düşmana tek başlarına devamlı oyalamışlardır. İhanetçi Türk ve Müslüman zannedilen Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe komutanlar ise; devamlı kaçarak, koskoca ordularını kahpece ve kalleşçe yok ettirmişlerdir. Hayfa'dan çekilebilen Almanlar ve Avusturyalılardan Kurulu küçük bir müfreze de, yine savaşarak kendini korumuştur. 26 Eylül 1918'de, Beyrut'a varmıştı. Rayak'a çekilmesi emredilmişti.

Liman Paşa, 27 Eylül'de otomobille Rayak'a hareket etmişti. Başkomutan Vekilliği, Alman Genelkurmay Başkanlığının Filistin Cephesi'ndeki komutayı değiştirmek istemiştir. Bunun üzerine, 27 Eylül 1918'de General Liman Von Sanders Rayak (Riyak)'a hareket ettiği gün, Yıldırım Orduları Kurmay Başkana Kazım Paşaya, bir telgraf çekmiştir. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe komutanların içten ihanetleriyle Nablus Meydan Muharebesi yenilgisinden sonra, General Liman Von. Sanders'in durumdan ümitsiz olup olmadığını sorulmuştur. Kendisinin şaşkın olup olmadığını, birlikler üzerinde otoritesini koruyup korumadığını sormuştu. Kazım Paşa Başkomutan Vekilliği ya şu cevabı vermişti: "Son çekilmeler (ricatlar) Liman Paşayı sarsmamıştır. Fakat çok üzgündür. Durumdan ümitsiz olmamak için elin den gelen çabayı ve kuvveti sarf ediyor ve etmektedir. Egemenliğini, Özellikle komutanları arasındaki saygılı mevkiini kaybetmemiştir. Sağlık durumu iyidir. Liman Paşanın değiştirilmesini lütfen kabul etmeyiniz. Vaktiyle devamlı bir geri çekilme halinde bulunan bir ordunun emir ve komutasını verdiğiniz bu zat,

(Çanakkale’de) kuvvetinin her halde on kat üstünde bulunan düşmanı altı buçuk ay önünde tutmuştu. (Çanakkale’de) sözü geçen orduyla düşmanın büyük küçük yirmi kadar saldırısını püskürtmüştür. Memleketimizde Türk çıkarlarına, Alman menfaatinin üstünde gören büyük rütbeli Alman subay olarak, Liman Paşayı öyle tanıyabildim.” Buna rağmen Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal, devamlı İngilizler le dostça barış yapılmasını ve İngilizlerin menfaattarıyla Türk menfaattarının aynı! olduğuna dair beyanatlar vermesi rengini açıkça ortaya koymuştur.

5 Jahre Türkei (Orişinal Almancası) (Türkiye’de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 s. 334-335.

Karal a. g. e., . ,c. IX, s. 538-539.

Dera'dan Kaçma

Başkomutan Sanders Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ı, Dera'da savunma hattı kurmasını emretmesine rağmen; düşman işbirlikçisi Kamal başkomutanın bu emrini dinlemeyerek emri yerine getirmemiştir.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal 26-27 Eylül 1918 gecesini rahat rahat Dera'da geçirdi. Dera'da savunma hattı kurmasını emredilmesine rağmen; savunma için hiçbir önlem de almadı. 27 Eylül 1918'de 20. Kolorduyla birlikte şehirden kaçtı. Araplar 27-28 Eylül gecesini Dera'yı girmişlerdi. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın bu ihanetiyle, hiç bir şekilde ve hiçbir zaman savaşımayacağını açık göstergesidir. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal o ana kadar hiçbir yerde düşman ile savaşmamıştır. Devamlı kaçarak başsız kalan ordusunu düşmana yem yapmıştır. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal Dera'yı düşmana peşkeş çekerek ve düşmanın katliamını önyak olarak, bir daha ihanet etmiştir. İngiliz düşman casusu Lawrence'ın Dera'da hasta ve yaralı Tükler'i de merhametsizce öldürmüştü. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın ihanetine düşman generalinin sözleriyle belgelendirilmesinde yarar vardır. General Barrow: "Bu halde harp edilmesini sevmem. Burası düşmandan alınmış bir şehir değil, adeta bir mezbaha. . ." demiştir. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal, vatan evlatlarına peşkeş çekerek İngiliz'in ekmeğine devamlı yağ sürmüştür.

Özçelik, a. g. e., s. 110.;

Bourgeois, a. g. e., s. 136-137;

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, a. g. e. ,c. VI,s. 368;

Sonyel, a. g. y., c. II, Sayı: 199,s. 242.

Winstone, a. g. e., s. 436.

Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığından, Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın Şam'ı savunma görevi verilmiştir. Verilen emirde: "7. Ordu Komutanı Kamal'ın çekilen kuvvetlerin başında kalacağı ve Şam'ın savunmasını hazırlamak üzere, 4. Ordu Komutanı Mersinli Cemal Mersinli'nin Şam'a gideceği "öğrenilmişti.

Selek, Anadolu İhtilall,c. 1,s. 28;

Volkan, a. g. e., s. 151;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. V, s. 100-101;.

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 s. 333. 338.;

Şam'a Kaçması

Ordusunu kırdırarak ordusuz kalan askersiz 7. Ordu Komutanı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, 29 Eylül 1918 akşamı Şam'a gelmişti. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, hiçbir zaman ve hiç bir şekilde savunmaya geçerek düşman ile sıcak bir çatışma içine girmeden 7: Ordusunu imha ettirmişti. 8. Orduyu ihanetle kırdırınca, sanki çok basit bir iş yapmış kadar rahat hareket ediyordu. İhanetiyle 8. Orduyu kırdırması kendi ifadesiyle beklenmeyen bir durum olarak bahşetmişti. Hiç bir bahane bulamamıştı. Beklenmeyen bir durum diyerek ihanetin geçiştirmiştir. Geçit vermeyen dağlardan ve sarp vadilerden savunma yapmadan ve düşmanı durdurmadan kaçmıştı. 7. Ordusu, dar geçitlerde sürü halinde yığılmalardan dolayı düşman uçaklarının açık hedefi olmuşlardı. Düşman bu ihanet fırsatlarını çok iyi değerlendirerek, yığınlar halinde toplanmış zavallı vatan evlatlarını çok az sortiler yaparak ve fazla cephane kullanmadan kırmışlardı. Kamal 10 günlük ihanetine çeşitli kulplar bularak suçu başkalarına atacak kadar insafsız ve vicdansız idi. Başkomutanlık Kurmay Başkanlığına, Nablus Meydan Muharebesi'nin başladığı 19 Eylül 1918'den itibaren, 29 Eylül 1918 tarihinde Şam'a gelinceye kadar cereyan eden on günlük hareketi, meydana gelen olayları ve aldığı (almadığı) tedbirleri saat 20. 50'de verdiği raporda şöyle açıklamıştı: "18-19 Eylül 1918'de başlayan muharebe sonunda, 8. Ordunun uğradığı beklenmeyen durum üzerine, (dağlardan) çekilmek zorunda kalan 7. Ordu, çok üstün bir düşman baskısı altında Fara Vadisi kuzeyine çekilmeyi başardığı sırada, düşman Bisan(Beysan)'ı tutarak Ordunun gerisini kesmiş bulunuyordu. Bu engelli ortadan kaldırmak mümkün olmayınca, Orduyu batıya cephe aldırıp, muharebe ederek Şeria Vadisi'nin doğusuna geçirmeye ve oradan da Cebeli Aclun içinden kuzeydoğuya yönelerek, Dera-Müzeyrip hattını tutmaya karar vermiş ve Ordu bu hareketinde başarı sağlamıştır. . . 4. Ordu Komutanı'nın; her iki ordunun da Şam'a gitmesine dair verdiği bilgi üzerine, Ordumu İngiliz süvarisi ve Arap asillerle muharebe ederek, bugün (29 Eylül 1918) Şam güneyindeki Kisve'ye getirdim. Burada bugün Liman Paşadan aldığım emir üzerine, bu kuvvetleri Şam'ın savunması için Cemal Mersinli'nin emrine birikip, Rayak cephesinin komutasını almak üzere bu gece trenle oraya hareket edeceğimi arz ederim. Yaptığım inceleme ve Cemal Paşa'yla görüşmemden

ıkarabildiğim sonuca göre, kendisinin şerifle anlaşmada serbest bırakmakta hiçbir sakınca görmüyorum. . .”

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2, Sina-Filistin Cephesi KIs. 3705, Dos. 28,Fih. 21;21-1;

Nedim, a. g. e., s. 157-158;

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi,c. III,Ks. 3,s. 456-457. s. 458.

Ordusunu kırdırarak ordusuz kalan şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, 3. Kolordu Komutanı olan karısı Albay İsmet ve 20. Kolordu Komutanı Ali Fuat’a; “Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Liman Von Sanders'in şam'ın Cemal Mersinli emrine verilen 4 ve 7. Ordu birlikleri tarafından savunulacağını bildiren emrinin tercüme edilmiş birer suretini göndermiş: . . . Bundan sonra, 4. Ordu Komutanlığından emir almalarını, 7. Ordu Karargahının 29-30 Eylül 1918 gece yarısı Rayak'a hareket edeceğini ve 125. Alayın Rayak'a hareket ettirilmesini” istemişti. Çünkü 8. Ordu tamamen yok ettirmişti. 4. Ordu ile kendi ordusu olan 7. Ordu’yu da ancak birkaç birlik kalasıya kadar kırdırmıştı.

Armstrong, a. g. e., s. 74;

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye’de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. ř. Aralık ,1999 s. 338;

Selek, Anadolu İhtilall,c. I,s. 28.;

Doğruer, a. g. e., s. 208.

Bulgarların Teslim Oluşu

Filistin Cephesi'ndeki durumun kritik bir hal almıştı. Siyonist darbe ile Sadrazam olan Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Talat Paşa, Müttefik dost Almanya'ya gitmişti. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Talat Paşa, Müttefik dost Almanya dönüşü 29 Eylül 1918'de Sofya'ya uğramıştı. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın ve ekibinin ihanetleriyle Filistin Hezimet'i'nin bütün dünyaya yayılması, üzerine dost Müttefik Ülkeler' de hayal kırıklığı meydana getirerek karamsarlığa yol açmıştı. Bunun üzerine müttefik Bulgaristan, silahı bırakarak barış çağrısında bulundu. İstanbul'a gelen Talat Paşa'ya: "Bulgar Cephesi yarılmış ve Bulgar Hükümeti karşı taraftan mütareke isteyerek silah bırakmıştır" demişlerdi. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Talat Paşa birden sarsılmış ayakları yapmıştı. Çökerek ve vagonun kapısına tutunarak ihanetlerini ört bas yapmak için: "Bu günleri görmemek için keşke ölseydim" diyerek bir de ölü ağlayıcısı kancıklığını gerçekleştirmişti. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın ve ekibinin ihanetleriyle Filistin Hezimet'i, ittifak Devletleri'n Birinci Dünya Harbi'ni kaybetmesine kıvılcım teşkil etmişti. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal, böylece içten bütün Türk Devleti ile birlikte olan bütün devletlerin sonunu hazırlayarak İngiliz e çok büyük bir yardımda bulunmuştu.

Aydemir, Makedonya'dan Orta Asya'ya Başkomutan Vekilliği, c. 111, s. 476;

Kabacalı, a. g. e., s. 152.

Bulgaristan'ın teslim olmasından sonra, 3. Kolordu Komutanı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Albay İsmet İnönü, Suriye' den savunma istenmesine rağmen kaçmakla düşmanın devamlı ekmeğine yağ sürmüştü.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe İsmet İnönü, hatıralarında Türk Ordusunun Suriye'den kaçarken karşılaştığı durumu şöyle itiraf ederek açıklamaktadır: "İçinde yaşadığımız halk dört seneden beri

zehirlenmiş, dört yüz seneden beri beraber yaşadığı Türk milletine zorla (Yahudi ve İngiliz dostu olan aynı zamanda Kamal'ın IT'deki hizip başı Ahmet Cemal tarafından) düşman haline getirilmişti. . . . Denilebilir ki, çaresizlik yüksek sevk ve idareye hâkim olmuştur. Her ümit, Türk askerinin ve Türk kıt'alarının bu son dört seneden beri tekrar efsane haline gelen dayanıklılığına bağlanmış bulunuyordu. Türk cephesinin bütün üstünlüklere dayanması ve bütün hataları tamir etmesi bekleniyordu. Hadiseler, hâksiz ümitlere mükafatlar sunmadı. Tabiat kuralları, insan becerilerine büyük ölçüde verdikleri değerlerin yanında, kendi zaruri neticelerini göstermekten geri katmadılar. Türk Ordusunun Suriye den muharebeyle!!! (savaşmadan kaçmasını muharebeyle diyerek ihanetini örtmeye çalışıyor) çekilişi (kaçışı), imkânsızlıklar içinde çırpınan bir heyetin (komutanların), insan meziyetleriyle önlenemeyeceği bir hadise olarak vukua gelmişti.”

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal, “asker kaçmaz, komutan kaçır” sözlerini burada İsmet İnönü teyit etmektedir. Komutanlar kaçmasa idi, Türk Askeri İngiliz düşmanının bile itiraf ettiği gibi kendisini korumasını bilerek düşmana aman vermezdi. Düşmanı geçit vermeyen dağlarda durdurarak, Türk Devleti ile birlikte bütün müttefiklerin yok olmalarına sebep vermezlerdi.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal, 7. Orduya tayin edildiği gün askerin kaçmayacağını, bilakis komutanların kaçacağını sarayda şöyle diyerek hatıralarında itiraf etmişti: Kendisinin kaçtığını unutan ve umursamayan Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal, en çok konuşan komutanına: “Paşam biz de askeriz, biz de bu orduya komutanlık etmiş adamız. Asker kaçmaz. Kaçmak nedir bilmez. . . Eğer askerin kaçtığını görmüşseniz, hemen bilmeli ki, onun başında bulunan en büyük komutan kaçmıştır. Eğer siz, kaçtığınızın yüz karasını askerinize yüklemek istiyorsanız, insafsızlık ediyorsunuz” demiştir. Aynı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal, bu sözleri sarf ettikten bir kaç ay sonra düşmana karşı cepheden bir ay gibi bir sürede 560 kilometre kaçtı. Böyle kısa bir sürede aynı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal, şu anda 5 (beş) devlet olan Ürdün, Filistin, İsrail, Lübnan ve Suriye'yi işbirlikçisi olduğu İngiliz düşmanına peşkeş çekerek hediye etti. 100. 000 vatan evladına düşmana kahpece kırdırarak mahvetti.

Selek, İsmet İnönü, Hatıralar, c. 1, s. 129-130163;

Armstrong, a. g. e., s. 70;

Atay, Kamal'ın Anıları, s. 69-70;

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 536

Çetiner a. g. e., . ,a. 150.

Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığının çekilebilen ve arta kalan son birlikleri, 29 Eylül akşamı ve 30 Eylül sabahı, Şam'ın güneyine ulaşmışlardı. Kuneytra (Kunaytara)'da olan İngiliz düşmanları birlikleri de Şam'a çok uzakta idiler.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi, s. 694.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın başını çektiği adı ve sanı Türk ve Müslüman bilinen Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe komutanlar, bir kaç askerin birkaç makineli ile koruyabileceği sarp Berede Vadisini asker dikerek kalan birliklerin güvenlikle geçişi sağlayamayacak kadar ihanet içinde idiler. Şu hale bakarak, ihanetin ne derece büyük olduğunu anlamak çocuk işidir. Düşmanın önünde kaçan Türk ordusunun komutanları, önlerindeki sarp vadide düşmanı durdurmak için savunma yapmamıştır. Türk Ordusu, Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe komutanları tarafından vadinin önünde sarp vadilere varmadan düşmana av olunması için bekletmişlerdir. Türk Ordusunun arkasındaki düşman ise, Türk Ordusunun önündeki vadiye birkaç asker ve birkaç makineli tüfek yollayarak vadiyi hâkim olmuştur. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe komutanlarının sözünden çıkmayan zavallı Türk askerleri, vadide düşmana yem olmuştur. Bu kadar açık ve seçik ihanetleri yazmak ve okumak, insan çıldırtmaması için kendini zor tutar. Panik yaşayan Türk askerleri, Berede Vadisi'nin önündeki geçitte sığınmak için sürü halindeki koyunların ağılın önünde yığın halinde biriktikleri gibi yığılmışlardır. Yine düşman az bir asker ile fazla cephane harcamadan (hatta hiç boşa harcamadan) Türk askerini bir daha kırarak adı ve sanı Türk ve Müslüman olan Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe komutanların ihanetini tarih sayfasına kaydetmişlerdir.

5 Jahre T rkei (Orijinal Almancası) (T rkiye’de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, G n Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 s. 339-340;

Aydemir, Makedonya’dan Orta Asya’ya Başkomutan Vekilliği, c. III, s. 354.
Belen, Birinci Cihan Harbi'nde T rk Harbi,c. V,s. 102.

Şam'ın Peşkeş Çekilişi, Şam'ın İhanetlerle Kaybedilişi, Şam'ın Kaybedilmesi

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal ve Ali Fuat hala önden kaçmakta idiler. Ordularının başında değillerdi. Bunun ispatı çok basit idi. Kalan birliklerin başında olmayan Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal ve Ali Fuat Rayak'a gitmeye karar vermişlerdi. Önden kaçtıkları için gerideki 7. Ordunun kalan birlikleri komutansız idi. Ordusuz ve askersiz kalan Rayak'taki askerleri de kırdırmak için Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal ve Ali Fuat Rayak (Riyak)'a gitmişlerdi. Ama hala gerideki 7. Ordu'nun kalan birlikleri komutansız idi. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, karısı İsmet İnönü'yü 7. Ordunun kalan birliklerinin komutanı tayin etti. İşin ilginç yanı ise İsmet İnönü de kaçmıştı. Kendi kolordusunun başında bile değildi. İhanetler sonucunda çok gariplik olmuştu: Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, kaçarak kendi kolordusunun bile başında bulunmayan Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe İsmet İnönü'yü bilenmeyen bir yerde olan 7. Ordunun komutanı tayin etmişti. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe İsmet İnönü, kendi kolordusunun yerini bile kaçmaktan bilemezken; şimdi yerini bile bilmediği 7. Ordunun komutanı olmuştu. İnsan bu kadar ihanetler kaşısında ortaya çıkan garipliklere güleceğini veya ağlayacağını bilemez. Tüm ihanetler diğer ihanetlerin içinde yumak olmuştu. Bilenmeyen yerdeki az sayıdaki 7. Ordu birliklerinin emir ve komutası, kolordusunun yerini bile bilmeyen kaçak Albay İsmet İnönü'nün emrine verilmişti. TC'yi kuran Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe komutanların ihanetleri bu kepazeliklerle de bitmek bilmiyordu. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, 20. Kolordusunun başında bulunmayarak başka tarafta olan İsmet İnönü'yü, emrine verilen ve yerini bilmediği 20. Kolordu birlikleriyle tam olarak irtibat kuramadan harekât ve olaylar süratle gelişmeye başlamıştı. Böylece daha başlangıçta Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın başında bulunduğu ihanet ekibinin hainlikleriyle, yeni bir emir komuta zafiyeti ortaya çıkmıştı. Bu ihanet planı; çok zeki olan Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın sinsi bir oyunudur. Şam'a düşmana peşkeş çekecek olan Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve

kahpe Kamal, ihanetini örtmek için böyle çirkin oyunlara heves etmiştir. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, böylece koskoca Şam'ı peşkeş çekmenin kapısı aralamış oldu. Böylece Şam'ın savunması için tertip alınamamıştır. Düşmana sarp vadilerde ve geçit vermeyen dağlarda durdurmak gerekliydi. Hiç bir zaman Kamal, böyle bir tertibata girmemiştir. Hatta kaçan birlikleri imhadan kurtarmak amacıyla, uygun yerlerde sarp vadilerde düşmana oyalayarak zaman kazanması gerekirdi. Bunu bile yapmayacak kadar ihanet içinde idi.

TC'yi kuran Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe ekipten olan 4. Ordu Komutanı İngiliz ve Fransız dostu Cemal Mersinli, birlik komutanlarına arazide münferit emirler vererek duruma süratle hâkim olmalı idi. 8. Kolordu Şam'a ilk gelen birliklerin himayesinde savunma durumuna geçilmeli idi. Daha sonra birlikler ihtiyata alınarak yeniden teşkilatlandırılmalı idi. Rayak istikametine gönderilerek, Şam-Rayak savunma hattı tesis edilmeliydi. TC'yi kuran Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe ekipten olan 4. Ordu Komutanı İngiliz ve Fransız dostu Cemal Mersinli, bunların hiçbirini yapmayarak ihanetlerle Şam'ın güneyinde savunmasını tam tertiplemeyerek, az sayıdaki düşman birliklerini durdurmamıştır. Böylece Şam'da ihanetlerle hiç savaşılmadan kendiliğinden terkedilmişti.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi, s. 697.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe İsmet İnönü zar zor kaybolan başiboş kalan birlikleri bulmuştu. Ancak yine de kaçmaya devam etti. Düşman arkada İsmet İnönü düşmanın önünde birlikleriyle kaçıyordu. Burada da yine aynı ihanet devam etmekteydi. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe İsmet İnönü'nün arkasındaki düşman birlikleri, önlerindeki İsmet İnönü'nün de önünde olan Rabove Boğazı'nı birkaç asker ile birkaç makineli tüfek yollayarak tutmuştu. Vatan evlatları çok basit ihanetlerle burada da tamamen kırdırıldı. Boğazın muhkem yerinde düşman öncü birlikleri tarafından, arkadan kaçanlar da arkadan gelen düşman birlikleri tarafından kısıpaca alınarak tamamen imha edildi. Düşman birlikleri, 3. Süvari Tümenine yöneldiği sırada, Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Albay İsmet Şam istikametinde kaçılmasını emrederek Rabuve Boğazında birlikler yok edildi. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe İsmet İnönü aynı

anda iki ihaneti olmuştur. Esvet Dağını savunan 53. Tümen de çekilmesini isteyerek düşmana yem yapmıştır. Koskoca Esvet dağında bin yıl kalsalar da asla asker bir tane şehit veremezdi. Düz ovada keklik gibi avlanmıştı. Geriye kalan 53. Tümen askerleri, düşmanın tuttuğu Rabove Boğazı'nda boğazlanmıştı. Çok az kalan 3. Süvari Tümeni de Eşrefiye Çiftliği bölgesinde düşman tarafından kısağa alınarak sadece 111 kişi kalana kadar katledilmişti. Geriye kalan 3. Süvari Tümeninin tamamı ne yazık ki, 26 Subay ve 85 erle teslim olmak zorunda kalmıştır. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe İsmet İnönü, Türk ordularının en seçkin süvarilerini böylece düşmana alçakça peşkeş çekmiştir.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. V, s. 103-104.

3. Süvari Tümeni, Filistin Cephesi'nin hareket kabiliyeti en yüksek birliğı idi. Cephenin en hassas noktalarını tıkamıştı. Düşmana karşı taarruzlar yapan tek süvari birliğı idi. Türk Ordularının kaçmalarında himaye ederek korumuştı. Birçok birliğimizi imha olmaktan kurtarmıştı. 3. Süvari Tümeni Şam istikametinde ilerleyen düşmanı oyalayarak, birliklerimizin Şam-Rayak (Riyak) hattında savunma tertibi almaları için, zaman kazandırması gerekirken, bedavadan ihanetlerle esir olmuştur.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe İsmet İnönü, Suriye'de Dera'dan Şama çekilirken ihanetleri şöyle bahane bularak anlatmaktadır: “Bu ricatlar (geri çekilerek kaçmalar) esnasında, kıt'asını kaybeden veya dermansızlığından geride kalan münferit askerlerin halktan gördükleri muameleler yürekler acısıdır. Yorgun düşmüş askerimizi, 30 Eylül 1918 gecesı Şam'dan geçirip, kuzeyine çıkarmak için (kaçma) hareketine başladık. Emirler'in ve birliklerin tertibinin sık sık değıştirilmesinin sebebi; cephenin bir türlü kurulamamasıdır.” Hiç bir şekilde komutayı becerememesinin anlatımı, kendi ifadesiyle ancak bahanesiz böyle olurdu. Şam'ı ihanetlerle peşkeş çektiğesinin zaten bahanesi olamazdı Olmadı da zaten. . .

Selek, İsmet İnönü, Hatıralar, c. I, s. 132-133.

Kamal ve Ekibinin İhanetleriyle Suriye'nin Boşaltılması

Şam'dan geçerken, isyan hareketi istiklal ilanına dönüşmüştü. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın ve Albay İsmet 'in ve 3. Kolordusunun ihanetiyle Şam savunulmadan terkedilmiş oldu. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe komutanların hepsi Şam'dan 22 Eylül 1918'de, daha kuzeye kaçtı.

Sertoğlu a. g. e., . ,c. IV, s. 3577.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe İsmet İnönü hatıralarında, Şam'a uğramadan kaçtığını turistik bir hava içinde anlatıyordu. Sanki komutan olarak kaçan biri değil de, turistmiş gibi utanmadan ve sıkılmadan şöyle anlatmıştır: "3. Kolordu bir defa daha arkası kesilmişti. Şam'ın gece gördüğüm güney kısmı hesapsız bahçelerin hendekleri ve çitleriyle dehşetli bir engel tarlasına benziyordu. Tel örgü engelleri, bizim içinde bulunduğumuz vaziyete nispetle, hafif ve kolay tabiatta sayılırdı. Bu engel tarlasından yol açarak ve yol yaparak Şam'ın kenarından kuzeyine çıkmaya başladık. Ufak bir dinlenmeden sonra yeni bir şevkle Şam'ı geçmeye başladık. Gün doğarken Şam'ın doğusundan kuzeyine çekmiş bulunuyorduk. Sonradan öğrendiğimize göre Şam, aynı gün batıdan ve içerden işgal edilmişti. "

İsmet İnönü, kendi ifadesiyle "hesapsız bahçelerin hendekleri ve çitleriyle dehşetle bir engel tarlasına benzettiği" doğal olarak savunmayı kolaylaştıracak ve düşmanın ilerlemesini engelleyebilecek iken kaçmayı tercih ettiğini fark etmeden itiraf etmişti.

Selek, İsmet İnönü, Hatıralar, c. I,s. 134.

Kamal'ı Sofya'da satın alarak maşası yapan Mısır Gezici Kuvvetleri Komutanı

General Allenby'nin komuta yerinde, 29 Eylül 1918'de Şam'ı işgal etmekten korkmuştu. Çünkü Şam, İngiliz düşmanını istemiyordu. Bu korku, düşmanın bir Müslüman kentinin Hristiyan kuvvetlerinin işgaline karşı direnme olasılığındandı. Türk birliklerine gitmeyin diye ağlayarak yalvarmışlardı.

David Fromkin'e göre: ". . . Allenby'nin baş siyasi subay General Gilbert Clayton'un Dışişlerine gönderdiği bir rapordan, Şam'ı Avustralyalılar işgal ettiği takdirde, kentte huzursuzluk çıkacağına inandığı anlaşılmaktadır. Şamlıların bunu, İngiliz'in kenti Fransız'a bırakacağına işareti olarak görececeklerini" tahmin edilmekteydi. Clinton, İngiltere'nin Türk ve Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanı Fransa'yla ilişkide görünmesinin, Suriyeli Araplar 'in düşmanlığın' uyandıracığını baştan beri savunmaktaydı. Clinton, daha sonra Dışişleri Bakanlığına şöyle bir rapor göndermişti: Şam'ın Şerifçiler tarafından işgal edilmesine izin vermemiz, Fransız niyetleri konusundaki kuşkuların bir kısmının giderilmesini sağlamıştır."

David Fromkin, a. g. e., s. 333.

Şam Valisi ve son birliklerimiz, 30 Eylül 1918 günü öyleden sonra Şam'ı boşaltılar. Halep istikametine kaçtılar. İngilizler, 30 Eylül-1 Ekim 1918'de, Şam'ı ele geçirmişlerdi. Kaçan birliklerin arkasından yetişen İngilizlerin 5. Süvari Tugayı, 493 esir ve 30 adet makineli tüfek ele geçirmişti. İngilizler bir kaç asker ve birkaç makineli tüfekle Türk birliklerini durdurarak imha ediyordu. Türk birlikleri ellerindeki 30 Makinalı tüfekle savunma yapmayarak kaçmaya çalışırken düşman askerleri tarafından yakalanıyordu. Türk askerini en rezil hale gelmesinin tek nedeni Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe komutanların birliklerini sinsice bırakıp kaçmasıyla başsız kalmalarıdır. Arap Ordusu öncüsüyle 1 Ekim günü saat 06. 00'da Şam'a girmişlerdi. Şam'ın siyasi bağımsızlığı, 30 Eylül 1918 günü saat 14. 00'te ilan edilmişti. Türk ve Alman askerleri, üzgün şekilde şehri terk ettiler.

Acar, a. g. e., s. 22;

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 538;

Dânişmend, a. g. e., c. IV, s. 445-446;

Arı, a. g. e., s. 379;

Sertoğlu a. g. e., . ,c. VI,s. 3577;

Nedim, a. g. e., s. 156. ;

Shaw a. g. e., . ,c. 11,s. 391;

Aydemir, Makedonya'dan Orta Asya'ya Başkomutan Vekilliği, c. 111,s. 355;

Winstone, a. g. e., s. 436;

Lewis, Orta Doğu, Hristiyanlığın Doğuşundan Günümüze Orta Doğu'nun 2000 Yıllık Tarihi, s. 266;

Abensour, a. g. e., s. 225;

Tezer, a. g. e., s. 173;

Volkan, a. g . e., s. 152.;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi,c. V,s. 105.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın ve ekibinin ihanetleriyle; İngilizler 'in, 30 Eylül-1 Ekim 1918'de Şam'ı ele geçirmeleri sebebiyle, Türk ve İslam Âlemi büyük bir üzüntüye gark olarak karamsar olmuşlardır. Şam'daki ve etrafındaki daha önceden savunma amacıyla bulunan ve konuşlandırılan askerlerin de, düşmana peşkeş çektilmesi inanılır gibi değildir. Şam'ın da ihanetlerle peşkeş çekilmesi, İslam Âlemi'nin ve ordunun morallinin bozulmasına neden olmuştu. Padişah VI. Mehmet Vahdettin Türk ve İslam Âlemi'nin halifesi olarak, Hattı Hümayun yayınlanmıştır.

Padişah'ın yayımladığı Hattı Hümayun şöyledir: "Asker evlatlarım; bugün, sayıca üstün bir düşmanın taarruzuna fedakârca mukabele etmeniz gerekiyor. Bir askerın cesaret ve sadakatının büyüklüğü ancak böyle sıkışık zamanlarda belli olur. Bu zor günlerde gösterdiğiniz yüreklilik ve dayanıklılıktan dolayı hepinize teşekkürlerimi bildiririm. İçinde bulunduğumuz zor koşullar, hiçbir şekilde cesaretinizi kırmasın, bilakis, şimdi bütün kuvvetinizle düşmana karşı koyarak

memleketimizde daha fazla ilerlemesine engel olmalısınız. Ben her an sizi düşünmekte ve başarının için dua etmekteyim. Ölüm haktır. Korkuyla köyünde bin defa ölmekten, mertçe savaşarak, Allah'ın takdiri anında ölmek daha kutsaldır. Bu inançla elbirliğiyle çalışma, herhalde Tanrı'nın lütfunu kazanırsınız.”

Cebecioğlu, a. g. e., s. 62;

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,ks. 2,Sina Filistin Cephesi, s. 738-739;

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Türk İstiklal Harbi,c. 1, Mondros Mütarekesi ve Tatbikatı,3. b. ,Ankara, Gnkur. Basımevi, 1999, s. 12;

Aydemir, Tek Adam, c. I, s. 314.;

Selek, İsmet İnönü, Hatıralar, c. I, s. 125-126.

Kamal'ı Sofya'da kendisine uşak yapan General Allenby, Şam'a kadar olan Türk Ordusunun harekâtını ve Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın ve ekibinin ihanetlerini şöyle anlatmaktadır: “Eylülün 26. günü, Şam'a doğru ileri harekete geçildiği zaman, 45. 000 Türk askeri Şam'da veya Şam'a doğru kaçıyordu. Bütün düşman birlikleri intizamlarını (düzenlerini) kaybetmişlerdi. Savunmaya geçerek ileri hareketimimizi durduracak ve geciktirecek bir tehlike meydana getirebilirlerdi. Fakat TC'yi kuran ekiplerden olan Cevat Çobanlı'nın 4. Ordunun geri kalan kısmının imhasıyla, 20. 000 kişinin esir alınması, buna imkân bırakmadı. Filistin ve Suriye'deki Türk Ordulannın,4. 0007 silahlı olmak üzere 17. 0007 bulan bakiyesi (geriye kalanı) her türlü teşkilattan, nakil vasıtalandan, hatta savunma için bile olsa, faaliyette bulunmaya elverişli her çeşit malzemedan yoksun bir insan kalabalığı halinde, kuzeye doğru kaçmaktaydı. . .” 45. 000 kişilik bir orduyla sadece süvarilerden oluşan çok küçük düşman takipçi birliklerini durdurabileceğini düşman İngiliz'in başkomutanı bile itiraf etmiştir. İhanet burada da kalmamıştır. Düşman başkomutanının itiraf ettiği gibi geri cephelerdeki siperlerde bekleyen ihtiyat birlikleri de düşmana peşkeş çektilerilerek imha ettirilmişti. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal ve ekibi 45. 000 Türk askeriyle birlikte Lübnan'da ve Suriye'de ki önceden var olan ihtiyat birliklerinden oluşan 20. 000 kişilik birliklerle geçit vermeyen sarp dağlarda muazzam bir savunma

sistemi kurarak sadece süvarilerin takip ettiği düşman birliklerini imha etmesi, çok basit ve mümkün idi. Kaçmaktan ve ihanet etmekten başka bir şey düşünmeyen Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal ve ekibi, Filistin Cephesi'nden hariç Lübnan ve Suriye'deki birliklerine düşmana imha ettirmesi de affedilir değildir. Düşman başkomutanın bile itiraf ettiği bu ihanetler, gözler önünde idi. Düşman komutana bile itiraf ettirecek kadar büyük ihanetlerin, kolayca peynir ekmek gibi harcaması vicdanları pes ettirecektir. İhanetin belgesi olmazmış. Alın size düşmanın bile vicdana gelerek itiraf ettiği, düşman komutanının kapı gibi itiraf belgesi. . . .

Selek, Anadolu İhtilall,c. 1,s. 27

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe İsmet İnönü hatıralarında, Şam'ın içinden geri kaçarken düşman ile savaşımadan peşkeş çektiğini şöyle ifade etmiştir: “3. Kolordu bir defa daha arkası kesilmişti. Şam'ın gece gördüğüm güney kısmı hesapsız bahçelerin hendekleri ve çitleriyle dehşetle bir engel tarlasına benziyordu. Tel örgü engelleri, bizim içinde bulunduğumuz vaziyete nispetle, hafif ve kolay tabiatla sayılırdı. Bu engel tarlasından yol açarak ve yol yaparak Şam'ın kenarından kuzeyine çıkmaya başladık. Ufak bir dinlenmeden sonra yeni bir şevkle Şam'ı geçmeye başladık. Gün doğarken Şam'ın doğusundan kuzeyine çıkmış bulunuyorduk. Sonradan öğrendiğimize göre Şam, aynı gün işgal edilmişti. .”

Selek, İsmet İnönü, Hatıralar, c. I,s. 134.

Kamal ve Ekibinin İhanetleriyle Şam'dan Halep'e Kaçması

Koskoca on binlerce askerle İngiliz ve Fransız aşığı olan TC'yi kuran Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe ekipten Cemal Mersinli Şam'ın savunmasını tesis edemeyerek ihanet etmiştir. Türk birliklerini başıboş bırakarak düzensiz bir şekilde Halep istikametinde kaçmıştır. İngilizlerin kesin olarak Şam'ı işgal ettikleri 1 Ekim 1918'de; Yıldırım Ordular Grubu ve 20. Kolordu Karargahları Baalbek'te, 7. Ordu Karargahı Rayak(Riyak)'ta, 4. Ordu Karargahı Şam Rayak yolunda, 3. Kolordu Karargahı ve birlikleri Eski Han'da, 48. Tümen Şetvar'da bulunuyordu. Bunlar bile ihanetlerin belgesidir.

Şam'dan Halep'e Çekilme Krokisi.

Daha hala Kamalist yazarlar ve akademisyenler Kamal'ı ve ekibini yağlama ve yıkama servisine sokarak; kaçmalarını ve ihanetlerini örtme yarışına girmeleriyle fakirliklerini ortaya koymaktadırlar. (Kafir= Örtten/Örtücü) Bu kafirlerden Bayur, Belen, ve Doğruer utanmadan ve sıkılmadan “çekilmeyi başarmışlardır” kelimeleriyle gerçekleri örtme yarışında tüm hızlarıyla devam etmektedirler. Bir cümle ile bu fakirliklerini ispat etmek bir borçtur: “53. Tümenleri Şam'dan Doma'ya çekilmeyi başarmışlardı.”

Kaçmak; ne zaman geri çekilme başarısı olmuştur? Türk yazarlarının durumunu anlamak açısından bir örnek her şeyi ortaya koymaktadır.

Bayur, Türk inkılabı Tarihi,c. III,Ks. 3,s. 459;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. V,s. 106;

Doğruer, a. g. e., s. 237.

Cemal Kemal, Birinci Dünya Harbi'nde Filistin Cephesi

Adı Türk sanı Türk ve Müslüman yazılan Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe komutanlar koskoca ordularıyla kaçar iken; elin alman gavuru küçücük birlikleriyle düşmana karşı koyarak aman vermemişlerdir. Hatta bazen yok olmakta olan Türk birliklerinin imdadına yetişerek; Türk askerlerini yok olmalarına engel olmuşlardır. Düşmanları püskürtme başarısını, ne yazık ki küçücük alman gâvuru birlikleri becermiştir. Küçücük alman gavuru birliklerinin arkadan gelen zayıf İngilizler'i durdurma başarıları, Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal ve ekibinin yüz karalığının belgesidir. İspatı da vardır: 24. Tümen, düşmandan kaçmaktaydı. Han Abaş(Eski Han)'da İngiliz düşmanı tarafından kısıpaca alınmıştı. Küçücük Alman Alayının yardıma gelerek, koskoca 24. Tümen'in yok olmasına engellemiştir. Böylece küçücük Alman Alayının yardımıyla 24. Tümeni takip eden iki düşman süvari alayını geri atmıştır Koskoca Tümen küçücük iki düşman alayına karşı yok olma tehlikesiyle karşı karşıya kalarak, küçücük alman alayının yardımıyla kurtulması Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın ve ekibinin ihanet belgesidir. Kamal'ın ve ekibinin ordularını bırakıp kaçmalarından dolayı Doma bölgesindeki birliklerin emir ve komuta birliğinin sağlamamıştır.

TC'yi kuran Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe ekipten olan 4. Ordu Komutanı Cemal Mersinli, önceden Rayak'a kaçmış olan Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın yanına kaçarken, başsız kalan birlikler Doma istikametine kaçmışlardı. İngiliz ve Fransız aşığı 4. Ordu Komutanı Cemal Mersinli ve Karargahı 30 Eylül-1 Ekim 1918 gecesini Şam-Rayak yolu üzerinde geçirmişti. 4. Ordu Komutanı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Cemal Mersinli Ordusunun malzemeleri ve içinde milyonlarca Türk Lirası altın bulunan kasası vagonlar içinde Şam İstasyonu'nda bırakarak düşmana peşkeş çekmiştir.

■

Tümen, modern ordularda herhangi bir harekâtı kendi başına bağımsız olarak yapabilmek için gerekli tüm silahları ve hizmetleri bünyesinde barındıran en küçük askeri birliktir. Savaş şartlarına ve ülkelere göre değişmekle beraber mevcudu genelde 10,000 ile 20,000 kişiden oluşur ve bir Tümgeneral komutasındadır. Alay ise, bir albayın komutası altında üç ya da dört taburdan oluşan askeri birimdir.

Türk Ordusu yine sarp dağlardan tüm hızıyla kaçmıştır. Geçit vermeyen Berede Vadisi'nden kaçması ise affedilecek cinsten değildir. Küçük iki düşman alayından bütün ordular kaçmaya devam ediyorlardı. Albay Von Oppen'in ileri karakolları sayesinde hezimetten kurtulmuşlardı. Türk Ordusunun kaçması, 1 Ekim 1918 günü akşamına kadar devam etmişti.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi,c. V,s. 106;

Doğruer, a. g. e., s. 237-238.,

Vikipedi, TSK İnternet Sitesi,

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın ve ekibinin önceden kaçarak gitmeleri, başsız kalan askerlerin yıkımlarına sebep olmuştur. Bir dağda veya bir geçitte bir tane makineli tüfekte düşman, bütün askerleri kırarak yok ediyordu. Geri çekilmenin de bir kuralı ve haysiyeti vardır. Geri çekilerken öndeki vadiler ve boğazlar önce emniyete alınır. Son birlikleri geçinceye kadar bu önlem devam ettirilir. Bir önlemden diğer bir önleme geçilerek orduların kırılması önlenir. Dünya'nın en ahmağı bile bir boğazda veya vadide tuzağa düşerse, akıllanarak diğer vadileri veya boğazlarda önlemini ve emniyetini alarak ordularını sağ ve selamete hedefe ulaştırılır. Askerler vatanın ve annelerin birer emanetidir. Bu emanetleri böyle hunharca ve basitçe ihanet etmeleri affedilemez. Bütün vadilerde ve geçitlerde asker kırdırılıyorsa artık ihanetin belgesi bile aranmaz. İhanetin belgesi artık akıl ve mantık olmalıdır.

Kamalî Sedat Doruer, kaçma esnasında, Halep istikametine giden bir trenin Demre yakınında makineli tüfek ateşi altında kaldığını belletir. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın ve ekibinin ihanet peşkeşleriyle; Türk Ordularının başsız kalarak kaçmalarını, şöyle dramatize ederek itiraf etmektedir: ". . . Baş bozuk, asker, memur, zabıt, kadın, çocuk boğazın içinde makineli tüfek ateşi altında mahşerden bir numune çekmişti. Yollar hendekler silahsız insanların cesetleriyle dolmuştu"

Doğruer, a. g. e., s. 225.

Bulunan belde ve bölgelerdeki düzenli birliklerin ve kuvvetlerin bile düşmana

kırdırılması akıl tutulmasından başka bir şey değildir. Takip eden birkaç yorgun argın düşman alayı karşısında koskoca kaçılan bölgelerdeki birlikler ile savunma yapılmayışı ihanetin diğer şeklidir. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal ve ekibinin savunma ve düşmana karşı koyma derdi olmamasının ispatıdır. Suriye' ki 2. Orduya bağlı birliklerin imhasını kimse akıllı bir bahane ortaya koyamaz. Hiç muharebeye girmemiş, erlerinden kurulu 43. Tümen hiçbir yerde durmadan kaçmıştı. Albay Von Oppen'in yollardaki ileri müfrezelerini takviye için bu tümenden gönderilen iki bölük, görev yerine gitmemiş, subaylarıyla birlikte firar etmişti. 5. Süvari Tugayı bile Suriye'ye kaçmasının ardından 1 Ekim 1918'de Şam'a girmiştir. İngilizlerin hiç bir savunması yapılmayan Beyrut'u da 1 Ekim 1918'de işgal etmişlerdi.

5 Jahre Türkei (Orişinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999,s. 342.

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 513.

Fromkin, a. g. e., s. 334;

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın ve ekibinin ihanetlerini; The Arab Bulletin (Arap Bülteni) ile Lawrence ispat etmiştir. İngiliz istihbarat Servisi Kahire'de The Arab Bulletin (Arap Bülteni) yayınlıyordu. The Arab Bulletin (Arap Bülteni) yayınında, casus Lawrence'ın, başarıları geniş ölçüde yazılıyordu. İngiliz casusu Lawrence'ın, sağlamış olduğı başarılar açıkça delilleriyle anlatılıyordu. Casus Lawrence'ın düşman İngiliz planlarını uygulayarak, Türkiye'yi korumak için savaşıyan vatan evlatlarının hezimetlerine yer veriliyordu. Casus Lawrence faaliyetlerinin anlattıktan sonra şöyle diyordu:

"30 Eylül'de atlarımızla Şam'a girdik. Şehir meclisi, Kamal ve Ahmet Cemal ayrıldıktan sonra, Arapların kralını ilan etti ve Arap bayrağını çekti. . . "

Letters of Lawrence, op. cit, s. 256.,

Lawrence of Arabia, by J Wilson, s. ,558,

H. C. Armstrong, Grey Wolf, Atatürk: An Intimate Study of a Dictator, 1934,

Salahi R. Sonyel, Belleten, 205, Cilt: LLII, Sayı, 205, Aralık 1988., Türk Tarih Kurumu,

7. Ordu'ya ikinci kez komutan atanan Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal, düşmanın 19 Eylül'de biliyordu. . Gerçekte düşman, 18 Eylül gecesi saldırıya geçmişti.

Bütün ordularını İngiliz düşmanı karşısında yok ettiren ve ordusuz kalan Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal, küçük bir muhafız birliğinin eşliğinde, Şam'a giriyordu. Bizzat Lawrence de 30 Eylül'de Şam'a girdi. Kamal'la casus Lawrence orada buluşmuşlardır. Ama tam saati ve tam yerini savaş ortamı olmasına rağmen kanıtlayacak kesin bilgi vardır. O da Lawrence'ın itiraflarıyla düşman İngiliz arşivlerinin TSK arşiv belgelerinin birbirini doğrulaması ve yalanlamamasıdır. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'la casus Lawrence'sın buluştukları kesindir. Kamal bir süre Şam'da kaldıktan sonra Kısve'ye dönmüştür. Alman Yüksek Komutanı Liman Von Sanders Yıldırım Orduları Grubu Komutanı olarak, ordusuz kalan Kamal'a yeni bir emir vermişti. Yeni emre göre ,emrindeki son kalan erleri IV. Ordu Komutanının emrine devredecekti. Kendisi de Rayak'a gitmesi gerekiyordu. Filistin cephelerinden Rayaka kadar kaçan diğer orduların artığı karma birliklerden oluşmuş küçük bir gruba komutanlık edecekti. Lord Kinross'ın bellettiğine göre, Arap milisleri Şam'a girerken, Kamal, Rayak'a doğru yola çıkmıştı.

Lord Kinross: Atatürk: The Rebirth of a Nation, Londra 1981, s. 118 vd.;

Uluğ İğdemir: Atatürk'ün Yaşamı, I, 1881-1918, Ankara 1980, s. 124 vd.;

Falih Rıfki Atay: Atatürk'ün Hatıratları, Ankara 1965.,

Salahi R. Sonyel, Belleten, 205, Cilt: LLII, Sayı, 205, Aralık 1988., Türk Tarih Kurumu

İngiliz Tuğgeneral Moberley, 1926 yılı Nisanında, History of the Mesopotamian Campaign (Mezopotamya Harekâtının Tarihi) adlı eseri yazıyor. Eserin bir bölümünü, Türk savaş amaçlarına ayırmıştır. Yazar eserini, İngiltere Dışişleri

Bakanlığı belgeleriyle sağlam, ispatlı, sağlıklı ve dayanaklı yazmıştır. İngiltere Dışişleri Bakanlığı yetkililerinden W. G. Childs, 20 Nisan'da, bakanlığın da yararlanabileceği bir tutanak kaleme almıştır. Bu tutanak, Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın alçak ve işbirlikçi kişiliği ve çalışmalarına gerçekçi, açık-seçik ve ilginç ışık tutmaktadır. Childs, Arabistan'daki Türk Devleti'ne karşı hainlikleriyle tanınan Albay T. E. Lawrence'la bu konuda görüşmüştür. Bu hain İngiliz albayı T. E. Lawrence, 1918 yılı Eylülünde, "enteresan ve tuhafliklar" sonucunda "Kamal ile defalarca görüşme yaptığını" itiraf etmiştir. Hain T. E. Lawrence, Kamal ile Türk savaş amaçlarıyla İngiliz savaş amaçlarını açıkça beyan ediyor.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın, Lawrence'la yapmış olduğu belgelenen açıklamaların özeti şöyledir: "Suriye, Filistin, Arabistan ve Mezopotamya (Irak)'dan dan oluşan Arap ülkeleri ve Mısır'la ilgili "pantürkist görüşlere" de değindiği söylenen Kamal'ın şüphe götürmeyecek şekilde kesin biçimde konuştuğu belletiliyordu. Kamal'ın görüşünce, Suriye, Filistin, Arabistan ve Mezopotamya (Irak)'dan dan oluşan Arap ülkeleri ve Mısır' Türk Devleti erkânına ilgilendirmiyordu. Düşman İngiliz'e karşı Mısır'da girişilen Türk harekâtı, askeri maksatlarla yapılan bir gösteriden başka bir şey değildi. Filistin, Suriye ve Mezopotamya; savaşa ilişkin stratejik amaçlar dâhil bu ülkeler, Türk Devleti'ni yönetenler tarafından değersizdiler. Filistin, Suriye ve Mezopotamya; savaşa ilişkin stratejik amaçlar dâhil bu ülkeler, Türk Devleti'ni yönetenler tarafından değersiz olmakla kalmıyorlar, aynı zamanda, Türk yönetiminde kalırlarsa kesin bir tehlike ve engel olarak görülüyorlardı. Kamal, Türk Devlet erkânının bu ülkeleri hiç üzüntü duymadan yitireceklerini; dahası, onlardan kurtuldukları için kıvanç duyacaklarını söylüyordu." Dikkat edilmesi gereken asıl şudur: Suriye, Filistin, Arabistan ve Mezopotamya'yı değersiz ve fazlalık gören, Suriye, Filistin, Arabistan'ı korumakla görevlendiren bir Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe komutan olarak söylemesidir. Suriye, Filistin, Arabistan'ı elden çıkmasını memnuniyetle kabullenen ve açıkça çekinmeden söyleyen, İngiliz düşmanına karşı Filistin Cephesi'nin en yeni en kuvvetli Ordunun Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe komutanı olarak açıklıyor. Suriye, Filistin, Arabistan'ı Türk'ün başında bela gören, Filistin Cephesi'nde düşman İngiliz e karşı Filistin Vatan topraklarını korumakla görevlendirilen en yüksek Türk ve Müslüman zannedilen Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe komutandır.

İngiltere Dışişleri Bakanlığı yetkililerinden W. G. Childs'e göre: "Almanya Türkiye'yi pantürklerin siyasetini desteklemek zorunda idi."

İngiltere Dışışleri Bakanlığı yetkililerinden W. G. Childs, Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın Albay Lawrence'la yaptığı defalarca görüşmelerinde ilginç olan; Türkler ile müttefik ve dost olan Almanya'dan nefret etmesi idi. Oysa Türk Devleti, düşman İngiliz'in Filistin'i işgal etmek amacıyla aşırı takviyesi karşısında çaresiz kalarak dost ve müttefik Almanya'dan düşman İngiliz e karşı yardım talebinde bulunmuştu. Almanya ise Türk Devleti'nin İngiliz düşmanına karşı çaresizliği karşısında savaşta olmasına rağmen yardım etmek zorunda kalmıştı. Çünkü düşman İngiliz aynı zamanda Almanya'nın en büyük ve en tehlikeli düşmanı idi. Bunun yanında müttefiki olan Türk Devleti'nin yenilmesi zincirleme olarak kendilerini de etkileyeceği bilincinde idi. Türk Devleti'nin İngilizler karşısında yenilmesi, kendilerinin de yenilmesine yol açacağını çok iyi bilmekte idiler. Bunlardan dolayı çok zor durumda olmalarına rağmen; Türk Devletinin imdat çağrısına duyarsız kalmayarak yardıma koştu. Müttefik Almanya ve Avusturya-Macaristan İmparatorlukları muazzam yardımlarda bulunmuşlardır. Filistin Cephesi'nde alman ve Avusturyalı askerlerden oluşan bir ordu göndermişlerdir. Türk Ordusunun Filistin'deki tüm ihtiyacı olan parayı ayda 200. 000 altın vererek karşıyorlardı. Para yardımlarıyla ayda 200. 000 altın ve toplam 5. 000. 000 altın öngörülmüştü. Almanya bununla da kalmadı. Türk Devleti'nin yeni kurduğu 7. Ordunun bütün teknik alt yapısını karşıladı. 7. Ordu Kamal'ın komutasındaki ordu idi. Filistin'de, düşman çok aşırı takviye İngiliz e karşı, mevcut Türk Orduları yetersiz kalmıştı. Müttefik Almanya yardımlarıyla yeni orduların konuşlandırılması zarureti doğmuştu. Almanya Yıldırım Orduları Grubu adıyla yeni bir Ordular kurulmasına yardımcı oldu. Öncülük etti. Yıldırım Orduları Komutanlığı'nda görevlendirilmesi amacıyla Genelkurmay Başkanlığı yapmış tecrübeli bir general 200 kadar teknik subay ekibiyle Türk Devleti'nin emrine amade etti. Bunlara rağmen İngiliz belgelerinde, Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal çok aşırı Alman düşmanı idi.

İngiltere Dışışleri Bakanlığı yetkililerinden W. G. Childs'e ve İngiltere Dışışleri Bakanlığı belgelerine göre; Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal ve yandaşları, dost ve Müttefik olan Almanların İngilizler'e karşı yenilmesi gerektiğini belletiyordu. İngiltere Dışışleri Bakanlığı yetkililerinden W. G. Childs'e ve İngiltere Dışışleri Bakanlığı belgelerine göre; Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal ve yandaşları, açıkça hiç çekinmeden dost ve Müttefik olan Almanların İngilizler'e karşı yenileceğini beyan ediyorlardı. Hâlbuki Türk ve Almanya müttefiklerine karşı düşman İngilizler büyük saldırısı yapmış değildi. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal ve yandaşları, daha savaş yapılmadığı halde dost ve

müttefik Almanya'nın savaşı yitireceğini beyan ettiklerinden dolayı, Türkiye'nin askeri kaynaklarının Suriye, Filistin, Arabistan ve Mezopotamya'dan çekilmesini istiyorlardı. Kamal hain Lawrence'a yaptığı açıklamalarda; İngiliz düşmanının başını çektiği İtilâf Devletleri Türkiye'nin Avrupa'daki bölümünü, İstanbul ve Boğazları ellerine geçirebilirlerdi. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal hain Lawrence'a yaptığı açıklamaların devamında; İngiliz düşmanının başını çektiği İtilâf Devletleri, Anadolu'yu ele geçiremez veya orada varlığını sürdüremezlerdi.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın istek ve kanaatin göre, Türkiye Suriye'yi, Filistin'i, Arabistan'ı ve Mezopotamya'yı Trakya'yı, İstanbul'u ve Boğazları yitirdikten sonra doğuda toprak kazanmalı idi. Batı'da yitirdiği ülkelerden sonra doğuda toprak kazançları sağlayabilecekti. Türk Ordusu komutanı Kamal'ın hain Lawrence'a anlattıkları bunlarla da kalmıyordu. Alman yardımlarıyla düşman işgallerine karşı toplanan Türk askerleri daha istenilen düzeye ulaşmamıştı. Türk Ordusu komutanı Kamal'ın hain Lawrence'a anlattıkları devam ediyordu. Bilendiği gibi ikil görüşmelerde konuşmalar daha fazla zaman ve yer tutarlar. Bu konuşma ve görüşmelerin casus ve ajanların raporlarına özet olarak yansır. Casus ve ajanların uzun görüşmeleri özet olarak raporlarında, resmiyete dökmeleri ise ikinci safhadır. İngiltere Dışişleri Bakanlığı merkezindeki uzmanlar ise gelen binlerce s. raporların içinden lazım olanları seçerek arşiv olarak belgelendirirler. İngiltere Dışişleri Bakanlığı merkezindeki İngiliz belgeleri, uzun görüşmelerin özeti olan casus ve ajanların özet raporlarının daha da özetidir. Türk Ordusu komutanı Kamal'ın hain İngiliz casusu Lawrence'a aktardığı bilgiler devam ediyordu. Tarafından raporlarda belgelendirme safhasında bunlarla da kalmıyordu. Düşmanın çok üstün takviyelerken kurdukları ordular grubuna karşı, Alman yardımlarıyla kurulan Ordular grubu Komutanlığı'nın planları, daha fizibilite safhasında ortaya çıkan ve çıkartılan huzursuzluklar ve ayak sürtmelerinden dolayı kesinleşmemişti. Kesin bir planları daha gerekli zamanda kabul edilmişti. Türk Ordusu komutanı Kamal'ın hain İngiliz casusu Lawrence'a Türk Devlet erkânının kişilikleriyle ilgili has ve özel bilgileri de paylaşmıştı. Türk Ordusu komutanı Kamal'ın hain İngiliz casusu Lawrence'a Türkçülüğe de, Turancılığa da inanmadığını ve kabul etmediğini de açıklamıştır. Türk Ordusu komutanı Kamal'ın hain İngiliz casusu Lawrence'a, Türkçülüğe ve Turancılığa karşı olduğunu açıkça belleterek itiraf etmiştir.

İngiliz Arşivi, Dışişleri Bakanlığı belgeleri: FO 371/215/L 2540.,

İngiliz Arşivi, Dışişleri Bakanlığı belgeleri: FO 371/216/L2317-L 2540.,

İngiliz Arşivi, Dışişleri Bakanlığı belgeleri: FO 371/215/L 2540-L2718,

İngiliz Tuğgeneral Moberley, History of the Mesopotamian Campaign (Mezopotamya Harekâtının Tarihi), 1926, Belleten, 205, Cilt: LLII, Sayı, 205, Aralık 1988., Salahi R. Sonyel, Türk Tarih Kurumu

Üstadın Dedektif X Bir mahlasıyla Büyük Doğu Dergisinde kaleme aldığı bir yazı bütün ihanetleri maddeler halinde çok kısa bir özetini çıkarmıştır. Üstad Necip Fazıl Kamal'ın ihanetlerini maddeler halinde sayarken; 7 maddede şöyle yazarak; “Günün birinde Kamal, Yıldırım Orduları Levazım Reisi Merzifonlu Miralay Ömer Lütfi Bey (İstiklal Harbi esnasında Nafia Vekil) ile yine ordular grubu erkân-ı harb reisi Diyarbakırlı Kâzım Paşayı nezdine çağırıyor ve şöyle diyor: «Enver Paşanın idaresi orduyu ve vatani her yerde felâkete sürüklüyor! Bu vaziyetten kurtulmak için tek çare İngilizler le anlaşmaktır! Başka hiçbir çıkar yol kalmamıştır!. ” Her iki asker de bu teklifi şiddetle reddediyor ve böyle bir hareketin korkunç bir şey olacağını söylüyorlar ve yerlerine gidiyorlar. Teklif neticesiz kalıyor. (İşbu Ömer Lûtfi Bey, iman ve namusiyle tanınmış bir zattır ve elyevm, çok şükür, sağdır)” Kamal'ın kendisi ve ekibinin düşman işbirliğinde olması yetmiyormuş gibi; diğer komutanları da düşman İngiliz'in işbirliğine girmesi için ayarttığını canlı tanıklarıyla şahit yaparak Kamal'ın ihanet işbirliğini ispatlamıştır. Kamal'ın bu düşman işbirliğini bir Türk komutanı olarak yapması asla affedilemez. Resmen ihanettir. Suçu da katıksız idamdır.

Büyük Doğu Dergisi - 8 Eylül 1950 - Sayı: 25, s. 3

İngiliz casusu Lawrence, Türk Ordusu komutanı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'la 1918 yılında defalarca görüştüğünü itiraf etmiştir. 7 Ağustos 1918'de 7. Ordu'ya ikinci kez komutan atanan Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal, 18 Eylül'de yeni komutasını teslim aldı. O sıralarda 7. Ordu, Filistin'de, Güney Nablus'la Şeria Irmağı arasındaydı. Kamal ile Yahudi ve İngiliz dostu Cemal Paşa dost idiler. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa Suriye, Filistin ve Arabistan'ın genel valisi idi. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa aynı zamanda Suriye'de

konuslandırılmış 4. Ordu komutanı idi. 7. Ordu komutanı Kamal, Şabataycı doktor biraderine mektup gönderdi: “Suriye hali içler acısıdır. Vali ortalıklarda gözüküyor. Orduları yöneten ekibiyle komutan da piyasada yok. Her taraf İngiliz propagandasından geçilmiyor. İngilizler buraları İngiliz bombardımanına tutmuşlar. İngiliz gizli istihbaratı casuslarıyla ve ajanlarıyla cirit atıyor. İngiliz gizli istihbaratı casuslarıyla ve her yanda çalışmalarını harıl harıl yapıyorlar. İngilizler, bizi çarpışmadan, yenebileceklerini tahmin ediyorlar. Çarpışmadan bizi yenmek için çaba harcıyorlar. . . ”

Salahi R. Sonyel, Türk Tarih Kurumu Aralık 1988 yayınında; Kamal’ın mektubunu oldukça ilginç bulduğunu itiraf etmiştir.

Salahi R. Sonyel, Belleten, 205, Cilt: LLII, Sayı, 205, Aralık 1988., Türk Tarih Kurumu

7. Ordu'ya ikinci kez komutan atanan Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, düşmanın 19 Eylül’de saldıracağını da biliyordu. Gerçekte düşman, 18 Eylül gecesi saldırıya geçmişti.

Bütün ordularını İngiliz düşmanı karşısında yok ettiren ve ordusuz kalan Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, küçük bir muhafız birliğinin eşleğinde, Şam'a giriyordu. Bizzat Lawrence de 30 Eylül'de Şam'a girdi. Kamal’la casus Lawrence orada buluşmuşlardır.

Lord Kinross: Atatürk: The Rebirth of a Nation, Londra 1981, s. 118 vd.;

Uluğ İğdemir: Atatürk'ün Yaşamı, I, 1881-1918, Ankara 1980, s. 124

Falih Rıfki Atay: Atatürk'ün Hatıratları, Ankara 1965.,

Salahi R. Sonyel Belleten, 205, Cilt: LLII, Sayı, 205, Aralık 1988., , Türk Tarih Kurumu

İngiliz istihbarat Servisi Kahire'de The Arab Bulletin (Arap Bülteni) yayınlıyordu. The Arab Bulletin (Arap Bülteni) yayınında, casus Lawrence’ın, başarıları geniş ölçüde yazılıyordu. İngiliz casusu Lawrence’ın, sağlamış olduğu

başarılar açıkça delilleriyle anlatılıyordu. Casus Lawrence'ın Kamal ile buluştuğunu tarihi vesikalar eşleğinde ve itiraflarıyla şöyle diyordu: "30 Eylül'de atlarımızla Şam'a girdik. Şehir meclisi, Kamal ve Ahmet Cemal ayrıldıktan sonra, Arapların kralını ilan etti ve Arap bayrağını çekti. . . "

Letters of Lawrence, op. cit, s. 256.,

Lawrence of Arabia, by J Wilson, s. ,558,

H. C. Armstrong, Grey Wolf, Ataturk: An Intimate Study of a Dictator, 1934,

Salahi R. Sonyel, Belleten, 205, Cilt: LLII, Sayı, 205, Aralık 1988., Türk Tarih Kurumu,

British agents Kamal and T. E. Lawrence

Kemal was held briefly by the Arabs and interrogated by Lawrence before being released. Kemal had been corresponding with Faisal for several months, and the Arab Nationalists saw his Pan-Turk party as a potential ally. As a prisoner, he would have been in no position to further their cause. Some years after the war, Lawrence told a Foreign Office official that "by a curious accident he was able, in September 1918, to have several conversations with Kamal Pasa. "

...

Lawrence recalled that they had talked, among other things, about Turkish war aims and the aspirations of the Pan-Turk party. His statement gave the gist of these conversations in considerable detail. Kemal had told him that Turkey's real interests lay to the east. They had entered the war primarily to gain territory in Persia, Muslim Trans-Caucasia, and so on. He had confirmed that the Pan-Turks were not interested in the Arab Provinces: Palestine, Syria, Mesopotamia were not only valueless in the Pan-Turkish scheme of things (except in certain strategical aspects relating to the war) but would be positive dangers and encumbrances if they remained in Turkish possession. The Pan-Turks, he declared, would lose them without a regret; they would even be glad to be rid of them.

Although Kemal was a high-ranking enemy officer, the Arab leaders saw him as their best hope for future relations with Turkey, and with Lawrence's agreement he was released.

...

Both Faisal and Lawrence were later to be staunch supporters of Kemal during his struggle for control in Turkey and for international recognition.

Lawrence of Arabia, by J Wilson, s. ,558,

H. C. Armstrong, Grey Wolf, Atatürk: "An Intimate Study of a Dictator, 1934

"For five hundred years these rules and theories of an Arab sheik," he said, "and the interpretations of generations of lazy, good-for-nothing priests have decided the civil and the criminal law of Turkey. "

"They had decided the form of the constitution, the details of the lives of each Turk, his food, his hours of rising and sleeping, the shape of his clothes, the routine of the midwife who produced his children, what he learnt in his schools, his customs, his thoughts, even his most intimate habits.

"Islam, this theology of an immoral Arab, is a dead thing." Possibly it might have suited tribes of nomads in the desert. It was no good for a modern progressive State.

"God's revelation!" There was no God. That was one of the chains by which the priests and bad rulers bound the people down.

"A ruler who needs religion to help him rule is a weakling. No weakling should rule. . "And the priests! How he hated them. The lazy, unproductive priests who ate up the sustenance of the people. He would chase them out of their mosques and monasteries to work like men.

Religion! He would tear religion from Turkey as one might tear the throttling ivy away to save a young tree.

H. C. Armstrong, Grey Wolf, Atatürk: "An Intimate Study of a Dictator, 1934s., 241:

Further, it was public knowledge that he was irreligious, broke all the rules of decency, and scoffed at sacred things. He had chased the Sheik-ul-Islam, the High Priest of Islam, out of his office and thrown the Koran after him. He had forced the women in Angora to unveil. He had encouraged them to dance body close to body with accursed foreign men and Christians.

H. C. Armstrong, Grey Wolf, Atatürk: "An Intimate Study of a Dictator, 1934s., 243:

For Kemal, Islam and civilization were a contradiction in terms. "If only," he once said of the Turks, with a flash of cynical insight, "we could make them Christians!" His was not to be the reformed Islamic state for which the Faithful were waiting: it was to be a strictly lay state, with a centralized Government as strong as the Sultan's, backed by the army and run by his own intellectual bureaucracy.

Lord Kinross, Atatürk, The Rebirth of a Nation, 1965, s, 437:

The cleavage in his musical tastes emerged in Istanbul, where he once had two orchestras, one Turkish and one European, brought to the Park Hotel. He listened with constant interruptions, commanding one to stop and the other to play in turn. Finally, as the raki (an alcoholic drink) took effect, he lost patience and rose to leave the restaurant, saying, "Now if you like you can both play together." Another evening, incensed by the sound of the muezzin from a mosque opposite, which clashed with the dance-band, he ordered its minaret to be felled - one of those orders which was countermanded next morning.

Lord Kinross, Atatürk, The Rebirth of a Nation, 1965, s, 470:

Some confusion as to his identity persisted, however, for some years to come. Inspecting some soldiers in Anatolia, Kemal once asked, "Who is God and where does He live? "

The soldier, anxious to please, replied, "God is Kamal Pasha. He lives in Angora. "

"And where is Angora? " Kemal asked.

"Angora is in Istanbul," was the reply.

Farther down the line he asked another soldier, "Who is Kamal? "

The reply was, "Our Sultan. "

Lord Kinross, Atatürk, The Rebirth of a Nation, 1965, s. 365:

“This leadership continued for 404 years, until it was finally abolished in 1924 at the hands of the Western puppet, traitor to Islam, Kamal (Atatürk).

At the decline of the Uthmani Khilafah, her ideological opponents, namely The Western powers and their agents, the Arab and Turkish nationalists, began to slander and even attack the very fabric of the Khilafah. They promoted the concept that the Turkish people were a separate nation from the other Muslims, and that they'd only carried the flag of the Khilafah in order to subjugate and colonise the other Muslim peoples. "

Abu Rashid

"Ironically, Kamal (today more commonly known by the title of Atatürk, father of the Turks) was the man who dealt the final political blow to the Ottoman caliphate. And for this, many Muslims (in Turkey also) refuse to recognise him as anything but a traitor. "

Irfan Usuf - Sydney Morning Herald, Daily Telegraph, Courier-Mail, Canberra Times,

NZ Herald, Dominion-Post, New Matilda,

Crikey and Online Opinion. Irfan has appeared on Radio National, Triple-J, Channel 9 Today and Sunday programs and on commercial radio stations in Australia, New Zealand and Indonesia.

"main angle is the most pressing: ethnic-Turkish secularism versus Islamic fundamentalism. In the Islamic worldview, Atatürk is the arch-traitor: the destroyer of the Caliphate, the unified Islamic state. In this view, the ideological opponent of Islam is not Christianity (as for the Greeks) but capitalism; conversely, the older, less strictly observant Muslim Turks bridle against the growing Islamist presence. "

Ian Shuttleworth - The Battle Of Green Lanes Theatre Royal Stratford East,
London E15

Albay T. E. Lawrence, Haşimi Araplarını Osmanlı İmparatorluğuna Karşı
Ayaklanmaları İçin Nasıl Aldattı. İngiliz Gizli Belgelerine Göre

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LL – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk
Tarih Kurumu

İngiliz Devlet Arşivi (Publlc Record Office) Dışişleri, Savaş ve Sömürgeler
Bakanlıkları ve İngiliz Kabinesinde Lawrence'la ilgili birçok yayımlar, belgeler,
özgeçmişi, yayımlanmış mektupları, ve çeşidi arşiv çalışmaları korunmaktadır.
Bunlar asıl ve gerçek kaynaklardır. Bu arşivler, araştırmacılar için Lawrence'ın
kişiliğine ve çalışmalarına epeyi ışık tutar.

The Guardian, Londra, 20. 5. 1985.

İngiliz yazar Robert Lacey'in bellettiğine göre; "Türlere karşı düşman İngiliz,
içten yıkmak için Yahudilerin yardımlarıyla muazzam servetler harcamıştır.
Yahudi ve İngiliz ortak düşmanı Türk kalesini içten yıkma komplolarına “bir
milyon Sterlin gibi İngiliz altınlarıyla finanse edilmiştir.

Ronald Storrs, Orientallons (Hedefler/Yön Tayinleri), Londra 1945, s. 152-6.

Türk kalesini içten yıkma baş faaliyetlerini "Arabistan'ın 'El Aurens'i” olarak
bilinen İngiliz ajanı Thomas Edward (Ned) Lawrence yapmıştır. Düşman
İngilizler tarafından sırf bu içten yıkma planlarını uygulamak için
görevlendirilmiştir. İngiliz yazarı Richard Aldington, Thomas Edward (Ned)
Lawrence’ı adlı, onu bir homoseksüel olarak nitelendirmiştir.

İmpact International: "Can't buy peace througy suppllcation” (Dilenmekle barış
satın alınamaz), 15:19, Londra, 11-24 Ekim 1985, s. 9.,

David Holden ve Richard Jones, The House of Saud (Suud Hanedanı), Londra 1981,

Richard Aldington, Lamenct of Arabia: Biogrophkal Enauiry, Arabistan'ın Lawrence'ı, Londra 1969.,

H. Montgomery Hyde, Soiitary in tht Ranks: “

Lawrenct of Arabia as anman and privatt soldür (Rütbelerde Tek Başına: “Arabistan'ın Lawrence'ı havacı ve alelade asker), Londra 1977. s. ,37

Thomas Edward (Ned) Lawrence, Birinci Dünya Savaşı öncesi 1912-13'de ". . . Türkiye'ye gelin ce, Türkler aşağılıktır. ! Korkarım ki onlarda hayat yoktur. Rezil, aşağılı iğrenç ve yapışkan yaratıklardır. Pıtrak gibidirler. Yapıştıklarından kopmazlar. Türklerin yok olması Filistin için bir fırsat oluşturacaktır” diyerek azılı Türk ve İslam düşmanı olduğunu çok önceleri itiraf etmiştir.

1914 yılı başlarında Lawrence, arkeolog Sir Leonard Wolley ve Yüzbaşı S. F. Newcombe, Filistin Keşif Fonu (Palestine Exploration Fund) için Filistin harita çıkarma çalışmalarında bulunmuşlardı. Düşman İngiliz n Birinci Dünya Savaşı'ndan önce Türk topraklarını göz diktiğinin bu bir kanıtıdır. Türk hududunda bulunan kuzey Sina'yı keşif çalışmalarında bulunmuştur. Bu ekibin keşiflerini, Mısır'daki İngiliz Yüksek Komiseri (daha sonra Savaş Bakanı) Lord Kitchener'ce planlanarak uygulatmıştır. Türkiye 1914'teki düşmanın bu alçakça çalışmalarının istihbaratını almıştı.

İmpact International: "Can't buy peace througy suppllcation” (Dilenmekle barış satın alınamaz), 15:19, Londra, 11-24 Ekim 1985, s. 9.,

David Holden ve Richard Jones, The House of Saud (Suud Hanedanı), Londra 1981,

Richard Aldington, Lamenct of Arabia: Biogrophkal Enauiry, Arabistan'ın Lawrence'ı, Londra 1969.,

H. Montgomery Hyde, Soiitary in tht Ranks: “

Lawrenct of Arabia as anman and privatt soldür (Rütbelerde Tek Başına:

“Arabistan'ın Lawrence'ı havacı ve alelade asker), Londra 1977. s. ,37, 15., s. 163,s. 181.

1914 yılı Ağustosunda Birinci Dünya Savaşı patlayınca, Lawrence, Savaş Bakanlığının Londra'daki harita bölümünde çalışıyordu. Ona, Sina'nın askeri bir haritasını yapmak görevi verilmiştir. Oxford'dan Bayan Reider'a gönderdiği mektupta Türkiye hakkındaki düşman İngiliz planını itiraf etmiştir: ". . . Türkleri Küçük Asya'ya (Anadolu) sıkıştırarak küçük bir ülke yapmak zevkli olacaktır. Türkleri Küçük Asya'da Küçük Asya'da(Anadolu) bile vesayet altına almak güzel bir gelişme olacaktır. "

1914 Aralığında teğmenliğe yükseldi. Lawrence, Kahire'deki İngiliz istihbaratında görevlendirmiştir. Türk savaş esirlerini zevkle işkence ederek sorguluyor. Türkleri yenmek i. in haritalar çiziyordu. Türk hatlarının ardındaki Yahudi NİLİ fahişelerinden oluşturulan ajanlardan gelen bilgiyi değerlendiriyordu. Aynı zamanda, İslam Alemi'nde, içten Türkiye'yi yenmek amacıyla bir strateji planlıyordu.

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LL – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu, 11,. s. 181-182, s. 163

Dostu D. G. Hogarth'a 18 Mart 1915'de bir mektubunda göndermişti. " (Türkiye'nin merkezi Anadolu'ya taşındıktan sonra) İstanbul'u yitiren Türk'ün bir Rönesans geçirmesini beklemeliyiz kanısındayım. Askeri açıdan daha korkunç, ama siyasi bakımdan daha zayıf olacaklardır”

Bir ay kadar sonra (20 Nisan 1915'de) yine Hogarth'a gönderdiği bir yazıda şöyle diyordu: "Herkes, Türkiye'nin son zamanlardaki parlak başarılarından daima söz eder, ama gerçekte çok acınacak bir durumdadır. Türkiye ilgili herşey oldukça mide bulandırıyor. Türkiye'nin varlığına son vermenin iyi olacağına inanıyorum. Türkiye'nin yok olması bizim için uygun olmayacaktır. Anadolu bozkırlarında sürünmelidir” dileğini yerine Siyonist işbirlikçisi 8 yıl sona gerçekleştirecekti.

Düşman İngiliz casusu Thomas Edward (Ned) Lawrence'ın görüşleriyle Türk Ordusu Komutanı Kamal'ın görüşleri tıpa tıp uyuyor. Düşman İngiliz casusu

Thomas Edward (Ned) Lawrence'ın görüşleriyle Türk Ordusu Komutanı Mustafa'nın Türkiye ile görüş birliği içindeler. Bir Türk generali Kamal'ın aleyhine görüşleri, tam tamına Türkiye düşman İngiliz casusu Thomas Edward (Ned) Lawrence'ın görüşlerinin aynısı olması dehşet vericidir.

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LL – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu, 11., s. 197., s. 201-2.

Lawrence, İngiliz Savaş Bakanlığınca gizli bir görevle Mezopotamya'ya gönderilmiştir. Türk Generali Hall Paşa'yla pazarlığa girişmesi için, Savaş Bakanlığınca gönderilen gizli öneriler taşıyan Lawrence, Aubrey Herbert adlı bir İngiliz ile birlikte seyahat etmiştir. General Townshend, Türkleri para karşılığında satın almayı düşünmüş, bir plan hazırlamıştı. Irak'taki İngiliz orduları komutanı General Lake'de bu planı kabulle etmiştir. İngiliz Savaş Bakanı Lord Kitchener de bunu uygulamıştır. Lawrence, Beach, Aubrey Herbert birlikte ve Halil Paşa'yla görüşmüşlerdir. Lawrence, Beach, Aubrey Herbert üçlüsü İngiliz Savaş Bakanı Lord Kitchener adına Halil Paşa'yla görüşmeler yapmıştır. Lawrence, Beach, Aubrey Herbert üçlüsü İngiliz Savaş Bakanı Lord Kitchener adına Halil Paşa'ya, düşman İngilizler le işbirliği karşılığında ilk önce bir milyon Sterlin teklif etmişlerdir. Halil Paşa'nın bu düşmanla işbirliği ihanetini ret etmesiyle, düşman ile işbirliği ihanetine karşılık iki milyon Sterlin rüşvet önermişlerdir. Halil Paşa bu İngiliz önerisini tiksintiyle ret etmiştir. Halil Paşa, . Lawrence, Beach, Aubrey Herbert üçlüsünü rezil ederek kovmuştur. Tiksintiyle ret etmekle kalmamıştır. Bu ihanet karşılığındaki kahpe İngiliz teklifini açıklamıştır. Böylece kalles İngiliz düşmanları kuyruklarını saklayarak def olup gitmişlerdir. Halil Paşa, olmayan İngiliz saygınlığına büyük bir darbe vurmuştur. Halil Paşa'nın bu onurlu tavrına karşılık, 7. Ordu Komutanı Kamal ise ne yazık ki Siyonist İngiliz ajanı Lawrence ile defalarca görüştüğünü İngiliz belgelerinden ve Lawrence'ın beyanatlarından anlaşılmaktadır. 7. Ordu Komutanı Kamal, Halil Paşa'nın onurlu hareketini yapmamıştır. Onurlu bir tavır koyarak kovmadığı gibi defalarca da görüşmeye devam etmiştir. Bununla kalmayarak, düşman İngiliz'in görüşlerinin aynısını beyan etmiştir. Daha garibi ise, hiçbir zaman Lawrence ile görüştüğünü belli etmeyerek saklamıştır.

Lawrence, Arapları Türklere karşı ayaklanmaya kışkırtmak için ayaklarına muazzam servetler dökmüştü. Türk Devleti çok güçsüzdü. Yahudi güdümlü Genç Türklerin Türk milletinin başına bela ettikleri İttihat ve Terakki Partisi ile

darbeyle devleti ele geçirerek geldikleri 1908 yılı Temmuzundan beri, savaş, istilâ ve ayaklanmalar sonucundandı Türkiye, Balkan illerinin tümünü yitirmişti. Bu da yetmemiş Trablusgarp'taki toprakları, (Libya) darbe için aldıkları İtalyan mason locası yardım paralarına karşılık, düşman İtalya'ya hediye babında peşkeş çekmişlerdi. Girit üzerindeki egemenlik, ihanetlerle Yunanistan'la birleşmesiyle elden çıkmıştı. Türk subaylarının ayrılıkçı ulusal lâiklikleri ve din dışı uygulamaları, Arapları da kıskırtmıştı. Bu ihanetler neticesinde, Türk İmparatorluğu'nun Arap illeri de sarsıntı geçirmeye başlamıştı.

David Holden ve Richard Jones, The House of Saud (Suud Hanedanı), Londra 1981, s. 33., 52,

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LL – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu, 11., s. 197., s. 201-202.

Lawrence, 15 Eylül 1919'da İngiltere Dışişleri Bakanlığı sorumlularından Cecil Harmsvorth'e bir mektup gönderiyor. Gönderdiği yazıda: "Kamal, ve ekibi İngiliz yanlısıdır. İngiliz Savaş Bakanlığı, gizli casusluk görevlisi Montagu, Amery ve Aubrey Herbert'ten oluşan ekiple Kamal defalarca buluşarak, görüş birliğine varmışlardır. Kamal, ve ekibi tamamen İngiliz taraftarıdır. Kamal, ve ekibiyle beraber İngiliz çıkarlarını korumak için görüş birliğinin varılmıştır. Kamal, ve ekibine güveniyorum."

Lawrence, mektubunu deva ediyordu: "Kamal, İngiltere'nin çıkarları doğrultusunda hareket edecektir. En ümitsiz durumlarda veya en uygun koşullarda çıkarlarımıza helal getirmeyecektir. İngiliz çıkarları dışında hareket yapmayacaktır. Kamal'ı tavrı ve sözleri bize her zaman yararlı olacaktır. Kamal, kendi hareketi için Enver'i bir bayrak gibi kullanıyor. . Kamal, çıkarlarımız için (işbirlikçilikte) yeteneklidir. Ne yazık ki Kamal'da karizmatik liderlik yeteneği yoktur. "

İngiltere Dışişleri Bakanlığı belgeleri: FO 37V4236/E 129405.,

İngiltere Dışişleri Bakanlığı belgeleri: FO 37V4236/E 129192,

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LL – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu

Kahire'deki İngiliz temsilcisi Sir Henry McMahon, daha sonra yaptığı açıklamada, ana gayesinin, Osmanlı orduları safında çarpışan Arap erlerin sadakatlerini sarsmak olduğunu bildiriyordu. O sıralarda (1915) şöyle düşünüyordu: "Bu anda Çanakkale'deki Türk gücünün büyük bir bölümünü ve Mezopotamya (Irak)'daki gücün yaklaşık olarak tümünü Arap erleri oluşturuyor. . . Onların Türkiye'den kopmalarını haklı göstermek için, ileride kendilerine yardımda bulunacağımız yolunda güvence ve büyük servetler vermiştik. Bunu ivedilikle yapmam için bana buyruk verilmişti. . . Bu, hayatımda en üzücü hadise idi.

Robert Lacey, The Kingdom (Kraliyet), Londra 1981, op. cit., s. 119-120.

Lawrence, İngiliz Kabinesinin bilgisi için hazırladığı 4 Kasım 1918 tarihli gizli bir andıcında, "İslam'ı bölme" işinin ivedilikle gerekliliğini savunuyordu. Mekke Şerifini Arap Önderi olmamasını savunuyordu. Böylece hem Türk'ü hem de İslâm dünyasını bölüneceğini belletmiştir. Coğrafi durumunun, bölünmelere yardımcı olacağını bildirmiştir.

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LL – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu, 11,. . s. 265.

Lawrence, ayaklanmanın ivedilikle beyni, örgü deycisi, askeri tetikçisi ve İngiliz'in sorumlu irtibat subayıdır. Türk Orduları ve hedeflerine vur ve kaç taktiği kullanan gerilla harekâtlarına girişmiştir. Türk hatlarının iç tarafından hırpalayıcı, ikinci bir cephe kurmuştur. Lawrence, 6 Temmuz 1917'de Kızıl Deniz'in kuzeyinde bulunan Türk Akabe limanını işgal etmiştir. Bundan dolayı yarbay rütbesi ve Mümtaz Hizmet Nişanı (Distinguished Service Order) verilmiştir. Lawrence, 1917 ve 1918 yıllarında, İslam Âlemi'ndeki İngiliz orduları başkomutanı General Sir (Lord) Edmund Allenby'in emrinde, Filistin Cephesi'nin Türk Toprakları iç tarafından, bütün var gücüyle koordine ediyordu. İngiliz orduları başkomutanı General Sir (Lord) Edmund Allenby; Türk ordularının karşısında çalışmasını yürütüyordu. Lawrence ise Türk topraklarında Türk Orduları'nın gerisinde gerilla ve casusluk faaliyetlerini gerçekleştiriyordu.

Lawrence'ın taktiği "Türk İmparatorluğu'nun toprakları için İngiliz kanı akmamalıydı. Türk toprağı, bence tek bir İngiliz gencinin ölümüne değmezdi" Askeri hareketlerinin pek azını İngiliz i tehlikeye sokarak yürütüyordu. Türk ve Arap askeriyesini satın alarak işlerini yürütüyordu. 24 Eylül 1917'de Akabe'den bir dostuna gönderdiği mektupta şöyle diyordu: ". . . Türkleri zevkle korkunç taktiklerle hunharca öldürüyoruz. Ansızın kallesçe sabotajlar yaparak saldırıyoruz. Türk vatan evlatlarını param parça olarak her yana dağıtıyoruz. Birçoğunun hâlâ canlı canlı iniltilerini duyarız ve görürüz. Daha önce onları yüzlerce sabotajlarla katletmişizdir. Kendimi daha yüzlerce sabotajlar yaparak daha fazla katletmeye mecbur hissediyorum "

15 Temmuz 1918'de V. W. Richards adlı bir tanıdığına mektup göndermişti." Şiddetin en derinliklerinde yüzüyorum. Hayallimdeki Türklere karşı katliamları zevkle gerçekleştiriyorum. Bu katliamlar benim en büyük zevkle gerçekleştirdiğim hayallerimdir. Hallerimi gerçekleştiriyorum. Bu işten büyük zevk ve kıvanç duyuyorum. Ben bir fırsat hırsızıyım. Türklere karşı bütün fırsatları sonuna kadar kullanıyorum. Türk yaratıklarına karşı hiç bir acıma duygum yoktur. Fırsatları yakalama sevkinden kendimi alamıyorum. . . . Görevim Türkiye'ye karşıdır. Onun için de batılı olan dış görünüşümü gizlemek zorundayım. Dış görünüşümü Araplara benzeyerek bu katliamları zevkle gerçekleştiriyorum. Türk gençlerini katlederken, kendimi bir çeşit sahne üzerinde, balo giysisiyle acayip bir dilde, gece ve gündüz başarılı bir aktör olarak görüyorum. Rolümü iyi oynamazsam, kellemi kaybedeceğimin bilinci içindeyim. Türk gençlerini katletmek bana bir oyun gibi geliyor. Bana büyük bir haz veriyor. Civan gibi delikanlıları katletmek, hayallerime sığmıyor. Türkleri zevkle katletmek benim gündüzleri hayallim geceleri düşüm oluyor. Bu hayallerimin ve düşlerimin bitmemesini istiyorum. Hayallerim ve düşlerim hep gerçekleştiğine inanamıyorum. Atlarımızı çılgınlar gibi sürüyoruz. Habersiz Türk gençlerin üzerlerine çullanıyoruz. Türkleri yığınlarca yok ediyoruz. Tüm hareket çok kanlıdır. Katliam plan ve hazırlıklarını severim ve zevk duyarım. Kendim fiziki olarak çarpışmaktan ve Türkler'den tiksiniyorum. . . . Acayip, küçük bir gruptuk, ama İslam Âlemi'ndeki tarihin seyrini değiştirdiğimizi sanıyorum. "

Lawrence, Türk Orduları'na karşı yaptıkları saldırılarında, saldırı sırasında, hiçbir esir alınmaması buyruğunu vererek hepsini katlettiriyordu. 106 sayılı Arab Bulletin (Arap Bülteni) bunun en sabit delildir. Lawrence', Türklere karşı tarihin en gaddar ve kalles hareketlerini sergilemiştir. Bir katliamda 5. 000 Türk evladı hunharca katledilmiştir. Lawrence'ın anlattığına göre, "Katletmekten

yoruldukları için, son kalan 600 Türk evladını esir etmiştir. Lawrence, katliamlarını "askeri gerekçe" ardına sığınarak yapıyordu.

30 Ekimde İngiliz Kralı V. Resmi Gazete'de ilân edilen nişanlarını resmen tevdi etmek üzere onu huzuruna çağırmıştır. Sırf Siyonist emelleri uğruna katliamlar yapan Lawrence, Şövalyelik (Order of the Bath), Şeref Nişanı (Order of Merit) ve "Sir" unvanını da kapsayan tüm onurlardan vazgeçmiştir.

Lawrence, yaşadığı tiksintileri, İngiliz yazarı George Bernard Shaw'ın "Seven Pillars of Wisdom (Hikmetin Yedi Sütunu) eserin Oxford metninin giriş bölümünde yansıtmıştır: ". . . Kazandığımız başarı sonunda yenedünya doğmuştur. Ama eski adamlar yine meydana çıktılar. Zaferimizi ellerimizden aldılar. Zaferimizi, yeniden, bildikleri eski dünya içinde biçimlendirdiler

Yeni bir ulus yapmak istedim; dünyaya, yitirilen bir etkiyi geri getirmek istedim; Sami'lerden (Yahudi ırkından)oluşan 20 milyonluk kitleye, ulusal düşünceleri esinlettim. Hayal dünyalarını genişlettim. Yeni bir hayal dünyalarını kurma amacını güttüm. Böyle yüksek bir amaç, zaten onların asaletinde vardı. Hayat bizi olaylarda cömert bir rol oynamaya zorladı. Kazandığımızda Arap topraklarında İngiliz petrol imtiyazlarını kuşkulu bir duruma soktu.

"Doğu'ya, bir amaç ve idealler iade etmişsem; beyazın kırmızıyı yönetmekle ilgili ölçüyü daha gerekli yapmışsam; belirli bir ölçüde oradakileri, yeni uluslararası kazandırmış oluyorum. Tahakküm edici soylar,(Türkler) zorbalıkla sağlamış oldukları başarılarını unutacaklardır "

David Garnet, The Letters of T. E. Lawrence of Arabia (Arabistan'ın T. E. Lawrence'in mektupları), Londra 1964, op. Cilt., s. 33 s. 238., s. 254., s. 261, 261,263,

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LL – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu, s. 183, s. 244. s. 246., s. 254., s. 284.

Lawrence'ın Seven Pillars of Wisdom (Hikmetin Yedi Sütunu), 31 Hyde, op. cit., s. 19.

Lawrence, İngiltere'ye gelmesiyle İngiliz Savaş Bakanlığı'nda gizli bir casusluk görevlisi olan Lawrence, Beach, Aubrey Herbert ekibinden Lawrence ayrılmıştır.

İngiliz Savaş Bakanlığı, gizli casusluk görevine Montagu, Amery ve Aubrey Herbert ekibini atamıştır. İngiliz Savaş Bakanı Lord Kitchener adına Lawrence'siz bu eski ekip casusluk ve ajanlık işlerine devam ettirmişlerdir. Lawrence, 15 Eylül 1919'da İngiltere Dışişleri Bakanlığı sorumlularından Cecil Harmsvorth'e bir mektup gönderiyor. Gönderdiği yazıda: "Kamal, ve ekibi İngiliz yanlısıdır. İngiliz Savaş Bakanlığı, gizli casusluk görevlisi Montagu, Amery ve Aubrey Herbert'ten oluşan ekiple Kamal defalarca buluşarak, görüş birliğine varmışlardır. Kamal, ve ekibi tamamen İngiliz taraftarıdır. Kamal, ve ekibiyle beraber İngiliz çıkarlarını korumak için görüş birliğinin varılmıştır. Kamal, ve ekibine güveniyorum."

Lawrence, mektubunu şöyle devam ediyordu: "Kamal, İngiltere'nin çıkarları doğrultusunda hareket edecektir. En ümitsiz durumlarda veya en uygun koşullarda çıkarlarımıza helal getirmeyecektir. İngiliz çıkarları dışında hareket yapmayacaktır. Kamal'ın işbirlikleri ve sözleri bize her zaman yararlı olacaktır. "

İngiltere Dışişleri Bakanlığı belgeleri: FO 37V4236/E 129405.,

İngiltere Dışişleri Bakanlığı belgeleri: FO 37V4236/E 129192,

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LL – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu,

Süleyman Musa adlı Arap yazar, 1962 yılında Arapça yayınladığı Siyonist T. E. Lawrence: Bir Arap Görüşü adlı yapıtında, Lawrence'ın Arap ayaklanmasındaki rolünü aşağılamakta ve onu, açıktan açığa bir Siyonist olarak nitelendirmektedir.

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LL – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu

Siyonist T. E. Lawrence, 15 Mayıs 1930'da Frederic Manning'e Plymouth'dan şöyle hitap ediyordu: ". . . Sonuçta Arap akımına inanmadım; ama o günkü zaman ve mekân açılarından onun gerekli olduğunu düşündüm. Bu akım, savaştan bu yana da haklılığım büyük ölçüde kanıtlamış bulunuyordu. . . "

Ente. G. 1919

Salâhi R. Sonyel

BRITISH DELEGATION,
PARIS.

September 3rd, 1919.

Private & Secret.

My dear Archie,

125340

I have received your letter No. 116059/ME44a
of August 21st about Colonel Lawrence and have consulted
the authorities here.

The reply is that Colonel Lawrence should be considered to be under the Foreign Office, and that we do not share the apprehensions as to the effect of his presence in Paris at the proper time. It is considered, on the contrary, that there is little hope of a settlement ~~except~~ in an agreement between Feisal and the French, and that such an agreement would hardly be possible except with Colonel Lawrence's assistance. If he is properly handled, he may be able to get Feisal into a reasonable frame of mind, and if he cannot or will not, probably no one else can. If Feisal comes here for the ultimate settlement and then found that we were preventing him from having the advice of Lawrence, it would only make him more suspicious of an Anglo-French plot against him and all the less likely to be accommodating.

Grave
1919

Dr. 24. 19/19

The Secretary

to the Army Council.

Belge No. 5

Document No. 5

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LL – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu, s. 1. 693.

8 Kasım 1934'de B. H. Liddell Hart'a York'tan gönderdiği yazıda şöyle diyordu: ". . . Kamal'ın sahte ulusalcılığı, Enver'in Alman yanlısı meyline karşı mücadele etmek için sahte bir ulusalcılıktır" diyerek Siyonist Kamal'ın Türk kimliği ile ve milliyetçiliği kullanarak darbe ve isyan ihanetlerini devam ettirebildiğini de deşifre etmiştir.

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: LL – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu, s. 831

Salâhi R. Sonyel

Reference: - Belge No. 6A
Document No. 6A

FO 371/4236

80834

COPYRIGHT - NOT TO BE REPRODUCED PHOTOGRAPHICALLY WITHOUT PERMISSION

Notes

- A. I should say that no Mustafa Kemal - Faisal agreement exists, but Arabs of the "Young Arab" party are agreeable to it, and Faisal in a former will be prepared to accept any help. There has been a revival of Jewish concern in Turkey lately, and notes are passing in London on the point.
- B. The Armenians & the Circassians are not in danger from Mustafa Kemal, unless they attack e.g. Erzurum. The key to their question will probably be the political history of the Turkish Muslims in the next six months.
- C. Mustafa Kemal cannot make up his mind between Cilicia and Syria for action, and will not act except in desperate or very favourable circumstances.
- D. I do not believe that the elements that concluded the Persian Agreement will have any deep root in Persia, and a Bolshevik success in the Moslem neighbourhood might change the attitude of the Persians radically. The dissatisfaction against us in Muscatama is mostly in the towns; and will give rise to action when the soldiers come enough to go out and make agreement with the country-folk.
- E. The Kurdish agitation is most mischievous. Kurds have no corporate feeling and no craving for autonomy or nationality. Mustafa Kemal believes that we are doing it out of love for him.
- F. I would like to know whether we have ever thought of using Tabriz to damage Enver. His removal would be useful to us; and Mustafa Kemal is warning Enver like a hammer in his movement. Of course Mustafa Kemal is not the master of the two, but Enver's personal magnetism.

Belge No. 6A

Document No. 6A

Siyonist T. E. Lawrence, 1926 yılı Nisanında İngiltere Dışışleri Bakanlığı yetkililerinden W. G. Childs'a yaptığı açıklamada, "1918 yılı Eylülünde, acayip bir rastlantı sonunda, Kamal ile defalarca görüşme yapmış olduğunu itiraf etmiştir. Türk savaş amaçlarının, konuşulan konular arasında bulunduğunu" belletmiştir.

İngiltere Dışışleri Bakanlığı belgeleri: "FO 371/215/L 2540:

W. G. Childs'ın kaleme aldığı andın, Londra, 20. 4. 1926.,

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: II – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu

**Belge No. 5 Lawrence'ın İngiliz yönetimince nasıl kullanıldığını gösteren,
Paris, 3 Eylül 1919 tarihli özel ve gizli mektubun fotokopisi**

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: 11 – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu

Lawrence'ın 1919 yılı Eylülünde İngiltere Dışışleri Bakanlığına gönderdiği ve Kamal'dan de söz eden yazısının fotokopisi

Salahi R. Sonyel, Belleten, 199, Cilt: 11 – Sayı. 199, Yıl., Nisan 1987, Türk Tarih Kurumu

Kamal ve Ekibinin İhanetleriyle Şeria Nehri'nden Dera'ya Kaçma (23–26 Eylül 1918)

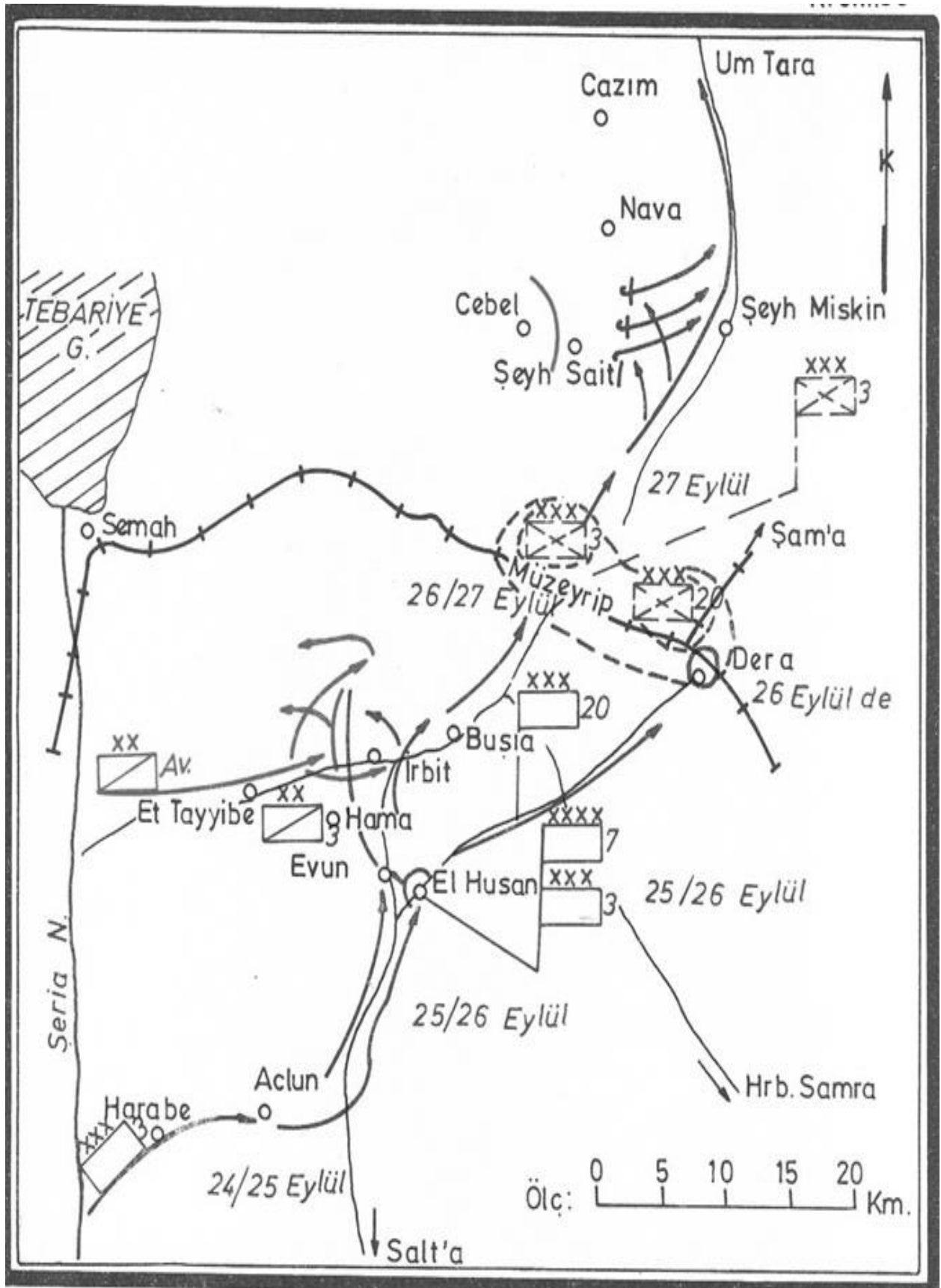
EK-B

Gnkur. ATASE Bşk. 1ığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 2, Sina-Filistin Cephesi, Kroki:58

Kamal ve Ekibinin İhanetleriyle Şam-Rayak Savunmasını Yapmaması

Savunma Hattı Kurulması Emrini Dinlemiyor

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal ve ekibi ihanetlerle, 1 Ekim 1918'de Şam'ın kesin olarak İngilizler'e peşkeş çektikten sonra, Başkomutan Sanders'in kesin emrine rağmen Şam-Rayak(Riyak) hattında savunma yapmadan da kaçmıştı. Hiç bir neden olmadan savunmayı bırakarak Halep istikametine kaçmıştı. Hâlbuki Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Liman Von Sanders ise bulunulan mevzilerdeki savaşmayan geri birlikler ile savunmaya devam edilmesini kesin emirle bildirmişti.

TC'yi kuran ekibin başı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal Riyak'ı savunma yapmadan kaçarken, TC'yi kuran Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe ekibin diğer komutanı olan Şam'ı savunmakla görevli Cemal Mersinli'de aynı zamanda savunma tertibi almadığından dolayı Şam'dan kaçmıştı. İki Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe komutan aynı anda ihanette yarışıyorlardı. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal küçücük iki düşman alayına karşı savunma yapmayacak kadar alçaklaşırken; başka birliklerinde savunma yapmaması için emir vererek alçaklaştıkça alçaklaşmıştı. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Cemal Mersinli'nin Şam'ı savunmadan kaçmasının sebebi daha sonra anlaşılmıştır. En Kuzeyde olan Kamal, Şam-Rayak(Riyak) hattında savunma yapması Başkomutandan emir almıştı. Diğer birlikler de savunma emrini alarak düşmanı durdurmak için önlem almıştı. Kamal, sadece iki alay küçüklüğündeki düşmana en uzak konumda idi. Sadece iki alay küçüklüğündeki düşman öndeki diğer birliklere saldırımları gerekmektedir. Sadece iki alay küçüklüğündeki düşman önündeki diğer birliklere bile saldırmadan, Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal, düşmana en uzak noktada olmasına rağmen; savunma düzeyinden vazgeçti. Sadece kendisi vaz geçmedi. Önündeki ve düşman ile kendisi arasında bulunan arkasındaki diğer birliklere de kuzeye çekilmeleri için emir verdi. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın bu hiç bir tehlike olmamasına rağmen, kendisiyle birlikte diğer birliklere kuzeye çekerek kaçmıştı. Kamal ve ekibinin sadece iki alay küçüklüğündeki düşman olmamasına rağmen kuzeye kaçmaları sonucunda, düşmana yakın Şam'da en uç noktadaki Cemal Mersinli'nin yalnız kalmasına yol açtı. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın bu ihaneti, zincirleme devam ederek çığ gibi büyüdü. Düşmana yakın Şam'da en uç noktadaki Cemal Mersinli'nin sadece iki alay küçüklüğündeki düşmana karşı savunma yapması çok kolay olmasına rağmen, kaçmasına sebep oldu. Böylece Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın hiç bir tehlike olmamasına rağmen kaçması ve diğer birliklerinde kuzeye kaçmaları için emir vermesiyle oluşan zincirleme ihaneti, Şam'ın savunulmadan bırakılıp kaçılarak düşmana peşkeş çekilmesine sebep oldu. Koskoca Türk birliklerinin kaçmalarının sebebi, sadece iki alay küçüklüğündeki düşman olamaz. Bu kaçma zincirlemeleri TC'yi kuran Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe ekibin İngiliz lehine yaptıkların ihanetlerini açık göstergesidir. En uçtaki diğer birliklere düşman gelmeden önce savunmanın kaldırılma emrini vermek, sadece ihanetle açıklanabilir. Sadece iki alay küçüklüğündeki düşman gelmeden Riyak'ta

savunmanın mümkün olamayacağı gerekçesi ve bahanesiyle: ". . . Şam'da bulunan bütün kuvvetler benim orada bıraktığım İsmet Beyin emri altında, Riyak havalesindeki birlikler Ali Fuat'ın kumandası altında kuzey yönüne hareket edeceklerdir" bizzat kendi rezil emri; Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın ihanetinin belgesidir. Diğer bir ihanetin belgesi de Başkomutan Mareşal Liman Von Sanders: ". . . 7. Ordu Komutanı Kamal'a verilen savunma vazifesinin, güneyden gelen birlikleri kendi bulunduğu hatta tutmak olduğunu" bildirdiği açık ve net emirdir. Bu kadar açık ve net olan emri kendisi uygulamamasına rağmen diğerlerinin de uygulamasını önlemesi ihanetin çok açık delildir.

Doğruer, a. g. e., s. 244-245.;

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999,s. 342vd. ,

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal ihanetinde sınır tanımıyordu. İhanetlerini utanmadan ve sıkılmadan en alçak şekilde devam ettiriyordu. İhanetlerinde alçaklıkta sınır tanımamasının delilli, verilen emre karşı çirkefçe verdiği cevaptır: 7. Ordu Komutanı Kamal, Yıldırım Ordular Grubu Komutanı'nın verdiği emrin altına utanmadan ve sıkılmadan küstahça: "Emri okudum ve gördüm. Benim fikrimce başka türlü hareket edilemez" şeklinde not yazmıştı.

Selek, Anadolu İhtilall,c. 1,s. 29;

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi, c. I II, Ks. 3,s. 461.;

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın ve ekibinin içten ihanetleriyle Türk Orduları, 10 günde yaklaşık 500 Km gibi rekorla kaçmışlardı. Artık kaçan Türk Orduları çoğunluğu Arap nüfusu olan toprakları

geride bırakmıştı. Kuzey Suriye Türk olmasına rağmen; Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın ve ekibinin düşman kovalamamasına rağmen kaçışları, sırf Siyonist emelleri yüzündendir. Çünkü tahrif edilmiş Tevrat'ta; Siyonistlerin vaad edilmiş toprakları Toroslara kadar idi. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal ve ekibi de, düşman saldırısı ve takibi olmamasına rağmen Toroslara kadar kaçmaları, sırf bu Siyonist emre uymalarındandır. Hâlbuki arazi de savunmaya uygun olacak şekilde, dağlık ve engebeli idi. Düşman da kaçan Türk ordularını takip ederek, ana karargâhından epeyce uzaklaştığı için bilmediği arazilere gelmişti. Düşman ileri gözcü birlikleri mahiyetinde birkaç süvari alayını, Türk Ordusunun mahiyetini bilmesi açısından ve irtibatın kesilmemesi için yollamıştı. Filistin'de amacına ulaşan büyük bir düşman ordusu yüzlerce kilometre gerideydi. Sadece Türk Ordularıyla temas eden birkaç küçük alay vardı.

Ordular Grubu Komutanı Sanders, Yüzlerce kilometre geride kalan düşman ordusunun ileri uçlarını durdurmanın çok basit olduğunu biliyordu. Yaklaşık 500 Km kaçan Türk birliklerinin düşmanı durdurmada kolaylık sağlayan dağlık bir hatta savunma düzenini kurulmasını istemişti. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal ve ekibi ise sırf tahrif edilmiş Tevrat'ın emrini uyarak Toroslara kadar peşkeş çekmek istediler. Çünkü işbirlikçileri düşman İngiliz; Balfour deklarasyonu ile Filistin'de Yahudi İsrail kurulması için işgal edeceklerini vaad etmişti. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal, daha önce de İngiliz casusu Lawrence'e söylediği gibi Toroslara kadar Türk Topraklarını fazlalık görmekteydi. Düşman tehlikesinin tamamen kalmasıyla, Başkomutan Sanders'in haklı olarak bir savunma hattının kurulma emrini vermiştir. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal ise Siyonistlere ve düşman İngilizler'e verdiği Toroslara kadar çekilme ihanet sözünü, yerine getirmenin çabası içindeydi. Sırf bu yüzden haklı olan Başkomutan Sanders'in bir savunma hattının kurulma emrini engellemiştir. Hatta engellemekle de kalmamıştır. Yıldırım Ordular Grubu Komutanı'nın emrini dinlememiştir. Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Sanders'in emrinin tersini gerçekleştirmiştir. Yıldırım Ordular Grubu Komutanı'ndan habersiz diğer ordulara emir vererek; onlarında kuzeye çekilmelerini sağlamıştır. Kendisi emri uymadığı gibi, diğerlerini de ihanetine ortak etmiştir. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal, diğer işbirlikçi komutanlarla "ben yaptım oldubittisiyle" başkomutan Mareşal Sanders'i etkisiz kılmıştır. Düşman takip etmemesine rağmen, işbirliği içinde olduğu İngiliz e hala Türk Topraklarına peşkeş çekmişti. Hâlbuki Kuzey Suriye'de asla Arap yaşamıyordu. Yerli ahali tümüyle Türk ve Kürt idi. Yerli ahali Türk askerlerinin çekilmemesi için

ağlayarak yalvarmışlardır. Hâlbuki her vatansever komutanın da haklı ve doğal olarak, takip edilmedikleri için dağlık arazide savunma hattının kurulmasını istemesi gerekirdi. Yıldırım Ordular Grubu Komutanı'nın sıra dağlarda bu kolay savunma hattı isteğini desteklemeyerek kösteklemek ve engellemek ihanetinde devam ettiğinin belgesidir. Bu belge kendi ifadelerinde yer bulmuştur.

Yıldırım Ordular Grubu Komutanı'nın emrine karşılık, 1 Ekim 1918'de bizzat saçma ve mantıksız cevaplamıştır. 7. Ordu Komutanı Kamal, Başkomutan edasıyla emri uygulamadığı halde başka bir küstahça cevapla ihanetinde bütün sınırları yıkmıştır: "Verdiğiniz savunma emri uygulanamaz. Bugün benim Orduya verdiğim direktifte, bu hal içinde savunmanın uygulanamayacağını bildirilmiştir. Bu emrin içindekileri ve kapsamı orduların halini ortaya koymuştur. Orduların durumunu bildiğimden dolayı açık sözlü olmalıyım. Sizindi her şeyi bildiğinizden kuşukum yoktur. Buna rağmen ben fikrimde haklı olduğum için böyle karar verdim. Aslında benim emrettiğim hususlar, düşmanın baskısıyla kendiliğinden meydana gelecektir. Yeter ki, komutanları yapacaklarını daha şimdiden bilinsin. Bana verilen görev güneyden gelen birliklerin bir hatta tutulmasıdır. Bütün birliklerin bir hatta tutularak düşmana savunma yapılması görevini yerine getirileceğim. Ancak, güneyden kıt'a halinde hiçbir birlik gelmiyor. Panik halinde gelenlerinse, durdurulup düzene sokulması mümkün değildir. Birliklerin düşmanla temasın kesilmesi için geri çekilmekler daha iyidir. Emrimde bildirdiğim surette hareket edilmediği takdirde, bundan sonra Orduya bir şekil dahi verilemeyeceğini büyük bir itaatle arz ederim." Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, tam bir sinsi sahtekârdır. Hem verilen emre itaat etmediği gibi, ihanetlerini laf ebeliği ile ve "itaatle arz ederim" diyerek savuşturuyordu. Zaten daha sonraki ihanetlerini aynen buradaki gibi; "Vatan, Millet ve Sakarya" kisveleriyle yapması; sinsi, kahpe, kalleş ve takiyyeci bir sahtekâr olmasındandır.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, ks. 2, Sina Filistin Cephesi KIs. 3705, Dos. 28, Fih. 22-2; 22-3.

Darbeyle Grup Komutanlığını Ele Geçirdi

Kamal Baalbek'e kadar kaçmıştı. 2-3 Ekim 1918 gecesini Baalbek'te geçirmişti. 3 Ekim 1918'de Mareşal Liman Von Sanders'le buluşarak, ihanetlerine bahanelerle örtbas etme gayretine düşmüştü. Suriye'deki birliklerde Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın 7. Ordusuna takviye edilmişlerdi. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın ihanetlerle kaçışını ört bas eden Kamalist dalkavuklar; hala utanmadan ve sıkılmadan başarıyla ordusunu düşmandan koruyarak geri çekildiğini yazmaktadırlar. Kamal ise Suriye'deki birliklerin 7. Orduya takviye edilmesine rağmen bu dalkavuk yazarlara şamar gibi ihanetini itiraf etmekteydi. 3 Ekim 1918'de Mareşal Liman Von Sanders'e: "Elde kalan 7. Ordu bir enkazdan ibarettir. Bunlar, Halep'te Suriye'nin kuzeyine daha da geriye çekilerek toplanmalıdır. Bundan sonra yeni bir karar alınmalıdır" şeklinde ihanet teklifini utanmadan, sıkılmadan ve arsızca ifade etmişti. Kamal ve ekibinin bu ihanet teklifleri karşısında Mareşal Liman Von Sanders: "Kararım ve emrim savunma yapılmasıdır. Kararım budur. Fakat ben nihayet bu ülkenin bir yabancıyım. Sizin verdiğiniz karar gibi bu kararı veremem. Bunu ancak, bu yurdun sahipleri verebilir" cevabını vererek Kamal'ın ihanetine ortak olmamıştır. Bir alman gâvuru bile adı ve sanı Türk ve Müslüman bilinen Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe komutanlardan daha şerefli davranmıştır. Yıldırım Ordular Grubu Komutanı'nına ihanetine ortak edemeyen Kamal, başkomutanına rest çekerek ve emrini uygulamayarak kendi emrinin uygulanması için küstahça şu cevabı vermiştir: "O halde, benim kararım uygulanacaktır" demiştir. Yıldırım Ordular Grubu Komutanı'nın verdiği karar; Türk Devleti ve Milleti'nin yararına olan karardır. Yıldırım Ordular Grubu Komutanı'nı dağlık bölgede kolayca savunma hattının kurulmasını istemesi, vazifesini dürüstçe yapan her komutanın kabul edebileceği makul ve uygun seçenektir. Ne yazık ki emri Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal ve ekibi tarafından dinlenmemişti. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal tarafından, Türk devleti ve Milleti'nin lehine olan emri uygulamamıştı. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal tarafından, Türk Devleti ve Milleti aleyhine ve İngiliz düşmanının lehine olan kararın uygulanmasını ısrarla istemişti. Çaresiz kalan Yıldırım Ordular Grubu Komutanı

Mareşal Liman Von Sanders, ihaneti üzerine almamak için kendi kurmaylarının da duyarak şahit olmalarını isteyerek: "Yalnız ricam Kurmay Başkanı'na siz söyleyin ve siz ikna edin. Beni bu işe bulaştırmayın" diyerek; Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın bu ihanet kararını kabullenmediğini ortaya koyacak kadar cesur hareket etmiştir. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın hain düşüncelerini ve düşman işbirlikçisi kararını onaylamamıştır.

Böylece Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal darbe yapmış oldu. Resmiyette Yıldırım Orduları Komutanı Alman Mareşal Liman Von Sanders idi. Fakat emirleri Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın ihanetleriyle uygulanmıyordu. Fiiliyatta Yıldırım Orduları Komutanı Alman Mareşal Liman Von Sanders yerine, darbeye ele geçiren Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal olmuştu.

Özçelik, a. g. e. s. 144;

Karal a. g. e. . c. IX, s. 539;

Volkan, a. g. e., s. 152;

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi, c. Iıı,Ks. 3,s. 462;

Vakit (1917-1959), a. g. e., s. 373;

Atay, Atatürk'ün Anıları, s. 78-79;

Doğruer, a. g. e., s. 249-250;

Armstrong, a. g. e., s. 74-75;

Selek, Anadolu İhtilall,c. 1,s. 29.

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999

Yıldırım Ordular Grubu Kurmay Başkanı Kazım Diyarbakırlı o sırada hasta idi.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, ziyaret esnasında TC’ni kuran çetenin içinde olan Kazım Diyarbakırlı’ya da ikna etmiştir. Böylece Kazım Diyarbakırlı’da ihanetlere ortak olarak TC’yi kuran ihanet şebekesine o da adım atmıştır. Bu ihanetler karşısında yalnız kalan alman gâvuru Mareşal Liman Von Sanders, bunun üzerine, 3 Ekim 1918’de Kamal’a: "7. Ordu, Halep güneyindeki Tammun'a gitsin. 3 ve 20. Kolordular da buraya gönderilsin. Alman Asya Kolu, trenle Humus üzerinden kuzeye yollansın. 7. Ordu emrine girsin. 4. Ordu, 146. Alman Alayıyla Humus güneyinde kalsın. Her iki Ordu, kendilerine ayrılan yerlerde gereken teşkilat ve yeniden düzenlenmeleri yapacak ve birlikleri kadro mevcuduna çıkarsın" demiştir. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal’ın diğer ihanet belgelerinde şudur: Alman Asya Kolu ile 146. Alman Alayı 8. Ordunun yanında küçük birer ordu birlikleri idi. Düşman başsız kalan başıboş 8. Orduyu tamamen imha etmişti. Alman Asya Kolu ile 146. Alman Alayı komutanları birliklerin başında düzenli ve basit savunmalar ile düşmanı en fazla zayıyatı küçük birlikleriyle vermişlerdir. Bu da ordunun başında düzenli ve basit savunmalarla İngilizlerin durdurularak imha edilebileceğinin en açık ve net delildir. Dolayısıyla Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal ve ekibinin Filistin Hezimetindeki ihanetlerinin de ispatıdır.

Aydemir, Tek Adam,c. I,s. 300;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. V, s. 109;

Doğruer, a. g. e., s. 250;

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye’de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 s. 344.

Özçelik, a. g. e., s. 115.

Mareşal Liman Von Sanders, 5 Ekim 1918’de Humus’tan hareket ederek, 6 Ekim 1918’de Halep’e ulaşmıştır. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, 5 Ekim 1918’de Halep’e kadar savunmadan kaçarak gelmişti.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi,c. V,s. 109.

Çankaya, a. g. e., s. 22

İngilizlerle Barış İstedi

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal buradan 7 Ekim 1918'de İstanbul'daki yetkili bir arkadaşına bir Telgraf çekmiştir. Telgrafından ihanetlerinin izi görülmektedir. Gerçeklerin hepsini tamamen örtememiştir. Yine bu telgrafında gerçeklerin tamamını örtemediği ve yalan veya bahane bulamadığı için ihanetlerini izini taşımıştır. Katil elin i yıkasa bile kanlı su izleri hala mevcuttur. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, savaşı otel odasından NİLİ fahişe casuslarıyla beraber yönettiğinden hiç bahsetmeyecektir. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın ihanet ettiğinin en büyük delil arkadaşına yolladığı Telgraftır. Telgraf herkes tarafından basitçe okunabileceği için üstü kapalı ihanetini itiraf etmiştir. Kamal düşmanın ilk önce 7. Orduya saldırdığını itiraf etmiştir. Hâlbuki düşmana karşı savunma veya savaş yapmamıştır. Düşmanın saldırısı karşısında Kamal ne yapmalı idi? Düşmana karşı koymalı idi. Düşmana karşı koyulmadığına göre ne oldu? Düşman saldırdı. . . Karşısında Türk Ordularının ve Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın komutanı olduğu 7. Ordusunu bulamadı. Düşman İngiliz Kamal'ın komutanı olduğu 7. Ordusunu karşısında bulamayınca iki Türk Ordularının arasından ilerlemesine sabaha kadar devam etti. Sabaha kadar Türk Ordularının içine sızma devam etti. Çünkü sabaha kadar düşman ile Türk Ordularının savaşı olmamıştır. Sadece Düşman ileri top atışlarıyla Türk mevzilerini dövmüştür. Sabaha kadar hiç bir tane Türk Ordularıyla düşman İngiliz ordularından oluşan askerler arasında savaş babında sıcak çatışma olmamıştır. Sabaha kadar onlarca kilometre uzunluğunda ve genişliğindeki Türk Ordularının yanından ve arkasından sızma devam etmiştir. Düşman İngiliz ordusu Kamal'ın ihanetiyle açık bıraktığı yarıktan savaşmadan sızmasını tamamlamıştır. Sabahleyin aniden dört taraftan kısıpaca alınan Türk Ordularından 8. Ordu birkaç saat içinde darmadağın olarak imha olmuştur. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın bu ihanetini ispat edecek bir başka delil de Alman Alayı sabahleyin aniden baskına uğramasıdır. Alman Alayı, Kamal'ın 7. Ordusuyla, 8. Ordunun arasında iç taraflarda ihtiyat birliği idi. Yani iç cephelerde bulunan El Tire tepelerinde konuşlanmıştı. Alman Alayı iç taraflardan düşman onlarca kilometre uzaklıkta idi. Aynı zamanda Türk dış cephelerinin kilometrelerce iç tarafında idi.

Sabahleyin 7. Ordunun komşusu ve iç tepelerdeki El Tire tepelerinde konuşlanmış Alman Alayı'nın aniden baskına uğrayarak düşman tarafından saldırılması ihanetin diğer belgesidir. Düşman İngiliz'in atlarla ve yaya olarak saldırdığını unutmamak gerekir. Düşman uçmadı. Yeraltından gelmedi. Zembil ile gökten de inmedi. Tek ihanetlerle Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın açık bırakarak, sinsice, gizilce, kahpece, kallesçe ve kancıkça geri çekildiği cepheden sızarak geldi. Sabahleyin arkasına dolanarak kısıpaca aldığı 8. Türk ordusunu birkaç saat içinde yok etti. Kamal telgrafında bunu açıkça ifade etmiştir. Kamal, ilk düşman saldırısında geri çekilerek düşmanın yolgeçen hanı gibi rahatça diğer Türk Ordularına sızarak imha etmesine izin vermiştir. 2-3 haftada yüzlerce kilometre kaçmasına bahaneler bulmuştur. Diğer paşaların ihanetini açıkça ortaya koyarak Telgrafında belirtmiştir. Kendi ihanetlerini gizlemeye çalışmıştır. Fakat başaramamıştır.

Düşman sadece iki süvari birliği ile Türk Ordusunu takip etmesine rağmen, utanmadan sıkılmadan hala üstün düşman karşısında geri çekildiğinden bahsederek kaçtığını itiraf etmiştir. Diğer ordu komutanlarının bütün ihanetlerini ortaya koymuştur. Yıldırım Orduları komutanı alman Mareşal Liman Von Sanders hiçbir hata yapmamasına rağmen, ihanetlerini örtmek için kuru ve basit iftiralarla suçlamıştır. Başkomutanına bir tane somut suçlama getiremeden, kuru iftiralarla yağ gibi üstüne çıkmasını bilmiştir. Aynen "çamur at, tutmaz ise izi kalsın" metodunu başarıyla uygulamıştır. Alman Generali karargâhına baskın olmasına rağmen bırakıp kaçmamıştır. Düşmana karşı karargâhındaki az sayıdaki birliklerine rağmen bütün memurlarıyla düşmana karşı koymuştu. Hatta 3 kez taarruz ettirerek püskürtmüştü. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal ise, cephede 7. Ordunun bizzat komutanı olmasına rağmen bir defa olsun düşmana taarruz bile etmiş değildir. Hatta bir kez olsun karşısında düşman olmadığı halde, düşman saldırısı oluncaya kadar savunma düzenini kurarak düşmana karşı koymamıştır. Hiç bir kez düşman baskısı olmadığı halde devamlı düşman ile sıcak çatışmaya girmeden kaçmıştır. Hatta düşman tehlikesi ve baskısı olmadığı halde, silahları ve cephaneleri de bırakarak kaçmıştır. Herkese suçlayan Kamal, düşman ile bir kez olsun sıcak savunma çatışmasına girmeden 2-3 haftada yüzlerce kilometre kaçmıştır. 100. 000'in (Yüz bin) üzerindeki vatan evlatlarını düşmana peşkeş çeke çeke yüzlerce kilometre kaçmıştır. Filistin'deki, Lübnan'daki Suriye'deki ihtiyattaki ve oralardaki yerli birlikleri de ve diğer vatan evlatlarını da kıydırması da cabadır. Halep hudutlarına geldiğinde, önceden konuşlandırılan Filistin'deki, Lübnan'daki Suriye'deki bakiye ve yedeklerden oluşan Türk askerleriyle bile toplam 5-10 bin civarına vatan evladının kaldığını da itiraf etmek zorunda kalmıştır. Kendi ordusu dâhil bütün

orduları kırdırıldığının ispatıdır. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın ordusu da dâhil bir kaç bin askere düşmesi her şeyi ortaya koymaktadır. Buna rağmen kâfir (örten/saklayan) ve dalkavuk yazarlar, bunca vatan evladının kanı ve canına rağmen Kamal'ı yağlama ve yıkama servisine sokarak parlatmalarıyla tanrılaştırmaları kahpelikleri nin aynasıdır. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın diğer ihanet belgesi de bu telgrafta; Türk Ordusunun silahını bırakarak düşman İngilizler'e kayıtsız ve şartsız teslim olmasını istemesidir. Türk Orduları diğer cephelerde kaybetmemesine rağmen, teslim olmasını istemesi anlaşılır değildir. Düşman Ordularından sadece iki süvari birliğinin Türk Ordularını takip etmesine rağmen, bütün düşman ordularıyla hala saldırdığını söyleyerek, İstanbul'daki Türk Devlet Erkânı'nı yanıltması ihanetinin tacı ve tahtıdır. İstanbul'daki gerçekleri ve ihanetleri bilmeyen devlet erkânı, Ordu komutanı olan Kamal'ın ihanetçe fitne ve fesadını inanmıştı. Kamal'ın ihanetçe fitne ve fesatlarıyla bütün Türk Devleti'nin yok olacağı fikrini aşılması tarihin en alçak ve dehşet verici kahpeliğidir. İhanet telgrafını tamamını okuyarak dehşet daha aydınlatıcı olur. 7 Ekim 1918'de İstanbul'daki yetkili bir Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe arkadaşına barıştan başka yapılacak bir şey kalmadığını bildirmiştir. Gerçeklerin yalın ve net anlaşılabilmesi için, TSK bünyesindeki ATESE arşivlerindeki telgrafı aynen nakletmek yerinde olur.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal kahpe telgrafında şöyle yazmıştır: “Düşman (İngilizler) önce 7. Orduya Eylülün 19. gecesini, taarruz etmeye başladı. Düşmanın ilk iki taarruzunu durdurdum. (Oysa düşman ile hiçbir savaşı olmamıştı) 19 sabahı batı tarafımızda bulunan 8. Ordu (Kendisinin geri çekilmesiyle sızan düşman) kısa bir düşman taarruzu karşısında birkaç saat zarfında dağıldı. İngiliz takip kıt'alarıyla muharebe ede ede Şam'a kadar gittim. (Ortada bir tana muharebesi yok) Orada Liman Paşa'nın emriyle Şam'ın muhafazası için maatteessüf (esefle, yazık ki) Cemal Mersinli'nin emri altına terkle kendim de Riyak cephesini tutmak ve orada elde edeceğim kuvvetleri düzenlemekle görevlendirildim. Cemal Mersinli dahi, Şam'ı Rabu Boğazı'na kadar geldiğinden bihaber kaldığı düşmanın az kuvveti karşısında kendi ordusuyla beraber benim ordumu da terk ederek yalnız başına Riyak'a geldi. Ben bundan sonra Riyak'ta teşkil ettiğim kuvvetleri kuzeye doğru hareketlendirerek (düşman olmadığı halde savaşmadan geri kaçtığını kabulleniyor) Şam'da kalan kuvvetlerin dahi İsmet Beyin (İsmet İnönü'nün) kumandası altında olarak kuzeye hareketini emretmek (yine düşman olmadığı halde savaşmadan geri kaçtığını kabulleniyor) için vasıta buldum. Şimdi üç günden beridir orduyu yeniden Halep'in güneyinde toplamakla meşgulüm.

Düşmanın bilinen üstünlüğü karşısında ve bizim ordu adı altında beş-altışar bin (Koskoca 3 Ordudaki Yüz bini aşkın vatan evladını kırdırıldığını kabul ediyor) neferimizin geri çekilmesi (Kaçtığını kabul ediyor) tabiydi. Fakat, bu geri çekilme (Kaçtığını yine kabul ediyor) daima bir şekil muhafaza edilerek icra edilebiliyordu. Başkomutan Vekilliği gibi bir ahmak genel harekât üstümüz(utanmadan, sıkılmadan, kahpece, kallesçe, kancıkça ve arsızca İstanbul'daki Genel Merkezi suçluyor) olmasaydı ve burada beş-on bin kişilik bir askeri heyetin başında ilk top sedasında (yankısında) ordusunu bırakıp kaçan ve şahsını kurtarmak için şaşkın tavuk gibi öteye-beriye iltica eden kumandan (Cevat Çobanlı) (diğer komutanların kaçtığını kabul ediyor ancak kendisinin de onlarla birlikte kaçtığını saklıyor) bulunmasaydı, hiçbir askeri durumu takdir edemeyen bir 4. Ordu Kumandanı Cemal Mersinli (diğer komutanları suçlayarak kendisinin otel odasından çıkmadığını gizliyor) bulunmasaydı. Ve bunların başında muharebenin ilk gününden itibaren hiçbir tesir ve nüfuza kalmayan bir grup karargâhı (Grup karargâhının verdiği hiçbir emri yerine getirmediğini dolaylı itiraf ediyor) olmasaydı. . . Bu andan sonra, artık barıştan başka yapılacak bir şey kalmam ıştır.”

Bütün Orduları mahveden Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal, binlerce kilometre uzaktan İstanbul'daki Devlet Erkânı'nın içine fitne fesatlık sokarak katıp karıştırmıştı. Türk Milleti gerçekten Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal gibi bir bela tarihinde görmemiştir. Bütün ihanetlerine diğer ordu komutanlarını da kandırarak başarmıştı. Tek ihanetini ortak edemediği kişi, alman başkomutanı Mareşal Liman Von Sanders idi. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal ihanetlerini rahatça devam edebilmesi için beraber olmak zorunda kaldığı Liman Von Sanders'in ayağını kaydırması gerektiğini inanarak, başkomutan olmak istediğini belirtmiştir. Hıyanetlerini rahatça devam ettirebilmesi amacıyla Başkomutanlığı istemesi ve İstanbul'daki devlet erkânını fitnelemesini de, Kamalist yazar Aydemir'den nakletmek daha yerinde olur:

Kamal, barış yapmaktan başka çare kalmadığını bildirirken, İstanbul Hükümeti içinde fikir ayrılıkları başlamıştı. Başkomutan Vekilliği harbe devam etmek istiyordu. Ancak, Bulgaristan'ın 29 Eylül 1918'de Birinci Dünya Harbi'nden çekilmesi, müttefik dost Almanya, Türk İmparatorluğu ve Avusturya-Macaristan'ın sosyal, ekonomik ve askeri güçlerinin tükenmesi İttifak Devletleri'nin savaşa devam etmelerine imkân vermiyordu. Talat Paşa Kabinesi,8 Ekim 1918'de istifa ederek, İttihat ve Terakki Partisi'nin iktidarını sona erdirmişti. Son günlerde Başkomutan Vekilliği ile Kamal arasında,

kendiliğinden oluşan bir fikir birliği meydana gelmişti. Kamal Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığının başına getirilmesini `çok samimi bir lisanla' istemişti. Başkomutan Vekilliği, Barış şartları belli olmadan Talat Paşa'nın istifasını uygun görmeyerek: "O halde, kuvvetli bir kabine lazımdır. Orduyu Kamal'dan başkası idare edemez!" demiştir.

Aydemir, Makedonya dan Orataasya'ya Başkomutan Vekilliği ,c. III, s. 478-479.

Alman Alayı, 15. Kolordu emrine verilmişti. Askersiz kalarak kâğıt üstünde gözüken koskocaman 4. Ordu'nun Karargâhı 13 Ekim 1918'de lağvedilmişti. Küçük Alman Alayı, Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın ihanetlerine nispet yaparcasına düşmana devamlı zayıat vere vere kahramanca çarpışarak Osmaniye'ye kadar gelmişti. Düşman İngiliz e zarar veren tek birlik küçük olmasına rağmen Alman Alayı idi. Demek ki Türk Orduları alman gâvuru gibi düzenli savunma yaparak düşmanı yok edebilirlerdi. Elin gâvuru siperden kaçmayarak üzerine gelen düşmanları devamlı keklik avlar gibi avlamıştı. Düşman yeniden kuvvet toplayarak saldırması için epeyce zaman gerekmektedir. Elin gâvuru düşman yeniden kuvvet toplayarak saldırmasını eli kolu bağlı beklememişti. Geride yeniden mevzilenerek, ördek sürüsünü bekleyen avcı gibi hazırlığını yapmıştı. Yeniden saldırarak gelen düşman askerlerini ördek sürüsünü avlayan avcı misali teker teker avlamıştı. Saldırarak devamlı açık veren İngiliz düşmanı idi. Küçük Alman Alayı yüzlerce kilometreyi kaçan Türk Ordularının arkasında geriye çekilerek kayıp vermemişti. Türk Orduları ise başlarındaki Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal gibi komutanların ihanetleriyle savunma düzenini girmeden kaçmışlardı.

Komutanlarının ihanetleriyle devamlı açık hedef halinde düşmana yem olmuşlardı. Bundan dolayı sadece küçük Alman Alayı, Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın ve arkadaşlarının ihanetlerinin belgesi durumundadır. Alman Alayı böylece Kamal'ın ihanetlerine ayna olmuştur. Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığı, 26 Eylül 1918'de kâğıt üzerinde olan askersiz kalan 8. Orduyu zaten lağvederek kaldırmıştı. 13 Ekim 1918'de kâğıtta gözükererek gerçekte olmayan 4. Orduyu da lağvetmişti. 8. Ordu ile 4. Orduların kalan birlikleri 7. Orduya devredilmişti. 7. Ordu, 3 ve 20. Kolorduların Karargahları, 1,11 ve 24. Tümenler, Süvari Grubunun bir kısmı, düşmana tek zarar vererek durdurabilen elin alman gavurlarından oluşan 146. Alman Alayı ve Alman Asya Kolu'yla düşmana esir olan birliklerden kurtulan askerler Halep'e gelmişlerdi. Alman Asya Grubundan birkaç birlik düşmana cephanelerinin

bitişine kadar çarpışarak komutanlarıyla yabancı bir dine ait ve yabancı bir ülkeyi savunmak için birlikte ölmüşlerdi. Sırf bu bile Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal gibi Türk ve Müslüman zannedilen komutanların rezaletlerine ayna tutar.

Nedim, a. g. e., s. 159;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. V,s. 110. s. ,107.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, rahatça ihanetlerini devam ettirebilmek için Alman başkomutanın ayağını kaydırmıştır.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın fitne ve fesatlıklarıyla Baş Komutan Vekilliği görevinden alındıktan sonra, Başkomutanlık Erkan-ı Harbiye-i Umumiye Reisi(Genelkurmay Başkanı) 13 Ekim 1918'de, Türk İmparatorluğu'nun mütareke isteğiyle ilgili ordu komutanlıklarına bilgi vermiştir.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, düşmanın sadece iki süvari birliğiyle takip etmesine rağmen, “bütün düşman orduları hala saldırıyorlar” hıyanet palavraları sonucunda; Genelkurmay Başkanı Başkomutan Vekilliği 13 Ekim 1918'de ordu komutanlıklarına gönderdiği yazıda şöyle demişti: "Devletimizin ve Avusturya-Macaristan'ın da muvaffakiyetiyle Müttefik dost Almanya Hükümeti, düşman devletlere Amerika Cumhuriyeti'nin ilan ettiği bilinen 14 maddeye dayanarak bir mütareke imzalanmasını ve bunu izleyerek barış görüşmelerine girişmeyi teklif etmiştir. Wilson mütareke için, Müttefik dost Almanya ve Avusturyalılar'ın işgal ettikleri toprakların tahliyesinin kabul edilmesini şart koşmuştu. Müttefik dost Almanya ve Avusturya-Macaristan, mütareke görüşmeleri için, yapılacak müşterek toplantıdan sonra, işgal edilen arazinin tahliyesini de kabul etmişlerdir. Bu konuda, düşmanın cevabi henüz belli almamıştır. Ordu, dört seneden beri vahim çemberler içinde ve ancak düşmanın kuvvetli ve adet üstünlüğü karşısında arazimizin bazı kısımlarını terke mecbur olmuşlardır. Mütarekenin imzasına kadar, vatanın bir karış toprağını bile düşmana bırakmamak için, ordunun son derece fedakârlık göstermesi şeref ve namus borcudur."

Sadrazam Talat Paşa Türk sultanı Vahdettin'in isteği üzerine, aynı gün 13 Ekim 1918'de istifa etmişti.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Türk İstiklal Harbi,c. 1, s. 30;

Aydemir, Tek Adam,c. I,s. 314;

Cebecioğlu, a. g. e., s. 67.

“Mütarekenin imzasına kadar, vatanin bir karış toprağını bile düşmana bırakmamak için, ordunun son derece fedakârlık göstermesi şeref ve namus borcudur.” Sözleriyle Başkomutan Vekilliği, ordulara mücadeleye devam etmeleri emrini vermişti. 4. Ordu ve 8. Ordu kalmadığına göre bu savunma yaparak kaçmamaları emri bizzat 7. Ordu komutanı Kamal için bir emirdi. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal ise, “Mütarekenin imzasına kadar, vatanin bir karış toprağını bile düşmana bırakmamak için, ordunun son derece fedakârlık göstermesi şeref ve namus borcudur.” Emrini bildiği halde, düşman tehlikesi olmamasına rağmen; hatta düşman baskısı hiç olmamasına rağmen, geri çekilerek kaçmıştır. Bu da Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal’ın, ihanetleri yanında şerefsiz ve namussuz olduğunun belgesidir. Kamal Kazım Karabekir’e daha sonra ne demişti? Dini (ahlakı) ve namusu olan ilerleyemez. “Dini (ahlakı) ve namusu ortadan kaldırmalıyız” itirafı ile namussuz ve ahlaksız (dinsiz) olduğunu itiraf etmiştir. Bu bir sövmek veya yermek değildir. Bizzat kendi sözleri ve fiiliyatı ile belgelenmiş tespitidir.

Fromkin, a. g. e., s. 367.

Padişah VI. Mehmet Vahdettin, Sadrazam Talat Paşayı, Yıldız Sarayı'na çağırmıştı: "İlk tedbir istifa etmeniz ve son yılların yükünü, sorumlulukların omuzlarında taşımamış şahsiyetlerden kurulu tarafsız bir kabinenin iş başına gelmesi zaruretidir “demişti. Talat Paşa da kabullenmişti: "Bizler, yaptıklarımızın hesabını her an tarihe ve millete karşı vermeye hazırız. . . Eğer, kusurlarımız ve hatalarımız hayatımızla ödenecek kadar ağır da olsa, buna tereddütsüz razıyız” cevabini vermiştir.

Çetiner, a. g. e., s. 19.

Türk Devleti'nin Yönetim Kadrosu, Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın ve ekibinin Birinci Dünya Harbi'ndeki Filistin Cephesi'ndeki ihanetlerleyse başarısızlığının sıkıntısını yaşamıştı. Halep'te Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Albay İsmet İnönü kaçırmaktan yorulmuştu. Hasta ayaklarına yatarak İstanbul'a kapağı atarak ihanetlerini Filistin Cephesinde tamamlamıştı. Sıra diğer ihanetlerine gelmişti. 3. Kolordusuna bağlı 1 ve 11. Tümenleri Kamal'ın emrine verilmişti. Başkomutanlığın "Mütarekenin imzasına kadar, vatanın bir karış toprağını bile düşmana bırakmamak için, ordunun son derece fedakârlık göstermesi şeref ve namus borcudur" emrini hiçe sayarak namusuz ve şerefsiz olduğunu ispat etmiştir. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal ise hiç bir düşman tehlikesi ve düşman baskısı olmamasına rağmen birliklerini daha da kuzeye çekmişti. Halep'in güneyinde bulunan bu tümenlerin her birinin mevcudu, 5500'e kadar ulaşmıştı. Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Liman Von Sanders tarafından, Karargâhı Hama'da bulunan 4. Ordu lağvedilerek Halep istikametinde çekilen birlikleri Kamal'ın emrine verilmişti. Suriye'deki, Filistin'deki Lübnan'daki savaşın dışında konuşlandırılan bakiyelerle (geri cephe askerleri) bütün orduların 10. 000'i (On bin) bulmayacak kadar azalması; kâfir (örten/saklayan) Kamal'ın yazar dalkavuklarının utanmadan sıkılmadan öne sürdüğü "Kamal Ordularını kırdırmadan başarıyla geri çekmiştir" palavralarına şamardır.

Armstrong, a. g. e., s. 75, vd.;

5 Jahre Türkei (Orişinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 s. 344.

Özçelik, a. g. e., s. 115. s. 348.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal Halep'in güneyinde kalan yeni orduların komutanı olmuştur. İngilizler sadece bir iki süvari birliğı ile 30 Eylül-1 Ekim 1918'de ihanetlerle savunulmadan terkedilen Şam'ı elin i kolunu sallayarak işgal etmişlerdi. Sadece iki süvari birliğı ile Halep istikametinde gözcülük ve istihbarat yapmak için ilerlemeye devam etmişlerdir.

Sadece bir iki süvari birliğinin Halep’ doğru yola çıkmalarını Kamalist yazarla utanmadan ve sıkılmadan “Anadolu'nun yumuşak karnını güneyden tehdit etmeye başlamaları, hükümet krizine neden olmuş, İttihat ve Terakki Partisi'nin Meclisteki çoğunluğuna rağmen, Talat, Enver ve Cemal Paşalar iktidardan uzaklaştırılmışlardı. Padişah VI. Mehmet Vahdettin Sadrazamlığa Tefvik Paşayı getirmek istemiş, ancak Tefvik Paşa’nın kabineyi kuramaması üzerine, Ahmet İzzet Paşa, 14 Ekim 1918'de mareşal rütbesine yükseltilerek, Harbiye Nezareti de uhdesinde olmak üzere Sadrazamlığa getirilmişti” demek suretiyle Kamal’ın ihanetlerini örterek paye kazandırma yarışında dörtlü at koşturmuşlardır. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, düşmanın bir iki süvari birliğini koskoca bütün düşman Orduları olarak İstanbul’a kahpelikle ve yalanlarla aktarması, Devlet erkânına telaşa ve endişeye sokarak istediği silah bıraktırma mecbur bıraktırmaya çabalamıştır. Sadece bu bile ihanetinin belgesidir. Koskoca ordu nere, iki süvari birliği nere? Şam nere, Halep nere?

Nedim,a:g. e. ,s. 160;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi,c. V,s. 208.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal’ın yalan yanlış beyanatları ile İstanbul tutuşmuştu. Sanki bir iki süvari birliği ile koskoca Türk Devleti’nin kalan toprakları da paylaşılacakmış havasını yaratması, kahpeliği nin tacı ve tahtıdır.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal’ın kalleşlikleriyle ve tezgâhlarıyla Talât Paşa,13 Ekim 1918'de Türk sultanı Vahdettin'le görüşmüştü. Yalan beyanatlarla koskoca Türk hükümetini yıkarak İngiliz’in ekmeğini yağ sürmeye devam etmekteydi. Sadaret mührünü kendisine teslim etmiştir. Ahmet İzzet Paşa, ertesi günü 14 Ekim 1918'de, Harbiye Nezaretini de üzerine alarak, müşir rütbesiyle yeni kabineyi kurmuştur. Türk Milleti’nin belası İttihat ve Terakki çetesinin ve Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal’ın istediği şekilde, Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Fethi, Rauf ve Cavit Beyler de yeni kabinede görev almışlardır. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal da, kabinede olmak istemişti. Ama yer ve zaman müsait olmamıştı.

Çetiner, a. g. e., s. 21, vd.;

Nedim,a:g. e. ,s. 160,v. d.;

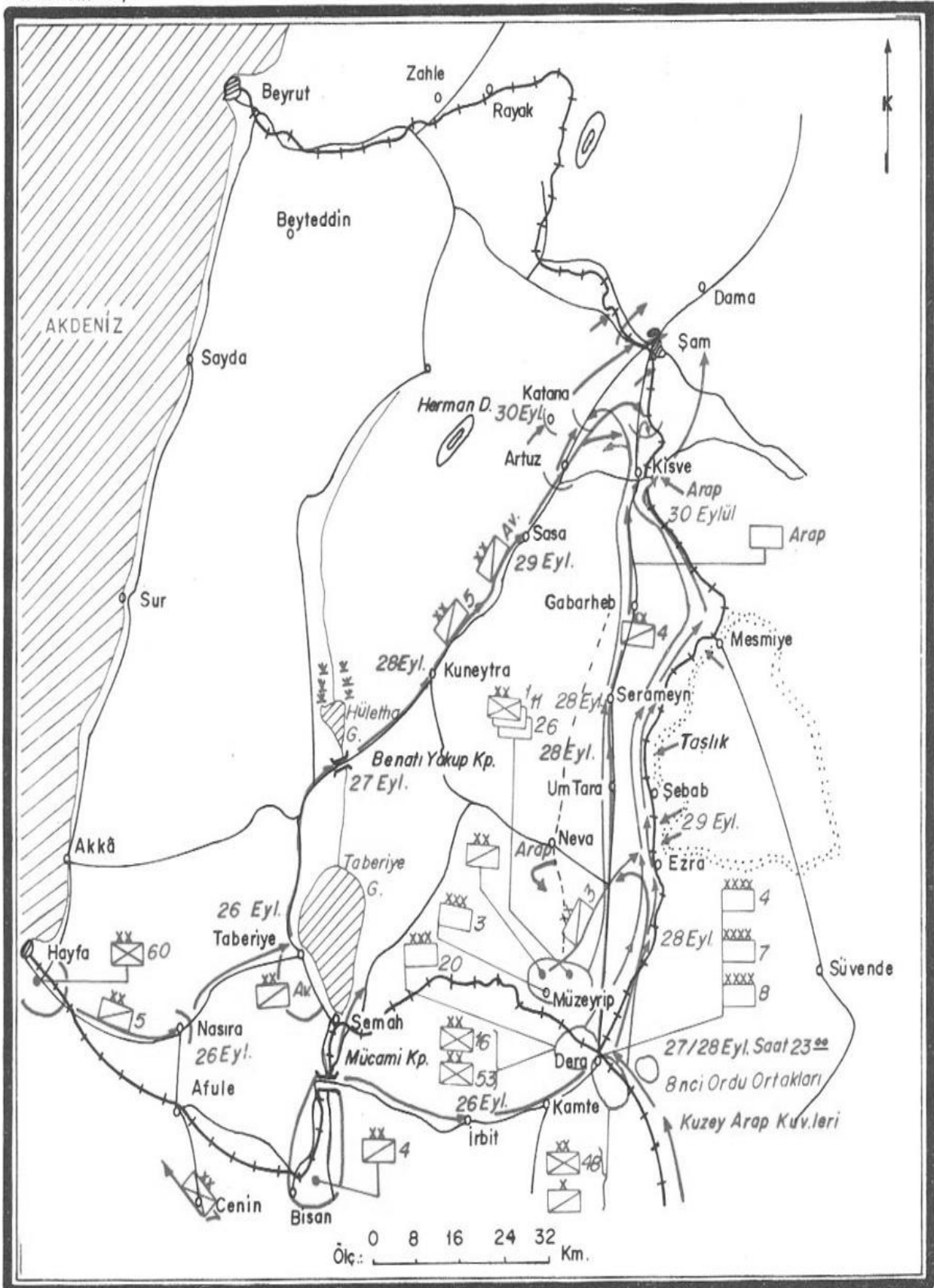
Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi,c. V,s. 208,v. d;

Selek, Anadolu İhtilall,c. i,s. 37.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın yalan beyanlarıyla, İstanbul allak bullak olarak hükümet devrilmişti. Yeni hükümette bulanık sudan ve havadan yararlanan Kamal gibi Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpelerin çoğunluğunda bir hükümet teşkil etmişti. Türk Meclis-i Meb'usarı, 10 çekimser oya karşı 121 oyla Mareşal Ahmet İzzet Paşa Hükümeti'ne güvenoyu vererek iktidara getirmiştir.

Ahmet İzzet Paşa Hükümeti şu bakanlardan meydana gelmişti: Şeyh-ül-Islam Dağıstanlı Ömer Hulusi Efendi, Adliye Nazırı Hayri Efendi, Şura-1 Devlet Reisi Reşit Akif Paşa, Hariciye Nazırı Nabi Bey, Dâhille Nazırı Fethi Bey, Bahriye Nazırı Rauf Bey, Maliye Nazırı Cavit Bey, Evkaf Nazırı Abdurrahman Şeref Bey, Maarif Nazırı Seyit Bey, Nafia Nazırı Ziya Paşa ve laşe Nazırı Celal Muhtar Bey.

Selek, Anadolu İhtilal, c. i, s. 23-24. s. 37.

Ahmet İzzet Paşanın Hükümet programının en önemli tarafı, Wilson Prensipleri'nin 12. maddesine göre: “Türk İmparatorluğu'nda Türkler'in oturdukları bölgelerin bağımsızlığının sağlanması. Türk egemenliği altında bulunan diğer uluslara da özerk bir gelişme için tam ve engelsiz bir fırsatın sağlanmasıdır.” Türk İmparatorluğu böylece, Filistin Cephesi'nde Arapları tekrar kazanmak amacıyla, Türk olmayan milliyetlere muhtariyet verilmesi i resmen kabul etmiş oluyordu.

Üçok, a. g. e., s. 313-314.

Kamal ve Ekibinin İhanetleriyle Dera'dan Şam'a Kaçma (26–30 Eylül 918)EK-C

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. V, Kroki:20.

Kamal ve Ekibinin İhanetleriyle Halep'ten Kaçması, Halep'e Peşkeş Çekmesi, Halep'e Hediye Etmesi

Halep istikametinde ilerleyen Kahpe İngiliz düşmanlarının sadece bir iki birliği henüz Hama'nın güneyine gelmemişlerdir. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal, hiçbir düşman baskısı olamamasına rağmen Halep'e kadar kaçması ihanetinin diğer belgesidir. Başkomutan Sanders'in Şam'ın kuzeyindeki geçit vermeyen dağlarda savunma hattı emrini çiğneyerek kaçmaya devam etmesi diğer ihanet belgesidir. Şam'dan Hama istikametine doğru çıkan bir iki düşman birliğinin hiç bir Türk savunmasını ve askerini karşısında görmeyerek rahatça ilerlemesi; Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın ihanetinin diğer belgesidir. Kamalüst yazar Doğruer; Halep'e kadar kaçan Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın, "savunma hazırlıklarını düşman baskısı olmadan daha uygun koşullarda yapabiliyordu" itirafıyla gerçek daha iyi anlaşılır.

Doğruer, a. g. e., s. 258.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın 7. Ordusu, 20 Ekim 1918'de 1, 11 ve 24. Tümenlerle, bir müfreze halindeki üç taburlu 43. Tümenen kurulmuştu. 1 ve 11. Tümenler, 20. Kolordu Komutanı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Ali Fuat'ın komutasında idi. 24 ve 43. Tümenlerse, hasta ayaklarıyla kendini İstanbul'a atan Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Albay İsmet 'in yerine atanan 3. Kolordu Komutanı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Albay Selahattin'in emrinde görevlendirilmişlerdir. 8. Ordu Komutanı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Cevat Çobanlı ve 4. Ordu Komutanı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Cemal Mersinli orduları imha ve esir edildikleri için görevlerinden alınmışlardı. Filistin Cephesi'nin sorumluluğunu Filistin Cephesi'nden 3-4 haftada yaklaşık 500 Km kaçarak Halep'e gelen 7. Ordu Komutanı Kamal'a verilmişti. İşte tüm Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe komutanlar, yine ihanetlerini devam

ettirerek; Anadolu'dan darbe ile TC'ni kurmuşlar ve içten Osmanlı'yı yıkmışlardır.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi,c. V,s. 110

İngilizler sadece bir kaç birliği ile Halep istikametinde ilerlemişlerdi. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, Halep'te de kendisini otele atarak keyif çatmaya devam ediyordu. Düşmanın bir kaç birliğine karşı; Halep'in güneyinde savunma düzenine bile girmemişti.

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık, 1999, s. 350.

İngilizler, uzun süreden beri hava faaliyetini ara vermişlerdi. Düşman uçakları uzun aradan sonra sadece 23 Ekim 1918'de Halep'teki Bağdat İstasyonu'na ve Sebil bölgesine toplam 40 kadar bomba atabilmişlerdi. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın "bütün düşman saldırıyor" diye her tarafı yalan beyanatlarıyla ve fitneleriyle fesada boğmasının gerçeği sadece 40 kadar bomba idi. Oradaki en büyük rütbeli İngiliz düşmanı yüzbaşısı, 23 Ekim 1918'de görüşmek isteğiyle 1. Tümenin emniyet postasına gelerek, 5. İngiliz Süvari Tümen Komutanı Tümgeneral Macandrev imzalı bir mektup getirmişti. Tümgeneral Macandrev, mektubunda Türk birliklerinin teslim olması şartlarını yazmıştı. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, Halep'te düşman yüzbaşısı ile görüşme yapmıştır. Görüldüğü gibi düşman birlikleri sadece bir Yüzbaşı'nın emrindeki askerlerle Türk ordusunu takip etmişlerdir. Bir yüzbaşının emrindik asker ne kadar olduğunu tahmin ederek; Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın peşkeş ihanetleri daha iyi anlaşılır.

Başkomutan Liman Von Sanders İngiliz yüzbaşısının Halep'i savaşız terkedilmesini şiddetle karşı çıkmıştı. "Ordu Komutanı, buna cevap vermeye gerek görmemiştir" cevabını verdirmişti. Kahpe İngiliz düşman yüzbaşısının emniyet hatlarının dışına çıkartılmasını bildirmiştir.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. V, s. 113-114;

Gnkur. ATASE Bşk. lğı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi,s. 720.

20. Kolordu Halep'in güneybatısı, güney ve güneydoğusundan gelen yollarda konuşlanmıştı. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, 3. Kolordunun da Katma'daki 24. Tümeniyle 20. Kolordunun Katma istikametindeki yerinde savaş ve düşman tehlikesi olmadığı halde çekilmesini emrederek, yeniden namussuz ve şerefsiz olduğunu ispat etmiştir. Hasta ayalarına yatan Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kazım Diyarbakırlı yerine, 7. Ordu Kurmay Başkanı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Albay Sedat Doğruer atanmıştı. Böylece Kamalist yazarlığa soyunan Doğruer'in karın ağrısı da ortaya çıkmış oluyordu. 24 Ekim 1918'de Halep'te sıkıyönetim ilan edilmişti.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. V,s. 113.

Gnkur. ATASE Bşk. lğı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi KIs. 3705,Dos. 29,Fih. 33-2.;

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık, 1999, s. 351.

Kamal Başkomutan Liman Von Sanders'in yanında ihanetini gerçekleştiremiyordu. Liman Von Sanders liyakatli ve disiplinli idi. Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Mareşal Liman Von Sanders, 24 Ekim 1918'de Adana'ya intikal etmişti. Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Mareşal Liman Von Sanders'in 24 Ekim 1918'de Adana'ya gitmesiyle Halep'te keyif çatan Kamal, İngiliz'in isteğini ihanetiyle gerçekleştirebilirdi. Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Mareşal Liman Von Sanders bir emir yayınlamıştır. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, hiç bir baskı görmediği ve tehlike yaşamadığı halde Tammun-Vuzuhi hattına kadar yeniden kaçmıştı. Düşmanın sadece bir iki birliği ve zırhlı otosuyla geldiğinin ispatı başkomutanın bildirisi. Liman von Sanders bunu yayımladığı bildiride açıkça belirtmiştir. Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Mareşal Liman Von Sanders'in yayınladığı

emir ile Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın yaptığı karşılaştırılırsa ihaneti yeniden ortaya çıkmış olur. Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Mareşal Liman Von Sanders, alınacak savunma tedbirleriyle ilgili olarak şu emri yayımlamıştı: "Düşmanın atlı ve zırhlı otolarıyla ileri sürdüğü öncülerini karşısında 7. Ordu artçıları, Tammun-Vuzuhi hattına çekilmiştir. Düşmanın bu yakınlarda 7. Orduya karşı ciddi bir girişimi ve bunu bir çıkarmayla birleştirmesi ihtimali bulunmaktadır. Yıldırım Ordular Grubunun amacı, memleketin bir karış toprağını sebepsiz bırakmamak ve fakat düşmanın girişimleri karşısında orduları kesin savunma için elverişli mevzilerde toplamaktır. 2. Ordu, 15 ve 17 Ekim 1918'de verilen emirlere göre hareket edecektir. . . 6. Ordu, müteakip hareketin, 7. Orduya göre düzenleyerek, zorunluluk halinde büyük kısmıyla Mardin-Diyarbakır istikametini korumayı ve Fırat Grubunu Habur Vadisi'yle Nusaybin'e ekmeyi tasarlamıştır. . . 2. Ordu Mersin İskelesi'ni hemen tahrip edecektir. "

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Filistin Cephesi, KIs. 3705,Dos. 29,Fih. 34; 34-1.

Yıldırım Ordular Grubunun, 8. Ordusu 26 Eylül 1918'de, 4. Ordusu da 13 Ekim 1918'de lağvedilmişti. Filistin Cephesi'nde savaşmayan 2. Ordu Adana'daydı. 23 Şubat 1918'de Halep'e gelen 12 ve 15. Kolorduları emrine alan 2. Ordu, Adana bölgesinde görevlendirilmişti. Filistin Cephesi'ndeki harekâtını yürüten, Yıldırım Ordular Grubu birliklerinin tamamı, Süveyş Kanalı'ndan Halep'e kadar cereyan eden muharebelerde imha veya esir olmuşlardı. Yıldırım Ordular Grubunun, 24 Ekim 1918 tarihinde Suriye topraklarında karargâhı Halep'te bulunan sadece 7. Ordu Komutanlığı kalmıştı. 7. Ordu 15 Temmuz 1917'de İstanbul'da faaliyette geçmişti. Daha sonra 7. Ordu, parça parça Filistin Cephesi'ne intikal etmişti. Filistin Cephesi'nde Kamal, Mareşal Falkenhayn'ın emirlerine dinlemeyerek devamlı destek yerine köstek olmuştu. 7. Ordusunu hiç bir şekilde ilgilenmeyerek ihmal etmişti. 7. Orduyu Filistin Cephesi'nde konuşlandırılmasına ve düzen mevzi savunmasına geçmesini kabul etmeyerek isyan bayrağını açmıştı. Kudüs'ü düşman işgal etmeden önce, 7. Orduyu başsız bırakarak istifa etmişti. İstifası kabul edilmeyince; isyan bayrağını açarak ve 7. Ordusunu başsız bırakıp kaçmıştı. Kendi değimiyle "isyankâr"lıkla görevini kendi başına bırakıp gitmişti. Yerine Yahudi dostu Fevzi Çakmak atanmıştı. Yahudi dostu Fevzi Çakmak sorumlusu olduğu Mukaddes Kudüs şehrini başkomutanlığın defalarca ısrarına rağmen savunmadan İngiliz düşmanına

Yahudi devletinin başşehri yapması için peşkeş çekmişti. Yahudi dostu Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Fevzi Çakmak ihanetini başarıyla tamamladıktan sonra hasta ayaklarıyla kapağı İstanbul'a atmıştı. Kamal istemeye istemeye (kendi tabiri ile kabul etmek zorunda kalmıştı), 7 Ağustos 1918'de tekrar komutayı teslim almıştı. İhanetlerle Filistin Cephesi'ndeki Türk Ordularını baskı ve çatışma olmadan düşman İngiliz e yem ederek Halep'e kadar kaçmıştı. Nablus-Şam-Halep genel mihverine kadar utanmadan, sıkılmadan, arsızca, kahpece ve kalleşçe kaçmıştır. 7. Ordu Komutanı Kamal, 3. Kolordu Komutanı Albay İsmet İnönü ve 20. Kolordu Komutanı Ali Fuat Cebesoy; ihanetlerde işbirliğine giderek bütün Türk Ordularının imhasına sebep olmuşlardır.

TC'yi kuran Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe şebekelerinin ihmalkârlıklarıyla Filistin Cephesi'ndeki Yıldırım Orduları Grubunun kaçak sayısı Eylül 1918 ayı itibarıyla 150. 000 (Yüz elli bin) idi. Türk Ordularının tüm cephelerdeki kaçak sayısı tek bir Filistin Cephesi tutarını yetiştirmemişti. Bu muazzam sayının ihanetlerin belgesi konumundadır.

Tezer, a. g. e., s. 134.;

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi, KIs. 3921,Dos. H-52,Fih,1-38;1-39.

Yıldırım Orduları Komutanı Halep'ten ayrılmadan hainlik yapamayan Kamal, yine ihanet peşinde idi. Başkomutan Liman Von Sanders, Ali Fuat Cebesoy'a 20. Kolordusuyla Halep'i savunması için güneyine konuşlandırmıştı. Başkomutan Adana'ya gider gitmez Kamal, Ali Fuat Cebesoy'a 20. Kolordusu ile Katma istikametine kaçmasını istedi. Türk Hükümeti'nin ve Sadrazamın "Mütarekenin imzasına kadar, vatanın bir karış toprağını bile düşmana bırakmamak için, ordunun son derece fedakârlık göstermesi şeref ve namus borcudur" emrini bildiği halde, düşman tehlikesi olmamasına rağmen, hatta düşman baskısı hiç olmamasına rağmen geri çekilerek kaçmasını istemiştir. Bu da Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın ihanetleri yanında şerefsiz ve namussuz olduğunun yeni belgesidir.

Fromkin, a. g. e., s. 367.;

Nedim, a. g. e., s. 159.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal, hiç bir düşman baskısı olmadan kaçması ihanetinin delildir. 1 Ekim 1918' de Halep'e kadar kaçması da inanılır gibi değildir. Düşman baskısı olmadan kaçması kabul edilebilir bir ihanet değildir. Oysa 1 Ekim'den 23 Ekim'e kadar hiçbir düşman baskısı yaşamamıştır. Buna rağmen yine kaçmıştır. 23 Ekim'de küçük düşman zırhlı birliğinin Halep'e yaklaştığına dair haberle bu ihanetin delildir. Bu sadece bir haberdur. Düşman gelmiş de değildir. Düşmana görmeden kaçarak Türk Topraklarını peşkeş çekmesinin de delildir. Başkomutanın savunma hattı emrini yerine getirmemesi de ihanetinin belgesidir. 3 Hafta düşman baskısı yaşamadan ve sıcak bir çatışma yaşamadan kaçması, Kamal ihanetlerinin ne kadar ileri gittiğinin belgesidir. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın Başkomutanın emrini dinlemeyerek, kaçarak ve savunma hattı yapmayarak ihanetinin diğer belgesi de şudur: 23 Ekim günü, küçük bir birliğin komutanı olan İngiliz yüzbaşısı görüşmek isteğiyle I. Tümen'in emniyet postasına bir mektupla gelerek Halep'in boşaltılmasını resmen istemesidir. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın ihanetleri burada kalmamıştır. Düşman yüzbaşının küçük bir İngiliz birliğinin, koskoca Türk Ordularını tehdit etmesi yüz kızartıcıdır. Düşman yüzbaşının küçük bir İngiliz birliği, şehrin dışında düşman birliklerinin gelmesine kadar rahat rahat Halep'i ele geçirme planları yapmıştır. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal ve ekibi bu küçük İngiliz birliğini saldırarak esir etmemiştir. İşin daha ilginç tarafı esir etmek için teşebbüste de asla bulunmamıştır. Daha da garip olanı da böyle bir plan bile düşünmemiştir. Bu da Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın, İngilizler'e karşı müsamahakârlığının ve ihanetinin diğer belgesidir. Üç hafta sonra düşman, Türk birliği ile temasa geçebilmiştir. O da sadece bir yüzbaşının mektubudur. İhanet bu kadar açık ve seçiktir. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın düşman baskısı ve çatışması olmadan kaçmasının kahredici delildir. İnsanın havsalası alması mümkün değildir. Düşmanı görmeden kaçılmıştır. Düşman üç hafta sonra kaçan Türk Ordusuna bir yüzbaşı ile yetişebilmiştir. Bu da Kamal'ın Lawrence'a verdiği sözün yerine getirilmesi için, kaçtığına da belgesidir. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal ve arkadaşlarının şehrin dışında elin i kolunu sallayarak Halep'i saldırı planları ve keşifleri yapan küçük yüzbaşının birliğine dokunmaması,

ihametlerinin ıırından çıktığının belgesidir. Kamal ve arkadaşlarının kk yüzbaşının birliğinin işgal plan ve keşiflerine karşı, Halep'i savunmak için önlem almaması da ihanetinin ve alçaklığının diğerk belgesidir. Oysa Halep bir Türk kentidir. Asla Araplar oğunluğaa şu anda bile sahip değillerdir.

23 Ekim günü, bir İngiliz yzbashısı görüşmek isteğiyile I. Tümen'in emniyet postasına gelerek Tümgeneral Macandrev (S. İngiliz Süvari Tümen Komutanı) imzalı bir mektup getirmişti. Mektuba göre; teslim teklifi ve buna benzer mana ifade etmeyen yazılar vardı. "Ordu komutanı buna cevap vermeye bile lüzum görmemiştir" karşılığıyla', İngiliz yzbashı emniyet hatlarının dışına çıkarılarak gereğii yapılmışti.

şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal savaşın ilk günlerinde otel odalarında Yahudi fahişelerden oluşmuş NİLİ casuslarıyla yatan savaşları yaparken, Türk Ordularını başsız bırakarak kırdırtırmıştir. Yatak savaşlarından kaptığı "Bel Soğukluğuu" hastalığı azarak böbreklerine vurmuştu. Bu ihanetlerle 560 Km kaçış esnasında Kamal'ı rahatsız eden bel soğukluğundan dolayı azan böbrek sancıları, Halep'e gelişinde daha da azmışti. Kamal, bel soğukluğunun böbrekleri vurması sonucunda Ermeni hastanesine yattı.

şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın, beraberinde bulunan 20. Kolordu Komutanı şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Ali Fuat'a Türklerle meskûn sahalarda yeni bir devlet kurmak fikrini söylemesi maksadının alçaklığın ortaya koymuştur. Bu bir "Küçük olsun, benim olsun" mantığıdır.

Kamalışt yazar ve akademisyen Süleyman Hatipoğlu'nun şu satırları bu alçaklığın en büyük delildir.

"Bundan sonra Kamal'ın, zaman zaman beraberinde bulunan 20. Kolordu Komutanı Ali Fuat Cebesoy'a fikirlerini açtığı ve bu kötü gidişin Osmanlı Devleti hudutları içinde Türklerle meskûn sahalarda yeni bir devlet kurmak suretiyle telafisinin mümkün olabileceğini anlatmaya çalıştığı bilinmektedir. "

Lord Kinross, a. g. e., s. 200-201;

ATAşE, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi Sina-Filistin Cephesi, c. 4, Kısım 2, s. 712- 720. "Atatürk", İşlam A., c. 1, s. 720-728.;

Süleyman Hatipoğlu, I. Dünya Savaşı Sonunda Halep Sokak Muharebeleri ve

Kamal Paşa ATAM, Atatürk Araştırma Merkezi, Dergi, Sayı 42

Kamal'ın Lawrence'ın Emrindeki Bedevilere Esir Oluşu

Kamal savaşın ilk günlerinde otel odalarında Yahudi fahişelerden oluşmuş NİLİ casuslarıyla yatan savaşları yaparken, Türk Ordularını başsız bırakarak kırdırtırmıştır. Yatak savaşlarından kaptığı “Bel Soğukluğu” hastalığı azarak böbreklerine vurmuştu. Bu ihanetlerle 560 Km kaçış esnasında Kamal'ı rahatsız eden bel soğukluğundan dolayı azan böbrek sancıları, Halep'e gelişinde daha da azmıştı. Kamal, bel soğukluğunun böbrekleri vurması sonucunda Ermeni hastanesine yattı.

Kamal ve arkadaşları Halep'in savunması için hiçbir önlemi almadıklarının ispatı da vardır. O da; Lawrence'ın emrindeki kiralık küçük bir bedevi eşkiya grubu tarafından işgal edilmesidir. Misyoner Avar'ın üvey kızı Banu Avar'ın satırları bu ihaneti örtmeye yetmemiştir. Banu Avar'ın satırlarını aynen aktarılması ihanetin boyutunu acıkamaya ve belgelemeye yetecektir:

“Kamal, böbrek sancıları içindeydi. . Bir süre Ermeni hasta hanesinde yattı ve hastahaneden yeniden düzenlemeyi idare etti.

Sonra Halep'teki Baron otele yerleşti ve burası onun karargahı oldu. . İngiliz birliklerin yaklaştığı haberleri geliyordu.

Halep sokaklarında silahlı çeteler vardı. Kamal durumu şöyle anlatmıştı: “Şehrin doğu tarafında bir kalabalığın içine girdik; bunlar askeri kıyafetini taşıyan urban ve bedevilerdi, esir olmuştuk. Yanımda kuvvet olarak bir tek nefer yoktu; saldırgan bedeviler otomobillin etrafını sardılar ve her tarafına yüklendiler. Şoföre: Dur! Emrini verdim. Ellimde Tahsin Bey'in verdiği kırbaçla ayağa kalkarak, onlara anlayabileceği lisanla sordum: 'Reisiniz nerededir?' Cevap verdiler: 'Hepimiz reisiz!' Derhal karar vermek lazımdı; kırbaçla vurmağa başlayarak: 'Çekilin!' diye bağırdım. Gayr-i ihtiyari çekildiler; emrettim: 'Çabuk reisiniz karşıma gelsin!' Reisleri geldi; ona dedim ki: 'Sizin de içinde bulunduğunuz karşı cephede üstünlük bize geçmiştir; ama herkes mağlubudur. ... Bu akşam yanıma gelin iz; sizinle görüşeceklerim var.' Emredersiniz' dedi ve

uzaklaştı. Şoföre: 'Çabuk geriye!' emrini verdim. Halep'in içindeki karargaha döndüm; biraz sonra reis geldi. Ona uygun bir merasimle kabul ettim ve sordum: 'Benden ne istiyorsunuz?' 'Şimdilik bin altın, silah, cephane', dedi. Bin altını o akşam verdim; silah ve cephane için vaad ettim. . . . Ben Halep şehrinde tam deyimiyle bir sokak harbi yönettim. Saldıranlar, tamamen yenilmiş ve bozguna uğramış olarak defedildiler ve kovalandılar şehirde duruma tamamen hâkim olduk ve sükunet kuruldu”

25 Ekim akşamıydı. . 7. Ordu geri çekileceği haberini yaydı. . Ordu karargahı Katma'ya nakledilmiş, 7. Ordu kıtaları Halep'in 5 km kuzeyine çekilmişti.

Halep komutanına söylediklerini şöyle anlatmıştı: “Otomobile binmeden önce Halep komutanına emirlerimi ve yapacağı işleri söyledim. Söylediklerimin içinde sır olan şu noktalardı: Bu akşam, Halep ilerisindeki kuvvetleri geri çekeceğim. . . “

26 Ekim 1918 günü Türk kuvvetlerinin geri çekildiğini sanan Arap ve İngilizler, saldırıya geçtiler.

Kamal daha sonra; “Bir hat tespit ettim ve sınırladım. Kuvvetlerime emir ettim ki; düşman bu hattın ilerisine geçmeyecek.” demişti. Dediği gibi oldu!

**VATAN SAVUNUSU İÇİN KURULACAK MÜDAFAA-İ HUKUK
ÖRGÜTLENMESİNİN İLK OLUŞUMU BURADA BAŞLADI! TÜRKLERİN
KENDİ TOPRAKLARI İÇİN SAVAŞACAKLARINI ÖNGÖREREK BÖLGE
HALKINA SİLAH DAĞITMIŞ VE ÇETE HARBİ İÇİN MİLİS KUVVETLERİ
KURULMASINI PLANLAMIŞTI. . (Banu Avar kendisi büyük harflerle yazmıştır.
)**

Sırf bu yazı irdelenecek olursa rezaletler, yalanlar ve hıyanetlerin ortaya çıkmasına yeter.

Yazıda (üstü kapalı) bel soğukluğu hastalığının böbreklere kadar ilerleyerek yatağa düşürdüğü ortaya çıkarak itiraf edilmiştir.

“. . İngiliz birliklerin yaklaştığı haberleri geliyordu” itirafıyla Kamal'ın İngilizlerin baskısı ve İngilizler le çatışmadan buraya kadar kaçıp geldiği ortaya çıkmıştır.

3 Hafta hiç bir önlem almadığı, küçük bir çete tarafından Halep'in ele geçirildiği

ortaya çıkmıştır.

“Bunlar askeri kıyafetini taşıyan urban ve bedevilerdi, esir olmuştuk.” İtirafıyla Koskoca Ordu komutanı Kamal’ın Lawrence’ın küçük çete grubuna esir olduğunun ispatıdır.

“Derhal karar vermek lazımdı; kırbaçla vurmağa başlayarak: ‘Çekilin!’ diye bağırdım. Gayr-i ihtiyari çekildiler;” yalanıyla Kamal açıkça sahtekârlık yapmaktadır. Esir olduğu hayvanı korkutur gibi çeteyi sanki kırbaçla korkuttuğunu söyleyerek Türk Milletini ahmak ve şapşal yerine koymuştur. Hiçbir esirden, hiçbir kişi kırbaç ile korkmaz. Beceriksizliğini ve esaretini, ayak oyunları ve sahtekârlıkla örtme telaşından başka bir şey değildir.

‘Çabuk reisiniz karşıma gelsin!’ Reisleri geldi;” sözleriyle çete reisi ve İngiliz ajanı General Lawrence ile görüşüğünün ispatıdır. Hala bazı sahtekâr kamalistler Kamal’ın Lawrence ile görüşüğünü inkâr veya örtme telaşı içinde olmaları sebebiyle sahtekârlıklarının ortaya çıkmasına vesile olmuştur.

“Bin altını o akşam verdim; silah ve cephane için vaad ettim” diyerek serbest kalması karşılığında rüşvet verdiğini itiraf etmiştir.

“Ben Halep şehrinde tam deyimiyle bir sokak harbi yönettim” itirafıyla Halep’in önünde 3 haftadır düşman olmadığı halde Halep’e kadar kaçan Kamal’ın 3 Hafta içinde Halep’te de yâda Halep’in önlerinde hiç bir savunma önlemi almadığının belgesidir.

“Saldıranlar, tamamen yenilmiş ve bozguna uğramış olarak defedildiler ve kovalandılar” diyerek; Ordu komutanı Kamal utanmadan sıkılmadan yalan söylemeye devam etmiştir. “Saldıranlar, tamamen yenilmiş ve bozguna uğramış olarak defedildiler ve kovalandılar” demesine rağmen kendisi akşam kaçmıştır. Yenen şehirde kalır. Kovulan, defedilen ve yenilen şehirde kalması abesle iştir. Kovulan, defedilen ve yenilen çete Halep’te kalmıştır. Ama kendisi o akşam kaçmıştır. Demek ki koskoca Ordu komutanı üç beş çapulcuya yenmeyecek kadar ihanet ve beceriksizlik içindedir. Bir Ordu komutanı ihanetlerini gizleyemeyecek hale gelmesi yürekleri sızlatmaktadır.

“25 Ekim akşamıydı. . 7. Ordu geri çekileceği haberini yaydı. . Ordu karargâhı Katma’ya nakledilmiş, 7. Ordu kitaları Halep’in 5 km kuzeyine çekilmişti” itirafıyla Lawrence’a verdiği ihanet sözünü hala gerçekleştirmek arzusuyla ordusunu geri çekmeye devam etmiştir. “Saldıranlar, tamamen yenilmiş ve

bozguna uğramış olarak defedildiler ve kovalandılar” demesine rağmen akşamleyin kaçması, Lawrence’a verdiği ihanet sözünü gerçekleştirmesinin belgesidir.

“Halep komutanına söylediklerini şöyle anlatmıştı: “Otomobile binmeden önce Halep komutanına emirlerimi ve yapacağı işleri söyledim. Söylediklerimin içinde sır olan şu noktalardı: Bu akşam, Halep ilerisindeki kuvvetleri geri çekeceğim” diyerek hiç bir başarısı ve becerisi olmayan Kamal’ın kaçmasını çok önemli bir sır edasıyla bir başarıymış gibi lanse etmesi utanç vericidir.

“Bu akşam, Halep ilerisindeki kuvvetleri geri çekeceğim” . . . 26 Ekim 1918 günü Türk kuvvetlerinin geri çekildiğini sanan Arap ve İngilizler, saldırıya geçtiler. . . .” Geri çekildiği zaman zannedilmez; bilinir. Geri çekinilmezse; geri çekildi zannedilebilir. Kamal ise gerçekten geri çekilmiştir. Kamal’ın geri çekilmesinden sonra, geri çekildiği zannedilmez. Bilakis bilinir. Yazar Avar ve/ya diğer Kamalist yazarlar; (gibiler) Filistin hezimetini konusunda cahil bırakılan Türk halkını, mantıksız ve gerçekle bağdaşmayan kelimelerle sahtekârlıklarla kandırmaya devam etmişlerdir. Böylece ihanetlerle Türk Devleti’ni ve Ordularını İngiliz e ihanetleriyle peşkeş çeken Kamal’ı, paye verme yarışında tüm hızlarıyla koşmuşlardır.

Avar en sonunda “TÜRKLERİN KENDİ TOPRAKLARI İÇİN” bombasını patlatmıştır. Türk Topraklarını Kamal’ın 560 Km kaçarak ve ihanetlerle İngiliz düşmanına peşkeş çekmesini sebebini, bu toprakların Türk Toprağı olmadığını aynen Kamal gibi itiraf etmiştir.

Hâlbuki Halep Türk idi. Araplar azınlıkta idi. Sadece bu gerçek bile bütün ihanetlerin saklanamayacağını belgesidir.

Banu Avar com. tr.;

Süleyman Hatipoğlu, I. Dünya Savaşı Sonunda Halep Sokak Muharebeleri ve Kamal Paşa ATAM, Atatürk Araştırma Merkezi, Dergi, Sayı 42

Bu sıralarda Antalya Mutasarrıfı Firuzan Bey dâhiliye Nazırlığına Kamal’ın esir edilmesi üzerine şu telgrafi çekmiştir: “Kamal’ın Suriye’de yakalanmış, tutulmuş esir edildiği ve esaret altında olduğu hakkında ortaya çıkmış haberlerin doğru, gerçek olup olmadığının lütfen yazı ile bildirme, haber verme rica

ederim.” Zaten düşman İngilizlerle beraber Kamal ile işbirliğine giden; Dâhille Nazırı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Fethi Okyar şu kaçamak ve yalan cevabı vermiştir: “Kamal hakkındaki haber doğru değildir. Kamal Halep’te ordusu başındadır.”

Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü, Belgelerle Mustafa Kemal Atatürk, (1916- 1922), Ankara, 2003, s. 4-5.

A. Mete Tunç oku ve diğerleri, Türk Tarihi İçinde Atatürk ve Cumhuriyet,

Ankara, Gnkur. ATASE Bşk. lığı Yayınları, 2001, s. 34;

Volkan, a. g. e., s. 153;

Sanders, a. g. e., s. 352;

Sertoğlu a. g. e., c. VI, s. 3578;

Kutay, a. g. e., s. 76;

Armstrong, a. g. e. ,5. b. ,s. 576.;

Cemal Kemal, Osmanlı'nın Filistin Cephesi'ndeki Son Muharebesi, Ankara Üniversitesi Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü Atatürk Yolu Dergisi, S 52-63;

Halep'in Peşkeş Çekilmesi, Halep'in Hediye Edilmesi

İngilizlerin sadece öl Atlı Piyade Kolordusunu Halep civarında idi. Sadece bir kolorduya karşı 7. Ordu Komutanı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın geri çekilerek kaçma emri vermesi ihanetinin belgesidir. Lawrence'nin kiralık bedevilerinin gücü ise sadece150 idi. Onlara çapulcu çaylaklardan katılanlarla 1.500 (Bin beş yüz) kişidir. Sadece 1.500 kişilik serseri bedevilerle Lawrence, Kamal'ın açık bıraktığı doğu istikametinden Halep'e girerek, kaleyi ve hükümet binasını ele geçirmişlerdi. Lawrence ile bedeviler'in 25 Ekim 1918 günü öğleden sonra Halep şehrinin doğusundan şehre girmesi, Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal ve Karargâhınındı Halep'in doğusunda bulunması ihanetinin başka belgesidir.

Bedeviler Kamal'ı Esir Ettiler Lawrence Kurtardı.

Kamal'ın canını kurtarması ve 7. Ordunun sevk ve idaresini yeniden tesis etmesi imkânsız hale gelmişti.

Genkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi, s. 723-724.

Kamalist yazar ve akademisyen Süleyman Hatipoğlu'ndan alıntı yaparak Kamal'ın ihanetini belgelemekte yarar vardır: “20. Kolordu Komutanı Ali Fuat Paşa'ya fikirlerini açtığı ve bu kötü gidişin Osmanlı Devleti hudutları içinde Türklerle meskûn sahalarda yeni bir devlet kurmak suretiyle telafisinin mümkün olabileceğini anlatmaya çalıştığı bilinmektedir. “ Ortada fol yok yumurta yok iken ve mevcut Osmanlı devleti var iken, yeni bir devlet kurmak ihanetinin itirafı; TC'ni kuran hain, kahpe, kalleş ve sinsi ekibin daha önceden Osmanlı'yı içten yıkarak Siyonist TC'ni kurmak ihaneti olduğunun itirafıdır.

“Küçük olsun, benim olsun” mantığı ile İngilizlerle ihanet ve işbirliğinde olan Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, aynen çok önceden itiraf ettikleri gibi; yine İngiliz ihanet ve işbirlikleriyle Türk İmparatorluğunu yıkarak ihanetçi ekibiyle TC'yi kuracaktır. Diğer bütün ihanetleri sırasıyla ispat edilerek belgelenecektir.

Lord Kinross, a. g. e., s. 200-201;

ATAŞE, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi Sina-Filistin Cephesi, c. 4, Kısım 2, s. 712- 720. “Atatürk”, İslam A., c. 1, s. 720-728.;

Süleyman Hatipoğlu, I. Dünya Savaşı Sonunda Halep Sokak Muharebeleri ve Kamal Paşa ATAM, Atatürk Araştırma Merkezi, Dergi, Sayı 42

Kamalist yazarlardan Edip Kızıldağı'nın 1960 yılında Antakya'da yayınlanan Son Haber Gazetesi'ndeki, "Atatürk'ün Haleplilere Son İhtarı" başlıklı yazısında da; "Kamal, Halep'te Valiye haber göndererek: Osmanlılara ait ne kadar para ve kıymetli evrak varsa derhal teslim edilmesini emretmişti. Vali emrini dinlememişti. Bunun üzerine de Kamal Hükümet Konağı'na basarak, küstahça valiye haşlamıştı. Ziraat Bankası, Belediye, Maliye hususi muhasebe kasalarındaki kıymetli evrak ve parayı alarak otele dönmüştü"

Lawrence'nin Kamal'a verdiği ihanetleri karşılığında 5. 000 altın mukabil, Kamal de, özgürlüğüne karşılık Türklerin alın terlerini Lawrence'a peşkeş çekerek hediye etmişti. Böylece Türk kanları, canları ve paralarıyla ödeşmiş oldular. Oysa Kamal ve ekibi Halep'e düşman'dan günler önce gelmişti. Danışıklı dövüş olarak, savaşmadan ve çatışmadan düşmana Halep'e peşkeş çekmiştir. Halep'i peşkeş çekmeden önce, Osmanlının bütün kıymetli evraklarını kurtarmak için yeterli zamanı vardı. Zaten görevi olarak, Osmanlının bütün kıymetli evraklarını kurtarmak zorunda idi. O zaman bütün kıymetli evraklar nereye gitti? Kamal'ın bütün kıymetli evrakları Osmanlı'ya teslim etmemesi ihanet peşkeşinin diğer belgesidir. Halep valisinin ekibiyle beraber bizzat Kamal'ın baskınını ve gaspını ispat etmesi de, Kamal'ın düşman ile peşkeş ve ihanet işbirliğinin diğer ispatıdır.

L. von Sanders, a. g. e., s. 349-350;

L. Kinross, a. g. e., s. 201.;

Atatürk'ün Anıları (1917-1919), Hz., Falih Rıfkı Atay – Mahmut Soydan, Sadeleştiren, İsmet Bozdağ, Ankara 1982, s. 79;

Sedat Doğruer, Yıldırımın Akıbeti, İstanbul 1927, s. 266 vd.;

Edip Kızıldağı. "Atatürk'ün Haleplilere Son İhtarı", Anlatan, Ömer Hacıbeyoğlu, Son Haber (27 Ocak 1960), Antakya, 1960.;

Sedat Doğruer, a. g. e., s. 266;

Atatürk'ün Andan (1917-1919), s. 80.; Atatürk'ün Anıları (1917-1919), s. 80;

S. Doğruer, a. g. e., s. 266 vd.;

Edip Kızıldağı, a. g. m., Son Haber (27. 1. 1960), Antakya, 1960.;

ATAŞE, a. g. e., s. 713.; Edip Kızıldağı, a. g. m., Son Haber (27. 1. 1960), Antakya 1960.;

Süleyman Hatipoğlu, I. Dünya Savaşı Sonunda Halep Sokak Muharebeleri ve Kamal Paşa ATAM, Atatürk Araştırma Merkezi, Dergi, Sayı 42

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, Lawrence ile ihanet pazarlığı yaparak ve Lawrence'nin yardımıyla kurtulmuştu.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, Filistin Cephesi'nde Halep'teki esir olduktan ve ihanet pazarlığından sonra: "Bu akşam Halep ilerisindeki kuvvetleri geri çekeceğim" diyerek ihanet sözü vermiştir. Her gittiği yerde otele fahişeler alarak kapanması sebebiyle Halep'te savunma yapmamış, koskoca 7. Ordu Komutanı Kamal, sadece 1500 başıbozuk bedeviye esir olmuştu.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, Halep'te yaşadığı olay hatıra defterine gerçeklerin ancak bir kısmını saklayarak küstahça yalan ve yanlış şöyle itiraf ederek yazmıştır: "Ertesi gün, yine rahatsız olarak oteldeki karargâhımda uzanmış yatıyordum. Bir aralık Halep şehrinin içinde bir ateş koptu. Balkona çıkıp sokağa baktım, herkes heyecan içinde ve bir kalabalık kaldığım otele hücum halindedir. Herkes bana doğru geliyor. . . durumu kavradım, kırbacımla önce kalabalığı otel dışına çıkardım. Alt kattaki taraçaya indiğim vakit Halep Komutanı, heyecandan okuyamadığı bir raporu bana verdi. Sükunetle okudum, rapordan anlaşılıyordu ki, Halep hücumu uğramıştır. Bulunduğum otelin kapısından sağa saparak yüründüğü zaman bir dört yol ağzına rastlanır, o noktaya kadar geldim, bütün yolları tutturmuştum. Düşman uçaklarından atılan bombalara, bazı damlardan atılan bombalar da ilave oluyordu. Bu beni güldürdü, çünkü ben, Halep i korumayı düşünüyordum. Akşam vaktiydi, bulunduğum yerden ileride birçok adamların yere serildiğini görüyordum. Bunlar beni yalnız sanarak hücum eden zavallılardı. Ben Halep şehrinde tabiri caizse sokak muharebesini idare ettim. Hücum edenler, tümüyle mağlup ve perişan olarak geri atılıp takip edildiler, şehirde duruma tamamen hâkim olduk ve sükunet sağlandı. Akşam yaklaşmıştı. Sokak muharebesini idare ettiğim noktanın yakınında şoförüm bekliyordu. İşaret ettim, bulunduğum

noktaya yanaştı, otomobile binmeden önce Halep Komutanı'na emirlerimi ve talimatımı verdim. Verdiğim talimatta, gizli olan şu nokta vardı: `Bu akşam Halep ilerisindeki kuvvetleri geri çekeceğim, yârin Halep'in kuzey batısında İngiliz ve Araplarla muharebe edeceğim, buna göre hareketinizi düzenleyiniz!' Olaylar dilediğim gibi cereyan etti. Ertesi gün sabahleyin benim kuvvetlerinin çekildiğini sanan Arap ve İngilizler sevinçle ilerlemeye başladılar, tarafımızdan allınmış olan tertiplerle mağlup ve perişan oldular. İşte orada bu zafer sonucu bir savunma hattı saptayıp sınırını belirttim ve kuvvetlerime emir verdim ki, düşman bu hattın ilerisine geçmeyecektir, nitekim geçememiştir. Gerek Erzurum Kongresi'nde, gerek Sivas Kongresi'nde, Türkiye'nin millî sınırlarını saptamak için bir medeni kurtuluşa dayanmak gerektiği vakit ben, Türk süngülerinin işaret ettiği bu hattı esas kabul ettim. Bilirsiniz, Millî Misak-ı en nihayet Ankara'da saptamıştım. Sorunun yabancısı olan birtakım kişiler, bunda amil olmak istediler ve millî sınır söz konusu olduğu zaman gerçeği bilmedikleri için türlü türlü kapılara kapıldılar. İtiraf edeyim ki, ben de millî siniri biraz Wilson Prensipleri'nin insancıl amaçlarına göre ifadeye çalıştım. Hemen açıklayayım, o insancıl prensiplere dayandığımdandır ki, Türk süngülerinin savunup saptadığı sınırları savunmuşumdur. Zavallı Wilson anlamadı ki süngü, kuvvet, şeref ve haysiyetin savunamadığı hatlar, başka hiçbir prensiple savunulamaz. "

Düşmana Halep' kendisi teslim eden Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal, utanmadan ve sıkılmadan hem ihanetlerini itiraf etmiştir. Hem de ihanetlerini ve peşkeşlerini gizlemek maksadıyla, en aptal kişinin inanmadyacağı yalanlar söylemiştir. Düşman Halep'in güneyinden gelmektedir. Daha gelmemiştir. Önceden düşman yüzbaşısının istediği gibi Halep'i savaştan gece kaçarak düşmana teslim etmiştir. Hükümeti'nin ve Sadrazamın "Mütarekenin imzasına kadar, vatanın bir karış toprağını bile düşmana bırakmamak için, ordunun son derece fedakârlık göstermesi şeref ve namus borcudur" emrini bildiği halde, düşman tehlikesi olmamasına rağmen, hatta düşman baskısı hiç olmamasına rağmen, yine geri çekilerek kaçmıştır. Bu da Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın ihanetleri yanında şerefsiz ve namussuz olduğunun yeni belgesidir. "Oteldeki karargahımda uzanmış yatıyordum" diyerek; düşmanın saldırdığında önlem almadan ve ordusunun başında olmadığını itiraf etmiştir. " Halep i korumayı düşünüyordum" demesine rağmen; korumaması da ihanetinin vve sahtekarlığının bizzat kendi itirafıdır. "Hücum edenler, tümüyle mağlup ve perişan olarak geri atılıp takip edildiler, şehirde duruma tamamen hâkim olduk ve sükunet sağlandı" palavrasını kargalar bile k.çlarıyla gülemez. Utanmadan ve sıkılmadan "Hücum edenler, tümüyle mağlup ve perişan olarak geri atılıp takip

edildiler, şehirde duruma tamamen hâkim olduk ve sükunet sağlandı “ demesine rağmen, hiçbir düşmanın mağlum olmaması, şehirden atılmaması, şehire hakim olunamaması ve hatta bizzat kendisinin Halep’ten kaçarak terketmesi; sahtekarlıkta, yalancılıkta, en alçak peşkeşlerini güzel göstermekte, en hain ihanetlerini iyi bir şey gibi göstermekte en alçak sahtekarlıklar numunesidir. “Otomobile binmeden önce Halep Komutanı'na emirlerimi ve talimatımı verdim. Verdiğim talimatta, gizli olan şu nokta vardı: `Bu akşam Halep ilerisindeki kuvvetleri geri çekeceğim, yârin Halep'in kuzey batısında İngiliz ve Araplarla muharebe edeceğim, buna göre hareketinizi düzenleyiniz!' Olaylar dilediğim gibi cereyan etti” diyerek; ordusunu ve Halep’i savunmadan otomobil ile kaçtığını fark etmeden itiraf etmiştir. Hatta “yârin Halep'in kuzey batısında İngiliz ve Araplarla muharebe edeceğim, buna göre hareketinizi düzenleyiniz!' Olaylar dilediğim gibi cereyan etti” demesine rağmen; savaşmadığı halde “Olaylar dilediğim gibi cereyan etti” demesi sahtekârlık alçaklığıdır. “Millî Misak-ı en nihayet Ankara'da saptamıştım” yalanıyla Milli Misakı’n asla kendisi tarafından asla saptanmamıştı. Meclisi Mebusan’ın dirayetini kendini mâl edecek kadar mal ve sahtekâr olduğunun da delilidir. “Türk süngülerinin savunup saptadığı sınırları savunmuşumdur” deme küstahlığını ve sahtekârlığını göstermesine rağmen; bunu da gerçekleştirmemiştir. Çünkü işbirliği yaptığı İngilizlere karısı İnönü ile birlikte Lozan ihanetleriyle, savaşılmadığı halde; masa başında yine peşkeş ihanetini devam ettirmiştir. Şu andaki TC’nin sınırları, savaşılmadan peşkeş çekilen Halep’e kadar uzanmamaktadır. Sadece bu gerçek bile; Kamal’ın ihanet peşkeşlerini sahtekar laf ebeliği ile örtmesinin diğer delilidir. Savaşılmadan Lozan’da bu toprakları terk etmesi de; hem sahtekârlığının, hem de ihanet peşkeşinin numunesidir.

Fromkin, a. g. e., s. 367

Atay, Atatürk’ün Anıları, s. 80-83;

Doğruer, a. g. e., s. 266-268;

Aydemir, Tek Adam, c. 1,s. 301;

Selek, Anadolu İhtilall,c. 1,s. 30;Vakit (1917-1959),

Genkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi, s. 374-376.

Kamalîst yazarlar sahtekârlıklarıyla tarihi tersyüz ederek Kamal'ı yağlama yıkamayı utanmadan sürdürmüşlerdir. Bir örnek vererek Kamalîstların tarihi kahpece tersyüz ettiklerini belgelemekte de yarar vardır. Kutay eserinin 247 sayfasında şöyle bir sahtekârlık yapmıştır: “Araplar, 7. Ordu Karargâhının bulunduğu Merkez Komutanlığına hücum ederek, burasını da ele geçirdilerse de kısa süre sonra geri sürülmüşler ve sokak muharebeleriyle şehirden tamamen çıkarılmışlardı.”

Kutay, a. g. e. s. 247.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, ordusunu başsız bırakarak yine kaçmıştır. Akşama doğru da verdiği peşkeş ihaneti emirleriyle de birlikleri, şehrin dışındaki iki kilometre kadar kuzeyinde bulunan tepeye kaçarak Halep şehrini boşaltmıştır. Böylece Halep şehri de savaşılmadan ihanetlerle düşmana peşkeş çekilmiştir.

Özçelik, a. g. e., s. 119;

Cebecioğlu, a. g. e., s. 56;

5 Jahre Türkei (Orişinal Almancası) (Türkiye’de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık, 1999,s. 352;

Armstrong, a. g. e., s. 75-76;

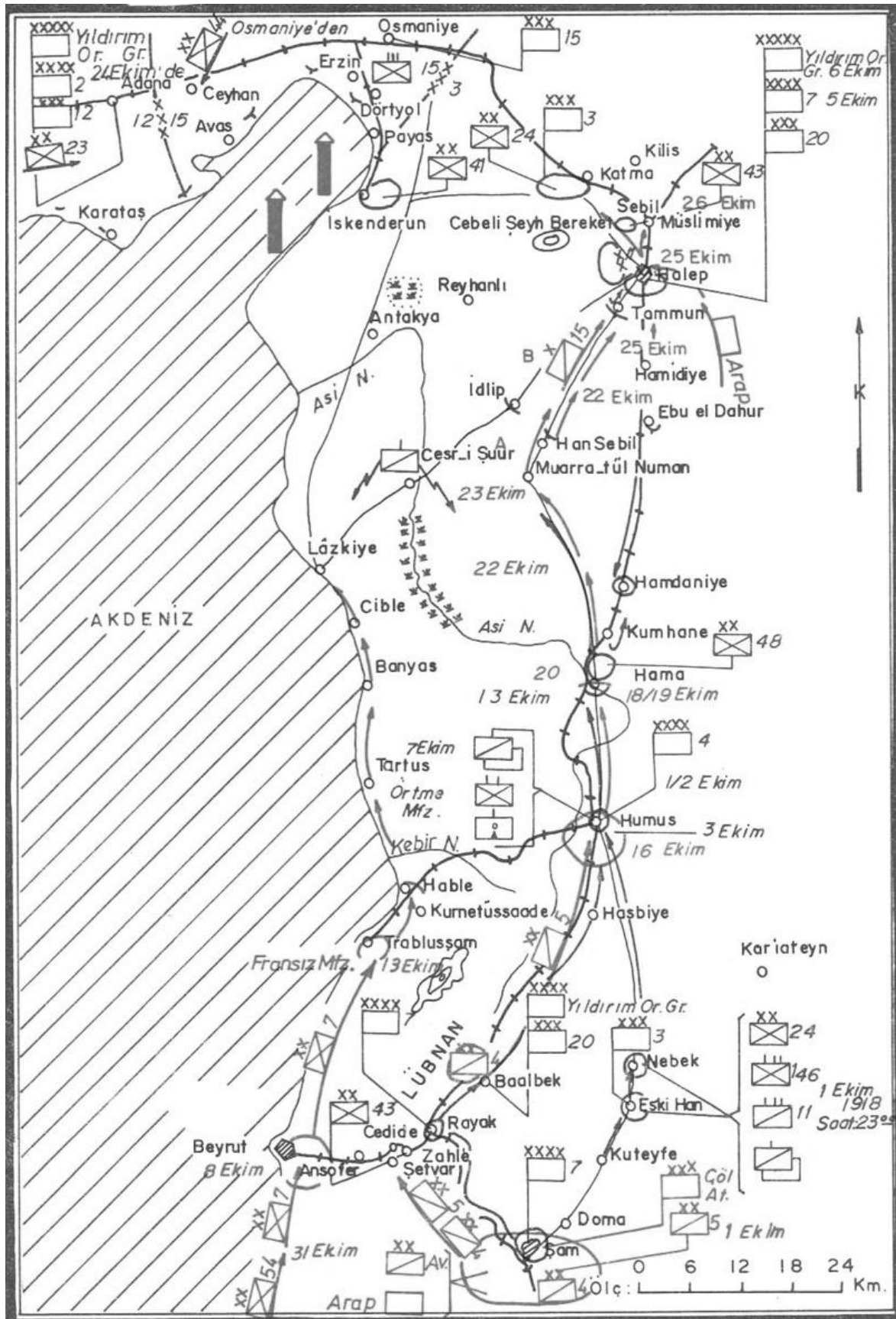
Dânişmend, a. g. e., c. IV,s. 449-450;

Arı, a. g. e., s. 391. 703

Nedim, a. g. e., s. 159.

Şam’dan Halep’e Kaçma (30 Eylül–26 Ekim 1918)

EK-D

Gnkur. ATASE Bşk. lğı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 2, Sina-
Filistin Cephesi, Kroki:62.

Kamal ve Ekibinin İhanetleriyle Halep'in Kuzeyine Kaçması

Kamal'ı Sofya da kendisine maşa eden Allenby'nin komutasındaki Britanya İmparatorluğu taarruz görev kuvveti destek unsurlarının çok ama çok azı 26 Ekim'de Halep'e ulaşması sonucu; Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal komutasındaki 7. Ordu birlikleri Halep'ten kahpece ve kancıkça savaşımadan ve karşı koymadan çekildiler. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal; Halep Kuzeyi - Katma ve Müslimiye mevkilerine 7. Ordu güçlerini geri çekerek kaçtı. Hatta 26 Ekim'de Bağdat Demiryolu'nun çatal noktası olan Müslimiye İstasyonu'nu da savunma yapmadan kahpece, kalleşçe ve sinsice bırakıp kaçarak peşkeş çekti. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın bu peşkeş ihanetleriyle; İstanbul istikametiyle Irak Cephesi'nde bulunan Ali İhsan Paşa komutasındaki 6. Ordu arasındaki bağlantının kesilmesine yol açtı. Böylece Kuzey Irak, Kamal'ın bu ihanetleriyle peşkeş çekildi.

Sanders, Liman von, "Türkiye'de Beş Yıl", Çev., M. Şevki Yazman, İstanbul 1968, Sf. 203-204, 352.;

Kinross, "Atatürk, Bir Milletten Yeniden Doğuşu", Çeviren: Necdet Sander, Altın Kitaplar, Sf. 150.; Vikipedi. com.

Kamal'la Ekibi Türk ve İslam Tarihinin En Alçak Yüzkarasıdır

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, düşman İngiliz le bir kez bile meydan muharebesi yapmadan 560 Km kaçarak düşmana Türk topraklarını peşkeş çekmiştir. Kamal'ın İngiliz e karşı 560 Km kaçtığı Türk topraklarında, yerli ve yabancı hiçbir tarihçi bir tane düşmana saldırdığını veya meydan muharebesi yaptığını veya yendiğini veya düşmanı geri çekilmeye zorladığını veya bozguna uğrattığını veya kaçmadığını veya kaçarken askerini imha ettirmediğini ispat edemez ve belgeleyemez. Bu ihanet bu kar açık ve seçiktir. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, bu ihanetlerini direkt veya endirekt aşağıdaki kendisi de dâhil komutanların ihmal veya ihanetleri işbirliği ile gerçekleştirmiştir. Düşman İngilizlerin yardımlarıyla Türk Devletini, Türk Sultan'ını ve Türk Hükümeti'ni darbe ile yıkarak, TC'yi kuran da bu Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe ekiptir. TC'yi düşman İngilizlerin yardımlarıyla ve darbeyle, kuruluş aşamalarını belgelerle ispat edilerek aydınlatacaktır.

Kamal

Mustafa Fevzi Çakmak

İsmet İnönü

Ali Fuat Cebesoy

Refet Bele

Cemâl Mersinli

İsmail Cevat Çobanlı

Kâzım İnanç

Münip Özsoy

Âsım Gündüz

Nurettin Özsu

Kâzım Sevüktekin

Mehmet Hayri Tarhan

Reşat Çiğiltepe

Mehmet Sabri Erçetin

Veysel Özgür

Şefik Özüdoğdu

Rüştü Sakarya

Sami Sabit Karaman

Osman Nuri Koptagel

Edward J. Erickson, Order to Die: A History of the Ottoman Army in the First World War, Greenwood Press, 2001, s. 202.;

Zekeriya Türkmen, Mütareke Döneminde Ordunun Durumu ve Yeniden Yapılanması (1918-1920), Türk Tarih Kurumu Basımevi, 2001, s. 105.

Küçücük İngiliz birlikleri Halep'in batısındaki sırtlardan Selimiye-İskenderun yolu doğusundaki Haritan istikametinde ilerliyorlardı. Kamal yine ordusunu başsız bırakıp kaçmıştı. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal ve oradaki askerleri de bünyesine aldığı koskoca ordusu düşman ile sıcak bir çatışmaya girmeden kaçmışlardı. Daha düşman baskısı yok iken kaçmışlardı. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal, 500 (beş yüz) kilometre düşman ile sıcak bir çatışma ve savaşa girmeden devamlı kaçarak Türk Tarihi'nin en kısa zamanda en fazla kaçan komutanı rekorunu ele geçirmiştir. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal, burada da hiç bir çatışma olmadan çok öncelerden kaçarak gitmiştir. Böylece

yeniden namussuzluğunu ve şerefsizliğini ispat etmiştir. Belgesi de Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi kapı gibi mevcuttur. İngiliz komutanı daha sonraları Halep'e gelebildiğinde, Kamal'ın ve Türk birliklerinin çoktan kaçtığını ve Halep'i boşalttığını Lawrence ve Araplardan öğrenebilmiştir. Kamal ve ekibi küçücük ve yorgun düşman gözcü birliklerinden bile kaçacak kadar, tarihin en alçak, en karakersiz ve en şahsiyetsiz komutanlarıdır. İşte bu gürhün yaptıkları tarihin en alçak kahpelikleri ve kalleslikleri yüzünden; Türk ve İslam Âlemi günümüze kadar ıstırap çekmiştir.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 2, Sina-Filistin Cephesiyse. 726.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal ve ekibi 7. Ordu Karargâhı ile birlikte 25-26 Ekim 1918 gecesı Katma'ya ordusunu başsız bırakıp kaçımtı. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Ali Fuat Cebesoy da 20. Kolorduysa aynı gece Kefr Yasin-Hefan hattına kaçımtı.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. V, s. 114-115.;

Cebecioğlu, a. g. e., s. 180.

20. Kolordu Cebeli Şeyh Bereket kesiminde toplanan çok az bedevini yeni mevziin batı yanını tehdit edebileceklerini Kamal'a bildirmiştir. 24. Tümenden birlik gönderilmesini istemiştir. Ancak bu yardım isteğı 7. Ordu Komutanı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal tarafından kabul edilmemiştir. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal, böylece ihanetlerini hep devam ettirmiştir. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal yardım göndermediğı gibi, mevzilerdeki güvenli olan ve düşman baskısı olmayan kolordunun Katma güneyindeki Tenib-Tatmaraş-Marazgan hattına çekilerek kaçmasını istemiştir.

Özçelik, a. g. e., s. 120;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. V, s. 114-115;

Nedim, a. g. e., s. 159;

Gnkur. ATASE Bşk. Iığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2, Sina Filistin Cephesi,s. 728.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Ali Fuat Cebesoy, hiçbir düşman saldırısı ve baskısı olmadan Kamal'ın ihanetiyle geri çekilme emrine uyarak 20. Kolordusuyla Tenib-Tatmaraş-Marazgan hattına kaçmıştır.

Yıldırım Orduları Komutanı Mareşal Liman Von Sanders, Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'a Raco civarında kuvvetli bir ihtiyat bulundurulmasını emretmişti. 43. Tümenin, 20. Kolordunun doğu yanını ve Kilis istikametini savunması planlanmıştı.

Tezer, a. g. e., s. 173;

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 539.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın koskoca Türk Ordularının devamlı kaçmasıyla düşman, sadece bir alay kadar süvari birliğiyle 26 Ekim 1918 günü saat 11. 00'de Helan Köyü'nün iki tarafından ilerlemişti. Yine Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın 7. Ordusunun

kaçmasıyla düşman, sadece üç süvari alayıyla Halep-Katma yolunun iki yanında mevziilerindeki 111 ve 109. Piyade Alaylarının ara hattı üzerinden tekrar taarruza başlamıştı. Düşman İngiliz sadece bir kaç alayı ile ara hattı üzerinden cephesini yarmak istemişti. Türk düşmanı İngilizler, Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın ihanetleriyle Filistin Cephesi'nde cereyan eden muharebelerde, Yıldırım Ordular Grubunun, ordularının, kolordularının, tümenlerinin ve alaylarının cephelerini hep ara hatları üzerinden yarmışlardı. Bu durum, düşman İngilizler 'in, Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal ile devamlı ihanet işbirliğini göstermesi bakımından önem taşımaktadır. İngilizler içteki işbirlikçileri ile Türkler'e göre her zaman isabetli istihbarat üretmişti. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal gibi hainlerin işbirliği ile devamlı, geleceğe yönelik tahmin ve değerlendirme yaparak, uygun hareket tarzları seçmişlerdir. Sahtekâr Kamal, Nutuk'ta Halep'te “düşmanların geldiği son noktadır” sahtekârlığının ispatı da budur. Çünkü Halep ile Katma arası fersah fersah uzaktır. Kamal ve ekibinin ihanet peşkeşlerinin en büyük ve en net örneği; İskenderun- Kilis arasındaki geçit vermeyen Bülbül-Raco dağlarında bile savaşmadan ve savunmadan kaçarak düşmana peşkeş ihanetlerini yapmasıdır. Hem de düşman askerleri olmadan kaçması ve peşkeş çekmesi ise; akılları durgunluk verir.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2, Sina-Filistin Cephesi, s. 728-729.

Oysa 7. Ordu Komutanlığını üstlenen ve 4. Ordunun son komutanı olan diğer Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Cemal Mersinli'den destek gören Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, Halep'in kuzeyinde bulunan Haritan'da ilk, tek ve son düşman ordularıyla karşılaşmasını, 26 Ekim 1918'de yapmıştır.

Armstrong, a. g. e., s. 76;

Winstone, a. g. e., s. 437;

Çankaya, a. g. e., s. 22;

Karal, a. g. e., c. IX, s. 539;

Vo l ka n, a. g. e., s. 153.

Eroğlu, Türk Devrim Tarihi, s. 82;

Selek, Anadolu İhtilali,c. 1,s. 30;

Armstrong, a. g. e., s. 76;

Atay, Zeytindağı,s. 109;

Doğruer, a. g. e., s. 268-269;

Aydemir, Tek Adam, c. 1,s. 301;

Arı, a. g. e., s. 391;

Nedim, a. g. e., s. 159-160;

Çankaya, a. g. e., s. 22.

Kamalîst yazarlar, sırf Kamal'ı parlatmak için utanmadan sıkılmadan yalanlarla ve yanlışlarla beyinleri bulandırmaya devam etmişlerdir. Gerçekleri gizleyen kâfir yazarlardan bir örnek vererek belgelemekte yarar vardır. Banu Avar kendi sitesinde şöyle kurusıkı atmaktadır: “İngiliz ordusu son taarruzuna hazırlanıyordu. . 30 bin kişilik Türk kuvvetlerine karşı 200 bin kişilik bir kuvvet hazırlamıştı. 19 Eylül günü İngilizler büyük saldırıya başladı. . Türk kuvvetlerinin cepheleri yarılmaya başladı. . 25 Eylül’de Amman düştü, 30 Eylül’de İngilizler Şam’daydı. 1 Ekimde Fransız ve İngiliz kuvvetleri Beyrut’u da işgal etti ve Yıldırım Orduları 6 Ekim’de Halep’in güneyinde bir araya geldi. Suriye Cephesi komutanı 7. Ordu komutanı Kemal’di. “

Bunu okuyan ne anlar? Burada anlatılan şehirleri Kamal’ın peşkeş çekerek hediye ettiği var mı? Hıyanetleriyle Türk Ordularını kırdırdığı var mı? Bir ayda 560 Km kaçtığı var mı? Burada ne var? Türk kuvvetlerinden hemen hemen 7 kat daha fazla olan 200. 000 İngiliz, zayıf ve az olan 30. 000 Türk kuvvetlerine saldırdı. Sırayla Amman’ı, Şam’ı Beyrut’u aldı. Düşman 500 Km Türk topraklarını işgal ederken, Kamal Suriye’de Komutan idi. Bunun neresi düzeltilecek? Türk kuvvetleri 30. 000 ise yaralı ve şehit sayısını hiç bahsetmeden

75. 000 Türk esirini ve Yüz bine yakın şehit Türk askerlerini kendisi doğurdu mu?

Banu Avar com. tr

Banu Avar gibi gerçekleri örten kâfir (örten/kaplayan/gizleyen) ve Kamalîst yazarların rengini tarihten bir anı ile ele vermek bir insanlık borcudur:

Kamal ve Misyoner Avar

Yıllar önce İzmir Kadınlar Hapishanesi'ndeki mahkûm kadınlara akşam dersleri verilmesi kararlaştırılmıştı. Bir gün Millî Eğitim Müdürü'nün odasına bir genç kız girdi. "Ben bu dersleri memnuniyetle kabul ederim, efendim," dedi.

Bir süre sonra bu kız, acayip bir suçla adliyeye götürüldü. Hakkındaki suç isnatı; "Misyonerlikti. "

Gittikçe kabaran dosyalar, hep misyoner öğretmenden bahsediyordu. Bu kızın misyonerlik ihanetleri o kadar dallanıp budaklandı ki, Kamal bu Türk ve İslam düşmanı misyoneri korumak istemişti. "Bana misyoner öğretmenin dosyasını getiriniz," dedi.

Bütün bir gece o dosyayı inceledikten sonra, ertesi günü öğretmen "(Sıdika) Avar" ı yanına çağırttı. Bu güzel ama Türk ve İslam düşmanı misyonerle baş başa ve kalp kalbe beraber oldular. Beraberliklerinde Kamal, Bu güzel ama Türk ve İslam düşmanı misyoner kıza hayretle baktı. "Demek şu ünlü misyoner öğretmen sensin, öyle mi?" dedi. Beraberliklerinin verdiği zevkle Avar yavaşça, "efendim, ben öğretmen Avar," diyerek kulağına fısıldadı.

Kamal; "Hayır. Sen `misyoner´ Avar'sın. Bana, senin gibi `misyonerler´ lazım. " Ondan sonra da Kamal hain, kahpe, kalleş ve sinsi fikirlerini açıkladı. Sözlerinin sonunda: "Git, memleketin içine gir, dağ köylerine kadar uzan", dedi.

Avar, bir süre Musevi (Yahudi) Mektebi'nde de çalıştı. Sıdika Avar Türk ve İslam düşmanı gazeteci "Banu Avar" ın üvey annesidir.

Puzzle taşlarını birleştirildiğinde gerçekler kendiliğinden ortaya çıkar.

Hikmet Feridun Es, Hayat Dergisi, 1957

Sahte Katma Meydan Muharebesi İhaneti

“Kamal, akşama doğru karargâhını şehrin dışında ve istasyonun 2 kilometre kadar kuzeyinde bulunan bir tepeye geri çekti. Halep şehrini boşalttı. Ali Fuat Cebesoy’un komutası altında bulunan 1. Tümen ile 11. Tümen, Halep şehrinin batısından kuzeye çekildiler. İstasyonun bir kısmı, çekiliş sırasında havaya uçuruldu. 20. Kolordu adını alan 1. Tümen ile 11. Tümen, 26 Ekim sabahı Halep’in 8 kilometre kuzeyindeki Büyük tepelerinde konuşlandılar. Saat 10. 45’te düşman dört süvari alayı (1. 000/Bin askerli birlik), ve piyadelerin de katıldığı bir saldırı yaptı. 1. Tümen (10. 000/On bin askerli birlikler) bir saat süren çarpışmalardan soma bu saldırıyı kırdı. 7. Ordu Karargâhı da Katma’ya taşındı. 2. Orduya verilen bir emirle Hücum Taburu ile kuvvetli bir makineli tüfek birliği trenle Katma’ya gönderildi.

Bundan somaki günlerde 7. Ordu ile 2. Ordu birçok saldırıya uğradı. Bunların hepsi 7. Ordusu ile 2. Ordu tarafından geri püskürtüldü. Hepsi 7. Ordusu ile 2. Ordu oluşan cephe, Halep’in 25 kilometre kuzeybatısındaki Marata, Babullt-Halllll geri çekildi. “

Düşman küçük birlikleriyle Koskoca Türk Ordularına taciz saldırılarında bulunmaya devam etmiştir. Adana’da konuşlandırılan 2. Ordu ile Kamal tarafından Halep’in 25 Km kuzeyine çekilen 7. Ordu bu taciz saldırılarına karşı koymuştur. Katma Meydan Muharebesi, Kamalistlerin Kamal’a paye vermek için uydurdukları sahtekârlıktır. Tıpkı olmayan İnönü Muharebelerinden İnönü’ye zafer sahtekârlığı uydurdukları gibidir.

Yıldırım Orduları Komutanı Mareşal Liman Von Sanders’in ağzından bu olmayan Katma Meydan Muharebesi’ni aktararak sahtekâr Kamalistlerin ağzını acı biber sürmekte yarar vardır. Yıldırım Orduları Komutanı Mareşal Liman Von Sanders başkomutan olmasına rağmen bilmedi, duymadı ve yaşamadı. Sahtekâr Kamalistler ise Katma Meydan Muharebesi’ni başkomutandan daha iyi bilerek, bu vahim sahtekârlığı utanmadan sıkılmadan tarih kitaplarına yazmışlardır. Yıldırım Orduları Komutanı Mareşal Liman Von Sanders son düşman saldırılarını kendi ağzından şöyle belgelendirmiştir: “Kamal, akşama doğru karargâhını şehrin dışında ve istasyonun 2 kilometre kadar kuzeyinde bulunan

bir tepeye geri çekti. Halep şehrini boşalttı. Ali Fuat Cebesoy'un komutası altında bulunan 1. Tümen ile 11. Tümen, Halep şehrinin batısından kuzeye çekildiler. İstasyonun bir kısmı, çekiliş sırasında havaya uçuruldu. 20. Kolordu adını alan 1. Tümen ile 11. Tümen, 26 Ekim sabahı Halep'in 8 kilometre kuzeyindeki Büyük tepelerinde konuşlandılar. Saat 10. 45'te düşman dört süvari alayı (1. 000/Bin askerli birlik), ve piyadelerin de katıldığı bir saldırı yaptı. Düşman küçük birlikleriyle 1. Tümen (10. 000/On bin askerli birlikler) bir saat süren kadar taciz saldırısı yaptı. Bir saat sonra Taciz saldırısını bıraktı. . 7. Ordu Karargâhı da Katma'ya taşındı. 2. Orduya verilen bir emirle Hücüm Taburu ile kuvvetli bir makineli tüfek birliği trenle Katma'ya gönderildi.

Bundan sonraki günlerde 7. Ordu ile 2. Ordu birçok kez düşman taciz saldırısına uğradı. Bunların hepsi 7. Ordusu ile 2. Ordu tarafından geri püskürtüldü. Daha sonra 7. Ordu ile 2. Ordu oluşan cephe, Halep'in 25 kilometre kuzeybatısındaki Marata, Babullt-Halllll geri çekildi. İşte tam bu sıralarda, yani 31 Ekimde ateşkes yapıldığı haberini aldık. “

Çok az düşman birliklerinin taciz saldırısına karşı Türk orduları yine çekilmiştir. Bunu başkomutan gerçeği söyleme erdeminde bulunmuştur. Kamalist sahtekârlar gibi paye peşinde koşmayarak gerçeği ortaya koymuştur.

5 Jahre Türkei (Orişinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999s. 109.;

7. Ordu Karargahı 25-26 Ekim 1918 gecesı Katma'ya, 20. Kolordu aynı gece Kefr Yasin-Hefan hattına geri çekildi. 20. Kolordu Komutanı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Ali Fuat Cebeli Şeyh Bereket kesimine 24. Tümeden birlik gönderilmesini ister. Bu teklif 7. Ordu Komutanı Kama tarafından uygun görölmedi. Yardım gönderilmedi. Kolordunun Katma güneyindeki Tenib-Tatmaraş-Marazgan hattına çekilmesi bildiriler.

Düşman, bir süvari alayı kadar küçücük birliğiyle 26 Ekim 1918 günü saat 11. 00'de Helân Köyü'nün iki tarafından ilerlerken, üç süvari alayıyla Halep- Katma yolunun iki yanında mevzii almış bulunan 109 ve 111. Piyade Alaylarının ara hattı üzerinden tekrar taarruza başlamıştı. İngilizler, Filistin Cephesi'nde cereyan eden muharebelerde, Yıldırım Ordular Grubunun, cephesini her defasında

birliklerin ara hatları üzerinden yarmayı başarmışlardı. Bu durum, ihanetlerin doğruluğunu göstermektedir. Kamal, düşman ilerleyişi Halep'in kuzeyinde bulunan Haritan'da son çarpışma, 26 Ekim 1918'de meydana gelmiştir. Düşman İngiliz kuvvetlerinin sadece 500'er mevcutlu küçük küçük yalnız iki süvari alayıyla bu birliğin 15. Süvari Tümeni olduğu anlaşılmıştır. Koskoca Türk 7. Ordusuna taciz saldırılarında bir saat kadar saldırmıştır. Savaş söz konusu olmamıştır.

7. Ordunun mevcudunu, 4 ve 8. Orduların kalan personeli dâhil 2. 500 piyade, 150 süvari ve 8 top olarak değerlendirmiştir. Sahtekâr Kamalistlerin kulakları çınlamalıdır. Utanmadan ve sıkılmadan hala Kamal'ın ordusunu imha etmeden geri çektiğini iddia edecek kadar ahlaksız ve hayâsızdırlar. Güney Anadolu, Suriye, Lübnan, Filistin ve Ürdün'den geri ihtiyatlarla birlikte 150. 000 Türk askerinden hiç bir şey kalmamıştır. Yıldırım Orduları Komutanı'nın emriyle Adana'da konuşlanana 2. Ordudan takviyelerle askersiz kalan 7. Ordu Komutanı Mutafa Kemal'e ancak aktarılabilmektedir. Koskoca Ordular Kamal'ın hıyanetleri ile yok edilmiştir. Silahsız Kamal'a 2. Ordudan aktarılan 8 top ise utanç vericidir. Kamal'ın ancak Filistin Hezimetinde iki başarısı "BAŞAĞRISI" söz konusu olabilir. Bu darekordur. Oda birincisi Türk Ordularının hepsini kırdırarak askersiz bırakmış olmasıdır. İkinci başarısı "BAŞAĞRISI" ise askersiz Türk Ordularına silahsız da bırakmıştır. Koskoca ordularını askersiz ve silahsız bırakma başarısı ancak gösterebilmiştir. "19 Eylül 1918'de başlayan Nablus Meydan Muharebesi'nden itibaren, 26 Ekim 1918'de Halep kuzeyinde Katma'da yapılan son tacize kadar geçen ve 39 gün devam eden geri çekilme süresince, Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığının: 75. 000 esir, 360 top, 800'den fazla makineli tüfek, 200 kamyon, 44 otomobil, 89 lokomotif, 468 yük ve yolcu vagonu zayiatı olmuştur."

Cemal Kemal, Osmanlı'nın Filistin Cephesi'ndeki Son Muharebesi, Ankara Üniversitesi Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü Atatürk Yolu Dergisi, S 52-68;

Nedim, a. g. e., s. 159.;

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 2, Sina-Filistin Cephesi, s. 726.;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. V, s. 114-115.;

Cebecioğlu, a. g. e., s. 180,

Kinross, a. g. e., s. 165.;

Özçelik, a. g. e., s. 120;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. V, 1918 Yılı Hareketleri, s. 114-115;

Nedim, a. g. e., s. 159;

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 2, Sina-Filistin Cephesi,s. 728.;

Tezer, a. g. e., s. 173;

Karal, a. g. e., c. IX, s. 539.;

Armstrong, a. g. e., s. 76;

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 2, Sina-Filistin Cephesi, s. 728-729.; Winstone, a. g. e., s. 437;

Çankaya, a. g. e., s. 22;

Armstrong, a. g. e., s. 76;

Karal, a. g. e., c. IX, s. 539;

Volkan, a. g. e., s. 153.;

Hamza Eroğlu, Türk Devrim Tarihi, Ankara, Kardeş Matbaası, 1970, s. 82;

Atay, Çankaya, s. 122;

Selek, Anadolu İhtilali, c. I, s. 30; Armstrong, a. g. e., s. 76; Falih Rıfkı Atay, Zeytindağı, İstanbul, Millî Eğitim Basımevi, 1970, s. 109;

Doğruer, a. g. e., s. 268-269;

Aydemir, Tek Adam, c. I, s. 301;

Arı, a. g. e., s. 391;

Nedim, a. g. e., s. 159-160;

Çankaya, a. g. e., s. 22;

Hamza Eroğlu, Türk İnkılap Tarihi, Yeniden Düzenlenmiş, Genişletilmiş, Yeni Baskı, Ankara, Savaş Yayınları, 1990, s. 80;

Kinross, a. g. e., s. 158.;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. V, 1918 Yılı Hareketleri, s. 120. 95;

Sabahattin Selek, Anadolu İhtilali, c. I, s. 31.;

Atay, Çankaya, s. 123; Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 2, Sina-Filistin Cephesi, s. 730.

19 Eylül 1918'de başlayan Nablus Meydan Muharebesi'nden itibaren, 26 Ekim 1918'de Halep kuzeyinde Katma'da yapılan son düşman karşılaşmasına kadar geçen ve 39 gün devam eden geri çekilme süresince, Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığının, on binlerce şehit, 75. 000 esir, 360 top, 800'den fazla makineli tüfek, 200 kamyon, 44 otomobil, 89 lokomotif, 468 yük ve yolcu vagonu zayiatı olmuştur. 7. Ordunun mevcudunun, 4 ve 8. Orduların kalan personeli dâhil 2. 500 piyade, 150 süvari ve 8 top olduğu düşünülürse, Kamal'ın ihanetinin boyutu ortaya çıkar. Filistin'deki 100. 000 kişilik Türk ordularıyla birlikte, Filistin'deki Lübnan'daki ve Suriye'deki 50. 000 ihtiyat ve bakiyelerden oluşan muazzam Türk Ordularından kalanlar 3. 000'i (Üç bin) bulmamaktaydı. Bu kadar büyük koskoca Türk Ordularından birkaç bine zor bulan kalanlar, Kamal'ın ve ekibinin ihanetini gözler önüne sere. Bir de kalkmış Kamal'ın utanmadan ve sıkılmadan, Kamal'ın ordularını düşmana ezdirmeden geri çektiğini yazarlar. Ar damarları çatladığından gerçekleri alt üst etmekten utanmazlar. Hala ihanetlerle Türk Ordularını düşmana peşkeş çeken Kamal'ı aklamaya çalışırlar. Bazı kahpe yazarlarda Filistin Cephesini tamamen ortadan kaldırarak yok sayarlar. Üniversite okuyan bir delikanlı bile Filistin Cephesi'nden habersizdir, Sadece başıboş bırakılarak tutsak ettirilen 75. 000 esirin varlığı bile tek başına Kamal' ve ekibinin ihanetini anlatmaya yeter ve artar bile. . .

Selek, Anadolu İhtilali, c. 1, s. 30-31.;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. V, s. 120.;

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi,s. 730.

Tunç oku, a. g. e., s. 34;

Volkan, a. g. e., s. 153;

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye’de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 s. 352;

Sertoğlu a. g. e., c. VI, s. 3578;

Kutay, a. g. e., s. 76;

Armstrong, a. g. e., s. 570. ,s. 576.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. V, s. 204;

Cebecioğlu, a. g. e., s. 56-57;

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi, c. I I I, Ks. 3,s. 462.

Kamal Arapların Türkiye Devletinin Çatısında Bir Devlet Olmak İstemelerini Ret Etmesi

Arapların Türklerle Birleşme Teklifini Kamal Yeniden Reddetmişti

Sadece muhtariyet isteyen Şerif Hüseyin ve 200-300 bedevinin isyan etmiştir. Bu bütün Araplara asla mal edilemez. Hatta sadece muhtariyet isteyen Şerif Hüseyin'e karşı Türklerle beraber omuz omuza mücadele edenler yine sadık Araplardı. Hatta Şerif Hüseyin'in isyan etmesinden sonra pişman olarak yeniden Türkiye ile birlikte olmak istedi. Oğlu Faysal, Türkiye'ye bağlı Türklerle bir devlet olmak istediğini resmen bildirmiştir. Onun Türkiye ile beraber bir devlet olarak kalmak istediğini bizzat TBMM başkanı olan Kamal'a bildirmiştir. Ancak Siyonist Kamal bu isteği reddetmiştir. Ret etmekle kalmamıştır. Hatta ört bas ederek, kendi hıyanetlerini örtmek maksadıyla; Arapları hain olarak göstermiştir. Bu gerçekler bizzat Kamal'ın gizli celsedeki beyanatlarıyla ispatlanmıştır. Çünkü Kamal hıyanetlerini 24 Nisan 1336 (1920) tarihli meclis konuşmasında itiraf etmiştir. Ancak daha sonra TBMM Siyonist darbesiyle dizginleri ele geçirdiğinden dolayı hesaba çekilememiştir.

I : 1 241336 C : 4 Dedik ki, artık huda-

du millimiz dahilinde bulunan menabii insaniyeyi ve

menafii umumiyeyi hududumuzun haricinde israf

etmek istemeyiz.

T. BM. M. Gizli Celse Zabıtları, (Meclis tutanakları) Devre: 1, İçtima: 1, 24
Nisan 1336 (1920), 2 nci in'ikat – 4 ncü celse, s. 2, 3.

İKİNCİ İNKAT

24 Nisan 1336 Cumartesi

DÖRDÜNCÜ CELSE

Açılma Saati : 4.05

Suriyede İngilizler, Fransızların tarzı idaresine, muhakkirane olan idaresine hedef olduktan sonra bu aksamdaki ehli islâm pek büyük bir hataya dûçar olduklarını takdir ettiler ve onu müteakip bir kısmı kendi dahillerinde müstakil olmak fakat yine bir suretle bir şekilde Camiai Osmaniye dahilinde bulunmak cihetini düşündüler. Bittabi makamı muallâyı hilâfete karşı olan merbutiyetleri cümlemiz gibi bütün ehli iman için (bir vazifei mukadderse idi.) (4) Diğer bir kısmı daha ileriye gittiler. Bize hiç bir şekil ve surette istiklâlin lüzumu yoktur, biz halifemiz ve padişahımıza merbut olarak Camiai Osmaniye dahilinde bulunacağız. dediler. Suriyede böv-

Gizli celsedeki Meclis tutanağı şöyledir: Kamal “...Suriyede İngilizler, Fransızların tarzı idaresine, muhakkirane olan idaresine hedef olduktan sonra bu aksamdaki ehli islâm pek büyük bir hataya duçar olduklarını takdir ettiler ve onu müteakip bir kısmı kendi dahillerinde müstakil olmak fakat yine bir suretle bir şekilde Camiai Osmaniye dahilinde bulunmak cihetini düşündüler. Bittabi makamı muallâyî hilâfete karşı olan merbutiyetleri cümlemiz gibi bütün ehli iman için bir vazife mukaddese idi. Diğer bir kısmı daha ileriye gittiler. Bize hiç bir şekil ve surette istiklâlün lüzumu yoktur, biz halifemiz ve padişahımıza merbut olarak Camiai Osmaniye dahilinde bulunacağız, dediler (...) Binnetice Emir Faysal dahi hususî murahaslarını bizimle temasa getirdi. Resmî temasla bu müracaatın bizce telâkki edilen nikati izah etmek isterim. Her halde Suriyeliler her hangi bir devleti ecnebiye ile münasebetinin kendileri için binnetice esaret olacağına kani oldular. Bundan (dolayı bize teveccüh ettiler.) Bizim bilmukabele gösterdiğimiz şekil şundan ibaret idi. Dedik ki, artık hududu millimiz dahilinde bulunan menabii insaniyeyi ve menafii umumiyeyi hududumuzun haricinde israf etmek istemeyiz. “

T. BM. M. Gizli Celse Zabıtları, (Meclis tutanakları) Devre: 1, İçtima: 1, 24 Nisan 1336 (1920), 2 nci in’ikat – 4 ncü celse, s. 2, 3.

Atatürk’ün Söylev ve Demeçleri, cild 2., Ankara, 1959, Türk Inkılâp Tarihi Enstitüsü Yayınları, s. 57.

Kamal'ıstların Kamal'ın Bu İhanetini İftiralarla Örtbas Etmişlerdir

Kamal'ın Büyük Millet Meclisinin açıldığı günün ertesinde, 24 Nisan 1920 tarihli gizli celsede yaptığı konuşmanın metnini (Meclis tutanağı) Şabataycı Kamal'ıstlar kendi isimleri kadar bilmektedirler. Ancak sahtekârlıklar yaparak gizli Yahudi olan dindaşları Kamal'ın ihanetlerini gizlemek ve onu korumak için; utanmadan ve sıkılmadan arsızca Müslümanlara iftira atarak suçlamalara girişmişlerdir. Hatta mazlum Filistinlilerin sahipsiz olmalarını kullanarak hayâsızca suçlamalara girerek; yaparak gizli Yahudi olan dindaşları Kamal'ı korumuşlardır. İhanet gerçekleri böyle olduğu halde; Kamal gibi Şabataycı Prof. Dr. İlber Ortaylı, dindaşı Kamal'ın ihanetlerini örtmek maksadıyla suçsuz ve masum Filistin'leri şöyle iftira atmıştır: 'Filistinliler ihanetin bedelini ödüyor'

Galatasaray Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. İlber Ortaylı, "Osmanlı'ya başkaldırıp ihanet eden Filistin, bugün bu ihanetini canıyla ve malıyla ödemektedir" dedi.

/ilberortayli. com/haber. php?haber_id=13

Kamal gibi Şabataycıların gazetesi olan Türk ve İslam Âlemi düşmanı Milliyet; 18 Kasım '12'de utanmadan, sıkılmadan, arsızca, hayâsızca ve yüzleri kızarmadan aynen Şabataycı Prof. Dr. İlber Ortaylı gibi; "Filistin Osmanlı İmparatorluğuna ihanet etmiştir" iftira kepazeliğini girişmiştir. olcaykiyiac. blogspot. com gafil bir okuyucunun akıl tutulmasını, Şabataycı emellerine alet edecek kadar pespayelikte bulunmuşlardır. Şabataycı kurumlar ve şahıslar; işte böyle fitne ve fesatlık yayarak gerçekleri ters yüz etmeğe bildikleri halde devam ederek, Türk ve İslam Âlemi'ne ihanetlerini sinsice devam ettirmektedirler.

Coğrafi Konumlar

Sırf bir ayda kaçtığı 560 Km'deki beş ülkenin savunulmasının kolaylığını anlatarak ve coğrafi konumunu veya durumunu açıklayarak, ihanetlerin boyutunu “vay be” dedirttirecektir.

Arabistan-Suriye ve Mısır arasında vadilerinin hemen hepsi güney-kuzey doğrultusunda Filistin ve Arabistan ile Mısır arasındaki yollara dikey olarak uzanır. Kum çölünde harekât çok ağır cereyan eder. Bölgenin en elverişli ulaştırma aracı deve dir. Filistin'den Kanal'a, Kanal'dan Filistin'e doğru yapılacak harekât çukurluk ve vadilerden geçer. Filistin'i aşarak Suriye üzerinden Anadolu içlerine ilerlemek isteyen bir düşman saldırganı ister istemez Nur Dağlarıyla karşılaşır. Bu dağlar yekdiğerini destekleyen kuvvetli arazi ayrı ayrı bölümler halinde olduğundan dolayı düşman işgalini güçlendirdiği için savunmayı da kolaylaştırır. Çok elverişli bir mevzi durumunda olup ilerleyecek düşmanın gerilerini tehdit eder. Lübnan'dan uzanan Ensariye Dağları yolsuz ve sık ormanlıktır. Aşılması güçtür. Dolayısıyla savunulması kolaydır. Bölgenin kıyılarına çıkarma zor olmakla beraber içerilere doğru harekâta belirli doğrultulara bağlıdır. Anti Lübnan dağları ise ikinci savunma sistemini meydana getirir. Bu dağlar güneyden kuzeye Halep-Şam-Hicaz demiryoluna paralel ana düşman istila yolunun üzerinde ilerlemek isteyen bir harekâtı önler. “Amanos (Nur) dağları savunmaya elverişli olduğundan, çıkartmayı önleyici etkidedir” En son zamanda dünyanın en modern silahlı gücü olan İsrail'in Lübnan dağlarındaki gerillalara hiçbir şey yapamadığının sebebi de bu savunmayı kolaylaştırıcı doğal dağlık alandır. Kamal ve ekibi işte bu savunulması en kolay olan dağlık arazilerde, düşmana karşı hiç bir savunma yapmadığı; gibi geçit vermeyen, yolu olmayan uçurumlu vadilerde vatan evlatlarını ölüm ile tehdit ederek nizami yürüyüşlerle vadilere doldurmuştu. Vatan evlatlarını savunma yapmadan toplu olarak geri çekmede, düşman açık hedef haline getirmiştir. Türk Orduları bazı uçurum ve vadilerde tek sıraya kadar düşmesi bu ihanetin alçaklığını ortaya koymaya yeter. Düşmanda vadilerdeki, boğazlardaki ve geçitlerdeki bu yığılmalardan istifade ederek çok az bir cephaneye vatan evlatlarını kırmıştı.

Ali Fuad Erden, Birinci Dünya Harbi'nde Suriye Hatıraları, İş Bankası Kültür

Yayınları,

İstanbul 2003, s. 29. s. 35.;

Ömer Osman Umar, Osmanlı Yönetimi ve Fransız Manda İdaresi Altında Suriye (1908-1938), Atatürk Araştırma Merkezi, Ankara 2004, s. 203., s. 207. s. 210, s. 212-213-214

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın ihanetleriyle düşman başkomutanı, mareşalliği yükseltlen ve kendisine Lortluk verilen (O, Niscount Allenby of Megiddo and Felin stowe olmuştur) Allenby “Napolyon diye anılmış, dünyanın en büyük strateji ve taktik uzmanı gibi gösterilmiş ve dehası övülmekle bitirilememiştir. “

Hattâ Birinci Dünya Savaşı'nı bitiren hezimetin “Allenby zaferleri olduğu ve Türk ve Alman İmparatorlukları'nın çökmesine yol açmıştır. Hatta Birinci Dünya Savaşı'nı bitiren bu hezimetle “Türk ve Alman İmparatorlukları'nı yıkmıştır. Buna rağmen Kamalist sahtekârlar; “Almanlar yenildiği için Türkler yenik sayıldı” saçmalıklarıyla Türk beyinlerini tecavüz ederek aptallaştırmışlardır. Bu saçmalığı bir örnek vererek anlaşılmasına yardımcı olmak gerekmektedir. Rusya-İngiltere millî maçında Rusya'nın veya İngiltere'nin yenmesi yâda yenilmesi; sözgelimi Türkiye'yi yenik saydırır mı? Kamalist sahtekârların sırf Kamal'ı yüceleştirmek ve ihanetlerini ört-bas etmek için yaptıkları sahtekarlıkların haddi-hesabı yoktur.

Yusuf Hikmet Bayur, a. g. e., s. 463.

İki Eşdeğerde Ordu

Birinci Dünya Savaşı'nın bir top ve mevzi savaşı olduğunu bildiğinden, çok iyi, sağlam ve korunaklı mevziler kazdırarak muhkem yapmak zorunluluğu vardır. Hâlbuki Kamal'ın kaçarak peşkeş çektiği yerlerin tümü; geçit vermeyen doğal mevzi ve siper görevi gören sarp dağlar idi. İki Ordu Eş Kuvvette İdi. Hatta Türk Orduları savunmada oldukları için daha avantajlı idiler. İngiltere savaş boyunca hiçbir yerde gururla anlatacağı arttıracak parlak zaferler kazanamamıştır. Lloyd George bu şöyle açıkça ifade etmiştir: “Türkler karşısında ise Çanakkale ve Kut-ül-Amara'da iki çok ağır yenilgiye uğramış ve daha başka türlü çarpışmalarda ve bu arada ilk iki Gazze vuruşmalarında da önemli başarısızlıklarla karşılaşmıştı. “

Lloyd George İngiltere'nin Doğudaki çalımını için Türklere karşı kesin bir zafer kazanılması zaruretiye inanmaktadır. Bütün İngiliz devlet erkânı da böyle inanmıştı. Kamal'ın ve ekibinin ihanetleri ile İngiliz düşmanı emelin e ulaşmıştır. İngiliz düşmanının alman komutan Von Kressstein komutasındaki Türk Ordularına, çok üstün kuvvetlerle Mart, Nisan ve Mayıs 1918'de Şeria'nın doğusunda iki kere Türklere yenilmişliğini unutturulmuştur. Kamal'ın ve ekibinin ihmalkârlıkları ve ihanetleriyle İslam Âlemi'nde sömürgeler halkı karşısında büyük zaferler kazanmış büyük bir İngiliz ortaya çıkarılmıştır.

Albay T. E. Lawrence, Eylül 1918'de çarpışan iki ordunun eş kuvvette olduklarını yazmıştır: “Türkleri pek üstün sayı ve imkânlar elde iken dahi yenmek büyük bir şeref ve başarıdır. “

Liman von Sanders: Türkiye'de beş yıl,. III. Cilt, s. 97,

Cumhuriyet yayınları, Ankara 1999, s. 103, vd.;

Enver Ziya Karal, a. g. e., s. 537, vd.;

Yusuf Hikmet Bayur, a. g. e., s. 450. s. 464. s. 464.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, içten ihanetleriyle; Türk ve Alman İmparatorluklarını Yıktı.

Türkiye, sömürülmeyen ve tek bağımsız Müslüman ülke idi. Doğu'daki sömürge'deki Müslüman milletler için bir örnek gibi parlıyordu. Bu bakımdan Türkiye'nin kazandığı bu haklı gurur Kamal'ın ihanetleriyle yok olmuştur. İslam Âlemi karamsarlığa bürünmüştür. 1918'de Türkiye'nin içinde bulunduğu ittifakın Almanya ve Avusturya'da artık savaşa dayanmak gücünün kalmaması yüzünden çökmemiştir. Türk Devleti'nin Kamal'ın ihanetleriyle Filistin ve Suriye yenilgilerinden sonra bırakışma imzalaması üzerine çökmüştür. Sadece küçük Bulgaristan Türkiye ile birlikte ekim ayında barış isteyerek silah bırakmıştır. Diğer İttifak devletleri bundan sonra zincirleme yıkılmışlardır. Bundan dolayı Kamal'ın ihaneti çok büyük bir etkiye sebep olmuştur. Bir nal örneği ile konunun aydınlatılmasını yardımcı olmak gerekir. Savaşlarda bir at nalı bile çok önemlidir. İyi bir işçilikle nallanmayan atın ayağında ağrı veya şişme olur. At zar zor savaşa gidebilir. Savaşın zor anında dayanamaz tökezleyebilir. Bu atın tökezlemesi arkadan hızla gelen atları da tökezletir. Atların tökezlemesiyle süvariler düşerek imha olabilirler. Böylece Orduların ve ülkenin yok olup yıkılmasının sebep olabilir. Bu örnek bir hatadan ortaya çıkabilir. Kamal'ın ihanetleri ise bilerek yapılan suçlardır. Türk İmparatorluğu bu ihanetlerle tüm İslam Âlemi'ndeki topraklarının tümünü yitirmekle kalmayarak kendisi de tarihe karışmıştır.

İbrahim Sorguç, Kaybolan Filistin, İzmir 1996, s. 44.;

Yusuf Hikmet Bayur, a. g. e., s. 465.;

Ömer Osman Umar, a. g. e., s. 315.

İngiliz belgelerindeki Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın İngilizlere yaptığı iyiliklerden belgeleriyle bahsederek ihanetinin daha iyi anlaşılmasına katkı olur.

İngiliz Tuğgeneral Moberley, 1926 yılı Nisanında, History of the Mesopotamian Campaign (Mezopotamya Harekâtının Tarihi) adlı eseri yazıyor. Eserin bir bölümünü, Türk savaş amaçlarına ayırmıştır. Yazar eserini, İngiltere Dışişleri Bakanlığı belgeleriyle sağlam, ispatlı, sağlıklı ve dayanaklı yazmıştır. İngiltere Dışişleri Bakanlığı yetkililerinden W. G. Childs, 20 Nisan'da, bakanlığın da

yararlanabileceği bir tutanak kaleme almıştır. Bu tutanak, Kamal'ın kişilik ve çalışmalarına gerçekçi, açık-seçik ve ilginç ışık tutmaktadır. Childs, Arabistan'daki Türk Devleti'ne karşı hainlikleriyle tanınan Albay T. E. Lawrence'la bu konuda görüşmüştür. Bu hain İngiliz albayı T. E. Lawrence, 1918 yılı Eylülünde, "enteresan ve tuhaflıklar" sonucunda "Kamal ile defalarca görüşme yaptığını" itiraf etmiştir. Hain T. E. Lawrence, Kamal ile Türk savaş amaçlarıyla İngiliz savaş amaçlarını açıkça beyan ediyor.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın Lawrence'la yapmış olduğu belgelenen açıklamaların özeti şöyledir: "Suriye, Filistin, Arabistan ve Mezopotamya (Irak)'dan dan oluşan Arap ülkeleri ve Mısır'la ilgili "pantürkist görüşlere" de değindiği söylenen Kamal'ın şüphe götürmeyecek şekilde kesin biçimde konuştuğu belletiliyordu. Kamal'ın görüşünce, Suriye, Filistin, Arabistan ve Mezopotamya (Irak)'dan dan oluşan Arap ülkeleri ve Mısır' Türk Devleti erkânına ilgilendirmiyordu. Düşman İngiliz'e karşı Mısır'da girişilen Türk harekâtı, askeri maksatlarla yapılan bir gösteriden başka bir şey değildi. Filistin, Suriye ve Mezopotamya; savaşa ilişkin stratejik amaçlar dâhil bu ülkeler, Türk Devleti'ni yönetenler tarafından değersizdiler. Filistin, Suriye ve Mezopotamya; savaşa ilişkin stratejik amaçlar dâhil bu ülkeler, Türk Devleti'ni yönetenler tarafından değersiz olmakla kalmıyorlar, aynı zamanda, Türk yönetiminde kalırlarsa kesin bir tehlike ve engel olarak görülüyorlardı. Kamal, Türk Devlet erkânının bu ülkeleri hiç üzüntü duymadan yitireceklerini; dahası, onlardan kurtuldukları için kıvanç duyacaklarını söylüyordu." Dikkat edilmesi gereken asıl şudur: Suriye, Filistin, Arabistan ve Mezopotamya'yı değersiz ve fazlalık gören, Suriye, Filistin, Arabistan'ı korumakla görevlendiren bir komutan olarak söylemesidir. Suriye, Filistin, Arabistan'ı elden çıkmasını memnuniyetle kabullenen ve açıkça çekinmeden söyleyen, İngiliz düşmanına karşı Filistin Cephesi'nin en yeni en kuvvetli Ordunun komutanı olarak açıklıyor. Suriye, Filistin, Arabistan'ı Türk'ün başında bela gören, Filistin Cephesi'nde düşman İngiliz e karşı Filistin Vatan topraklarını korumakla görevlendirilen en yüksek Türk komutandır.

İngiltere Dışişleri Bakanlığı yetkililerinden W. G. Childs: "Almanya Türkiye'yi pantürklerin siyasetini desteklemek zorunda idi."

İngiltere Dışişleri Bakanlığı yetkililerinden W. G. Childs;" Kamal'ın Albay Lawrence'la yaptığı defalarca görüşmelerinde ilginç olan; Türkler ile müttefik ve dost olan Almanya'dan nefret etmesi idi." Oysa Türk Devleti, düşman İngiliz'in Filistin'i işgal etmek amacıyla aşırı takviyesi karşısında çaresiz kalarak dost ve

müttefik Almanya'dan düşman İngiliz e karşı yardım talebinde bulunmuştu. Almanya ise Türk Devleti'nin İngiliz düşmanına karşı çaresizliği karşısında savaşta olmasına rağmen yardım etmek zorunda kalmıştı. Çünkü düşman İngiliz aynı zamanda Almanya'nın en büyük ve en tehlikeli düşmanı idi. Bunun yanında müttefiki olan Türk Devleti'nin yenilmesi zincirleme olarak kendilerini de etkileyeceği bilincinde idi. Türk Devleti'nin İngilizler karşısında yenilmesi, kendilerinin de yenilmesine yol açacağını çok iyi bilmekte idiler. Bunlardan dolayı çok zor durumda olmalarına rağmen; Türk Devletinin imdat çağrısına duyarsız kalmayarak yardıma koştu. Müttefik Almanya ve Avusturya-Macaristan İmparatorlukları muazzam yardımlarda bulunmuşlardır. Filistin Cephesi'nde alman ve Avusturyalı askerlerden oluşan bir ordu göndermişlerdir. Türk Ordusunun Filistin'deki tüm ihtiyacı olan parayı ayda 200. 000 altın vererek karşıyorlardı. Para yardımlarıyla ayda 200. 000 altın ve toplam 5. 000. 000 altın öngörölmüştü. Almanya bununla da kalmadı. Türk Devleti'nin yeni kurduğu 7. Ordunun bütün teknik alt yapısını karşıladı. 7. Ordu Kamal'ın komutasındaki ordu idi. Filistin'de, düşman çok aşırı takviye İngiliz e karşı, mevcut Türk Orduları yetersiz kalmıştı. Müttefik Almanya yardımlarıyla yeni orduların konuşlandırılması zarureti dolmuştu. Almanya Yıldırım Orduları Grubu adıyla yeni bir Ordular kurulmasına yardımcı oldu. Öncölük etti. Yıldırım Orduları Komutanlığı'nda görevlendirilmesi amacıyla Genelkurmay Başkanlığı yapmış tecrübeli bir generalı 200 kadar teknik subay ekibiyle Türk Devleti'nin emrine amade etti. Bunlara rağmen İngiliz belgelerinde, Kamal çok aşırı Alman düşmanı idi.

İngiltere Dışışleri Bakanlığı yetkililerinden W. G. Childs'e ve İngiltere Dışışleri Bakanlığı belgelerine göre; "Kamal ve yandaşları, dost ve Müttefik olan Almanların İngilizler'e karşı yenilmesi gerektiğini belletiyordu." İngiltere Dışışleri Bakanlığı yetkililerinden W. G. Childs'e ve İngiltere Dışışleri Bakanlığı belgelerine göre; "Kamal ve yandaşları, açıkça hiç çekinmeden dost ve Müttefik olan Almanların İngilizler'e karşı yenileceğini beyan ediyorlardı." Hâlbuki Türk ve Almanya müttefiklerine karşı düşman İngilizler büyük saldırısı yapmış değildi. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal ve yandaşları, daha savaş yapılmadığı halde dost ve müttefik Almanya'nın savaşı yitireceğini beyan ettiklerinden dolayı, Türkiye'nin askeri kaynaklarının Suriye, Filistin, Arabistan ve Mezopotamya'dan çekilmesini istiyorlardı. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal hain Lawrence'a yaptığı açıklamalarda; İngiliz düşmanının başını çektiği İtilâf Devletleri Türkiye'nin Avrupa'daki bölümünü, İstanbul ve Boğazları ellerine geçirebilirlerdi. Kamal hain Lawrence'a yaptığı açıklamaların devamında; İngiliz düşmanının başını

çektığı İtilâf Devletleri, Anadolu'yu ele geçiremez veya orada varlıklarını sürdüremezlerdi.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın istek ve kanaatin göre, Türkiye Suriye'yi, Filistin'i, Arabistan'ı ve Mezopotamya'yı Trakya'yı, İstanbul'u ve Boğazları yitirdikten sonra doğuda toprak kazanmalı idi. Batı'da yitirdiği ülkelerden sonra doğuda toprak kazançları sağlayabilecekti. Türk Ordusu komutanı Kamal'ın hain Lawrence'a anlattıkları bunlarla da kalmıyordu. Alman yardımlarıyla düşman işgallerine karşı toplanan Türk askerleri daha istenilen düzeye ulaşmamıştı. Türk Ordusu komutanı Kamal'ın hain Lawrence'a anlattıkları devam ediyordu. Bilendiği gibi ikili görüşmelerde konuşmalar daha fazla zaman ve yer tutarlar. Bu konuşma ve görüşmelerin casus ve ajanların raporlarına özet olarak yansır. Casus ve ajanların uzun görüşmeleri özet olarak raporlarında, resmiyete dökmeleri ise ikinci safhadır. İngiltere Dışişleri Bakanlığı merkezindeki uzmanlar ise gelen binlerce s. raporların içinden lazım olanları seçerek arşiv olarak belgelendirirler. İngiltere Dışişleri Bakanlığı merkezindeki İngiliz belgeleri, uzun görüşmelerin özeti olan casus ve ajanların özet raporlarının daha da özetidir. Türk Ordusu komutanı Kamal'ın hain İngiliz casusu Lawrence'a aktardığı bilgiler devam ediyordu. Tarafından raporlarda belgelendirme safhasında bunlarla da kalmıyordu. Düşmanın çok üstün takviyelerle kurdukları ordular grubuna karşı, Alman yardımlarıyla kurulan Ordular grubu Komutanlığı'nın planları, daha fizibilite safhasında ortaya çıkan ve çıkartılan huzursuzluklar ve ayak sürtmelerinden dolayı kesinleşememişti. Olduğundan kesin bir planları daha gerekli zamanda kabul edilmişti. Türk Ordusu komutanı Kamal'ın hain İngiliz casusu Lawrence'a Türk Devlet erkânının kişilikleriyle ilgili has ve özel bilgileri de paylaşmıştı. Türk Ordusu komutanı Kamal'ın hain İngiliz casusu Lawrence'a Türkçülüğe de, Turancılığa da inanmadığını ve kabul etmediğini de açıklamıştır. Türk Ordusu komutanı Kamal'ın hain İngiliz casusu Lawrence'a, Türkçülüğe ve Turancılığa karşı olduğunu açıkça belirterek itiraf etmiştir.

İngiliz Arşivi, Dışişleri Bakanlığı belgeleri: FO 371/215/L 2540.,

İngiliz Arşivi, Dışişleri Bakanlığı belgeleri: FO 371/216/L2317-L 2540.,

İngiliz Arşivi, Dışişleri Bakanlığı belgeleri: FO 371/215/L 2540-L2718,

İngiliz Tuğgeneral Moberley, History of the Mesopotamian Campaign (Mezopotamya Harekâtının Tarihi), 1926,

Salahi R. Sonyel, Belleten, 205, Cilt: LLII, Sayı, 205, Aralık 1988., Türk Tarih Kurumu

Hain İngiliz casusu Lawrence, Türk Ordusu komutanı Kamal'la 1918 yılında defalarca görüştüğünü itiraf etmiştir. 7 Ağustos 1918'de 7. Ordu'ya ikinci kez komutan atanan Kamal, 18 Eylül'de yeni komutasını teslim aldı. O sıralarda 7. Ordu, Filistin'de, Güney Nablus'la Şeria Irmağı arasındaydı. Kamal ile Yahudi ve İngiliz dostu Cemal Paşa dost idiler. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa Suriye, Filistin ve Arabistan'ın genel valisi idi. Yahudi ve İngiliz dostu Ahmet Cemal Paşa aynı zamanda Suriye'de konuşlandırılmış 4. Ordu komutanı idi. 7. Ordu komutanı Kamal, Şabataycı doktor biraderine mektup gönderdi: "Suriye hali içler acısıdır. Vali ortalıklarda gözükmüyor. Orduları yöneten ekibiyle komutan da piyasada yok. Her taraf İngiliz propagandasından geçilmiyor. İngilizler buraları İngiliz bombardımanına tutmuşlar. İngiliz gizli istihbaratı casuslarıyla ve ajanlarıyla cirit atıyor. İngiliz gizli istihbaratı casuslarıyla ve her yanda çalışmalarını harıl harıl yapıyorlar. İngilizler, bizi çarpışmadan, yenebileceklerini tahmin ediyorlar. Çarpışmadan bizi yenmek için çaba harcıyorlar. . . "

Salahi R. Sonyel, Türk Tarih Kurumu Aralık 1988 yayınında; Kamal'ın mektubunu oldukça ilginç bulduğunu itiraf etmiştir.

Salahi R. Sonyel, Belleten, 205, Cilt: LLII, Sayı, 205, Aralık 1988., Türk Tarih Kurumu

Vamık D. Volkan ve Norman, Itzkowitz'e göre: "Türk İmparatorluğu'nun yalnızca Suriye'yi yitirmekle kalmayıp aynı zamanda bir barış antlaşması talep etmek zorunda kalacağını bilen Kamal, kafasından geçen düşünceleri Şabataycı Ali Fuat'a açtı. Koskoca Türk İmparatorluğu'nu ve onun muazzam sayıdaki ordularını bir ay gibi kısa zamanda ihanetleriyle yok ettiren Kamal'ın kafasında, Sultanı ve Türk Hükümeti'ni evirerek devleti ele geçirme fikri vardı. Bunu Şabataycı Ali Fuat Cebesoy ve diğer sabetayislerle özellikle de düşman İngiliz yardımıyla gerçekleştirecekti. "

Volkan, a. g. e., s. 152.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın hatıra defterinde de, bu ihanetini açıkça belirtmiştir: "30 Ekim 1918'de Mondros Mütarekesi imzalandığı andaki geçtiği hat, Millî Mücadele'den sonra bu günkü güney hududumuzu çizmiş olacaktır. '"

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, Lawrence'a de savaştan önce kaçtığı yere kadar fazlalık ve kaybedilmesinde üzülmeyerek, bilakis sevinilecek topraklar olarak belirtmişti. Yüzbinlerce vatan evladının kanı veya canını peşkeş çeken Kamal, sayısız ihanetlerle fazlalık olarak bahsettiği topraklardan devamlı kaçmasıyla ihanet sözlerinin ispatıdır.

Eroğlu, Türk Devrim Tarihi, s. 82-83;

Selek, Anadolu İhtilal, c. 1, s. 30.

Bu kadar kahpeliklere ve ihanetlere rağmen Türk bilim adamlarının gerçekleri hala örtmeye çalışması esef vericidir. TC'yi ele geçiren Şabataycılar in konumlarını devam ettirebilmeleri için ihanetleri örtme çabalarıyla hareket etmeleri hainlikleri icabıdır. Fakat Türk olan bilim adamlarının da bu kervana katılarak ihanetlere ortak olması utanç vericidir.

Utanmadan sıkılmadan Prof etiketliler de Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ı yağlama ve yıkama servisine sokarak parlatmaktadırlar. Bir Prof. ün cümlesine alarak rezilliklerini deşifre etmekte yarar vardır. Prof. Dr. Ünsal Yavuz Kamal'ın ihanetlerini şöyle gizleyerek kâfirliğini (örten/kapatan) ortaya koymuştur: "Bütün olumsuzluklara ve Ordusunun sağ ve sol cenahındaki kuvvetlerin dağılmasına karşın cesaretle, mahareti ve dirayeti sayesinde Ordusunun çökmesine meydan vermeden Halep'e çekilmeyi başaran Kamal, bu çekilmeye rağmen şehrin güneyinde İngiliz kuvvetlerini de mağlup etti." Kamal kendisi itiraf ederek ordularını Halep'ten çekilmiştir. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ı parlatma ve paye vermek uğruna koskoca Prof ünvanlı yaratık, Halep'in güneyinde olmayan bir savaşı kışından türeterek tarihi tersyüz yapmıştır. Bunu bir Prof. ün yapması Türk Tarihi'nin ve biliminin rezaletini ortaya koyan belgesidir. Kafasından türetmesi mümkün değildir. Kafasından türetse idi mantık araya girmesi gerekirdi. Ancak böyle sahtekarlıklar kışından üretilir. Bu sahtekârlıkları Türk Tarih Kurumu'nda yayınlanması, Kamal'ın TTK'nu niçin

önem verdiği için de cevabıdır.

Ünsal Yavuz, Kamal, İmparatorluktan Millî Devlete, Ankara, Türk Tarih Kurumu (TTK) Yayınları, 1990, s. 38.

Volkan, a. g. e., s. 152.

Filistin Cephesi'nde görevli Yıldırım Ordular Grubu (4, 7, 8. Ordular ve sonra 2. ordu), Gazze Muharebeleri, Şeria Muharebeleri ve Nablus Meydan Muharebesi sonunda bozguna uğramış, sırasıyla Dera, Şam ve Halep'e kadar çekilmişlerdir. Daha sonra, TC'nin çekirdek kadrosunun temelini teşkil edecek olan Kamal (Atatürk), Mustafa İsmet (İnönü), Mustafa Fevzi (Çakmak), Ali Fuat (Cebesoy), Refet (Bele), Fahrettin (Altay) Paşalar ve Osmanlı birliklerin çoğunluğu Filistin Cephesi'nde General Allenby tarafından sevk ve idare edilen İngiliz Ordusuna karşı kaçmışlardır. 7. Ordu Komutanı Mustafa Kemal, 26 Ekim 1918'de Halep kuzeyine kadar 36 günde 560 Km kaçmıştır.

Cemal Kemal, Osmanlı'nın Filistin Cephesi'ndeki Son Muharebesi, Ankara Üniversitesi Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü Atatürk Yolu Dergisi, S 45, Bahar 2010, s. 37-69

Kamalîst akademisyen Cemal Kemal, Osmanlı'nın Filistin Cephesi'ndeki Son Muharebesi adlı Ankara Üniversitesi Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü Atatürk Yolu Dergisi'nde yayımlanan makalesinde; kelimelerle oyunlar yaparak Kamal'ın isminden bahsetmeden gerçeği söyleme yoluna gitmiştir. Kamalîst akademisyen Cemal Kemal bu kaçış hezimetlerini şöyle itiraf etmiştir: “Nablus Meydan Muharebesi sonunda bozguna uğrayan Yıldırım Ordular Grubu Orduları, sırasıyla Filistin, Ürdün ve Suriye'yi boşaltarak, Gazze-Kudüs- Nablus-Dera-Şam- Halep genel mihverinde savunma muharebeleri yaparak önce Halep kuzeyine müteakiben Adana'ya kadar çekilmek zorunda kalacaktır. “

Yükseköğretim Kurulu (YÖK), Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi, c. 1/1, Türk İnkılabı'nın Hazırlık Dönemi ve Türk İstiklal Savaşı, Ankara, Yüksek Öğretim Kurulu (YÖK) Yayınları, 1994, s. 42-43.;

Cemal Kemal, Osmanlı'nın Filistin Cephesi'ndeki Son Muharebesi, Ankara

Üniversitesi Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü Atatürk Yolu Dergisi, S 45, Bahar 2010, s. 37-69

Kamalîst akademisyen Cemal Kemal, Mareşal Liman Von Sanders'in Yıldırım Ordular Grubu bozguna uğradığını belirtmiştir. Yıldırım Ordular Grubu'nu imha ettiren 7. Ordu Komutanı Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ı es geçmeye kalkmıştır. Kamalîst akademisyen Cemal Kemal'in makalesinden aynen aktararak gerçek anlaşılmalıdır: "Mareşal Liman Von Sanders'in Yıldırım Ordular Grubu bozguna uğramış, Cevat Çobanlı'nın 8. Ordusuyla kuruluşundaki Albay Refet (Bele)'in 22. Kolordusu imha olmuş, Kamal'ın 7. Ordusuyla kuruluşundaki Ali Fuat'ın (Cebesoy) 20. Kolordusu ve Albay İsmet (İnönü)'in 3. Kolordusu ağır zayıat vermiştir. Bu Meydan Muharebesi'nden sonra, Filistin'de (Batı Şeria) yeni bir savunma hattı tesis edemeyen Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Mareşal Liman Von Sanders, Şeria Nehri doğusuna geçerek, imhadan kurtulma, Dera-El Müzeyrip hattına çekilme, bu hattı savunarak düşmanın eline geçmesi halinde Anadolu'nun güneyinden yumuşak karnını tehdit edebilecek olan Suriye'yi kurtarma gayreti içine girmiştir. "

Yükseköğretim Kurulu (YÖK), Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi, c. 1/1, Türk İnkılabı'nın Hazırlık Dönemi ve Türk İstiklal Savaşı, Ankara, Yüksek Öğretim Kurulu (YÖK) Yayınları, 1994, s. 42-43.;

Cemal Kemal, Osmanlı'nın Filistin Cephesi'ndeki Son Muharebesi, Ankara Üniversitesi Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü Atatürk Yolu Dergisi, S 45, Bahar 2010, s. 37-69

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, 29 Eylül 1918 akşamı Şam'a gelmiş, Osmanlı Başkomutanlık Kurmay Başkanlığına, Nablus Meydan Muharebesi'nin başladığı 19 Eylül 1918'den-29 Eylül 1918'e kadar on gün devamlı kaçtığını şöyle bahaneler bularak şöyle rapor etmiştir: "18-19 Eylül 1918'de başlayan muharebe sonunda, 8. Ordunun uğradığı beklenmeyen durum üzerine, çekilmek zorunda kalan 7. Ordu, çok üstün bir düşman baskısı altında Fara Vadisi kuzeyine çekildiği sırada, düşman Bisani(Beysan)'ı tutarak Ordunun gerisini kesmiş bulunuyordu.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal, ilk saldırıyı kendisine yapıldığı halde bunu es geçmiştir. Düşman ilk saldırısını 7. Ordu'ya yapmıştır. Kamal bundan bahsetmemektedir. İlk saldırıyı uğramasına rağmen düşman ile çarpışmayarak geri çekilmesi sonucunda, düşman bu yarıktan Türk Ordularını kısıpaca alarak yok veya imha etmiştir. İlk saldırıyı uğramasına rağmen düşman ile çarpışmaması veya tarihe kaydedilmemesi ihanetinin belgesidir.

Cemal Kemal, Osmanlı'nın Filistin Cephesi'ndeki Son Muharebesi, Ankara Üniversitesi Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü Atatürk Yolu Dergisi, S 45, Bahar 2010, s. 45;

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. VI, Hicaz, Asir, Yemen Cepheleri ve Libya Harekatı, Ankara, Gnkur. Basımevi, 1978, Kls. 3705, Dos. 28, Fih. 21;21-1;

Nedim, a. g. e., s. 157-158;

Bayur, Türk İnkılabı Tarihi, c. III, Ks. 3, s. 456-457.

7 Ekim 1918'de İstanbul'daki bir arkadaşına barıştan başka yapılacak bir şey kalmadığını bildirmiştir.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal, telgrafında arkadaşına şöyle yazmıştır: “Eylülün 19. gecesi, düşman (İngilizler) evvela 7. Orduya taarruz etmeye başladı. Düşmanın iki taarruzunu durdurdum. 19 sabahı batı tarafımızda bulunan 8. Ordu kısa bir düşman taarruzu karşısında birkaç saat zarfında dağıldı. “

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal burada ilk defa düşman ile 7. Ordunun karşılaştığını itiraf etmiş oluyordu. Düşman ile karşılaşan 7. Ordu savaş yapmadığına göre iki taarruzunu durdurduğunu iddia eden Kamal'dır.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal tarafından durdurulduğu iddia edilen düşmanın, iki Türk ordusunun arkasına dolanarak imha etmesi mümkün değildir. Ya düşman durdurulur. Durdurulan düşman ileri gidemez. İleriye gidemeyen düşman Türk ordularını yaramaz. Türk ordularını yaramayan düşman Türk Ordularının arkasına dolanamaz. Düşman Türk

ordularının arkasına dolandığına göre; Kamal düşmana durdurmamıştır. Zaten durdurması da mümkün değildi. Çünkü düşmanın saldırdığı anda kendisi, otel odalarında Yahudi casus örgütünün NİLİ fahişeleriyle savaş yapmaktaydı. Kendisi otelden Ali Fuat Cebesoy'a ve ismet İnönü'ye geri çekilme emri vermişti. Düşman, Türk Ordularının ihanetlerle geri çekildiği yarıktan girerek sabaha kadar Türk Ordularını kısıp almıştı. İki düşman taarruzunu durdurduğunu iddia eden Kamal, düşmana yarıktan girmesini sağlayarak ihanet işbirliğinde olmuştu. İki kez durdurulan düşman sabaha kadar orduların arkasına dolanması mümkün değildi. İşte ihanetin diğer belgesi de budur.

Cemal Kemal, Osmanlı'nın Filistin Cephesi'ndeki Son Muharebesi, Ankara Üniversitesi Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü Atatürk Yolu Dergisi, S 52-53;

Murat Bardakçı, "Mustafa Kemal'in Kalemi nden: Orta Doğu'yu nasıl kaybettik?" Hürriyet, 12 Ocak 2003, s. 18.

Bu sıralarda Antalya Mutasarrıfı Firuzan Bey dâhiliye Nazırlığına Kamal'ın esir edilmesi üzerine şu telgrafi çekmiştir: "...Muhterem Kamal Paşanın Suriye'de duçar-ı (yakalanmış, tutulmuş) esaret olduğu hakkında şayı (duyulmuş, işitilmiş) haberin sahil (doğru, gerçek) olup olmadığının lütfen iş'arını (yazı ile bildirme, haber verme) rica ederim."

Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü, Belgelerle Mustafa Kemal Atatürk, (1916- 1922), Ankara, 2003, s. 4-5.

A. Mete Tunç oku ve diğerleri, Türk Tarihi İçinde Atatürk ve Cumhuriyet,

Ankara, Gnkur. ATASE Bşk. lığı Yayınları, 2001, s. 34;

Volkan, a. g. e., s. 153;

Sanders, a. g. e., s. 352;

Sertoğlu a. g. e., c. VI, s. 3578;

Kutay, a. g. e., s. 76;

Armstrong, a. g. e. ,5. b. ,s. 576.;

Cemal Kemal, Osmanlı'nın Filistin Cephesi'ndeki Son Muharebesi, Ankara Üniversitesi Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü Atatürk Yolu Dergisi, S 52-63;

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın sayısız ihanetleriyle; Türk Ordularını yok ederek Türk Devleti'nin ağacının dibine incir suyu döken düşman İngilizler, işbirlikçi Kaman'larını ileride kullanmaya devam etmek için 1. Dünya Savaşı'nda yenilmeyen tek komutan ilan etmişlerdir. Düşman İngilizler, 36 günde 5 ülke terek ederek 560 Km kaçan Kamal'ı yağlama ve yıkama servisinden geçirerek parlatmışlardır. Düşman Lord Kinross, "...Böylece uzun ve felaketli dört savaş yılının kanlı boğuşmalarından, hiç yenilgiye uğramadan çıkan tek türk komutanı, Kamal'dı" diye utanmadan yazmıştır.

Kinross, a. g. e., s. 163.

Tuz diyenin yanına bir çuval hıyarla koşan Türk akademisyenler de, ihanetleri örterek paye çıkarma yarışının peşinden koşmuşlardır. Bunlardan bir tanesi de Cemal Kemal'dir: „Kamal, Birinci Dünya Savaşı'nda yenilmeyen tek Türk Komutan olarak tarihe geçmiştir. „ diyerek Türk tarihinin içine etmiştir.

Cemal Kemal, Osmanlı'nın Filistin Cephesi'ndeki Son Muharebesi, Ankara Üniversitesi Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü Atatürk Yolu Dergisi, s. 60;

Kamal ve Ekibinin İhanetleriyle Mondros Mütareke Peşkeşi

Gelişmeler 1. Mondros Mütarekesi

Sultan VI. Mehmet Vahdettin tarafından, 14 Ekim 1918'de Sadrazam ve Başkomutanlık Genel Kurmay Başkanlığına Ahmet İzzet Pařa getirilmişti. Talat, Enver ve Cemal Pařalar görevden uzaklaştırılmışlardı. Ahmet İzzet Pařa, İstanbul Büyükkada'da tutuklu bulunan İngiliz dűřmanı Generali Townshend'in arabuluculuk teklifini kabul etmişti. 18 Ekim 1918'de İngiliz dűřmanı Akdeniz Filosu Komutanlığına gönderilmişti. Amiral Calthrope, 22 Ekim 1918'de, Limni Adası'ndaki Mondros Limanı'ndan Ahmet İzzet Pařaya: "Türk Devleti'yle mütareke koşullarının imzasına kendisinin görevlendirildiğini ve Türk delegelerinin gönderilmesini" istemişti.

Sina Akşın ,İstanbul Hükümetleri ve Millî Mücadele, c. I, Mutlakıyete Dönüş,1918-1919, İstanbul, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 1998,s. 27;

Selek, Anadolu İhtilal, c. I, s. 36-37.

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 558;

Sina Akşın a. g. e., . ,c. I,s. 52;

Eroğlu, Türk İnkılap Tarihi,s. 83;

Yılmaz Altuğ, Türk İnkılap Tarihi,1919-1938,8. b. ,İstanbul,Çağlayan Kitabevi, 1997, s. 34;

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi, s. 744.

Türk Heyeti olarak; Bahriye Naziri Deniz Albay' Rauf Orbay, Hariciye müsteşarı Reşat Hikmet, Kurmay Yarbay Sadullah Bey seçilmiş, Heyet kâtipliğine Ali Türkgeldi verilmişti. Türk sultanı Vahdettin, Mondros'a gidecek Türk Heyeti'ne bildirilmek üzere, sadrazam Ahmet İzzet Paşaya emir verdi. O emre göre:

"Hilafet, ve Türk haklarının korunmasını, bazı eyaletlere verilecek muhtariyetin yalnız idari olup, siyasi olmamasının temin edilmesini ve buna çare bulunamadığı takdirde, istiklalin ehven olacağını, eğer siyasi muhtariyet' kabul edecek olursak, İslam Âlemi ne ihanet edilmiş olacağı fikrinde bulunduğunu” bildirmişti.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Türk İstiklal Harbi,c. I,s. 33.

Türk Devleti Mütareke Heyeti, 24 Ekim 1918 saat 00. 45'te İstanbul Galata Rıhtımı'ndan, 26 Ekim 1918'de İzmir'den hareket etmişti Yine aynı gün saat 21. 00'de Mondros Limanı'na ulaşmıştı. Mütareke görüşmelerine 27 Ekim 1918 günü saat 09. 30'da başlanmıştı. 27-30 Ekim 1918 tarihleri arasında yapılan beş oturumda tamamlanmıştı.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Türk İstiklal Harbi,c. I,s. s. 41.

Rauf Orbay'ın İhaneti

TC'yi kuran ekipten olan Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Rauf Orbay, Mütareke'yi 30 Ekim 1918 günü saat 21. 00'de imza etmediğimiz takdirde, münasebetlerin kesileceğini ve saat 18. 00'e kadar cevap beklediğini Bab-ı All' ye bildirmişti. Türk Hükümeti görüşmeler yaparak kritik durumu değerlendiriyordu. TC'yi kuran ekipten olan Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Rauf Orbay, İstanbul'daki Türk Devleti'nin yürütme organı olan Hükümet'ten olur ve tasdik almadan, Türk ve İslam Âlemi'nin aleyhindeki Mondros Mütarekesi (Silah bırakışma barışı)'ni imzalamıştır. Mondros Mütarekesi, bir silah bırakışmadan öte işgal ve teslim olma antlaşmasından da beterdi. TC'yi kuran Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe ekip savaş meydanlarında ve barış masasından ihanetlerini devam ettiriyorlardı. Mondros Mütarekesi, 31 Ekim 1918 günü öğleden sonra yürürlüğe girmek üzere, 30 Ekim 1918 günü saat 20. 03'te imzalanmıştır.

Cebecioğlu, a. g. e., s. 78;

Kutay, a. g. e., s. 247;

Gürün, a. g. e., s. 522;

Karal a. g. e., . ,c. IX,s. 559;

Kurtuluş,272-273;

Nedim, a. g. e., s. 160;

Fromkin, a. g. e., s. 371;

Karal, a. g. e., c. IX, s. 537;

Selek, Anadolu İhtilall,c. 1,s. 40-41;

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin cephesi,s. 772;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. V, s. 214.

Türk Devleti'nin, İngiliz'in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri adına İngiliz'le imzaladığı Mondros Mütarekesi TC'yi kuran Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe ekibin bir ihanet belgesidir. Mondros Mütarekesi'nin 1,2,5,7,10,16,19 ve 25. Maddeleri, Filistin Cephesi'ni ve İslam Âlemi'ni gelecekteki boyunduruğa almaları için peşkeş ihanetidir.

Türk İmparatorluğu ve İngiliz arasında 30 Ekim 1918'de imzalanan Mondros Mütarekesi'nin Filistin Cephesi'ni ve İslam Âlemi'ni doğrudan ilgilendiren maddeleri şunlardır:

"1) Karadeniz'e geçmek için Çanakkale ve İstanbul boğazlarının açılması ve ' Karadeniz'e geçmenin temini, Çanakkale ve İstanbul Boğazı istihkâmatının müttefikler tarafından işgali. "

"2) Türk sularındaki her türlü torpil tarlaları ile torpido ve kovan mevzileri ve bütün engel yerleri gösterilerek ve bunları taramak veya temizlemek için istek anında yardımda bulunulacaktır. . . "

"5) Hudutların muhafazası ve iç asayişin devam ettirilmesi için lüzum görülecek askeri kuvvetten fazlasının derhal terhisini, iş bu Askeri birliklerin miktar ve vaziyetleri düşman İtilaf hükümetleri tarafından Türk Devleti'ne müzakere edildikten sonra, devam ettirilecektir. . . "

"7) Müttefikler emniyetlerini tehdit edecek vaziyet zuhurunda herhangi stratejik noktasını işgal hakkını sahip olacaklardır. . . "

"10) Toros Tünelleri'nin müttefikler tarafından işgali. . . "

"16) Hicaz'da, Asir'de, Yemen'de, Suriye'de ve Irak'ta bulunan muhafız kıtaat en yakın İngiliz'in başını çektiği düşman İtilaf komutanına teslim olunacaktır. Ve Konya ve Çevresi kuvvetlerin intizamı muhafaza için gerekli miktardan başkası 5. maddedeki şartlar uyarınca kararlaştırılacak şekilde geri çekilecektir. . . "

"19) Alman, Avusturya deniz, kara ve sivil memurlar ve tebaasının bir ay zarfında ve uzak mahallerde bulunanların bir aydan sonra mümkün olan en kısa zamanda Türk ülkesini terk etmeleri. . . "

"25) Müttefiklerle Türk Hükümeti arasındaki münasebetler, 1918 senesi Ekiminin 31. Gününden itibaren tatil edilecektir."

TC'yi kuran Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe ekibin başı olan Kamal'ın ve ekibinin ihanetleri sonucunda; Türk Ordularıyla Ürdün, Filistin Lübnan ve Suriye toprakları peşkeş çektilerilerek düşmana hediye ile Mondros barış antlaşması gerçekleştirilmişti. Yine TC'yi kuran Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe ekipten olan Rauf Orbay'ın ihanetleriyle Türk Devleti ve Ülkesi tamamen peşkeş çektilerilerek düşmana hediye edilmişti.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı Arşivi istiklal Harbi Koleksiyonu: ISH., Kutu(K):7, Gömlek (G):82,Belge No(B):82-1;a. g. a,K. 7,G. 83,B. 83-1;a. g. a. ,K. 7,G. 83,B. 83-6;

Karal, a. g. e., c. IX, s. 559-561;

Armaoğlu, a. g. e., s. 142;

Shaw. a. g. e. ,c. II, s. 392-93;

Selek, Anadolu İhtilal, c. I, s. 40-43;

Altuğ, a. g. e., s. 35-42;

Ateş, a. g. e., s. 81-85;

Eroğlu, Türk inkılap Tarihi, s. 90-92;Arı, a. g. e., s. 393-394;

Sina Akşin, a. g. e., s. 51-64;

Ünal, a. g. e., s. 473-479;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi ,c. V, s. 210-213;

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Türk istiklal Harbi,c. 1,s. 47-49. Mondros

Mütarekesi'nin 24. maddesinden, "7,10 ve 17. maddelerle alakadar olarak Sis, Haçın, Zeytin(Zeytun) ve Ayıntep (Gaziantep) işgal olunacaktır "ifadesi çıkarılmıştır. Tunç oku, a. g. e., s. 49-50.

Düşman İngiliz ve yordakçıları Mondros Mütarekesi'nin 7. Maddesine göre, TC'yi kuran Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın ve ekibinin Türk Devleti'ne darbe ile ele geçirmesini yardım etmek için Anadolu'yu işgale başlayacaklardır. Türk Heyeti'nin, İngiliz'in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri'ne çok geniş yetkiler tanıyan bu maddenin varlığı, TC'yi kuran Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe ekibin İngiliz düşmanı işbirliği ve ihanetlerinin belgesidir. Dünya'nın hiçbir yerinde hiçbir vatansever, ahmak ve şapşal olsa bile düşmanın vatanına işgal etmesi için bir antlaşmayı imzalamaz. TC'yi kuran Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe ekipten olan Şabataycı Rauf Orbay'ın ahmaklığı söz konusu olamayacağına göre ihanetinin baş belgesi olur.

Tansel, a. g. e., c. I, s. 78-90;

Karal a. g. e., . . IX, s. 560-561;

Kutay, a. g. e., s. 250.

Mondros Mütarekesi'ne göre, İslam Âlemi 'indeki diğer milletlerle iskân edilmiş olan tüm topraklar Türk Devleti'nin egemenliğinden çıkmıştır. TC'yi kuran Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe ekipten olan Şabataycı Rauf Orbay'ın İslam Âlemi'ne ihanet belgesidir.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. V, s. 206-207

Türk Devleti, Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın ve ekibinin savaşta ve masada ihanetleriyle Filistin, Ürdün ve Suriye'nin kaybedilmesi neticesinde, Anadolu'nun yumuşak karnına karşı meydana gelen tehdit nedeniyle Mondros Mütarekesi'nin çok ağır şartlarını kabul ederek peşkeşlerine ve ihanetlerine devam ettirmişlerdir.

Sadrazam ve Başkomutanlık Genelkurmay Başkanı Ahmet İzzet Paşa, Türk

Devleti'yle İtilaf Devletleri arasında Mondros Mütarekesi'nin imzaladığını, 31 Ekim 1918 günü saat 18. 00'de: “31 Ekim 1918 günü öğleden sonra geçerli olmak üzere, İngiliz’in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri'yle Mütareke imzaladık. Türk Devleti'nin murahhasları, durumu Bulgaristan, Suriye ve Irak'ta bulunan Ordu Komutanlarına tebliğ etmişlerdir. Mütareke şartlarına kesinlikle uyulması ve tebliğin alındığının bildirilmesi lafzimidir. Teferruat ayrıca bildirilecektir.” ifadeleriyle duyurmuştur.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin cephesi K. 7,G. 81,B. 81-1.

Mondros Mütarekesi, Türk İmparatorluğu'nun Filistin Cephesi'nde Kamal'ın ve ekibinin ihanetleriyle mağlup olmasından sonra imzalanmıştır. İngilizler 'in, Türk Devleti'nin Araplar'la iskân edilen topraklarını ele geçirdikten sonra, Anadolu'nun işgalini kolaylaştıracak şartları kapsayan ve bu işgalin ön koşullarını hazırlayan Mondros Mütarekesi, TC'yi kuran ekibin yine ihanetiyle tam bir teslim olma belgesidir. Heyet Başkanı Şabataycı Rauf Orbay, Kahpe İngiliz düşmanı Heyet Başkanı Amiral Calthrope'un ihanet işbirliği ile imzaladığı Mondros Mütarekesi'ni utanmadan ve sıkılmadan bir de başarılı göstermeye çalışmıştı.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi,c. V,s. 215.

TC'yi kuran Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe ekibin yine ihanetiyle, İngilizlerin bilerek koydukları, düşman çıkarları için istismar etmelerine imkân sağlayacak maddelerin farkına varmamalarının imkânı yoktur. Çünkü Şabataycı Rauf Orbay İngiltere'de okumuştur. Anadili gibi İngilizcesi vardır. . Mondros Mütarekesi, Sevr Projesi'nin ön koşullarını hazırlamıştır.

İhanetleriyle Filistin’de Yok Edilmiş Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Kamal

Sadrazam Ahmet İzzet Paşa, Yıldırım Ordular Grubu Komutanı Mareşal Liman Von Sanders'e mesaj gönderdi: "Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığının bölgesinde bulunan bütün Alman birlikleriyle birlikte memur Alman subay ve erlerinin derhal İstanbul'a sevk ve iadelerini sizden rica ederim. Bundan sonra sizin de grubun emri komutasını Kamal’a

Tevdi ederek, İstanbul'a dönmenizi rica ederim” yazmıştı.

Tunç oku, a. g. e., s. 34;

Çankaya, a. g. e., s. 22;

Nedim, a. g. e., s. 160;

Aydemir, Tek Adam, c. I, s. 301;

Mareşal Liman Von Sanders, bu emir üzerine, Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığını Kamal’a devretmiştir. Kamal, 31 Ekim 1918 günü öğleden sonra Adana'ya gelmişti. 31 Ekim 1918'de Mareşal Liman Von Sanders'ten emir ve komutayı almıştı.

Kamal, Liman Von Sanders'le ilgili hatıra defterine şöyle yazmıştır: “Liman Von Sanders, aramızda gerçi bazı olaylar oldu. . . . Bu genel felaket içinde bedbahtlık duymamak mümkün değildir “kelimeleriyle Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal’ın darbe ve ihanetlerini giderken bile üstü kapalı yine ifade etmiştir.

Tezer, a. g. e., s. 171,173;

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-

Fillstin Cephesi,s. 731;

Karal, a. g. e., c. IX, s . 539;

Volkan, a. g. e., s. 152;

Doğruer, a. g. e., s. 296;

Çetiner, a. g. e., s. 27;

Atay, Atatürk'ün Anıları, s. 87-88;

Armstrong, a. g. e., s. 76.

Aydemir, Tek Adam, c. I, s. 301-302;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. V, s. 115;

Doğruer, a. g. e., s. 297;

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık ,1999 s. 353-354;

Aydemir, Makedonya'dan Orta Asya'ya, Başkomutan Vekilliği ,c. Ill, s. 356-357;

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV,Ks. 2, Sina-Filistin Cephesi, s. 731-732.

Türk ordularında kolordu, ordu ve ordular grubu komutanlıkları yapan Çanakkale kahramanı Mareşal Liman Von Sanders, Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal'ın ihanetleriyle birlikte Filistin Cephesi'nde mağlup olmuştu. (Fonkireste) Von Kress Paşa da Türk Devleti'nin Birinci Dünya Harbi'ndeki durumunu Mareşal Liman Von Sanders'e benzer şekilde şöyle değerlendirmiştir: “Suriye ve Filistin, Türkiye için kaybolmuştu.”

5 Jahre Türkei (Orijinal Almancası) (Türkiye'de Beş Yıl), Otto Liman Von Sanders, ve Nurer Uğurlu, Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Aralık, 1999,s. 360.;

Kressenstein, a. g. e., s. 201.

Ülkemizden ayrılacak olan Alman subayları için verilen veda toplantısında bir Alman subayının, savaşın kendileri için bitmiş olduğu anlamına gelen konuşmasına karşılık olarak Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal: "Anlaşma Devletleri'ne karşı savaşan sona ermiş olabileceğini, ancak, bizim için savaş yeni başlıyor olduğunu" ifade ederek koskoca Türk Devleti'nin ve Türk Ordularının yok olma savaşını küçümsemiştir. Onun için savaşın yeni başlıyor olması; düşman İngilizlerin yardımlarıyla Türk Devleti'ne karşı, Türk Hükümeti'ni ve Türk Sultan'ını Anadolu'dan darbe ile devirerek Türk Devleti'ni ele geçirme savaşı daha önemli idi. Bu konuşmanın Mareşal Liman Von Sanders'le Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal arasında muhtemelen 31 Ekim 1918'de veda toplantısında geçtiği anlaşılmaktadır. Liman Von Sanders: "Bizim için her şey bitti artık. . ." demişti. Şabataycı Kamal: "Savaş Müttefikler için bitmiş olabilir, ama bizi ilgilendiren savaş, yeni başlıyor" cevabını vermiştir. Bu sözler bile Kamal'ın ihanetinin belgesidir. Diğer Müttefikler antlaşma yapmışlardır. Türk Devleti, Türk ülkesi ve milleti için en iyi antlaşmayı yapabilmek için Paris'te barış konferansında çaba sarf ediyordu. O sırada Mondros Ateşkes/ Silah Bırakışma Antlaşmaları yürürlükte idi. Paris'te antlaşma görüşmeleri yapılırken; Kamal silah bırakışma antlaşmasını ihlal ederek güvenlikten sorumlu Fransız Askerlerini öldürerek provokasyonlara girişerek Fransa'yı ve İngiltere'yi ayağa kaldırmıştı. Savaş meydanlarında kaçan Kamal, barış görüşmelerinde üç beş Fransız'ı öldürerek provokasyonlara girişmişti. Böylece diğer Müttefikler antlaşma yapmasına rağmen, Kamal'ın bu provokasyonu ile barış antlaşması ara verilerek Sevr projesi dikte ettirilmeye kalkışılmıştı. Kamal'ın böylece Türk Milleti ve Ülkesi'nin yararına çalışmadığı bir kez daha kendi ifadesiyle ortaya çıkmıştır. Ülkelerin barış yaparak son durumlarını koruma telaşında olmaları bu gerçeği ortaya koymuştur. Diğer Ülkeler ağır barış antlaşmalarını kabul ederek varlıklarını sürdürmüşlerdir. Kamal'ın provokasyonları ile Türk Devleti antlaşma yapamamıştır. Daha sonra Kamal'ın ihanet provokasyonları aralıksız devam etmesi sebebiyle Sevr projesi dikte ettirilmeye çalışılmıştır. Kamal, Türk Devleti'ni Anadolu'dan darbe ile ele geçirdikten sonra Sevr'in koşullarını aynen Lozan'da kabul ederek ihanetini belgelemiştir. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal bu sözleriyle, barışı kabul etmeyeceğinin ve Türk Devleti'ni daha fazla zor durumda bırakmak için mücadeleye devam edeceğinin emaresini vermiştir.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci D nya Harbi'nde T rk Harbi, c. IV,Ks. 2,Sina-Fillstin cephesi,K. 7,G. 91,B. 91-1.; Volkan, a. g. e., s. 153-154.;  etiner, a. g. e., s. 27.

Darbeyi Baştan Hesapladı

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, Millî Mücadele düşünmediğini bunun hakkındaki düşüncelerini hatıra defterinde açık ve seçik şöyle açıklamıştır: “Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığını üzerime aldıktan sonra Hicaz Kuvvei Seferiyesi'ni, başka kuvvetlerini hiçte hesaba katmayı düşünmedim. İstanbul ve Çanakkale yöresinde bulunan kuvvetlere umut bağlamıyordum. Doğuda Azerbaycan ve İran'da bulunan ordularla hiçbir ilişkim ve temasım yoktu. Onlar için henüz bir şey düşünecek halde değildim. Aden kapısını zorlayan Sait Paşa Tümeninin mevcudiyetini bile hatırlamıyorum. Bana yardım eden ordu, kolordu komutanları ve kurmay arkadaşlarım benim bu düşünce ve görüşlerimi anlamış ve bana her ihtimale karşı yardım etmeye söz vermiş kişilerdi.” Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, hiçbir zaman Millî Mücadele düşünmemiştir. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal'ın istediği tek şey devleti ele geçirmektir. TC'yi kuran Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe ekibin yardım etmek için ihanet işbirliğinde olduklarının ispatı kendi hatıratıdır.

Falih Rıfkı Atay, Kamal'ın Mütareke Defteri, İstanbul, Sel Yayınları, 1955,s. 6-12;

Çankaya, a. g. e., s. 22; Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 2,Sina-Fillstin Cephesi, s. 732-733;

Doğruer, a. g. e., s. 298;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi,c. V,s. 216.

Askersiz Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığının Lağvedilmesi ve Kamal'ın İstanbul'a Çağırılması

Türk Genelkurmay Başkanlığı, askersiz ve ordusuz kalan Yıldırım Ordular Grubu ve 2. Ordu Komutanlığının kaldırılarak, 7. Ordu Komutanlığının doğrudan Genel Karargâha bağlanmasını istemişti. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal, askersiz kalan 2 ve 7. Ordu Karargâhlarının lağvedilerek, kolorduların doğrudan Grup Komutanlığına bağlanmasına ve Yıldırım Ordular Grubu unvanının "Yıldırım Grubu" şeklinde muhafazasını teklif etmişti. Ahmet İzzet Paşa, Türk Orduları ve Türk Vatan evlatlarını kırdırarak isimden ibaret kaldığını bildiğinden dolayı düşüncesinde ısrar etti. Zaten Ordular kâğıt üzerinde vardı. Gerçekte yok olmuştu. Vatan Evlatlarını ihanetlerle kırdırarak ordusuz ve askersiz kalan Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal: "Halen, emrime verilmiş olan kıt'aların işlerindeki selameti düşünerek, yeni teşkilat hakkındaki nezaret emrini tatbikte mazurum, 3 Kasım 1918 tarihli maruzatım vechiyle 'Yıldırım Grubu' ismi altında teşkilatın tatbikine müsaade buyurulmadığı takdirde, sizin isteklerinize uyan teşkilatı uygulayacak komutanın tensip buyuracağınız zata verilmesini istirham eylerim" demişti. Sadrazam Ahmet İzzet Paşa, Kamal'ın teklifini reddederek, Yıldırım Ordular Grubu Komutanlığı ve 2. Ordu Karargâhının lağvedilmesinde ısrar etmişti. Sadrazam milletin başına bela olan Kamal'ı adeta istifaya zorlayarak resmen ondan kurtulmak istemiştir.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Türk İstiklal Harbi,c. I,s. 76.; Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Türk İstiklal Harbi,c. I,s. . ,K. 67,G. 71,B. 71-1.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Rauf Orbay anılarında, İngilizler 'le ihanet işbirliğinde olduğunu şöyle anlatmaktadır: "Kerim Savaşları'ndan beri İngilizlerin ve İslam ve Fransızlar'ın yalnız ahitlerine değil, vaatlerine de sadık milletler oldukları hakkında milletimizde umumi bir kanaat vardı. Bu kanaate ben de iştirak ediyordum. Ne yazık ki, bu fikir ve kanaatlerimizde yanılmıştık. Mütareke'nin hemen ertesi günleri, gördüğümüz

hareket tarzlarıyla tamamıyla hayal kırıklığına uğradık. . Rızalarıyla kabul ettikleri şartlara, hiç bir makul sebep olmaksızın riayet etmediler ve Mütarekename'yi yırtı yırtı parçaladılar. .”

Çetiner a. g. e., . ss30-31.

Kamalîst Sahtekârların Parlatma Girişimleri

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal, 2. Ordu Komutanlığından Filistin Cephesi'ne atandıktan sonra, Bağdat seferi için teşkil edilen Yıldırım Ordular Grubunun 7. Ordusunu İstanbul'da kurulmuştu. 7. Ordu Halep'e intikal ettirmişti. Mareşal Falkenhayn'la anlaşamamış ve isyan etmişti. Ordusunu bırakıp kaçarak kabul edilmemiş istifayla İstanbul'a kaçarak gitmişti. 7. Ordu Komutanlığını Fevzi Çakmak almıştı. Fevzi Çakmak'ın Mukaddes Kudüs'ü İngiliz e peşkeş çekmesinin ardından Kamal, 7. Ordu Komutanlığını 7 Ağustos 1918'de tekrar teslim almıştı. 3. Kolordu Komutanı Albay İsmet İnönü ve 20. Kolordu Komutanı Ali Fuat Cebesoy' la birlikte Yafa-Kudüs hattının kuzeyinden (Nablus Meydan Muharebesi) itibaren, Batı Şeria, Ürdün ve Suriye'de düşmanla devamlı ihanet işbirlikleriyle muharebe etmeden devamlı kaçarak, 7. Ordusunu kendisinin ifadesiyle Misak-ı Millî sınırlarına kadar kaçmıştı. Sadrazam Ahmet İzzet Paşa, Ordusuz ve askersiz 7. Ordu ve Yıldırım Ordular Grubunu lağvetmişti.

Kamalîst yazar ve akademisyen Emre Kongar, İmparatorluktan Günümüze Türkiye'nin Toplumsal Yapısı eserinde hala Kamal'ı yağlama ve yıkama servisine sokarak, utanmadan ve sıkılmadan gerçekleri ters yüz etmekten kaçınmamıştır. Kamal'ın bile kendi hatıratında da bahsettiği, İstanbul ve Çanakkale yöresindeki ordu ile Doğuda Azerbaycan ve İran'da bulunan orduları es geçerek, ordusuz ve askersiz 7. Ordunun da bünyesinde bulundurduğu Yıldırım Orduları Grubu'nu Türk Devleti'nin düzenli ve tek silahlı gücü yapıvermiştir. Gerideki İhtiyatlarla birlikte 150. 000 Türk askerinden hiç bir eser bırakmadan Halep'e kadar kaçan Kamal'ı parlatma yarışına devam etmiştir. Askersiz kalan Kamal'a 2. Ordudan aktarılan 2500 asker ile bir ordu kurulması bile mümkün değildir. Ordular grubu ise hiç mümkün değildir. Bazı yaratıklar utanmadan ve sıkılmadan kurusıkıya devam ediyorlar. Bir ordu miktarı askeri olmayana, Grup Ordularından bahsetmesi utanmazlığın sınırsızlığıdır. Kalkmış koskoca Prof namındaki bir yaratık, bir ordu olması mümkün olmayan Yıldırım Ordular Grubu'nu en iyi ilan etmesi pervasızlığın daniskasıdır. Yazar ve akademisyen geçinen uslanmaz Kamalîst Emre Kongar'ın sözünü aktararak sahtekârlığının sınırsızlığını tespit etmekte yarar vardır. "Sadrazam Ahmet İzzet

Paşa, 7. Ordu ve belki de Türk Devleti'nin düzenli tek silahlı gücü olan Yıldırım Ordular Grubunu lağvetmişti.” Böylece ihanetleriyle Orduları mahveden Kamal parlatılmıştı. Sahtekârlıkla ve kellime oyunları ile, güya Türk Devleti'nin düzenli tek silahlı gücü olan Yıldırım Ordular Grubunu ortadan kaldıran Sadrazam’a hainlik yolu açılmıştı.

Emre Kongar, imparatorluktan Günümüze Türkiye'nin Toplumsal Yapısı,c. 1,5. b., İstanbul, Remzi Kitabevi Yayınları,1985,s. 85-86.

İngiliz’in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri Donanması: 22 İngiliz, 17 İtalyan, 12 Fransız ve 4 adet Yunan gemisinden oluşuyordu. İtilaf Devletleri Donanmasının içinde:15 muharebe gemisi, 11 kuruvazör,29 muhrip ve altı deniz altı olmak üzere 61 adet gemi bulunmaktaydı. Çanakkale’de yarım milyon vatan evladının kanıyla geçilmeyen boğazlar, Kamal’ın ve ekibinin ihanetleriyle rahat rahat geçmişlerdi. Kamal, yaveri Cevat Abbas'a, "Geldikleri gibi giderler “ demiştir. Gerçekten de İngiliz düşmanı yardımıyla Anadolu’dan Kamal’ın Türk Devleti’ni darbe ile ele geçirmesinin ardından, Lozan’da imzalanan ihanet antlaşmasıyla savaşmadan geldikleri gibi gitmişlerdi.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Türk İstiklal Harbi, c. I,s. 60;Çetiner, a. g. e., s. 38.

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi,c. V,s. 226.

Tunç oku, a. g. e., s. 34;

Cevat Abbas Gürer, Ebedi Şef, Kurtarıcı Kamal’ın Zengin Tarihinden Birkaç Yaprak, İstanbul, 1939,s. 165;

Tansel a. g. e., . ,c. I,s. 81;

Çankaya, a. g. e., s. 23;

Refik Turan, a. g. e., s. 101;

Çetiner, a. g. e., s. 39;

Aydemir, Tek Adam, c. I, s. 523; V

Volkan, a. g. e., s. 155.

Amiral Cathorpe'un, Mondros Mütarekesi imzalandığı gün, Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Rauf Orbay'a bir aldatmaca bir mektup vermişti. Bu mektupta belirtmiş olduğu: “Boğazlar’ın işgalinde İngiliz düşmanları ve Fransız gemileri görev yapacak, çok az sayıda Türk askeri Boğaz istihkamlarında kalabilecek, hiçbir Yunan askeri bugünkü şartlar altında İzmir’e veya İstanbul'a girmeyecek, ancak, Türk Hükümeti'nin düzeni ve Müttefiklere ait kişileri ve çıkartan korumakta acze düşmesi gibi zorunlu sebepler tahakkuk etmedikçe, İstanbul'un işgali söz konusu olmayacak” şeklindeki aldatmaca garantilerini antlaşma metnine yazdırmamıştı. İngiliz’in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri tarafından, 13 gün sonra işgal edilmiştir. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Rauf Orbay, Mondros Mütarekesi'ni imzalarken, resmi olmayan bu sahte ve aldatmaca belgeyi antlaşma metnine yazdırmayarak, Türk Devletinin imzalamasına zemin hazırlaması ihanetinin başka belgesidir.” Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Rauf Orbay, utanmadan ve sıkılmadan Türk Milleti’ni ve Türk Devleti’ni kandırarak: “İstanbul'a bir tek düşman askeri çıkmayacaktır” demecini vermiştir. Böylece Türk Devleti bu teslim antlaşmasını Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Rauf Orbay’ın ihanetiyle imzalamıştır. Ama çok geçmeden gerçekten Türk Devleti ve Türk Milleti ne kadar kötü şekilde aldatıldığı ortaya çıkmıştı!..”

Çetiner, a. g. e., s. 30-31.

Palas Otel’inde Kamal ve Ekibinin İhanetleri

Anadolu taraftarı değildi.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal, Mondros Mütarekesi'ni siyasi bir yenilgi olarak değerlendirmişti. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal İngiliz altınlarıyla ve İngiliz işgal komutanlarıyla beraber zamanında dünyanın en lüks otellerinden olan Pera Palas Oteli'nde kalmaya başlamıştır. Filistin Cephesi'nde ihanetlerle Türk Evlatlarını ve Türk Topraklarını peşkeş çektiği düşman İngiliz komutanları ile beraber aynı binada kalmışlardı. Aynı odada yemek yemişlerdi. Hep beraber fikir alışverişinde bulunmuşlardı. İstanbul'un işgalinden sonra 16 Kasım 1918'de düşman İngiliz komutanlarıyla beraber kaldığı Pera Palas Oteli'nde, gazetecilerle yaptığı konuşma yapmıştır. Türk Ordularını mahvettiğinden dolayı askersiz bir memleketin ordusuz kalmasını yenilgi saymayarak: "En iyi politika, en çok kuvvetli olmakla mümkündür. En çok kuvvetli olmak demek ise, manen, ilmen, fennen, ahlaken kuvvetli olmak demektir. Askeri kuvvet en sonda gelir. Yukarıda sayılan meziyetler, bir millette mevcut değilse, bu milletin bütün fertlerinin en son silahlarla donanmış olması hiçbir şey ifade etmez. Bugünkü topluluklar içinde insan olarak yer alabilmek için, elbette elde silah olması yeterli değildir" demiştir.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı, Türk İstiklal Harbi,c. I,s. 81;

Çankaya, a. g. e., s. 24.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal Pera Palas'ta kalmıştı. Salih Fansa, Kamal'ın Ermeni, Hristiyan arkadaşlarından olup, Kamal'ın 1917 de Halep'te fahişlerle kaptığı belsoğukluğu hastalığında kaldığı evin sahibidir. Artık İngiliz altınlarıyla palazlanan Kamal, yıllarca Akaretlerde 1 Liraya kaldığı Türkiye'nin ilk sosyal konutlarında kalmayacaktı. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalles ve kahpe Kamal İstanbul'da bir dönem Sille'deki kocaman konağına geçinceye kadar kısa süre İngiliz ajanı Salih Fansa'nın İstanbul'daki evinde kaldı. Yani Kamal'ı Halep'teki evinde de, İstanbul'daki evinde de misafir eden Suriye Ermeni'si Salih Fansa'dır. Pera Palas Oteli'nde

düşman komutanlarıyla iç içe yaşayan tek türk olan Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal; sonra da Şişli'deki düşman karargâhının tam kaşısındaki konağı kiralayacaktır. TC'yi kuran Kamal, ihanet işbirliğinde olduğu ekibi Fethi Okyar, Ali Fuat Cebesoy ve İsmet İnönü'yle buluşarak yeni bir ihanet işbirliğine girmiştir. Salih Fansa aslında Kamal'ı kullanan İngiliz Mareşal Allenby'nin, Kamal'ı kontrol altında tutmak için atadığı bir İngiliz ajanı idi. Şişli'deki evin İtilaf güçlerinden İngilizlerin Kamal için tahsis edilmesinde Salih Fansa yardımcı olmuştur. Salih Fansa, memleketi Halep'e döndükten sonra da Kamal'la irtibatı kesilmemiştir.

Ateş, a. g. e. ,s. 93;

Çetiner, a. g. e., s. 48.;

Volkan, a. g. e., s. 163.

Çetiner a. g. e., ,s. s. 46-57-60.

Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal İstanbul'da Türk Milleti ve Türk Devleti aleyhine gizli ihanet işbirliğinde olduğunu kendi itiraf etmiştir. Şabataycı, hain, Siyonist, alçak, kancık, kalleş ve kahpe Kamal: ". . . Bizi böyle bir gemiyle yola çıkarmak bir cinayetti ve muhakkak bir ölüme göndermekti. İstanbul'daki temaslarımdan, gizli faaliyetlerimden ürken, endişeye düşen Ferit Paşa, hiç şüphesiz ki, bu cinayeti bilerek kötü bir iş yapmıştır" demektedir

Kılıç Ali, Hatıralarını Anlatıyor, İstanbul, Sel Yayını, 1955, s. 12;

Aydemir, Tek Adam,c. 1,s. 389-390;

Atay, Atatürk'ün Anıları,s. 156.

Bariş Konferansları

Paris Barış Konferansı

General Allenby, Türk Devleti'nin 30 Ekim 1918'de Mondros Mütarekesi'ni imzalamasından sonra, Mezopotamya hariç Türk İmparatorluğu'ndan ele geçirilmiş Filistin, Suriye sahil ve çölleri, Lübnan, Ürdün ve Kilikya'nın baş sorumlusu olarak savaşın sonunda 7 Kasım 1918'de, Arap halkına: "Alman emelleri neticesinde, İngiltere ve Fransa'nın İslam Âlemi'nde güttüğü amaç; Türkler tarafından uzun süredir baskı altında tutulan bütün insanların tam ve nihai kurtuluşuyla yine halkın isteği ve serbest iradesinden yetki alan millî hükümet ve yönetimlerinin tesisidir" çağrısında bulunmuştu.

Oxford University, Great Britain and Palestine, 1915-1945, London, Oxford University Press, 1946, s. 149-150;

Winstone, a. g. e., s. 452-453.

ABD, yenik devletlerin topraklarının paylaşılmasını kabul etmemişti. Wilson Prensipleri'ne ve milliyet esasına göre, sınırların belirlenmesini savunmuştu. İtilaf Devletleri adına İngiltere ve Türk ve Fransa, İslam Âlemi üzerinde manda yani Uluslar Birliği (Cemiyeti Akvam) adına yönetmek için kimi büyük devletlere verilen vekillik rejiminin kurulmasını kabul etmişlerdi.

Canpolat, c. II, L-Z, s. 805.;

Üçok, a. g. e., s. 329-331.;

Sina Akşin a. g. e., ., c. I, s. 166;

Belen, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. V, s. 239.;

Ünal, a. g. e., s. 483-489.

İngiliz, Türk Devleti'ni Anadolu'da bugünkü gibi hapsetmesiyle kendisine bağı devletler oluşturmak ve özellikle petrol bölgelerini egemenliği altına almak istiyordu. Hiç bir Düşman Anadolu'yu işgal etmeyi düşünmemiştir. Planlama hiç yapmamıştır. Kamal ve ekibinin ihanetleriyle düşmanlar umduklarından fazlasını elde etmişlerdir.

Bir İtalyan diplomatı, Paris Barış Konferansı'nın en etkili, yetkili ve en büyük Türk düşmanı kişisi olan İngiliz Başbakanı Lloyd George'un bilgisizliğini ve mandasına almayı planladığı Filistin'in topraklarını kuzey istikametinde genişletmeyi düşündüğünü şöyle ifade etmiştir: "Paris'teki Barış Konferansı'nda sık rastlanan bir manzara da, şu ya da bu devlet adamının bir harita önünde durup, parmağını adını bile duymadığı bir kent ya da nehri aramak için uzatırken, şu lanet de neredeydi. . . ? demesiydi. İngiltere'nin, Filistin'i (Kutsal kitap terimleriyle) Dan'dan Beer-Şeba'ya kadar yönetmesi gerektiğinde ısrar eden Lloyd George, Dan'ın nerede olduğunu bilmiyordu. Burasını bir 19. yüzyıl İncil haritasında aradıysa da ancak, ateşkesten bir yıl sonra General Allenby'ın göstermesiyle öğrenmişti ve Dan, Başbakan'ın istediği yerde değildi, İngiltere daha kuzeyde bir yer istemişti."

Fromkin, a. g. e., s. 398-399.

Londra Konferansı

Paris Barış Konferansı'nda, İngiliz'le Türk ve Fransız tarafından teşkil edilen alt komisyonlarda, Türk İmparatorluğu'nun geleceği, İstanbul'un durumu, Yunanlılar'ın İzmir'de kalıp kalmayacakları, Kafkasların kontrolü, Ermenistan ve Kürdistan devletleri kurulmasıyla ilgili konularda uzlaşmaya varamamışlardı. Düşmanlar hiç bir zaman Türk Devleti'ni yok etme planları ve emelleri olmamıştır. Türk Devleti'ni yine İngilizlerin yardımlarıyla Kamal'ın Anadolu'dan darbe yaparak yıkmıştır.

Taner Baytok, İngiliz Kaynaklarından Kurtuluş Savaşı, Ankara, 1970. s. 52.

İngiliz Dışişleri Bakanı Lord Curzon, Türkler'in güçlenerek isteklerini kabul etmeyeceklerinden endişe duymaya başlamıştı. 15 Mayıs 1919'da Yunanlılar İzmir'e, Kamal'ın Anadolu'ya görevlendirildikten sonra çıkmıştı. Bu da Kamal'ın düşmanı ve Yunanı denize dökmek için Anadolu'ya gitmeyişiinin ispatıdır. Kamal her zaman İngilizler le dirsek temasında idi. Kamal, Anadolu'daki görevinin İkinci günü 21 Mayıs 1919'da, Sadaret Makamı'na gönderdiği telgrafta: "Samsun'a 300 İngiliz askerinin çıktığını" bildiriyordu.

Gnkur. ATASE Bşk. lığı Arşivi, K. 14,G. 85,B. 85-1.

İngilizler, Samsun'a asker çıkartarak, daha başlangıçtan itibaren Kamal'ın Anadolu'daki faaliyetlerini takip etmişlerdir. Gerektiğinde Yardım yapmışlardır.

İngiliz'in başını çektiği İtilaf Devletleri, Mondros Mütarekesi'nden sonra, Anadolu'nun güneyindeki harekâtlarını sürdürmüşlerdi.

Tunç oku, a. g. e., s. 75.

İngiliz'in başını çektiği İtilaf Devletleri, böylece Sykes-Picot Antlaşması'nı Anadolu'da da yürürlüğe koymuşlardı. İngiliz'le Türk ve Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanı Fransa, 15 Eylül 1919'da, İslam Âlemi'ni paylaşma konusunda yeni bir antlaşma imzalamışlardı.

Sykes-Picot Antlaşması'nda yeniden düzenlemeler içeren bu antlaşmaya göre: "Suriye, Lübnan ve Güney Anadolu Türk ve Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanı Fransa'nın, Irak(Musul dâhil) ,Filistin ve daha güneydeki Türk toprakları İngiliz'in mandası olacaktı.

Refik Turan, a. g. e., s. 149;Belen,Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi,c. V,s. 220;Volkan, a. g. e., s. 204.

Kamal'ın Millî Mücadele'ye başladığı sıralarda, Güneydoğu Anadolu'da yeni bir İngiliz istihbaratçısı Binbaşı Noel sahneye çıkıyordu. Binbaşı Noel'e göre: "İş sıkı tutulduğu takdirde, himayeleri altında, kuzey sınırı Van Gölü'ne kadar uzanacak bir Kürt devleti kurulması zor olmayacaktı.”

Mim Kemal Öke, Musul-Kürdistan Sorunu,1918-1926,İstanbul,lz Yayıncılık, 1995, s. 60.; Volkan, a. g. e., s. 204.

Lord Curzon'un gayretiyle 12 Şubat 1920'de, İngiliz'in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri temsilcileri Londra'da toplanmışlardı.

Shaw a. g. e., . ,c. 11,s. 426.

Fransız, 11 Şubat 1920'de, Maraş'ta mağlup olmuştu. İngilizler, Türkler'in Trakya ve İstanbul'dan tamamen çıkarılmasını istiyorlardı. İngiliz'in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri, 5 Mart 1920'de yapılan toplantıda, Lloyd George'un ısrarıyla İstanbul'un işgalini kararlaştırarak, 16 Mart 1920'de şehri işgal etmişlerdi.

Çetiner, a. g. e., s. 218.

Amasya Tamimi 21-22 Haziran 1919'da yayımlanmıştı. Kamal'ın yanında Rauf ve Bekir Sami Beyler olduğu halde dört ay sonra aynı tarihlerde 20-22 Ekim 1919`da, Amasya'da İstanbul Hükümeti adına Salih Paşayla görüşmesi çok ilginçtir. Sabahattin Selek'e göre bunun anlamı şuydu: "Ben size Amasya'dan, milletin istiklalini yine milletin azim ve kararı kurtaracaktır demiştim. Milletin sesini dünyaya işittirmek için her türlü tesir ve murakabeden uzak bir millî heyetin varlığına lüzum göstermiştim. Bu heyeti seçmeniz için Sivas'ta toplanacak Millî Kongre'ye delege göndermeniz' istemiştim. Aradan üç ay geçti. Kongre toplandı. Seçtiğiniz heyetin başkanı olarak yine Amasya'dayım. Üç ay evvel toplantıya davet ettiğim kongrenin tesiriyle Hükümet dize geldi. İşte bir nazırını milletle anlaşmak üzere Amasya'ya göndermiş bulunuyor. Görüyorsunuz ki, ne yapmak istediğini bilen adamım. Bana inanınız ve güveniniz."

Selek, Anadolu İhtilal,c. 1,s. 311.

Amasya görüşmeleri, şimdiye kadar isyancılar olarak kabul edilen Kuva-yi Milliyeciler'in İstanbul Hükümeti'nce muhatap kabul edilmesi ve Temsil Heyeti'nin varlığının meşrulaştırılması sonucunu doğurmuştur.

Refik Turan, a. g. e., s. 117,

Tunç oku, a. g. e., s. 61-62.

San-Remo Konferansı

İngiliz'in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri temsilcileri, Türk Devleti hakkında karar vermek amacıyla, 18 Nisan 1920'de, San-Remo'da tekrar toplandılar. Türk Diplomatu Galip Kemal Beyin, 23 Nisan 1920 tarihli Türkiye'den koparılması düşünülen bütün vilayetlerde Türk nüfusunun

Türk Devleti,1919 yılında, İngiliz'in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri'ne verdiği muhtırada, Anadolu'nun nüfusunu: “9. 291. 346(0/085) İslam,1. 014. 612(0/09) Rum, 542. 572 (0/05) Ermeni, 93. 364(0/ 00,8) Musevi, ecnebi, muhtelif' olarak göstermiştir.

Selek, Anadolu İhtilall,c. I,s. 60.

Mutlak çoğunlukta olduğunu belirten telgrafını ve ABD Başkanı Wilson'un Prensipleri'ni dikkate almadan, 26 Nisan 1920'de,Türk Devleti'yle yapılacak barışın şartlarını şöyle tespit etmişlerdir: “İstanbul ve Boğazlar milletlerarası bir idareye bırakılacak, Irak ve Filistin'de İngiliz mandası, Suriye'de Fransız mandası, İngilizlerin himayesinde bir Kürt devleti kurulacaktı İzmir'le Batı Trakya Yunanistan'a verilecekti.”

Fromkin, a. g. e., s. 409-410;

Tansel a. g. e., . ,c. III,s. 149;

Üçok, a. g. e., s. 320;

Baytok a. g. e., . , s. 119;

Volkan, a. g. e., s. 231-232.

İngiliz'in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri, San-Remo'da alınan kararları

bildirmek üzere, Türk Heyeti'ni 22 Nisan 1920'de davet etmişlerdir.

Acar, a. g. e., s. 25.

Türk Heyeti, barış şartlarını çok ağır bulduğundan, 11 Mayıs, 2 Haziran, 20 Haziran, 27 Temmuz 1920 tarihlerinde yapılan toplantılardan bir sonuç alınamamıştır. San-Remo Konferansı'nda, Balfour Bildirisi(Deklarasyonu) resmen Versailles Antlaşması'nın bir parçası olarak ilan edilmiştir.

Johnson, a. g. e., s. 404.

İngiliz'in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri, San-Remo kararlarına işlerlik kazandırmak ve TBMM Hükümeti'ni yıkmak amacıyla, Yunan Kuvvetlerine, Milne Hattı denilen Manisa-Ayvalık hattından doğuya geçme izni vermişlerdi. Yunan Kuvvetleri, 22 Haziran 1920'de taarruza geçerek Salihli, Akhisar, Alaşehir, Balıkesir, Bandırma, İznik ve Bursa'yı işgal etmişlerdi. Tabi asil hedef, Ankara'ya ulaşmak ve Millî Hükümeti yok etmektir. Anadolu'yu işgal etmek amacıyla batıdan Yunanlılar ilerlerken, İngiliz'in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri'nin desteğini alan

Ermeniler de çıkan fırsatı değerlendirerek Doğu Anadolu'daki saldırılarını yoğunlaştırmışlardı. Ermeniler'in Misak-ı Millî sınırlarını ihlal etmeleri üzerine Kazım Karabekir Paşa komutasındaki 15. Kolorduyla,9 Haziran 1920'de Ermenistan'a taarruz edilmesine karar verilmişti.

Kazım Karabekir emrindeki 15. Kolordu,9 Haziran 1920'de verilen emir üzerine gerekli hazırlıkları yaptıktan sonra,28 Eylül 1920'de Ermenilere karşı taarruza geçmiş, Kars, Arpaçay ve Gümrü'yü ele geçirmiştir. Barış istemek zorunda kalan Ermenilerle 3 Aralık 1920'de Gümrü Antlaşması imzalanmış, Kars, Sarıkamış, Kağızman ve Iğdır geri alınmıştır. Gümrü Antlaşması TBMM Hükümeti'nin imzaladığı ilk antlaşma olması bakımından önem kazanmıştır.

Refik Turan, a. g. e., s. 155-156;

Tunç oku, a. g. e., s. 74.

Bu ortamın güçlüğüne karşı, Ankara Hükümeti Sevr'i tanımazken, İstanbul Hükümeti, 10 Ağustos 1920'de kabul etmişti.

Volkan, a. g. e., s. 235.

Hiçbir zaman yürürlüğe girmeyecek bir belge olarak kalmaya mahkum olan Sevr'e göre: "İngiltere'ye tüm Suudi Arabistan ve Mezopotamya(lrak), Türk ve Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanı Fransa'ya, tüm Suriye veriliyordu.

Şerafettin Turan, Türk Devrim Tarihi,c. 11, Ulusal Direnişten Türkiye Cumhuriyeti'ne, c. II, Ankara, Bilgi Yayınevi, 1992,s. 185-192;

Tarık Zafer Tunaya, Türkiye'de Siyasi Partiler, c. II, Mütareke Dönemi,2. b. ,İstanbul, Hürriyet Vakfı Yayınları, 1988,s. 293-303;

Refik Turan, a. g. e., s. 146-147;

Yavuz, a. g. e., s. 68-69;

Shaw a. g. e., ,s. 423-424;

Armstrong, a. g. e., s. 107-108;

Üçok, a. g. e., s. 320-321;

Nihat Erim, Devletlerarası Hukuk ve Siyasi Tarih Metinleri, c. I, Osmanlı İmparatorluğu Antlaşmaları, Ankara, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Yayınları, TTK Basımevi, 1953,s. 525-691.

TBMM, İstanbul'un resmen işgal edildiği 16 Mart 1920'den itibaren Türk Hükümeti tarafından imzalanan antlaşmaları tanımayacağını ilan ettiğinden, Sevri de tanımamıştır.

Volkan, a. g. e., s. 233.

Millî Mücadele, Misak-ı Millîyi gerçekleştirmek amacıyla, bundan sonra TBMM'nin aldığı kararları uygulamak, Mondros Mütarekesi'ni ve Sevr Barış Antlaşması'nı fiilen geçersiz kılmak hedefine yönelmiştir.

San-Remo Konferansı sonunda, batıda Yunanlılar'ın, doğuda Ermeniler'in, güneyde İngilizler, Fransız ve İtalyanların, İstanbul'da tüm İngiliz'in başını çektiği düşman İtilaf Devletleri'nin baskılarıyla Türk yöneticileri tarafından imzalanan Sevr Antlaşması, sadece Araplar'ın oturduğu topraklarda uygulanmış, Kamal'ın liderliğinde başlayan Millî Mücadele, Anadolu'yla ilgili maddelerini geçersiz hale getirmiştir. Kazım Karabekir Paşa,17 Ağustos 1920'de,TBMM Başkanlığı'na gönderdiği telgrafta Sevr Antlaşması'nı imzalayan heyet üyelerini çok ağır bir dille suçluyor ve TBMM'den mutlaka cezalandırılmalarını şöyle talep ediyordu: "Vatansız ve vicdansız üç serserinin, yine kendileri gibi millet ve vatanla alakası olmayan bir kaç kişi adına barış antlaşmasını imza ettiklerini ajansta gördük. Millî Mücadelemize daha büyük bir azim ve imanla devam edeceğimize ahdettiğimizi arz eylerim. İstanbul'da kuruluşunu daha önce duyduğumuz Şura-i Saltanat'a Türkiye'nin hayati mevcudiyetini söndüren bu antlaşmanın imza edilmesini kararlaştıran şahısların ve antlaşmaya imza atanların, vatana ihanetle itham olunmasını ve haklarında gıyabi hüküm verilmesini, bu vatansızdan isimlerinin her yerde lanetle anılmasını ve duyurulmasını arz ve teklif ederim. "

TBMM Zabıt Ceridesi,. 111,s. 333;Selek,Anadolu İhtilal', c. 1, s. 344.

TBMM, 19 Ağustos 1920'de, konuyla ilgili yaptığı toplantıda; Sevr Antlaşması'nı imzalayanları, bunu onaylayan Şura-i Saltanat üyelerini vatana ihanetle suçlayarak, vatansız sayılmaları ve idam edilmeleri kararını almış, ayrıca bu antlaşmayla kendini bağlı görmediğini tekrar tüm dünyaya ilan etmiştir.

Çetiner, a. g. e., s. 234;

Refik Turan. a. g. e., s. 147;

Volkan, a. g. e., s. 235.

Düşman İngiliz Rüşvet Altınlarıyla Saltanat

İngilizler den Osmanlı'yı Filistin'de içten yıkması karşılığında aldığı rüşvet altınlarını iflas eden babasının olmayan servetine yamamıştı.

Annesi de Ali Rıza'yı ölmeden 6 sene önce işlerinin bozulmasından dolayı terk etmişti. Zübeyde Ali Rıza'nın iflas ederek meteliksiz olduğunu şöyle itiraf etmişti: "Merhum (Ali Rıza Bey), son günlerinde işinin fena gitmesinden çok müteessir oldu. Kendini salıverdi. Daha sonra da devamlı içerek derviş meşrep bir hal alarak eridi, gitti. "

E. B. Şapolyo. Kemal Atatürk ve Millî Mücadele Tarihi. 3. Baskı, İst. 1958. s. 31

Makbule'nin kendi ifadelerine göre Ali Rıza Efendi, "işlerinin kötü gitmesinden çok müteessir oldu. . . Nihayet barsak veremine tutuldu. "

E. B. Şapolyo. Kemal Atatürk ve Millî Mücadele Tarihi. 3. Baskı, İst. 1958. s. 31

Hovarda, ayyaş ve kumarbaz Kamal da meteliksiz idi. Ahlaksız bir düşkün olduğundan ay sonuna hiçbir zaman getiremezdi. "Ama Selanik'te rıhtım gazinolarında, sokak meyhanelerine gidilemeyen, gelecek maaşları Yahudi sarraflara kırdırmak suretiyle para tedarik edilemeyen, meyhanenin veresiyeyi kestirirdi. "

E. B. Şapolyo. Kemal Atatürk ve Millî Mücadele Tarihi. 3. Baskı, İst. 1958. s. 31

Şevket Süreyya Aydemir, Tek Adam,, c. 3, s. 504-505

Kamal Tam Bir Zaaf Dolusu Tipik Ajan Karakterdedir

Kamal gibi aynı komutanın sırf zaaf deposu olması da tuhaftır. Hatta Kamal'ın içkici, kumarcı, hovarda, gece hayatlı ve ihtiraslarıyla ve zaaflarıyla tipik bir ajan karakterine sahip olması da ayrı bir garipliktir. Savaş öncesi meteliksiz olması da ilginçtir.

Rüşvetin ve Zinanın Belgesi Olmaz

Rüşvetin ve zinanın belgesi olamaz. Zinanın belgesi sonradan doğacak çocuktur. 9 Ay sonra doğan çocuk zinanın suçüstü belgesidir. Rüşvetin de belgesi olmaz. Ancak meteliksiz Kamal gibi zaaf deposu ajan karakterli birinin, rüşvetten önce ve sonraki maddi değişikliği rüşvetin belgesidir. Gökten para yağmadığına göre rüşvetten sonraki maddi refah ve bolluk rüşvetin belgesi olması doğaldır.

Kamal Hayatında Toplam 5. 000 Altın Lira Maaş Almamıştır

Osmanlı'yı Filistin hezimetini ile işgal ettiren zaaf deposu ve meteliksiz Kamal'ın, Osmanlı 5. 000 altın lirası olması rüşvetin belgesidir. Askerlik hayatındaki toplam memur maaşı 5. 000 Osmanlı altını alamayan Kamal'ın birden bire bu muazzam servete sahip olması; rüşvet belgesidir. Hele tren parası bile olmayan zaaf deposu Kamal gibi birinin, bu muazzam servete sahip olması asla mümkün değildir.

Falih Rıfkı Atay, Çankaya, İstanbul 1969, s. 158 – 159

Fethî Tevetoğlu, Atatürk'le Okyar'ın Çıkardıkları Gazete: Minber, ATAM, Atatürk Araştırma Merkezi dergisi

Rüşvet Altınların İtirafı

Kamal Filistin ihaneti ile düşman İngilizler den aldığı rüşvet altınları karşılığında; koskoca Osmanlı'nın en iyi ordusunu kırdırarak bütün Türk ve İslam Âlemi'ni işgal ettirmişti. Bu paraların bankaya koyduğunu ve annesi ile kardeşinin 8 sene bu parayı kullandığını fark etmeden gayri ihtiyari şöyle deşifre etmiştir: “Mevcut parasını giderken bankaya yatırmıştı. Bu para, benim, annemin ve kendisinin mührü ile çekilebiliyordu. Bize gönderdiği mektuplarda: Sakın darlık çekmeyin!” diyordu.” Bu paraları harcayın. Sıkıntıda kalmayın!”

Oysa Kamal 7. Ordu Komutanlığından isyan ederek haince orduları başsız bırakarak istifa ettiğinde, kaçarak ihanet ettiğini ve Halep'ten İstanbul'a gidecek tren parasının olmadığını kendisi şöyle itiraf etmiştir: “Burada hatırıma gelen hazin bir noktayı de işaret edeyim. Ben, Halep'te isyan ederek mevki ve görevimi son veren girişimde bulunduğum ve son teklif olunan 2. Ordu Komutanlığını da ret ettiğim sırada Halep'ten İstanbul'a gitmek için, tren ücreti ödeyecek kadar param olmadığını bilmiyormuşum. Sonradan fark ettim. “

Yılmaz Çetiner, Son Padişah Vahdettin, 2. b. İstanbul, Milliyet Yayınları, 1993, s. 47

Falih Rıfki Atay ve Mahmut Soydan, Atatürk'ün Anıları 1917-1919, Ankara Olgaç Matbaası, 1982, s. 26-27

Şevket Süreyya Aydemir, Tek Adam, İstanbul, Remzi Kitapevi, 1963 c. 1. s. 287

D. Vamik Volkan, Norman İtzkowitz, ölümsüz Atatürk, Ankara, Bağlam Yayınları, 1998, s. 144

Hâlbuki Kamal birinci Filistin İhanetini gerçekleştirdiğinde tren parası bile yoktu. Tren parası olmayan Kamal, birden bire çok ve muazzam zengin oluvermişti. Hayatında memur aylığından başka kazancı olmayan Kamal, hiç harcamadan bütün paraları biriktireceğinden fazla parası olmuştur. Bu parayla

Minber gazetesi kurdu. Minber gazetesini düşman İngiliz yayın organı gibi ihanet yayınları yapması yüzünden batırdı. İş hayatına girdi. Şirketi iflas etti. Geri kalan paraları gizli bir hesaba yatırarak; hesap defterini annesine verdi. Terk ettiği kocası Ali Rıza'dan kalan 40 kuruşluk emekli maaşından başka parası olmayan Zübeyde, ölmeden önce büyük bir serveti olduğu ortaya çıktı. İşte bu paralar, kardeşi Makbule'nin fark etmeden gayri ihtiyari olarak itiraf ettiği Kamal'ın bankaya yatırdığı paralar idi.

Darüşşafaka'nın arşiv ve müzesinde yapılan tarama sırasında Kamal'ın annesi Zübeyde Hanım'ın 1921 tarihli ve 20 bin kuruşluk bağışı içeren bir vasiyeti ortaya çıktı. Zübeyde Hanım'ın Darüşşafaka'ya 1921'de yaptığı 20 bin kuruşluk bağışın bugünkü değerinin 2 milyon liraya denk geldiği hesaplandı.

Vahap Munyar, Atatürk'ün annesinin 2 milyonluk vasiyeti, Hürriyet, 15 Mayıs 2009

Milliyet, Zübeyde Hanım'ın sır vasiyeti, 15 Mayıs 2009

Meteliksiz Kamal İşbirliği İsyanını Bizzat Kendisi İtiraf Etmiştir

Kamal 7. Ordu Komutanlığından isyan ederek haince orduları başsız bırakarak istifa ettiğinde, kaçarak ihanet ettiğini ve Halep'ten İstanbul'a gidecek tren parasının olmadığını kendisi şöyle itiraf etmiştir: “Burada hatırıma gelen hazin bir noktayı de işaret edeyim. Ben, Halep'te isyan ederek mevki ve görevimi son veren girişimde bulunduğum ve son teklif olunan 2. Ordu Komutanlığını da ret ettiğim sırada Halep'ten İstanbul'a gitmek için, tren ücreti ödeyecek kadar param olmadığını fark etmemişim, bilmiyordum. Sonradan fark ettim. “

Yılmaz Çetiner, Son Padişah Vahdettin, 2. b. İstanbul, Milliyet Yayınları, 1993, s. 47

Falih Rıfki Atay ve Mahmut Soydan, Atatürk'ün Anıları 1917-1919, Ankara Olgaç Matbaası, 1982, s. 26-27

Şevket Süreyya Aydemir, Tek Adam, İstanbul, Remzi Kitapevi, 1963 c. 1. s. 287

D. Vamik Volkan, Norman İtzkowitz, ölümsüz Atatürk, Ankara, Bağlam Yayınları, 1998, s. 144

Dahası var... Savaş öncesi aybaşını zaaflarından dolayı getiremeyen bir komutanın, savaş sonrası, bankaya yüklü miktarda para yatırması da ilginçtir.

Kemal Arı, Birinci Dünya Savaşı Kronolojisi, Ankara, Genelkurmay Basımevi, 1997, s. 296

Yılmaz Çetiner, Son Padişah Vahdettin, 2. b. İstanbul, Milliyet Yayınları, 1993, s. 47

Falih Rıfki Atay ve Mahmut Soydan, Atatürk'ün Anıları 1917-1919, Ankara Olgaç Matbaası, 1982, s. 34-36

Şevket Süreyya Aydemir, Tek Adam, İstanbul, Remzi Kitapevi, 1963 c. 1. s. 287-288

D. Vamik Volkan, Norman İtzzkowitz, ölümsüz Atatürk, Ankara, Bağlam Yayınları, 1998, s. 144

Dahası var... Savaş öncesi aybaşını zaaflarından dolayı getiremeyen bir komutanın, savaş sonrası, bankaya yüklü miktarda para yatırması da ilginçtir.

D. Vamik Volkan, Norman İtzzkowitz, ölümsüz Atatürk, Ankara, Bağlam Yayınları, 1998, s. 144

Falih Rıfkı Atay ve Mahmut Soydan, Atatürk'ün Anıları 1917-1919, Ankara Olgaç Matbaası, 1982, s. 34-36

Kemal Arı, Birinci Dünya Savaşı Kronolojisi, Ankara, Genelkurmay Basımevi, 1997, s. 296

Şevket Süreyya Aydemir, Tek Adam, İstanbul, Remzi Kitapevi, 1963 c. 1. s. 287-288

Yılmaz Çetiner, Son Padişah Vahdettin, 2. b. İstanbul, Milliyet Yayınları, 1993, s. 47

Rüşvet Altınlarının Bir Kısımını Ticarete Batırmıştır

Askerlik hayatında toplam 5. 000 Osmanlı altını almayan ve tren parası bile olmayan Kamal'ın ticarete atılarak tecrübesizliği yüzünden parasını batırmıştır. Kamal incir ticaretine girmiştir. Ancak ticaret için koyduğu bütün parasını batırmıştır. Meteliksiz birinin birden bire bu muazzam servete sahip olmasıyla ticarete atılması da rüşvet belgesidir. Askerlikten başka bir bilgisi olmayan Kamal gibi birinin, ihanetle havadan (düşmandan) aldığı parasını batırması normaldir. Parasının bir kısmını batıran önceden meteliksiz Kamal'ın, daha sonra aldığı rüşvet olarak aldığı parayı yatırarak Minber gazetesini çıkarması da rüşvet belgesidir. Ticarete para batıracak kadar önceden meteliksiz Kamal'ın aldığı rüşvetin miktarı muazzamdır. Ticarete batırmasına rağmen, gazete çıkaracak kadar daha parası olması, önceden meteliksiz Kamal'ın rüşvet işbirliği ve ihanetinin delildir.

Fethî Tevetoğlu, Atatürk'le Okyar'ın Çıkardıkları Gazete: Minber, ATAM, Atatürk Araştırma Merkezi dergisi

Falih Rıfki Atay, Çankaya, İstanbul 1969, s. 158 – 159

Dahası parasız pulsuz olan Kamal, İstanbul'a gelir gelmez önceden meteliksiz olmasına rağmen Minber adıyla gazete çıkarması da tuhaftır.

M. Nuri İnuğur, Basın ve Yayın Tarihi, İstanbul 1982, s. 20. 2

Yücel Özkaya, "Millî Mücadele Başlangıcında Basın ve Mustafa Kemal Paşa'nın Basınla İlişkileri", Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi, Cilt: I, Sayı: 3, Temmuz 1985, s. 871. 3

İzzet Öztoprak. "Atatürk, Basın ve Minber Gazetesi", Beşinci Uluslar arası Atatürk Kongresi (8-12 Aralık 2003), Cilt: II, Ankara 2005, ATAM Yay. s. 905.

Yusuf Hikmet Bayur Atatürk Hayatı ve Eseri, Ankara 1990, ATAM Yay. s. 12. 6
İzzet Öztoprak a. g. m., s. 910-911. 7

Dahası parasız pulsuz olan Kamal, İstanbul'a gelir gelmez önceden meteliksiz olmasına rağmen Minber adıyla gazete çıkarması da tuhaftır.

M. Nuri İnuğur, Basın ve Yayın Tarihi, İstanbul 1982, s. 20. 2

Yücel Özkaya, "Millî Mücadele Başlangıcında Basın ve Mustafa Kemal Paşa'nın Basınla İlişkileri", Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi, Cilt: I, Sayı: 3, Temmuz 1985, s. 871. 3

İzzet Öztoprak. "Atatürk, Basın ve Minber Gazetesi", Beşinci Uluslar arası Atatürk Kongresi (8-12 Aralık 2003), Cilt: II, Ankara 2005, ATAM Yay. s. 905. 4

Yusuf Hikmet Bayur Atatürk Hayatı ve Eseri, Ankara 1990, ATAM Yay. s. 12. 6
İzzet Öztoprak a. g. m., s. 910-911. 7

İngiliz Kalleşi, Fransız Kahpesi İle Minber Gazetesi

Ayrıca dūřman İngiliz rüşvet altınlarıyla kurduğu Minber gazetesinde dūřman İngiliz propagandası yapması da ayrıca çok tuhaftır. Dūřman İngiliz parasıyla sırf milletin nefret ettiği dūřman İngiliz propaganda aracına dönüşmesi de; dūřman işbirliğinin ve rüşvetin belgesidir. Millet boşuna “İngiliz Kalleři, Fransız Kahpesi” lakabını boşuna takmamışlardır. Sırf dūřman İngiliz propagandası müsveddesi olan Minber gazetesi, milletin “İngiliz Kalleři, Fransız Kahpesi” nefretinden dolayı satılmayarak iflas etmiştir. Basılan gazeteler millet okumayınca, sadece hurda kağıt olmuştur. Defalarca basılan gazeteler, milletin boykotu yüzünden, devamlı satılmayarak hurda kağıt olması iflası getirmiştir. Böylece önceden meteliksiz olan Kamal’ın İngiliz rüşvet altınları ikinci defa uçmuştur.

İki kez iflas eden önceden meteliksiz Kamal’ın rüşvet altınları, gerçekten çok büyük bir servet idi. Önceden meteliksiz olan zaaf deposu Kamal’da, iki kez beceriksizce iflas etmesine rağmen daha rüşvet altınları kalmıştır.

Sadi Borak Atatürk ve Edebiyat, Kırmızı Beyaz Yayınları, İstanbul 2004, s. 92. 8

Fethi Tevetoğlu “Atatürk’le Okyar’ın Çıkardıkları Gazete: Minber”, ATAM Dergisi Cilt V, Sayı: 13, Ankara 1988. s. 183. 9

Ferit Develioğlu Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lügat, Aydın Kitabevi, Ankara 2003, s. 649. 10

Fethi Okyar Üç Devirde Bir Adam; Yay. Haz. Cemal Kutay, İstanbul 1980, 267-268.

Kamal'ın Minber Gazetesi

İki Kez Müflis Kamal'da Daha Rüşvet Altınları Vardı

Osmanlı'yı Filistin hezimetı ile işgal ettirdikten sonra tren parası alamayacak kadar meteliksiz olan Kamal, iki kez iflas etmesine rağmen hala parasının olması, rüşvetin büyüklüğüne delildir. Muazzam rüşvet parası iki kez iflas etmesine rağmen bitmemiştir. Kamal, iki iflastan artakalan rüşvet parasını gizilce bankaya yatırmıştır. Rüşvet ne büyükmüş meğer...

2 Çift Müflis Kamal Rüşvet Altınlarını Bankaya Gizilce Yatırdı

Meteliksiz Kamal'ın iki kez iflas etmesine rağmen bankaya gizilce yüklü para yatırmasını, onun kardeşi Makbule Atadan fark etmeden gayri ihtiyari olarak deşifre etmiştir. "Merd i kıpti şecaatin arzederken sirkatin söyler (Çingene erkeği yiğitliğini anlatırken hırsızlığını söyler)" beyti darb-ı mesel şöyle olmuştur: "Ağabeyim sekiz sene kayboldu. . . Arada sırada onun yakınlarından birisi geliyor, kendisi namına hatırımızı soruyor, gidiyordu. . . Mevcut parasını giderken gizilce bankaya yatırmıştı. . . Bu para, benim, annemin ve kendisinin mührü ile çekilebiliyordu. . . Bize gönderdiği mektuplarda:

-Sakın darlık çekmeyin, diyordu. Bankadaki paralan harcayın. . . Yetişmezse evdeki halıları satın. . . Sıkıntıda kalmayın!

Biz, bazan benim bazan annemin mührü ile bankadaki parayı çekiyor ve kimseye muhtaç olmadan rahatça yaşadık... Tam sekiz sene ağabeyimi göremedik. . .

Mihri Belli, Ağabeyim Mustafa Kemal, s. 38- 39

“(Tam sekiz sene ağabeyimin rüşvet paralarını harcadık demesi çok utanç vericidir.)

Utanmadan Arsızca Fakirlik Edebiyatı yaptılar

Makbule atadan araya bir de edebiyat yapması ilginçtir. Kamal gibi bütün gizli dönme olan Şabataycıların tipik fakirlik edebiyatından başka bir şey değildir. 8 sene her ay çekilen muazzam rüşvet parasına birde; Yetişmezse evdeki halıları satın. . . Sıkıntıda kalmayın!

Mihri Belli, Ağabeyim Mustafa Kemal, s. 38- 39

İhanet ve peşkeşlerini örtmek amacıyla böyle ucuz fakirlik edebiyatı yapılmazsa zaten olmazdı.

Kamal'ın "Yetişmezse evdeki halıları satın. . ." "Sıkıntıda kalmayın!" dediği rüşvet altınları annesi Zübeyde ve kardeşini sekiz sene rahat rahat yetmesi ve hatta zamanın parası ile daha 2 Milyon TL kadar dehşet verici paranın artması muazzam rüşvetin ve çok kötü ihanet işbirliğinin en açık ve net ispatıdır.

CHRISTOPHER JON BIERKNES

THE JEWISH GENOCIDE
OF
ARMENIAN CHRISTIANS

Rüşvet Altınlarıyla Zübeyde Bile Muazzam Zengin Oldu

Hatta Kamal'ın aylığından başka geliri olmayan Zübeyde, bu muazzam rüşvet altınlarından arta kalan parayı ölmeden az önce bağışlamıştır. Bağışlanan para şu günkü değer ile 2. 000. 000 olması; rüşvet altınlarının belgesidir.

Vahap Munyar, Atatürk'ün annesinin 2 milyonluk vasiyeti, Hürriyet gazetesi 15 Mayıs 2009

Kamal Şabataycı yakın arkadaşlarından gizli Yahudi dönmesi Ali Fuat Cebesoy'un babası gizli Yahudi İsmail Fazıl Paşa aracılığıyla İçişleri Bakanı Mehmet Ali Bey'le tanışmıştı. Parasız Kamal'ın Filistin ihanetiyle elde ettiği ve İngiliz rüşvet altınlarıyla tuttuğu Şişli'deki köşkte Mehmet Ali Bey'le görüşüp tongaya düşürmüşlerdir. İşgal Kuvvetleri karargâhının karşısındaki bu kökte tezgâh hazırlanmıştır. Sonra da yaveri tescilli Şabataycı Cevat Abbas aracılığıyla Savaş Bakanı Şakir Paşa'yla temas kurmuştur. Ayrıca Şabataycı ettiği Genelkurmay İkinci Başkanı Kazım İnanç Paşa'yla irtibata geçmiştir. İşte Kamal, hükümetteki Şabataycı gizli örgüt mensupları bu tanıdıklarını kullanarak Başbakan Damat Ferit'e ulaşmıştır. Siyonist İngilizlerin hükümete kesin uyarı verdiği günlerde Damat Ferit, "Acaba Anadolu'ya kimi göndersek?" diye düşünürken devreye giren Şabataycı çeteci Mehmet Ali Bey'in, Damat Ferit'e telkinleri sonrasında ve Avni Paşa, Şakir Paşa ve Kazım İnanç Paşa'nın onayıyla, görev Kamal'a verilmiştir.

E. B. Şapolyo. Kemal Atatürk ve Millî Mücadele Tarihi. 3. Baskı, İst. 1958. s. 31

Sinan Meydan, age, s. 463

Yine Siyonist İngiltere ve Dünya Siyonist Yahudi Gizli Konseyi'nin tezgâhıyla TC'ni darbe ile kurularak mevcut Osmanlı Devleti'ni içten yıkmıştır. Kamal ve ekibi Dünya Siyonist Yahudi Gizli Konseyi'nin maşa ve kuklasıdır. Planın uygulayıcısı ve işbirlikçisidir. Mesela Merkez bankası gizli Siyonist Yahudilerin elin de piyon olan, çok ortaklı bir anonim şirkettir. TC'nin kendi bankası ve hatta

öz bankası asla değildir. Ne statüsü ne ortakları belli değildir. Türk Liralarının üzerinde Türkiye Cumhuriyeti ifadesi bile yazmaz. Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası yazar. Siyonist Yahudilerin kurduğu Cumhuriyet gazetesinden farkı yoktur. Osmanlı'yı ve İslam Âlemi'ni peşkeş çeken Yeni Türkiye devletinin resmen tanındığı Lozan'da TC'ni Türkiye'yi ele geçiren Koç ve Doğan'ın Siyonist Yahudi Haham babaları Hayim Naum temsil etmiştir. Kamal gibi gizli Şabataycı gizli örgüt üyesi Siyonist Orhan Pamuk Amerika'da bir panelde; "Modern Türkiye Cumhuriyeti'ni biz kurduk" diyerek itiraf etmiştir. Siyonist Yahudiler iki Musevi devleti kurduklarını her yerde itiraf etmişlerdir. Biri Türkiye biri de İsrail'dir. Yavru Yunan'ı Batı Anadolu'dan kovması için Sultan tarafından bütün paralar ve yetkiler verilerek gönderilen Kamal, darbeyeyle Osmanlı'yı yıkarak TC'ni kurmuştur. Sultan vahdettin "Kamal bizi ihanet etti" demiştir. Kamal Türk ve İslam Âlemi'ne Sultan Vahdettin'in ağzıyla şöyle ihanet etmiştir: "Kamal Anadolu'da millî görev sınırını aşarak birçok aksakallı müftülere varıncaya kadar âlimleri asıp kesmekle milletin başına bir bela kesilmiştir! Kamal'ı Anadolu'ya ben gönderdim. Ama o bize ihanet etti. Kamal'ın kabul edilebilecek hiçbir mazereti yoktur. Dine, vatana ve Türk ve İslam Âlemi'ne hıyanet etmiş bir Kamal vardır.

Müstevli Yunanlılara mukabele için vesait-i mümkün ve mahremane ile Anadolu'ya memur eylediğimiz yaveranımızdan Kamal'ın ihaneti ve aldığı vaziyet-i şekavet ve bağıyesi karşısında kalmıştım.

Kamal'ın ve hempalarının neler yaptığı ortadadır. Müslümanların gayreti, Osmanlı'nın sevgisi, Allah'ın inayeti ile Yunanlılara galip gelin di ama bunun kaynağı olan şeriata hemen karşı çıktılar. Sonuç ortada peçe kalktı kadın barda, kahvede, Müslüman ile Hristiyan'ın evlenmesine izin Verdiler. Zan'ı, Kuran'ı ve tekkeleri kaldırdılar, camileri koruyan yasağı

Kaldırıp haccı yasakladılar. Din eğitimi kalktı. Hilafet hayalet haline getirildi. Hanedan-ı Al-i Osman'ı aşağıladılar. "

Halife Sultan Vahdeddin Han 11 Mart 1924

Mehmet Şevket Eygi 22 Şubat 2010

Murat Bardakçı, Şahbaba, İnkılâp Kitabevi, İstanbul, 2013,

Necip Fazıl Kısakürek, Vatan Dostu Sultan Vahidimdin, Büyük Doğu Yayınları, İstanbul, 2012,

El-Aziz Gazetesi Kamal'ın ihanetini şöyle mertçe dile getirmiştir: “Türkiye Cumhuriyeti’ni, -Orta Asya’dan Anadolu’ya göç edip Söğüt’e yerleşen Türk Kayı Aşiretinin kurduğu Osmanlı Devleti’ni yıkarak- İspanya’dan göç edip Selanik’e yerleştirilen Sefarad Yahudileri kurdu. “

Prof. Uriel Heyd “Yahudiler 20. Asrın ilk yarısında iki tane devlet kurdular: Türkiye ve İsrail” diyerek itiraf niteliğinde tarihe altın harflerle ifşaat ederek yazdı.

Kapani gizli örgüt lideri Kamal'ın ihanetini, İsrail devleti kurulduğunda ilk Cumhurbaşkanı Chaim Weizman bir meclis konuşmasında şöyle itiraf etmiştir:

“Biz Yahudiler 20. Yüzyılda İslam Alemi’nde yıkılmaz denen Osmanlı Devleti’ni yıkarak 2 tane devlet kurduk. Onlara öyle güzel sistem inşa ettik ki Türkler bize Filistin’i vermeyen Abdülhamit’e en az 200 sene daha söverler!”

Keza Siyonist ABD eski Dışışleri Bakanlarından Yahudi asıllı Henry Kissinger tarafından da benzeri sözlerin telaffuz edildiği bazı kaynaklarda yer almaktadır.

Selanikli Şabataycı Yahudi azınlığın Büyük Müslüman çoğunluk üzerinde kurduğu jakoben/tepeden inmece zümre oligarşisi, bir hile rejimi ve köle düzeni idi. Kamal Türk Milletini ayakta uyutarak sahte Mesih’i Zvi’nin doktrinlerini uygulamak için, bütün ihanetlerinde arkasına saklandığı “Türk “adını burada da kullanarak Türkiye Cumhuriyeti adını koymuştu.

TC, Kamal'ın piyonu olarak kullanılmıştır. Osmanlı'nın yıkılarak Yahudi piyonu TC'nin kurulması planı daha Osmanlı 3 Kıtada varken; Kamal tarafından itiraf edilmiştir. İtiraf eden de Kamal gibi Kapani gizli çete üyesi Falih Rıfkı Atay'dır. Kamal ve çetesinin ihaneti, Osmanlı dünyanın en büyük ilk beşi içindeyken gerçekleştirmesi gariptir. Kamal'ın ve çetesinin Vatan, millet ve Sakarya sahtekârlıklarının da deşifresidir. Kamal, ihtişamlı Osmanlı'yı yıkmak isteyen Dünya Gizli Siyonist Yahudi Örgütü'nün bir plan uygulayıcısı olduğunu kendisi Osmanlı yıkılmadan ve TC kurulmadan 15-16 sene evvel itiraf etmiştir. Kamal'ın itiraf ettiği zamanda, Osmanlı'nın yıkılması ihtimal bile edilemiyordu. Kamal'ın ve çetesinin ihanetlerinin önceden olduğunun ispatı çoktur.

Kamal, büyük devletlerin rüşvetler ile beceremediğini içten yıkarak becermiştir. Yahudiler sadece Filistin toprağı için bütün Osmanlı'nın borçlarını ödeyerek

ekonomisini düzelteceklerini söz vermişlerdi. Düşmanın sırf bu rüşvetinin milyarda biriyle, Kamal becermiştir. Hatta Musul petrolleri gibi hazineleri peşkeş çekerek; düşmanı karlı yapmıştır. Osmanlı, Türk ve İslam Âlemi'nin düşmanlarının yapmadığını kendisi yapmak için çabalara girmiş ve başarmıştır.

Falih Rıfkı Atay, Çankaya s. 47.

Kamal'la Osmanlı'yı içten yıkan ve darbeyle TC'ni kuran ekipten olan Zvi gizli çete mensubu A. Fuat Cebesoy, Osmanlı, Türk ve İslam Âlemi'nin en büyük içten ihanetini şöyle itiraf etmiştir: “Kamal'ın bu sözlerinden çıkan mâna şu idi. Osmanlı İmparatorluğunun tasviyesi işi, diğer devletlere bırakılmamalıdır. Bir darbe sonunda iş başına gelin erek cesur bir kararla tasfiye işini kendisi yapmalıdır. Çıkar yol budur” . Düşmanın beceremeyeceği bu işi içten halledilmelidir. Dışarıdan en büyük güçlerle kapı açılmaz. Kapı dıştan darbelerle kırılmaz. Ama içeriden bir işbirlikçi ajan kapı tokmağını çekerse kapı açılır. Kamal, Osmanlı, Türk ve İslam Âlemi'nin açılması mümkün olmayan kapısını içten açan düşman işbirlikçisi ve ajandır. Bu bir suçlama değildir. Aksine kendi gizli örgüt üyelerinin ifşaatlarıdır. Hatta Kamal'ın dizginleri ele aldıktan sonra, hiç çekinmeden ve korkmadan söylediği itiraflardır. Asla düşmanlarının ve muhaliflerinin suçlamaları değildir.

Ali Fuat Cebesoy, Sınıf Arkadaşım Atatürk s. 116.

İnsanın kazandığı
paradan değil,
paranın kazandığı
insandan kork!

Osmanlı'yı Siyonist darbeyle ele geçiren Siyonist çapulcuların başında kurmay başkan olarak Kamal bulunmuştur. Kamal kendisi dizginleri ele geçirdikten sonra kendisi şöyle itiraf etmiştir: “Darbe için Makedonya’dan giden kıtaların ve ilk dönemde Edirne’den bunlara katılan kuvvetlerin Kurmay Başkanı olarak İstanbul’a gittim. İlk komutan (Siyonist)Hüsnü Paşa idi. Hareket Ordusu (Şabataycı Hareket) adını ben buldum O zaman bunun anlamını kimse anlayamamıştı. Hareket halinde bulunan kuvvetlerin durumunu göstermek için, hürriyet ordusunun operasyon kuvvetleri denildi. Ben bu operasyon kelimesinin Türkçeye çevrilmesini uygun görerek Hareket Ordusu ifadesini kullandım”

Harp Akademileri Komutanlığı, Atatürk’ün Jeopolitik ve Stratejik Görüşleri, s. 77-78; 281.

Gizli çete üyesi Hikmet Bayur’a göre: “Kamal’ın sinsi üslubunun ilk örneklerinden biri olan bu metin şunları göstermektedir. (Kamal, o zamandan beri, her işte milletin adını ve kisvesini kullanarak takiiye yapmıştır.) Bütün Osmanlı, Türk ve İslam Âlemi’nin aleyhindeki fiillerinde devamlı millete mal etmeyi, elin deki kuvvetin milletin buyruğu ile onun adına iş gördüğünü söylemeyi benimsemiştir”

Kamal’ın Türk ve İslam Kültürü’ne ait hiçbir şey i ve hiçbir katkısı yoktur. Osmanlı, Türk ve İslam Âlemi’nin aleyhindeki bütün icraatlarını Vatan, Millet, Sakarya, Türk ve Özgürlük yaftalarının arkasına saklanmıştır.

Hikmet Bayur, Atatürk ve Eseri, s. 37.

Kamal on sene sonra bile darbe planları yapmıştır. Daha Osmanlı’nın yıkılmasına ve darbeyle TC’nin kurulmasına yıllar vardır. Kamal’ın metresi afet gibi Afet İnan şöyle itiraf etmiştir: Bir şabataycı gizli örgüt üyesi hanım Şu anda bulundukları Avusturya’yı örnek göstererek diyor ki: "Bu hayatın bizde yerleşmesi ne kadar zor". Buna karşılık şu notu yazıyor Kamal: "Dedim ki ben her vakit söylerim, burada da bu vesile ile belirteyim. Benim elime büyük salâhiyet ve kudret geçerse ben sosyal yaşamımızda istenilen devrimi bir anda bir "Coup/Darbe" ile uygulayacağım. Zira ben bazıları gibi halk anlayışını bilenlerin kavrayışlarını yavaş yavaş benim anlayışımın ölçüsünde düşünme ve tasarlamaya alıştırmak suretiyle, bu işin yapılabileceğini kabul etmiyorum. Böyle harekete karşı ruhum isyan ediyor. Neden bu kadar yıllık bir

yükseköğretim gördükten, uygar yaşamı ve toplumu inceledikten ve özgürlüğünü elde etmek için hayatı ve yılları harcadıktan sonra neden cahiller derecesine ineyim? Onlar benim dereceme çıksınlar. Ben onlar gibi değil, onlar benim gibi olsunlar.”

Kamal’ın kendi itiraflarında görüldüğü gibi, kendini Müslüman Türk halkından üstün görmüştür. Tıpkı günümüzdeki Zvi’ci gizli Siyonist çeteler gibi düşünmektedir. İkincisi de Zvi’nin “Benzet ama benzeme” doktrinini hep uygulamıştır.

Prof. Dr. Ayşe Afet İnan, Mustafa Kemal Atatürk’ün Karlsbad Hatıraları, Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A. Ş. Nisan 1999, s 23

Sabetay Zvi cemaati mensuplarından ve "Evet Ben Selanikliyim, Türkiye Sabetaycılığı” kitabının yazarı Ilgaz Zorlu, sene, Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı'nın Diyalog Platformu'nda yaptığı konuşmada, sahte kurtarıcı Mesih Şabatay (Sevi) Zvi’nin kendi cemaatine, "Benzet; ama asla benzeme!" doktrinini benimsettiğini söyleyen Zorlu, bunu şöyle açıkladı: "Kendini Müslümanlara benzet; ama asla onlar gibi olma prensibidir.” İşte bütün özet budur.

Gizli ve darbeci örgüt lideri Kamal, Siyonist örgüt tarafından çok iyi şekilde korunuyordu. Hiç kimse Siyonist bela olan Kamal’a, bulaşmak istemiyordu. Kendi başına buyruktu. Filistin hezimetıyla bütün orduları mahvetmişti. Tutuklanması da düşman ve yerli Siyonist işbirlikçileri tarafından önlenmişti. Yıldırım Orduları Grubu dağıtılmıştı. Ordu komutanlığından alındığı halde, ordu komutanı muamelesi görüyordu. Düşman tarafından başka ordu komutanları tutuklandığı halde, Siyonist Kamal Siyonist İngilizler tarafından tutuklanmamıştı. Hatta düşman Siyonist İngiliz rüşvet altınlarıyla, önce düşman komutanların kaldığı Pera Palas otelin de düşmanlarla yatıp kalkmıştı. Sonra yine Siyonist İngiliz rüşvet altınlarıyla düşman karargâhının karşısında konak tutarak, Siyonist darbe teşebbüslerinde bulunmaktaydı. Tam bir Siyonist baş belasıydı. Bu Siyonist İngilizlerin, Siyonist Kamal’ı desteklediğinin en büyük belirtisi kabul ediliyordu. Kamal o günkü statüsünü şöyle bir itirafla açıklamaktadır: "İstanbul'da hâlâ ordu kumandanı sıfatı ile bulunuyordum. Ne azledilmiş, ne tekaüt olmuş, ne de açığa çıkarılmışım. Resmi bir vaziyette idim".

Atay, s. 103

Rauf Bey bir gün İsmail Canbolat ile Kamal'ın düşman karargâhı karşısındaki, Siyonist İngiliz rüşvet altınlarıyla tuttuğu Şişli'deki konağına gittiler. Kara Kemal ile Kamal'ı konuşurken buldular. Darbe ile devleti ele geçirmek isteyen Siyonistlerin korumasındaki Kamal, Sadrazam Tevfik Paşa'yı kaçırmak istiyordu. İstanbul'da bir yerde saklamaktan söz ediyordu. Bunun üzerine İsmail Canbolat sinirlendi; “yok birader böyle komitacı işlerine gelemem, böyle şey olmaz, bu benim işim değil” diyerek çıkıp gitmiştir. Rauf Bey'in bu görüşmenin nedenini sordu. Kamal yakalanmamak için Kara Kemal'in ağzını aradığını söyledi. Korkuya kapılan Kamal ile Rauf Bey, İsmail Canbolat'ın Osmanbey'deki evine giderek Kamal için içinde komitacılık olmadığına dair Canbolat'a güvence verdi. Darbe girişimi bu kadarla askıda kalmıştı.

Rauf Orbay'ın hatıraları, Yakın Tarihimiz, 2/26, 1962, s. 402

Sahtekâr lideri Zvi gibi inkâr etme işinde Kamal hep uzmandır. Filistin Cephesinde bütün komutanları böyle avlayarak, düşman İngiliz'e Türk ordularını peşkeş çekmiştir. Kahraman bir komutana da böyle ihanet teklifi götürmüştür. Kahraman komutan sert tepki gösterince işi şakaya vurarak inkâr etmiştir. Sonra diğer satılan işbirlikçi komutanlarla ihanetini gerçekleştirmiştir.

Komiteyi kuranların deşifre olmaları ve takip edilmelerinden dolayı ortak bir tavır belirlememesi, yüzünden ihtilal yapma düşüncesi gerçeğe dönüşmemiştir. Bir müddet sonra darbeyle ele geçirdikleri yeni hükümet de, Siyonist İngilizlerin liderliğindeki düşman devletlerine boyun eğmek zorunda kalacağı hiç kuşkusuzdu.

Berber, Kurtuluş. 1997, S. 9

Kamal darbelerle devleti ele geçiremeyince, İstanbul'daki Meclis-i Millîyi ele geçirmek için hep aynı ekibiyle çabalara girdi. Meclisi ele geçiremedi . Artık Anadolu'dan devleti darbe ile ele geçirme kararını aldı. Kamal Zvi'ci örgüt lideri olmasına rağmen diğer Zvi'ci gizli örgüt üyelerince sevilmiyordu. Siyonist 1909

darbesiyle Osmanlı'yı ele geçirmişlerdi. Ancak yıkamamışlardı. Gizli örgüt üyesi Kazım Karabekir Paşa, bir gün sabah Genel Kurmay Başkanı Fevzi Çakmak Paşayı ziyarete gider. Maksat Anadolu'dan da devleti ele geçirmektir. Ancak Kamal ahlaksız, egoist, menfi ihtirasçı ve diktatör ruhlu olduğundan Zvi'ci gizli örgüt lideri olmasına rağmen bela gibi istenmiyordu. İki Şabataycı gizli örgüt üyesi saatlerce görüştüler ve tartıştılar. Anadolu'ya bütün Şabataycı komutanlar gönderilmişti. Anadolu'daki bütün Siyonist komutanlar, kendi adamlarıydı. Bu Siyonist İngilizlerin yardımlarıyla olmuştu. Düşman İngiliz bütün vatansever, Müslüman ve Türk komutanları tutuklayarak tasfiye etmişti. Genelkurmay ve Anadolu'daki makamları, Şabataycılarının yuvası haline getirmişti. Ancak Kamal Şabataycı olmasına rağmen, bir Siyonist bela olduğu için istenmiyordu. Her türlü ahlaksızlık, menfaatperestlik, hırs ve diktatörlük onda olduğundan benimsenmiyordu. Şabataycı iki komutanın tartışması da bununla ilgiliydi. Kamal darbeye devleti ele geçiremeyince, Anadolu'ya geçmek için diğer Şabataycılardan yardım istemişti. Ancak Meclisi Meb'usları diğer Şabataycı gurupların girmemesi için ve sadece kendi Kapani gurubun girmesi için, iç savaş veriyordu. Diğer Şabataycı guruplar, bunu kabullenmediler. Bu ikili Kamal'ı Anadolu'ya geçmesini tartıştılar. Karabekir, Fevzi paşayı Kamal'ın Anadolu'ya gönderilmesi hususunda onu desteklememesi için iknaa çalıştı. Aksi halde gelecekte Şabataycılar arasında kötülüğü ile dillere düşen birisi olacağını tehdit etti. Gizli örgüt üyesi Siyonist Kazım Karabekir, kendisi gibi gizli örgüt üyesi Çakmak Paşanın kendisine şunları söylediğini ifade eder: "Bütün her yere bela olan Kamal'ın tek dayanacak, güvenecek, sığınacak yer, dayanak sensin. Ancak o, muhteris ve menfaat düşkünüdür. Maksadı, hükümeti darbe ile ele geçirerek, değiştirmek, diktatör olmaktır. Ahlakça herkesçe fena tanınan onun, milletin başına belalar getireceğini seni seven bütün arkadaşlarımız ve ben sağlam, kesin bilgi olarak biliyoruz!" "Kamal (Kapani gizli örgüt üyesi) yaverlerini de milletvekilli yaptırıyormuş, bu gibi mebusların yapacağı fena tesiri de düşünmelisiniz." Herkese bela olan, her türlü ahlaksızlığı bilinen, menfaatperest ün yapan ve hiç sevilmeyen Siyonist Kamal, sırf Şabataycı örgüt üyesi olmasında dolayı diğer örgüt üyelerince sevilmemesine rağmen Anadolu'ya gönderilme işlemini gerçekleştirdiler.

Bütün Şabataycı Siyonist örgütler Kamal'ın 9. Ordu Müfettişliğine tayini, gizli Siyonist örgüt üyesi Ali Fuad Cebesoy Paşa'dan başlayıp, zamanın Dâhille Nazırı Siyonist Mehmet Ali Bey, Sadrazam Damat Ferit Paşa ve Sultan Vahdeddin'e kadar uzanan bir tavsiye zinciri sonucunda gerçekleştirmişlerdir. Kamal Siyonist darbe planlarını Anadolu topraklarına ayak basar basmaz uygulamaya başlamıştır. Lideri Zvi'nin doktrinlerini uygulamak için devleti ele

geçirmek istemiştir:

Kamal bu kararı Nutuk'ta şu şekilde itiraf ederek dile getirmektedir: "...bir millî sır gibi vicdanımda taşıyarak, yavaş yavaş bütün bir topluma uygulatmak mecburiyetinde idim" .

Zeynep Korkmaz, "Nutuk", C. I Ankara, 1984, s. 11.

Anadolu'da daha düşman falan yoktur. Düşmanı kovma, daha sonradan uydurulmuş palavradır. Şabataycılar la Kamal gizli örgüt üyesi Siyonist Kâzım İnanç Paşa'ya Kamal'ın Anadolu'dan darbe ile devleti ele geçirmesi için, padişahın bütün yetkileriyle bir kralın gücü kadar bir talimatname hazırlatarak Harbiye Nazırı Şakir Paşa'ya verilen yetkinin genişliğinden dehşete düşen Şakir Paşa, Kâzım Paşa'ya hitaben: "Paşa oğlum, siz Üçüncü (9.) Ordu Müfettişliği değil, bütün Anadolu'da sahib-i nüfuz sahibi olacak kral gibi bir müfettişlik makamı oluşturmuşsunuz. Bu nasıl bir şey?" demiştir. Anadolu Siyonist tezgâhı hazırlanırken ,yavru düşman Yunan'ının Batı Anadolu'ya işgal etmesinden aylar öncedir. Daha sonra düşman İngiliz Siyonist Kamal'ın darbesini meşru kılmak için, milletin başına kendi gemileriyle getirdiği yavru Yunanı bela edecektir. Sırf Kamal'ın darbesini resmileştirmek maksadıyla, Yunan da oyuna getirilmiştir. Kamal, Şabataycıların kral yetkileriyle kendisini donatarak devleti ele geçirme tezgâhını sezdiğini şu ifadelerle itiraf etmiştir. "Savaş Bakanı'nda vicdanı seziş vardı ve tezgâhı sezmişti" dediği bilinmektedir. Siyonist şantaj ve tehditlere rağmen Şakir Paşa, talimatname için "İmza edemem", fakat "Mührümü basarım" demiştir.

Cumhuriyet, 17 Mayıs 1933, Kâzım İnanç Paşa'nın açıklaması.

F. Rıfki Atay, 19 Mayıs, Ankara, 1944, s. 19; Yakın Tarihimiz, C. III. s. 20

Siyonist İngilizler Kamal'ı Anadolu'ya gönderilmesini bizzat istemişlerdi. Bütün Şabataycı kadrolar da Kamal'ı Anadolu'ya gönderilmesi için çabalamışlardı. Osmanlı'da tutuklanmayan bir avuç insaf sahibinin ihaneti sezmelerinden dolayı, Kamal ve ekibinde kral yetkileriyle müfettişlik talimatnamesini alıncaya kadar çok endişeli ve zor günler geçirmişlerdir. Kamal daha sonra hatıralarında, o andaki duygularını şu sözlerle dile getirmektedir: "Ne âlâ şey... Talih bana öyle

müsait şartlar hazırlamış ki, kendimi onların kucağında hissettiğim zaman ne kadar bahtiyarlık duydum, tarif edemem. Nezaretten çıkarken, heyecanımdan dudaklarımı ısırığımı hatırlıyorum. Kafes açılmış, önünde geniş bir âlem, kanatlarını çırparak uçuşa hazırlanan bir kuş gibi idim” .

Diyarbakırlı Siyonist Kâzım İnanç Paşa ile Kamal Anadolu’dan Siyonist darbe ile devleti ele geçirmek için, tartışarak bir sonuca varmışlardır. Hatta Siyonist Kazım Paşa: “Bir şeyler mi yapacaksın” diye sormaktan kendini alamamıştır. Kamal da, ‘Evet... Bir şeyler yapacağım. Ama mutlaka şöyle veya böyle yapacağım” şeklinde karşılık vermiştir. Kâzım Paşa gülerek “Vazifemiz, çalışacağız” demiştir. İşte Kamal da ve ekibi de; Kamal’ın hain, darbeci ve isyancı bir şeyler yaparak Türk ve İslam Âlemi’ni mahvedeceğini önceden biliyorlardı.

F. Rıfki Atay, 19 Mayıs, Ankara, 1944, s. 19; Yakın Tarihimiz, C. III. s. 20

Kamal İstanbul’da sonra Harbiye Nazırlığı’na getirilecek olan gizli çete üyesi Siyonist Fevzi Çakmak ve o zaman Kurmay Başkanlığı’na tayin edilen yine gizli çete üyesi Siyonist Cevat Çobanlı Paşaların destek ve yardımlarını temin etmişti. Gerçekten, Kamal’ın Anadolu’daki Siyonist darbesinin başarıya ulaşmasında bu iki Siyonist gizli çetecinin destek ve yardımlarının büyük payı vardır. Özellikle Siyonist Fevzi Çakmak Paşa Savaş Bakanı iken, Kamal’a sağladığı büyük destek ve yardımla darbenin payandası olmuştur.

Siyonist gizli çeteciler Fevzi Çakmak ve Cevat Çobanlı Paşaların destek ve yardımlarını kazanan Kamal, Siyonist darbeyle Osmanlı’yı yıkarak yeni bir devlet kurmak için Anadolu’ya geçmiştir. Bu sırada Batı Anadolu’ya yavru Yunan’ın istilasına söz konusu bile değildir. Kamal; Fevzi ve Cevat Paşalara, “Yalnız sizlerden bir şey bekliyorum, bana yardım edeceksiniz...” demiş ve onlar da, “Tabii... Evet...” karşılığında bulunmuşlardır. Bu defa Siyonist Cevat Paşa’ya dönen Kamal, “Bilhassa siz Paşam... Asıl en yetkili makamda siz bulunuyorsunuz. Beraber yürüyebilecek miyiz?” diye sormuş ve ondan da, “Elbette. .” cevabını almıştır. Kamal son olarak Siyonist Cevat Paşa’dan bizzat kendisi ile gizli haberleşmek için özel bir şifre istemiş ve o da, bunu vermiştir. Böylece Osmanlı’ya, Türk ve İslam Âlemi’ne karşı Siyonist ihanetlerin planları, yavru düşman Yunan’ın İzmir’i işgalinden önce tezgâhlanmıştır. Yunan savaşı sadece Siyonist Kamal’ın darbesini, isyanını ve ihanetlerini örtmüştür.

F. Rıfıkı Atay, 19 Mayıs, Ankara, 1944, s. 19; Yakın Tarihimiz, C. III. s. 26

Kamal, bütün ahlaksızlıklarına ve menfaatperestliğine rağmen, Siyonist gizli çetecilerden bütün yardımları almıştır. Gizli çetecilerden Genelkurmay Başkanı Cevat ile Fevzi, Kâzım Karabekir, Ali Fuad ve Diyarbakırlı Kâzım İnanç paşaların, ilerisi için yardım ve desteklerini daha İstanbul'dan ayrılmadan elde etmiştir. Şakir, Cevat ve Diyarbakırlı Kâzım Paşalardan böyle bir destek ve yardım görmemiş olsaydı krallık yetkileriyle müfettişlik talimatın yazılıp, Düşman İngiliz'in Siyonist İşgal Komutanlığı'nın haberi olmadan, Osmanlı Bakanlar Kurulu'nun tasdiklenmesi imkânsızdır. Bu bir Siyonist ve Şabataycı gizli çetenin ekip başarısıdır.

Tevfik Bıyıkhoğlu, Atatürk Anadolu'da, İstanbul, 1981, s. 102

Gizli Çeteci Karabekir'in İhaneti

Gizli çeteci Kâzım Karabekir Paşa da darbeyle devleti ele geçirmek için, Kamal'dan aylar önce girişimlerde bulunarak Anadolu'ya geçmişti. Ancak Kamal gibi krallık yetkileri alamadığından, Anadolu'dan darbeyi gerçekleştirme şansını kaybetmişti. Bu sebeple diğer gizli çete hizbinin lideri Kamal'a, desteklemek ve yardım etmek zorunda kalmıştır. Karabekir Kamal'dan aylar önce, yakın dostu savaş bakanlığı Müsteşar olan gizli çeteci Miralay ismet İnönü'den kendisini darbe için, derhal Anadolu'ya göndermesi ricasında bulundu.

Gizli çeteci Karabekir paşa aynı isteği, Kamal'dan aylar önce 1 Aralık 1918'de diğer gizli çeteciler olan Cevat Çobanlı Paşa'ya, 10 Nisan 1919'da da Fevzi Çakmak Paşa'ya iletti. Bu sırada Kamal'ın derdi, İstanbul'da hükümeti ve devleti ele geçirmek için Siyonist darbe yapmaktı.

Karabekir, s. 65-67,

Baransel, s. 14

Kamal'dan aylar önce Karabekir Paşa, görevlendirmenin yapılmasından sonra 11 Nisan 1919'da 15. Kolordu Komutanlığı'na atanmasından dolayı; hem teşekkür, hem de veda etmek için dönemin Sultanı Vahdeddin'in huzuruna çıktı. Ardından da Kamal'ın düşman İngilizler den aldığı rüşvet altınlarıyla darbe karargâhı olarak kullandığı Siyonist Şişli'de ki köşkünde Kamal'ı ziyarete gitti. Burası düşman kuvvetlerinin ana karargâhının tam karşısında idi. Kamal, Siyonist düşman ile danışıklı dövüşle Siyonist darbe üstüne darbe kalkışmasında bulunmuştur. Zaten düşmanlardan izinsiz darbe yapması imkânsızdır. Çünkü Siyonist düşmanlar İstanbul'u işgal ederek, uluslararası bir yükümlülükle Osmanlı devletinin ve hükümetinin güvenliğini üstlenmişlerdir.

Bu ziyaret sırasında Karabekir paşa, Anadolu'ya geçmek istemesinin sebebini şu şekilde açıkladı. “Anadolu sırf Türk olduğu için Anadolu'da (Siyonist) bir hükümet kurmak lazımdır. ... Önceden kurulmuş değişik isimler altındaki teşekkülleri birleştirerek millî bir hükümet kurmak gerekir”

Kamal bu sözleri duyduğunda, kendisi İstanbul’da darbe teşebbüslerinde bulunmaktaydı. İstanbul’da Siyonist darbe elebaşısı olarak foyası ortaya çıkınca, Karabekir’in fikrini çalarak Anadolu’dan darbe yapmaya karar verdi. Kamal’ın ekibinden diğer çeteci Rauf Orbay’ın hatıralarına göre; o sırada Kamal henüz Anadolu’dan darbe fikri yoktur. Karabekir Paşa’da, “Paşaların hesaplaşması” adındaki eserinde Kamal’ın Anadolu’dan darbe fikrini kendisinden çaldığını üstü örtülü itiraf eder.

Orbay Rauf, Cehennem Değirmeni, c. 1, İstanbul 1993, s. 231;

Karabekir, İstiklal Harbimizin esasları, s. 69. 69-70;

Kamal, İstanbul’daki basit bir derneğin Erzurum’daki kongresinden önce darbe girişimlerini başlattı. Osmanlı Kamal’ın kendisine ihanet ettiğini fark etti. Kamal’ın azil işlemlerini başlattı. İstanbul’daki gizli Siyonist çete Kamal’a gizilce ihtar ederek Kamal’ı tedbir alması için uyardı . Kamal’a azledilerek ismi kötülenmemesi ve darbesinin kesintiye uğramaması için basit bir derneğin basit Erzurum kongresinden önce, 8 Temmuz 1919’da ordudan ve bütün görevlerinden istifa etti. Tarih kitaplarında genç beyinlerin safsatalarla tecavüz edildiği gibi; Erzurum Kongresi ulusal ve bütün Anadolu’yu kapsayacak bir kongre asla değildir. İstanbul’daki basit bir derneğin Erzurum şubesinin basit bir toplantısıdır.

Arşiv Belgeleri, s. 55-56 ve 164-165.

Nejat Göyünç, Atatürk ve Millî Mücadele, 2. Bs, Konya 1987, s. 88,

Karabekir, İstiklal Harbimiz, s. 62-64.

Kamal’ın Anadolu’dan Siyonist darbe ile mevcut Osmanlı devletini ve meşru Osmanlı Hükümeti’ni devirerek ele geçireceği deşifre olmasından sonra, Osmanlı devleti haklı olarak Kamal’ı tutuklama kararı çıkardı. Tutuklama emrini çıkardığı, en yakınlarının bile kendisini terk etmeğe başladığı bir sırada gizli çete üyesi Karabekir Paşa, tutuklama kararını uygulamayarak mevcut ve meşru Osmanlı Devleti’ne isyan ve ihanette bulunmuştur. Hatta Kamal’a: “Kumandamda bulunan subaylar ve askerlerim sizin emrinizdedir. Siz bundan

evvel olduğu gibi bundan böyle de bizim muhterem kumandanımızsınız... Emrinizdeyim, Paşam” diyerek Siyonist Şabataycı dayanışmanın ve dostluğun en büyük örneğini gösterdi.

Baransel, s. 16;

Salahattin Selek, Ulusal Kurtuluş Savaşı, C, I, 1970, s. 218-219;

Karabekir kendisini, Osmanlı Devleti’ni, Osmanlı Hükümeti’ni Millet Meclisi’ni darbelerle tasfiye edecek Kamal’ı destekleyerek; Türk ve İslam Âlemi’ne en büyük ihanetini yapmıştır. Kamal bütün Siyonist darbeleriyle Türk ve İslam Âlemi’ni tasfiye ederken Karabekir’i de acımayarak tasfiye etmiştir. Böylece Karabekir ihanetini bedelin i koruduğu Kamal tarafından harcanarak ödemiştir.

Kamal’ın Siyonist darbesi deşifre olmasından dolayı; Osmanlı Devleti’nin telgraf metni şöyleydi:

“Erzurum’da 15. Kolordu Komutanlığına

Kamal ile Refet Bey’in Hükümet ve devlet kararlarına karşı fikir ve hareketlerinden dolayı hemen yakalanması ve İstanbul’a gönderilmeleri Bakanlar kurulunca araştırma olup mahalli memuriyete lazım gelen emir verildiğinden kolorduca da ciddi yardımda bulunulması ve neticeden malumat verilmesi rica olunur. “

Merkez Dairesi 2733

Savaş Bakanı Nazım”

Gizli çete üyesi Kâzım Karabekir, Kamal’ın Siyonist darbe ihanetini baştan beri bildiği halde, sahte Mesih’i Zvi gibi sahtekârlığa başvurdu. 30 Temmuz tarihli telgrafa yine şifre ile şu sahtekârca cevabı verdi.

“Erzurum, 1 Ağustos 1919, Harbiye Nezaretine 30. 7. 1919 Merkez dairesi 2773 saydı şifreye cevap. Kamal ile Refet Bey’in Hükümet kararına muhalif hal ve hareketlerinden dolayı yakalanmalarıyla İstanbul’a gönderilmeleri hakkında mahalli memuriyete emir verildiği için kolorduca ciddi yardımda bulunulması emir buyuruluyor. Hükümet kararları ve siyasetinin ne olduğunu bilmiyorsam da

Erzurum’da bulunan Kamal’ın fiil ve hareketlerinde vatan ve milletin maksat ve menfaattarına ve mevcut konulara muhalif sayılabilecek hiçbir hal ve hareketinin olmadığını görüyorum... Kamal gibi kumanda etmiş ekibinin de hal ve hareketlerinde vatan ve millet menfaattarına aykırı hiçbir şey hissedilmeyen ve görülmeyen bir zatın tevkifine kanuni bir sebep olmayacağı ve... Halk ve ordu gözünde de iyi bir hareket olarak telakki edilemeyeceği için kendisini tutuklama ve kolorduca bunun için yardımda bulunulmasına halin ve vaziyetin asla müsait olmadığını arz ederim”

T. C Genelkurmay Askeri Tarih ve Stratejik Etüt Başkanlığı Atatürk Özel arşivinden seçmeler, (Kültür Bakanlığı, yay,) Ankara 1981, s. 99-101;

Karabekir, İstiklal Harbimiz, s. 92-93;

Feridun Kandemir, Mustafa Kemal (Arkadaşları ve karşısındakiler) İstanbul, 1964, s. 101-103;

Hâlbuki Kamal; bu Siyonist ihanet darbeleriyle sadece Osmanlı’yı mahvetmemiştir. Aynı zaman da; Türk ve İslam Âlemi’nin canını okumuştur. Tarih bunun en büyük şahididir.

Karabekir ve Kamal’ın ekibi Kamal’ın darbe teşebbüsleriyle Türk ve İslam Âlemi’ne karşı Siyonist ihanet girişimlerinde bulunduklarını biliyorlardı. Karabekir’in, Kamal’ın ve ekibinin takiyye sahtekârlıklarıyla herkesi aldattıkları kesindir. Hatta Karabekir’in bu ihaneti gerçekleştirdiği zamanda, Şabataycı ihaneti başka bir Şabataycı deşifre etmiştir. "Merd i kıpti şecaatin arzederken sirkatin söyler (Çingene erkeği yiğitliğini anlatırken hırsızlığını söyler)". Karabekir’in, Kamal’ın ve ekibinin takiyye sahtekârlıklarıyla ihanetlerini sinsice gerçekleştirdiklerini; Kapani gizli örgüt lideri Kamal’ın ekibinden olan Kapani gizli örgüt üyesi itiraf ederek deşifre etmiştir. Kamal, İstanbul’daki basit bir derneğin basit toplantısını koskoca Erzurum Kongresi olarak tezgâhlandığı toplantı sonrasında, Kapani gizli çeteden yakın arkadaşı Mazhar Müfit’e bu oyunu itiraf etmiştir. Mazhar Müfit, herkesin bütün ahlaksızlarıyla bildiği Kamal’ın, Ulusal Erzurum Kongresi olarak millete kakalanan basit bir derneğin basit bir şehrindeki basit toplantısını açarken yaptığı dini ağdalı konuşmanın sonunu yadırgar. Hangi sebeplerden dolayı müftü efendinin duası gibi ağdalı dini dua ile bitirdiğini sorar. Bunun üzerine takiyyeci Kamal, sahtekârlığını itiraf

edercesine şöyle cevap verir: “Maksadını anlıyorum, anlıyorum amma şimdi vazifemiz halkı, vatani ve esir padişahı kurtarmaya inandırmaktan ibarettir. “

Böylece Kamal’ın ihanet teşebbüslerinde bulunduğunu, bizzat Kamal’ın kendi ağzından ve ekibinin kaleminden deşifre olunmuştur. Karabekir’de bela ve darbeci Kamal ile işbirliğine giderek; devletine ve milletine ihanet etmiştir. Pardon hata oldu. Gerçek tespit şöyledir: Devlete ihanet etmiştir. Türk ve Müslüman Millete ihanet etmiştir. Ama kendi Şabataycı milletine ihanet etmeyerek, hizmet etmiştir. Kamal gibi bir belayı Türk ve İslam Âlemi’ne bilerek ihanetiyle musallat etmiştir.

Mazhar Müfit Kansu, Erzurum’dan Ölümüne Kadar Atatürk ile Beraber, Türk Tarih Kurumu yay. 1986, cilt 1,

Kamal Siyonist darbesini gerçekleştirmek için ve kötü emellerinde kullanmak istediği Meclis-i Millînin, İstanbul’da toplanmasını istememişti. Şabataycı Salih Paşa da bu fikri kabul etmişti.

BOA, BEO. SYS, 34–64/III_15.

İstanbul’dan beraber getirdiği gizli çeteci ekibiyle basit bir derneğin basit bir şube toplantısını, darbe hükümetinin bakanları statüsüne verdi. Bunun için Millet Meclisi’nin İstanbul’da toplanmasını istemedi. İstanbul’daki ulusal kuruluşlar da, Meclisi’n İstanbul’da toplanmasının sakıncalı olmayacağını ve uygun olduğunu açıkladılar. Kamal, Şabataycı çete tarafından daha önceden Anadolu’ya gönderilmiş, Siyonist gizli çeteci komutanlarını Sivas’a davet etti. Ali Fuat Paşa, Kazım Karabekir Paşa, Selahattin Bey ve Konya’daki komutanın yerine Kurmay Başkanı Şemsettin Bey gelip Sivas’ta toplandı.

Nutuk, s. 363–367.

Gizli çetenin gizli kararıyla, Ankara’da Siyonist darbe hükümeti kurmaya karar

verildi. Darbeci Kamal ve arkadaşları 27 Aralık 1919 günü Ankara'ya ulaştılar.

Nutuk, s. 445.

BOA, Dâhille Kalem-i Mahsus Evrakı, Dosya No:53-4, Belge No:21_2-4.

Basit bir derneğin basit bir şubesinin önceden kararlaştırılmış basit bir toplantısını, kendine ve Siyonist darbesine fırsat bulmuştur. Bir Siyonist darbe hükümeti Siyonist İngiliz yardımıyla ve yavru Yunan'ın işgali bahane edilmiştir. Darbesini Millî Mücadele kılıfına sokarak, sinsî ihanetini gerçekleştirmek için bir darbe bakanlar kurulu kurmuştur. Temsil Heyeti safsatasıyla, kendi gizli çete üyeleriyle darbe hükümetini ilan etti.

Kamal: Temsil Heyeti Başkanı

Hüseyin Rauf Orbay: Temsil Heyeti Üyesi

Mazhar Müfit Kansu: Temsil Heyeti Üyesi

Süreyya Yiğit: Temsil Heyeti Üyesi

Alfred Rüstem: Temsil Heyeti Üyesi

Cevat Abbas: Yaver

Hüsrev Gerede: Kurmay Binbaşı

Refik Saydam: Askeri Doktor

Hakkı Behiç: Memur

Hepsi de; İstanbul'dan beraber ayartılan kendisinin Siyonist gizli çete üyeleridir. Basit bir derneğin basit bir şubesi olan Sivas toplantısını, millet e sonradan Ulusal Sivas Kongresi olarak kakalamıştır. Hâlbuki darbe heyetinde, hiçbir halk temsilcisi yoktur. Hiçbir delegede yoktur. Kendisi çalıp kendisi oynamıştır. Kendi kendine gelin güveyi olmuştur. Ama işbirlikçisi Siyonist İngiltere; yardım, destek, komplo, tezgâh ve himayeleriyle onu sonradan meşrulaştırmıştır.

Şevket Süreyya Aydemir, Tek Adam, c. II, Remzi Kitabevi, İstanbul 1971, c. II,

s. 193–200.

Kamal Siyonist darbeyle Anadolu'dan Osmanlı'yı yıkmak için Ankara'ya gelindikten sonra, işbirlikçisi Siyonist İngiliz'in paralarıyla adı sonradan "Ulus" olacak "Hâkimiyet-i Millîye" adında bir gazete kurdu. İlk sayısı 1 Ocak 1920 günü çıkan Siyonist gazete, mesleğini, (Şabataycı) "Milletin iradesini hâkim kılmaktır" diye ilan etmiştir. Kamal'ın bütün sözleri iki anlamlıdır. Millet derse Şabataycılardır. Özgürlük derse; Zvi'cilerin özgürlüğüdür. Vatan derse; Filistin'de İsrail'dir. Kamal bu tafraları Osmanlı yıkılmadan ve 3 kıtaya hâkim iken kullanması ikiyüzlülüğünün deşifresidir.

Nutuk, s. 449.

Sina Aksin, İstanbul Hükümetleri ve Millî Mücadele: Son Meşrutiyet (1919–1920), c. II, Türkiye İş

Bankası Kültür Yayınları, Ankara 1998, s. 190.

Çete reisi Kamal darbecilerle oluşturduğu Temsil Heyeti, Ankara'ya geldikten iki gün sonra 29 Aralık 1919 günlü darbe genelgesi ile İstanbul'daki milletvekillerinin Ankara'ya gelmesini istedi. Gizli çete üyesi milletvekilleri gelip gittiler.

Kamal görüştüğü Siyonist milletvekillerinden kendisini Meclis başkanı seçmelerini istedi. Bunun için gerekli hazırlıklara ve önlem almaya başlamıştı. Böylece Meclis Başkanı sıfatıyla dağılan milletvekillerini Ankara'da toplama istedi. Meclisi, kendisi gibi gizli çeteci başkan vekilleri tarafından yönetilecekti.

Düşünülen darbenin uygulanması elbette Melis'e katılan ve işin ihanet aslını kavramış olan, gizli çete üyesi vekillerin yardımları ve çalışmaları ile olabilecekti. Mevcut darbe planını Şabataycı milletvekillerine söyleyen Kamal'ın düşünceleri uygun bulundu ve kabul edildi. Bu yolda çalışacaklarına söz ve güvence veren Siyonist milletvekilleri, İstanbul'a hareket ettiler. İstanbul'da yapacakları çalışmalar ve gösterecekleri duruş ile Siyonist darbe ile Şabataycıların devlete ele geçirmede tarihe geçecekler, ya da sadece araziye uyarak kendilerini kurtarma yolunda verdikleri sözlerden vazgeçeceklerdi.

Nutuk, s. 479–485.

Meclis-i Mebusan açıldıktan sonra başkanlık meselesi birçok faaliyette konu olmuştu. Bu hususta Kamal'ın Siyonist düşüncesi biliniyordu ve Ankara'da görüştüğü mebuslara da bu Siyonist fikrini izah etmişti. Onun Siyonist düşüncesine göre, Erzurum mebusu olarak kendisi Meclis-i Mebusan reisliğine seçilmelidir. Fakat durumu iyice emin ve güvenilir görmeden İstanbul'a gitmeyerek zaman kazanmalıdır. Geçici olarak görev başında bulunulmuyormuş gibi, durum ve işlem düzenlenerek meclis, başkan vekillerince yönetilmeli idi. Kamal bunları, Erzurum ve Sivas Kongrelerinde başkanlık yapmış, dolayısıyla yürütülmekte olan, Siyonist mücadelede liderliği onaylanmış, Damat Ferit Paşa ve Hükümeti ile giriştiği Siyonist mücadeleden başarı ile çıkmış bir kişi olarak istiyordu. Bu fikirlerinin uygulanmasını da, meclise katılan ve Siyonist meselenin aslını kavramış olan arkadaşlarından bekliyordu.

Ancak meclisteki gelişmeler; Kamal'ın darbesi için düşündüğü gibi gerçekleşmedi. Şabataycı Rauf Bey planı uygulamak için, bütün kulis çalışmalarından bir sonuç elde edemedi. 28 Ocak 1920 tarihli raporunda ilk olumsuz bilgileri verdi. O güne kadar mebuslarla yaptığı temaslardan çıkan neticede, ahlaksız, darbeci, isyankâr, menfaatperest ve düşman işbirlikçisi Kamal'ın Siyonist darbesi için her ihtimale karşı Anadolu'da kalmaları noktasında birleşiyordu.

Onun Meclis-i Mebusan reisliğine getirilmesi ile ilgili temaslardan anladığına göre, İstanbul'a gelmesi uygun görülmedi. Çeteci Rauf Bey'in kanaatine göre, gizli çeteciler bile deşifre olmamak için oy vermekten çekineceklerdi. Böyle kötü bir netice ise, Siyonist darbeci çete üzerinde elbette olumsuz bir tesir yapacaktı. Bu nedenle teklifi yapmaktan vazgeçtiklerini bildirdi. Hatta Rauf Bey, Kamal'ın İstanbul'a gelir gelmez Siyonist darbeden ve ihanetten tutuklanacağını bildirdi.

Nutuk-Söylev, III, s. 1755 (Vesika 230[a]).

Atatürk'ün Tamim, Telgraf ve Beyannameleri, Ankara 1964, s. 176

Kamal ve çetesi, Melis'te Kamal'ın ihanetlerini organize edecek ve kabul ettirecek bir grup kuracaklardı. Adı da her zamanki gibi güzel bir kisveye

bürünmüş "Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti Grubu" olacaktı. Ancak, 12 Ocak 1920'de İstanbul'da toplanan son Osmanlı Meclisi Mebusan'da, Siyonist darbeyle devleti ele geçirmek isteyen Kamal Meclis Başkanlığına seçilmedi. Hatta Şabataycıların tezgâhıyla kurulan Müdafaa-i Hukuk grubu yerine de Felah-ı Vatan "Vatanın Kurtuluşu" adlı bir grup ortaya çıktı. Kurulacak grubun ismini Ankara'ya bildiren Kamal'ın adamı çeteci Rauf Bey telgrafta şöyle diyordu: "Grup için uğraşıyoruz. Mebuslar arasında mevki düşkün olanların mevcudiyeti, düşüncelerde ayrılıklar, hemen her mebusu ayrı ayrı kazanmak gibi bir zaruret doğurmaktadır. Durum o kadar naziktir ki, 'Müdafaa-i Hukuk'tan olan mebuslardan söz verenlerin büyük bir kısmı bile bu ad çevresinde toplanmaktan kaçınmışlardır. . . Kurulmasına çalıştığımız gruba çaresiz olarak Felahı Vatan adı verilecek, millî çaba ve sorumluluklar millî kuvvetlerin biricik âmil olması esasları açıklanacaktır". Gerçekten de mebuslar, Müdafaa-i Hukuk Grubu gibi, doğrudan Anadolu'daki Siyonist darbe harekâtını çağrıştıran iddialı bir isim altında bir araya gelmeyi, İstanbul'un o günkü durumunda tehlikeli bulmuşlardı.

Nutuk-Söylev, I, s. 481-483.

Atatürk Özel Arşivinden Seçmeler, (Haz: Genelkurmay Askeri Tarih ve Stratejik Etüt Başkanlığı), Ankara 1981, s. 120-121

Atatürk Haftası Armağanı, 10 Kasım 1977, s, 23-24.

Siyonist darbesine tehlike olacak bu duruma sinirlenen Kamal, Ankara toplantısında söz verip yerine getirmeyen milletvekilleri için Nutuk'ta belirttiği gibi; "Sözlerinde durmayan bu efendiler imansızdırlar. Korkaktırlar, cahildirler." dedi. Ancak, bu olumsuzluk içinde, beklenmese de bir olumlu gelişme yaşandı. Sağduyu kazanması sonucunda Şabataycı vekiller kendilerini kabuğa çekerek planlarını uygulayamadılar. Kamal İstanbul'da Meclis Başkanı seçilememiştir. Kamal, B planını uygulamaya geçirdi. Şabataycı vekillerin kışkırtmalarıyla Meclisi kilitleyerek, çalışamaz hale getirmek istedi. Böylece işbirlikçisi Siyonist İngiltere'nin Meclisi dağıtmasına zemin hazırladı. Meclis-i Mebusan'ın açılması öncesi gelişen olaylar, Siyonist İngilizler ce hoş karşılanmamıştı. İşbirlikçi Kamal ve Siyonist İngilizler zaten Ali Rıza Paşa kabinesi hakkında olumlu düşüncelere sahip değillerdi. Tefik Paşa, Siyonist İngiliz Yüksek Komiserliği'ne 1 Ocak'ta yaptığı yılbaşı ziyaretinde genel durum hakkında Amiral de Robeck ile görüşüyordu. Bu görüşmede Tefik Paşa "Türkiye'nin

Avrupa devletleriyle karşılıklı durumu ancak bundan sonra açıkça ortaya çıkacak ve böylece Türkiye yeni bir barış ve düzen devresine girecektir” diyordu. Osmanlı’nın yok olması asla mümkün değildir. Barış görüşmelerinden sonra, diğer Osmanlı Müttefikleri Almanya Avusturya ve Bulgaristan gibi yoluna devam edecekti. Ancak sonradan Kamal’ın işbirlikçi ihanetleri ve Siyonist darbeleriyle, düşman İngilizlerin istediği şekilde Osmanlı içerden yıkılarak uydu TC kuruldu. Meclis-i Mebusan’ın toplanma gayesinin, barış antlaşmasını onaylamak olduğu böylece belgelenmiştir. Siyonist İngilizlerin Meclis-i Mebusan’dan Kamal gibi işbirlikçi bir beklentileri yoktu. Zira daha Haziran 1919 tarihinde, İstanbul’daki Siyonist İngiliz Yüksek Komiserliği Baş tercümanı Ryan, Dâhille Nazırı Ali Kemal ile görüşürken, meclisli bir Osmanlı Hükümeti konusunda olumsuz bir tavır takınarak, barış antlaşması için millî bir onayın gerekmediğini, çünkü Türkiye’ye barış şartlarını ret imkânının tanınmayacağını, bunları kabulden başka bir çare bulunmayacağını, söylemiştir.

S. Akşin, İstanbul Hükümetleri ve Millî Mücadele, I, s. 334.

Düşman İngilizlerin istediklerini Melis’ten elde edemeyeceklerini anlayarak, işbirlikçileri Kamal ve ekibinin yardımlarıyla Meclisi feshetme kararını ortaya koydular. Kamal’ın istediği şekilde, Ankara’da toplanmasının planını uyguladılar. Gerçekten de B planları ve Kamal’ın işbirliği ile istediklerinden fazlasını, Ankara’da Kamal’ın sayesinde sonra elde etmişlerdir. Artık Kamal, İstanbul’daki Meclis-i Mebusan’ın işbirlikçisi Siyonist İngilizler tarafından saldırıya uğrayıp dağılacağını daha önceden biliyordu. Bunun için gerekli hazırlıklara ve önlem almaya başlamıştı. Böyle bir Siyonist İngiliz paslaşmasıyla, Meclis Başkanı sıfatıyla dağılan milletvekillerini Ankara’da toplama istedi.

Documents on British Foreign Policy, 1919-1939, First Series, Volume IV, London 1952, s. 1005-1007.

Kamal’ın istediğiyle, düşman İngilizler tarafından, Meclis-i Mebusan’ın kapatılmıştır. İngilizlerin bu tavrı, Kamal’ın darbesi için en büyük fayda sağladığını hususunda oldukça gerçekçi yorumlar yapan Zürcher bu hususta şöyle demektedir: "Kamal’ın Anadolu’daki illegal olan durumunu

meşrulaştırarak güçlendirmesini sağlayan, İstanbul'daki Müttefiklerin, hatta daha çok İngilizlerin eylemleri oldu. Osmanlı'yı kurtaracak kilit nokta niteliğindeki pek çok kişiyi tutuklamaları da Kamal'ın darbesine yardımcı olmuştur. Düşman İngilizler Kamal'ın bütün muhaliflerini tutuklayarak onu alternatifsiz bıraktılar. Kamal'ın isteği doğrultusunda İngilizler, Osmanlı Meclis-i Mebusan'ı kapatarak başkentteki baskılarını giderek arttırdılar. Bu eylemleri, hâlâ konumunu sağlamlaştırmak çabasında olan Kamal'ı, başını ağrıtabilecek pek çok sorundan da kurtarmış oldu. Düşman İngilizler Kamal'a karşı bütün dirençleri kırarak darbeyi Ankara'nın itaatkâr bir uydusuna dönüştürdü; İngilizler tarafından işgal edilen Harbiye Nezareti eylem özgürlüğünü yitirdi. İngilizlerin sayesinde Meclis-i Mebusan'ın yerini İstanbul'dan Ankara'ya taşıdı. Kamal'ın darbesine kılıf olan millî hareketin yeni temsilcileri arasından seçilenlerle eksiklerin tamamlandığı Ankara'daki "Büyük Millet Meclisi" aldı bu ilk Millet Meclisi yumuşak başlı olmaktan çok uzak olmakla birlikte, gene de kesinlikle ulaşılamayacak durumdaki İstanbul Meclis-i Mebusan'ın nazaran, çok daha kolay etki altına alınabilecek durumdaydı".

Kamal ve Siyonist İngiliz İşbirliği bütün yabancı yazarlarca bilinmektedir. Sadece TC'inde Kamal'ın safsata resmi tarihiyle, beyni tecavüze uğrayanlar bunu kavrayamamaktadırlar. Böylece tüm Türk ve İslam Âlemi Kamal'ın ihanetleriyle düşman Siyonist İngiliz'e peşkeş çekilerek, Filistin'deki Yahudi İsrail Devleti'nin önündeki en büyük engel kaldırıldı. İstanbul'daki basit bir derneğin basit bir temsilcisi olan Kamal, Siyonist İngilizler sayesinde olamadığı Meclisi'n başkanı oldu. Böylece Siyonist darbesi de meşru zemine düşman İngilizlerin sayesinde oturdu.

Erik Jan Zürcher, Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası, İstanbul 1992, s. 32

Gizli çete üyesi Rauf Bey, Kamal ve Siyonist İngilizlerin planlarını gerçekleştirebilmek için kışkırtmalarda bulunarak bir nevi katalizör olmuştur. Provokatör bir hale sokabilmek için de, meclis taarruza uğradığına göre Meclis Muhafız Kıtası'nın mukavemet etmesinin Kıta kumandanından istenmesini teklif etmişti. Ancak kumandanın, Meclis-i Mebusan Reisi Celaleddin Arif Bey'in, meclisten ayrılmadan önce, her ne sebeple olursa olsun kan dökülmemesi emrini verdiğini söylemesi üzerine bundan bir Siyonist netice alınamadı.

Rauf Orbay'ın Hatıraları", III, s. 277;

Cebesoy, Millî Mücadele Hatıraları, s. 313;

Yunus Nadi, Ankara'nın İlk Günleri, İstanbul 1955, s. 11;

Mazhar Müfit Kansu, Erzurum'dan Ölümüne Kadar Atatürk'le Beraber, II, Ankara 1958, s. 553-554.

Kamal'ın Cumhuriyet Darbesi

İstanbul'dan Siyonist darbe ile devleti ele geçiremeyen Kamal, Anadolu'dan devleti ele geçirmek istedi. İngilizlerin yardım ve himayesiyle Anadolu'ya geçti. Düşman İngiliz Kamal'ın Meclise ele geçirmesi için, İstanbul'daki Meclisi basarak kapattı. Meclisi Kamal'ın eline geçirerek devleti de ele geçirmesi için Ankara'da toplanmasını sağladı. Kamal, Millî Meclisi'nin ise çoğunlukla aleyhinde olduğunu bilmekteydi. Kamal'ın Siyonist İngilizler'e bir sözü vardı. Siyonist İngiliz Hariciye Vekili Curzon'un tavizlerden bir netice alabilmesi için yapılmasını şart koştuğu, dört maddenin uygulaması mecliste mümkün görünmüyordu. Bu Düşman İngiliz'in isteklerinin yerine getirilmesi için, yeni bir Siyonist tezgâh kuruldu. Bunları uygulayabilmek için Osmanlı içerden yıkılması gerekiyordu. Dışardan Siyonist İngiliz yıkamazdı. Sömürgeleri Müslümandı. Müslümanların Osmanlı için, ayaklanmasından korktu. Bu işi işbirlikçisi Kamal ile halletti. Önündeki en büyük engel Halifelik idi. Onu da Cumhuriyeti tesis ederek gerçekleştirme planını uyguladı. Çocuğun elin de altın var ise, onu almak için çocuğun eline başka bir basit oyuncak verilerek altın elinden alınır. Siyonist İngiliz bu Siyonist tezgâhı Cumhuriyetle başardı. Kendisi krallık olmasına rağmen; TC'nde kraliyeti hep kötületti. Ancak Cumhurbaşkanı seçtirebilmek ve Hilafetin tam olarak ilgasını sağlamak için, Millî Meclis'ten karar alması gerekiyordu. Millî Meclis buna karşıydı. Bunun için bir Siyonist tezgâhla Meclisi feshedip yeni seçimler yaparak, kendi adamlarından bir Meclis teşkil etmek planı uygulandı.

Kamal çoğunluğu ele alabilmek umuduyla, Meclisi feshetmenin yollarını aradı. Meclisi kargaşaya vererek, çıkmaza soktu. Meclisi, işleri idare edemez bir tarza soktu. Komplo ile siyasî bir kriz meydana getirdi. Kendisi gibi gizli çete mensubu bakanları, Çankaya'ya çağırdı. Detaylar konuşuldu. Komplo planları

tartışıldı. Komplo planına göre bakanlar istifa ederek, sonra da istifaları geri alındı. Meclisi güç duruma soktular.

Tezgâh başarıyla uygulandı. Meclis yeni bir hükümet kuramadı. Mecliste mücadele ve münakaşa arttı. Durum tam da Kamal'ın Siyonist tezgâhına uymuştu.

İki gün sonra Kamal, gizli örgüt çetesi amaçlarını ulaştılar. Kamal arkadaşlarıyla, Melis'te Siyonist darbesine şöyle karar verdiler: "Yarın Cumhuriyeti ilan edeceğiz. Bütün bu sorunlardan kurtuluş yolu budur. Fethi, yarın Mecliste işleri çıkmaza sokup, azaların elin den geldiği kadar birbirine düşürmek senin vazifen." Bu sırada Kemaleddin'e de; "Sen de, Meclisi bu güç durumdan kurtarmak için; benim, işi ele almamı teklif edeceksin" tezgâhına başvurdu.

Ertesi günü kararlaştırdıkları gibi, hareket edildi. Toplantıda Kamal'ın istediği kışkırtma ile büyük bir gürültü oldu. Herkes birbirleriyle dövüştüler. Plana uygun olarak Kamal'ın çağırılmasını, Kemaleddin teklif etti. Mebuslar oyuna geldiklerini fark etmeyerek, bu oltayı yuttular. Plana uygun olarak kabul ettiler. Kamal, tezgâhına devam ettirerek onların davetini ilk defa kabul etmedi. Meclisin hükümet krizini çözmekten aciz kaldığını ilan ederek, Kamal'ın her türlü darbe ihanetine kabullenecek mektup yazdılar. Ondan darbe yapacak emellerine uygun, güya yardımını istediler. O da hükümet kurabilmesi için; Meclisin, bütün isteklerini olduğu gibi kabul etmesini şart koştu. Onlar da dolduruşa gelerek, kabul ettiler.

29 Ekim 1923 de Meclis, Siyonist tezgâha uygun bir toplantı yaptı. Kamal, kürsüde nutuk okudu. Böylece oldu-bitti ile Türkiye'nin Cumhuriyet olmasını ilan etti. Bu hitabede şöyle dedi: "Siz, durumu bu tehlikeli vaziyetten kurtarmak için beni istediniz. Lakin bugün ki durumu siz meydana getirdiniz. İçinde bulunduğumuz krizin kaynağı geçici değil, aksine hükümet nizamımızın esastaki bir hatadan meydana geliyor. Meclis hem yasama, hem de yürütme kuvvetini elin de tutuyor. İçinizden her mebusun hükümete ait bir kararın çıkışma iştiraki gerekiyor. Devletin her türlü işine ve bir bakanın kararına parmağını sokuyor. Efendiler! Bu gibi durumlarda hiç bir bakan vazifeyi ve onun mesuliyetini kabul etmez. (İhanetini rahatça yapamaz) Anlamanız gerekir ki böyle esaslar üzerine bir hükümet değil, curcuna olur. Bu düzeni değişmeniz gerekiyor. Bunun için de Cumhurbaşkanı'nın idaresi altında Cumhuriyet olmasına karar veriyorum. "

Mebuslar tongaya düştüklerini sonradan fark ettiler. Hiç kimse komplo ile darbe beklemiyorlardı. Kamal, Siyonist darbeyle ve Siyonist komplolarla, Türkiye Cumhuriyetinin ilk Cumhurbaşkanı seçildi.

Kamal 27 Eylül 1923 tarihinde, Yahudilerin Avusturya’da büyük bir günlük gazetesi Neue Freie Presse’ye (Yeni Serbest Basın) verdiği mülakatta Cumhuriyetten bahsetmiştir.

Osmanlı’yı içten yıkmak isteyen Kamal, devleti tamamen ele geçirmek için Cumhuriyeti kötü emellerine alet etmiştir. Bunun için kendi gizli çetesinden seçtiği bakanlar kuruluyla ihanetini gerçekleştirmiştir. 25 ve 26 Ekim 1923 tarihlerinde Çankaya’da devleti tamamen ele geçirmek için, gizli çetesiyle 2 gün üst üste sabahlara kadar tartışarak bir Siyonist komplo hazırlamıştır. Hazırlanan Siyonist tezgâha göre; Bakanlar Kurulu hiçbir bahane göstermeden istifa edecekti. Kamal’ın çetesinin Meclisteki başı, Rauf Orbay’dır. Rauf Orbay, Kamal’ın Filistin Hezimetini ihanetini Mondros rezaleti antlaşmasını imzalayan haindir. Hükümetin ve Sultanın “bizden habersiz imzalama” demesine rağmen hiç kimseyi sormadan Osmanlı’yı peşkeş çeken antlaşmayı imzalayan Kamal’ın çete üyesidir. Düşman İngiliz’in bütün isteklerini yerine getirerek Türk ve İslam Âlemi’ni düşman İngiliz’e oldu-bitti ile Kamal gibi teslim edendir. İşte bu düşman işbirlikçisi Fethi Beyi Siyonist komployu uygulamaya 27 Ekim 1923 tarihinde koydu. Bütün kabinesi, kendisiyle birlikte istifa etti. Yine bu çete yeni bir tezgâh planlamak istedi. 28 Ekim akşamı Millî Müdafaa Vekili Kazım, Malatya Mebusu İsmet Paşalar ile Fethi Bey, Kemalettin Sami ve Halit Paşalar ve Rize Mebusu Fuat, Afyon Mebusu Ruşen Eşref Beyler gizli çete lider hazretlerine misafirdir.

Gizli çete lideri Kamal 28 Ekim 1923 akşamı yemekteki tezgâhı sonradan şöyle itiraf ederek ifşaat etmiştir.” Efendiler görüyorsunuz ki, Cumhuriyet ilanına karar vermek için Ankara’da bulunan herkese davete ve onlarla müzakere ve münakaşaya asla lüzum ve ihtiyaç görmedim.” Kamal Meclisin hemen hemen tamamını Ankara dışın görev bahanesiyle göndererek Meclisi darbesi için adeta boşaltmıştır. Kamal bu komplosunu şöyle sonradan itiraf etmiştir: “O esnada Ankara da bulunmayan milletvekilleri ve komutanlar, kendilerine haber verilmeden ve evet oyları alınmadan Cumhuriyetin darbeyle ilan edilmiş olmasını ayrılık addettiler. “

Kadri Kemal, Cumhuriyet Ankara, 1933, s. 10

Cumhuriyetin teklifi ve kanun tasarısı Meclis tarafından yapılmamıştır. Sinsice Kamal ve çetesi tarafından, Çankaya’da içki meclisinde kararlaştırılmıştır. Kamal’ın dalkavuşu İsmet ile Çankaya’da kanun metnini hazırlamışlardır.

Kadri Kemal, Cumhuriyet Ankara, 1933, s. 13

Mecliste çoğunluk olmamasına rağmen ve bütün milletvekilleri seçim mahallinde sinsice görevlendirilmesini fırsat yapmışlardır. 29 Ekim pazartesi günü öğleden önce, gizli çete mensupları Fethi Bey başkanlığında toplanarak son bir Siyonist komplo değerlendirmesi yapmıştır.

Paul Dumont (Çev. Zeki Çelikkol), Mustafa Kemal, Ankara, 1998, s. 89

Gizli çete liderleri Kamal ile gizilce hazırlanan kanun metni, 29 Ekim 1923 tarihinde meclis çoğunluğu olmamasına rağmen; kanunsuz bir şekilde gayri meşru olarak boş meclisin onayına sunulmuştur.

İşte böyle bir Siyonist komplo ile gizilce hazırlanan kanun teklifi, boş Meclis ele alarak tartışmaya başladı. Meclisin çoğunluğu yoktu. Sadece azınlık olan Kamal’ın gizli örgüt elemanları vardı.

Bu boş Meclis tartışmaların ve cumhuriyetin ilan edilmesinin ardından, boş Mecliste yapılan oylamaya sadece 158 kişinin katılmış olması; Kamal’ın Siyonist darbesini deşifre eder.

Türkiye Büyük Millet Meclisi Zabıt Ceridesi, Devre 2, İç. Sen 1, Cilt 3, s. 90

Kamal darbesini kılıf hazırlamakta ustadır. Sadece kendi gizli çete elemanlarının tezgâhıyla Osmanlı’yı tarihe gömmüştür. Bu Osmanlı’yı içten yıkma ihanetinin, sinsî planıydı.

Türkiye Büyük Millet Meclisi Zabıt Ceridesi, Devre2, İç. Sen. 1,Cilt 3, s. 99

Fransız İhtilali judeo-masonik bir ihtilaldir. Yahudi Lenin'in casusluk okulu 'Kuut'ta eğitim gören 33 derece farmason ve Apostolos Grozos adlı Siyonist Yahudi Laiki Metopo adlı Yunan gazetesindeki yazı dizisinde 1949'da şunları yazmıştır: “Fransa'da hürriyet diye Bastil zindanlarının kapılarını ve muhkem çatılarını İsrail için parçalattık. Versay Sarayı'na her türlü isteklerimizi kabul ettirdik. Fransız büyük ihtilali ile Fransızların din iman ahlak ve ibadethanelerini yıktık. “

Apostolos Grozos, Laiki Metopo Yunan gazetesi, 1949

Bir an şunu düşünelim. . . Din ve ahlakın ortadan kaldırılmak istendiği devrim, Kamal'ın devrimleridir. Aynen Siyonist Yahudilerin Bolşevik darbesi de böyledir. Bu İki gizli Yahudi olan Kamal'ın ve Lenin'in darbeleri de sırf Siyonist Yahudilik için yapılmıştır. Dikkat edilirse İki gizli Siyonist Yahudi'nin geçmişleri karanlıktır. Bu İki darbeden sonra bütün ibadethaneler yıkılmıştır. Aile mefhumu yok edilmiştir. Ahlak ve namus ortadan kaldırılmıştır. Fransız İhtilali ile Bolşevik İhtilali arasında, hatta Kamal'ın ihtilali arasında hiçbir fark yoktur. Kamal kendisi bizzat bunu itiraf etmiştir:

FRANCIS” Henry Coston, Lectures Françaises, Numero Special, Nisan, 1963

“Yahudiler, Bolşevizm'in ve Sovyet rejiminin kuruluş yıllarında çok önemli rol oynamışlardır. Yahudiler Sovyet rejiminin yerleşmesinde büyük pay sahibidirler”

Encyclopedia Judaica, cilt 5, s. 792

Sekiler Siyonist Yahudiler, komünist düşüncüyü yaymak için Rusya'da çeşitli organizasyonlar kurdular. Bunların en önemlileri The Bund / Der Bund (Siyonist Yahudi İşçi Partisi), The Farejnikte ve Po'alei Zion idi.

Encyclopedia Judaica, cilt 5, s. 797

"Roger Lambelin ile O. Pettrovsky gibi yazarlar da I. Dünya Savaşı'ndan önce, Amerika'da, Siyonist Yahudi bankerler tarafından, Rusya'daki devrimci faaliyetleri, propagandaları desteklemek amacıyla bir ortak fon kurulduğunu yazıyorlar. 1917 baharında ise Siyonist Jacob Schiff, devrime verdiği parasal destekle Çarlık rejiminin devrilmesinde en büyük payın sahibi olmakla övünüyordu. "

Czarism and the Revolution, Arsene de Goulevitch, s. 10

Bolşevik k İhtilali'nin diğer büyük parasal destekçisi de Siyonist Lord Alfred Milner adlı İngiliz'dir. Milner, 'Round Table Groups' adlı gizli bir örgütün organizatörü ve başıdır. Bu örgüt, Siyonist Lord Rothschild tarafından desteklenmektedir. "

Sermaye ve Sosyalizm - Orijinali: None Dare Call It A Conspiracy, s. 92-93

Kamal bu Siyonist darbesini kendisi itiraf etmiştir. Bilendiği gibi Fransız ihtilaliyle Siyonist Yahudiler Fransa'yı ele geçirmişlerdir. Kamal da kendisinin bu Siyonist darbesini Yahudi Fransız darbesi gibi olduğunu Siyonist Yahudi gazetelere itiraf etmiştir.

Kamal darbesini, 8 Mart 1928 tarihinde Fransız Siyonist Yahudilerinin LeMartin gazetesine verdiği demeçte deşifre etmiştir. Bu demeç düşman İngiliz'in parasıyla kurduğu, kendi gazetesini olan Hâkimiyeti Millîye gazetesinde de yayınlanmıştır. Kamal bu itiraf demecinde: "Fransa darbesi hürriyet fikrini nefh eylemiştir. Bu fikrin halen esas ve kaynağı bulunmaktadır. İşte cumhuriyetimizle Fransa ihtilalinin açtığı yolu takip ettik. Zira her milletin kendisine göre bir darbesi vardır. Bizim de darbemiz böyle olmuştur. "

Le Martin, Fransa, 8 Mart 1928,

Rusya'daki Bolşevik k İhtilalinin arkasındaki Siyonist planlayıcılar da " Siyonist Yahudiler" idi. Rockefeller, Morganlar, Schiffler, Milnerlar, Rothshildler, Warburglar vesaire Siyonist Yahudi sermayesi, ihtilali ve ihtilalcileri maddi ve

"manevi" olarak desteklemişlerdir.

ABD'nin Rusya Büyükelçisi Francis'in Petrograd'dan ABD Dışışleri Bakanlığı'na Siyonist Yahudi Lenin'in "Şubat Devrimi " hemen sonra 19 Mart 1917 tarihinde, Kirenskinin iktidarı devrinde gönderdiği "top secret" telgraf bunun belgesidir: "Geçici hükümetin acilen paraya ihtiyacı bulunduğu. . . Şu anda ABD'den gelecek bir yardımının en iyisi olacağı. . . Bu ihtilalin başarılı olmasının Siyonist Yahudiler için çok büyük bir önemi olduğu. . . Ama bunun gizlenmesi gerektiğı yoksa darbenin başarısız olacağı" vurgulanmaktaydı.

Kamal'ın darbesini de; Siyonist İngilizler vasıtasıyla Rockefeller, Morganlar, Schiffler, Milnerlar, Rothshildler, Warburglar vesaire Siyonist Yahudi sermayesi desteklemiştir. Çünkü hovarda, alkolik, kumarbaz ve uçkur düşkünü Kamal'ın bu Siyonist darbeyi yapması imkânsızdır. Hatta iki tane gazete çıkarması, berduş Kamal için olanaksızdı.

Asker maaşından başka geliri olmayan, Kamal'ın bu paralar gökten gelmedi.

Hâlbuki hovarda, alkolik ve kumarbaz olan Kamal, Sofya'da askerî ataşeyken bile parasız kalmıştır. Savaş yüzünden Osmanlı maliyesi memur aylıklarını verememektedir. Kamal, sıkıntı içerisindeydi. Sofya'da büyükelçi olan yakın arkadaşı gizli çete üyesi Fethi Bey'den borç alarak, sıkıntılı yaşamıştır.

Kamal çareyi, İmparatorluğun iplerini elin de tutan üç liderden birinden, Bayındırlık Bakanı olan yazar Hasan Cemal'in dedesi Siyonist Yahudi Cemal Paşa'ya bir mektup yazarak yardım istemiştir. 1914'ün 17 Ocak tarihli mektubunda çektiğı sıkıntıları anlatır, annesi ile kız kardeşinin parasızlıktan dolayı "çırpındığını" söyler.

Aylıklar gönderildiğinde de hovarda, alkolik ve kumarbaz olan Kamal, borçlarına ve harcamalarına yetmediğı için parasız kalan Kamal mektubunda: "Selanik'te valide ve hemşire çırpınıyor, İstanbul'da enişte sefil sürünüyor" demiştir.

Kamal, Sofya 4 Kânunsanî 1329, 17 Ocak 1914

Murat Bardakçı, Yarbay Mustafa Kemal: 'Aç ve sefil kalmamanın yollarını arıyorum!' Habertürk, 03 Şubat 2013

Murat Bardakçı, Hürriyet, 'Yarbay Mustafa Kemal'den'maaşımı gönderin'10.

11,2002

Kamal Filistin birinci ihaneti 7 Ekim 1917'dir. Düşman İngiliz'in saldırısı arefesinde ordusunu başsız bırakarak kaçmıştır. Kamal 7. Ordu Komutanlığından istifa ettikten sonra, Halep'ten İstanbul için tren parası bile yoktu. Cebinde beş kuruş parası yok idi. Kendisi meteliksiz olduğunu şöyle itiraf etmiştir: "Burada hatırıma gelen hazin bir noktayı da ilgilenirseniz işaret edeyim. Ben Halep'te istifa ettiğim anda Halep'ten İstanbul'a gitmek için tren ücreti ödeyecek kadar param olmadığını bilmiyordum. "

Halep'e gitmeden önce de kendi mektubunda itiraf ettiği gibi meteliksiz olan Kamal, 5. 000 (Beş bin Osmanlı altın)İngiliz rüşvet altınlarıyla bir anda zengin oluvermiştir. Hayatında toplam aldığı asker maaşından fazla olan bu para, bir servettir. Bir memur maaşının birkaç altın lira olduğu hesaplanırsa, Kamal'ın Siyonist İngilizler'e çok iyi bir paraya kendisini sattığı ortaya çıkmasına vesile olur. Siyonist İngiliz rüşvet altınlarına bir kulp bulunmuştur. Bu bahaneyi de kendisi gibi Siyonist Yahudi olan Cemal Paşa yardımcı olacaktır. Güya Kamal atları varmış da, onları satmış da servete konmuşmuş... Bir kere Kamal, Halep'e gitmeden önce atı matı yoktu. Halep'e olmayan atlarıyla gittiğine dair belge yoktur. Kamal Halep'ten önce de meteliksizdir. Savaş ortamında hiçbir at ve atlar, beş bin altın kadar büyük servet yapmaz. Bu; Kamal her zamanki taktiği gibi sahtekârlıklarla rüşvet altınlarına uydurulmuş kuyruklu yalandır.

Şükrü Tezer, Atatürk'ün Hatıra Defteri,3b TTK Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara,1995s. 157

Vamık Volkan, D. & Norman Itzkowitz, Ölümsüz Atatürk, Ankara, bağlam yayınları, 1998, s. 144

Necati Çetiner, Son Padişah Vahdettin,2b. İstanbul, Milliyet Yayınları, 1993 s. 47

Falih Rıfki Atay Atatürk'ün Anıları s. 34-36,

Aydemir Tek Adam, c. 1, s287-288

Kemal Arı, Birinci Dünya Savaşı Kronolojisi, Ankara, Gnkur. Basımevi, 1997 s. 296

Cemal Kemal, Birinci Dünya Harbi'nde Filistin Cephesi, Ankara Üniversitesi, Ankara, 2004, s. 70-73

Fransa'ya ele geçiren Siyonist Yahudiler laikliğin işlerlik kazandırarak amaçlarına ulaşmışlardır. Kamal'da aynen Fransız Siyonist Yahudilerini taklit ederek bütün Türk ve İslam sütunlarını Siyonist Laiklik maskesi altında parçalamıştır. Hâlbuki Laiklik; bir devlette herkesin inanç, din, vicdan ve düşünce özgürlüğüne sahip olması; devletin vatandaşlarına, inanç, din ve mezhep farkı gözetmeksizin eşit işlem yapmasıdır. Kamal ise Siyonist darbe ile ele geçirdiği TC'inde dini karışmakla kalmamıştır. Özellikle İslam dinini parçalamıştır. Hatta bunlarla yetinmeyerek, insanları Allah'demelerini yasaklamıştır. Allah diyenler hapislerde yıldırılmıştır.

Kamal, Atatürk'ün Söyleve ve Demeçleri 1 – 111, Cilt 3, s. 120

Yeni Anayasa 1982, İstanbul, 1984, s. 15

Yrd. Doç. Dr. Hasan Erçelebi Atatürk ve Laiklik, Atatürk Haftası Armağanı 10 Kasım 1996, Ankara, 1996,

Kamal Düşman İngiliz ile gizli ilişkisini Sonuna Kadar Devam Ettirdi

Kamal düşman İngilizlerle işbirliğini geberinceye kadar sürdürdü. Bu bir iddia değildir. Asla muhaliflerin suçlamaları da değildir. Bizzat Kamal'ın İngiliz maşası ve uşağı olmasının deşifrelerini; dostu olduğu bizzat düşmanların ve düşman dostlarının itirafları ve belgeleriyle mevcuttur. Mesela Kamal'ın hain ve işbirlikçi olduğunun deşifresi olarak; düşman İngiliz müttefiki ve İstanbul'u düşman İngilizlerle işgal eden İtalya Dışişleri Bakanlığı görevinde bulunmuş olan Kont Sforça'nın Mondros hakkında itirafları bile yeterlidir. Mondros peşkeşini Osmanlı Devleti adına Sultana ve Hükümete sormadan kahpece, kallesçe ve sinsice imzalayan TC'ni darbeyle kuran ekipten olan Rauf Orbay'dır. Siyonist Rauf Orbay, Şabataycı Kamal'ın ihanet ekibindedir. En büyük ispatı da; Rauf Orbay'ın Mondros ihanet peşkeşi mükâfatı olarak, Kamal ve İngilizler tarafından darbeyle kutulan TC'nin ilk başbakanları yapılmasıdır.

Siyonist Kont Sforça, Kamal'ın işbirlikçisi İngilizlerin Kamal'ın darbesini gerçekleştirmesi için Anadolu'daki kara ordusuna dokunmadıklarını itiraf etmiştir. Oysa Osmanlı Donanması hemen gasp edilmişti. Kamal okullarda ihanet peşkeşlerini ve düşman işbirlikçiliğini gizlemek için resmi tarihi saptırarak; genç beyinlerin tecavüz etmek suretiyle dumura uğratmıştır. Oysa Mondros'ta Anadolu'daki kara ordusunun kaldırılması veya hemen silahlarının terk etmesinden bahsedilmemiştir. Sadece Kamal'ın darbeyle TC'ni kurması için seferberliğin kaldırılması talep edilmiştir. Kamal'ın darbeyle TC'ni kurması için güya emniyetin sağlanması ve sınırların korunması ve bunun için gereken ordunun dağılmaması istenmiştir. Böylece bu şart bile resmi tarih safsatalarının aksine; düşman İngilizlerin Anadolu'da gözü olmadığının da ispatıdır. Kamal ve düşman İngiliz işbirliğini deşifre eden Kamal'ın dostu Kont Sforça, bunda bir gizli bir plan doğrultusunda Kamal'ın darbeyle TC'ni kurması için bir tezgâh olduğunu şöyle deşifre etmiştir: "İngiltere, Osmanlı Devleti'nin yıkılması ve yok olması sonucunda kendisine uydu ve yeni bir mirasçı devlet kurulması için önceden fitne ve fesatlık yaparak, her zaman ki gibi ikiyüzlü siyasetiyle şöyle plan yapmıştır: Eğer müttefiklerinin talepleri ile İngilizlerin menfaatleri uyuşmazsa savunma güçlerini kaybetmeyen Anadolu'daki Türk ordularıyla

Kamal ve ekibi gibi işbirlikçilerini kullanarak, kendi menfaatleri için kullanabilir bir uydu ve maşa oluşturabilsinler. “

Dagobert Von Mikusch, Ghazi Mustapha Kemal (la Résurrection d'un peuple), Gallimard, Paris 1931, s. 149.

Böylece Düşman İngilizler, Filistin ihanet peşkeşleriyle Türk ve İslam Âlemi'ni işgal ettiren Kamal ve ekibini, Anadolu'da kurduracakları uydu devlet için kullanmaya devam etmişlerdir. İhanet işbirliği devam etmesi için Mondros ihanet peşkeşinin imzalanacağında; düşman İngilizler, Anadolu'da darbe ile kurulacak bu kuvvetin içten ele geçirilmesini planlamışlardır.

13 Kasım 1918 de, Kamal İstanbul a geldi. Kamal gibi İngiliz casusu ve işbirlikçisi olan babası Suriye Ermenilerinden annesi de Kamal'ın annesi Zübeyde gibi Şabataycı olan Salih Fansa tarafından Haydarpaşa Tren garından alınarak düşman İngilizleri karargâhı olan Pera Palas a yerleştirildi. Düşman İngilizlerle savaşmış gözüken işbirlikçi Kamal ve ekibinin tutuklanmasını istemeyen düşman İngilizler 30 Ocak 1919 İttihat ve Terakki Fırkası'nın 27 üyesi, Divan-ı Harbe verdirdi. Hâlbuki düşman İngiliz'e karşı Kamal ve ekibi savaşmıştı. Düşman İngilizler Kamal ve ekibiyle ihanetlerini daha rahat gerçekleştirebilmeleri için, 5 Şubat 1919'da İstanbul'da sansür yürürlüğe kondu. 7 Şubat 1919'da Filistin'de Kamal ve ekibinin içten ihanet peşkeşleriyle Türk ve İslam Âlemi'ni mahveden İngiliz Mareşali Allenby, İstanbul'a geldi. İlk işi de bir nota vererek muhtıra ile Kamal'ın darbe ile İngiliz uydu devleti kurması için Anadolu'ya tayinini istedi. Sadece bu bile Kamal ve düşman İngiliz işbirliğinin deşifresidir. Ancak Vahdettin'in dirayeti ile bu gerçekleşmedi. 9 Şubat 1919 Mareşal Allenby, İstanbul Hükümeti'ne Kamal'ın Anadolu'ya gönderilmesi için yeniden bir muhtıra verdi.

Filistin peşkeş ihanetini gerçekleştiren Kamal ve ekibi, düşman karargâhının tam karşısındaki düşman İngilizlerin ajanı ve işbirlikçisinin Şişli deki evini darbe üssü olarak kullandılar. Burada İngilizlerin himayesinde, Osmanlı Devletinin içten yıkılması kararlaştırıldı. Kamal'ın ve ekibinin önüne açmak için düşman İngilizler; Sarayı ve Meclis-i Mebusanı basarak kapattılar. Düşman İngilizler kendilerine karşı savaşmış görünen Kamal ve ekibini tutuklamaları gerekirken; kendilerinin, Kamal'ın ve ekibinin önünde engel gördükleri vatansever bütün subayları tutukladılar. Sadece Kamal ve ekibini ve hain azınlık milletvekillerini

serbest bıraktılar. Böylece bütün taşlar bağlandı ve bütün köpekler salıverildi.

Padişah Vahdeddin, düşman İngilizlerin işbirlikçileri Kamal ve ekibinin İstanbul'daki darbe teşebbüslerini önledi. 30 Ekim 1918 den sonra ikinci iradenin tecelli ettirilmesi için Ahmet izzet Pasa tarafından Anadolu'nun her bir yerinde gizli olarak Müdafaa-i Hukuk Teşkilatları kuruldu. Kurulan Müdafaa-i Hukuk Teşkilatları Anadolu'nun her yerinde sivil ve askeri alanı içine alacak şekilde örgütlendi. Padişah Vahdeddin Anadolu'daki direnci organize edip birleştirdi.

Düşman İngilizler ve yerli işbirlikçileri Anadolu'dan gizli darbe ile devleti içten ele geçirmek için sinsi, kalles ve kahpe tezgâhlar yaptılar. Önce XX Kolordu Komutanlığına atanan Kamal ile Filistin ihanet peşkesini gerçekleştiren Ali Fuat Paşa, İstanbul'dan Konya'ya hareket etti.

28 Subat 1919'de gizli hain ve gizli Yahudi Karabekir, Kamal'ın İ. İnönü buluştular. Şabataycı gizli hain Kazım Karabekir, Vahdeddin'in "ikinci irade" Projesini deşifre eder. Bununla da kalmayan Şabataycı gizli hain K. Karabekir ikinci irade Planlarını birde bilmeden İngiliz İstihbaratı Orient Office'nin Türkiye Sekreteri konumundaki Filistin ihanetçisi Kamal'a aktardı. İkinci irade, 30.Ekim 1918 de imzalanan Mondros peşkes ihanetini tanımak mecburiyetinde olmayan yeni bir Türk Devleti kurmaktır. Şabataycı gizli hain K. Karabekir'den ikinci irade planlarını öğrenen Kamal, derhal bu bilgiyi maşası olduğu İngiliz Mareşal Allenby ile paylaştı. Şabataycı gizli hain K. Karabekir'in ihaneti nedeniyle Vahdeddin'in ikinci irade gizliliğini kaybetmişti. Ancak Kamal ve ekibiyle düşman İngilizler, bu gizli bilgiyi öğrenmemiş ayaklarıyla, yeni bir strateji geliştirdiler. Sultan'ın bu girişimini kahpece, gizlice, kalles ve sinsice kullanarak; içten devleti ele geçirme planlarını uyguladılar.

Şabataycı gizli hain K. Karabekir'den sızdırılan bilgiler üzerine; düşman İngilizler, Kamal ekibinin liderliğinde Kuvay-i Milliye Ordusunu kurarak başına Kamal'ı geçirdiler. Düşman İngiliz işbirliği ile Kamal ve ekibi 13 Mart 1919'da Kazım Karabekir'i, Erzurum'da 15. Kolordu komutanlığına tayin ettirdiler. 2 Nisan 1919 9. Ordu kaldırıldı, yerine 15. Kolordu kuruldu. 3 Nisan 1919 Kazım Karabekir Paşa, 15. Kolordu komutanlığına tayin edildi. 11 Nisan 1919 XI Kolordu Komutanlığına atanan Şabataycı gizli hain Kazım Karabekir, İstanbul'da düşman karargâhının tam karşısında Kamal ile Anadolu'dan darbe ihanetlerinin detaylarını belirlediler. Kamal'ın hain ekibinden olan Albay Fahrettin Bey'in (Altay), 12 Nisan 1919'da III Kolordu Komutanlığına atandı.

Kamal'ın ve ekibinin önünde engel olan Kafkas Hükümeti'ni, 13 Nisan 1919'de İngilizler yıktı.

Düşman İngilizlerin ve yerli işbirlikçilerinin İstanbul'da kurup, Padişah Vahdeddin ve Meclis-i Mebusana uyguladıkları sinsi, kahpe ve kalles tezgâhlarla imzalattıkları Osmanlı Devletinin Fermanı ile İngiliz Torpido Gemilerinin refakatlerindeki Bandırma Vapuru ile Anadolu'ya gönderilen, 17 Mayıs 1919'da İnebolu'ya, 18 Mayıs 1919'da Sinop'a çıkamayan ama 19 Mayıs 1919'da İngilizlerin Anadolu'daki tek askeri varlığı ve üssü olan Samsun'a çıkan Kamal emrindeki Birliklerin adına Kuvayy-i Milli veya Milli Kuvvetler denmesi bile tipik bir Siyonist sahtekârlıktır.

Kamal ve ekibi, bütün ihanetlerini Osmanlı Devleti yapıyormuş gibi Türk Milletine göstererek kandırdılar. Osmanlı Devletinin düşman İngiliz Vesayeti altında olduğunu Türk Milletinden gizlediler. Bu nedendir ki, Türk Milleti hem o zaman hem de o zamandan bugüne kadar kimin Hain kimin Dost olduğunu ayıramamıştır. Kamal ve ekibinin sadece ve sadece Osmanlı'dan kurtulma demek istedikleri "Kurtuluş Savaşı" safsatalarını; Anadolu'da Türk Milletine ve Türk Milletinin Ordusu olan Müdafaa-i Hukuk Ordularına karşı yürütülen savaş olup, asla işgal güçlerine karşı olmamıştır. Kurtuluş Savaşı; işgalcilerin Osmanlı'dan ve Türk Milletinden iktidarı kurtarma savaşının adıdır. Kamal ve ekibinin 7 düvel palavraları, bunun en iyi örneğidir. Kamal ve ekibi, Yunan yavru düşmanı danışıklı dövüşü dışında; hiçbir düşman ile savaşmamıştır. Oysa yavru Yunan danışıklı dövüşü haricinde, Kamal'ın işbirliği içinde olduğu işgalci İngilizlere, Fransızlara, İtalyanlara, Ruslara, Hollandalılara, Belçikalılara ve Amerikalılara karşı asla çarpışılmamıştır. Aksine işgalcilere karşı savaşı yürüten Müdafaa-i Hukuk Orduları yok edilerek, Çerkez Ethem gibi vatanseverler tasfiye edilerek; Anadolu'nun içten Siyonist işgalle ele geçirilmesi sağlanmıştır.

Kamal ve ekibinin resmi tarih safsatalarındaki gibi; İngilizler Anadolu'yu işgal etmek asla istemediler. Sadece ve sadece Kamal gibi maşalarıyla uydu devlet istediler. Bu itiraflarını Kamal'ı darbe ile TC'ni kurdurmadan önce gizli yazışmalarında deklare etmişlerdir.

Mesela düşman İngiliz Başbakanı Lloyd Corc'un 5 Ocak 1918, Amerikan Başkanı Wilson'un 8 Ocak 1918'de Türkiye hakkındaki beyanları, Kamal'ın resmi tarih safsataları olan Osmanlı Devletinin paylaşılması planıyla "Tezat" halindedir. Kamal ve ekibinin ihanetini deşifre etmektedir. Lord Curzon da, 2 Ocak 1918 tarihli muhtırasında Türk problemi hakkındaki fikirleri ve Kamal

işbirliği ile uydu devletinin alt yapısını şöyle hazırlamıştır: "Türklerle de, kendi mukadderatlarını kendilerinin tayin etmeleri hakkı tanınmalı (selfdetermination) ve Türklerin asıl vatanı olan Anadolu'nun hürriyet ve istiklâlıyla toprak bütünlüğü garanti altına alınmalıdır. Fakat Avrupa'daki yerleri Türklerden alınmalıdır Boğazların idaresi başkalarına verilmelidir" diyerek Kamal'ın yaptıkları ihanetleri deşifre etmiştir. Mesela yunan yavru düşmanı yenilmesine rağmen; yunandan savaş tazminatı olarak bütün kuzey Yunanistan'ı almak yerine; aynen Lord Curzon'un itiraf ettiği gibi eldeki batı Trakya'yı da, orada daha önce kurulan Türk devletini Lozan'da Yunana ihanetlerle peşkeş çekmişlerdir. Boğazlar da TC'nin iç kara suları olmasına rağmen; uluslararası sular statüsüne Lozan peşkeş ihanetleriyle olmuştur. Kamal ve ekibi, Siyonist peşkeş ihanetlerini örtebilmek maksadıyla; yavru düşman Yunan'ın sadece ve sadece İzmir'i işgal etmesini kötü emellerine alet etmiştir. Kamal'ın Siyonist darbesini meşrulaştırmak isteyen ve Kamal gibi gizli Yahudi ve Siyonist olan Venizelos, barış konferansından sonra İzmir'in Yunanistan'a bırakılmasını, 30 Aralık 1918 tarihli muhtırasıyla istemekten geri kalmamıştır.

Yunan arazi isteklerini incelemekle görevli komisyon, 30 Mart 1919 raporuyla, İtalyan üyelerinin itirazları karşısında, sadece ve sadece "İzmir'in ve arka Bölgesi'nin Yunanistan'a verilmesini tavsiye etmiştir. İzmir'de oturan Avrupa kolonisi, İstanbul İngiliz Yüksek Komiserliği, bu delice kararın doğuracağı tehlikeler üzerine dikkati çektiler. Kabine üyesi Lord Curzon bile, 18 Nisan 1919 muhtırasında şöyle diyordu. "- Selânik kapılarının beş mil dışında asayiş sağlamayamayan Yunanistan'ın, İzmir'de barış ve güvenlik sağlamakta nasıl görevlendirilebileceğini anlayamıyorum" diyerek bu uçuk ve saçma isteği hayret etmiştir. İşte sadece bu bile Kamal ve ekibinin sahte maskelerini ortaya koymaya yeter.

Bu peşkeş ihanetlerini Mayıs 2000'de kamalist Nurer Uğurlu başkanlığında bir kurul tarafından hazırlanmış olan, kamalist Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık A.Ş. tarafından yayınlanmış olan, Kamalist Çağdaş Matbaacılık ve Yayıncılık Ltd. Şti. tarafından basılmış olan, yine kamalist Tefvik Bıyıklıoğlu tarafından yazılmış olan ATATÜRK ANADOLU'DA adlı eserde itiraf edilmiştir.

Üç büyüklerin 14 Mayıs 1919 günkü kararları Lloyd Corc, komitenin tavsiyesine uymuştur, Amerikan Başkanı Wilson, İngiliz Başvekilinden daha ileri giderek 21 Nisan 1919'da; 'Yunanlıları kendi yurtlarında, her şeye hâkim yapabilmek için İzmir'in Yunanistan'la birleştirilmesini" istedi.

Alman Profesör Jaeschke, Yunanlıları İzmir'e çıkarmakta başlıca hata ve sorumluluğun, Kamal'ın Siyonist TC'ni planlayan Lloyd Corc'da olduğunu belirtmiştir. Böylece Kamal-İngiliz Venizelos tezgâhı deşifre olmuştur. Çünkü Lloyd Corc, 5 Mayıs günkü Üçler Konseyinde, şöyle itiraf etmiştir: - "İtalyanların Batı Trablus'ta yapılan İtalyan seferi de gizlilik içinde tertiplenmişti. Şimdi de Anadolu'ya öyle bir sefer yapmalarından şüphelenmekteyim. Günün birinde, İtalyanları Anadolu'yu zapt etmiş bir halde görebiliriz. Onları, oradan çıkarmak güç olur. Ama Türkler yunanları söker atarlar. Rumlar öldürülmekte olduğundan Yunanlılara, İzmir'i işgal müsaadesi verilmelidir. Türkiye'de işgal kuvvetleri işini, İtalyanlar, Paris'e dönmeden, çözmeliyiz. Mümkünse bugün öğleden sonra... İtalyanlarla birlikte bu iş görüşülecek olursa, daha evvel davranacaklardır".

6 Mayıs'ta da: "Türkiye'deki Rumları korumak için, Venizelos'a İzmir'e 2-3 tümen çıkarmak

Müsaadesi verilmelidir'' demesi üzerine Klemanso ve Wilson da razı olurlar. Aynı gün öğleden sonra, çıkarmanın teferruatı görüşülürken askerî mütehassıslar şu mütalâada bulunurlar: İtilâf askerî mütehassıslarının şüphe ve tereddütleri ''-Bu gibi bir hareketin mütareke hükümlerine uygun olduğuna emin olmadığımız için İtalyan ve Türk hükûmetine, bundan, haber verileceğini kabul ediyoruz''.

Venizelos, Türklere, çıkarmadan evvel haber verilmesini istiyor. Venizelos, üçlerin 10 Mayıs oturumunda "Türklere, çıkarmadan ancak önce haber verilmesine" önem veriyordu. O, "Türkleri ben çok iyi bilirim. Olaydan biraz evvel, onlara söylenirse mukavemet etmezler. Bununla beraber hiç tehlike yok değildir" diyordu. Gerçekte, İzmir'e, bir İtalyan çıkarmasını ihtimali pek yoktu. Zaten İzmir Limanındaki müttefik harp gemileri, böyle bir hareketi önleyebilirlerdi. İşte Kamal ve ekibinin 7 düveli yendik safsataları ve Yunan'ın İzmir'i işgallerinin gerçekleri bu kadar basittir. Ancak düşman İngilizlerle Kamal, yunan safsataları ile Siyonist TC'ni kurmuşlardır.

Düşman İngilizler Anadolu'yu işgal etmek istemeleri palavrası, Kamal ve ekibinin darbe ihanetlerini meşrulaştırmak için kışkırlardan uydurdukları palavradır. Kaos ve krizde olan düşman İngilizler petrol bulunan Suriye'yi bile işgal etmek masrafından kaçınmışlardır. On'lar konseyi, 30 Ocak 1919'da, Lloyd Corc'un önergesi üzerine, Büyük Britanya, Suriye ve Ermenistan'da manda almak niyetinde olmadığından, oralarda 1.084.000 kişilik bir kuvvet

bulundurmak külfetini üzerine alamayacağını açıklar. Amerikan Başkanı da, Asya'da askerî sorumluluk kabul edemeyeceğini belirtir. İngiliz kuvvetleri Filistin'de olduğundan Lloyd Corc, İtalyanları ve Amerikalıları, Anadolu'da Siyonist darbe ile TC'ni kurmak için kazanmaya çalıştı. Bunun yerine, İtalyanlar, 28 Mart 1919'da Antalya'ya çıkarma yapmalarına rağmen; iyi karşıladıkları "Türk Millî Hareketi" lehine savaşız bölgeyi terk etti. Terk etmekle de kalmadı, Silahlarını da bıraktı ve gitti. İtalyan işgali asla olmamıştır. Krizlerle ve kaoslarla boğuşan Lloyd Corc da, 1919 yılında, yerlerine başkasını koyamadan, İngiliz kuvvetlerini, en az bir miktara indirmek zorunda kalır. Fransız Genel Kurmayı da Yunanlarla Türkler arasından İzmir'de tampon güvenlik bölgesi oluşturmayı da ret eder. Türklerle Yunanlılar arasında tampon olarak kalacak bir tabur bile veremeyeceğini belirtir. Böylece, yalnız Kafkasya ve Kilikya ile birlikte Suriye değil, Samsun ve Anadolu demiryolu boyundaki küçük İngiliz garnizonları bile geri alınmışlardı.

Geri kalan kuvvetler ise kamalist yazar Tefik Bıyıklıoğlu değimiyle "Vatikanlaştırılan" padişahın bir nevi karakolu derecesinde eftin püften ve eftin püften idi. İşte Kamal ve ekibinin sahte Kurtuluş Savaşı safsatalarının deşifresi bu kadar basittir.

Dörtler Konseyi evvela, 19 Mayıs'ta, Yunan işgalini, İzmir sancağı ve Ayvalık kazasıyla sınırlandırmıştır. Ancak Kamal ve ekibi ihanetlerini gerçekleştirmek için Bursa'yı bile düşmana savaşmadan peşkeş çekerek; Türkleri ölüme göstererek kendi Siyonist darbesi olan sıtmayı razı etmiştir. General Milne'nin, Batı Anadolu'da Türklerle Yunanlılar arasında, hiçbir tarafın geçmemesi kaydıyla tespit ettiği hatta da Kamal'ın sinsisi, kalles ve kahpe tezgâhı ile riayet olunmamıştır.

İtilâf Devletleri General Milne'nin devreye girmesiyle yapılan görüşmeler sonucu, Milne Hattı olarak bilinen sınır çizilmişti.

Adnan Sofuoğlu, Kuvay-ı Milliye Döneminde Kuzey Batı Anadolu 1919-1921, Ankara 1994 s. 47– 89 v.d.s. 222 v.d.

Bursa'nın Kamal'ın darbesini meşrulaştırmak amacıyla ve peşkeş ihanetleri ile Yunanlılarca işgali TBMM'de büyük bir üzüntü meydana getirdi ve tepki doğurdu. Yapılan görüşmelerde Kamal ve ekibi ihanetlerle suçlandı. 10 Temmuz

günü Trabzon mebusu Hamdi Bey (Nebioğlu) ve 30 arkadaşınca verilen önerge ile milletvekilleri Kamal'ın sinsice, kahpece ve kallesçe tezgâhladığı ihanetleriyle Millî cephelerin bozulması ve Bursa'nın düşüşü ile ilgili şiddetli tenkitlerini sürdürmekte ve mesullerini aramaktaydı. Kamal ve karısı İsmet Beyin (İnönü) çabaları milletvekillerini yatıştırmadı. 13 Temmuz 1920 günkü oturumunda milletvekilleri, taksirat ve idaresizliklerinden dolayı Kamal ve ekibini suçladılar. Kamal ihanetlerinin devamı için suçlamaları üstüne alarak, ileride yapacağı Siyonist darbesi için Meclisin gazını aldı.

Ali Fuat Cebesoy, Milli Mücadele Hatıraları , İstanbul 1953 s. 434-435,

TBMM Zabıt Ceridesi Devre 1 C.2, s. 217

Adnan Sofuoğlu, Kuvay-ı Milliye Döneminde Kuzey Batı Anadolu 1919-1921, Ankara 1994 s. 388, Nutuk, C. 3, s. 461-465,

İsmet İnönü, Hatıralar, C. 1, Ankara 1985 C. 2, s. 210-211,

Goloğlu, Üçüncü Meşrutiyet, Ankara 1970, s. 210 v.d.,

TBMM Zabıt Ceridesi Devre 1, C. 2, s. 217 v.d.

Saime Yüceer, Bursa'nın İşgal ve Kurtuluş Süreci, Bursa 2001

Bursa'nın Yunanlılar tarafından saldırıya uğraması üzerine Kamal sırf milleti Yunan ölümünü göstererek Siyonist darbesi olan sıtmayı razı edebilmek maksadıyla, Bursa Valisi Hacim Muhittin Bey'den şehri savunmasını istemek yerine terk etmesini emretmiştir. Aynen Filistin ihanetiyle devamlı düşmandan kaçtığı gibi; burada da aynısını yapmıştır.

Kamal'ın celladı Kılıç Ali bu ihaneti şöyle itiraf etmiştir:

“Meclise ilk defa olarak girdiğim o günlerde Bursa düşmüş, Yunanlılar tarafından işgal edilmiş olduğu için Bursa mebusu Muhittin Baha ile Hamdullah Suphi Beyin pek hazin nutuklarını dinlemiştim. Bu müzakere esnasında bazı mebuslar Vali Hacim Muhittin Beyin vakitsiz olarak Bursa şehrini terk etmesinden bahsediyor, tecziyesini (cezalandırılmasını), hatta idamını bile istiyorlardı. Karar Hacim Muhittin Beyin aleyhine olarak çıkabilirdi” dedikten

sonra, Kamal'ın ihanetlerini devam ettirebilmek maksadıyla yerinden fırlayarak şunları söylediğini belirtmiştir:

MUSTAFA KEMAL PAŞA HAZRETLERİ (Devamla) — Ben söz aldım, söz söylemek hakkı benimdir.

Efendiler; Bekir Sami Bey Bursa'yı terk etmemiştir ve ben kendi imzama tahtında Bursa işgal edilmeden evvel emir verdim. Harekâtı askerîyenin istilâzam ettiği hareketin doğrusu Bursa'yı terk etmek idi.

“Efendiler, Hacim Muhittin Beyi cidden cezalandırmalıdır. Fakat Bursa’yı düşmana terk ederek vakitsiz çıktığından dolayı değildir. Benim ona daha çok evvelden şehri terk etmesi için verdiğim emri dinlemeyerek son güne kadar içeride inat ederek düşmana karşı savunmak istemesindendir. Emrimi dinlemeyerek önceden verdiğim emirle terk etmediğinden dolayı cezalandırılmalıdır.

Kılıç Ali, Kılıç Ali Hatıralarını Anlatıyor, Sel Yayınları, İstanbul 1955, s.40

Kamal ve ekibinin bu ihanetlerini kamalistlar ört bas etse de, Kamal ve ekibinin fark etmeden yaptıkları ihanet itirafları ortadadır.

Kamal’ın emriyle binlerce vatan evlatlarını suçsuz yere kanına giren haydut Kılıç Ali’nin yazdıklarını Meclis tutanakları da uyuşmaktadır.

Bu konu hakkında Meclis’teki gizli celse tutanağında aynen şöyledir:

TBMM Zabıt Ceridesi, cild 3, İçtima 48, 14 Ağustos 1336, celse 2, s. 227.

Karahisarı Sahip mebusu Mehmet Şükrü Beyin, Bekir Sami, Hacim Muhittin ve Âşir Beylerin infisallerine ve şimdiye kadar bir divanı harbe tevdi edilmemeleri sebebine dair Dâhiliye ve Erkânı harbiyei umumiye riyasetinden istizah takriri.

HAMDULLAH SUPHÎ BEY (Antalya) — Bursa’dan alınan bütün malumat, Bursa’dan gelen mebuslar bizi temin etmişti. Düşman civara gelmeden, şehirden çıkmıştır.

MUSTAFA KEMAL PAŞA HAZRETLERİ (Devamla) — Çok aldanıyorsunuz Beyefendi Hazretleri.

HAMDULLAH SUPHÎ BEY (Antalya) — Soran sizsiniz, cevap veriyorum. Rica ederim, eğer mebusluk sıfatını tanıyorsanız, dürüst söylemeye hakkınız yoktur. Deminden de İsmail Suphi Beye öyle muamele yaptınız.

MUSTAFA KEMAL PAŞA HAZRETLERİ (Devamla) — Müsaade buyurun, cevap veriyorum. Bu zatın söylediği umumiyetle yalandır ve yanlışır.

HAMDULLAH SUPHİ BEY (Antalya) — Müsaade buyurun yalan değildir, yanlış değildir. Asla efendim...

MUSTAFA KEMAL PAŞA HAZRETLERİ (Devamla) — Ben söz aldım, söz söylemek hakkı benimdir. (Efendiler; Bekir Sami Bey Bursa'yı terk etmemiştir ve ben kendi imzam tahtında Bursa işgal edilmeden evvel emir verdim. Harekâtı askeriye'nin istilzam ettiğı hareketin doğrusu Bursa'yı terk etmek idi.

NAFİZ BEY (Canik [Samsun]) — Şu halde siz de mesulsünüz!

TBMM Zabıt Ceridesi, cild 3, İçtima 48, 14 Ağustos 1336, celse 2, s. 227.

Bu ihanetleri Kamal, ekibi ve kamalistlar hep gizlemişlerdir. İşte bu yüzden düşman işbirlikçisi Kamal'ı 31 Mart Siyonist darbesiyle ele geçiren gizli Yahudiler, Sultan Vahidüddin'e Kamal vatansever ayaklarıyla Anadolu'da oluşturduğu İkinci iradenin başına atayarak; Sultan'ın ve milletin emeklerine kendi kötü emellerine alet etmişlerdir. Siyonistler Filistin de düşman İngilizleri milletin ve ümmetin başına bela eden Kamal'a, "Memlekette büyük şöreti vardır. İtimat edilecek namuslu bir adamdır" kakalamışlardır. Oysa Kamal düşman İngilizlerle ve diğer düşmanların ileri gelenleriyle İstanbul'da beraberdi ve onların planlarını uygulamak için talimat almaktaydı.

Dagobert Von Mikusch, Ghazi Mustapha Kemal (la Résurrection d'un peuple), Gallimard, Paris 1931, s. 164.

Düşman İngilizler Rahip kılığındaki ajanları Frew ile Kamal'ı yönlendirmekteydiler. Bunun ve Kamal'ın devrindeki en canlı şahidi Pera Palas Otel'i'nin müdürü, Fransız fakat İngiliz ajanı Siyonist Mösyö Martin'dir. O bile Rahip görüntüsündeki ajan Frew ile fingirdeşmesini; Kamal hayatta iken deşifre etmesine rağmen, Kamal kılını kıpırdatmamıştır. Oysa Kamal, dizginleri ele aldığı anda milleti kan kusturmuştu. Kamal ajan Frew ile fingirdeştiğini gizleyemediğinden; yazdığı Nutuk'ta bizzat överek, peşkeş ihanetini dolaylı itiraf etmiştir.

Nutuk, Türk Devrim Tarihi Enstitüsü, 9. Baskı, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul 1969, cild 1, s.302.

Kamal'ın gizlice Rahip görüntüsündeki İngiliz ajanı Frew ile daha Anadolu'ya gitmeden önce devamlı fingirdeştiğini; Kamal'ın ekibinden olan, ilk başbakanlarından ve Mondros ihanetini imzalayan Siyonist hain Rauf Orbay da şöyle itiraf etmektedir:

“Kamal'ın Kamal gibi gizli Yahudi darbeci olan İsmail Canbulat Bey'i vaktiyle hapisneden kaçırmış olan İtalyan Dinari vasıtasıyla İstanbul'daki İtalyan işgal yöneticisi sonraları Dışişleri Bakanı olan- Kont Sforça ile defalarca gizlice görüştü. Düşman komutanların karargâhı olan Pera Palas Otelinde ikamet ederken de bu otelin müdürü Siyonist Mösyö Martin delaletiyle İngilizlerin sonradan çok mükemmel düşman İngiliz ajanı demek olan yaman bir entelijans servis elemanı olduğu anlaşılan Papaz Frew ile defalarca görüştü.”

Feridun Kandemir, Hatıraları ve Söyleyemedikleri ile Rauf Orbay, Yakın Tarihimiz Yayınları, İstanbul 1965, s. 31, 32.

Kamal gibi gizli Yahudi olan Şabataycı yaveri Cevat Abbas da; Kamal'ın düşman İngiliz işbirlikçisi olduğunu ve düşmanlarla defalarca görüşerek talimatlar aldığını şöyle deşifre etmiştir: “Kamal, İstanbul'da düşman komutanların karargâhı olan Pera Palas otelinde, İtalya mümessili Kont Sforzia ve sonradan çok mükemmel düşman İngiliz ajanı demek olan yaman bir entelijans servis elemanı olduğu anlaşılan Papaz Mister Frew ile de ayrı ayrı ve fasılalı tarihlerde defalarca görüşmüştü.”

Atatürk'ün Yaveri Cevat Abbas Gürer, Cepheden Meclise Büyük Önder ile 24 Yıl, (Derleyen Turgut Gürer), Gürer Yayınları, 6. Baskı, İstanbul 2008, s. 214.

Kamal'ın İstanbul'dan ayrılmadan, düşman İngiliz istihbaratına mensup ajanlarla defalarca görüşerek talimatlar aldığını Von Mikusch da itiraf ederek doğrulamaktadır.

Dagobert Von Mikusch, Ghazi Mustapha Kemal (la Résurrection d'un peuple), Gallimard, Paris 1931, s. 164.

Düşman İngiliz'in hain işbirlikçisi Kamal'ın, Düşman İngilizlerin uydusu Türk ordusu ve TC'ni kurmasının itirafını bizzat Kamal'ın kurduğu TTK yayınlarında gerçekleri saklayamadıklarından dolayı bile itiraf edilmiştir. Siyonist Stanford Shaw'un Kamal'ın kurduğu TTK Türk Tarih Kurumu tarafından İngilizce basılan 6 ciltlik eserinin birinci cildinde, Kamal'ın, Osmanlı Savaş Bakanlığı'nda İngiliz Kontrol Subayı olarak görev yapan ve aynı zamanda İngiliz İstihbaratının (M.İ.G) İstanbul'daki emiri olan Siyonist J. G. Bennett'e, yaptığı ihanet teklifi deşifre edilmiştir. Düşman İngiliz işbirlikçisi Kamal, İngiliz İstihbaratının (M.İ.G) İstanbul'daki emiri olan Siyonist J. G. Bennett'e utanmadan ve sıkılmadan "İngiliz kontrolü altında uydu bir devlet ve maşa bir Türk ordusu kurmak" için teklif götürerek talimatlar ve yardımlar almıştır.

Stanford Shaw, From Empire to Republic, The Turkish War of National Liberation, cild 1, Türk Tarih Kurumu, Ankara 2000, s.358, 359.

J.G. Bennett, Mustafa Kemal, Contemporary Review no 122 (November 1922), sayfa 590 – 594.

J.G. Bennett, Witness: The Story of a Search, Hodder, London 1962, s. 22 – 112.

Hüsamettin Ertürk, İki Devrin Perde Arkası, Yayına Hazırlayan: Semih Nafiz Tansu, Ararat Yayınevi, İstanbul 1969, s. 259 – 425.

Robert F. Zeidner, The Tricolor over the Taurus: The French in Cilicia and Vicinity, 1918-1922, s. 321.

"İngiliz kontrolü altında uydu bir devlet ve maşa bir Türk ordusu kurmak" ihanet teklifiyle Anadolu'dan Osmanlı'yı yıkarak darbe ile Siyonist TC'ni kurmak için düşman İngilizlerle işbirliği yaptığını bizzat kendisinin kurduğu TTK yayınlarında belgelidir. Hatta Kamal gibi gizli Yahudi ve Şabataycı olan Hüsamettin Ertürk, Milli Mücadele yıllarında İstanbul'da Anadolu Siyonist darbe ve ihanet hareketini destekleyen meşhur Siyonist "Mim Mim" adlı gizli Yahudi çetesinin başkanının da itiraf etmesi ilginçtir. Dizginleri ele aldıklarından dolayı; kimseden çekinmeden bütün ihanetlerini övünerek deşifre etmişlerdir.

Stanford Shaw, From Empire to Republic, The Turkish War of National Liberation, cild 1, Türk Tarih Kurumu, Ankara 2000, s.358, 359.

J.G. Bennett, Mustafa Kemal, Contemporary Review no 122 (November 1922), sayfa 590 – 594.

J.G. Bennett, Witness: The Story of a Search, Hodder, London 1962, s. 22 – 112.

Hüsametdin Ertürk, İki Devrin Perde Arkası, Yayına Hazırlayan: Semih Nafiz Tansu, Ararat Yayınevi, İstanbul 1969, s. 259 – 425.

Robert F. Zeidner, The Tricolor over the Taurus: The French in Cilicia and Vicinity, 1918-1922, s. 321.

Kamal'ın düşman işbirlikçisi olarak “İngiliz kontrolü altında uydu bir TC ile maşa bir Türk ordusu kurmak” alçaklığının İngilizcesi şöyledir: “to whom he suggested the idea to organize a Turkish contry and army under British officers...”

Kamal düşman İngiliz kontrolünde bir TC ve Türk ordusunu kurması, gizli Yahudi Şabataycı ekibiyle mümkün olmuştur. Böylece Misakı Milli sınırları; düşman İngilizleri emri ile gerçekleşmedi. Lozan'da da bütün peşkeş ihanetleri meşrulaştırılmadan resmiyet kazandırıldı.

Hamza Eroğlu, Türk İnkılâp Tarihi, Yeniden Düzenlenmiş, Genişletilmiş, Yeni Baskı, Savaş Yayınları, Ankara 1990, s. 138.

Bilal N. Şimşir, Türk-Irak İlişkilerinde Türkmenler, Bilgi Yayınevi, Ankara 2004, s. 50, 51.

Bilal N. Şimşir, Atatürk ve Cumhuriyet, İleri Yayıncılık, İstanbul 2006, s. 230.

Düşman İngiliz işbirlikçisi Kamal, 14 Kasım 1918'de, İngilizlerin Daily Mail Gazetesi'nin muhabiri görüntüsündeki düşman İngiliz MİG ajanı G. Ward Price'ı aracı yaparak işgal komutanı General Harrington'la da görüşmüştür.

İngilizlerin Daily Mail Gazetesi'nin muhabiri görüntüsündeki düşman İngiliz MİG ajanı G. Ward Price, Kamal ile düşman İngilizlerin karargâh olarak kullandıkları Pera Palas'ta ikamet eden Kamal ile yaptığı görüşmeyi hatıralarında şöyle itiraf etmiştir: “Kamal, yapmak istediği “İngiliz kontrolü altında uydu bit TC ile maşa bir Türk ordusu kurmak” teklifi için Britanya'nın en etkili ve en büyük resmi makamlarıyla nasıl temas edeceğini” bildirmemi rica etti.

“Bu harpte yanlış cephede savaştık, dedi, eski dostumuz Britanyalılarla asla kavga etmek istemedik... Biliyoruz, partiyi kaybettik... Anadolu'nun Müttefik Devletler tarafından işgal edileceğini tamamen biliyordum... Bu topraklar üzerindeki bir Britanya idaresinden o kadar hoşnutsuzluk gösterilmemesi gerektir.”

Anadolu'da “İngiliz kontrolü altında uydu bit TC ile maşa bir Türk ordusu kurmak” fikriyle o kadar da rahatsızlık duyulmaması gerektiğini söyledikten sonra Kamal, bu topraklar üzerindeki ve İngiliz idaresinden İngiliz idaresinde sömürgecilerin bir valisi olarak çalışmaya hazır olduğunu İngilizlerin Daily Mail Gazetesi'nin muhabiri görüntüsündeki düşman İngiliz MİG ajanı G. Ward Price, aracılığıyla işgalci yetkililere şöyle iletacaktır: “Eğer İngilizler Anadolu için sorumluluk kabul edecek olurlarsa Britanya idaresinde bulunan tecrübeli Türk valileri ile işbirliği halinde çalışmak ihtiyacını duyacaklardır. Böyle bir salahiyet dâhilinde hizmetlerimi arz edebileceğim munasip bir yerin mevcut olup olmayacağını bilmek isterim...”

Price'ın Extra-Special Correspondent “Çok Özel Yazışmalar” 1957, s.104

Gotthard Jaeschke, Kurtuluş Savaşı ile İlgili İngiliz Belgeleri, Çeviren: Cemal Köprülü, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 1991, s. 98

İngilizlerin Daily Mail Gazetesi'nin muhabiri görüntüsündeki düşman İngiliz MİG ajanı G. Ward Price ile yaptığı görüşmede utanmadan ve sıkılmadan sömürge valisi olmak isteme alçaklığını göstermiştir. Düşman İngiliz MİG İstihbarat örgütünün başkanı olan Siyonist J. G. Bennett'e yaptığı teklifte ise “askeri maşa” olma alçaklığını sergilemiştir. Böylece düşman işbirlikçisi Kamal, tamamen sömürgeci İngilizlerin himayesine girmiştir.

Düşman İngilizler de Kamal'ın darbe ihanetleriyle uydu TC'ni kurması için; 16

Mart 1920’de İstanbul’un işgali ve Osmanlı Mebusan Meclisi’nin basılıp dağıtılmışlardır. Böylece Anadolu’da basit bir derneğin tescillenmemiş bir başkanı durumundaki Kamal’ı, TBMM başkanı yapmışlardır.

Bu tezgâhı düşman İngilizler Mondros’u imzalayan Siyonist hain Rauf Orbay’ın sayesinde gerçekleştirmişlerdir. Düşman İngilizler, işte bu Mondros peşkeşinin 7. maddesine dayanarak İstanbul’u resmen ve fiilen işgal etmişler ve Osmanlı Meclisi’ni basıp dağıtılmışlardır. Meclisi Ankara’ya taşıyarak darbe devletini kurmuşlardır. Kamal ve düşman İngilizler Mondros’u imzalayan Siyonist hain Rauf Orbay’ı da darbe ile kurulan meclisin başbakanı yapmışlardır. Oysa İstanbul’da meşru ve resmi Türk hükümeti var iken; düşman İngilizler Mondros’u imzalayan Siyonist hain Rauf Orbay’ı başbakan yapmışlardır.

Nutuk, Türk Devrim Tarihi Enstitüsü, 9. Baskı, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul 1969, cild 1, s. 53.

Nutuk, Türk Devrim Tarihi Enstitüsü, 9. Baskı, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul 1969, cild 1, s. 60’da yer alan Refet Paşa’nın telgrafı.

Tevfik Bıyıklıoğlu, Türk İstiklâl Harbi, Mondros Mütarekesi ve Tatbikatı, Genelkurmay Başkanlığı Yayınları, Ankara 1962, s. 49.

Kamal’ın, düşman İngilizlerin ve Mondros’u imzalayan Siyonist hain Rauf Orbay’ın bu kahpe, kalles ve sinsi işbirliğini kendileri gibi gizli Yahudi olan Mebusan Meclisi üyesi Yunus Nadi, anılarında, Rauf Bey’in, kaçıp kurtulmasını telkin edenlere şu cevabı verdiğini itiraf ederek ihaneti deşifre etmiştir: “Kararımız karar. Ancak biz hadisenin bu kadarını kâfi görerek savuşursak Meclis’in alt tarafı panik yaparak dağılır gider. Ben istiyorum ki Meclis dağılsın, fakat dağıtılsın... Bunu bilhassa kendim için vazife görüyorum...”

Yunus Nadi, Kurtuluş Savaşı Anıları, Çağdaş Yayınları, İstanbul 1978, s.179, 180.

Düşman İngilizlerin İstanbul’daki Osmanlı Meclisini yani “Meclis-i Meb’usanı basıp dağıtmaları, mebusların, basit bir dernek başkanı asi ve hain durumdaki Kamal’ı Meclis başkanı yapmak içindir. Hatta mebusları Ankara’ya düşman

İngilizler taşımıştır. Kamal'ı düşman İngilizlerin Meclisi Ankara'ya taşıyarak kendisine yardım ettiklerini bizzat yazdığı Nutuk'ta deşifre ederek itiraf etmiştir.

Nutuk, Türk Devrim Tarihi Enstitüsü, 9. Baskı, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul 1969, cild 1, sayfa 51.

Düşman İngilizler de Kamal'ın darbe ihanetleriyle uydu TC'ni kurmasını, hain işbirlikçi Rauf Orbay şöyle itiraf etmiştir: “İngilizlerin Meclis'i basmalarını sağlamak için burada kalacağım. Hatta düşman İngilizleri kışkırtmak için Meclis'in ortasında bomba patlatarak kendimi feda edeceğim!”

Rauf Orbay, Cehennem Değirmeni – Siyasi Hatıralarım, Truva Yayınları, İstanbul 2004, s.303, 304.

Düşman işbirlikçisi Kamal, düşman İngilizler tarafından meclisin dağıtılarak Ankara'ya taşınacağını aylar öncesinden itiraf ederek; ihanetini ve düşman işbirliğinin deşifre etmiştir. Çünkü 22 Ocak 1920 tarihinde, şifreli bir telgrafla Konya'daki XII. Sivas'taki III. ve Erzurum'daki XV. Kolordu Kumandanlarına, İngilizlerin meclisi dağıtacağını bildirmiştir. Kamal, düşman İngilizlerin 16 Mart'ta yaptıkları yardımı aylar öncesi olan 22 Ocak'ta deşifre etmiştir. Daha sonra da dizginleri ele aldığından Nutuk'ta da itiraf etmiştir.

Nutuk, Vesikalar No: 226/a.b.

Düşman İngilizlerin Kamal ile işbirliğini kamalist yazar Sabahattin Selek şöyle itiraf etmiştir: “Düşman İngilizlerin başını çektiği İtilaf Devletleri, 16 Mart 1920 günü İstanbul'daki meclisi resmen ve fiilen işgal etmek suretiyle Kamal'ın Osmanlı'yı içten yıkarak darbe ile kuracağı TC için Anadolu ihtilalinin başarısına büyük ölçüde yardım etmişlerdir.”

Sabahattin Selek, Anadolu İhtilali, Kastaş Yayınları, 8. baskı, İstanbul 1987, cild 1, s. 333.

Von Mikusch düşman İngiliz ve Kamal işbirliğinin ve kurulan uydu TC'ni şöyle

itiraf etmiştir: “İngilizler Kamal’ı öyle bir neticeye ulaştırmayı ve inşayı yaptılar ki; Kamal bizzat kendi gizli Yahudi dostları vasıtasıyla böyle bir neticeye asla vasil olamazdı.”

Dagobert Von Mikusch, Ghazi Mustapha Kemal (la Résurrection d’un peuple), Gallimard, Paris 1931, s. 273.

Düşman İngilizlerin Kamal ile işbirliği meclisi ele geçirdikten sonra, yavru Yunanlılara verilen desteğin geri çekilerek Kamal’ın sahte “kurtarıcı” sahte “kahraman” yapılmıştır. Bizzat Kamal, düşman İngilizlerin yavru Yunanlılara verdikleri desteği çekip kendisine yardım edecekleri hakkındaki vaatlerini “Nutuk”ta şöyle itiraf etmiştir: “13 Haziran 1921 de Kuvayı Itilâfiye Başkumandanı General Harrington’un mukarribininden olduğunu ifade eden Binbaşı Henry ve Sturton namında iki zâbit motörle Ineboluya geldiler. Bu zâbitler; General Harrington tarafından şu tebligatta bulundular: Ben, bir torpito ile Ineboludan Istanbulda Boğaziçinde Harrington’un yalisına gideyim. Orada General ile sulh esasatı üzerinde anlaşıyım. İngilterenin istiklâli tanımımızı kabul ettiğini ve Yunanlıların topraklarımızdan çıkarılacaklarını ve mesaili saire üzerinde münakaşanın mümkün olduğunu söylemişler. Bu zâbitlere verilen cevapta, benim Istanbula gitmiyeceğim (Çünkü, kendi hesabına çalıştığı için Ankara’dan ayrılmaya korkuyor. Cepheye bile Başkumandanlık kanunuyla Meclis yetkilerini üzerine alarak gitmişti.) ve General Harrington’un Ineboluya gelip o sırada orada bulunan Refet Paşa ile görüşmesinin münasip olacağı bildirilmişti.”

Nutuk, Türk Devrim Tarihi Enstitüsü, 9. Baskı, Milli Eğitim Basımevi, Istanbul 1969, cild 2, s. 643.

Kamal’ın düşman işbirliğinin deşifre olmasıyla bu ihanetini örtmek maksadıyla Nutuk’ta bahsetmek zorunda kalmıştır. Bu düşman İngiliz işbirliğini bahsetmesinin sebebi, kesinlikle kendi ihsanı asla değildir. Zira düşman İngiliz işbirliği mecliste deşifre olmasıyla ve bu ihanetinin başkalarınca duyulması üzerine kendini savunmak amacıyla Nutuk’ta yer vermiştir. Çünkü Nutuk’ta bu ihanetini; “suitefehhümü mucibolmuş bulunan bir meseleyi zikredeceğim”, yani “yanlış anlaşılmaya yol açmış bulunan bir meseleyi zikredeceğim” diyerek deşifre etmek zorunda kalarak kendini savunmak maksadıyla yazmak zorunda kalmıştır. Böylece düşman İngilizlerle ihanet işbirliğini bizzat Nutuk’ta yer

almasının sebebiyle, kendini savunmak ihtiyacı hissetmiştir. Böylece ihanetini bizzat kendisi deşifre etmek zorunda kalmıştır. Ancak dizginleri ele alarak zalimliğinden kimse gıkını çıkaramamıştır. Sonraları da; resmi tarih safsatalarıyla beyinleri tecavüz ederek dumura uğrattığından, sahte bir kahraman olmuştur.

Düşman İngilizler Kamal'ı sahte kahraman yapmak için cephaneye yardımcı da yapmışlardır. Asla Kamal ile düşman İngilizler çarpışmamıştır. Sadece ve sadece ihanet işbirliğinde bulunmuşlardır. Kamal'ın düşman işbirliğinin deşifre olmasıyla bu ihanetini örtmek maksadıyla Nutuk'ta bahsetmek zorunda kalmıştır. Bu düşman İngiliz işbirliğini bahsetmesinin sebebi, kesinlikle kendi ihsanı asla değildir. Zira düşman İngiliz işbirliği mecliste deşifre olmasıyla ve bu ihanetinin başkalarınca duyulması üzerine kendini savunmak amacıyla Nutuk'ta yer vermiştir. 13 Haziran 1921'de İnebolu'ya gelen bir İngiliz hey'eti, General Harrington'un emriyle Kamal'a "cephane" hediye ederek Osmanlı'yı içten yıkarak darbe ile uydu TC'ni kurması için yardım etmiştir. Yardımı da "Eğer İngilizler Anadolu için sorumluluk kabul edecek olurlarsa Britanya idaresinde bulunan tecrübeli Türk valileri ile işbirliği halinde çalışmak ihtiyacını duyacaklardır. Böyle bir selahiyet dâhilinde hizmetlerimi arz edebileceğim münasip bir yerin mevcut olup olmayacağını bilmek isterim..." dediği ve severek sömürge valisi olmak için dilendiği General Harrington'dur.

Nurettin Peker, İstiklal Savaşının Vesika ve Resimleri, Gün Basımevi, İstanbul 1955, s. 348.

Yusuf Hikmet Bayur, Türkiye Devletinin Dış Siyaseti, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara 1973, s. 95.

Cumhurbaşkanlığı Arşivi, Arşiv III – 7, Dosya 18, Fihrist 84/13.

Hatta düşman İngilizlerin Osmanlı'yı içten yıkarak darbe ile uydu TC'ni kurulması için, Kamal'ın sinsice Kuva-yı Milliye adı verdiği isyan ve darbe hareketine müdahale etmeyeceklerine dair güvence vermişlerdir.

25 Eylül 1919 tarihinde, düşman İngilizler; "Kamal'a ve Kuva-yı Milliye'ye kat'iyen müdahale etmeyeceklerine" dair söz vermiştir! Kamal'ın düşman işbirliğinin deşifre olmasıyla bu ihanetini örtmek maksadıyla Nutuk'ta bahsetmek zorunda kalmıştır. Bu düşman İngiliz işbirliğini bahsetmesinin

sebebi, kesinlikle kendi ihsanı asla değildir. Zira düşman İngiliz işbirliği mecliste deşifre olmasıyla ve bu ihanetinin başkalarınca duyulması üzerine kendini savunmak amacıyla Nutuk'ta yer vermiştir.

Nutuk, Türk Devrim Tarihi Enstitüsü, 9. Baskı, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul 1969, cild 1, s. 169, 170.

İngilizlerin ahvalı da-

hiliyemize ve harekâtı milliyemize katiyen müdahale etlemeyeceklerine dair söz verdiler. Bu sıralarda, İngilizler, Merzifonda bulunan kuvvetlerinin geriye alınması halinde memnun olup olmayacağını istinzaç etlemişlerdi. Bittabi pek memnun olacağımızı bildirmiştik. Filhakika oradaki kuvvetlerini bütün ağırlıklarıyla beraber evvelâ, Samsuna çektiler. Badehu oradan da İstanbula naklettiler. Eskişehir hâkim olduk-

Hatta dűşman İngilizler kendi kuvvetlerini geri çekmelerini, Kamal’a sorarak gerçekleştirmişlerdir. Yine Kamal’ın dűşman işbirliğinin deşifre olmasıyla bu ihanetini örtmek maksadıyla Nutuk’ta bahsetmek zorunda kalmıştır. Bu dűşman İngiliz işbirliğini bahsetmesinin sebebi, kesinlikle kendi ihsanı asla değildir. Zira dűşman İngiliz işbirliği mecliste deşifre olmasıyla ve bu ihanetinin başkalarınca duyulması üzerine kendini savunmak amacıyla Nutuk’ta yer vermiştir. Dűşman İngilizler; kuvvetlerinin geriye alınması” halinde, “Kamal’ın ve Kuva-yı Milliye’nin memnun olup olmayacağını” sordular! “Pek memnun oluruz” cevabından sonra hemen kuvvetlerini ağırlıkları ile tamamen geri çektiler! Dűşman İngilizlerle işbirlikçileri Kamal’ın savaşmaları asla olmamıştır.

maz. Çünkü devletin istiklâlini, milletin hâkimiyetini muhildir.

Millete, şunu da ihtar ettim ki, kendimizi, cihanın hâkimi zannetmek gafleti, artık devam etmemelidir. Hakiki mevkiimizi, dünyanın vaziyetini tanımamaktaki gafletle, gafillere uymakla milletimizi sürüklediğimiz felâketler yetişir! Bile bile aynı faciayı devam ettiremeyiz!

Efendiler, İngiliz Müverrihlerinden W e l l s, iki sene evvel intişar eden, bir tarih yazdı. Eserinin son sayfeleri "dünya tarihinin müstakbel safhası" unvanı altında birtakım mütalâatı ihtiva eder.

Bu mütalâatta istihdaf olunan mesele;

"Un gouvernement fédéral mondial" "cihanşümul bir ittihadî hükümet" tir.

W e l l s, bu mephaste, cihanşümul bir ittihadî hükümetin nasıl tesis olunabileceğini ve böyle bir devletin esaslı bazı farik hatları hakkındaki tasavvurlarını serdediyor ve adaletin ve tek bir kanunun saltanatı altında küremiz nasıl bir halde bulunacaktı; bunu tahayyül ediyor.

W e l l s, "bütün hâkimiyetler, tek, bir hâkimiyet içinde izabe olunmazsa, milliyetlerin fevkında bir kuvvet meydana çıkmazsa dünya mahvolacaktır" diyor ve "hakiki devlet, asri hayat şeraitinin bir zaruret haline getirdiği cihan hükümeti müttehidesinden başka bir şey olamaz"; "muhakkaktır ki insanlar, kendi icatları altında ezilmek istemezlerse er veya geç birleşmeye mecbur olacaklardır" mütalâalarında bulunuyor.

"Beşeriyetin tesanüdü hakkındaki, büyük hulyanın nihayet fiile çıkması için ne yapmak ve nenin önüne geçmek lâzım geleceği sahih olarak bilinmediği" ve

Nutuk, Türk Devrim Tarihi Enstitüsü, 9. Baskı, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul 1969, cild 1, s.169, 170.

Von Mikusch, düşman İngiliz ve işbirlikçi Kamal ile tezgahlarını şöyle deşifre etmiştir: “İngilizlerin yaptıkları gerçekten hayret verici bir şeydir! İngilizler Kamal’a hazırlıklarını yapması için lazım gelen bütün rahatı ve kâfi vakti verdiler ki, bunun neticesi kendi sulh muahedelerinin bozulmasını mucip olacaktı.

Kamal’ın İngilizler’le gizli bir anlaşma yapmış olduğunu ve bu anlaşmanın daima da gizli kalacağını” deşifre etmiştir.

Dagobert Von Mikusch, Ghazi Mustapha Kemal (la Résurrection d’un peuple), Gallimard, Paris 1931, s. 224

Kadir Mısıroğlu, Geçmişi ve Geleceği İle Hilafet, [İlk Baskı 1993], Sebil Yayinevi, Genişletilmiş Dördüncü Basım, İstanbul 2010, s, 232.

Nutuk, Türk Devrim Tarihi Enstitüsü, 9. Baskı, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul 1969, cild 2, s. 713.

Kamal, düşman İngilizlerin ve Siyonistlerin sömürgelerinde rahatça semirmek için yaydıkları tek din ve tek devlet fikrini millete uygulamaya çalışmıştır. Ancak başarılı olamamıştır.

Nutuk, Türk Devrim Tarihi Enstitüsü, 9. Baskı, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul 1969, cild 2, s. 712- 713.

maz. Çünkü devletin istiklâlini, milletin hâkimiyetini muhildir.

Millete, şunu da ihtar ettim ki, kendimizi, cihanın hâkimi zannetmek gafleti, artık devam etmemelidir. Hakiki mevkîimizi, dünyanın vaziyetini tanımamakta ki gafletle, gafillere uymakla milletimizi sürüklediğimiz felâketler yetişir! Bile bile aynı faciayı devam ettiremeyiz!

Efendiler, İngiliz Müverrihlerinden Wells, iki seneye evvel intişar eden, bir tarih yazdı. Eserinin son sahifeleri "dünya tarihinin müstakbel safhası" unvanı altında birtakım mütalâatı ihtiva eder.

Bu mütalâatta istihdaf olunan mesele;

"Un gouvernement fédéral mondial" "cihanşümül bir ittihadî hükümet" tir.

Wells, bu mephaste, cihanşümül bir ittihadî hükümetin nasıl tesis olunabileceğini ve böyle bir devletin esaslı bazı farik hatları hakkındaki tasavvurlarını serdediyor ve adaletin ve tek bir kanunun saltanatı altında küremiz nasıl bir halde bulunacaktır; bunu tahayyül ediyor.

Wells, "bütün hâkimiyetler, tek, bir hâkimiyet içinde izabe olunmazsa, milliyetlerin fevkında bir kuvvet meydana çıkmazsa dünya mahvolacaktır" diyor ve "hakiki devlet, asrı hayat şeraitinin bir zaruret haline getirdiği cihan hükümeti müttehidesinden başka bir şey olamaz"; "muhakkaktır ki insanlar, kendi ıkatları altında ezilmek istemezlerse er veya geç birleşmeye mecbur olacaklardır" mütalâalarında bulunuyor.

"Beşeriyetin tesanüdü hakkındaki, büyük hulyanın nihayet fiile çıkması için ne yapmak ve nenin önüne geçmek lâzım geleceği sahih olarak bilmediği" ve

"mütecaviz bir siyaseti hariciye ananesine malik olan devletlerin, cihanşümül bir ittifakı düveli tarafından güçlûkle temsil olunabileceği" de dermeyan ediliyor. Wells'in "Avrupa ve Asyanın felâketleri ve müşterek ihtiyaçları, belki dünyanın bu iki kısmındaki zavimlerin bir dereceye kadar birleşmesine medar olacaktır", "olabilir ki, bir sıra kısmi ittihatlar, cihanşümül bir ittihadın husulüne takaddüm eder" mütalâalarını da kaydediyim.

Efendiler, bütün beşeriyetin, tecrübe, malûmat ve tefekkürde teali ve tekemmülü; Hristiyanlıktan, Müslümanlıktan, Budizmden sarfınazar ederek basitleştirilmiş ve herkes için anlaşılacak hale konulmuş âlemşümül sâf ve lekesiz bir dinin teessüsü ve insanların şimdiye kadar kavgalar, levsiyat, kaba ırzu ve ıstahlar arasında bir sefaletanede yaşamakta olduklarını kabul ederek bütün vücutları ve zekâları zehirliyen ufunet tohumlarına galebe etmeye karar vermesi gibi şeraitin husulünü müstelzim olan bir "cihanşümül ittihadî hükümet" tahayyülünün tatlı olduğunu inkâr edecek değiliz.

Bu tasavvur ve tahayyüle kısmen müşabih bir hayal, hilâfetçileri ve panislâmizm taraftarlarını — Türkiyeye musallat olmamaları şartıyla — memnun etmek için bizde de tasvir edilmişti.

Tasvir olunan nazariye şu idi: Avrupada, Asyada, Afrikada ve sair kıtalarda yaşayan İslâm heyeti içtimaiyeleri, istikbalde, herhangi bir gün, irade ve arzularını istimal ve tatbika iktidar ve serbesti kesbederler; o zaman lüzumlu ve faydalı görürlerse, asrın icabatına muvafık bir surette birtakım itilâf ve ittihat noktaları bulabilirler. Şüphesiz, her devletin, her heyeti içtimaiyenin, birbirinden tatmin ve temin edeceği ih-

Nutuk, Türk Devrim Tarihi Enstitüsü, 9. Baskı, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul
1969, cild 2, s. 713

maz. Çünkü devletin istiklâlini, milletin hâkimiye-
tini muhildir.

Millete, şunu da ihtar ettim ki, kendimizi, cihanın
hâkimi zannetmek gafleti, artık devam etmemelidir.
Hakiki mevkiimizi, dünyanın vaziyetini tanımamakta-
ki gafletle, gafillere uymakla milletimizi sürüklediği-
miz felâketler yetişir! Bile bile aynı faciayı devam et-
tiremeyiz!

Efendiler, İngiliz Müverrihlerinden Wells, iki se-
ne evvel intişar eden, bir tarih yazdı. Eserinin son sa-
hifeleri "dünya tarihinin müstakbel safhası" unvanı
altında birtakım mütalâatı ihtiva eder.

Bu mütalâatta istihdaf olunan mesele;

"Un gouvernement fédéral mondial" "cihanşü-
mul bir ittihadı hükümet" tir.

Wells, bu mephaste, cihanşümul bir ittihadı hü-
kûmetin nasıl tesis olunabileceğini ve böyle bir devletin
esashi bazı farik hatları hakkındaki tasavvurlarını ser-
dediyor ve adaletin ve tek bir kanunun saltanatı al-
tında küremiz nasıl bir halde bulunacaktır; bunu ta-
hayyül ediyor.

Wells, "bütün hâkimiyetler, tek, bir hâkimiyet
içinde izabe olunmazsa, milliyetlerin fevkında bir kuv-
vet meydana çıkmazsa dünya mahvolacaktır" diyor ve
"hakiki devlet, asrı hayat şeraitinin bir zaruret haline
getirdiği cihan hükûmeti müttehidesinden başka bir şey
olamaz"; "muhakkaktır ki insanlar, kendi katları al-
tında ezilmek istemezlerse er veya geç birleşmeye mec-
bur olacaklardır" mütalâalarında bulunuyor.

"Beşeriyetin tesanüdü hakkındaki, büyük hulya-
nın nihayet fiile çıkması için ne yapmak ve nenin önü-
ne geçmek lâzım geleceği sahih olarak bilmediği" ve

"mütecaviz bir siyaseti hariciye ananesine malik olan
devletlerin, cihanşümul bir ittifakı düveli tarafından
güçlûkle temsil olunabileceği" de dermeyan ediliyor.
Wells'in "Avrupa ve Asyanın felâketleri ve müşterek
ihtiyaçları, belki dünyanın bu iki kısmındaki zavimlerin
bir dereceye kadar birleşmesine medar olacaktır", "ola-
bilir ki, bir sıra kısmi ittihatlar, cihanşümul bir ittihat-
dan husulüne takaddüm eder" mütalâalarını da kayde-
deyim.

Efendiler, bütün beşeriyetin, tecrübe, malûmat
ve tefekkürde teali ve tekemmülü; Hristiyanlıktan,
Müslümanlıktan, Budizmden sarfınazar ederek basit-
leştirilmiş ve herkes için anlaşılacak hale konulmuş
âlemşümul sâf ve lekesiz bir dinin teessüsü ve insanla-
rın şimdiye kadar kavgaları, levisyat, kaba ırzu ve iş-
tahlar arasında bir sefaletanede yaşamakta oldukla-
rını kabul ederek bütün vücutları ve zekâları zehirli-
yen ufunet tohumlarına galebe etmeye karar vermesi
gibi şeraitin husulünü müstelzim olan bir "cihanşü-
mul ittihadı hükümet" tahayyülünün tatlı olduğunu
inkâr edecek değiliz.

Bu tasavvur ve tahayyüle kısmen müşabih bir
hayal, hilâfetçileri ve panislâmizm taraftarlarını — Tür-
kiyeye musallat olmamaları şartıyla — memnun et-
mek için bizde de tasvir edilmişti.

Tasvir olunan nazariye şu idi: Avrupada, Asya-
da, Afrikada ve sair kıtalarda yaşayan İslâm heyeti iç-
timaiyeleri, istikbalde, herhangi bir gün, irade ve ar-
zularını istimal ve tatbika iktidar ve serbesti kesbeder-
ler; o zaman lüzumlu ve faydalı görürlerse, asrın ica-
batına muvafık bir surette birtakım itilâf ve ittihat
noktaları bulabilirler. Şüphesiz, her devletin, her heye-
ti içtimaiyenin, birbirinden tatmin ve temin edeceği ih-

Yorumsuz

İngiliz “The Sunday Times”

“The Sunday Times (London)” adlı İngiliz gazetesinin 11 şubat 1968 tarihli baskısında Martin Gilbert tarafından neşredilen “How Our Man Declined To Rule Turkey” isimli makalenin Türkçe tercümesi verilmiştir..)

Makalenin Türkçe çevirisi:

Kasım 1938 Türkiye’nin şefi Kemal Atatürk’ün vefat ettiği tarihtir. O, 15 senelik katı diktatörlüğü döneminde Türkiye’yi, halkı istemediği halde cebir ile Garb medeniyetine götürmeye çalışmıştı. O, sarık ve çarşafı men etmiş, İslam’ın kuvvet ve kudretini kırmış, hatta Latin alfabesini bile kabul ettirmişti.

Atatürk’ün vefat döşğinde, üzerinde en fazla tefekkür ettiği mesele; kendisinden sonra programını tatbik edebilecek birisini bulup yerine geçirip geçiremeyeceği hususuydu.

Bunun için zamanın İngiliz sefiri (Büyükelçisi) Sir Percy Loraine’i İstanbul’daki Dolmabahçe Sarayı’na çağırdı. İkisi arasında geçen mülakatlar yaklaşık olarak otuz (30) sene gizli kaldı. Gizli mülakatlar ilk olarak Piers Dixon’un babası (Sir Percy Loraine) hakkında hazırladığı “Double Diplomat” (Çifte Diplomat) isimli kitabında yer aldı ve daha sonra da “Hutchinson Yayınevi” tarafından neşredildi.

SPECTRUM

Atatürk: Take my place

Lorne: Tell the King

DIPLOMATIC HISTORY

Martin Gilbert

How Our Man declined to rule Turkey

IN NOVEMBER 1938 Kemal Atatürk, President of Turkey, lay dying. During the 15 years of his stern dictatorship, he had dragged a reluctant Turkey ferociously into the 20th Century. He had outlawed the fez and the veil. He had taken the powers of Islam. He had introduced the Latin alphabet.

Now, on his deathbed, Atatürk feared it would be impossible to find a successor able to continue his work. He summoned Sir Percy Lorne, the British Ambassador, to the presidential palace in Istanbul. What passed between them has remained secret for nearly 30 years. It is revealed for the first time by Piers Dixon in his life of his father, Sir Piers Dixon ("Double Diploia," to be published by Hutchinson this week). Among Piers Dixon's papers was a telegram from Percy Lorne to the Foreign Secretary, Lord Halifax. In what is surely one of the strangest of all documents of recent British history, Lorne recounts his bizarre interview with the dying dictator.

On my arrival... I found His Excellency propped up by pillows with two doctors and two nurses in attendance... On my entry the President dismissed the doctors and nurses, telling them curtly that he would ring if he required anything...

His Excellency then spoke to me slowly but carefully. He said he had sent for me because, while he wished in no way to place me in an unsafe position,

he had an urgent request to make of me to which he hoped I would return a straight reply.

I would, no doubt, recall the many interviews I had had with him in the past. This might well be the last. In the course of a long and adventurous career, he had made and lost many friends and had taken and discarded much advice. My friendship and advice was the one which he valued most because it had been the most consistent. It was for this reason that on various occasions... he had consulted me as freely as though I had been a Turkish Cabinet Minister myself.

It was his prerogative as President of the Republic to nominate a successor before his demise. His first natural wish was that I should succeed him as President, and for this reason he wished to know what my reactions would be to this proposal.

After some minutes of silent reflection I told His Excellency in reply that I was quite unable to formulate any words which adequately expressed my feelings. Indeed, I was at that moment more deeply moved than I could ever remember being at any other time in my career.

By his proposal His Excellency had paid a unique compliment not only to me personally but also to the foreign policy of His Majesty's Government... His Excellency would realize that I had spent the greater part of my life in the service of His Government... I hoped that I might have many years of such service still in front of me. His Excellency had asked for a straight answer and I could give him that answer. I gladly doubted whether my last qualities lay in the administrative sphere. The responsibilities of a President of the Turkish Republic were vastly different from those of a British Ambassador and I felt that my abilities and experience were best employed by continuing in the latter capacity... I must therefore respectfully but firmly decline.

When I had finished speaking the President showed signs of great emotion. He sank back on the pillows and rang for his nurses, who administered a restorative.

When he was able to speak again His Excellency informed me he fully understood the reasons which had influenced my decision. He was good enough to say that, though bitterly disappointed, it was in a sense the reply he would have expected from me. He would therefore nominate Mustafâ İsmet in my place.

Atatürk then raised himself on his elbows and grasped my hand. He thanked me for what I had done for the furtherance of Anglo-Turkish friendship and then sank back in an unconscious state. I accordingly deemed it best to withdraw.

I shall be most grateful if I can receive from your Lordship a message of approval of the action which I have taken.

Please inform The King.

Piers Dixon'un dökümanları arasında Sir Percy Loraine tarafından zamanın İngiliz Dışişleri Bakanı Lord Halifax'a gönderilmiş bir telgraf da vardı. Telgraf İngiliz tarihinin en mühim senetlerinden birisi idi. Loraine, vefat döşeginde olan diktatörle yaptığı bu mülakâtı çok enteresan olarak nitelendiriyordu.

Bu vesikada Loraine, Lord Halifax'a şunları yazıyordu:

“... Huzuruna vardığımda ekselanslarını yastıklara yaslanmış vaziyette, iki tabib ile, hemşirenin tedavisi altında gördüm. Ben girdiğimde, Reis (Mustafa Kemal), hizmetinde bulunanların ve hemşirelerin dışarı çıkmalarını istedi ve ihtiyaç anında kendilerini çağırabileceğini ifade etdi. Ondan sonra, ekselansları benimle yavaş yavaş, fakat dikkatlice konuşmaya ibtida etdi. Beni hiç bir zaman bana layık olmayan makamda görmek istemediğini, “Beni daima en layık makamlarda görmek istediğini” ve beni buraya onun için çağırdığını söyledi. Hakkımda arzuladıklarını gerçekleştirmem için çok ricada bulundu.

Kendisine müsbet bir cevap vermemi talep ediyordu.

Şüphesiz ben geçmişte onunla bir arada çok bulundum ve çok mulâkatlar yaptım. Fakat bu, son mulâkatım olabilirdi. O, uzun ve mâcerâlî hayatı boyunca beraber çalıştığı arkadaşlarından bir çoğunu (kendisinden uzaklaştırarak) kaybetmiş ve yapılan tavsiyelerin bir çoğunu da reddetmişti. Sadece benim dostluğuma ve nasihatlarıma güveniyor ve bu dostluğun pekişmesine ehemmiyet veriyordu. Ben sanki Türkiye'nin başbakanıymışım gibi, benimle çok sade ve serbest bir vaziyetde meşveret ediyordu. Onun bir reis olarak vefatından evvel, kendi makamı için birisini takdim etme selahiyeti vardı. Onun en büyük arzusu kendisinden sonra “Türkiye'nin Reisi” olarak onun vazifesini üzerime almam idi. Teklifi karşısında benim nasıl bir cevap vereceğimi bir an evvel bilmek istiyordu. Mütefekkirane bir sessizlikle geçen bir anlık bekleyişden sonra ekselanslarına (Mustafa Kemal'e) “Bütün talep ve duygularımı kelimelerle izah etmeye yetkili değilim!” şeklinde cevap verdim. Hakikaten o anda çok şaşırılmış bir vaziyetde tefekkür ediyordum; hatırladığım kadarı ile yapmış olduğum mulâkatların hiç birisinde bu kadar derin tefekkür edecek derecede bir mulâkatla karşılaşmamıştım.

Ekselansları (Mustafa Kemal) yaptığı bu teklif ile sadece benzeri görülmemiş bir ikramda bulunmakla kalmıyor, aynı zamanda majestelerinin (İngiliz kralının) hükümetine olan bağlılığını da izhar ediyordu. Ekselansları benim ömrümün

büyük bir kısmını majestenin hükümetinin hizmetinde geçirmiş olduğumu biliyordu. Ben halihazırdaki işimde bir kaç sene daha çalışmayı ümit ediyordum. Ekselansları ise, şimdi benden kesin bir cevap talep etmekteydi.

Kendilerine şu cevabı verdim:

“İdarî işleri iyi yapıp yapamıyacağımdan şüphe ediyorum. Türkiye’nin Reisicumhurluğu’nu yüklenmek mesuliyeti ile İngiltere Sefirliği arasında çok büyük fark vardır. Tecrübe ve kabiliyetlerimin, ancak elimdeki işi yürütmek için aranan imtiyazlar olduğunu biliyor; bunun için kesin bir şekilde ve üzülenek teklifinizi kabul edemediğimi bildiriyorum!”

Ben konuşmamı bitirdikten sonra ekselansları (Mustafa Kemal) çok heyecanlandı ve yatağına tekrar gömüldü, hizmetinde bulunan hemşireleri çağırdı (ve derin bir uykuya daldı.) Ekselansları ikinci defa konuşmaya ibtida edebildiğinde kendisine bildirdiğim kararda müessir olan hususları idrak ettiğini söyledi. Durumu henüz verdiğim cevabdan çok üzüldüğünü söyleyebilecek kadar iyi idi. Benden başka bir cevap alamayacağını idrak edince “Reislik” için İsmet İnönü’yü tavsiye etti. Atatürk sonra dirseklerine dayanarak doğrulmaya çalıştı ve ellerimi sıktı, gelecekte de Britanya ve Türkiye ilişkilerinde faal roller oynayacağımı belirterek teşekkür etti ve kendinden tekrar geçti.

Bu teklifi reddedişimin isabetli bir karar olduğunu düşünüyorum. Şayed yapmış olduğum teşebbüslere dair ekselanslarından te’vidli bir mesaj alabilirsem pek müteşekkire ve mesrur olurum.

Lütfen Kral’a da bildiriniz!..”

Martin Gilbert

IN NOVEMBER 1938 Kemal Ataturk, President of Turkey, lay dying. During the 15 years of his stern dictatorship, he had dragged a reluctant Turkey forcibly into the 20th Century. He had outlawed the fez and the veil. He had broken the powers of Islam. He had introduced the Latin alphabet.

Now, on his deathbed, Ataturk feared it would be impossible to find a successor able to continue his work. He summoned Sir Percy Loraine, the British Ambassador, to the presidential palace in Istanbul. What passed between them has remained secret for nearly 30 years. It is revealed for the first time by Peter Dixon in his life of his father, Sir Pierson Dixon ("Double Diploma," to be published by Hutchinson this week). Among Pierson Dixon's papers was a telegram from Percy Loraine to the Foreign Secretary, Lord Halifax. In what is surely one of the strangest of all documents of recent British history, Loraine recounts his bizarre interview with the dying dictator:

On my arrival... I found His Excellency propped up by pillows with two doctors and two nurses in attendance... On my entry the President dismissed the doctors and nurses, telling them curtly that he would ring if he required anything...

His Excellency then spoke to me slowly but carefully. He said he had sent for me because, while he wished in no way to place me in an unfair position,

he had an urgent request to make of me to which he hoped I would return a straight reply.

I would, no doubt, recall the many interviews I had had with him in the past. This might well be the last. In the course of a long and adventurous career, he had made and lost many friends and had taken and discarded much advice. My friendship and advice was the one which he valued most because it had been the most consistent. It was for this reason that on various occasions... he had consulted me as freely as though I had been a Turkish Cabinet Minister myself.

It was his prerogative as President of the Republic to nominate a successor before his demise. His most earnest wish was that I should succeed him as President, and for this reason he wished to know what my reactions would be to this proposal.

After some minutes of silent reflection I told His Excellency in reply that I was quite unable to formulate any words which adequately expressed my feelings. Indeed, I was at that moment more deeply moved than I could ever remember being at any other time in my career.

By his proposal His Excellency had paid a unique compliment not only to me personally but also to the foreign policy of His Majesty's Government. His Excellency would realise that I had spent the greater part of my life in the service of His Majesty's Government. . . . I

hoped that I might have many years of such service still in front of me. His Excellency had asked for a straight answer and I would give him that answer. I gravely doubted whether my best qualities lay in the administrative sphere. The responsibilities of a President of the Turkish Republic were vastly different from those of a British Ambassador and I felt that my abilities and experience were best employed by continuing in the latter capacity. . . . I must therefore regretfully but firmly decline.

When I had finished speaking the President showed signs of great emotion. He sank back on the pillows and rang for his nurses, who administered a restorative.

When he was able to speak again His Excellency informed me he fully understood the reasons which had influenced my decision: he was good enough to say that, though bitterly disappointed, it was in a sense the reply he would have expected from me. He would therefore nominate Ismet Inönü in my place.

Ataturk then raised himself on his elbows and grasped my hand. He thanked me for what I had done for the furtherance of Anglo-Turkish friendship and then sank back in an unconscious state. I accordingly deemed it best to withdraw.

I shall be most grateful if I can receive from your Lordship a message of approval of the action which I have taken.

Please inform The King.

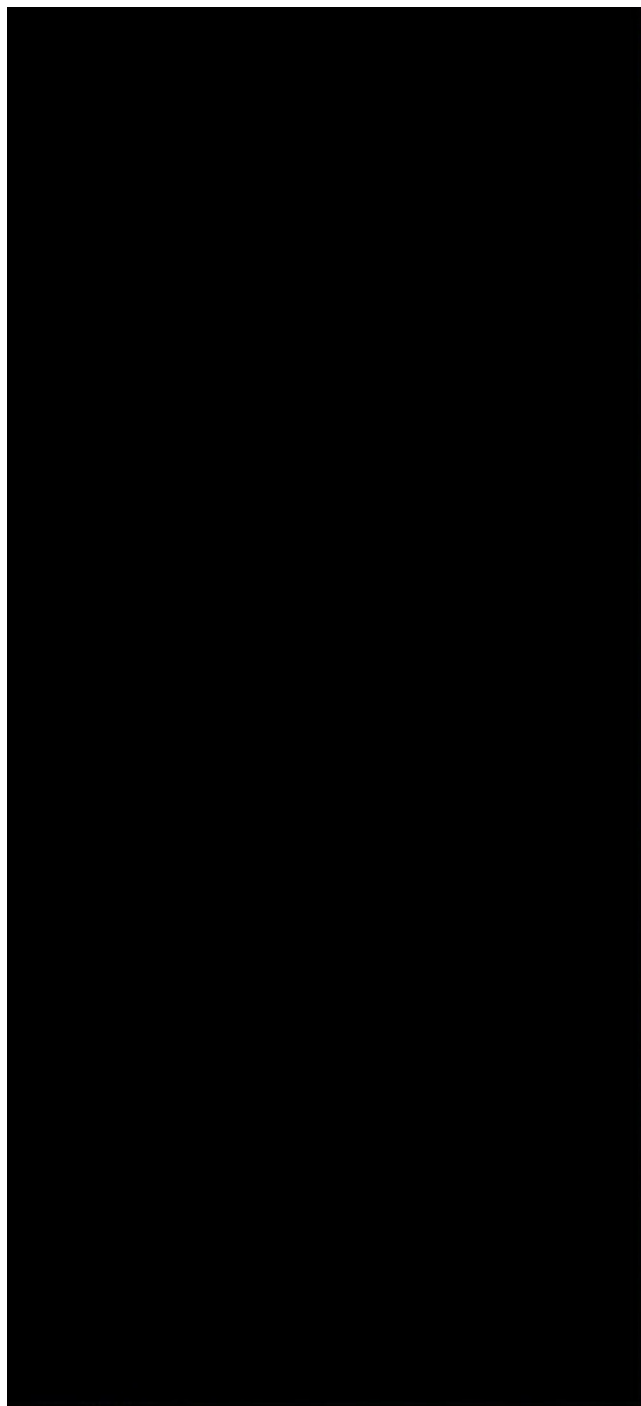
The Sunday Times (London), February 11, 1968, p. 8

DIPLOMATIC HISTORY

Martin Gilbert

HOW OUR MAN DECLINED TO RULE TURKEY

In November 1938 Kemal Ataturk, President of Turkey, lay dying. During the 15 years of his stern dictatorship, he had dragged a reluctant Turkey forcibly into the 20th century. He had outlawed the fez and the veil. He had broken the powers of Islam. He had introduced the Latin alphabet.

Epilogue

Dizog's papers contain a curious account—a telegram from London apparently to Halifax—describing events in Turkey nine months later.

22nd November 1938

Yesterday evening I was summoned to go down to Istanbul to the President's bedside. Though I was in the middle of dinner when the message was received I naturally obeyed the summons immediately and left just in time to catch the night train.

On my arrival this morning at the Dolmabahçe Palace I found His Excellency propped up by pillows with two doctors and two nurses in attendance. He looked altogether sicker than might have been expected, although his lungs and his kidneys were evidently causing him con-

siderable discomfort. On my entry the President dismissed the doctors and the nurses, telling them curtly that he would ring if he required anything.

After they had withdrawn His Excellency then spoke to me slowly but carefully. He said that he had sent for me because, while he wished in no way to place me in an unfair position, he had an urgent request to make of me to which he hoped I would return a straight reply. I would no doubt recall the many interviews that I had had with him in the past. This might well be the last in the course of a long and strenuous career, he had made and lost many friends and had taken and discarded much advice. My friendship and my advice was the one which he valued most because it had been the most consistent. It was for this reason that on various occasions, notably over the Alexandretta dispute, he had consulted me as freely as though I had been a Turkish Cabinet Minister myself. It was his prerogative as President of the Republic to nominate a successor before his demise. His most earnest wish was that I should succeed him as President, and for this reason he wished to know what my reaction would be to this proposal.

After some minutes of close reflection I told His Excellency in reply that I was quite unable to formulate any words which adequately expressed my feelings. Indeed, I was at that moment so much moved that I could ever remember being at any other time in my career. By his proposal His Excellency had paid a unique compliment not only to me personally, but also to the foreign policy of His Majesty's Government, which I had always endeavored faithfully to interpret and to further in my capacity as His Majesty's Representative in Turkey. His Excellency would realize that I had spent the greater part of my life in the service of His Majesty's Government, not, I thought, altogether unsuccessfully. I reminded him that when I had been in England in the summer Your Lordship had been most generous in extending some kind words of appreciation to me in regard to the manner in which I had carried out the policy of His Majesty's Government in His Excellency's country. I hoped that I might have many years of such service still in front of me. His Excellency had asked for a straight answer, and I would give him that answer. I gravely doubted whether my best qualities lay in the administrative sphere. The responsibilities of a President of the Turkish Republic were vastly different from those of a British Ambassador and I felt that my abilities and experience were best employed by continuing in the latter capacity.

My doubts in this respect were peculiarly towards my own country, a point of view which so strong a patriot as himself would be the first to appreciate. When I so scrupulously suggested that he should nominate me as his successor, he would create a most dangerous precedent . . . I must therefore regretfully but firmly decline.

When I had finished speaking the President showed signs of great emotion. He sank back on the pillows and wept for his country, who administered a sensitive. When he was able to speak again, His Excellency informed me that he fully understood the answer which had influenced my decision; he was good enough to say that, though bitterly disappointed, it was in a sense the reply which he would have expected from me. He would therefore nominate himself in my place.

Then he raised himself on his elbows and grasped my hand. He thanked me for what I had done for the friendship of Anglo-Turkish friendship and then sank back again in an unconscious state. I accordingly deemed it best to withdraw.

I have ventured to send this brief account to Your Lordship because what passed between Mustafa Kemal and myself as described in this telegram is, so far as I am aware, unique in the annals of British diplomacy. I desire to place on record my appreciation of this great compliment that has been paid to me.

I shall be most grateful if I can receive from Your Lordship a message of approval of the action which I have taken.

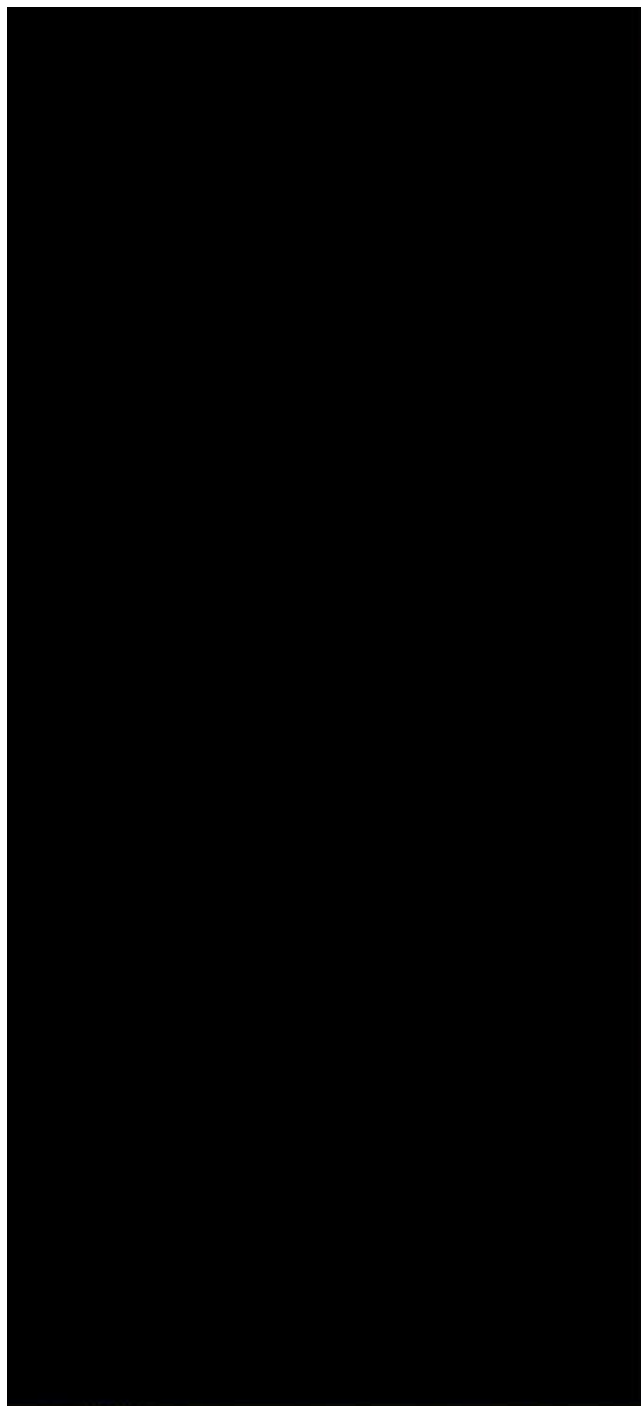
Yours sincerely, The King.

That evening Kemal was dead.

Kemal himself died in 1938. He was struck down on the eve of his departure to stay with Dönat in Paris—in the Embassy where he had served half a century before. Dönat wrote of him: Apart from his essential kindness what struck his younger friends was the excellence of his judgment—it might better be called that merit of all qualities, wisdom. He was a mind steeped with the experience of precedent and holding firmly to the need for principle whether in international or in private affairs.

Everything he did was first-class. *Yıldız'ın gözde ve emelinde.*

One of Dönat's most valued possessions was the gold cigarette case given by Atatürk to Dönat to commemorate Edward VIII's visit to Turkey on 4th September 1936.

Epilogue

Dixon's papers contain a curious account—a telegram from London apparently to Halifax—describing events in Turkey nine months later.

22nd November 1937

Yesterday evening I was summoned to go down to Istanbul to the President's bedside. Though I was in the middle of dinner when the message was received I naturally obeyed the summons immediately and left just in time to catch the night train.

On my arrival this morning at the Dolmabahçe Palace I found His Excellency propped up by pillows with two doctors and two nurses in attendance. He looked altogether sicker than might have been expected, although his lungs and his kidneys were evidently causing him con-

siderable discomfort. On my entry the President dismissed the doctors and the nurses, telling them evenly that he would ring if he required anything.

After they had withdrawn His Excellency then spoke to me slowly but carefully. He said that he had sent for me because, while he wished in no way to place me in an unfair position, he had an urgent request to make of me to which he hoped I would return a straight reply. I would no doubt recall the many interviews that I had had with him in the past. This might well be the last in the course of a long and adventurous career, he had made and lost many friends and had taken and discarded much advice. My friendship and my advice was the one which he valued most because it had been the most consistent. It was for this reason that on various occasions, notably over the Alexandretta dispute, he had consulted me as freely as though I had been a Turkish Cabinet Minister myself. It was his prerogative as President of the Republic to nominate a successor before his death. His most earnest wish was that I should succeed him as President, and for this reason he wished to know what my reaction would be to this proposal.

After some minutes of close reflection I told His Excellency in reply that I was quite unable to formulate any words which adequately expressed my feelings. Indeed, I was at that moment even more moved than I could ever remember being at any other time in my career. By his proposal His Excellency had paid a unique compliment not only to me personally, but also to the foreign policy of His Majesty's Government, which I had always endeavored faithfully to interpret and to further in my capacity as His Majesty's Representative in Turkey. His Excellency would realize that I had spent the greater part of my life in the service of His Majesty's Government, not, I thought, altogether ungratefully. I reminded him that when I had been in England in the summer Your Lordship had been most generous in offering me kind words of appreciation to me in regard to the career in which I had executed the policy of His Majesty's Government in His Excellency's country. I hoped that I might have many years of such advice still in front of me. His Excellency had asked for a straight answer, and I would give him that answer. I greatly doubted whether my best qualities lay in the administrative sphere. The responsibilities of a President of the Turkish Republic were vastly different from those of a British Ambassador and I felt that my abilities and experience were best employed by continuing in the latter capacity.

My doubts in this respect were personally towards my own capacity, a point of view which so strong a patriot as himself would be the first to appreciate. When I so accept the suggestion that he should nominate me as his successor, he would create a most dangerous precedent . . . I must therefore acceptably but firmly decline.

When I had finished speaking the President showed signs of great emotion. He sank back on the pillows and wept for his career, who acknowledged a sentiment. When he was able to speak again, His Excellency informed me that he fully understood the answer which had influenced my decision; he was good enough to say that, though bitterly disappointed, it was in a sense the reply which he would have expected from me. He would therefore nominate some Frenchman in my place.

At that time I raised myself on my elbows and grasped my hand. He thanked me for what I had done for the well-being of Anglo-Turkish friendship and then sank back again in an unconscious state. I accordingly deemed it best to withdraw.

I have ventured to tell this brief account to Your Lordship because what passed between Mustafa Kemal and myself as described in this telegram is, so far as I am aware, unique in the annals of British diplomacy. I desire to place on record my appreciation of this great compliment that has been paid to me.

I shall be most grateful if I can receive from Your Lordship a message of approval of the action which I have taken. Please inform The King.

That evening Ataturk was dead.

Ataturk himself died in 1938. He was struck down on the eve of his departure to my with Dixon in Paris—in the Embassy where he had served half a century before. Dixon wrote of him: Apart from his essential kindness what struck his younger friends was the existence of his judgment—it might better be called that most of all qualities, wisdom. He was a mind sweet with the experience of precedent and holding firmly to the need for principle whether in international or in private affairs.

Everything he did was for duty. *2000 nigdi quid res amant.*

One of Dixon's most valued possessions was the gold cigarette case given by Ataturk to Louise on commencing Edward VIII's visit to Turkey on 4th September 1936.

Now, on his deathbed, Ataturk feared it would be impossible to find a successor able to continue his work. He summoned Sir Percy Loraine, the British Ambassador, to the presidential palace in Istanbul. What passed between them has remained secret for nearly 30 years. It is revealed for the first time by Piers Dixon, in his life of his father, Sir Pierson Dixon ("Double Diploma," to be published by Hutchinson this week). Among Pierson Dixon's papers was a telegram from Percy Loraine to the Foreign Secretary, Lord Halifax. In what is surely one of the strangest of all documents of recent British history, Loraine recounts his bizarre interview with the dying dictator:

" On my arrival ... I found His Excellency propped up by pillows with two doctors and two nurses in attendance... On my entry the President dismissed the doctors and the nurses, telling them curtly that he would ring if he required anything ...

His Excellency then spoke to me slowly but carefully. He said that he had sent for me because, while he wished in no way to place me in an unfair position, he had an urgent request to make of me to which he hoped I would return a straight reply.

I would, no doubt recall the many interviews that I had had with him in the past. This might well be the last. In the course of a long and adventurous career, he had made and lost many friends and had taken and discarded much advice. My friendship and my advice was the one which he valued most because it had been the most consistent. It was for this reason that on various occasions . . . he had consulted me as freely as though I had been a Turkish Cabinet Minister myself.

It was his prerogative as President of the Republic to nominate a successor before his demise. His most earnest wish was that I should succeed him as President, and for this reason he wished to know what my reactions would be to this proposal.

After some minutes of silent reaction I told His Excellency in reply that I was quite unable to formulate any words which adequately expressed my feelings. Indeed, I was at that moment more deeply moved than I could ever remember being at any other time in my career.

By his proposal His Excellency had paid a unique compliment not only to me personally but also to the foreign policy of His Majesty's Government... His

Excellency would realize that I had spent the greater part of my life in the service of H M (His Majesty's, HD)... I hoped that I might have many years of such service still in front of me. His Excellency had asked for a straight answer and I would give him that answer. I gravely doubted whether my best qualities lay in the administrative sphere. The responsibilities of a President of the Turkish Republic were vastly different from those of a British Ambassador and I felt that my abilities and experience were best employed by continuing in the latter capacity... I must therefore regretfully but firmly decline.

When I had finished speaking the President showed signs of great emotion. He sank back on the pillows and rang for his nurses, who administered a restorative. When he was able to speak again His Excellency informed me he fully understood the reasons which had influenced my decision; he was good enough to say that, though bitterly disappointed, it was in a sense the reply he would have expected from me. He would therefore nominate Ismet Inonu in my place.

Ataturk then raised himself on his elbows and grasped my hand. He thanked me for what I had done for the furtherance of Anglo-Turkish friendship and then sank back in an unconscious state. I accordingly deemed it best to withdraw. I shall be most grateful if I can receive from your Lordship a message of approval of the action which I have taken.

Please inform the King.

The Sunday Times (London), 11 Şubat 1968, sayfa 8.
(Fotoğraf, Hilafet.orgsitesinden alıntılanmıştır.)

Double Diploma: The Life of Sir Pierson Dixon, Don and Diplomat by Piers Dixon, 1968, Hutchinson of London, sayfa 42-44.

Alman Dergisi "Der Spiegel", 19 Şubat 1968, sayı 8, s.131.

The New York Times, 13 Şubat 1968, sayfa 16.

Kaynak

Aaronsohn Alexander, Türk Ordusuyla Filistin'de, çev. Necmettin Alkan, İstanbul, Selis Kitaplar Yayını, 2003.

Abdülhamid Sultan, Siyasi Hatıralarım, İstanbul,1987.

Abensour Christophe ve diğerleri, Thema Larousse, Tematik Ansiklopedi İnsan ve Tarih, Tarih Siyasal Sistemler Düşünce Tarihi Dinler, İstanbul, Milliyet Yayını, 1993.

Acar İrfan C. Lübnan ve Filistin Sorunu, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu, Türk Tarih Kurumu Yayınları,1989.

Afet İnan, Atatürk Hakkında Hatıralar ve Belgeler, 4. b. Ankara, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları. Türk Tarih Kurumu (TTK) Basımevi,

Afet İnan, Medeni Bilgiler ve Mustafa Kemal Atatürk'ün EI Yazısı Ankara, TTK Yayını, 1969. ,İzmir İktisat Kongresi, Ankara, 1982.

Aka Kitabevleri Yayını, 1981.

Akşin Aptülahat, Atatürk'ün Dış Politika İlkeleri ve Diplomasisi, Ks. 2, İstanbul, İnkılap ve Aka Kitabevleri Yayını, 1966.

Akşin Sina, İstanbul Hükümetleri ve Milli Mücadele, c. I, Mutlakıyete Dönüş, 1918-1919, İstanbul, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 1998. Ali Kılıç, Hatıralarını Anlatıyor, İstanbul, 1955.

Altan Mehmet, Atatürk ve Milli Yönetim . . ." Cumhuriyet,17 Haziran 2003. Altuğ Kurtul," Lozan-Kore ve Irak'ta Türk Askeri," Gözcü, 28 Temmuz 2003. Ateş Toktamış, "Lozan . . ." Cumhuriyet, 24 Temmuz 2003.

Altuğ Yılmaz, Türk İnkılap Tarihi, 1919-1938, 8. b. İstanbul. Çağlayan

Basımevi, 1997.

Andonyan Aram, Balkan Harbi Tarihi, Çev. Zaven Biberyan, İstanbul, Sander Yayınları, 1975.

Andrew Christopher M. and A. S. Kanya-Forstner, The Climax of French Imperial Expansion, 1914-1924, Stanford, Stanford University Press,1981.

Apak Rahmi, İç Ayaklanmalar, Türk İstiklal Harbi, c. VI, Ankara, 1964. Arı Kemal, Birinci Dünya Savaşı Kronolojisi, Ankara, Gnkur. Basımevi, 1997.

Arıkan Zeki, Mütareke ve İşgal Dönemi İzmir Besmt, 30 Ekim 1918-8 Eylül 1922, Ankara, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu, Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, 1989.

Armaoğlu Fahir, 20. Yüzyıl Siyasi Tarihi,2 cilt, 1914-1995, 12. b. İstanbul, Ankara, Alkım Yayınevi,2000.

Armstrong, H. C. Bozkurt, Kemal Atatürk'ün Yaşamı, 5. b. Çev. Gül Cagalt Güven, İstanbul, Arba Yayınları, 1997.

Arsel İlhan, Arap Milliyetçiliği ve Türkler, İstanbul, İnkılap Kitabevi, 1987. Atatürk, Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, 3 cilt, 5. b. Ankara, Türk İnkılap Tarihi Enstitüsü Yayınları, TTK, 1997.

Arsel İlhan, Atatürk'ün Temim, Telgraf ve Beyannameleri (ATTB),c. IV, Ankara, Türk İnkılap Tarihi Enstitüsü Yayınları, TTK Basımevi,1991.

Asian and Afrieian Studies, Val 24, 1990.

Atalay İbrahim, Kıtalar ve Ülkeler Coğrafyası, İzmir, Ege Üniversitesi Basımevi, 1999.

Atay Falih Rıfkı ve Mahmut Soydan, Atatürk'ün Anıları, 1917-1919, Ankara, 1982.

Atay Falih Rıfkı, Mustafa Kemal'in Mütareke Defteri, İstanbul, Sei Yayınları,

Atay Falih Rıfki, Zeytindağı, İstanbul, millî Eğitim Basımevi, 1970.

Ateş Toktamış, Türk Devrim Tarihi, İstanbul, Der Yayınları, 1984.

Atilhan C. Rıfat, Filistin'de Yahudi Casusları, İstanbul, Üstün Eserler Yayını, 1947.

Aybars Ergün, "Orta Doğu, Emperyalizm, Petrol ve Türkiye," Beşinci Askeri Tarih

Aybars Ergün, İstiklal Mahkemeleri, Ankara, Bilgi Yayınevi, 1975.

Aydemir, Şefket Süreyya, İnkılap ve kadro, 2. b. Ankara, Bilgi Yayınevi, 1968.

Aydemir, Şefket Süreyya, Makedonya'dan Orta Asya'ya Enver Paşa, c. II, 1908-1914, İstanbul, Remzi Kitabevi, 1993.

Aydemir, Şefket Süreyya, Makedonya'dan Orta Asya'ya Enver Paşa, c. III, 1914-1922, İstanbul, Remzi Kitabevi, 1993.

Aydemir, Şefket Süreyya, Tek Adam, c. I, İstanbul, Remzi Kitabevi, 1963.

Aydemir, Şefket Süreyya, Tek Adam, c. II, İstanbul, Remzi Kitabevi, 1967

Bal İdris (der.), 21. Yüzyılın 'Eşiğinde Türk Dış Politikası, İstanbul, Alfa Yayınları, 2001.

Bardakçı Murat, "Majeste Kâbe'yi de Biz Yaptık, Hadi Onu da Yık,"

Basbakanlık Dış Ticaret Müsteşarlığı (29 Ağustos 2003), Israil'in Ülke Profili, Erişim :<http://www.foreigntrade.gov.tr/lanllraporlarlOrtaDoğuluisraillisrail.htm>(25 Ekim 2003).

Basımevi, 1972.

Baykal Bekir Sıtkı ,Heyet-i Temsiliye Kararları TTK Yayınları, Ankara, 1974.

Baytok Taner, İngiliz Kaynaklarından Kurtuluş Savaşı, Ankara, 1970.

Bayur Yusuf Hikmet, Atatürk'ün Heyet: ve Eseri, c. I, Doğumundan Samsun'a Çıkışına Kadar, Ankara, Güven Matbaası, 1963.

Bayur Yusuf Hikmet, Türk İnkılabı Tarihi, c. 11,1Ks. I ,1914-1918 Genel Savaşı, Savaşın Başından 1914-1915 Bitişine Kadar, Ankara, TTK Yayını, 1953

Bayur Yusuf Hikmet, Türk inkılabı Tarihi, c. III,KsA,1914-1918 Genel Savaşı, Savaşın Sonu, Ankara, TTK Yayını, 1967.

Bayur Yusuf Hikmet, Türk İnkılabı Tarihi,c. III,Ks. 3,1914-1918 Genel Savaşı, Bunların Siyasal Tepkileri, Ankara, TTK Yayını 1957.

Bayur Yusuf Hikmet,, XX. Yüzyılda Türklüğün Tarih ve Acun Siyasası Üzerindeki Etkileri, Ankara, 1974.

Belen Fahri, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. V,1918 Yılı Hareketleri, Ankara, Gnkur. Basımevi, 1967.

Belen Fahri, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. I, 1914 Yılı Hareketleri, Ankara, Gnkur. Basımevi, 1964.

Belen Fahri, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. II, 1915 Yılı Hareketleri, Ankara, Gnkur. Basımevi, 1964.

Belen Fahri, Birinci Cihan Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, 1917 Yılı Hareketleri, Ankara, Gnkur. Basımevi, 1966.

Belen Fahri, Türk Kurtuluş Savaşı1 (Askeri, Siyasi ve Sosyal yönleriyle), Ankara, Başbakanlık Basımevi, 1983.

Berkan İsmet," Musul'u Nasıl Kaybettik?" Radikal, 10 Ekim 2003. Bila Hikmet, "Powell Ne Yaptı?" Cumhuriyet ,19 Nisan 2002.

Bıyıköğlü Tevfik, Atatürk Anadolu 'da, 1919-1921, Ankara, Türkiye İş Bankası Yayınları, 1959.

Bourgeois Willy, Lawrence, Çev. Nusret Kuruoğlu, İstanbul, Bahar

Matbaası, 1967.

Busch Briton Kooper, India and The Arabs, 1914-1921, Berkeley and London, University of California Press, 1971.

Canpolat Mustafa, Kemal Demiray ve Semih Tezcan, Türkçe Sözlük, c. I, A- K,c. II, L-Z, Genişletilmiş 7. b., Ankara, Türk Dil Kurumu (TDK) Yayınları, 1983.

Cebesoy Ali Fuat, Milli Mücadele Hatıraları, İstanbul, Vatan Neşriyat, 1953.

Cebesoy Ali Fuat,, Siyasi Hatıraları, c. I, İstanbul, Doğan Kardeş Yayınları, 1967.

Cemal Behçet, Şeyh Sait İsyanı, İstanbul, Sel Yayınları, 1955.

Cemal Behçet,,Cemal Paşa, Hatıralar, İstanbul, Selek Yayınları, 1959.

Cemal Ertuğ, İstanbul, Yücel Yayınları, 1975.

Churchill Winston S., The Aftermath: Being a Sequel to the World Crisls, London,Macmillan, 1941.

Cillov Haluk, Türkiye Ekonomisi, İstanbul,1972.

Cole Arthur H. ve Karl w. Bigelow, Tez Heztneme El Kitabı, Üniversite Öğrencileri ve Mezunları . Esat Tüze. z. b. Ankara. İnkılap Kitabevi, 1997.

Cris Hables Gray, Postmodern Savaş, Yeni Çatışma Politikası ,yav. DeryaKömürcü, İstanbul, Alfa Yayınları, 2000.

Çağatay Neşet, Mustafa Nuri Paşa, Örgütleriyle Osmanlı Tarihi, 2 cilt, 2. b., Ankara, TTK Yayınları, 1987.

Çankaya Necati, Atatürk'ün Heyeti, Konuşmaları ve Yurt Gezileri, Ankara, Tifduruk Matbaası, 1995.

Çetiner Yılmaz, Son Padişah Vahdettin, 2. b., İstanbul, Milliyet Yayınları,

1993.

Dane Edmund, *British Campaigns in The Nearer East 1914–1918*, Vol. II, London New York Toronto, Hodder And Stoughton, 1919.

Danışmendi İsmail Hami, *İzahlı Osmanlı Tarihi Kronolojisi*, c. IV, İstanbul, Türkiye Yayınevi, 1955.

Develioğlu Ferit, *Osmanlıca, Türkçe Ansiklopedik Lügat*, 7. b., Ankara, Aydın Kitabevi Yayınları, Kurtuluş Ofset Basımevi, 1986.

Doğruer Sedat, *Yıldırımın Akıbeti*, İstanbul, Askeri Basımevi, 1927. Earle Edward Mead, *Bağdat Demiryolu Savaşı*, İstanbul, 1972. Emir Hüseyin Hüsni, İstanbul, Askeri Basımevi, 1927.

Erendil Muzaffer, *İlginç Olaylar ve Anekdotlarla Atatürk*, Ankara, Gnkur. Basımevi, 1988.

Ergene H. Halil, *Neden Hedef Türkiye ?*, 1993. Erim Nihat, *Devletlerarası: Hukuk ve Siyasi Tarih Metinleri*, c. I, Osmanlı İmparatorluğu Antlaşmaları, Ankara, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Yayınları, TTK Basımevi, 1953.

Ergin Sedat, "Orta Doğu'da Herkes Kusurlu," *Hürriyet*, 19 Nisan 2002.

Erkin Feridun Cemal, *Dışişlerinde 34 Yıl (Anılar- Yorumlar)*, c. I, Ankara, TTK Basımevi, 1980.

Eroğlu Hamza, *Atatürk ve Cumhuriyet*, Ankara, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayınları, TTK Basımevi, 1989.

Eroğlu Hamza, *Türk Devrim Tarihi*, Ankara, Kardeş Matbaası, 1970.

Eroğlu Hamza, *Türk İnkılap Tarihi, Yeniden Düzenlenmiş, Genişletilmiş Yeni Baskı*, Ankara, Savaş Yayınları, 1990.

Eroğlu Hamza, *Türk İnkılap Tarihi*, 5. b., İstanbul, Milli Eğitim Basımevi, 1982.

Evans Laurence, Türkiye'nin Paylaşılması, Çev. Tefik Alanay, İstanbul, 1972.

Falls Cyril, Millitary Operations; Egypt & Palestine, Vol. II., Part I, London, The Imperial War Museum, 1996.

Friedman Isaisah, Germany, Turkey and Zionism, Oxford, 1977.

Fromkin David, Bens« Son Veren Barış(A Peace To End All Peace), Modem Orta Doğu Nesil Yaratılmış 1914-1922, Çev. Mehmet Harmancı, İstanbul, Sabah Yayınları, 1994.

Gardner B., Allenby, London, Cassell, 1965.

George Lloyd, Memory of Peace Conferance (Barış Konferanslarından Anılar), c. II, New Haveri, Yale University Press, 1939. Giritli İsmet, Atatürkçülük İdeolojisi, Ankara, 1988.

Giritli İsmet, "Lozan Antlaşmasını 50. Yıl Dönümü," Türkiye,22 Temmuz 2003.

Gnkur. ATASE Başk. lığı, ,Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. IV, Ks. 2,Sina-Filistin Cephesi, Ankara, Gnkur. Basımevi, 1986.

Gnkur. ATASE Başk. lığı, ,Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. VI, Hicaz, Asir, Yemen Cepheleri ve Libya Hareketi, Ankara, Gnkur. Basımevi,1978.

Gnkur. ATASE Başk. lığı, ,Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi,c. IV,Ks. 1,Sina-Filistin Cephesi, Ankara, Gnkur. Basımevi,1979.

Gnkur. ATASE Başk. lığı, ,Türk İstiklal Harbi, c. II, Ks. 6,4. Kitap, Batı Cephesi, İstiklal Harbi'nin Son Safhası, Ankara, Gnkur. Basımevi.

Gnkur. ATASE Başk. lığı, ,Türk İstiklal Harbi, c. IV, Güney Cephesi, Ankara, Gnkur. Basımevi, 1966.

Gnkur. ATASE Başk. lığı, ,Türk İstiklal Harbi, c. t, Mondros Mütarekesi ve Tatbikatı,3. b., Ankara, Gnkur. Basımevi, 1999.

Gnkur. ATASE Başk. lığı, ,Türk Silahlı Kuvvetleri Tarihi ,c. X, Osmanlı Devri Birinci Dünya Harbi'nde ki Faaliyetler ve Lojistik, Ankara, Gnkur. Basımevi, 1985.

Gnkur. ATASE Başk. lığı, Tarihte Türk-İngiliz İlişkileri, Ankara, Gnkur. Basımevi, 1975.

Gnkur. Harp Tarihi Bşk. lığı Birinci Dünya Harbi'nde Türk Harbi, c. I, Osmanlı İmparatorluğunun Siyasi ve Askeri Harbe Girişi, Ankara, Gnkur. Basımevi,1970.

Goodwin Jason, Ufukların Efendisi Osmanlılar, 2. b., ce«. Armağan Anar, İstanbul, Sabah Yayınları, 1999.

Gordon H. Pirie, Mısır Gezici Kuvvetlerisinin İleri Harekâtı, Çev. Adil, İstanbul, Matbaai Askeriye, 1926. Gullett H. S., The Australlan Imperial Force in Sinai and Palestine 1914–1918, Sydney, Angus & Robertson Ltd., 1941. Lock H. O., With the British Army in the Holy Land, London, Robert Scott Roxburghe House Paternoster

Göğem Ziya, Kurmay Albay Halit Bey (Akmansü), c. I, İstanbul, 1954.

Gökalp Ziya, Türkölüğün Esas/an, İstanbul, Milli Eğitim Basımevi, 1970.

Gökbilgin Tayyip, Milli Mücadele Başlarken, c. I, Ankara, TTK Basımevi, 1959,C. II,1965.

Gray Chris Hables, Postmodern Savaş, Yeni 9atışma Politikası, çev. Derya Kömürücü, İstanbul, Alfa Yayınları, 2000.

Guy, The New Zealanders in Sinai and Palestine, Eastbourne, Antony Rowe Ltd, 1922. Savage

Gülmez Nurettin, Kurtuluş Savaşı'nda Anadolu'da Yeni Gün, Ankara, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu, Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, 1999.

Gürer Cevat Abbas, Ebedi Şef, Kurtenot Atatürk'ün Zengin Tarihinden Birkar; Yaprak, İstanbul, 1939.

Gürün Kamuran, Sevesen Dünya ve Türkiye, Ankara, 1986. Hamilton Jan, Gelibolu Günlüğü, İstanbul, Hürriyet Yayınları, 1972.

Gürün Kamuran, Türkler ve Türk Devletleri Tarihi, 2. b., İstanbul, Bilgi Yayınevi, 1984.

Habertürk, (31 Temmuz 2003), Irak'ın Yeniden Yapılandırılması İçin Yol

Hammer Joseph Von, Osmanlı Tarihi, 2 cilt, Çev, Mehmet Ata, İstanbul, Milli Eğitim Bakanlığı: (MEB) Yayınları, 1997.

**Harold Nicolson, Curzon, The Last Phase, London, Constable, 1934.
Holstein Walter, Filistin Sorunu, Filistin Sorununun Sosyal Tarihi, Çev,**

Hourani Albert, Arap Helkien Tarihi (A History of The Arab Peoples) 2. b., Çev, Yavuz Alogan, İstanbul . İletişim Yayınları, 2000.

Hürmen, İstanbul, Arma Yayınları, 1993.

Hürriyet, 1 Ocak 2002.

Hürriyet, 12 Ocak 2003.

İsrail Enformasyon Merkezi, İsrail'in Gerçekleri, Kudüs/İsrail, Hamakor Basımevi, 1997.

İlhan Attila, "Irak çıkmazı Neler Hatırlatıyor?. ." Cumhuriyet, 10 Eylül 2003. Kongar Emre, "Üçüncü Küreselleşme Ne Getirecek ?" Cumhuriyet, 1 Nisan 2002.

İlhan Attila,, "Atatürkçülük ve Avrupa Birliği," Cumhuriyet ,13 Ekim 2003.

İlhan Attila,, "Tehlikeli Gelişmeler," Cumhuriyet 6 Ekim 2003.

İnalcık Halil, Osmanlı İmparatorluğu'nun Ekonomik ve Sosyal Tarihi, c. I, 1300-1600, İstanbul, Eren Yayınları, 2000.

İnalcık Halil, Osmanlı İmparatorluğunun, Toplum ve Ekonomi Üzerinde Arşiv İncelemeler, 2. b., İstanbul, Eren Yayınları, 1996.

İpek Nedim, Rumeli'den Anadolu'ya Türk Göçleri, 1877-1890, Ankara, TTK Yayınları, 1994.

İstanbul, “Vakit “Gazetesinin Forma Halinde Tefrikası, 1933.

İstanbul, Vatan Yayınları, 1987.

Jaeschke Gotthard, Kurtuluş Savaşı ile İlgili İngiliz Belgeleri, 2. b., gev. Cemal Köprülü, Ankara, TTK Yayını, 1991.

Johnson Paul, Yahudi Tarihi, Çev. Filiz Orman, İstanbul, Pozitif Yayınları, 2000.

Kabacan Alpay, Talat Paşa’nın Anıları, İstanbul, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 2000.

Kalafat Yaşar, şark Meselesi Işığında şeyh Sait Olayı, Karakteri, Dönemindeki İç ve Dış Olaylar, Ankara, 1992.

Kandemir Feridun, Peygamberimizin Gölgesinde Son Türkler, İstanbul, Yağmur Yayını, 1974.

Kansu Mazhar Müfit, Erzurum'dan Ölümüne Kadar Atatürk'le Beraber, c. I, 3. b., TTK Basımevi, 1988.

Karabekir Kazım, Cihan Harbine Neden Girdik, Nasıl Girdik,? c. I, İstanbul, Tecelli Basımevi, 1937.

Karabekir Kazım,,İstiklal Harbimiz, 2. b., İstanbul, Türkiye Yayınları, 1969.

Karal Enver Ziya, Osmanlı Tarihi, c. vIII, Birinci Meşrutiyet ve İstibdat Devirleri,1876-1907, Ankara, TTK Yayınları, 1977.

Karal Enver Ziya, Osmanlı Tarihi, c. IX, İkinci Meşrutiyet ve Birinci Dünya Savaşı, 1908-1918, Ankara, TTK Yayınları, 1996.

Karasapan Celal Tefik, Filistin ve şak-ül Ürdün, c. I, İstanbul, Albsan Matbaası, 1942.

Karpat Kemal H., Türk Demokrasi Tarihi, Sosyal, Ekonomik, Kültürel Temeller, İstanbul, İstanbul Matbaası, 1967.

Karpat Kemal H. „Orta Doğu'da Osmanlı Mirası ve Ulusçuluk, Recep Boztemur, Ankara, İmge Kitabevi, 2001.

Kasım Mehmet, Talat Paşanın Anıları, İstanbul, Say Yayınları, 1976.

Katz Alfred, Government and Politics, in Contemporary Israel, Washington D. C., University Press of America Inc, 1980.

Kennedy Paul, Büyük Güçlerin Yükseliş ve Çöküşleri, 1500'den 2000'e Ekonomik Değişme ve Askeri Çatışmalar, Çev, Bir tane Karanakçı,

Kinross Lord, Atatürk, A Biography of Mustafa Kemal, Father of Modeme Turkey, New York, William Morrow, 1965.

Kocabaş Süleyman, Hindistan Yolu ve Petrol Uğruna Yapılanlar, Türkiye ve İngiltere, Kayseri, Vatan Yayını, 1985.

Kocabaş Süleyman,, Vaat Edilmiş Toprak, Filistin İçin Mücadele, Türkiye ve Siyonizm,

Kocatürk Utkan, Atatürk ve Türkiye Cumhuriyeti Tarihi Kronolojisi, 1918-

Kocatürk Utkan, Atatürk'ün Fikir ve Düşünceleri, 3. b., Ankara, Turhan Kitabevi, Olgaç Matbaası, 1984.

Koçu Reşat Ekrem, Medine Müdafii Fahrettin Paşa, İstanbul. Doğan Kardeş

Kodaman Bayram, Abdülhamid Devri Eğitim Sistemi, İstanbul, Ötüken

Kodaman Bayram, Osmanlı Devrinde Doğu Anadolu'nun İdari Durumu, Ankara, Anadolu Basın Birliği Milli Bütünlük ve Kültür Yayınları, No. :22,1986.

Kodaman Bayram, Sultan II. Abdülhamid Devri Doğu Anadolu Politikası ,Ankara, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Yayınları, Ankara Üniversitesi Basımevi, 1987.

Kodaman Bayram, Türkler-Ermeniler ve Avrupa,(Les Turcs-Les Armeniens et L'Europe, Tutks-Armeniens and Europe), Isparta, Süleyman Demirel Üniversitesi Yayınları,2003.

Kongar Emre, İmparatorluktan Günümüze Türkiye'nin Toplumsal Yapısı; c. I, 5. b., İstanbul, Remzi Kitabevi Yayınları, 1985.

Köni Hasan , “Osmanlı’dan Günümüze Türkiye’yi Bölme Çabaları,” Beşinci Askeri Tarih Semineri Bildirileri, c. I, Ankara, Gnkur. ATASE Bşk. lığı Yayınları, 1996.

Köni Hasan ,” Birinci Dünya Savaşı Öncesi İstihbarat ve Günümüze Etkileri,” Dördüncü Askeri Tarih Semineri Bildirileri, Ankara, Gnkur. ATASE Bşk. lığı Yayını, 1980.

Kressenstein Baron Kress Von, Türklerle Beraber Süveyş Kanalı'na, Çev. Mazhar Besim Özalpsan, İstanbul, Askeri Matbaa, 1943.

Kur'an ,(Türkçe Anlarımı . Çev. Yaşar Nuri Öztürk, Ankara, Yen; Boyut Yayınevi,1999).

Kurtuluş Baki, Gençlik Ansiklopedisi, 4 cilt, Ankara, Kurtuluş Yayınları, 1964.

Kutay Cemal, Ardında Kalanlar, İstanbul, Cem Ofset Matbaacılık Sanayi Basımevi, 1988.

Kürkçüoğlular Ömer, Osmanlı Devleti’ne Karşı1 Arap Bağımsızlık Hareketi, Ankara, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Yayınları, 1982. Lagueur Walter, History of Zionism, New York, 1978.

Kürkçüoğlular Ömer, Türk-İngiliz İlişkileri, 1919-1926, Ankara, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Yayınları, 1978.

Kürkçüoğlular Ömer, Türkiye'nin Arap Orta Doğuşuna Karşı Politikası, 1945- 1970, Ankara, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi

Larcher Maurice, Büyük Harpte Türk Harbi, c. I, Çev. Mehmet Nihat, İstanbul, Matbaayı Askeriye, 1927.

Lawrence T. E., Seven Pillars of Wisdom (Bilgeliğin Yedi Temel Direği), London, Jonathan Cape, 1935.

Leonard Stein, The Balfour Declaration, London, 1961.

Lewis Bernard, Modern Türkiye'nin Doğuşu,, 2. b., Ankara, TTK Yayınları, 1984.

Lewis Bernard, Orta Doğu, Hristiyanlığın Doğuşundan Günümüze Orta Doğu'nun 2000 Yıllık Tarihi, Çev, Mehmet Harmancı, 2. b., İstanbul, Sabah Yayınları, 1999.

Lewis Bernard, Palestine on The History and Geography of a Name, Printed in Canada, 1980.

Lons Edmund, Banış Havarisi Wilson, Çev, Zeki Özer, İstanbul, Milliyet Yayınları, 1977.

Mandel Neville, The Arabs and Zionism Before World War I, California, 1976.

Mansfield Peter, Osmeni Devleti Türkiye ve Arap Dünyası, Çev. N. Ülken, İstanbul, Sander Yayını, 1975.

Mardin Şerif, Jön Türklerin Siyasi Fikirleri, 1895-1908, Ankara, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 1964.

Massey W. T., How Jerusalem Was Won, Being The Record of Allenby's Campaign in Palestine, London, Constable and Company Ltd. ,1919.

Mayer Arno J., Politics and Diplomacy of Peacemaking: Containment and Counterrevolution at Versailles, 1918-1919, New York, Alfred A Knopf, 1967.

Mehmet Tevfik Bey (Biren), II. Abdülhamid, Meşrutiyet ve Mütareke Devri Hatıraları, Haz. F. Rezan

Memoirs of Prince Von Bulow, Vol 1. Translated by F. A. Voigt, Boston, Little, Brown and Company, 1931. Mercan Mehmet, "Alman İmparatoru II. Wilhelm'in 1898 Yılı İstanbul ve Filistin Seyahatinin Teşrifat Programı",

Doç Dr. Günay Çağlar Armağanı, Erzurum, 2004.

Meray Seha L., Lozan Tutanakları, c. I, İstanbul, Yapı Kredi Yayınları,1993.

Mercan Mehmet, Sadriazam Ahmed Cevat Çobanlı, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Marmara Üniversitesi SosyalBilimler Enstitüsü, İstanbul, 1998.

Meydan Larousse, İstanbul, Sabah Yayınları, 1992.

Miligram Abraham Ezra, Jerusalem Curiosities, Jewish Publlication Society, 1990.

Moberley F. J., The Campaign in Mesopotamia 1914–1918, Vol. 3, London, The Imperial War Museum,

Morgan Kenneth O., Consensus and Disunity: The Lloyd George Caliptin Goverment 1918-1922, Oxford, Clarendon Press, 1979.

Mumcu Uğur, Kürt-İslam Ayaklanması, 1919-1925, 17. b., Ankara, Tekin Yayınevi, 1995.

Mumcu Ahmet ve diğerleri, Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi, c. II, Atatürkçülük, Atatürkçü Düşünce Sisteminin Temelleri, Ankara, Yüksek Öğretim Kurulu (YÖK) Yayınları, 1986.

Müderrişoğlu Alptekin, Kuruluş Savaşı Mali Kaynak/an,2 Cilt, İstanbul, Kastan Yayınları, 1988.

Nadi Yunus, Ankara'nın İlk Günleri, İstanbul, Sel Yayınları, 1955.

Nadi Yunus, Kurtuluş Savaşı Anıları, İstanbul, Çağdaş Yayınevi, 1978.

Nalbantoğlu Sabahattin ve Selami Saruhan, Askeri Coğrafya, Ankara, Kara Harp Okulu Basımevi, 1995.

Nedim Şükrü Mahmut, Filistin Savaşı, 1914-1918, Çev, Abdullah Es, Ankara, Gnkur. Basımevi, 1995.

Neşriyat Yayınları, Yüksel Matbaası,1980.

Nicolson Harold, Curzon, The Last Phase, Landon, Constable, 1934.

Nutuk, Ankara, Türk Dil Kurumu (TDK) Yayınları, Gnkur. Basımevi 1981.

Ortaylı İlber, Osmanlı İmparatorluğu'nda Alman Nüfuzu, İstanbul, KaynakYayml,1983.

Ortaylı İlber, Osmanlı İmparatorluğunda Alman Nüfuzu, İstanbul, Kaynak Yayınları, 1983. Powles C.

Oxford University,Great Britain and Palestine,1915-1945, London, Oxford University Press, 1946.

Öke Mim Kemah, Musul Meselesi Kronolojisi, 1918-1926, İstanbul, Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı Yayınları, 1987.

Öke Mim Kemah, Musul-Kürdistan Sorunu, 1918-1926,Istanbul,Iz Yayıncılık, 1995. Özalp Kazım, Milli Mücadele, c. I, 1919-1922, Ankara, TTK Yayını, 1971.

Öke Mim Kemal, Belgelerle Türk-İngiliz İlişkilerinde Musul ve Kürdistan Sorunu, 1918-1926, Ankara, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü

Öke Mim Kemal, İngiltere'nin Güneydoğu Anadolu E. W C. Noel'in Faaliyetleri, (1919), Araştırma Enstitüsü Yayını, 1988.

Öke Mim Kemal, II . Abdülhamid, Siyonistler ve Filistin Meselesi, İstanbul,1981.

Öke Mim Kemal, Osmanlı İmparatorluğu, Siyonizm ve Filistin Sorunu 1880-1914, İstanbul, Doğu Matbaası, 1982.

Özalp Kazım ve Teoman Özalp, Atatürk'ten Amlar, Ankara, Türkiye İş Bankası Yayınları, 1992.

Özey Ramazan, (2 Ekim 2003), Türkiye'nin Coğrafyası ve Jeopolitiği Neden

Önemlidir? Erişim: <http://www.stradigma.com/turkcelekim>

Özgöl Cemil, Heyet-i Temsiliye'nin Ankara'daki Araştırmaları, 27 Aralık 1919- 23 Nisan 1920, Ankara, TTK Basımevi 1989.

Özkaya Yücel, Milli Mücadelede Atatürk ve Basın, 1919-1921, Ankara, 1989.

Özsoy Muzaffer, Askerlik Bilimi ve Stratejisi Atatürk, Çağdaş Düşünce Işığında Atatürk, 2. b., İstanbul, Eczacıbaşı Vakıf Yayınları, 1986.

Öztuna Yılmaz, Büyük Osmanlı Tarihi, Osmanlı Devleti'nin Siyasi, Medeni, Kültür, Teşkilat ve San'at Tarihi, c. X, İstanbul, Ötüken Neşriyat, 1994.

Öztürk Yasar Nuri, Kuran'daki İslam, Ankara, Yeni Boyut Yayınevi, 1993. Par Arif Hikmet, Ansiklopedik Osmanlıca Türkçe Sözlük, İstanbul, Serhat Yayınları, 1997.

Pervus Efendi, Türkiye'nin Mali Tutsaklığı ,(Muammer Sencer) İstanbul, May Yayınları, Tomurcuk Matbaası, 1977.

Platon (Eflatun), Devlet, 8. b. ,96v. Sabahattin Eyuboğlu ve M. Ali Cimcoz, İstanbul, Remzi Kitabevi, 1995.

Polatkan Salih, Askeri ve Siyasi Yönleriyle Mareşal Fevzi 9akmak, Ankara, 1981.

Raymond, Allenby of Armageddon, London, Hodder and Stoughton Ltd., 1925.

Roux Jean-Paul, Türklerin Tarihi, Büyük Okyanus'tan Akdeniz'e İki Bin Yıl, Çev, Galip Üstün, 6. b., İstanbul, Milliyet Yayınları, 1998.

Row E. C., 1919.

Sabis Ali İhsan, Harp Hatıralarım, c. II, İstanbul, Güneş Matbaacılık Yayını 1943.

Safa Peyami, Türk Bakışlar, Ankara, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Yayınları, 1988.

Safran Nadav, In Search of Political Community; an Analyses of The Intellectual an Political Evolution of Egypt 1804-1952, Harward University Press, 1961.

Sander Oral, Siyasi Tarih, c. II, Ankara, 1987,1989.

Sanders Liman Von, Türkiye'de Beş Yıl, Çev. M. Şevki Yazman, Burçak Yayınevi, 1968.

Sanhart Zeki, Kurtuluş Savaşı Günlüğü, Ankara, 1993, 1996.

Savaşlar-Sömürge Savaşları,” Cumhuriyet, 21 Temmuz 2003.

Selek Sabahattin, Anadolu İhtilali, 2 cilt, 4. b., İstanbul, Burcak Yayınevi, 4. b., 1968.

Selek Sabahattin, İsmet İnönü, Hatıralar, c. I, Ankara, Bilgi Yayınevi, 1985.

Selek Sabahattin, İsmet İnönü, Hatıralar, c. II, Ankara, Bilgi Yayınevi, 1987.

Selek Sabahattin, Milli Mücadele (Ulusal Kurtuluş Savaşı), c. II, İstanbul, Ağaoğlu Yayınları, 1982.

Semineri Bildirileri, c. I, İstanbul, Gnkur. Basımevi, 1995.

Serez Naci, T. E. Lawrence ve Arap İsyanı, Ankara, Arkın Kitabevi, 1965.
Sertoğlu Mithat, Mufasssal Osmanlı Tarihi, c. VI, İstanbul, Güven Yayınevi, 1972.

Seyidoğlu Halil, Bilimsel Araştırma ve Yazma EI Kitabı _Sosyal Bilimler’de Rapor, Ders Ödevi, Yüksek Lisans ve Doktora Tezi Kılavuzu, Geliştirilmiş 8. b., İstanbul, Kurtiş Matbaası,2000.

Shaw J. Stanford, Ezel Kural Shaw, Osmanlı İmparatorluğu ve Modern Türkiye, c. II, Çev. Mehmet Harmancı, İstanbul, E Yayınları, 1983.

Sonyel Salahi Ramazan, “Albay T. E. Lawrence, Haşim’i Arapların, Osmanlı İmparatorluğu’na Karşı Ayaklanmaları için Nasıl Aldattı?” Türk Tarih Kurumu(TTK) Dergisi, Belleten,(Nisan 1987) c. L1,SaYI:199.

Sonyel Salahi Ramazan, Türk Kurtuluş Savaşı ve Dış Politika, c. I, Ankara, TTK Yayını, 1987.

Soy Bayram, “Kudüs’teki Erlöserkirche’nin Açılışı: II. Wilhelm’in İkinci Doğu Seyahatindeki (1898) Dinî Motifler”, Tarih ve Toplum Yeni Yaklaşımlar, Güz 2007-Kış 2008, Sayı. 6 (246), İstanbul, İletişim Yayınları.

Soyak Hasan Rıza, Atatürk'ten Hatıralar, c. I, İstanbul, Yapı ve Kredi Bankası Yayınları, 1973.

Sökmen Tayfur, Hatay'ın Kurtuluşu için Harcanan Cabalar, Ankara, TTK Basımevi, 1978.

Stein Kenneth W., The Land Qestion in Palestine, 1917-1939, Chaphel and London, Üniversty of North Carolina Press, 1984.

Sürmeli Serpil, Milli Mücadele'de Tekâlif-i Milliye Emirleri, Ankara, 1998. Süslü Azmi, Ermeniler ve 1915 Tehcir Olayı, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Yayınevi, 1990.

Şahin Cemalettin, Ülkeler Coğrafyası, Ankara, Gündüz Eğitim ve Yayıncılık, 1999.

Şimşir Bilal N., İngiliz Belgelerinde Atatürk, 1919-1938,3 cilt, Ankara, TTK Yayınları, 1975.

Tacalan Nurdoğan, Ege'de Kurtuluş Savaşı Başlarken, İstanbul, Milliyet Yayını, 1970.

Taneri Aydın, Türkistanlı Bir Türk Boyu Kürtler: Kürtlerin Kökeni, Siyasi, Sosyal ve Kültürel Hayatları, Ankara,1983.

Tansel Selahattin, Mondros'tan Mudanya'ya Kadar, 4 cilt, İstanbul, Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları, 1991.

Tanyol Cahit, Laiklik ve İrtica, İstanbul, Altın Kitaplan Yayınevi, 1989.

Tauber Eliezer, The Arab Movements in World War I, Landon, Frank Case, 1993. Tezer Şükrü, Atatürk'ün Hatıra Defteri, 3. b. ,Ankara, TTK Yayınları,1995. Timur Taner, Türk Devrimi ve Sonrası, 3. b., Ankara, İmge

Kitabevi, 1994.

Tauber Eliezer, The Role of Lieutenant Muhammed Sharif, AI-Faruqui

The Kaiser's Memoirs: Wilhelm II Emperor Of Germany 1888–1918, Translation by Thomas R. Ybarra, New York and London, Harper & Brothers Publishers, 1922.

Timurtaş Faruk K., Osmanlı Türkçe'si Grameri, Eski Yazı ve İmla-Arapça-Farsça-Eski Anadolu Türkçe'si, 3. b., İstanbul, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayını, 1980.

Timurtaş Faruk K., Osmanlı Türkçesi Grameri, Eski Yazı ve İmla-Arapça-Farsça-Eski Anadolu Türkçesi, 3. b., İstanbul, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları, 1980.

Toffler Alvin ve Heidi,21. Yüzyılın savaşında Savaş ve Savaş Karşısı Mücadele, çev. Mehmet Harmanlı İstanbul. Sabah Yayınları, 1994.

Toffler Alvin, Gelecek Korkusu şok (Future Shock), Çev, Selami Sargut, 3. b., İstanbul, Altın Kitaplar Yayınevi, 1981.

Toffler Alvin, Yeni Bir Uygarlık Yaratmak, Üçüncü Dalganın Politikası, Çev, Zülfü Diyleli, İstanbul, Türk Henkel Dergisi Yayınları, 1995.

Toffler Alvin, Yeni Günler Yeni şoklar, İstanbul, Altın Kitaplar Yayınevi, 1992.

Toros Taha, Atatürk'ün Adana Seyahatleri, Adana, 1939.

Tunaya Tank Zafer, Türkiye'de Siyasi Partiler, Mütareke Dönemi, c. II, 2. b., İstanbul, Hürriyet Vakfı Yayınları, 1988.

Tuncer Hüner,19. Yüzyılda Osmanlı -Avrupa İlişkileri,1814-1914, Ankara, Ümit Yayıncılık,2000.

Tuncor Ferit Ragıp, Vecizeler, Mustafa Kemal Atatürk, İstanbul, İnkılap ve

Tunçoku A. Mete ve diğerleri, Türk Tarihi İçinde Atatürk ve Cumhuriyet, Ankara, Gnkur. ATASE Bşk. lığı Yayınları,2001.

Turan Refik ve diğerkleri, Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi, Ankara, Siyasal Kitabevi,1999.

Turan Şerafettin, Atatürk'ün Düşünce Yapısını Etkileyen Olaylar, Düşünürler, Kitaplar, Ankara, TTK Yayınları, 1989.

Turan Şerafettin, Türk Devrim Tarihi, c. II, Ulusal Direnişten Türkiye Cumhuriyeti'ne, Ankara, Bilgi Yayınevi, 1992.

Turgut Serdar, "İngiliz Casusu Lawrence," Hürriyet, 10 Ocak 2002.
Yıldızoğlu Ergin, "Dünya Ekonomisine Bakış. I. Kuşak

Tüfekçi Gürbüz D., Atatürk'ün Okuduğu Kitaplar, "Özel işaretleri, Uyarıları ve Düştüğü Notları ile Ankara, Türkiye İş Bankası Yayınları, 1983.

Türk Tarih Kurumu, Türk Kurtuluş Savaş/ Kronolojisi, c. II, Ankara, 1973.

Türkiye Büyük Millet Meclisi (TBMM), Zabıt Cerideleri, 1920-1923.

Ulman Haluk, Birinci Dünya Savaşı'na Giden Yol ve Savaş, Ankara, 1973.
Uluğ Nasit H., Siyasi Yönleriyle Kurtuluş Savaşı, Ankara, Milliyet Yayınları, 1973.

UNESKO (UNESCO), İstatistik Yıllığı, 1995.

Uras Esat, Tarihte Ermeniler ve Ermeni Sorunu (Meselesi), 2. b., İstanbul, Belge Yayınları, 1987.

Uzunçarşılı İsmail Hakkı ,Osmanlı Tarihi,c. 111,Ks. 2, XVI. Yüzyıl Ortalarından XVII. Yüzyıl Sonuna Kadar, Ankara, TTK Yayınları, 1954.

Üçok Coşkun, Siyasal Tarih, 1789-1950, 5. b., Ankara, Türk Matbaası, 1961.
Ünal Tahsin, Türk Siyasi Tarihi,1700-1958,4. b. ,İstanbul,Kutlug Yayınları, 1977.

Ünaydın Ruşen Esret, Atatürk Tarih ve Dil Kurumları (Hatıralar), Ankara, Türk Dil Kurumu (TDK) Yayını, 1954.

Vakit, Hatıralar ve Vesikalar, Cemal Paşanın Hatıratı Üzerine Tetkikler,

Vatan Gazetecilik ve Matbaacılık, Yakın Tarihimiz, öl Kaplanı Fahrettin Paşanın Medine Müdafaası ,c. I,İstanbul,1962.

Vatikiotis P. J., The History of Egypt, 2. b., Baltimore, The Johns Hopkings University Press, 1980.

Velidedeoğlu Hıvzı Veldet, Milli Mücadele Anıları, İstanbul, Varlık Yayınları, 1971.

Volkan Vamik D. ,ve Norman Itzkowitz, Ölümsüz Atatürk, Ankara, Bağlam Yayınları,1998.

W. T. Massey, How Jerusalem Was Won Being The Record of Allenby's Campaign in Palestine, New York, Charles Scribner's Sons, 1920.

Wallace J. L., Bir Askeri Yardımın Anatomisi, Çev. Fahri Çellker, Ankara, Genelkurmay Basımevi, 1985. Wavell Archibald, A Study in Greatness The Biography of Field-Marshal Viscount Allenby of Megiddo And Fellxstowe, New York, Oxford University Press, 1941.

Weaver Charles N., Top/am Kalite Yönetiminin Dört Aşaması, Çev. Tunçay Birkan-Osman Akımları, 2. b. ,İstanbul, Sistem Yayıncılık, 1998.

Weil Deutsche, Atatürk in Deutscher Sicht (Alman Gözüyle Atatürk), Köln,DW -Dokumente, 1982.

Weizmann Chaim, Trial and Etror, Heppen and Brothers Publishers, New York,1949.

Winstone H. V. F., Orta Doğu Serüveni, 1898-1926 Yılları Arasında Orta Doğu'daki Siyasi ve Askeri İstihbaratın Öyküsü, ce«. Fuad Davutoğlu, İstanbul, Risale Yayınevi, 1999.

Yalçın Durmuş. ve diğerleri, Türkiye Cumhuriyeti Tarihi, c. I, Ankara, Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, 2000.

Yalman Ahmet Emin, Yakın Tarihte Gördüklerim ve Geçirdiklerim, c. I,1888- 1922, 2. b. ,İstanbul, Özener Matbaacılık, 1997.

Yaman Ahmet Emin, "Başkomutanlık Kanunu" Ankara Üniversitesi Türk

İnkılap Tarihi Enstitüsü Dergisi Atatürk Yolu, Mayıs 1992,YII:5, Sayı:9.

Yaman Ahmet Emin,, "Kurtuluş Savaşı Ekonomisi ve Maliyesi, "Ankara Üniversitesi Türk İnkılap Tarihi Enstitüsü Dergisi Atatürk Yolu, Kasım 1993, YII:6, c. 3,SaYI:12.

Yaman Ahmet Emin,, "Mudanya Bırakışması ve Yankıları” Ankara Üniversitesi Türk İnkılap Tarihi Enstitüsü Dergisi Atatürk Yolu, Kasım 1996, YII:9, c. 5,SaYI:18.

Yavuz Ünsal, Atatürk İmparatorluktan Milli Devlete, Ankara, Türk Tarih Kurumu (TTK) Yayınları, 1990.

Yayınları, 1972.

Yayınları, 1992.

Yergin Daniel, Petrol Para ve Güç Çatışmasının Epik Öyküsü, Çev, Kamuran Tuncay, 2. b., Ankara, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 1999.

Zadeh Nicola A., Syria and Lebanon, New York, 1957.

Anmerkungen